

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμός Εισαγωγής: 41634
Ημερομηνία Εισαγωγής: 2-11-81
Ταξινομικός Αριθμός: 090 ΟΓΝΜ
GRVER_00703

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ,

Περιέχον τὰς Ἀκολουθίας τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν Ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ Ἀνωνύμους Ἀκολουθίας, πᾶσάντε τὴν Ὀκτώηχον, καὶ τὰ εὔδενα Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια. Καὶ ἄλλα ὡς ἐν τῷ Πίνακι φαίνονται, προσέτι καὶ Παχάλιον Ἐτῶν, μγ'. 43.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μετ' ὄσης ἐπιμελείας ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθέν.

ΑΨΟΕ'. ΕΝΕΤΗΣΙ, 1776.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con Licenza de' Superiori.

Αρ. Εισ 41634
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΑΝΘΟΛΟΓΙΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ τὼ ά. Τῦ Ὁσίυ Συμεὼν τῦ Στυλίτυ, καὶ τῆ ἑξῆς. Φύλ. 7
Εἰς τὼ ζ'. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Υ̓περαγίας Θεοτόκυ. 21
Εἰς τὼ ή. Τὸ Γενέσιον τῆς Υ̓περαγίας Θεοτόκυ. 24
Εἰς τὼ Θ'. Τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. 33
Εἰς τὼ ιγ'. Μνήμη τῆ Ἐγκαινίων τῆς Ἁγίας τῦ Χρις τῦ ἡμῶν Ἀνασάσεως· καὶ Προεόρτια τῆς Υ̓ψώσεως τῦ τιμίυ Σταυρῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Κορνηλίυ. 36
Εἰς τὼ ιδ'. Ἡ Υ̓ψωσις τῦ τιμίυ Σταυρῦ. 43
Εἰς τὼ ιέ. Τὰ Μεθέορτα τῆς Υ̓ψώσεως τῦ Σταυρῦ. 52
Εἰς τὼ κγ'. Ἡ Σύλληψις τῦ Προδρόμυ. 53
Εἰς τὼ κς'. Ἡ Μετάσασις τῦ Ἁγίυ Ἰωαάνυ τῦ Θεολόγυ. 58

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Κυριακὴ μ̓τ τὼ ιά. Μνήμη τῆ Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας Οἰκυμενικῆς Ἑβδόμης Συνόδυ. 67
Εἰς τὼ ιή. Τῦ Ἁγίυ Ἀ̓ποσ. καὶ Εὐαγγελις Λυκᾶ. 72
Εἰς τὼ κς'. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίυ. 77

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ ά. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανῦ. 89
Εἰς τὼ ή. Ἡ Σωάξις τῆ Ταξιαρχῶν. 94
Εἰς τὼ ιγ'. Τῦ ⁘ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαάνυ τῦ Χρυσος όμυ. 104
Εἰς τὼ ις'. Τῦ Ἁγίυ Ἀ̓ποσ όλυ καὶ Εὐαγγελις Ματθαίυ. 113
Εἰς τὼ ν'. Προεόρτια τῆς ⁘ τῷ Ναῷ Εἰσόδυ τῆς Υ̓περαγίας Θεοτόκυ. 117
Εἰς τὼ κά. Ἡ ⁘ τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Υ̓περαγίας Θεοτόκυ. 121
Εἰς τὼ κέ. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτ. Αἰκατερίνης. 131
Εἰς τὼ λ'. Τῦ Ἁγίυ Ἀ̓ποσ όλυ Ἀνδρέυ. 135

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ δ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τῦ Ἁγίυ Ἰωαάνυ τῦ Δαμασκηνῦ. 148
Εἰς τὼ έ. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Σάββα. 154
Εἰς τὼ ς'. Τῦ ⁘ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάυ. 161
Εἰς τὼ Θ'. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης. 169
Εἰς τὼ ιβ'. Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος. 173
Κυριακὴ τῆ Ἁγίων Προπατόρων. 178
Κυριακὴ πρὸ τῆς Χρις τῆ Γεννήσεως, τῶν Ἁγίων Πατέρων. 184
Εἰς τὼ ν'. Προεόρτια τῶν Χρις τῆ Γεννῶν, καὶ τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίυ. 197
Εἰς τὼ κά. Προεόρτια, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρ Ἰουλιανῆς. 205
Εἰς τὼ κβ'. Προεόρτια, καὶ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας. 208
Εἰς τὼ κγ'. Προεόρτια, καὶ τῶν ⁘ Κρήτη Ἁγίων Δέκα Μαρτύρων. 211
Εἰς τὼ κδ'. Προεόρτια, καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας. 214
Ἡ Ἀκολυθία τῆ Ὡρῶν τῆς Χρις τῆ Γεννήσεως. 218
Εἰς τὼ κέ. Ἡ κτ σάρκα Γένησις τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χρις τῦ. 222
Εἰς τὼ κς'. Ἡ Σωάξις τῆς Θεοτόκυ. 234
Κυριακὴ μ̓τ τὼ Χρις τῦ Γεννηθν. 236
Εἰς τὼ κζ'. Τῦ Ἁγίυ Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνυ Στεφανίυ. 240

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ ά. Ἡ Περιτομὴ τῦ Χρις τῦ, καὶ τῦ ⁘ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείυ τῦ Μεγάλυ. 246
Εἰς τὼ β'. Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ τῦ Ἁγίυ Σιλβέςρυ Πάπα Ῥώμης. 255
Εἰς τὼ γ'. Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ τῦ Ἁγίυ Προφήτυ Μαλαχίυ. 260
Εἰς τὼ δ'. Προεόρτια τῶν Φώτων. 263
Εἰς τὼ έ. Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτυ, καὶ Θεωνᾶ. 266
Ἡ Ἀκολυθία τῶν Ὡρῶν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. 270
Εἰς τὼ ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια. 274
Εἰς τὼ ζ'. Ἡ Σωάξις τῦ τιμίυ Προδρόμυ. 292
Εἰς τὼ ιά. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίυ τῦ Κοινοβιάρχυ. 296
Εἰς τὼ ις'. Ἡ Προσκυνήσις τῆς τιμίας Ἁλύσεως τῦ Ἁγίυ Ἀποσ όλυ Πέτρυ. 302
Εἰς τὼ ιζ'. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίυ τῦ Μεγάλυ. 306
Εἰς τὼ ιή. Τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίυ, καὶ Κυρίλλυ. 312
Εἰς τὼ ν'. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίυ τῦ Μεγάλυ. 317
Εἰς τὼ κέ. Τῦ ⁘ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ. 324
Εἰς τὼ λ'. Τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, Βασιλείυ τῦ Μεγάλυ, Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ, καὶ Ἰωαάνυ τῦ Χρυσος όμυ. 330

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΤΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ ά. Προεόρτια τῆς Υ̓παπαντῆς. 340
Εἰς τὼ β'. Ἡ Υ̓παπαντὴ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χρις τῦ. 343
Εἰς τὼ γ'. Τῦ Ἁγίυ καὶ Δικαίυ Συμεὼν τῦ Θεοδόχυ. 350
Εἰς τὼ ή. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρ Θεοδώρυ τῦ Στρατηλάτυ. 351
Εἰς τὼ ιά. Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Βλασίυ. 356
Εἰς τὼ κδ'. Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ. 357

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὴν Θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. 363
Εἰς τὴν κδ'. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίᾳ, καὶ Προεόρτια τῶ Εὐαγγελισμῶ. 369
Εἰς τὴν κέ. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. 371
Εἰς τὴν κς'. Ἡ Σωάξις τῆ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ. 377

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν ιή. Ἡ Ἀπολυθία τῆ Ἁγίᾳ Ἰωάννου τῆ Νέᾳ Μάρτυρος, τῆ ἐξ Ἰωαννίνων. 380
Εἰς τὴν κγ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρι Γεωργίῳ τῆ Τροπαιοφόρῳ. 386
Εἰς τὴν κέ. Τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστῆ Μάρκου. 393

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὴν κά. Τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. 398

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Εἰς τὴν κδ'. Τὸ Γενέσιον τῆ τιμίᾳ, Ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου. 406
Εἰς τὴν κθ'. Τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου. 415

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Μετὰ τὴν ιγ'. Ἡ Ἀπολυθία τῶν Ἁγίων ἑξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. 425
Εἰς τὴν ιζ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτ. Μαρίνης. 429
Εἰς τὴν κ'. Τῆ Ἁγίᾳ Προφήτου Ἠλίου. 434
Εἰς τὴν κβ'. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. 440
Εἰς τὴν κς'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτ. Παρασκευῆς. 441
Εἰς τὴν κζ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρι Παντελεήμονι. 445
Εἰς τὴν λά. Τῆ Ἁγίᾳ καὶ Δικαίᾳ Εὐδοκίμου. 450

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὴν ά. Ἡ Πρόοδος τῆ τιμίᾳ Σταυρῆ· καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων. 451
Εἰς τὴν έ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τῆ Κυρίᾳ. 458
Εἰς τὴν ς'. Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τῆ Κυρίᾳ. 461
Εἰς τὴν ιδ'. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. 470
Εἰς τὴν ιέ. Ἡ Κοίμησις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. 472
Εἰς τὴν ις'. Ἡ Ἀναχομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τῆ Κυρίᾳ. 481
Εἰς τὴν ιζ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Μύρωνος, καὶ μεθέορτα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. 481
Εἰς τὴν κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. 482
Εἰς τὴν λά. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου. 491

Τέλος τῶν Ἑορτῶν τῶν ιβ'. Μηνῶν.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ.

Ἀπολυθία εἰς ἕνα Ἀπόστολον. 497
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Ἀποστόλους. 498
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Προφήτην. 499
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Προφήτας. 501
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Μάρτυρα. 502
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Μάρτυρας. 503
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Ἱεράρχην. 505
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Ἱεράρχας. 506
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Ἱερομάρτυρα. 508
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Ἱερομάρτυρας. 509
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Ὅσιον. 510
Ἀπολυθία εἰς δύο, καὶ πολλοὺς Ὁσίους. 511
Ἀπολυθία εἰς ἕνα Ὁσιομάρτυρα. 513
Ἀπολυθία εἰς Δύο, καὶ πολλοὺς Ὁσιομάρτυρας. 514
Ἀπολυθία εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα. 515
Ἀπολυθία εἰς Μάρτυρας Γυναῖκας. 517
Ἀπολυθία εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα. 518
Ἀπολυθία εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. 520

Τέλος τῶν Ἀνωνύμων Ἀκολουθιῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ψαλλόμενα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ὅταν τύχῃ Ἀλληλουϊα. 521
Ἀπολυθία τῆς ὅλης Ἑβδομάδος, ψαλλομένη αὐτὶ τῆς Παρακλητικῆς. 523
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκον, ψαλλόμενος εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τῶν Κανόνων τῶν δοξολογουμένων Ἁγίων. 542
Κανὼν ἕτερος Παρακλητικὸς εἰς τὴν Υπεραγίαν Θεοτόκον. 543

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ.

Ἀπολυθία τῆς Ἑορτῆς τῶν Βαΐων. 545
Ἀπολυθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. 550
Ἀπολυθία τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. 555
Ἀπολυθία τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. 561
Ἀκολυθία τῆς Γονυκλισίας. 567
Ἡ Ὀκτώηχος. 572
Τὰ Ἀναστάσιμα, Ἐξαποστειλάρια, καὶ τὰ Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα. 621
Ἰδιόμελα Δοξαστικὰ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. 623
Τὰ Ἑνδεκα Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια. 625
Ἀποστολοευάγγελον εἰς Κοιμηθέντας. 628
Πασχάλιον ἐτῶν μγ'. 629

Ἱερὰ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ
ΣΤΗΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ,
ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΑΠΑΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ,

Ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων.

Ἔτι δὲ καὶ τὰς ἁπλῶς ἁγίους Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερομάρτυρας, Ἱεράρχας, Ὁσίους, καὶ τὰς λοιπὰς Ἁγίας, ἀνηκόσας αὐτοῦ Ἀκολουθίας.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ Ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ Νὺξ ὥρας ιβ'.

Εἰς τὴν πρώτην, Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Ἔτους. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μυρσινῶν. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναθαλᾶ. Τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ Διδασκάλου αὐτῶν. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν Ἀδελφῶν. Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρησμοῦ.

Ἑσπέρας, ψάλλομεν τὰ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ζ'. ι'. καὶ ψάλλομεν ζ'. τῆς Ἰνδίκτου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ'. καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου δ'.

Τῆς Ἰνδίκτου, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἧς αὐτολέκτου, καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τῇ προσλήψει μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίσῃ· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παροῤῥῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ, ἀπαθησαύτων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότῃ, ἀξίως κατεσρώθη· ὅτω καὶ νῦν, τὰ ὁσιά διασκόρτισον, τῶν δυσσεβῶν, καὶ ἀτίσων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τοῦ Ἀδὶν Χριστέ.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτὲ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν Πόλει, Ναζαρὲτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικὸν, ἀναγνῶναι Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς Λαούς, πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Ἕτερα ζ'. τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, καλιὰν ἐφεύρες κλίμακα, δι' ἧς ἀϊδίως ἐν τῷ ὕψει, ἵνα εὕρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον, ἄλλοις οὐκ ἔλιπε· σὺ δὲ καὶ μὴ θανάτου, ἔχεις τὸν ζυγὸν σου. Οὐράνιε Ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἄγγελε, Φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, ἃ ἵνα τὸν ζυγὸν φθέγξασθαι, ὃν ἂν ἐναύσατο βάρος, τὰς τόνους, τὰς μόχθους, τὰς ἀθυμίας· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβασάζετο, ἅπερ ἐβάσαζεν, ὡς δεῦρον παινόμενος· ἐκ τῶν δακρύων σου. ἐξέσησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι,

δαίμονες ἔπτηξαν τὴν ὑπομονὴν σε, Συμεὼν Ὅσιε. πρέσβευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, δυνάμει θείᾳ Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν ξύλῳ ἀνῆλθες ὡς ἐν Σταυρῷ. ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον τούτων ἐξήλειψε· σὺ δὲ τὴν ἐπωδάσασιν ἡμῖν παθῶν ἔλυσας. ἐκεῖνος ὡς πρόβατον· καὶ σὺ ὥσπερ σφάγιον. ἐκεῖνος ἐν Σταυρῷ· καὶ σὺ ἐν τῷ ξύλῳ. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτέρα εἰς Ὑπεραγίαν τὴν Θεοτόκον, ᾠδὴ β'.

Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεών, χαίρει μᾶλλον, ἢ γάλακτι τραφείς. καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερύψωσε τὴν διανοιαν. αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα, καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι συμμετεωροτορῶν, Χριστῷ γέγονεν οἰκητήριον, τῷ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ μνημόσυνόν σε εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεών· καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σε θεράπον μακάριε. ἃ καὶ μετέσης ἐξ ἡμῶν ὁ τοιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλ' ἐκ αἴτεσης ἀφ' ἡμῶν τῷ Πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παρισάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορδῶν ἐν Οὐρανοῖς. μεθ' ὧν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν λαυσάντων σε θήκη, ταφὶς ἔμπυε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἁγία σε ψυχὴ Ἀγγέλοις σωθεῖσα, ἀξίως ἀγάλλεται. ἔχων ὃν πρὸς Κύριον Ὅσιε παῤῥησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορδῶν ἐν Οὐρανοῖς, σὺν αὐτοῖς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γάτησας Θεοφόρε, τὴν αὐστηρὰν Φιλοσοφίαν· καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἐπὶ γῆς ἀσώματος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τὸ μακαρίου ἔτυχες τέλος. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σοφὲ Συμεών.

Ἑτέρα εἰς τὸν Σταυρὸν, ᾠδὴ γ'.

Εἶα χάρις ἀτηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λαυσάντων σε, ἡγιασμένε Συμεών. διὸ καὶ ἡμεῖς ὀσμὴν μύρου, τῶν θαυμάτων σε δραμόμεθα, καὶ νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυσόμενοι. ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πνεύματι Ἁγίῳ σωτηριώτατε, ἀναρχε Λόγε, καὶ Υἱέ. ὁ τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων, συμπαντουργὸς, καὶ σωδημιουργὸς, τὸν σέφανον τὸ Ἐνιαυτὸ ἀλόγησον. φυλάττων ἐν ἁρμονίᾳ τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἰσοδικὸν τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τὰς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνωσθέν.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι Ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως τοῖς πενθοῦσι· καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας. καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους ξηρηθείσας τὸ πρότερον. Ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι Πόλεις ἐρήμους, ξηρηθείσας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν· Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχὺν Ἐθνῶν καταδέξεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερὶς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας. Καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις. καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται Κεφ. ξά. 1.

ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔγκονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν Λαῶν. Καὶ ὁ ὁρῶν αὐτοὺς, ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι ἔσπερμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Δ΄Ιτινος το Ἀναγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προσάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσητε, καὶ ποιῆτε αὐτὰς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν, καὶ κατοικήσετε μετ' ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ὑπνώσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. Καὶ ἀπολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν· καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. καὶ φάγεσθε παλαιὰς, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. καὶ εὐδοκεῖται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς. Καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προσάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω ὕστερον ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆ τὰ σπέρματα ὑμῶν. καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε, οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς. καὶ σωτηρίαν τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν. καὶ δήσω τὸν Οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡς χαλκοῦν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς· καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιτρέχουσα μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι. ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρός με πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος το Ἀναγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7.

Ἴημος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιαὶ δέ εἰσι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελεωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευδεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Τῆς τῶν [illegible] Μαρτύρων τῆς Ἑνώσεως.

Πέση ἡ ἔσοδος τοῦ Ἐνιαυτοῦ, συγκαλέσασα γεραίραν ταύτην, τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὔοδον, καὶ Ἑρμογένην, τοὺς ἀδελφοὺς ἀθλητάς. Συμεὼν τὸν ἰσάγγελον. Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ. τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπαινέσωμεν Παῖδας. καὶ τὴν τετραδεκατύρσολτον τῶν Ἁγίων Γυναικῶν χορείαν. ὧν ταῖς μνείαις κοινωνοῦντες φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, λυσιτελῶς περαιῶσαι τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Οἱ πρέσβεις Ἰωὴλ ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Ρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς

τὸ εἶναι παραγαγών, ἀλλόγησον τὸν σέφανον τῆ Ενιαυτῆ· καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τὰς δὲ τῶν Βασιλέων ἡμῶν, ἐν τῆ δυνάμεσε εὔφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. διὰ τῆς Θεοτόκε, δωρούμενος τῶ Κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β.

Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τε οἴκε σε.

Κυριακή.

Θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ θαυμασὰ τὰ ἔργα σε, καὶ αἱ ὁδοί σε ἀνεξιχνίαστοι. τέλεις γὰρ σοφία τε Θεε, καὶ ὑπόστασις τελέα, καὶ δυνάμις, συναναρχός τε, καὶ συναΐδιος, καὶ συνεργέα, ταυτοδυναίμω ἕξουσία Κόσμω ἐτεδήμησας, ζητῶν ὃ ἐκάλυνας πλάσμασε, ἀνεκφράστως ἐξ ἀταραύδρε Μητρὸς, μὴ τρατὰς τῆ Θεότητι. διαθέμενος ὅρους, καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τετό σοι βοῶμεν, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον τὸν σέφανον τῆ Ενιαυτῆ τῆς χρηστότητός σε.

Τῆ Δαμασκηνῆ.

Ἐν σοφία τὰ πάντα δημιεργήσας, προαιώνιε Λόγε τε Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν Κτίσιν, παντοδυναίμω σε λόγω συσησάμενος, ἀλλόγησον τὸν σέφανον τῆ Ενιαυτῆ τῆς χρηστότητός σε. καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκε, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἦχος α'.

Σιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῶ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον, ἄλλοις οὐκ ἔλιπε· σὺ δὲ καὶ μὴ θανάτου, ἔχας τὸν σύλον σε. Οὐράνιε Ἄνθρωπε, ἑστῶσε Ἄγγελε, Φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκεμένης, Συμεὼν Ὅσιε· πρέσβευε τὰ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννε Μοναχέ.

Τῶ Βασιλεῖ, ὁ ὢν ἀεὶ, καὶ διαμένων, καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελεύτητος. δέξαι δυσώπησιν, αὐτόνητων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν. καὶ παράσχε φιλάνθρωπε τῆ γῆ σε ἄφορίαν, ἀκράτες τὰς αἱρέσεις χαριζόμενος. τῶ τισοτάτω Βασιλεῖ συμπολέμει, καὶ ἀθέων Βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῶ Δαβὶδ, ὅτι ἤλθοσαν ὅτοι ἐν σκιρτήσε, καὶ τὸν παράγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ. ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῆ πρεσβεία τῆς Θεοτόκε. νίκη γὰρ σὺ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ καύχημα.

Τροπάριον, τῆς Ἰνδικτ. ἦχος β.

Πάσης Δημιεργὸς τῆς Κτίσεως, ὁ καιρὸς, καὶ χρόνος ἐν τῆ ἰδία ἕξουσία θέμενος, ἀλλόγησον τὸν σέφανον τῆ Ενιαυτῆ, τῆς χρηστότητός σε Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνη τὸν Βασιλέα, καὶ τὴν Πόλιν σε. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ Ὁσίε, ἦχος α'.

Πομονῆς ζύλος γέγονας, ζηλώσας τὸν Προτάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκε. ἦχος βαρύς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμνὴ, καὶ πρόσασία τῶ γένες τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τῶ Κόσμε. μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ, καὶ Παρθένος, ἁγία ὑμνημένη, καὶ δεδοξασμένη. πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ, εἰρήνην δωρήσασθαι τῆ Οἰκεμένη.

Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α' ἕξαπτ. τῆς Ἰνδικτ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ Δεσπότην τῶν Παντὸς, καὶ χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος ἀπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς ἁγναῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εἰαρεσησάντων σοι, Ενιαυτὸν ἀπρόσδεκτον προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς κατάξίωσον, τοὺς ἐν οἰκείαις δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Εἰς τὴν β'. ἕξαπτ. τῶν Μαρτύρων, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰσῆλθες ἐν τῶ σκάμματι, τῆ μαρτυρίε πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σωὶ τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τόθεν γὰρ θρεψαμένη, νοερὰ σκάφη ὄντως, τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας, ἀπεπέλεσας

τότες.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

τότες. διὸ καὶ σωτηρμόθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωήν.

Ἕτερον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτῆρ.

Αἱ Μυροφόροι λογικαὶ, τῷ ἀμνῷ, καὶ ποιμένι, προσήχθητε τισῶς διὰ τῆς μαρτυρίας, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσασαι. ὅθεν σήμερον, τερπνῶς ἀφημνήμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεραίγαθον παροργίζοντας Κύριον· Ἀταρόγαμε, Ἀλογημένη Μαρία. καταφύγιον, ἀτεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῷ εὐδιάλυτον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τὰ τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος δ'. α'.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Γνησίως τὸν βίον σε κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σε ἐξηφάνισας, τῷ ἐχθρῷ τὰς προσβολὰς, Πάτερ μακάριε. καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας τίσει, πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σε νῦν ἀντίληψιν. δυνάσαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῴζειν ὡς ἔσα, Μήτηρ Θεοῦ τῷ ὑψίσε, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις, ἀεὶ κραυγάζουσα Θεοχαρίτωτε.

Τὰ α'. Ἀντίφωνον τῷ τετάρτῳ ἤχῳ.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Ζήτα εἰς Ὅσιος.

Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῷ σῷ Ὁσίῳ, πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκε, πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ξ'. εἰς ἦχον δ'. β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ὢν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ἔλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀκαταπαύστως αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτε μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Γυναικῶν εἰς δ'. καὶ τῆ Ὁσίᾳ εἰς δ'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτε.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἰωάννε Μοναχέ.

Δεῦτε πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας Φαραὼ, τὸν Ἰσραὴλ ἀταλαίπωρον ἀναβιβάσαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης τοῦ ἀβρόχου ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Δεῦτε πάντες Χριστῷ, δι' οὗ σωζόμεθα τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελοῦμεν ἀδιάπτωτα. ὡς ἐξ ἀνάρχου φωτὸς, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Δεῦτε πάντες Χριστῷ, τῷ Πατρικῇ δόξῃ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἑνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

Ἰς Ναζαρὲτ ἀπελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ Νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν Σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλλαψιν αὐτοῦ τὴν ἀνέκφραστον· δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σῴζει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δοντες πάντες τίσοι, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ Οἰκουμένῃ ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς ἀϊδίου ζωῆς, ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων, ὃ ἡ ἀκροστ. Σὲ τερπῶν Γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τερπῶς τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσαντο Μάρτυρες· ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δ' ἕτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν.

Ῥωσθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτοις τοῖς ἴχνεσιν, ἠκολούθησαν, αἱ Ἅγιαι Γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀθέσιαν, ἐπιλαθόμεναι.

Ἀλλιώων θρησκεύματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἱδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς Πίστεως, κατηδαφίσατε· καὶ προσήχθητε, Ναῷ ἐπουρανίῳ, καμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι. Θεοτοκίον.

Ὡθῆσαι τῇ χάριτι, τὸ ἐκ τῆς σῆς ἀπατέλαντος, νηδύος Παναμωμε, Κόραι Νεανίδες, διεκρύσαντο, βασανων τεμαχυμίαν, καὶ σὲ ἀτιμιέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Ὁσίᾳ, ἕ ἡ ἀκροστ. Δέχε τὸν ὕμνον, ὦ Συμεὼν πανόλβιε.

Ἀπὸ τῆς Θεοτοκίου. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἰωάννης Μοναχός.

Ἰδιμοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὦ Θεοφόρε Συμεὼν, τιμῶ ᾠδιμόσοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Ἔγνωσαν τιμῶ σοφίαν, Πάτερ τιμῶ σιμῶ, Πέρσαι Αἰθίοτες Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθύς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ σὲ δοξαζόμενον.

Ἀγιος ἐπληρώθης, πνεύματικῆς τοιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακὼβ Δαβὶδ, καὶ Μωσῆς ἀρχηγέτης λογικῶν, ὤφθης θρεμμάτων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνὴ, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ Γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῆς δεινῶν, αἰτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

Ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐτ' ἀθέας ράβδῳ, τιμῶ ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ τεζάσαντι· τιμῶ δὲ ἐτιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι κροτήσας ἐβύθισεν, ἐτ' εὔρους διαβράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τερέωσόν με Χριστὲ, ἐπὶ τιμῶ ἄσειστον
τέτραν τῆς ἐντολῶν σε, καὶ φώτισόν με
φωτὶ τῷ προσώπῳ σε. ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος
πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Τερέωσον ἀγαθὲ, ἐβ κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιά σε κατάκαρπον ἄμπελον. φυλάττων σε τιμῶ Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Ἐν ἔργοις πνεύματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔφεσος Κύριε ἔτος, διάγαγε δέσποτα, τοὺς πίστει ὑμνολογοῦντας, Θεὸν τὸν σὸν.

Ἀλλιόν μοι Χριστὲ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, δίδου οἰκτίρμων. καὶ ἔμπλησόν με τῆς λόγων τῆς θέων σε· ἐξ ὧφθης φάσκων, Ἰουδαίοις ἐν Σαββάσιν. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνῃ ὑπερφυῶς, τιμῶ ὑπὲρ ἄνθρωπον χάριν, ἐν γαστρί σε δεξαμένῃ, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἅπασε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

Ὦμη ταυθενεῖ ῥωννύμεναι, τιμῶ τῆς ἀντιπάλων κατεταλαίσατε δυνάμιν. διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστὸν ἐσεφανώθητε.

Ὤφθη τῆς θηρῶν τὰ χάσματα, θέᾳ δυνάσεώς τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα· καὶ ἐρρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίροντες.

Εὔσα πρὸς Θεὸν θεύμενοι, τῆς τολυθείας τὸν κρυμνὸν ἀτεκρύσατε· καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηυτήσατε. Θεοτοκίον.

Νόντες ἀσεβῶς κηρύττομεν, σὲ ταναληθῆ Θεὸν Μητέρα Παναμωμε. διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Ὅσιος φυγὼν, τιμῶ νιφετώδη φοράν τῆς πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἠυτομόλησας μονὴν Συμεών· ἐξ ἧς καὶ τιμῶ ἀγήρω ζωῇ ἐκαρπώσω.

Πέκλινας χαίρων, τιμῶ παθητὸν ἀκοὴν σε παμμακάριστε, τῷ Δεσπότῃ μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένῳ εὗρες τολιτείαν.

Οὗ λόγε δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σε ταῖς αὐλαξι, δακρύων ἐτικλύσεσι, Χριστῷ τολύσχον σάχυν, ἀρετῶν ἐθρέψω. Θεοτοκίον.

Ῥήτως σωτέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε, καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῆς δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐτικαλουμένους. Καταβασία.

Ἀβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται. τῷ βλαστῷ γὰρ προκύπτει τὸν Ἱερέα. τῇ σαρκώσει δὲ πρώτου, Ἐκκλησίᾳ νυμφῇ ἐξωμίσθησε, ξύλον Σταυρὸν εἰς κράτος, καὶ σεφωμα.

Κάθισμα τῶ Ὁσίου, ἦχος πλ.

Τῳ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς, τῳ ψυχωφελῶς ἀσκήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῆ Μαρτύρων μακαρίε. καὶ τῆ θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τῶ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῆ τίσι τιμῶντάς σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων ἀτελαύνας τὰ σίφη, ἐκ τόπων τῆ ἄνωθεν, ἐξουσίᾳ δοθείσῃ σοι, Συμεὼν ταμμακάριστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ τυχεῖν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ τῳ ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Τῆς Ὑπεραγίας. Ὅμοιον.

Ὁ Καιρὸς καρποφόρος, καὶ ὑετὸς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς. καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῆ δέλωσε, ἀπὸ τάσης λύτρωσαι ἀνάγκης τῳ Πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοί σου γὰρ ὄντως, εἰς ταῦτα τὰ ἔργα σου. ὅθεν τὰς εἰσόδους, ἀλλογῶν, καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῆ χερῶν ἡμῶν· καὶ πταισμάτων τῳ ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός. σὺ γὰρ εἶ ἐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κατενόησα παντοδύναμε τῳ σῳ οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτῆρ.

Παρεχώρησας ἐνιαύσιον, ὁ λαός σου τροσφέρειν, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογῶν σε Σωτῆρ.

Ὡς φιλάνθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένους τοῦ ἔτους, καὶ συμπληρῶσαί σοι ἀρέσκως Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνε Κύριε, τῆ ἐπῶν τὰς ἐλπίδας γαλουχιώσας τῷ Κόσμῳ δώρησαι. Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα νῦν τῆ ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τῳ Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐπομένασαι βασάνοις, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν, καὶ κατάφλεξιν, τὰς ἀνίας σκληράς ἐκληρώσασθε, ἀπολαῦσαι ξύλου ζωῆς ἀξιάγαστοι.

Ἐνίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν, Οὐρανῶν δυνάμεις, ὅτως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικὶ τῆ φύσει δυναμούμενοι, τῆ δυνάμει τοῦ ἐκ Γυναικὸς ἀνατείλαντος.

Ἀπορρίψασαι τοῦ Κόσμου, ματαιότητα ἅπασαν, τῷ Θεῷ, καὶ μόνῳ, ὅλῃ τῆ ψυχῆ ἐκολλήθητε. ὅθεν ἀσκήσεως πόνους, καὶ ἀθλήσεως, ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτερώταται.

Σχυρώτατον ὡς ὅπλον, τὸν Σταυρὸν περιφέρουσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντιπαρετάξασθε φάλαγγας. μετὰ Χριστοῦ δὲ τῳ νίκῃ ἀπηνέγκασθε, τοῦ νικήσαντος Κόσμον δυνάμει Θεότητος. Θεοτοκίον.

Καταβήσεται ὡς ὄμβρος, ἐπὶ τόκον ἐν μήτρᾳ σου, Θεηγόρος πάλαι, ἔφησε Προφήτης παναμωμε· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἀπεγέννησας· ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πόνοις σου θέμενος, τῳ κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐκτήσω πύργον ἄσειστον.

Ἐμομύσης τὸ σῶμά σου, χοίνῃ τραχυτάτῃ φόβῳ καθήλωτο, τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ χοίνισμα, κληρουχίας θείας εὗρες Ὅσιε.

Πνώσει τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα τοῦ θεοῦ πανόλβιε, ἐν σατείᾳ κοιταζόμενον, τῆ σκωλήκων Πάτερ δεδοιότασε.

Ἐτὶ τάφος ἐκύησεν, τὸν ζωοτοκὸν νεκρὸν ἐκμιμούμενος, ὥσπερ μνήματι τῷ φρέατι, σεαυτὸν ζοφώδει, ζῶντα δέδωκας. Θεοτοκίον.

Ὃν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυσώπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σου δωρήσασθαι, τῆ πλημμελημάτων τῳ συγχώρησιν. Καταβασία.

Ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου, τὸ Μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τῳ Θεότητα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθριζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῆ ψυχῶν ἡμῶν· τῳ ἐρημίᾳ τῷ Κόσμῳ παράσχου φιλάνθρωπε.

Πληρῶν τὰ σύμπαντα, χρηστότητος Χριστὲ, σὺ δίκρανε καὶ εὔφορον, ἀλογίας σεφανούμενον, τὸν τολύκυκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Ἢν τῶ ἔτους ἀμπλιν, ἀνάδεξον ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα, ἀρίστην τε κατάστασιν, τοῖς ἀδόσι σε Λόγε Θεῦ, ὁμοιωθέντα βροτοῖς.

Ἐπὶ γῆς ἐλήλυθας, σωτάναρχε Πατεῖ, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν πρὸς Πατρὸς ἀναγγέλλων, ὁ λεπρόνων ἐτέκεινα.

Θεοτοκίον.

Ἃς ἡμῶν ἐλπίδας, Θεοτόκε ἁγνὴ, καὶ τίνι ἡμῶν πεποίθησιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα ἄμωμον ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Ἄλλος. Ἀσεβᾶς ἐκ ὄψονται.

Ὡς Ἀμνάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτὰ, τῷ ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, καὶ τοιμεῖ Μάρτυρες προσπνεύχθητε, προσφοραὶ ὁλόκληροι, καὶ δεκτὰ ὁλοκαυτώματα.

Ἑκρωθῆσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τὸν νεκρώσαντος τῷ ἰχῷ, τὸν θανάτου Μάρτυρες ὡς μιμησάμενοι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἑκάστου.

Ἴαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς, ἕνα Κύριον Ἰησῦν, διαφόροις μάστιξι καταξαινόμεναι, καὶ τυπτόμεναι, ὡμολόγουν αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Τὸν Νόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ παραπτωμῶν, καὶ κυβέρνησον ἡ Θεὸν, κυβερνήτην πέφασα, μόνη παναμωμε, τὸν τὰ πάντα ἐνώσαντα, διεφθαρμένα ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέον Δανιὴλ, Συμεὼν Χριστός σε ἔδειξεν. ἐκ γαρ λάκκου θηριώδους σε, δι' ἐμφανείας, ἀλώβητον ἀνεκόμισεν.

Ὅλον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀνάθεμεν, νηφετῶ κρυμῶ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναντίαις, ἐγγεγύμνασο τοιότησι.

Ἐν Μωϋσῆς, καὶ Ἠλίας ἀνάδειξαι, ἐν μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, τροφῆ ἀνύων, διὰ βίου ταυτὸς Ὅσιε.

Ὡς ἐν χρυσαυγῇ, Συμεὼν ὁρμίσκῳ ὅσιε, δι' ἀλύσεως τεθέμεν, ἀρανοτόρον ἀνεδέχθης θέσεως πέρυξι.

Θεοτοκίον.

Ἀσώτησον ἀεὶ, τὸν Τίόν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπαρόγαμε Μαρία ἁγνὴ, τὲ κατατέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεον.

Κατάβασία.

Τεσσαρακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. δι' ὃ τέτμηκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ὢν σοὶ δεσπόζων Θεῷ τῷ προσαγεύτι σαρκὶ, τῷ παρέχοντι τιμὴν ἀρίστην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, καὶ μὲ τὸ βυθὸν τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, καρέσασοι Δέσποτα, σωτὴρ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον.

Μερῶν τῶν πνευμάτος, ἐν μεθέξει τοῦ Νόμου σε, ἀνάδεξον πλήρεις Οἰκτίρμων, Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Οὐς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν,

Ἡγνυμένον, καὶ τοσὶ γυναικῶν συμπατούμενον, καθορῶσα, ἡ Προμήτωρ εὐθέως ἀγάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, παραδόσε τὸ τὴν ἐξορίσαντα.

Ἣν ἄσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως σωτάψασαι, τῷ Νυμφίῳ τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως σωτήφθητε· καὶ νυμφῶνι θείῳ, γηθομένη ψυχῇ εἰσαυλίζεσθε.

Ὑγρὰ, τῶν βασάνων τὰ ἀγρια κύματα. τῶν Μαρτύρων, τὰς ὁλκάδας βυθίσαι οὐκ ἴσχυσαν. κραταιᾷ χειρὶ γαρ, πρὸς τὰς θείας λιμένας κατηύτησαν.

Θεοτοκίον.

Ἡμάων σε, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶσα μεγάλιον, ἐπιτλέον, Θεομῆτορ τὸν σὲ μεγαλυύοντα. γενεαὶ γαρ πᾶσαι, σὲ ἰδὲ ἀληθῶς μακαρίζουσιν.

Ἄλλος. Χειμῶνά μοι.

Ἡμάων καὶ τεράτων σε Χριστὸς, αὐτουργὸν ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακάριε, ἐνεργείας δεδεγμένον εὐδιάπτωτον.

Ὑφώθης σε τὸ σῶμα Συμεών, ὡς Σταυρῷ τῷ κλίνει· διὸ σωδεδόξασαι, τῷ ὢν ξύλῳ διὰ σὲ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Ἐπάρσιον πορείαν ἐφλερὼν, Συμεὼν θεσπέσιε, πρὸς ὕψος ἐράνιον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε τιμῶς ἀνακόμιζε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ἦ Λόνσε τῇ Θεῷ, καὶ Κιβωτὸν καὶ τα-
ςάδα ἐμψυχον, καὶ τύλιω ὀραίον, Θεοτόκε οἱ τιςοὶ καπηγγέλομεν.

Καταβασία.

Ἦ Οτίω θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλαί-
μας Ἰωνᾶς ςαυροειδῶς διεκτεπάσας, τὸ σωτήριον πάθ☩ προδιετύπω σαφῶς. ὅθεν τεμήμερ☩ ἐκδὺς, τιὼ ὑπερκόσμιον Ἀνάςασιν ὑπεζωγράφησε, τῇ σαρκὶ προσπαγεὶς τῷ Θεῷ, καὶ τεμημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῇ Ὁσίᾳ, ἦχ☩ β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω σπαπτόμεν☩, καὶ ἅρμα πυρὸς τὸν ζυλον ἐργασάμενος, δι' αὐτῆ σπομίλος ἐγὼ Ἀγγέλων γέγονας Ὁσιε· σπὼ αὐτοῖς Χριςῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύςως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκ☩.

Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτὲ πρὸς ἔπαινον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεῷ σοφίᾳ πὶ τῷ Ἥρως ἆθλα, καὶ τὰς ἀγῶνας τῷ ἐν τῇ γῇ ὡς Φωςῆρ☩ φανεὶτ☩, τοῖς πᾶσι βροτοῖς μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ ἐγὼ Ἀγγέλων ἐκλάμψαντος. σπὼ τύποις γὰρ ψάλλων ἀπαύςως Χριςῷ, ἐγκρατείᾳ ἁγνείαν ἐκτήσατο. πρεσβεύων ἀπαύςως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'.

Εἰς τιὼ ά. Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτω, ἤτοι τῶ Νέω Ἔτους.

ῥ. Ἰνδικτον ἡμῖν ἀλόγω Νέω χρόνω.
Ὦ καὶ παλαιὲ, καὶ δι' ἀνθρώτους Νέε.

Ἱςέον ὄν, ὅτι τιὼ Ἰνδικτιῶνα ἑορτάζει ἡ τῶ Θεῷ Ἐκκλησία, ἀτὸ τῆ Ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχιὼ εἶναι τῶ Ἔτους ἀτὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιὼν δὲ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὁρισμός. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτιὼ τιὼ ἡμέραν ἀσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριςὸν εἰς τιὼ συναγωγιὼ τῆ Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαΐου τῶ Προφήτω, ἀναπτύξαντα, εὑρεῖν τὸν τόπον, ὃ ἦν γεγραμμένον· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέςαλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. ἀποςεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθίσαντα, ἁπάντων· ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῶ ςόματ☩ αὐτῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμιον τοιῶμεν τῶ γενομένω Θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκε ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασιτῶν καὶ τῶ γενομένω Ἐμπρησμῶ.

ῥ. Αὐθαιρέτως ἄνασιν ἄγρατις ξένη,
Λίμνης βυθῶ τάντιμος Εἰκὼν Παρθένε.

Ἦ Μνήμη τῆς Θεοτόκε ἐγὼ Μιασιτῶν τελεῖται, διὰ τιὼ παραδοξοτοιὸν καὶ ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκε, τιὼ ἐν τῇ Λίμνῃ μὲν τῆς Γαζηρᾶ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασιτῶν, διὰ τὸν φόβον ἐγὼ Εἰκονομάχων ῥιφεῖσαν, καὶ μετὰ τολιὼ χρόνον, Δόξῃ Θεῷ ἄπιλον ἀναδοθεῖσαν.

Ἦ Δὲ τῶ Ἐμπρησμῶ μνήμη, διὰ τὸ συμβιῶναι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμὸν μέγιςον ἐν Κωνσαντινοπόλει, ἐπὶ Λέοντος τῶ Μεγάλω Βασιλέως, καὶ πυρτοληθιῶναι τὸ πλεῖςον μέρ☩ τῆς Πόλεως ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίω Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τῶ Στυλίτω.

ῥ. Λιτῶν Συμεὼν τιὼ ἐπὶ Στύλω βάσιν,
Τιὼ ἐγγὺς εὗρε τῶ Θεῷ Λόγω ςάσιν,
Ὑψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίῳ ἔκθανε πρώτῃ.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῶ Μεγάλω, καὶ Μαρτυρίω τῆς Ἀντιοχέων Ἱεραρχοῦντος, ὁρμώμενος ἀτὸ τῆς Κιλίκων ἐπαρχίας, Κώμης Σισαῦ. Ὃς ὑτελθὼν τὸν μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀναβὰς, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γνώμον☩ αὐτεργὸς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας Μητρὸς τῶ Ὁσίω Συμεών· Καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανθίας. καὶ ἡ Κοίμησις Ἰησοῦ τῶ Ναυῆ.

ϛ. Ἐν γῇ ξενίζα Μάρθα τὸν Χριστὸν τάλαι.
Σὲ δὲ ξενίζα Μάρθα Χριστὸς ἐν τόλῳ.
Ὄντερ τρέχαν ἔσησεν Ἥλιον τάλαι,
Λιτὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δοξης βλίτα.

Ὑπὸ τοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐγενέτο μετὰ Υἱὸς τῆ Ναυῆ, διάδοχος δὲ τῦ Μωσέως, τῦ ϗϐ Ἑβραίων Νομοθέτα. Ὃς καὶ τῶν Ἱερειχὼ παρέλαβε, τόλιν ὑπάρχεσαν ϗϐ Ἀλλοφύλων. ϗ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο, κρατοῦντα ῥομφαίαν. ϗ μαθὼν ὅτι Ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίυ, ῥίψας τὰ ὅπλα, ἔπεσεν ἐς τὸς πόδας αὐτῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς Ἀλλοφύλοις, καὶ τῆ Ἡλίυ μέλλοντος δύνα, ἔχων προθυμίαν ἐς τὸν πόλεμον, ἠύξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἔτε· Στήτω ὁ Ἥλιος. καὶ ἀληθέως ἔσησε τὸν Ἥλιον τῦ δρόμυ αὐτῦ τῦ μὴ δύναι, ἕως ἔτρεψε τὸς Ἀλλοφύλες ϗ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τῦ Λαῦ, ϗ διαγαγὼν αὐτὸς ἐκ τῆς ἐρήμυ, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἥτις ἐςὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, ϗ κρίνας τὸν Λαὸν τῆς Ἱερυσαλὴμ ἔτη εἰκοσιεττά, καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίοις γενόμενος, ϗ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδεξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τῦ οἰκείυ Λαῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων, καὶ Ἀσκητριῶν, ϗ Ἀμμοῦν Διακόνυ, ϗ Διδασκάλυ αὐτῶν.

ϛ. Δισχιλίοις Παρθενίοις τῦρ ϗ ξίφος, Θεῦ προεξένησαν Υἱὸν Νυμφίον.
Ἀμμοῦν καλύττραν ἔμτυρον δεδεγμένος,
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἔξέδυ.

Τῶν ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανυπόλεως τῆς Μακεδονίας. καὶ Χριστιανὶ ὄσαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχυσαι ϗ Διδάσκαλον τὸν Διάκονον Ἀμμουῦ. Κρατηθῆσαι δὲ παρὰ Βάβδου τῦ τῆς Ἀδριανυπόλεως ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθῆσαι τῦ προσκυνῆσαι τὰ Εἴδωλα, ἠύξαντο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐκρεμάσθη ἐς τὸν ἀέρα ὁ Ἱερὰς ϗϐ Εἰδώλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρηθάς. ϗ τεσὼν ἀπώλετο. Κρεμᾶται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, ϗ ξέεται τὰς πλάγας. ἔπα κασίδα τετυρωμενίυ δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. ϗ ταύτης ῥυθὲς, παρετέμφθη μετὰ Ἁγίων Παρθένων ἀπὸ Βερόης ἐς Ἡράκλειαν τῆς Θρᾴκης, Λικινίῳ τῷ Τυράννῳ. Καὶ δὶ ἀποφάσεως τότε, αἱ μὲν Δέκα ἐς τῦρ ἐνεβλήθησαν· αἱ δὲ Ὀκτὼ μετὰ τῦ Διδασκάλυ αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν. καὶ ἕτεραι Δέκα ξίφος κατὰ σῶμα ϗ καρδίαν δεξάμεναι ἐτελειώθησαν. Καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐξ σίδηρα τετυρακπωμένα κατὰ σῶμα λαβῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Αὐταδέλφων, Εὐόδυ, Καλλίσης, καὶ Ἑρμογένυς.

ϛ. Κάλλιον ὄντως εὗρε Καλλίση τέλος.
Σὺν τοῖς καλοῖς τιμηθῆσα δικαίοις συγγόνοις.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας Κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τὰς ἐντολὰς τῦ κηρύγματος. Ἐπὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ Ἄρχοντι διεβλήθησαν, ϗ διεγνώσθη τὸ ἀγωνίς τῆς τότων ψυχῆς παράσημα, καὶ ἀκατάληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφυς θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφήναντο· καὶ τὸν τῦ Μαρτυρίυ δρόμον ὅπω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησαν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ Παῖδες ἀσεβείᾳ σωτραφοῦντες, δυσσεβῦς προσάγματος καταφρονήσαντες, τυρὸς ἀταλίᾳ οὐκ ἐτοπήθησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἐψαλλον· ὁ ϗϐ Πατέρων Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Τὸν ἀρχόμενοι τῦ Ἔτυς, καὶ ϗϐ ὕμνων, ἀπαρχὴν τοιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀτέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς ἀσεβῶς μέλτοντες· ὁ ϗϐ Πατέρων Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Ὃν πρὸ ϗϐ αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε, καὶ ἔτι Κύριον, τοῖς ἀναμέλτυσι Χριστὲ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ϗϐ χαρισῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος τλήρωσον. ὁ ϗϐ Πατέρων Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ θῦλοι τῷ Δεσπότῃ ἐς πρεσβείαν, τὴν Ἁγνὴν Μητέρα συ σοὶ προβαλλόμεθα,

Χρι-

Χριστὲ, ἀπὸ πάσης πλημμελείας, τὸν λαόν σου ἀναθὲ ῥυσθῆναι ψάλοντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἀναπέπλεκται τὸ σὸν, φαύλημα Ἀμμιὼν Θεοφόρε. καὶ γὰρ ἔξαρχον τῆς χορείας, τῶν Παρθενίων βασανίσας σὺν ἔπεμψας, σοὶ αὐταῖς τελεσθέντα, ὡς Διάκονον καὶ Μύστην τῆς θείας δόξης.

Ὑμνογωγὸς οἷα σοφὸς, λόγοις ὑπαλλάξας ἀνδρείας, πρὸς τὸν Νυμφίον ἀφορᾷν, καὶ σαρκὸς καρτερᾶν τὰ ἐπίπονα, κραυγάζουσας τὰς Μάρτυρας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀποκάμωμεν ἰδοὺ, λιποικτα τὸ σάδιον Κόραι· ζῶμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστὸς, τὰς ψευδείας τροπαίνει· τὰ σώματος, ἑαυτῶν μὴ φασώμεθα, ἀνεβόων αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ Καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου· ὃν ἀνυμνοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συρίγματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς καταράς τῆς ἀρχαίας εὐλογημένην.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Λύτας μὲν αὖ χιὼν ἀπορημένους, καὶ τύλας αὐτοῖς ὑετὸ λιποίξας, καὶ τῷ γλυῷ κλονημένῳ ἐντάξεσιν ἔρισας, καὶ λαὸς κραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τολύφωτός τε Συμεὼν ἥλιος, ταυτιχὸς τὰς ἀκτῖνας ἐκτέμνων ἐφώτιζες, καὶ λαὸς κραυγάζειν ἐδίδασκες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅμματα ταυτιχόθεν συῤῥεύτα, θεράτων Χριστὸς ἀνθρώπων τέλαγος, ἐν τῇ μάνδρᾳ τῆς σῆς σωτηρότατα ἀτκήσεως, ὑτὸ σὸν βοᾷν παιδαλόμενοι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅλαι μὲν τὸ Πρεσβύτα ταῖς ἀγκάλαις, τλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀοράτῳ δωσάμενα, Χριστὸς ἀνεταύσατο, Συμεών. διὸ ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔρετε τῇ ἀπόρως σαρκωμένῳ, ἐκ σοῦ προελθόν Παρθενοὺς ἄλφαντε· σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν ταῦτων Ἀγνὴ ἀνυπέρβλητον· ᾧ βοῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατάβασια.

Κνοον πρόσαγμα τυράννου, δυσεβοῦς, λαὸς ἐκλόνησε, τνέον ἀπαλῆς, ἡ δυσφημίας θεοζυγὲς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδαμάπωσε, θυμὸς θηριώδης, ὁ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ Πνεύματι, πυρὶ σωιόντες ἐψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν τὸν ὑμνολόγον ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, ἡ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστὲ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν ἐναύσιον, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὃν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς δημιουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν τὰς ἑλίξεις βουλήματι, ὡς Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, ἡμῶν ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον, τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν πράξωμεν. σὲ Θεὸν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἣν Θεομήτορα Παρθενίαν Ἀγνὴν, ἐν ἐπῶν περιόδοις τε ἡ ἑλίξεσιν, ὀρθοδόξως βροτῶν τὰ συρίγματα, Παύσαγνε ὑμνοῦμεν, σὲ ὡς Θεοτόκον, ἡ πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Παῖδας διασῴζας.

Ἀμπρὸς ἑαυτὰς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς περιβάλλετε, σωματεκδυσάμενοι, ὄντως τὸν φθαρόμενον, ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον, καὶ ἀναμέλποντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπὰς φωτὸς φωταυγείας, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ θείας λαμπρότητι, Μάρτυρες λαμπόμενοι, νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας ψάλλοντες ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· τὸν Κύ-

ελον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑτερυψᾶτε εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄρνες ὡς ἄπειλοι ἀμνάδες, ὡς θᾶαι τερετεραὶ, ὡς ἐθελόθυτα, θύματα προσήχθητε, Μάρτυρες τῷ κτίσαντι, καὶ ὡς θυσίαι ἄμωμοι συμφώνως ψάλλεσθαι τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα.

Ροιζᾶ τυραννων παρανόμων, τὸν ἄδικον θανάτων ὑπέσητε· μέλη συγκοπτόμενα, ῥάβδοις συντριβόμενα, ἀνηλεῶς τυπτόμενα, ξίφει τεμνόμενα. διὸ τοὺς ἀθανάτους κληρῶθε, ἐν ἀγαλλιάσει τελείας ἀντιδόσεως.

Θεοτοκίον.

Ὀπίσω σε ἔδραμον γυναῖκες, μύρων ἡδυτόνων ἐταιθόμεναι, Παῖαγνε Θεάνυμφε, μόνη ἀπαρόγαμε, τὸν ἐκ γαστρὸς σε λάμψαντος μονογενῆ σε Υἱόν· καὶ σοὶ συμβασιλεύσαντα ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλο. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Πὸ πάσης χωρήσας προπατόρας, καὶ μητρῴαν ἀδελφὰς οἰκτίρας, οἰκτίρας ζώσῃ ὤφθης μετὰ θανάτου· Κύριον ὑμνᾶτε, καὶ ὑτερυψᾶτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εωίαν συσφίγξας παρειθοῦσα, καὶ τῷ κλίνῃ τὸν φύλαρχον προσάττας, ἐτὶ τῷ ὤμων φέρειν ἱερώτατε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑτερυψοῦντα, εἰς τοὺτους τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρύας, Γὼβ διὰ τὰ πάθη, ἡλικωμένης σαρκός σε τῇ σαπρίᾳ, εἰς μαργαρίτῃ ἔτρεψε τολύτιμον, σὲ Χριστὸν θεράποντα, Συμεὼν δοξάζων, εἰς τοὺτους τοὺς αἰῶνας.

Ηξαρχᾶντα ἀλάστορα ὡς τάλαι, ἐτὶ ξύλῳ λῃστὴ προσεκαλέσω, τοῖς Συμεὼν ὦ Δέσποτα ἐντάξεσιν. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑτερυψοῦμεν, εἰς τοὺτους τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡν Ἀγγέλῳ, τὸ χαῖρε δεξαμενίῳ, καὶ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ ἀνατείλασαν· τοὺτες σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑτερυψοῦμεν Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία.

Υλογᾶτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνᾶτε, τὸν συγκατιβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑτερυψοῦτε τὸ τᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ', Ὁ Εἱρμός.

Ὑτον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σε, τυρτολυμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμᾶς τὸν τοκετὸν ἀχραντίσασαν, καταβέσαι αἰτοῦμεν τὸν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὅτε τῷ Θεῷ καὶ δυνάμις, ἡ ἀληθὴς Σοφία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ σωτείχουσα καὶ κυβερνῶσα τὰ σύμπαντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπισκιάσαντα τοῖς δούλοις σε, ἡμαρὸν ἐν καταιγίσει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Ἄντισε τὰ ἔργα Κύριε, οἱ Οὐρανοὶ ἡ γῆ, τὸ φῶς καὶ ἡ θάλασσα, ὕδατα καὶ πᾶσαι πηγαὶ, καὶ ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, τὸ σκότος, τὰ ἄστρα, τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς, ἄνθρωποί τε καὶ κτίσις, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις δόξημνήσισε.

Ὁνὴ πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς αἰώνων καὶ βασιλεύσας, τελεστόσατε μία Θεότητος ἀμέρισε, ταῖς λιταῖς τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος κυοφόρον, τῇ κληρυχίᾳ σε αὐάδεξον.

Ὥτερ τὸν πανὸς καὶ πρύτανις, δημιουργὲ καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τῷ ἀρτίως τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἁγιάζουσαν.

Ἄλλος. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἄσιν ἰάσεως χρεὼν τοῖς λῃζομένοις, ὡς ἐκ κρυπτῆς αἱ πανόλβιοι, ταύτῃσι λύμης νοσημάτων, παθῶν ἀποδιώκουσι καύσωνα, καρδίας τῷ φιλοθέων ἀρδεύσουσι, πρὸς δικαρτίαν θείων πράξεων.

Θᾶος Διάκονος Ἀμνῶν, Κελεύσατε, καὶ πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, θᾶαι θεόφρονες γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐσέφθησαν. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν· ἃς καταχρέως μακαρίζομεν.

Ψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν, ἀράμενοι καὶ Ἀγγέλοις ὁμοιώθητε, ξύλῳ τρυφᾶτε ἀκωλύτως, ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνυμφοι· τηγικῦν νῦν τῷ καλῶν κατηλίφατε, ὑτὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσαι.

Θεοτοκίον.

Οφίας χωρίον ὑτὲρ νοῦν, τῆς κρείττονος ἀνεδάχθης Κόρη ἄμωμε, ἐμψυχωθρό-

θρόνος τε ϗ πύλη. διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθενοισε Παρθένε ὀπίσωσε, ἀπενεχθῆσαι τῆς θεότοκ☉.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ῥ Εβασιλλεύσατο παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστὸς προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε, τῆς αὐτῷ κοινωνὸν κληρυχίας. ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλυνόμεν.

Τ Ὰ ματικῆς χάριτος κατηξιωμέν☉, ἐξ αὐλῶν τῶ Πνεύματος θησαυρῶν θεοφόρε, Συμεὼν τὰς ἱάσεις βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσί σε τιμῶντας.

Ἐ Πιβεβηκὼς ὄντως τῆς ἐρανοδρόμε ἀρετῆς, ϗ αἰθέριον ἄθλον ἐνδεδαγμέν☉· ϗ πρὸς σκηνὰς ἀναπαύσεως ἐρανίους· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥ Α͂τος ἡμομόνη τυχεῖ, ϗ μὴ φλεγομένη, ἀνεδάχθης ὦ Παρθένε· συλλαβοῦσα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ϗ Σωτῆρα τῶ Κόσμε· ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Κοντάκιον. Μυστικὸς ἀ Θεοπάτωρ.

Ὁ διὰ βρώσεως τῶ ξύλε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ῥ Ηξῆρος δίκην Ὄσπε, ὁ φωσφόρος σε βί☉, ἁρπάσας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς ϖῆ θαυμάτων ἀκτῖσι. διὰ σέλας γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν, ἔνθα τῶν ϖῆ ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον ὄντως τέλος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεν☉, ϖῆ τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀ Ημιουργὸς ϗ πρύτανις, πάσης κτίσεως τέλων, ϗμῶς, ϗ χρόνους θέμεν☉, ἐν τῇ σῇ ἁγίᾳ σιὼν, τὸν ἐναύσιον κύκλον, ἀλογίαις Οἰκτίρμων, χαρισάμενος σεφάνωσον. ἐν ἁρμονίᾳ φυλάττων, σὲ τὸν λαὸν, ἀβλαβῆ ἀτήμαντον δυσωπεῖμεν, ϖρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, ϗ ϖῆ θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἦχος α. ϗ ψάλλομεν ἰδιόμ. τοῦ Ἑωθινοῦ, ἦχος γ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥ Ωμαίων Λόγε τῶ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ϗ συσησάμενος τὴν κτίσιν, ἐκ τῶ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. ὁ ϗμῶς ϗ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἁγίᾳ θέμενος, ἀλόγησον τὸν στέφανον τῶ ἐνιαυτῶ τῆς χρηστότητός σε. δωρούμενος ἁρμονίαν ταῖς Ἐκκλησίαις σε, νίκας τῷ πιστοτάτῳ βασιλεῖ, ἀφορίαν τε τῇ γῇ, ϗ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ, ἦχος δ.

Ἐ Βασίλευσε Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλείαν πάντων τῶν αἰώνων· ϗ ἡ δεσποτεία σε, ἐν πάσῃ γενεᾷ ϗ γενεᾷ. πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ϗμῶς ἡμῖν ϗ χρόνους προθέμενος. διὸ ἐκλεξάμενοι καιρὸν τοῦτον, ϗ διὰ τοῦτο βοῶμεν· ἀλόγησον τὸν στέφανον τῶ ἐνιαυτῶ τῆς χρηστότητός σε. ϗ καταξίωσον ἡμᾶς, ἀκαταπαύστως βοᾶν σοι, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς. Ἀνθρῶπε Πῶς.

Ἐ Τορεύσε ὁ Θεὸς, αἱ τορεύσε μεγάλαι ϗ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σε, τὴν δυναστείαν μεγαλυνόμεν· ὅτι φῶς ἐκ φωτὸς, ἐτεκνώσας ἀπαλαίπωρον Κόσμον σε. ϗ τὴν πρώτην αὐτῶ λέξιν ἀρᾶν, τῶ παλαιῶ Ἀδὰμ ὡς ἀδόκησας λόγε. ϗ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, ϗμῶς ϗ χρόνους ὑπέθε, τὸ δοξάζειν τὴν παντουργικήν σε ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἦχος β.

Ἕρμωνος.

Ὅτε τῷ πάθει σε Κύριε, τὴν Οἰκουμένην ἐσεμνύνας. τότε ϗ οἱ ἀθυμοῦντες, ἐθαρρύνοντο δυνάμιν. γυναῖκες ἐνεδυναμώθησαν, κατὰ τὸ τίκτουσα Τυραννίδε· ϗ τὴν ἧτταν τῶ Πατρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τῶ Παραδείσε γεγόνασιν. ἐς δόξαν σὸν τὸ γεννηθέντος ἐκ Γυναικὸς, ϗ σώσαντος τὸ γένος ϖῆ ἀνθρώπων.

Δόξα. τὸ Θείας, ἦχος β.

Ἐ Κ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεών. χαρίτι μᾶλλον, ἢ γάλακτι τραφείς. ϗ ἐπὶ τέτραν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διανοίαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· ϗ ταῖς θείαις δυνάμεσι, συμμετεωροπορῶν, χαρμονὴ γέγονεν οἰκητήριον, τῶ Θεῶ ϗ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ.

Ἀ Ρ̓ῥήτῳ σοφίᾳ, συσησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός· ὁ ϗμῶς ϗ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῆ

χαρῶν σε ἀλόγησον. τὸν δὲ τιςὸν Βασιλέα, ἐν τῇ δυνάμει σε εὔφρανον. δίδὺς αὐτῷ κτ βαρβάρων τιὼ ἰχυὶ, ὡς μόνος ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωτ⊖.

Δοξολογία μεγάλη, ϗ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτυργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τῷ Κανόνι τῆς Ἱκετ, ᾠδὴ γ. ϗ τὸ Ἅγιος, ᾠδὴ ε.

Προκείμενον τῶ Ἀποςόλυ, ἦχος γ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτῦ.

Αἰνᾶτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Ὁ Ἀπόςολος, Πρὸς Τιμόθεον α.

Κεφ. β. ι. ΕΝον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων, ποιᾶσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριςίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· Ὑπὲρ Βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων. ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τῦ Σωτῆρ⊖ ἡμῶν Θεῦ· Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης Θεῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωτ⊖ Χριςὸς Ἰησῦς· Ὁ δὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις. Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ Κήρυξ καὶ Ἀπόςολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριςῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίςει καὶ ἀληθείᾳ.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ, Ζήτει εἰς Ὅσιον.

Ἀλληλουϊα, ἦχος δ.

Οἱ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ ἐν Σιών.
Εὐλογήσας τὸν ςέφανον τῦ ἐνιαυτῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κτ Λουκᾶν.

Κεφ. δ. ιϛ. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Ναζαρὲτ, ὅ ἦν τεθραμμένος. Καὶ εἰσῆλθε κτ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγήν. καὶ ἀνέςη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τῦ Προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον, ὅ ἦν γεγραμμένον· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με. Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέςαλκέ με· ἰάσασθαι τὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· Κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀπος ῆλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε. καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ· Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτύς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρων αὐτῷ, ϗ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτ⊖, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῦ ςόματ⊖ αὐτῦ.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ, Ζήτει εἰς Ὅσιον.

Κοινωνικόν. Εὐλογήσας τὸν ςέφανον τῦ ἐνιαυτῦ.

Καὶ τῷ Ὁσίῳ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΧΡᾶ ἀδεῖαι, ὅτι ἡ τύχη ἡ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ, προηγῦνται τὰ ἀναςάσιμα τῆς Ὀκτωήχυ, καὶ καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολυθία τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βύληται.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β.

Τῦ Ἁγίου Μάρτυρ⊖ Μάμαντ⊖. Καὶ τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννυ τῦ Νηςύτου, Πατριάρχυ Κωνσταντινυπόλεως. Ζήτει τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Μάρτυρα, καὶ εἰς Ἱεράρχων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ.

Τῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμυ, Ἐπισκόπυ Νικομηδείας· Καὶ τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίςυ, σωσασκητῦ τοῦ μεγάλυ Εὐθυμίυ. Ζήτει τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ.

Τῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρ⊖ Βαβύλα, Ἐπισκόπυ Ἀντιοχείας· Καὶ τῦ Ἁγίου καὶ Θεόπτυ Μωϋσέως τοῦ Προφήτυ. Ζήτει τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, ϗ εἰς Προφήτων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε.

Τῦ Ἁγίου Προφήτυ Ζαχαρίυ, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμυ. Ζήτει τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Προφήτων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς.

Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλυ Μιχαήλ. Ζήτει τὴν Ἀκολυθίαν εἰς τὰς ἡ. τοῦ Νοεμβρίου Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ϛ'. καὶ ψαλοῦμεν ϛ'. προσόμοια τῆς Θεοτόκου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ Κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες προμηνύσασαι ταῖς, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν τῇ γεννήσει Ἄχραντε. σὺ γὰρ μεσίτις ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χαρᾶς.

Προεόρτιον αὕτη δόξα σοι Ἄχραντε, προκατήγγειλε πᾶσι, τὰς τῆς σῆς ὑπὲρ λόγον, λαοῖς ἐνεργείας· σὺ γὰρ τῇ νηῒ, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Θεοχώρητος Κόρη καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὸν καπάρων τὸν ἀς ἡμᾶς, ἀνακαλεῖται ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἴδιον εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ἣν ταύσεττόνσε Γεύνησιν, Παναγία Παρθενε ἁγνὴ, τῶν Ἀγγέλων τὰ τλήθη ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώτων τὸ γενὸς ἐτὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἱκετεύσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλτίδας θεμενίων, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἀπαρόγαμε.

Εἰς τὸν ϛ'. ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος, ὡς ἐξ ἀγόνε μητρὸς, καὶ ἀκάρτε σπορώσεως, ῥάβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπαρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὅθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύγκλημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Ἕτερον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἡμέρον Δαβὶδ ἀγάλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκιρτᾷ, καὶ Λαὸς μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται, τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε. καὶ Ἀγγέλων σύγκλημα σοὶ τοῖς βροτοῖς, ἅμα νῦν γεραίρουσι, τὰ σὰ γενέθλια. Τὸ πρόσωπόν σου.

Χαῖρε τῶν βροτῶν τὸ σύγκλημα, χαῖρε Κυρία ναέ. Χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον. χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε λύχνε ὁλόφωτε. χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. χαῖρε παναίμωμε. χαῖρε θρόνε τύμνε. χαῖρε σκηνή. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε ἡ πάντων ἐλτίς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Γεραίσιος.

Παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθενος. ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατ' ἀλήθειαν Θεοτόκος γνωρίζεται. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ Κόσμῳ πᾶν ἀρίστιον καταπέμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὁσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόταις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα, καὶ κτισις γηθεται. συγχαίρητε ὁμοῦ, ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα. ἡ ῥάβδος τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ αὐτὴ ἑορτή.

Εἰς δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ λίθος σφραγισθέντος.

Ἐκ θεσα παραδόξως σαρκικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν. ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήλθησας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν βοῶσί σοι Θεοτόκε· δόξα τῇ προόδῳ σου σεμνή· δόξα τῇ κυήσει σου· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Εἰς τὴν β'. ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Τὸν σωτῆραρχον Λόγον.

Αἱ οὐράνια ταῦτα νῦν ἐπαγάλλονται. τὰ ἀνθρώπων τὸ γενὸς σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς σωτηριάζονται. ἐν γὰρ προοδῳ τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον, καὶ ταμνον, καὶ ῥάβδον, νεφέλην, πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα θεοῦ γενναται σήμερον.

Ο Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, ϗ ὁ τροπάριος τῆς Θεοτόκε, ϗ τὸ Ἅγιος τῆς Θεοτόκε, ἢ ἡ ἀκροστιχίς.
Γενέσιον ὑμνῶ τῆς Θεόταιδος Κόρης.
Ἰωσὴφ. Ὠδὴ α. ἦχος δ.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος. ϗ γὰρ τέτοκε, χαρὰν τῇ Οἰκουμένῃ, λύτλῳ τῆς Προμήτορος ἐξαφανίζουσαν.

Ἐκ στείρας προέρχεται, τῆς ἁμαρτίας ἡ στεῖρωσις· ὡς Νόμος προέγραψε, ϗ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν τῇ θείᾳ Θεηγόρων, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ϗ ταναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τῆ Βασιλέως γεγένησαι· ἐν ᾧ τλῳ κατοίκησιν αὐτῆ ποιήμενος, οἰκητήριον τῆς ἁγίας Τριάδος, τίς ἀπεργάσεται ὁ Ὑπερύσιος.

Θεοτοκίον.

Νύμφων ὡραιότατος, θρόνος Θεῦ ὑψηλότατος, ἐδάχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκὶ, τὸς καθημένους ἐν σκότει ἀτωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Καὶ τὸ Ἅγιος. Ζήτει ἐς Μάρτυρα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, ϗ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθτείνησε σωσαγωγή· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Γῆ ἡ καπνοφόρος ἐκ γῆς ἀκάρπε γεννᾶται· ἥτις καρποφόρησε τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντα θείῳ νάματι.

Ἡμέρον ἐβλάστησε τῆς Παρθενίας ἡ ῥάβδος· ἐξ ἧς ἀνθήσας ἄνθος ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεὸς, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρα ἀγαθότητι.

Τὸ ἐξ ἀλάτου ὄρος ἐκ πέτρας ἀγόνε ἀποτεχθὲν, τὸν λίθον καρποφορεῖ τὸν νοητόν· ὃς σωτηριβλῶ ἐργάσεται, τῷ ξοάνων πάντων τὸ ἀλάστορος.

Ὁμοῦ προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν Κόρη· τὸν Νομοδότλν σὺ γὰρ, νομίμων δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦσα, ὑπὲρ λόγον ἄφθορον ἁμίαντον.

Ὠδὴ δ'. Τὸ προσαχθέν.

Γαλλιάσθω Οὐρανὸς, γῆ εὐφρανέσθω. ὁ τὸ Θεῖον δὲ Οὐρανὸς, ἐν γῇ ἐπέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τλῳ Μαριάμ, ϗ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐπέχθημοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαβίδ. ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, ἐν ἁγιωσύνῃ, ὅσα καὶ καθάρσια ἀσύγκριτος, ἥτις τλῳ καθαρσίῳ πάντων Χριστὸν τέξεται, ἁγιότητα, ϗ παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένηται. τλῳ γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, ϗ μὴ χωρέμενον Λόγον ἀτεγεύνησεν, ἀναγεύνησιν πᾶσι τοῖς παρεχόμενον.

Νυνὶ ὀζόφος τῆς κακίας, ἐκμεθύεται ἀπάρχεται. ἡ γὰρ τὸ Ἡλίε, ἔμψυχος νεφέλη ἀνέτειλε, σαρωτικῶν ἐκ λαγόνων ἡ Παναμώμος. ἧς τὴν γένησιν, τλῳ φωταυγῆ ἑορτάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς καπνὸς ἔρτος ἐλαία, ἡ ἐκ ῥίζης βλαστήσασα, Ἰεσσαὶ Παρθένε, Ἄννα σε βλαστὸν βλαστάνουσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον. ὃ τὸ ἔλεος, ϗ ἡ ἀλήθεια, διὰ παντὸς προτοράλεται.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀποτίκτεται, ὅτερ ἀναγνώσεται ἐδόλως, φύσεως νόμῳ βροτὸς τηρέμενον, Λόγε εἰς κατοίκησιν καθὼς, βίβλοι προεδήλωσαν θεηγόρων ἐν Πνεύματι.

Ἄμωμος σήμερον, ἐπέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσα, βότρυν τὸν θεῖον γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ τὰς ὁ πίνων μυστικῶς, θείαν ϗ σωτήριον, ἀφροσύνην καρτώσεται.

Κηρύσατε Ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες, σήμερον ἐκ στείρας ἡ Παρθένος, ἀποτεχθεῖσα τλῳ λύτλῳ ἔπαυσε, ϗ προοιμιάζεται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τλῳ αὐτῆς θείαν γένησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης προδηλώσας, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος πατρῴος Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἁγιαθότητι, τὸς αὐτῷ καθαρχήσαντας.

Ὠδὴ ς'. Τλῳ θείαν ταύτλῳ.

Τέχθη σήμερον γέφυρα, μεταβᾶσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον· κλίμαξ οὐρανίος,

ὄρος Θεῦ ἐμφανέσατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἰῶ μακαρίσωμεν.

Ὁ Κόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τιὶ τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τὸ Βασιλέως ἀς ὕσερον. ἰῶ ἑταξίως πάντες, ὑμνολογήσωμον.

Ἡγὴ νιὶ προελήλυθε, ῥαυίδος ἐκ μικρᾶς ἡ πανάμωμος, ἥτις τιὶ ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθείας παῖα ἄπαρα ῥάβματα.

Κάρτος ῥίζης ἐβλάςησας, καὶ πρόῤῥιζον κακίας τιὶ ἄκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν σε, θάῳ βλαςῷ ἀνατέτεμες, Θεογεννήτορ Κόρη ἀμωμακάριςε.

Κοντ. ἦχος γ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ ταξιὰς ἡ ἀληκτος τὸ Οὐρανίε Νυμφίε, τίκτεται ἀτὸ τῆς σάρας Θεοβελήτως, ὄχημα τὸ θάε Λόγε ἀτρετιθῶαι. ἀς τὸτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θάα τύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ςαρὰ σὰρξ καρτὸς ἐδόθη ἡ Θεότοκος Μαρία, ἰῶ τροᾶδον τοτὲ θᾶοι Προφῆται ἐν Πνεύματι. ταύτην ἡμᾶς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλτοις τῆς Ἄννης σκιρτῶσαν, σιὶ τῷ τισῷ Ἰωακεὶμ, νοητῶς πρὸς ἑςίασιν συνέλθωμεν. καὶ τὸς τόῤῥω καλέσωμον λέγοντες· τὸ Κόσμε νιῦ ἡ ἀνάκλησις, ἧς ἀκάρτε ῥιζὸς ἀνεβλάςησεν, ἡ θάα τύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὠδὴ ς. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰωακείμ τε, καὶ Ἄννα μακαρίζονται, ἀτοκυήσαντες, τιὶ μακαρίαν σαφῶς, ἁγνιὶ Θεομήτορα, τιὶ τὸν μακάριον, Λόγον τέξασαν, τὸν μακαρίσας ἅπαντας, τὸς τισὸς ἀποτελῶντα.

Ὦρον τίμιον, ἐκτήσαντό σε πάναγνε, οἱ σοὶ Γεννήτορες, τιὶ συλλαβῶσαν Θεόν, τὸν καταπλαστίσαντα δωρεαῖς κράττοσι, τὸς κραυγάζοντας· ὁ θὸς Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαθηταί σε, ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαθηταῖς ἀγαθοῖς, τιὶ τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τῆ γάλακτος, καὶ τροφὴν πάσης.

Κίρνα κρᾶε, τιὶ κινύρασε, θεότνλσε Δαβὶδ, καὶ χόρλε. ἡ Κιβωτὸς γὰρ ἰδοὺ, ἰῶ πάλαι προήγγαλας, ἐκ ςαρλάσης γαςρὸς, προελήλυθε· τῷ Βασιλεῖ τῆς Κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Ὠδὴ η. Παῖδας δ' αγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνῳδίας, τὸ θᾶον γονέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑτερύμνητον, Λόγον καὶ ὑτέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακραίξωμεν· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑτερυψῶτε ἀς πάντας τὸς αἰῶνας.

Οἱ θᾶοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένε τὸ γονέθλιον. αὕτη γὰρ ἐτελήρωσε, ταῦτα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλέμενον ἀτοκυήσασα, Χριςὸν τὸν τῶ παντὸς Βασιλέα· ὃν ὑτερυψῶμεν ἀς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ἤξατε τὰ ὄρη δ' ὀφροσιώλω, Ἀτόσολοι Μάρτυρες χορδίσατε. Οἱ σιοι, καὶ Δίκαιοι, νιῦ ἀγαλλιάθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τῶ Κυρίε Μητρός. καὶ Κύριον ὑμνᾶτε βοῶντες, καὶ ὑτερυψῶτε ἀς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ἔνθησε τὸ μῆλον τὸ δ' ὠδες, τὸ ῥόδον τὸ θᾶον τεφανέρωται. καὶ καταδιάσε, σήμερον τὰ πέρατα· καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἡ πάναγνος, καὶ Μήτηρ τῶ Λόγε· ἰῶ ὑτερυψῶμεν ἀς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ταρδία φύσις πᾶν ἀνθρώτων, σεπτῶν χαρισμάτων θάε Πνεύματος, σήμερον δ' ὀφράνθητι, σάρας τιὶ Θεότοκα, ἀτοτεχθᾶσαν βλέτουσα, καὶ ἀναβόησον· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑτερυψῶτε ἀς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅγιος γηγενής.

Τὸ δε τῶ Θεῶ, ὁ τότος ὁ ἅγιος προφανῶς δέδακται. τόλις ἡ τερίδοξος, τῶ Βασιλέως ἀῳκοδόμηται· ὁ φωταγὼς Παράδισος φαιδρῶς ἐξιλάνθησε. Παραδάσε τρόξενος ὑτάρχουσα, τρὸς Χριςόν τε ἀνθρώτων οἰκέωσις. Ὤφθη ἡ λαμτὰς, λυχνίατε σήμερον ἡ χρυσαυγίζουσα, φῶς τὸ τροαιώνιον, ἐν ᾗ οἰκῆσαν, τὸς νυκτὶ τῷ δεινῶν, καταφωτίσα, παύσατε τῆς ἀθείας ἀχλυί. καὶ ἡμέρας, ταύτας ἀπεργάσεται, κοινωνὸς ἀληθῶς διὰ τίσεως.

Ἤμερον ἡ γῆ, χορδία τὸν νέον γὰρ, Οὐρανὸν ἔβλεψε, Θεῦ τὸν τερπνότατον,

ἀποτεχθεύτα, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ, τῇ Οὐρανῶν ἐπέκεινα· ἀναβίβασε βροτὸς, καὶ θεώσε, πάντας ἀγαθότητι· ὃν ὑμνοῦντες τιμῶς μεγαλύνομεν.

Ἡ Παρθενικὴ, δυὰς ἀνέβλάστησεν, Ἄννα, καὶ Ἰωακεὶμ, δάμαλιν τιμὴ ἄμωμον· ἐξ ἧς ὁ μόχος, ὁ σιτόλτος προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πέφυται, αἴρων τὰ πταίσματα, τῇ ἀνθρώτων, τὰς προσαγομένας τε, καταταίων θυσίας τοῖς Δαίμοσι.

Ὡ τίσον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τοὺς τιμὴ φωσφόρον σε, γενήσιν ἐν Πνεύματι, Θεογεννῆτορ ταυηγυερίζοντας· καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, δᾶξον ἀγνὴ κοινωνούς. καὶ ἀρτίως βραβεύσον, καὶ λύτρωσιν, τῇ δανῶν μητερικαῖς ἱκεσίαις σε.

Εἰς τοὺς Μαθητάς.

Τάλλε κτίσις ἅπασα, τιμὴ χαρὰ ἀθομένη, ἐξ Ἄννης τῆς Θεόφρονος, ἥτις λέγεται χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θεὸς, τίκτεσθαι παρέλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀγνὴν Θεοτόκον· ἧς ὁ καρτὸς, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώτοις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς, ἐξ αὐτῆς ἀτορρήτως.

Εἰς τὸν ϑ. ᾠδ. προσόμοια. Ἦχος β.

Ὅτι τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εὖτε οἱ ἐξ Ἀδὰμ, τιμὴ ἐκ Δαβὶδ φυᾶσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθενόν, Μαρίαν τιμὴ πανάχραντον.

Γνον τῷ Λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς ῥάβδου δόντι, ἡμῖν τιμὴ Θεοτόκον, καὶ μόνιμον Ἀπαρθενον.

Τὸ πρόσωπόν σε.

Ἡμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, σαρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος.

Ἡ προορισθεῖσα Παντάναοσα, Θεῷ κατοικητήριον.

Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Εἶδσαι, ὅτι ἡ τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ αἱ πᾶσαι τῆς Θεοτόκου Ἑορταὶ, προηγοῦνται τὰ ἀναιρέσιμα. μόνοι λέγεται Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ἀλλὰ καὶ Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἀνὰ τῆς Εἰσόδου. ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ Ἑορτῇ τῆς Εἰσόδου, ἀναιρέσιμον Εὐαγγέλιον λέγεται, ἡ τύχη ἐν Κυριακῇ. ἔτι δὲ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν, κἂν οἵα τύχῃ Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγεται Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἀνὰ μέσον τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων· τότε γὰρ ἀλλάσσε καὶ τὸ Προκείμενον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τιμὴ Ἑορτιμή. εἰς δὲ τιμὴ Λειτουργίαν λέγονται καὶ τὰ δύο.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὰ ἀ. Ἀντίφωνα, ἅδε τύχῃ Κυριακῇ, ψαλοῦμεν, καὶ τὸ ἐπίλοιπον Καθίσματα. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἑξάμοιρον ἦχ. δ. καὶ ψαλοῦμεν τὰ τάδε ῥοντα Ἰδιόμ. ἦχ. δ. Σεργίε.

Ἡμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν. ὁ σεσοφίσας ἐν σοφίᾳ τοὺς Οὐρανοὺς, Οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν. ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τιμὴ Μητέρα αὐτοῦ. ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῇ ἀνελπίστων ἐλπὶς, Κύριε δόξα σοι.

Τῇ ἡμέρᾳ Κυρίε, ἀγαλλιᾶσθε Λαοί. ἰδὲ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε. καὶ ἡ κατ᾽ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τιμὴ εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου. μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν, εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἵ καὶ θεῷ βουλήματι, περιφανεῖς χάριτι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ τούτων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν, ὅτι καὶ ἐξ αἰῶνος παραδόξως τεχθεῖσα Μητρὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἁπάντων Θεὸν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός. ἡ μόνη πύλη, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. διὰ διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε. καὶ ταῦτα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς, τοῖς ἀνθρώτοις σωτηρίαν ἀπεργάσατο.

Ἡμερον χαρτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ, θεία προέρχεται. σήμερον καρτογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται,

ἐμφανίζεσαι τῷ Κόσμῳ Θεῦ μητέρα. δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς Οὐρανοῖς συναπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτος.

Ἡμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια. σήμερον ἔτηλαυσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι. ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται ςάρωσις. ἡ γὰρ ςᾶρα μήτηρ δέδυται, τῆς παρθενεύσης μὲ τόκον τὸ κτίσαντος· ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκεῖται ὁ φύσει Θεός. καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς, σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριςὸς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτος.

Ἡμερον ἡ ςᾶρα Ἄννα, τίκτει Θεοτόκον, τῷ ἐκ τασῶν τῆ γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ Παμβασιλεῖ, καὶ κτίςῃ Χριςῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀπελάθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Τὸ σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Εἰσοδικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ἀναγνωσματικὸν τῆς Γενέσεως τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. 28. Ἐδά. 10. Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ Ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἁφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεςήριπτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔλεγεν. Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσαι τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐυλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἐμοῦ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, ἣν ἂν πορεύθῃς. Καὶ ἀποςρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ διηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ὅτι ἔςι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Οὐκ ἔςι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητικὸν ἐξεκιὴλ τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. 43. Ἐδά. 27. Κεφ. 44. Ἐδά. 1. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαςήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τῆ σωτηρίᾳ ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος, Κύριος. Καὶ ἐπέςρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι· οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ ἀνὴρ οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσαι κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος αὐτός καθηται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐλαὶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. 9. Ἐδά. 1. 27. Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρασε ςύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέςειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετ' ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. Ὅς ἐςιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολάτετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσασε. Δίδε σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσαι. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τὸ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐςὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλῶν ζήσῃς χρόνον, καὶ προσθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἰωακείμ, ἦχος δ.
Στέφανον Ἀγιοπολίτου.

Ἡ Ἀταρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας λαοί, σήμερον γέγονεν. ἰδὲ γὰρ ἡ προερμοθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ φάρας γεννηθῆναι προέρχεται. ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. ἀφραινέσθω Ἀδὰμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Εὔα ἀγαλλιάσθω χαίρουσα. ἰδὲ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ, τιμὴ θυγατέρα, καὶ ἀπόγονον μακαρίζει ἐμφανῶς, ἐπέχθη μοι γὰρ φησὶ λύτρωσις· δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἅιδου ἐλευθερωθήσομαι. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τιμὴ κινύραν, καὶ ἀλογάτω τὸν Θεόν. ἰδὲ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ μήτρας ἁγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐραταί· δεῦτε ὑποδείξαθε τόδε τῆς παρθενίας τὸ καύχημα· ἐκ πέτρας βλυσάνουσαν σειρᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς. καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνίας, τιμὴ βάτον τοῦ ἀΰλου πυρός· τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός. Ἀναστάσιμον.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει μυστικῶς συγχαίρητέ μοι λέγοντες, Ἀδὰμ, καὶ Εὔα σήμερον. ὅτι τοῖς πάλαι παραβᾶσι, κλείσασι Παράδεισον, καρτὸς ἀκλείστως ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεόταις Μαρία. ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον. Ὁ αὐτός.

Προορισθεῖσα Παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον, νηδὺς προῆκται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς αἰδοῖας οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος. δι' ἧς ἱερὸς Ἅιδης καταπετάτηται, καὶ παγγενὴς Εὔα εἰς ἀσφαλῆ ζωὴν εἰσοικίσεται. ταύτην ἐταξίωσε, ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ ὁ καρτὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ.
Σέργιος Ἀγιοπολίτου.

Ἐν σήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτὴν ἄγομεν, σαλπίσωμεν τυμπανικῇ κιθάρᾳ. καὶ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς. τὸ σκότος λύουσα, τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις, τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγή· δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν. καὶ βοήσωμεν αὐτῇ, σοὶ τῷ Γαβριὴλ οἱ τιμοί· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. δι' οὗ χαριζόμενος ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωακείμ, ἦχος δ.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ὁ Παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης ἡ ταπείνωτος Παρθένος. ἥτις διὰ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατ' ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τιμὴν ἀμώμητον καταπέμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Ἀνατολικόν.

Ἰ' Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πεφύτευται, ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε. Οὐρανὸς, καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ Κόσμῳ· τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε. κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου, Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ. Ὁ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Τὴν ἄγονον ἡ Ἄννα, σήμερον χάρας κρατέτω φαιδρῶς· λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια, Βασιλῆς σκιρτάτωσαν, Ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφρανέσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σύμπας Κόσμος. ἰδὲ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος Νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. ἐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξουσι τέκνα. ἡ χαρὰ γὰρ ἔξανθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐν Κόσμῳ πολιτεύεται. ἐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακεὶμ ἀποσρέφονται. ὁ θρὶξ γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, συγχάρητέ μοι λεγούσης πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραήλ. ἰδὲ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἔμψυχον παλάτιον, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην, καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ.
Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες τιμοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν. ἰδὲ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ αἰῶνος προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ· τὸ τῆς παρθενίας καμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί. τῶν

Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα· γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ Κόσμος σωὶ αὐτῇ ἀνακαινίζεται· τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς ἀπρέπειαν καταζολίζεται. ὁ Ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος· ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου σύλλεως, τῶν σωελθόντων ἐπὶ Χριστὸν φύσεων, ἐτελεσιουργήθη Μυστήριον. ὃ προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου ταπείνωσιν γεύνησιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἀναβαθμ. ἦχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνάβηθι Δαβὶδ, τί ὠμόσε σοι ὁ Θεός; ἄμοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐπεπλήρωκεν ἰδού. ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δὸς τῷ Παρθένον. ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐπέχθη Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. καὶ βασιλεία σήμερον, ὁ ἔχων τὴν Βασιλείαν ἀπάλλακτον. ἡ χάρα τίκτει, τῷ Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δίς.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. καὶ νενεργᾶται ἡ σύμπασα, καὶ θεουργᾶται. συγχάρητε ὁμοῦ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ. αἰνέσατε αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ ἀφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· ἡ χάρα τίκτει, τῷ Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δίς.

Ἡ Παρθένος Μαριὰμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτὸς, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. ἐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακέκριται, ἡ Εὔα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται. καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν, βοῶντες ἐν παῤῥησίᾳ τῇ μόνῃ ἁγνῇ· χαρὰ μεμύσα, ἡ γεννήσις σου, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ξηράλειπται ἡ καρδία μου. τὰ Πάσα τυνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ν'. Δεῦτε τῆς Θεοτόκου. Καὶ πάλιν, Δεῦτε τῆς Θεοτόκου. Εἶτα ὁ Εἱρμὸς τοῦ β. ἤχου τὸ Κύριε ἐβόησα. Ὕστερον τὸ Ἐκουσίως. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἐν τῷ Πολυελέῳ. Ὅμοιον.

Κεφ. α'. 39.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντες τὸν λαὸν, οὗ ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Δεῦτε τισὶ, Πνεύματι θεῷ γηθόμενοι, τῇ ἐξ ἀκάρπου σήμερον ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, Ἀπαρθένον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαῖρε σεμνὴ, Μήτηρ, καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἑταίρως ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐκ Τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα. δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς τὸ Ἄδου λύοντες, χεῖρας τὸν ζωοδότην ὕμνοις δοξάζουσιν.

Εἱρμὸς Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ σωτηρίψαντι.

Ὀρθόσω τάσα κτίσις, ἀφραινέσθω, καὶ Δαβὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ταπεινῶν.

Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν Ἁγίῳ Ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀπατραφῆναι ἐκ χερὸς Ἀγγέλων. πάντες ὄντως σωτηρίαν σωσόμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Τῆραι ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' ἔκτεκνος Θεῷ. ἤδη γὰρ προῄρητο ἐκ γενετῶν ἁγνῆς, Παρθένος Μήτηρ. ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε Κτίστης, ἐν δούλου μορφῇ.

Ἐκ τῶν ἀπείρανδρον ἀμνάδα, τὸν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνῳ ἐκ κοιλίας σου, προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τιμήσωμεν, ὕμνοις γεραίροντες.

Ῥίζα ἀβλάστητος δοξάζω, τέκνα ἅγια ὑμνῶ, τέκνα σωματίδια, ἐν ἁγιότητι μιᾷ κηρύττω. ἐν γὰρ τῷ Πατρὶ, Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Τίς εἶδε παιδίον, ὃ ἐκ ἐστάρη Πατὴρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ τὸ τεθῆναι Παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφότερα, Θεογεννήτωρ ἁγνή.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Εἱρμός.

Τέρπεσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τοῦ ὑμνεῖν σε.

Μέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν ταύτων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ Θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ σπέρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἣν ἀοιδίμως καθίδρυσε, μητέρα φυλάξας ἀδιάφθορον.

Ἧς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, πρεσβείαν τε ταύτην, καὶ βοήθειαν.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα. καρπὸν γὰρ ἐβλάστησε Παρθενίας, τὴν ἀπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν, καὶ Λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Ἐμακαρίζθη Ἀπαράβατε τάσα κτίσις. ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄβλαστον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Ἐν ἀνωτέραν τάσης Κτίσεως Θεοτόκε, δακτύων ἄβλαστε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλωθεῖσαν γέννησιν, καὶ πάντας ἀφραίνει σήμερον.

Ἐνατραφῆσα ἐν τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄβλαστε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, ἡ τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Ἐκ προσκυνῶμεν Πάτερ, ἄναρχε τῇ ἀσάρκῳ, ὑμνῶμεν ἄβλαστον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σωματίδιον σέβομεν, ὡς σὺν τὰ τέκνα φύσει Θεόν.

Ὃν φωτοδότην, καὶ ἀρχίζωον τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄβλαστε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ τύλη τῆς ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία. Ῥάβδον εἰς τύπον.

Τὸ προσαχθέν.

Γαλλιάσθω Οὐρανὸς, γῆ ἀφραινέσθω. ἐν τῷ Θεῷ γὰρ Οὐρανὸς, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. ἡ ῥάβδος βρέφος θηλάζει τὸν Μαρίαμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαβίδ. ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Ὠδὴ δ'. Εἱρμός.

Ἰσακήκοα Κύριε, τὸν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Νυμνῶμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς τίσοις σωτήριον λιμένα, παραχόντα πᾶσι τὸν σὲ κυήσασαν.

Ἐ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸν ἐδείξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι τίσει σε τὸ μυστήριον.

Παρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι πταισμάτων, ἀγνωμόνως πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Ἅγιος. Ἀκήκοα Κύριε.

Ἣν ταύσετον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις δοξολογοῦντες τίσοι, τὸν Θεὸν τὸν ἄψαυστον, τὸν τῷ Δαβὶδ προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὀσφύος παρασχεῖν, τίσει προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε οἱ-

Ἀνοίξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρτὸν ἐν γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ παραχών. ὁ αὐτὸς, καὶ σήμερον τῇ ἀσεβῆ Ἄννῃ, δέδωκας Σωτὴρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρτὸν, ἄστιλον Μητέρα τῷ σῷ.

Πήκυσας Κύριε τῆς προσδοκίας μου, λέγετω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρτὸν παραχών μοι σήμερον τὴν ἐκ πασῶν γυναικῶν, καὶ γυναικῶν προοριθεῖσαν εἰς ἁγνὴν, ἄλοχον Μητέρα σε.

Εὐχαίρησοι σήμερον Θεόφρων Ἄννα, ἡ Οἰκουμένη. τὴν λυτρωτὴν γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἐβλάστησας, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασαν Δαβὶδ, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα.

Ὁξάζωσε ἄναρχε, Τριὰς ἀμέριστε τὴν οὐσίᾳ, χερουβικῶς ἐκβοῶν τῇ τηλίνῃ γλώσσῃ μου. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ ὢν, καὶ διαμένων εἰς ἀεὶ, εἷς Θεὸς ἀΐδιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἀγγελοι τὴν Θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, τὴν τίσιν καλούντων σε σκηνὴν, καὶ τύλιν, καὶ ὄρος νοητὸν, βάτον καὶ ῥάβδον Ἀαρὼν, φυεῖσαν ἐκ ῥίζης Δαβίδ. Ἰσαακίου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Εἱρμός.

Σκιάγραφον ἀχλὺν, αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τὴν τίσιν ἐκβάσα τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεοτόκου, καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτίσε Χριστὲ καθοδήγησον.

Νυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν τὴν ταύτων αἰτίαν, τὸ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον. ἧς τὸν τύτον ἔχαιρον, ἀξιάμενοι Προφῆται, ἀναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρτάμενοι.

Ἧς ἀνέκμυε ὁ βλασὸς, ῥάβδε τὸ Ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν· καὶ νῦν τῇ λαμπρότητι τὴν φυσικῶν παραδόξως, δαδεχθὲ τὸ ἐκ ῥίζας παντόδοξον κύημα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Χαρτὸς σε ἡ γέννησις Παρθένε ἄχραντε, ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις. καὶ ἡ ὠδὶς, ἄῤῥητος ὁ τόκος σε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Ἡμέρον ἐφαντάσθησαν Ἀγγέλων τάγματα, ἄσμασι χορεύσασαν οἱ ἐξ Ἀδὰμ· ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τὸ Ἀδὰμ.

Ἡμέρον Εὔα λέλυται τῆς καταδίκης λυται καὶ ὁ Ἀδὰμ, τῆς ἀρχαίας ἐτὶ τῇ γεννήσει τῇ σῇ βοᾷ Ἄλοχε. γὰρ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Ὁξασοι τῷ δοξάσαντι τὴν σάρ μερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τ θαλῆ ἐξ ἐπαγγελίας· ἐξ ἧς ἀνέβλα Χριστὸς τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄναρχον προσκυνοῦμέν σε Τριὰς ἄμ ξε, ἄκτιστον, σωματίδιον, καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομένην ἀεί.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐγονεν ἡ κοιλία σε ἁγία τράπεζα· ἔμανεν ἡ ἁγνεία σε ὥσπερ τὸ πρὶν, ἀσπινὴς Παρθένε. Χριστὸς γὰρ ὁ Ἥλιος, ὡς ἐκ ταφῆ Νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Κατάβασια. Ὦ τρισμακάριστον ξύλον.

Ὠδὴ ς'. Εἱρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε. σύμε ἀνάγαγε, ἐκ τυθμείος Ἅδε δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτὴ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθάκις τε Πνεύματι θύσω σοι.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει χαρώσεως, ἐβόησαν τῆς Θεομήτορος, οἱ Θεόφρονες γενήτορες. καὶ ταύτην γενεᾶς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς κοινὴν σωτηρίαν, καὶ καύχημα.

Δέξασθε Οὐρανίον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος οἱ Θεόφρονες γενήτορες, αὐτῶν τὴν Χερουβὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, τὴν τὸ Λόγε, καὶ Κτίσε λοχεύτριαν.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Μνήμεν τὴν ἁγίαν σε Γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον Σύλληψιν, σὲ Νύμφη Θεόνυμφε, καὶ Παρθένε. σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν, Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τὴν Ἁγίων ψυχαί.

Τίαν τὴν Ἁγίων ὑπάρχεσαν, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἄλοχε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίε, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἑτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Γῆ σάρκαι, καὶ Μητέρες χορεύσατε, θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε εἴγονοι· ἡ ἄτεκνος γὰρ σάρκα τὸν Θεοπάτορα βλασεῖσα. ἥτις λύσα τὴν ὠδίνων τὴν Εὔαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Κάθω τὸ Δαβὶδ μελῳδοῦντός σοι. ἀχθήσονται Παρθένοι ὀπίσω σε. ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. καὶ σὺν αὐτῇ σε κάγὼ, θυγατέρα τὸ Βασιλέως ὑμνῶ.

Δόξα.

Ν σοὶ τὸ τῆς Τερπάδος Μυστήριον, ὑμνῶν-
ται, καὶ δοξάζεται Ἄγγελοντε. Πατὴρ
γὰρ ἠυδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν
ἡμῖν, καὶ Θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χρυσῆν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ
γὰρ ἐν γαστρί σε ἐσκήνωσεν, ὁ Λό-
γος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· καὶ ἀνθρώ-
που μορφὴν ἐκ σοῦ ὡράθη, Θεογεννήτωρ ἀγνή.
Κανονάρχια. Νοτίου Θηρός.

Κοντάκιον, ἦχος δ.

Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα ἀναδισμοῦ ἀτεκνίας,
καὶ Ἀδὰμ, καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄγγελοντε, ἐν τῇ
ἁγίᾳ γεννήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς πάσῃ πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν
τῇ κραζέιν σοι· ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Προσδοκίᾳ ὁμοῦ, καὶ γενεσμὸς τῆς στε-
ρώσεως, καὶ ἀτεκνώσεως, Ἰωακεὶμ τε,
καὶ Ἄννης ἀπρόσδεκτος, καὶ ἀς ὅτε Κυρίῳ ἐ-
λήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ
Κόσμῳ. ὁ μὲν γὰρ Προσδοκίᾳ ἐν τῷ ὄρει
ἐπέλα, ἡ δὲ ἐν Παραδείσῳ ἀνάδος φέρει. ἀλ-
λὰ μετὰ χαρᾶς ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Γενέσιον τῆς Τερπαγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Χαίρε ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας.
μήτηρ ἔως αὖ σὴ γαστὴρ Θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὠδήν, Ἄννα.
Καὶ ὁ Πατὴρ Ἰωακεὶμ, ἐκ βασιλικῆς φυ-
λῆς ἔλκε τὸ γένος. ἅπερ εἰ καὶ δίπλα
τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον, ὡς φι-
λόθεος, καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν
ἀνεδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν,
αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τότε σιωπῶσα
Ἄννα ἐν τῷ Παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν
ἱκέτευον. Οὓς καὶ παρέσχον αὐτοῖς καρπὸν κοι-
λίας ἅγιον, τὴν Τερπαγίαν Θεοτόκον. Ἵνα
δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδω-
μεν τὰ γνωρίσματα, τὰ ἀκριβῶς διηγήσο-
μαι. Εἴκοσιν τρίτος ἀπὸ γένους Δαβὶδ, καὶ
Σολομῶντος ἀφίκετο ὁ Ματθαῦ· ὃς ἔγη-
με Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννη-
σεν Ἰακὼβ τὸν Πατέρα Ἰωσὴφ τοῦ πέκτονος.
καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴ, καὶ
Ἄνναν. καὶ ἡ μὲν Μαρία, γεννᾷ Σαλώμιν
τὴν Μαΐαν. ἡ δὲ Σωβὴ, γεννᾷ τὴν Ἐλισά-
βετ. ἡ δὲ Ἄννα, γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς
εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθαῦ, καὶ
Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. τὴν δὲ Ἐλι-
σάβετ, καὶ τὴν Σαλώμιν, ἀνεψιὰς μὲν
τῆς Ἄννης, ἀδελφὰς δὲ τῆς Θεοτόκου· ἧς
ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυραφλεκτος, καὶ δρο-
σοβόλος κάμινος χαλδαϊκὴ, σαφῶς
προεγράφη σε Θεόνυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον
ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ
τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς, ὁ πάντων Πατέρων ἡμῶν.

Οὗ ταῖς αὐλοῖς ἐμφάσεσιν, ὁ Νομοθέ-
της ἤργετο καταυγεῖν, τὸ μέγα ταύσε-
μνε μυστήριον· μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα, συμ-
βολικῶς παιδεύόμενος ποτέ. διὸ ἐκπλαγεὶς
τὸ θαῦμα ἔλεγεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ πάντων
Πατέρων ἡμῶν.

Ὄρος, καὶ τύπος Οὐρανίου, καὶ νοητὸν
σε κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος
προηγόρευσεν. ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται,
ἀχειροποίητος ἐγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ τύπος δὲ
ἧς διῆλθε μόνος Κύριος, πάντων θαυμασίων
Θεὸς, ὁ πάντων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπὸ. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Ὁρτάζομεν Ἄγγελοντε, καὶ τιμῶμεν προσκυ-
νοῦμεν, τὴν ἁγίαν σου Γένησιν, τὴν
ἐξ ἐπαγγελίας. δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς
παλαιᾶς τοῦ Ἀδὰμ νεκρώσεως.

Γυνὴ ἡ Ἄννα ἀφραίνεται, καὶ βοᾷ καυ-
χωμένη, στεῖρα ὅσα γεγέννηκα, τῷ
Θεῷ τὴν Μητέρα· δι' ἧς τὸ κατάκριμα τῆς
Εὔας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδίς.

Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὔα χορεία·
καὶ βοῶσιν ἐν Πνεύματι πρὸς σὲ τὴν Θεο-
τόκον· σοὶ ἐλυτρώθημεν τῆς ἀρχεγόνου
ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῶραι ἄγονοι ἀνάσατε, ψυχαὶ ἠτεκνω-
μέναι· ὅτι Ἄννα τοκέτευσε, καὶ νῦν
ἀφραινομένη. μητέρες χορεύσατε σὺν τῇ
Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ σκιρτήσατε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ
Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τερπάδα

τα-

παναγίαν, ἀχώρητον ἄκτιστον, καὶ σωτήριον, καὶ ὁμοούσιον.

Τὸ Θεὸν μόνῃ ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκου. σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας τῷ τόκῳ σου Μαρία. σὺ τὴν Εὔαν ἔλυσας τῆς προπατορικῆς ἀρᾶς, Θεογεννήτωρ ἁγνή.

Κατάβασια. Ἔκνευον πρόσαγμα Τυράννου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων προετυπώθης ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε. ὁ γὰρ τύπος τότε, τυρὸς ἔξαλεπτο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας. ὧν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πίστει σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἧς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προελθοῦσα σκηνή, τὸ εἶναι νῦν ἀπαρχεται· τεχθεῖσα Λόγον, ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανιζόμενον. ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι' αὐτοῦ, τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς σαρώσεως μεταβολή, τὸν κοσμικὸν τῶν ἀγαθῶν διέλυσε χάρωσιν. καὶ τρανῶς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα. ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι' αὐτοῦ, τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐγκαίζων ἐν ὕδασι.

Ποιήσας παράδοξα τῇ σαρωθείσῃ γαστρί, ὁ ἀνοίξας Ἄννης, ἄγονον μήτραν, καὶ καρτὸν αὐτῇ δούς. σὺ Θεὸς Ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου. σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ Θεοτόκου.

Σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ξηραίνων αὐτήν· ὁ ἀναγὼν ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ διδοὺς ὑετόν. σὺ ὁ δοὺς Κύριε ῥίζης ἐκ τῆς ἀκάρπου ξηρανθῆσαι, Ἄννης τῆς Ἁγίας, ἄχραντον καρτὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Τὸ λύσας τὰ ἄλυτα, τῆς ἀπαιδίας δεσμά. σὺ ὁ δοὺς τῇ σαρὶ γόνιμον τόκον, καὶ καρτὸν ἔκλεῆ· ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνέφυης· ὧν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς Οἰκτίρμων ἐπιδημίᾳ.

Ἐσωργὲ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σὺ ὁ ἄκαρτον γῆν εὔκαρτον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηρὰν, γόνιμον εὐσαχῶν, ἄρουραν καρποφόρον ἀπεργάσω· Ἄννῃ τῇ ἁγίᾳ, ἄχραντον καρτὸν ἀνθῆσαι τῇ Θεοτόκῳ.

Δόξα.

Τελὰς ὑπερύσιε, μονὰς σωτήριε, σὲ ὑμνοῦσι, καὶ τρέμει πληθὺς Ἀγγέλων, Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ. ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι ἀλογοῦσι. τύραννοι βοηθοὶ, ταῦτα ὑπακούει, σοὶ Τελὰς Ἁγία, φόβῳ τὰ ὄντα τῇ κτίσει.

Καινότατον ἄκτισμα, Θεὸς Υἱὸς γυναικός. καὶ αὐτόρριζον τόκος, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ Θεὸς τὸ τεχθέν. ὦ φρικτὸν θέαμα. ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου. ὦ ἀφράστου τόκου. ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα, καὶ θεωρίαν.

Κατάβασια. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν πρὸ Ἡλίου φωσῆρα, τὸν Θεὸν ἔξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἀφράστως σωματωθέντα, ἀλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Τοῖς ἀπαθέσι, λαοῖς ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς ἀπαθέσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων σαρωτικῶν, καρτὸν ἀφροσύνῃ ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὧν ἐταξίως μεγαλυνόμεν.

Ἡν τῆς ἀτοκίας, ἀρχαίας αἱρέτιν ἀποφάσεως. καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν· τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως. τὴν πρὸς τὸν Κτίσιν γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Πότερον τῶν Μητέρων.

Παίζιον Θεομήτωρ τῆς σῆς ἁγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας. τῇ τοτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρτὸς ἐδόθης. διόσε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀταύρως μακαρίζομεν.

Ἐτελήρωται τὰ βοῶντος ἡ Προφητεία. φησὶ γὰρ αὐασήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ Γεροῦ Δαβὶδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν· δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν αὐθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Ἀ ἀπάργανα προσκυνοῦμέν σε Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα; καρτὸν τῇ πρώτῃ σαρὶ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου. τοιᾶ γὰρ ταῦτα ὅσα βούλεται, Θεὸς, ὧν ταντεξούσιος.

Βλαστήσας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον αὐτὸν, θεόβλαστον ἁγνείας

κάλ-

καὶλλος. διόσε ταύτες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Λλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐςὶ δοξάζειν, τὸν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα, καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν ἄκτιςον παντοκρατορίαν. δι' ἧς ὁ σύμπας Κόσμος ἤδραται, τῷ νεύματι τῆς κράτους αὐτῆς.

Χάρησας ἐν γαςρὶ σε Παρθενομήτωρ, τὸν εἶα τῆς Τριάδος, Χριςὸν τὸν Βασιλέα· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. αὐτὸν δυσώπει παναγία μητερ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κατάβασις. Μυσικὸς ὁ Θεοτόκε.

Διὰ βρώσεως.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γάλλονται τὰ τέρατα, τῆς Οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σε Κόρη, Θεοκυήτωρ Μαρία, καὶ ἀταρόγαμε Νύμφη. ἐν ᾗ καὶ βροτὸν φυσαύτωσε, τὸ λυτρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ἀναδοῦ, καὶ τῆς Προμήτορος Εὔας, τὸν ἐν τῇ τίκτειν καπάραν.

Πᾶσα πνοὴ,

τὸ παραδόξε θαύματος.

Τὸ παραδόξε θαύματος. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς γαίρας τίκτεται· ἡ χάρις καρτογονεῖν, λαμπρῶς ἀτάρχεται. Δίφραίνε Ἰωακεὶμ, τῆς Θεοτόκε Γεννήτωρ γενάμενος. ἀκ ἔςιν ἄλλος ὡς σὺ, βροτῶν γεννητόρων Θεόλητε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τῷ Θεῷ τὸ σκεύωμα, τὸ παναγιον ὄρος, διὰ σὲ ἡμῖν δεδώρηται.

Τὸ παραδόξε θαύματος. ὁ ἐκ γαίρας καρτὸς, ἀναλαμψας νεύματι, τὸ πάντων δημιυργὸς, καὶ παντοκράτερος, Δέσποτος τὸν κοσμικὸν, τῷ ἀγαθῶν διαλέλυκε γαίρωσιν. μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκε χορεύσατε κράζεσαι· κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆλε σωφροσύνης ἐμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀτορίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ ἀκλινὴς φανεῖσα τέτοκε, τὸν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀταύθισμα, τὸν τὰσας παρθενικὰς, καὶ παρθενίας ποθέσας τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύσαν, καὶ παρέχσαν πᾶσι, τοῖς πίσεσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β.

Τῇ ἡμέρα Κυρίε, ἀγαλλιάσθε λαοί. ἰδὲ γὰρ τὸ φῶς τὸ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγε τῆς ζωῆς, ἐκ γαςρὸς προελήλυθε. καὶ ἡ κατ' ἀνατολὰς τύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένα τὸν ἔσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλε. μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριςὸν, εἰς τὸν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Λειτουργίαν, Τυπικά. καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ᾠδὴ γ. καὶ ς'.

Προκείμενον τῆς Ἀποστόλε. Ἦχος γ'.

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχή με τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ταπείνωσιν.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δέλε λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτε, θανάτε δὲ Σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ, πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπερανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων. καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριςὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Κεφ. 2. Ἐδά. 5.

Ἀλληλούια, καὶ Θεός.

Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Καὶ τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλυμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκεε τοὺ λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. Ἐπιςᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ενὸς δέ ἐςι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα,

Κεφ. 10. Ἐδά. 38.

Διακοπή.

ἐπά-

Κεφ. ά. 27.

ἐτάρασά τις Γυνὴ φωνὴν ἐκ τῦ ὄχλυ ἅτινα αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ ὃς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ ἔφη, μενοῦνγε· μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῦ Θεῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ποτήριον σωτηρίε λήψομαι. ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Πρόσχες, ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν Ἑορτὴν τῦ Σταυρῦ, ἑορτάζομεν τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἡμέρας τρεῖς.

Μὴν τῷ αὐτῷ Θ'.

Τῶν Ἁγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. Καὶ τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Σεβηριανῦ. Ἡ Ἀκολουθία τῦ Ἁγίυ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Ζήτα εἰς Μάρτυρα. Ἐν δὲ τῷ Λυχνικῷ ὑμνολογοῦμεν, διὰ τὸν κάτον τῆς ἀγρυπνίας. ὅπου γὰρ τοιοῦμεν, ἐν πάσαις ταῖς ἀγρυπνίαις.

Ἑσπερινὸν, μετὰ τῶν Προσομοίων Ψαλμῶν τῦ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ιδ'. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. ἦχος δ'.

Δόξα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκυ.

Ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξενωθεῖσα ἁγία, Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα. ὅτι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραγάστῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τῦ Κόσμυ πρεσβεύοντες. οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεοτόκυ, καὶ παναγνε Μαρίας, Προπάτορες Χριστῦ χρηματίσαντες· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὧν δικαίων Θεοπατόρων σε Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κατετλάγη Ἰωσήφ. ναβόησον Δαβίδ.

Τὸ προσαχθέν. γαλλιάσθω Οὐρανός.

Εἰς τὰς Γονὰς, Παναγνε, μέλπω προφρόνως. ν. βυθῷ κατέρρωσε.

Ἣν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, Ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατέλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτενῶς ἐξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεὶμ ὁ παναοίδιμος.

Ἀοτρότῳ νᾴσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ θεάληπτος, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα ἡ θεῖος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν παναγνὴν, Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκαμεῖσαν, κτίσεως ἅπάσης ἁγιότητι.

δωκας σημαίωσιν.

Εὐτε νῦν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὦ φιλέορτοι· καὶ πιστῶς ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος. αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα, καὶ Παρθένον ἁγνήν. διὸ περ καὶ μετέσησαν, ἐκ τῦ προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀένζωον οἴκησιν, δυσωπῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρόσωπον πέπτεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἑτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως τῦ σῶν Γονητόρων, Ἰωακεὶμ τε θαυμαστῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα. χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρελπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀνατείλαντα, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Γάλλεται σήμερον Ἄννα σκιρτῶσα ἐν Πνεύματι, καὶ ἀφραίνεται χαίρουσα, τυχοῦσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπετύθη, πάλαι ἀτεκνίας. ἐπαγγελίας γὰρ κρατὸν, καὶ ἀλογίας θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν Ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεδοῦσι. Ἐφραὶμ Καισίας.

Μακαρία Δυὰς, ὑμᾶς πάντων Γεννητόρων ὑπερῆρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος ἦν Ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. μακαρία ἡ μήτρα σε Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. μακάριοι οἱ μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας, τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν κτίσιν. ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακαρίστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνοῖξ. τῆς Ἑορτῆς, διὰ τὸν Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θ.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξενωθεῖσα ἁγία, Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα. ὅτι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραγάστῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τῦ Κόσμυ πρεσβεύοντες. οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεοτόκυ, καὶ παναγνε Μαρίας, Προπάτορες Χριστῦ χρηματίσαντες· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὧν δικαίων Θεοπατόρων σε Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὄρει, μετεμορφώθης. Σὺν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς. Καὶ τῶν Ἁγίων. Ἐν τῷ Ὄρει, μετεμορφώθης. Καὶ τῆς Θεοτόκυ. Ἐν τῷ Ὄρει, μετεμορφώθης.

Εἰς τὰς σὰς Γονὰς, Παναγνε, μέλπω προφρόνως. ν. βυθῷ κατέρρωσε.

Ἣν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, Ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατέλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτενῶς ἐξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεὶμ ὁ παναοίδιμος.

Ἀοτρότῳ νᾴσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ θεάληπτος, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα ἡ θεῖος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν παναγνὴν, Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκαμεῖσαν, κτίσεως ἅπάσης ἁγιότητι.

Περτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίστε λαμπρότητα, ταύτων ὁμῶ γονητέρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ Παπέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Ωτηρίας πάσης ἀρχηγοὶ, ὁμακαριώτατος Ἰωακὶμ, καὶ ἡ Ἄννα ἡ εὐδοξος, τὴν ἀγνὴν, καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγείνησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην ἀληθῶτες τὴν ἀντίδοσιν.

Ὠδὴ γ. Ἐν τέτρασι τῆς πίστεως.

Ταρθένα, καὶ παίδων ἀτεκνίαν, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίσην ἐκδυσωπεῖσα, τὴν μάνην ἠξιώθης ἀλογημοσύνω, τεκεῖν Θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα, ὡς ἐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Σωοικον πλουτήσας τὴν θέαν χάριν, Ἰωακὶμ ὁ θεῖος, καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, γεννᾷν ἠξίωται. πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς ἐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Μνήσωμεν τὴν ταύσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων τοκετῶν Ἁγιωτέρα. Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς ἐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ταρώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὔας μου ταραδόξως, ἐξαφανίζουσαν. πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς ἐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Τὸν σωσπάρχον.

Ἰωακὶμ, καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζοντες, τῷ Θεῷ ἐταξίως χάριν ἐφάραντο. καὶ ἐγέννησαν ναὸν τὸν θεοδόχον καρτὸν, τὴν Παρθένον, καὶ ἁγνὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην ἀλογημοσύνω, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ. Ἐλήλυθας.

Ηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ χάρας κομίζεται. δι' ἧς τερ ἡ χάρωσις ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακὶμ ὁ θεόφρων, καὶ θεόληπτος.

Προτάπορ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακὶμ νῦν πρόκαται, ἡμῖν εἰς ἱκεσιαν Πνεύματικὴν ὁ πανόλβιος. ὃς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακήρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

Ἐκρώσεως, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σῴζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομσίαν Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν ἀίδιον, τὴν δεξαμσίαν ἀφράστως σωματόμενον.

Κ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ ξυνωρὶς ἀνατέταλκεν· ἐξ ἧς ἀνέβλαστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀνωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος. Θεοτοκίον.

Θωσόν με, Θεοτόκε τὸν βίον προσάγουσιν, ἀνθέοις ῥυθμίζουσα τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ· καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε. Ὁ φωτισμός.

Ὡφρων δυὰς, καθαρότητος ἄγλη λελαμπρυσμένη, τὴν τῆς Παρθενίας τῷ θεῷ φέγγα, κατακοσμοῦσαν τὴν χαρέσσαν φύσιν, τῷ ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα, καὶ Ἰωακὶμ οἱ θεόληπτοι.

Αρθενικὸν, θεοκόσμητον θρόνον τῷ τῷ ἁπάντων, περιδεδραμμένῳ ταλάμῃ θεᾷ, τῆς σωφροσυνης σεπτὴ συζυγία, καὶ θεόφρων δυὰς ἐκτέτοκεν, Ἄννα, καὶ Ἰωακὶμ οἱ πανεύφημοι.

Ἀπολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φωνάσης ἐς ὁδηγίαν, τῷ πετλωνημσίων, τὴν φωτοφόρον, τύλιν ὁ θεῖος Ἰωακὶμ, καὶ Ἄννα, θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τίκταν οἱ θεότται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Ὁμε κομνῦ, τὴν θεόγραφον πλάκα, ἐν ᾗ τὴν λύσιν, τῷ ἁμαρτημάτων τῶ τάλαι νόμε, ὁ θεῖος Λόγος προετύπωσε πρώην, ὡς ἐκ πέτρας, καὶ νῦν ἐλατόμησε, νάματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ χαρώσεως.

Ἄγλη τῇ σῇ, Θεομῆτορ τὸν νέον με καταγαθῦναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, νάσσα Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα. ἄλλην γὰρ ἐκτός σε φρενὸν ἐκ ἐτίσαμαι.

Ὠδὴ ς. Ἐν ἀβύσσῳ.

Ονιμώτατον πόρον ἡ χάρα τὸ τρὶν, Ἄννα δεξαμενὴ ἐκ θείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῷ πάντων κτισμάτων δεσπόζουσαν.

Ν ἡ χάρα γεννῶσα βεληση θεῷ, τάθα παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν, ἀνὰ σαρκὸς θελήματος, τὸν αὐτὸν βεληθέντα Θεὸν προφανῶς.

Λλαμφθὲς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τὸ Ἰωακὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν εἶραπον, ᾧ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Ἰσηλία προτρέχα Μυςήριον. τὴν γὰρ ἡ ςαρὰξα χάριν γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσα φωτὸς ἡμῖν.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὑφαίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς ςειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν παναγίαν, συγκαλέσα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτοῖς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα, καὶ ἀπάραντον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν δεσμῶν τῆς τῶν ἀτεκνίας ὁ Ἀνὴχ λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ γεννηθείσῃ. λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μὲ τότε, ὥσπερ ποτὲ αἱ Παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον χορεύσαι, καὶ βοῶσαι· ἰδοὺ ἦλθεν ἡ τῶν ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλάθέρωται, ὅτι Ἄννα καρτὸν ἀνεβλάςησε, τὴν μόνην Μητέρα, καὶ ἀπάραντον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Ἡ σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης.

Ἰωακεὶμ τέρθητι σὺν τῇ Συζύγῳ. ἐκάντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσα. ὃ ἐννάτη τοκέων Θεομήτορος εὗρε σύναξιν. Αὐτὴν ἑορτάζομεν, διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὅτι πρόξενοι ὅπου τῆς παγκοσμίου σωτηρίας, διὰ τῆς παναγίας αὐτῶν θυγατρὸς τῆς Θεοτόκου γεγόνασι. τὴν γὰρ τελείωσιν τόπων, ἡ ἀκολὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου Μηνὸς γνωρίζει.

Ὠδὴ Α'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ἐκ ῥίζης βλαστήσασα δυὰς ἁγία, Δαβὶδ τοῦ θεόφρονος, τὴν ῥάβδον τὴν παγίερον, Παρθενόν τὴν ἄχραντον τοῦ Κόσμῳ πέπομπεν, αὐθ' ἱερώτατον ἡμῖν, Χριςὸν ἀσπόρως ἐξαναπέλλουσαν.

Ἀμπάδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄννα ἡ εὔθεος, καθάπερ λυχναγίζουσα, λυχνία βαςάζουσα τὸν Κόσμον ἅπαντα, θείῳ καταλάμπρυνε φωτὶ, καὶ Παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

Ῥοπάτορες εὐδόξοι τοῦ σαρκωθέντος, διὰ ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ θεόφρονος ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ τροφάγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Σὸντες ὑπέρτεροι τῶν Γεννητόρων, τὴν παῦσαν δεσπόζουσαν κτισμάτων ἐκτετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τεχαμένην Θεὸν, σάρκα τεθειμένον ἡμῖν, ὁμοίαν ταύτῃ, δι' ἀπλαγχνίαν πολλήν.

Ὠδὴ Γ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Λάτρῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θείᾳ τετοικιλμένην, Βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακεὶμ ὁ σεπτὸς, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τεκόντασιν· ᾗ πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

Ἀβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξανατέλλει, ἡ πανάμωμος Νύμφη. δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταιτοῦντες.

Πλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, ἐδοκίας παρὰ σοῦ ἱερωτάτη, ξυνωρὶς ἐδωρήθη. ᾧ νῦν ἡμᾶς οἱ τιμῶντες, ὡραίως ἀεὶ ςεφανούμεθα· ἡ Θεὸν τεκοῦσα, ἁγνὴ Παρθενομήτωρ.

Ὠτοχυσίας τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυὰς ἡ ἀείξη τῶν Γεννητόρων τῶν σῶν, γεννῶσι παράμωμε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Θεοτοκίον.

Ὦ μὴ Θεοῦ καρτογονᾶ, ἡ σαρκώσασα γαςὴρ ἀνοιγομένη· καὶ προέρχεται πύλη παρθενικὴ παμφαής· ὁ Λόγος δι' ἧς ἐτεδήμησε, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς σαρκωθεὶς ἀφράςῳ λόγῳ.

Ὠδὴ Δ'. Ἀναρχε Γεννήτορος.

Μόφρονες σύμψυχοι τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς παναγνοῦ Παρθενίας σεπτοὶ Γεννήτορες, τὰς ἐπιτελοῦντας προθύμως τὴν ἀκλεῆ, καὶ εὔδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατον, λυτρωθῆναι δυσωπήσατε.

Ομὴν κατεπαύσατε τὸ θανάτου εὔδοξοι, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἀφανίσασαν τότε τὴν προσβολὴν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ τέκνου.

Ῥαῖος ὡς Ἥλιος, Ἰωακεὶμ εὐάμονος, τῇ φωσφόρῳ Σελήνῃ τῇ Ἄννῃ πέπομπε, τὴν τῆς Παρθενίας αὐτοῦ, δι' ἧς αὐγὴ, τῆς θείας ἐσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόςασιν, εὐωδοῦσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Ὡφρόνως βιώσαντες, καὶ ἀσεβῶς μακρύναντες, νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράςου κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες, τοῦ ἐξ ὑμῶν,

τῷ Κόσμῳ φανοῦτε, ὃν τερ δυσωτήσατε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν, ἐξάρασα νῦν τίκτεται, ἐκ γηραλαίων ἀκάρτων, ἐξ Ἄννης καὶ Ἰωακείμ. Ἰδοὺ σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, καταχαρέως ἐν ὕμνοις, τοῖς δόφημήσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, ζήτα ἀς τὴν Ἑορτήν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ.

Ἡμερον ἡ παναίμωμος ἁγνὴ προῆλθεν ἐκ τῆς ῥίζης, σήμερον τὰ ταύτα ἀφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὔα τῆς ἀρᾶς ἠλευθέρωται. τὰ θηρία ταῦτα ἀγάλλονται, καὶ ἀρὴν τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὰς Λειτουργίας Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ', καὶ ἐκ τῆς Ἁγίων ᾠδὴ ε'.

Παρακάτω τὸ Ἀπόστολος, ἦχος δ.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογᾶτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀνάγνωσις.

Κεφ. δ'. 22.

Ἄδελφοὶ, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ Μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἐκέκραξαν οἱ Δίκαιοι.

Ἀπολύεται δὲ τῶν Δικαίων.

Κεφ. ή. 16.

Γάτω ὁ Κύριος, Οὐδὲν λύχνον ἅψας, καὶ βάλλουσι αὐτὸν σκάλαι, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε. Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλθη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ Μήτηρ σου, καὶ οἱ Ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου, καὶ Ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν, Μυροδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν. ζήτα εἰς Μάρτυρας Γυναῖκας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται, καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ιβ. τῷ Ἑορτῷ τῆς Τεραγίας Θεοτόκου. Ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα· καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτα εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου. Ἰστέον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται ταῦτα τῆς Ἑορτῆς αὐτῆς τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ. ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ιά.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ προεορτία τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου. Μὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ιγ'. τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου, καὶ ψάλλεται ὅτε θέλῃ ὁ Ἐκκλησιάρχης. ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῶν προεορτίων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμελον ἦχ. β'. καὶ φαλμὸν ἐξ ἰδιομέλα τῆς Ἐγκαινίων γ'. καὶ τῆ Ἁγίᾳ προσόμοια γ'. ἦχος πλ. β'.

Καινὰ τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι, δι' ἐγκαινίων. ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας, ἃς τινας ὑπολητέον τὰς ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἀρτι καθιερωμένας, καὶ τῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμᾶς τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Καινίζεσθε ἀδελφοὶ, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· ταῦτα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τῶ ξύλω βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῆς παλαιᾶς, ἵνα φύγωμεν. ὅπως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, ὅπως τιμᾶται ἡ τῆς Ἐγκαινίων ἡμέρα. Ὁ αὐτός. Ἀναστάσιμα.

Θεὸς τύραννος ἰσχύος, τὸν Ἐκκλησίαν σὸν Χριστὲ, προσαιώνιε Λόγε. ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν, ἐπὶ τέτρανου τῆς Πίστεως. διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον. ἀλαλάξαντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ τὰ Ἁγία προσόμοια γ'. ζήτησις Ἱερομάρτ. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἡν μνήμην τῆς Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε. σὲ τὸν τῶ ἁγιασμῶ δοτῆρα δοξάζομεν. δεόμενοι, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῶν, τῆ τρισβάκι τῆς ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἁγαθὲ παντοδυνάμε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡμέρον ξύλον ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο. σήμερον διὰ τιμίων Βασιλέων, ἡ Πίστις φανερῶται. καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέτεσε· καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφυξαν, παντοδυνάμε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλέων τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ἡ. 22. Στὴ Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῶ Οὐρανῶ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῶ ὀνόματί σου. Πλὴν καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν μου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκοῦσαι τῆς δεήσεως, καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας, ἔσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ ἀκούσῃ ἐν τῶ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῶ Οὐρανῶ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ. 27.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 19. Ὁ Θεὸς τῆ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰθήσει αὐτοῦ Ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Τέκνον μὴ παραρρυῆς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν· Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ἡ περὶ σῶ τραχήλῳ. ἔσαι δὲ ἴασις τῆς σαρκός σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Ἵνα τορεύῃ πεποιθὼς ἐν ἀρετῇ τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις. Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρεύθῃς. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἀνθρώπους, ἵνα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς, ἐπανελθὼν ἐπάναγε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν. οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεγχθήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὁδὴν, μηδὲ ζήλωσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ σύμπαντι Κυρίῳ τῶ παρανόμῳ, οὐ δὲ δικαίοις ἡ συμπαθεία. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμίαν τὸ Ἀναγνῶσμα.

Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον. Ζήτα ἐν τῷ Λιτῷ, ἃ βάλε τοιῶσαι, ἴδιόμ. ἦχ. α. Ἰωάννε Μοναχοῦ.

Γαυίζε ἐγκαινίζε ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκα γάρσε τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίε ἐπὶ σὲ ἀνατέτακε. τοῦτον τὸν οἶκον, ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν οἶκον, ὁ Υἱὸς ἐσερέωσε· τοῦτον τὸν οἶκον, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε· τὸ φωτίζον, καὶ σηείζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς. Ἀναπαλιν.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ ἠυδόκησας Σωτὴρ, τὰς τύτων μὲν ἀρνῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τῆ Κόσμε προσφέρει τῇ δόξῃ σε. πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχ. δ. Ἰωάννε Μοναχοῦ.

Γκαινίζεται σήμερον, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ, καὶ ζωηρύτῳ αἵματι, τῆς ἀχράντε, καὶ ἀκηράτε πλευρᾶς, τῆ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένε, Χριστῶ τῶ Θεῶ ἡμῶν. διὸ ἀθροισθῆσαι τῇ τιχῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατῆσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, ἦχ. π. α'.

Ἐπὶ τῇ κόλπων τῇ Πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος λόγε, τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ ἃς τὸ ὄνομά σε ἀνεγηγερμένῳ.

Καὶ νῦν, ἦχ. π. β'.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη. Ζήτα ἀνωθεν ἐν τῶν Βαπτισμῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Σταυρῶ, ἦχ. π. α'.

Καίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.
Καίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός.

Ὀν Ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τὸ πανιέρα ναῶ τῆς σῆς Ἀναςάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελῆ σε χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργημέναις, ὑπὸ τιχῶν μυσικῶς, καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χαρᾶς τῶν δούλων σε, τὰς ἀναιμάκτες, καὶ ἀγιασάντες θυσίας. ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος. Ζήτα ἐν τῷ Λιτῷ τῶ Σταυρῶ.

Τροπάριον, ἦχ. δ.

Ὡς τὸ αὖω σερεώματος τὴν δ' πρέπειαν, καὶ τὴν κάτω σωματέδειξας ὡραιότητα, τὸ ἁγίε σκηνώματος τῆς δόξης σε Κύριε. κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀταύσως προσαγομένας σοι δεήσεις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, ἡ πάντων ζωὴ, καὶ ἀνάςασις.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. β.

Ὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῶζε τὰς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σε, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκε μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ψαλ. καὶ ἦχ. π. α'.

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Οῦ μαρτυρίε τὴν σκηνὴν Χριςὸς παρέδαξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ Ναὸν ἐγκαινίζα, Σολομὼν ἐν θυσίαις. ἡμεῖς δὲ οἱ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, τῇ τίσα καταφεύγοντες δαβιτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ σαρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν τερ ἡμάρτομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Μετὰ τὴν β'. ψαλ. ἀντ. ἦχ. δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁρτιος σήμερον, τῇ Ἐγκαινίων τισὶ, ἡμέρα καταλαβὼν ἡμᾶς προτρέπεσα, τὴν ἐκλογὴν τῶ Χριςῶ, παῦτας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ὑσμαῖα τῷ Δεσπότῃ, ἐκ μυχῶ τῆς καρδίας, ᾄσαι τισῶς ὡς λυτρωτῇ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Εἰς τοὺς Κανόνας γ'. ὁ προεόρτιος τῶ Σταυρῶ τῇ Εἱρμῶν ἃς ς'. καὶ τῇ Ἐγκαινίων ἃς δ'. καὶ τῶ Ἁγίε ἃς δ'. Κανὼν προεόρτιος, ὁ ἀκροστιχὶς, τῶ Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολύμων. Ἰαμβικός.

Ῥισάτας κραταιὰς, ὁ τειχθεὶς ἐκ Παρθένε, ἀταθέας ὢν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τερ-

τελμερὲς καπατόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τὸ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Γαῖλλε Οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ ἀφρανέσθω, ὁ παναγιος Σταυρὸς, προέρχεται ἡμᾶς, ἁγιάζων ἐν χάριτι, τὸν καπασαζομένους, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζαν ἀσεβῶς, τὴν ἀραῖνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, παναγιε Σταυρὲ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε· ὅπως τὰ ἐξ ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Νωσοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σὲ γεγονότες, παναγιε Σταυρὲ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν νεὸν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες. Θεῖον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον δάγες, καμήλιον σεττὸν, Θεοτόκε Παναμωμε, φράσησον τῷ κληρουχίαν, τῷ ἁγιάσαντί σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἐγκαινίων, ᾠδὴ δ.

Ὃν ἐν Θαλάσσῃ τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λυτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τῷ Ἐκκλησίαν κραίζουσαν· ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἡμέρον τῆς ἀτροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς ταγεύσασι Ναὸν, Οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῷ νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, ἐκ δυλικῶν ἐκπάσεσι χαρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὑπ.

Στόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ σωτῆρας Υἱόν· καὶ σαρκὶ ἀτεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Καὶ τὸ Ἅγιος.

Ζήτε εἰς εὐα Γερομάρτυρα.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ὨΙδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

Τῇ σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, εὐτοσάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ, ὃ γάρ ἐστιν ἅγιον, πλουτοῦσα φιλανθρωπε.

Δόξαν Χριστὸς, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίε Σταυρὲ, σεπταῖς τελεττύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρίσεως καθαρᾶς, τοῦ Σταυροῦ φέζωα νάματα· καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ὢν ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάπωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα. Θεοτοκίον.

Ἐπιφανοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τὰς σειρὰς, Ἁγνὴ Παρθένε διάρρηξον. σῴζόν με κυήσασα, τὸν πανοικτίρμονα.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπί σοί.

Ἁγίασας ἐπὶ γῆς, τῷ Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτῷ σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἐμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγὲς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ σέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Νέδειξας ἁγαθὲ, τῷ χειροποίητον σκηνῷ σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον. Θεοτοκίον.

Τὸ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ. ᾠδὴ δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἃ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστὸς, τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται. οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῷ εἰς δόξαν Κυρίου. σὺ δὲ καὶ ἐγκαινίζεις τῷ τιμίῳ τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν. Δίς.

Τοῦ Σταυροῦ, Ὁμοίως.

Ταυρὸν, καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀγαθὲ, δι' ἄμετρον ἔλεος ἑκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τῷ ἀδίκου· ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, τοὺς ἐλευθερώσῃς, τοὺς ἀπάτῃ φθαρέντας. διὸ σε καὶ προσκυνοῦμεν, Λόγε τῷ Σταυρωθέντι.

ὨΙδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

Ἰ' ἀγάπησιν Οἰκτίρμων τῆς σῆς ἐκόνος, ἐπὶ Σταυροῦ σε ἔστησε, καὶ ἔσωσεν

ἔθνη. σὺ γὰρ ἃ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Ἀλλόμορφος ὁρώμενος προσκυνᾶται, ὑπὸ τίγρεων ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τῇ Κυρίᾳ· ὃν καταπαυζόμενοι, ψυχὰς φωτιζόμεθα.

Θεὸς Κύριος σαρκόμενος ἐτεφάνη, καὶ ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας, φωτίζει ἑκάστοτε, δαιμόνων ἐξαιρούμενος.

Ἵλασμόν ἡμῖν, καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, Λόγε Θεῷ παράσχου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, σήμερον προκείμενον, Σταυρόν σου τὸν τίμιον. Θεοτοκίον.

Ἠκενώσας τοὺς πατρῴους ὁ Λόγος κόλπους, σὺ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θέλων ἀνατλᾶσαι μέν φθορᾷ ὑποκείμενον.

Ἄλλο. Ἐ ταρθεύτασε.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, ἀκόπως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ σκιώδεις πράξεις Κυρίου ἠγατημένα, τοῖς κατιδοῦσι τοῦθ' οὕτω ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τῷ προσώπῳ αὐτῶ, συμφώνως κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τῷ ἐκλεκτῷ λαῷ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θέαν τῶ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Παρθένε

Παρθένε ἐκύησας, ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, τίσι ἀδιαλείπτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁν φωτισμόν σου Κύριε, καπάτεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν ἐρήμου δωρούμενος.

Ἀπὸ παθῶν ἐνίσχυσον ἡμᾶς φθοροποιῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας, καὶ ἀσπαζομένους τίμιε Σταυρὲ, ἁγία Πάθος, ἁγιώτατον σύμβολον.

Ἐλαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας καὶ ψυχὰς, καλῶν ἰδίαις, προσέλθωμεν τοῖς· καὶ τὸ ἱερὸν, καὶ θεῖον ξύλον, τῷ Σταυρῷ προσκυνήσωμεν.

Ἐρρᾶς γλυκαίνα πρότερον, τὰ ὕδατα Μωσῆς, σημαίνων ξύλῳ, σὲ τίμιε Σταυρὲ, δι' οὗ γλυκασμὸν σωτηρίου πηγάζει, τοῖς βροτοῖς ἐνατέταξας. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων ταναλαβόντα Κόρη, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀνατλάσαντα.

Ἄλλο. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὸ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκιωδῶς ἀχαροτύπωτον, ὑπέδειξας τῷ Θεόπτῃ, Μωϋσῇ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Τὸ Κύριε σκιωδῶς, ἐπὶ γῆς κατεσκέασας· σὺ πάσεσιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, σωπάτους τῇ δυνάμει σου.

Ἐ Κύριε τηγωῖ, τῆς ζωῆς ἐπιζάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν ἀρωγὴν, ἐλθὼν ἀπάγγελλόσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Ἐ ὅπλον ἀρρᾴγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν, καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέμε, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνέβαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Γῆς ἔτι σοὶ πλευρὰν ὁ Κτίσης, Σταυρὲ ἐθελουσίως, ἀνηρτημένος αἷμα, καὶ ὕδωρ, ἀπεκένωσε· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πίστει σε ἀσπαζόμενοι.

Ζῶν ζωοδώρητον Κυρίου, πηγὴ ἀθανασίας, ἀπολύτρωσις παντὸς τοῦ Κόσμου, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς ἀσπαζομένους σε, ὡς φρουρὸν ἡμῶν σωτήριον.

Ὅπλον ἡμῖν ἄῤῥηκτον ἐδόθης, δι' οὗ νικῶμεν πάσας, τὰς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων, θεῖε Σταυρὲ, οἱ ψυχῆς ἀθύτητι, ἱερῶς σε ἀσπαζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἅγιος ναὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις, ἐταυτεταυμένος, ἐχρημάτισας Θεογεννήτωρ. ὅθεν ἡμᾶς, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, ἁγιάζοις Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Οὗ κάλλος, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς, ἐπεθύμησε, νυμφῶνος τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, ῥυσθεισῶν διὰ τοῦ Πνεύματος.

Ῥίττεσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην. καὶ σκιά-

ζα, ἁγιαζικὴ τῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Τ' ψάλμον, ἀλλὰ Χριςὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, ςεφανῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς Βασιλείας ἐγκαλλωτίζεται.

Θαῦμα, ὑπὲρ ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα, περιέχοντα, ἀπεριγράπτως, συλλαβοῦσα ἐκ ἐςενοχώρησε.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἑτέφανης σήμερον.

Τ' ραυὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδάχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς τιςοὺς, ἐν ᾧ ἐςῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν οἶκον ςερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατ' σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μου γόνος φησὶ καθυτοχράφων· ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τιμὴν δόξαν, ἣν ἔχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς, ἐν ἀληθείας χάριτι. ὅσοι δὲ τίςε τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ. οἱ ἐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐταυξηθέντες, οἶκον προσόχθης ἐτήξαμεν, καὶ βοῶμεν. Τοῦτον τὸν οἶκον ςερέωσον Κύριε.

Εἰς τὴν αὐτὴν ΙΓ'. Μνήμη ὑπὲρ Ἐγκαινίων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριςοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναςάσεως.

Ὅμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν Νέος, Ἐγκαινίοις σοι τὸν Τάφον τιμᾷ Λόγε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικὸν, ἀς φλιϋάφον θέμενοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων· ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ὑπὲρ Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι ἐν ταῖς ὑμνολογίαις, ὑπὲρ παίδων ὁ Ἰακὼβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε Σταυρέ. ἀλλ' ἡμεῖς σε νῦν προσκυνοῦντες πάντοτε, φωτισμὸν ἀρρυόμεθα.

Ἀβδὼ σε προεικονίζα, θεῖος πάλαι Μωϋσῆς, Σταυρὲ τέμνων θάλασσαν. ἡμεῖς δέ σε νῦν προσκυνοῦντες, ταδῶν ἀβρόχως πέλαγος, χαλεπὸν περαιόμεθα.

Τόμαρί σε, καὶ καρδίᾳ, πανσεβάσμιε Σταυρὲ, νῦν περιττυοσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν τῆν ὑγείαν, τῆν σωτηρίαν πάντοτε, ἀπαντλοῦμεν ψυχῆς τε, καὶ σώματος.

Ἁρδεύει ὑλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πᾶσι ἱκετεύοντων σε. ἃς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν ταύτης, καὶ σοὶ βοῶμεν Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τινὰ τοιοῦτον σε.

Ἀπὸ τῆς καμίνου.

Ῥοσοβόλος μου, ἡ καμινιαία φλὸξ ἐδάχθη τοτὲ νῦν δὲ ἐξ ἐλαίας χρῖσμα Πνεύματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένη ἃ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νεὰ σκιρτῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τῦ Πνεύματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· ὑλογημένη ἃ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι τῷ γλυκυπάτῳ θεῷ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παραδείσῳ ταύτῃ βασιλικῇ, στεφανωθῶμεν τῷ Νυμφίῳ Χριςῷ· ὑλογημένη ἃ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὃ τὸ ὕψιςον, ἡγιασμένον θεῖον σκιρτῶμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· ὑλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑπερῶα τοῦ ταντὸς ταντοδυνάμεως, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ὑσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα, ὑλογᾶτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ὃ σωτήριον ὅπλον, καὶ ἄῤῥηκτον, ὑπὲρ τιμῶν τινὶ ἑτοίμῳ βοήθειαν, τινὶ κραταιὰν ἀντίληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν προσκυνοῦμεν, κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Ὑψηλῶς ἐπὶ ξύλου ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως τὸν ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προγράφων σε, πανσεβάσμιον ξύλον· ὃν ὁ τῆς πλάνης, νοητῶν ἐκλυτρούμεθα ὄφεων.

Ὠτισμὸς ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φωτοδότα Σταυρὲ πανσεβάσμιε. σὲ γὰρ περιττυοσόμενοι. τὰς ἀρχάς τε τοῦ σκότους, καὶ ἐξουσίας, ἐκτρεπόμεθα θεῖα δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἀγνὴν, καὶ Παρθένον τιμήσωμεν, τὸν τὸν ἄναρχον Λόγον, καὶ κτίσαντα, ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν ἀναβοῶντες· ὑλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ἄλλος. Κᾶρας ἐκτείνασα.

Ἡμέρου χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφανθέντα, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σε Κύριε, ὥσπερ Νύμφη ἐνδύσατο. καὶ τοὺς οἰ-

κάες συγκαλᾶ πρὸς ἀφροσύνην λαὸς, ἐκβοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ἡμέρον ὁ δάτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν, φέρεσαν, καὶ ξύλα τὰ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τὰ Σταυρὰ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· ἀλογᾶτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχε σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· ἀλογᾶτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον. Ὠδὴ Γ.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχράντε, Μήτηρ ἐδάχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας; ἐνδιαίτημα τανάμωμε· μὴ φλογισθᾶσα τῷ πυρὶ, τὰ ἀτρόσιτε φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ ἀλογοῦμεν Μαρία Θεάνυμφε.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Τόκος σε ἄφθορος ἐδάχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σε προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη, ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλυνόμεν.

Χριστὸς ἐπὶ σοὶ ἀνηρτημένος, τὸν Κόσμον ἀνύψωσε πεσόντα, ἐξ βυθὸν ἀπωλείας, ἀληθῶς Σταυρὲ Κυρίε. ὅθεν σὲ τόθῳ νυῖ προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν, καὶ δοξάζομεν·

Ψυχὰς ἁγνισθῶμεν, καὶ καρδίας, καλῶν ἐπὶ μόνης ἐργασίας, καὶ προκείμενον μέσον τὸ σωτήριον ὁρῶντες τὰ Σταυρὰ ξύλον, πίστει καὶ τόθῳ, θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Ὡς Ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτῖσι, ταῖς σαῖς καταυγάζεις τὰς ἐν σκότει, καὶ τὰς δαίμονας φλέγεις, ὡραιότατε Σταυρέ. ὅθεν βοῶμεν· φώτισον πάντας, τὰς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Φωτίμε καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε, τῷ ταθῶν μὲ τὸ σκότος, καὶ τῷ ἡδονῶν τυῖ βαθυπάτην, ὄντως νύκτα, Θεοκυῆτορ Παναγία ἀπελαύνουσα.

Ἰδιόμελον ἀχειροτμήτου.

Εὔτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλαίοις ὄμμασι νοὸς, τὴν τὰ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καταυγοῦντες μεγαλυνόμεν.

Αἶρε, καὶ ἀφραίνου ἡ Νύμφη, τὰ Βασιλέως τὰ μεγάλε, καταστεφομένη πλαγῶς, τὰ σὰ Νυμφίε τυῖ ὡραιότητα. σωὶ τῷ λαῷ σε κράξασα, σὲ ζωοδότα μεγαλυνόμεν.

Ἦν ἐξ ὕψους ἄμωμον Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σε παράσχε. ἄλλον γὰρ πλυῖσε οὐκ οἶδεν, ἀμὴ σὲ τὸν ὑπὲρ ταύτης τυῖ σωῖ, πάλαι ψυχωῖ προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλυνόσσα. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τὰ Βασιλέως τὰ μεγάλε. ὅτι διὰ σὰ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντες αἰγνὴ ἐρρύσθημεν· καὶ τὴν ζωωῖ ἀράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σε ἀνύμφευτε.

Ἑξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῶν Ἀγγέλων τάξις, καὶ τῷ ἀνθρώπων, τῷ Ἐγκαινίων μνήμην συνεορτάζει. ἐν ᾧτερ οἴκῳ σήμερον ἀνετέθη, φαιδρῶς πανηγυρίζουσα, ἃς κατοικίαν, καὶ δόξαν, τὰ τῷ ἁπάντων Δεσπότε.

Τὰ Σταυρὰ, Ὅμοιον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῷ δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὰς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἦχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἡμέρον ὁ εὐθεὰς, καὶ ἱερὸς, καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστὰ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος, καὶ μέγα ἐν Κόσμῳ, πάφος ὁ θᾶος τυῖ ζωωῖ· καὶ ἐμπαρέχει πηγωῖ ἀθάνατον, βλυσάνα ῥᾳθρα χάριτος, θαυμάτων βρύα τὰ νάματα. καὶ δωρᾶται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ἔστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. πιστῶς ὃν τιμήσωμεν, τυῖ Χριστὰ τὰ κτίσε, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τυῖ ζωηφόρον θέαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν. ὅτως ἵλεων εὕρωμεν, τὸν Σωτῆρα, καὶ Κύριον.

Ἐσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδᾶν ἐφιέμενοι, τὰ Σταυρὰ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀσραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεικῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτὰ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡὸς ἑαυτὸν ἐπανάγε ἄνθρωτε, γενὲ καινὸς αὐτὶ παλαιὲ, ϗ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ Ἐγκαίνια. ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, τάσης τολιτάας ὁδὸς· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδὲ γέγονε τὰ πάντα καινά. τᾶτο τῇ Ἑορτῇ καρτοφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιόμενος. ὅπως ἐγκαινίζεται ἄνθρωτε. ὅπω τιμᾶται ἡ ϖρὸ Ἐγκαινίων ἡμέρα.

ΧΡιτὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκὸν σὲ Σταύρωσιν, ἀς κοινὴν ϗξανάσασιν, τὸ γένος τῶ ἀνθρώτων καταδεξάμενος· ϗ τῷ καλάμῳ τῷ Σταυρῷ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τὲς σαυτᾶ δακτύλες αἱματώσας, τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν βασιλικῶς ὑτογράψαι φιλανθρωτάσαμενος. μὴ ταρίδης ἡμᾶς κινδυνάοντας, ϗ πάλιν τὴν ἀτὸ σᾶ διάσασιν. ἀλλ' οἰκτάρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν τερισάσα λαόν σε, ϗ αὐάσηθι τολέμησον τὲς τολεμᾶντας ἡμᾶς, ὡς ταντοδυνάμε.

ἰνᾶτε τὸν Κύριον.
ὑμνε ἠγάτησα ἀπρέτειαν οἴκε σε.

ΠΑγκόσμιος Ὑ῞ψωσις τᾶ Τιμίε, ϗ ζωτοιᾶ Σταυρᾶ.

ΣΤέον ὅτι, ἐὰ τύχῃ ἡ ταρᾶσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ᾄδεται ϖρὸ Ἀναστασίμων ψάλλεται, ὅτε Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ἀλλὰ τάντα τῷ Σταυρῷ.

Μακάριος ἀνὴρ.

ΚΥριε ἐκέκραξα, ϗ ἰσάμεν ϖ. ϖ. ϗ ψάλλομεν ϛ.

Ὅλιν ἀτοθέμενοι.

ΣΤαυρὸς ὑψωμένος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ Πάθε τὸ ἄχραντον, ἀνυμνᾶν τροτρέτεται κτίσιν ἅτασαν. ἐν αὐτῷ κτάνας γὸ, τὸν ἡμᾶς κτάναντα, νεκρωθέντας αὐτζώσε, ϗ κατεκάλλιε. ϗ ἀς Οὐρανὲς τολιτάεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι ὑτερβολὴ ἀγαθότητος. ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτᾶ· ϗ τὴν αὐτᾶ μεγαλύνομεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

ΩΣτὴς ϖροετύτωσε, χέρας ἐκτάνας ἀς ὕψος, ϗ κατατροτόμενος, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε. ϖᾶσι τισῶν καύχημα, Ἀθλητῶν ϛήριγμα. Ἀτοστόλων ἐγκαλλώτισμα, Δικαίων τρόμαχε, τάντων ϖᾶσι Ὁσίων διάσωσμα. διό σε αὐυψόμενον, βλέτουσα ἡ κτίσις ἀφραίνεται. ϗ τανηγυρίζα, δοξάζουσα Χριςὸν τὸν διὰ σᾶ, τὰ διεςῶτα σωσάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

ΣΤαυρὲ τανσεβάσμιε, ὃν τερίτεσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενοι. σήμερον ὑψόμεν Θεῷ νἈματι, αὐυψοῖς ἅτανταs, τὲς κλοτῇ βρώσεως, ἀτωθοῦντας, ϗ εἰς θανατον καταλιοθήσαντας. ὅθεν σε καρδίᾳ, ϗ χάλεσι, τιςῶς τερτυσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρρυόμεθα. ὑψῶτε βοῶντες, Χριςὸν τὸν ὑτεράγαθον Θεόν. ϗ τὸ αὐτᾶ ϖροσκυνήσωμεν Θᾶον ὑτοτόδιον.

ΔΕῦτε ἅτανται τὰ Ἔθνη, τὸ Ἀλογημένον Ξύλον ϖροσκυνήσωμεν, δι' ὃ γέγονεν ἡ αἰώνιος Δικαιοσυνὴ. τὸν γὰρ ϖροτάτορα Ἀδὰμ ὁ ἀτατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· ϗ τίττα κατενεχθὲς τῶμα ζῴσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τᾶ βασιλέως τλάσματος· αἵματι Θεᾶ, ὁ ἰὸς τᾶ ὄφεως ἀτοτλύεται. ϗ καύρα λέλυται καταδίκης διημίας, ἀδίκῳ δίκῃ τᾶ δημίᾳ καθακεισθέντος. ξύλῳ γὰρ ἔδη τὸ ξύλον ἰάσασθαι, ϗ τάθε τᾶ ἀταθᾶς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι τάθη τᾶ καθακείτε. ἀλλὰ δόξα Χριςὲ Βασιλεῦ, τῇ τερὶ ἡμᾶς σε φιλικτῇ οἰκονομίᾳ· δι' ἧς ἔσωσας τάντας, ὡς ἀγαθὸς, ϗ φιλάνθρωτε.

Ἦρε Μωϋσῆς τὲς Υἱὲς Ἰσραὴλ ἀτὸ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς, ϗ ἤγαγεν αὐτὲς ἐς τὴν ἔρημον Σόρ. ϗ ἐτορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϗ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥσε πιεῖν. Ἦλθον δὲ ἐς Μερρὰ, ϗ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὸ ἦν. διὰ τᾶτο ἐτωνομάσθη τὸ ὄνομα τᾶ τότε ἐκένε, πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κὲ Μωϋσῆ, λέγοντες· τί πιόμεθα; Ἐβόη-

Κεφ. ιέ. 22.

σε

σε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις. καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε, καὶ ἔπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα φοίνικες. Παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ Υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον Ἐλείμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινά.

Κεφ. ε'. ι.

Παρεμπίπτει τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. γ'. ιι.

Γίε, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ παντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ βρότος ὃς ὁ δὲ φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρός. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων τολυτελῶν. οὐκ αὐτιπάσεται αὐτῇ οὐδὲν τοιμηρόν. εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ. παῦ δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῶς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. ξ'. ιι.

Ἅδε λέγει Κύριος. ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἰερουσαλὴμ διὰ παντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δυνάμεις ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινές σοι οὐ δουλεύσουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδουλωμένοι οἱ Υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε. καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιὼν, τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην, καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, διφροσύνην γενεᾶς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον Βασιλέων φάγεσαι. καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ῥυόμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἐκ Γενεσίου, ἦχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἡμέρου ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ πέρας ἔλαβεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τοῦ ἀληθοῦς τοδῶν σε προσκυνήσομεν ὑποπόδιον. καὶ ἐν τῇ τοῦ πτερύγων σε ἐλπίζοντες σκιᾷ, Παοικτίρμων βοήσομέν σοι· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆς προσώπου σε. τῇ ὀρθοδόξῳ λαοῦ σε τὸ κέρας ἀνυψῶν, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σε ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Εἷς θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν Οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ ἀσεβεῖ, καὶ νίκας κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸς δηλῶν νοερῶς. ὃν γενηθεὶς, πίστει καὶ φόβῳ θεόθεν ἀναδραμὼν, πρὸς θεωρίας ὕψωσιν· ἀσεβῆ δὲ τύπον ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέθορεν, εἰς Κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Κανὼν.

Τῶν χαρῶν ἐναλλαγὴ τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, ἐπ' ἀλλογίᾳ τῶν τέκνων, τὸ κραταιὸν τοῦ Σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον. ὅντερ ἡμεῖς κατέχοντες ἀῤῥαγὲς φυλακτήριον, τῷ τῶν Δαιμόνων πανθενῶς ἐκδιώκομεν φάλαγγα. καὶ τὸ Βελίαρ ἐν αὐτῇ, τῷ ὁρμῷ καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλὴκ, τροπούμεθα τῷ πανόλεθρον δυνάμιν. αὐτὸν, καὶ νῦν ἀνυμνοῦμεν, ἀσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλαίονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν· Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς. οἰκτίρον τὸ τῶν χαρῶν σου ἀγαθὲ σοφὸν δημιούργημα.

Ὁ αὐτὸς. Δόντος. Δεσπότης.

Ὕμνα σκίπτη κραταιὰ, ὑπάρχεις ὁ τρομερὴς, Σταυρὸς τὸ Χριστοῦ. ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα τίσω, καὶ τόθῳ προσκυνῶ, καὶ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ἀναπλάσεως.

Οὗ τιμίῳ Σταυρῷ σου Χριστὲ τιμῶ ἐνέργαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυρῷ τὸν τύπον τοιῶν, ἐνίκων ὁ λαός. νυνὶ δὲ τῷ προσαγμάτων ἡ ἔκβασις, ἐς ἡμᾶς πεπλήρωται. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται. ταῦτα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐτέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι λέγοντες· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε δόξα σοι.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς ἀσεβείας, τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου. ὁ τῷ τιμῶν σημειωμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα. δι' οὗ ἠφάνισαι, ἡ φθορὰ, καὶ κατήργηται, καὶ καπετόθη, τῷ θανάτῳ ἡ δυνάμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανία· ὅπλον ἀκαταμάχητον, Δαιμόνων αὐτίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώτισμα, λιμιὼ σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ αὐθρώτινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράστων ἐχθρὸς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, θεῖος δικαίων, Ἱερέων δ' πρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ θανὼν ἐκλυτρούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς τοιμαινόμεθα, ὅπλον ἀρραγὲς ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τὸ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῷ τυφλῶν ὁδηγὸς, τῷ ἀθενούντων ἰατρὸς ἡ ἀνάσασις, ἀπαύστων τῷ τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, ἐς φθορὰν πεσόντας Σταυρὲ τίμιε. δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ, καὶ ἔζωώθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν· καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψώμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου. καὶ σὲ προσκυνῶμεν, ἀρρύομενοι πλασίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Γαβριὴλ Μοναχοῦ.

Ὅντερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνᾶσθαι διεπίξατο. τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χάλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Κύριε σωὶ τῇ Λησῇ, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ὡσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ κλήρονόμιαν σου· νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος· καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἡμέρον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον. ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλον σωτηρίας δεξάμενοι, τῷ ξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ὅτον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σταυρῷ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε τόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. ἔδειξας ἡμῖν, τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Ῥοδιεύτε μυσικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυρῷ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἔκτεινε σαυροφανῶς Σωτὴρ μου. καὶ ἔστη ὁ Ἥλιος, ἕως ἐχθροὺς ἀνέλων, ἀνθισαμένους σοὶ τῷ Θεῷ· νυὶ γὰρ ἔδωκεν ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν· καὶ κράτος θανάτου λύσας, πάντα Κόσμον σωμήγειρας.

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

σατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Πᾶσα τνοή.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κεφ. ιβ'. 28.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Πάτερ, δόξασόν σε τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. ἄλλοι ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου. νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε τοῦ ὑπάγει. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ν'.

Σύμπασι σκέπη καταιδή.

Καινοῦ, πάλιν τὸ αὐτό. Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν. Ἔτη τὸ ἰδιόμελον, ἦχος δ'. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Ζήτα καὶ τοῦτο εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀπολυτίου, εἰς τὴν ἰδιόμελα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Καὶ ἄλλος ὁ Κυρίου, εἰς τὸν ἑξῆς ἀκροστιχίδα φέρει.

Σταυρῷ πεποιθὼς, ὕμνον ᾄδω λέγω.

Παίρνει τὸ Κανὸν Κοσμᾶ. Λέγομεν δὲ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς β'. τὸ δὲ τροπάριον ὁμοῦ τῆς β'. ὕστερον δὲ πάλιν τοῦ Εἱρμοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ταῦρον χαράξας Μωσῆς, ἐτ' ἀθέου ῥάβδῳ, τῷ Ἐρυθρᾷ διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζὸν σώσαντι· τῷ δὲ ἐπιρρεπτικῶς, Φαραὼ τοὺς ἅρμασι κρατήσας λιῶσεν, ἐτ' εὐρὺς διαχάλας, τὸ ἀήττητον ὅπλον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὃν τύπον πάλαι Μωσῆς, τὸ ἀλγεινὸν πάθος, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῷ ἱερῷ μεσάμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμένας τρόπαιον, παλαίμαις ἤγαρε, τὸ κράτος διολέσας Ἀμαλήκ τὸ παντόλεθρον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ πήλης ἄκος, φθοροποιοῖς λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δήγματος. καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τύπῳ, θελαμβάσας τὸ πῆμα. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πέδαξεν Οὐρανὸς, τῷ Σταυρῷ τὸ τρόπαιον, τῷ ἀσεβείας Κράτει, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι. ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα, ἀτάτη αὐτρατὴ δέ. καὶ τίσις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀβδὼ ἀς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται. τῷ βλαστῷ γὰρ προκήρυκα τὸν Ἱερέα. τῇ σαρκώσει δὲ πρώτῳ, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξιλώθησε, ξύλον Σταυροῦ ἀς κράτος, καὶ σκέπασμα.

Σὲ ἐταφῆκε ῥαντιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπαθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον. ἧς ὁ Σταυρὸς τὸ κράτος, καὶ σκέπασμα.

Λάρας ἀλγεινὸν λόγχῃ τρωθέσης, ὕδωρ σὺν αἵματι, ἐξεβλύθη ἐκμαγεῖον διαθήκης, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας. ᾗ τισὶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλείων κράτος, καὶ σκέπασμα.

Τὸ προσαχθέν.

Ἐν Παραδείσῳ μοι τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, ἀσφέρων νέκρωσιν. τῷ Σταυρῷ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ εὔδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπαγῆ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη τάσης χαρᾶς. ὃν ὁρῶντες ὑμνήμενον, Θεῷ ἐν τίσει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράζωμεν· πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἰσαχήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου. Ἰκρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς τηγαὶς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν Ἐσθέβαν, ᾗ ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Βυθῷ κολτωσάμενος, τέμνεσιν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ, καὶ τῷ βαπτίσματι, τοῦ τομοῦ τῆς πλάνης τεκμαιρόμενοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἕως

Τῇ ὡπὸ Μηνὶ Δ'. Η' παγκόσμιος Υ'ψωσις τῦ τιμίυ, κ) ζωοποιῦ Σταυρῦ.

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑ'ψώσας φίρα, ψάλλοντα βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις. ψώθη δεκάτῃ, Σταυρῦ ξύλον, ἡδὲ τετάρτῃ.

Ωνσαντῖνος ὁ Μέγας, κ) πρῶτος ἐν Χρισιανοῖς Βασιλεὺς, ἦχε τοτὲ τόλεμον, ὡς μεύτινες λέγουσι τῇ τὰς ἱσορίας συγγραψαμένων, ἐν τῇ Ρ'ώμῃ κτ' Μαγνεντίυ, πρὸ τῦ κρατῆσαι τῆς Βασιλείας. Ὡς δὲ ἕτεροι, ἐς τὸν Δανάβιν ποταμὸν κτ' τῇ Σκυθῶν. Ο'ρῶν δὲ τὴν τῇ ἐναντίων πληθυὶ ὑπὲρ τὸν οἰκεῖον ὅσαν κρατὸν, ἀποριᾳ, κ) φόβῳ συνήχετο. Οὕτως ἐν ἔχοντι, τύτος αὐτῷ σωτηρικὸς, μεσούσης ἡμέρας ἐφανὴ κατ' Ουρανὸν δι' ἀέρων. καὶ γραφὴ περὶ τὸν Σταυρὸν Ρ'ωμαϊκοῖς στοιχέοις, κ) αὐτοῖς δι' ἀέρων τυπομένοις, κ) φράζουσιν· Ἐν τύτῳ νίκα. Ἐκ χρυσῦ τοίνυν χειάσας αὐτίκα Σταυρὸν κτ' τὸν φανεντα τύτον αὐτῷ, κ) τῦτον κελεύσας τῆς κρατιᾶς αὐτῦ προτρέπεσθαι, τοῖς ἐναντίοις συρρήγνυται, κ) ὑπερτερεῖ, ὡς τὰς πλείας ἐκείνων ἀναιρεθῆναι. τὰς δὲ λοιπὰς ἐς φυγὴν ἀτίδην. Ἐντεῦθεν τιμᾷ τὸ ἐν αὐτῷ σωρωθὲν τος δωρεὰν ἐννοήσας, κ) τῦτον μόνον ἀληθῆ πιςεύσας Θεὸν, κ) τῷ ἐς αὐτὸν βαπτίσματι ταχυθεὶς, κ) τῆς οἰκείας Μητρὸς,

ἃς

Ἐρῶς προσοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγύμενος, τῆς ἐν τύτῳ μαρτυρίας σκιυῆς, σαυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Αὐμαςῶς ἐφαπλώμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἔξηκόντισεν, ὁ Σταυρὸς, κ) διηγήσαντο, Οὐρανοὶ τὴν δόξαν τῦ Θεῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τετμακάρισον ξύλον, ἐν ᾧ ἐπάθη Χρισὸς, ὁ Βασιλεὺς, κ) Κύριος. διὸ πέπωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσαγεύτι σαρκί. τῷ παρέχοντι, τὴν ἀρωίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐ τὸ ἀοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐπάθη Χρισὸς, ἡ τιμὴ Ἐδὲμ φυλάττυσα, σρεφομένη ῥομφαία Σταυρὲ ᾠδέσθη. τὸ φρικτὸν δὲ Χερυβὶμ, ἄξε τῷ σοὶ ταγεύτι Χρισῷ τῷ παρέχοντι, τὴν ἀρωίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ποχθονίων δυνάμεις, ἀντίταλοι τῷ Σταυρῷ, φείττυσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν αἰθέρι, ᾧ τολμῶσιν· ἐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χρισῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν ἀρωίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἁρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς ὁ θεῖος σαυρὸς, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσιν, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης, τὸ θεῖον φέγγος, ἀπασράψας οἰκείοι, τῷ ἐν αὐτῷ ταγεύτι Χρισῷ. τῷ παρέχοντι, τιμὴ ἀρωίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Οτίς θηρὰς ἐν ἀπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σαυροειδῶς διεκτεπάσας, τὸ σωτήριον Πάθος προδιετύτε σαφῶς. ὅθεν τεταμέρος ἐκδὺς, τιμὴ ὑπερκόσμιον Ἀνάσασιν ὑπεζωγράφησε, τῷ σαρκὶ προσπαγεύτος Χρισῷ τῷ Θεῷ, καὶ τεταμέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Γήρᾳ καμφθεὶς, κ) νόσῳ τρυχωθεὶς, ἀνωρθώθη Ἰακὼβ χεῖρας ἁμάψας, τιμὴ ἐνέργειαν φαίνων τῷ ζωηφόρᾳ Σταυρῷ. τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τῷ νομικῷ σκιώδες γράμματος ἐκαινογράφησεν. ὁ ἐν τύπῳ σαρκὶ προσπαγεὶς ὁ Θεὸς, κ) τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Εαζόσας θεὶς παλάμας, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, σαυροειδῶς κάραις ἐδήλε, ὡς πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός. ὑποπτεύθεὶς ὅθεν ὅπως ἔξηπατῆθαι, ἐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον. ὑπερέξε λαὸς κ) Χρισῷ τῷ Θεῷ, νεοπαγὴς ἀνεβόα, Σταυρῷ ταχιζόμενος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Υ'ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπουρανίῳ σε καινῇ πολιτείᾳ, τὰς οἰκτιρμὰς σε δώρησαι Χρισὲ ὁ Θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δωρεᾷ σε, τὰς τισὰς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κτ' τῇ τολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τεῖτον Οὐρανὸν, ἁρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, κ) ῥήματα ἀκύσας τὰ ἄῤῥητα, καὶ θεῖα, ἃ ἐκ ἔξὸν γλωσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφε· ὡς ἐραστὴ τῇ γραφῶν ἀνέγνωτε, καὶ ἔγνωτε. ἐμοὶ φησὶ καυχᾶθαι μὴ γένοιτο, πλὴν ἐμὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῦ Κυρίυ, ἐν ᾧ ταθὼν, ἔκτανε τὰ τάθη. αὐτὸν ὃν καὶ ἡμᾶς, βεβαίως κρατῶμεν τῦ Κυρίυ τὸν Σταυρὸν, καύχημα πάντες. ἔσι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τῦτο τὸ ξύλον. Ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

ἀς Ἱεροσόλυμα ταύτῃ ἐκτέμνων, ἀρᾶν τὸν Σταυρὸν τὸ Χριστοῦ. Ἥτις καὶ εὗρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἑτέρους δύο Σταυροὺς, ἀς ὧν οἱ λῃσαὶ ἐσταυρώθησαν. ἀλλὰ δὴ, καὶ τοὺς ἥλους. Διαπορούσης δὲ τῆς Βασιλίσσης, τίς ἂν εἴη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, διὰ τῆς ἀς θανοῦσαν γυναῖκα χεῖραν θαυματουργίας δείκνυται· ἣ καὶ αὐτίκα τῇ τότε προσψαύσα. Τῶν δὲ λοιπῶν δύο Σταυρῶν καὶ λῃσῶν μηδενὶ ἀς τοῦτ' ἐνδοξαμένων ἀς θαυματοποιίας ὑποδαγμα. Οὗν δῆτα τίμιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασίλισσα, καὶ ἠσπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης. Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι. οὐκ ἠδυνάτο· καὶ ἠτήσατο κἂν ἰδεῖν αὐτόν. Τότε ἀνῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὕψωσεν ἐπὶ τὸ ἀμβωνα τὸν τίμιον Σταυρόν. καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν, τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἔκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Κνον πρόσαγμα τυράννου, δυσεβοῦς λαοὺς ἐκλοίσησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοσυγοῦς. ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ὁ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντιχθέντι δροσοβόλῳ Πνεύματι, τυφὶ συνόντες ἐψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, καὶ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υλα γελάσαμενος ὁ πρῶτος, ἐν βροτοῖς φθορᾷ παρώκησε. ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτῃ καπηλεθεὶς, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μεπέδωκεν. ἀλλ' ἐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυρῷ τὸ ξύλον κράζομεν· ὁ ὑπερύμνητος, καὶ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λυσε πρόσαγμα Θεοῦ παρακοὴ, καὶ ξύλον ἐνέγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ καίρως μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐντολῆς δὲ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον ἄργετο· ὃ νυκτιλόγχε δυσθανὲς ἠνέῳξεν, ἀγνωμοσύνῃ κράζοντες· ὁ ὑπερύμνητος, καὶ Πατέρων, καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀβδὸς προαστύοσεται τὸ ἄκρον, Ἰωσὴφ ὁ γενησόμενος, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς Βασιλείας τὸ κραταιὸν, ὅτως σωτῆρα ὑπερένδοξος, Σταυρὸς προδηλῶν. ἔτος γὰρ τοῖς Βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν· ὁ ὑπερύμνητος, καὶ Πατέρων, καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Γλογᾶτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνᾶτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ ἀς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα παναγιον ἀς τοὺς αἰῶνας.

Ψαμένοι ξύλου, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι, τῷ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ ὑμνᾶτε, αἱ καὶ Οὐρανῶν δυνάμεις, βροτῶν τὴν αὐτάκλησιν ἑορτάζουσαι. λαοὶ προσκυνᾶτε Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ τῷ Κόσμῳ ἀνάστασις ἀς τοὺς αἰῶνας.

Ηγενεῖς παλαίμαις, Οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν ὃν ἔχει Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑψοῦτε· ἱεροπρεπῶς καὶ λόγχῃ, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτορήσασαν· ἰδέπωσαν ἔθνη πάντα τὸ Σωτήριον τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντα ἀς τοὺς αἰῶνας.

Ὶ τῇ θεᾷ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, λαμπρίσιανῶν τύχοι Βασιλῆς καυχᾶσθε, τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεόθεν Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ φῦλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦντα, σκεδάννυται ἀς τοὺς αἰῶνας.

Η Τιμιωτέρα ἀσιχολογᾶται, ἀλλ' ἐδὲ ἐν τῇ Ἀπεδόσει. Δίδονται δὲ κηδεία τοῖς Ἀδελφοῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Υσικὸς ὁ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν· ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον. δι' οὗ νυῦ ὑψωμένοι, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλυνόμεν.

Γαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθέντα τῆς φύσεως αὐτῶν· ὑφ' ὅτερ ἐξ ἀρχῆς ἐφυτάλθη, Χριστὸς ταυσθέντος ἐν ξύλῳ. δι' οὗ νυῦ ὑψωμένοι, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλυνόμεν.

Ἐρὸν ἠγέρθη κέρας θεόφρονι, τῆς κεφαλῆς καὶ ἁπάντων ὁ Σταυρός· ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν νοσμένων, σωθλῶνται τὰ κέρατα ταῦτα. δι' οὗ νυῦ ὑψωμένοι, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλυνόμεν.

Εἱρμὸς Δ'λο.

Διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ καθήρ-

γηται

γηται σήμερον. τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενὴς, καπάρα διαλέλυται, τῷ βλασῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος· ἰῶ πᾶσαι αἱ δωμάμες, τῷ Οὐρανῶν μεγαλωύνσι.

Ἡ τὼ τιμίαν τὼ τὸ ξύλε, ἐάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυρὸ τελέως ἔθηλαψας. ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε τοπὲ, πιπρήαν ὑδάτων Μερράς, πρότυπῶν τὸ Σταυρὸ τὼ ἐνέργαιαν· ἰῶ πᾶσα αἱ δωνάμες, τῷ Οὐρανῶν μεγαλωύνσιν.

Διαλάπτως βαπτομένης, τῷ ζόφῳ τὸ Προπάτορ Κύριε, διὰ Σταυρὸ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τὴ πλανὴ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προπατωνέχθη, παγκλήμως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τὸ Σταυρὸ σε· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλωύνομεν.

Ἵνα τὸν τύπον ἀποδείξῃς, τῷ Κόσμῳ προσκωμώμενον Κύριε, τὸν τὸ Σταυρὸ ἐν πᾶσιν ὡς εὔδοξον, ἐν Οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, Βασιλὲ παντοκράτορ ἀήττητον. διόσε αἱ δωνάμες, τῷ Οὐρανῶν μεγαλωύνσιν.

τῶν μαθητῶν.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ σφράγισμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῷ δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐκ γ.

[illegible]

τῆ παραδόξε θαύματος.

Τῆ παραδόξε θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον. δοξολογῶσι πάντα τὰ τέρατα. ἐνδιαπατῶνται δαίμονες ἅπαντες. ὢ οἷον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισαι· δι' ὃ Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τῆ παραδόξε θαύματος, ὡς βότρυι πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψόμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον. δι' ὃ τρὸς Θεὸν, πάντες ἀλκύθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος. ὦ ξύλον ἄληπτον, ὑφ' ὃ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδὲμ, ἀπωνάτε βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Τῆ παραδόξε θαύματος, εὖρος καὶ μῆκος Σταυρὸ, οὐρανὸ ἰσοσάσιον, ὅτι θάει χάριτι, ἁγιάζει τὰ σύμπαντα. ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἥττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα Ἀνάκτων ἤδρασαι· ὦ θάας κλίμακος, δι' ἧς ἀναπτρέχομεν εἰς Οὐρανὸς, ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος

Ἡμέραν προέρχεται ὁ Σταυρὸς τῆ Κυριε, καὶ τισὶ ἀσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθε, καὶ λαμβάνεσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ, καὶ τῷ φόβῳ. φόβῳ, διὰ τὼ ἁμαρτίαν, ὡς ἀναξίοι ὄντες· χαρᾷ δὲ, διὰ τὼ σωτηρίαν, ἰῶ παρέχε τῷ Κόσμῳ· ὁ ἐν αὐτῷ προσαγαὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Καλλομένης δὲ τῆς μεγάλης Δοξολογίας, ἀλλάσσε ὁ Ἱερὸς πᾶσαν τὼ ἱερατικὼ στολὼ, καὶ ἀσέρχεται μετὰ τὸ θυμιατὸ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ θυμιῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν σταυροειδῶς, ἄρα αὐτὸν μετὰ δίσκε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ προπορδομένων δύο λαμπάδων, φέρε αὐτὸν μέχρι τῆ βασιλικῶν πυλῶν τὸ Ναὸ, κἀκεῖσε ἵσαται. καὶ πληρομένης τῆς Δοξολογίας, καὶ τὸ Τρισαγίε, λέγε ὁ Ἱερὸς μεγαλοφώνως.

Σοφία ὀρθή. καὶ Ἀρχόμεθα τὸ Τροπαρίε. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε. Καὶ ὅπως ἀσοδία μετὰ τὸ τιμίε Σταυρὸ. καὶ ὄντος ἠυτρεπισμένε Τετραποδίε, τίθεται ὁ τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω αὐτὸ, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς ὁ Ἱερὸς. ἔθ' ὅπω βαλὼν μετανοίας τρεῖς, κἂν ὁποία ἐσὶν ἡμέρα, καὶ λαβὼν ἐπὶ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν γυμνὸν μετὰ Βασιλικῶν κλάδων, ἵσαται ἐμπροσθεν τὸ Τετραποδίε, βλέπων κατὰ Ἀνατολάς. καὶ λέγε ἐς ἑπήκοον πάντων.

Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε, ἐπάκεσον ἡμῶν, καὶ ἐλέησον· καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατονταδος. τὰ, Κύριε ἐλέησον. σφραγίζοντες τὸ Ἱερεὼς ἐν ταῖς ἐναρξεσι μετὰ τὸ τιμίε Σταυρὸ, τρεῖς. Εἶτα κλίνα τὼ κεφαλὼ ὅσον ἀποθαμὼ ἀπέχον τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσαται, ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἑκατονταδος. Ἡνίκα δὲ φθάσῃ εἰς τὸ ἐνενηκοστὸν ἔβδομον, Κύριε ἐλέησον, ὑψοῖ τὼ φωνὼ ὁ Ἐκκλησιάρχης. Καὶ ἀναθάμενος ὁ

Ἱερεὺς, τέλος λαμβάνων τὴν ἑκατοντάδα, σφραγίζει πάλιν τρίς. Εἶτα γραφεὶς ἐπὶ τὸ Νότιον μέρος, λέγει.

Ὑπὲρ δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ἀσεβεζάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ἀρίστης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν. καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιτρέον σωτεργῆσαι, καταδοῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος, καὶ τοῦτο ὁ Ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὑψώσας, ὡς προεγράφησαν. εἶτα γραφεὶς ἐπὶ Δυσμὰς, λέγει.

Ὑπὲρ δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς ἡμῶν) τοῦ δεῖνος) (ἤγουν τοῦ Προεσῶτος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἔτι.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ἑκατοντάδος. πληρουμένης δὲ αὐτῆς, γράφεται ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὰ Βόρεια μέρος, καὶ λέγει.

Ὑπὲρ δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἔτι.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις, καὶ φάλλεται ὑπὸ Ἀναπολάς, καὶ λέγει.

Ὑπὲρ δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἔτι.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης ἑκατοντάδος. μετὰ δὲ τὴν πάντων ὕψωσιν, ἠρέμα λέγει τὸ Κοντάκιον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ψαλόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ἀποτίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸ τίμιον Ξύλον ἐν τῷ Τετραποδίῳ. καὶ ἄρχονται προσκυνεῖν ὅ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Προεσῶς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. εἶτα ἀσπάζονται αὐτὸν. καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Εἶθ' ὕστερον ἐκ τῶν Χορῶν δεξιὰ, καὶ ἀριστερά. Εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἀδελφοὶ δύο, δύο, κατὰ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι, καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως. Καὶ ψάλλομεν ᾳ'. ἰδιόμελα, ἐπὶ ὃ προσκυνήσουσιν οἱ Ἀδελφοί. ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτάνας, ὕψωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας μακαριότητα· ὃς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, διὰ ἡδονῆς συλήσας, ξένος Θεοῦ τετοίηκε, δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῆς ἀοράτων ἐχθρῶν σωτηρίαν τὰς καρδίας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστοὶ Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμαηλίτιδα λαὸν κραταιῶς ὑποπίπτοντες. σὲ νῦν μὴ φόβῳ Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Δεῦτε λαοὶ, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τὸν Σταυρὸν τὴν δυνάμιν προσκυνήσωμεν. ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ, τῷ ζωῷ ξύλῳ θεσπίσθησαν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον. ᾧ ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν· ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλεύθερώσας δόξα σοι.

Ταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, πεπλανημένων ὁδηγὲ, χαμαζομένων λιμήν· ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια· νοσούντων ἰατρὲ· νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· ὄψεσθε τὸ ζῷόν ἡμῶν κρεμάμενον ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται· ὧν κυμβάλοις δαβιτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· ἀργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, Σταυρὸν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεός μου κεκραξόμαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικᾷς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σαρωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστι. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ἴδετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνᾶτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρύς.

Ἴδετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. κεφ. 18.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις, μωρία ἐστί. τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν, δυνάμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν. καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἔθνεσι δὲ μωρίαν. Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, Ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ. καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ; δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις. Ἵνα, καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Κεφ. β'. 1.

Ἀλληλούϊα. ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Ὁ δὲ Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε Κεφ. κζ'. 6.

ὃν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ὁ Πιλάτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ, Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν Βασιλέα, εἰμὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον· Καὶ βαστάζων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθᾶ. Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν, καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἔγραψε δὲ καὶ Τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν Τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς Πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον, Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. Εἶπον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε· ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· ὃ γέγραφα, γέγραφα. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται· κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα· Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου.) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς.

Στέον, ὅτι ἡ αὐ ἡμέρα τύχῃ ἡ σεβάσμιος αὕτη Ἑορτὴ, ἅτε Κυριακὴ, ἅτε Σαββάτῳ, τυρὸν, ἢ ὠὸν, ἢ ἰχθυῖ οὐκ ἐσθίομεν, ἀμὴ ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Μνεία τοῦ αὐτοῦ Ι.

Τῇ ὃ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστομεν ιζ. καὶ προσομοια τοῦ Ἑσπερινοῦ. ἦχος δ.

Τῶν ἁγιῶν πανημάτων.

Ὁ αὐυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, προσήλωσε βουλήσει, ταύτας τιμῶμεν, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορτάζοντων μετ' ἴχνος τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Ὧν ἐγκωμίων τιμῶ μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐτέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ, ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ὡσεὶ ὁ μέγας ὁ πάλαι, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, χερσὶ δῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπου τὸν σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἁγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ ἐν τούτῳ προσκυνοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ζήτω εἰς Μάρτυρα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α. ἡμέρου ὡς ἀληθῶς.

Ζήτω ὁτιοῦν εἰς τὸ Δίτιμι.

Εἰς τὰ ἅπ. ἦχος β. Οἱ ἐκλ. τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Τὸν τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλοφυΐᾳ δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δὲ ἀγαθότητα.

ϛ. Ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὑπὸ δυσχερῶν, καὶ κτήσιν ἀφίξων, ὑψώμενος βραβεῖα, τῇ γενεᾷ ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστὸς ὁ ἅγιος.

ζ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὅτε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροπώσατο, Χριστὸς προγράφων πάθος, Σταυρὸν προδιετύπωσε, δαιμόνων ἀμυντήριον.

η. Ἐβόησαν, καὶ εἶπαν, ἔγκλημα ἔχει.

Ὡς θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Ταῦτα ψάλλονται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς, εἰς Μαθητάς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ πανδήμου Εὐφημίας. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ζήτει εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ζήτει εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτυνίης τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ. Δοῦ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, εὐτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ· ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου. Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον, καὶ εἰς Ἱερομάρτυρα.

Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἀναβαθμοὺς ἦχος δ. Ὁμοίως ἐξ Ἀψίδος.

Ἐρατεῶν ὁ θεῖος Ζαχαρίας, καὶ εὐδόκησε γενόμενος τοῦ θεοπάτορος ναός, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ δεσπότῃ, καὶ πανοικτίρμονι, θεόπαιδα Ἄγγελον ἄδε βοῶντα αὐτῷ· ἡ προσδοκία, καὶ ἡ δέησις, σοῦ ἀσηκώθη, θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀτίει μοι. ἔξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἠλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προτορεύοντα.

Ἑνός μοι φαίνῃ τῇ θέᾳ, καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι, καὶ τοῖς μιμήμασιν, ὁ Ζαχαρίας αὐτέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τιμὴ σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, ἀγχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα ὡς σὺ προσφωνεῖς· ἀτενεντίας δέρισκωσε, τῷ αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύσε. πῶς γὰρ ὁ λέγας βεβαιότατον, ἀποδεχθῇ; Ἐλισάβετ γὰρ ξᾶρα ἐσί· κἀγὼ δὲ ὡς σὺ οἶδας, καὶ ἐτέρασαι πρεσβύτατος.

Γάτιεσας μετοῖς λόγοις Ζαχαρία; ψευδῆ ἀναγγελία λέγας κομίζεν με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα· ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σωὶ σοὶ ἰσάμενος. ἐτὰ δὲ ἠτίσησας, καὶ οὐκ ἐτέρασας, ἴση κωφεύων καὶ ἄλαλος, ἕως αὖ ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τιμὴ θέαν ἔκβασιν· ἐταὶ δὲ τέξῃ Ἐλισάβετ σοι, τιμὴ τὸ Λόγε φωνὴ μέγαν Πρόδρομον, τρανωμένης τῆς γλώττης, ἀλογήσας τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Κερδάσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσαχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. ἀγάλλε ἡ ἔρημος, καὶ χόρδε ἡ ἀνθρωπότης. ὁ τῆς μετανοίας Κήρυξ ἰδὲ ἔρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκοῦσθαι· δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλιόρτοι χορδίσωμεν βοῶντες· ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τιμὴ θέαν σε σύλληψιν· ὅπως εὕρωμεν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσαιτε.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. ἦχ. πλ. β.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Πολεῖται εἰς Ἅγια, τὰ ἁγίων ἁγίως, ἱερῶς Προφῆται σοι, τῆς ἁγίων Ἅγιος καθὼς γέγραπται, ἐτοιμάζει Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων· εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ σύλληψις· καὶ τέξεται σοι πρεσβύτατε, Υἱὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· λύχνον τῷ Ἡλίᾳ, Προφήτῃ τῷ Ὑψίστῳ καὶ φωνῇ, τῷ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδι, Λόγῳ ἀνατέλλοντος.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης.

Τέγεμοι τρανώτατα, κἀγὼ τί γνώσομαι τοῦτο; αὖθις πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος, Πρέσβυς ἔφησεν. ὡς ὁρᾷς πλήρης γὰρ, ἡμερῶν ὑπάρχω· Ἐλισάβετ σύλληψιν ἔσχε τέφυκε. πῶς ἔνι μοι ῥήματα, φθέγγῃ ὑπὲρ φύσιν; ἔξίσαμαι· εἰ δ' ὅλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε, ὦ ἄνθρωτε. ἄπιθι, ἐγὼ γὰρ, λαῷ τὴν σωτηρίαν ἔξαιτῶ. ἐχὶ δὲ Παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Πατρῴαν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι.

Εὖ Παντοκράτορος, ἐγὼ Ἀρχάγγελος τέλω· Γαβριὴλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ Ἀσώματος· τὸ ταρὸν κώφλασον, καὶ σιγὴν ἄσκησον, ἀτιμήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. ἐπεὶ δὲ τέξασοι, σάλπιγγα τὴν Λόγου ἡ σύζυγος, τὸ Πνεύματος πραυνθέντος σοι, γλῶτταν ἐκβοήσας τρανώτατα· Προφήτης ὑψίσου, κληθήσῃ ὦ Παιδίον τοῦ αὐτοῦ, προετοιμάσαι ἐν χαίρῃτι, τρίβους ὡς ἠυδόκησεν.

Ἄγγελος ἐκ χαρωτικῶν ὠδίνων προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπαργαύων τὴν ἔρημον οἰκήσας· σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τολυτρότως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης. φωνῆς τε ἀκήκοας Πατρικῆς ἐξανάθεν, μαρτυρήσης αὐτῷ τὴν ἰότητα. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, τερπερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε τελούντων τὸ μνημόσυνον.

ἐοικὲ σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. δ.

Πρωΐ ὑ τίκτουσα σπέρμα ἀνθρώποις, ἰδοὺ γὰρ σωτηρίαν Ἡλίας λύχνον σαφῶς, φωτίζων τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν. χόρδαι Ζαχαρίου, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ· Προφήτης τοῦ ὑψίστου ἐστὶν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸ Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. ψαλ. κα. ἦχ. πλ. δ.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Ἐλισάβετ σπέρματος ἠλευθέρωται· ἡ Παρθενικὴ δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν. ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπεράνδρως τεκοῦσα, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν β. ψαλ. στ. ἦχ. δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, σαρκωθῆναι βεληθεὶς, διατιςάμενος τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ ξένον μυςήριον· τῇ σπέρματι τὸν Υἱὸν παρελπίδα αὐτῆς, ἐν γήρᾳ δεδωκὼς, τὸν θεῖον Πρόδρομον, ὁδοποιῶν προστάξας, ὢν θαύμασι τὰ θεῖα ὄντως σε θαύματα αὐτοῦ τελοῦντας, τῷ θέᾳ ὄντως, Σύλληψιν σῴσον πάντας ἡμᾶς.

Δίς.

Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ς. ὁ Κανὼν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ ἀ. ἦχ. πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τῆς σαρκώσεως ψυχῆς μου τὰς λογισμοὺς, τὰς ἀκάρπους ἐκτίλον, σαρκώσεως ὁ βλαστὸς, ἀφορμὴν ὁρμήσαντος τῷ σῷ, ἐν νηδύϊ μητρικῇ ἁγίαν Σύλληψιν.

Ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, ἀσελθὼν τεθέατο, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μιμνύοντα Υἱὸν, μετ' ὀπῆρας Ἱερεῦ, ἔξεις τὸν Πρόδρομον.

Τέχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγὴς, ἐν νηδύϊ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρι-

κῇ·

κῇ· δι' ὃ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ σαρκὸς δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος. Θρ.

Τὸν ἐν Γαστρὶ σε Δεσπότιν τῇ μητρικῇ, Θεοτόκε παῦσαγνε, βαστάζομενον Γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτῷ ὑπάρχων Πρόδρομος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στᾶρα σήμερον καρτὸν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρτίαν τῆς ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ νοητῇ, ἀποτέμναν μέλλοντα ἐν χάριτι.

Ὡραΐσας ἔνδον τῆς ναὸς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὐπλαγχνον.

Δεξας τέλειον ἀσφαλῆ, τοῖς τιμίοις μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, βλαστάνει θείᾳ βολῇ, παρ' ἐλπίδα, ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος. Θεόν.

Τὰσελ φερόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ σπάρας ἐσκίρτα. προμηνύων τὴν χαρὰν, ἐπιδημήσασαν γῇ, καταφάσεις πάσας ἐκλυτρώσασθαι.

Καταπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἱερᾷ, Γαβριὴλ ἐξ Οὐρανοῦ, ἐτέρᾳ λέγων πρὸς αὐτὸν· ὅτι σὺν γήρᾳ σε ἔξας καρτὸν ἄκλεῆ· καὶ σάρωσις ἡ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυνὶ, λυθήσεται δι' Ὃς, καὶ ἀκαρτίας γονή· καὶ συλλαβοῦσα πέξεται τὸν Κήρυκα, τὸ Ἴησοῦτε, καὶ πρόδρομον. αὐτῷ πρεσβεύοις, Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δές.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νᾶν, τὴν ἐπὶ τόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπόρῳ συλλήψει σε Θεὲ. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρσε, καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Κύριός μου δύναμις.

Φωνὴ Ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως Ἄγγελον, τῆς Κυρίου παρουσίας τῷ Ἱερεῖ, ἱερῶς προήγγειλε, σαρκικῆς ἀπὸ γαστρὸς, ἐκβλαστήσαν μέλλοντα Πρόδρομε.

Πρώϊμον ἄγονος, καὶ ἡ ἐστείρωτο, νῦν ἐφραύθητι σπάρα, ὅτι Κυρίῳ, Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, καρποτόκος παῦλεως, Ἐλισάβετ ἀξιάγασε.

Ξένη Πρόδρομε τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν με ἀκάνθας, καὶ λογισμῶν ἔκτιλον προσκόμματα· καὶ καρποφόρον με τὸν νᾶν, ἀρεταῖς ταμμέναρ ποίησον.

Ἡδύσε ἔφερε, τὸν ταῦτα φέροντα, τὸ Παρθένε ἡνίκα ὁ Βαπτιστὴς, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χὲ. καὶ σκιρτῶν ἠγαλλιάσατο. Ὠδὴ ε'. Ὦ θαύματος φέγγος.

Ὀλέντι εὔδον τὸ ἱερὸν, καὶ τὰς νομικὰς τῷ Ποιητῇ, λατρείας προσαναφέροντι, ὤφθη τῷ Προφήτῃ ἅγιος Ἄγγελος, μυοῦν τὸ Προδρόμου τὴν θείαν Σύλληψιν.

Ὡς ἔσαι τὸ σὸν μοι τηλαυγῶς; τέλω δ' πρεσβύτης ὡς ὁρᾷς, καὶ σπάραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον, φύσεως ἐναντία, λέγης μοι ῥήματα.

Ρὸς Σάῤῥαν βλέψον τὸ Ἀβραὰμ, ἴδε τῶς ἐκείνη Ἰσαὰκ, ἐν γήρᾳ τέτοκεν ἀνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίσδε, πρεσβύτη προσεφώνει ὁ μέγας Ἄγγελος. Θρ.

Τλογημένη ἐν γυναιξὶ, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοι· ὅτι καρποφόρον ἀνάνδρως ἔγνωσε, τὸν μόνον μετὰ τόκον, ἄφθορον μάνασαν.

Ὠδὴ ς'. Σὲ βίᾳ τὸν Θάλασσαν.

Μφίβολον κέκτημαι, τὴν διανοιαν ἐγὼ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σε, τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ Ἱερεύς· λαὸς σωτηρίαν γὰρ, ἐκ ἐμοῦ ἐξ ὀσφύος καρτὸν ἤτησα.

Πλάσης τῆς φύσεως, τὸν Ἀγγέλων Βασιλέα, ὁ Λατρεύων ἀπέφησε, τῆς παρουσίας Ἄγγελον τῆς αὐτοῦ, ἠυδόκησε τίκτειν σε· τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίσει λόγοις ἄνθρωτε.

Ὁ ἀδὸς σε τύφλωσεν, καὶ ἡ θέα σε φλεκτὴ, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σε, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λατρεύῳ. ἀλλ' ἂν ἃ τισδίω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Λύχνος τὸν Ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερᾷ, τῆς μήτρας σκιώματι, προσεκύνησε χαίρων, καὶ ἐσκίρτησε. Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ ὑπὲρ νοῦν Ἄναρχος Λόγος.

Φαίνεται λαμπρῶς Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ παυλείᾳ Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβάνοντες, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος ἀνήγγειλε τοῦ

χαίρων· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Ὄρος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὃ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν, ὁ ἱερὸς καὶ θαυμάσιος· καὶ τιὼ τῦ Προδρόμυ θεασώμεθα σύλληψιν, τιὼ φαιδρῶ, καὶ ἑτίσημον. φησὶ γάρ, ὡς ἀπῆλθεν ὁ πρεσβύτης, καὶ δίημος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια καὶ Ἁγίων, τὸ θυμιᾶσαι τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριὴλ ἀναγγελίζόμενος, καὶ λέγων· ἔξεις Ἱεράρχα Υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ, Προφήτιω τε, καὶ Πρόδρομον, φωνιώτε, καὶ Κήρυκα, καὶ λύχνον ἀάφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κγ'. Ἡ Σύλληψις τῦ Ἁγίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ, καὶ Βαπτιστῦ Ἰωάννυ.

Ὠδὴ ε'. Ἀνδρὶ Προφήτῃ χαρισμὸς ἦξ Ἀρχαγγέλυ.

Τεκεῖν Προφήτιω, καὶ Προφήτυ τί πλέον.
Εἰκάδι τεσσάτῃ γαστὴρ λάβε Πρόδρομον ἔσω.

Αὐτίκα τιὼ θείαν Σύλληψιν ἀνηγγελίσατο τῷ Προφήτῃ, καὶ Ἱερεῖ Ζαχαρίᾳ, ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, ἐσηκόωτο ἡ δέησις συ, εἰτῶν. ὡς ἐκ τύτυ προμιμνύεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῦ τε γήρως, καὶ τῆς στειρώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεῖον, καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντυ Θεοτόκυ Τόκον.

Ὠδὴ ς'. Δροσοβόλον μὲν τιὼ καμίνον.

Πιςήσας μὲ τοῖς ῥήμασι τὴν κώφωσιν, κομίζυ προσηλόταται· καὶ τικτομένιω σε ἰδὴς τιὼ φωνιώ, τῷ Λόγυ ἀνάλαβε φωνιώ· ἀλογητὸς ἃ ἐκβοᾷ, τῷ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Ἡ σελιώη Ἐλισάβετ προσευόμενος, τολύφωτος ὡς Ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας σελασφόρον λύχνον τῦ φωτὸς, ἐκπέπεκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότα τῶν παθῶν, καταχεθῆσι δεινῶς.

Οἷς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χαιρῷ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκυίησεν ἐν νηδυῖ σὲ παρθενικῇ. αὐτὸς βασαζόμενος γαστὶ, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

Σελιώη Ἐλισάβετ εὐδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκυίησε φωτοειδῶ νεφέλιω Μαριάμ, τὸν Ἥλιον φέρουσαν Χριςὸν, σαρκοφορέμενον ἐκ σᾶ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Οὗ Νυμφίυ ὁ φίλος προεκυμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τῦ Λόγυ ἀρχιὼ ἐσδέχεται, καὶ σαρωτικαῖς νιῶ λαγόσιν ἐκτρέφεται, τῦ Παμβασιλέως ὁ μέγας Στρατιώτης.

Ταρδεύσαις καρδίαις γεωργὸς ἐβόησε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται. μάχος ὁ σεπτὸς, ἐγκρατείᾳ σπεύδεται, Πρόδρομος ὁ μέγας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀ δεσμὰ ὥσπερ πάλαι τὰ τῆς σαρώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας, ὅπω τιὼ πώρωσιν, λῦσον Βαπτιστὰ, καὶ καρπὸς μετανοίας με, ποίησον βλασταίνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ εὐθέως ἠγαλλιάσατο, εὐδοθεν αὐτῆς τῷ ἐμβρύυ σκιρτήσαντος. ὡς ἐπεγνωκότος τὸν ἑαυτῦ Δεσπότιω.

Ὠδὴ η'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδᾶν.

Χριςῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, σαρωτικὰς νιῶ τύλας, διανοίξας αὐλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδυῖ Μητρός. ὅτως ὡς Στρατιώτης προεξελάσεται, τῦ Παμβασιλέως τὰς ὁδὰς ἑτοιμασόμενος.

Θεῦ Προφῆτα πρεσβύτα χόρδε. τέξας Υἱὸν, ὃ μέζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωαννιω Κυρίυ τὸν Πρόδρομον. σκίρτησον Ἐλισάβετ, γῆ πᾶσα γήθησον, αἴνεσιν τῷ ταύτων Ποιητῇ Θεῷ προσάγυσα.

Μῶν τῷ τίξα ἀνδρημένων σε, μέμνησο νιῶ, Προφῆτα τῦ Κυρίυ καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρέμενος, σώζων ἐκ τῶν κινδυίων, πρὸς τιὼ ἀράνιον, τείβον ὁδηγῶν θεοπρεπῶς ἀπαμακάριζε. Θεοτοκίον.

Γνιὼ Μητέρα σαφῶς ἐπέγνωσε, σαρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἤλθετο, ἑαυτιὼ λελυμένιω καὶ φέρυσαν, Πρόδρομον τὸ ἐν μήτρᾳ, σὲ κατοικήσαντος, ὕμνυμεν Παρθένε Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῦ Προδρόμυ εὔδοξος, Σύλληψις προμιμνύει, τὸν ἐκ Παρθένυ μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς ἔτος τῆς Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπυ καὶ γέρας, πρεσβύτε Ἱερέως τε, Ζαχαρίυ τῦ παύ. ὧν ταῖς ἱκεσίαις, καὶ τῆς Θεοτόκυ, καὶ Ἰωάννυ, τῦ Βαπτιστῦ σε Κύριε, σῶσον οἰκτίρον πάντας.

Εἰς

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ. ὅ. καὶ φθέγμεθον ξ. προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων πραγμάτων.

Τὴν Γαλιλαίαν ἡ κτίσις ἐν τῇ Συλλήψει σε, Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, βαπτιστὰ Ἰωάννη. ὁ θεὸς γάρ σε τόκος σημαίνει ἡμῖν, τὴν Δεσπότιν τίκτειν γενέσθαι. καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐταξίως ἐφημνοῦμέν σε.

Ὅμοιον.

Ὡς θαυμασίαν μαρτυρίαν, ἤρων ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς χάρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων. διὸ καὶ ἡμᾶς, Ἐλισάβετ τίκτει χάρασιν, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην ἐφημνήσωμεν. Ὅμοιον.

Ὁ Θεοσκάλαξος λύχνος τὸ αἰδίον φῶς, ὁ τῆς νυμφίου φίλος, τῆς Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας ἑωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνὴ, θεῖος Λόγος ὁ Πρόδρομος, τῇ παρουσίᾳ Κυρίου Ἀγγελικῇ, προσφωνήσας νῦν σωτήλησται. Ὅμοιον.

Ὑπερασπιστὴν θεὸν τῆς ᾠδῆς Χριστῷ, ἐκ δεξιῶν τὸν χάσιν, ἀληθῶς καὶ τὸν γνῶσιν, αὐτὸν ᾠδαϊάζων συμβολικῶς, διαγινώσκει σὺ Πρόδρομε, ὑπερασπίζει Ἀγγέλους ἐκ δεξιῶν, τῶν Ἁγίων προστατεύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. εὐδόκει γὰρ ὁ δοῦλος ἵνα τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ Μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δεξιολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λιτανείαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ε'.

Πρόοδος τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοὶ, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας, ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι. μία μὲν, ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούια. ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὸ Περιτόμιον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθ' ὅ, τι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος. Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. Καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. καὶ ἔσται χαρά σοι, καὶ ἀγαλλίασις. καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν Υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβη-

Κεφ. ά. 5.

Κεφ. 22.

βεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. Καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὀνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Κοντάκιον. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μνὶ τῇ αὐτῇ κδ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης. Τῶν Ἀκολουθίαν, ζήτα εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μνὶ τῇ αὐτῇ κε.

Τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης. Ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Μνὶ τῇ αὐτῇ κς.

Ἡ μετάσασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, μετὰ τὸν Προκείμενον, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ιϛ. ἀπὸ καὶ ψάλλομεν ιϛ. προσόμοια γ. ἃ καὶ ποιοῦμεν ἀκολουθίαν. Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων πραγμάτων.

Θεατὴς τῶν ἀῤῥήτων ἀποκαλύψεων, καὶ Ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων. ὁ ταῖς τοῦ Ζεβεδαίου γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον· Θεολογοῦν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ Μυσταγωγὸς ὤν, τὸ θεόγραφον στόμα, τοῦ ἅγιου πνεύματος ἄνθη τερπνῶς, τοῖς μὲν χείλη κινῶν ὡς νάματος· ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ προσβάλλων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος δ.

Ἡ βροντοφώνως γλώττῃ ἀναθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζας ἀεί, ἀναττύοντων τὰ χείλη τυχνῶς· τοῦ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ διδαχθείς, ταῦτα ἀνθρώποις πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Δόξα. Ἦχος β'. Τερπνῶς, οἷς βοήσωμεν.

Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τοῦ θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ Κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας· τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μεροπῶν γένος κατηχήσας ἀφθόνως ἐδίδαξεν. ὅτι γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τῷ Λόγῳ, αὖθίς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας. δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινὸν, τὸν αὐτὸν ἐδίδαξεν ἡμῖν. ὦ θαύματος ἐξαστικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ, ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε, καὶ τῆς Θεολογίας. δόξῃ καὶ τιμῇ, καὶ τίσει, θεμελίος ὑπάρχων τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως. δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς, καὶ ἱσάμεθα.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ

δοκι-

δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, ἃ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν Πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι. Καὶ πᾶν Πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς α. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τῇ ἀγάπῃ, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς α. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοὶ, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν Κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν Αὐτὸν Δοξολογία μικρὰ Γαμήλου.

ἦχος α. Γαμικὸν.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος, ἀνέβλυσαν Ἀποστόλε. Ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδόμενον, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. Ἱερεῦ καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννῃ Θεολόγε, σπουδῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Ἀνατολικὸν Πρᾶγμα.

Ὁ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς ἁγιότητος, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τιμὴν παροῦσαν Ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Δεσποτικοῦ, καὶ ἐκμυθήσας τῷ Κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· ὁ τιμὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παρθένῳ, τιμὴν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σωτηρίου. καὶ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. διὸ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς ἐκ ἀπορρήτων μυχῶν αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν· τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς τὸν Θεὸν, Ἰωάννη Ἀπόστολε ἐπισκήπτει Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἄδυσμα. τῆς Ἐφέσου, καὶ τῆς Πάτμου, τὸ σημεῖον τὸ ἄσειστον· ἡμῶν δὲ βοήθεια· πρέσβευε Θεολόγε ταμμιακάρις. ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, παθῶν καὶ νοσημάτων, λυτρωθῆναι λαὸν, τὸν τιμῶντά σε ἀεὶ ἐκτελοῦντα πίστει.

Ἦν ἐφ' Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τιμῶν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγὸν, τὸν τιμῶντα Οἰκουμενικῶν Θεῶν καθυποτάξαντα· δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον· ἐκ γῆς μεθισάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφισάμενον· ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τιμῶν φοβερὸν τοῦ Δεσπότου δικαστὴν ἑλόμενον· ἵνα ἀκαταιρέτως ὑπαντήσωμεν ἡμᾶς

αὐτὸν.

αἴτησαι, φίλε μυσικέ, Χεισῶ ἐπισήθιε, τὰς ἐκ τόθε ἐκτελῶντας τιμὴ μνήμιωσε.

Δόξα, ἦχ. δ'. Βυζαντία.

Ἀνατεσὼν ἐν τῷ ξήθε τὸ διδασκάλε Χεισῶ, ἐν τῷ δάπνῳ Κυρίε, ἠγαπημένε Μαθητὰ, ἐκᾶθεν ἔγνως τὰ ἄῤῥητα, καὶ τιμὴ ἀρώιον τᾶσιν ἐβρόντησας φωνιμί· ἐν ἀρχῇ ἰὼ ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἰὼ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἰὼ ὁ Λόγος. τὸ φῶς τὸν ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον ταύτα ἀνθρωπον ἂς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον, Χεισὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νυν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Σοὶ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίσοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, τὸν πρωτόπλασον ἀνατλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράσως ἐν μήτρᾳ σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ ἐκ σὲ ἀνατάλας, ἐφώτισε ταύτα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος ἀθωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, ἂς Οὐρανὸς σωσανήγαγε τὸ ἀνθρώτινον, Χεισὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὕψιστον μεσοπεντηκοστὴν, ἦχ. γ'.

Ὁ ἐξ Ὑψίστε κληθείς.

Ὃν τὸ Ὑψίστε Υἱὸν θεολογήσας, Πατρὶ σωσαίδιον, καὶ ὁμούσιον. φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως τὸ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτὸ, δημιουργόν τε, καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἠγαπημένε σὺ ἀνεκήρυξας. τὸν τὸν τῷ Κόσμῳ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χεισὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτδε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν σὴν, ἦχ. πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πόσολε Χεισὲ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῷ ἀπορῥήτων μύσης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόῤῥητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα. τὸ ἐν ἀρχῇ ἰὼ τρανώσας τοῖς τιμοῖς· καὶ τὸ ἐκ ἰὼ ἀποβαλὼν, τῷ αἱρετιζόντων ἀπεκράσω τὰς λόγας. ἐπισήθι φανὰς, καὶ φίλος ἠγαπημένε, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτδε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς, καὶ Αὐτρωτής μα Πάναγνε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. β'.

Πόσολε Χεισῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀνατολόγητον. δέχεταί σε προστίττοντα, ὁ ἐπιτρέσοντα τῷ ξήθε καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτδε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι· αἰτούμενος ἡμῖν ἀρνίῳ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὰ ἅγια, ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τὸν Υἱὸς ἐτεκλήθης θεὰς βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφώσας τῷ δυσεβῶν· καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὦ ταύσοφε, εἰς ἀθεὰς καρδίας τὸ Λόγε τιμὴ σάρκωσιν. καὶ ὡς γνήσιος φίλος τῷ ξήθε ἀνέτεσας· ὅθεν ἐξαυτλήσας, τὴν τῆς γνώσεως δήλωσιν, τοῖς τᾶσιν ἀνεκήρυξας, τὸ Πατρὸς τὸν συναΐδιον, Ἰωάννη Ἀπόσολε. πρέσβυε Χεισῷ τῷ Θεῷ, τῷ τταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τιμὴ ἁγίαν μνήμιωσε.

Θεοτοκίον. Θρόνον.

Ἣν Σοφίαν, καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις τὸν ταύτα συνέχοντα, τὸν τροφοδότιν πάντων, καὶ πλάσιν τῆς φύσεως. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, καὶ τίσα δοξάζωσε, τὸ ῥυσθῆναι τταισμάτων μα, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπε τὸ Κτίσε μα. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τιμὴ σιμὴ βοήθειαν τότε μοι δώρησαι.

καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β΄ Κλ. καὶ Ὅμοια.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλάσας καπηλιτῶν, τῷ Σταυρῷ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ Ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας τανάφημε. ᾗ γὰρ καθώς σοι ἔφη, Χεῖρός ἀναδέδεξαι, ἁλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς δ' σέβεσαν. ὅθεν καταπαύεις, καὶ τὸ Λόγε τῇ γνώσει, τὴν Πάτμον, ᾗ τὴν Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σε, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χεῖρῳ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Θεῖον. Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν, ᾗ δαλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ πτανὸς, ἄξια ᾗ δέομαι, Θεοτόκε τανύμνητε. πρὸ τοῦ νύξ με φθάσα, θανάτου ἐτίσρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσά με. ἵνα δ' ἀχαΐζως, προσκυνῶν ἀνυμνῶσε, τὸ ἄμετρον δυνάμιν, καὶ τὸ θέαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε· πρεσβεύσα Χεῖρῳ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἧς αἰτοῦμαί σε δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ᾗ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Παλμικὸν. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν, ᾗ Λόγον.

Ἐνατενῶν ἐν τῷ ῥήθρᾳ τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς Μαθητὴς, τυθόμενος τίς ἐστιν, ὁ προδότης σε Κύριε. ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων τανάφημε, διὰ τοῦτο ἔστος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, τῷ ἀῤῥήτων γενόμενος, τῷ Λόγῳ τῇ σάρκωσιν, ἐκδιδάσκας τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χεῖρῳ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Θεῖον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, ὑπὲρ ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν ᾗ τὸ σῶμα, μολυσμὸς ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζωσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος. τότε Δέσποινα βοήθησόν μοι γοῦν, ᾗ τροπάτης θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Εἰς τὰς Προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται. Ὁ Ν΄. Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος β΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Εὐλόγει παρθένε, μαθητὴ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σου ἡμᾶς περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης πάντοτε, ὅτι σοῦ ἐσμεν τοίμνιον.

Οἱ Κανόνες, οἱ ἐκ Κυρίακαι, ὁ Ἀναστάσιμος ὡς δ΄ ἦχος Θεοφάνους ἢ ἄλλος. Καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ ἐκ τοῦ Ἁγίου ἐστὶ δ΄ Κανών. Τὸν Ἁγνὸν Βρουτῆς τὸν Υἱὸν λαμπροτέρως αἰνέσω.

Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέρρωσε.

Βασιλέαν τὸν τῶν Οὐρανῶν, μάκαρ ὃν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλον, γεγονὼς ἀρανίος, τοὺς τιμῶντας τῷ σεπτῷ σε κηρύγματι, καὶ θεολογίᾳ, τὰς σὰς ἱκεσίας διαφύλαξον.

Ὡμαλαῖον φρόνημα δεικνὺς, παῦσον καταφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ θεσμῶν τῆς φύσεως, τῷ σῷ λόγῳ παράσχε, λογικῶς τε καὶ νοερῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Γραϊῶν γνῶσιν ἀληθῶς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, διαγγελιζόμενος ἐκήρυξας.

Ἑωϊδῶν θείων ὁ χορὸς, ἐνθεασικώτατα, ἐν γυναιξὶ σε καλλιῶς ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλονῇς ὡραϊζομένην Θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἕκτην δέησιν τῷ Θεῷ Μύστης φέρω.

Ἰωσήφ.

Ὃς ἐν ἠπάτῃ τεζάσας.

Ἰς τὰ τοῦ Πολέμου βάθη τὸν λογισμὸν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γενέσιν ἡμῖν, τὴν φερεκτὴν ἐτραύωσας βοῶν· Θεολόγε ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπακμιττόμενοι πλήθη παθῶν, καὶ παθῶν, καὶ θλίψεων, καὶ δανῶν ἐπαγωγαῖς, τίσι καταφλύγομεν πρὸς σέ· Θεολόγε βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Ἀ πὸ ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, Ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφὲ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, κατακρίσεως, καὶ πυρὸς τῆ μεσιτείᾳ σου. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γενόμενα ἄνθρωπον, τὸν αἰτησαι Ἁγνὴ, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Εἱρμὸς. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ἐξισθήσεται ἡ ἔρημος.

Ῥιάδος ἐφανέρωσας, Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννῃ Θεομακαρίσας, ἐν ᾧ ἐσερεώθη ἡ καρδία μου.

Γλῶσσά σου γεγύμνηται, γραμματέως κάλαμος, τῆ ταναγίᾳ Πνεύματος, Θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε, καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὸν ἄβυσσον, ἀναμέσῳ τάσοφε, ἀνατεσὼν Θεόφρονι, παῤῥησίᾳ τῆ τῆς σοφίας πηγῆ, καὶ ταύτης θεοκήρυξ ἐχρημάτισας.

Ἣν μόνῃ παρθενεύσαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρέσβευον, γνωμοσύνῃ ἡμῖν ταναμίμνησκε, καὶ Κόσμον ῥυομένῃ ταῖς πρεσβείαις σου. Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Οἱ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τερπνάκαρ, ἐμυήθης παῤ αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Λυσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας τερπνάκαρ, τῇ σοργῇ σου δεσμῶν με, τὸ Δεσπότου, καὶ Θεοῦ. ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγε τότε ἐχρημάτισας.

Δόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης, καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς, καὶ ἰαμάτων πηγὴ, Θεολόγε, ὅθεν σε γεραίρομεν.

Νίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορῥήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τῷ Σταυρῷ, Παρθενίῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς Παρθενον, κόριον σε παρέθετο.

Εἰς σὺς ὑμνολόγους.

Εἰς Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἧς Σοφίας τῷ ζήθει ἀνατεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν θεῖον καταμαθὼν, ἐβρόντησας δόγματα· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον Γένησιν. καὶ προκηρύξας πᾶσι, τὸ Λόγε τὴν σάρκωσιν. ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τὸ Πνεύματος, ἐκδιδάσκας τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀτόσολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, θεῖων πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεῖον. Ὅμοιον.

Λείμονα Λόγων καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τὸ παντὸς, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς ἀς σὲ καταφλύγοντας. πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης φλογὸς ἐλεύθερωσον. ὅτως εὐχαρίστως, θεῖων πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν τλεῶτον δοξάζομεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμεν σοι πάντοτε· μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, θεῖων πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὸν τόκον σου ἀγαθὴ.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ Θεότητα, μυσταγωγήσας τερπνάκαρ· καὶ τὴν κατ' ἄνθρωπον, οἰκονομίαν σου δοξάσας τὴν ἀπόῤῥητον.

Οὗ σὺθεον, καὶ Παρθενον τὸ σῶμα κτησάμενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος σὺδοξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς παναμνήτου Τριάδος Ἱεράτατε.

Ὑπότητι, τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι, Παρθένε Μακάριε, καὶ ἀδελφὸς ἀναδέδεξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Ὦμεν, τὴν τῆς Εὔας ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν παναμώμητον, τῇ Παναγίαν κατώκησεν· ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ἐξός με διώκουσι.

Ταγόσιν ἡδύνας, τὸ λόγε εὔδοξε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν τὰ θολερά, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηραίνας δεόντως. διὸ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἰσχὺν τερπνοτέραν, καὶ κράτος δέομαι, παρασχεῖν μοι τοιαύτης ἐπιφοιτήσεως, τὴν ψυχήν μου τάνσοφε, θεῖων ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγόσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Λύσις γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τοὺς τῷ θεῷ ναῷ σου διηνεκῶς, τίσι τα-

προσε-

προσεδράσοντας, ναὸς ἀνάδαξον Θεῦ, Θεολόγε μεσιτάσας.

Θεοτοκίον.

Ὁ θεῖον πέμενος, Θεὸν ὑμνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Παρθενον τερφνῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρώμενοι.

Κατανυκτικόν. Ἦχος δ'.

Ἰὼ ἀνεξιχνίασον θεία.

Εἰσιτήριον Θεῦ.

Οὐράνιος νοῦς, Θεολόγε τέφνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχέφωτον ἐγγύτητι, καὶ σωτῆρος νέσσα, τῇ πρὸς αὐτὸν θεώμενος.

Οἱ καθαρῷ, καὶ ἁγίοις χάλεσι θεότνδσε, καὶ ταναίγνῳ ςόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας· καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι τιςοῖς προτέθηκας.

Ριζῶ σωτικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν Θεολογίαν ἐξασκήμενος· καὶ τερπάδος τὴν δόξαν, ὑπερφυῶς μυήμενος.

Ἡμάρτων καὶ σῶν, μεμνημένοι σε νῦν μακαρίζομεν. διὰ σοῦ ταναίμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραςον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, ταναληθῶς ελεπίσαντες.

Ὦ θεῷ φέγγασα ἀγαθέ.

Ὁ ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν ἀπατολὴν τὴν νοητὴν, ἀνακηρύττων Ἀπόςολε, Κόσμῳ μὲν σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίας σε ἱερᾶς, ἅπασαν κατήρδλσας ψυχὴν, Ἱεροκήρυξ Ἀπόςολε. ὅθεν σοι κραυγάζω τὴν χερσωθεῖσαν μου, καρδίαν ἁμαρτίας, ὅλην κατάρδλσον.

Πλήκτην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὅλον με ὑγίωσον σοφὲ, ἱκετεύσας σε δέομαι· καὶ πρὸς τὰς ὁδούς με Θεοῦ κατάθυνον, ἀπὸ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον.

Τε ταρέσης σὴν μαθητὴν, τῷ ἠγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τὸν σὸν Υἱὸν ταναμιμήμενε, ἔρωνες δακρύσσα καὶ ἐθαύμαζες, αὐτὸν τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Ξένη τὰ σύμπαντα.

Ν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἵσθι ὁ Θεός μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελῆ ἁγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Τερφνώσας ἁγίως τὸν βίον σε, ὅπως τέποιθώς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ ξῆθος εὐδόξε, καὶ τὴν χάριν ἐκεῖθεν ἀβλύσας.

Τὰ μεγάλα καὶ θεῖα τυρσάματα, τῆς Θεολογίας σε πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν Οἰκυμένην εὐδοξε, καὶ φωτὶ τελεσηλίῳ κατηύγασαν.

Τὸν ὁ πανύσας βελήματι, Οὐρανὸν ἐτίγαον ἄλλον ἐτλάτωσε, σὲ Θεομήτορ ἀλλαντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατέλας ἐτέφανεν.

Ἄλλος. Τῶν βίε τὴν θάλασσαν.

Ἦπῆρεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφε ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλῶτταν σε, καλλιγραφοῦσα γνῶσιν ἀληθινὴν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Ἀράνας προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς ταναίρεις, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφυτεύσον σύδοξε, ἀρετῶν δ' καρτίαν ἀναθάλλουσαν.

Ἰὸν τῆς Παρθένε σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, τερφνῶς ὠνόμασε· μεθ' ἧς δυσώτα θέσα τάντας Υἱὸς, Θεὸς ταναοίδιμε, χρηματίσαι, τοιοῦντας τὰ ἀρεσα.

Ἀρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ ταναίμωμε. ὃν ἐκδυσώτα ταύτοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Ἰὼ θεάν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἀ μεγαλοπρεπῆ σε Παρθενίαν, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἴδη ἐράνια ἐκμανθάνων, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνῶν, τολμηρὸν ὑπάρχω καὶ ἀκατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄσρα ζητοῦμεν, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγε αὐτὸν ἱκανῶς. τοσούτοις αὐτὸν σεφανοῖ ὁ Χριστὸς, οὗ ἠγάπησεν, ἔσεσθαι· ὃ ἐν τῷ ζῆθε ἀνέτεσε, καὶ ἐν τῷ μυσικῷ δάπνῳ σωτασιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Μετάσασις τοῦ Ἁγίε εὐδόξε Ἀποσόλε, καὶ Εὐαγγελισοῦ, φίλε, ἐτιζηθίε, Παρθενίε, ἠγαπημένε, Ἰωάννε τοῦ Θεολόγε.

Πατρὸς παρέσης ἠγαπημένῳ Λόγῳ.

Τῶν μαθητῶν, ἠγαπημένε τέλειε.

Πρός γε Θεὸν μετέσης βοῶντες ταῖς ἀοιδαῖς ἐκτε-

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ ζῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἐξορισθεὶς δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ συνεγράψατο τὸ Εὐαγγέλιον. Πολλοὶ δὲ πληθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας εἰς Ἔφεσον, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων. Ταῖς τοῦ Θεολόγου Ἀποστόλου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίφωνον πρόσαγμα.

Ἡ θεία λαμπόμενος φωταυγία, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ ἀπάρχου Πατρὸς, καὶ ἀναπαυόμενον Υἱῷ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἐν σοὶ μακαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ Ἥλιος σκήνωμα, Οὐρανὸν ἀκίνητον, ὃ σὲ ἐργασάμενος, καὶ Θεολόγω σε γλώττῃ κηρυττόμενος Χριστὸς, ἡγαπημένε ὑπερένδοξος.

Ἡμάων ἡ δυνάμις ὁ θεῖος φθόγγος, ἐξῆλθε σῶν ἐξελήλυθε παμμακαρ ἀξιάγαστε. καὶ τὸ ὑπερκόσμιόν σε Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῇ θείᾳ δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀνάλωτον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδραξας, Παρθένε θεοδιαμένασα. Θεὸν γὰρ σωτέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἀγνὴ, ἄνθρωπον γενόμενον τισῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Κάθισμα. Δροσοβόλον μοι.

Ἣν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' ὃ πᾶσα ὄντως ἀκοὴ, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ τὸν πάντας Ποιητής.

Περίβλεπτος τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ, πᾶσαν φαιδρύνει σύνοιαν· ἐν ᾧ πάντες ἀθροιζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ ἀφημοῦμέν σε τισῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Ῥοδοβόλον ὡς αἰσθανόμεθα γινώσκομεν, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σὲ φωτίζεσθαι, Μαθηταὶ δεόμεθα Χριστοῦ, ῥυόμενοι σκότος πᾶν παθῶν, καὶ παρασμῶν παντοδαπῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Γλωσσοῦμέν σε παναμωμε κυήσασαν, ἀλογημοσύνον Κύριον, τὸν ἀλογίαις καταπεμφθέντα ταῖς θείαις, ἐταράτον φύσιν πᾶσι βροτῶν· καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Κατεβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η'. Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ.

Ὥσπερ αἰσθητὴ, φωτὸς διερχομένη, τῇ Οἰκουμένῃ Μάκαρ ἔφανας, ἁγνείας λαμπρότητι παρθενίας τε φωτότητι, καὶ ἀσεβείας δόγμασι, Κόσμον καταλαμπρύνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὦ μακαρ καὶ ψυχὴ, καὶ νοῦ κεκαθαρμένος, διηγγελίσω τὸ ἀρρητον Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν Οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κύριον.

Γαλμα φωτὸς, ἀναθήματά τε θεῖον, ἑτεραυγὲς ναὸς γέγονας, καὶ θρόνος αἰθήσεως, καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων ὑπερυψῶτε, πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν ἀρὰν, τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, λόγε Θεὸς γεγένησαι, πᾶσι θεοδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἅγιος ὁ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἡρμήνευσαν γλῶσσαν μακαρ ἠπόρησας, καὶ θανόντας κακίᾳ πάντας ἐζώγρησας, τοῦ τὸ ἱερὸν δεξαμενίσας σε κήρυγμα. ὅθεν σε τιμῶμεν ὡς μύστην καὶ ἀρρήτων.

Σταράδεσε ἄλλος ὁ θεῖος οἶκός σου, καὶ δεδείκται θαύμασιν, ὥσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς ἐνδυόμενος Ἀποστόλε, καὶ τοῖς παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες, καὶ ῥῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἑκάστην ἐπεμβαινόντων μοι· καὶ τὴν πατρικὴν σωτηρίαν κραυγάζοντων καρδίαν μου· ἔχων δυσωπεῖται, τὸν θεῖον Μαθητήν σου.

Θεοτοκίον.

Ἡσεῖν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξαίρεσθαι.

Κατεβασία. Παῖδας Ἀβραάμ.

Ὠδὴ θ'. Ἀναρχε Γεννήτορ.

Γνὺξ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χαμαρρόην ὁρᾶν ἐζίωσαι, καὶ τὸν τοπικὸν τῆς αἰρέσεως,

καὶ

καὶ τὴν τηγὴν τῆς ἀθανασίας· ᾗ νῦν ἀρδόμεν, ἀπολαύσας τῆς θεώσεως.

Πίγαον ἤτησας παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ' αὐτός σοι τὸ ςῆθος αὐτοῦ χαρίζεται. ᾧ ἐπικληθεὶς Θεολόγε τὴν ἀσφαλῆ, καὶ μόνιμον ἔδραν, τὸ καλὸ τετλάτηκας, Ἀποςόλων ἐγκαλλώτισμα.

Οφίας καπέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, ὃν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος σοφὲ φθεγξάμενος. καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς, Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· δι' οὗ ταῦτα γέγονεν, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα.

Ὅρθρος ἀρείθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαςράπτουσα, τῷ ἀνατολὴν τὸ Ἥλιον, τὸ νοητὸ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ παναγία.

Ἀλλο. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδὼν.

Ῥῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ λυτρωτὴς μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, οἷα Παρθένῳ μάκαρ τὴν Ἀπάρθενον, κλέος ἀναφάιρετον διδοὺς, καὶ μεγαλυίων σε.

Τυφὼν ταῖς ἄνω θείαις Δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελῳδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας τὸν ὑπεράγαθον, σῴζε μεσιτείαις σε σεπταῖς, Χριστὸν Ἀπόσολε.

Μὰς τοὺς τίσι παρακαλοῦντάς σε, σῶζε τοὺς κινδυνεύοντας Θεολόγε μακάριε τοῦ ἡμῶν τοὺς πρὸς Κύριον, τυπώματι καταλαμπόμενον, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν ἀρίστης ἐνοπλῶν τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑμνῶ προσάξωμεν χαρισήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν· χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε Παράδεισε· δι' ἧς παραδείσου τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἕξατε Ῥωμαῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοντὶς Υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόσολε Ἰωάννη. ἐπιπεσὼν τῷ ςήθει γὰρ, τιμῶν τῷ τοῦ Δεσπότου σοῦ, κἀκεῖθεν ἀρδόμενος, Θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τῇ Κτίσει πάσαν ἀρδεῖς.

Ταμιῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, ταμιευομένη Παράγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ παρθένῳ, ἰδέσθαι ὁ Υἱός σου, ἀκήκοας τὸ Πλάσαντος· τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δὲ, ἰδέσθαι ἡ Μήτηρ σου. μεθ' ὧν σε ταύτης ὑμνοῦμεν, Θεογεννῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Αὐτὸν, Πᾶσα τυφὴ, ἐξέλιπεν ἡ ἁ. καὶ [illegible] προσαιμία, ἧς τῷ τὸ παραδόξε θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, τερμοσία θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων τέφυκας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντετόπτῃ Λόγῳ καὶ κείνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ζυγοῖς. τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγαθεὶς, σῶμα καὶ διανοιαν θεομακάριςε. Ὅμοιον.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τὸ ςήθος τεσὼν, τῆς σοφίας ἐξιώτλησας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριςε, τῇ τῆς Γενάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηραίνας τῆς ἀθεότητος, ςύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Ὁ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ πᾶσι σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν εὐδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, ςόμα τῆς χαρᾶς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνυμνήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Εὐαγγελιςὰ Θεοπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουσιόπως Χριστοῦ χαρίσματα, νῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, Εὐαγγελιζόμενος, τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ

Εὐαγγελιςὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ Κόσμῳ τὴν ἄληπτον πλάναν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύζασαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν, ποιούμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θε. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εὐλογία μεγάλη, καὶ Ἀπόδειπνον.

Εἰς τὸν Δεσπότην, Τριώδιον, καὶ τὸ Κανόνος. Ὦδὴ γ'. καὶ

Προκείμενον τὸ Ἀπέσ[illegible]

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Καθολικὴ ἀ. Ἐπιστολὴ Ἰωάννου.

Κεφ. δ. 12. Εἰ θεὸς τοιοῦτος τέθεται, ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τῇ ἀγάπῃ, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.
Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.

Κεφ. ιθ'. 25. Ὦ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκασαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλά, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα, ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Καλλιράτης, καὶ τῇ σὺν αὐτῇ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κή.

Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Χαιρήμονος. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ὅσιον.

Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ὅσιον.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Γρηγορίας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιά. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ Ἀναπλῷ, ἑνὸς τῶν ο'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς ἕνα Ἀπόστολον, καὶ εἰς ἕνα Ὅσιον.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ Ἁγίᾳ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ἀπόστολον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάκχου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ἀπόστολον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας. ζήτει τὴν Ἀκολουθ. εἰς Μάρτυρας.

Μνὶ τῇ αὐτῇ ιά.

Τῶ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, Μητροπολίτου Νικαίας, τοῦ ποιητοῦ, καὶ γραπτοῦ· ζήτα τιὴ Ἀκολουθίαν ἀς Ἀπόστολον, καὶ ἀς Ἱεράρχιν.

Κυριακῇ μετὰ τὴν εὐδεκάτην τῶν ἁγίων Μνείας. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Ἑβδόμης Συνόδου, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὴ, β'. ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀναθεματισμῷ τῶν ἀθέων δογμάτων τῶν μισοχρίστων, καὶ χριστιανοκατηγόρων Εἰκονομάχων, τοῦτε Κοπρωνύμου, καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἀθλίων Ἐπισκόπων, καὶ αἱρετικῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν αὐτῶν ἀθέσμου, καὶ ἐξαγίστου Συνεδρίου.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἃς σεπτὰς Συνόδους τὰς τῶν Πατέρων, καὶ διαφόρους καιρὸς συσάσας, εἰς σῶμα συνήθροισεν εἰκὶ Κανόνι τῷδε, μάλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανὸς ὁ νέος· γράφων ὁμοῦ τε, καὶ κρατυνῶν, τὰ δόγματα τὰ τούτων· ὃς καὶ πρέσβεας αὐτὸς αἰχμύτους, τῆς σωτηρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τὸ τοιμνὶς συμποίμνους.

Ὃ τὸ νόμου γράμμα ταισὶν Ἑβραίων, ἔθετο τιμίαν τιὴ Ἑβδομάδα, σκιᾷ προσανέχουσι, καὶ λατρεύουσι ταύτῃ· ὡσαύτως Πατέρες σωυδραμόντες, ἐν ἑπτάδι Συνόδῳ, νέα Θεοῦ τὰ ἐν ἑξάδι, ἡμερῶν σύμπασαν τόδε, ἀπαρτίσαντος, καὶ τιὴ ἑβδόμιν ἀλογήσαντος, σεμνοτέραν ἐργάσασθε, Ὄρον ἐνθέμενοι Πίστεως.

Ἡν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς κοσμογενείας ὅσαν αἰτίαν, τρανῶς παρεδώκατε τριπόλβιοι Πατέρες· τρεῖς γὰρ καὶ τέσσαρας Συνόδους, μυσικωτάτῳ λόγῳ θεύτες, καὶ ἐκδίκοι φανεύτες, τῇ ὀρθοδόξῳ λόγῳ· τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα, καὶ τιὴ Τριάδα ἐνεφύσατε, κτίσασαν ταῦτα, καὶ Κόσμον ποιήσασαν.

Ἤρκεσε καὶ μία ζωιὴ ἐμπνεῦσαι, τῷ καμεύῳ γόνῳ τῆς ὑπαργύσης, Προφήτου αὐάκαμψις Ἐλισσεὲ τοῦ παύ. ὅμως αὐέκαμψεν ἑπτάκις, καὶ σωέκυψε τύτῳ. οἷα προόπτης προαγγέλλων, τὰς ὑμῶν συνελάσας· αἷς τιὴ νέκρωσιν τοῦ θέου Λόγου, ἐμψυχώσατε, θανατώσαντες Ἄρειον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συγκαίμνοντας.

Ὃν διηρημένον Χριστὸν χιτῶνα, καὶ διερρηγμένον κυσὶν ὑλάκταις, σοφῶς συνερράψατε σεβάσμιοι Πατέρες· βλέπαν τὴν γύμνωσιν τιὴ τότε, μηδαμῶς ἐνεγκόντες, ὡς τερ ὁ Σὴμ τε καὶ Ἰάφεθ, τιὴ πατρῴαν τὸ κάλλι. καταισχύναντες τὸν πατραλοίαν, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συμφρονήσαντας Ἄρειον, τὸν τῆς μανίας ἐτώνυμον.

Οὐς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς Εὐτυχέας καὶ Διοσκόρους, Ἀπολλιναρίους τε Σαβελλιοσεβήρους, λύκους βαρεῖς ἀποδαχθέντας, ἐν δέρμασι προβάτων, πόρρω τῆς τοίμνης τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς ποιμένες, ἀπηλάσατε γυμνοὺς κωδίων, τοὺς τετραθλίους καταισήσαντες ἄρτσα. ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Ἃς μυσικὰς σήμερον, τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνυμνήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος εὐαρμόνιον θεολογίας· Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας ταύτατε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ἔτος μέλλον πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἡν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαέων, τῶν ὀρθοδόξων τὰ συζήματα, ἀσεβοῦντες τισὶν ἑορτάσωμεν· ὅτι γὰρ τοῦ θανοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, ἀσεβοφρόνως καθεῖλον. καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωσάκισαν. καὶ τρανῶς

τὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ πάντων αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ ἀσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. ὅθεν καὶ ἡμᾶς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες, λατρεύομεν σὺν Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ παράγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῦ ἤχυ, Τροπάριον, ἦχος πλ.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν, θεμελιώσας. καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, παύτας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυέλαιε δόξασοι.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν σωτήθι ἐλεῆ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχυ, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ς'. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν μνῆν μακαρίων συνοδικὴν τὴν ἑβδόμην. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. Δ'. Ἁρματηλάτην.

Ὑμνολογήσαι τὴν ἑβδόμην ἄθροισιν, ἱερεμύφμοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδυ, χαρισμάτων σύνοδον, τὸ Παράκλητυ Πνεύματος. τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοτυρβήτως καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγήσασαν.

Εἶζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἕβδομος. δημιουργίας καὶ γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτότυπος γέγονεν, ἡ παντελὴς κατάπαυσις, ἁγίας ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξις ἁγία ἑβδόμη Συνόδου.

Ἐνικήκως, τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρὶν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἔθυσε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήχυσε, τοὺς ἀκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Ὡς οἱ Πατέρες ἀσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, παρθενικὴν μητέρα, ἀνωδυνώς τεκοῦσαν, καὶ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τοῦτο, συλλογαφουμένους τὴν μόρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ἱερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἡ σαλεύθυσα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγέμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτὴν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστυ μοίρας, τῶν ἀσεβῶν παρεσάλευσαν.

Ἁ Ναυαθαίρα θολερὸς, καὶ βορβορώδης χαμαίρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίυ αὐτλήσας, καὶ διυγῶντα τὸν λαὸν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορσύνυσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ῥείθροις, ὁ τῶν Πατέρων καπήλογος.

Ἀπὸ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστωνοκατηγόρων, συνδρομὴ τῶν φιλοχριστων ἑβδόμη, ἐν τῇ Πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν· ἧς Βασιλεὺς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι. Θεοτοκίον.

Πᾶς ἀτίσω δυσεβὴς, ὁ τὴν Εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκυ, καὶ ταύτῃ, μὴ κηρύττων τὸν Χριστὸν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ τυρὶ τετρέφθω, καπηλεύμενος ἄκαυσα.

Ὠδὴ δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τίξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν βλασφήμων γλωσσαλγων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό· καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομήτωρ ἁγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων σὲ, καὶ μὴ προσκυνούντων σε. θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας. λύσον τῇ σῇ ἰσχύϊ, συμμορίας τὰς τούτων. γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις. πρεσβείαις σε ὀρθοδόξων τὸ σύστημα σῴζεσα.

Ὠδὴ ε'. Σύμα ἰσχὺς Κύριε.

Ἡμα Θεοῦ, ἔχοντες βέλος, καὶ μάχαιραν, ταύτων ἄρδην, τοὺς καπηλεύοντας, τοὺς δυσμενεῖς, τύπῳ σωματικῷ, τοὺς μὴ σεβομένους, ἐτίσης τὰ ἐκτυπώματα, Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκυ, τῶν Ἁγίων τε τούτων, οἱ Πατέρες οἱ θεοδίδακτοι.

Ὕστερ ἑπτὰ, σάλπιγγες Ἰερειχόντια, εἰς ἑβδόμην, τάχη κατηδάφισαν, τειχομαχίαν, ὅπως αἱ ἑπτὰ, Συνόδοι τοῦ ζόφος, τοῦ Θεοῦ ἑταιρόμενον, κατήγαγον εἰς χάος, συνδρομὴν εἰς ἑβδόμην, τῶν δήμων σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος.

Ἐαυτὴν, σύσασιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῷ θείῳ, ζήλῳ πυρπολούμενος, ὁ πατρικὸς δῆμος Ἡλιοῦ, οἷα τῆς Ἀχαΐας, τοὺς Ἱερεῖς ἐθαύμασε. διὸ συνῳδὰ, τοῦ Χριστοῦ τὴν

Εἰκόνα, χετικῶς προσκυνῆν ἐδογμάτισε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μὲ ἐλτὶς, Παναγνε σύμε, ϗ ὕμνησις. σὺ λιμανίμε, σύμε, ϗ κυβέρνησις, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον τὸ Πατρὸς, σεσωματωμένον, ἀσυνδοιάσως κυήσασα. διό σε ἀδιςάκτως, προσκυνῶ τιμὶ Εἰκόνα, τῇ ἰχύϊσε ἐνδυναμέμενον.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τίμε ἀτώσω.

Ψηλῇ διανοίᾳ, συνδιασκευάμενοι ἀνεθεμάτισαν, τὰς ἀκονομάχας, ὡς ἀλλόκοτα τύπων φρονήσαντας, οἱ σεττοὶ Πατέρες· ϗ τιμὶ τιμιῷ Χριςῷ τῷ τύπῳ, ὡς ἀκὸς ἀτονέμεν ἐθέσπισαν.

Τὸν καιρὸς ἀφροσυνῆς, ἄρτι σωτηρίας ἡμέρα ἐπέφανεν· ἀφραινθῶμεν ταίνιως, ϗ Χριςῷ ἀφροσυνῶς βοήσωμεν. τὴν ἀληθείαν δίδυ, τιμὶ σιμὶ ἡμῖν λιταῖς Πατέρων, τῆς ἑβδόμης Συνόδε φιλανθρωπε.

Διὰ σπλάγχνα ἔλεος, ἀπὸ τῆς Παρθένε ὁ Υἱὸς γεγονήναι, τῷ Θεῷ ἀτρέπτως. τὸ ἀλλότριον φέρων ὡς ἴδιον· ϗ μορφῇ τῇ τότε, περιγραπτὸς ὁράται θέλων, κατ' ὄσιαν ὁ ὢν ἀπερίγραπτος.

Ὠδὴ ς'. Ἰλαόθητί μοι.

Ἀνάπτωσαν γλυκασμὸν, τὰ ὄρη ϗ ἀγαλλίασιν, αἱρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακίσθη γαρ, πικρὸν ἡ προχέυσα, ἰὸν τῇ Εἰκόνων, τῇ Ἁγίων τιμὶ ἀθέτησιν.

Οὐρανὸς ϗ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτωσαν, τῆς θυγατρὸς τὸ Θεὸ, τιμὶ μεγαλειότητι· ϗ γαρ μεγαλυίεται, ἀποβαλλομένη, τὰς αὐτὴν καταμικρυίοντας.

Ἡτροὸς Υἱὸς ὁ Πατρὸς, ἀπάτωρ ὁ τὸν, ἀμήτωρ δὲ, θεοπρεπῶς γενηθὰς, ϗ ἀναγεννήσας με. διὸ τιμὶ γεννήσασαν, σιμὶ τῷ γεννηθέντι, εἰκονίζων καταπαίζομαι.

Κοντακ. ἦχος β'. Ἀρχέγονον Εἰκόνα.

Ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀῤῥήτως, ἐκ γυναικὸς ἐπέχθη διπλᾶς τιμὶ φύσιν. ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα. αὐτὸ δὲ ἀσεβῶς ἀνισοῦντες, σέβομεν τισῶς. ϗ διὰ τοῦτο τιμὶ ἀληθινιμὶ Πίσιν κραταῖσα ἡ Ἐκκλησία, ἀπαίζεται τιμὶ Εἰκόνα τῆς Χριςῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἕλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς, ἡμᾶς διεγάραν ἀὴ πρὸς μνήμιμ τελεῶν τῆς αὐτῦ ἐνανθρωπήσεως, τιμὶ ὑπόθεσιν ταύτιμ παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χωματουργίας τῇ Εἰκόνων, τιμὶ σεβάσμιον ἀνατυτοῦσθαι μορφιμ. ὅτως ταύτας ἐπ' ὄψεσιν ὁρῶντες τισδώμεν, ἄτερ λόγῳ ἀκηκόαμεν. γνωρίζοντες σαφῶς τιμὶ πρᾶξιν ϗ τὸ ὄνομα, τὸ χῆμα ϗ τὰς ἀθλας τῇ Ἁγίων ἀνδρῶν. ϗ Χριςὸν τὸν ςεφοδότιμ ςεφάνες παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθλητᾶς τε ϗ Μάρτυσι. δι' ὧν ἄρτι τραυώτερον τιμὶ ἀληθινὴν Πίσιν κραταῖσα ἡ Ἐκκλησία, ἀπαίζεται τιμὶ Εἰκόνα τῆς Χριςῦ ἐνανθρωπήσεως.

Κυριακῇ μς' τιμὶ εὐδεκάτιμ τῶ μηνὸς Μαΐου. Μνήμιμ ἐπιτελῶμεν τῇ Ἁγίων ϗ μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῇ Ἀσεβῶν, ϗ φιλοχείσων Βασιλέων, Κωνσαντίνε, ϗ Εἰρήνης, κ τῇ δυσεβῶς, ϗ αἱμαθῶς, ϗ ἀτερισκέπτως τιμὶ Ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ εἰδωλολατρᾶν ἐπόντων, ϗ τὰς σεπτὰς ϗ ἁγίας Εἰκόνας καταβαλλόντων.

Τέρμαχοί σοι τοῖς λόγων ὅπλοις Λόγε, Ἐχθρὰς τροπῦνται τῇ σεβασῶν Εἰκόνων.

Ἁγία αὕτη ϗ Οἰκουμενικὴ ἑβδόμη Σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, ἐπὶ Κωνσαντίνε Βασιλέως, ϗ Εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτῦ, ϗ ἐπὶ Ἀδριανῦ Πάπα Ῥώμης, Ταρασίε Κωνσαντινεπόλεως, Πολιτιανῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Θεοδωρήτε, ϗ Ἠλία Ἱεροσολύμων. Ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες ἅγιοι Πατέρες, τελακόσιοι ἑξήκοντα πεύτε. ϗ συνῆλθον κ τῇ ἀκονομάχων, ϗ ἀνεθεμάτισαν ἐγγράφως πᾶσαν αἵρεσιν, ϗ τὰς τῶν αἱρέσεων ἀξάρχας, ἅπα ϗ τὰς ἀκονομάχας ἅπαντας. ἐγγράφως ἐκθέμενοι ϗ τυτώσαντες· ὅτι ὁ τὰς ἁγίας Εἰκόνας μὴ προσκυνῶν, ἀλλότριός ἐςι τῆς τῶν ὀρθοδόξων Πίσεως· ϗ ὅτι ἡ τῆς Εἰκόνος τιμὴ, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. Καὶ ὅτι, ὁ προσκυνῶν ϗ τιμῶν τιμὶ Εἰκόνα, προσκυνᾷ ἐν αὐτῇ τὸ ἐγγραφόμενον τιμὶ ὑπόςασιν. ϗ ὅπω διατεθέμενοι, ϗ τιμὶ ὀρθόδοξον Πίσιν κρατιναντες, ἕκασος ἐς τιμὶ ἑαυτῦ Ἐπισκοπιμὶ ἀπῆλθε. Τᾶς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείας ὁ Θεὸς, ἐλέησον ϗ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεὸς συγκαταβάσεν.

Τῶνται τοῖς δόγμασιν, αἱρεσιάρχαι τῇ θεηγόρων πατέρων, τῶν τὸ σέβας τῶν

τύτον, τοῖς ἀρχετύποις μεθαρμοζόντων ὀρθῶς, καθάτερ ἔφυ ὁ μέγας Βασίλειος· Ἀλλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΗΑοὶ καλλωπίζονται, φαιδραῖς Εἰκόσι κατακοσμέμενοι νεῶ. διὰ τῦτο ὁ Κόσμος, ἐν Ἐκκλησίαις τῷ ὑπὲρ πάντας βροτὸς, ὡραίῳ κάλλει συμψάλλα τῷ ψάλλοντι· Ἀλλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟ φῶς ἀνατέτηλκε, μακρὰν τὸ σκότος, οἱ δυσεβῆς ἐκτοδών. διὰ τῦτο τὰ πάντα, φωτὸς πληθέντα τῶν φωτοδότιν Χεροὸν, μετ' Ἀθυμίας ὑμνᾶσι καὶ λέγεσιν· Ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΗΠαύαγνε Δέσποινα, ἡ μόνη πάντων τῆς σωτηρίας ἐλπὶς, ἡ φερωνύμως τετοκῖα, τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλέων Χεροόν. ἐν ταῖς ὠλεναις αὐτὸν βρέφος φέρυσα, συμπροσκυνῆται χρατῶν, ὡς οἱ Πατέρες φασίν.

Ὠδὴ η'. Ἐπιπλασίως κάμινον.

ΗΟμοθετᾶ μεν ἄρρεσα, τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, τοῖς θεοσεβέσι χρεωκωπῶ προσκυνήσιν, καὶ τιμῇ ἀναρήλωσιν, τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος Χεροῦ. οἱ φιλόσεβᾶς δὲ, τιμῇ ἐτήσιον μνήμιον, ὡς παῖδες ἐκτελᾶμεν, ἀπαθᾶς τιμῇ ἐκάνων· καὶ τόθω τὴν Εἰκόνα, Χεροῦ καταφιλᾶμεν.

ΕΠπλασίως ἔκαμπτον, πιστοὶ ὑψηλόφρονες, καὶ τῶν φιλαρέτων τὰς ὁρμὰς ἀνέκοπτον, δι' ὧν ἐυδιέβαλλον, εἰς τὰς ἐυθέως πράξας αὐτῶν. ἀλλ' οἱ τῆς ἑβδόμης, συνελθόντες Συνόδε, Πατέρες ἐν Νικαίᾳ, τῇ ὀφρυῇ τῇ ἐκάνων, αὐτίκα καταπαῶσιν, ἐπιπλασιωτέρως.

ΤΕλη νηπίων γίνονται, ψαλμικῶς γηραιόφροσι, τῶν νηπιοφρόνων αἱ πληγαὶ, καὶ μάσιγες. τῇ θείᾳ δυνάμει δὲ, ῥαθυμοῦσι γλῶσται πολλαὶ, τῶν βλασφημίας εἰς τὸ ὕψος λαλούντων. καὶ τᾶς τις τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα, Θεὸν εἶα γινώσκα, πανταίτιον, καὶ μόνον.

Θεοτοκίον.

ΔΗμιεργᾶται νήπιος, ἑκοντὶ διὰ ἔλεος, ὁ δημιεργὸς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σε, τηρῶν μετ' τόκον σε, κεκαθαρμένην ὅλην ἁγνή· καὶ τιμῇ ῥυτωθᾶσαν, ἐκκαθαίρων ἀκόνα. διότερ ἐν Εἰκόσι, συμμορφῶταί σοι φύσα· βροτὸς γεγονημένος, Θεὸς ὑπάρχων φύσα.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ Οὐρανός.

ΟΜέγας τῇ ἰσχύϊ, καὶ τῇ βυλῇ, ὁ τὸ παῦ συγκραπῶν ἀκαπάληπτε, μόνε Θεὲ, κράτισε ταυτάρχα Παμβασιλεῦ, τιμῇ Ἐκκλησίαν κράτιστον, τῇ ὀρθοδοξίᾳ σου σωτηρῶν, Πατέρων τανευδόξων, παραδαγματισάντων, κακοδοξίαν παρακλήσεσι.

ΗΕγάλων ἠξιώθητε τῶν τιμῶν, ἐπὶ γῆς, οὐρανόφρονες Ἅγιοι· ὅτι Χεροῦ, τύτον ἐτιμήσατε χετικῶς. καὶ νεῶ σκιὰν ἐκθέμενοι, καὶ τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκὸς, αὐτὸν αὐτοπροσώπως, εἰς πρόσωπον ὁράτε, καὶ τῶν μαζόνων ἀξιώμενοι.

ΗΝ ἵνα ταυδλάθῶμεν ταυτρατιᾶς, βαρβαρώδες ἱππάσας ἠρέθισας, ῥύμιν αὐτὸς, θραῦσον, καὶ τὸ θράσος τὸ καθ' ἡμῶν. καὶ Βασιλᾶ συμμάχησον, τῷ τεθαῤῥηκότι σοι ποιητργέ· ταῖς Ἁγαῤῥησιάσοις, πρεσβείαις τῶν Πατέρων, ὧν ἐκτελᾶμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

ΟΣῶσα τὸ Μυστήριον θαμιῶς, τῆς φερωνύμως σε λοχείας δεδώρηται, βρότεος νεᾶς, ἀλλ' ὑδ' ὑψηλόνους Ἀγγελικός. ὅτι Θεὸν ἐγείνησας, σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς. διό σε Θεοτόκον, ἀδότες σῶι ἐκάνῳ, καθισοροῦντες μεγαλυίομεν.

Εἰρμὸς. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

ΠΑπέρες ὀρθρόφρονες, οἱ Συνόδῳ ἑβδόμῃ, συναθροισθέντες δήσιν, ἐκτοπῆ τῇ Τεμάδι, προσαίξατε τῷ ῥυθμῶαι, ἐκ τάσης αἱρέσεως, καὶ κλίσεως αἰωνίε. Βασιλέας τε τυχεῖν, ὁρανῶν τὰς τιμῇ ὑμῶν, σύναξιν θέαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΡεσβεύαις ὑπεράγαθε Κύρε τῆς Μητρός σε, καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις, συναθροισθέντων Πατέρων, τιμῇ Ἐκκλησίαν ςήριξον, καὶ τιμῇ Πίςιν κράτιστον· καὶ Οὐρανῶν Βασιλείας, δᾶξον ταύτης κοινωνὸς, ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τῷ κεῖναι πᾶσαν τιμῇ Κτίσιν.

Εἰς τὸν Αἶνον, ἰδιόμελα δ'. καὶ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀναστασίμου α'. καὶ τῶν Ἁγίων, προσόμοια γ'. ἦχος πλ. β'. Ὅλιν ἀποθέμενοι.

ΟΛιν συγκροτήσαντες, τῇ τῆς ψυχῆς ἐτοιμήμιν, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκευάμενοι, τὸ ἀράσιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγωνηκότι

σωσιάρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ ταναλήθως ὁμοούσιον. ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ ἀκλεεῖς, καὶ ταπόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

℣. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλῳ ἀσπεξάμενοι, τῷ νοητῷ λαμπηδόνα, τῆς Ἁγίας Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον λῆρημολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολλῇ σωφρόνως, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, οἱ χαριστήριοι, εὐαγγελικῶν προϊσάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν ἀσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τῷ τούτων αὐτοκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτοειδεύτατα ἔξέθεντο, Πίστιν θεοδίδακτον.

℣. Σωτηρίαν ἀγάγετε αὐτῷ τὸν ὅσιον αὐτοῦ.

Ὅλῳ συλλεξάμενοι, τοιμαντικῷ ἐμπαθείᾳ, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῷ τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα. τὸν βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδας λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θανατον, καὶ ὡς αὐτοπαθῶς νοσήσαντας. οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσαι ἱερώτατοι.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης τεσσάρων σωμάτων, Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν θεότητα ἐδογμάτισε, καὶ φύσιν. καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὃς ἀφημένοι ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται παρατάξεως Κυρίου. ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ χερεώματος. τῆς μυστικῆς Σιὼν, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. τὰ μυρόπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου. τὰ πάγχρυσα χρώματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Υπερδόξου ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρείαν οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Πατέρων. ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὁ δὲ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

℣. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Κεφ. γ'. 8.

Γνήσιον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ, καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔριδας, καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ πρώτην, καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε, ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν, καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν, Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

℣. Ἐκέκραξαν οἱ Δίκαιοι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Μηνὶ αὐτῷ ιβ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταραχοῦ,

καὶ Ἀνδρονίκε. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίας Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρτε, καὶ Παπύλε. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτα ἁγίας Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίε, Γερβασίε, Προτασίε, καὶ Κελσίε· καὶ τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τῦ Ποιητῦ, Ἑτισκότε Μαϊουμᾶ τῦ Ἁγιοπολίτε. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίας Μάρτυρας, καὶ ἁγίας Ἱεράρχων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε.

Τῦ Ἁγίε Ὁσιομάρτυρος Λουκιανῦ Πρεσβυτέρε τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίε εὖα Ὁσιομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Λογγίνε τῦ Ἑκατονταρχε, τῦ ἐτὶ τῦ Σταυρῦ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίας Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'.

Τῦ Ἁγίε Προφήτε Ὡσηέ· καὶ τῦ Ἁγίε Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέε τῦ ἐν τῇ Κρήτῃ, ἐκ τῆς νήσε Κρήτης· τὴν Ἀκολουθίαν ζήτα ἁγίε Προφήτου, καὶ ἁγίε Ὁσιομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη.

Τῦ Ἁγίε Ἀποστόλε, καὶ Εὐαγγελιστῦ Λουκᾶ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσάμεν ξ'. ς'. καὶ ψαλλομεν ξ'. προσόμοια, ἦχ. πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Πῶς σε ὀνομάσω Ἀποστόλε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγήσω τῦ Θεῦ, ἀστρατὴν; ὅτι τὸν Κόσμον καταυγάζας φωτισμῷ. νεφέλην, ἐτομβρῆσαν θεῖα νάματα; κρατῆρα, τῆς Σοφίας ἐνθεώτατον; οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τὰς καρδίας εὐφραίνοντα· ἱκέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πῶς σε νῦν προσάτην Θεόληπτε; ποταμὸν ἐκ Παραδείσε προερχόμενον ἡμῖν; κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Χριστός; φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀστραπτοντα; λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν; ἄρτον ζωῆς, θείαν τράπεζαν; ποτήριον θείε Πνεύματος; ἱκέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πῶς σε νῦν Θεόπτην καλέσωμεν; λατρεγὸν τῦ μυστηρίων, δρασικώτατον Χριστῦ; τῆς σκηνῆς τῆς νοερᾶς ἀρχιτέκτονα σοφόν; τὰς πλάνας, λατομευτὴν τῆς χάριτος. τὸν νόμον γεγραφότα τὸν καινότατον. τὸν ἐκ Σιὼν προερχόμενον, καὶ διὰ σῦ κηρυττόμενον. ἱκέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. πλ. δ'. Ἀναστάσιος.

Πόσοις χρὴ σὲ ὕμνοις τῦ Θεῦ δογμάτων συγγραφεῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα· σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας καρδίας, ἀστράψας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἰατρεύσας θεηγορίαις. διέσωσας ὡς ἐκ σάλε τρικυμίας, ὁπαδὸς γενόμενος τῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλε, ἀλλὰ καὶ μιμητής. ὅθεν αὐτομύησε Λουκᾶ ἀξιάγασε, τὸ Ἀντιοχέων τὸ ἐγκαλλώτισμα, πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τοῦ τίσαι ἐντελάντων, τὴν ἀσέβασον μνήμωσε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ'. ᾠδ. ἦχ. πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαῖρε τοῖς χάλεσί σε Λουκᾶ, τυφλὴ γλώσση ἔξεχύθη Ἀποστόλε, καὶ γλῶσσα πυρὸς ἐδέχθης, λόγος ἐκπέμπων φωτὸς, τοῖς φωτὸς ἀξίοις τῷ κηρύγματι. βολίδας φλεγούσας δὲ, τοῖς τὸ σκότος τοθήσασι, γράφων διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον. καὶ ὁσιὴ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν, ὥφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔσχες Διδάσκαλον· ὁσιὴ θανάτε δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. ἀλλ' ἡμῖν ἀρωγὸν, καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχε, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὰσαν τὴν γῆν.

Γνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθὼς περ ἔφης τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν. ὧν ἔφης, εὐθέως Μύσα, ἑτέρ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας· ὧν πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδοσαν, οἱ πρὶν Αὐτόπται· ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας, ὑπηρέτης τε, τῆς τῦ Λόγε σαρκώσεως. ὃν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, ἐν Ἐμμαοῦς ἔβλεψας, καὶ καιομένη καρδία, μετὰ Κλεόπα σπεύφαγες. αὐτῦ θέας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἁγνῆς Εὐαγγέλιον. καὶ

ταύ-

ταύτιω Κυριοτόκον, ἀπόντα τὸν Βαπτισὴν, ἐκ γαστρὸς ἔ γραφας, ϗ τὴν σύλληψιν· ϗ Λόγε τιὼ σάρκωσιν, ταρασμὰς, ϗμὶ τὰ θαύματα. λόγως ϗμὶ τάθη, τὸν Σταυρὸν, ϗ τὸν θανάτον. ϗ τὴν ἔγερσιν, ϗῶ τερ ἅδες, ϗμὶ ἄνοδον. Πνεύματός τε τὴν κάθοδον. Κηρύκων τὰς Πράξας τε, ϗ ἕξαιρέτως τὸ Παύλε· ἅ τερ ἐδάχθης σωιέπδημ☉, Ἀκέσωρ ϗ Μύσα, ϗ Φωσὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φρύρα ταύτητε.

Δόξα, ἦχ☉ π.β΄.

ΠΑνσοφε Ἀλιεῦ, Ἅγιε Μαθητὰ, ἐραγάτα τὸ Σωτῆρ☉, ϗ θεράμβε ϖῶ αὐτῶ ταθημάτων· ὁ τὴν κτίσιν τῇ πίσα διαβραμὼν, ϗ τὰς πλανὴς τὰ ἔθνη σωιχαγὼν, ϗ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, ἐς Οὐρανὸς ἀοδωθείς. διὸ ταραγσάμενος τῷ κοσμῳ, πρέσβλε ῥυθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ϗ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς ϗ Λυτρωτὴς μὲ Παύαγνε.

Τροπάριον, ἦχ☉ γ΄.

ΠΌσολε Ἅγιε, ϗ Εὐαγγελιςὰ Λεκᾶ, πρέσβλε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ϗ νυῖ. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτάσασαν τὴν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχε, ϗ τὸ Ἀτοσόλε ἀς ς΄. Θεοφάνες.

Ὠδὴ α΄. ἦχ☉ πλ. Δ΄. Κεκομμένη.

ΗΣ αὐωπάτω σοφίας τὸ σόμασε, κρατῆρα θᾶον σοφὲ τάντες ἐπιςάμονοι, Ἀτόσολε Λεκᾶ, τὸν μέγαν ϗ ἀπόῤῥητον τῆς χάριτος πλησθέντες θησαυρὸν, προθύμως ἀῤῥυόμεθα, ϖῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

ΜΥσαγωγῶν σοι Χριςὸς τὰ ἀραία, ϗ θεοπνεύσας χῆφας αἰμέσως διανοίγων σοι, Ἀτόσολε Λεκᾶ, ϗ μύςιω αὐαδείκνυσι; ϗ Κήρυκα σοφὸν ϖῷ ὑπὲρ νᾶν, δέπνως ἀνακραίζοντα. ϖῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

ΧΕιροτονᾶσε ϖῷ Παύλῳ σωιέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριςᾶ, Λεκᾶ ταμμακάρισε, τῇ χάριτι αὐτᾶ ἐνθέως διαλάμποντα, ϗ ἴχνεσιν αὐτᾶ ἀκολυθᾶν, αὐτῷ σωιωκραίζοντα. ϖῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

ΗΣ αὐεκφράςε ϗ θείας συλλήψεως, τῆς παναμνήτε Ἁγνῆς τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀτόσολε Λεκᾶ. τὸ Πνεῦμα τὸ παράγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γαρ ἐτ' αὐτιὼ, ϗ Λόγος ἐτεσκίασεν· ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ ἡ τὸ σερέωμα.

ΣΟῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λεκᾶ θεσπίσε ἀνωθεν, αὐατελιὼ ἐτισκεψαμένω, τὲς ἀνθρώτες ταρέσησι.

ΠΡάξεις ἐυθεώτατα, διαπραττόμενος ἄρισε, πανδοσεβῶς, τὰς ϖῷ Ἀτοσόλων, γραφικῶς ἀνισόρησας.

ΠΑὖλος ὁ μακάριος, ϖῷ ἐγκωμίων σοι ἔτλεξε, τὰς ἀταρχὰς, ϗ τὲς σὲς ἑταίνας, ἐπισέλλων ϖῷ ἑθέτο. Θεοτοκίον.

ΣΕ νυῖ μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτασας ἀληθαντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι ϖῷ ἀνθρώτων, διὰ σὲ νυῖ σωζόμεναι.

Καὶ ἦχος πλ. Γ΄. Τιὼ Σοφίαν, ϗ Λόγον.

ΩΣ σωιέκδημ☉ Παύλε αὐαδαχθὰς, τὲς ποικίλας κινδυίας καρτερικῶς, ὑτέμεινας τανδίφημε, τῷ Κυρίῳ Ἀτόσολε. ϗμὶ τὸν δρόμον ἀθλήσα, τελέσας τῆς πίσεως, σωὶ αὐτῷ ἐν ὑψίσοις, δόφραίνῃ μακάριε. ὅθεν ϗμὶ ϖῷ Κόσμῳ, τὸ Χριςῷ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τιὼ ὑφήλιον ἅπασαν, Λεκᾶ ταυσεβάσμιε. πρέσβλε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑρτάζσι τόθω, τιὼ ἁγίαν μνήμιωσε.

Δίς.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΗΝ ἀραίον τύλιω ϗ κιβωτὸν, τὸ παράγιον ὄρ☉ τιὼ φωταυγῆ, νεφέλιω ὑμνήσωμεν, βάτον τιὼ ἀκαπύφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδασον, τῆς Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς Οἰκυμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, ϖῷ Κόσμῳ ϗ ἄφεσις, ϖῷ ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διαὶ τᾶτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβλε τῷ σῷ Υἱῷ ϗμὶ Θεῷ, ϖῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς προσκυνᾶσιν ἐν πίσα τὸν ἄχραντον τόκον σε.

Ὠδὴ δ΄. Ἑτέβης ἐφ' ἵππες.

ΩΣ ὤφθης τῇ αἴγλῃ, τεφωτισμένος τᾶ Πνεύματος, ἠξιώθης χειρὶ σε τὲς νόμως

μας αὐτῦ, τοῖς θεοφίλοις ἄρχα διατυπώσαθαι, τοῖς τιχῶς μελῳδῦσι· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Χαίρις ἁρῦσα, τῦ Παρακλήτυ σε σκήνωμα, ἐξεχύθη πλυσίως σοῖς χέλεσι, ϗ τῆς ἁρμυῆς Κήρυκα τᾶσιν ἀνέδαξε, τοῖς τιχῶς μελῳδῦσι· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Γώνων τῷ Παύλῳ, ὡς κοινωνὸς ὀφθεὶς σύδοξε, ϗ σεφανῶν ἐνδίκως ἠξίωσαι, τῆς βασιλείας τέτῳ τε σωναγαλλόμενος, συμφώνως κραυγάζετε· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τί ρών σε τὸ κάλλος; τῆς διανοίας ὁ Κύριος, ὡς ταῖς θείαις ἀκτῖσιν ὡραίως διαλαμτόσης, Κήρυκά σε προχειρίζεται, τοῖς τίχα κραυγάζυσι· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Καθαλε Δυνάστας, ἀτὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος, ϗ Μήτηρ ὡς ἔφησε. τὺς δὲ τανῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέτλησε, τὺς τιχῶς μελῳδυῦντας· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ νοητὸν, τῇ καρδίᾳ σε δεξάμενος, ϗ μολυσμάτων ὡς τὸ πρὶν καθαρθεὶς, ἀγάτης νόμῳ, τοῖς τᾶσι Λευκᾷ μετέδωκας.

Γ' ταῖς ἀσραταῖς, ταῖς τῆς χάρτος τανόλβιε, κατηγασμέος καθωράθης σαφῶς, τυφλὴ γλώσῃ, ἐνθέως Λευκᾷ φθεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ, σωοδοίαν ἐτετόθησας· ἀγατητὸς γὸ προσηγόρθσαι, ὡς ὑτηρέτης Εὐαγγελισᾶ τῆς χάρτος. Ὅτι.

Χαίροις ἀληθῶς, τατθενίας τὸ καμήλιον, ἡ τῆς τρομήτορος ἀνάκλησις, ϗ τῆς κατάρας ἡ λύσις τῆς τὸ τροτάτορ.

Ὠδὴ ς'. Τιμὼ δέησιν ἐχέω.

Εἰς ὄρος ϗ ἀρετῶν Ἀτόσολε, ἀναβὰς τῷ τοθαμεύῳ ὡμίλεις· ϗ ὡς Μωσῆς, θεογράφυς τὰς τλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τῦ Πνεύματος, ἐδέξω μακάριε διττὰς, Λευκᾷ τῆς οἰκυμένης Διδάσκαλε.

Τὸν Κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας, οἷα Ῥήτωρ τῆς σεττῆς Ἐκκλησίας. ταῖς γαρ αὐγαῖς, τῆς ἀκτίσε Τριάδος, τετυρσωμένος ὡράθης Θεόληττε. ϗ γέγονας ὥς τερ ἀσὴρ, δαδεχῶν οἰκυμένης τὰ τέρατα.

Ἀς νόσας νῷ τῶν ψυχῶν θεότευξε, ἰατρεύων ϗ σωμάτων ὡς τάλαι, ἐμτισθὰς, ἐρανόθεν τὸ δῶρον, ϗ ὡς τλύτησας τιμὴ χάριν τῦ Πνεύματος. ὁ Παῦλος γάρ σε μαρτυρῶν, ἰατρὸν γεγονέναι ταρίστησιν. Θεοτοκίον.

Πέβλεψεν ἐτὶ σὲ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων ὀσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα τοιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφης τανάμωμε· ϗ ἔσωσέ με διὰ σέ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς, ϗ φιλάνθρωτος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἑτεφανῖς σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τῦ Θεῦ Λόγυ, σιὼ τῷ Παύλῳ ἅτασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γιῶ· ϗ τὴν ἀχλιὼ ἀτέδιωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστῦ Εὐαγγέλιον. Ὁ Οἶκος.

Σὺ Ἰατρὸς, ϗ Μαθητὴς, Λευκᾷ, ἡγατημένος, μυσικῇ χαραργίᾳ τὰ τάθη τῆς ψυχῆς μυ, ϗ τὰ τῦ σώματος ὁμῦ ἴασαι. ϗ δός μοι κἀμὲ παύτα δέκτην, ϗ σῦ τὴν τανσίδιμον γηθόμενος γεραίραν τανήγυριν. ὄμβροις τε δακρύων αὐτὶ μύρων, τὸ σεττόν σε, ϗ τανύτιμον σῶμα καταβρέχαν· ὡς σήλη γαρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη, τῷ ναῷ τῷ θαυμασῷ ϗ Ἀτοσόλων, τᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάτερ καὶ σὺ τὸ τρῶτον, τὸ θεῖον γράψας Χριστῦ Εὐαγγέλιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ εἰ. Τῦ Ἁγίυ Ἀτοσόλυ, καὶ Εὐαγγελιστῦ Λευκᾶ.

Εἰς Ἐμμαοῦς βλέτανσε κἀν τρὶν ἀργόμιλυ.

Λουκᾶς λέγα, τρανῶς σε νῷ, Χριστὲ, βλέτω.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τέρατος βίου ἔμμορε Λευκᾶς.

Ὁυκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς ὢν ἀτὸ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Ἰατρὸς τιμὼ τέχνιν, ϗ ἄκρως τὴν Ζωγραφικὴν ἐτισάμενος ἐτιστήμιν. Οὗτος τὸ ἴδιον Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑταγορδίοντος αὐτῷ τῦ μακαρίυ Παύλυ. ἔτι δὲ ϗ τὰς Πράξας ϗ Ἀτοσόλων. Μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑταναχωρῆσαι ἀτὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθεὶς ἐκεῖσε τῷ Παύλυ, ϗ τᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βιωτίας, ὥς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρμυῇ τελεῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν τρῶτον τὴν Εἰκόνα τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Θεῦ, ϗ τῆς αὐτὸν Τεκύσης, ϗ ϗ Κορυφαίων Ἀτοσόλων, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης

ζωγρα-

ζωγραφῆσαι. κἀκεῖθεν ἀς τᾶσαν τὰν Οἰκουμενίαν ἐξενεχθῆναι τὸ Δ'σεβὲς τῆτο, ϗ παύτιμον ἔργον. Τᾶς αὐτᾶ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ω'δὴ ζ'. Παῖδες Ε'βραίων.

Ψ'Πῶς Λευκάτε, ϗ Κλεόπα, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τᾶ πάθε. ἀναξὰς γὰρ αὐτὰς ἐδίδασκε κραυγάζειν· Δ'λογητὸς ἃ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀς τὰς αἰῶνας.

Ρίβον τᾶ βίε διατρέχων, σωροδόκοντα τὰν Λόγον εὗρες μάκαρ, ὀρανίων σκηνῶν ἀνοίγοντά σοι τύλας· Δ'λογητὸς ἃ κράζοντι, ὁ Θεὸς ἀς τὰς αἰῶνας.

Γρα τᾶ Πνεύματος ἐδέχθης, μελῳδήματα θεόθεν φθεγγομένη· τὰς αὐθρώτας Λευκᾶ, φωτίζεσα βοῶντας· Δ'λογητὸς ἃ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀς τὰς αἰῶνας.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Δ'σώματος θέβρα σοι Παρθενία, σὺν αὐτᾷ δὲ τιγοὶ βοῶμεν σε τῷ τόκῳ· Δ'λογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τᾶς σᾶς κοιλίας.

Ω'δὴ η'. Ο' Εἱρμός.

Ο'ν ἐν ὄρη ἁγίῳ δοξαθέντα, ϗ ἐν βάτῳ τυπωθέντα τὸν τᾶς Δ'ταρθενίας, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνᾶτε, ϗ ὑπερυψῶτε ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Εσμράφως ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλας τισῶς καταπτυφῶμεν, τᾶ φωτισμᾶ τᾶς χάριτος πανόλβιε· Κύριον ὑμνᾶντες, ϗ ὑπερυψῶντες ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ω'Σ ὀργανῳ τὸ πνεύματί σε τῇ γλώττῃ, κεχρημένον φωτίζα τὰς αὐθρώτας, μυσταγωγᾶν τᾶς χάριτος τὰ δόγματα. Κύριον ὑμνᾶντας, ϗ ὑπερυψῶντας ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Γνεδέθης τῇ χάρι μετὰ Παύλε, θεορρῆμον Λευκᾶ τᾶ θεηγόρε, ϗ ξυνωρὶς παναοίτιμος ἐδάχθητε· Κύριον ὑμνᾶντες, ϗ ὑπερυψῶντες ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Εοτλόκῳ σαγηνήσε τῷ λόγῳ, ἁλιεῖς πλώσας τὰς πλαύῃ κρατεμένας, τῷ φωτισμῷ τᾶς Πίστεως ἐζώγρησας· Κύριον ὑμνᾶντας, ϗ ὑπερυψῶντας ἀς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'λισάβετ Μητέρα σε Κυρίε, προσεφώνα προφῆτις δεδαγμένη, τὸν Βαπτιστὴν, ϗ Πρόδρομον βαστάζασα, Κύριον ὑμνᾶσα, ϗ ὑπερυψᾶσα ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ω'δὴ θ'. Ο' Εἱρμός.

Ο'ρος παρῆλθες τᾶς φύσεως, τὸν Δημιργὸν συλλαβᾶσα, ϗ Κύριον, ϗ τύλη σωτηρίας τῷ Κόσμῳ γέγονας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ε'στης Λευκᾶ τᾶς ἐφέσεως, τὸ τῷ ὀρεκτῶν ῥίζα φθάσας τὸ ἔσχατον, ϗ τέλος μακαρίε σαφῶς ἐτέτυχες, λυθεῖσαν τῷ ἐσόπτρων, τᾶς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Α'μπλας τῷ Κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐνθεασικῶς τῇ Τριάδι παρίσασαι, σὺν Παύλῳ τῷ θεόπτῃ Λευκᾶ πανάφημε· μεθ' ὅσε θεοφαύτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ι'γλῃ Λευκᾶ τῇ φωσφόρῳ σε, τὰς σὰς ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, ϗ Κόσμῳ τὸν ἀρίστιν παμμάκαρ βραβᾶσον· ὅτως σε θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Χαίρων Λευκᾶ νυῖ παρίσασαι, τῷ παμβασιλεῖ τῷ ζεφανῷ κοσμόμενος, τᾶς θέας δ'πρεπείας ϗ ὡραιότητος. διό σε Θεορρῆμον, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ο'γον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὸν ἐμὸν ἀναπλάσαι βελόμενον, ϗ τὸν σαρκωθέντα Παρθενίε τόκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Εξαποστειλάριον, Τοῖς Μαθηταῖς.

Τρυκᾶ Χριστᾶ Α'τόλε, μύσα τῷ ἀποῤῥήτων, ϗ τῷ ἐθνῶν Διδάσκαλε, μετὰ Παύλε τᾶ θέα, ϗ τᾶς ἁγνᾶς Θεοτόκε, ἧς τὸν θέαν εἰκόνα, ἐκ τόθε ἀνισόρησας. ἐκδυσώπα θεόπτα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε, ϗ τελάντων, τὸν ἱεραύσε κοίμησιν, παύσοφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λ'έσποινα παύτων Α'νασσα, πρόφθασον ἐν κινδυνίοις. πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τᾶς τελδταίας ἡμέρας· μὴ Σατᾶν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Α'ΐδης, μὴ ἀπώλεια· βήματι τῷ Υἱῷσε, τῷ φοβερῷ, ἀνθίσασθαι ἅπαντας παρασκεύαι, ὦ Θεομήτορ Δέσποινα, τοίνσον σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὰς Αἴνους ἅ. τροπάρια, ἦχος α'. ϗ δ'. ἦχος α'.

Νεφέλαι σε φωτός.

Χριστὸν τὸν Μαθητὴν, τὸν τᾶ Εὐαγγελίε συγγραφέα σοφώτατον, σκιᾶς τᾶς ἑκλογῆς τὸν ὡραῖον χαρακτῆρα ἐμψυχον τισοί· ὃ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀνάσας ὁ ἑπαι-

νος, Λυκαῶ τὸν Ἀτόσολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τῷ Θεῷ τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τὰς ἐπὶ γῆς, Θεολογίας ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος.

Ἰχῶν ἰατρικῶ, ὑπὲρ τῶν τῆ σωμάτων ἐκμαθὼν ἐπιζήμιον σοφὲ, κατ' ἄμφω παγκαλὴς ἀνεδείχθης, τῶ τῷ Θεῷ σοφίαν ἐμπνεόμενος. ἐν ᾗ καὶ θεραπεύων, ψυχὰς τε τὰ σώματα, Λυκᾶ παμμακάριστε, καλῶς πρὸς ἐπίγνωσιν· ἑτεροῖς πρὸς τὸν ἔρωτα τῷ Θεῷ, τὰς ἀνθρώπους ἑκάστοτε, ἀνάγας εἰς Οὐρανόν· καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις τῷ δόξημένων σε.

Γνίσῳ λογικῷ, τὰς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀψώνιον καλὸν, προσηγάγε παμμάκαρ· τιμιῶ ἀξιόχρεων, ζωῶ τῶ ἀκήρατον, Λυκᾶ ἱερώτατε. διὸ καὶ Ἀτόσολος τὸ Χριστὸ ἐχρημάτισας, σοφὸς Εὐαγγελιστὴς, τῆ τῶν πραχτέων ἔργων τῆς χάριτος.

ς'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Εὖτε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀληθῶς Ἰατρὸν πνεύματικὸν, καὶ τὸ Σωτῆρος μαθητὴν Λυκᾶν τὸν ἀοίδιμον ἐν ᾠδαῖς ἀφνμήσωμεν. ὅτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον, τῷ ἐπιχρίσματι τῆς Χριστὸ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε. καὶ ποταμὸς θεοβρύτων νασμάτων, ἐκ στόματος ἐμψυχωμένους χώρας, τὸ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς, ὁ φθόγγος αὐτὸ εἰς τὴν Οἰκουμένην. καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'. Ὁ αὐτὸς.

Λβιτικῶς σωνελθόντες οἱ τότε ἐν ἄσμασι, τῷ μυστικῷ Ῥήτορι τὸ Λόγε, Λυκᾶ ἐκβοήσωμεν· ἡ γλῶσσά σε κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστὸ τὸ ἐξυγράφε. ὡραΐζουσα τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν τῆς θείας ἐπιγνώσεως. ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν Σωματοσόλων σε τὰς πράξεις σωνεγράψω. διὸ παρεστάμενος τῆ Τριάδι, καὶ μόνῳ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τυπικά, καὶ ἐκ τὸ Κυρίου τὸ Ἀποστόλου Ω, δεύτερον. καὶ ς'. Ὁ Ἀτόσολος Προκείμενον, ἦχος πλ. γ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ς'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλε, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοὶ, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Κεφ. δ'. 5. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός με, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν. Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς. οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λυκᾶς ὁ Ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ Ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλε. μνημονεύετέ με τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, ἦχος δ'.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τὸ κτ' Λυκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σε. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τὸ Οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, Κεφ. ι'. 1.

καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. Χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ Πατήρ. ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Μνήμη τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου· τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς Προφήτην, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μνήμη τῷ αὐτῷ κ.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς Μάρτυρα.

Μνήμη τῷ αὐτῷ κα.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Μνήμη τῷ αὐτῷ κβ.

Τοῦ Ἁγίου, καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην, καὶ εἰς Μάρτυρας.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μνήμη τῷ αὐτῷ κε.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ. Ἐπέρασε μὲν τῶν Προοιμιακῶν, ὁ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσάριθμον ἦχον. καὶ γίνεται τὰ τροπάρια ἦχου πλ.

Εἰς τὸ παράδοξα θαύματα.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ νύγασαι, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τῶν Ἀγγέλων, ἐπαίνοις σέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἄσματα δέχεται· ὡ οἷον ἤθλησε, τῶς καλῶς ἠγώνισαι· δι' ὃ ἐχθρὸς, τέτταχου ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τοῦ Ἡλίου φανώτερον, εἰς ἅπαν Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν, ἐξ ἀφάτου φωτὸς λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος. ὃ τοῖς ἐλπίζουσι, νέφη ἀπηλάσησαν βαρβαρικὰ, νόσοι ἐδιώχθησαν, Δαίμονες ἤττηνται.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπὲρ Χριστοῦ λογχεύεται, ὁ τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἑκάστοτε, ῥομφαίᾳ ὤφθη δίκομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυριάματα, καὶ καταράστων Δαιμόνων φρύαγμα. ᾧ ἐκβοήσωμεν· Ἅγιε Δημήτριε σῶσε ἡμᾶς, σοῦ τὴν ἀσεβάσαν μνήμην γεραίροντας.

Γίγας ἀσεβείας πέφηνας, ἐρασμιένος σεβάσμιος, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, παρασμοῖς ἀσάλευτος, καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος. μετὰ σφοδρᾶς γὰρ σάλου, καὶ κλύδωνος, σοὶ τῷ ἀθέων προσρήξαν κύματα, σὺ δ' κατέβαλον, ἀκλινῆ σεβάσμιος πέτραν· μαρτυρικῷ, σέφει γὰρ ἐτόθησας, ἐγκαλλωτίζεσθαι.

Ἄθλα τοῦ παθόντος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων ἔλαβας, ἀθλοφόρε Δημήτριε. καὶ διασῴζεις, τοὺς σοὶ προσέχοντας, πολλῶν κινδύνων αὐτοὺς ῥυόμενος· ἔχων δ' ἄρεσον, παῤῥησίαν εὔδοξε, πρὸς τὸν Χριστόν· ᾧ καὶ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος.

Αἵματι τῷ σῷ σφαζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τὸ αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σὲ κενώσαντι, προσωμοιώθης Δημήτριε· καὶ κοινωνόν σε δόξης ἀργάσατο, καὶ Βασιλέως αὐτοῦ συμμέτοχον· ὡς ἀγωνίσαντα, καὶ τὸ ἀλάστορος, καὶ τὰ δεινὰ, τότε μηχανήματα, τελέως σβέσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡμέρον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. δεῦτε ἐν φιλεόρτοις φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, τιμῶντες μνήμην αὐτοῦ λέγοντες· χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαῤῥήξας διὰ τῆς πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος σεαυτῷ περιθέμενος. χαίροις ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας

καὶ παρανόμων, τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. χαίροις ὁ λογχλδθεὶς ὑπὲρ μελῶν, τὸ μακάριον πάθος, πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τὸ Χριστοῦ. ὃν καθικέτευε, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώτισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὀργῆς, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κρι. νιῶ. Θεοφανίου.

Τίς μὴ μακαρίσαιτο. Εἱρμός.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ξγ'. 15. Πίβλεψον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ ὑπὲρ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ Πατήρ, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς. ἀλλὰ σὺ Κύριε Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς. Ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου, ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Κεφ. ξδ. 1. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός· καὶ κατακαίσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου. Καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου. Ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά· καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Ἐδ. 8. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῇ ὁδῷ σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ. Ἡμεῖς δὲ πηλός, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν. Ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ εἰς τέλος μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Τοῦ Ἁγίου Ἀναγνώστου.

Κεφ. β'. 1. Ἀδὲ λέγει Κύριος. Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ Ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γενημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι. κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. Τάδε λέγει Κύριος· τί εὗρον οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῆς ματαίου, καὶ ἐματαιώθησαν; καὶ οὐκ εἶπον, ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπάρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου· ἐν γῇ, ἐν ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ, οὐδὲ κατῴκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Καρμήλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἶπον, ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠτίσαντό με. καὶ οἱ Ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ. καὶ οἱ Προφῆται προεφήτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελῶν ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κρινῶ πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ πρὸς τοὺς Υἱοὺς τῶν Υἱῶν ὑμῶν κρινοῦσι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ, καὶ ἴδετε· καὶ εἰς Κηδὰρ, καὶ ἀποστείλατε. Καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα· εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ Θεοί. Ὁ δὲ Λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἣ οὐκ ὠφεληθήσονται. Ἔξεσθε οἱ Οὐρανοὶ ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι· καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπι-

ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψασι, καὶ ὡς ἀστὴρες ἐν καλάμῃ διαδραμῶνται. Κεντῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, σωθήσονται ἀληθῶς, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Λάτρον, τὰ παρόντα ἰαμβικά.

Τῷ αὐτῷ. Γεωργίου Σικελιώτου.

Τὸ φρούριον ὦ Κυρίῳ Πόλις Θεσσαλονίκη. ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστις λαμπροφορεῦσα· Δημήτριον τὸν παγκύδοξον ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρὸν, ἀπόλαβε τῷ θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα. καὶ βλέπε καταῤῥάκτους τῷ Βαρβάρων τὰ θράσεα. καὶ δίχαιρε τῷ Σωτῆρι ἀοιδὴν ἄρασα. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς. Ἀναπαλίν.

Ἡ τῷ ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παρεῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τῆ Μάρτυρος ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς ἐφημίαν ὁ μέγας Δημήτριος. καὶ γὰρ τὰς τῷ Τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἔλεων, πρὸς τὸ ζαίδιον προθύμως ἤλατο· καὶ τὰ νικητήρια εὐδόξως ἀπανεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπᾶ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκιρτήματα, τὸ πνεῦμα σε Δημήτριε Μάρτυς σοφὲ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον. σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, καὶ ἐν ζαδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας, ὡς ἀδάμας στερρὸς. λογχεύθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν, τὴν ἀκήρατόν σε παρεβάσμιε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου παθόντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Κόσμου, τῷ θαυμάτων ἅλληφας τὴν ἐνέργειαν· ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. διό σε σήμερον τὴν ποίμνησιν ἑορτάζοντες, ἐταξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Τὸ αὐτὸ. Θεοτοκίον.

Τὸ μεγίστε μυστηρίε· βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, ἐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα. ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ, φύσεως μὲν τύλας ὑπῆρξεν ὡς ἄνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα ἀ διέῤῥηξεν ὡς Θεός. ἀλλ' ὅπως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς ἐσῆλθεν. ὅπως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. ἀταθῶς ἐσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται. ἐδὲις ἀ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ἀμὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ'. Ἰδιόμελα τὰ Σταυρὰ, ἦχος δ'. Συμεὼν τὸ Θαυμαστόν.

Ἡ γῆς σωπαρασομένης τῷ τῆς ὀργῆς σε φόβῳ, βροτοὶ καὶ τὰ ὄρη συσείονται Κύριε· ἀλλ' ἀπλαγχνίας ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σε ὀργισθῆς ἡμῖν. ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῷ χαρῶν σε· τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τε σεισμοῦ ἀταλῆς ἐλεύθερωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Σωτίσασας τὴν γῆν, καὶ σωτεπάραξας αὐτήν.

Ὀβερὸς ἅ Κύριε, καὶ τίς ὑποχήσεται τῆς δικαίας σε ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ ἀραῖα τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ἅ Κύριε· τὰ ἔργα τῷ χαρῶν σε μὴ παρίδῃς ἀγαθέ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε Πόλιν κινδυνεύουσαν.

Ὁ αὐτὸς ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἰνδεῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ Σεισμοῦ ἀταλῆς καταχωσθεῖσαν ἥκουσον. ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάσασιν, ἡ μετάνοια παρακαλᾶ. ἀλλ' ὡς ἐκείνης βοῆ λαοῦσε, μετανοίων καὶ κτίσεων, οἰκτείρας προσεδέξω. καὶ ἡμᾶς παιδαλομένους, διὰ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, σῶσαι καὶ ἐλέησον.

Ὁ αὐτὸς. Θεοτοκίον.

Χαρμονὴ ἡ θαυμαστή σε ψυχὴ καὶ ἄμωμος, ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν ἄρειον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον· ἧς τὰ τείχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηνται. ἔχει δὲ καὶ τὸ τανεύτιμον καὶ ἀθλητικώτατόν σε σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον ναὸν ἐπὶ γῆς, τιμῶν ἄσυλον θαυμάτων, καὶ σημάτων ἀλεξητήριον. εὖθα προσρέοντες,

τες, τὰς ἱάσεις ἀρρυόμεθα. φράσησον τανάφημε, τιὼ σὲ μεγαλιώσαν Πόλιν, ἀπὸ ϗ ἐναντίων προσβολῶν. παῤῥησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χεισὸν, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τ'Νύμφλτε Παρθενε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί. Μήτηρ Θεοῦ τὸ ὑψίστα, σῶν οἰκετῶν παρακλήσας, δέχθ τανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν ϗ πταισμάτων. νυῦ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπτα σωθιῦαι πάντας ἡμᾶς. Τροπάριον, ἦχος γ'.

Ε'γαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδυνίοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Α'θλοφόρε τὰ ἔθνη τροπέμενον· ὡς ὃν Λυαίε καθῆλες τιὼ ἑταρσιν, ϗ ἐν ϛαδίῳ θαῤῥώσας τὸν Νέστορα, ὅπως Α'γιε, Χεισὸν τὸν Θεὸν ἱκέτλε, δωρήσαθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεϴ.

Ε'τερον, τὸ Σασμῶ, ἦχϴ. πλ.

Θ'Ετιβλέτων ἐτὶ τιὼ γιῶ, ϗ τοιῶν αὐτιὼ τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τὸ σασμῶ ἀτελῆς, Χεισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ϗ καταπέμψον ἡμῖν, τλέσια τὰ ἐλέησε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, μόνε φιλάνθρωτε.

Τὰ αὐτὰ, καὶ ας τό, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετ' ἄλλ. καὶ ἦχ. α'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η'Μνήμη σε εὐδόξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον τιὼ Ε'κκλησίαν Χεισοῦ· καὶ ταύτας σωήγαγεν, ἅσμασιν ἑταξίως, Α'φημᾶν σε θεόφρον, ὡς ὄντως ϛρατιώτιν, ϗ ἐχθρῶν καθαιρέτιν. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Ὅμοιον.

Τ'Θλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χεισὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν αὐίχυρον. πλανίων γὰρ ϗ εἰδώλων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν τίσι, δ'σεβείας ἀλάϊτης. διόσου καὶ τιὼ μνήμιω σεπτῶς πανηγυρίζομεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ'Λτὶς ἀκαταίχυντε, ϗ πεποιθότων ἐς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χεισὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. πᾶσιν σωὶ τοῖς ἁγίοις Α'ποϛόλοις δυσώπα, δῶναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἵλασμὸν καὶ ἀρωίων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Τὸν σωάναρχον Λόγον.

Τ'Δισάκτῳ τῇ τίσι ὁ ἀθλοφόρος Χεισοῦ, ϗ τυρώνων τὰ θράση καταβαλὼν αὐδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε. ϗ ϗ βασανίων ἀμοιβιὼ, τιὼ ϗ θαυμάτων παροχιὼ, ἐδέξατο ἐκ τε μόνε, Θεοῦ τὸ ἀγωνοθέτε, ᾧ ϗ πρεσβεία ἐλεηθιῶαι ἡμᾶς. Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χ'Αῖρε τύλη Κυρίε ἡ ἀδιόδλτος· χαῖρε τεῖχος, καὶ σκέτη ϗ προσρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμασε λιμιὼ, ϗ ἀπαρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ὡ σαρκὶ, τὸν ποιητιὼ σε, ϗ Θεόν. πρεσβεύσα μὴ ἐλλάτης, ὑπὲρ ϗ ἀνυμνόντων, ϗ προσκιωύντων τὸν τόκον σε. Ε'τερα τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχϴ. γ'.

Τιὼ ὡραιότητα.

Ρ'Ὸν συμπαθέσατον, Κυρίε Μάρτυρα, ἐκδυσωπῆμεν σε, τισῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς ταυτοδατῶν, κινδυνίων ἑτερχομένων. ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, ϗ σωμάτων τὰ τραύματα. θραῦσον τὰ φρυάγματα, ϗ ἐχθρῶν ἡμῶν Α'γιε. ἀρωίδσον ἡμῶν τιὼ ζωιὼ, ὅτως ἀεί σε δοξάζωμεν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ'Εομακάρισε, Μήτηρ αὐύμφλτε, τιὼ ἀθενοῦσαν μου ψυχιὼ θεράπευσον· ὅτι σωίεχομαι πολλοῖς, ἐν πταίσμασι Θεοτόκε. ἄθεν ϗ κραυγάζω σοι, ϛοναγμῶ τῆς καρδίας μου· δέξαι με τανάγραντε, τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα. ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ κραυγάζω σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Α'ναβαθμοὶ, τὰ ά. Α'ντίφωνον τὸ τετάρτε ἦχε. Προκείμενον, ἦχϴ. δ'.

Θαυμαϛὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Α'γίοις αὐτοῦ. ϛ. Τοῖς Α'γίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Π'ᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τὸ κτ Λουκᾶ.

Κεφ. κά. 12.

Ε'Γεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. προσέχετε ἀπὸ ϗ ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς ϗ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς, ϗ Η'γεμόνας, ἕνεκεν τὸ ὀνόματός μου. Α'ποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθιῶαι. Ε'γὼ γὰρ δώσω ὑμῖν ϛόμα, καὶ σοφίαν ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιςιῶναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε

σεσθε δὲ ϗ ὑπὸ γονέων, ϗὰ ἀδελφῶν, ϗ συγγενῶν, ϗ φίλων· ϗ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. ϗὰ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ϗ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆ Ἀθλοφόρῳ.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα ξ'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμ. τῆ ἁγίᾳ, ἦχ. πλ. β'.

Ζήτει ἃς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς.

Οἱ Κανόνες τῆ Σαρμῆ μετὰ τῶν ἁγίων ἃς ς'. καὶ τῆ Ἁγίᾳ οἱ δύο ἀπὸ τέσσαρας.

Ὁ Κανὼν τῆ Σαρμῆ, ὃ ἡ ἀκροξ.

Ὦ Χαρᾶς τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον πάχθ. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ ά. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠτάρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν τοντέμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργήσου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάσχημα ἡμῶν. ἐχαρίσω σε διὸ σοὶ δοξάζομεν.

Ἀίρων σοὶ καθ' ἑκάστην τὴν παντελῆ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ φύλλον ἀτελὲς, διασώσας ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου τοὺς σοὶζων Κύριε.

Γῆσαι Σαρμῆ βαρυπάτου πάντας ἡμᾶς, ϗ μὴ δῴης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν μακρόθυμον.

Κετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη ἀπλάγχνασου, ἐπὶ Πόλιν ϗὰ λαὸν, συμπαθῶς δακνύσσα Σαρμῆ, βαρυπάτου, ϗ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίᾳ. ὃ ἡ ἀκροξ.

Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Θεοφάνους. Ὦδὴ ά. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν θεῖον τῆ μαρτυρίᾳ σέφανον, ἀοιδησάμενος, περὶ Θεὸν χορδαῖς ἀσραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος· ϗ φωτισμῷ πληρούμενος, Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ὡς ὄντα τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, ϗ μέλῃς αἵματος, ἠγωνισμένον μάκαρ καρτερῶς, ϗαθηράν τε τὴν σύσασιν, πρὸς τὰς ἀγῶνας δέξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Ἀχαΐας τὸν ἄριστὴν καπήρασας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σε λόγχῃ καθελὼν, θείκης ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νῶν δυνάμεσιν, ἃς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Μήτωρ καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀτάπωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε τανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ὑπόστασιν, τὴν ὑπὲρ λόγον, ϗ διάνοιαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Ἁγίᾳ, Ποίημα τῆ Ἁγιωτάτῃ, ϗὰ οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κύρῳ Φιλοθέῃ, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ, ϗ δεήσεως ἃς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρον. Ὃ ἡ ἀκροξ.

Μύρῳ νοητῷ προσπλακεὶς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις.

Φιλοθέου. Ὦδὴ ά. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μείς με Δημήτριε, ϗ δόξα θεία γεγένησαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον κἀγὼ τῆς φίλης σου· διὸ δέξαι με τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τὸ μύρον σου, τὴν χάριν σήμερον.

Πῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σου τοῖς ἀρετῶν τὴν ψυχήν. ϗαινῷ τρόπῳ δὲ, τεσῶν νικᾶς γενναίως· ϗ μύρον τὸ σῶμά σου, κρίνων ἀνέδειξας.

Ἐυμάτων βορβόρου με, ϗ δυσωδίας Δημήτριε, ἀτόσμητον δέομαι, τοῖς ἀκαθάρτων παθῶν· ϗ τῷ μύρῳ σου, λαμπρῶς ἐωδίασας, Χριστῷ μύρον ποίησον, ἄξιον σκεύωμα.

Ὡς μύρον μοι ἔφησε, Δαβὶδ ὁ θεῖος ἐν Πνεύματι, τὴν σύνωσιν εὐδόξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνήν· τὰ δὲ μύρα σου, σοφὲ τὴν νέαν κτίσιν, σωτήρας πρὸς ἕνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος. Θεοτοκίον.

Ἀνᾶσαν τανάμωμε, μύρου τῷ θείῳ ἀλάβαστρον, ϗ σκεῦος ἐξαίρετον τῆς ἐωδίας Χριστοῦ, ἱκέτευσε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι τῆς ἁμαρτίας με.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὦδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. ϗὰ στερεώσας ἡμᾶς ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Γῆ μασίζεται ἡμῶν, ϗακῶς διακαμένων, ϗ φθᾶ τὸν ὀργιοῦσου, συγκινοῦντων

καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ. ἀλλὰ φῆσαι, Δέσποτα ϗ δέλωσε.

Τοτάσας Κύριε τὴν γῆν, ἐσερέωσας τάλιν, ναθεπῶν ἐτισρέφων, τὴν ἀθένειαν ἡμῶν, σηείζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θέῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Ἐννώσας θανάτου τὸν πικρὸν, καὶ σασμὸς βαρυπάτες, ϗ πληγὰς ἀνηκέσους, ἁμαρτίας ἀδελφοὶ, ἐκφύγωμεν, ϗ Θεὸν, μετανοίας τρόποις ἐκμαλίξωμεν. δίς.

Μόνη ἁσα ἀγαθὴ, τὸν παναγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπα, τῆς ἀνάγκης τὸ σασμὸ, ῥυσθῆναι ταύσης ὀργῆς, Θεοτόκε, ἅλωσαντε δεόμεθα.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται.

Ἐλόγισαι παράδοσι, τὸ ϗ τυραννων παρά σοι πρόσαγμα· τὸν τὸ Θεὸ Λόγον γὰρ, παύων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Τχνία φωτοειδὴς, τὸ μαρτυρίᾳ ἐν σκηνῇ γέγονας, θέῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Ἀσεών σε τηγὴ, ἡ ἱερὰ ϗ θαυμασὴ Πόλις σε, ϗ Θησαυρὸν ἄσυλον, ταύσης ἀφροσυνης τετλήτηκεν. δίς.

Ὠμενος τὴν μορφὴν τὴν σαθρωθεῖσαν ϗ βροτῶν Παύαγνε, ταύτῃ ἐκ σὸ ἐνδύεται, μένας ὅτερ ἰῶ ὁ φιλάνθρωτος.

Ἄλλος. Τὸς σὸς ὑμνολόγος Θεοτόκε.

Αμάτων ἐτέβης ζωηρύτων, βαπτίσματι θέῳ καθαρθεὶς· αἵματι δὲ λεσάμενος, μαρτυρικῷ Δημήτριε, κράσιν καινὴν τετέλεκας, τηγὴ ϗ μύρων γενόμενος.

Μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίε ποταμὸς, τέρπας λαμπρῶς τὴν Πόλιν σε, τὸ μύρε τοῖς ὁρμήμασιν, ὡς θεῖα δὲ σκιιώματα, καθαγιάζεις τὰ σύμπαντα.

Πόλις σε Μάρτυς, ὥσπερ κρήνη, ναμάτων ὁρᾶται ζωτικῶν, ὡς ῥάμματα τὰ μύρα σε, ποταμηδὸν προχέουσα, θαλάσσας τῶν αἱρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Ὁ μύρον Χριςὸς ἐν τῇ ψυχῇ σε, Δημήτριε ρεῦσαν νοητῶς, ὡς χάλεσι τοῖς μέλεσι, μύρε τηγὴ ἔξιχες, τῆς χάριτος τὸ Πνεύματος, σεπτὸν δεκτύων σε σκιύωμα. δίς.

Δὲ ἡ Παρθένος ἀνακράζα, τῷ παύων Δεσπότῃ, καὶ Υἱῷ· καλός ἐ ὁ Νυμφίος με· ἰδὲ καλὸς ὡραῖός τε, ἃς τὴ ὀσμὴ τὸ μύρε σε, ασθὴ δραμεῖμαι ὀπίσω σε.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, τὸ Ἁγίου, ἦχος πλ.

Τὴ Σοφίαν, ϗ Λόγον.

Υσεβέας τοῖς τρόποις καπηλεπῶν, ἀσεβέας τὴ πλανίῳ καπηβαλὼν, Μάρτυς κατετάτησας, πῶν τυραννων τὰ θράση. ϗ τῷ θέῳ τόθῳ, τὸν νῦν τυρτολόμενος, ϗ ἀδώλων τὴ πλανίῳ, εἰς χαος ἐβύθισας. ὅθεν ἐταξίως, ἀμοιβὴ τῶν ἀγώνων, εἰδέξω τὰ θαύματα, ϗ πηγάζεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Δημήτριε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἁπλᾶ τῶν αἰώνων ἀρετῶν, Βασιλέως ἀνόμε τοῖς βελὴ, ξεκλινας ὁδὸν, καὶ γλυπτοῖς οὐ ἐτένθυσας. διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενηύοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας σερρότατα. ὅθεν ϗ τῇ λόγχῃ, τὴ πλευρὰ ξεχωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν τιχῶς προσιόντων σοι, ἀθλοφόρε Δημήτριε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Ἕτερον, ἦχος δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ης ἐπελθέσης σε ὀργῆς ἀφορήτε, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς, ϗ ἐῤῥύσω, φιλανθρωτίας τέλαγος δεκνύων Χριςὲ, νῦν δ' χαριςεμώσοι, παιδαγθέντες ἐκκλίναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατόντων. ἀλλ' ἐπιβλέψας οἰκτιρον ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς τεκέσης σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χριςός με δυνάμις, Θεὸς ϗ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπα ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Λλάξας Κύριε, τὴ γῆ βεβλόμενος, ἐδρασμῷ ἀληθείας ταύτας ἡμᾶς, Δέσποτα σηείζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς τῶν δολίων πολεμήτορος.

Ἡ θέᾳ νεύσασε, κλονᾶς τὰ σύμπαντα, ϗ δονᾶς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικέντων Δέσποτα· τῆς ἐν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Ὑ δ' ὅλως ἔχοντες, ἃς νῦν τὸν φόβον σε, ἐκφοβᾶς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, μόνε

δίσυμ-

ἁσυμπάθητε· ἀλλὰ σωθήτω ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέησον θαυμάσωσον. Θεῖον.

Ν Αόν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἁγίῳ ναῷ σε χάρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δέησιν· ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχες τὴν βοήθειαν.

Ἄλλο. Ε ταρθύπασε ἰδοῦσα.

Ν Ενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τῆ Θεῆ παν ύψιος, θεόμενος Λόγος, δόξῃ ἐξεφάνωσε, δημήτερον ψάλλοντα· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θ Ωμόμενος ταλαίμῃ τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τὸς λιμένας ἔφθασας τὸς γαλιωοπάτες. εὖθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτερε· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Κ Ατὰ τῆς πλανῆς τὸ τρόπαιον ἀναιρήσας, νικητικὸν διάδημα τῆς δικαιοσυνῆς, ἔλαφας Δημήτερε, κραυγάζων τῷ Κτίσῃ σε· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Θεῖον.

Ὡς ἐξ ἁπάντων κτισμάτων ἁπάντων ἱερωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι μόνη κατηξιώθης. τὸν γὰρ γεννήσασα, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Ἄλλο. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡ Ρίμον ὡς βότρυσε Μάκαρ Χριστὸς, θλάσας ἐξ ἀμπέλου δρεπόμενος, ἐναποθλίβη, μαρτυρίᾳ τοῖς λαοῖς· τὸ καταῤῥεῦσαν γλεῦκος δὲ, μύρα θεῖαν βλῦσιν ἠργάσατο.

Π Οῦ μονὰς Νυμφίε μου, τὸ τὴν σκηνὴν, σὸ ἐν μεσημβρίᾳ κατέπηξας; ὁ σεφανίτης, ἀνέβαν τῷ Χριστῷ· εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρων σου, μῦρον ἐκδραμεῖμαι ληψόμενος.

Ρ Εύματα Δημήτερε πλανῆς δεινῶς, κλύσας τῶν αἱμάτων σε ῥάβδοις· ἁμαρτιῶν μου, καθῶν τὰς τοπαβὰς, εἰς πέλος ἀποξήρανον, μύρων σε τοῖς ῥάβδοις δέομαι.

Θεοτοκίον.

Λ Έγε μοι Νυμφίε μου, λέγε τρανῶς, τὸ τότε τοιμαίνεις τὰ πρόβατα; ἡ Νύμφη κράζει, τῷ Νυμφίῳ, καὶ Υἱῷ. ἡ ὁσμὴ γὰρ τοῦ μύρων σου, πάντας τὰς φιλοῦντάς σε ἕλκυσε.

Καταβασια. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ρ Ὼ, θεῷ φέγγος ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, τόθω καταύγασον δέομαι. σὲ ἀδεύαι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλέμενον.

Τροπάριον.

Κ Αὶ σὺ καρδία σάθητι νῦν, βλέπουσα Θεὸν τὸν ἀπαλλὼ, ἐπικαμεύλω καὶ βόησον· φῶς σαι τὸ λαός σε Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σε εὐσπλαγχνε.

Π Αὸν καὶ Πόλιν ὧπερ τῷ σῷ, αἵματι ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ σωπαράσταν τὴν γῆν, σασμῷ φοβερῷ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετέυσε.

Ὁ Δός σε Δέσποτα τὰς ὁρθὰς, γνώμη ὑπεκλίναντες γρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέτομεν, σὲ τὸν συμπαθῆτε, καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμων γενοῦ τοῖς δούλοις σε. Θεοτοκίον.

Ν Ὸν βοηθέαις ἦλθε κόρος, νῦν καταλλαγῆς χαρὰ Ἁγνὴ, τρὸς τὸν Υἱόν σε, καὶ Κύριον· ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρυκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικαμούσης ὀργῆς λυτρώσηται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γ Ὰρ τόθε Θεϊκὸν, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος, πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, πῶν ἀδώλων μανίας, ἀοίδιμε Δημήτερε.

Ῥ Ύσμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδυνῶν ἐτίφανον, Δημήτερε, ταῖς ἐχαῖς σε, περισκέπων τὸς τίσα, καὶ τόθω ἐφημεῦντάς σε.

Ο Ἱ τίσα πρὸς τὸ σὸν, ἐπαγόμενοι πέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, σωτόμως ἀπαλλάττονται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς γίνεται Θεομήτωρ, ὑπὲρ νοῦντε καὶ λόγον, Υἱὸς σοι ὁμοούσιος.

Ἄλλο. Ἐξέχη τὰ σύμπαντα.

Ὁ Μέγας ἐν μάρτυσι, Δημήτριος τοῖς αἵμασι, ἱδρῶτας κεράσας πῶν ἀγώνων, μῦρον τὸ θεῖον ἡμῖν ἐσκέδασε, τυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος καλῶς, ἑψήσας τὸ φάρμακον, εἰς ψυχῶν καμνιῶ κάθαρσιν.

Ω μάτων τὰ τραύματα, καὶ τῶν ψυχῶν Δημήτερε, ὥσπερ ἀντίδοτῳ δρασηρίῳ, μύρῳ καθαίρεις τῷ ἐκ τοῦ πάθους σε. ἰὸν ἀποτελῶν νοητὸν, ζήλῳ τοῦ Δεσπότου σου, σαλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σε.

Π Τρὸς ἐνεργέσερον, τὸ μῦρον σε Δημήτερε, πᾶσαν διατρέχον Ἐκκλησίαν, βλύζει πηγάζει. ζῆτε καὶ δρᾷ μυσικῶς, τοῖς τίσι προσρέχουσιν αὐτῷ, φλέγον τὰ νοσήματα, καὶ διῶκον τοὺς δαίμονας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σε, Κόρη σκιρτώσας ἤργασαι, ταύτῃ μυροθήκῃ καινῇ μύρε. ὅθεν Παρθένοι, Ἁγίων θεῶν ψυχαί, ὀτίσωσε ἔδραμον θερμῶς. ἣ καλὴ βοῶσαί σοι· ἣ καλὴ Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ποῦ βίε τιὼ θαλάσσαν, ὑψεμείλιω καθορῶν, τῷ τεραστιῶν τῷ κλύδωνι, τῷ δ'δίῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν με τολυέλεε.

Οἱ ἔχοντες Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσωπῶν, οἱ πατανοὶ τὸ ὕψος σε, τὸς ἐκλεκτὸς Ἀγγέλος σε εἰς θερμιὼ, κινῆμεν παράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σε ῥῦσαι ἡμᾶς.

Γνῶμον ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, καὶ ἐδαμῶς σιωπήσασας, ὑπὸ τιὼ γιῶ συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας· διὸ χαρίτως διό σε μεγαλυνόμεν.

Προσάττες σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅτως ἡμᾶς παυσώμεθα, οἱ πατανοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος χάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σε Λόγε σηριζώμεθα.

Θεοτοκίον.

Γίαι Θεόνυμφε, ἀπορύμενον νιωὶ, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον· καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεὸν ἀγανάκτησιν, μετατοίησον τάχε δυσωπουμένη σε.

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετ' φωνῆς.

Συμφώνως σωπελθόντες ὑμνοῦμεν Δημήτριε, τιὼ φωτοφόρον σε μνήμιω, καὶ θαυμάτων πλήρη, καὶ χαρισμάτων, τὸν Ἁγίε καὶ σεττὸ παμμακάριστε Πνεύματος.

Τσον με τὶς σπορὰς τῷ τπασμάτων πρεσβεύεις σε· ὡς γὰρ ἀήττητος μάρτυς, παῤῥησίαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότιω. καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Στιλον τῷ ἀκανθῶν ἐν μέσῳ διράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος ἐν τῇ γαστρί σε Λόγε ἐσκίρτησεν.

Ἄλλο. Τιὼ θεάν ταύτιω.

Πουτρὸν τὸ θεῖε βαπτίσματος, λεσάμενε ἐλαμπρύνθης ἀοίδιμε, μῦρον τὸ Πνεύματος· ὃ τηρηθεύσοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα μῦρον ἐργάσατο.

Νάσα δεῦρο πλησίον με, ψυχὴ τῆ Δημητρίε προσφθέγγεται, Νυμφίος Κύριος. οἶκον τὸ νάρδε εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὀσμῆς τὸ μύρε με μεταλάβωμεν.

Καινὰ Δημήτριε κράζασοι, Νυμφίε ὁ Χριστὸς τὰ τελέμενα, ὁ χαμὼν λέλυται, δεῦρο τὸ ῥόδον ξιώθησεν. εἰς τὴν ὀσμιὼ ὦ φίλε, δράμε τῷ μύρων με.

Γῶφησιν ὁ ἐρώμενος, ἐγὼ Νυμφίε πάδω ὀτίσωσε· ὀσμὴ γὰρ μύρων σε, ταύτων τῷ μύρων ὑπέρκαται, ἥτις ἡμῶν τὸ αἷμα, μῦρον ἐργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτῳ θανάτος λέλυται, ζωὴ ἀτὸ τῆ τάφε ἀνέτηλε, τῷ ξεύῳ τόκῳ σε, νόμων λυθεύτων τῆς φύσεως. Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα μῦρον γεγένηται.

Καταβασία. Τιὼ θεάν ταύτιω.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Οἷς τῷ αἱμάτων σε ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐτορφύρωσεν. ὁ δές σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ τειμέτων τιὼ Πόλιν σε ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχας τὸ σήριγμα.

Οἶκος.

Οὕτων τὸν μέγαν ταύτες συμφώνως οἱ τιχοὶ σωπελθόντες, ὡς ὁπλίτην Χριστῦ, καὶ μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς, καὶ ὕμνοις αὐαβοῶντες τῷ Δεσπότῃ, καὶ κτίσῃ τῆς οἰκουμένης· ῥῦσαι ἡμᾶς τῦ Σεσμῦ τῆς ἀνάγκης φιλανθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, καὶ παύτων τῷ Ἁγίων Μαρτύρων σε. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τῦ ῥυσθῆναι κινδυνων, καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ σήριγμα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κς'. Μνήμη τῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξε Μεγαλομάρτυρος Δημητρίε τῦ Μυροβλύτε, καὶ Θαυματουργῦ.

ξ. Δημήτριον νύττεσι λόγχαι Χριστέμε. Ζηλοῦντα πλάγας λογχονύττε σῆς Παθῶ.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἕκτῃ ἀέθλον.

Ὅτ' τος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανῦ, καὶ Μαξιμιανῦ τῷ Βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως, Ἀσεβὴς ὢν ἀῶθεν, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίσεως. Ἐτιδημήσαντος δὲ τῦ Μαξιμιανῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῇ Ἀσεβεῖ διαβόητος. Σεμνυνομένε δὲ τῦ Βασι-

λέως

λέως ἐπίτινι αὐδρὶ Λυαίῳ τὄνομα, καὶ προτρεπομένου τὸς τῆς χώρας ἔξελθεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτὸν, (ὢν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος, καὶ ῥώμῃ τὸς κατ' αὐτὸν ὑπερβάλλων,) Νεανίας τις, τῷ τίςιν Χερσιανὸς, τὄνομα Νέσωρ, προσελθὼν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη. Δὸς λε τῷ Θεῷ, βάλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ, ἀλλὰ εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ὁ δὲ τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ καταφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ· καὶ τὸν Λυαῖον, φησὶ, νικήσας, καὶ ὑπὲρ Χερσοῦ μαρτυρήσας. Τούτοις ὁ Νέσωρ τοῖς ῥήμασι θαῤῥήσας, ἀπέρχεται τῷ Λυαίῳ, καὶ τῷ ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν. Διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς αἰχμωθεὶς, ἐπεὶ καὶ ἐρωτήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν· ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχας τὴν πλάγιαν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς. καὶ τότε γνωρισθεὶς, εὐθέως ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τῷ ψυχῷ· πολλῶν θαυμάτων, καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευτὴν γενόμενος ποιητής. ἐπὶ τῆ τοῦ Βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ Ἅγιος Νέσωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Μεγάλου καὶ φιλοθέου Σεισμοῦ.

ϛ. Ἔσεισας, ἀλλ' ἔσησας αὖθις γῆν, Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Ὠ, ἑκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, εἰκοστῇ ἕκτῃ μαΐου Ὀκτωβρίου, ἐγένετο Σεισμὸς μέγας, καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῷα, καὶ τὰ ἄλλων ὡραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλὰς συγκαταχωσθῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Παναγίας, καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν μυσταγωγίαν. Ἧς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὸν κάμινον ἠργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ, καταφλέγον πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔτασε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Περύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας τοὺς οἰκέτας σου, ἀπαραγμῷ, καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς· ἀλλ' ἐφόβησας ζηπῶν, τοῦ ἐπισρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀπατείλωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν· ὅτως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἔχωμεν Χριστόν· ἐκτείψαι Σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι κράξωμεν, καὶ χεῖρας ἐκτείνωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ τοιοῦν τὰ πονηρά· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, σπείρει θέλων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Εὖσον ἄνθρωπε σῴζειν τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῷ μεγάλῳ, καὶ φοικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Ἄλλο. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐλεμπρυσμένος τῇ θείᾳ δόξῃ, καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς πορφυρίδι κεκοσμημένος τῷ σῷ αἵματι, ἔχων αὐτὶ σκήπτρου εὐδόξει τὸν Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν, Μάρτυς Δημήτριε, εἰς αἰῶνας βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐρύργησας τὸ αἷμά σου Δημήτριε, αἱρέσεως παναθέμε, τῷ Βασιλεῖ τῶν πάντων· πλευρὰν δὲ λελόγχευσαι, τοῦτον μιμούμενος. ὅθεν δίδωσι, τοῖς αἱμοιβὴν καταλλήλου, μύρον ἄλλο δεδαγκώς σε.

Σεσωμάτωται τὸ μύρον τὸ ἀραίον, Χριστὸς ὁ Κύριος, διὰ φιλίαν βροτῶν. αὐτὸν

τὸν δὲ Δημήτριος φιλήσας ἄφυσα, Χριστὸς γίνεται, μύρῳ κωνῷ χρησάμενος, καὶ σαρκὸς ἐκβλύζει μύρα.

Τῷ χρίσας με Χριστὸς ἀγαλλιάσεως, δουλείας ἔλυσε, καὶ τυραννίδος πικρᾶς. ἀλλ' αὖθις δεδάλωμαι, αἰχίσαις πράξεσιν· ἐλεύθέρωσον, αἰχρᾶς δουλείας ἄφυσε, σὺ τῷ μύρῳ καταχρίσας. Θε.

Ἐκλεξάμενος Νυμφίος ὁ ὡραῖός σε, Παρθενίε Δέσποτα, τῇ γηγενῶν τῆς φυλῆς, λαμπρῶς παρεσήσατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦρο Νύμφη μου, ἀτὸ Λιβάνου λέγων σοι, δεῦρο Νύμφη μου, καὶ Μήτηρ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίαν θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἧς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς φιλανθρώπου, ἐτελθούσης ἀθρόως σωτηρίαν ηὑρήμεν· καὶ ἀτελτίσμῳ πανηγύρει σωτηρίᾳ ἐνεχέθημεν, προσαγαναπτῶντος δι' ὅλου καθ' ὑμῶν σου.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας τινὲς, καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην, σώζειν δυνάμενον. κράζοντες Χριστὲ τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλανθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων, σύλλογος, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἱκετεύσασε Δέσποτα. φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεπατανωμένου.

Ὁ Γινώσκων οἰκτίρμων τὸ ἀθενὲς ἡμῶν, καὶ ἀόλιθον ταύτης, καὶ ἀδιόρθωτον, αὖες τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν πάροχον κότασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον τὸν Κόσμον.

Θεοτοκίον.

Γνωσθὴς Θεοτόκε τὸν ἀσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν ζυγαγμὸν τοῦ λαοῦ σου, καὶ πάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Ἀλλο. Χάρας ἐκτείσας Δανιήλ.

Μαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, μανίαν εὐδόξε, καὶ τὰ παλαίσματα, τῇ ἀκαθαίρετον δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονὼς, Μάρτυς Δημήτριε αὐεβόας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀρτύρων ἐξάθαον δεκνὺς, Μαρτύρων εὔκλειαν, Μάρτυς Δημήτριε, λυτρὸν λυσάμενον ἅγιον, ὁ ἁμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγχῃ νυττόμενος, καὶ κραυγάζων· ταῦτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῶν θαυμασίων σου πληθὺς, τῇ ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὧν σοι παρέχε Χριστὸς, τοῖς πᾶσιν εὐδόξε δεκνυσι· καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι σαφῶς, χάριν κηρύττει ἡμῖν τοῖς βοῶσι· ταῦτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεῖον.

Ἡν μόνῳ ἐν πάσαις γυναιξὶ, Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἀγνὴν, ὑμνολογήσωμεν. Αὕτη γὰρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ Κόσμου λυτρωτὴν Λόγον γεννήσασα, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας ἐσαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑψώσας Χριστὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἀληθῶς σοῦ ὁ λάρυγξ ἐμελέτησε. σόφισμα σὸν λελάληκε, σοφίας τὰ ῥήματα· τῶν ἁρμάτων ὤφθησαν αἱ σιαγόνες σου· φιάλαι διὰ τοῦτο Χριστός σε, μύρου θείου πρήνην ἀνέδαξε τῷ Κόσμῳ.

Ἡμάτων ἰσχύσας σεφηφόρε, ὡς βέλη τοῦ δυνατοῦ ὁ σὸς αὐτίταλος, φείτων αὐαὶ χαράσσε, τόρρωθεν σρεφόμενα, σοῦ τινὶ πλάγιον αὐώρυξε, μυρίῳ δόρατι· ἢ μύρων αὐαδόσα θαλάσσας, ὡς τὰς Αἰγυπτίους αὐτὸν καταβαπτίζει.

Ὁ Μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὁ ῥύσης ἐν τοῖς κινδύνοις ὁ χαίρετος, πρόμαχος ὁ κράτιστος, πάσης Ἐκκλησίας τε, οἷα Πατὴρ φιλόστοργος τοῖς τέκνοις δίδωσι, θηλυῒ αὐξητικῒ ψυχοτρόφον, τινὶ πλάγιον ὡς γάλα, τὸ μύρον χορηγοῦσαν.

Ὅσων καὶ δεινῶν ἀῤῥωσημάτων, δαιμόνων ἐπιβουλῆς τε σὺ διέσωσας, μέγιστε Δημήτριε, μύρου ταῖς ἀρδείαις σου, τινὶ πατρικῒ οἰκίαν μοι, ὧπερ ἐφύλησας, τιμῶν τινὶ ἀρετῒ καὶ τεκόντων· οἷς ἡμᾶς σωσάντας, ὑμνοῦντάς σε τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Λαβόντες κοινὸν, ὦ Θεοτόκε, καὶ δόξαν οἱ σὲ τιμῶντες πάντες ἔχοντες, πίστει σοι προσρέχομεν, πόθῳ σε διόμεθα, τῆς ἀδοξίας λύτρωσαι τῆς ἐν τῷ μέλλοντι, τρυ-

φῆς

φῆς τῆς αἰωνίε, καὶ δόξης, ἐν σκιναῖς δικαίων, ἡμᾶς καταξιῶσα.

Καταβασία. Παῖδας Δαγᾶς.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν αὐθρώποις ἰδᾶν ἀδυνατον, ὃν ὁ πολλὰ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ πάγματα, διὰ σὲ δὲ Παναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλυνόμεν, σὺν ταῖς ἀρανίαις ςρατιαῖς σὲ μακαρίζοντες.

Δὸ οἱ πάντες ἡμᾶς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλᾶσα κολάζεται. νεθεπῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλιν αὐτὴν σαλδεύει· λάβωμεν αἴθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ῥῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τὰς δάλας σε. ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς δαπλαγχνίας σε, Δέσποτα ἐκωλύθης. Δ'χαριςᾶμέν σοι, οἱ ἀνατολόγηται ἡμᾶς, μόνε φιλάνθρωτε.

Εισμᾶ μαχαίρας, τικρᾶς ἁλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριςὲ ἐπιδρομῆς, καὶ συμβάσεως, καὶ λιμᾶ, καὶ λοιμᾶ, καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης οἰκτίρμων, ῥῦσαι τὴν Πόλιν σε, ἅπασάν τε χώραν τῶν τιςῶς ὑμνολογόντων σε.

Γῆ ἀγλώσσως βοᾷ ςενάζουσα· τίμε κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φαδόμενος, ὅλιν ἐμὲ μαςίζει. λάβετε αἴθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ, τὸν Θεὸν ἱλεώσασθε.

Θεοτοκίον.

Θοραν τὴν τίκτειραν μὴ ὑπομείνασα, πάσης φθορᾶς Παρθενε ἐλεᾶ ἡμᾶς ἅπαντας. καὶ σασμᾶ βαρυπάτε, καὶ θλίψεως, παύσασα τὸ Δεσπότε πρὸς ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Ἄλος. Λίθος ἀχαρότμητος.

Ἦξον τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων, ἡμῶν σὲ ὑμνόντων ἀθλοφόρε· παῦσον τὰς ταθῶν τὰς προσβολάς, τὸν σάλον λῦσον τὸν τῶν αἱρέσεων· τῶν παρασμῶν κατάνασον, πρὸς καταιγίδα ταῖς πρεσβείαις σε.

Να τῶν ςεφανων τῆς δόξης, καὶ ἀρανίε Βασιλείας, τύχης τὰς ὑμνοῦντάς σε ταύτης, τυχᾶν δυσώπα Μάρτυς Δημήτριε, τὸν ζωοδότην Κύριον, καὶ Βασιλέα τῶν Δυνάμεων.

Θων πρὸς τείβας ἀθείας, τῆς ἀρανίε Βασιλείας, πρὸς ἱερωτάτην σε τοίμνιον, ςεφανηφόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώνιον.

Θεοτοκίον.

Σ ῥίζαν τηλὺ, καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθενε, πάντες οἱ τιςοὶ τετασμένοι, ταῖς ἀφημίαις καταγεραίρομεν. σὺ γὰρ τὸν ἐυτόκατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας. Ἄλος. Ἄτας γηγενής.

Η, καὶ Οὐρανὸς, τὸ πρᾶγμα θαυμάζει τὸ σὸν Δημήτριε. τὴν γὰρ ἐν σαρκὶ ζωὴν, καλῶν ταυτοίων κοσμήσας ἀδεσι, τὸ κατ' εἰκόνα βέλτιςε λαμπρῶς ἀπάληφας· τὸ δὲ σῶμα, βάψας σε τοῖς αἵμασι, Βασιλέως ὡς λαμπρὸς μύρῳ κέχρισαι.

Να τὴν χολὴν, ἐνδύσῃ Δημήτριε, ἣν ἐξεδύσατο, πρὶν ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ, Ἀδὰμ τὸν νέον καλῶς ἐνδέδυκας, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ κώδιον χαίρων ἀπέρριψας. διὰ τᾶτο μύροις τε, καὶ σέμμασι, Βασιλέα λαμπρά σοι μνησθέται.

Οὓς ἐκ ἔξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώτινος ἐκδιηγήσασθαι, τὰς ὑτερφυᾶς τιμὰς, καὶ δόξαν Μάρτυς, ἣν ὑπερ ἀπάληφας, συμβασιλέων ἄληπα Χριςῷ μακάριε· τὸ δὲ μῦρον, σύμβολον σαφέσατα, ὑτὲρ φύσιν ἐκβλύζον τῆς κόνεως.

Ντερ ἀθλητὰ, Χριςὸς ἐξηγόρασε τοίμνιον τῷ αἵματι, λόγοις ἱεροῖς, καὶ σὺ, καὶ νόμοις, αἵμασί τε σωίεσας. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῖς μύροις σε, τρέφων καὶ θαύμασιν, εἰς αἰῶνας ἄτρωτον σωτήρησον, χαλετῶν ἐξ αἱρέσεων μέγισε.

Θεοτοκίον.

Μνας ἀτελᾶς, δεήσας τε πρόσδεξαι τὰς ἡμῶν Δέσποινα· λύσον συμφορῶν πικρῶν, ἡμῖν τὸ νέφος, κοινῶν ἰδίων τε τῆς Ἐκκλησίας κοίμισον. Ἀγνὴ τὸν κλύδωνα. τῶν βαρβάρων, σκόρπισον τὰς φάλαγγας, καὶ μελλήσης κολάσεως λύτρωσαι.

Καταβασία. Ἄτας γηγενής.

Ἑξαποσταλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἄρτυς Χριςὲ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τὸ Λυαίε, πρὸς ὄφριν, καὶ πρὸς ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππιον θράσος, καθᾶλες χάριτι θάρ, τὸν γενναῖον κρατιᾶς, ἐν τῷ σαδίῳ Νέσορα, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει· ὅπω κἀμὲ, ταῖς δ'χαῖς σε κράτιςον Ἀθλοφόρε, κτ' δαιμόνων ταύτητε, καὶ ταθῶν ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὃν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,

δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ σῶν δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν. ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γεύσῃ βροτῶν· ἀπαλλῆς σασμῶν τε τῶ βαρυπάτου, κινδύνων τε ἁρπάσασα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις. Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ϛ. δ. καὶ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια, ἦχος α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Λεῦρο Μάρτυς Χριστῦ πρὸς ἡμᾶς, σὺ δεομένοις συμπαθὴς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους, τυραννικῆς ἀπειλῆς, καὶ δεινῆ μανίᾳ τῆς αἱρέσεως· ὑφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, σωρηχῶς διαμείβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν· οἰκτιρον οὖν παῤῥήσιαν ἡμῖν ἄνεσιν, παῦσον τὴν ζάλην, καὶ σβέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν· Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Εἶχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἐλπίδας τῷ ἐχθρῶν μὴ πτοεῖσθαι, ἐδόθης τοῖς βαρβάρων ἐπιδρομαῖς καταργῶν, καὶ τῷ νόσων παύων τὰ συμπτώματα. χρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄῤῥηκτος· καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς, καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ Πόλει Δημήτριε· ἣν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ τρυχομένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον· Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅπασαν τὴν ἀρετὴν συλλαβὼν, τῷ Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδέδυται· ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκληρώσατο· ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε· καὶ τῇ μιμήσει, τὸ Χριστὸ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι. αἴτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῷ παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων· θερμῶς ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλάνης χάριν, τῆς συγχύσης τὴν λόγχην· ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον τιμήσωμεν. τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ σεφνύτητι ἐν Μάρτυσι. τὸν δι' αἵματος τελέσαντα τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα τάχη τὴν οἰκουμένην. τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον. τὸν ἐν πολλοῖς, καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προϊσάμενον· ὃν καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐνεργοῦντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητήν· ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη πρεσβεία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ Ἅγιον Μῦρον ἐκ τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου. ὨΙδὴ γ'. καὶ ϛ'. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμ. ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

ϛ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολὴ Παύλου.

Ἔκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω. δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου. Κεφ. β'. 1.

Ἀλληλουϊα, ἦχος δ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

ϛ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώ- Κεφ. ιέ. 17.

γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ Κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰμὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ.

Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρος Νέστορος. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κή.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλλης· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα, καὶ Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λά.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ἀστυβούλου, Ναρκίσσου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐτιμάχου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους, καὶ εἰς Μάρτυρα.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ί. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Εἰς τὴν ά. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Ἑωθινὸς εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξί. ς'. καὶ ψάλλομεν ξί. προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν δίδωσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, διαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτίσεσι, τὰς διεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ τούτων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλῳ ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθαρτὴν μανίαν, Οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐνεδημάτισαν. ἡ ὁμόφρων σύσκηνος ξενωθεῖσα ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν διεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. ὃς ἐν ἑτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορτάς, ὡς παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλῳ ἀσκησάσαν, ἐν ἑαυτῇ τῷ Γολγοθᾷ, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες. ὡς κρηναὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρα τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, παίδη δι' αὐτῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· παῦσαι προσφύγων, σωτήριοι λιμένες ἐν Χριστῷ. καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα ξί. Διομήδους. ἦχος δ'.

Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, σὺν καὶ μόνον ἐθεράπευσε τὸ ἔτος· ἡ σκιὴ τῶν Ἀναργύ-

ρων,

ρων, ὅταν τὸ πλῆθος θεραπεύσῃ νοσούντων. αὐτάρκεις γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῆς Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς. Θεοφάνους.

Ὁ θεῷ θεῷ καὶ ἴρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διήυσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς, ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελέως ἀντέσητε. Πνεύματι δὲ θεῷ χρυσωθέντες, ἀργύρωσε τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε· δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρὶς, τεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι· ἐν θλίψεσι, καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, Ἀναργύρως ἰώμενοι. Γερμανοῦ.

Ἐγκάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν ταυτόφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῇ πολιτεύσασθε. Καὶ διερχόμενοι ταυταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι. καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς δόξαις ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀναπλίου.

Τέλειός ὑπάρχει, τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. Ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως δυσιαχῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ τίσεως ἐπιβοώμενα, τῶν αὐτίκα ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Διὸ ὦν Κύριε, καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος παθῶν, ἐλεήθρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθ.

Εἰς τὸν ιδ'. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχ. πλ. β'.

Ἀεὶ ποτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξαντλητος· Ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη πεφοσφύεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη, καὶ πληθυομένη· πᾶσι χορηγοῦσα, καὶ μὴ λιτομένη. καὶ οἱ ἀρρυόμενοι κορεύνυνται ἰάματα· καὶ αὐτὴ διαμένει ἀδαπάνητος· τί ἐν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας Ἰατροὺς ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων· ἰατροὺς παθῶν αὐτίκα, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας. εὐληφότας χαρίσματα παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. πλ. δ.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι, καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωμήθης ξαλ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἀς ς'. ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμίοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ ά. ἦχος ά. Ἀσωμεν πάντες.

Ἐπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαση, καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάμασι, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως ἀναβλυζούσα.

Ἐσαγωγεύμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλιν, δικόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως οἱ παμμακάριστοι.

Ὁμῷ παθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πάσαν, ἠδυπάθησαν σαρκὸς μεν ἀπέθεντο· ταῖς ἀρεταῖς, ψυχὰς δὲ φαιδρότατα καταλαμπρύναντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν οἱ ἀξιάγαστοι. Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας Θεομήτωρ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὃ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀληθῶς ὁ ὑπέρθεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Τὰ Ἀσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τὰς ὀχετὰς, τὰ αὔλακα φωτὸς τὰ λαμπρότατα δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τῆς ἀῤῥωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν ταυσεβάσμιοι, προθύμως νῦν ὡς ἐργάται θεραπεύετε.

Τονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν, τὴν φθαρομένην τρυφὴν τοῦ βίου, σαφῶς ἀπεκρύσαντο, τῷ θεῷ κάλλα αὐτοῦ πως ἀτενίζοντες. Θεοτοκίον.

Ἐν ἅδῃ τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνάδεος ὤφθη, Θεογεννήτωρ, σωματοδραμόσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ, σὲ τὴν Παναγίαν Θεόνυμφε.

Καὶ. ἦχ. πλ. δ. Τὴν σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἁμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πανδάματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες,

τες, καὶ τισῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, καὶ ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῇ καταφλέγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τραυμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεῖον.

Ἦν Βασίλισσαν ταύτες δεῦτε τισοὶ, τὴν Μητέρα τῶ ταύτων Δημιουργῶ, συμφώνως μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθενε ταυσύμνητε, τὰς τιμώντας σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβεύουσα σε, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τὸ Θεῶ παρρησίαν, οἰκτείρειν, βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τὸ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σε. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς εἶδε κρεμάμενον ἡ Ἀγνὴ, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· οἴμοι φῶς τὸ Κόσμε, Θεέμε καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίσασαι; θέλων ταύτας σῶσαι, γηγενεῖς, καὶ πρὸς θέαν, ζωὴν μετοικήσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σε. μεγαλύνω τὰ πάθη σε, ἀνεξίκακε Κύριε. ὅτι μακροθύμως ὑπέμεινας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τὰς ὀδύνας, τοῖς τραύμασι τοῖς σοῖς, πάντων ἰώμενος.

Ὠδὴ δ. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ἦσα θάρσα σαφῶς ἑτόμενοι, ὁ χθὼν σὸ λαμπηδόνας, ὁδὲ ἀργύριον ὄντως ἐκτήσαθε.

Παιρράττοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι ταύτας διέργετε, χάριν βραβεύοντες.

Ἄτροι σοφοὶ ἀνεδείχθητε, καὶ παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀλεξικάκως χεῖρας προσάγοντες. Θεοτοκίον.

Ἀπιζέθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, καὶ μή σε Θεὸν ὁμολογοῦντων, παύσαγνε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Σκρυνοὶ θεόῤῥυτοι, πηγάζετε τισοῖς, διέργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε, καὶ τὸ σώματος, θεραπεύοντες νόσες, Ἀνάργυροι σύνδοξοι.

Ἦν πηγὴ τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, αὐασομοῦντες ἅπασιν, δίρωσίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ ὑμῶν νῦν προσρέουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ παύσοφοι, ἀγέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς ἀρωμώσαντες, τῇ μιμήσει τῆς λαμπρότητος, καὶ Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν. Θεῖον.

Περπερα τέφνας, τὸν πάντων τοιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συναπάρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ Κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ς. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτῆρες θεράποντας, διέργέτας θεόφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς, καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τοὺς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστάθητε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Παύαγνε, τὸ πάντα τὸν Κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες παρὰ ἰαμάτων, ἐφάπλωτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ σύνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ παρὰ πολεμίων τὰ θραύσει καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν. Οἶκος.

Πάσης σοφίας ὑπέρκεινται ὁ λόγος παρὰ σοφῶν Ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχει· τοὺς γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντας ἀοράτως, τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν καὶ μοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, διαρέτους Θεοῦ, καὶ θεραπεύοντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνος γὰρ πάντας λυτροῦνται. τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας δέκα, καὶ ἡ νὺξ ὥρας τδ'.

Εἰς τὴν πρώτην, Μνήμη τῶν Ἀγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Υἱῶν Θεοδότης τῆς ἁγίας.

ζ. Εἰ καὶ ταφῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο, Πληροῦσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων. Πρώτῃ ἀκέσορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκτατον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἕλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς· Πατρὸς μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνος, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς, τέκνωμα Θεοδότης, ἥτις χηρεύσαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποσᾶσα, καὶ ἀδήλως ἀκαίρως λαβομυίᾳ, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Παίσης δὲ ἐπιζήμιης ἐν πάρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χάριν ἀπόντες, τῇ ἰατρείαν τῇ ψυχῶν, καὶ τῇ σωμάτων ἠπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. καὶ ὄκ ἀνθρώποις μόνον ἐτικτεχθέντες, ἀλλὰ καὶ κτίνεσι. Διὸ οὐδεὶ παρά τινός τι λαβεῖν ἰσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν, καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες. καὶ ὅπως καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράσαντες, καὶ εὐσεβῶς ἐν ἀρλωίᾳ τελειωθέντες, κατετέθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐν τόπῳ καλυμένῳ Φερεμαί.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ὅλοι Θεοῦ, θεοφρόνως ὤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ Κόσμον διὰ Θεὸν, ταύτα κατελίπετε, ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος πανεύδοξοι, θεοπρεπῶς τῇ Πατέρων, Θεὸν καταγεραίροντες.

Περφυῶς Ἰατροὶ πανάριστοι, τῇ ἀθεγκτων τὰς πληγὰς, χαιρεργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀῤῥύτων ἀντλούμενοι, τῇ θείκων ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Τέφα τῆς σῆς, Βασιλέως Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας ἀπρεπῶς, τοὺς ὑπερτοθήσαντας, καλῶς τὸ ἁμήχανον, Χριστὲ τῆς σῆς ὡραιότητος· καὶ τοῖς τιμοῖς ἀνταγέτας, κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους ἀνάτειλε, φανερωθέσης ἐτίλης, ἀνεδέχθης ἀνδρεπτὴς, πύλη καὶ ὁλόφωτος, Κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς τιμοῖς λαμπηδόνας, ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ἐκρωθέντες Κόσμῳ τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τῷ νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοὶ τοῖς πᾶσιν Ἄναργυροι, τοῖς βοῶσι· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως. ζωῆς γὰρ τῆς φθαρομένης, καταλίπετε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες· Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦσι πάντες δέσποτα Χριστὲ, δεινῶν ἀῤῥωσημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων· καὶ αἰτίωσον ἡμᾶς, συμφώνως κραυγάζειν σοι. Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐγηθότες πάντες οἱ πιστοὶ, καὶ χαίροντι ῥυθμεύτες, οἱ πάλαι λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· Ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Ὕμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, ἀναστράπτουσαν αἴγλῃ, καὶ φωτισμὸν τοῖς πᾶσι μεταδιδοῦσαν, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ὦ μέγα ψυχικῆς ὑγείας, ἐμπιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθε, πεπισμένοι πάθη. οἷα σωτῆρες, ἀπαύστως ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν Οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῷ δαψιλεύοντες, ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Ἐκ τῆς σεπτῆς Τριάδος ἡ θεόκλητος δυάς, κρατυμένη προχεῖα τῇ ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσι. Θεοτοκίον.

Ἐν τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν ὁλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Θεῷ.

Ἡν χάριν τῇ ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, τὸ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας τοὺς πιστῶς προσερχομένους, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κύσας πανάμωμε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὸν σωτήριον, ἐκτελεῖται πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην. διὰ τοῦτό σε πάντες ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βλέσαν τέτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσε, ϗ παντοίων κινδυνων.

Εἰς τὰς Αἴνος, ἰχῶμεν ξ. δ'. ϗ ψάλλομεν ξ. ἰδιόμελα τὰς δύο α. α. ϗ τὰς δύο δευτέρας. ἦχ. α'. Ἀναπλίν.

Πὴν χάριν τῆ ἰαμάτων, ἐκ Θεῦ ἐλη-φότες, ἀναργύρως τὰ πάθη τῆ ψυχῶν, ϗ τῆ σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θερατεύετε, πανκόσμιοι Ἀνάργυροι: ὅθεν δι' ὑμῶν Χριτὸς τοῖς τιτοῖς τὴν δεδομένην ἄρωσίαν χαριζόμενος, φωτῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀνεδείκνυτι τῆ οἰκεμένη. αὐτῶ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῆ ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς τιτοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι. ὑπερφυῶς γὰρ τῆ νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυτικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τὸ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια τοῖς κάμνουσι, θερατεύετε. ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδ☉, ἢ ἐν ὑμῖν σαφῶς, τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. αὐτῆ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχ☉ β'. Γερμανῦ.

Γάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· Βατιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, ᾠδὴν διέτυλσε. δῶλοι Χριτῦ γεγόνασι, κατασκιωσάντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀθενούντων, θησαυροὶ τῆ ἰαμάτων, σωτῆρες τῆ τιτῶν, Ἀνάργυροι ταυμακλεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, ϗ ὀδυνωμένους ἰάσατε, σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱκετεύσατε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσατθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τῦ ἐχθρῦ.

Δόξα, ἦχος δ'. Θεοφάνες.

Ἠγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μείζων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τῦ Σωτῆρ☉ Χριτῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποτόλων· ἰδὲ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατ' πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥτε αὐτὰ ἐκβάλλειν, ϗ θεραπείαν πᾶσαν νόσου, ϗ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ. ξ. τῆς Οἰκωήχ.

Δόξα, ἦχ☉ α. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσῃ; τίς μὴ δοξάσῃ; τίς μὴ ὑμνήσῃ τιςῶς, τῆ σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάσασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προσρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. καὶ τὰ τίμια ϗ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὦ δυὰς ἁγία. ὦ τίμιαι κάραι. ὦ σοφία ϗ δόξα, τῆς ἐκ Θεῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις ἀείσωμεν τῷ Ἀεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρείαν τῆ ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, ϗ αἱ τὸ τῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ γ'. ϗ ς'.

Ὁ Ἀπόστολ☉. Προκείμενον, ἦχ☉ δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ.

ξ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριτῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. ϗ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποτόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. ϗ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ, ϗ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. ϗ ἐὰν ἔχω προφητείαν, ϗ εἰδῶ τὰ μυτήρια πάντα, ϗ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, ϗ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίτιν, ὥτε ὄρη μεθιτάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, ϗ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· Κεφ. ιβ'. 27. Κεφ. ιγ'. 1.

Δημόσιο Κεντρικό Βιβλιοστάσιο Βόλου

ται· ἡ ἀγάπη ὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ὐ περπερεύεται, ὐ φυσιοῦται, ὐκ ἀσχημονεῖ, ὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ὐ παροξύνεται, ὐ λογίζεται τὸ κακόν, ὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Γὰρ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ' Ματθαῖον.

Κεφ. ε'. ἐ. 1. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, κτ' πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ, κηρύσσετε λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἀβδαλᾶ, καὶ Ἰωσήφ. καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας. Εἰ δὲ βούλῃ ψάλλειν τὸν Ἅγιον Γεώργιον. ζήτει τὼ Ἀκολουθίαν αὐτοῦ, Ἀπριλλίῳ κγ'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. καὶ τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου. ζήτει τὼ Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς Ἱερομάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'.

Τὸ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ἱεράρχην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαληνσίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. ζήτει τὼ Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'.

Ἡ σωτηρία τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Εἴσοδος μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὰ ἀ. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑξῶμεν ἑξ. ἡ. καὶ ψάλλομεν ἑξ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πρισηλίου Θεότητος, παρασάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχισράτηγε· μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, Ἅγιος ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μία δόξα, Βασιλεία μία Φύσις, μία Θεότης, καὶ δυνάμις.

Καὶ τὸ ᾄδος σε τύπτον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ τρωτάγγελε. τῇ αὐλῷ γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Ὑψίστου Ποιητοῦ. δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ τηγανὶ ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ Ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον. μέσον πυρμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῷ Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχισράτηγον, σοῖς τοῖς νεύμασι, καθυτάκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τερπάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Ἕτερα ἑαυτ. ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπερήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην. καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον· ἐν μήτρᾳ σωματούμενον,

παρ-

ταρδευκὴ τὸν ἀσώματον. ϗ γενόμενον ἄνθρωτον, ἀς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωτον.

Ρόνῳ ταεισάμενος, τῆς τεισηλίε Θεότητος, ϗ τλεσίως λαμτόμενος, ταῖς θείαις λαμτρότησι, ταῖς ἐκτεμτομέναις, ἀταύσως ἐκᾶθεν, τὰς ἐτὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροσατοῦντας, ϗ ἀφημᾶντάς σε· ταθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, ϗ φωτισμῷ καταλάμτρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχισράτηγε, τρεσβεύτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ραῦσον τὰ φρυάγματα, ϗ ἐκ τῆς Ἄγαρ τὴ τοίμνησε, σωεχῶς ἐτερχόμενα. κότασον τὰ χίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. τραΰνον τὸν σάλον, ϗ ἀμετρήτων τταρασμῶν. ῥῦσαι κινδυνίων, ϗ τερισάσεων, τὰς τόθωσε γεραίροντας, ϗ σὲ τῇ σκέτῃ τροσρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχισράτηγε, τρεσβεύτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'. β'. Βυζαντίε.

Ευχάριτε ἡμῖν ἅτασαι αἱ ϗ Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ τρωτοσάτης γὰ ὑμῶν, ϗ ἡμέτερος τροσάτης. ὁ μέγας Ἀρχισράτηγος, τὴ σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεττῷ αὐτὸ τεμνίᾳ ταραδόξως, ἐτοτταυόμενο ἀγιάζε. ὅθεν καὶ χρέο, ἀυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέτασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέτῃ τῶν τερύγων σε, μέγιτε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ευχάριτε ἡμῖν ἅτασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροσασίαι. ἡ τροσασία γὰρ ἡμῶν, ϗ μεσίτρια, ϗ σκέτη, ϗ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεττῇ αὐτῆς, ϗ θάᾳ τρομηθάᾳ, τὰς θλιβομένας ταραμυθᾶται. ὅθεν κε χᾷρέος, ἀυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέτασον ἡμᾶς τῇ ἀῤῥύτῳ τροσασίᾳ σε, ἀλᾳάντε Θεοτόκε Δέτοινα.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 13.

Γένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰερειχὼ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἶδεν ἄνθρωτον ἑσηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, ϗ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσταομένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ϗ τροσελθὼν Ἰησοῦς, ἶτεν αὐτῷ· ἡμέτερο εἶ, ἢ τῶν ὑτεναντίων; ὁ δὲ ἶτεν αὐτῷ· ἐγὼ Ἀρχισράτηγος δυνάμεως Κυρίε, νυνὶ τταραγέγονα. ϗ Ἰησοῦς ἔτεσεν ἐτὶ τρόσωτον ἐτὶ τὴν γῆν, ϗ ἶτεν αὐτῷ· Δέτοτα, τί τροσάοσας τῷ σῷ οἰκέτῃ; ϗ ἶτεν ὁ Ἀρχισράτηγος Κυρίε τρὸς Ἰησοῦν· λύσον τὸ ὑτόδημα ἐκ τῶν τοδῶν σε· ὁ γὰρ τότο ἐφ' ὃν σὺ ἕσηκας ἐτ' αὐτὸν, ἅγιός ἐσι. καὶ ἐτοίησεν Ἰησοῦς ὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. σ'. 11.

Γένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ϗ κατίχυσε Μαδιὰμ ἐτὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν τρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίε τταρεγένετο, ϗ ἐκάθησεν ἐτὶ τὴ δρυῒ τὴ οὖσαν ἐν Εὐφραθᾶ. καὶ Γεδεὼν ὁ Υἱὸς Ἰωᾶς ἐῤῥάβδιζε τυρὸς ἐν ληνῷ, ϗ ἐταύδε τὸ ἐκφυγεῖν ἀτὸ τροσώτε Μαδιάμ· καὶ ὤφθη τρὸς αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίε, ϗ ἶτε τρὸς αὐτόν· Κύριο μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ ἶτε τρὸς αὐτὸν Γεδεών· ἐν ἐμοὶ Κύριέμε; ϗ εἰ ἔσι Κύριο μεθ' ἡμῶν, ϗ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς ταῦτα τὰ κακὰ ταῦτα; ϗ τοῦ ἐσι ταῦτα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Τατέρες ἡμῶν, λέγοντες; οὐχὶ ϗξ Αἰγύττε ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; ϗ νυνὶ ἀτώσατο ἡμᾶς, ϗ τταρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; ϗ ἐτέβλεψε τρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελο Κυρίε, καὶ ἶτεν αὐτῷ· Τορεύε ἐν τῇ ἰσχύϊ σε ταύτῃ, ϗ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χαρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ϗξατέσαλά σε. ϗ ἶτε τρὸς αὐτὸν Γεδεών· ἐν ἐμοὶ Κύριε; ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπανοτέρα ἐν Μανασσῇ, ϗ ἐγὼ ἁμὶ μικρότερο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ τατρός μου. καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ϗ τοίησάς μοι σήμερον ταῦ ὅ, τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με τρὸς σὲ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, ϗ θύσω ἐνώτιόν σου. Καὶ ἶτεν ὁ Ἄγγελο Κυρίε· ἐγώ ἁμι, ϗ καθήσομαι ἕως τοῦ ἐτισρέψαι σε. ϗ Γεδεὼν ἀσῆλθε, ϗ ἐτοίησε καθὰ ἐλάλησε τρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίε. καὶ ϗξιώεγκεν αὐτὸν ὑτὸ τὴν δρυῒν, ϗ τροσεκυνήσε· ϗ ἶτε τρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελο Κυρίε· Λάβε τὰ κρέα, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς τρὸς τὴν τέτραν ἐκείνην. ϗ ἐτοίησεν ὕτω. ϗ ϗξέτανεν ὁ Ἄγγελος Κυρίε τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ϗ ἥψατο τῶν κρεῶν, ϗ τῶν ἀζύμων, ϗ ἀνήφθη τῦρ ἐκ τῆς τέτρας, ϗ κατέφαγε τᾶσαν τὴν θυσίαν. Καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίε ἀτῆλθεν ἀτ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ϗ ἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγε-

λος Κυρίε ἐσί. καὶ ἄτε Γεδεών, οἰμοι Κύριε, ὅτι ἄδον τὸν Ἄγγελον Κυρίε πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. καὶ ἄτερ αὐτῷ Κύριος· εἰρωίη σοι, μὴ φοβῦ, ὐ μὴ ἀποθανῇς. Καὶ ᾠκοδόμησε Γεδεὼν θυσιασήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰρήνιω Κυρίε, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. ιδ. 7'. Τάδε λέγει Κύριος· πᾶσα ἡ γῆ βοάτω μετ' ἀφροσωίης, καὶ τὰ ξύλα τῦ Λιβάνε ἀφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ, καὶ αἱ κέδροι τῦ Λιβάνε ἐρῦσιν· ἀφ' ὃ σὺ κεκοίμησαι, ὐκ ἀνέβη ὁ κόπων ἡμᾶς, ὁ ᾅδης κάτω ἐτικραύθη συναντήσας σοι· ἐρχομένε σε, διήγαρε κζ σῦ Γίγαντας, πάντας τὺς ἄρξαντας τῆς γῆς· οἳ ἀνέςησαν ἀπὸ τῶ θρόνων ταύτας Βασιλῆς τῶ ἐθνῶν· πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἐρῦσί σοι· καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμῆς, ὲν ἡμῖν δὲ κατελογίθης. καπέβη εἰς ᾅδε ἡ δόξα σε, καὶ ἡ τολλή σε ἀφροσωίη. ὑποκάτω σε ςρώσασι σῆψιν, καὶ τὸ κάλυμμά σε σκώληξ. πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τῦ Οὐρανῦ ὁ Ἑωσφόρος, ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποςέλλων εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Σὺ δὲ ἄτας ὲν τῇ διανοίᾳ σε· εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀναβήσομαι. ἐτάνω τῶν ἀςέρων τῦ Οὐρανῦ θήσω τὸν θρόνον με. καθιῶ ὲν ὄρει ὑψηλῷ, ἐτὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν· καὶ ἀναβήσομαι ἐτάνω τῶν νεφελῶν, καὶ ἴσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίςῳ. νυῖ δὲ εἰς ᾅδε καταβήσῃ, εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Οἱ ἰδόντες σε, θαυμάσονται ἐτὶ σοὶ, καὶ ἐρῦσι περὶ σῦ· ὅτος ὁ ἄνθρωτος ὁ ταροξυίων τὴν γυῖ, ὁ σάων Βασιλῆς, ὁ θεὶς τυῖ οἰκυμεύλυ ὅλυ ἔρημον, καὶ τὰς τόλας αὐτῆς καθελών. τὺς ὲν ἐταγωγῇ ὐκ ἔλυσεν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. πάντες οἱ Βασιλῆς τῆς γῆς ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ. ἄνθρωτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ. σὺ δὲ ῥιφήσῃ ὲν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ τολλῶν τεθνηκότων ἐκκεντημένων μαχαίρᾳ, καταβαινόντων εἰς ᾅδε. Οὐ τρότον ἱμάτιον τεφυρμένον ὲν αἵματι ὐκ ἔςι καθαρὸν, ὅτως ὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός. διότι τυῖ γυῖ με ἀτώλεσας, καὶ τὸν λαόν με ἀτέκτανας.

Εἰς τυῖ Λιτυῖ, ᾳ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α. Κυριανῦ.

Ὧν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχισράτηγοι, οἱ ταρεςῶτες ἀταύςως τῷ θεατικῷ θρόνῳ, τρεσβεύσατε τρὸς Κύριον, εἰρωίυ τῷ Κόσμῳ δωρήσαθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α. Ἀρσενίε.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ τρωτοςάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς τρὸς τανήγυριν συνεκάλεσεν. ὁ καθ' ἑκάςυ μεθ' ἡμῶν τορεύομενος, καὶ φυλάττων τὺς τάντας, ἐκ τάσης τῦ Διαβόλε τειρασέως. Δεῦτε ὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόχριςοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς διανοίαις, καὶ σωφρόνως ἐξάθμῳ, τῦ Ἀρχαγγέλυ τὴν σωτηρίαν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείτως τῷ Θεῷ τειρασάμενος, καὶ τὸν τειρασάγιον ὕμνον ἀναμέλτων, τρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β. Τῦ Στυδίτε.

Ἦν ἄϋλον ὁσίαν, τῶν νοερῶν Δυνάμεων τροσατδόντες, καὶ τῆς τειςηλίτε δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτῦντες, τῦ οἰκυμεύλυ Ἀρχισράτηγοι, ἀληκτῳ φωνῇ τὸν τειρασάγιον ὕμνον ᾄδετε. Διὸ τρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς. Ἀρσενίε.

Ὡς ἀΰλῳ θρόνῳ τεριχυκλῦντες, νοεραὶ ὁσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὸν τειρασάγιον ᾠδὴν τῷ τρύτανι Θεῷ, ὲν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος. Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σωάναρχος. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σωὶ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ σωδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτὸς. Ἀναπολίε.

Τῶ Σωμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς ςόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάταυςον ὕμνον τροσφέρυσι, τῇ σῇ ἀτροσίτῳ θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροὶ, καὶ λειτυργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνῦσί σε δέσποτα. σωὶ αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ Γαβριὴλ ὁ διακριτέςατος, οἱ τρωτοςάται τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ ἀρχισράτηγοι τῶν Ἀγγέλων, ἐφιάτορες ἡμῖν, σήμερον γεγόναση· τὰ τῶν ἁσμάτων ἄσματα τροτρετόμενοι ἡμᾶς, ᾄδειν τῇ ἀτροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωτε· ἵνα τρεσβεύωσιν ἀταύςως, ὑτὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἧς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τῷ θείῳ φωτὶ, καταλαμτόμενοι Ἀρχισράτηγοι, τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε τάξιαρχίας. ὡς φῶς λο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

χαμο-

χεμονῦντες ἐν ὑψίσοις, τὸ τῦρ καταυγάζετε ἐν Κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτε Θεότητος. ὅθεν ϗ τὸν τελσάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς ταῖς χαλεσιν ἀκαταπαύςως ᾄδετε· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ἒ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Ἄγγελοί σε Χριςὲ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσυνης, ἐν φόβῳ παρεςῶτες· τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίσοις ὑμνῳδοί, ϗ τῆς βελῆς σε λατρυγοὶ, ὑπὸ σὲ ἐκτεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα, ἦχος δ'.

Γεήνοις χάλεσιν ὑμνᾶσε τὰ Χερεβὶμ Χριςὲ ὁ Θεός· ἀσωμάτοις δὲ ςόμασιν, ἀσιγήτως δοξολογᾶσε τῷ Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιςράτηγος τῷ ἀνω δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύςως προσφέρα τῇ δόξῃ σε. αὐτὸς γαρ ἡμᾶς σήμερον καταύγασε, πρὸς ταυήγυριν φαιδραν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς αἶνον τὸν τελσάγιον, τοῖς τηλίνοις χάλεσιν· ὅτι τὰ παντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήθη. ϗ παρέχεις τῷ Κόσμῳ δι' αὐτᾶ τὸ μέγα ἔλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἤμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκε, ἐν ναῷ Κυρίε προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτῃ ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυσικῶς ταυηγυρίζει. μεθ' ὧν ϗ ἡμᾶς ἑορτάζοντες σήμερον, σοὶ τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριε μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλε.

Εἰς τὸν ϛ'. ἦχος α'. Τῶν ἀγγέλων.

Γελικῶς οἱ ἐν Κόσμῳ ταυηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνε δόξης, Θεῷ ἐπομένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος ἒ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀγένητος· ὁ σωματίδιος Λόγος Ἅγιος ἒ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ παναγιον.

Ἕτοιων τὰς Ἀγγέλας.

Ὧν ἀγαπίων πρωτάων ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ϗ παρεσὼς τῷ θρόνῳ, τῷ αἰςήκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτότυπα τῷ ἀῤῥήπων σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιςράτηγε, τὰς ἐν ἀνάγκαις κινδυνων, καὶ ταρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σε δεόμεθα.

Εὐλόγα ἡ ψυχή μου.

Ὧν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχας σαφῶς, καὶ λατρυγὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύςης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιςράτηγε, τὰς ἐπισίως τιμῶντάς σε ἀσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τιμὴ Τελάδα τιςῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ.

Σ Ταξιάρχης ϗ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιςράτηγε, τάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως, νόσων ϗ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλεύθερωσον, τὰς ἐλικρινῶς ὑμνοῦντας, ϗ αἰτυμένους σε εὔδοξε. ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, ϗ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τε Δεσπότε δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γαρ φιλανθρώτως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένε προσείληφε, σῶσαι βεληθεὶς τὸ ἀνθρώτινον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὧν ἐρανίων ςρατιῶν Ἀρχιςράτηγοι, δυσωπῶμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι ταχίσητε ἡμᾶς· σκέτῃ τῷ πτερύγων τῆς ἀΰλε ὑμῶν δόξης, φρεῤῥῶντες ἡμᾶς προσίπτοντας, ἐκτενῶς ϗ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδυνίων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῷ ἀνω δυνάμεων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. ψαλμ. καθ. ἦχ. δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὧν Ἀσωμάτων λατρυγῶν Ἀρχιςράτηγε, ὁ κατενώτιον Θεῦ ταρςάμενος, ϗ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τὰς τιςῶς σε ὑμνοῦντας· τάσης ἀπολύτρωσαι, τῆ ἐχθρᾶ τυραννίδος. ϗ ἀρίστειαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ τᾶσι τοῖς τέρασι. Θεοτοκίον.

Τ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τῇ ἀχαρίςως ἀυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σε· κράζοντες καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον, καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, ϗ ὁρατῶν καὶ τάσης ἀτελῆς. σὺ γαρ δούλας σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. ψαλμ. καθ. ἦχ. δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α Χερεβὶμ, ϗ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῷ Ἀρχαγγέλων λατρυγῶν τὰ ςρατεύματα, σοὶ Ἐξουσίαι Θρόνοι, Κυριότητες, Ἄγγελοι, Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπεῖσι, σὲ τὸν ποιητὴν ἡμῶν, ϗ Θεὸν ϗ Δεσπότην, μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος Χριςὲ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ προκατέλαβε τὸν δελωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπαλλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄφελε τῷ Σταυρῷ σε τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν τῶν ἰσχύα, ὀρθοδόξων ἡ πίστις. πρεσβεύουσα τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ ἦχος πλ.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Ἀῤῥωνίων ἀρχηγοὶ, καὶ πρωτοστάται, καὶ ὑψιθρόνων, καὶ φερκτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὡς λατρευτοὶ, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ Κόσμου διαπαντὸς, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν· καὶ ἔλεος, καὶ χαρὰν ἄῤῥαν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Θεοτοκίον.

Θεοκαθήπωτε Ἀγνὴ ἀλογημένη, τὸν διαπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν τοῖς ἄνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τέλους συγχώρησιν· καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Ψ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ιη΄. 10.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν Οὐρανοῖς, διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός ὑμῶν τοῦ ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ, καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα, ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔσω σοι ὥσπερ ὁ Ἐθνικὸς, καὶ ὁ Τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Πάλιν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀρχαγγέλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος β΄.

Ἡμέρον βροτοὶ συναγάλλονται, αὐλῶν ταῖς χοραῖς, τὴν ὑμῶν πανήγυριν φαιδρῶς ἐπιτελοῦντες, ὡς θεῖαν καὶ εὔσημον, Ἀρχάγγελοι Κυρίου.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀσωμάτων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. ὨΙδὴ α΄. ἦχος πλ. Ἆσμα αὐτέμψωμεν.

Πάντες αὐυμνήσωμεν τιμοὶ, τὴν πᾶσαν διάθησιν, τὰς αὐλὰς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Γαβριὴλ τὴν ἄκτιστον. Ἅγιος ἃ ἐκβοῶντες· Ἅγιος ἃ Θεὸς παντοκράτωρ.

Θεὸς τῶν κεκμάτων σε ἀρχὴν, ἀσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὴ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἀκαθαύτον σε θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζουσί σοι· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἃ Θεὸς παντοκράτωρ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγὲ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε τῶν μάτων αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἃ Θεὸς παντοκράτωρ.

Θεοτοκίον.

Γᾶα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος κατηυτέβαλε, τῇ παραβάσει ποτὲ τὸ τῶν ἀνθρώπων. Σὺ δὲ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς ἀλογίαν, μετηγάγω, τὸν Κτίσιν τεκοῦσα.

Ἕτερος Κανὼν ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ τοῦ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Οὐς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ἄσμασιν, ὡς λατρευτὰς θεάσῃ, δεῦτε

ἀφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τιμῶ ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως προσβάλοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ, καὶ πρόκριτοι, καὶ Ταξιάρχαι φαιδροὶ, τὸν ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγάρσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης· Μεθ' ὧν συγχαίρουσιν αὖθρωτοι, ὕμνον τῇ Τελειάδι προσάγοντες.

Συνδραμῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ὁ Γαβριὴλ αὖθις νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν σύωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Κυφορᾶς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκιρτήσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήμασιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δὲ ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀπαυγάζομεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχύϊ κατέσησας ἀθανάτε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ παναγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀεὶ ταρεσῶτας.

Οὓς Μύσας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, καὶ τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστὲ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου ἐπικαλουμένους.

Ἄγγελος ἑστῶσας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔστοργος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστὲ τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Ῥῆξας σιωπὴν ἔλαβες τὸν Κύριον, καὶ Σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὧν Ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τελειάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τῶν τιμῶν ἀφηνιάντων σε.

Ἰλὴ θείας χαρᾶς, ὁ Γαβριὴλ τιμῶν ἔτλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τῷ Θεῷ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ὑγρὰς ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς αὐλὲ, φῶτα Θεῷ, τοὺς τιμῶν τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Σὲ Ἡσαΐας σε, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, ἀδῶ κἀγὼ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. Τὸ προσταχθέν.

Ὧν Ἀσωμάτων τὰς χορὰς ἐφιέμενοι, ἀνθρωπίνην οἱ ἔτι γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα. νεκρώντες ταῦτα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτούμενοι ὡς ὑπερμάχους τε, καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τὸ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀυμνοῦντας αὐτούς· ὅτως εὑρωμεν ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ χαίρειν ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεήμον ὡς ἀγαθή· καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐπάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ε'. Ἐπέβης ἐφ' ἵπποις.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου λιτὰς αὐτῶν· καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμων, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας δυνάμεις σου· καὶ ἄφροσυνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς τιμῶσί σοι βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἄρρητος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης τεκοῦσα, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον, Χριστὸν τεκοῦσα. ᾧ μετ' ὀδύνης κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀλλο. Σύμμαχε ἰσχύς, Κύριε.

Ἔσχε, ὤφθη δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος, τολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικητοιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος. ὑφ' ὃν λαβὼν τὸ θεῖος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον ἔλε τὸ φρύαγμον.

Ἄρχων ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνα ἀγγέλια, τῇ Ζαχαρίᾳ τῷ Ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, καὶ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γενηθεὶς Ἰωάννης, τῷ Πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσι.

Χαίρε χαρᾷ, ταύτα τὰ τέρατα σήμερον, τιμῇ αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σε ὁ Θεὸς, Μιχαὴλ τῷ θείῳ, καὶ Γαβριὴλ τῷ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ νῦ Ἀγνὴ, τέφυκας καὶ μετὰ γεύνησιν. μόνη ὤφθης, ἀνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε. ὃ τιμῶντες, τῆς μορφῆς τιμῶμεν ἐμφέραν σέβομεν.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτός.

Ἐνεπλήσθη τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἄνω ντες, πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμενοι, τῷ ἀκροτάτῳ αὐτῶν νῷ ἐφετῶν, τῶν Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζουσι.

Τὸν νοερὰς κατ' οὐσίαν ἀφθάρτους, τῇ χάριτι τῇ σῇ Χριστὲ κατέσησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σε κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Τὸν ἀκλινῶς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λατρεύοντας. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀταρόγαμε, Ἁγνὴ Μαρία ἀνθρωπε, τῷ λιμένί σε ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τιμῶ αἰώνιον.

Ἀλλ. Ἵνα τίμε αἰτῶσω.

Ἐπαθῦντι τῷ πάλαι, τοῦ Θεοῦ τὰ ἄρρητα, καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ μαντεύματι, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὅπῃ φάνης, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἥμαρτε γνώρισμα. Τῷ ἐκθαμβοῦντι τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀρκτῇ προσμένοντι, Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χαρῶν Ἡρῴδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς εὐθέως, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Ὧν τολέμων τὰς ῥαῖσας, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις, καὶ τοὺς σκανδάλους, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβεύοντες, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Ἐν θυσὶ ταῖς οὐσίαις, εὖ σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως· ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τιμῶ θείαν τιμῶμεν τοῖς τίναξιν.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σε παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων ἀθανάτων στρατιῶν, φωταυγεῖς αὐτοὺς ἐργασάμενος.

Ὑσαι σεπτοὶ, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θεῖαι ὄντως σκηνῆς, τῷ ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Ὧν Ἀσωμάτων τάξεις νοεραί σε, Υἱὲ Θεοῦ προυφάρχε. αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος. Θεοτοκίον.

Ὃν τῷ Πατρὶ ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀπάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις ταῖς σαῖς ἐπαναπλίναι ἠξίωσαι. Οὗ ἡμῖν δίδου ἁγνὴ, τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Ἀλλ. Γλαφυρότατόν μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιτπάμενοι, τηλίνοις οὐ χρῶνται, τοῖς αὐλοῖς φόβῳ, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Ἐκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς τίξεως Ἅγιοι· τῆς Τριάδος ὄντες, τυπόμορφοι Ἀρχιστράτηγοι.

Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παῤῥησίᾳ ὑμῶν, ἐκ ταύτης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Ἡδύος ὤφθης ἐκών, ξένος ἀπαράδρυτος σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεὸς, Χριστὲ σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος τέφυκας· ἃ τῆς ἐμφερείας, οἱ τύποι τὸ εἶδος σέβομεν.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἄρχιστράτηγοι Θεοῦ, λατρευταὶ θείας δόξης· τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ Ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι. Τὸ Οἶκος.

Φῆς φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν ἀνθρώπῳ συνὶ μετανοοῦντι ἀθρόατε. Οὗ θεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπῶν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν, ὡς εὐ-

ασλαγχνον, οἰκτῖραι, ϗ καπτέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑτὲρ ταύτων γαρ ἡμῶν σοὶ πρεσβεύσιν, οἱ τῶν ἀσωμάτων ἀρχισράτηγοι.

Τῷ αὐτῷ Μιᾷ ἡ. Ἡ σωάξις τῶν ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, ϗ Γαβριὴλ, ϗ τασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων ἀσωμάτων.

ξ. Ἐβελόμην σοι, Μιχαὴλ ἄσμα πρέπον, Ἆσαι πρετόντως, ἀλλ' ἄϋλον ὐκ ἔχω. Οὐγδοάτῳ Οὐρανίᾳ κυδαίνει τάγματος Ἀρχων.

Εἰς τὴν σωάξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφὶμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμέων, Ἀρχαγγέλων, ϗ Ἀγγέλων.

ξ. Ἑ τάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα. Τίς ἂν γόν ϗ φθέγξαιτο μιμῶν ἐννέα.

Μιχαὴλ ὁ διαπρετέσατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυναμέων, εὔτε τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, εὔτε τῇ νέᾳ Χάριτι, πολλαὶς αὐτοῦ ταῖς χάριτας, ϗ ἐργεσίας τῷ ἀνθρωτίνῳ γένει παρέδαξέτε, ϗ παραδήκυσιν. Ἐτὶ γαρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίταλος, ϗ τολέμιος τραχηλιάσας κτ' τοῦ κτίσαντος· ϗ τὸν θρόνον μου ἐτάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανιδσάμενος ἀπᾶν, ϗ τῷ Ὑψίῳ ὅμοιος ἔσομαι καυχησάμεν ϗ, τῆ Ἀρχαγγελικῆ, ὡς φησιν ὁ Κύριος, ζξέτεσεν ἀξιώματος. Ἐθεώρεν γαρ φησι, τὸν Σαταναᾶ, ὡς ἀσραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα. τὰ ταραπλήσια δὲ τούτῳ, ϗ τὸ ὑτ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονδσάμενον πέτονθεν. Οὕτος ὁ ταναοίδιμ ϗ τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην δ'γνωμοσυνίῳ, ὡς τισὸς οἰκέτης διαφυλάτων, ϗ περὶ τὸ γεν ϗ ἡμῶν πολλῷ τῷ κηδεμονίαν ἐπιδακνύμενος, τῶν νοερῶν ϗ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτδίαν ἐπήχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορ ϗ. Ἰδὼν γὸ τὸν ἀτοσάτιν πεσόντα, σωήγαγε τὰς τῶν Ἀγγέλων χορὰς. ϗ ἀτῶν πρόχωμεν· ὕμνησε μτ' φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον. ὥσανὰ λέγων· ὅτι πρόχωμεν ἡμᾶς οἱ κτισοὶ γεγονότες, τί τεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν, μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑτάρχοντες, ϗ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη ὖν συγκρότησις, ὠνομάδη σωάξις τῶν Ἀγγέλων, τοτέστι προσοχὴ, ϗ ὁμόνοια, ϗ σύωσις. Οὗτος ὖν ὁ μέγας προσάτης, ϗ τῆς σωτηρίας ἡμῶν δ'ργέτης, τὰς σωτηριώδας δ'ργεσίας πρὸς πάντας πλεοναίζων καὶ ζξατλῶν, τολλοῖς ὀττανόμεν ϗ καταφαίνεται. ὥφθη γαρ τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Λὼτ ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακὼβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φάγοντι. Προετορδέτο τῆς παρεμβολῆς τῶν Υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτρῶντο, ϗ ἠλδθερῶντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἀτιόντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη, τυθόμενον· ἐγὼ Ἀρχισράτηγος ϗ Κυρίε νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τὰς τοταμὰς παρὰ τῶν δυσεβῶν, κατὰ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ τοῦ δ'κτηρίου ἀπολυθέντας, τελέα χωνεᾷ παρέτεμψε· καὶ τολλὰ ἕτερά ἐσιν ἐν τῇ θεοτνδίσῳ Γραφῇ ἱσορύμενα περὶ αὐτοῦ. Διά τοι τοῦτο ϗ ἡμᾶς προσάτιν αὐτῶν ϗ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τῷ τάνσετον αὐτοῦ τανήγυριν τὰ νῦν ἑορτάζομεν. ζξαιτούμενοι τὰς προσασίας, ϗ πρεσβείας αὐτοῦ, ϗ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν δ'ρᾶν ἀπολύτρωσιν, ϗ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἑτερουίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Τῇ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡς Παρεσήκασαν ἀταύρως, λατεργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώτου ὁρᾶν, μὴ φέρεσαι τῷ Θεῷ· ὁλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσι.

Φῶτα ἀνέδαξας Οἰκτίρμων, τῶν Ἀγγέλων σε τῷ ἄϋλον ὐσίαν, τοῦ ἀῤῥήτου φωτὸς, τληρώμενα ἀταύρως· ὁλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Ὀγψσε τῷ ἀυτοσάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τῷ τληθυῷ δημιεργήσας· ἁγιάσας δὲ, θάῳ Πνεύματι Γεγάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥᾶς μὲν νοοῦντες ὑτοσάσας, ἀτερίγραττον δοξάζομεν Οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱὸν, σὺν Πνεύματι βοῶντες· ὁλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γὴν χοροῖς Ἀσωμάτων, ϗ ἀνθρώτων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τῷ αἴσιον ἡμέραν, τῷ μνήμῳ ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ψάλλοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι τάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης, καὶ Λὼτ ὁ εὔδοξος, ξενίσαν Ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανωὶ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὴτ τῷ ταυσόφῳ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τὸ βίος κατ' ἀξίαν. καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα πυρὸς καμίνου ὄντως. Θεοτοκίον.

Ὁ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου φορέσας δίχα τροπῆς Ἰησοῦ· ταῖς φύσεσι διτλῶν σε, ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει τελικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος τιμῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρενύας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν. Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας.

Ἰασῶται, χορείας οὐρανίας, οἱ τὸν θρόνον, ἑφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε ταύτοσε τρεφόμενοι· Ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦν αὐλὴ, πυρὸς τοιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει ἀταύτως λατρεύοντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύσαν, Τελειάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν τόλῳ, ταραχήκασαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέραν κατηξίωσαι, τοῦτον Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅλλο. Ἑστατλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων τέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ σωδοξάζεται αὐτῷ λαμπρόταται, ὁ μύσης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου Μνήσωρ σεπτὸς, ὁ τῶν ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐταξίως, χαρὰν προδιαγγέλων Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας.

Ἀ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ, προϊσορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίσανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλων· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἡλεκτρίνας ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβεραὶ τιὼ ἔλαδσιν, τῆς δεήσεως καθέδρας σε, ἐκδηλοτοιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε· καὶ τοὺς τῶν Ἀγγέλων μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεσώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοώσας τῇ Τελειάδι εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, ἀ φύρας εἰς ἄλληλα, τοὺς τῆς φθικτῆς εἰώσεως. ἧς γαρ ὁ αὐτὸς ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποσάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύτον προσκυνοῦμεν.

Ὠδὴ θ'. Ὄρος παρῆλθες.

Ἐκ τοῦ ἀῤῥήτως εἰώσαντα, τοῖς ἑτεροφύσιοις Χριστὲ τὰ ἑτίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, μετὰ τῆς Θεοτόκε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἀνύσαν προσάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐτισκέψασθε τοὺς ἐκ τόθε τιμῶντας, τιὼ πανέορτον μνήμιον ὑμῶν, καὶ τιμῶντας ἀνυμνοῦντας, σώζετε παντοίας περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Ὁ γὸν ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τιὼ ἐμιὼ ἀνατλάσαι βελόμενον· καὶ τὸν σαρκωθέντα, Παρθενοτόκε τέτοκας. διὸ σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ἅλλο. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὁσίων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Τυπάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συμπρωτεύων, ὡς στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύσης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι Γαβριὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα καθικετεύσατε. Θεοτοκίον.

Τμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτρώσαι ἡμᾶς. καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας ἐπ' ἀγαθοῖς συμπλήρωσον.

Ἑξαπτερύγιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τὸ βροτέας σε γενέας, ἡ προνομέα ἄεισον, Ἀρχιστράτηγε θεᾶς, ἀνέδεξεν ὁ ποιητὴς καὶ Θεός. ἡ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τὸ προσφωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τερσάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἕτερον. Ἰωαῖκες ἀκουτίσθητε.

Τ'ῥήτως πυρσεύομεν, ταῖς θείκαις ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτε Τριάδος, διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε; πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστρατόμορφε, φρερῶν, φυλάττων, καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γ'κόνα, ἣν μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ξεώθην οἶμοι ὁ πάλαι, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. Σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τὸ χάρον μετάληφας, καινοποιήσας Σωτήρ μου, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος πλ. πρωτόμοιος, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προσκαλοῦμαι, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν τοῦτον, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες τάσης φθοροποιᾶς, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ταξιάρχης τῶν ἄνω θεῶν δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι σωτηρίας, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τερσάγιον.

Ἐπὶ τὴν σκέπην τῶν θεῶν ἡμᾶς πτερύγων σε, προσεφυγότας τύπε, Μιχαὴλ θεᾶνδρε, φύλαττε καὶ σκέπε, ἐν βίῳ παντί. καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθὸς, ἡμῖν πᾶσιν ἀμενέσατος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ τὰ Κανόνια. Θεὸς κύριος. Ὁ Ἀπόστολος Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Ψ. Αἰνεῖτε οἱ παῖδες τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου.

Ἀδελφοὶ, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ, σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ τις, λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νυνὶ δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύτι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. Κεφ. β. 1.

Ἀλληλούια, ἦχος β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτόν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Ζήτα εἰς τοὺς ἱεροὺς Ὀκτωβρίου Μηνὸς εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Ματρώνης, ἡ

Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὁσίας Γυναῖκας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ί.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου, καὶ Κοάρτου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀρέστου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτορος, καὶ Βικεντίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ.

Τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ.

Τῷ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Λυχνικόν, ψαλοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοστοιχία ξ. καὶ ψάλομεν ζ. καὶ ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ Θεόπνευστον ὄργανον, τὸ δογμάτων τέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ κήρυγμα, τὸν νοῦν τὸν ἀέριον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν παγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιῤῥύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν αἰθέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀστράπτοντα φωτίζοντα, διδαγμάτων ἄστασιν τοῖς ὑφηλίοις, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν αὐγοῦντα τὸν παγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δανῆς, ἀποκρυπτώσεως ἄρροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκπυρώσεις καρδίας ἁμαρτίας, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τὸ ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τὸ τιγρῶν ὑπογραμμός· τὸ Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος· τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, ἦχος δ.

Σὲ τειμιάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ τοιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τὸ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν παράφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβεύοντα, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Νήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ Ἀλληλουϊα Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς ἔδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτῆς ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων τολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία, κατεσκέασα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ εὔνοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε πανοῦργοι ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι εὔθετε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, βδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψεύδη. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιώδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀλήθειαν, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πληθύνεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνα δικαίου ἀποδέξασθε σοφίαν· χάρις δὲ ἀνδρῶν ἐπίσασθαι χρεμπτὰ. στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· Δικαιοσύνη δὲ, ῥύεται αὐτὸς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, Κεφ. ι. 3

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶς, ὃκ ὄλλυται ἐλπίς. Τίος γαρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν. Καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῦ, καρτὸν δικαιοσύνης τρυγήσα. Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, καὶ παρὰ Κυρίε δέρησιν χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσα σοφῶν καλὰ ἐπίσαται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ παῦτες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίε φωτιῦ πρόσωπον σωετῦ. Φθάνει γαρ τὲς ἐπιθυμῦντας αὐτῆς, πρὸ τῦ γνωσθῆναι, καὶ ἀγχερῶς θεωρᾶται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν ὐ κοπιάσα, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσαι. Ὅτι τὲς ἀξίες αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς ἱλεως. Σοφίας ὐ κατισχύσα πότε κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐρασὴς ἐγενόμην τῦ κάλλες αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μς, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ ταύτων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γαρ ἐστι τῆς τῦ Θεῦ ἐπιστήμης, καὶ δρετὴς τῶν ἔργων αὐτῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ, καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον ὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθᾷ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα ἀνάζειν. ἐπίσαται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβελός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τῦτο εὐέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτῦ, καὶ ἔπον ἐξ ὅλης μς τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τῦ ἐλέες, ὁ ποιήσας τὰ ταῦτα ἐν λόγῳ σε, καὶ τῇ σοφίᾳ σε κατασκεύασας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σῦ γενομένων κτισμάτων. Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων παρέδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σε. Ὅτι ἐγὼ δῦλος σός, καὶ Υἱὸς τῆς παιδίσκης σε. Ἐξατόσαλον αὐτὴν ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε, καὶ ἀπὸ θρόνε δόξης σε, ἵνα συμπαρῶσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεσόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσα με ἐν γνώσα, καὶ φυλάξα με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γαρ θνητῶν παῦτες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀναγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένε Δικαίου, ἀφραν θήσονται λαοί. ἀθανασία γαρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ ἀρεσὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαρῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ κτήσατε, καὶ παιδεύθητε. Ἀρχὴ γαρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀναγγελῶ ὑμῖν, καὶ ἀ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεῦ. Ὅτι αὐτὲς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ τάσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ ταῦτων τεχνίτις, ἐδίδαξέ με σοφία. ἔστι ἐν αὐτῇ, Πνεῦμα νοερὸν ἅγιον· Ἀπαύγασμα φωτὸς ἀΐδιε, καὶ ἀκὴν τῆς ἀγαθότητος τῦ Θεῦ. Αὕτη φίλος Θεῦ καὶ προφήτας κατασκάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίε, καὶ ὑπὲρ τάσαν ἀστέρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται πρότερα. Αὕτη τὲς θεραπεύσαντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείας. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὲς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ ὁ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' ὁ μὴ παρελεύσεται πονηρὸς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γαρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτῦ, μηδὲ ἐντρατῶμεν πολιᾶς πρεσβύτε πολυχρονίας. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος· Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεῦ, καὶ παῖδα Κυρίε ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται ὡς ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσα αὐτῦ. Ὕβρει καὶ βασανῷ ἐπέρω-

Κεφ. δ. 14.

μεν

μεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ. καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σῴζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ. ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων καὶ δίδους τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾗ. Ἰδιόμελα. ἦχος α'.

Ἀναπαλίς.

Φωστὴρ Ἰωάννη, σόμα χρυσεμφανὲς, ἐγκαλλώτισμα τῆς θεοργῶν ἀρετῶν, καὶ ἀνδιαίτημα χαρφῶν μυσαρχικῶν. σὺ τὸ παναλαθὲς Ἀγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐτράφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδεσι λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παῤῥησίαν ἔν λιπαίνουσι πρὸς τὸν Θεὸν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρονομίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ἐξηχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἐχρίσε σε ὁ Θεὸς Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνοντα τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ. διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῆς αἱρέσεων. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τὸ Στιχηρόν.

Εἰ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα, τὸν ἄκακον, καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίτυπον στόμα τῆς χάριτος, αὐδήσωμεν πόθῳ δεόμεθα· μεταδοὺς ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀπάλειψιν τῶν κατορθωμάτων σου.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβύτων ναμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι, καὶ μελιχρύσοις τόμασιν. ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν προφάσεων σου παραινέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν Νυμφίον σύνομαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμᾶς σωσαθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Γλῆφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω Φιλοσοφίαν· καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὧν ἁπὰ ἰωάννου φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τὸ μακαρίᾳ ἔτυχες τέλος. πρέσβευε Χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος δ'.

Ἡμασι χρυσαυγεστάτοις, τὴν ἄτερον σαφῶς κατηρδάσας, χρυσόῤῥυτον ἔχων τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα Πανόλβιε, ταῦτα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ ἐκ τῶν δογμάτων σου. καὶ βίβλος συγγραφόμενος χρυσογραφικὰς, ἀνέπτης εἰς Οὐρανούς. διὸ βοῶμέν σοι· χρυσορρόα, καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων, Ἰωάννῃ ἔχειν Ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, παῦτα τερπηχῶσαν τὰ τέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ ταύτας σωτεγάρσασαν, πρὸς σωτασμὸν ἀσμάτων θεοπρεπῶν. πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε, καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄλλο ἀντε, καὶ εὔδιον λιμένα, καὶ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον, καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν αἶ. ᾳ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς, καὶ τερπνὸν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον. ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως τῆς μετανοίας ἡμῖν, τὰς ποικίλας τρόπους ὑπογράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος, χελιδὼν ἡ χρυσόστομος. περιστερᾶτε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥᾴθρον χρυσοεδέστατον, προχέον τὰ νάματα, σόμα τὸ θεῖον, καὶ θεῖας, φιλανθρωπίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκέγ-

ἐχέγγυον. Χερσὶν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπητε τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ τὸ σῶμα μὲν λαλήσῃ σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ, ἀδικουμένων ὀξυπάτη βοήθεια, πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινώντων τροφὴ, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις. ψυχῶν ἀσοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος. Θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια, ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τε Πνεύματος. νόμος ὁ πρακτικώτατος, κανὼν ὁ ἀδύτατος, ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χερσὶν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπητε τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ τὸ σῶμα δικαίως μελετήσῃ σοφίαν.

Χαίροις ἡ Ἐκκλησία βοᾷ, σοὶ τῷ Νυμφίῳ ἑαυτῆς ὦ Χρυσόστομε· ὁ λάμψας ἐς ἅπαν Κόσμον, ὑπερ Ἡλίου βολὰς, ἀρεταῖς, καὶ λόγοις μαργαρώδεσι. Σοφῶν ὁ σοφώτατος, καὶ Ῥητόρων ὑπέρτατος. τῆς ἀληθείας τῶν δογμάτων ὑπέρμαχος· ψεύδους ἔλεγχος, μετανοίας Διδάσκαλος. χαίροις τὸ γαλουώτατον, τῆς γνώσεως πέλαγος, ὁ τοῦ Παῦλον τὸν μέγαν, σόμα, καὶ νῦν κληρωσάμενος. Χερσὶ, ὃν δυσώπητε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος α'. β'.

Ἀλτιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδάχθης χρυσορρῆμον Χρυσόστομε, χρυσαργῶν τὰς καρδίας τῶν τιμώντων σε διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ Κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου παράγνε Χερσός.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ.

Τῷ σόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τοὺς Οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυρὸς ἐνατέθειτο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε. πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χερσὶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τοὺς α. ψαλ. καὶ ἦχ. πλ.

Τοὺς Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἣν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τοὺς χαρὲν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξείλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τοὺς Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας. τοὺς φιλάργυρον πλανῶν, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας· Ἀρείου κατήχησας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα, Ἰωάννη Χρυσόστομε. πρέσβευε Χερσὶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόδε τοὺς ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣν ψυχοὺς μου Παρθένε τοὺς πανσοὺς, τοὺς ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νοῦν ὡς ἀκυβέρνητον, τοντεμεύλω πανάμωμε· ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς τυθμεῦνα Ἅιδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν. φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα τύχω κραυγάζων σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τοὺς ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τοὺς β. ψαλ. καὶ ἦχ. πλ. α.

Τὸν σωσιάρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τοὺς μετάνοιαν, τὸν τὰς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομένοντα, τὸν Χρυσόστομον τύχοι, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν καὶ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἔξαισιον θαῦμα τὸ τῆς Συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς Γεννήσεως, ὧν σοὶ ἐγνώρισαι ἀγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττεται μὲν τὸν νοῦν, καὶ ἔξισᾷ τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ ἦχ. δ.

Ἑστεφωμένης σήμερον.

Οἷς χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, τοτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεῖα νοσήματα, χρυσὲ Εὐφράτα, μακάριε Χρυσόστομε.

Δόξα, ἕτερον, ἦχος πλ. α.

Τὸν σωσιάρχον Λόγον.

Ὅτε ἐχθρὰ σωμόδε, ἔσα παράνομος, ὅτε μῖσος Αὐγέσης ἔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς σὰς σοὶ Πάτερ καπέβεσαν. ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς

τοὺς

τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω ζέων τῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡν ταχέως σε σκέπῃ, καὶ τὴν αὐτίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σε. καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ κατεπράϋνον, τῷ ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσαί με ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθενε, ὅτι ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν τεσσάρων ἦχος. Πρεσβ. ἦχος δ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. ε. 1. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ, καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει. καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ, οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ, καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Ὁ Ν'. Δόξα. Τῆς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Τῆς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας.

Εἰς τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὁσιε Πάτερ, καὶ γέγονας τοιμήν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πορεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ, Πολλοῖς σωτεχόμενος, καὶ τὸ Εἱρμοῦ· καὶ τὸ Ἅγιον ὄρος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ὃν ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Πνεύματος μέλπωσε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ.

Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Ἡς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοῶν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου. καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπεύθωσί σου τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλῳ τῷ ἀγγέλῳ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, ζύλος προηγάσω, τῆς Ἐκκλησίας ὅσιε, φωτεινή τε νεφέλη, ταμμιάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῇ ὀρθοδόξῳ συζήματα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδῇ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως συνέταξας. τῷ Θεῷ τοπάρχης γὰρ, ὑδάτων πλήρης τῷ Πνεύματος, ὤφθης θεοφάντωρ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Ποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἀπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀλογημένη γεγέννηκας, μένασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ζερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῶν σὺ Χριστῷ πεπλουτηκὼς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς, ὑφηγητὴς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεσπίσας.

Ἐκ τῶν αὐλῶν θησαυρῶν, τῶν Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τῶν σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀσίναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμος ἐν σοὶ, καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε· εὐδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη παναμωμε.

τῶν σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἧς ἀῤῥήτε σοφίας θεοττικῶς, ἔξαντλήσας τὸν τλοῦτον τὸν μυςικὸν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα. τῶν μὲν πιςῶν καρδίας, εὐθέως ἀφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίςων ἀξίως, βυθίζων τὰ δόγματα. ὅθεν δὶ ἀμφοτέρων, ἀσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰωάννη Χρυσόςομε. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθω τιμῶ ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γενύης, καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ, καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν, καὶ τικρότατον, τῆ τῶν Ἁγίων κλήρε, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, εὐθυμουμένη φείξον, ψυχήν μου, καὶ ςυναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀταλάϊψαι ἐτάχθητι, καταυξεως δάκρυσι· σωτηρὸν ἀκαταίχυτον, ἔχουσα τῶν ἁγνῶν Θεομήτορα. δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτῶν Θεοτόκον ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὠδὴ δ. Σύμβολος ἰσχὺς Κύριε.

Ἄλον ἡμῖν, τῶν Ἀποςόλων ὁμότροπον, ὁ προνοίᾳ πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς, δέδωκε Χριςὸς, σὲ τῆς οἰκουμένης, μυσαγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυςηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόςομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην πάντες τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ Κόσμον γνώσεως φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεςάτῃ, ἐκβρυούσῃ τοῖς χείλεσι τοῖς εὐθεσι.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον. ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, αὐλῶν, πάσης ἀρετῆς, θεότευκτον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσις. καὶ κάλλος ὑποφαῦον, Οὐρανῶν Βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόςομε.

Τῷ Θεῷ, τοῖς ἀπλανεσιν ἐκήρυξας, μετανοίας τρόπες ἐκτιθέμενος, καὶ τῶν κακῶν τοῖς ἀποφυγοῖς, ἄρρητα διδάσκων, παμμάκαρ, καὶ τελούμενα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίςων, παραινέσας ὑφάνων, παρσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόςομε.

Ἐπὶ Θεὸν, σὲ προσασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τῷ τοκετῷ καὶ δημιεργῷ, τῷ τοῖς ἡμετέραν, μορφοῖ λαβόντος παράμυθε, καὶ παύτοις σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτε, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Ὠδὴ ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωςῆρα, παύτες σε γινώσκομεν φωτοειδέσατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀφαρπάζοντα παύτας τοῦ φάρυγγος, τῷ θανατηφόρε, καὶ πρὸς ζωὴν καθηγοῦντα, τοῖς αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Τὰς τὰς ταραπάξας, τῶν αἱρετιζόντων συμπεριφραξάμενος, ἀσεβῶν ὄχλοις, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱεράτατε. συγκροτῆς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τὰς χοραὰς σωιδίσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Λήρες ὥσπερ φιάλαι, θείων ἀρωμάτων μὲν αἱ σαγόνες σε, καὶ τοῖς οἰκουμένοις νοηταῖς ἀῳδαῖς ἀφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσαγωγίᾳ, καὶ τῇ κάλλει τῶν λόγων σε παύσοφε.

Σὲ Θεὸν συλλαβόσαν, τὸν δημιεργόν τε καὶ κτίσιν καὶ Κύριον, γενεαῖς σε πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων Ἀγνὴ μακαρίζουσι. καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ς. Πλάθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ πνεύματικῇ, τὸν Κόσμον ὅλον ἐτλότισας, τοῖς λόγοις διανομάς, γευόμενος τλούσιος. τλουσία γὰρ ἀνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθης σοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς αἴγρατη, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· καὶ δυνάμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόςομε, ὡς σάλπιγξ πανδέσημος, Οἰκουμένης πάντα, πεπλήρωσε τὰ πέρατα.

Τὸν ἀνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητι, περιτοιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἔδραίωμα.

Παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὰ ἀδύνατα τῆς σαρκὸς, ἐν σοὶ περιβάλλεται, Παρθένε παράμυθε, ἐν ἐγρεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. Τῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων παύτας ἐδίδασκες,

προ-

προσκυνᾶν ἐν Γεμάδι τὸν εὖα Θεὸν, Ἰωάννη Χρυσόςομε, ταμμακάριςε Ὅσιε, ἐταξίως ἐφημόςμωσε· ὑτάρχας γαρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Ὅσιος.

ΡΩ, τῷ ὅλων τοιητῇ κλίνω τὰ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χᾶρας ἐκτείνω, λόγε ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε. φησὶ γαρ τῷ Προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τὰς αἰῶνας. δοξάσω τὰς ἐν τίςει δοξάζοντάς με. ὁ ὃν ἐν ταῖς τάλαι τὸν Σαμυὴλ αὐυψώσας, ἐδόξασε νυῦ τὸν Ἱεράρχην. Τὸ τάλαντον γαρ ὃ ἐτισάθη, καλῶς ἐμπορᾶσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερέχων. Τότε χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ, λόγον δέξαθαί με, ἵνα ἰχύσω ἀσεβῶς αὐυμνῆσαι αὐτόν. τῷ πεῖσαι γαρ αὐτὸς ὑτάρχει καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ Μαΐῳ ιγ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινοπόλεως τοῦ Χρυσοςόμου.

ℌ. Μύσας ὁ λαμπρὸς Ἰωάννης τὸ ςόμα.
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους ςόμα.
Ἀμφὶ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωςὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, ὢν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, πατρὸς Σεκούνδου ςρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιςῶν. Εὐθὺς ὃν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλῷ περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ ὃν περὶ τούτους ἀσκῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἐλλινικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβανίου, καὶ Ἀνδραγαθίου τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ Σοφιςὰς, ἔτι τοὺς ἐν Ἀθηναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ Χριςιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας. παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος. Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κράτιςους ἀριθμῷ, περί τε μετανοίας, καὶ τῆς ἐν ἤθεσι κατηςάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεοπνεύςου Γραφὴν ἑρμηνεύσας. ἐπὶ Νεκτερίου ὁ τῆς Κωνσταντινοπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προςάξα, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας παρατεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίςαται Πόλεως, κανονικῶς τὴν χαροτονίαν δεξάμενος. Ἐτέτανε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς Γραφῆς ανσθὴν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν· δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐτέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέως μόνε μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ καθθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνε μικροῦ, καὶ τότε οὐκ ἐτὶ κλίνης, ἀλλ' ἰσάμενος, καὶ χοινίοις τισὶ διαβαςαζόμενος· οὐδέτε ἐκλάσαε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωτίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς εἰς τοῦτο καθίςαται τύτος. Οὕτω καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς, πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖθαι, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀπέχεθαι. Διά τοι τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῇ Βασιλίσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέςη. Ἡ μὲν γαρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός· καὶ ἡ χήρα ἐτεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος παρήνει τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν. καὶ μὴ καθομείλει τὴν Βασιλίδα, διήλεγχε· καὶ τῇ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐςηλίτδευε. Ἡ δὲ ἀποθηριοῦται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τὸν θρόνον ἀπελαύνει αὐτόν. τὸ μὲν πρῶτον, δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον, δι' Ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δωρεαῖς μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίςαται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ξενεθεὶς, καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο. Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν Ἰςορία δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν τότε ἀπὸ τοῦ θρόνου καθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τότε ξενείαν, νόσοις ξενοθεύτες δεινοῖς, καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες· τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας πρόξενος. Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόςομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ ἐνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο. Ἐν

δὲ τῷ

δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τὸ Χρυσοστόμε τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι αὐθα νῦν ἔχει, τὸ κλόνε καὶ τῆς κινήσεως ἔχη. Ταῖς τὸ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Θεῷ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ ἀπλαγχνίας μεμνημένε Θεῦ, ἐγγυόμενε ὤφθης, τοῖς σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως κυρίῳ κραυγάζουσιν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑθμίζας Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σε τᾶσαν διανοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπείας τὰς ἀῤῥωσίας, ὡς συμπαθέστατος. καὶ ἀθρομοῦσι συμψάλλας γηθόμενε· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος Ὅσιος ἄκακος, Ἱερὰς τὸ ὑψίσε, δικαιοσύλλυ ἐνδεδυμένε λαμπρῶς, καὶ ἀφροσύλλυ, κραυγάζων πανόλβιε· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τελάβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, ἀδοκήσαντα σῶσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτε φθορᾶς· ὃν ἐταξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η. Ἑτατλασίως κάμινον.

Οἰνοπνεύστοις τοῖς λόγοις σε, ὁμιλοῦντες Χρυσοστόμε, τῆς Θεολογίας τὸ σεπτὸν μυούμεθα· καὶ τᾶσαν καρτούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν· καὶ τὴν τῆς κακίας ἀποφλόγωσιν βλάβην. κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγνώς, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παῤῥησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ σοργῇ. σὲ γὰρ τῇ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα τίφε, μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, ταμμιάκαρ Ἰωάννη.

Ξενικὴν τὴν εὔρασιν, ἀπατέωτον φρόνημα, καὶ τοῖς Βασιλεῦσιν ἀδικοῦσιν ἔδειξας, θερμῶς προϊσάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγενημένος, σοργικῇ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεηγόροι Γενήσιν, τὴν ὑπερφυῆ, καὶ θαυμαστὴν σε Παρθένε. Διόσε γεγηθότες, ἀσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀτολαίου Πατὴρ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῶς. καὶ τὸ Χριστῷ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνὸν, σῴζεσθαι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ τίφε, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοισε τερπνὰ μάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ τηγὴν, βρύσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ταμιεῖον προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιῤῥοάς. τρυφῆς ὄντως χαμάῤῥυν, ἀφέσεώς τε ῥᾴθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Ἔσπερος ἀνέδειχθης, Ἀρχιερεῦ, τῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος. Σὺ γὰρ φωστὴρ, ὤφθης ἀσεβέας θεοφεγγὴς, καὶ τῆς εὐθέος γνώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής. διόσε Χρυσολόγε καρδίας διαθέσει, νῦν ἐταξίως μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Γυνὴ δεδοξασμένη Μήτηρ Θεῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε τόθῳ τερπόσως, ἐκ πειρασμῶν, ὄχλον διαλύσα συμπαθῶς. Ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, ταῦτα ὅσα θέλας ἐπιτελεῖς· ἀνύσας ἀκωλύτως, καὶ δυνάσαι Παρθένε· διόσε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἑξάτος. Γυναῖκες ἀνεστίωθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν ἐκ πενήτων, τὸ σόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, ἐκ Γραφῶν τὴν σαφηνείαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ σημανθέντες. Ὦ. Ὅμοιον.

Ἀρθένε παναμώμητε, Κυρίαμε καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπα, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, παραπτωμάτων ῥύσασθαι, πανσόων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. καὶ αἰωνίων τάξασθαι, ἐκ ἀγαθῶν Παναγία. δυνάσαι γὰρ ὅσα θέλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. Ἰδιόμελον ἦχος δ', καὶ ἐλάβομεν τὸ πρωϊνόμιον, τῆς Κ.

Ἐ δωκας σημείωσιν.

Χ Ρυσᾶ τηλαυγέσερον, τὰ ἱερά σε διδάγματα, προχεόμενος ταύσοφε, τλουτίζας Χρυσόςομε, τενομένας φρένας· καὶ ἀτοδιώκας τῆ ταθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας τικρὸν χαμῶνά τε. διό σε μακαρίζομεν, χωρεωσικῶς ϗ τὴν κόνιν σε, τῆ λαμψάνων σεβόμεθα, ὡς τηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ Στύλος ὁ τύφλνος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῆ δογμάτων καταῤῥύτος, ὁ νᾶς ὁ ἀράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ τάγχρυσον ςόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ εὖθε, φωςὴρ ὁ διαυγέσατος, ὁ ἑτεράνι ἄνθρωτ, ὁ μακάρι σήμερον, ἀνυμνάθω Χρυσόςομ.

Ἥ Λι τολύφωτος, τὴν οἰκεμένην τοῖς λόγοις σε, καταυγάζων γεγένησαι, Ἀςὴρ φαενότατος, λαμτὰς φαιδροτάτη, τυρσὸς τὰς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διατανθείς, χαμαζομένας ὁ προσκαλάμεν, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χαρᾶτι, χρυσολόγε Χρυσόςομε, τρεσβεύε τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Τ Ὰ δίκως τῆς τοίμνης σε, ἀτελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, τικραῖς ζοερίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίε τέλος, οἷα γενναῖος ἀθλητὴς, καταταλαίσας τὸν τολυμήχανον, ϗ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριςὸς ἐςεφάνωσεν, Ἰωάννη Χρυσόςομε, τρεσβεύε τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος πλ. Ἀναταλίε.

Χ Ρυσίοις ἔτεσι, ϗ θεοφθόγγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τῆ Θεῆ Ἐκκλησίαν. τλέτων τνδματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοταράδοτα λόγια. Διὸ ςέφανον ἔξ ἀκηράτων ἀνθέων, τλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σε προσφέρα μνήμη, τάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη θεόσοφε. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων ταῤῥησίαν Ὅσιε, τρέσβευε ὑτὲρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δυςολαγία μεγάλη, ϗ Ἀτόλυσις. Δίδοται ϗ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτργίαν, Τυπικά, ϗ ἐκ τῆ Καν Ω δὴ γ ϗ ς.

Ὁ Ἀτόςολος. Προκίμ. ἦχος δ.

Τ ὸ ςόμα μν λαλήσει σοφίαν.

Ἄ κόσατε ταῦτα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιςολὴ Παύλ.

Κεφ ζ.

Ἄ Δελφοὶ, τοιῆτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακ, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀτὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, ϗ ὑψηλότερ τῆ Οὐρανῶν γενόμεν. Ὃς ὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, τρότερον ὑτὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέραν, ἔπειτα τῶν τῆ λαῆ. Τῆτο γὰρ ἐτοίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώτες καθίςησιν Ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀθένειαν. ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μτ τὸν νόμον, Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐτὶ τοῖς λεγομένοις· τῆτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆ θρόνε τῆς μεγαλωσνύης ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Τῶν Ἁγίων λειτργὸς, ϗ τῆς σκνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύρι, ϗ ὐκ ἀνθρωτ.

Ἀλληλούια, ἦχ β.

Σ τόμα Δικαίε.

ψ. Ὁ νόμ τῆ Θεῆ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κτ Ἰωάννου.

Κεφ. ι. 9.

Ε Ἶτεν ὁ Κύρι, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. Δί ἐμῆ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, ϗ εἰσελεύσεται, ϗ ἐξελεύσεται, ϗ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέτης ὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, ϗ θύσῃ, ϗ ἀτολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, ϗ τερισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ τοιμὴν ὁ καλός. ὁ τοιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆ τίθησιν ὑτὲρ τῆ τροβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, ϗ ὐκ ὢν τοιμὴν, ᾧ ὐκ εἰσὶ τὰ τρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, ϗ ἀφίησι τὰ τρόβατα, ϗ φεύγει· ϗ ὁ λύκος ἁρτάζει αὐτὰ, ϗ σκορτίζει τὰ τρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐςι, ϗ ὐ μέλει αὐτῆ τερὶ τῆ τροβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ τοιμὴν ὁ καλὸς, ϗ γινώσκω τὰ ἐμά, ϗ γινώσκομαι ὑτὸ τῆ ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Τατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Τατέρα· ϗ τὴν ψυχήν μν τίθημι ὑτὲρ τῆ τροβάτων. Καὶ ἄλλα τρόβατα ἔχω, ἃ ὐκ ἔςιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, ϗ τῆς φωνῆς μν ἀκούσνσι· ϗ γενήσεται μία τοίμνη, εἷς τοιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσνον αἰώνιον.

Μνὶ τῆ αὐτῆ ιδ.

Τ ῆ Ἁγίε ϗ Πανεφήμε Ἀτοςόλε Φιλίττε.

Ζήτα τὴν Ἀκολθίαν ἐς εὖα Ἀτόςολον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐςὶ καὶ ἡ Ἀποκρέα τῆς Τεσσαρακοςῆς τῇ Χριςῷ Γεννῶν. Ἐὰν δὲ φθάσῃ ἡ τοιαύτη ἡμέρα Τετράδι, ἢ Παρασκευῇ, ἐκ ἐσθίομεν ἐν ταύταις, δηλονότι ταῖς δυσὶν ἡμέραις, κρέα, ἢ τυρὸν, ἢ ὠά· ἀλλ' ἀποκρέομεν, ὅταν τύχῃ Τετράδι, ἢ Τρίτῃ· ὁπόταν δὲ ἢ Παρασκευῇ, τῇ πρὸ αὐτῆς Πέμπτῃ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γερμία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου. Ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίων Μαρτύρων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ις.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου καὶ Εὐαγγελιςοῦ Ματθαίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ςιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἁγιος ὑψίσου κλητός.

Ὁ Ἐμβατεύων καρδίας καὶ νεφρούς ἀνθρώπων, ὅτε σου τὸν εὐθὺν γνώμονα Ἀπόςολε, θεάσασθαι προγνώσει ἐώρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε ταγκόσμιον φῶς ἀπεργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελεύσαμενον. Οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· Οὗ ἱκέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκ Τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἄναρχος Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος· καὶ κοινωνίαν τῆς Βασιλείας ἐπαγγελλόμενος· Τότε ταμμακάμψε, ταύτην ἀφέμενος, καὶ παραχώδης συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ σωτηρίως ἐπηκολούθησας. Καὶ νῦν θεότητα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράτου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς· καθικέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μου σε ἅγιον λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλετόλας καταλειπόντα. Ὁ Λόγος δὲ ταύτοφε ὁ εὐτόσατος, φῶς σε τοῦ κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ τριηλίου φωτὸς ταυτεβάσμιε· ὃν ἱκέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ἦχος δ'.

Ἀλιεῖ τι Χριςῷ πρὸς μαθητείαν ἁρμόσιον, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε· τὰσαν χολὴν φροντίδος γηΐνης ὑφ' οὗ ταρωσάμενος. ἐταξίου γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμιμον διαθῆς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου τολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀτέρπης, Εὐαγγελιςὴς ἀτὸ Τελώνου γενόμενος· φῶς τε τοῖς ἐν σκότει χαρματίσας, καὶ πετλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ τρεσβεύτης ταυτὸς τοῦ Κόσμου θερμότατος, καὶ τῇ σῇ γεραιρόντων Ματθαῖε φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ. ξ. ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ τοῦ λόγου σε σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώτους σωνήθροισας. ἀς Θεοῦ ἐτίγνωσιν ταναοίδιμε. καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθρίσματα, ἐκ γῆς ἀτεσόβησας, καὶ ἀς μίαν τὸν τιςὸν, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας· ὃν ἱκέτας, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίςει ἐκτελοῦντας, τὴν ἁγίαν σου μνήμην.

Εἰς τὴν Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Εἰς τὸ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόςολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν ἐναγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διεύρυσας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίςει ἐκτελοῦντας, τὴν ἁγίαν σου μνήμην.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκ τυθμοῦ κακίας ἐχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιτέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανόφρημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος Οὐρανὸς ἀρετῇ, καὶ τῆς σωτέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριςοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάτυπος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ἐναγγελιζόμενος ἀρτίως, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πανθαρχοῦσιν ἀσεβῶς τοῖς θείοις προσάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, διαφεσοῦντας τῷ Κτίςῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθ.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Τὸ Πόρολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιςὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήριος ξιλό. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ Ἀποςόλου ἀς ς'.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ ςόμα μου.

Πλουσίως μεταδός μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανεύδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριςοῦ. καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀδιακρύτων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ἐλέους κατέλιπες, ἅπαν ἐτιγείων τὴν σύγχυσιν, τῷ Λόγῳ ὡς ἤκουσας, τῷ σαρκωθέντος φωνῆς, καὶ τῆς χάριτος ἐδάχθης οἰκονόμος, καὶ Κήρυξ θεόληπτος, θεομακάριςε.

Γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέτρεψας, τῷ Λόγῳ Ἀπόςολε, τῷ πρὸ αἰώνων Πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτὸ τὸν παρουσίαν, διαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Θεοτ.

Ἀνάπτυσε καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν καταίλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, διηγγελίσω σοφέ. τῆς Παρθένου γαρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπερίγραπτος, Κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Οὐς σὰς Ἀπόςολος Θεῦ Λόγε, φωςῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν Κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Ἡ σῇ καθοπλίσας παντάλκίᾳ, Ματθαῖον τὸν ἄριςον Σωτῆρα. τυραννων δυνατώτερον, τὸν ἀργάσω Δέσποτα· καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, ἀδώλων πλανῆς φιλάνθρωπε.

Λώσης τῆς τυφλώσης σε ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε, τὸ θεότυκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον· δι' ὃ Χριςὸς κηρύττεται, πάντων ζωὴ ἐνυπόςατος.

Θεοτοκίον.

Ἀλτιγξ θεολόγος φθεγγομένη, σωτόνως ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τὸ θεόφρονος, τὴν τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ πανάχραντε.

Κα. ἦχος α. Τὸν πάφον σου Σωτῆρα.

Πρῶτος τοῦ Χριςοῦ, διαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν διδαχὴν, τὴν ὑφήλιον Κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριςοῦ μύςης ἄριςος· νῦν τιμῶμεν, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις, πᾶσιν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν δέξαιτο, τοῖς τόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Ἕτερον, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριςὸν δὲ τοθήσας φιλοσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόςολε, πᾶν τεράπων ἐδάχθης φωςήρ. καὶ ἐκ τελώνου ὤφθης, Ἀπόςολος ἔνδοξος, Μαθητὴς γενόμενος, καὶ Κήρυξ τῆς πίςεως. ὅθεν σωθέντες, τῇ χάριτί σε τιμῶμεν, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶντες ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες, καὶ λέγοντες· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, ἅπαν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἀραίαν πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀράνιον κλίμακα τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν· τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα καμήλιον. ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, ἅπαν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, ἅπαν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίςει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαςον.

Ὦ ἐνθουσιάσας Λόγῳ Θεῖ, μεμαθητεύμενος διέλυσε, Κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητὴς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὦ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριςοῦ, τοίαν ἀξίαν προσοίσωμεν, σοὶ θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γαρ βροτὸς, τὴν ἐπαινεθεῖσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξισῶσαι ἀξιάγαστε.

Οὗ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νῦν τεθεαμένος ὁ ὕψιςος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι θεοφάντορ προτέθεικε. Θεοτ.

Τὴν τεθαναπωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ ἀλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίςου, ὡς κυήσασα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε. Μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδάχθης, θεόθεν διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς· τιςθεὶς τὰ δόγματα Χριςοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ Γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ὀξέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνῶσί σου τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ· καὶ ταῖς σοφῶν ἐπιτυγχάνουσα ψυχαῖς, γνῶσιν ἑτοιμάζει, ὦ Ματθαῖε πανεύφημε.

Τ Στρατόπεδα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ Κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχύν. καὶ ψυχὰς φωτίζοντα τοῖς ὧν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς ἀθλιότητος τὸν κήρυκα. Θεῖον.

Ἡ Αρθενίας γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησί. καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, τάθλα τῷ τοῦ σώματος. καὶ Παρθένος διέμενεν.

Ὠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ε Υ̓αγγελιστὴς ἀτὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέσοι, μετεσκεύασαι ὁ Θεηγόρος, τῇ ταπεινῇ, ταντουργὲ δυνάμεσι, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάγιος.

Ρ Ὑθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, καὶ τῶν ἐθνῶν πλῆθος ἀνυψωμένη, πρὸς ἀρετῶν, ὑψηλοῦ ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε ταμμακάριστε.

Μ Ατθαίου ζωγραφεῖται θεοτλόκοις, τοῦ μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συσήματα τῶν τελωνῶν, διατοπὸς πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἐργάτα τοδηγούμενα. Θεῖον.

Π Αρθενίου τεκοῦσαν ἀναμφίφων, ἀγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα τεκτοινούμενα, ἀνὰ πορᾶς, καὶ φθορᾶς τανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάγιος.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Π Οῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάγιος, πλοῦτον κομισάμενος τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ὁ Οἶκος.

Ἡ Τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήτως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν πόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' αὐτὸς τὸν πόρον τῶν δακρύων σου δεδωκὼς, πρὸς σὴν δεήσιν κάρτωσον· καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου κρίσεως. τῶν παῦτα παρελθὼν ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ Κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῇ αὐτῇ Μαΐου ιε'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ξ. Σφίζας Ἰησοῦ καὶ τελώνας, σοὶ χαίρει. Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ τυρὸς μέσου. Ἀκάμαντον Ματθαῖον τῦρ δεκάτῃ κτίνυσι ἕκτῃ.

Ὁ Σέτι τοῦ τελωνίου καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν ἑπόντος, ἀκολούθει μοι· αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθώς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συνανεθέμεθα. Οὗτος τῷ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δυνάμει δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἑβραίοις ἐκήρυξε. Πάρθος τε, καὶ Μῆδος διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ τυρὸς τελειοῦται.

Ὠδὴ ς'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χ Ρηματίσας τοῦ τρώτου ἀταυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς μαθητὴς τοῦ αὐτοῦ, ἀκτῖσι τυρσούμενος, ὦ ψάλλων ἔλεγες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ὑπερύμνητος εἶ.

Ὡ Σ διάκονος τοῦ Λόγου ταμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅτε Χριστὸς κατοικεῖ, αὐτὸς κατεσκήνωσας, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Ἀ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι τοῦ θείου Πνεύματος· ἐν οἷς ἐψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ὑπερύμνητος εἶ. Θεῖον.

Ἡ Νυμφεύμνητον Παρθένον ἐξισόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὴν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ᾗ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ὑπερύμνητος εἶ. Ὠδὴ ζ'. Παῖδας ἐσώσας.

Ε Υ̓σεβῶς πρὸς σὲ ταῖς ἀειδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεόμενος, θέσπα χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ τέφυκας, τῷ Οἰκουμένῳ Δέσποτα, ἄλκιστε ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀσρατιὼ τῇ Οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξατέσαλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, Θεολογίας δόγμασιν. ὅθεν καὶ ἔψαλλε· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁσίῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· ὕλιν γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσετέλασας, καὶ σωσεκράθης εὐδόξε. ὅθεν καὶ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐπ' ἀεργασίᾳ τῇ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε. τύλιν παρθενίας γὰρ, ὥδωσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε. διὸ κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ Γ'. Ἅτας γηγενής.

Καλλος νοητὸν, ἐδέξω διάδημα θεῖον Ἀτόσολε. καὶ τῆς Βασιλείας δὲ, ἀπρετεζάτῳ ζέφει κεκόσμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι, καὶ διαλάμπεις σοφὲ, σὺν Ἀγγέλοις, Θρόνῳ παρισάμενος, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ παμμακάρισε.

Τῆλε τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, Κήρυξ τῶν ζώντος Θεοῦ, διαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ Κόσμῳ θέαν ἐτίσχεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως ὁ διεφθάρης τὸν νοῦν. διαμένας, ἄσηρος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς παμμακάρισε.

Νύμφῃ τῷ Χριστῷ, εὐθέως ἐκόσμησας, Εὐαγγελίῳ σε, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάρισε. καὶ νῦν τὴν θέαν μνήμῃ σε, πανηγυρίζει φαιδρῶς, ἵν' ῥυσθῶμεν, τάσης περισάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε. Θεῖον.

Κόλπων σὺ ἐκ ἐκρὰς, αὐάρχης Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς διαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται. ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῷ ἀνθρώπων μορφὴν, ὁλοτρόπως, τάσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ἕξαπτος. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ποῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν, ἀπορρίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἔχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶς Παναγίας χαράς σε, Θεοτόκε Παρθενε, εἰς τὸν Κτίσιν ἐβάσασας, ἑταρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Υἱόν σε. ὅτως ῥύσηται ἡμᾶς, τάσης τάρας δαιμόνων. καὶ τελέσθαι παναμωμε, τῶν μελόντων ἀγαθῶν, ἐκάνων καταξιώσῃ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ςἰ. δ'. καὶ ψάλομεν ςἰ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Λαμψας Ἀτόσολε, φωτοειδὴς ὥσπερ Ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος. καὶ τάσαν κατηύγασας Οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀτεδίωξας ἀχλὺν, τολυθείας Ματθαῖε παύσοφε· διό σε τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. Δίς.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀτόσολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αὐγὴν φανέσαν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν ἅβατι, καὶ γλώσσης πυρίνης, τάσαν κατέφλεξας σαφῶς. τῆς ἀσεβείας ὕλην τολύθεον· διό σε ὡς Ἀτόσολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σε σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Βρόντησας παύσοφε, τῇ Οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ τάσαν ἐκάθηρας ἀδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε· καὶ κατεφώτισας λαὸς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν. ἀδώλων τὰ τεμένη δὲ, καταιρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τῷ Θεῷ ᾠκοδόμησας. Δόξα, ἦχος β'. Βύζαντος.

Τὸν λιτῶν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προσρέχεις, καὶ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἁρπάζεις. ὡς ἔχέφρων ἔμπορος, ἀπαλλαξάμενος τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα, καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεόλαμπτον, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος, τὸ Καίσαρος Καίσαρι, τῷ κάτω συρομένῳ, ἐμφρόνως ἀπέλιπες· καὶ τῷ παμβασιλεῖ, ἀπαθῶς ἀκολουθήσας Χριστῷ, τάσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας, διαγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ' αἴτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε πανόμνητε, τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ Σταυροθ'. Εἰς τὸν ξ'. ψ'. τῆς Οκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Προτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ

Εὐαγγελιςῦ Ματθαίε. ἅτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν, ϗ τὸν χρυσὸν τῦ τελωνίε, ἠκολούθησε Χρις῵, ϗ κήρυξ τῦ Εὐαγγελίε θεῖον ἐχρημάτισεν. ὅθεν ϗξῆλθε προφητικῶς, ὁ φθόγγος αὐτῦ εἰς τὴν Οἰκουμένην, ϗ πρεσβεῖα σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος δ΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν; Τυπικὰ καὶ ἐκ τῦ Κανόνος. ὨΙδὴ γ΄. ϗ ϛ΄. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε ϗ Ἕλληνος. Ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίε, σωθήσεται. πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν ὃν οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά. Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ Εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεῦ. Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, ϗ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργῶ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, ϗ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, ϗ ἀντιλέγοντα. Λέγω οὖν· μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῦ; μὴ γένοιτο. ϗ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ, φυλῆς Βενιαμίν· Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῦ, ὃν προέγνω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κς Ματθαίου.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, παραλαβὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, ϗ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτῦ ἀνακειμένε ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, ϗ τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν, ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν, Ἔλεον θέλω, ϗ οὐ θυσίαν. Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετανοίαν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ.

Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίε Ἐπισκόπε Νεοκαισαρείας τῦ Θαυματουργῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, ϗ Ῥωμανῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ΄.

Τῦ Ἁγίε Προφήτε Ἀβδιῦ, ϗ τῦ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτας, ϗ εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδε τῆς Τεραγίας Θεοτόκε. ϗ τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίε τῦ Δεκατολίτε· ϗ τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ΄. ϗ ψάλλομεν, ξ΄. προσόμοια τῆς Προεορτίων, ἦχ. α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁμαθηφόροι παρθένοι τὴν ἀταφθορον, φαιδρῶς ὁδοποιῦσαι, προφητάσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα. πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας ϗ ὁ καρτὸς δόκλεὶς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑστερέα, ἡ δόσεβῶς προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεῦ, τὴν προσδοχὴν τῶν τεκόντων ἀπρτληροῖς, σωτηριωμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπαινίῳ τραφεῖσα Παρθένε ἄρτῳ τισῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίε ἀτεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ᾧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς ϗ ταναίμωμε Θ, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ ϗ Πατρί.

Εἰς τὸ Ἁγίου Γρηγορίου προσόμοια γ'. ζήτει ἀς Ὅσιον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ ἅγια ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς παρηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σοὶ τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. προσόμοια τῶ Ἁγίου Πρόκλου, ζήτει ἀς Ἱεράρχου, ξ'. δὲ λέγομεν τὰς δε.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

ξ'. β'. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς τὴν ἀρχαίαν σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοιον τῶν Ἁγίων, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Χαρᾷ προμνηστεύεται σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον καρτὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην ἀπάρθενον. ὑστέρει δὴ καὶ προσάγει, τὰς ἀρχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου. ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα Ἀγνήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σταυρόθη στιχολογίαν, Κανὼν ὁ Προεόρτιος ἀς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ δ'.

Προηγεῖται δὲ ὁ Προεόρτιος Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστιχὶς.

Κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γῆ ἐν ἀγαλλιάσει, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, ἣν οἰκήσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ, ὅτως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος· καὶ ταύτῃ τροπρέχουσι, κόραι νεανίδες.

Βουλῇ προαιωνίου, τὸ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, ἐς τέρας προέρχεται προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι ἐς Ἅγια Ἁγίων, ἐς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη παράμωμε.

Γεννήτορες εὐθεοι, σὲ τῷ Θεῷ τὴν Γενήτειραν, γεγήσεσθαι μέλλουσαν ἀνατιθέασιν, ἐς τὰ Ἅγια τραφῆναι τῶν Ἁγίων, ἀχλὺν λιτέρ ἠυξαντο, πληροῦντες ταύταγγε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ ζήλεξον τὰ θέσπ τερπτρετόμενον· ὅτως τίσασε, καὶ τόθω μακαρίζω, τὴν ἀμαμακάριστον καὶ παναμώμητον.

Καὶ τῶν Ἁγίων.

Ζήτει ἀς Ὅσιον, καὶ ἀς Ἱεράρχην.

Ὠδὴ γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἐξάρχουσι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσαι. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὸν ζόφωσιν.

Ἠλθόσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα δάχην ἀτοπλήρωσ· καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ παναμώμῳ, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἅλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τὸ φωτὸς, ἐφαπλουμένην ἁγίασμα, θεοῦ εὐδόκησε ἐς Ἅγια. ἐξ ἧς ὁμβρήσει ἄφεσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖμε Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἰκτον παναχραντε Ἀγνὴ, κλατεύτα βρώσεπρότερον, ἀτάτη τῇ τὸ ὄφεως. καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσι.

Τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ παρὸν Προεόρτιον, ἦχος δ'. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νηῷ αὐτῷ, ἀποπληρώσασα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐνεβρέφυς καθαρῶς μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τὸ ἀπρόσιτε καὶ θεῖε φωτός. μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀπερόγαμε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἱεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι σεμνὴ, ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου. διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ τροπέμπουσι, λαμπαδηφορεῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπεμπολήσατο Ἰωακείμ, Ἄννῃ συμβαδίζων καὶ φέρων σε, σὺν δώρῳ, εἰς τὸν ἅγιον ναὸν, ναὲ Θεοῦ παράγιε, ἄχραντε παράμωμε Δέσποινα.

Γέγεται ἀτόφασις προγονικὴ· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρτογονήσα φέροντα, οἶνον ἀφροσύνης τοῖς τέρασι.

Ὁ νῦν σε ταναίμωμον ὁ πλαστουργὸς, Λόγος ἀρρήκως κατεσκίωσε, σὸν ἐν νηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν ἄλβαντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὠδὴ ι'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν Οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλῶται, θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. ἥτις ἀποζέσα γλυκασμὸν, πᾶσαν τὴν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν τικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένησε ἡ σύλληψις, ξένησε καὶ ἡ γέννησις, ξένη σε ἡ πρόοδος Παρθενίε, ἡ εἴσοδον πάτε τοῦ Ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν ἄλβαντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, εἴσδον τοῦ ναοῦ διαπαμσίλην, καὶ τρεφομσίλην τροφὴν ὑράνιον· νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλὴς, ὅθεν ἐχρηματίσας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέμνα τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τὰς οἰκτιρμάς σε καταφεύγω. βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν κατατρωθεῖσάν με ψυχὴν, καὶ ζέσθενήσασαν, ἡδονῶν ἐτικλύσεσιν.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ὡθεῖτες τῇ θεᾷ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθενίε Γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἅγια, ἀνατραφῆναι τόθι ἀνατιθέασι.

Σοῦ τῆς μελλούσης ἀσπέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωταυγῆ πρὸς θεῖον ναὸν χορεύουσαι.

Ὁ τλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, εἴσδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῷ ὅλων ἑτοιμαζόμενον.

Ὑμνῶσε Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶσε τὴν ἀπόῤῥητον γένησιν, ὑμνῶ τὴν σκέτην σε, βλάβης δι' ἧς τάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπαγόμενος.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἐπέφανης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ δ' σήμῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκε κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἁπάντων ποιητὴς, ὁ πλάσης καὶ Δεσπότης, ἀῤῥήτῳ δι' ἀπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὃν-

τερ ταῖς οἰκείαις κατεσκάσε χερσὶν, ἰδὼν πεσόντα ὤκτειρε, καὶ ἀνασῆναι τὸν δι' ὁδόκησε πλάσα θεοπέρα, καὶ νεώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων. διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίε, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι, ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡτοφόρον σε, ὡς ἥλιον ἀσπάζεται, Ναὸς ὁ Ἅγιος, σῶον ἀρράτως σαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι σωτηριώδας Ἁγνὴ, ὑπεράγιον, Ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες, χροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν ἀπαρόγαμον, ὁρῶντες. Ἀγγέλε γὰρ, χαρὰ ἐκτρέφεται· τὸν ὑράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀπορῥήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι, δικαίων ὑποχθόνιοι, ἀναγγελίζεσθε. περιστερὰ ἡ χρυσῆ, καπίτασιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἅγια, ἀσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία, τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπαναγοντα, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη παναμωμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἄκουε Κόρη Παρθένε.

Αὕτη ἡ ὠδὴ ἐστὶ κατ' Ἀλφάβητον, ἔχει δὲ ἀνὰ ἕκαστον στίχον Τροπαρίων αὐτῆς ἑξαστίχους τέσσαρας.

Ἄκουε, σωσὶς πρεσβύτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί. Βούλησα θεᾷ ὧν ἔχον παῖδα σεμνῶν. Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι. Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσαι λύτρωσις. καὶ εἰς Ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθε ταύτην βοῶν· ὑλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὑλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ Ἱερεύς, Ζωῆς ἀσόδες νῦν ἀποφαίνας σαφῶς. Ἡμῖν φανερώσας, ὅτερ μέλλει οἰκεῖν. Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· ὑλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὑδὲ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν ὑλαβῶς. Καλλίσην παῖδα, ᾗ δέδωκέ μοι Θεός. Ἀμπρῶς ὑποδέχε καὶ προφή-

τδε· Μόνῳ μέλλσαν ἃς πράγματα, προφέραν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· Ἀλογᾶτε, τάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ἦτν ἔγνων γυῖαι σαφίσατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός. Ξύλον ἐν μέσῳ, ὡς ἐκβλασαίαν ἐκ σᾶ. Ὅτερ ᾔξαυθήσα θᾶον ὄντως καρτόν· Παραδάσῳ ἀσοικίζοντα, τοὺς βροτοὺς τὰς ᾔξωθεύτας φθορᾷ, ἀναβοῶντας χαρᾷ· Ἀλογᾶτε, τάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ἥπῶν ἀῤῥήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή. Σαφῶς ὑπάρξα ὁ πρέσβυς ἔφη τραυῶς. Τὸν θᾶον ἰδὰ ταρθενε οἶκα ναόν. Τ' Ἀγγέλα τρεφομεύη γὰρ, βαλῆς μεγάλης Ἄγγελον, κυήσας ᾧ μελῳδᾶ, Ἀλογᾶντα, τάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὠνῦσοι ἄδομεν Κόρη Ἀγνὴ, περιχαρῶς τὸ Γαβριήλ. Χαῖρε τᾶς τάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον. Ὡς τέξασα τῶ λύτρωσιν ἡμῶν, καὶ τῶ ἀνάπλασιν, τοῖς μελῳδάντων αὐτῇ· Ἀλογᾶτε, τάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον. Ὠδὴ θ'. Ἅτας γηγενής.

Τ' Δε τᾶ Θεᾶ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, εἶδον νῦν ἐς Ἅγια, βαδίζα λίθος ᾔξ ἒ τμηθήσεται, καὶ τὲς βωμὲς καὶ ξόανα δαιμονικὰ λεπτυνᾶ. τὲς βροτὲς δὲ, τέτες ἀπεργάζεται, καὶ ναὲς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὥ Μοσε Θεὸς, καὶ νῦν ἐκτετλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δὲς τὴν Ἀπαρθενον, ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλασήσα ζωῆς, θανατηφόρα βρώσεως ἀπολυτρύμενον, τὲς τὴν πῶσιν, βρώσα ὑποκύψαντας, καὶ κλαπεύτας ἀπαίτη τᾶ ὄφεως.

Τόματι λαμπρῶ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ Ναῷ τᾶ Θεᾶ, σοὶ προσανατίθημι, υἱὸμοι παρέχες παῖδα, ὦ Δέσποτα. ᾔξ ἧς δὶ οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθὲς, διασῴσας, Κόσμον ὅντερ ἔπλασας. μεγαλυῶν αὐτιὰ ὡς Μπέρασε.

Ἦγασεν ἰδὲ, ἡμέρα σωτήριος τοῖς ἐν νυκτὶ τῷ δεινῶν. τύλη ἐπεράνιος, ναᾶ τὰς τύλας ἀνατεπάσασα, μετ' λαμπάδων πρόεσιν εἶδον ἐς Ἅγια, ὑφ' ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, ἐς Ἁγίε Θεᾶ κατασκιώσιν.

Φῶτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μὲ τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα· μὴ καταλαβέτω με, τᾶς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον· μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τᾶς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τᾶ θεία θελήματος.

Ἕξατος. Προεόρτιον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεᾶ σοφίας πέμπτος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον τῷ Χερυβὶμ ὑπάρχσαν, τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον, ἀτρέπτισον Ζαχαρία, τᾶ ναᾶ τὰς ἐσόδας, τὰ τῷ Ἁγίων Ἅγια, ὑποδέξαθαι ταύτῃ. καὶ σοὶ ἡμῖν, ᾇδε προεόρτιον τῇ Παρθεύῳ. ᾔξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθὰς Κόσμον σώζα.

Εἰς τὰς Αἴνους, ᾗ. ἦχος α'. Τῶν ἐρανίων.

Δεῦτε τισοὶ σωελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ Μητρὸς ἀγόνε, παραδόξως τεχθᾶσαν, Θεόνυμφον Μητέρα τᾶ τοιητᾶ. καὶ σοὶ παρθενοις λαμπάσητε, προϋπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, ἀσπάσῃ ἃς τὰ Ἅγια.

ᾗ. Ἀτενιχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάτερ αὖθη τοικίλα, περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τᾶ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τὲς σεφανὲς χαρμονικῶς, τῇ Παρθενῴ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τέτες δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

ᾗ. Ἀτενιχθήσονται ἐν Ἀφροσυύῃ.

Ἐτρετιζέθωσαν τύλαι, καὶ διαρεέθωσαν, αἱ τᾶ ναᾶ Κυρίε, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνῳ ὑπερτέραν τῷ Οὐρανῶν, ὑπὲρ νᾶν χρηματίσασαν, ὑποδεχέθωσαν χαίρυσαι καὶ Χριστὸν, τὸν σωτῆρα ἀνυμνήτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον, ἦχος α'. Γεωργίε Νικομηδέας.

Γαλλιάθω σήμερον ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ἀφροσυύλιν ῥανάτωσαν ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τᾶ Θεᾶ ἡμῶν. ἰδὲ γὰρ ἡ τύλη, ἡ τῆς αὐτολὰς βλέπεσα, ἀτοκυηθᾶσα ἐκ ζέρας ἀκάρτε, ᾔξ ἐταγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθᾶσα ἐς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάθω ὁ Δαβὶδ, χρέων τινὰ κιννύραν. ἀτενιχθήσονταί φησι, τῷ Βασιλεῖ παρθενοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀτενιχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκιωῇ τᾶ Θεᾶ, εἶδον τᾶ ἱλασηρίε αὐτᾶ·

ἀνα-

αὐατραφῶναι ἐς κατοίκησιν, τῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥάῤῥως γεννηθέντος, ἐς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῦ Ὄρθρε, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λατρεγίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῦ Κανόνος· Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κά.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Υπεραγίας Θεοτόκε.

Δᾶ ἀδεύαι, ὅτι ἀ τύχη ἡ τοιαύτη Ἑορτὴ ἐν Κυρίακῃ, προηγῦνται παύτα τὰ Ἀναγκάσιμα. Ἑαυτέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὰ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν, ξ'. ή. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια, ἦχος ά.

Ὡ τῦ παραδόξε θαύματος.

Ἡμέρον τιχοὶ χορδίσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, ὃν φρονόμεν ταύτην, ὡς Θεῦ κατοικητήριον.

Ἡμέρον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς Ἁγίας δόξης, Χριςῦ τῦ Θεὸ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν ἀλογημένη Ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν ἐς τὰ Ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ Πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῦαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὸν Μητέρα αὐτῦ.

Τὸ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ παύτων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεῦ. διὰ γὰρ σᾦ τῷ Θεῷ καταλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τῦ Κυρίε τροέλδσιν. καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ παύτες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ παυσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σε σῳζόμενοι. Δὶς τερᾶντες τὸ ά. Εἶτα λέγομεν καὶ παῦτα. ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὧν Ἁγίων ἐς Ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀποικίζεται. καὶ δὶ Ἀγγέλε ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος ναὸς, τῦ Ἁγίε Θεῦ ἡμῶν, τῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος παύτης ἀποικήσε, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν πρὸ βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Γυναῖδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προτρέπονται, τῆς νοητῆς καὶ ἀπάγουσιν, αὐτὴν ἐς τὰ Ἅγια, πρὸ Ἁγίων ἱερῶς, προσηλῦσαι τὴν μέλλουσαν, ἄγλιν ἄῤῥητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τὰς ἐν σκότει καθημένας, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Τὴν θεομένην ὑποδέξαι, Ζαχαρίας ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανάφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ παύτην ἀπάγαγε ἐς τὸν ἅγιον ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τῦ Δεσπότε πρὸ ὅλων θᾶος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δὶς τερᾶντες τὰ ά. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ.

Ἐπὶ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένε ἐν ναῷ Κυρίε, τῦ ἀνατραφῆναι ἐς τὰ Ἅγια πρὸ Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη· τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρός σε τὴν παράμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ ἀράνια παύτα ἐξέπληξαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν. Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων· ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῦ Μηνὸς τῦ πρώτε, στήσας τὴν Σκηνὴν τῦ μαρτυρίε· Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι· καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν, καὶ τὴν λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτῦ τῦ μαρτυρίε. καὶ θήσεις τὸ κάλυμμα τῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῦ μαρτυρίε. καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ παύτα τὰ ἐν αὐτῇ· καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ παύτα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσαι ἅγια· καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσαι τὸ θυσιαστήριον Ἅγιον πρὸ Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς παύτα, ὅσα συνέταξεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος τῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τῦ μαρτυρίε, καὶ δόξης

Κεφ. μ'. 1.

Κυ-

Κυρίε ἐτλήσθη ἡ σκιωή. καὶ ὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς ἀσελθεῖν ἐις τὼ Σκιωίω τὸ μαρτυρίε, ὅτι ἐτεσκίαζεν ἐπ' αὐτὼ ἡ νεφέλη. καὶ δόξης Κυρίε ἐτλήσθη ἡ Σκιωή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ἡ. 1. Γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν, τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίε. Καὶ ἐξεκλησίασε τὰύτας τὰς πρεσβυτέρας Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, τὸ ἀνενεγκεῖν τὼ Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίε, ἐκ πόλεως Δαβὶδ, αὕτη ἐςὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὼ Κιβωτὸν, καὶ τὸ σκήνωμα τὸ μαρτυρίε, καὶ τὰύτα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ σκιωώματι τὸ μαρτυρίε. Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ. Καὶ ἀσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὼ κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίε εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὴρ τὸ οἶκε, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερεβίμ. Ἐδ. ἀ. 9. ὅτι τὰ Χερεβὶμ διατεταμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ. καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερεβὶμ ἐπὶ τὼ Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ ὐκ ἦσαν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τὸ ἁγίε, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίε. καὶ ὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στῆναι λατρεύειν ἀπὸ προσώπε τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίε τὸν οἶκον Κυρίε.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἔξαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἑτέκαινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαςήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τῶ σωτηρίε ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος, Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέμε κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἔξωτέρας, τῆς βλεπόσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπε, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι, ὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ ἀνὴρ ὐκ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσαι κεκλεισμένη, διότι ὁ Ἡγούμενος αὐτὸς κάθηται ἐπ' αὐτὴν τῶ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίε. Κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐλαὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὼ ὁδὸν αὐτῆς ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέμε κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων, τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τῶ οἴκε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίε.

Εἰς τὼ Λιτιώ, ἦχος δ'. Ἰδιόμελα, ἦχος α'. Γεωργίε Νικομηδέως.

Γαλλιάσθω σήμερον ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσυνίω ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα μεγαλεῖα τῶ Θεῶ ἡμῶν. ἰδὲ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατ' ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ χειρὸς ἀκάρπε, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρέων τὼ κινύραν. ἀπενεχθήσονταί φησι, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκιωῇ τῶ Θεῶ, εὐδόν τὸ ἱλασηρίε αὐτῶ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τὸ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶ αὐτῶ. Ἦχος δ'.

Ἡμέρον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίε προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτιω ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυσικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς ἑορτάζοντες σήμερον, σιὼ τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σέ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε παύτες οἱ λαοὶ, τιὼ μόνιω ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τιὼ ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τιὼ πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβεύσας αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σε παράσχε ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐσορος.

Πέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκε Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γεννήτης τῆ Προδρόμε, καὶ βοᾷ γηθοσυνῶς· ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τῶ Παντάνακτος. εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ πρωτόπωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω· ὅτι προσηύξαντο Θεῷ, ὡς τελετίζουσαν δάμαλιν,

λιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ ζάραι συγχορεύσατε, ὅτι ἰωὴφ ἔφη ἡμῖν τῷ Οὐρανῶν Βασιλέα, ἡ προελθοῦσα Παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. προσόμοια, ἦχος π. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν Οὐρανὸν τὸν νοητὸν τοκετόμενον, ὁρῶντες ἐν θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. πρὸς ἣν ἐκτενητόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τῷ ναῷ ὑπανοίγουσι, τύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῇ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τῷ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ξ'. Ἀνανεχθήσονται τῇ Βασιλεῖ.

ΤΊνα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαρπωθῆσα τιμίου ἀγνίου ἀπαρθένου, προσάγῃ μετ' ἀφροσυνῆς εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεανίδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· ἄπιθι Τέκνον, τῷ δοτῆρι γονήτῃ, καὶ ἀνάθημα, καὶ δῶδες θυμίαμα. ἄσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυσήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι, τῷ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ξ'. Ἀνανεχθήσονται ἐν ἀφροσυνῇ.

ΕΝδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ νεανίδες αὐτῆς, μετὰ λαμπαδηφόροι προπορεύονται. σκιρτᾷ Γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἅγιος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον τῷ τὸν Κτίσαντα κυήσασαν. ἥτις περιχορεύσασα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλοις, διὰ χαρὰς ἡ πανάμωμος, Χριστὸν ὤφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος π. β'.

Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

ΣΗμερον τὰ σίφη τῆς τιμῆς σωτηρίου, ἐνθουσιαστικῶς πανηγυρίσωμεν· καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν ναῷ Κυρίου προσαγομένην, ἀσεβῶς ἀνυμνήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῆς γενεᾶς, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῆς ὅλων. παρθενικοὶ λαμπαδηφορεῖσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες λύτην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε συνῳδὴ τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν· τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ σὺν πρεσβείᾳ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

ΣΗμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ φανερῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας τὸ Κτίσει ἡ ἐκπλήρωσις.

Εἰς γ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἀναβαθμοί, καὶ ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

ΛΙκαίων ὁ καρτὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἰωὴφ ἐλάλησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. ταύτῃ ἅπαντες, ὡς τῇ Κυρίᾳ Μητέρα, τιμῶς μακαρίσωμεν.

Δίς.

Μετὰ τὰ β'. ἀναβαθμοί, καὶ ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΔΑβὶδ προεθεοποίησεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· ἄσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· ἄσελθε ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἧς μέλι, καὶ γάλα μέθυσα πηγάσαι τοῖς φῶς ὁ Χριστός.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ ἦχος π. δ'.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

ΨΑλλιάτω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορεύετω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ· ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς. καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ· ἣν καὶ βλέπων ἐλάλησεν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· χαῖρε θεῖμα παγκόσμιον.

Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῆς τετάρτης ᾠδῆς. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ. καὶ. Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ζήτει Σεπτεμβρίου ἡ.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα, ξι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β.
Σήμερον τὰ σίφη τῷ βροτῶν.
Κανόνες δύο, Γεωργίου, ἦχος δ'. εἰς ς'. καὶ Βασιλέα ὁ α'. εἰς ἡ. ὁ Κανών, ᾧ ἡ ἀκροστ.
Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.
Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΘΟφίας ταπάχθαντες, σὲ θησαυρὸν ἐτιμήσαμεθα, καὶ χάριτος βρύουσαν, τηλαυγῆ αἰνέσεων, πύλας τῆς γνώσεως, ὡς τεμοῦσα ῥαντίδας, ἐτόμβεσον Δέσποινα, τὸ ἀσυμπαθές σε ἀεί.

ΥΠέρτερον ταύαγνε, τῷ Οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ ταλάντιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θέαν κατοίκησιν τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

ΦΟ' φῶς ἀνατέλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε καὶ σωτηρίου, τηλαύγεστον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, ταπείνωσιν ἄσμασιν, δεῦτε σωδράμωμεν.

ΗΠύλη ἡ εὔδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν τροτρέπεται, ἡμᾶς σωσασελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, καταπτυφῆσαι αὐτῆς.

Ἕτερον Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.
Ποίημα Βασιλέως Πηγομάτα.
Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ἀδιὰ ἐπινίκιον.

ΓΥμνοράμωμεν σήμερον τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνεματικῶ ἑορτῶ. ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τοῦ Θεοῦ, δῶρον προσφέρεται.

ΩΔᾶς ἀνυμνήσωμεν τῆς Θεοτόκου, τὴν εὔδοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον τολύτιμον.

ΗἈννα ἡ ἀμέμπτως ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον τολύτιμον τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς. Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

ΔΑβὶδ ὁ προπάτωρ σε ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

ΓΑρχὴ τελετίζουσα ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

ΗΑρθενόνοι χορεύσατε λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον· καὶ μητέρες ᾄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, προσερχομένῃ τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

ΠΡιὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ τριττῶς δοξάζομεν, ὡς τριπτυχῶ τοῦ τανύς. καὶ σοὶ βοῶμεν θεσπεσίως, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

ΒΑφῆς ἐξ αἱμάτων σε τῶν ἀλγηρίδα, φορέσας τανάχθαντε, προελθὼν αὐέπλασεν ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γεῶδες ἄταν τῷ βροτῶν, τῇ ἀπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

ΗΥμνοφόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναός· καὶ θάλαμος δεχόμενος, τῶν ἐμψυχον ταξάδα Θεοῦ, τῶν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν τάσης κτίσεως.

ΔΑβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, τετοιχιλμένῳ ἄχραντε· ταῖς σαῖς σκιαῖς πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ.

ΕΞ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῷ βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἐβλάστησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

ΓΚιρτῶσιν Ἀγγέλων χορηγίαι, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ πληθύς· καὶ πρὸ προσώπου πάναγνε, προτρέχουσί σε σήμερον, λαμπαδηφόροι χαίρουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἄλλο. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

ΠΑνηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συμφραυθῶμεν τῷ Πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑορτῇ, ᾀσχόμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

ΙΩακεὶμ ἀφραίνει σήμερον, καὶ ἀγάλλεται Ἄννα τῷ Πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν καὶ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τελετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν ταπείνωσιν.

ΤΟ' τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τελετίζουσα· καὶ αὐτῇ λαμπαδηχοῦσιν, αἱ παρθένοι τροτρέχουσαι.

ΗΤοῦ Θεοῦ ἁγνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Τελετίζεσα τῷ σώματι, καὶ τολυετὴς ἐν τῷ Πνάματι, ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ ἅγια ἁγίων δωτάμεων, ὑτερτέρα δ' φημιάθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφ.

Τὴς Θεοτόκε ἑορτάζοντες, τιμὴ ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλδσιν, λαμπαδεχῶντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον. καὶ ἡμᾶς σωὶ ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῷ τλησιάσωμεν.

Οἱ Ἱερᾶς Θεᾶ ἐνδύσαδε, τιμὴ δικαιοσύνιν ἐν χάρμτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς ἀσόδυς παρέχοντες, θυγατρὶ τῦ Βασιλέως, καὶ Θεῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

Ὡς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον. ὡς γὰρ ἡλίε ἐξ εὐὸς, ἡ Τεμὰς ἀταιράττεσα, θεϊκῶς λαμπαδεχᾶ, καὶ σωτηρᾶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Ἐ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν σεμνὴ ἁγιάσματος, θυμιατήριον χρυσῶν, καὶ Λυχνίαν, καὶ Τράπεζαν· καὶ ἡμᾶς ὡς θεοχώρητον, σκηνωὶ αὐυμνᾶμεύσε. Καταβασία. Τῷ πρὸ τῦ αἰώνων.

Κα. ἦχος δ. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παρᾶσα ἑορτὴ, ὧν αὐύμνησας τοτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῦ ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόταδα καὶ Παρθένον· ἀτενεχθήσονταί φησι, τῷ Βασιλεῖ μυσικῶς, παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμασιωὶ ἐργάζε, καὶ παγκόσμιον, τιμὴ Ἑορτὴ τοῖς χραυγάζεσιν· ἡ Θεοτόκ. ἡμῖν ἐτέση, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξεν.

Ἐτεραν ὁμοίων.

Ἐξ Ἀμίαντος ἁμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος ταχὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τῦ Θεῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' ἀφροσυνης εἰσάγεται παραδόξως· ὧ Ἄγγελοι Θεῦ, δορυφορῆσι τιμῶς, καὶ παῦτες οἱ τιμοὶ μακαριῆσιν ἀεί· καὶ ἀχαρίσως ψάλλεσι ταύτη, ἀκαταπαύσως μεγάλῃ φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις παναμωμε.

ὨΙδὴ δ'. Τῷ ἀνεξιχνίασον.

Πτὰλω ἀδιόδλητον ὁ τῦ Θεῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε πᾶσαν, τιμὴ λατρείαν τῦ νόμε, ὡς ἀληθῶς ἐτίφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὄρ. τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακὰμ προεκήρυξεν, εὖδον χορῆσαν, ἐξ ἀδύτων τῦ ναῦ, ὡς ἀληθῶς ἐτέφανε, καὶ κατακαλύπτε τὰ πέρατα.

Δῶμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα· τῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλε τιμὴ τροφιμὴ, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ἡλὸς καὶ παλάτιον, καὶ Οὐρανὸς, ἔμψυχ. ὀφθᾶσα Θεόνυμφε, τῦ Βασιλέως, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιερώθης σήμερον, τότῳ τηρυμένη τανάλωσαντε.

Ἄλλ. Ἐν Πνάματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἡσαΐα, προφήτδσον ἡμῖν, ἡ Παρθένός τίς ἐσιν, ἡ ἔχεσα γαστρί; ἡ ἐξ Ἰέσδα τῆς ῥίζης ἀναφυᾶσα, καὶ γεννηθᾶσα ἐκ Δαβὶδ τῦ Βασιλέως, σπέρματος ἁγίε, καρπὸς δ' κλεής.

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ᾠδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχεσαι, λαμπάδας τῆς ἁγνῆς, καὶ Θεοτόκε τιμὴ πρόοδον νυῖ ἀτιάσης, ἐν ναῷ τῷ Κυρίε, ἅμα σωὶ ἡμῖν ἑορτάζεσαι.

Ἰωακὰμ καὶ Ἄννα, δ' φραίνεδε νυνὶ, ἐν ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τιμὴ Ἁγνῇ, Θεῦ Μητέρα Χριςῦ τῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθᾶσαν, οἷον τελετίζεσαν δαμάλιν.

Τία τῶν Ἁγίων, ὑτάρχεσα σεμνὴ, ἐν ναῷ ἠγάτησας, ἁγίῳ κατοικᾶν. καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλᾶσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως ὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Ἐχόντες παρ' ἐλτίδα, τιμὴ ἄχραντον Ἁγνῇ, δ' σεβῶς ὑτέχοντο Θεῷ προσαγαγᾶν. καὶ ἐκτληρῶσι, παρέχοντες ὥσπερ θύμα, τιμὴ γεννηθᾶσαν ἐξ αὐτῶν, Ἰωακάμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεῦ.

Βλάσησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τῦ Ἀαρὼν, προτυπᾶσα ἄχραντε, τὸν θᾶον τοκετόν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ ἀφθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενδέσα ὀφθήσῃ, βρέφ. γαλαχᾶσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, δ' σεβῶς προσδράμετε τιμῆσαι σωὶ ἡμῖν, τιμὴ γεννηθᾶσαν ὡς ἄμωμον ἱερᾶον, καὶ τιμὴ τεκᾶσαν τῷ Θεῷ καρτοφορῆσαν. πάντες ἐν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Ριάδα τοῖς προσώτοις, μονάδα τῇ μορφῇ, δ' σεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινόν.

νόν. ὃν αὐυμνῦσιν Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότιν, ἅπαντες τιμῶς προσκυνοῦντες ἀεί.

Καὶ πάλιν.

Κίτδε ἀταύρως, παναγεῖαντε Ἀγνὴ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱὸν σε καὶ Θεὸν, ἐκ πολυτρότων παγίδων τὸ διαβόλε, καὶ ἐκ παντοίων παρασμῶν ἐπερχομένων, παύτας λυτρωθῆναι τὰς δέλας σε.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ὠδὴ ε'. Ἔξέση τὰ σύμπαντα.

Ἅγιασμα εὔδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ παναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τῦ Θεῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ ἁγίᾳ ἐνοίκησιν, σωτηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Ὁ κάλλος παναίμαντε, τὸ τῆς ψυχῆς σε βλέπων τοτὲ, τίσα Ζαχαρίας ἀνεβόα. σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ παύτων χαρὰ, σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Τῶν ὑτὲρ σύνοιαν, θαυμάτων σε παναίμαντε, ξένη σε ἡ γένησις ὑτάρχει, ξένος ὁ τρότος, ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, παῦτα θεονύμφατε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Τχνία πολύφωτος, ὑτάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον δεξάμενος ἐν οἴκῳ, τῷ τῦ Κυρίε, καὶ καταυγάζας ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν Ἁγνὴ, τοῖς τῶν θαυμασίων σε, Θεοτόκε παυύμνητε.

Ἄλλο. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Ἀμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, παύτες σωτρέχοντες, καὶ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα. ὅτι Κυρίῳ σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα ἀπρόσδεκτον.

Γαλλιάθωσαν οἱ Προτάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ ἀφραινέθω ἡ τεκῦσά σε σὺν τῷ Πατρί σε, ὅτι ὁ καρτὸς αὐτῶν Κυρίῳ προσάγεται.

Ἡ πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν Θεὸν μόχον, παύτες αὐυμνήσωμεν, τιμῶς ἑορτάζοντες.

Ἀ τῆς νυμφάσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑτὲρ νῶν κυοφορίας σε, Ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνάματι Ἁγίῳ, ἐν οἴκῳ Θεῦ.

Ἠνοιγέθωσαν τὰ πρωτύλαια, δόξης Θεῦ ἡμῶν· καὶ δεχέθωσαν τὴν ἀπαρόγαμον Θεῦ Μητέρα, ὥσπερ τερετίζουσαν, πολύτιμον δάμαλιν. Δόξα.

Ἡν ὑπεράρχιον, καὶ ἀΐδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσα ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν.

Τιμέα εὔδιον, καὶ ἀπόρθητον, τὰχος κεκτήμεθα, τὴν προσβάσα σε ἐν τερμάσεσι, Θεοκυῆτορ, παύτοτε λυτρύμενοι, κινδυνίων καὶ θλίψεων.

Καταβασία. Θεὸς ὢν ἀρυίης.

Ὠδὴ ς'. Τῷ θάῳ παύτῳ.

Πάντα φέρων τῷ ῥήματι, ἀχῆς τῆς τῶν δικαίων ἐπήκεσε. διὸ χαρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν, τέτοις δεδώρηται.

Νωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῦ τὸ σωτήριον, τὴν ἀπαρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώτων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον, καὶ ἀπατλάσεως.

Σ οἰκος ὅσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐνατόκενται, τῆς ἀπορρήτε Θεῦ, οἰκονομίας παναίμαντε, ἐν τῷ ναῷ μετέχες, τῆς ἀκηράτε τρυφῆς.

Ἰάδημάτε Βασίλειον, δεξάμενος ναὸς Θεονύμφατε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑτεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προῤῥηθέντων βλέπων, ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶ.

Ὀρτάσωμεν τιμοὶ, Ἑορτὴν Πνδματικὴν, τὴν Μητέρα τῦ Θεῦ, ἀνυμνῦντες ἀσεβῶς· ὑτάρχει γὰρ, Ἁγιωτέρα τῶν ὡρωίων Νεῶν.

Ἐν ᾠδαῖς Πνδματικαῖς, ἀφνμήσωμεν τιμοὶ, τὴν Μητέρα τῦ φωτός. ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐτέφανε, τροερχομένη ἐν τῷ Ναῷ τῦ Θεῦ.

Ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ Ἁγνὴ τερτερὰ, προσπνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τῦ Θεῦ, ὡς ἄμωμος, προορισθεῖσα, γενέσθαι Μήτηρ Θεῦ.

Ἐν ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς ἀσόδας ἐκτελεῖ, ὁ ναὸς ὁ τῦ Θεῦ, ἡ ὡρανίος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς ἐξέλαμψε.

Ητιάζουσα σαρκὶ, καὶ τελέα τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία χιβωτὸς, ἐν τῷ οἴκῳ τῦ Θεῦ.

Θεῦ, ἀσέρχεται, καπατρυφῆσαι τῆς θέας χάριτος.

Ἐκ ταυτοίων ταρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλέυθέρωσον ἡμᾶς, τὲς προσέρχοντας ἀς σὲ, τανύμνητε, ταῖς σαῖς τρεσβείαις Μήτηρ Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριαδικὸς ἀτε Μονὰς, καὶ ἀχώριςε Τριὰς, ἐλέησον, τὲς προσκυνῦντας τὸ θεῖον κράτος σε. Καὶ νῦν.

Ἐν γαςρὶ σε χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος ταυτὶ, Θεομῆτορ γεγονὼς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, τανάχραντε, διτλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωτος.

Καταβασία. Στλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ὁ ὑψωθάς.

Ὁ Καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ τολυτίμητος ταμίας, καὶ Παρθενών, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖον· ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑτάρχει σκηνὴ ἐτουρανίου. Ὁ Οἶκος.

Ὃν ἀτρρήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυςηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθενίῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοῶν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀτόρρητον. τῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἁγνὴ, μόνη ἀνεδάχθη ὑτὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνάφημεν βοῶμεν ταύτην, καπατλήττομαι σφοδρῶς νοῦντε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑτάρχει σκηνὴ ἐτουρανίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κα. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος.

Ἔνδον τρέφασε Γαβριὴλ Ναοῦ, Κόρη. Ἔξα δὲ μικρὸν, καὶ τὸ χαῖρέ σοι λέγων. Ἦ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ ἀκαίδι τρώτῃ.

Τῇ ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος, Ἑορτὴν τοῖς ἀσεβέσιν ἀργάσατο θαυμασιὴν καὶ ταγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν. Ἡ γαρ ταναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικρὸν τὸν βίον ὅλον ἐν ἀταιδίᾳ διηύνε· καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακὶμ νηςάσας, καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως καθικέτδων, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσαθαι, ἐταγγελλομένη, ἃ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον ἀνθυς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν τρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ παντὸς ἀνθρώτων γένους, τὴν καταλλαγὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώτους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀνατλάσεως τοῦ τετρωκότος Ἀδὰμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν. ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀτὸ τῆς αὐτῆς ταραδόξε Γεννήσεως. καὶ τὴν ὑτόχεσιν, ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι ταραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες ὅτι, τάχα βελήσα Θεοῦ ὑτηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον ὅτω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐτὶ διορθώσα καὶ σωτηρία τοῦ Παντὸς ἀς τὸ ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι· χρόνος ὁλοκλήρος δώδεκα, ἐκεῖ σε διατρίβαν αὐτὴν μόνην, ὅτε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἄταξ τοῖς Ἱερεῦσιν ἀσιεύαι ἀφώρισο. Ἣ καὶ διατεντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ ὰρανίῳ ὑτὸ Ἀγγέλε ξενοτρετῶς διατρεφομένη, ἕως τοῦ θέσ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑτερφυῶν μιυυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι τῶν διδασκόντων, ὑτὸ φιλανθρωτίας ἀδοκήσαντα, Κόσμον ἀτολλύμενον αὐασῶσαι. Καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐνδιητᾶτο, θέας ἐτιφανέας ἀξιωμένη, καὶ τροφὴν ὰράνιον ἀδιαλείτως δεχομένη. Ἀγγέλε ἐτὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀτοσολῇ καθυτηρετοῦντος ἀς δόξαν Θεοῦ. ᾧ ἡ δόξα ἀς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ὨΙδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρδσαν.

Τὰ δὲ σήμερον ἐτέλαμψε τοῖς τέρασιν, ἔαρ ἀφρόσυνον, καταφαιδρυῖον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διανοίαν, καὶ νῦν τῇ χαρίτι, ἡ τανήγυρις, τῆς Θεοτόκε σήμερον, μυσικῶς ἀνακηθῶμεν.

Ὀρυφορέτωσαν σήμερον τὰ σύμταντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ τληθὺς, καὶ βοάτωσαν· ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ Τὸ χάμματος τανέδραμεν, ξηλίτε νόμος καθάτερ σκιὰ, καὶ αἱ τῆς χάριτος ἀκτῖνες ἐτέλαμψαν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθέισης σε, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἐν αὐτῷ ἀνατεθραμμένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σε τανάχραντε, ὡς τοιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ

καὶ τὰ καπνχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖν ἐτέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὸν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, ἑταξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι, ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου· ἀπενεχθήσονταί σοι, εἰς ναὸν τῆ βασιλίδι Μητρί.

Γάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ἠυφραίνοντο δικαίων τὰ Πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ, εἰς τὰ Ἅγια προήγετο.

Καὶ σώματι καὶ Πνεύματι ἔχαιρε, χολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἀμβαίνουσα τροφὼ τὸν ὁραῖον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, τοῦ σάρκα τὸν Σωτῆρος λαβόν.

Ἐπέφερον ναὸν εἰς εὐδόκησιν, οἱ σώφρονες Πατέρες σου ἄχραντε, ἀναπαφῶσαι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Παῖδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παναγιον.

Καὶ νῦν.

Ἐκτίσθη ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτωρ σῶσαι, πᾶς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐσεβάσθησαν.

Ὠδὴ ἡ. Ἧς ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ὁ Εἱρμός.

Κύριε Κόρη Παρθένε Ἁγνή, ἐτάσθω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βοάτω ὑψίστοις, ἀρχαίαν ἀληθινὴν· γυνὴ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ. διὰ σὲ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χρυσοῦν Ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ, βοῶσα ἔφη ἐν τίσι τῷ ἱερεῖ. Γονὴ τὴν ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσαν κάμοὶ, δεδεγμένος νῦν ἀσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ κτίσαντος· καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς μητέρα ἀσάγαις ἀληθινὴν. Ἥντερ πλανωγῶς οἱ προφῆται Θεοῦ, θεοπρεπῶς προεκήρυξαν· καὶ τῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κέτις Θεοῦ καθέζου ἐγὼ, αὐτέφησεν Ἄννα αὐτῷ. Καλοῦσα τοῦτον ἐν τίσι καὶ προσδοχῇ, λαβοῦσα τῆς ἐμῆς ᾠδῖνος καρτόν. Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγαν τῷ ταρείχοντι. διὸ κραυγάζων βοῶ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶν, ὁ Ἱεράς ἔφη αὐτῇ. Ξένον δὲ παντὸς τὸ πρᾶγμα καινοῦν, ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, παραδόξως ὑπερβαίνουσαν, τὰ ἅγια τῇ χάριτι. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠνυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἄπερ λαλεῖς. Σωὰς γὰρ ταῦτα τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Γραφῶς τὰ τῆς παρθένου ἐκήρυξας· Γοδέχου ὃν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κτίσαντος· καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡσφόρος ἡμῖν αὐτὴν ἔλαμψε λαμπτὰς, ἐβόησεν ὁ Ἱεράς, χαρᾷ μεγίστῃ ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ. Ψυχαὶ προφητῶν συναφραινέσθωμοι. Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ· καὶ ἐκβοάτω ἀεί· ἀλληλουϊάριον ᾄδετε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος Ὃν φείδεσθε Ἄγγελοι.

Γέγραπται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν, τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, Ἁγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαὶ, Ἰάδας σεμνύεται. ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος Ἁγνή. ἐξ ἧς ἐγεννήθη Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή· προσφέρεται σήμερον ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· καὶ δέχεται ταύτην Ζαχαρίας χερσὶν, ὡς ἡγιασμένον καμήλιον Κυρίου.

Σὲ τύλον σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμψυχον τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀληθῶς δοθεῖσαν χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται Ἀτόσοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις τὴν Παρθένον Ἁγνὴν, ὡς ἀληθῶς μητέρα τοῦ ὑψίστου.

Ἧ Αῷσε προσέφερον, Παναγνωτε Ἁγνὴ, οἱ θεῶς τεκόντες σε, ὡς θαῦμα καθαρόν. ϗ ξενῶς αὐλίζῃ ἐν ἀδύτοις Θεῷ, προετοιμασθῆναι εἰς κατοικίαν Λόγε. Δόξα.

Ὑ Μνεῖτω τρισάγιος, Πατὴρ, ϗ ὁ Υἱὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέρισ Θ Μονὰς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακὶ, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς τοὺτας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγ Θ ἐν σαρκὶ, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε, Θεός τε ϗ βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθενε ἀνατλάπων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπωκότας, δι' ἄκραν ἀωλαγχνίαν.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὠδὴ Θ'. Ἔχει δὲ ἀκροστιχίδα ϗ αὕτη, κατὰ Ἀλφάβητον, αὐτεξρόφως, Μεγαλυνάριον.

Ἄ Γγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παναγνε, ὁρῶντες ἐξετλήττοντο, τῶς ἡ ΠαρθένΘ εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἅγια τῷ Ἁγίων.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡ Σ ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. χάλη δὲ τισῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τὸ Ἀγγέλε ἀναμέλτοντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοᾶτω. ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Ὡ Σ ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε Ἁγνὴ, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος. Χαίρειν δὲ Θεοῦ ἐμπιπλαμένη ὁρανόθεν. Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ, τοὺς ἐν ἀφροσυνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Ὑ Περύμνηται Θεοτόκε Ἁγνὴ, Τὸ θαῦμά σε τὴν δυνάμιν τῷ λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνετίδεκτον. ὅθεν ἀχαρίτως βοῶ σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Ἧ Αραδόξως προδιετύπωσε Ἁγνή. Ὁ νόμος σε σκιωνὶ ϗ θείαν σάμνον. Ξένιον κιβωτὸν, ϗ καταπέτασμα ϗ ῥάβδον. Ναὸν ἀκατάλυτον, ϗ τύλον Θεοῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Ἠ Ελφδῶν σοι προεκελάδει Δαβὶδ, Λαλῶν σε θυγατέρα βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τῷ Θεῷ τετοικιλμένην σε. ὅθεν προφητεῖων ἐβόα· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Θ Εοδόχον προθεωρῶν Σολομὼν, Ἠνίξατό σε τύλον βασιλέως· Ζῶσάντε τηγὴν ἐσφραγισμένην· Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Λ Ιανέμεις τῷ χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλιλαίαν Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν τοῖς σὲ τιμῶσι πίστει χαρίεις. Αὐτὴ περιέπουσα ϗ σκέπουσα, ϗ διατηροῦσα βοᾶν σοι, ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθενε Ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγαλυνάριον ψυχῇ μου, τὴν προσευχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ϗ ἐκλογηθεῖσαν χερσὶ τῷ Ἱερέων.

Ἐ Κ τῷ Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ ϗ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ Θεόπαις Μαρία· ϗ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Τ Ὴν νηπιάζουσαν φύσει, ϗ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, ἀφῃμήσωμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας τῷ δικαίων, ὡς καρπὸς τυθματικός.

Γ Ὴν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πᾶσοι, χαῖρε πάγκαλε Νύμφη. χαῖρε νεφέλη φωταυγὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύρι Θ, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένοις· χαῖρε παύων ἡ ἐλπίς.

Ἧ Τῶν Ἁγίων Ἁγία, ϗ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σε ἁγνὴ, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ϗ πάσης αἱρέσεως ϗ θλίψεως, τοὺς πίστως προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σε μορφῆς.

Ὕ Μνον ἑπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀβρακράζει βοῶσα· χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν παναμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες, ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ῥ Ὼν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, ϗ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ἀνεδέχθης Παρθενε, ὡς τὸν ἀχώρητον ταυτὶ, ἐν μήτρα χωρήσασα, Θεὸν ἡμῶν, ϗ τεκοῦσα ἀφράστως· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλωσον ψυχήμε, τῆς τιμιωτέρας, καὶ ἀδιαιρέτε Θεότητος τὸ κράτος.

Ἡν τιμιωτέραν φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τιμᾷ ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνημένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Γεμάδα ἀχώριστον, δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες ἀσιωπῶς. Καὶ νῦν.

Μεγάλωσον ψυχήμε, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατεύματων.

Ὑπὸ τὴν σὴν ἀσυλαγχνίαν, τὲς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας ἀσεβῶς τὸν Υἱόν σε Παρθενε, Θεογεννήτορας Θεὸν, τῷ Κόσμῳ καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυσήριον ξένον.

Ἕκτος. Γυναῖκες ἀκουτίσητε.

Ἦν τάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, ῥάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόταιδα, τίσιν οὐκ ἐφημήσωμεν. σήμερον γὰρ ἁσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, οὐρανοφαντῶσα Κυρίῳ. Εἰς γ.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσάμεν ᾠδ. δ. καὶ ψαλοῦμεν ᾠδ. ἦχος α. Τῶν ἀρανίων ταγμάτων.

Ἁμαδηφόροι Παρθένοι τὸν Ἀπαρθένον, φαιδρῶς ὁδοποιῆσαι, προφητάσσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Παγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρτὸς ἄκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ· ὡς ταύτων ὑστέρα, ἡ ἀσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ προσλήμπτῃ σὺν τεκόντων ἀποτληροῖ, σωτηρμονίῃ θείῳ Πνεύματι.

Πανσόφῳ τραφεῖσα Παρθένε ἄρτῳ τις ὡς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίε, ἀτεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ᾧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ ταναίμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θεοδόχου ναοῦ. τὸν γὰρ ναὸν τοῦ ταύτων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, σὺν δορυφόροις, Γαβριὴλ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τῷ ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν ἐκ Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β.

Λέοντος Μαΐορος.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ Παρθένος Παρθενίων, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τελετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἁσάγεται. ταύτην ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λατρείαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ. καὶ ς. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχήμε τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ὁ Ἀπος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, ἔχει ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, πανταχόθεν κεκαλυμμένην χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον. Περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουϊα, ἦχος δ.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Καὶ τὰ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ὦ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Ζήτα Δεκεμβρίου ἡ. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Δεῦτε ἀδελφοί, ὅτι ἑορτάζει ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἄχρι τῆς κε. τοῦ παρόντος Μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, καὶ Ἀπφίας, καὶ σὺν αὐτοῖς.

τοῖς. ϗ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας. ζήτα τιὼ Ἀκολεθίαν ἀς Ἀποςόλες, καὶ ἀς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μιῶι τῷ αὐτῷ κγ.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀμφιλοχίε Ἐπισκόπε Ἰκονίε, καὶ Γρηγορίε τῦ Ἀκραγαντίνων. ζήτα τιὼ Ἀκολεθίαν τῆς Ἑορτῆς, ϗ τῶν Ἁγίων ἀς Ἱεράρχας.

Μιῶι τῷ αὐτῷ κδ.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, ϗ Πέτρε Πατριάρχε Ἀλεξανδρείας. ζήτα τιὼ Ἀκολεθίαν ἀς Ἱερομάρτυρας.

Μιῶι τῷ αὐτῷ ΚΕ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τῦ Χριςῦ, καὶ ταυσόφε Αἰκατερίνης, καὶ τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Μερκυρίε.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ, καὶ συμψάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολεθία. Τὸ δὲ Μάρτυρ☩ ἡ Ἀκολεθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδάτνοις· ζήτα ταύτιω ἀς Μάρτυρα.

Εἰς δὶ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ἦχ. ϛ'. ϗ ψάλλομεν ζ. τῆς Ἑορτῆς γ. ϗ τῆς Ἁγίας γ. ἦχος α. Τῶν ὐρανίων ταγμάτων.

Ἡμερον τέρτεται πόλις ἡ Ἀλεξανδρεια, τὰ παρθενικά σε Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ σε, κατέχουσα προφρόνως. διὸ ϗ ἡμεῖς, ἀσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τιὼ μνήμιω σε τιὼ σεττιὼ. ὑπεράχα τῶν τιμώντων σε.

Γῆ Αἰκατερίνης τιὼ μνήμιω, νῦν ἑορτάσωμεν. αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τὰ ἐχθρᾶ τὰς δυνάμεις, ϗ λόγῳ τε, ϗ ἔργῳ καθῆλε σερρῶς, ϗ Ῥητόρων τιὼ σῶφρασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ πάσι αἱρέσεων.

Χαίροις ταυσόδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ Σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ ἆδε τιὼ βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένιω, ἐν τούτῳ Χριςὸς, τὸ θεάρεςον σκιρτῶός σε, νῦν μεταθὰς σὲ φυλάττει ἕως κομιῦ, τῆς δοξέρας παρεσίας αὐτῦ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ ταυηγύρει, τῆς θεοσόφε Μάρτυρ☩ Αἰκατερίνης, σωδραίμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, ϗ ταύτιω τοῖς ἐταίροις, ὡς ἄνθεσι καταςέψωμεν. χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ πρῶ φλιαφῶν Ῥητόρων, τιὼ θρασυςομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀταιδεύσίας ἀνάτλεων, ϗ τάτυς πρὸς τίςιν θεῶν χαραγωγήσασα. χαίροις ἡ τὸ σῶμα τολυτλόκοις βασάνοις ἐκδῦσα, δι' ἀγάτιω τῦ Ποιητῦ σε, ϗ μὴ καταβληθῆσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. χαίροις ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀνταξία πρῶ τόνων ἐσοικισθῆσα, καὶ δόξης αἰωνίε καταπρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῴδοί σε, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον. Τὰ Ἀναγνώσματα, ἀ βάλῃ, τῆς Ἁγίας, ζήτα ἀς τιὼ μνήμιω τῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε. Εἰς τὸν ϛ. ϗ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, ἦχος β'.

Βίον ἄῦλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβῦσα, ἔρις τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ, ἀνθηφορῦσα τῷ Θεῷ τιὼ λαμπρότητα. ϗ τὸ θεῖον θεύος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυραννε κατεμυκτήρισας. ϗ Ῥητόρων ἔταισας τὰς φλιαφὰς ῥήσας τολυάθλε. Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Σήμερον τὰ σίφη.

Τροπάριον, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σε Ἰησῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. καὶ τῆς Ἁγίας, ᾧ ἡ ἀκροςιχ. Αἰκατερίναν τ' ταναοίδημον ἄσμασι μέλπω. ὨΙδὴ ἀ. ἦχος πλ. Ἁρματηλάτιω.

Γῆ Αἰκατερίνης τῆς ταυσόφε Μάρτυρ☩, ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μὲ φώτισον· ἄγλιω διδύς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωταχυσίας, πρῶ ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τιὼ ἀχλιὼ ἀφανίζουσα.

Θωμομεύη τῦ Δεσπότε τάνσοφε, θείοις προσάγμασι, ϗ πῷ αὐτῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀπάδουσα· καὶ τυράννων τὰς φρενας, Αἰκατερίνα κατέπτυξας, λόγῳ ϗ σοφίᾳ, ϗ χάριτι.

Ὑβερνωμεύη τῇ παλάμῃ σῦδοξε, τῇ κραταιᾷ τῦ Χριςῦ, ἀδωλικιὼ ζάλιω, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τῦ ζαυρῦ τῷ ἰςίῳ, ϗ θείαις αὔραις τῦ Πνεύματος, ἅσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Γαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφὴ, ϗ θείκιω γνῶσιν, ὐρανόθεν ἔχουσα

ἐχθσα, τῆς ψλδωνύμε γνώσεως, ἀθαρσῶς ϗ ἀνδρέως, τὲς προεσῶτας κατήχησας, τύτες κ τ κράτες νικήσασα. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄλλοντε, τάσης αἱρέσεως, ἀποτροπιὴ φέρα. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐτέκνωσα τάσης, Θεοκυήτωρ τῆς κτίσεως, Λόγον τῷ Θεῷ τὸν ἀΐδιον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ςερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θελεσίοις σε ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἑκούσιον Χεισῷ μιμεμένη. ϗ νικήσασα λαμπρῶς, τὲ σκότες κοσμοκράτορα, ςεφανηφόρε ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ὡμαλαιότητι φρενῶν, διήλεγξας τὲς τυράννες, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλιθέντας, ῥητορεύσασα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη τανδίφημε.

Σοφείαν τοῖς ὠσὶ, τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ κόρης ἀταλῆς νικᾶται. πῷ γὰρ ὅπλῳ τῷ Σταυρῷ, τερωραχθῆσα ἤχμευε, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τὸν καυχώμενον. Θεοτοκίον.

Ἐνεκρωμένον με τὸν νεκρὸν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σε φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάςησον ἀλαὸς, ϗ τύτες ἐξαλείφσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογενῆτορ τανάμωμε.

κα. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν ϗ Λόγον.

Ἣν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανῦ, διὰ ῥόματος Μάρτυς τῦ Μιχαὴλ, λαβῦσα τανδίφημε, ϗ ἐν ἄθλοις ἀήττητε· τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τὲς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμάωσας. ὅθεν καθορῶν σε, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίςης, παρέςη ἐνισχύων σε, δεῦρο λέγων ἀνάβηθι, οἱ θησαυροί γάρ σε μένυσι· πρέσβευε Χεισῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζυσι τόθε, τὴν ἁγίαν μνήμην σε. Εἶτα τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Σύμε ἰσχὺς Κύριε.

Θλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν σοφίαν, ἐπεδείξω, Μάρτυς τανσοίδιμε, τῇ δυσμενῆ λίαν καρτερῶς, αὐτικαπεσᾶσα, ϗ τῦτον καταπατήσασα, τοῖν ὡραϊσμένοις, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει, ἀθληφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χεισῦ, Αἰκατερίνα τανόλβιε, καθωραίθης, θείας ὡραιότητος, φωταυγέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, ϗ κάλλει τερπραττύσα. διὸ ϗ γηθομένη, μελῳδῶ τῷ Δεσπότῃ. τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Τραυνικλεῖ, ἀλαζονείαν ἐφυλίσας. πρὸς τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σε, ὡς ἐκ βυθῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δαιμονίας, τὲς πλανωμένες ἐξήρτασας. διδάσκυσα κραυγάζειν, τῷ Χεισῷ μελῳδῦντας. τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Εὐκλεὴς, ϗ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξε μνήμης σε τανδίφημε, τῆς καρτερῶς θράσε τὸ ἐχθρὸν, καταπατησάσης, ὡς ἤλιε ἀνατέλλον. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν· τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Γνησίῳ ἰσχυῖ, τῷ ἀθετέντων καταβαλε, τῆς εἰκόνος, Κόρη τιμὴ προσκυνήσιν, σῦ τῆς σεπτῆς, ϗ τὸ ὑπὲρ νᾶν, ἐκ σῦ σαρκωθέντος, ϗ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, ϗ πάντων τῷ Ἁγίων· τὲς δὲ τίμια τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τίμε ἀτώσω.

Ὁδῷ τυρτολεμένη, Μάρτυς τανσοίδιμε τῷ τε Δεσπότε σε· ϗ ζητῆσα τέτε, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἱκισμοῖς σαυτιὴ παρέχες, παρθενίας ἐκλάμπυσα χάριτι.

Θλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρυνάσα, σεαυτιὴ προφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τιὴ ὡραῖον, τῦ Χεισῦ ταςάδα. ϗ νυῖ φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομένη σωήφθης τανόλβιε.

Εανὶς φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγατήσασα μόνον ἐράσμιον· ϗ ὀπίσω τέτε, σωτηριώτατον δρόμον διανύσας, ἀς ὁσμιὴ τῦ μύρε, τῦ νοητῦ τῦ κενωθέντος, ἀνεβόας δραμῦμαι Νυμφίε με. Θεοτοκίον.

Ληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον ἀδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξυσίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς'. Ἀβυσ. ἁμαρτιῶν.

Ὅλως σε τερκαλλῆ, παρθενίας ἀταρράττως ἄγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινιχθῆσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, Λόγος ϗ ἁγιάντος ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκίωσεν.

Ἰσχυσας διὰ Σταυροῦ, τῷ τυράννων καταλύσαι τὸ κράτος, ϗ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστε διδαχῆς, βρύουσα δόγματα μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παναοίδιμε.

Ὁλῳ πρῴην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσε τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῷ αἰκισμῶν τὰς πόνας, καρτερῶς ὑπομένασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανεύδοξε, ϗ σεφάνοις, τῆς Βασιλείας ἐσεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Γαλεόν μοι τὸν Κριτὴν, ϗ Υἱόν σε Θεοτόκε Παρθενε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῷ δεινῶν, Μῆτερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Κοντακ. τῆς Ἁγίας, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείραπε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σαδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, ϗ τὸν ὄφιν ἐτάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Ἦν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα ἐκ ταύτης τὴν τῷ στοιχείων κίνησίν τε, ϗ ποίησιν κτ λόγον, ϗ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγε ποιήσαντα. αὐτῷ τὴν δέχαεξίαν ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, ϗ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κέ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Ξι. Αἰκατερίνα ϗ σοφὴ, ϗ Παρθένος, Ἐκ δὲ ξίφους ϗ Μάρτυς, ὡ καλὰ τεύχη. Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν ἀκάδι Ῥήτορα Κόρλω.

Γυνὴ ἐκ Πόλεως Ἀλεξανδρείας, Θυγάτηρ Βασιλίσκε τινὸς, τὄνομα Κώνστε, πάνυ ὄσια ὡραία, ϗ τῷ κάλλει ἀμίμητος· ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, ϗ τῷ σώματι ἀρεία, ἐτῶν δὲ ἐπῶν ὀκτωκαίδεκα. Ἥτις πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν ϗ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμναθεῖσα, Ὁμήρε τε, ϗ Βιργιλίε τοῦ Ῥωμαίων μεγίστε Ποιητοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε, Ἱπποκράτες, ϗ Γαληνοῦ τῷ Ἰατρῶν, Ἀριστοτέλες τε, ϗ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε, καὶ Εὐσεβίε τῷ Φιλοσόφων, Ἰαννῆ, καὶ Ἰαμβρῆ τῷ μεγάλων Μάγων, Διονύσε ϗ Σιβύλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφεύρεθη τῷ Κόσμῳ. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ϗ πᾶσαν λέξιν, ϗ γλῶσσαν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν ὁ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε ϗ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης, ϗ σοφίας, ϗ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Μαξεντίε, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· ϗ τὸν τοῦ Μαρτυρίε στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ ἀθλοθέτε Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκαπάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς ἀσεβείας μύσης γεγενήσαι, τῷ λαμπρῷ σε Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ. μεθ' ὧν κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σε πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρτασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ὀπίσω σε, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τιμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον· καὶ σοὶ τῷ κτίσῃ βοῶσα ϗ λέγουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγένηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς τίσει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η. Ἐκταπλασίως κάμινον.

Αἷς διδαχαῖς βασίλιοσα, καθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ, ϗ σεμνῶς ὑπέμενε, τῷ πόνων τὴν αἴσθησιν· καὶ βασιλείας τῷ Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχε προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ Μαρτύρων γενόμενος, τῷ τισῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, ϗ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ τισῶς μελῳδοῦσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνατείνασα δέχεται, ὁ Νυμφίος σε πάνσοφε, πύλας Παραδείσε, ϗ τὰς ἁδὰ

παρσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ Βασιλέως μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν τῆς παθημάτων δεκνύσι. ᾧ νῦν παρεσαμένη, Βασιλέως Θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Ἐσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπαρᾶτο ὁ τύραννος· πιθανολογίαις ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν σῦσσιν, τῇ σῇ ἐλπίσας εὔδοξε. ἀλλὰ νυμφοκόμοις, τῷ Χριστῷ βεκομένη, ἐβόας τῷ Δεσπότῃ· Ἱερᾶς ἀλογᾶτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐρωτέρα πέφυκας, Θεοτόκε παναμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπαρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς ὑσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποσάσει Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἐξέση ἐπὶ τέτῳ.

Ἐπέρης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη ςολίσμασι, παρθενικὴ, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ. τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σε κεφαλήν. καὶ νῦν παρεσαμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Δέχθησε θεόφρων ἡ προσβολή· τοὺς γὰρ πίσει τὸν σὸν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν. καὶ ἄρρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων. διό σε γενηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Ἰμερί καθωρμίσθης νῦν γαλήνῳ, ἁλὸς λῶς τε καὶ κύφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα παύσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθενίε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριςε.

Ἀσάδων ἀραίων εἶδον τὰ νῦν, σὺν Παρθενίων χορείαις χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων με τὰς σειρὰς, προθύμως δυσωπεῖσα, τὸν πάντων δεσπότην, δι' ὃν τὸ αἷμά σε ἔρρεε.

Ῥάθης, ὦ Παρθενίε, Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς. ὃν ὁ Πατὴρ ἡρώτησε, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐτέκνωσε νοῦμον, ἃ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἑξατοσταλάριον. Ἐν Πυθμένι τῷ ἱερῷ.

Ἐνδύσασθε τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ Παρθενίε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· ἣν Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον ὄσαν καὶ μῦθον. τὸν παράμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Σοῦ Ἱερὸν σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθενίε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τελῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμενας τρεφομένη, χερσὶ θείαις Ἀγγέλων, ὡς ἁγία κιβωτὸς, τὰ πάντα τεκτηναμένη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ᾠ. προσομοια, τῆς Ἁγίας ηχ. δ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νήμιμι τὸν πανίερον, Αἰκατερίνα παναθλήμε, τῆς σεπτῆς σε ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτερὰν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα· καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπατοῦντα τοὺς Ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἄρτυς ἐθελέσπος, Αἰκατερίνα πανεύδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, δόκνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα τῇ θείᾳ χάριτι. ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον παναμωμον, ὁ Χριστὸς ἐςεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαίρει τὸ τοῦ Πυθμένος, Αἰκατερίνα πανεύδοξε, ἐν ᾧ οἴκῳ τοῦ σώματος, ἐδέξω καθάρσια, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τῷ τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέπαυσας· καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώτισμα.

Δόξα, ἦχος β'. Βαβυλα.

Βίον ἄϋλον ἠσκημένη, βῆμα ἄθεον.
Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.
Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται.

Εἰσοδικὸν τῇ Προεορτῇ, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἰδιόμελα, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. τοῦ Ἀποστολοδιδάγγελον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. ζήτει τῆς Ἑορτῆς ἐκεῖθεν, τῆς δὲ Ἁγίας ὧδε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Ὁ Ἀπό-

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
℣. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 26. ΑΔελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν, καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Κεφ. δ'. 1. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, Κύριος πάντων ὤν. Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρός. οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούια, ἦχος δ'.
Στόμασιν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.
℣. Καὶ ἔκλινεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ε'. 24. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μνεία τῇ αὐτῇ κϛ'.
Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ Θαυματουργοῦ· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Μνεία τῇ αὐτῇ κζ'.
Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Μάρτυρα.

Μνεία τῇ αὐτῇ κη'.
Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχου. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτα εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μνεία τῇ αὐτῇ κθ'.
Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μνεία τῇ αὐτῇ λ'.
Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Σταθέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, λέγομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ξ'. ἡ. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια. ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ ἀταύγαστον τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' ἀπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος. τότε πρῶτος εὐδόκει, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελεσιάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος. ὅθεν καὶ Κήρυξ, καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν

παρεχόμεν, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναγγελιζόμεν. τότε τούτῳ παύσοφε κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐτέγνως καὶ ἐμίμησας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ, τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ ἐκ χάρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ παρθενίου τόκος ἀνέτειλε, τῆς ἀσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα. τότε σὺ θερμότατος τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἤρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ. Ἀναπλάκις.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀνδρέας ὁ τόσολε, αὐθρώπους σαγηνεύειν καλάμῳ τοῦ κηρύγματος. χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς ἀσεβείας τὸ δέλεαρ· καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τῷ Κορυφαίῳ ὁμαίμων, καὶ τῆς Οἰκουμένης Ὑφηγητὰ διαπρύσιε· πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀφνεομούτων τανάφημε, τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Ἀναγνώσμα.

Καθολικῆς α. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ά. 1. Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν ἀνθρώπων ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος Πνευματικὸς, ἱεράτευμα Ἅγιον, ἀνενέγκαι θυσίας Πνευματικὰς, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Ἐδά. 10. γελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς Θεὸν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ τὴν ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν· Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος, καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν. Εἴπερ ἐγεύσασθε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν ἀνθρώπων ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος Πνευματικὸς, ἱεράτευμα Ἅγιον, ἀνενέγκαι θυσίας Πνευματικὰς, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Κεφ. β'. 1.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καθολικὴ ἐπιστολὴ Πέτρου τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. β. 21. ΑΓαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων, οὐκ ἠπείλει, παρεδίδει δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα, καὶ Κεφ. γ. 1. Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴτινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται· ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος, καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμων ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας. τουναντίον δὲ, εὐλογοῦντες. εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ Πέτρου τὸ Ἀναγν.

Κεφ. δ. 1. ΑΓαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε. ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρελήλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτείας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι· πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν· Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἐστιν ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν αὐτὸν, ἐκ τοῦ Ἰσιδώρου, ἦχος α.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σε Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας πλανωμένους τότε, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σε ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. διὸ καὶ σωθέντες οἱ πιστοὶ, βοῶμέν σοι· ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀρίστευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μνήσωμεν οἱ πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. ὅστις γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἁλιεύσας τότε, ἰχθῦας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν Οἰκουμένην. τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παρίστησιν, αἰτεῖται τὴν ἀρίστην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τὸν τὸ νοερὸν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ, καὶ μαθητὴς, λάμπει μὲν ταῖς μυϊκαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν

μυθαρ-

μυθεργίας. τὰ τῦρ γαρ τῶ Πνδίματος, τοιαύτιω ἔχα τιὼ ἐνέργααν. ὦ θαῦμα ξένον ϗ φοβερόν· ἡ τηλώδης γλῶσα, ἡ τηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκὸν, τιὼ νοεραὼ ϗ ἄϋλον ὑτεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ μύσα τῷ ἀῤῥήτων, ϗ θεωρὲ τῷ ὰρανίων· ἱκέτλε καταυγαθιῦαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. πλ.

Τὸν κήρυκα τῆς τίσεως, ϗ ὑπηρέτιω τῶ λόγυ, Ἀνδρέαν ἀφημήσωμεν. ἔτ. γαρ τὰς ανθρώτυς ἐκ τῶ βυθῶ ἁλιάα, ἀντὶ καλάμυ τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. ϗ ὡς ασαρτίον χαλῶν τιὼ δωάμιν, ἐταυάγα τὰς ψυχὰς ἀτὸ τῆς πλαύης τῶ ἐχθρῶ, ϗ προσκομίζα τῷ Θεῷ δῶρον ἀπρόσδεκτον. ὰὰ τῦτον τιχοὶ, σιὼ τῇ χορέᾳ τῷ μαθητῶν τῶ Χρις῀ ἀφημίσωμεν· ἵνα πρεσβάῃ αὐτῷ, ὅτως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νιῶ. Στ. Καὶ αἱ σιωπθεῖσαι δ'χαί.

Εἰς τὸν ξ. ξ. προσόμοια, ἦχ. πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανὸς, δόξαν Θεῶ διατανῖς διηγόμενος· ὁ πρῶτος Χρις῀ καλῶντι, καθυτακόσας θερμῶς, ϗ ἀμέσως τῶτῳ συγγινόμεν. ὑφ' ὃ τυρσλόμενος, καθωράθης φῶς δ'τερον· ϗ τὰς ἐν σκότα, ἀςραπαῖς σε ἐφώτισας, ἀγαθότπα, τιὼ αὐτῶ ἐκμιμόμεν. ὅθεν τὴν παναγίαν σε, τελῶμεν πανήγυριν, ϗ τῷ λαμπάνων τὴν θήκιν, περιχαρῶς ἀπαζόμεθα· ἐξ ἧς ἀναβλύζα σωτηρίαν τοῖς αἰτῶσι, ϗ μέγα ἔλε.

ᾨδ. ε'. Εἰς πᾶσαν τιὼ γιῆ.

Πρῶτον τῷ ἀρετῶν ἀρηκὼς, δι' ἀπλαγχνίαν τιὼ ἡμῶν περικέμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, σιωανεκράθης αὐτῷ, διατύρω τόθῳ, τῷ σιωαίμονι, βοῶν, ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνδίματι, εὕραμεν δεῦρο, ταῖς αὐτῶ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, ϗ ψυχιὼ ϗ διανοιαν. ὅτως φωταγωγόμενοι, αὐτῶ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλαύης ϗ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν· Χρισὸν δ'λογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλε.

ᾨδ. ς'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται.

Θὴ τὸ μὴ ἰδότα Θεὸν, ὡς ἐκ βυθῶ τῆς ἀγνωσίας ἐζώχησας, σαγιὴ τῷ σῶν λογίων, ϗ σιωπαράσας σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσας. ἱππ. ἄρις. ὀφθὶς τῶ δεσπόζοντος, τῆς θαλάσης ἀοίδιμε, ϗ σπερδόνα ἀθεΐας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τιὼ σοφίαν σε. ἰῦτερ ϗ κατετλάγησαν, Ἀτόςολε εὐδόξε, τῆς μωρανθάσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι· Χρισὸν μὴ ἀδότες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλε.

Δόξα, ἦχ. γ'.

Τὸν σιωαίμονα Πέτρε, ϗ Χρισῶ μαθητιὼ, τῷ ἰχθύων ἀγραύτιω, ϗ ἁλιέα ανθρώτων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀτόςολον. τῶ γαρ Ἰησῶ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεταίδλσε τοῖς δόγμασι· ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, ϗ τότες ἐσαγιώδλσεν. αὐτῶ τῶς ἱκεσίαις Χρισὲ, παράχε τῷ λαῷ σε ἐρωίλιω, ϗ τὸ μέγα ἔλε.

Καὶ νιῶ, ἦχ., ὁ αὐτός.

Τ'Ωσὴφ ἀτὲ ἡμῖν, τῶς ἐκ τῷ Ἁγίων ἰῦ παρέλαβες Κόριω, ἔγγυον φέρας ἐν Βηθλεέμ; ἐγὼ φησι, τὲς Προφήτας ἐρλνήσας, ϗ χρηματισθὲς ὑτὸ Ἀγγέλυ, τέτασμαι· ὅτι Θεὸν γενήσα ἡ Μαρία ἀνερμηνδίτως· ὃ ἐς προσκυήσιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξυσι, σιὼ δώροις τιμίοις λατρδοντες. ὁ σαρκωθὲς δι' ἡμᾶς, Κύρι δόξα σοι.

Τροπάριον, ἦχ. δ'.

Ὡς τῷ Ἀτοςόλων πρωτόκλητος, ϗ τῶ Κορυφαίυ αὐτάδελφ, τῷ Δεσπότῃ τῷ ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτλε, ἀριυίιω τῇ Οἰκυμένῃ δωρήσαθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τιὼ α'. ψαλ. ἴδ. ἦχος α'.

Τὸν πάφον σε Σωτῆρ.

Ὡς θεῖον μαθητιὼ, ϗ πρωτόκλητον ταύτων, Χρισῶ τῷ μαθητῶν ἀφημεμέν σε τόθῳ, Ἀνδρέα Ἀτόςολε, ϗ τιςῶς ἐκβοῶμεν σοι· ῥῦσαι τοίμνιω σε, ἰῦ ἐκ Θεῶ ἐτιςάθης, πάσης θλίψεως, ϗ ἀνάγκων ϗ σκανδάλων, ϗ πάσης κακώσεως.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ϗ νῦν. Στ. Ὄρθριον.

Τὰς χεῖράς σε σεμνὴ, τὰς ἁγίας ἐκτέναστα, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίε παράχε. ϗ δίδε ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσαθαι, τὲς δοξάζοντας, τὸν σὸν ταυάγιον τόκον, ϗ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένυς Κόρη, ἐλτίδα ϗ καύχημα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὴν β'. ξηλο. καὶ ἦχ. γ'. Εἰσας πίσεως.

ΠΡῶτον εὑρέσε, Χριςὸς καλέσντα, μύριν ἄριςον, Ἀνδρέα μάκαρ· καὶ τὰ προσάγματα αὐτῦ ὀρθῶς διαγγέλλοντα, τῇ Οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερος· καταφωτίζων ἐθνῶν τὰ συςήματα. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΘΕία γέγονας σκηνὴ τῦ Λόγε, μόνη πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλες ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον σεμνὴ Παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ὡς πάντα ἰσχύσα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ ἦχ. πλ. α.

Τὸν σωσάναρχον Λόγον.

ΠΟν Ἀπόςολον πάντες αὐδιφημήσωμεν, ὡς αὐπόπτην τῦ Λόγε καὶ θεῖον κήρυκα· καὶ τῇ ἐθνῶν πνεύματικὸν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς· Ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριςῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας, ὄντως ἡμῶν προςάτης. καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θε. Ὅμοιον.

ΩΝ ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθενε ἄγκυραν τε, ἀνενδοιάςως ἐχόντων, σκέπη ὑπάρχεσα· ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιςάσεων, καὶ κινδυνίων χαλεπῶν, ἐλεύθερωσον ἡμᾶς, πρεσβεύσα τῷ Υἱῷ σε, σὺν τοῖς αὐτῦ Ἀποςόλοις· καὶ σῶσον πάντας τὸς αὐυμνῦντάς σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῦ τετάρτε ἤχε. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ψ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφὰς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, βάλλοντας ἀμφίβληςρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιῆς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιῆς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολόθησαν αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλες δύο ἀδελφὰς, Ἰάκωβον τὸν τῦ Ζεβεδαίε, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ ἐν τῷ πλοίῳ, μετὰ Ζεβεδαίε τῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτές. Οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολόθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησῦς, διδάσκων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῦ Ἀποςόλε.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε.

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ.

Τὸν κήρυκα τῆς πίσεως. Ζητεῖται εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκε πρῶτον εἰς ς'. εἶτα τὸ Ἅγιος εἰς ἡ. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

ΩΣ μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκῦσα σαρκούμενον, Παναγία ἀγαντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας με ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

ΤΑ τραύματα πάναγνε τὰ τῆς ψυχῆς με, καρδίας τὴν πώρωσιν λογισμῶν τὴν σκότωσιν, καὶ τὸ νοὸς ἐκτροπὰς, ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

ΟΦῶς ἡ κυήσασα τὸν λυτρωτήν με, τὸ σκότος με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄχραντε, καὶ αἰωνίων ἐκεῖ. ὅπως σῳζόμενον ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σε.

ΝΟός με παιδεύσε τὰς ἁμαρτήσεις, φωτί σε ἀτέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα, τὸ ὑπὲρ εὔνοιαν· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σε, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος Κανὼν τῦ Ἀποςόλε.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Σὲ ἡ τροπαιῦχον.

ΗΝ τεθολωμένην με ψυχὴν, καὶ ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριςῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι. ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

ΓΙμνον ὁ Πρόδρομος Χριςῦ, καὶ ἑαυτῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ σαρκὸς βλασὸς, τῷ ἐκ Παρθένε φανέντι Χριςῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

ΡΩτι καὶ πάθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τὴν βαθμίδων ἀρξάμενος· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δυνάμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη ἐρανίος· χαῖρε ἡ λυχνία

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ϗ σάμνος χ̣ϑυσῆ, ϗ ὄρος ἀλαπόμητον· ἡ τὸν ζωοδότιν Χ̣ϱιϛὸν, τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Ἀποϛόλῳ.

Ὠδὴ ά. ἦχ◎ ά. Διὰ ϛύλε τυρός.

Ὦ καλάμῳ τῆ Εὐαγγελίϛ, ἐκ τῆ βυθῆ τῆς πλάνης ἀνελὼν, Ἀνδρέα πολυύμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαὸς, ὡς ἐπηγγέλατο Χ̣ϱιϛὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ Τῆς πίϛεως ϛύλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθῶν δογμάτων τῆ Χ̣ϱιϛῆ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευϛ◎, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐπίσιον συϛήσαϑαι. σπεύδωμεν ἔν πάντες πιϛοί.

Ὁ Θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις ἐρήνων, τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, σαγηνῇ τῇ τῆ Πνεύματ◎, ἔϑνη φύλα καὶ λαὸς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι· ϗ τὸν ἄνω βυθὸν πολυϑαύμαϛε, σαφῶς ἀνακαλύπτας ἡμῖν.

Μ Υϛοτόλε αὐϑέντα καὶ ῥῆτορ, τῆς ἀπορρήτε γνώσεως Χ̣ϱιϛῆ, ὁ δεξάμενος ἄνωϑεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλῶν ἐν γλώσσαις καϑήμενον, τῷ πυρὶ διαιρῶν τὰ χαρίσματα· ἱκέτευε σῳϑῆναι ἡμᾶς. Δόξα.

Π Ροσπάρχε Τριάδος, Μονάδα ὑπερσεβάϛως πίϛει προσκυνῶ, ὁ τέμνων τὴν Θεότητα. ἐϛι γὰρ εὐοιδὴς, ἁπλῆ, ἀμέριϛος. συνάπτω δὲ αὐτὴν, ὁσιότητι προσώπων, ϗ πιϛῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν. Θτ.

Π Ρεσβεύεται Θεὸς ἐκ Παρθένε, ϗ νεκρωϑῆναι τὸς φθαρέντας ϗξ Ἀδάμ. ϗ λύειν τὸ μεσότοιχον, ϗ τῆς ἔχϑρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῆ. καπάραν δίλογῆ τῆς Προμήτορ◎, ϗξ ἁλῶναι Μητρὸς προελϑών.

Καταβασία. Χ̣ϱιϛὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω.

Π Ης σαρδέσης διανοίας με, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον. ϗ καρποφόρον ἀρετῶς, τὴν ψυχήν με ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῇ πίϛει ἡ βοήϑεια.

Π Υ͂σαί με πάσης κατακρίσεως, ϗ πολλῶν σκανδάλων τῆ ὄφεως, τῆ αἰωνίζοντος τυρὸς, ϗ τῆ σκότες πανάμωμε· ἡ τὸ φῶς ἀτοκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Ὁ Ἀπαράϑητον κειτίον, ϗ τὸ τῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεϛον, ϗ τὴν ἀτόφαϛον Ἁγνὴ, τὴν φλεκτὴν ὅλως δέδοικα. ἀσεῦϛον σῶϛον πρὸ τῆ τέλες, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σε.

Ὑπολογημένος τῆς κοιλίας σε, ὁ καρπὸς Παρθένε τανύμνητε· τὸς γὰρ φθαρέντας τῷ καρτῷ, διὰ ξύλε Σταυρῆ αὐτῆ, ἀφθαρτίσας κατεχήσατο, κοινωνὸς θείας χάριτος.

Ἄλλ◎. Ὁ μόν◎ ἁδώς.

Π Ροσέδραμες δίψᾳ ὁ κληθὴς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐϑαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ, ὥσπερ ἔλαφος, ϗ πᾶσι ταύτην δίρων ἐκήρυξας· ϗ πιὼν ἐποτίσας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψᾳ τὰ πέρατα.

Π Έγνως τῆς φύσεως θεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγασε, ϗ κοινωνὸν τὸν σύγγονον ἅλιφας, βοῶν δίρηκαμεν τὸν ποθέμενον, ϗ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γένησιν, καϑηγήσω τὴν γνῶσιν τῆ Πνεύματος.

Α Γλωσσὴν τῆ λόγε ἐκ βυθῆ, ἁπάντης ἐσαγλώσας, τὸς λογικὸς ἰχθύας Ἀπόσολε· ϗ τῇ τρατέζῃ, Χ̣ϱιϛῆ ὀψώνιον, καϑαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τῆ φωτὸς, σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαϛρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τῆ παναγίε ἔμειναις ἄφλεκτος, ἑτά σε βάτ◎ τῷ Νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένην ἄκαυϛα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τῆ πυρ δεξαμενὴν τὸ ἄσεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία με.

Τ Ὸν ὀπίσω με, τῷ Χ̣ϱιϛῷ δι' ὑδὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἑάσαντες, καὶ τὸ σκάφ◎ ϗ τὰ δίκτυα, ὡς πίϛεως πρόβολοι.

Ἀ ἐδωλεῖα μετετοίησας, εἰς ναὸς Θεῆ ταυσεβάσμιε· καϑιερώσας ἐν αὐτοῖς, τὴν Υἱὸς τῆ Βαπτίσματος· ὃς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τ Ὸν μαργαρίτην τὸν τολύτιμον, μυσικῶς τῷ Κόσμῳ προέθηκας, τῷ τῆς καρδίας σε ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόσολε· ὃν τῇ πίϛει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔϑνη δίραμενα.

Σ Θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν τολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλήτισας τὴν γῆν, τῆ ἐνθέε κηρύγματος. διό σε ϗ τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἁγίοις σε. Δόξα.

Τ Ὴν ἐν Τριάδι μίαν δυϛαμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον, ἄκτιϛον Θεὸν, ὁμοούσιον συνάναρχον, τελειοτάτην τελετήν, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσα μὲν Μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενίαν ἔτι σὺ δυάται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος τέφωσας· γαλουχοῦσα τῷ ζωῷ ἡμῶν, Ἁγνὴ δὲ διαμένουσα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἦχος πλ. Δ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον τούτων τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπέργον, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε. τὸν γὰρ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ τόνῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόνῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Ὢν ἀδώλων τὰ θράση καταβαλών, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιτοθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος. ὑρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα. καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος. ὅθεν σε τὴν μνήμην, ἐταξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ τισῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε τυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική. κλίνη πορφυρόστρωτε. χρυσοτόρφυρε θάλαμε. χλαμὶς ἀλαργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος. ἁρματηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτευχε Πόλις, καὶ τύλη χρυσήλατε· καὶ ταξὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκεύωμα· χαῖρε εὔδοξε Νύμφη ἡλιοσάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου ἀπρέπεια.

ὨΙδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Παρθενε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυσθέντα πταίσματα, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάτοις· καὶ δός μοι χάρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ἁγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐν σοὶ οἰκήσαντα, Παρθενε ὑπὲρ νοῦν. αὐτὸν δυσώπα, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύτας ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωσθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴ, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δανὴν, τὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας. δακρύων ῥεῖθρα, καὶ κατανύξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρησαμένη πρεσβεύαις σου.

Ἠχὼ δ'. Ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὅρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνή. τὸν ἐκπαγέντας, φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθάρας μεσιτεύαις σου Παρθενοῦε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Ἄλλο. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Θεία ξαναλωτική τε τοῦ χάρους, τοῦ ταρτάρου καὶ φωταυγὴς, Πνεύματος δυνάμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς, τυφλὸν γλώττης ἐν χρήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Τὸ χόρτα πρὸς ἄμωσιν, ἀνάλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δανῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος. ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσενιώχου, ἁρματωλατίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Οὓς τόνῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, Ἀνδρέα πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναμυτικῶν μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύαις σου.

Θεοτοκίον.

Μνῶμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου Μυστήριον· ὑπερκοσμίως γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢν κατεβέβηκεν, ὡς υἱὸς ὁ ἐπὶ τόκον ταυτόμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλο. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀνδρικαῖς σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν Σταυρὸν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ. καὶ τῷ σαγηνεύσαντι τοῦ Πνεύματος ὑφάνλωσας, αὐτὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις· δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Οὗ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνήρ. τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη τερπτολόγων· καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Ἣν ἔρημον διψῶσαν, ἐτότισας σοφὲ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου· καὶ ἔδειξας αὐτὴν, τολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφορήσαντα τοῦ κηρύγματος τὸν καρπόν· δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Ὁ ἀφραζόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προϊδών, Ἰησοῦν τὸν σύγγονον, ἐβόησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαίμον, ἁρπάκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ Προφήταις κηρυχθέντα. δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοί· ἐν μιᾷ Θεότητι Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ὁσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως, ἀμερίστως. ἓς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός. Καὶ νῦν. Ὅτι.

Ὁν εἶδα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας. ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριὰς μὲν, προσκύνει ὅλως ἀκατέχετος· καὶ ἡ Ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῴα Θεομήτωρ διέμεινεν.

Καταβασία. Ῥάβδου ἐκ τῆς ῥίζης.

Ὠδὴ ε'. Τῷ σῷ ἀρωγῷ.

Ἀνοίξασά μου τῆς καρδίας μου, διανοίξον Ἁγνὴ, βλέπειν με τρανῶς τὴν θεᾶν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅτως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν σὸν τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπα, ταύτας ἡμᾶς σωθῆναι.

Ἀναλλάντως ὡς τέτοκα, Σωτῆρα καὶ Θεὸν, προσβλέπουσα ἐκ παντὸς με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον σωτηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀληθῶς δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθενομῆτορ ὑπὲρ νῶν, σῴζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας. χαῖρε Παρθενομῆτορ παναμώμητε· χαῖρε ἐκλογημένη, τοῦ Κόσμου προστασία.

Ἀναβ. Ὁ φωτίσας.

Τὸν πάλαι φας, ὃν ἐτόκες, Ἀνδρέα Ἀποστόλε, ἐν ἀφθαρσίαις, σοὶ αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι· τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεπόμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ, πρὸς ζωὴν τοδηγούμενος· καὶ τὰ τότε τάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐνάνασσε, δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε, ἐταφῆκεν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος. Θεοτοκίον.

Τρυφαίνονται, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε· ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συγήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἑνῶνται τῷ σῷ, Παρθενομῆτορ Θεοτόκε, σὲ ἑταξίως δοξάζοντα.

Ἀλλ. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἑτοίμως τῷ Σταυρῷ σε, τὸν ἀκήρατον Βασιλέα, ἐν ᾧ πάντας ἐλύτρωσας, Σταυρῷ τὰς θρομβώσεις, κληροδοτήσας ὑμῖν, τοῖς Θεολόγοις αὐτοῦ.

Ζήτησας Χριστὸν τὸν ὄντως ζωὴν· καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες, καὶ ἁρὼν μυστικῶς ἐβράξω· καὶ ἔλαβες αὐτὸν, ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι. καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Ἀῤῥήματα τῶν σῶν, ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ Κόσμῳ· καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχὸς, καὶ ἔφανάν σε αἱ ἀκραται, ὡς φησὶ Δαβὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν, Χριστὲ Μαθητὰ, τῶν τελόντων σε τὸν μνήμιον, καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου· δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς ὑπὲρ τῆς τοίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία. Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Θεὸν, ἀδιαίρετον Τριάδα, τρισυπόστατον Βασιλέαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις Θεολογίαις, αὐτὸν τιμῶντες ὑμνολογοῦντες. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γεύνησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ τῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τὸ ἡλίου λαμπαδηφόρε· καὶ γέγονας αὐγὴ φωτὸς, καμνόν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς. Καταβασία. Θεὸς ὢν ἀρνίου.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὀλωθεύσαν με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωτῶ, σὲ τὸν ὄντως ἀγαθὸν, καὶ ἀμόλυντον σκηνὴν· ἀπόπλυνον, ταντοίσ ῥύτε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὑβερνῆτις μοι γνοῦ, θαλαττόεντι ἀεὶ, ἐν τελάγει βίου δεινῶν, βίε τὸ βίε ταρασμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας ὅρμον ἰθύνουσα.

Ῥυπωμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Ἐγαλήνιά σοι ἀεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλύνειν ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλο. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἦν θάλασσαν τὸ βίος περαίνομεν, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην καμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μακαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσωμίλησας.

Ἀ Πνεύματι τῷ λόγῳ φυγαδεύονται· αἱ νόσοι δραπετεύονται· ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἐσμὸς, τοὔρῳ τῷ νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χαίρετι.

Σκῦμα γαλήνιον πραέῳ Πνεύματι, κινούμενος μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας τορπὰς, τῆς πολυθείας θήροις ῥεύμασι, καὶ τοπαμοὺς, θεογνωσίας πᾶσιν ἐξέβλυσας. Ὅτι.

Γ Φραίνονται ἐν σοὶ Παρθενὲ ἄχραντε, τὸ γένος οἱ Προπάτορες, τῷ Ἑδὲμ ἀπολαύοντες διὰ σὲ, ὧν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλο. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ Ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τῷ πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὰς ἡμῖν, τὰς ἀθλήσεις τοῦ παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ Τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, καὶ τῇ πίστει μαθητὴς, ὡς βυθὸν διεράνων, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγήνευσε ἡμᾶς.

Ἧς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων μαθητὰ, κατεβόας τοῦ ἐθνῶν, ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανεὶς Χριστοῦ.

Ἰ τῷ ἅλατι τὰν νᾶν, ἀρτυθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς Οὐρανίας καὶ ἀκηράτου τρυφῆς. Δόξα.

Ὃν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσκυνήσωμεν πιστοὶ, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες δόξα τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ. Καὶ νῦν. Ὅτι.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου ἁγνή· καὶ ἔσωσε, τὸν πρώην εἰκόνα, Θεοκυήτωρ σαφῶς.

Καταβασία. Στλάγχνων Ἰωνᾶ.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τῷ ἐν πρεσβείαις.

Ὃν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον ἀφυμνήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τότε, καὶ νῦν ἡμῖν ἐπέπραγεν· ἀρήκαμεν δεῦτε τὸν τοιοῦτον.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν μὲν Δαβὶδ ἀνασείλας ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμὲ, διηγεῖσθαι θεοῦ ἀλόγως τὰ δικαιώματα. ὅμως πρὸς τίσιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλάσοις ξαγοράζει· σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς τότε Ἰσραὴλ παρετίκρανεν. ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς ψαλμῷ, τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε· ἀρήκαμεν δεῦτε τὸν τοιοῦτον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ λ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ πανσόφου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ξ. Ἀντίστροφον σαίρωσιν Ἀνδρέας φέρει, Φανεὶς ἀληθῶς ὁ σκιωδῶς ὢν μύσης.

Σταυρὸν κάκ κεφαλῆς τεμαχοῦ ἀνδρείας ἔτλη.

Ὅτου ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδὰ, Υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινὸς Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται. ἔπειτα τοῦ, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τοῦ, Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, εἶπον, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά ἐσιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἑπτὰ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα. τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ, ἥτε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὔξεινος πόντος· τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι, καὶ Βυζαντίῳ, καὶ Θράκῃ, καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. Θεσσαλίαν τε καὶ Ἑλλάδ, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας. ἀλλὰ καὶ Ἀμυνσὸς, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἄμασεις. Ταύτας δὲ, ἐφ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, ἔτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τόλει, πολλὰ τὰ αὐτιπίπτοντα ὑποσὰς, πολλάς τε πραγμάτων δυσχερείας ὡμίλησε, ἃ καὶ ῥοπὴ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ἐξ ὧν μιᾶς Πόλεως ἐτιμήθη, τὰς λοιπὰς τοῖς ἐδόσιν ἐάσατο. Οὗτος τὴν Σινωπέων ἐπιδημήσας,

καὶ

καὶ τὸν λόγον καταγγέλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. Κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἔρριπτον, καὶ χαρῶν καὶ τοδῶν λαβόμενοι, ἔλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔτυπτον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπέῤῥιπτον, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος, καὶ διδασκάλου ἄρτι καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθέν τε ἀναζας, ἦλθε πλείστας πόλεις καὶ χώρας· πλείστων τε Νεοκαισαρέων, τὰ Σαμόσατα, Ἀλανοὺς, Ἀβασγοὺς, Ζήχους, Βοσπορηνοὺς, καὶ Χερσωνίτας. Εἶτα διατλάσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τὸν Στάχυν, Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ χαλεπῶς ἀθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα τοῦτο ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ Χριστῷ. Ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχέως τυχοῦσα θεραπείας, ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χαρῶν τοῦ Ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανίᾳ περιτεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ Σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἔζεσε. Αὐτὸς δὲ ἀποτίνων μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, σωτερίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον, μετὰ πολὺν χρόνον, μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς Βασιλέως Κωνσταντίνου, τῇ τότε κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος. καὶ κατετέθη μετὰ Λευκᾶ, καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὨΙδὴ ζ'. Τὰς ἐν καμίνῳ.

Ἣν μιανθεῖσαν ἄναντε ψυχὴν, ἁγίασον, ταύτην τῷ δείλων σου ἀγνῇ, καὶ τοῦ νοὸς δαπανὰς αἰχμαλωσίας· καὶ καρδίας τώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, πάχος ἀφάνισον.

Ἐνεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, ταναίμωμε, ζώωσον τὸν νεόν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεσκὰ ἐντελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνωσε, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἀγαθότητά σου.

Ἐκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνὴ, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου πτεροῦς, ῥῦπον δανὸν, ἐνατοσμήσασα Παρθένε· καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Οἱ Παναγία ἄναντε ἁγνὴ, οἱ δεῖλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν σωτερομμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἀρὰν ἡμᾶς, ταῖς σαῖς προσλιταῖς.

Ἀλλο. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἁλὰς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, εὐαγγελίαι σου Χριστέ. τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητὴς, σὸς ὁ εὐθεώτατος, λόγῳ ἐμβεβυθισμένος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν· ὁ αἰνετὸς τοῦ Πατρὸς, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦ νοητὴ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρη κελεύσεις, σωτηρίου τε ἁληθῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, νέμοις πορθμευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θέαν ζωήν· ὁ αἰνετὸς τοῦ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γῆγενὴς, τεφρικὸς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς. δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι· ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ᾧ ὃ προῆλθεν ὁ τοιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν. ὁ αἰνετὸς τοῦ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀλλο. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οὐ Παναγίου Πνεύματος τὸ τοῦρ, ἀπαστράπτει, ἀνῶθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ Κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Περικτλήττει ταῦτα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα. ὅτερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, μῦσαι Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τοῦ ἄνω. ὅτι μόνοι δώδεκα, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφωτίσατε.

Θαυμαστώθη Δέσποτα Χριστὲ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις μαθηταῖς. ὅτι μικροὶ, καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τοῦ ἄκρων αὐτῆς, ἕως περάτων τούτων.

Τί τὸ διδάξαν σπουδὴν λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν; βλέπειν τρανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν

λάμ-

τιὼ λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Δόξα.

Ριαδικῶς ὑμνήσωμεν τιγοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα ἅγιον, μοναδικιὼ οὐσίαν μίαν, ἰὼ τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν. Θε.

Ὡ Σὲ τῆς Τριάδος σῶσα σε Χριστὲ δοξάζομεν· ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς ταῦτα ἠνέσχου· μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία. Οἱ παῖδες ἐν σεβάσει.

ὨΙδὴ ἡ. Ὁ ν φρίττουσιν.

Ἄρκυται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἴτησαι παράγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτιὼ, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίᾳ ἁμαρτίᾳ.

Ἀνάσω τὸ σωτήριόν σου, Ἀδὰμ τὸ χοϊκὸν, σωτῆρα κυήσασα, πανάχραντε Θεόν. αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, αὐίατα νοσήσης.

Ἀνάσησον κάμοντα, εἰς βάθη με κακῶν, τὸν νῦν τολεμῶντά με, τολέμησον ἐχθρούς. τρωθεῖσαν ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχήν, ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ σῶσον.

Ἀνάβασον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα τὸν παντῶν Ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δόξον μέτοχον, Παρθένε μεμβδ, Χριστὸν ἐκδυσωπῶσα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ὠτοφόρος καὶ ἀφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστῷ Ἀτόσολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν, ἡ σὺν θεὸς μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τὸν ταύτης ὑπερέβης, θεσμὸς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκιωνὶ, Ἀνδρέα Ἀτόσολε. καὶ κραυγάζεις· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ἐξ ὕψους Παλάμαι θεοῦ, πνοὴ σε προεκτυρώσασα, Ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμὸν, βοῶντα Ἀτόσολε τῷ Χριστῷ σου· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἐγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπὴ, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας ἐκδιώκων καὶ τισὰς, φωτίζων κραυγάζοντας· Ἀλογεῖτε, ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε. Θεοτοκίον.

Ἦν ἀπόρως, καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστράπτης τῆς θεάς, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν τολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ.

Ἡ τέχνη τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἤγαγέ σε ἰχθύας ταύσοφε. νῦν δὲ τῇ τίσει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τὸ ἐχθρὸν. βυθὸς γὰρ ἰῷ ἡ πλανὴ τοτὲ, βυθίζων τὰ ἔθνη. τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Ὁν νοητὸν τὸ βίᾳ, ἀκυμαάντως ἐπλάσας βυθὸν Ἀτόσολε, διατεμάσας τῷ ἰσίῳ τὸ Πνεύματος, τῇ τίσει τὸ Χριστὸν. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατιώτησας χαίρων, εἰς ταύτας τοὺς αἰῶνας.

Οὗ νοητὸν ἡλίου, ἐτὶ ξύλου δυσάντος, αὐτεξουσίῳ βελῇ, ὁ τὸ ἡλίου φωσὴρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δυσαι εἰς Χριστὸν, ὡς ξύλῳ ἐκρεμάσθη Σταυρῷ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Μαθηταῖς καὶ φίλε τὸ Χριστῷ, καὶ σύμψηφε τοῦ Ἀτοσόλων αὐτὸν, ὅταν ἐν θρόνῳ κάθηται κριτὴς, σοὶ ὑμῖν τοῖς δώδεκα κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γενήθητε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τάχος. Δόξα.

Ριοσοφῆ μονάδα, καὶ Τριάδα σεμνόθρονον, δοξολογήσωμεν, ἃ διαιρῶντες, εὑρόντες δὲ αὐτιὼ συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς οὐσίαν ἰῶμενίιω, ἐν προσώποις τρισὶν, ἃ σωσαλοιφομενίιω. Καὶ νῦν. Θε.

Ὁν τῆς Τριάδος εἷα, συλλαβοῦσα τέτοκας, σεσαρκωμενον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή. αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε. Καταβασία. Θ αύματος ὑπερφυοῦς.

ὨΙδὴ θ. Τιὼ φωτοφόρον.

Ἁμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνὴ, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς ἁγίαις δεήσεσι Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προσάτιν, μακαρίζωσε ἀεί.

Ρίπτω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, πράξας αἰσχρὰς, ἐτὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ, παναμώλαγχνε Δέσποινα, βοήθησόν μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης ἐξέλοῦ με, καὶ διάσωσον ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀτόφασις φρικτὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰχμή. τίς ὑποσήσεται λοιτόν; παράχρανται Δέσποινα ἐλέησον, τιμὴ ἀθλίαν ψυχήμε, καὶ πρὸ τέλους, δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Ὡς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐκκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τῦ πονηρῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, παράμωμε φώτισον· ὁδήγησα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία ἅπασα τῶν καλῶν.

Ἄλλο. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Γα φοιτητὴς παράκλησος, τῷ Σταυρῷ βεβλήσε προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σε, μέχρι θανάτε ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος Σταυρῦ, γελόμενος τορέαν, πρὸς Οὐρανὸς μάκαρ Ἀτόσολε.

Τὴν τῆς Ἐδέμ σοι ἰῶνται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἑτεράνιος· καὶ ἐδέξαντο τῶν Οὐρανῶν τὰ σκηνώματα· καὶ παρέσηκας χαίρων Ἀτόσολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τῦ Κόσμε πρέσβυς ἄριστε.

Αἴροις ξυνωρὶς παράκλησος, ἐν Οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα. ἑποπτεύσατε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δυσίαμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζουσα λαμπρότησι.

Ἰζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάσησας, προφητικῆς Παρθενε, καὶ Θεοτόκος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητεύμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐταξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τιμὴ φωτοφόρον νεφέλιν.

Τιμὴ σαγηνεύσας ἀπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ καλλη τῶν ἀρανίων ἐννοιῶν· ἱκέτευε Ἅγιε, τιμὴ Ἁγίαν Τριάδα, τὸ πηγάσαι, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Γχαριζόμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σὲ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανὸς, διὰ σὲ ἀναχθέντα. τῆς γαρ λατρείας τὸ ἐχθρὸν ἐκσάντες, γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τὸ Κυρίε τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Ὧν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τῦ Λόγε, μυσαγωγοὶ, καὶ θεωροὶ τῶν ἀνεξιχνιάσων, συγκληρονόμες καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, δεήθητε Ἀτόσολοι, τῆς Χριστῦ Βασιλείας, καὶ μετόχες τῆς Θεότητος αὐτῦ.

Δεσμὸν καὶ λύσιν λαβόντες, παρὰ Χριστῦ ἐξεσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅταν ἐλάσεται Χριστὸς, καὶ πάντες καθήσεσθε, οἱ δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρίναι πάσας τὰς φυλὰς τῦ Ἰσραήλ. Δόξα.

Ἣν τελειοτάτην φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τιμῶ ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνεμένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σωὶ Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες ἀσεβῶς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν ἀσπλαγχνίαν, τὸν καταφεύγοντας τίσι, καὶ προσκυνοῦντας ἀσεβῶς, τὸν Τίον σε Παρθενε, Θεογεννήτορ ὡς Θεὸν, τῷ Κόσμε καὶ Κύριον· ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων παρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἕκτος. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Λόγος ὁ προανάρχος, ἀρρήτως σε ταμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε πάντων τῶν Ἀτοσόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε. καὶ τῆς τότε ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδέχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς ἀρανίον αὐτὲς, ἀνάγων θείαν τορέαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκτίσθητε.

Οὗ Πέτρε τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτάτιμα καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τῦ Λόγε, Ἀνδρέαν τὸν Ἀτόσολον, ἐνδόξως ἀφημήσωμεν. τὰ ἔθνη γαρ ἐφώτισε, καὶ σαυρωθεὶς τελεῦται, ὡς μαθητὴς τῦ Δεσπότε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὖν ὄντερ ἐγκύησας, Παρθενε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν δοσεβῶς σε τιμώντων, σωὶ τῷ κλεινῷ Ἀνδρέατε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τῦ σῦ Υἱῦ, καὶ σάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων. καὶ γαρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τὰς Αἴνες, Πᾶσα πνοὴ, ἰσάμεν, ἅπ. δ΄ καὶ ψάλλομεν ἅπ. ἦχ. α΄.

Τῶν ἀρανίων ταγμάτων.

Θησαϊδὰ νῦν ἀγάλλε. ἐν σοὶ γὰρ ἐβλήθησαν, ἐκ μητρικῆς λιβάδος, ἀβδέσατα κρίνα· Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, Κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίσεως κήρυγμα, ἀβδιάζοντες χαίροντι τῷ Χριστῷ· ὃ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Τῌνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι εὐσεβῶς σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λύχνου λάμψει, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην· ὃν καὶ κραυγῶν, ἐν τῇ τίξει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Μυσολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόφρων, ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφὴ, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ Τῶν Πατρέων σε πόλις τοιμενία κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσιν καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, ἐχαρίσως τιμῶσά σε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασῴζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος πλ.

Τὸν Κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν ἐφημήσωμεν. ἔτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει. αὐτὸν καλάμῳ, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, καὶ ὡς ἀσπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐταναγεῖ τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πίστοι, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἐφημήσωμεν· ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.

Πρόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τερσόκλεον δῶρον προσκομίσατε· τοιμενίες ἀγραυλοῦντες, τὸν τερσάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. τοῦτο γὰρ ἐστὶ αἰνεσάτω τὸν Πανταργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ἀπόστολον, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, τὸ Ἀποστόλου. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμ. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ψ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κορινθ. α'. Ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. ι'. 9.

Ἄδελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν. ὡς περικαθάρματα τοῦ Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούια, ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Ψ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. α'. Ἐδάφ. 35.

Τῇ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει. Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο Μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε,) τοῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον, καὶ εἶδον τοῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ. Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ. σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ.

Ἐκ Ναζαρὲτ δυνατάι τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου, καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιέ.

Εἰς τὴν ά. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Προφητῶν.

Μνεία τῷ αὐτῷ β.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Προφητῶν.

Μνεία τῷ αὐτῷ γ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὁμοίως.

Μνεία τῷ αὐτῷ δ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸ Αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν, στ. ς'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, τῆς Ἁγίας γ'. ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φερτῷ, Ἰουλιανὴ διεσκότα ἡ ταμμιακάμιγος, Μάρτυρα τὴν εὔδοξον, Βαρβάραν μάξιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι. Λόγε τοῦ Θεοῦ αὐξόα, ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανὴ τὴν γνώμην, πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ἔχουσαι αἱ Ἅγιαι, κατηγωνίσαντο, τῇ ἐχθρᾷ, καὶ νικήσασαι, αὐτὴν κατ' κράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε ἀπεφάνθη κατ' σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἔτρεχας. ἀσεβὴς δὲ γεννήτορος, χεῖρι παρανόμοις, τέθυσαι, καὶ κάρτωμα, Θεῷ προσπαίξαι. ὅθεν ταῖς φρονίμοις παρθένοις. ὄντως συγχορεύσασα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου τὴν ἔλαμψιν.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαβὶδ τὸν μελῳδόν; πνευματέμφορον κιννύραν, ἢ αὐλὸν τοιμαντικόν; γλυκαίνων ἀκοὴν τε καὶ διάνοιαν. ἀφραίνων Ἐκκλησίας τὰ συρίγματα. τοῖς μελιρρύτοις σου φθέγμασι, καταγλαΐζων τὰ πέρατα. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε, Ἰωάννη γλυκορρῆμον, φαεινότατε αἰσήρ; ὁ τῇ αὐγῇ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν. ἀσέβους ἀς τὸν γνόφον τῶν πταισμάτων, τοῦ θείου ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα. ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μυστικὴν καλλιέπειαν. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω ἀοίδιμε; δαδουχὸν φαεσφόρον, ἐκκλησιῶν ὑφηγητήν; λατρευτὸν ἢ θεωρὸν, τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; αἰσθητὰ Ἐκκλησίαν ἀγλαΐζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα; ἢ ὄργανον ἐκπρεπέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλιτέλεστον; ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, Γαίους, ὕπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ᾧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἡμέρους.

Ὁ ἄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδῃς τὸν μικρόν μου ῥεναγμὸν, ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν Κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Στιχ-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἠ Ἀμέμπτως ὡς ἤδεσε, ἐπὶ ξαυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Τίέμε καὶ Θεέμε, γλυκύπατόν με τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δόλιωσε.

Εἰς τὸν ϛ. ὨΙδ. τῆ Ὁσίᾳ Ἰωάννᾳ. Ἦχος πλ. δ.

Ω" τῆ παραδόξε θαύματος.

Ἠ Ἀτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριςῷ, κατεφαίδρυνας ἅσμασιν, ἐνθεσιπώτατα, μελῳδῶν πανσοφώτατε. τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τῆ Πνεύματος, τὴν σὴν κιννύραν αὐακρούμενος, τὴν πανάρμονιον, τῆ Δαβὶδ μιμούμενος· ἣν ἐνήχων, θείοις μελῳδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Ἠ Ἀτερ Ἰωάννη εὔδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀτοσίας, παραχώρησας συγχύσεως, τῷ Χριςῷ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε. καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐτελέτησας, καὶ τισοῖς μετέδωκας. Θεοπρεπῆ, βίῳ λαμπρυνόμενος μακαριώτατε.

Λ Εὖτε γηγενεῖς ἐν ἅσμασι, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, τῆ ὁσίᾳ πανήγυριν, Ἰωάννε σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν. ὅτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς ἐνδέξασθαι. ὧ τῆς ἀφάτε σε, ἀπλανχνίας Κύριε, δι' ἧς ἡμᾶς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Ἰδιόμελον τῆ Ὁσίᾳ. Ἦχος πλ. β.

Ὅ"σιε Πάτερ, ἐς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀρτίως αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τ ὴν σήμερος ἀνέσης Χριςέ.

Ἠ Αρθενίε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἦ Αὸν τὸν ἀνομώπατον, ἀδίκως καθηλωπάσε, ἐπὶ ξύλε, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνὴ, καὶ Μήτηρ σε ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διεπέτρωτο.

Τρεταίου, τῆς Ἁγίας, ἦχος δ.

Ἠ Ἀμνὰς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ Νυμφίε μου τοῦτο, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσαυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε. καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω συνοί· καὶ συνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχε τὴν μετ' ὀθε τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος δ.

Ὀ Ρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωτήρ· τῶν μοναζόντων θεότυπον ἐγκαλλώπισμα· Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε τούτους ἐφώτισας, λύρα τῆ Πνεύματος. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σειρὰ τῶν ϛ. Κανόνες τῆς Ὁκτωήχε, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, καὶ τῆ Ἁγίᾳ σειρμοί.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ καπέρωτε.

Ὦ" Γειὰς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ εὐνοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς ἱκέτας βραβεύσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν ἀφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Ἔ Γκωμίων ἅπαντα θεσμὸν, ὄντως ὑπερβέβηκε, τῶν σῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα φιλανθρωπε. ἀλλὰ τὸ ἐκ πίσεως, κτῆ δυνάμιν δεδεγμένος ἐφύμνιον, αὐτικαπατέμποις, Δέσποτα πλεσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ἦ Καν θώδης ῥίζης ἐκφυεὶ, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριςῷ ὡδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, εὔδοξος Βαρβάρα· ἣν τερ ἐταξίως μακαρίζομεν. Τῆ Ὁσίᾳ. Ὅμοιος.

Ῥ Ω" τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρῆν, μέλλοντι παρῆναί σε, ἔδοξε φωνὴ τὴν μελίῤῥυτον Ὅσιε· δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας Ἐκκλησίαν τοῖς ἅσμασι, Πάτερ Ἰωάννη. ἥτις σε γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ὦ Σ σοφὸς ἀγχίνους καὶ κραταὶς, τὴν τῶν ὄντων ἄρσα, φύσιν σκοτῶν τῶν ἀοράτων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γὰρ ἀντήλλαξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη. ὅθεν σε καὶ νῦν Χριςὸς ἐδόξασεν. Θε.

Ἴ Σωθῆναι τόθον μοι ἐνθὴς, ὅφις ὁ ταμπόνηρος, τῷ πλαςουργῷ, ὡς ἀχμαλώτον ἥρπασε. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλη-

κλημαι, θεωθὰς ἀληθίσατε. σὺ γὰρ Θεομήτωρ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγένηκας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξιύθησεν ἡ ἔρημος.

Ἔτρωμένη τὸ πόθος σε, ὡς Νυμφίε Δέσποτα, τῷ γλυκυπάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα ἅπασαν, ταπεινὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Ὀ τρυφῆς ἡ τερπνότης, ἐκ ἄνθος κάλλες πλεῖστός τε, ἐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξαύ σε Βαρβάρα εὔδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφόθεσαν καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελεῖς ἀγῶνας, ἀδεὴ ἐδάχθη κάλυμα, τὸ ἀθενὲς τὸ θήλεος, ἀ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστὲ, ἀκηράτῳ θεύασε δωναμώμενον. Τὸ Ὅσιε.

Ἐσκόρτισας τὸν πλεῖστον, θεῷ δαπάζων ὅθεν σοι, τῷ Οὐρανῶν ἡυτρέπισαι, βασιλέα. ἀλλὰ καὶ νῦν ἀμοιβὴν, Ἰωάννη ἐδέξω πολυπλάσιον.

Ἧς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς ἀοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῷ· ὃν πολυπλασιάζεις, καὶ τὸν βίον λιτῶν. Θεοτοκίον.

Ἀ τάγματα ἔξεσησαν, τῷ Ἀγγέλων πάναγνε, καὶ ἀ ἀθρώπων ἔφελξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σε. διό σε Θεοτόκον τίσα σέβομεν.

Ἦχος δ'. Τῆς Ἁγίας.

Ἐν τῇ ἀθλήσαι σε, παῦπας ἔξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας τὰς τῷ τυράννων πληγάς. δεσμὰ βασάνες φυλακὰς, Βαρβάρα παναείδιμε. ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὄντερ ἐτετόθησας. ψυχικῶς καὶ προσέδραμες. αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσας παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὸν Νυμφίον σε Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὸν λαμπάδα σε φαιδρῶς ἀτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανόφιμε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους. τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἑκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σε. Ἄλλος τὸ Ὅσιε.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ἵνα μνήμην τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίε, ἀξιάγασε, καὶ τῷ τισῶν ἀφροσυνῶν, Ἰωάννη ταυθαύμασε.

Ἕτερον, ἦχ. δ'. Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ἣν τοῦ βίε ἀτάτην ἀποκρυσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίε ἀναλαβόμενος, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας· τῆς ἐρήμε πολίτης, φωτὶρ τοῦ Κόσμε νοητὸς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε. διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὸ ἔξαίσιον θαῦμα τοῦ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄπορος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι ἀγνὴ πανάρθενε. καταπλήττει με τὸν νοῦν, καὶ ἔξίστᾳ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σε Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὦ Σταυρῷ τῷ Κυρίε παρεισαμένη ποτὲ, θρηνῳδοῦσα ἔβοα ἡ πανάρθενος. οἴμοι τέκνον μου, ὦ φῶς τῶν τῷ ἐμῶν ὀφθαλμῶν. πῶς ἐπάθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἐκτείνας θείκῶς, τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· καὶ ἐκ θαλάσσης ἀναγαγὼν, πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προσάγματι.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένε.

Ἐκ Παρθένε, γεννηθεὶς ἐδωρήσω νεανίσι, παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλὼν τοῦ ἀλάστορος. ὅθεν ἡ καλλίνικος, Βαρβάρα τότε τὸ θράσος κατεπάτησε.

Ὦ Σταυρῷ σε, τὸ θανάτε τὴν δυνάμιν ἔλυσας. ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀφαδήσασα, φέρει γοναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρα, σεβρότατῃ φρενί.

Προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίε θελχθεῖσα τὸ τεὸν, τρυφῆς ἔξωσράκισαι, τοῦ Παραδείσε, Βαρβάρα δὲ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ὦ ἐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται. Τὸ Ὅσιε, ὁ αὐτός.

Ἰαπίξεσι Χριστοῦ, καθαρχήσας καπήλιτες, τοῦ Κόσμε τερπνότητα, πλεῖστον, τρυφὴν, περιφάνειαν, ᾧ τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σαυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Ὑμπωχάσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχάσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο· καὶ συμβασιλείας δὲ, τῷ εἰς ἀεὶ, Ἰωάννη, βασιλεύοντι. Θε.

Ἐ λιμένα, σωτηρίας καὶ τάχος ἀπραύστον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες τῖσοὶ ἐπιζώμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σε, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὠδὴ

Ω δὴ δ. Μέσης Θεοῦ.

Θεῖσι τείσι, τὸ λεπρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυσικῶς διέγραψας, βάπτισμα Βαρβάρα, τῆς Γελάδος φωτὶ, τὸ ψυχῆς σελασφόρον, ὑπάρχον καθαρτήριον.

Μανίαν δαιμόνων, τῶ πατρὸς ἐκκλίνασαν Βαρβάραν χιοδεὺ, δ' ὑδὺς ὑπεδέξατο, ὄρος ὥσπερ πάλαι τιὼ ἀοίδιμον, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστῶ τερατουργήσαντα.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, τυρωθεῖσα ζήλῳ ψεύδωνύμων θεῶν, ἃς αἰχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἡ ταυδάφημος, καπηλεύσασα κόρη, τῶ δηθεν κοσμοκράτορος. Τῶ Ὁσίῳ.

Ὦ φόβῳ Χριστῶ, Πάτερ στοιχαύμενος πρὸς θείαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτῶ Ἰωάννη, αἰσθήσας καθαιρόμενα.

Καθάρας ταυτὸς, μολυσμῶ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφε, ἀγγέλων ὑπεδέξω τὸν τελεσήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλεκτίζουσαν χαρίσμασι. Ὁσ.

Λυτρώτα τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθενε Ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τῆς ἐξ ἐναντίας πεπλεκάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, ἁρπακὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ ε. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ ὑπέχυσο σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ θεοδίδακτον, τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἑξῶσι, δικαιοκρισίᾳ πρὸ βήματος· ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησαι.

Ὧν ἀθέων τιὼ πλανίῳ διήλεγξε, λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἡ εὔδοξος, ὑπομονῇ τῷ ἔργων δὲ ἅπ τυραύνων, τὰς φρενίας ἐξέπεισεν.

Γιγασμοῖς ἀφαδῶς καταξαίνεσθαι, ῥάκεσι τεμαχίνοις ἀπόνως σωτεύβεσθαι, διὰ Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν. Τῶ Ὁσίῳ.

Ἁλαμφθεὶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, θείων αὐθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλεστικὼς, τοῖς λαμπρύσμασιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Φαμίλλοις χοροῖς ἐρανίοις σοφὲ, τῷ Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξως ἐρρύθμισας, χοροστασίας ἄσματα, προσφωνῶν τῇ Γελάδι θεόφθεγκτα. Θεοτοκίον.

Παραύδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Κοντ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὦ, ἐν Γελάδι ὁσίως ὑμνημένη, ἀκολουθήσασα Χριστῷ ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα. μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυραύνων δ' κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδροφόρων. μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεὶ, Γελάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα. Ὁ Αὐτός.

Ἣν νυμφοθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου Βαρβάραν, σπουδῇ ὄντες τιμήσωμεν ἀξίως· ὅτως αὐτῆς ταῖς προσβολαῖς, λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν ἁρμονίᾳ διέλθωμεν· καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀρεσησάντων, διάγειν ἐν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως. Ἐθαυμάσωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη τοῖς τιμῶσι, τοῖς τίμια ὁμολογοῦσι. Γελάδα σέβω τιὼ μίαν Θεότητα.

Κοντ. ἕτερον. ἦχος β'. Χαρόγραφον εἰκόνα.

Ἣν χαρὶν τῶν θαυμάτων κομισαμένη, παρέχεις τοῖς ἰάσεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις. καὶ λυτροῦσαι πάντα ἄνθρωπον, λοιμικῆς νόσου τότε. διόσου τὸν ναὸν καταλαβόντες, μέλπομεν τὴν σιὼ μνήμιν βοῶντες· λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους, ἐκ λοιμικῆς ἀθενείας, παρθενομάρτυς Βαρβάρα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου. Ὁ Αὐτός.

Ἔχοντες ἰατρεῖον τὸν οἶκον τῆς Ἀθληφόρου, ἐν τούτῳ δεῦτε σπουδαίως τορεύσωμεν φιλομάρτυρες, ἵνα λάβωμεν παύτες τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἀπαλλαγέντες ἐκ πάσης λοιμικῆς νόσου καὶ θλίψεως. καὶ ἰασθέντες λοιτὸν προσμένωμεν, καὶ ἴδωμεν τῆς Παιδὸς τιὼ γενέσιν, τιὼ πατρίδα, καὶ τιὼ αὔξησιν. πατρὸς μὲν ἀσεβοῦς, γόνου ἁγίου ἐξέφυσεν, ὡραιοπάτη δὲ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ καὶ τιὼ παρθενίαν ἐφύλαξεν ἀμίαντον, ὥσπερ προῖκα αὐτῷ προσενέγκασα τῷ Νυμφίῳ. ἧ καὶ κράζομεν· Παρθενομάρτυς Βαρβάρα, φύλαττε ἡμᾶς ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δ'. Ἡ Ἀθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Ξι. Ὁ σὸς Πατὴρ κτάνας σε μάρτυς τῷ ξίφει,

Σφοδρῷ κεραυνῷ κατεβλήθη, Βαρβάρα. Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Τ τῆ ὑτῆρχεν ἐτὶ Μαξιμιανῦ τῦ Βασιλέως, ἐφ' ἡλίᾳ ἀναπολῶν, Θυγάτηρ Διοσκόρυ τινὸς Ἑλλίνος, ϗ τὰ ἑξῆς. Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννυ Μοναχῦ ϗ Πρεσβυτέρυ τῦ Δαμασκηνῦ.

ξ. Πλήσας μελῶν γλῶ ἡδέων Ἰωάννης,
Κᾆν Οὐρανοῖς ᾄεσι σωθῆναι μέλη.

Ὁ Τ τος ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῦ Ἰσαύρυ, ϗ Κωνσταντίνυ τῦ Υἱῦ αὐτῦ, ἐκ Δαμασκῦ τῆς Πόλεως, ἐκ γένυς περιφανῆς, ϗ τῆ ὀρθοδόξῳ διαφέροντος πίστα. Τυχὼν δὲ ϗ φιλαρέτυ Πατρὸς, ἐπαιδάγθη πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ϗ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστυ Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε· τὸν μονήρη δὲ βίον μετ Κοσμᾶ τῦ μακαριωτάτυ, τῦ σωαναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπυ Μαϊουμᾶ, ὑπῆλθε. Οὗτοι ἦν, ϗ ἄμφω παρ' ἑνὸς διδασκάλυ ἐξεπαιδάγθησαν, Κοσμᾶ κἀκείνυ τὄνομα, ϗ Ἀσηκρήτις ἐπιλεγομένυ, ἐξωνηθέντος παρὰ τῦ Πατρὸς αὐτῦ, μετ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἐληλάκασαν, τοιύτυ διδασκάλυ τυχόντες. Ὧ ϗ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τῆ Πανάγίαν Θεοτόκον λέγεται αὐτῶν· ἐν ὅσῳ αὐτὶ ὁ Ἰωάννης σωλῶ τῷ διδασκάλῳ, ἢ μᾶλλον ἐντάλασθαι τῷ αὐτῦ μαθητῆ Ἰωάννῃ ὕμνυς ἐκθεῖναι, εἰς δόξαν τῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀπαύστως, ϗ καύχημα τῷ ἐκ μέσης καρδίας ὀφελόντων ταύτῃ γεραίρειν. Ὃ δὴ ϗ πεποίηκε, τῆ ὑπόθεσιν ταύτῃ λογογραφίᾳ θέμενος. Ἐπίσης ἂν τῆ ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Ἰωάννης, ϗ αὐτὸς τὰ ὅμοια, καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῷ λόγων αὐτῦ δυνάμει, κᾆν τῷ γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι, πλῆσα σηλιτεύσας τῆ δυσεβῆ τῷ Εἰκονομάχων αἵρεσιν, ϗ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τῦ Θεῦ καταλελοιπὼς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τῦ ζητουμένυ γνῶσις εὐαρνὴς ἐξείσκεται, ἐν γήρᾳ τίονι καταλύσας τὸν βίον· ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Ὠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ὁ Γῶ καταλήψεσθαι ϗ ἐξαλείφειν, τῆ θάλασσαν τύραννος, ἀκαίως φρυαττόμενος, ὡς ταίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας κόρης τοσί· τῦτον ἐνυβρίσας γὰρ Χριστὸς, ὥσπερ σφοδρὸν σαθρὸν ἐδέσμευσε.

Π Ληγαῖς ἀφορήτοις σε καταξανθεύτ, τῦ σώματος ὅλυ τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογιζομένη πλευραῖς, Μάρτυς πανοίδιμε Χριστῷ, διαρεῖσα, Βαρβάρα σύνδοξε.

Ὦ Τῆς ἀπανθρώπυ ϗ ἀναλγήτυ, τυράννων ὠμότητος, καὶ πλάσης ἀθεότητος. μαστὸς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον τὸν νεῶ, προσερεθίσης τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τῦ Ὁσίυ, ὁ αὐτός.

Ὧ ζήλῳ πυρύμενος τῷ Θεομάχων, αἱρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, σωτηρίοις συγγράμμασι, διαλάμπουσα πανῶς, πάλαι τὰ σοφοῖς, ὦ Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰχνῶς.

Θ Ερμῶς ἐσηλίτευσας τῷ δυσωνύμων, προφίμων τὸ Μαίοντος, τῆ βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι παράσασαν τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῦ, λόγοις τε, ϗ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὦ Ἰωάννη, οἷς περ σωπέθηκας. Στ.

Τ Γίων Ἁγίαν σε καπνοῦμεν, ὡς μόνλιν κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐτήγασας τισοῖς, τῆ ἀφθαρσίαν τῷ θάνάτῳ σε. Ὠδὴ ἡ. Κάμινος τοτέ.

Ὤ Φθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθαργμοίῃ ὦ Βαρβάρα φρενῶν· θαῤῥᾶν προτρεπόμενος, ϗ τὸς μώλωπας ἰώμενος, ϗ χαρμονῆ δωρούμενος. ὅθεν ἀνεπτερώθης, τῦ σῦ Νυμφίυ τῷ ἔρωτι.

Τ Γγελ φαιδρὸς, σοφῶ φωτισθῆσε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένῳ σεμνῆ, Βαρβάρα ἠμφίασεν, ὥσπερ Νύμφῃ πεφιάγεσαν τὰ τάθη. τῇ ἐθῆτι γὰρ Μάρτυς συνεξεδύσω, θέαν ἐκπάσα ἀλλοίωσιν.

Δ Ἐδεκται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόῤῥησίς σε, πετληρωμένη. Πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονὼς, ὁ δάλαι γεννήτωρ τῆς σῆς μάρτυρος ὀρανόθεν, θᾶττον τυχὶ κατῳκάλωται. Τῦ Ὁσίυ. Ὁ αὐτός.

Ἤ Λεγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τῦ Νεστορίυ τῆ διαίρεσιν, Σεβήρυ τῆ σύγχυσιν, Μονοθελητῶν παράνοιαν. ϗ τί-

σιν μονωέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, τᾶσιν αἰράψας τοῖς πέρασιν.

Σταρὸν ἐχθρὸς, ζιζάνια σωήθης, Αἱρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριςῷ, τιὼ τότε προσκωμήσιν, ἀθετᾶσθαι ἐν ἀκόσι σεττᾶις. ἀλλ' εὗρον ὁ νυςάζοντα, παύσοφε Ἰωάννη, πόρον σὲ νόθον ἐκτίλοντα. Θεῖον.

Τ' τὸν τῦ Πατρὸς, ἀχώριςον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς τολιτδσάμενον, ἀπόρως σωέλαβες, κ) ἀφράςως ἀτεκύησας, Θεογεννήτορ παύαγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐτιςάμεθα.

Ω᾽δὴ Θ'. Ἀνάρχῳ Γεννήτορ.

Τὴν εὔδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελέωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα τῦ μαρτυρήσασα, σωὶ Ἰωλιανῇ τῷ σεφανίτῃ, μαρτυρικῶς καπξισμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελευτήσης τὰς ἐντολὰς σε.

Πληρῶν σε τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριςὸς, τὰς ἰάσας βραβεῖα τοῖς ἐκτελῶσί σε, τίσι τιὼ ἐτήσιον μνήμιω, ὡς ἀληθῶς· θαλάσσης γαρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑτερβέβηκεν, δῶκλεῆ τερατεργήματα.

Ῥῶ, σῷ σωαφθεῖσα νιῶ, παντάνακτι νυμφίῳ Χριςῷ, καπςράττουσα δόξη, Βαρβάρα θεόφωτος, ἐν ἑτεροκίοις θαλάμοις τὰς ὑμνητὰς, τὰς σὰς ἑτοιτδίας, παθῶν ἀπαλλάττουσα, κ) προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τῇ Ὁσίᾳ. Ὁ αὐτός.

Δίδαξας ἅπαντας, τῆς Ἐκκλησίας ἄδαν τέκνα, ὀρθοδόξως μονάδα τιὼ ἐν Τριάδι σεττιὼ, σάρκωσαν τὸν Λόγον τε θεάν θεολογᾶν, σαφῶς Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Γίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τιὼ ἁγνιὼ Θεοτόκον, Χριςῷ τὸν Πρόδρομον, αὖθις Ἀποςόλες, Προφήτας, σωὶ Ἀσκητᾶις, σοφὸς Διδασκάλες, Δικαίες κ) Μάρτυρας, ἐν ταῖς τόπων νιῶ αὐλίζῃ σκιναῖς. Θεοτοκίον.

Σ τόκος τανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν ἐράνιον, ἐν γαςρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τιὼ ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς δ᾽σεβῶς αὐτὸν ἀνυμνᾶσι, κ) σὲ τιὼ τανύμνητον, Θεοτόκον καπυγγέλλεσιν.

Ἕκτος. τῆς Ἁγίας. Ἐν Πυλάματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῷ ἰάσεων, ἐκ Θεῦ δεξαμένη, Βαρβάρα τανοίδιμε, τὸ ἰᾶσθαι τὰς νόσες, τῷ πίςει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐτὶ τούτων Δεσπότην· ῥῦσαι τούτους κινδυνων, λοιμικῆς ἀθενείας, κ) ψυχικῶν νοσημάτων. Τῇ Ὁσίᾳ. Ὅμοιον.

Τ'Νέτρεψας σοφίᾳ σε, τὰς αἱρέσεις τα- μάκαρ, ὦ Ἰωάννη τάνσοφε, κ) ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τὸ ὀρθῶς δογματίζειν, κ) δοξάζειν Τριάδα, μοναίδα τρισυτόσατον, ἐν μιᾷ τῇ θείᾳ. Ἦχ. Ὅμοιον.

Κύησας Παναγαντε, τὸν Θεῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὸν σωτῆρον, ἐκτελῶντα τανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίςιω. διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, κ) τοιούτων κινδυνων.

Εἰς τὰς Λίνας ἑξῶμεν, ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Τὸν α'. κ) τὰς τρεῖς δ᾽ἑξῆς. Ἦχος α'.

Τῆς γενεᾶς τρυφῆς τιὼ ἀτόλμιαν ὑτερειδοῦσα, κ) τῷ Πατρὸς τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε, κ) δόξαν μισήσασα, τὸν ἐραςὸν Νυμφίον ἐτετόθησας, Βαρβάρα τανοίδιμε. τῷ ξίφει γαρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σωὶ ταῖς φρονίμοις σωεισῆλθες παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριςῷ. ὅθεν κ) τιὼ λοιμικιὼ νόσον ἐκδιώκουσα, τὰς τισὰς θεραπείας, ἐνεργείᾳ τῦ Πνεύματος. κ) πρεσβεύεις ἀταύσως, ὑτὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχ. β'. Βυζαντία.

Σχυώθη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, ὑτὸ γυναικὸς ἡττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔχει ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ ἐκ Παρθένε σαρκωθεὶς Λόγος τῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως κ) ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, τιὼ καπάραν ἔλυσε τῆς Εὔας κ) τῦ Ἀδάμ, Χριςὸς ὁ σεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τιὼ Μάρτυρα· κ) δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, ἵλασμὸν, κ) τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. τῦ αὐτῦ.

Θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σαδίῳ τάχεσσα ἔλεγε· δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολασήρια, ὦ δικασὰ, ὁ προκείνω δὲ ὅλως τῷ ὀρανίων τὰ ἑτοίμασα. διὰ τοῦτο τέμνετε, ξέετε, τὰς σάρκας τυρὶ παραδότε μοι. χαίρουσα γαρ ἅπαμι, πρὸς τὸν Νυμφίον μου Χριςόν· ᾗς ταῖς ἱκεσίαις, τὰ ἐλέη σε καπάτεμψον ἡμῖν, κ) σῶσον τὰς τιὼ ἄθλησιν αὐτῆς ἐκτελῶντας πιςῶς, μόνε Πολυέλεε.

Ὁ αὐ-

Ὁ αὐτὸς, τῷ αὐτῷ.

Τὴν ταπήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν. ταύτῃ γὰρ ὅτε ξίφος, ὅτε πῦρ, ὅτε ἄλλη βάσανος, ὅτε τῷ πολυτλόκῳ Βελίαρ τὰ εὐέδρα ἐτροτώσαντο. Χριστὸν ἱκέτευε, καλλιμάρτυς πανεύδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Ἀθλητικῇ ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικῇ ζήφυγες βελῇ, Βαρβάρα πανσεβάσμιε. ᾗ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος ἀσπίλως ἐς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἰατρεύειν τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. ἀλλὰ ᾗ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθ. Τεμήμερος ἀνέστης.

Πάγιον μοι ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ ᾗ νεκρώσωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατεπέθην ὡς θνητός. ὡς δὲ Θεὸς ὦ Μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, ᾗ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Εἰς τὸν ξ΄. ξ΄. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν. διὰ γὰρ σου τὸν τρίβον, τὸν ὄντως δίοδον ποδεύεσθαι ἐγνωμεν. μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρὸν θερμαμβύσας τὸν δυσμενῆ. Ἀγγέλων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε καὶ Ὁσίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔσπευσα προσδέξαι τὰς δεήσας τῷ δόλωσε, ᾗ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὃν φέρω τέκνον βλέπων σε, τὸν τῷ ἐμῷ ἐναντίον πᾶσι δίδοντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τὸν πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρτῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θέαν ᾗ σωτήριον ἐμφήνορσιν, παράσχῃς, ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· τοῦ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λατρείαν, Τυπικὰ, ᾗ ἀπὸ τῶν Κανόνων. ὨΙδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ἀπόστολον, ᾗ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας, ζήτα εἰς τὰς κε. τοῦ Νοεμβρίου, τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τὸ δὲ Ὁσίου Δαμασκηνοῦ, Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτα εἰς τὰς κζ΄. τοῦ Ἰανουαρίου, τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε΄.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ζ΄. ᾗ ψάλλομεν ζ΄. προσόμοια. ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ.

Ἄββα θεόφρον, τῷ Ἀγγέλων ἰσοστάσιε. ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων, Ἀποστόλων συγκληρονόμε· φῶς τὸ ἀνέσπερον, ᾧ νῦν κατοικῶν, ὃν ταῖς φρυκτωρίαις λαμπόμενος ταῖς θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ τῷ ἑφετῶν. ᾧ ταρεσὼς ταῤῥησίᾳ λελαμπρυσμένος, ᾗ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, ᾗ εὐτρυφῶν αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἀνενδότως. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, ᾗ μέγα ἔλεος.

Ἄββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος· φωστὴρ τῷ μοναζόντων ὁ διαυγέστατος· ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος· τύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς· ἔρεισμα ᾗ θεῖος τῷ πίστει τιμώντων. τῷ ἰαμάτων ὁ θησαυρὸς, ὁ πολίτης τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν σύθεον δείξας, θείοις προσφέρουσαν καρποὺς τῷ σῳζομένων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, ᾗ μέγα ἔλεος.

Ἄββα θεόφρον, ἀρετῶν ζύλος ὁ τύραννος· τυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαοὺς, λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν· πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλών· Πνεύματος Ἁγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον. ὁ τοδηγέτης τῷ μοναζῶν, ἠμελωμένην τε σάθμη τῆς ἐγκρατείας· τῆς ταπεινώσεως τερέβλεπτον τὸ ὕψος· κρείττων ἡ βρύουσα ἰάσεων πελάγη. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον. ἦχος πλ. β΄.

ΠΟ᾽ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νῦν ἡγεμόνα καὶ ταθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς εὐσησάμενος, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. ἀνδρικῶς γαρ τῳ φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσωσας τὸ χᾶρον καθυποπίξαι τῷ κρείττονι, καὶ τῳ σάρκα δηλῶσαι τῷ πνεύματι. ὅθεν μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτῆς τῆς ἐρήμου, διδρομόντων ἀλάστης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῇ ἑσότητων λυθεύτων μακάριε, καθαρῶς ἐποπτάζεις τῳ ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ἅπ. Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Εἴσοδος. τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. ΔΙκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία συντριμμα. οἱδὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γαρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 16. ΔΙκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς ὡραιότητος, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπεραπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ξιφήσει δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῶν ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. τοξεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου νεφῶν, ἐπὶ σκοτὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ τετροβόλου θυμοῦ, πληρὰς ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνίετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου. Κεφ. ς'. 1.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. ΔΙκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιαὶ δέ εἰσι φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ συνέσεως αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γαρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾨδ. ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Ὦ ξύλῳ τῆς βρώσεως, μὴ ἡττηθεὶς, ὡς οἱ γενάρχαι, παθῶν ἀνώτερος ἐδείχθης, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν καὶ τυρὸς ἐνύλευ, τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ περιεγείρε. καὶ τὰς ἐνέδρας πάσας, τῇ ὁράσει ἐχθρῶν ἐθελάμβλυσας. καὶ λαμπρὸς νικητὴς, καὶ σεφανίτης ἀνηγορεύθης, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β'.

Μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος Θεὸς, τῇ ἡγιασμένῃ σε ψυχῇ, καθαρὸν δρῶν καταγώγιον, ἐν αὐτῇ κατῴκησε, καὶ

θεὸν

θέων χαρίτων αὐτὴν ἐνέπλησε. διὸ ὧν φωταγωγῆς τὰς ὑμνῶντάς σε, ἡγιασμένε Σάββα μακάριε.

Ὁ αὐτός.

Ὁν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωτον Θεοῦ, τὸ Κόσμε τιμῶ ἀκοσμίαν, τιμῶ τρυφῶ τῇ ἀγαθῶν, καὶ τῇ ἀρετῶν, τῇ ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν· τεφυτάμενος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ τοίμνιον Χριστοῦ, τῇ λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσυνῇ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τιμῶ ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παραυτοῦ λαβὼν τῇ θαυμάτων τιμῶ ἐνέργειαν, ἔτασας τὰς ἀνθρώτας, καταφρονᾶν τῇ ἡδέων. νυμῶ δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμτόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Ὧν ὑτὲρ νοῦν ἀγαθῶν, δεξάμενος ἔρωτα, τάντα τὰ ἐν Κόσμῳ τερτνὰ, ὑτερᾶδες θεόλητε· ἐντεῦθεν γὰρ τοῦ καρτοῦ ἐχ ἅλις καθάτερ Ἀδάμ. τὸν ὄφιν δὲ ἐνατοκρυσάμενος, δι' ἐγκρατείας, Ἀγγελικῶς τὸν βίον διιύσας. καὶ νυμῶ ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐτατολαύων τοῦ ξύλε τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεύμενος ὑτὲρ ἡμῶν, τῇ τιςῶς ἐκτελάντων, ἡγιασμένε Σάββα τιμῶ μνήμωσε.

Καὶ νυμῶ, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ ξ προσόμοια, ἦχος δ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ ἀῶδες καμήλιον. Σταυρὸν γὰρ ἐτ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατετάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα. ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τιμῶ ψυχιμῶ κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς εὔθεον, ἀνεττέρωσας ἔρωτα· ὅθεν τὴν παναγίαν σε, κυκλάντες τανδάφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θέας, φιλανθρωτίας αἰτύμεθα, τυχᾶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε.

Ἄνθραξ θεοφεγγὴς τῷ τυρὶ, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδάχθης ἐν Κόσμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῇ τιςῶς θεόφρον προσιόντων σοι. πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτὰς, τὸ ἀνέσπερον ὅσιε, ἐρημικὰς δὲ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θέᾳ χάριτι, κατεμάρανας ἀνθρακας. ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θέας, δικαιοσυνῆς ὁ πρύτανις, Χριστὸς, ὃν δυσώτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅγιος μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος.

Κλίμαξ ἐρανομήκης σαφῶς, ἡ τολιτέα σε θεόφρον γεγένηται. δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἦρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλᾶν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμτόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι. μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τιμῶ ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα. ᾧ καὶ νυμῶ ταιρίαμεν, ἱκέτιδε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τιμῶ θέαν, καὶ τανσεβάσμιον μνήμωσε, σωῖ σοὶ ταρασιῶναι, καὶ τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ.

Ὧν μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, διὰ γοῦν σοῦ τὴν τελβον, τὴν ὄντως δόξαν, τορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος ἡ τῷ Χριστῷ δεδιάς, καὶ ἐχθρὸν θαμβάσας τιμῶ δύναμιν. Ἀγγέλων σωμίλε, Δικαίων ὁμόσκηνε καὶ Ὁσίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυμῶ, Στ. Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Τροπάριον, ἦχος γ.

Τῶν τῇ δακρύων σε ῥοῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἐξαπ. καὶ ἦχος α.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ὃν βίον διεσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης· φωτίζων τὰς ἐν πίσει σοι, προσιόντας μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῇ ἀυμνοῦντάς σε Σάββα, θεόφρων Πατὴρ ἡμῶν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα ταύτες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ τόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τιμῶ σωῖ ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ἐν παρασμοῖς σωτηρίαν, τιμῶ μόνῳ πανάμωμον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

Μετα

Μετὰ τὴν β'. ϗδὴ. καὶ ἦχος δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν ὑπέρεψας, ἐν τῷ Κόσμῳ θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σε. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθι τὴν ἁγίαν μνήμην σε. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ τίσα κραυγάζω σοι, τῶν ῥυθμῶν πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίσαντός με. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ ἦχος δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατὴς ἡγιάσθης ὡς ἀληθῶς, ἱερώτατε Σάββα καὶ ἐπὶ γῆς, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, τὴν καὶ σάρκα ἐνέκρωσας. εὐθυμίᾳ τὸν βίον, ζηλώσας ἀξίως τε, τῆς Τριάδος ἐδάχθης, θεράπων μακάριε· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοῦ ἐνθέου σε βίου, χορὸς συνεκρότησας, μοναζόντων ἀοίδιμε, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Στεναγμῷ Νύμφη τοῦ τοιητοῦ, ὡς ἀτάραντος Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε· ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι· λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωταδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. ἦχος δ'.

Τίμιον ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

ς'. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ζητεῖτε δὲ τὸν Ὀρθρον τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου.

Ο' Ν'. καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐν πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, ᾠδῆς ς'. καὶ τὸ Ἁγίοις εἰς ἡ. ὃ ἐστὶ ἀκροστ.

Τὸν Παναίσχον ἐν Ἀσκηταῖς Σάββαν. ἔξοχα μέλπω.

ὨΙδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς ἀσεβῶς τόθι, ὕμνοις ἀφημένους σε, καὶ ἀσκητῶν τὸ κράτος, μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας διδάσκαλον. Ὅλον τὸν τόθον πρὸς Χριστὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος. καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σε τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα θεοφόρε πανόφημε.

Ἐνικήσω τὸν τῷ καρτῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐτάπησας, καὶ τὰς αὐτοῦ βρόχους, κόφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ, ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Ἐλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ ἀσέβραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μένας ἀκαπνίφλεκτος, σὲ τὸ Θεὸν φυλάξαντος, καὶ μιμούντας πᾶσι, τὴν ἐσομένην σε ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα. Ὅτι.

Κατισχέτω καθ' ἡμῶν ὁ θανάτος, ὁρμὰς ἐκέκτητο. ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβολὴ κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

ὨΙδὴ γ'. Ὁ ξερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θεοῦ ἡγεμόνα καὶ παθῶν, πανόλβιε καταισήσας, βραβεῖτὴς δημοσιώσης ἐδάχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξηύθησας.

Ἀκολουθῆσαι διανοὺς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μεταναίσης τῆς Πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥ Ὠμαλαιότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένε, τὰς ποικίλας τῶ ἐχθρῶ μεθοδείας, ἐθελάμβλασας σοφὲ, καὶ τᾶσιν ἐφανέρωσας. καὶ τὴν ὀφιν ἐκείνε, τὴν ἐτηρμένην κατέβαλες.

Ἰ Λαρωτάτη σε ψυχῆ, καὶ προσηνῆ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωτὴρ, Εὐθύμιε ἐδέξατο. φωτιζικῶς θεωρίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα. Θεοτοκίον.

Ὠτηνώδες δι' ἡμᾶς, τῶ Λόγε οἰκονομίας, φωτανὴ σὺ Μητροτάρθενε τύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα. τῆς ὑπερθέε Θεότητος. Ἦχος πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ῥ Ἀ ἐτίγησα ταῦτα καταλιπὼν, καὶ ἐν Κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε. τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τῶ σώματος, τῆς Γαλάδος ἐδέχθης, θεράπων μακάριε. ὕθεν καὶ νοσούντων, θεραπείας τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀτελαύνεις τῇ χάριτι, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων. Δόξα. Θεοτοκίον.

Ῥ Ἡν ψυχήν μοι Παρθένε τὴν πονηρὰν, ἀπὸ βρέφους μολυσμὸς ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατέρρυτωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ τὸ καταφλέξασθαι. ἀλλ' οὐδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σὲ Κόρη ἐτίσαμαι. φεῦ μοι ὁ ἄθλιος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον, νῦν προσρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. ἐς σὲ γὰρ Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὠδὴ δ'. Σύμβα ἰσχὺς Κύριε.

Ῥ Ἡν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάσασιν, καὶ πλατυσμὸν, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, ἀργάσω θεομακάριστε. ἀφῆ δὲ τῶν χαρῶν σε, ἀθενοῦντας ἰάσω, μιμητὴς τῆς Δεσπότε γενόμενος.

Ο Κατὰ σὲ, Πάτερ δεινῶς θρασυνόμενος, κατετόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δόλιος, ὡς Ἀβειρὼν ἐξαφανισθείς. σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοσμένη, διὰ σὲ σῳζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Η Ὁ μὲν Θεὸς, παιδαγωγήσας θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσας, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σῆς ἐπιτηδείως, κατέσησας τὴν διάνοιαν· προβαίνων αὐγουδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Γ Υεργετῆν, τὸν ὁμοφύλες προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ᾠκοδόμησας, θεοπρεπῆς καὶ ψυχωφελεῖς· καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρος οὐρανόθεν, παραδόξως θεόφρον, ἐν αὐύδροις χωρίοις κατήγαγες. Θεοτοκίον.

Η Εοθαλὴς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὡραῖος ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτάθεὶς, θεαρχικωτάτως, κυοφορῆσα καὶ τέκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποζάζον, ζωηφόρος ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀ Κλινῆ διανοίᾳ, πρὸς τὸν σὸν ποθέμενον ἀνατανόμενος. παράσχου τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὸν ἄφθονον, ἐκμίσω Πάτερ. καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Ε Αρκικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένε, τοῦ Ἁγίου θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῆ βρωμάτων, καὶ προσευχῆ καὶ καρτερίᾳ, καὶ πανοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Κ Ἠρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχαροπόνησαι, τῶν σωτόδων Πάτερ, τῶν Ἁγίων σωτήγορος γέγονας· Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θεία, ταχιζόμενος ὤφθης μακάριε.

Η Θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι θεότευκτε, διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, ἐς τὰ τῆς Οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργῶς τοιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Ῥ Ὧν πιστῶν ἡ προσάτις, τάχος ἀκατάλυτον τῶν ἀφημένων σε, ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχήν μου διάσωσον παναγνε.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀ Γάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ νόμου καὶ Προφητῶν, πληρῶν τὸ κεφάλαιον. τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Τ'Σάγγελον ἐτὶ γῆς, σὺ τολιτάων κτησάμενος· ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστός σοι δεδώρηται, Ἁγίων τὰ πάγματα, συνοδοιτορεῦντα, τῇ ψυχῇ σε παραχόμενον.

Σοφίας γόνος ὀφθεὶς, ἀρχιὼ σοφίας ἐτόθησας, τὸν φόβον τὸν τῦ Θεῦ· ᾧ κ σοιχεύμενος, πρὸς τιὼ τελειότητα, τὴν ἐνδεχομενίην, τοῖς ἀνθρώτοις Πάτερ ἔφθασας.

Σωτῆρα κ λυτρωτὴν, Θεὸν τῷ ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς ἡμῖν ὁμιλήσαντα· διάσωσον Παύαγνε, τὰς προσκαλεμένας, ἐκ κινδυνίων σὲ τιὼ Δέσποιναν.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὑ'Σ ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμον, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακαρίε, φυτευργὸς ἐγκρημάτισας ἀσεβείας. ὅθεν τέφυκας ὁσίων ἐγκαλλώτισμα, τολισής τε τῆς ἐρήμε ἀξιέπαινος. διὸ κραίζω σοι· χαῖρε Σάββα πανόλβιε.

Ὦ Πατέρων ἀκρότης, κ Ὁσίων σεμνότης, ἀσκήντων πρὸς Χριστὸν παῤῥησία, τῆς ἐρήμε τολιοῦχε κ φωτευργὲ, πῶς ὑμνήσω τὴν σιὼ βιοτιὼ Ὅσιε; αἰρόττας γαρ τοῖς τέρασιν ὡς Ἥλιον· διὸ βοῶ σοι ταῦτα.

Χαῖρε τερτνὸν Καττάδοκῶν κλέος.
Χαῖρε σεπτὴν Οἰκουμένης γέρας.
Χαῖρε τῆς ἐρήμε τὸ κάλλιστον βλάστημα.
Χαῖρε τῷ Πατέρων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.
Χαῖρε, ὅτι τὰ ὑράνια σιὼ Ἀγγέλοις κατοικεῖς.
Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐτίγεια ὑρανόθεν διοικεῖς.
Χαῖρε τῷ μοναζόντων ἡ λύτης κ κανών.
Χαῖρε τῷ ῥᾳθυμόντων πρὸς Θεὸν ἐγγυητής.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων θεόβρυτος.
Χαῖρε σεπτὸν τε Πνεύματος ὄργανον.
Χαῖρε, δι' ἧς ἐκοσμήθη Εὔα.
Χαῖρε, δι' ἧς τὰ ἐσπέρια λάμπει.
Χαῖρε Σάββα πανόλβιε.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου ε'. Μνήμη τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῦ ἡγιασμένε.

Ψυχιὼ ὄτι θεν τῦ Θεῦ κολλῶν πάλαι, Ἐμπροσθεν αὐτῦ, νυῖ ταρίσατε Σάββας. Θεσπεσίοιο Πόλε τέμπτη Σάββας ἐντὸς εἰσήχθη.

Ὃ Γ'τος ὑπῆρχεν ἐτὶ Θεοδοσίε τῦ μικρῦ· χώρας τῷ Καττάδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, Γονέων, Ἰωάνε, κ Σοφίας. Εὐθὺς ἂν ἐν ἀρχῇ τῦ βίε πρὸς τὴν μονήρη κατάσιν προσδραμιὼν, ἐν Μοναστηρίῳ, Φλαβιανᾶς προσαγορδομενίῳ, τοσῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήτῳ ἰδόντα μῆλον, κ εἰς ἐτιθυμίαν αὐτῦ ἐλθόντα, ἐτασθῆν· Ὡραῖος ιὼ εἰς ὅρασιν, κ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θαναπώσας καρτός. Καὶ τῦτο λαβῆν μεὺ ταῖς χερσὶ, μὴ φαγῆν δὲ, ἀλλὰ τοῖς τοσὶ συμτατῆσαι, κμὶ ὅρον ἑαυτῷ θέσθαι, μὴ φαγῆν τοτε μῆλον. Ἀλλὰ κ εἰς κλίβανον τυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, μηδὲ τῷ ἱματίων αὐτῦ τῦ τυρὸς ἁψαμένε. Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτα τῆς αὐτῦ ἡλικίας, ἐμφανὴς καθίσαται τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, κ παρ' αὐτῦ πρὸς τὸν ὅσιον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τύπων ἁπάντων ἐς ἐτύγχανε, τὸς τρότες κ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος κ αὐξομανθανών. Ὃν ὁ μέγας Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑτερβάλλεσαν ἐν αὐτῷ τνδυματικὴν κατάσασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊέσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐτηύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετήν. Ὅθεν κ πολλὰ θαύματα κατηργάσατο, κ ἐν αὐύδροις τότοις διὰ προσλιχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ κ πολλῶν Μοναχῶν Καθηγητής· κ διεπρεσβεύσατο δὶς ἐτὶ τὴν Κωνσαντίνε ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑτὸ τῷ κτ' καιρὸν κατειαρχόντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρός τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, κ Ἰσσινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κτ' Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων κ ἑνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὠδὴ ε'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Τ'Πέθε τὰ πρόσκαιρα, τῷ αἰωνίων διαμαβόμενον, σιὼ Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῷ Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν οἷς τερ κ σιὼ ἐψαλλες· ἐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὃ χαρισήεσα, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα κ ταύτιμος, οἰκισήν σε κ κτίσιν, κ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφέ· κ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον· ἐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ'Παύσως ἱκέτευε, Σάββα θεόφρον ὑτὲρ τῆς τοίμησε. ἐκτενῶς ἂν δυσώπει, τὰς σὰς καμάτες διαιωνίζειν οἰκί, καρτοφορῦντας τὲς τόθφ κραυγάζοντας· ἐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

ΗΕ Ὑμφῶνα τανάλωφωτον, τῆς ὑτερ λόγον Λόγε σαρκώσεως, ϗ τασάδα καὶ θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν· ϗ γεγηθότες τῷ τόκῳ σε ψάλλομεν· ὁ λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ϖϖ Παπέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ε' ττατλασίως κάμινον.

ΘΕ Ν ὀφροσυνῃ Ὅσιε, ϖϖ Ἁγίων τὰ τάγματα, τῇ καθαρωτάτῃ σε ψυχῇ προσρέχουσιν, ὡς τύπον ἀνέσεως, ἀς φωτανὰ σκιιρώματα. εὐθα ϖϖ Ἁγίων, οἱ χοροὶ τοδηγοῦνται. μεθ' ὧν νιῦ ἀναμέλτας· Ἱερᾶς ὑλογεῖτε, λαὸς ὑτερυψοῦτε, ἀς τανύτας τὰς αἰῶνας.

ΖΕ Ἕνα τὰ σὰ θαυμάσια, τὰς γαρ θῆρας ἡμέρωτας, προκατηρεμήσας ϖϖ ταθῶν τὰ κύματα. προλέγας τὰ μέλλοντα, προφητικῷ χαρίσματι. σίφη ϖϖ δαιμόνων, φυγαδέων ἐλαύνας, ὑτόνοις ἀγρυτνίαις, προσλιχαῖς καὶ νηςείαις, Σταυρᾶτε τῇ αἰμάχῳ, θυσίαμα Θεοφόρε.

ΗΟ Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀτὸ ςύλε φθεγγόμενος, ςύλον ἀτὸ γῆς, ἀς ὀρανὰς ὁλόφωτον, ἀκτῖνάς σοι ἔδαξεν. οὕθα ϗ νιῦ κατάκαται, τὸ καρτερικόν σε ϗ πολύαθλον σῶμα· ᾧ τίσι παρεσῶτες, ὑσεβῶς μελῳδῶμεν· λαὸς ὑτερυψοῦτε, ἀς τανύτας τὰς αἰῶνας.

ΧΑ Ρμονικῶς ἡ μνήμη σε, ἐκτελᾶται τανύφημε· τιῶ χαροτοιὸν γαρ, ἀρετιῶ ἐνδέδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον, τῷ σωτηρίῳ ϗ καθαρὸν, ϗ φωταυδῆ τῆς ὀφροσυνης χιτῶνα. ᾧ νιῦ ὡραϊσμένος, μελῳδᾶς ἀνενδότως· λαὸς ὑτερυψοῦτε, ἀς τανύτας τὰς αἰῶνας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν, ϛ. Σ. ϗ ψάλλομεν ϛ. τοσόμοια, ἦχος α'.

ΑΠαροχαίμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμενας, ϗ τῷ ξένῳ τόκῳ σε, σωθῆναι ἅπαντα. τὸν χθόνιον τύραννον, ϗ τιῶ μακραὶ διάσασιν, λύσασα, Χριςὸν, τὸν τῆς ἀρχῆς δοτῆρα, βασάζουσα ἐν κόλποις· ὃν τισὶ ὑλογοῦντες, σὲ τύθῳ ἀνυμνοῦμεν τιῶ μόνῳ Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ'. Ε' ξέση ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

ΜΥ ψίζασα ἡ θήκη πνευματικιῶ, ὠδὴν ἀίδιον πλουσίως ὀφραίνουσα, τὰς σὰς Υἱὰς, σὲ τερπνῶς ἀληθινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅσιε, τιῶ Ἀγγελικιῶ σε διαγωγιῶ, ϗ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα ϗ δόξαν, ϗ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

ΘΡ ῥάγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ ϗ γῆ, ἡ διψῶσα ἀς ἔλη ἐγένετο, ταῖς προσλιχαῖς, μετασκλαθῆσα Πάτερ ταῖς σαῖς· ἀσκητικῶν γαρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν. ἡ χώρα Ἰορδανε, ἐξιύθησεν ὡς κρῖνον, ἀρδαλομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι.

ΗΑ Μπρότης ϖϖ Ἁγίων ἐν Οὐρανοῖς, ὡς δικαίως σοι Πάτερ ἀνέτηλε. τὸν γὸ Χριςὸν, τιῶ δικαιοσυνίῳ τὴν ἀληθῆ, τερφανῶς ἠγάτησας. ὃ τιῶ τολιτέαν ἰχνηλατῶν, τιῶ τότε ζωηφόρον, ταμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατὸν σὺ ἁγιότητα.

ΦΛ αμπρῶς θεοφόρε λάμπων φωτὶ, ϗ χοραῖς Ἀγγέλων θεώμενος, φωταδῆς, τερπολλάσας τὸ τερπνὸν φῶς· ϗ δεχομένας χάριτι τὰς τῆς θεοτίας ἐτιβολάς· μὴ ταύσῃ ἱκετεύων, ἀφέσεως τταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεῖον.

ΩΡ άθης ὦ Παρθενε Μήτηρ Θεοῦ, ὑτερ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆ. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέξατο, ταύτων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νιῦ ϗ ϖϖ σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, ἃ ϗ τὸ σῶμα τερβέβληται.

Ἕξαπος. Φῶς ἀναλλοίωτον.

ΗΕ Ἐρημε ὀφραινέσθω, ϗ ἐξανθήτω ὡς κρῖνον· ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον. ἡ χώρα τῆ Ἰορδανε, ἀγαλλιάσθω νιῦ χαρμοσυνίως, σὲ ἔχουσα πολιοῦχον, ἐπὶ τῇ θέᾳ σε μνήμῃ.

ΧΡ υσοτλοκώτατε τύργε, ϗ δωδεκάτεχε τόλις· ἡλιοσάλακτε θρόνε, καθέδρα τῆ Βασιλέως· ἀκατανόητον θαῦμα, τῶς γαλεχῆς τὸν Δεσπότιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν, ϛ. Σ. ϗ ψάλλομεν ϛ. τοσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν ὐρανίων ταγμάτων.

ΟΥ ἱερότητι ϖϖ κάτω, ϗ ταρετίδημος· ὁ ἐρασὴς ϖϖ ἄνω, ϗ ἐρημοτολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, τάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτῆ τιμῶς, τιῶ ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Δίς.

ΘΕ Ξω σαρκὸς ϗ τῆ Κόσμε, ταῖς ἀρεταῖς γεγονὼς, ϗ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφὲ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι· ϗ ἰαμάτων ἐδήχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτῆ Σάββα θεόλητε.

ΗΕ Υ̓τελος, ἄκακος, πρᾶος, ἁπλῶς ἡσύχιος, ὡς ἐνθρηματίσας Πάτερ, ὑτερ ἀνθρωτον ὄντως· ϗ αὔλος ἐν ὕλῃ, υἱκὸς, Θεοῦ, καθορά-

θης ἐταίξιος, τὰς ἐξ αὐτῆ προϊάσας σοι δωρεὰς, συμπαθῶς διατορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος δ. β.

Σὺ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὕρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ πάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀρώμην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ αἱ τοῦ Κανόνων. Ὠδὴ γ. καὶ ς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτα ἀς τὴν μνήμην τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου, τῇ ιζ. τοῦ Ἰαν. Μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς.

Τὸ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ψιχολογοῦμεν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοῦμεν ξ. ἡ. καὶ ψαλοῦμεν ᾱ. προσόμ. ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὑροις ταροικήσας αἰθηπῶς, μῦρον ἀληθῶς ἀνεδάχθης, μύρῳ χριόμενος νοητῷ, Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ τόθῳ, σοῦ τὸν παναοίδιμον, μνήμῃ τελοῦντων ἀεί. λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Ἰκη φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδάχθης ἐν ταρασμοῖς κραταιὰ, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· ταυταχοῦ γὰρ καλόμενος, ὀξέως προφθάνεις, τόθῳ τοὺς προσρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου. σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν ταρασμῶν καὶ τειρασέων.

Φθης Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τοὺς φόβῳ βαλών. ὅπως ἀρηκὼς αὐτοῖς, τοῦ ἀπολῦσαι ἀσεβῆ, ἐν ἀρκτῇ ὃς κατέχετε, δεσμίους ἐν φρουρᾷ· ἀθῷοι τυγχάνουσι τῆς παρανόμου σφαγῆς. ὅμως ἐὰν παρακούσῃς μου, ἐντάξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κἀγὼ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Ἐγας ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς, τοῖς ἐν τοῖς κινδυνίοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, Ἅγιε Νικόλαε, Ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς τόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβεύτης κραταιός. ὅθεν σωτηρίαν βοῶμεν· πρέσβευε πρὸς Κύριον, ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Δόξα, Ἰδιόμελον, ἦχος δ. β. Σεργίου.

Ἐραρχῶν τὸν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὸν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν τοῦ πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῶν Μυρέων θρόνος, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ ζύλος ἀτερέτρητος. χαίροις φωστὴρ ταμφαίστατε, ὁ τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. καὶ νῦν ταμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν τίσει, καὶ τόθῳ τιμώντων ἀεί, τὸν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προτύπιον. Σκήλαιον Ἀτρεπίζε. Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ζήτα Νοεμβρίῳ ιγ. Εἰς τὸν Λειτὸν ξ. ἰδιόμελα, ἦχος α. Κυπριανοῦ.

Ἐπανεύσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως, σοφίας τὸν βυθὸν, σοῖς διδαχαῖς Κόσμον κατετλήτισας. Πάτερ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα Νικόλαε. Ὁ αὐτὸς. Ἀναστάσιμα.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πίστει θεράπων, καὶ Οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐτιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος. σήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών. ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβεύτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β. Βυζαντία.

Κανόνα Πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, Ἱεράρχα Νικόλαε. ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπτας φωτρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σῳζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτὸς.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα τολυσχεῖ· ἐν ᾗ καὶ δεσμίους ἀνα-

ἀκατακρίτως κατακρινθεὶς, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ, τῇ ὀπτασίᾳ σε φανεὶς, ἠλλοίωσας θανάτε, δεσμῶν καὶ φυλακῆς. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε καὶ ἀεὶ δι' ὀπτασίας σε φάνηθι· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἃ καὶ τὰ Μύρα σωτᾶ, ἀλλ' ὁ Κόσμος ὅλος ὁ ὑπὸ σὲ φωτισθείς, τῆς τε τῶ μύρε ἀῳδίας, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀναπράζα ἀφήμοις ὑμνῳδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σὲ καπάκειμοι. σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμᾶς μέλλοντες βοῶμεν· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Πάτερ Νικόλαε, τὸ παναγὲς Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζας ἄφρόσμιον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ. τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν Οἰκουμένην πεπλήρωκας διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. ὅθεν καὶ τοῖς τόρρω ὡς τοῖς ἐγγὺς, δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτρῶσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας. διασῴζων παραδόξως ἐκ κινδύνων, θερμῶς τοὺς ἐπικαλουμένους σε. διὸ καὶ ἡμᾶς τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν, ἐλεύθερωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀνυμνοῦντάς σε. Ἦχος πλ. β'.

Γῆ δεῦτε ἀγαθὲ καὶ τιμὲ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. σὺ γὰρ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ γὰρ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. διὸ τύλη σοι Οὐρανῶν ἠνέῳκται. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιε Νικόλαε. Ἦχος πλ.

Ἵς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὧν ἀνδραγαθημάτων σε Ὅσιε Πάτερ, ὁ κάρτος, ἐφοίβωσε τῶν τιμῶν τὰς καρδίας. τίς γὰρ ἀκόων τοῦ ἀμέτρου σε κατέγνω, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τοῦ πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα, τῶν θλιβομένων τὸ συμπαθές; ταῦτα θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. καὶ νῦν τὸν αἱμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἠθλεῖμ ἑτοιμάζε. δίτρεπτος ἔστω ἡ φάτνη. τὸ πῶλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἤλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται· μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται, σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐπὶ γῆς δόξα ἐτέφανη, σῴσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν ϛ'. ϛ'. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θεοτάτης ἱερωσύνης κανών· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φανώτατος· τυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐτιφερόμενον ὄνομα· ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀθενῶν ταῖς δεήσεσι. ῥύσης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς τίσι τιμῶσι, τιμὴ παναοίδιμον μνήμιόν σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπα τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιον ἐναντίον Κυρίου.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νεὼς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν εὐδιαίτημα· ὁ ζύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν τισῶν ζηλωτὴς, καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀεὶρ ὁ ταῖς λαμψεσιν, ἀπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων παρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος παύτοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὁρμὸς ὁ γαληνιώτατος· ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τεκυμίας τοῦ βίου, τερπνατέμενοι σῴζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἱερᾶς σε Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ὁ ζήλε θεοῦ πληθοῦς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπισασίᾳ φερκτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι· τηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα· τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζανία, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρέως, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γνῶτε τὸν Θεὸν, καὶ τιμὲ θεράτον, λατρεύγε Κυρίου· ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· σκεῦος ἐκλογῆς· ζύλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας· Βασιλείας κληρονόμε. μὴ παρασιωπήσῃς, τὸ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, τόθεν ἥκας.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης Ἀπο-

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Κανόνα Πίστεως.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἀ. ξιλό. καὶ ἦχ. πλ.

Τῇ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνέβης εἰς τὰ ὕψη τῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ θείᾳ ἐκείνῃ καταυγασθείς, ὦ Πάτερ λαμπρότητι, τῶν θαυμάτων τὸ Πνεῦμα τος, ἀληθῶς ἐδέχθης, φωστὴρ διαυγέστατος· ἐν παρασμοῖς ὑπάρχων, προσάτης ἀήττητος. ὅθεν παραδόξως, τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησας, τὸ ψεῦδος ἀπήλασας. καὶ αὐθρώπους διέσωσας, ἐκ θανάτου Νικόλαε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐστράττας ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινᾶς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἶνεσιν, τὸν ἐν γῇ σε δοξάσαντος. ὃν ἱκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, τίμια καὶ τόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μεγία τὸ σεπτὸν, τῆ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάσησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δανῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προσασία. καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. ξιλό. καὶ ἦχ. πλ. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιτὼν, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ Κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγεύου, συνόμιλος Πνεύματος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλῆας διελέγχων, ἀπταίστους διέσωσας, ὡς προσάτης θερμότατος, ἐκ θανάτου Νικόλαε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὧν τισῶν προΐσασαι, σκέπων φρουρῶν τάττας μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς. Ἱεραρχῶν ὡραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψῃ ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Προσάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδέχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παῤῥησίᾳ. καινὸν ἀνεδέχθης, τάξιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεστομένων σε θλίψεων, διδασκαλίαις καὶ ἀσηγήσεσι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία παράμωμε, λύσον τὰς πεπλεγμένας, τῶν ἐς σὲ προσρεχόντων. σώτειλον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀθλιζομένων ἀθέων, Παράγνε κτῶν δούλων σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὰ α'. Ἀντίφωνον τῶν τεταρτος ἦχος. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτα εἰς τὰς ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς, εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Χρυσοστόμου. ὁ Ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β'.

Εὖγε δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εὖ ἐργάτα.
Ζήτα εἰς τὴν Λιτὴν. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τὸ Ἅγιος εἰς ἡ. τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου, ζήτα εἰς τὴν Ὀκτώηχον. εἶτα τοῦ Ἁγίου. ὃ ἡ ἀκροστ.

Σοὶ Νικόλαε θεῖον ᾄσμα ᾄδω μέλπων.
Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέρρωσε ποτέ.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, παύσοφε Νικόλαε, παρεσηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν. ἵνα σε μεγαλύνω, χαίρων σε παμμάκαρ τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Δοξάζων παῖδας τοὺς αὐτοῦ, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, παρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προσρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε. καὶ προσκαλεσμένους, πίστει σε καὶ τόθῳ πανοικεσίᾳ με. Θεοτοκίον.

Σωθῆναι τόθον μοι ὠνήσω, ὅπως ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλάσαντι, ὡς ἀγχιάλωτον ἥρπασε. διὰ σοῦ δὲ Παράγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα. σὺ γὰρ Θεομήτωρ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγένησας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ὃ ἡ ἀκροστ.

Κατὰ ἀλφάβητον.

Χαῖρε τῶν Τελετικῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων,
Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. Χριστὸς γεννᾶται.

Πόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε,

κόλαε, ἧκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ. ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἵλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων ἀρχάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι. χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγις, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής. πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τερμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος. τεύχητε τὸν προσάτην καὶ ὀρφανοί, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον. Τελαδικόν.

Ῥιάδα σέβω τὴν ἄκτισον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, Οὐσίαν ἀτλῆ θεότητα. Φύσιν μὴ τεμνομένην ἀσιωδῶς· τρεῖς τὰς Ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, ὁμουσίῳ μορφῇ. Θεοτοκίον.

Στόρως Λόγον σωσέληφας, τὸν ὤα τῆς Τελάδος Παναγίαντε. καὶ τέτον σαρκὶ γεγενῆσθαι, μάνασα μετ' τόκον, ὥσπερ τὸ πρίν. τέτον ὡς Υἱὸν σε, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ γ'. Ἐξίσθησαν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τῷ Δεσπότῃ γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προσρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Λάθητι τοῖς δούλοις σου, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις τολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατάπνευσον τὸν πάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα· καὶ τῇ ζωῇ κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐσερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Λέλυσαι ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον τολμῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένῳ ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε· ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, σαίνουσιν οἱ λόγοι σου.

Δόξα ἡ χάρις, ἐπὶ σοὶ παραδόξως τὰ θαύματα. ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτεία, ὦ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ πάντος πλουσιώτερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αὐγὴ θείου Πνεύματος.

Ἧς καὶ μετ' τόκον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος. καὶ νεωτέρᾳ ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτρούσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας ἐτοῖ, φθόνῳ διεβλήθησαν. Τελαδικόν.

Λεως γενοῦ μοι, Παναγία Τελαὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν αἱμέτροις πλημμελείαις ῥυτωθεύτῳ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηρῆσαί με παύτοθεν καὶ ἀεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως. Θεοτοκίον.

Ἐμοὶς Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου· καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρῶν, βοηθῶν παράσχου. σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, τέλεια Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων πλήρη σοφὲ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀειλιτῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. οἱ γὰρ βαρέως νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐπαζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, δέχονται φάρμακον, τὴν θερμήν σου αὐτίληψιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα σωτέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ τέκνα κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίσαντός με. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὁμιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παρισάμενος, καὶ πάντας σῴζων, τοὺς τίσει σοι προσρέχοντας.

Ὑπερμένων, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε. ὅπου καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περισάσεως, καὶ παρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Πήραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότου

γενόμενος· σῴζῃς δὲ καλούμενος, τὸν Ἀλαβάρχ καὶ τόθῳ σε δοξάζοντας. Δι.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασῴζων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλων με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι, χαῖρε Θεοτόκε παναμωμε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Κλῆσίς σε μόνη ἀληθῶς, ἐν τάσαις τῷ ἐθνῶν βελαῖς, προσκαλεμένη θάττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς· ἱερὲ Νικόλαε, ὡς τὴν γρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, ἐκ τάσης δανῆς τερπασέως.

Ῥόνῳ ταρπσάμενος Θεοῦ, πρεσβεῖαν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῷ σῶν τισῶν οἰκετῶν, θαυμασὲ Νικόλαε· ἵνα τὸ τυρὸς τὸ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐθνῶν, γλώσσης τονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ἅματα βρύεις ταναχῶ, τοῖς πίσει σοι προσρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τῳ λύτρῳ ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετάβαλλε, ταῖς σαῖς δ' πρόσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαιδρὲ, θραύων τὸν ὀφρὺν τῷ ἐχθρῶν ἡμῶν. Τριαδικόν.

Ἀνάρχῳ Θεότητος ἀρχῷ, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον· τῷ πάντων παντουργικῷ, σὺν ἀίδιον ἀτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διῃρημένῳ ἀεὶ, μίαν Βασιλείαν ἀμέριστον.

Θεοτοκίον.

Τ' ὄντως ἐτέκνωσα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννήτωρ Κόρη τέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ σωσίλληφας, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπορᾶς· ὦ καινοπρεπὲς θεωρήματος.

Κατάβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Εὐσεβείᾳ, πολιτείᾳ τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ, θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· ἕτερον ἐκτός σε Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν Οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἑστῶτων, καὶ τῆς ἀπροσίτου καὶ θείας αἰγλης, ταῖς φαιδρώταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον, Χριστῷ πανσεβάσμιε. Δι.

Ἵνα τὸν σὸν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχωσμένην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς θραυνίσεις, λαθὼν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρηνης.

Κηρύττει σε Πάτερ τὰ θαύματα νῦν, ἡ Μυρέων μεγίστη Μητρόπολις. Λυκίων ἐπαρχιώτε, καὶ πᾶσα γρατιὰ, τὰς σὰς τερατουργίας, δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Τιμιὸν τῷ χηρῶν καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν, βοηθὸς τῷ ἐν θλίψει παναγίε. πεπιστευμένων καταφύγιον. ποιμενὶ καὶ ὁδηγὲ, πάντων τῷ πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδυνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Ἐπέρης ἐκ γῆς πρὸς αὐλὰς σκιωειὰς, σὺν θα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, Ἀγγέλων τοῖς γρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δαχθείς. διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χορεύων· ἐκτενῶς τῷ Σωτῆρι, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε. Τριαδικόν.

Γυναίαρχα τρία ὁμόθρονα, ἀμερίστως μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια, τὰ πρόσωπα σαφῶς. δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ Κύριε. Δι.

Σωτήριος σκέπη καὶ πάντων χαρὰ, ἡ προφθάνουσα ταῖχος καὶ σῴζουσα. οἰκτίρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἁγνὴ, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν πειρασμοῖς. προσασίαν γὰρ ἄλλην, μετὰ Θεὸν ἡμᾶς οὐκ ἔχομεν.

Κατάβασία. Θεὸς ὢν εἰρηνης Πατήρ.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτέθεται. ὡς νικητὴς γὰρ ἀληθὴς, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Ἐκρωθεῖσά με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῷ παθῶν τελκυμίαις τοντεμνον, ἐπιφανὲς διάσωσον, πρὸς λιμένα τὸ θεῖόν θελήματος. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου. καὶ σὲ προσάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆτε καὶ ἄσειστον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Στλάγχνων Ἰωνᾶν.

Εὐσεβὴς Ἀβραὰμ, ἐδάχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ Υἱὸν προσάξας τῷ νεῷ, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναμάκτως θυσίας προσφέρων ἀεί. κἀντεῦθεν ἀλογήθης ὡς φιλόθεος.

Πάτερ, καὶ Τελειόθ⊙ γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ζένα κ῍ φρικτὰ, ἐργάζῃ πράξια, ἐν τάσῃ τῇ γῇ, κ῍ ἐν θαλάσσῃ μακρᾷ, κινδυνώδεσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐπισάμεν⊙· ἀθενούντων Ἰατρὸς, καὶ πτωχῶν τροφάς· νίκη κατ' ἐχθρῶν φερώνυμος, τῷ λαῷ τῷ τιςῷ ἀναδέδεξαι.

Ὄμματι νοὸς, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, ταύτας ἐνέπλησας· ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν κατηγγέλλων ἡμῖν. τὸ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, σήλῳ ὀρθοδόξε πίστεως, τὰ σεπτά σε προθὴς κατορθώματα. Τελαδικόν.

Σέβω κ῍ τιμῶ, Τελάδα ἀμέμπτον, προσώποις τοῖς τελοῦσι, διαπρεπεύσῃ ἀεί· εὐπρεπείᾳ δὲ, τῇ οὐσίᾳ κ῍ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν Πατέρα κ῍ Υἱὸν κ῍ Πνεῦμα Ἅγιον. ταύτων κραταιῶς διεστόλεσαι, κ῍ τὸ ταὐτὸ σωτηρῶσαν ὡς βέλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας Οὐρανὲς, ὃν μήτρα σε ταύταγνε, Χριστὸς βεληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν. ὃ γὰρ ἔφερε, τῷ ἰδίων χαρῶν τὸ πλασθέν γημα, καθορᾷν ὑπὸ τὸ πλανὲς τυραννούμενον· ἦλθε δολομόρφῳ σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία. Στλάγχνων Ἰωνᾶ.

Κοντάκιον, ἦχ⊙ γ. Ἡ Παρθέν⊙.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, Ἱεραρχὸς ἀνεδείχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας. ἔθηκας τὴν ψυχήν σε ὑπὲρ Λαοῦ σε· ἔσωσας τοὺς ἀθῴους ἐκ τοῦ θανάτου. διὰ τοῦτο ἠγιάσθης, ὡς μέγας Μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκ⊙.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἅσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαῶν Ποιμένα κ῍ Διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν. ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλ⊙ καθάρσι⊙, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν ἀλικμὴν Θεῷ ἀπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης κεκαθαρμένος κ῍ τῇ ψυχῇ, καὶ τῇ σαρκί. ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, κ῍ ὑπέρμαχος ταύτης. Ὡς μέγας Μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Νικόλαος πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας, καὶ γῆς ἀτοσὰς, ἐς τὸ πρεσβεύειν ζέα· Ἔκτῃ Νικόλεω γ' ἐφαύη βιότοιο τελευτή.

Ὅτ⊙ τος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κ῍ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων. πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας, κ῍ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν ὁ πρεσβεύων, κ῍ τὴν ἀσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν πρώτων φερόντων τῆς πόλεως· καὶ πληγαῖς καὶ βασάνοις παραπίπτων ὑποβληθεὶς, τῇ ἀρχῇ ἐναπορρίπτεται μετ' καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Μεγάλου κ῍ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν. μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλα⊙ ἀφεθεὶς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, κ῍ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Συνόδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέρος κ῍ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται. Οὗτος πολλὰ μὲν κ῍ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον ἔτι ἀποτέμνεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ, κ῍ ὧν ἐποίησεν ἄλλων ἀνδρῶν εὐεργεσιῶν. καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεθῆναι μέλλοντας, διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, κ῍ θερμὸς ἐς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος φημὶ Νικόλαος, ὀπαδεῖται ὄναρ τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Ἐπάρχῳ. κ῍ τῷ μὲν ἐπιτιμᾷ, διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν. τὸν δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκων, καὶ ὑπομιμνήσκων ὡς ἀθῷοί εἰσι, κ῍ διὰ φόβου τῇ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν. ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράδια ἐκτελέσας, κ῍ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον τοιμένας λαὸν, κ῍ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλεηκῶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόν⊙ χρυσῆς.

Ζήρῳ παρασμῷ, πεμπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, κ῍ τύλαις Ἅδου προσπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, κ῍ ἀνάστησον

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ψάλ-

ψάλλοντα· Ἅλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ϖϖ Πατέρων ἡμῶν.

Ἀ Δύτε φωτὸς, ταῖς αὐλοις αἰρατῆς τελαμτόμενος, τὲς ἐν τῷ σκότα ϖϖ θλίψεων, κεκακωμένες ἔξάρτασον. καὶ πρὸς φωτισμὸν ἀφροσωίης, καθοδήγησον ψάλλοντας· Ἅλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ϖϖ Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λ Υτρώτα Χριςὸν, τὸν Υἱόν σε κ Θεὸν Θεογεννήτρια, τὲς πεπραμμένους δανοῖς πταίσμασι, κ ταῖς ἁπάταις τῆ ὄφεως, αἵματι αὐτῆ τῷ τιμίῳ, ἀπαρρύσαθαι ψάλλοντας· Ἅλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ϖϖ Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλο. Οἱ Παῖδες Ἀσεβάρ.

Π Αντοίων χαλετῶν τε, νοσημάτων Ἰατρὸς πανάμνος, Πάτερ Νικόλαε φανείς, τῆς ψυχῆς με τὴν ἀθένειαν, ἰασάμενο παράσχε Ἀρωσίαν βοᾶν· ὁ ϖϖ Πατέρων Θεὸς Ἅλογητὸς εἶ.

Ῥ Ὑσάμενος τὲς πάλαι, σρατηλάτας ἐκ θανάτε Ἅγιε. τότες διήγαρας ὑμνᾶν, καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριςὸν, μετ' τίσεως θερμῆς, καὶ ἀνακράζειν σοι· σὲ ἀνδρημεῦμεν σοφὲ ὡς Ἀργέτην.

Σ Οφίας τῷ κρατῆσι, πλησιάσας μυσικῶς τὰ χάλησε, Πάτερ Νικόλαε κρανὲς, ἀμβροσίας σῦθον ἰῶτλησας, ὑτὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· ὁ ϖϖ Πατέρων Θεὸς Ἅλογητὸς εἶ. Τελαδικόν.

Ῥ Ιπὰς σε ἀνυμνῆμεν, μονὰς τριλαμτεσάτη ὁμοέσιε. Πατὴρ, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλτομεν· ὁ ϖϖ Πατέρων Θεὸς Ἅλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐ Κ πάντων δεχομένη, τὰς δεήσας Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ τε κ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τὲς τιμῶντάς σε κυρίως κ δοξάζοντας· ὁ ϖϖ Πατέρων Θεὸς Ἅλογητὸς εἶ.

Καταβασ. Οἱ Παῖδες Ἀσεβάρ συντραφέντες.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ὡ Σ Ἀμενὴς κ συμπαθὴς, τὲς ἐν βάθα ταρασμῶν περιχεθέντας, ἐλθὼν ἐλευθέρωσον μάκαρ, ϖϖ κατεχόντων δανῶν· τῇ λύσιν βραβέων πρεσβεύσας σε, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριςὸν Ἱερομύσα.

Ὑ Ψαγωγὸς ϖϖ ὑτὲρ νᾶν, τῶν Ἁγίων λειτεργὸς, κ ὁρανίων, χρηματίζων θεόφρων, Ἀρχιερεύς τε τιςὸς, τπασμάτων τῇ ἄφεσιν αἰτῆσαι, παρὰ τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Ἱεροφάντα. Θεοτοκίον.

Ἐ Ξαθενεῖ με νῦν ὁ νῦς, ἐς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν τοικίλοις, περιταρῶσαι κακοῖς. ἀλλά σὺ Παρθενε θεράπευσον, τῇ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλῆσα.

Εἱρμὸς ἄλλο. Θαύματος ὑπερφυῆς.

Ῥ Ἄγματα Πατριαρχῶν, κ Ἀποςόλων, Ἱερέων τε, Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος ϖϖ Ἀσεβῶν, μακαρίζεσι τὴν θεῖαν πολιτείαν σε. μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς παρακαλῆμεύσε. μὴ ἐλλίτης ἀπὸ πρεσβείων πρὸς Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ὑ Ψισε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς Ἀχαῖς τὸ ὁσίε τοιμένος, τῇ ζωῇ ἀρήναρχον, πάντων Λόγε Χριςιανῶν· χορηγῶν κ Βαρβάρων Ἀσεβῆ Βασιλῆ, τῇ νίκῃ κ τῇ ἰσχύϊ δεόμεθα· ἵνα πάντες ἀπὸ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σε, κ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας.

Φ Ὠτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πατρὶ, τὰς ψυχὰς ϖϖ ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότες ϖϖ ταρασμῶν, ἀταράττας Ἀφροσυνῆ τὰς καρδίας ἡμῶν, ἐν αἷς πλανωγῶς καπλαμτόμεθα· Ἅλογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, κ ὑπερυψάτω εἰς πάντας τὲς αἰῶνας. Τελαδικόν.

Ὦ Λῃ καὶ ζωὰς καὶ εὖ καὶ τελα φῶτα, τῇ Τριάδα τιςῶς ὑμνῆμεν, πατριχῶς ἑτόμενοι, θείας ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, κ Πνεῦμα Ἅγιον· μεθ' ὧν Ἀσεβῆντες ἀναμέλψωμεν· Ἅλογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψάτω εἰς πάντας τὲς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥ Άγματος ξενοπρεπῆς ἡ βάτος τύτον, προεκόνισεν ἀχράντε Κόρη, καμομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ μυςήριον τῆ τόκε σε προγράφασα. τὸ πῦρ γαρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν σε τετήρηκε. διό σε ὑμνῆμεν εἰς πάντας.

Καταβ. Θαύματος ὑπερφυῆς ἡ δροσοβόλος.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχε Γεννήτορ.

Ἁ Μαρτάσι τῆς χάριτος, θεόφρων φωτιζόμενος, καὶ Φωςὴρ Ἀσεβείας, σαφῶς γενόμενο, τὲς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τὲς ἐν βυθῷ, θαλάσσης λυτρῆσαι· καὶ τρίφας

λημώτωντας, παραδόξως παμμακάρισε.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν, τὰς ὑμνητὰς, τὰς σὰς ἑστιάδας, παθῶν ἐκλυτρούμενος, θεοφόρε παμμακάρισε. Ἦχ. δ.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τὸ Πατρὸς Θεομήτωρ, Ἁγνὴ γεγένηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν· καὶ τούτῳ καθ' ὥραν, ἐρωθεῖσαν ἀδιαίρετον.

Εἱρμὸς ἄλλο. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε Πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ ἀφράτως δε, ὄρη τε καὶ βένοι, Ἐκκλησίαι παρθένων, καὶ χοροὶ ἀσκητῶν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος· ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Πᾶσαι ὕμνοις, τὰ τέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίοις ξέμμασι, πάντες τὸν κορυφαῖον, Νικολάου τὸ θεῖον κοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· δι' οὗ ἐκ παθῶν τε, καὶ κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ὡς ἄξιον δείκνυ, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τῷ μικρῷ τονήματος τούτῳ, ὥσπερ Χριστός, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά. μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀθλιον· παθῶν, ὑ κομπάζων γαρ, τερπνιάκαρ κατεπάλμησα. Τερπάδικον.

Γαμίζεται, ὁμουσίῳ θελήματι, ἡ Τερπὰς μιερίζεται, πάλιν προσωπικῶς, ἀμερίστως σωτηρῦσα τὸ κράτος αὐτῆ· ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν· ὁ ἐς τερπυτόκατος Θεὸς, ὃν μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Λίεσωσαι πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ πάντα σε· καὶ ἀφῆλε Κύριε, θρηνῶν καὶ ὀδυρμὸν, καὶ παῦ δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου Ἁγνὴ, Θεοτόκε παναμώμητε, ἐν σοὶ καὶ ἡμᾶς τὰς ὀφελὰς ἀποπληρώμεθα.

Καταβασ. Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἕξατος Γυναῖκες ἀκριτόθητε.

Τὸν μέγαν Ἀρχιτοίμενα, καὶ Ἱεράρχιν ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον ὑμνήσωμεν. πολλοὺς γαρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλοντας. καὶ Βασιλεῖ ὀπταύεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ Ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια· καὶ τῆς καρδίας μου ταῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰχῶμεν, ξ. δ. καὶ ψάλλομεν ᾱ. ἦχ. ά.

Τῶν οὐρανίων τεταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ αὐθη τερπιτάμενε, ὡς νεοττὸς τῆς αὐω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τερπνιάκαρ κράζας ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτρῶσαι ταῖς πρεσβείαις σε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς ἀργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν ἱερουργᾶς τὰ τεράστια· τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενε.

Ὧν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατανύσας δόξαν, Ἅγιε Ἁγίων. ὅθεν ἡμῖν, τὰ ἀρρήνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἑστιάδας ἱεράτατε.

Ὡς ἐν ὀνάρῳ ἐτέρῃ τῷ Εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω· πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς ἰκεσίαις σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ἀδικιῶν, οἱ ἀξίως ἑορτάζοντές σε.

Δόξα, ἦχ. πλ. ά.

Ἁλτίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρός· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες σωτρεχέπωσαν, καὶ τὸν δι' ὀνάρου φεικτὴς ἐτισασίας, Βασιλέα πάθοντα, αὐαιτίους κρατυμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι σπατηλάτας ἀυμνέτωσαν. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες ἑορτάσωμεν. οἱ ἐν νόσοις τὸν Ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην. οἱ πάντες, τὸν παντοχοῦ θερμῶς προφθάσαντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες ὕμνοις ἄτρωμεν. Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀλτίσωμεν ἐν σάλτιγγι ἀσμάτων. τὴν προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς ἀλογίαις καταιξέφα τὰς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες σωτηρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτήπωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν· τὰς θανάτῳ κρατυμένας πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώτως ἀδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τὸ καλὸν Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, σωτελθόντες ἀφυμνήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν τυπίμορφον τὸ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν ζάμνον, τὴν κεκλασμένην τὸ Λόγου πύλην· τὴν τούτων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες ὅπως ἔτεκεν· παλάτιον τὸ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς τιτανοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. ἔδου γὰρ ἀδυάτων τὴ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδήλας τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον δὲ, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τὸ μεγάλου Ἀντωνίου, τῇ ιζ'. τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐν Ἱεράρχαις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παπίου· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐν ἑνὶ Ὁσίων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Θ'.

Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ἦχος γ'. καὶ ψαλοῦμεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ Ἀρτογονοῦσα ἡ ξηρὰ παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκὶ. ἀγαλλιάσα φαιδρύνεται· χορεύει χαίρει. μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα· φυλαί μοι συγχάρητε, ἄπασαι τοῦ Ἰσραήλ· κυοφορῶ, καὶ τὸ ὄνειδος τῆς ἀπαιδίας, ἐνατοτίθεμαι ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Εὐεργέτης ἐτακόσας με, τῆς προσδοκίας καὶ καπώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο. Δίς.

Ὁ Ἐξ αὐχμοῦ τηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρτὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν Ἀπάρθενον Δέσποιναν, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προέρχεσθαι· ἐκ ἔτι ὡς ἄκαρτος, γῇ ταροικεῖς ἐπὶ γῆς. ἀναδισμοῦ ἠλοτερίωσαι· γλῶ γὰρ βλαστήσας, καρτοφορῆσαν ζωῆς τὸν ἄσαχον, τὸν τὰ ὀνείδη ἀφαιρούμενον, ταύτων βροτῶν ὡς ἠυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον. Δίς.

Ὧν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκτελοῦνται. ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον λαγόσιν ἵδρυται· κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται. τόπος ἑτρετίζεται ὁ θεοβάδιστος. βάτος ἡ ἄφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν. ἡ μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἤδη τηγάζει τῆς χαρώσεως, τὰς τοπικὰς ἀναζέλασα, τῆς θεόφρονος Ἄννης. ᾗ ἐν τίσι μακαρίσωμεν. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ὁ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρηματοδοτούμενον μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης, βρεφοτροφεῖται Μαρία ἡ θεόπαις· ἑτοιμαζομένη ὡς κατοικίαν τοῦ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ ὡς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν. ᾗ ἐν καθαρῷ σωματότι καθικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς τροπασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ς'. ψ'. προσόμοια, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ἵνα ἡ θεία χάρις τοτὲ, τροσδεχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίσῃ· Ἀδωναὶ Σαβαὼθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος. αὐτὸς τὴν ὀδυνῶσάν με, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τὰς τῆς μήτρας, καταῤῥάκτας διανοῖξον, καὶ τὴν ἄκαρτον, καρτοφόρον ἀπάδειξον. ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοπόν σοι τροσάξωμεν, ἐπαλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν ἀπλαγχνίαν. δι' ἧς δίδοται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. ς'. Αὐτόμελον Θεοτοκίον.

Ἄλλαι τροσδεχομένη τις ὡς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούσα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἀκέα, προσβεβαιῶντος αὐτῇ, τιμὴ τῆς αἰτεμένων θέαν ἔκβασιν. πρὸς ὃν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· ἡ δέησίς σε, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώταζε, τῆς δακρύων ἀπόσηθι. εὔκαρτος χρηματίσας γαρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὡραῖον Παρθένον· ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσασε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. ᾨδὴ γ. Ὤμωσε Κύριος.

Εὔγος καρτογονεῖ τὸ σεπτὸν, τιμὴ θέαν δάμαλιν ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ μόσχος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλε Κόσμε προθυόμενος. διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄτασον, ἐν καταυγάσῃ τῷ Κυρίῳ προσάγεσι, καὶ τιμὴ σύμπασαν ἐτοφάλεσαν ἔξεσι. τότες ὄν μακαρίσωμεν, καὶ τίσι χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τὸ Θεὸς ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης· δι᾽ ἧς δίδοται πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τὸ Δαβὶδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάναν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν· ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξηύθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμαὶ διαλύονται. τὸ Ἰωακὰμ γαρ καὶ τῆς Ἄννης ἐσακέων Θεὸς, παρ᾽ ἐλπίδα τεκεῖν αὐτὰς σαφῶς ὑπεσχνεῖται Θεόταιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐπέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονὼς, δι᾽ Ἀγγέλε κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχε, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰς ς΄. ὁ Κανὼν τοιημα τοῦ Κυρίε Ἀνδρέε.

Ὠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Σήν σύλληψιν σήμερον θεόφρον Ἄννα, τιμὴ σιὼ ἑορτάζομεν. ὅτι τιμὴ χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χορητὸν, σωτέλαβες σπαρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Ἱκαίων ἐτήκεσας τὰς ἱκεσίας· Ἁγίων ἐτλήρωσας, τὰς ἐντάξας Κύριε, τῆς Προπατόρων σε· καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τιμὴ σὲ τεκοῦσαν Ἁγνιὼ.

Ἡ Ἄννα ἡ εὐδοξοῦσα νῦν συλλαμβάνει, Ἁγνιὼ τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον· καὶ τίκτει μέλλα τιμὴ σαρκὶ, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὃ ὄρος τὸ ἅγιον ὅτερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοῖς τῆς Εἰδώλων βωμοῖς, σωτερίψας θεία θείκῃ, σὺ εἶ Παρθένε Ἁγνή.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία με.

Ἄρτον κοιλίας ἐπαράχοις μοι, ἀνέβοα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλωσθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτον προσαναθήσομαι. διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τιμὴ Ἁγνιὼ Θεομήτορα.

Ἐν Παραδείσῳ δέχομένης σε, τῆς φωνῆς ἀκέα ὁ Ὕψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σε δίδωσι, Παραδείσε τιμὴ ἀνοίξασαν, τιμὴ θήραν τῆς χάριτος.

Ἀχρεῖ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τιμὴ ἀληθῶς, Νομοδότιν κυήσασαν, Ἄννα ταύσεμνε· διό σε οἱ τίσι μακαρίζομεν.

Ῥηξ σαρκὸς διανοίας με, ἀκαρτίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρετῆς, τιμὴ ψυχήν με ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῆς τισῶν ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ δ΄. ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε τάλαι, τιμὴ ἄμωμον Ἁγνιὼ, καὶ Θεόταιδα Κόρην· ἣν Ἄννα σωτέλαβε, σπαρα ὅσα καὶ ἄγονος. ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσε καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι᾽ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Ἕτερον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ἰωακὰμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς περὶ Ἱερεῦσι· καὶ μὴ δεχθεῖτες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ δοτῆρι τῶν ὅλων, καὶ τῆς προσαλχῆς αὐτῶν, ἐπακέσας δωρεῖται, τούτοις τιμὴ ὄντως τύπον τῆς ζωῆς· ἧς τιμὴ ἁγίαν τιμήσωμεν σύλληψιν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὦ Θεάς ἀγγελίας, ὦ ξενίης λαλιᾶς· ἃ κἀγὼ συλλήψομαι, Ἀγγέλε πρὸς αὐτιὴ, ἀτοσαλεύτος, ἡ Ἄννα ἐκτλητομένη, μεγαλοφώνως, ἀνέβοα τῷ Θεῷ με· δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Ἐγχάρπε μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐν γαστρὶ σωτέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν· ἐξ οὗ τὸ Ἄχρον, ἀνατελεῖ μετ᾽ ὀλίγον, τῆς σωτηρίας, Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ὑπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τὰς ϛοναγμὰς, καὶ προσέσχε Κύριος δεήσεως αὐτῆς. καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγάζει ἀτεκνίας παραδόξως. ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἁγνήν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζει Θεοτόκε, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυσθεῖσα ταῖς ἁμαρτίαις, καθάρισόν με νῦν, τῇ οἰκτιρμῶν σε καθαρωτάτοις βλαστοῖσι. καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ὠδὴ ἰ. Τὴν σὴν ἀρχὴν.

Ἐκ ῥίζης ἡ βλαστήσασα Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαὶ, Ἄννα νῦν βλαστάνει ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον, τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μήτηρ γενομένη με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὀψονται λαοὶ, καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ κύων ὡς ἠυδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς ϛειρώσεώς μου.

Εἰνὶν ἣν σωτῆρα βροτοῖς, ἐγὼ προφητικῶς, τόρρωθεν φωναῖς προκατήγγελλον, ὄρος καὶ πύλην ἀδιόδευτον, τερπόμενος Ἄννα ἐβόα τοῖς παροῦσι. Θεοτοκίον.

Ἐφέλκου καὶ Παράδεισον, καὶ πύλαι σε φωτὸς, τραπέζαν καὶ τόκον γινώσκομεν, καὶ ϛάμνον εὔοδον μάννα φέρουσαν, τὸν γλυκασμὸν τῷ Κόσμῳ, Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ.

Ὠδὴ ϛ. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν ἡ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γονιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, παυάφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν Ἁγνὴν περίσεραν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς τυμβματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαρισηρίους ᾠδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ῥυπωμένοι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χαμάζεσι· βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Κοντάκ. ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁρτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐκ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὕτη ἀτέκνωσε, τὸν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ᾧ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτὲ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ Υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ. σὺ ὁ διανοίξας τὴν ϛειρεύσασαν νηδὺν τῆς Ἄννης ταυτοδυνάμει, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σε. καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ, πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, καὶ δέξαι μου τὰς δεήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ ἡ σώφρων Ἄννα καὶ ϛεῖρα. καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Δεσπότης. ὅθεν ἐν χαρᾷ σωτέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Μὴν τῷ αὐτῷ θ'. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἀπ. Οὐχ ὥσπερ Εὔα καὶ σὺ σωτὴρ λύτρωσαι τέκνα. Χαρὰν γαρ, Ἄννα, εἶδον κοιλίας φέρεις. Ἀμφ' ἐννάτῃ τέκε Κύριον ἱερὰν Ἄννα. Τῇ δ' ἐννάτῃ Μαρίαν Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς, θέλων ἑτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμψυχον, καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ, τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ἀποστέλλας πρὸς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννην, (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ,) προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ ϛείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν σωτελήφθη ἡ Ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὡς τινες λέγουσι μιανῶν ἔπαθε, ἢ χωρὶς ἀνδρός. ἀλλὰ ἐννέα τελέων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρὸς δὲ σωφροσύνης καὶ σωφρονος. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνεκλαλήτως, ὡς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῆς τῆς σαρκὸς θελημάτων. καὶ τέλος ὑπάρχων Θεὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ταῦτα αὐτοῦ τῆς κατὰ σάρκα Οἰκονομίας, τέλεια προσελάβετο· καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε, καὶ ἔπλασε τὸ καταρχάς. Ταύτην γὰρ τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῆς ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τὴν ἁγίαν Σύλληψιν διαγγελισαμένου τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος. ὃς ἔργα τοιῶν, ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεὸς, διήγαρε τὴν ϛειρεύσασαν νηδὺν, εἰς καρτογονίαν· καὶ τὴν ἐν ἀταιδίᾳ τὸν βίον καταγηράσασαν, παιδοτόκον Μητέρα παραδόξως ἐργάζεται. Ἄξιον τέρας τῆς δικαίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτο-

αὐτήσεως τῷ διηµίων, τὸ παραχὼν, ἐξ ἧς αὐτὸς ἔµελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγκάνησιν τὸ ταυτὸς, Θυγατέρα τεκεῖν τὰς σώφρονας ἐδοκήσας, Γαννήτορας Θεοῦ, καὶ ἀνθρώτων µεσίτορας, τιὼ πρὸ αἰώνων ἐκ τασῶν γενεῶν γενήσεσθαι προωρισµένιω τε, καὶ ἐκλελεγµένιω. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ σωάξις ἐν τῷ σεβασµίῳ οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐραυίοις, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Ὠδὴ ζ. Τὰς ἐν καµίνῳ Παῖδάς σε.

Ἧς ἀταιδίας ὄναδος φυγεῖν, ἱκέτδεν Ἄννα τὸν Δεσπότιω τῦ ταυτὸς. καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συµπαθὴς φωνῆς ἀκύσας, τιὼ αὐτὸν κυήσασαν, καρτὸν παρέχεν αὐτῇ, καθὼς ἠυδόκησε.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀτάρχεται Ἄννα, ἐξυφαίνεσθαι γαστρί. ἰῶ ὁ Θεὸς καὶ Βασιλδὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται. καὶ πατανώσα ἐχθρὸς, τὰς τολεµῦντας ἡµᾶς.

Ὁ µῦρον τὸ δῶδες ἐν γαστρὶ, σωιέλαβες Ἄννα, τὴν τὸ µῦρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς ἀσδεξαµενίω τὸν Δεσπότιω, τὸν τνοὰς τῆς Χάριτος, τὰς διανοίας ἡµῶν δῶδιάσαντα.

Ὡς τῆς Τελειόθ. σπασε Χριστὲ, δοξάζοµεν· ὅτι ἐκ Παρθενὸς σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωτικῶς, πάντα ἠνέχθ· µὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Γησῦ, ἃ καὶ ἰωώθης ἡµῖν.

Ὠδὴ ἡ. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Λαβὶδ ἰῶ προέφησε, Βασίλιοσαν ἰδὲ, γαστρὶ ὑποδέχοµαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ· καὶ πέζω τιὼ πάντων, προσασίαν τισῶν, τιὼ τὸν Βασιλέα, Χριστὸν µέλθσαν τίκταν.

Γῇ ἰῶ κατῴκησεν, ὁ γῆς Δηµιοργὸς, τὸ σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα κιβωτὸς, ἡ ράµνος τῦ µάννα, ἐν νηδύϊ Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκόσης ἀτάρχεται βλαστάνειν.

Βάτος ἡ ἄφλεκτος, λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔµψυχος θάλαµος, Κυρίθ τῦ Θεῦ· ἡ σῶτιµ· ῥάβδ·, ἐν Γαστρὶ τῆς Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκόσης, ἀτάρχεται βλαστάνειν. Θεοτοκίον.

Ναίσησον κάµενον, εἰς βάθη µε κακῶν· τὸς νῦν τολεµῦντάς µε, τολέµησον ἐχθρὸς· τρωθεῖσα ἀπότοις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνὴ µὴ ταρείδης, ἀλλ' οἰκτειρον καὶ σῶσον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ζωοδόχον τηγιώ.

Ἣν ζωοδόχον τηγιὼ συλλαµβάνουσα, Ἄννα θεόφρον, χαραὶ νιῦ ἀνάλαβε. τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, εὖδον ἐν κοιλίᾳ σου, ἀσδεχοµενίη φωτὶ δηµιοσιίης, ἀςραττοµενίη τὸν Κτίσιω µεγάλιωον.

Ξιωωρὶς ἡ σεττὴ καὶ ἀοίδιµος, τῦ πρὸ αἰώνων Θεῦ οἱ Προτάτορες, οἱ τῦ νόµυ φύλακες, ἀκριβῶς γενόµενοι, οἱ ἀταρχιὼ τῆς χαρᾶς γεγενηκότες, Ἰωακείµ τε καὶ Ἄννα τιµάσθωσαν.

Ἣν Δανιὴλ ὄρος µέγα πεθέαται, καὶ Ἰωὴλ γιῶ ἁγίαν τετίρηκε, τύλιω ἀδιόδλτον, ἄλλος ἰῶ προέφησεν, ἐσφραγισµενίω τηγιὼ καὶ θεῖον τόκον, τιὼ Θεοτόκον Παρθενίου ὑµνήσωµεν. Θεοτοκίον.

Πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, καὶ ἀτορρήτε τῦ Λόγυ σαρκώσεως, τὸ θυµιατήριον, τὸ χρυσῦν, ἡ τράτεζα· ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐνατετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθενίου δοξάζεται.

Ἕξατος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄξροις.

Τῦ Θεῦ Σοφία, οἰκοδοµᾶ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ σάρας νηδύ·, τιὼ Θεοτόκον Μαριάµ· ἰῶ µακαρίσωµεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατ' χρέος. Θεοτοκίον. Ὅµοιον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῷ γηγενῶν δόκλησία· ἁµαρτωλῶν προσασία, Χριστιανῶν ἐλτὶς µόνη, καὶ κοσµικὴ προµήθεια, ῥῦσαι τυρὸς ἀτελῆς µε.

Εἰς τὸς Αἴνους, Πᾶσα τνοὴ, ἱσᾶµεν, ξ. δ'. καὶ ψάλλοµεν ξ. ἦχ· α'.

Τῶν οὐρανίων ταγµάτων.

Τῶν αὐθρώτων τὸ τρῶιω φύσις σεραδέσα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐλτίδος, ἀταρχιὼ δόσεβείας, βλασάνα τιὼ Παρθενίου· δι' ἧς τῷ καλῶν, δόφεια κηρύττεται, ἐν τῇ συλλήψι τῇ ταύτης ἐτὶ τῆς γῆς, ἐτιδῦναι τῇ ἐλδίσι Χριστῦ. Δίς.

Ἀδιόδλτος τύλη τῦ Βασιλέως Χριστῦ, τῇ τῦ Θεῦ βυλήσι, ἐν ἀκάρτῳ νηδύϊ, τιὼ ἵδρυσιν λαµβάνι, ἧς ἐτὶ γῆς, προτιθεµενίης ἀρθήσονται, τῷ οὐρανίων αἱ τύλαι, καὶ τοῖς βροτοῖς, παραχωρήσουσι τιὼ εἴσοδον.

Ὧν πρὸ αἰώνων ἀῤῥήτως ὑπὸ Θεῦ τοῖς βροτοῖς, προκηρυχθέντων θείων, καὶ φρικτῶν µυστηρίων, προοίµιον τῇ τίσι, ἡ τῆς ἀγνῆς, καὶ Θεοπαιδ· σύλληψις δι' ἧς τὰ ἔργα τῦ σκότους καὶ τῷ παθῶν, ἐκκοπιῦται προµιμύεται.

Δηµόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερροίας

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαβὶδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τῆ Ἰωακὰμ βλασαύαν ἀπάρχεται, τὸ αὔξος τὸ μυστικόν. ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔξυμνήθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λατρείαν, τὰ ταὐτὰ Ζήτα Σεπτεμβρίου θ΄. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ί.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου. Ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίων Μαρτύρων. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου. Ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἁγίου Ὄσιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Στυλιτῶν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ξ΄. ς΄. καὶ ψάλλομεν ξ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανὼν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, τῆς ἀγάπης ῥᾴθρον μὴ κενούμενον. φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον. ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πρᾶος καὶ ἀκέραιος. ὁ ἀτλότητι ἀληθεῖ καλλωπιζόμενος. ἀνθρωπε ἐπουράνιε. ἐτίγαε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα· ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος. αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Στυλιτῶν Πατέρων δόξα· ὁ ταῖς νοεραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀτλῶς σε λόγων θείᾳ χαρᾷ, ἐχθρὸν τὸν ταμιτόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας. καὶ τὸ δόγμα τὸ εὔθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι. παντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανώτατα, εἷς δοξάζων τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προαναρχῳ, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶν ἀνθρωπος ἀτονεκρώσας σαρκὸς, νεκρὸς ἐν χαρᾷ Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χαυσοῦν ἐργάσω. καὶ τοταμοῦ τὰς ὁρμὰς, προσδεχῇ σε Πάτερ ἐχαλίνωσας. νυκτὸς Βασιλεῖ δὲ, ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος· ὅθεν μεγαλοφώνως σε, τὸν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λαμπρῶν Στυλιτῶν, τὸν ἱεραν κόνιν σέβομεν. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος α΄.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Στυλιτῶν σοφὲ, τὸν νεκρὸν ὥσπερ ζῶσαν ἐπερώτας, δι' ἀγάπην Θεοῦ. ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χαυσοῦν, ὁ τενίων ἀσκῶν. ῥοῦν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ. Βασιλεῖ δὲ ταρέσης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ. νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής. τὸν πίσιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσων Πατέρων πολλῶν. πάντα οὖν ἰσχύων, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Τὸν παγκόσμιον δόξαν.

Τὰ Ἀναγνώσματα, ζήτα ἐν Ἱεραρχίᾳ.

Εἰς τὸν ξ΄. ξ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Νεφέλαι φωτὸς.

Πανήγυρις φαιδρὰ, ἱεραὶ παυδαισίαι, δεῦτε πίστοι μεθέξωμεν. Στυλιτῶν καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἑσιάτωρ ὢν πνευματικός. ὃ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, οἱ πράξεις ἀθάνατοι. αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀτλὲς, τὸ φιλανθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν. ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε. ξ΄. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Μεγίστων ποιητὴς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Στυλιτῶν σοφέ. τοῖς μὲν τοι καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπερ φέγγος τὸ ἡλιακόν· τοῖς δὲ καταλαμπρύνας Κόσμον τὸν περίγειον, ὑπερ ἀστρατὰς Οὐρανοῦ. ἀμφοῖν ὡραιότατος δεικνύμενος ὄντως, τῶν προσφιλόντων ἐν πίστει ταῖς προσασίαις σου.

Δόξα. Ἰδιόμελον, ἦχος β΄.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ ὅσιε Στυλιτῶν σοφὲ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀνεδείχθης. ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προΐστωρ γενόμε-

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

νος,

νος, Αἱρεσιάρχας ἐξώθησας· καὶ τὸ Ἀρείου τὸ βλάσφημον σωφρονικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας. διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σῴζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Τῇ σῇ σὺ πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Κανόνα Πίστεως.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν ἁγίων. καὶ ἦχος γ'.

Τῇ ὡραιότητα.

Ὅ Φιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἅγιε, καὶ ταῖς σῇ λόγων σου, νάρθαις ἀπέτηξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν Ἄρειον Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας ἰατρὸς παναοίδιμε. καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε ἀπήλασας. διό σε σωζόμενοι, Ἱεράρχα, τῇ μνήμῃ τῇ σῇ τὸν αὐτὸν, Δόξα, τὸ τέλος.

Καὶ νῦν. Θτ. Τῇ ὡραιότητα.

Μετὰ τῶν Πολυείλεον, καὶ ἦχος πλ.

Τῇ σοφίαν καὶ Λόγον.

Τ Ὸν Ἀκτῖνος καὶ μύσαις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ παντέπτῳ φιλοσόφων, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δυνάμιν. ἀῤῥήτως μάκαρ ὤφθης, εἰκὼν ἰσότιμος. καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογμάτισας. ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίνοιαν θείαν, καθαίρεις τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθενὲ Μήτηρ Θεοῦ.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν τεσσάρων ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ἅγ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτα εἰς Ἱεράρχας. ὁ Ν'. καὶ τὸ Ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β'.

Π Ἀτέρων ἀγλαΐσμα Στυλίδων σοφὲ, καὶ ἀκροθινίον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αὐγῇ, τῆς Οἰκουμένης φωτίζων τὰ τέρατα· καὶ τῆς λύσεως Ἀρείου καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σῴζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰ Ἁγίου εἰς ἡ. Ὠδὴ ε'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέρρωσε.

Π Ἡν τραχεῖαν γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανισάμενον, τῇ καρδίᾳ μου καταπραΰνον κλύδωνα· ὅτως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγονὼς ἀνέφημήσωσε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Στυλίδων ἐχρημάτισας· καὶ τὸ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατετλύτησας ἔλλαμψιν. ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς ἀληκτῶς σε μακαρίζοντας.

Ὡ Κ τοιμνίων ὥσπερ τὸν Δαβὶδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ τλασεργὸς λογικῆς τοίμνης ἔθετο, τοιμένα παναείσον, τῇ ἀτλότητι, καὶ πραότητι λάμποντα· καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε τοιμὴν καλλωτιζόμενον. Θεοτοκίον.

Π Αναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, φώτισον ἁγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχήν μου δέομαι· τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τὸ σκότος ἐξαίρουσα, τὸ τῆς ἁμαρτίας· ὅτως σε μακαρίζω.

Ὠδὴ ς'. Ἐν τέτρασι τῆς πίστεως.

Π Ὸν νᾶσον ἀταθάλου καταλαμπρύνας, καὶ θάλα τανανύσας καθωραΐσας, χαίσματα τῷ Πνεύματι ὑπεδέξω, διώκων πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Π Ὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρότον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας. οἰκτίρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες χρυσὸν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντάξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Τ Ὴλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἀταθάλας· ἀσέδους εἰς τὸν γνόφον τῆς θεωρίας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σε ἀσεδέξω, νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου. Θεοτοκίον.

Θ Εράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω. ὃν οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Παναμωμε· καὶ ὃν οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Καὶ ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Π Οῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Στυλίδων μακάριε. ἔλαμψας γὰρ τῷ Κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χαίρεται ἰαμάτων, ἀτασράπτων τοῖς πᾶσι. διὸ καὶ ἑορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Ἕτερον. Τῇ σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐ Κ τοιμνίου προβάτων ἐτίσατο, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας προχειρισθείς, τοιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Στυλίδων ἀπέλαμψας. κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν

δύσε-

δ᾽σεβάς τόα, αὐτὼ ἐκτρεφόμενος. ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὼ τίσιν ἐτράνωσας, ἐν σοφίᾳ τῆ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ταναίμωμος Νύμφη τῆ Ποιητῆ, ὡς ἀτάραυδρος Μήτηρ τῆ λυτρωτῆ· δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τῆ Παρακλήτῳ ταυύμνητε. ἀνομιῶν με ὄντα αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον. σπεῦσον καὶ τῆς τέτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι᾽ ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς αὖθις μελθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρε τρεσβεύσασα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σφαγιάσασα καὶ θανατον Ἰησᾶ, ὁ γλυκὺς καὶ ἡδύτατος φωτισμὸς, τιμῶσα ἡ σύμπασα, κτίσις φόβῳ δοξάζει σε. ἀλλ᾽ ἐμὴ καρδία, δονεῖται καὶ φλέγεται, κατανοῦσα Σῶτερ, ὀδυνάς σαυρώσεως. ὅθεν τὼ χαραύμοι, αὐαζαὶς ἐκ τῆ τάφε, ἀνάταλον Δέσποτα· καὶ θεράπευσον ἄλγος μου, ἡ ταναλωτος κλαίουσα, Θεοτόκος ἐκραύγαζεν. ὧ πρεσβεύων βαλλόμεθα, πρὸς σὲ τὸν ὑπεραγαθον, ὅπως ἡμῖν δωρήσασας, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὠδὴ δ᾽. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένε.

Τοῖς ἀνθραξι, τῆ σεττῆ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν δ᾽κατάτρησον, ὕλην παμμάκαρ ἐνέπρησας. Κόσμον δὲ τυρσόμασι, τῶν ἀρετῶν σε Στυλίδων κατελάμπρυνας. Τῷ θομεύῳ, ἡ νεκράσοι φωνὼ Πάτερ δέδωκε, τοπάμια ῥάμματα, σαῖς ἐτεχέθη προσάξεσιν. ὤφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς, θεαν χάριν κληρωσάμενος.

Ἐκρώσας σε, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσας θεότνλσε, νεκρὰς ἀναέσησας, ζωοποιῷ σε προσρήματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τὼ νεκρωθῆσαν ψυχώμου, Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφῆται σε, μυσηρίε τὸ βάθος προήγγαλαν, τὸ ἀκατανόητον. μόνη γὰρ ἔτεκες ἄφραντε, τὸν ἀπερίοριστον, σεσαρκωμένον δι᾽ οἶκτον ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ε᾽. Ὁ φωτισμός.

Ὁ Ποταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, ὅσιε καρδίαν πᾶσι δωρᾶται, ῥῶσιν πλουσίαν, παύτας πρὸς δόξαν διεγείρει τὸ σὲ δοξάσαντας, καὶ θαυματουργίαις παντοίαις τιμήσαντα.

Ἐ βασιλὰς, ὁ ἐτίγαιος μάκαρ τῆ Βασιλέως, τῆ Ἐτερανίε σαφῶς ἐτέγνω, γνήσιον δῶλον, καὶ χαρίσματος θείε, πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρέναισε, μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεὸν μιμυόμενον.

Οὗ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σε τὰς εἰσόδες, ἀνατετάσας· καὶ τοῖς πᾶσι τὰ παύτα, χρηματίσας καὶ προμηθάμενος, ὧν ἐν περιῆσα, Στυλίδων Μακάριε. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθεύσα, Πατρὸς ἀνάρχε· ὃν ἐκδυσώτα ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σε, οἰκτειρῆσαι τὰς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῆ καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ὠδὴ ς᾽. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ Χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισαι, τῆ ὑπὲρ χρυσὸν ἀταθέᾳ ἀγράπτωντι, καὶ πλουτοθεύτι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τῆ Πνεύματος.

Καθαρῶς λατρεύων τῆ Δεσπότῃ σε, πλῆθος ἔσχες ὅσιε, καθυπακοὴν σοι, Ἀγγελικῶν δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ὁ Περίδοξος παύσοφε βίος σε, Κόσμῳ σε περίδοξον Πάτερ ἀργάσατο. διὸ πλουσίοις θείαν μνήμην σε, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε. Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σε, γέγονεν ἀτάραυδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε παυύμνητε.

Κοντάκιον, ἦχος β᾽. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὦ τόθι Χριστὲ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν τετρωθεὶς, τῇ αὐγλῃ τῆ Πνεύματος· πρακτικῇ θεωρίᾳ, πλουσίως εὗρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν. Ὁ Οἶκος.

Ὃν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον, Ἱεράρχην Κυρίου ἀνυμνήσωμεν Στυλίδωνα, τὸν τῆς Χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι τερπόμενον πᾶσι· καὶ ὡς θερμὸν, καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως. ὡς τῶν πόνων προσάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν. ἔτος γὰρ θείῳ βουλήματι Ἱεράρχης τισὸς ἀναδέδεκται, Αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Τῶν-

Τῷ αὐτῷ Μωὶ ιβ'. Μνήμη τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματυργῦ Στυλίδωνος.

Ὁ Θαυματυργὸς κἂν τέθνηκε Στυλίδων,
Τῦ θαυματυργᾶν ὐκ ἔληξεν ἀστέτι.

Ἀμφὶ δυωδεκάτῳ Στυλίδων βίοτον λίτε τόνδε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνυ τῦ Μεγάλυ, καὶ Κωνσταντίυ τῦ Υἱῦ αὐτῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλῦς, τῇ καρδίᾳ τατανός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς τοιμὴ προβάτων· ἔπαυα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴ αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐτίσκοτος κατέχη. Ἐπὶ τοσῦτον δὲ ἡ χάρις τῦ ἰαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. καὶ γὰρ ὀν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετόν· καὶ πάλιν αὐτῦ τῇ ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' ὀλίγης. καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῦ σιτοκατήλων, ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῦ ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον σωιέχον. Καὶ ὅφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτῦ τῇ τῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀπεκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ῥεύματα ἔστησε. καὶ πόρνην τολμήσασαν προσψαῦσαι, ἔξαπὰν ἔπεσε, καὶ ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς. Καὶ τὰς ἐπὶ λόγοις φρονέντας μέγα, ἐν τῇ κτ' Νίκαιαν Συνόδῳ, δωρεὰν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος ἐτεχόμισε. καὶ γυναικός τινος παρακαταθήκην ζητέσης, ἤδη ὄσαν τῇ αὐτῦ θυγατέρα νεκράν, ἐπανερόμενος τὸ παρεπέδη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τόπων Κυρίᾳ ἀπέδωκε. καὶ τὸν Βασιλέα Κωνσάντιον τῦ σωιέχοντος πάθος ἀπήλλαξε. καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κτ' πλεονεξίαν τῇ αἶγα λαβᾶν βελόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκάνης αἰγὸς πρὸς τῇ μάνδραν ἀπὸ τῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ μεταχωρέσης· μετὰ δὲ τὸ τῇ τιμῇ αὐτῆς ἀπαρεθμήσασθαι τὸν ζῶνάμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μανάσης. Γάσατο δὲ καὶ τῦ Διακόνυ τῇ ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν ἀχλὺν ἐπιτρατὰς σὺτινι καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ζέτανε, καὶ ἀθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέχη. Τέτῳ σωυτακόντες ὤφθησαν Ἄγγελοι. καὶ τῷ Πνεύματί σε, ἀντιφθεγξάμενοι· ὃν τῷ τῇ ἀρνίῳ σωήθως ὀν τῇ Ἐκκλησίᾳ δίδναι. Τῶν γὰρ ἐν λαμπάσι φωτῶν παρὰ τῦ ὑπηρετῶν ἀναφθεύτων ὀλίγων, καὶ τῦ Ὁσίυ δυσχεραίνοντες ἐπὶ τέτῳ, μὴ παρᾶναι τινὰς ἔλεγον ὀν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δᾶθαι πλέονος δαδυχίας. ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλες ἔχει ὀν ταῖς ἐκχαῖς συμψάλλοντας. Ἡ δὲ ὀν τῷ λύχνῳ ἤδη μαραινομένυ τῦ ὀν αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς εὐθείαν, ἡ ζαίφνης τῦ ἐλαίυ ἀνάβλυσις, τίνας ὐκ ἐκτλήττει τῷ θαύματι; τολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θέας περὶ τῦ μελλόντων ἐθέπισε. καὶ τὸν Ἐτίσκοτον Τελφύλλιον νοθετήσας, τοῖς ὀν Κόσμῳ τερτνοῖς προσκάμενον, τοθᾶν τὰ μέλοντα μᾶλλον ἔπεσε. καὶ τῇ μοιχλθεῖσαν γυναῖκα, τῇ μηδὲ ζομολόγησιν δεχομένῃ, ἀλλ' ὀν τῷ τίκτειν, τὸν ἴδιον αὐδρα πέθουσαν, ὅτι ζ αὐτῦ ἦν τὸ ἐγκυμονέμενον, καί τοι μησὶ ἕκοσιν ἀποτλάσαντα, καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐτιτιμήσας, θανάτῳ παρέδωκε. Τέτῳ θέρες ὥρᾳ ὀν Ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσε πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλῦντος τῦ Θεῦ, τὴν ἐπ' αὐτῷ γεννσομένην τιμήν. Οὗτος δὲ ἰῷ συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβαὶ ἐς τὰς τῇ τοίμνιν αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. ὃ μόνον γὰρ αὐτὰς ἀορασίᾳ κρατηθέντας, τῦ πάθος ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κρεὸν εἷα ἐπιδὰς, ἀπέλυσεν ἑπτατόν· ὡς αὖ μὴ ὦσι μάτην ἠχρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπισθὲν τοίμνιον ἰθυΐας καλῶς, πρὸς τῇ τῇ Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετεπάξατο. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῦ σωαξις ὀν τῷ Ἀτοζολέῳ τῦ Ἁγίε καὶ κορυφαίε Πέτρε, τῷ συγκαμόντι τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ὡσέως τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ τὸ πρᾶον, Ἰὼβ τῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων Γερώτατε· ὃ ὢν ἀλογημόνως καὶ ὑπερένδοξος.

Ψ Εκάδες τῇ κάρᾳ σε ὀν ὥρᾳ θέρες, ἀραῖαι ζάζεσαι, τὸ μέλλον προεσήμαινον. Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τῇ θέαν μνήμην σε, ὅσιε ἐδόξασε τισὸς, καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σε. Ὑνόδῳ Πατέρων σὲ Θεὸς δοξάζει, ὀν κείσε τὸς λόγος σε, φυλάξαντα μακάριε· ὃς τίσε προσήγαγες τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον

μωραί-

μωραίνοντας σαφῶς. καὶ καταργοῦντας τὴν τότε εὐσεβειαν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυι ἐβλάσησας ἀῤῥήτῳ λόγῳ, Παρθενέ ὡς ἄμπελος, τὸν πᾶσιν ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζουσα, τὸν ἁγιάζοντα, καὶ πάντας δικφραίνοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην, δαιμόνων ξεαίροντα.

Ὠιδὴ ἡ. Κάμινος τοτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐτομβείαις, τῆ Θεῖα Πνεύματος καπέσβεσας. καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ξεαίρουσαν πᾶσι τίσασι ταύτοτε προσιόντων, μάκαρ Στυλείδων πανόλβιε.

Ξένος εὐθὺς, πρὸς συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπῃ φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος· φρονήματι κοσμούμενος ὅσιε ὀρθοδόξῳ. ὅθεν σε τίσι γεραίρομεν.

Ἀλλοίοι φωνῇ, ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν. ὦ θαῦμα ξεαίσιον. ὢν παράδοξον μυστήριον. ὦ χαίρετος ἧς ἔτυχες, βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῷ ἀξιάγασε. Θεοτοκίον.

Ἁθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σε τανύμνητε· τὸν νοῦν μου ἀρωμάτισον, τῷ ψυχῷ μου φωταγώγησον· καὶ βαίναν με ὁδώσον, τείβους πρὸς σωτηρίας· ὅτως ἀεὶ μεγαλύνωσε.

Ὠιδὴ θ'. Ἀνάρχου Γενήτορος.

Ἀνάρχου Γενήτορος τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Πάτερ καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων μεγαλυνθείς, καὶ τῷ αὐομένων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα ταμμακάρισε.

Ὀλύφωτε Ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώτισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκιωσε, τοὺς τῷ φωτοφόρον σε μνήμῃ, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωτον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σε.

Ἀθεα σκιώματα, ἡ τύλη ἡ ἐραυίος, ἡ τῷ ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τῷ ἡγιασμένῳ ψυχῷ σε, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένῳ, ταμμάκαρ ἐδέξαντο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Θεοτοκίον.

Ὁ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σε, κατατλήττει Ἄγγελος, Θεοχαρίτωτε. θέλγει τῷ Οσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερεῖς δοξάζει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τῷ ἐλπίδι τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑξάτης. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, σὲ καὶ πέρασι πλείοις, ὁ Κύριος μακάριε. ἐν γὰρ θείᾳ Σιωνίδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας. καὶ νεκροὺς ἀνέστησας. τὸν ὄφιν χαλκοῦν ἐργάσω. τοταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, παραδόξοις προσδιχαῖς, ἀνέστειλας καὶ μετῆλθες. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν τοῖς ἄγροις.

Θεῖος οἶκος σε Κόρη, θαυμάτων ὤφθη πλησία, χριμπη τηγάζουσα πᾶσι, θαυμάτων καὶ ἰαμάτων, Θεοκυήτωρ τελάγη. διὸ τιμῶμέν σε τόθῳ, καὶ μεγαλυνόμεν πίστει. Εἰς τοὺς Αἴνους, ᾗ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες. ὅθεν ἁπλῶς, δογματίσας Τριάδα πίστει, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ σωφρόνων, καὶ τῷ Σιωνίδον ἐκύρωσε. Δόξα.

Ἀῖς οὐρανίας ἀκτῖσι τερπλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τοὺς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τοῖς πίστει καὶ νῷ, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεομακάρισε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλείπης ὑπερδίχεσθαι.

Οὗ ἀμπελῶν ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῇ ἐντολῶν ἐδαίχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε. διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δικαίωμον· ἀδιαλείπτως προσδίχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Στυλείδων σοφέ. Δόξα, ἦχ. δ'.

Σὲ Πάτερ Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γνώμονα ἔμπλεως, καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' εὐαρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τὰς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας. καὶ τῷ ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, σύλος ἀναδέικνυσαι, καὶ δυσσεβείας πρόμαχος. ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν ἀς χαλκοῦν μετέβαλες, καὶ νεκροὺς πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγασε, καὶ Διδασκάλων σωτόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠιδὴ γ'. καὶ ς'. Ὁ Ἀποστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Καυχήσονται Οσιοι ἐν δόξῃ.

Ψαλ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες, καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

℣. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ' Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ζήτει τὸ Χρυσοστόμου τῇ ιγ'.

Τοῦ Νοεμβρίου Μηνός.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λευκίας τῆς Παρθένου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λάμπου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀριανοῦ. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἐκ Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου· ζήτει τὴν Ακολουθίαν ἐκ Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ Προφήτην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ. ζήτει ἐκ βάλῃ τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ τὴν Κυριακὴν τῶν Προπατόρων· καὶ Κανόνα, καὶ Τροπάρια τῶν τριῶν Παίδων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ Μάρτυρα.

Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσάμεν ξ'. ί. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀποστολικὰ γ'. Καὶ τῶν Προπατόρων ξ'. προσόμοια δ'. ἦχος πλ.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Ὧν Προπατόρων σήμερον τιμῶντες, τελοῦντες μνημόσυνα, ὑμνήσωμεν Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάσιον τὰ παράδοξα τούτων, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπέραντον, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν τὴν Ἁγνήν. ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τροφὴν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ Τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ· ὁ ἁλογήσας Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ ἀδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς· ἵνα τοὺς τριῶν ὀλιγήσαντας, σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, σαυρῶσαι, καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβας τῷ θανάτῳ τὰ δεσμά· συνεγείρας τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σοι Χριστὲ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τῷ Θεῷ, τερετάτην μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν Σάρκωσιν Χριστῷ. καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δυνάμιν πυρός. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής. ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀσβέστῳ, καὶ αἰωνίῳ λύτρωσαι πυρός. καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὡς ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ τρισοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σε, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς, καὶ τῷ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σε ἔλλοτιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δλτέραν σε, ἔλλοτιν πᾶσι προδηλῶν, ἑώρων ἐκραύγαζεν· ἕως ὃ θρόνοι ἐτέθησαν φησί· καὶ Κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τὸ πυρὸς ἐτέρη τοταμός. ὃ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀναστάσιμον.

Οὓς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας δι' ὑμνήσωμεν σήμερον τρισοί· Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, καὶ Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας. Δαβὶδ τὸν προφήτην, καὶ Δανιὴλ τῷ ἐπιθυμιῶν Προφήτῃ· καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, σὺν αὐτοῖς δοξάζοντες, τοὺς τῇ καμίνου εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θτ. τὸ ἀ. τοῦ ἤχου τῆς Ὀκτωήχου τοῦ ὕψους. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ τῆς Μονῆς, ὡς σὺν Θεῷ. Δόξα, ἦχος ἀ.

Πολίδας αἰσχύνοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἃ μακαρίζονται. καὶ τὰ ἔτη τοῦ Πνεύματος κατάμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν. νομίμως δὲ τὸ τέλος διανύσαντες, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου, τὰ ἀποστίχα, καὶ τὰ κτ' Ἀλφάβητον.

Δόξα, ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύγημα, οἱ φιλεόρτοι δεῦτε ψαλμικῶς ἀφνιήσωμεν. Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνὼχ Νῶε Μελχισεδέκ. Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών, Ἰησοῦν Σαμουὴλ καὶ Δαβίδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν, Ἰεζεκιὴλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα· ἅμα Ἠλιοὺ, Ἐλισσαῖον, καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν, καὶ τὸν Βαπτιστήν· καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ Γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπορῶς ἐκ θείου Πνεύματος.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Προπατόρων, ἦχος β'.

Ἐν τρισὶ τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνησθεῖσα μένος Ἐκκλησίαν. καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρτὸς ἄκλητος, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. Ἡ σειρὰ τῆς ψαλμ. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγ. τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο' Ν'. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου. τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων εἰς δ'. καὶ τῶν Προπατόρων εἰς δ'. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν. Θεοφάνους. Ὠδὴ ἀ. ἦχ. πλ. Γραφὴν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ἡμάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ ἀγενεῖς Παῖδες, καταττύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Τρίφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῷ ἀβροδιαίτων τοῖς ἰδέαις, τῷ βασιλεῖ ὡραιότεροι φάνυσθε. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαβὶδ, βλαςήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατράσιν αἶνον ἀκόπως νῦν ἀσφέρω. Ἰωσήφ. Ὠδὴ ἀ. ἦχος ἀ. Χριστὸς γεννᾶται.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ ἐκλάμψασι· καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμῃ θείᾳ, τεθεραπεύκόσι, καὶ ἀδύτῳ φωτισμῷ νῦν ἀπολαύσασι.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος· καὶ τούτων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγυμνωμένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἑτεραιοίοις, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

ΤΟν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ δί-
καιον ἐνεσάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ
Κύριος· τὸν δὲ μιαιφόνῳ πάλαι χειρὶ, τε-
θανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον
Μάρτυρα. Θεοτοκίον.

Τῆ Ἡπῶν ἐνθέων ἀκέσωμεν, βοῶντων τῇ
Χριστῷ τιμὴ αὐάδαξιν. ἰδὲ γὰρ σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπαράνδρου, ὃν τὸν φρικτὸν, τόκον προμιμνύα, Ἀστρολόγοις ὁ
ἀστὴρ ἐτιφαινόμενος.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΓΥνεσιν κτησάμενοι, τιμὴ θεοδίδακτον
Δέσποτα, Παῖδες Δαβὶδ, νόμους τοὺς
πατρῴους θεοφρόνως ἐτήρησαν.

ΠΥρ ὁ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα
σώματα, τῶν δυσσεβῶν. διὰ γὰρ νη-
στείας, ψυχοτρόφου ἠρδύοντο.

ΑΙνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον
ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς κα-
μίνου, θαυμασῶς δροσιζόμενοι. Δόξ.

ΤΝα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενδύοντος
σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σῴζας ἐν καμί-
νῳ παρθενδύοντα σώματα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

ΤΔεται ἐν Κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς
τὸν Κτίσιν διάτυπον. ὃν γὰρ ἀμέμ-
πτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν
ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώ-
ντων βοᾷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

ΓΤόματι καὶ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ Ἑνὸς ὁ
θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως,
τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἥλπισεν ἐν
πνεύματι· καὶ διαρέσεως βιώσας ἐν γῇ, κλέος
ἀπηνέγκατο.

ΤΕρολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἑνὼχ μακαρί-
σωμεν. διαρεσήσας γὰρ Κυρίῳ, μετε-
πέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεὶς, κράτιστον καθὼς γέ-
γραπται, θανάτου οἷα θεὸς πεφυκὼς, δε-
σπότης γνησιώτατος. Θεοτοκίον.

ΗΤὸν ἡ προσδοκία, τῶν ἐθνῶν ἐκ Παρ-
θένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τῇ
κεκλασμένῃ, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐ-
δέμ, Λόγον σωματούμενον, ἀσδεδεγμένη
καὶ φάτνη σαρκὶ, ἐπαναπαυόμενον.

Ἡ Τάκοή. Ἦχος β'.

ΓΙς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλ-
λετο, ὁ θρῖος εἰς χαρὰν ταῖς γυναι-
ξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφο-
τέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι· τοῖς μὲν εἰς
ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὸ κάμινον, ταῖς
δὲ τῇ ἀναίσασιν καταμιμύσας τερπνέρον.
ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΔΑνιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεασικῶς τὸν νοῦν
φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε,
τῶν Αὐτοκρατόρων θεάρχῃ.

ΤΠαράττει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ
καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις. τὸν γὰρ
τύραννον ἐξώργησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σε τα-
πεινώσαι.

ΓΤμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς Μουσικῆς
μέλη ταναρμόνια, τοὺς γονυκλίτας ἀκατέ-
θελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι ἀχυρώτερον. Δόξ.

ΥΜνῆσθαι ταύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι
Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σε τὸν ὑπέρ-
θεον· ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐτεγίνωσκον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

ΤΙνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες με-
λῳδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον·
ἐν τάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλλυνόμε-
νος, ὤφθη τῷ Χριστῷ διαρεσήσας· ᾧ μελῳ-
δῶμεν πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

ΤΔῶν σε Θεὸς τὸ διγενὲς, τῆς γνώμης τὸ
ἀκέραιον, καὶ κτίσεως ταύτα Νῶε τέλειον, δι-
έτερψε Κόσμε σαφῶς, ἀρχηγόν σε δείκνυσι,
σώσαντα αὐτῷ τοὺς ἐκ γενεᾶς, κατακλυσ-
μῷ αἰθητῷ, σπέρμα ὡς αὐτὸς διεπλάσατο.

ΗΩν τὸν φυλάξαντα Θεῷ, τὸν νόμον ἀτα-
ράκτρωτον, καὶ διεθεύτα τότε δίκαιον,
τῇ γενεᾷ ἑαυτῷ· καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι
Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προσάξει ταυτουργι-
κῇ, ὕμνοις δυσεβῶς μακαρίσωμεν.

ΟΙνον καταυγέως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶ
σί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σε, διφραί-
νουσα καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας ταύτοτε, τῶν ἀλι-
κλεινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σε τοὺς
σεμνοὺς, καὶ τιμὴ πολιτείαν τὴν σύθεον. Δόξ.

ΗΓνη ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνα-
κλίνεται, καὶ σπαργανοῦται, ὥσπερ νήπιον.
καὶ Μάγοι αὐτολῶν, Βασιλῆς ἀφίκοντο· τὸ-
τον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς,
βλέψαι, προσκυνῆσαι, σὺν δώροις πιστῶς.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΗΨηθεύτες τὸν νόμον, Σῶτερ ἐκ ἠρνή-
σαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ
μέγας,

Ψηφιακή συλλογή Βιβλιοθήκη Βέροιας

μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν. ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τὸ ἀέργητος, τοὺς τυράννους ἀνδρέως ἐτρέψαντο.

Ἡ Θερῶς ἐμνᾶτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σὰ μυστήρια. ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου καθήμενον, τῇ ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡ Ραιώθητε Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάτφαρον ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, ἀσεβείας τῷ ζήλῳ τυρσάλετε, ἐμπερπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον. Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθενέ, ὄρος προδιέγραψε σαφῶς ὁ εὔθεος. οἱ τρισσοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνεφθέγξαντο, ὡς σωτῆρα καὶ κτίστην, καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν ἀρνεῖ.

Ἐ Παίνοις τιμάσθω ἐνθέοις ὁ Σήμ, πατρικὴν ἐλογίαν καρτέμενος, καὶ ἐναντιάρεσος, δαιμονίμενος Θεοῦ· καὶ τοῖς τῇ Προπατόρων, χοροῖς καταλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῇ ζώντων, τερπνῶς ἀναπαυόμενος.

Ἰ Δὼν ἠξιώθη ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραὰμ τὴν ἡμέραν τοῦ κτίσαντος αὐτὸν· καὶ ἔμπλεως γενόμενος, χαρᾶς πνευματικῆς. τοῦτον ἐν διανοίᾳ, ἀϋτίτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τὸν Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κ Ατῆδες ὡς θέμις ἀνθρώπῳ ἰδὼν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ξενίσας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ. ὅθεν μισθὸν κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας, τοῦ γενέσθαι ἀπείρων, ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Ὁ Πλήρης κενοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ Προάναρχος δέχεται. πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῇ ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῇ ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ῥ Ῥαντες τῇ ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε. οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὡς τοὺς Δαβὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Ἡ Ἔκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον. Ἱερεῖς δὲ, τοὺς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν. Θεοτοκίον.

Γ Λεών μοι τὸν Κριτὴν, καὶ Υἱὸν σὲ Θεοτόκε Παρθενίνε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τῷ δανῶν, Μήτηρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ῥ Ῥώσεως Χριστὲ, τὸ Πάθος γενέσθαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαρίσατε· ἀναγόμενος, τελικὴ διαθήκη τοῦ θύεσθαι. διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὄφθης, ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων δικαίων σκιρτῶμενος.

Ὡ Φθη Ἰακὼβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασαι. καὶ καθ' ὧν, θείαν κλίμακα τεθέαται. ἣ τὸν, Θεὸν ἐπεσήμηνε, σὸ σαρκὶ προσπλακεῖς ἀγαθότητι.

Τ Έργων Ἰωσὴφ, Πατρὸς τὴν διάθεσιν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπώλησαι· εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος, καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ. σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Ἓ Ον ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι. παραγανοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν παραγανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς· καὶ ἐν φάτνῃ τῇ ἀλόγων ἀνακέκλιται. τοῦτον νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν. Κοντάκιον, ἦχος β'.

Χ Ειρόγραφον Εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀχράφῳ ὑσμῖ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱσάμενοι, Θεὸν ἐπικαλεῖσθε· πάχνωον ὦ Οἰκτίρμων, καὶ πεῦσον ὡς Ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσαι βουλόμενος. Ὁ Ὅμος.

Ἔ Κτανόν σε τὴν χάραν, ἧς πάλαι ἔλαβον τάραν, Αἰγύπτιοι τολμηταὶ, καὶ Ἑβραῖοι τολεμήμενοι. μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θανάτου ὁ διώκων ἡμᾶς, καὶ Σατανᾶς ὁ μισῶν ἡμᾶς. ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φῆσαι τῇ ψυχῇ ἡμῶν, ὡς ἐφάσω ποτὲ τῇ Παίδων σου, τῇ ἐν Βαβυλῶνι ἀταύσως δοξαζόντων σε, καὶ βλητέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον· καὶ ἐκ ταύτης κραυ-

γαζόντων σοι. πάχιων ὦ Οἰκτίρμων, καὶ ἀνεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τιὼ βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσαι βελόμεθα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Τὰ χτ τὸν μακάριον Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Βίβλε τῆς Γενέσεως τῷ Θεσπεσίῳ ἱερηθέντος Μωσῇ, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται. Εἰς ἐπήκοον γὰρ χτ τὰς νηςδσίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὥρμᾶτο, καὶ ὅτι ἐθνικός. (Ἦν γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων, οἱ Χαλδαῖοι,) καὶ ὅτι Πατέρα ἔχεν Εἰδωλολάτρην. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἀπὸ τοιούτε τὸ γένος καταγων, οὐδὲν ἔχε κώλυμα πρὸς Θεογνωσίαν. Ἀλλ' ἔτι δὲ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τιὼ τῶν ὄντος καταλῆψιν μᾶλλον ἐχαραγωγήθη. Καταυοήσας γὰρ ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεὸς, καὶ τιὼ ἀπειξίαν τῶν ὄντων σωιδῶν, ἐκ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκυνήσε, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα· καὶ τοῖς ὅση τιὼ φαινομένιν ἀρμοσίαν, καὶ τάξιν ἐπιτιθέντα. Ὃς καὶ χρηματισθεὶς, καὶ τιὼ οἰκίαν καταλιπεῖν κελεσθείς· τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ τίξει διακριθείς. Καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει· καὶ τὸ πολλῶν ἐθνῶν γενέσθαι Πατέρα. Ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτε τὸν Ἰούδαν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστός· καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται. Τοῦτον ὡς Χριστοῦ προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, καὶ Διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτιν τοιᾶν ἐγγύσε, καὶ ὁ χτ διάσασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς χτ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τάχα χτ τιὼ τοῦ Θείε Πνεύματος ἔμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἁπλῶς διαταξάμενοι, καὶ τυπώσαντες. Ἐπὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ ὑπεράγαθος καὶ φιλάνθρωπος Σωτὴρ, γεννάρχιν αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ χᾶν κατηξίωσε, ἐδικαίωσαν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, ὃ τόρρω παύ τιὼ τούτων μνήμιν πανηγύρεως ἄγειν ἡμέραν, ὡς Γενάρχας τε καὶ Προπάτορα.

Ὠδὴ ζ. Παῖδες Θεοσεβᾶς.

Ἦχος Θεοσεβὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ παντοκράτορι. Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συσησάμενος, τιὼ ᾠδιὼ ἀνέμελτον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰ Νεανίων ἐθεολόγα, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τραυῶς ὀπτανόμενον· καὶ ᾠδιὼ ἀνέμελτον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥᾶς τὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, ἐδὼς ὁ κραπῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τεπάρτε τιὼ θέαν, Υἱὸν προαιώνιον, τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν ἐτράνωσεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θέᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάρισε, τῆς Παρθένε τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασθαι, μυσικαῖς εἰκόσι τυπούμενον· Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες Εὐσεβεῖς.

Μνείθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας Μισαὴλ σιὼ τῷ Δανιὴλ, καμίνον σβέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ Χριστῷ συμφώνως ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ὁμίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰὼβ, τοῦ Θεοῦ πανάληθέσατος, πρᾶος, ἄκακος, Εὐθὺς, τέλεος, ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· ὁ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τίξει Μωϋσέα, Ἀαρών τε καὶ τὸν Ὤρ τιμήσωμεν· ἀνθρημένους Ἰησοῦ, καὶ Λεβὶ τὸν ἱερώπατον· Γεδεών τε καὶ Σαμψών, καὶ Βαράκ ἀναβοήσαντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἃ δὲ καθὼς προεῖπεν, ὁ Προφήτης ἐν γαστρὶ σιμέλαβεν, ἡ ἀπειρόγαμος Θεόν. καὶ τεκοῦσα σαφῶς ἐπάγεται, ἐν Βηθλεέμ, ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἣν Ἀβραὰμ Εὐγενίαν, διασῴζειν ἀσεβείζοντες, τιὼ οἰκειοπάτιν πρὸς αὐτὸν ἐκτήσαθε, κρηπίδα τῆς πίσεως, καὶ τῆς ἐλπίδος. Ὅσοι, καὶ ὑπομονῆτε, πειρασμῶν καρτερίας, βοῶντες ἀνενδότως. Ἱερεῖς Εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Οἱ ὡς Φωσῆρες λάμποντες, καὶ τιὼ γιὼ ἀναιώσαντες, καὶ τῆς Εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον σήσαντες, χορο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ροσασίαν ἄδσσι, σὲ τὸν Δ'εργέτιν, καὶ Δεσπότιν τῆδ ὅλων. ὃν Παῖδες Δ'λογᾶτε, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε.

Ἦ Εανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐτηρμεύτιν τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῆδ λεόντων, ἀκωκὰς τεδήσαντες, Δαβὶδ οἱ ἀτόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλσσι. τὸν ἐκ τάρασμῶν, νῦν σεσωκότα Δεσπότιν, οἱ Παῖδες Δ'λογᾶτε, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε. Θεοτοκίον.

Ἦ Τσαγωγᾶται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προζωγραφῆσι, Παῖδες τρεῖς σὺν γεύνησιν, τὸν σὺν οἱ Θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σε, προελθόντα ἀφράστως· ὃν παῖδες Δ'λογῆσιν, Ἱερᾶς ἀνυμνῆσι, λαοὶ ὑπερυψῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Η Μέρον τῆδ ἀπ' αἰῶνος θέαν μνήμιν, ἐκτελέσωμεν θεῶν Πατέρων· τὸ Ἀ'δὰμ τὸ Ἄβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τὸ Ἐνώς· καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀ'βραὰμ, Μελχισεδὲκ, καὶ Ἰ'ὼβ, καὶ τὸ Ἰσαὰκ, σὺν τῷ τιτῷ Ἰακώβ· Δ'λογάτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψάτω.

Ἡ Λάλαγγα θεοπρετὴ θεῶν Πατέρων, Δ'φημήσωμεν Βαραὶχ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν, καὶ τὸν Δαβίδ. Ἱεφθάε Σαμσὴλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὁρῶντα σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Δ'λογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἔ Παινον μελῳδικῶς Θεῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνδρφημοῦντες, Ὡσηὲ Μιχαίαντε, Σοφονίαν, καὶ Ἀ'ββακούμ· Ζαχαρίαν, Ἰωνᾶν, Ἀ'γγαῖόντε καὶ Ἀ'μμώς· καὶ σὺν Ἀ'βδιοῦ καὶ Μαλαχίαν, Ναοὺμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἅμα Δανιὴλ, Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισαῖον.

Ῥ Ἡμασι τελαδικοῖς τὴν Παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν τισὶ Τελάδα· τὸν Πατέρα ἄναρχον, τὸν Υἱόντε καὶ τὸ Δ'θὲς, Πνεῦμα Ἅγιον, Τελάδα ὁμοούσιον. ὧν πᾶσα τνοὴ δοξάζα κράζουσα· Δ'λογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὦ Φθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν σπλαίῳ ὑστερβολῇ, Δ'σπλαγχνίας, Ἰησοῦ ἀτοτικτόμενε. αἰσὴρ δέσε τόῤῥωθεν ἐμνύσσιν, Ἀ'στρολόγοις, ὑμνᾶτε τίσι κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐ Φθάσατε τὸ τέλος, τὸ τετοθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν ἐρανίοις θαλάμοις Παῖδες παννόμβιοι.

Τ Ηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετ' δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν σάκχον καρτοφορήσαντες.

Ἀ Νέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ Δ'φροσύνη καρδίας ἐξανέθησεν. ὅθεν ἀτέδρα γὰρ λύτη κατεσκιωώσατε. Θεοτοκίον.

Ἦ Ομνὺ τὴν τῶ θανάτε, ἔσησας Παρθενίε, τὸν ζωοδότιν τεκοῦσα καὶ Κύριον· ζωοποιοῦντα τοὺς πίσα σὲ μεγαλυίοντας.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Ἴ Σχυϊσε, πάλαι δυναίμεις ἐτοίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰεδὴθ, καὶ Δεβόρα, Ὀλδὰ Ἰαὴλ τε Ἐσθὴρ, Σάῤῥα, Μαριὰμ Μωσέως τε καὶ Ῥαχὴλ, καὶ Ῥεβέκκα καὶ ἡ Ῥοὺθ, αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡ Σσβέσαντας, παῖδας ἁγίους τὴν κάμινον, ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ, τῷ Προφήτῃ, καὶ τᾶσι δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ νόμε διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν νόμῳ τὸν Δεσπότιν θεραπεύσασι.

Ὅ Σοφώτατοι, θεῖοι Προφῆται γεγείωται, Ἀ'βραὰμ ἀτόγονοι, τὸν ἐκ τῶ Ἀ'βραὰμ καὶ Ἰ'σὰκ, τικτόμενον Λόγον θερμῶς, προαγγέλαντες ἐν Πνεύματι. αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰησοῦ, πάντας οἰκτείρησον.

Ἡ Γίασαι, πᾶσα ἡ κτίσις τῇ μνήμῃ ὑμῶν· καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς, ἐκβοῶσα· δέησιν Κυρίῳ ἀεὶ, προσαγάγετε μακάριοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοὺς Δ'φημοῦντας ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Φ Ορέσασμε, ἐκ τῆς Παρθενὸς προέρχεται· καὶ σπλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ἀσυγχύτως. χόρδε ἡ κτίσις, φωναῖς Δ'χαρίσοις μεγαλυίουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον, πανάγιαν συγκατάβασιν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον ὁρῶ. Ἐξατοσαλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἅ Τερων μνήμιν σήμερον, σκιρτῶντες φιλοτάτορες, τοῦ Ἀ'βραὰμ σπουδάζοντες, καὶ Ἰσαὰκ τε χαρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ τολλὴν Δ'σπλαγχνίαν.

Τὰ Δὰμ αὐλφημήσωμεν, Ἄβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνώς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, Μωσῆ, Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρών· Ἐλεάζαρ Ἰησοῦν, Βαρὰκ, Σαμψὼν Ἰεφθάε, Δαβὶδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ σὸν Ἀγνὴ μυστήριον, ὐδὲ νοῦς ἐτεραίνιος, μή τοιγε βρότειος ὅλως, καταυσῆσαι ἰσχύει. πέφυκε γὰρ ἀνέκφραστον, καὶ τᾶσιν ἀκατάληπτον. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος, Λόγος Θεὸς χωρηθεὶς, ἐδόκησε Θεοτόκε.

Εἰς τὰς Αἴνους, ᾳ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου τάντα.

Δόξα, ἰδιόμ. ἦχος βαρύς. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντες τισὶν πανηγυρίσωμεν, τῇ πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῇ σὺν αὐτῷ, τῷ ἐτήσιον μνήμιον, τοῦ Ἰὼβ τῷ φυλῷ, ἀξίως τιμήσωμεν. τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὸν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Γελάσης τύτον, σὺν τῷ Δανιὴλ ἀφημήσωμεν. τῇ Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐα, μεγαλοφώνως βοήσωμεν· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν, τὸν Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὑπερδόξως εὐλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοί. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Προπατόρων. ὨΙδὴ ς'.

Προκείμενον τῆ Ἀποστόλῳ.

Ὡς ἐμεγαλυνθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

ᾳ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. γ. 4. Ἀδελφοὶ, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε ὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους. Ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν. Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, Περιτομὴ καὶ Ἀκροβυστία, Βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα, καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα. Ἐπτανε καὶ κατέλοδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ,

Κεφ. ιδ'. 16 Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ Οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας, καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀναπήρους, καὶ τυφλοὺς, καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων, γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἑωθινὸς ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, καὶ ἡ σωθήσῃ ξιλ. Εἰς δὲ, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν, ξ. ί. καὶ λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εὐ Ἀναστάσιμον, τὰ Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ τῶν Παίδων, ἦχος πλ.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν Πατέρων σήμερον τισὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν· τὸν μεγαλυνάντα αὐτοὺς, ἐν ταῖς τῶν ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα

τισὶν,

τιζῶς, ἐτιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπέραντον, καὶ Θεότοκα Μαριάμ τὴν Ἁγνήν. ἐξ ἧς τὸ ἄφθορ προῆλθε, Χριστὸς βλαστήσας τᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀθάνατον τρυφὴν καὶ σωτηρίαν τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψηκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τῶ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τῶ Θεῶ, τερετάτευν μυστικῶς· ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα, καὶ τὴν Σάρκωσιν Χριστῶ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δυνάμιν πυρός. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιλοτής. ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τῶ ἀσβέστ, καὶ αἰωνίω λύτρωσαι πυρός· καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς ἀνωτάτω βασιλείας σου.

Ὥστερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ τριοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς καὶ τῶ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλλυσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμασὸς, τρανῶς τὴν θείαν διέτεραν σου, ἔλλυσιν τᾶσι προδηλῶν· ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως ὅ θρόνοι ἐτέθησαν φησί· καὶ Κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τὸ πυρὸς ἔτεξη τοταμός· ὃ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Ἕτερα ιζ. προεόρτια, ἦχος δ. π.ά.
χαίροις ασκητικων αληθῶς.

Τρόνσε τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιὼν Θεοῦ ἡ θεία τόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ τιμῶσα τὸν ἀοίδιμον. ἰδοὺ σὺν Ἰέδα γὰρ, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν θαυμάσιον. καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαβὶδ, Ἰησοῦν, Σαμουήλ. πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητ, τυχεῖν ἐξαιτῶμεν, τὸ παρέχοντος τῶ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλε.

Εὗρο ὁ ἐν τυφλῷ τοτὲ, ἐτιδιφρεύσας Ἡλιὸν θεῷ ἅρματι, θεόφρον Ἐλισσαῖέ τε, σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσίᾳ ἅμα σωναγάλλεσθε. σεπτὴ δωδεκάς τε, τῇ Προφητῶν ἡ θεότευκτ, τοῖς γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε· καὶ ἐν ᾄσμασι, πάντες Δίκαιοι ᾄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσῳ τῶ Πνεύματ, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δυσωπῆντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλε.

Ὤφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κρυπτομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοὶ, καὶ Δικαίων δῆμοι κατηγγέλλυσι. μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ Γυναικῶν ἡ προφῆτις, Σάρρα, Ῥεβέκκα, ἡ Ῥαχὴλ, καὶ ἡ Ἄννα τε, καὶ ἡ εὔδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ. ταύτας σὺν ἑαυτοῖς ἀγάλλονται, καὶ Κόσμος τὰ τέρατα, ὅτι ὁ κτίσης τῶν ὅλων, καὶ Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος π.β.

Ἀνιὴλ αὐὴρ ἐτιθυμιῶν, λίθον αὖθις χαρὸς τμηθεύτα θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος αὖθις ἀπορᾶς τεχθεύτα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθεύτα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Πήλαιον ἐτρετίζε, ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκε, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. φάτνη δὲ ὑποδέχε τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδ, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν τέρ καὶ κύησασα δικαίως, ἡ Μήτηρ προσεκυνήσε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ. ι.

Τὸ Κόσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτισται Λὼτ ὁ ἀδελφιδῆς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συναντησιν αὐτοῦ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μετ' τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶ Χοδολλογόμορ, ϗ τῷ Βασιλέων τῷ μετ' αὐτῶ, εἰς τὴν κοιλάδα τῶ Σαβῆ· τοῦτο ἰῶ πεδίον Βασιλέων. Καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτες καὶ οἶνον· ἰῶ δὲ Ἱερεὺς τῶ Θεῶ τῶ ὑψίστω· ϗ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, ϗ εἶπεν· Εὐλογημένος ὁ Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σε ὑποχειρίους σε.

Δευτερονομίου τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. ά. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες, κληρονομήσατε αὐτὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, ϗ τῷ Ἰσαὰκ, ϗ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. ϗ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐσὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐσὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμᾶς· χιλιάρχους, ϗ ἑκατοντάρχους, ϗ πεντηκοντάρχους, ϗ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακόσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ϗ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, ϗ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· ϗ τὸν μικρὸν, ϗ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. ε. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ Κύριος τὸ Θεός σε ὁ Οὐρανὸς, ϗ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, ϗ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ϗ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ϗ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔστι Θεὸς τῶν Θεῶν, ϗ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ϗ ἰσχυρὸς, ϗ φοβερὸς, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, ϗ ὀρφανῷ, ϗ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σε φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, ϗ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, ϗ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σε, καὶ αὐτὸς Θεός σε. Ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα, ϗ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ ἰδιόμελ. τοῦ Ἁγίου ὡς σωθῆτε. Δόξα, ἦχος ά.

Πολίδες ἀσπάττοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, οὓς ἀεὶ μακαρίζονται· ϗ τὰ ἔτη τοῦ Πνεύματος καρτέμνοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἦκεν Οὐρανὲ, ϗ ἐνώτιζε ἡ γῆ. ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς, ϗ Λόγος τοῦ Θεοῦ ϗ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειρανδρε, ἀδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, ϗ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ δὲ τρεπίζε, ἄνοιγε τύλῃ ἡ Ἐδέμ. ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὃ οὐκ ἦν· ϗ ὁ Πλαστουργὸς πάσης κτίσεως, ἀναπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. τῆς Ὀκτωήχου, τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος β.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς διαταξάμενοι. καὶ τῇ τίξει φανεύτες, ἀπόρθητοι σύλοι ἀκλινεῖς. ὑμᾶς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε, τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ· ϗ μεταιχμῖται πρὸς Οὐρανὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε ἁρμοσθῆναι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν δὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, δὲ τρεπίζε πλήρωμα, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τῷ τόκῳ. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπε ϗ ἀγάλλε, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέτακεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ πελάγη τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάριον, ἦχος β.

Θαλάσσα τὰ τῆς τίξεως καταρτώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-

ταύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο. καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων τοιμιὼ, ὡς προβάτων ἐδάκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ παρόντος μηνὸς, ἀδεῖ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν Προεορτίων. προηγεῖται δὲ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων· Ἀναβαθμοὺς δὲ λέγομεν τοῦ ἤχου· καὶ Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν, οἷον τύχοι τοῦ ὀρθίνου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια ζῶν. καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὸν Θεολόγον, τὸ, Τίς ἡ τυραννὶς; Δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι Ἀναστάσιμος Κανὼν οὐ λέγεται. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου δὶς, καὶ τὸ, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως, καὶ τὸ Προεόρτιον. Οἱ Κανόνες· ὁ εἷς, ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης. Εἰς ἡ. καὶ ὁ ἕτερος, ἦχος α'. εἰς ς'.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὁ Κανών. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὀβρσοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαῤῥήσσονται μοχλοὶ αἰώνιοι. τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τῷ σῷ Ἀναστάσει.

Ἡμέρου τὸ κλῆτος, τῶν Θεῶν Πατέρων, Χριστὲ τῷ Γεννήσει προεορτάζει φαιδρῶς. καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παῖδες οἱ τρεῖς.

Πάλαι δεξιῶται, Θεότητα μίαν, τῷ τελευτάσαντι, ὁ ἱερὸς Ἀβραάμ. νῦν δὲ ὁ σώφρων Λόγος, τοῦ Πατρὸς ἐν θείῳ Πνεύματι, τοῖς Παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως δόξασθέντος.

Ἐβραὰμ ἐῤῥύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου· φλογὸς καμίνου δὲ, οἱ θεῖοι Παῖδες τότε· καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται. διὸ νῦν τῷ Γεννήσει, Χριστὸν προεορτάζουσιν.

Τῷ Ῥιθμῷ τῆς πίστεως, τῆς θείας τελειότητα, καταστεφάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ Κόσμῳ προϋτέφηναν. Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, μακαριζόμεσε. τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαβὶδ βλαστήσασα. τὸν Χριστὸν δὲ τέκουσα, Προφήτας κηρυχθέντα τοῦ τεκόντος.

Ἕτερος Κανὼν προεόρτιος, ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεέμ, νῦν αἰτοκυῆσαι. Οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Ὄρη οἱ ὄρη σκιρτήσατε, Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε· λαοὶ καὶ ἔθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἤγγικεν ἐπέρχεται, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ αἰτοκυούμενος.

Πτωχὸς ὁ πλοῦτος γίνεται, πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας. βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπαρογάμου, δίχα τροπῆς. πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῷ ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀχράντως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνέχετο. θεὸς εἶ Ἅγιος, πλὴν σε Κύριε κραυγάζουσα.

Ἀφῶ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Ἣν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς Εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ τυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν τίσι ψάλλοντες, πλὴν σε Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς Σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτίσαντες ἤχμων, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· θεὸς εἶ Ἅγιος, πλὴν σε Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, σὺν τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ νόμος· καὶ προσκιρτᾷ τοῦ

Κυ-

Κυρίε, τὴν θέαν ἔλαβεν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται· ὅτι ἐκ σπέρματος, ἆδε Κύριον σαρκούμενον. Θεοτοκίον.

Σύλληψις ἄνδρα τάθες, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον, Παρθενε, τὸ τόκος σε προῆλθε. τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τὸ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν· ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς οἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηρῷ, συμβελίᾳ ὄφεως.

Ἐν τοῖς ὑψίστοις, σωτεδρίων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τατανωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τιμὼ φύσιν, Υἱὸς τὸ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὼ λαμβάνει, καὶ μέλλει σαρκὶ, τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωτος.

Ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων ϗ πάσης τῆς κτίσεως, βελῆς μεγάλης τῆς πατρῴας, νεῶ τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελῳδούντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κατάβασια. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νεῶ δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε λέγων· τί ἐπιφέρεσθε μῦρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, ϗ σωτηρία τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦν ἐν Σταυρῷ σε θέαν κτίσις, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἔξεστηκὼς ἐβόα. σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ ὡς παντοδύναμος.

Ἐν τῷ Ἅδῃ θέα κάθοδος, σὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, νεκροῖς ζωὴ ἐδάχθη. σὺ γὰρ ἐχθρὸς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, ϗ θράνιον τεῖχον ἀνθρώποις ἠνοίξας. Δίς.

Ἀ τῶν Πατέρων ἀκροθινία, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, ϗ Ἰακὼβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστὸς, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς παντοδύναμος.

Προϊστορήσαντα τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστὲ, ὁ Δανιὴλ τὲς θῆρας, ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, τᾶσιν εὐαργῶς· ϗ προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ πατασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογὸς, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσὸς γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον.

Εὐαγγελοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία ἐθνῶν, ϗ σωτηρία Κόσμε, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σε, ἀλλ' ἀπαύστως σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ἡ μνήμη σήμερον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἡ Ἄβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένε ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀθανάτου ἀμάραντον, τὸν ταύτων δημιουργὸν, τὸν τῇ γῇ τοῖς ἀνθρώποις, πᾶσαν ὡς Θεὸς κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ῥώσει με κλατούντα πονηρᾷ, ϗ γνώμῃ ὀλισθαίνοντα, ὁμοιωθεύτα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τὸ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονὼς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἄλογων ἀνακλιθείς· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὄρος κατασκίε Ἰησοῦ, Παρθένε σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, ϗ βενὲς σωτεύβοντα, ϗ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τὲ πονηρὲ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Κατάβασια. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Θεοφανείας σε Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, ϗ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, ϗ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Ὁ ἔξαστράπτων τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν. καὶ ἀφέμεναι τὸν κλαυθμὸν, ἠγαλλιάσαντο, Χριστὸν ἀναστάντος· τὸ χαίρετε, Ἀποστόλοις διαγγέλλεσαι.

Ἦν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν νόμε ϗ τῆς χάριτος, οἱ ἐκ γένους Ἀβραὰμ ἐν πνεύματι, ψαλμικῶς ἐν πίστει τιμήσωμεν· ὡς προφήτης γὰρ τὸ Θεοῦ, προκατηγγέλατο, Χριστὸν ἐκ Παρθένου. ϗ τότε πρωϊτάντα τὴν θέαν Γέννησιν.

Πρωϊτογράφοντες τραυῶς, τῷ πρὸς ἡμᾶς τὸ Κυρίε ἔλθσιν· τῇ Ἀγγέλε παρουσίᾳ ἐσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὸν κάμινον.

νον· ᾗ ἀτμίδα δρόσε τὸ τῦρ ἀτεργασάμενοι, ὦ τέτῳ τῇ τίσει, εἰκόνα χρυσῆς δόξαν ἐχώνδσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνδίματι. τὸ τυρὸς δὲ τιὼ ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι, ᾗ σωθέντες ἔτοι φθορᾶς, προκατηγγέλλοσι Χριστὸν ἐκ Παρθένε· αὐτὸντις ὡς λυτρωτῇ, τιὼ σωτηρίαν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐν θάφ Πνδίματι δηλῶν, τιὼ ᾗξ ἡμῶν ἀταθῶς σε πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, χρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος. τὸν ἐκ γένες μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰδδα δὲ φυλῆς κτ' σάρκα, Παρθένος ἀδ ἀπορᾶς, ἔρχεται τίκτεσα.

Ἀλλ. Θεὸς ὢν ἀρνίν.

Φύσα Δεσπότης ἐν δόλοις τελᾶς, ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ ὁ παντέλα. ἀδόκησας δι' ἔλεον καλᾶθαι ᾗ Υἱὸς, ἀνθρώτε πανοικτίρμον. διὸ ὢν τῷ σπηλαίῳ, ἑκεσίως πτωχάσας, ἔρχῃ τεχθῆναι ὑτεράγαθε.

Χώρητε φύσα, Χριστὲ Βασιλεῦ, τῶς μικρόν σε ἀσδέξεται στήλαιον; τῶς φάτνησε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησᾶ, Μητρὸς ᾗξ ἀταραύδρε, σαρκὶ ἐτιδημῆντα, ἀς τὰ ἴδια ὅτως, τὲς ξενωθέντας σώσῃς Κύριε; Μνὰς τὴν τοιμένα προῆλθε τεκᾶν· ἀτρετίζε τὸ ἅγιον σπήλαιον· τοιμένες ἐτισπάσατε, Ποιμένα ᾗ ἀμνὸν, τεχθέντα θεωρῆσαι· οἱ Μάγοι μτ' δώρων, ἀτρετίθητε τᾶτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί. Καταβασία. Θεὸς ὢν ἀρνίν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Οὗ βίε τιὼ θάλασσαν, ὑψερμένων καθορῶν, τῷ ταρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τιὼ ζωιό με πολυέλεε.

Ἀνάτε τιὼ νέκρωσιν, ᾗ τὸ Ἅδε ἀγαθὲ, ἀργάσω τιὼ καθαίρεσιν, τεμημέρῳ παφῇ σε θεοπρεπῶς. ζωιὼ δὲ ἐτήγασας, ἀναξὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ, Ἰησᾶ Βασιλεῦ.

Τρότ φιλόξεν, ἡ δὲ τίσις ὑψιλὴ, τὸ Ἀβραὰμ ὑτάρχεσα, Γεράδ τὸ μυσήριον τυτικῶς, δεξάμεν ἔχαιρε· τὸ Χριστὸ δὲ προτρέχων νιῦ ἀγάλλεται.

Ἣν κτίσιν ὑτέταξε, νιῦ ἡ τίσις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρειᾷ τὸ Πνδίματος. τὸ γὰρ τῦρ τὸ ταμφάγον ᾗ ἀναιδὲς, ἠδέσθη τὲς σέβοντας, τὸ τυρὸς τὸν ἐργάτιν, Ἰησᾶν τὸν Χριστόν.

Οὗ Κόσμε τὸ ἄρριον, τῇ κελάσα τὸ Χριστῷ, ῥυθμίζεσθαι ὑτέφιτον, ἁρνίν πρὸς τιὼ θάαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τὲς λέοντας, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ τοτέ.

Μόνος ἀόρατος, ὁραθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐτὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωτος, κατηξίωσε πάντως ὁ Πλασργός· πληρῶν ὃ ὑτέχετο, τοῖς Προφήταις προτάλαι θάφ Πνδίματι.

Ἡδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένε τὸν Χριστὸν, Μαρία Μήτηρ ἀνανδρε· ὃν ἆδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς. αὐτᾶ προχορδεύσιν, οἱ Πατέρες οἱ θᾶοι τὰ γενέθλια.

Ἀλλ. Στλάγχνων Ἰωνᾶ.

Ἐος Οὐρανὸς, ὑτάρχεσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστὸν, δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐτάγη σπηλαίῳ σαρκὶ, ὡς μέλοντα ταῖς λάμψεσιν, αὐτᾶ τε τηλαυγῶς, ταύτα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυγάζειν δι' οἴκτον ἀμέτρητον.

Ἔδες τιὼ ἡμῶν, ὀδυνῶν καὶ κάκωσιν, οἰκτίρμον Χριστὲ, ᾗ ῥῦσαι ἡμᾶς· ἀλλ' ἐκεύωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκχὰς τᾶ Γενήτορος· καὶ ἐσκνώσας ἐς μήτραν ἀταρόγαμον. ἥτις ἀνωδίνως τέχεθαι, σὲ σαρκὶ ἐν σπηλαίῳ προέρχεται.

Ῥη ᾗ βενοὶ, πεδία ᾗ φάραγγες, λαοὶ ᾗ φυλαὶ, ἔθνη ᾗ πᾶσα τνοὴ, ἀλαλάξατε, ἀφροσνίης ἐνθέε πληρόμενα. ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις. Λόγος τᾶ Θεᾶ ὁ ἄναρχος, ὑτὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος. Καταβασία. Στλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθεύτες, ἀλλ' ἀγράφῳ ὐσίᾳ θωρακισθεύτες, τελσμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τᾶ τυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυτοσάτε ἱσάμενοι, Θεὸν ἐτεκαλέσθε· ταχυσον ὦ οἰκτίρμον, καὶ σεῦσον ὡς ἐλεήμων, ἀς τιὼ βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσαι βελόμενος.

Ἕτερον, ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Γ' φραίνε Βηθλεὲμ, Ἐφραθᾶ ἑτοιμάζε. ἰδὲ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βασάζεσα, τᾶ τεκᾶν κατετάγεται. ὃν τερ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐταγάλλονται, μτ' τοιμενῶν ὑμνῦντες, Παρθένον θηλάζεσαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὸ λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τὰς ὁ Θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν Ἁγίων ἀγάλλεται. καὶ τῷ Κτίσῃ προσήγαγον, πρὸς σὲ ὑπαύτησιν, ἐν χαρμοσύνοις λέξεσι. χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα. καὶ τοὺς Παῖδας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας, ἀφλέκτους σωτηρήσαντα ὑπὲρ πᾶσαν σύνοιαν. διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ Νεανίδος. ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων δικαίων Πατέρων, ἀπὸ Ἀδὰμ, ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἰσοδυνάμως ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν, καὶ Προφητίδων.

Μνήμη τῶν Πρωτοπλάστων Ἀδὰμ, καὶ Εὔας.

Ἓξ Τί μνῶ θανέντας ζῶν γενὰς ἀρχηγέτας,
Τὸ ζῆν με, καὶ θνήσκειν μοι τὲς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, Υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίκα,
Ὦ πρῶτε νεκρῶν, καὶ πρῶτε σεσφαγμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήθ, Υἱοῦ Ἀδάμ.

Σὴθ σπέρμα κραυγὸν τοῖς Γονεῦσιν ἀντ' Ἄβελ,
Ἄνθρωπος ὢν δίκαιος, οἷος ὢν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώς, Υἱοῦ Σήθ.

Ὀφθεὶς Ἐνὼς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος.
Πολλοῖς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὸν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνάν, Υἱοῦ Ἐνώς.

Βίβλῳ Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος.
Κἂν τῷ παρόντι χρὴ γραφθῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεὴλ, Υἱοῦ Καϊνάν.

Ἐξῆς προκείσθω Μαλελεὴλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, ὃ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, Υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθύϊ,
Καὶ τὸ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώχ, Υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῷ προδήλως εὐαρεσήσας λόγῳ,
Ἐνὼχ ἀδήλοις ἐγκατῳκίσθης τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, Υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνώχ σε τέκνον ἐκμαθὼν Μαθουσάλα,
Ἔγραψα τρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, Υἱοῦ Μαθουσάλα.

Λάμεχ δύο γνὰς, δᾶν ἔγνων τιμᾶν εὖα,
Οὐ τὸν φονόντιν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε. Υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδὰμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει.
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε τὰν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήμ, Υἱοῦ Νῶε.

Σὺν πατρικὺν γύμνωσιν ἀφρόνως σκέπων.
Τὰς πατρικὰς εὔρατο ἀρχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, Υἱοῦ Νῶε.

Μὴ θεὶς Ἰάφεθ πατρὸς αἰσχύνῃ πλάτος,
Βίᾳ πλατυσμὸν ἄρχαῖς πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξάδ, Υἱοῦ Ἰάφεθ.

Ζῇ Κύριος ζῶν, ὁ τὸν Ἀρφαξὰδ λέτω.
Καὶ γὰρ χρεὼν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς γραφαῖς.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν. Υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος,
Τῷ τὸν Καϊνᾶν ἐμφερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα. Υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὁρμαθῷ καὶ συμφύλων,
Ἡ συγγένεια σωδεῖα γὰρ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Ἐξ αὐτοῦ διδοὺς κλῆσιν Ἑβραίων γένει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, Υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον.
Ὡς Μωϋσῆς γὰρ φησι, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ῥαγαὺ, Υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κύησις, καὶ πάλιν νέος τόκος.
Τὸν Ῥαγαὺ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, Υἱοῦ Ῥαγαύ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἂν ἐκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἁμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχὼρ, Υἱοῦ Σερούχ.

Γονὰς ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχὼρ γνὰς, ὃ διίσῳ τὰς γονάς.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάρρα, Υἱοῦ Ναχώρ.

Υἱὸς προελθὼν ἐκ Ναχὼρ, κλῆσιν Θάρρα,
Πατὴρ ὑπῆρχε, Πατρὸς ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ, Υἱοῦ Θάρρα.

Τὸν Ἀβραὰμ τῶς δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις;
Ὃς ἠξιώθη δεξιοῦσθαι καὶ Νόας.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαὰκ, Υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθεὶς Ἰσαὰκ, εἰς σφαγὴν τύτος γίνῃ.
Ἐτὶ σφαγὴν ἥξοντος ὑψίσε Λόγε.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ἰακὼβ, Υἱῦ Ἰσαάκ.
Διὰ κλίμακ☩ Ἰακὼβ τῆς Παρθένυ.
Πρὸς γλῶ Θεὸν χωρῦντα τὴν τάχυ βλέτα.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ῥ'υβὶμ, Υἱῦ Ἰακὼβ.
Τῆς Υἱότητος Ἰακὼβ τὸ τιμιῦ,
Ῥ'υβὶμ ἔγνων γλῶ Θᾶον, ἀρχλὼ τιμίαν.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Συμεὼν, Υἱῦ Ἰακὼβ.
Κᾶν δᾶτερᾶα Συμεὼν ἐκ τῦ τάχυ,
Κλέ☩ ταῤῥήμῖν ὁ τὸ δᾶτερον φέρα.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Λᾶὶ, Υἱῦ Ἰακώβ.
Χρισῦ μεγίστυ Θᾶ☩ ὢν ὑπηρέτης,
Τί Λᾶὶ μᾶζον τῆσδε τῆς δόξης θέλας;
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ἰούδα, Υἱῦ Ἰακώβ, ὃ ἐκ τῆς φυλῆς ὁ Χρισός.
Ἰούδαν αἰνέσαισαν οἱ σεσῳσμένοι.
Ἐξ Ἰούδα γαρ Χρισὸς ἡ σωτηρία.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ζαβελὼν, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ παράλι☩.
Ἀκτὰς κατοικᾶν ὁ Ζαβελὼν ἐκρίθη.
Γῆς γ' θαλάττης ἐς εὖ ἄκρα σωδέων.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ἰσάχαρ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ γητόν☩.
Στήσας ἑαυτὸν ἐς τὸ τοιᾶν Ἰσάχαρ,
Ζωλὼ σωιζᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐκφέρων.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Δαὼ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ Κριτής.
Λαῦ Κριτὴς Δαὼ, γλῶττα τῆς ἐξσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Γὰδ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ λῃσλομένη, ἢ λῃσλέσσα.
Γὰδ ταρατλθας, ταρατλέων ἐκτρέχα.
Νίκημς δὲ παύτων ταραπῶν κατιχύα.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ἀσὴρ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ πλησία, ἐπὶ χώρας σιτοφόροις.
Ἀσὴρ δέφησι πλέονα πλυτᾶ ςάχυν,
Τρέφατε τὺς ἄρχοντας ἄρτῳ πλησίῳ.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Νεφθαλὶμ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ πολὺ πλῆθος.
Ὡς ἔργον ὄντως Νεφθαλὶμ αἰαμσίον,
Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ὑπλωμένῳ.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Ἰωσὴφ, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ περίδοξος γ' περφανής.
Ηὐξημσίον σε, σὸς Πατὴρ Υἱὸν λέγων,
Δόξαῦ φυλῆς σῆς, Ἰωσὴφ διαγράφα.
Μνήμη τῦ Πατριάρχυ Βενιαμὶν, Υἱῦ Ἰακὼβ, ὃ ἡ φυλὴ ἀπὸ ἀγελίας, πρασία.
Φαγὼν τὸ πρωῒ Βενιαμὶν ὡς λύκ☩,
Πρᾷ☩ φανεὶς, δίδωσι βρῶσιν Ἑσπέρας.

Μνήμη Φαρὶς, γ' Ζαρὰ τῶν διδύμων, Υἱῶν Ἰούδα τῦ Πατριάρχυ.
Κοινῶς ἐταινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρὶς, Ζαράτε, τὼς διδύμως συγγόνως.
Μνήμη Ἐσρὼμ, Υἱῦ Φαρές.
Ἐκ Φαρὲς Ἐσρὼμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδ☩,
Ἄμφω δὲ ῥίζης Ἀβραὰμ θᾶοι κλάδοι.
Μνήμη Ἀρὰμ, Υἱῦ Ἐσρώμ.
Γέγηθεν Ἐσρὼμ ὁ νοσῶν ἀτεκνίᾳ.
Ἀρὰμ γαρ αὐτῷ τέκνον ἠγατημένον.
Μνήμη Ἀμιναδὰβ, Υἱῦ Ἀράμ.
Τὸν Ἀμιναδὰβ ἐξ Ἀρὰμ φωῦσι λόγ☩.
Τότε γαρ Υἱὸν ἡ Γραφὴ τότον λέγα.
Μνήμη Ναασσὼν, Υἱῦ Ἀμιναδάβ.
Ἐκφὺς Ναασσὼν τῆς Ἰούδα φυτάας,
Ἐξ Ἀμιναδὰβ, τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.
Μνήμη Σαλμὼν, Υἱῦ Ναασσών.
Ηὔξησε σπαρὰ Ἀβραμιαίς γένως,
Σαλμὼν προελθὼν τῆς Ναασσὼν ὀσφύος.
Μνήμη Βοὸζ, Υἱῦ Σαλμών.
Εὐαγγελιςὰ, τὸ δὲ Σαλμὼν Υἱέα,
Τίνα γράφως σύ; τὸν Βοὸζ φησὶ γράφω.
Μνήμη Ὼβὴδ, Υἱῦ Βοὸζ, ἐκ τῆς Ῥὰθ γενηθέντ☩.
Ἐκ Ῥ'ὰθ μὲν Ὼβὴδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης,
Ἐκ τῦ Βοὸζ δὲ δῆλ☩ Ἰσραηλίτης.
Μνήμη Ἰσσαὶ; Υἱῦ Ὼβὴδ.
Ἰσσαὶ τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γέν☩,
Ἕως ἀπ' αὐτῦ Παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.
Μνήμη Δαβὶδ Βασιλέως, Υἱῦ Ἰσσαί.
Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυρῦντος Κυρίυ.
Τὸν Δαβὶδ εὗρον ὡς ἐμαυτῦ καρδίαν.
Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, Υἱῦ Δαβίδ.
Σοφὸς Σολομὼν, πρῶτος ἐν σοφοῖς Βίβλοις.
Ἔχων τὸ πρῶτον τῆμ καλῶν τῆμ τε βίυ.
Μνήμη Ῥ'οβοὰμ Βασιλέως, Υἱῦ Σολομῶντος.
Ἐγκώμιόν σοι Ῥ'οβοὰμ πλέκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαβὶδ λέγων.
Μνήμη Ἀβιὰ Βασιλέως, Υἱῦ Ῥ'οβοάμ.
Βοᾷ Ῥ'οβοὰμ πρὸς τὸν Ἀβιὰ λέγων·
Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σύμμα τὸ τεκνίον.
Μνήμη Ἀσὰ Βασιλέως, Υἱῦ Ἀβιά.
Εὐθῆ τὸν Ἀσὰ μωσῦσα Βασιλέα,
Ἡ τετράτιτλ☩ τῆμ Βασιλέων βίβλος.
Μνήμη Ἰωσαφὰτ Βασιλέως, Υἱῦ Ἀσά.
Ἰωσαφὰτ τὰ παύτα χρηςὸς ἐν βίῳ,
Εὑρὼν ἀφορμὰς πατρόθεν χρηςᾶ βίυ.
Μνήμη Ἰωρὰμ Βασιλέως, Υἱῦ Ἰωσαφάτ.

Ἰωραὶμ ἡμῖν ἔξ Ἰωσαφὰτ ἔφυ.
Υἱὸς Βασιλέως, ἐκ Πατρὸς Βασιλέως.
Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, Υἱοῦ Ἰωραὶμ.
Ἀνῆκε καρτὸν ἀγενῆ τὸν Ὀζίαν.
Ἄναξ Ἰωραὶμ, Ἰωσαφὰτ ὁ κλαδος.
Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, Υἱοῦ Ὀζίου.
Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου.
Τῆς Βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.
Μνήμη Ἄχαζ Βασιλέως, Υἱοῦ Ἰωάθαμ.
Τὸ τῆς κεφαλῆς ςέμμα τιὼ Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλιὼ ἀπρεπῶς ᾧ τιὼ Ἄχαζ.
Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, Υἱοῦ Ἄχαζ.
Σοφοῖ τελάτιὼ δακρύσας Ἐζεκίας.
Τοσοῦτον ἰσχύσι ῥᾴθρα δακρύων.
Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, Υἱοῦ Ἐζεκίου.
Σωτηριώδες πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν, τιὼ προσλιχιὼ τηγνύει.
Μνήμη Ἀμμιὼν Βασιλέως, Υἱοῦ Μανασσῆ.
Ἀμμιὼν κυηθεὶς τῆς ἀλυργίδος μέσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.
Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, Υἱοῦ Ἀμμιών.
Ἰωσίας εὐαντὶ τοῦ Θεοῦ μέγας.
Οὐ γνοὺς, ἐταιρᾶν δαλιῶ, μὴ σμικρυίω.
Μνήμη Ἰεχονίου Βασιλέως, Υἱοῦ Ἰωσίου.
Ἐκ Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμταροικῆσαι βίῳ.
Μνήμη Σαλαθιὴλ, Υἱοῦ Ἰεχονίου.
Πρῶτον μετ' αὐτιὼ τιὼ μετοικίαω τέκνον.
Τὸν Σαλαθιὴλ Ἰέδα φυλὴ φύει.
Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῷ Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.
Ναβυζαρδαὶ ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου.
Οὗ καῦσιν ἦρε κτίσμασι Ζοροβάβελ.
Μνήμη Ἀβιούδ, Υἱοῦ Ζοροβάβελ.
Ἀβιοὺδ ὄρτηξ, ὃ φυλὴ Ζοροβάβελ.
Ὡς τιὼ φυλιὼ ὄν, ᾧ τὸν ὄρτηκα γράφω.
Μνήμη Ἐλιακείμ, Υἱοῦ Ἀβιούδ.
Τὸν Ἐλιακεὶμ Ἀβιοὺδ γράφει γόνον,
Ματθαῖος ἡμῖν ἀκριβὴς γενεαλόγος.
Μνήμη Ἀζὼρ, Υἱοῦ Ἐλιακείμ.
Ὁ θεὸς Ἀζὼρ ἔξ Ἐλιακεὶμ ἔφυ,
Θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πατρῶον.
Μνήμη Σαδὼκ, Υἱοῦ Ἀζὼρ.
Ἀζὼρ κυΐσκων τὸν Σαδὼκ ἀλανθάνει.
Οὐ συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.
Μνήμη Ἀχεὶμ, Υἱοῦ Σαδώκ.
Τοῖς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν Υἱὸν, Ματθαῖος.
Δείξει τὸν Ἀχεὶμ, ἐκβαλὼν τὸ βιβλίον.

Μνήμη Ἐλιοὺδ, Υἱοῦ Ἀχείμ.
Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχεὶμ Ἐλιοὺδ ὤφθη τέκνον.
Ὀφθήσεται δὲ καὶ Πατρὶ τεκνοτρόφος.
Μνήμη Ἐλεαζάρ, Υἱοῦ Ἐλιούδ.
Ἰδὲ τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιοὺδ ἔγνων,
Ἐλεάζαρον τέκνον, ἃ βάλλῃ, μάθε.
Μνήμη Ματθαὶ, Υἱοῦ Ἐλεαζάρ.
Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθαὶ γεννᾶν λέγει,
Ματθείας ἄκουε Ματθαίου βίβλου.
Μνήμη Ἰακώβ, Υἱοῦ Ματθαί.
Καὶ Ματθαὶ ἀσπάζεται Υἱὸν ἐς βίον.
Τὸν Ἰακὼβ γαρ ἀσενεγκὼν ἀρέθη.
Μνήμη Ἰωσὴφ τοῦ Μνήσορος, Υἱοῦ Ἰακώβ.
Μνησὴρ Ἰωσὴφ, οὗ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου.
Μνησιὼ ἐκεῖνον, συλλαβοῦσαν δακνύει.
Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.
Ἔχει Γραφή σε Πατρὸς, ᾧ Μητρὸς δίχα.
Χρῆσον τυτθοῦτα, Μελχισεδὲκ, τοὺς τόκους.
Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.
Τῦψιστον ἀρὼν ἀξίως ἐταινέτιὼ,
Ἰὼβ ἐταίνων ὃ δεῖ τῷ γηΐνων.
Μνήμη τῶν Προφητῶν, Μωσέως, Ὤρ, καὶ Ἀαρὼν τῶν Ἱερέων.
Σιὼ Ὤρ Ἀαρὼν προγράφει Χρῆσον Πάθος,
Ὑψοῦντες ἄμφω ςαυρικῶς τὸν Μωσέα.
Μνήμη Ἰησοῦ, Υἱοῦ τοῦ Ναυῆ.
Ὑμνᾶν Ἰησοῦν τοῖος ἀρκέσει λόγος;
Ὦ συλλαλῶν ὑπῆρχε ᾧ Θεὸς Λόγος;
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουήλ.
Ὀφθαλμὸν ἡμῖν Σαμουὴλ Θεοῦ τίθει,
Ὀφθαλμὲ θεῖε, ᾧ τὰ μέλλοντα βλέπων.
Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.
Ἁμαρτιῶν ἔλεγχος ὀξὺς ὢν Νάθαν,
Ἡμάρτομεν λέγουσι, συγγνώμιιν νέμοις.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ.
Καὶ θηρία φείττεσιν ἀρετῆς φίλον,
Ἔργοις Δανιὴλ τοῦτο τιςῆται μέγας.
Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.
Καὶ πῦρ τὸ πῦρ λιὼ τῆς καμίνου, καὶ δρόσος.
Πρὸς δυσεβῆς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.
Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, Γυναικὸς Ἀβραάμ.
Νικᾶσα Θεοῦ καὶ ςεῖρα νικᾶται φύσις,
Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.
Μνήμη τῆς δικαίας Ῥεβέκκας, Γυναικὸς Ἰσαάκ.
Καὶ τιὼ ἀρίςιω τῶν γυναικῶν Ῥεβέκκαν,
Ἄριστος εὗρεν ἀνδρῶν, κοινωνὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης Γυναικὸς Ἰακώβ.

Λείας προσώτῳ Κυρίῳ μὴ δὸς χάριν,
Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥαχήλ, δευτέρας Γυναικὸς Ἰακώβ.

Θεὸς πατρῴας Ῥαχὴλ κλέπτω τῷ τόθῳ,
Ἐν ἐσχάτῳ δὲ, τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσωνὲθ, γυναικὸς Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου.

Κάλλει παρῆλθεν Ἡλίου μὲν Ἀστέρας,
Ἡ δ' Ἀσωνὲθ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον Κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.

Ἄσωμεν ἀτὲ, τῷ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
Εὐχῆς κροτοῦσα τύμπανον νεᾶ Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κριτρίσης τὸν Ἰσραήλ.

Ὑπὲρ γυναῖκας ἡ Δεβόρρα τῇ φρενὶ,
Βαίθη φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥούθ.

Ἔθνος λιποῦσα Ῥοὺθ ἑαυτῆς, τῷ σέβας.
Ἔθνει προσῆλθε, τῷ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἡλίας ἀπεστάλη.

Ἄρτον ἔχε τῇ τροφῷ Σαραφθία.
Καινὸν λαχοῦσα λαὸν τὸν Ἡλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης τὸν Ἐλισσαῖον.

Ἐλισσαῖός σοι κλῆθρα νηδύος λύει.
Ὦ κλῆθρα Σωμανῖτις ᾠοίξας δόμε.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδὶθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὀλοφέρνην.

Οὓν τᾶς ἀνὴρ ἔφυτε δανὸν ὁπλίτην,
Γυνὴ καθεῖλεν Ἰουδὶθ Ὀλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθὴρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Ἔσωσεν Ἐσθὴρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
Ἃ δὲ σκιωλῷ μέλλοντας ἀσθωίαι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
Νικᾷ Φενεννάναν, Ἄννα πολλοῖς ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Κανὼν προκειται, σωφρονήσας ἐν βίῳ,
Ὁ τῆς Σωσάννης σωφρονίσατος βίος.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Θαῦμα φρικτὸν, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς ἄτνευς κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ξένον θαῦμα· ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου Κύριος αὐτὸς, προσλήψει σαρκὸς, θάνατον ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανίστη Θεότητος ἰσχύϊ, σωτηρίας πάντας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα ἐκ Πίστεως, ἀρχηγέτα Πατὴρ Ἀβραὰμ, ἐδείχθης ἐθνῶν, Πνεύματι Πατὴρ εὐαρεστῶν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ψυχαὶ ἦχος, διακενῶς ἀλαλάζοντος, τῶν ἐμψύχων ἤμβλυναν φύσιν, καμίνου πυρὸς φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ παῖδες ἀλωβήτως· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεωρία, ἐνατενίσασα τῷ Πνεύματος, ὁ Προφήτης πάλαι Δανιὴλ, Χριστὸν προτυποῖ τῇ δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκατηγγέλλε. ἐκβοῶν ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὄρος ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλούμενον, καὶ πατράσι πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἁγνὴ, τεχομένη πάρεσιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβάσ.

Ἄμωμος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν τεκοῦσα, ἐγγίζει ἥκει τοῖς τεκοῦσιν, εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα, καὶ τοτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον εὐδόκου φέρουσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἐκκενωθῆναι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυρίκης πληρῶν τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁβὶς ἐν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβάσ.

Ω'δὴ ἡ. Ο' Εἱρμός.

ἘΚχηθι φρίττων Οὐρανὲ, ϗ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὲ γαρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς, ϗ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχᾶται. ὃν Παῖδες ἀλογᾶτε, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὦ Τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ, συγκαταβάσεως δι' ἡμᾶς τοὺς πατανοὺς· ἰδὲ γαρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθανάτος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης. ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, σωσεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ, ὃν ἐκύησεν Υἱὸν, ἐν ὄρει ταθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάτερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν τίσει· ἀλλ' ἐτανήκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος Χριστὲ, ἐνδυσαμένη σε ὡς ἱμάτιον τὸ τοῦ πυρὸς, τὸ θεῖον τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, ϗ δρόσῳ τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχᾶτο· Ἱερᾶς ἀλογᾶτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λίδοται λέουσι βορὰ, ἀῤῥήτοις κείμασιν, ὁ Προφήτης Δανιὴλ· ἀλλ' ἔχευ ἐγκρατείας δόγμασι, σωμνησλπὶς ἀσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τὸ λάκκου. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Ἀβραὰμ ϗ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας. Δίς.

Ὃν προκατήγγειλαν τισῶν, προφητικαὶ φωναὶ, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ ϗ Πατρὸς, Υἱόν τε ϗ σωπάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ϗ Παρθένου Μαρίας, τέκτα ἀπαράνδρως, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Λόξα σὺν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν διφροσυνῃ· ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται, ὁ Δεσπότης ἐτιδημεῖ· οὗ αἰσὴρ ὑποδακνύει, Μάγοι σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. ἀλογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Λούλοις ἀπεγράφης ἐκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπήκοων νόμῳ· ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς τολυέλεε. διὸ γεγηθότες ἀναμέλτομεν· ἀλογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ϗ ὑπερυψούτω. Σπ.

Βρέφος νέον φέρωσε αὔραρχε Λόγε· τάραν δὲ ὅλως αὐδρὸς οὐκ ἔγνων, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀπορῶσα τίνα ἐν γῇ, ὀνομάσω σε Πατέρα οὐκ ἐτίσαμαι. διὸ μετ' πάντων ἀναμέλτωσοι· ἀλογάτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ϗ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ω'δὴ θ'. Ο' Εἱρμός.

Μὴ ἐτοδύρεσθε Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, σωέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γαρ ϗ δοξασθήσομαι, ϗ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς, τοὺς ἐν τίσει ϗ πόθῳ, σὲ μεγαλυύοντας. Δίς.

Πῶ ἐτοδύρη ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, ϗ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην ϗ Θεόν; ἀναστήσεται γαρ καινοτοιῶν σε φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Ἅιδου καθελών· ϗ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνόφημεῖντας αὐτόν.

Ὧν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς τιμῶμεν Ἰησοῦν· Ἀβραὰμ γαρ ὁμοῦ, ϗ Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ, Προφητῶν καὶ τοῦ νόμου, ἐδέχθησαν κρητίς. ϗ τῆς χάριτος τίσει, τυλματικαὶ ἀπαρχαί.

Ὁ Ἐν τυπῳ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς μυσήριον Θεὸς, ἐν τυπῳ τοῖς Παισὶ συγκαταβὰς ὁ αὐτὸς, τῷ τυπῳ τῆς ἐμφύτου θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὸν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Ὦ Ἀβραὰμ σωελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, ϗ Δανιὴλ ὁ θαυμασὸς Προφήτης τοῦ Θεοῦ· Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ μετ' Μωσῆ ϗ Ἀαρὼν, τῷ Χριστῷ πρὸ τοῦ τόκου χορεύσει τισῶν. δυσωπῶντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε. τὴν γαρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ διοίκησεν ἡμῖν. ϗ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τὸ ξύλον ἅπαντες, ἀπολαύοντες τίσει βοῶμεν ἐκτενῶς· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας Δέσποινα πλήρωσον.

Ἄλλο. Μυσήριον ξένον.

Ἔνσημα ξένα, φοβερὰ ϗ παράδοξα. ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυ σαρκὶ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, ϗ τὴν Εὔαν σὺν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σταρ-

Παργάνοις σε, λύας σαρὰς ταραττώσεων, τῇ τολλῇ πτωχείᾳ δὲ, τάντας καταπλουτίζας οἰκτίρμων, ἀλόγε κακίας τεθεὶς, ἐν τῇ φάτνῃ τοῦ ἀλόγων δὲ, τὰς βροτὰς ἀταλλάττας, τῷ Θεῷ Λόγε προάναρχε. Ἐκ.

Ρήγματα, τοῦ Προφητῶν τέρας ἄληφεν· ὃν γὰρ προεφήτδσαν, ἦξαν ἐν σωτελείᾳ τῶν χρόνων, ἐτέξη ἐφάνη ἀγνῆς, ἐκ Παρθένε σωματόμενος. αὐτὸν διανοίᾳ καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία. Μυσήριον ξένον.

Ἑξαπτοσταλάγμον Ἀναξάσιμον ὃ λέγομεν, ἀλλὰ τοῦ Πατέρων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ νόμε Πατέρες, ἐν τίσι προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακὼβ ὡς φωστῆρες. ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες φωταυγεῖς. καὶ τὴν κτίσιν τᾶσαν φωταγωγᾶσι, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύσι, πρὸς Θεὸν ὑπὲρ Κόσμε. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Εὐφραίνε Βηθλεὲμ καὶ σὺ, Εὐφραθᾶ ἑτοιμάζε. ἡ Θεοτόκος ἥκει γαρ, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. ὦ φρικτᾶ μυστηρίε· ὃ νῦν τοῦ θέαν Γενήσιν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε καὶ Ἰακὼβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζεσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τὰς Ἄνες, ξ. Ἀναξάσιμα τ' Οἰκωήχε δ. καὶ τοῦ Ἁγίων Πατέρων προσόμοια δ. ἦχ. π. β'.

Ὅλω ἀποθέμενοι.

Ὤφθη ἡ ταυσόδοξος, Θεοπατόρων ἡ μνήμη, φωτὸς ὄντως ἔμπλεως, καὶ ἀκτῖσι χάριτος ἐξαστράπτουσα. φαεινὸς Ἥλιος, ὁ Χριστὸς ἄνωθεν, ὑπερλάμψας πλανγέσατα, ἀστέρων σωίοδος, ἅγια σὺν αὐτοῖς ἀναπέλλοντα, καὶ τόκον τὸν Θεάνθρωπον, φάινα Βηθλεὲμ εὔδον ἔσεσθαι. ὅθεν ἐκ καρδίας, τοῖς τότε Γενεθλίοις δ' σεβῶς, ἐπικροτοῦντες χορδίσωμεν, αἶνον προεόρτιον.

Λόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεῷ Λόγε ἄναρχε, ἀρχικὸν ἀσδεχόμενον ὑπὲρ εὐνοιαν. τὴν ἐμὴν λῦσαι γαρ, ἀλογίαν ἔρχη, ἣν ὑπέσχω φθόνῳ ὄφεως· ἀπαργανωθέσῃ δὲ, ὅπως διαῤῥήξῃς τὰ ἀπάργανα, σαρός τε καὶ πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. ὅθεν σὲ δοξάζω, ὑμνῶ, καὶ προσκυνῶ τῷ μόνῳ ἀχράντῳ, τὸν ἐκ σαρκὶ τεκόσαν σε, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

ᾨ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὀξὴ ὡραΐζεται, τῆς θείκης μυστηρίας, Ἀδὰμ χαίρων σήμερον, ὡς κρητὶς καὶ ἔρασμα, Προπατόρων σοφῶν. συσκιρτᾷ Ἄβελ τε, καὶ Ἐνὼχ γέγηθε, καὶ χορδία Σὴθ καὶ Νῶε ὁμοῦ, σὺν Πατριάρχαις τε, μέλπει Ἀβραὰμ ὁ πανδόφημος· καὶ τόκον τὸν ἀπάτορα, νῦν Μελχισεδὲκ βλέπει ἄνωθεν. ὅθεν θέαν μνήμην, Χριστῷ τοῦ Προπατόρων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτελοῦντες αἰνέσωμεν, Γενάδα τὸν κτίσαντα.

ᾨ. Καὶ ἐτὶ τὸν τόλιν τὸν ἁγίαν.

Στρατὸν ἀφρόσυνος, ἡ ἐν καμίνῳ τοῦ Παίδων, Θεοφόρων χόρδισις, καὶ Χριστῷ τὸν Γενήσιν, προκηρύττει σαφῶς. ὡς σεπτὴ δρόσος γαρ, καταβὰς Κύριος, τὸν τεκοῦσαν σώζει ἄφλεκτον, φθορᾶ ἀλώβητον, καὶ καταπλουτᾷ θείας χάρισι. διὸ καὶ ὁ θεόληπτος, χαίρει Δανιὴλ ἀγαλλόμενος· λίθον γαρ ἐξ ὄρους, ἀλόξδιτον προβλέπων ἐμφανῶς, ἐν παῤῥησίᾳ προσβεύει νῦν, ὑπερ τοῦ ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος τοῦ.

Ὧν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὸν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει, τοῦ Χριστοῦ θέαν Γενήσιν· τὰς πρὸ τοῦ νόμε τὸν χάριν διαγγελιζομένους, ὡς ὑπερ νόμε τῇ τίσει ὑπάρξαντας. ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὸν ἅσαν πρόξενον, ταῖς ἐν Ἅδῃ κατεχομένοις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερδλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Λειτεργίαν οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πατέρων. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκίμ. ἦχος δ'. Ὠδὴ τοῦ Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Πατέρων.

ᾨ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐτὶ πᾶσιν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλε.

Δελφοὶ, τίσι παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετ' Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῦ συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. Ἐξεδέχετο γαρ τὴν τὰς θεμελίας ἔχεσαν τόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγέμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθαὲ, Δαβίδ τε, καὶ Σαμουήλ, Κεφ. ια'. 9.

μηλ, καὶ τῶν Προφητῶν. Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν, καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπριάθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον. Περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ Κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ ὅτι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν· τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ά. 1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαβὶδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν Βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωαθάμ. Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ. Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες. καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ, Υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου. Τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δὲ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ. Αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ'.

Τῶ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίυ τῦ Θεοφόρυ. Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῆ Προεορτίων τ' κυ σάρκα Γεννήσεως τῦ Κυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Δεῖ ἀδεῖναι, ὅτι Οκτώηχον ὑ ψάλλομεν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῶν ἁγίων Θεοφωίων, ἤγουν ἀπὸ τῆς κ'. τῦ Δεκεμβρίυ Μηνὸς, μέχρι τῆς ιδ'. τῦ Ἰανναρίυ Μηνός. Εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἡ σωτήρια ξιλό. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμεν ξι. ς'. κ ψάλλομεν Προεόρτια ξι. Διόμοια τρία.

Ἦχος α'. Ἀναπαλίς.

ΠΡοεορτάσωμεν λαοὶ, Χριςῦ τὰ Γενέθλια. κ ἐπάραντες τὸν νῶν ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ. κ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπαγομένην τίκτειν ἐν σπηλαίῳ, τὸν πρὸ ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν. ὃν Ἰωσὴφ κατιδὼν, πρὸ θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σαρκωθέντα. ὑπενόει δὲ ἐκ πρὸ πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός. Τὸ αὐτό.

ΠΡοεορτάσωμεν λαοὶ, Χριςῦ τὰ γενέθλια. κ τὸν νῶν ἐπάραντες ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ· κ κατίδωμεν τὸ ἐν σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοίκται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένυ ἁγνῆς, Θεῦ προερχομένυ· τέλειος ὑπάρχων ὁ αὐτὸς, ἐν Θεότητι κ ἀνθρωπότητι. διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι. Ὁ αὐτός. Τὸ αὐτό.

Ἄνες Οὐρανὲ, κ ἐνωτίζες ἡ γῆ. ἰδὲ γὰρ ὁ Υἱὸς κ Λόγος τῦ Θεῦ καὶ Πατρὸς, πρόσωπον τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπαράνδρυ· ἀδοκήτως τῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, κ σωτηρίᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Βηθλεὲμ ἀτρέπιζε, ἄνοιγε τρύπλιν ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὤν, γίνεται ὃ οὐκ ἦν· κ ὁ Πλασουργὸς τῆσης κτίσεως, ἀνατλάττεται. ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ἕτερα, ξι. προσόμοια τῦ Ἁγίυ. ἦχος δ'.

Ὁ ξζ Ὑψίσυ κληθείς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο, Φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτης φαίνων τὰ δόγματα. τότε τιμὴ τολύφωτον αὐγλην ἀσδέδεξαι, καθάτερ ἀστὴρ τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσυ, τῶν φωτισμάτων ἀνικμησάμενος· ὅθεν κατ' ἰχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριςῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, κ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὁ Τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηςήριος ἔρως ἀνέφλεγε, σὲ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατετέγων, Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοίδιμον λόγον ἐβόησας. σῖτος ὑπάρχω τῶν κτίσαντος, κ δι' ὀδόντων θηρίων πάντως ἁλήσεσθαι. ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὑνεσαυρώθης Χριςῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεότυπον λόγον ἀνέκραξας· ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσαύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τῶν πάθες λίαν ἐπείγομαι. ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάτερ Ἥλιος, ἀνατολῆς ὀρμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες· κ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριςῷ προσαγόμενος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀναπαλίς.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριςὸν ἐνδυσερνισάμενος, μιαθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τῦ Εὐαγγελίυ τῦ Χριςῦ, τὸ τελεωθῆναι δι' αἵματος. διὸ σῖτος γενόμενος τῦ ἀθανάτυ Γεωργῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς, αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Πόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τῦ Θεῦ Μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντεργέτην.

Εἰς τὸν ξ'. ψ'. ἦχος δ'. Κοσμᾶ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατ' σάρκα τολίτευμα, φαιδρῶς ἀτρέπισον τὸ θεῖον πτήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐκ πατραπάνδρυ Ἁγίας Παρθένυ, ἵς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ξ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀνδρὶς Πυρᾶ.

Δεῦτε ἅπαντες Χριστῷ τὰ Γενέθλια, τιμῶς προεορτάσωμεν. καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, Μαγικὰς δοξολογίας, μετ' ποιμένων βοήσωμεν. ἦλθεν ἡ σωτηρία τῷ βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος Χριστὸς, τιμὴν ἀνακαλούμενος.

ξ. Κύριε εἰσακήκοα. Κυπριανῶ.

Ὁ Ἶκος τῆ Ἐφραθᾶ, ἡ Πόλις ἡ ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα. Δ' τρέτισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον τίκτεται.

Δόξα, τῆ Ἁγίᾳ, ἦχος α'. Τῆ Στουδίτῃ.

Τῆς σεσαρκωμένης ἀδαμαντίνως ψυχῆς, ἀξιομακαρίστως Ἰγνάτιε. σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν ἀνεύδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· ἐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, εὐδοθεόμοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. ὅθεν θεῷ Πνεύματι τυρτολούμενος, θῆρας ἠρίθμησας, Κόσμῳ σε θάνατον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. οὗ ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος β'. Κυπριανῶ.

Ὁ δὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, δ' τρετίζε πιστὴ λαὸς· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τῷ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπε καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέτακεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας. ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάριον. Προεόρτιον, ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζε Βηθλεὲμ, ἠνοίκται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· δ' τρετίζε Ἐφραθᾶ ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξανέθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν. οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τιμὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναζήσων εἰκόνα.

Καὶ τὸ Ἁγίᾳ, ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος.

Καὶ πάλιν τὸ Προεόρτιον. Ἑτοιμάζε Βηθλεέμ. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρθρου. Τροπάριον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. ἐ ἡ ἀκροξ. Τῇ Δ' τέρᾳ.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ τιμῆ ἄβατον, κυμαινομένῳ θάλασσαν, θείῳ αὐτὸ προστάγματι, ἀναξηραίνοντι. καὶ τεχθεῖσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Τροπάριον.

Ἀτόρρητος, Λόγε Θεῦ κατάβασις· ὅτερ αὐτὸς θεανθρωπεῖ, Χριστὸς γινώσκεται· τὸ Θεὸς ἐκ ἁρπαγμὸν, ἦναι ἡγησάμενος. ἔρχεται δούλου μορφῇ, ἀναδεξάμενος, Κόρης Ἁγνῆς Θεότοκος.

Ἰακονήσων, Χριστὸς ἑκὼν προέρχεται. ἐν τὴν μορφὴν ὁ Πλαστουργὸς, νῦν ὑποδύεται, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι· ξένην ἀνάτλασιν, καὶ ἀναγκαίνησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δωρεῖται.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφερε παίδων ἁγνῶν, τὸ ὁμόζυλον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ ἔθρεψε τὸ τραφὲν ἐν ἀστέρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. φλέγεται δὲ ἐκμαραινομένης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνους ἀνεμέλητος· τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Μᾶς μὲ ταύτας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰς τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσητε, φησὶν ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας ἁγνῆς προερχόμενος. οἷς τιμὴν ἀρχαίαν δίδοις, τὰ πατρικὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται· καὶ Κύριον γινώσκειν τὸν καὶ ψάλλειν. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀξέως ἔμπαλιν ὢν σοὶ, σαρκικῆς ἔξιν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ. ἐκ αἷμα γὰρ καὶ σάρξ, σὴν ἁγίαν σάρκα σωίσησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τὸ ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντες σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Μεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ πλάσης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν περιέθετο σῶμα, τὸ τῷ ἡμετέρων λυτήριον ἁμαρτημάτων. ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Τῶν ταύτῃ ἐμπαθῶν, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. καὶ γὰρ ἀῤῥυτάρως προέρχεται, σάρκα φορέσαι. καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Φορῶντες εἰς Χριστὸν, πεπανθέμενον ὑμνωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν. ζήλῳ

δὲ

δὲ καλῷ, μὴ φρονεῖν ὑψηλά, τίσι παιδαγωγούμενοι, ἐν Πνεύματι πατανωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. μετὰ τὰ ἁγιόβ. Κεκ. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ὁ Κλίνας Οὐρανὸς, καὶ Παρθενίᾳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ, τότε χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας ἀθύρτητι.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. ἁγιόβ. κεκ. Ὅμοιον.

Τάλλε ἡ Σιὼν, Βηθλεὲμ ἀνέτρεπτε· ὁ πάντων σωτὴρ, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, ἐμιμήσατο τὸν ἄμετρον, ἑαυτὸν συγκαταβάσιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τὰ Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, οὕτως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Προεόρτιος μετὰ τὴν Εἱρμὸν εἰς ς'. καὶ τὸ Ἅγιος εἰς τὸν Κανόνα ὁ Προεόρτιος.

Ἐκ τῶν Ἀκροστιχίς.

Ἅδε σαῦτα τὰ Προεόρτια ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥῆξώμεθα σήμερον προεορτάζοντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, δι' ἀσπλαγχνίαν πολλήν.

Λυσμῶν ἀπολύων με τῆς ἁμαρτίας, σταργαμοῖς ἐλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Δεῦτε διανοίγεται, σοι γενομένῳ, ἐκ Κόρης Θεοτόκου, ἐν τῇ τάλαι Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκὶ· ὑμνολογοῦμεν τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Τὰ δὲ νῦν τετελέσται τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρρησις Παῦλε. τοῦ τεκεῖν τὸν ἄρχοντα, Υἱὸν γὰρ ἐν σπηλαίῳ, ἐλήλυθας. πᾶσα ἡ γῆ, σοὶ βοᾷ.

Ἕτερος Κανὼν τὰ Ἁγία εἰς ς'. Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης. ἦχος πλ. α'. εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁδρῶς ἑορτάζοντες, ᾠχηθῶμεν· ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυύμνητον.

Ἣν εὐδόξου μνήμην σε, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν σεφανώσαντα, τὴν παύσεττόν σε κορυφὴν, θεομακάριστε.

Ὡς ἱερὸν διαυγέστατος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπας ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα· καὶ τὴν ἑσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ τῆς ἑῴας ἐλθών.

Οὗ Παύλε μιμούμενος τὸν πόθον, κινδύνῳ Ἰγνάτιε. καὶ ὑπάρχων δέσμιος, ὡς κατευάρκησας, σηκίζων χρείαις τυχοῦσι, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Δόξα.

Ῥιᾶς ὑπερῶσε μία Θεότης, Μονὰς τρισυτόσατε, τὸν τισῶς βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Δημιουργὲ, σῶσον ἐλέησον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε διανοίγεται. ἡ Εὐφραθὰ γὰρ, τῷ κτίσῃ ἡτοίμασαι, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, δι' ἀσπλαγχνίαν πολλήν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Γνον οὐ ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, ὅτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐχρέωσε Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ· ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάριον.

Αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐμφανῶς προλέγει. παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· ὃ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα· ὅτερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσας, ἀνατολῶν τοιοῦνται· καὶ φθάσαι ἐπάγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστὸν, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ἅμνον τᾶσα προεόρτιον, προσαδέπω κτίσις, τῷ πρὸς ἑωσφόρῳ, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου ἀῤῥήτως ἐκλάμποντι· καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς ἐν Βηθλεὲμ, δι' ἀσπλαγχνίαν πολλήν.

Τὰ Ἁγία. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὑπὸ τος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ὑπεδέχθης Μάκαρ, σὴν καρτερίας, καὶ πόνων ἀνδρείας, καὶ σὺν Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως,

ἔρασμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεττοῖς σεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Ὅ Ντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρε Πάτερ. νήπιος γὰρ ἔτι νομισθεὶς ὑπάρχων. εἰς χεῖρας τῷ Κυρίῳ, φερόμενος ἴσασο, ἀναφωνῶντος πρὸς ἡμᾶς· γίνεσθέ μοι, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασαι, τοῖς παθήμασί σου, ποία παροικία οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε χεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Γίνος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας τέλω, σταδὸν ἀληθιωῦναι ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων. θλαθήτω τὰ ὀστᾶ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν· ἵνα Χριστῷ καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ. Δόξα.

Πίαν προσκυνῶ θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν, Πνεῦμα ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὖρο Ἡσαΐα βόησον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου· καὶ τέξει ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ τικτομένου Ἰησοῦς, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουσθεῖσα· δόξασον μετ' Ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων· βουληθέντα ἐποφθιωῦαι, παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Ὁ Οἶκος.

Τέρατα Προφητῶν ῥήσας, τὰ τέρας δέχονται. ἡ Παρθένος ἰδοὺ τίκτει τὸν Λόγον τέλειον, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, εἶδον τὸ σπήλαιον. ἡ κτίσις πᾶσα καταπλαγείσθητι, ἀγάλλου, καὶ χόρευε. μετὰ τῶν ἀδύλων συναναστρέφεσθαι πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τὸ ἀλλοτρίωμα ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυποταχθεὶς τῇ φθορᾷ. καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Καθισμα τὸ Ἅγιος, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ εὐας ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστὴρ, καὶ ἀντῖσι τῶν λόγων λαμπαδοῦχος, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας· ὑπομένας κινδύνους, ἐν ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν. ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέθης Μακάριε, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου, Θεοφόρε Ἰγνάτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμψας ἀῤῥήτως Λόγος Θεοῦ, ἀστόρως προέρχεται, σῆς γαστρὸς χρόνοις ὕστερον. αὐγὴν τὸν παλαιὸν, δεινῶς ὀλιθήσαντα, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον κάλλος, ἀνάγων ὡς εὔστλαγχνος. ἕτερ τῇ γεννήσει, στρατιαὶ ἀσωμάτων, λαμπρῶς προηγήσονται, καὶ βροτοῖς ἐπινίκια, μυστικῶς ἀνατέμψουσι· δόξα κράζουσαι τῷ Θεῷ, ἡμῖν τοῖς ἐχθρὰν μεσότειχον λύσαντι, καθάπερ ἠυδόκησεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἄπασα πνοὴ, ἐν ἀφροσυνῇ σκιρτήσατε νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία, Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἐνάλαβε Προφήτα, ψαλτήριον Δαβὶδ, καὶ μελῴδει Πνεύματι, Ἀγίῳ ἐμφανῶς, ἐκ τῆς Παρθένου γεγενῆσθαι ἀσυγχύτως, πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης, Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκὶ, στήλαιον σμικρόπατον, καὶ λίαν ἀτελές; πῶς ἀλισθήσῃ σπαργανοῖς ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπαναπαυθήσῃ ὡς νήπιον;

Τῇ Ἁγίᾳ. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αὐγῇ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, Ἱερεῦ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς· διαδραμὼν γὰρ ὡς Ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τῷ μαρτυρίῳ, τὴν ἑσπέραν ἐξ ἑῴας, πᾶσαν διδαχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμῃ ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ. ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν σπεύ-

ζων,

ζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπισέλλων κτ' τόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαῤῥῶν.

Χριστῷ παλάδω γενέσθαι, Χριστῷ μόνῳ ἐρῶ. ὅλως γαρ Χριστοῦ ἐμι, ἐβόας Ἀθληταί. αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπάγομαι φθάσαι. καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, ταῦτα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Λιμύσας τὸ σκάμμα, ζεούσῃ τῇ ψυχῇ, Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθείς, τοῦ ἐρασθέντος. Χριστὸς γαρ ἰῶσοι ὁ ἔρως· ὃν ἀνατενέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, παύτων θηρῶν τὰ ἐπίτονα. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μοναδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν. ἡ ἐν Μοναδι Τριὰς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριὰς ὁμοούσιε. Καὶ νῦν. Θτ.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεῦσαι ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' ἀπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μόνας ἁς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Ω' δὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἠν σὴν ἀρρήτως δὸς ἡμῖν, Τιέ τοῦ Θεοῦ. ἄλλον γαρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ἀνάπωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν. ἤδη γαρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὥσπερ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν Βηθελεὲμ σπηλαίῳ.

Οἱ θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ. ἥκει γαρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποπληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδέμ πάλαι κλαυθήσαίμοι, αὐοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα. καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς ηὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Ὁ αὐτός.

Οἷος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεύς. ὅσιος πιστὸς, ἀμίαντος, ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραφε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον ἀσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τοῦ βίου ἀκρότολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τοῦ Παύλου καταθώματα, ζηλώσας ἀσεβῶς, ὅλας τὰς αὐτοῦ, κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὰ τῆς ἑώας φέγγος, καὶ τῆς ἑσπέρας ἄστρον.

Λεσμώτης ἀπαγόμενος, παθῶν Ἀρχιερεὺς, δέσμιος Χριστοῦ Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπισπεύζων πάντας, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ. Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην. Καὶ νῦν, Θτ.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ὢν σαρκὶ ὁρᾶται, Θεὸς ὢν ἀνθρωπήσας.

Ω' δὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν Προφήτων Ἰωνᾶς, ἐκμιμήμενος βοῶ· σὺ ζωήν με ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς. καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐστὶ τῆς γῆς, τὸν ἀρχαῖον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀσέρος φανέντα, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαβίδ.

Ἡρῴδης καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθᾶ, Βηθλεὲμ ἐν ᾗ Θεὸς, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τέκτα ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντὸς, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, ἐλίσασα, σπαργανοῖς φάτνῃ ἐπαναπλίνα νηΐ.

Τῇ Ἁγίᾳ. Ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν ὄντως ἐρασθὴν, ἀγατήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Ἵ καὶ ἔτιες Χριστοῦ, τὸ τοτήριον καινὸν, ἀλλ' ἐνέμενας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν. καὶ ἔκραζες, ἀδεύμορι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Ὁ μαρτύριον τῆς σῆς, σωματήσεως πληρῶν, ὁκ ἐφάρκησας ὁρῶν, θηρίων τὰς ὁρμάς. ὁκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀληθεῖσθαι.

Οὐς μακρύς σου διωγμὸς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμοὶ, τὰς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ

πῦρ

τῦρ τῆ διωκτῶν, εἰδεὶ ἡγῆ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἔρασιν. Δόξα.

Ὑπερέστιε Τριὰς, ὑπεράγαθε Μονάς· ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρέτιζε Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ. ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὧν λαμπρῶν ἀγώνων σε, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ τόθε καταπτυφῆσαι, ἐπιδίωξας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε εὐδόξε. Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μετέστησε τὸν Υἱὸν ἐθυσίαζε, τῷ σφαγῷ τροτυτῶν τὸ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν ἀπηλαίῳ ἀπαίδοντος, τεχθῆναι. σὺ δὲ Θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν ὥσπερ σφάγιον· καὶ τῆ θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὤφθης τῷ Κτίσῃ σε, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τὸ σὸ ἔρωτος τρυφῶν. διὸ τὸν πάντα τὸν Κόσμον καταλάψας ταμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε εὐδόξε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ξ. Λέοντιν Ἰγνάτιε δάπτονον πρεπέθης. Κοινωνὲ δάπτου μυσικοῦ θάρσους λέων. Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δεύτερος μετ' Εὔοδον, Πατριάρχης καταστάς· μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρνέων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσήχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους· καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὸ ἀμεταθέτου αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας τῷ Βασιλεῖ, ἀπεστάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορά. Στηρίξας δὲ τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν οἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀφθεὶς, προσηύξατο, ὑπὸ τῆς θηρίων βρωθῆναι· ἵνα φησὶν, ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Οὕτω βληθεὶς εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῆς ἀφεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων, διεστάλη, καταλιπόντων μόνον τὰ ταχύτερα τῆς ὀρέων αὐτοῦ. Οἱ συλλεγέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Οὗτος δὲ ὢν ὁ μακάριος, ὃν ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι φασὶ τὸν Δεστότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον αὐτὸν· Εἰ μήτις πατεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν· καὶ ὃς εὖ τῆς τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὓς ἐν καμίνῳ Παῖδας σε Σωτὴρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρενώχλησε τὸ πῦρ. τοὺς τρεῖς ὡς ἓξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ λόγον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ἣν τὸ Χριστὸ ἐν σώματι δεθῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη. ἐπισήμην εὗρε δὲ, πᾶσαν ὁδὸν γεννηθεὶς, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἐξ ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαὶ, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν. καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, σωτέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἐστιαθῶμεν λόγων ἱερῶν ὁ Κύριος τίτεται, παιδίον δι' ἡμᾶς, ὃς ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγεννήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, Ἄρχων εἰρήνης Χριστός. Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες τῦρ φιλόϋλον ἐν σοὶ, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν, δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα, ὕδωρ τὸ ἁλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν, μεταχεόμενον ἡμᾶς.

Οἱ τῆς θηρῶν ὀδόντες μοι φησὶ, γινέσθωσαν ξίφη καὶ ῥομφαῖα καὶ σφαγαί. πάρεσμοι, τὰ τῆς λεόντων σπλάγχνα ἔσω. καὶ τὸ τῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Ὁ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐρασὸν ἐν σώματι. Πυθέσθαι τί ζῆν ἐπιτοδῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως. πρὸς αὐτὸν ἐπήγομαι· αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Μοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν· ἥδεά μοι πάντα τὰ τῆς πόνων ἀλγεινά, θῆρες τερπνοί. δρόσος τὸ τῦρ ἐσίμοι τοῦτο, εἰ τὸ ζῆν ἀνθέξωμαι. διὸ καὶ ἀπόλλω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ.

Δόξα.

Ριαδικὼ προσάξωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες αὔαρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα Θεὸς, μοναδικὼ μίαν ὐσίαν, ὣ τελοσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζοντες, ὁ τῷ Πατέρων Θεός. Καὶ νῦν. Θτ.

Οἱ Τοῖς Προφήταις πάλαι προρρηθεὶς, ἐγγίζαμοι, βρέφος ἐκ Παρθένε κυηθεὶς χαίρει Ἀδὰμ, καὶ ἡ Προμήτωρ Εὔα, τῷ ᾠδίνων λέλυται· καὶ συγχορδία Δαβὶδ, ὁ τῆς Παρθένε Πατήρ. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν φρίττεσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς κτίσιν καὶ Κύριον· ὑμνᾶτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξενίῳ τοκετῷ, σαρκὸς εἰς τὰ ἴδια, δεξώμεθα αὐτόν. ὅπως ξενωθέντας Παραδείσε τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος ἀπηλαίῳ.

Τὸ δὲ ἡ αὐάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ. ἠχήσωμεν ᾄσματα χαρμόσυνα ᾠδῇ. καὶ ᾄσωμεν μέλη προεόρτια νῦν. τῷ ἐν σμικροπάτῳ χωρισμένῳ ἀπηλαίῳ.

Ὡς Σ ὤμοσε Κύριος, τετλήρωκεν ἰδού. ἐκ σπέρματος δὲς ἡμῖν Δαβὶδ τὸν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον, ἐξ ἧς Βρέφος σαρκὶ, ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τῶ Ἁγίω. Ὁ αὐτός.

Μνάσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱεράρχης, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ τοιμενὼ· ἀθλήσας γὰρ ἔτος, δὶ ἀγάπην Θεοῦ, ἱρῶν τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν ὑ παρητεῖτο.

Λιμῶν τὸ τοτήριον τοῦ πάθους τοῦ Χριςοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ. καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, ὐκ ἐπαύσω βοῶν· δι᾽ὧ τοῦ διῳᾶσθαι, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἷς δρόμοις τῆς πίσεως, ὡς Ἥλιος τὴν γὴν, εὐθέως διέδραμες ἀπ᾽ ἄκρων Οὐρανοῦ· καὶ δυσὶας ἀδύπως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριςὸν, τὸ φῶς σωσαράττας, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Ὃν χᾶν ἀποθέμενος, ἀΰλως πρὸς τὸ ὄν, τὸν νᾶν ἀνεπτέρωσας, τοθῶν τὸ ἐραςόν. αὐτὸς γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀεὶ ἑφετὸν, ἡ ὄντως ζωή τε, φρουρὰ τῷ γεγονότων. Δόξα.

Μονὰς ὐσιότητι ὑμνεέσθω ἡ Τριὰς. Τριὰς ὑποσάσεσι τιμάσθω ἡ Μονάς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, ὐ διαιρεμένη, ὐ συναλοιφομένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄρρον ἀνέτειλε Χριςὸς ἐξ Ἰακώβ· καὶ Μάγοι σωτρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ὑμνῆσαι, τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας ἁγνῆς τῆς Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀείναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Γὴν Πατριάρχας δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν. ἐκ Παρθένε Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς, ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ ἀποτίκτεται.

Ἤδη τῆς θείας τοῦ Λόγε σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προτύλαια. Οὐρανοὶ, ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε. καὶ δ᾽φραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ τοιμένων καὶ Μάγων ἐν Πνεύματι.

Φέρα Χριςὸν ὥσπερ μῦρον ἀκοίωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαςρον· καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν ἀπηλαίῳ Πνεύματι. ἀποκενῶσαι σαφῶς. ὅπως πληρώσῃ, τῆς ἀῳδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶ Ἁγίω. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Θεοφόρος ἡμᾶς ἐσιάσατο, τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ἄθλος προθεὶς ἡμῖν. δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυσικὰ τῷ τερτνῶν ἀσμάτων αὐδῇ, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Ἡν ἱεραὶ σε χολὴ ἱερώτατε, ἱερωτέραν ἀργάσω τοῖς ἄθλοις σε. διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κομισάμενος. μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Γίνος Θεοῦ καθαρός εἰμι ἔλεγες· καὶ δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἁλήθομαι· ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱερῶ τελούμενος, τῷ ἐρασῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος. ὃν καὶ ποθῶν, ὑ τυπῶμεν τὸν θάνατον.

Ὡς Σ ὑπερόπτης τῷ κόπω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῷ ἄνω μυήσεως, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱερεργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, καὶ πρὸς θηρία, καὶ πῦρ ἑτοιμάζεσαι.

Ὁ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὴν θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ὑποστάσει, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως φῶς θεολογήσθω, τελεία ἁπλῇ, συμφυὴς καὶ ὁμότιμος. Καὶ νῦν. Ὅτ.

ΧΑῖρε Ἀγνὴ τῷ Θεῷ πόλις ἔμψυχε, ἐν ᾗ Θεὸς χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μὴ λιτῶν τὰ αὖῶ γαρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννῆτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἕτερος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὃς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τῷ Κυρίῳ σε, ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσαύρωται θέλων. διὸ διψῶ τῷ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τῷ ἐρᾶσθαι. ἵ κοινωνὸς γενήσεσθαι, ἐπιτοθῶ καὶ τῷ πάθει, καὶ τῆς αὐτῷ Βασιλείας.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πίσοὶ τὰ προεόρτια, τῷ Γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηχήσωμεν τίτα· Χριστὸς γαρ Κύριος ἦκε, ἐν Βηθλεὲμ τεχθῆσεσθαι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένε, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, ἀπαργαύοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσωμεν ᾗ. δ'. καὶ ψαλλομεν ᾗ. προσόμ. ἦχος π. β'. Πρὸς τὸ, Αἱ Ἀγγελικαί.

Ποίημα Ῥωμανῷ τῷ μελῳδῷ.

ΑΙ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἑτοιμάσατε τῷ φάτνῃ. ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται, ἡ Σοφία προέρχεται, δέχε ἀπασμὸν ἡ Ἐκκλησία. ἀς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκε, λαοὶ ἅπωμεν· ἐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βοῶσοὶ γλυκασμὸν, σαλαξάπωσαν· ἰδὲ γαρ, ἦκε ὁ Θεὸς, ἐκ Θαιμὰν ἔθνη ἡτπάσθε. ἀγάλλεσθε Προφῆται, Πατριάρχαι σκιρτήσατε, αὔθρωτοι χορεύσατε εὐθέως. ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῷ Οὐρανῷ, ὃν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν αὐυψῶν, τὰς βροτὰς ὁ Πλάσης ἦκε, τῷ βασιλικῷ, καινεργῶν αὖθις εἰκόνα· συγχάρητε τῷ αὖῶ, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἐχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη· ἦλθεν ἃ ἀτέκετο· Θεὸς γαρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίσῃ, ἥκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένε αὐατεῖλαι. ἀγνείᾳ λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀστραφθέντες, τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἑτοιμασθῶμεν· Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφοθρεπτα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θεῦντα τὰς βροτὰς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Γῆ γίζα Χριστὸς, Βηθλεὲμ προετοιμάζε· ἤδη τῷ ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει. εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τὰς Ποιμένας σωσάγαγε. κάλεσον τὰς Μάγας ἐκ Περσίδος. αἱ σρατιαὶ τῷ Ἀσωμάτων, νεῶν κράζεσιν· ὁ Βασιλεὺς τῷ Οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἦλον Θεϊκὸν, αὐαλάβετε Ποιμένες· δόξαν λογικῶς, αὐατέμψαντες τῷ Κτίσῃ, μολῦντι γεννηθῆναι, ἐν σπηλαίῳ καὶ σπάργανα, δέξασθαι καὶ φάτνῃ προσκλιθῆναι· νηπίῳ ὥσπερ τῷ Δεσπότῃ, διὸ κράξωμεν· ἐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾗ. ᾗ. Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ ἑτρεπίζου, ὕμνησον τόλις Σιών. ἀγάλλε ἡ ἔρημος, προμνησθεῖσα τὴν χαράν. ἀσὴρ γαρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μιμύων, μέλοντα τίκτεσθαι Χριστόν. καὶ σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ φάτνη ἑτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν αἰώνιον. αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν, καὶ βοήσωμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

ᾗ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀναθλίψις.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ ἀ χρονιεῖ, ἐξ ἀπαρογάμε Νύμφης ὀφθήσεται· ἐν σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ φάτνη τῷ ἀλόγων, ὃν ἐκ ἐχώρει Οὐρανὸς, ὑποδέχε, μέλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοὶ, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, ἀσὴρ μιμύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν γένες ἡμῶν.

ᾗ. Κύριε ἀσκήκοα τίνι ἀκολουθήσε.

Ἥσαΐα χόρευε, Λόγον Θεῶ ὑπόδεξαι. προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ ἑτρεπίζε, ἄνοιγε πύλας ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· ὃν ἀσὴρ ἐμιμήσατο ἑταῖρε τῷ σπηλαίῳ, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῴζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τῷ Ἁγίῳ, ἦχος α'. Τῷ Στιχήρῳ.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐτήσιός σε ἑτέρᾳ ἑορτῇ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσαγωγίας σε, καὶ τὰς ἀθεσίας σε κη-

ρύτ-

ρύττεσα· τὴν ὑπὲρ τῆς τίξεως, μέλλῃς αἵματος αὐτικαθάρσιον. τὴν μακαρίαν ἐπαινῶ, καὶ ἀοίδιμον φωνῶ, τῷ ὅτι σῶς ἐμὶ Θεῷ λέγεσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀληθομαι. διὸ μιμητὴς τοῦ Παθους τοῦ Χριςοῦ σὺ γεγονὼς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος α'. Βυζαντ.

Πήλαιον ὑπερτέτιξε, ἡ ἀμνὰς γὰρ ἔτεκε, ἔμβρυον φέρουσα Χριςόν. φάτνη δὲ ὑποδέχεται, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ὑμᾶς τοὺς γηγενεῖς. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν τερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκυνήσε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ τροπάρια. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. καὶ τὸ Ἅγιος. Καὶ τρότων μέτοχος. Εἰδυῖαι χρὴ, ὅτι ἀς τὴν αὐτὴν τάξιν, ὅπω γίνεται ἡ Ἀκολουθία καθ' ἑκάσιμω, ἄχρι τῆς Παραμονῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ Α'.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ· Καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ. ᾗ. Προεόρτια. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ λογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν Πνεύματι. νῦν ὁδὸν ἄξυρε, πᾶσαν ἐτιςήμης. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται. Παρθένε καὶ Θεοτοκε, ἀποτεχθῆναι ἐτάγεται· προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Ἡμωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται. σάρκα ἀγειώρητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράσως· ὃν ἐν σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀποκυήσας τῷ Κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλοντα τρέφειν ἐν χάριτι, καὶ λιμὸν τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόνε λυτρώσασθαι.

Ἁμαλὶς ἡ ἄμωμος, τὸν σιτόλυτον μόχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τὸν ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλίναι φάτνῃ ὡς νήπιον· ἡ Κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλυνοῦσα, τὸν παῖδα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Καὶ τῆς Ἁγίας, ζήτα εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα. Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχ. γ'.

Ὑπερτέτιξε Βηθλεέμ, ἠοίκται γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἑτοιμάζου Εὐφραθᾶ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὔα σωὶ αὐτῷ. ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν Κόσμῳ ἐξανέθησε, καὶ ψυχαὶ σὺν δικαίων ἀνατρέφονται· ὡς προῖκα δωροφορίας, αὐτὶ μύρε τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνῳδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως, Κύριε δόξα σοι.

Ἀποῦ. ᾗ. Προεόρτια προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πάντων σὺν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται. ὁ Χριςὸς γὰρ γεννᾶται, καὶ Βηθλεὲμ τῇ πόλει, ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου.

ᾗ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν.

Δόξα σὺν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, Μητρόπολις ἡ θεία, ὑποδέξαι τὸν Κτίσιν σε.

ᾗ. Κύριε ἐσακήκοα τῆς ἀκοῆς σε.

Ὁ Ὄρος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ παῦσι τέξη, ἀταθῶς καὶ ἀῤῥεύσως, ὑπόσασις ὁρᾶται, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Βυζαντ.

Νύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκες; τίς σε ἔτεκεν, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σε; πῶς τὸν Κτίσιν φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τῷ νηδυί; μεγάλων παραδόξων, ἐπὶ σοὶ φρικτῶν Μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία· καὶ προτρεπίζομεν, ἑτοίμιον σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ σπήλαιον· καὶ Οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παραχθῆν τὸν ἀέρα. καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τῷ σωτηρίαν τῷ βροτῶν, ἀγκάλας δαδουχόμενον.

Τροπάρ. τῆς Ἁγίας. Ἡ Ἀμνάς σε Ἰησοῦ.

Προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Διώδιον ψαλλόμενον εἰς τὸ κατέβασιν εἰς ᾗ. ἐ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Ἦχος β'. Ἀδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πειθόμενοι· ἐν τῇ καμίνῳ βλη-

θεί-

θεύτες, Θεὸν ὁμολόγων ψάλλοντες· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ρ'Αθυμίας ὄγνον ἀφ' ἡμῶν βαλλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσα, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἁγνῆς, Χριστῷ ὑπαντήσωμεν· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Τ'Κανέσθω πρᾶξις ἀγαθὴ, ἡμῖν τῷ τῆς ψυχῆς ταμίᾳ· ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ Χριστῷ, τικτομένῳ ψάλλωμεν· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Μ'Ο' τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὥσπερ δῶρα τῷ δόντι, αὐτὶ χρυσᾶ καὶ λιβανὸν Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν· ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Κόρης Θεόπαιδ.

Ὠδὴ Θ'. Ο' Εἱρμός.

Τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Μ'Οῖς ἐτιγνώμοσι Χριστὸς, χρηγορῆν ἐντέταλται, τιμὴ αὐτῶν ἐλπίζουσιν ἔλαιον. ἐκ Παρθένου, καὶ γαρ ἥκει τεχθῆναι.

Ε'Ν τῇ δευτέρᾳ σε Χριστὲ, ἐνδημίᾳ σύσκιον, δεξιοῖς με δᾶξον προβάτοις σε, σὺν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ε'Ν τῇ προτέρᾳ σε Χριστὲ, παρουσίᾳ ἔσωσας τὸν Ἀδάμ. ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σε, τοὺς τιμῶντας, τιμὴ γεννήσιν σε σῶζε.

Εἰς τὸν Θρῆνον, ἡ σωμήθης ξύλῳ. ὡς δὲ τὸν αἰ. ξύλῳ. καὶ ἦχος β'. Ο' Ἀχήμων:

Ο' Ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' ἀπλαγχνίαν προσιτὸς, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκὶ γεννηθῆναι, ὡς ἄνθρωπος, ἐν τόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεανίδος. ὃν ὑποδέξασθαι προθύμως ἀπεδαίσωμεν, ἀναβοῶντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Εἰς τὸν β'. ξύλῳ. καὶ ἦχος γ'. Τιμὴ ὡραιότητα.

Θ'Αῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον. ὁ γαρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ ἀπηλαίῳ σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐτάγεται. Μάγοι μὲν δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, δοξολογοῦσιν αὐτόν. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἀνανθρωπήσαντι. Δίς.

Ο' Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ Προεόρτιος. ὃ ἡ ἀπροσπ. καὶ Ἀλφάβητος. Ὠδὴ ἀ. ἦχ. δ'. ὁ Εἱρμός.

Ρ'Ιζά τις πρωταυγὴς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀναθάλας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τερμερὲς, καταπόντισον θέλημα· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπανῷ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελῴδημα.

Τ'Γάλλε Οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ ἀφραινέσθω. Ὁ Θεὸς γαρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκὶ, ἐκ Παρθένου νεανίδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται. τὰς σαρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ρ'Ασίλισσα ἁγνὴ, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀτοτόκτα ὑπὲρ νοῦν· τὴν ἄνω τοῖς τιξοῖς, Βασιλέαν ἀνοίγοντα. καὶ τιμὴ ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύσαν ταύτοτε, ἁμαρτίαν τελέως ἐξαίροντα.

Τ'Ραφαὶ προφητικαὶ, τεραιοῦνται. ἰδοὺ γαρ, ὃν προήγγελαν Χριστὸν, ἐν τόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος. τούτε νυμῖν προεορτάσα, τὰ Γενέθλια ἀπάσωμεν, διανοίας ἁγιότητι σήμερον.

Τὸν δὲ Κανόνα τῆς Ἁγίας, ζήτα ἐς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα. Ὠδὴ γ'. Ο' Εἱρμός.

Ο'Τι σῆρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία· καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠθείησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λ'Ιθὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικὸν λίθον Λόγε, ἀτομηθέντα βλέπω, καὶ ἐκλεπτυόντα βωμοὺς, εἰδωλικοὺς πῦρ κράτησε. διὰ τοῦτο, φόβῳ σε δοξάζομεν.

Ε'Ξ ἑῴας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ὁδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστὲ, σμύρναν χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τιμὴ σιμὴ συγκαπάβασιν.

Ω'ηφόρον ἄσαχμι, χώρα ἀνήρωτος φέρει, ἁτοτεκοῦσαν ἐν τόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Εἰς τὰς Ἁγίας, ἅτα τὸ παρὸν προεόρτιον. Ταχὺ προκαπάλαβε.

Π'Αρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρες αἰνέσατε, τιμὴ προτομτιμὴ τῆς Μητρὸς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Μάγοι σιμὴ τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ ποιμένες. ἔρχεται γαρ ἐν τόλει, Βηθλεὲμ τὸ γεννῆσαι. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὠδὴ δ'. Ο' Εἱρμός. Ο' καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η'Γία μυροθήκη, τῶν σεπτῶν ἁγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν τόλει, τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται· ἁγιασμὸν ἡμῖν τοῖσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σε.

Θεηγόρε Ησαΐα, τὰ σεπτά σε κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα, ἀγάλλε, καὶ χόρδλε, ἡ γαρ Παρθένος ἀπορως ἀτεκύησεν, ἐν σπηλαίῳ σαρκὶ, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἴησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα. καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ νεῶ πλουτίζομαι, τὸν πτωχάσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Σεβᾶς ἐκ ὄψονται, τιμὴ δόξαν σε Χριστέ. ἀλλ' ἡμᾶς σε μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος· καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὄρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, τιμὴ ἡμῶν ἀνάκλησιν θέλων ἐργάζεται. τότε τὰ Γενέθλια, ἀσεβῶς προεορτάσωμεν.

Ὁ γος ὢν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμφυὴς, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεὶς, καὶ ἀλόγων ἔλυσας τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τὲς προεορτάζοντας, ἀσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Ἀκαρὲς πέφυκεν, ἡ ῥίζα Ἰεσσαὶ, ἐκβλαστήσασα τὴν ἀγνίαν, αὖθις θεὸν φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον. ὃ προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τιμὴ ζωήν μου τολυέλεε.

Ἕον ἐπὶ γῆς ἡμῖν παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως ἀναλάμψας· τῆς παλαιᾶς, πάντας ἠλέθερωσε, παραβάσεως ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἕνα καὶ παράδοξα ἠκούθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σε ἄναρχε Λόγε· τοιμεύες γαρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότῃ προσεκόμιζον.

Ὁ Ἀρὴρ τὸν τῆς δικαιοσυνης, καταμιμνύει Μάγοις, ἀτορῥήτως Ἥλιον τεχθέντα, ὃ τὰ σεπτὰ, νεῶ προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Κοντακ. ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος Δέσποινα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλιὼφον θέμενοι. ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Ὁ λογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος; τροφεῖα πάντων εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζονται.

Ἡμαῖν ἀκολουθοῦντες τῇ Μάντεως Βαλαὰμ, Μάγοι ἐπισπάδδεσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις· ἐπεγνωκότες τοῦτον δὲ, τάσης τυραννίδος βασιλεύοντα.

Παρελθοῦσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρδλε. ἵνα γὰρ Χριστὸν ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοῖς ἀτεκνώσάν σε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Τρωπὰ τῶν παίδων παιδοθυσίαμε, τὲς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὃν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν Λησῶν χρηματίσαντα σπήλαιον, δι' ἀσπλαγχνίαν ἄφατον, διασῴζεις τεχθῆναι ἐν τῷ σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς κατηξίωσας.

Πογράφων τελείαν μοι ἄφεσιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις ὑμνῶσε τῆς ἀσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Ὠτανὸν τὸ Δεστότε παλαίτιον, τῶς ὑπῆλθες σμικρότατον σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα ἀποκυῆσαι, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Γα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τιμὴ κατάραν εἴρηκήσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλασήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀλογίαν ἐξιώθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλυνόμεν.

Ορᾶσωμεν ἅπαντες τιμοὶ, σκιρτήσωμεν καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν. ἥκει ἡ πάντων σωτηρία. ἐγγίζει τῇ τεχθῆναι ὁ Κύριος. καὶ σῶσαι τὲς αὐτῆ τὰ Γενέθλια, ἀσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἅγιε Δαβὶδ, ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν, καὶ μελῴδησον· τῇ Εὐφραθᾶ οἶκος ἀφράνευε. Πατὴρ γαρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγεύνησεν, ἐν σοὶ τελεφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Ὡς ὄμβρος ὡς μέγας υἱὸς, ἐν μήτρᾳ σε, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε. καὶ αὐχμηρία ἀθείας, τιμὴ γλῶ κεχερσωμενίῳ κατήρδευσε. καὶ πλανὴς τὰς θαλάσσας ξηράνε, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

Ἑξαποστειλ. Τὸν νυμφῶνά σε.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, ἀτρέπτισον τὰς ἐσόδους. ἐν σοὶ γαρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἤδη ἥκει, τὸ τεκεῖν ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνη, τὸν Θεόν με καὶ Κύριον.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ᾳ. δ. καὶ ψάλλομεν ᾳ. προσόμ. ἦχος π. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἴδε γινεν ἰδὲ, τὸ τεκεῖν ἡ Θεοτόκος, τὸν Ἐμμανουὴλ, ὃν Πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου, ἐγεννησεν ἀῤῥήτως. φοβερὸν τὸ μυστήριον, ἄφραστον Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ὅθεν μετὰ Μάγων καὶ ποιμένων, λαοὶ ἅτωμεν· δόλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, πίκτεται σαρκὶ, καὶ ταχύνεται ὁ Λόγος· καὶ φάτνῃ ἐπὶ ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. τότε συγκαταβασις ἡ ἄκρα, τότε ἡ φερτὴ οἰκονομία, δι' ἧς ψάλλομεν· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἵνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἰὸν ἀποκαθάρῃς, καὶ τιμὴ ἀρχικλινῖ, ἀνατλάσῃς μοι εἰκόνα, σαρκῶσαι καὶ θηλάζειας, καὶ σπαργανώσεις ὀνύμματι, τάνται περιάγων ἐυαλίοιη, τερατουργὲ ὑμνῶ σε Λόγε, βουλῆς Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων πατρικῶν, ἐκ ἐκστὰς βροτὸς ὡράθης· καὶ Παρθενικαῖς, ἐτοχάμενος ὠλέναις, τὸν Μάγον ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, Ἄνακτα Θεόν σε προσκυνῆντας, Πνεύματι χαλέων ἀσεβῆντας, ἐθνῶν Ἄρχοντας. ὃς ἀνέλασας καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῶν με δεσμῶν, τῆς πολλῶν με ἐγκλημάτων, ἔρχη Λυτρωτὴ, Ἰησοῦς με ἐν σπηλαίῳ, σπαργανοῖς ἁληθιῶαι· καὶ ἐν φάτνῃ ὡς νήπιον, ἐταναπαυθιῶαι τῆς ἀλόγων, ἐτὶ ἀνακλήσα τὸ βροτέον, γενὸς Δέσποτα. ῥυόμενος Παμβασιλεῦ, ἐξ ἀλόγων πράξεων.

Καὶ νυν. Ὅμοιον.

Ἅντεως χρησμοὶ, Βαλαὰμ ἀποτληρῶνται. οἱ γαρ τερσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσωμήθης, τῇ ἐλλάμψα τὸν ἅδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν Ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ, ἤδη ἐν τῷ σπηλαίῳ. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετ' ὡρῶν, προφθάσαι ἀτρετίσθητε.

ᾳ. Κύριε εἰσακήκοα τιμὴ ἀκοιμήσε.

Γίγιζε ὁ Χριστὸς, ὁ ἀστὴρ προαυγάζει, τὸ ἑραίον πλῆθος, τῆς σρατιᾶς προκύπτει, ἐπὶ νοερῶν δυνάμεων.

ᾳ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν.

Χαῖρε ἡ Βηθλεὲμ, ὁ ποιμαίνων ἐτέξη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῴζων. ὐκ ἔτι ἐλαχίστη, Ἰούδα ἐν τοῖς ἄρχουσι.

Δόξα, καὶ νυν, ἦχος πλ. Ἀναβολίου.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τῶ ταυτὸς Ποιητής· καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς· ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι. τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ ἑράνιαι δυνάμεις, συνὼ τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι συνὼ τοῖς ἀνθρώποις κραταιὰν τανήγυριν συγκροτοῦσιν· οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεγκάμενοι. ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν· καὶ βασιλεύσασαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βασιλεύσιν. ὅτως παρέξῃ τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μνεία τοῦ αὐτοῦ κβ'.

Προεόρτια· Καὶ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτείας, ᾳ. προσόμοια προεόρτια. ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὗ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποτληροῦται. ἰδοὺ ἡ Παρθένος γαρ τὸν ἀτρεμίλητον, τεμιαφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐτάγεται. θεόδεκτον σπήλαιον, προάτρετίσθητι. ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι. ὁ βασιλεὺς γαρ, σεμνύρετίσατο εἰς κατοίκησιν. δέχε ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σπαρὰς τῆς πταισμάτων, τῆς ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Φωτανή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βασάζουσα τὸν ἑπουράνιον. τοῦτον ἐν γῇ νυῒ προέρχεται, ἀνατοσάξαι, ὅτως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. τὸ ἔαρ τῆς χά-

ελτος, ἡ νοητὴ χελιδὼν, εἴδον ἐν πλαίγχνοις κατέχουσα, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτα, χαμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον, τὸ ταλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον. Βασιλέα πηλαίῳ, ἐτασάγα σωματούμενον.

Γυναικογράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, τυπισμάτων χαρόγραφον, σχίσαι βελόμενος. καὶ ὑπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφεως. Παρθένος δὲ φέρασε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν τετμημένον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ πηλαίῳ ἐπιδοκήσαντα. ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θεῶν τοιμένων ἐκτληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'. Ζήτει ἐς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, ἦχος β'.

Ἧς Ἀναστάσεως ἅλυφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία ταυτάφημε, ἀθληφορῆσα ἐν τῷ τυδίῳ. δαιμόνων γὰρ ἔξηφάνισας πληθυὴ, καὶ τούτῳ ταρέδωκας, ἀθληφόρε Μάρτυς, ἀξιοθαύμαστε.

Εὔτε ἅπαντες, Χριστὸν τὰ Γενέθλια φαιδρῶς προεορτάσωμεν. καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι. μαγικὰς δοξολογίας μετὰ τοιμένων βοήσωμεν· ἦλθεν ἡ σωτηρία τῷ βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος Χριστὸς, τίκτεται ἀνακαλούμενος. Εἰς τὸν ξα'. ἦχος β'. Ἴκου τῆ Εὐφραθᾶ.

Ἔρχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν σωτερίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λύσαι τοὺς δεσμούς· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Θεὸς ἀτὸ Θαιμάν.

Ἔσατε πατέρες, ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν. οἱ Μάγοι μετ' δώρων, τοιμένες ἀγγαυλῶντες, προθύμως ἐπισπάσατε.

Κύριε ἀσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ῥητε καὶ βουνοὶ, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ Κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγαλύνατε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, ἦχος δ. Τῆ Σταυρίτῃ.

Ἧς ζωηφόρε Ἀναστάσεως Χριστὲ, ἐτώνυμος γενομένη σεμνὴ, πολιτείαν τῇ κλήσει, διαφόρως ἐξηκολούθησας, καὶ τὴν φύσιν νεκρώσασα, ἀῤῥενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλεργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τοῦ αἵματός σου, καὶ βασιλικῶς ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ σωτῆρι συμβασιλείας, Ἀναστασία ταμμακάρισε. αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Σαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑποδέξαι. προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ τυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ διάνοιγε πύλας ἡ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι τορεύεσθε ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον· τὸν σώζοντα τὰς γενεὰς ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἡ Ἀμνὰς σου Ἰησοῦ.

Προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τερπνὸν ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, Οὐ ἡ ἀκροξ. Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Ἧς Πίστεως, ἐν τετραμερεστάσας, ἐτλάτωσας, τὸ σῶμά μου ἐτ' ἐχθρούς μου. ἀφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ψάλλειν· ὁκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ ὁκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ σωτήριον τοῦ Ἡρῴδου, καὶ γνώμη σωναθροίζεται μιαιφόνῳ, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι. ᾧ πάντες ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὁ δεινὸν βελτήριον τοῦ Ἡρῴδου, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχων, νηπίοις τὸν Δεσπότην σωναποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἡμα Τυράννου, ἐπὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπιπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη τοτέ. ἐν ᾗ, Παῖδες ὁκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως τατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ γενομένῳ σαρκί· σαρκὸς, τὰς κηλίδας καθαρίσωμεν, τῷ ἁγιάντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄκρυσιν οἰκτου, τὰ δάκρυα φύγωσιν, ἁμαρτωλοὶ κολάσεως, τὴς μελλούσης

φελκτῆς, Χριστῷ, τῷ ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθαμμένῳ ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐρραγῆναι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς· Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες, τισὶ προσέλθωμεν· σαρκὶ τετμημένῳ, ἐν σπηλαίῳ ἀναβοῶντες· ταῦτα τὰ ἔργα Κυρίῳ, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑγρᾶς καθαρᾶς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὸν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπεραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ. δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβεύειν τεχθέντι. σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμων μηδὲς, μὴ τοῦ πηρὸς ζηλότυπος, ἔξω τῶν φερόντων νῦν δῶρα Θεῷ δεκτά. αὐτὶ σμύρνης, καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμόν· ψαλλόντων τε Χριστῷ τετμημένῳ· σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔγνω τορὸν θὲς, Ἡρῴδης Μάγοις ἔμφροσιν· ἄπιτε ζητήσατε τὸν γεννηθέντα, νῦν Βασιλέα· καὶ δρόντες μύσατέ μοι· μελετήσας ὁ δεινὸς, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ. σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πηρωτικῆς, μιαιφονίας τόλμημα· λήθης ὅθεν ἔτυχες· ὅτι Θεὸν ὁδεῖς, ὑποχείριον αὐαιρεῖ λαμβάνων. ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὡμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρῴδη. σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ᾠδὴ τοῦ ά. ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως ἀφραίνεται, ἡ Κτίσις σήμερον. Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱὸς, ἐκ Κόρης γεννᾶται Ἁγνῆς· ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γεώσας ἀθανατίζων, λύων καὶ τοῦ κατάρας, τῆς προμήτορος Εὔας. διὸ ὡς Εὐεργέτῃ ἡμῶν, ᾄσμα προσάξωμεν. Δίς.

Εἰς τοῦ Β. ἦχ. γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἣν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνεβόα· βλέπω σε γεγεννημένον ναὸν Κυρίου, φέρουσαν, τὸν ταύτας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τεκοῦσαν, δι' οἶκτον θέλοντα, ναοὺς δακνύοντα. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Τὸν Κανόνα τῶν Προεόρτιον, ζήτει εἰς τοὺς κ'. καὶ τῆς Ἁγίας, ζήτει εἰς Ἁγίαν γυναῖκα Μάρτυρα.

Ἑξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρθενομάρτυς εὐδόξει, Ἀθληφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία παύσοφε, δυσωπεῖσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου Μαρίας, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἁμαρτιῶν, δῦναι λύσιν τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἣν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία. ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μετ' ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις καὶ Ποιμένας νῦν, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον. σὺ γὰρ σαυτὴν, ὡς χρυσὸν καὶ Λίβανόν τε καὶ σμύρναν, προσήξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ᾗ δ'. καὶ ψάλλομεν ᾗ. προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ, καταλάβωμεν σπουδαίως. καὶ τὴν τῆς φωνῆς, ἱερήσωμεν ἐλπίδα· τοιμενὲς ἀγραυλοῦντες, πρὸς ἀλλήλους ἀτέφλωσαν. ξένα γάρ ἐστι τὰ λαληθέντα· ξένα δὲ ἐστὶ καὶ τὰ τῶν ὕμνων. διὸ κράζομεν ἀλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γλῶσσα τοῦ πηρᾶ, νεκρωθεῖσα παραβάσει, ἦλθες ἐπὶ γῆς, τοῦ ζωῶσαι τοὺς ἀνθρώπους. Χριστὲ καὶ ἐν τῇ φάτνῃ, ἀνεκλίθης ὡς νήπιος, δωροφορησάντων σε τῶν Μάγων, καὶ ἀνυμνησάντων τῶν Ἀγγέλων. μεθ' ὧν κράζομεν· ἀλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν Προφητῶν, μεγαλόφωνος κραυγάζει· ἐκ Παρθενικῆς, μέλλει τίκτεσθαι νηδύος, παιδίον ὁ Δεσπότης, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. Ἄγγελος βουλῆς ὢν τῆς μεγάλης, καὶ ζωὴ τῶν ζώντων χρηματίζων· πρὸς ὃν κράζομεν· ἀλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πάλιν Βηθλεὲμ, τοῦ Ἐδὲμ διέξανοίγει. πάλιν ὁ Ἀδὰμ, ἐν αὐτῇ τερπνοράζει.

ἔρχεται γαρ ὁ Κτίσης, ἐξ αὐτῆς προερχόμενος, ἄφθαρτον δίδὺς ἀθανασίαν, Χριστὸς ἡ παντων ζωαρχία. ἧς μετέχοντες, οὐκ ἔτι θνήσκομεν βροτοὶ, ἀθανατιζόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄβδος μυσικὴ, ἀνεβλάσησας Μαρία. ἐωῦθησεν Ἀγνὴ, ἐκ σῦ αὔθος ὁ Δεσπότης. ὁ κτίσας τὺς αἰῶνας, καὶ κατέχων τὰ σύμπαντα· δι' ὃ Θεοτόκος ἀνεδείχθης. ἃς τιὼ χαραὺ ὃν σωελθόντες, τιὼ σωὶ κράζομεν. Ἐυλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡμερον λαοὶ, ἀνακέκληται ἡ Εὔα, ἐκ τῆς ζοφερᾶς, τῦ ἀλάσορος ἀπάτης, Χριστὸς γαρ ἐκ Παρθένυ, σωματῦται ὡς ἄνθρωπος. ὃς καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσας, ἦρε τιὼ ἀραὺ διὰ Παρθένυ. λαοὶ ἅπωμεν· ἐυλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ὅιξ. τῦ Εὐφραθᾶ.

Προλάμπει ὁ ἀσὴρ, ἤδη ἐν τῷ σπηλαίῳ. τοιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετ' δώρων, προφθάσαι ἀτρετίσθητε.

Κύριε ἐσακήκοα τιὼ ἀκοιὼσυ σε.

Γγίζει ὁ Χριστὸς, ὁ ἀσὴρ προαγάζει, τὸ ὁρώιον πλῆθος, τῆς σρατιᾶς προκύπτει, καὶ νεφελῶν δωμάμεων.

Θεὸς ἀτὸ Θαιμαὼ ἥξει.

Ἄιρε ἡ Βηθλεὲμ, ὁ τοιμαίνων ἐτέσι, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῴζων. ὐκ ἔτι ἐλαχίσι, Ἰωδαία τοῖς ἄρχυσιν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας· ἦχος πλ. α'. Βυζάντιος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἀνανθρωπήσεως Χριστῦ τῦ Θεῦ, τὴς πανδόφημε καὶ Μάρτυρος Ἑορτὴ, σωεξέλαμψεν Ἀναστασίας. ἰδὺ γαρ ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεὲμ ἐτάγεται, βρέφος σπαργανύμενον ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σῴζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ζύγναζε Ἰωσὴφ, καθορῶν με τιὼ νηδυί. ὄψια γαρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμῦ, καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσας, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολῦσα τὸ τεκεῖν τὸν Χριστόν. ταύτιω ἀυμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε Κεχαριτωμένη, μετ' σῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σῦ μεθ' ἡμῶν.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, καὶ τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ. Ἡ Ἀκολουθία ἡ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς Προεόρτια προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας ἁθύτητι, τῆς Χριστῦ Γεννήσεως προηχήσωμεν. ὁ γαρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, σωὼν καὶ ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει· ὃ τὸν τόκον, τὸν ἀτόρρητον τοιμένες, μετ' Ἀγγέλων ὑμνήσσιν. Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν. ἡ Χριστῦ ἀνάδειξις τεφανέρωται, τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὰ τέρας ἐδέξαντο. ὃν γαρ ἔφησαν σαρκὶ, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀτοτίκτεται, ἐν Ἁγίῳ σπηλαίῳ· καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανῦται ὡς νήπιον. Βηθλεὲμ ἀτρετίσθητι, ἡ Ἐδὲμ διανοίχθητι· πᾶσα γῆ Ἰῦδα δὲ, ἐταγάλλε νυῖ. Οἱ Οὐρανοὶ ἀφραινέσθωσαν. σκιρτάτωσαν ἄνθρωτοι. ἐτὶ φάτνης ἡ ζωὴ, ἐν σπηλαίῳ ὁ πλύσιος, ἐτασέρχεται, διὰ πλῆθος ἐλέυς τιὼ πτωχείαν, τὸ Ἀδὰμ ἀναλαμβανών, δίχα τροτῆς καὶ συγχύσεως.

Καὶ τῶν Ἁγίων, ζήτε εἰς Μάρτυρας.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ῥήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. διὸ ἀνχὰς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰῦδα, τὸ κατ' σάρκα τολίτευμα, φανερῶς ἀτρέτισον τὸ θεῖον σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀταραύδυ Ἁγίας Παρθένυ, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅιξ. τῦ Εὐφραθᾶ.

Ἵνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τιὼ Ἐδὲμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος. Κύριε ἐσακήκοα τιὼ ἀκοιὼσυ σε.

Προλάμπει ὁ ἀσὴρ, ἤδη ἐν τῷ σπηλαίῳ, Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι

μετὰ δώρων, προφθάσαι ἀτρετίζητε.
ξ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαυμαὶ ἥξει.

Μέσον Βηθλεὲμ, τῷ φάτνῃ τῷ ἁγίαν. ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφάτλοι ἀκτῖνας, τῆς ἑαυτῆ Θεότητος.
Δόξα. ἦχος γ.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἑτέρη ἑορτὴ, τῷ γενέθλιον ἡμῖν, προϋπογράφουσα ἡμέραν, τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Χριστὸν, ἐπιφανέντα σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. δεκὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, γεραρῶς ἀθλήσασα, τὰς γεφυρὰς τῆς νίκης ἐξ Οὐρανῶν ἐδέξαντο· πρὸς ὃς βοήσωμεν· χορὸς ἁγιόλεκτος, ἱκετάσατε Χριστὸν Ἅγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν τίσι τελόντων, τῷ παύσεσθαι μνήμων ὑμῶν. Καὶ νῦν.
Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίς.

Στρετίζει Βηθλεὲμ. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐδὲμ. ἑτοιμάζει Εὐφραθᾶ. ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδὰμ, καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ. ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν Κόσμῳ ἐξανθήσει, καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων ἀτρετίζονται· ὡς προῖκα δωροφορίας, αὐτὶ μύρε τὸν ὕμνον προσάγεσαι, σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακάμπτει. προτρέπει ὑμνῳδίαν τνδυματικὴν ἐτιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀταύτως, Κύριε δόξα σοι.
Τροπάρ. τῶν Ἁγίων. Οἱ Μάρτυρές σε.
Καὶ Προεόρτιον. Ἑτοιμάζει Βηθλεέμ.
Τελφδιον ψαλλόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα.
ἕως ἡ ἀκροξ. Προσάββατον.
Ὠδὴ ε. ἦχος δ. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ὑστλαγχνίαν, ἑαυτὸν τῷ πεσόντι, κονώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα. λόγε Θεὲ, τὴν ἀρχαίαν παράσχου φιλάνθρωπε.

Ὑφθεῖτες φρενὸς, καὶ προκαθαρθεῖτες, μυσηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην, τικτόμενον ὀψόμενοι. Ὁρᾶτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε. ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασυύεται τὸν Κτίσην, κτεῖναι τεχθέντα. ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῆς καὶ σῴζεις, τὸν Κόσμον ὡς φιλάνθρωπος. Ὠδὴ ς. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν κακίας ἀντιθέσ, Παῖδες θεοὶ παρεδειγμάτισαν. καὶ Χριστὸν δὲ φρυαττόμενος, Ἡρώδης θρασυύεται, βαλλόμεναι κενά. κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα ταλαίμην· ὃν πᾶσα Κτίσις ὑπερυψοῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ῥᾳθυμίας ὕπνον πάντα τινὲς τινάξωμεν. ἐν προσδοκίᾳ δὲ γρηγορῶμεν, παρασμοὺς ἀποτρέποντες, τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν τοιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δεχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος. ὃν ὑμνοῦσα δοξάζουσα πᾶσα ἡ Κτίσις.

Ἐβηλον ἔτος, ἐκ χαλέων προϊέναι τινὲς κωλύσωμεν· λόγους ἀφήμους μελετήσαντες, Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων καμεύῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα Κτίσις ὑπερυψοῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίσαντος, τίς ἐρμήνησε βροτῶν, θεοῦ κελεύσαντος, τίς τὸν Ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι' ὧν τοὺς Οὐρανοὺς, κλίνας τοῖς βροτοῖς, σαρκοφόρος σωσανεσράφη· ὃν πᾶσα Κτίσις ὑπερυψοῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παγορδέαν, σαρκικῶν παθῶν, καὶ Κόσμου ὕπνον στεδάσωμεν. πνευματικῶν δὲ αὐθεξώμεθα, φροντίδων θεόφρονες. ἀξίους ἑαυτοὺς, τῷ τικτομένῳ ταυσώντες, ἔργων Δεσπότῃ· ὃν πᾶσα Κτίσις ὑπερυψοῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν τιμιώτερον τῶν Χερουβὶμ.

Ὁ Λίθελον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, σωματτομένου, τῇ γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ· νηπίων ἀκάκων, ἀπαργάσατο φόνον. ἡμᾶς δὲ τὸν τεχθέντα, τίσι τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεσμοὺς τοὺς θείους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός· μητέρας αὐόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνῆλεν αὐαιτίως, διὰ τὸν πάντων ζωήν.

Οἷς ἔθνεσιν ὑπῳκται τῆς Ἐδὲμ. τύλη τικτομένου, ἐν στηλαίῳ τοῦ λυτρωτοῦ. τηγωίτε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν μεγαλυύομεν.

Κύκλον ὡς θρόνον χερουβικὸν, Ἄγγελοι τῷ φάτνῃ. τὸ γὰρ στήλαιον Οὐρανὸν, ἑώρων καμεύον, ἐν αὐτῷ τὸν Δεσπότην. καὶ Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸν ἀ. ξιλό. κα. ἦχ. π. ά.
Τὸν σωσιάρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπαύτησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος.

ἰδὲ γαρ ἔρχεται πρὸς σὲ, ἔμβρυον φέρουσα Χριστὸν, τὸν σωτῆρα Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· ὃν τεκεῖν ἀπλαίῳ γεννήσει, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος· πάλιν ὀφθήσεται. Δίς.

Εἰς τὴν β'. ξιλό. κδ'. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΠΑρθένοι δοξάσατε τὸν τῆς Παρθένου χαρὰν. Μητέρες αἰνέσατε τὸν προτομιτὸν τῆς Μητρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ ποιμένες· ἔρχεται γαρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τὸ γεννῆσαι. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον Χριστὲ τὸν Κόσμον σου. Δίς.

Ο Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, τὸν Κανόνα τὸν Προεόρτιον, ζήτει εἰς τὸν κα'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς Μάρτυρας. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς κδ'. ἦχος α'.

Τὸν τίκτουσα Σωτῆρα.

ΜΗ̃ς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πολιῦχοι, ἀθλήσαντες σεμνῶς, ἐτροπώσαντο τίγρεις, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον· καὶ νομίμως ἐξέφθησαν· τούτων σήμερον τὸν ἀξιέπαινον μνήμιον, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν τούτων, δοξάζομεν Κύριον.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

ΓΑῦλις ἡ Σιὼν, Βηθλεὲμ Ἀτρεμίζε· ὁ τάντων σωτὴρ ἀς, τὸν αἰέρα προτέμψας, ἐμιμύσατο τὸν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν. ὃν γαρ τρέμουσι τὰ Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν. Ἑξαπτερύγιον. Τοῖς Μαθηταῖς.

ΓΥ̓νὸν Θεοδόλῳ ςέψωμεν, Ζωτικὸν, Ἀγαθόνην, καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν εὔδοξον Βασιλίδιν, Εὐτορόντε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεσον ὕμνοις χαρμονικῶς· ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων, καὶ ςεφθείημεν, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

ΟἸ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρώσαι τὰ τάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ ἀπάσωμεν, ὥστερ τερπνὸν δῶρον, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων. πρᾶξιν ἐπαινέσωμεν, καὶ θεωρίαν εὔςοχον, νοῦν προσάξωμεν τίγρεσι, τῷ ἐν σαρκὶ, γεννηθῆναι μέλλοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ δοξήσαντι τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸς Αἴνους, τὰ προόμοια Προεόρτια, ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

ΠὈ προοιμιθεὶς, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθεὶς, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, μυςήριον ἐφάνη· καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτίζεται, ὁ ἄκτιςος βουλήσει. ὁ ὢν γίνεται. ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

ΓΎ̓μνον αἰνετὸν, ἀνυμνήσατε ἀταύρως, τῷ ἐν Βηθλεὲμ, φωῒ μέλλοντι Δεσπότῃ· ἀστόργως γαρ σαρκοῦται, ἀληθῶς γεγέννηται· μέλψωμεν λαοὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, δόξα Θεῷ τῷ ἐν ὑψίςοις, λαοὶ ἄτρωμεν· Ἀλληλουϊάριον ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΦΩ̃ς τὸ ἐκ φωτὸς, προῒὸν καὶ ἐκ Παρθένου, λάμψαν τοῖς ἐν γῇ, δι' αἰέρος κατιδόντες, οἱ ἀςρολόγοι Μάγοι, περσικὸν ἀτετίθεντο, σκότος καὶ ἀςρῶαν τᾶσαν πλάνην. καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἐψαλλον· Ἀλληλουϊάριον ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΧἈρμα λογικὸν, ἀναλάβετε τοιμένες, τὸν ἐν Βηθλεὲμ, ἀνυμνήσατε Δεσπότην. ἐκ Κόρης γαρ προῆλθεν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Κύριος. λέλυται τῆς Εὔας ἡ κατάρα, διὰ τὸ τεχθέντος Βασιλέως. διὸ ἄτρωμεν· Ἀλληλουϊάριον ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα.

ΨἈλατε σαφῶς, ὅτι σήμερον ὁ Κτίςης, ὁ σὺν τῷ Πατρὶ, συνησάμενος τὰ τάντα. αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων, καὶ οἱ Μάγοι ἐκραύγαζον· σήμερον Χριστὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τίκτεται ἡμῶν εἰς σωτηρίαν. λαοὶ ἄτρωμεν· Ἀλληλουϊάριος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

ΩΜακαριςὴ, τῆς Θεοτόκου κοιλία. ἧτις νοητῶς, Οὐρανὸν μάζων ἐδέχθης· ὃν ὑ χωρεῖ γαρ ὅλος, σὺ κατέχεις βαςάζουσα. ὦ μακαριςοὶ μαςοὶ Παρθένου· ὃς τερ θηλάσαν ὁ τρέφων, πνοιῇ ἅπασαν, Χριστὸς ὁ μήτρα σαρξ ταγεὶς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν ξ'. ᾠδὴν. τὰ προόμοια Προεόρτια, ἦχος πλ. β'. Τὴμερον ἀνίσχει.

ΗἈταρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑτερὸν νῶν, ἐκ Παρθένου, ᾠκοδόμησε φρονίμως· καὶ μέλλει ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, σαρκὶ τεχθῆναι ὑτερ εὐνοίαν.

ΩΡάθης τοῖς Προφήταις Χριστὲ, ὡς θέμις ἐν σοὶ θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίςην· ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

Διέδραμε μιλιούων αἰσὴρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγοις, ἐν τῇ τόλει Βηθλεέμ. καὶ Ἄγγελοι ποιμένας, νῦν εὐαγγελιῶνται. μεθ' ὧν σωδράμωμεν θεόφρονες.

Δόξα, ἦχος γ'. Τὰ Στιχηρὰ.

Ἔνναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς ἡ βία τυραννική, ἡ θωτεία ἀπατηλὴ, ἡ μελῶν ἔκκοπαὶ, ἐδὲ θανάτου ἅπαλαὶ, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδυώλωται. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐπὶ τυράννων Θεὸν, ταύτῃ ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασανων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ λαβεῖν ἀνθ' ὧν ὑμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχ. πλ. Ἀναστάσιμον.

Ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται, ὁ τῶν πάντων Ποιητὴς· καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς· ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι. τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ ἀρχαῖαι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται. Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις κραταιαῦ πανηγυρίζουσιν. οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσανεγκαίμενοι, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν· καὶ βασάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βασάζουσιν. ὅπως παρέξῃ τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ Δ'.

Προεόρτια, Καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας, Ἡ Ἀκολουθία ἡ Προεόρτιος, καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς Προεόρτια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἡ Γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον ἐφραίνεται. Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν. Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τὸ ἀστέρος, Ἄγγελοι δοξάζουσι. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι. φάτνη ἐσδέχεται, ὥσπερ θρόνον σε τυπώσασα. ἐπαγάλλει ταῦτα Μήτηρ βλέπουσα.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες πεφανέρωμαι, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Τίε μου ἀνάρχε· Πατρὸς προανάρχου, ἀπόῤῥητον γέννημα. πλατύσαι γὰρ προῆλθε πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ, ἵνα πλουτήσασα. ἀνυμνοῦσα, Κύριε τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μήτηρ ἀγκάλαις ἐφραίνθητι. ἦλθον τὸν Κόσμον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίᾳ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλῳ γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον Παραδείσου, καὶ καταφθαρόμενον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε. Εἰς τὸν ξ'. ἑξ. ἰδιόμ. ἦχος α'. Προεορτάσωμεν λαοί. καὶ τὰ ἕτερα δύο. στίχους δὲ λέγομεν. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Κύριε ἐσακήκοα. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Τὸ δεῦτε βηθλεέμ. Ἀπολυτίκιον. Ἀπεγράφετο ποτέ. ζήτα ταῦτα πάντα εἰς τὰς κ'. Εἰς τὸ Ἀπόστολον, ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα, εἰς δ'. ἐξ ἑνὸς ἀκροστ. Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα. Ἀνὰ ᾠδὴν Εἱρμῶν.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνῃ κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης. ἀλλ' ἡμᾶς σὺν Μάγοις μέλποντες. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέμου, γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοὶ ᾄσομαι, τῇ τῆ γεννήσει σου θείᾳ, ἀναγέννησιν δίδοντί μοι, καὶ πρὸς τὴν πρότερον με, ἀγωγὴν ἀνάγοντι.

Ἅπαν ὡσεὶ ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, καταυγάσας Σωτήρ μου, κατετέλεσας τὸ τοῦ κράτους σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει θεάνθρωπος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, κλίναι ἐλήλυθας, τοὺς Οὐρανοὺς ἕως γῆς. ὡς γὰρ ἐν τόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ. ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχῃ θεάνθρωπε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τὴν γῆν ἀχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα ἐν τῷ σπηλαίῳ κρυπτόμενον, θαμβητικῶς σὺν ἀγγέλοις σε ὑμνολόγησε. σὺ εἶ ἅγιος, τέλειός σε Κύριε κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀῤῥήτου, σαρκώσεως παραδοξονυμῶν οἰκτίρμων, ἐπληθύνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέτεινας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος. Κόρης ἐξ ἁγνῆς ἐν τόλει Δαβίδ.

Ἔπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται τικτόμενον τὸν Κτίσαντα· τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ Οὐρανῶν τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν ποιμένων αἶνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, Κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μαν-

ΠΆντεως χ̃ρησμολόγε, προβλήματα Βαλαὰμ ἐκτληρῶται. αὐέταλε γὰ ἄςρον, ἐξ Ἰακὼβ κ᾽ ὡδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἠλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγες ἐκ Περσίδος Ἄνακτας.

Ὠ᾽δὴ δ᾽. Ὁ͂ς Εἱρμός.

ΗΝ ἐκ Παρθένε παρσίαν σε, προορῶν Ἀ̓ββακὰμ, ἐξεπκὼς ἐβόα· σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκόμενος, ἦκας λυτρωτὰ, τὸν Ἀ̓δὰμ ἀπωσμένον ἀνακαλέσαθαι.

Ἐγίζα ἦκε νῦ ὁ Κύρ̃ος, προσδοκία ἐθνῶν, κ᾽ σωτηρία Κόσμε, ἀ̓τρέπιζε τὸ στήλαιον, τόλις Βηθλεέμ· κ᾽ σὺ Μάγοις τοιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ὡμαλαιότητι Θεότητ̃, συγκραθὰς τοῖς βροτοῖς, εὐώσα ἀσυγχύτῳ· σαρκὸς ὢν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀ̓δὰμ, ἀφθαρτίζας κ᾽ σῴζας, ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγ̃ σαρξ ὀφθεὶς ταχυῶται, κ᾽ σκιωοῖ ἐν ἡμῖν ἀῤῥήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιςοὶ ὀψώμεθα δόξαν τῦ αὐτῦ· δόξαν ὡς μονογενῦς, παρὰ Θεῦ κ᾽ Πατρός.

Ὠ᾽δὴ ε᾽. Ὁ͂ς Εἱρμός.

ΘΕοφανέας σε Χρ̃ιςὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἠσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέστερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. ἡ Παρθένος ἰδὺ ἐν γαςρὶ, ἕξει κ᾽ τέξεται σαρκόμενον Λόγον· κ᾽ πάντες οἱ γηγενᾶς ἀγαλλιάσονται.

ΓΕοτοιᾶς τὰς γηγενᾶς, ὁ Πλαςεργὸς χοϊκὸς χ̃ρηματίσας. φάτνη γαρ κ᾽ σπάργανα, κ᾽ στήλαιον, τῆς σῆς πατανώσεως σύμβολα. ὁ δὲ Μνήσωρ τῆς σῆς Μητρὸς, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κ᾽ σάρκα, τὰ φύσαντός σε Πατρὸς, νῦ χρηματίζα βαλλύ.

ΔΙὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητὸν, διὰ χ̃ρυσᾶ τὸ βασίλειον κράτος, διὰ δὲ λιβάνε τῆς Θεότητος, τῷ ὑπεροχῷ ὑπεμφάνσει, Βασιλᾶς ἐθνῶν ἀταρχὰς, δωροφορᾶντές σε, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τικτόμενον Βηθλεὲμ, ἐξ ἀλοχάτε Μητρός.

ΕΞ ἀλοχάτε προελθὼν, ὁ τᾶ Πατρὸς συναΐδιος Λόγος· σαρκικῶς κατώκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χ̃ρησάμενος· καπτλήττας δὲ τῇ φλυκτῇ οἰκονομίᾳ σε. Μάγες κ᾽ τοιμένας· Ἀ̓γγέλες τε ἐξισᾶς, δόξα κραυγάζοντας.

Ὠ᾽δὴ ς᾽. Ὁ͂ς Εἱρμός.

ΓΝεχέθη, ἀλλ᾽ ὑ κατεχέθη, σέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς. σᾶ γαρ τὸν τύτον φέρων, τᾶ τεχθέντος κ᾽ σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμε, τᾶ θηρὸς ἀνέθωρε. γεννηθὰς γαρ νῦ τὸ κτ̃ σάρκα, παθεῖν κ᾽ θανάτε, ἔμελλες ὑπελθᾶν, αὖθις ἀναςήσεσθαι τεταμένος.

ΤΝηρέθη, νῦ κ᾽ διηρέθη, ἐχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρσίᾳ, τὸ μεσότοιχον Χρ̃ιςέ· κ᾽ νῦν ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι. ζωηφόρε τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλε, μεταλαμβάνω πιςῶς· ἀθανάτων φυτῶν, αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενός.

ΠΑσιλέα, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ, Ἄ̓δης ἐξ Ἀ̓δὰμ μέχ̃ρι σᾶ. ἀλλ᾽ ἀναιρᾶται τάτε, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κτ̃ σάρκα τικτομένε σε λυτρωτὰ, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ· κ᾽ ἐτὶ θρόνε τῆς Βασιλείας αὐτᾶ, τεθαμένε σαφῶς, κ᾽ εἰς τὲς αἰῶνας βασιλεύοντος.

ΡΕφοκτόν, ἀλλ᾽ ὑ Χρ̃ιςοκτόν, ἔφυ Ἠρώδης ὁ δανός· ἀ γαρ κ᾽ τῷ νηπίων, ἐξεθέμσε τικρῶς τιὶ χλόιω, ἀλλὰ τὸν ςάχυν τῆς ζωῆς ὐκ ἴχυσε, καπλήψαθαι κ᾽ θανατῶσαι. ζωῆς γαρ ὢν χορηγὸς, ἔλαθεν ὡς Θεὸς, θάῳ δωμαςάῳ τὸν διώκοντα.

Ὠ᾽δὴ ζ᾽. Ὁ͂ς Εἱρμός.

Τ̓Φραγον θαῦμα· ὁ ἐν καμίνῳ βυσσόμενος, τὲς Ὁσίες Παῖδας ἐκ φλογὸς, φάτνῃ πενιχ̃ρᾷ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῷ μελῳδύντων. λυτρωτὰ ὁ Θεὸς Ἀ̓λογητὸς ἆ.

ΕΤρωται πλαὸς, ἐχθρὸς Θεὸν Βρέφος κάμινον, ἐτὶ φάτνης βλέπων πενιχ̃ρᾶς. κ᾽ ςεῦα χερὶ, θάῳ ῥατιζόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῷ μελῳδύντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς Ἀ̓λογητὸς ἆ.

Ὅ̓λβιος φάτνη, ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γαρ, ὥσπερ βρέφος τὸν δημιεργὸν, ὡς χερεβικὸς θρόνος ἀναδέκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῷ μελῳδύντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς Ἀ̓λογητὸς ἆ.

ΟΜῶ βροτάῳ, τιὶ ἐν σπαργάνοις καπαθεσιν, καπαδέχῃ βρέφος πεφηνὸς· δι᾽ ὧν τὰς δεσμὰς λύεις τῷ πταισμάτων με, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς Ἀ̓λογητός ἆ.

ΙΑ ὑπῆρχον, ἡ ἐν ἀρχῇ γεννήσασε, κ᾽ ἐν τόκῳ τῇ μ̃ σαρκὸς, Θεότης Χρ̃ιςὲ, σὺν Πατρὶ κ᾽ Πνέματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῷ μελῳδύντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς Ἀ̓λογητὸς ἆ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔκστηθι φείτπων Οὐρανὲ, καὶ σαλεύθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὲ γὰρ ἀπαργαύοις συμπλέκεται, ὁ ταῦτα φέρων δρακί. καὶ φάτνῃ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται. ὃν Παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, καὶ δοξολογοῦσιν ὡς Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὲλυται δέσμιος Ἀδὰμ, ἐλεύθερός τε πᾶσι δίδοται πτοῖς· ἀπαργαύοις Σωτὴρ ἐμπλακείτοσσι, καὶ ἐν ἀπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτνῃ τῇ ἀλόγων τεθείτας. διό σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, προσφέρομεν ἐν τίγει.

Πὲταυται πλανὴ Περσική. Ἀγεροσκόποι γὰρ Βασιλεῖς ἀπατηλῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, λιβανόντε καὶ σμύρναν σὺν λιβανῷ. ὃν Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ τῶν θαυμάτων τῆς καινῶν· ὧν ἀγαθότητος καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς. ἰδὲ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίτοις οἰκῶν, καὶ φάτνῃ θεὸς θέλων Ἡρῴδιον. ὃν Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ ἐνθαμβὴς νοῦς ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου τέτοκε Πατήρ. ἀναζῆσαι γὰρ καὶ σωδοξάσαι βροτῶν, τετπωκυῖαν τῷ φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς· τῷ ἐν τίγει καὶ τόθῳ σὲ μεγαλωίσαν.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σε τόκῳ, τὰς ᾠδίνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθη ἀναρχε γίε· σὲ δὲ νοῦς ὁρῶσα Ἡρῴδιον φεύγοντα, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύτης, ἀπαράττομαι ψυχικῶ. ἀλλὰ ζῆθι καὶ σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἧς μὲν ἐτέβιω Αἰγύπτε. ἀλλ' Αἰγύπτε ὦ Μῆτερ, τὰ χαροτοίητα καπέβαλλον σασμῷ· τῷ ψυχικῷ δέμας μάτιω ἐτιζητεύντων ἐχθρῶν, τεμτομένων εἰς Ἅιδιω, ὡς μόνος κραταιὸς, ἐταναίζω καὶ σώτω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γαλλιάσθω ἡ Κτίσις, κτίζεται γὰρ ὁ Κτίσης· καὶ ὁ πρωὼν νοῦς πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός. μὲ Μάγων τοιμενες τὸ θαῦμα, κροτάτωσαν τιζῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνδιφραινέσθωσαν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὡς τῷ ἀ. ἦχ. καὶ ἦχ. π. β'.

Ἀγγελικῶ δυνάμεως.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις νυνὶ πετλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αἶνον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον· καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τῶν τόκων. ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες. ἀγραυλοῦσι τοιμένες. ἐπάδωμεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Εἰς τὴν β'. ᾠδὴ. Ἦχ. πλ.

Αὐτόμελον.

Τῶν λῶν τοιμενικῶν, καταταύων ἄσματα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐτεφώνα λέγων· παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῆς θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες. κράξατε ἀνυμνοῦντες, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος. ὁ δοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων. Δίς.

Ὅν. καὶ ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος. εἶτα ἡ εἱρμός.

Κανὼν Ἀλφαβητικὸς.

Ὠδὴ α'. Ἦχ. β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις νυνὶ πετλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αἶνον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον· καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τῶν τόκων. ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες. ἀγραυλοῦσι τοιμενες. ἐπάδωμεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Γράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς, Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον. ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγένονας τὸν δανῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τῆς Παραδείσου, εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Ἡλειμ ὑπόδεξαι Χριστόν. σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐτιδημεῖ τῷ Ἐδὲμ ξεανοίγων μοι. ἀτρεπτίζει πτήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον· ἐν σοὶ παραδόξως, πλότῳ ἀπλαγχνίας νοῦς πτωχεύσαντα.

Ἐννηθῶναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένῳ ἀναγεννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος. ἀφραύθητι ἔρημος, ἡ ἀτίκτουσα, τῇ βροτῶν φύσις ἄπασα. ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Καὶ τῆς Ἁγίας.

Ζήτα εἰς Ἁγίαν γυναῖκα Μάρτυρα.

Ὠδὴ γ'. Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημος.

Λεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῆς κακῶν με Κύριε, ἐναληθῶναι σπάργανα, ὥστερ βρέφος ἔρχῃ φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σε τῷ θείαν συγκαπάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡτῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσα στήλαιον, ὡς Οὐρανὸν κατῴκησας· τὰς μονάς μοι ἀτρεπτίζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον πολυέλεε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

Κα-

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς· πολλὰς προσενέγκασα, σῳζομένους τῇ Κτίσῃ σου. τῷ γὰρ θείῳ τόθῳ, λιτᾶσα τὰ πρόσκαιρα, αὐδρικὰς ἀγῶνας, ἐπέλεσας σύδοξε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν σωσυτάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἱκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσαχθέν.

Ὧν γενεθλίων τῶν Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ τιμηταὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἐταξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφορῆσαι τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾆσαι τὸ τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ αὐδιστορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἡ Κτίσις νιφὶ, τῷ παλαίωσιν πᾶσαν ἀπορρίψον, τὸν Κτίσῃ κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον. καὶ πρὸς τὸ πρώϊον σε κάλλος, ἐπανάγοντα.

Αὐμαίζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίσανται, Μάγοι ὁδηγούμενοι, θείῳ ἀϛέρι καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον αὐίσχοντα, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Τὰ δὲ ἦκα, ἡ Παρθένος ὡς δαίμαλις φέρουσα, τὸν μόχον ἐγγάϛριον, τὸν σιτᾶτὸν ἀφαιρούμενον, Κόσμου ἁμαρτήματα. ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, ἑορτάζουσα.

Ἡ Ῥήγματα, Προφητῶν τῷ Χριστῷ τὴν ἀνάδαξιν, μιμούμενα ἔληφε, σήμερον τέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐτέφανε, διὰ σαρκὸς τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Τὰς ὁ τοπὲ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λαμψάτω τὸ ἀνέστερον. ὅπερ ὁ ἀϛὴρ πάλαι ἐμιμήσατο, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος Ἄναξιν.

Μικρὸν ὑπελθᾶν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σταδίαν στήλαιον· καπασμικρωθέντα με, ὅπως μεγαλυνθῶ· καὶ πωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Ἐν ᾗ ξ Ἰακὼβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε, γεννᾶται Χριστός. ἐθνῶν κυμαίνετε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάρματι ἡ αὐτοῦ Βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐνοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτούς· καὶ τὸν ἀσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Ὑδαμῶς ἐλαχίστη ἐν τόλεσι, Βηθλεὲμ γενήσαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τὸ τοιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Ὡς σμικρόν σε ἀσδέξεται στήλαιον, Κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπεμνόητε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συνοούμενος ἄναρχος;

Κοντάκιον Προεόρτιον, ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ἀνάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι· ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτῷ σεπτῶς ἐπίβασιν, νεφέλῃ ὀχούμενος, Παρθένῳ ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον τοῖς πᾶσιν, ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Τραπὶς ἀτρεκίθητι θεῶν Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον Κυρίου συγκατάβασιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε, τοιμεύσατε. ἦλθεν ᾧ ἀποκειται Χριστὸς, ἡ προσδοκία, ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρῳ σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόῤῥητον γέννημα, Τέκνε ἄναρχε, ἔλεγεν ἡ Παῦαγνος· Χριστὸν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, φρικτῶς κατέχουσα.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος τότε.

Ὄντως ἀληθῶς, ἀῤῥήτου μυστηρίου, τὸν Οὐρανὸν γνῶσα καλύψαντος, ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα, κατετρήττετο καὶ ἔλεγεν· ὁ θρόνος ὁ ἀραύς, φλέγεται καθορῶν σε· καὶ τῶν Τέκνε βαστάσωσε;

Ἔρως πατρικὸν, ὁμοίωσιν Τέκνου· καὶ τῶν τὸ δάλε τὸ ὁμοίωμα, πωχεύσας ἀνέλαβες; τῶν ἐν φάτνῃ ἀνακλίνωσε, ἀλόγων τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; ὑμνολογῶσα τὸ εὐσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ, ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος. θάλασσα ἀφράνθητι. Προφητῶν ὅμιλος σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον ἐμῶν λόγων, πάντες ἀγάλλεσθε λίκμοι.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γενήτορος.

Ἀλλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πάσης τῆς γῆς· πατρικὴ τῶν ἐθνῶν τε ἀγαλλιάσθωσαν,

θωσαν. ὄρη καὶ βυνοὶ καὶ κοιλάδες, οἱ ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ Κτίσις τὸν Κύριον, νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Τὰ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ παράγων Λόγος, ἀγίῳ σώματι. ξένῳ τοκετῷ ξενωθέντα, προσοικεῖν, ἐαυτῷ τὸν Κόσμον. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Τέκνον Γλυκύτατον, πῶς τρέφω σε τὸν τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα, τὰ πάντα νάματι; πῶς δὲ σταργανῶ σταργανοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν; ὁμίχλη, ἐβόα, ἡ Παναγνὸς Δέσποινα. ἣν ἐν πίσει μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸ δεσμὸν ἐδάχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀθενὲς τὸ θήλεος, ἀοράτῳ σε θεία, Χριστὲ ῥωννύμενον. ὅθεν, Εὐγενία ἡ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν. ἧς τὴν εὔδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ γεννήσασα καὶ φωσφόρῳ· ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Προκείμενον. Ὄμοιον.

Μνον τισὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ. ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα. ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀγγέλων δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι, τοιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι στάσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι, ἐν στηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀῤῥήτων μυστηρίων· τίκτεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δι' ἀστοργίαν, τὴν δαιμονικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος. ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς βοῶντας, τόνδε ζέοντι· Ἅλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὦμον τῷ Θεῷ, οἱ τισὶ μεγαλωσύνην, τῷ διὰ τοκετὸν, ἀσαρκίαν σαρκωθέντι, καὶ τὴν αὐτοῦ πτωχείαν, καὶ κενώσει πλουτίσαντι, πάντας τοὺς πτωχεύσαντας ἀθλίως, καὶ δόντι τὸ κάλλος τὸ ἀρχαῖον, τοῖς προσίουσιν· Ἅλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Λιὰ Υἱὲ, πῶς σε κρύψω τοῖς σταργανοῖς, πῶς σε γαλαχῶ, τάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ᾧ ἐτολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ τολυόμματα; ἡ ἀτεκνογαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Σμασι καμνοῖς, ἀλαλάξατε τοιμενες. λόγους μαγικοὺς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σαλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βυνοὶ ἀγαλλίασιν. δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου. λαοὶ ἄπωμεν· Ἅλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εὗρο Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου. ἴθι Ἰωσὴφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ. σεπτοπάτη ἡ φάτνη, θεοφόρα τὰ σπάργανα, σὺν ἡ ζωὴ ἐναληθεῖσα, σαρὸς θανάτου διαῤῥῆξα, ἐτισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεγράφης· Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης ὡς ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμενας· ὅλος ὢν Θεὸς καὶ ἐσαρκώθης. δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ. τιμὴ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν ιδ'. ψάλλομεν ιδ'. ἰδιόμελα Προεόρτια, ἦχος δ'. Βηθλεὲμ διετρέφθη.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν. Ἡσαΐα χόρευε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Στήλαιον διετρέφθη.

Ζήτει ταῦτα πάντα εἰς τὰς κ'.

Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ὡρῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, νηστεία οὐ γίνεται, ὅτε μὴν τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην ἐν αὐτῇ ψάλλομεν, ἀλλ' ἐν τῇ Παρασκευῇ, γενομένης ἐνστάσης. Περὶ ὥραν ἀ. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες, καὶ ἀλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τεσσαρακοστοῦ.

Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'.

Καὶ συνολογοῦμεν τοὺς παρόντας γ'. Ψαλμούς.

Ψαλμ. ε'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Ψαλμ. μδ'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Ψαλμ. μέ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'.
Εἶτα τὸ Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τ'Περγράφετο τοπὶ σωὶ τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαρίαμ, κυοφορῦσα τιὼ ἄσπορον κυοφορίαν. ἐτέχη δὲ ἡμρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, ϗ τόπος ἰῶ ὁδὸς τῇ καπηλύματι. ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χρηςὸς γοννᾶται, τιὼ τὴν πεσοῦσαν ἀναςῆσαι εἰκόνα. Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θτ.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Εἶτα τὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμ.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, ἀτρεπτίζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε. ϗ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου τεφανέρωται. μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, ϗ θεώσας τὸ πρόσλημμα. διὸ Ἀδὰμ ἀναβοᾶται, σωὶ τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐπὶ γῆς ἀδοκία ἐτεφάνη, σῴσαι τὸ γένος ἡμῶν. Δίς.

Ἀνὰ σίχον. Εἶτα.

ξ'. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. ἦχος γ'.

Η'γὴν προφητικὴ προόρησις, πληρωθῆναι ἐπάγεται, μυσικῶς ἡ φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίση ἐν τοῖς Η'γεμόσι, προὁτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον. ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τοῦ ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χρηςὸς ὁ Θεός. ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. δῶμεν αὐτῷ πάντες μεγαλωσυνίαν.

ξ'. Κύριε εἰσακήκοα τιὼ ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα, ἦχος πλ.

Πάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τιὼ Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃν ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ ϗ ἐξίσαμαι, καὶ τὸν νοῦν καπηλεύομαι. λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; αὐτὶ τιμῆς, αἰσχυνίαν. αὐτ' ἐφροσυνίης, τιὼ λύπην· αὐτὶ τοῦ ἐταινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες; οὐκ ἔτι φέρω λοιτὸν τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίῳ σὲ παρέλαβον· ϗ τί τὸ ὁρώμενον; Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ.
ξ'. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, ϗ δώσω σοι.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 2.

Πάδε λέγει Κύριος. ϗ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. Ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς Ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· ϗ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, ϗ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κυρίου. Καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλωσυνθήσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Πολυμερῶς ϗ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός. Ζήτα ἔμπροσθεν. ἐς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ϗ Ματθαῖον.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χρηςοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Ζήτα Κυριακῇ πρὸ τῆς Χρηςοῦ Γεννήσεως. ἤτοι τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀπὸ τοῦ μίσου.

Εἶτα λίγα ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον.
Τρισάγιον, Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστιν, Εἶτα τὸ Κοντάκιον, ἦχος γ'.
Η Παρθένος σήμερον. τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'.
Καὶ ἡ δέησις. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, ϗ νῦν. Τιμιωτέρων.
Ἐν ὀνόμασι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.
Καὶ ἡ δέησις. Χρηστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ω" ΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. ϗ τὰς τρεῖς Ψαλμούς.
Ψαλμ. ξς'. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.
Ψαλμ. πς'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι.
Ψαλ. ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτ τὸ μέγα.
Δόξα, ϗ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'. ϗ τὸ Τροπάριον.
Ἀπεγράφετο ποτέ. Καὶ νῦν, Θτ.
Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Ο'τος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λογισθεὶς ἕτερος πρὸς αὐτόν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς φάτνῃ τεκοῦσα, Υἱὸς μονογενής· κείμενος σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος. ϗ Μάγοι ἀσὶν μιμοῦνται, οἱ αὐτοῦ

πρω-

προσκυνήσιν, ϗ ἡμᾶς μελῳδῆμεν· Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δις. Ἀνὰ ςιχ. Εἶτα.

ϛ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. ἦχος πλ. δ.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυςήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ ςρατιαὶ κατετλήττοντο. ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠυδόκησας, ὁ τὸν τόλον κοσμήσας τοῖς ἄςρασι, ϗ τῇ φάτνῃ τῇ ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ σωέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα. τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθησε ἡ ἀπλαγχνία, Χριςὲ τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ϛ. Κύριε ἀσακήκοα τὴν ἀκοήν σε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ. Εἶτα. Δόξα, ἦχος γ.

Ὡσὴφ ἀπὲ ἡμῖν, τῶς ἐκ τῆ Ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρας ἐν Βηθλεέμ; ἐγώφησι τὰς Προφήτας ἐρμήνησας, ϗ λελημαπισθὰς ὑπὸ Ἀγγέλε πέπασμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσα ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως. ὃ ἀς προσκυνήσιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξεσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες· ὁ σαρκωθὰς δι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος δ.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱός.

ϛ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀναγνώσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ λογισθήσεται ἕτερος. Ζήτα ἐμπροσθεν ἀς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἑορτῆς, Ἀνάγνωσμα ε. Εἶτα ὁ Ἀπόςολος. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιςολῆς.

Κεφ. γ. 23. Ἄδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίςιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίςιν ἀποκαλυφθῆναι· Ὥςτε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριςὸν, ἵνα ἐκ πίςεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίςεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμέν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐςὲ διὰ τῆς πίςεως ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν, ϗ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐςὲ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριςοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐςὲ ϗ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούςου.

Ζήτα τὸ τὸ Εὐαγγέλιον ἐμπροσθεν ἀς τὸν Ἑσπερινὸν, ὃ λέγεται ἀς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς. Εἶτα.

Κύριος ὁ Θεὸς ἐλογηπός.

Τὸ Τριςάγιον, ϗ τὰ λοιπὰ. τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τῷ, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν πάντι καιρῷ. Δόξα, ϗ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ἡ δέησις. Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ Παντοκράτορ.

Ὥ Ρ Α Ε Κ Τ Η.

Ἐτισωπτόμεθα δὲ ϗ τὴν ϛ. ὥραν λέγοντες· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'.

Ψαλμ. ϟα'. Ὁ Θεὸς, τὸ κεῖμά σε. Ψαλμ. ρλα'. Μνήσθητι Κύριε τῦ Δαβίδ. Ψαλ. ιγ'. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. Δόξα, ϗ νῦν. Ἀλληλούια γ'. Εἶτα τὸ Τροπάριον. Δόξα, ἦχος δ'.

Ἀνεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ. Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν. Καὶ δὶς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος α.

Δεῦτε τιςοὶ ἐταρθῶμεν εὐθέως, ϗ κατίδωμεν συγκατάβασιν, θείκλινῶ ἀνωθεν, ἐν Βηθλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς. ϗ νῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρε. προθύτρετίζοντες τιςῶς, τῇ Γενεθλίῳ τὰς ἐσόδες, ἐπὶ τῇ ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες· ἐν ὑψίσοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. δι ὃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐτεφανίη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνε ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δις. Ἀνὰ ςιχ. Εἶτα.

ϛ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. ἦχος β.

Κύριε Οὐρανὲ, ϗ ἐνωτίζε ἡ γῆ. σαλεύθήτω τὰ θεμέλια, ἐτιλαβέπω τρόμος τὰ καπνοθόνια. ὅτι ὁ Θεός τε ϗ Κτίσης, σαρκὸς ἠσέβυ πλάσιν· ϗ ὁ κραταιὰ κτίσας χερὶ τὴν Κτίσιν, ἀπλάγχνων ὁρᾶται πλάσματος· ὢ βάθος πλέτε, ϗ σοφίας, ϗ γνώσεως Θεῦ. ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτῦ, ϗ ἀνεξιχνίαςοι αἱ ὁδοὶ αὐτῦ.

ϛ. Κύριε ἀσακήκοα τὴν ἀκοήν σε.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Δόξα, ἦχος πλ. α.

Δεῦτε Χριςοφόροι λαοὶ κατίδωμεν θαῦμα πᾶσαν εὐνοιαν ἐκτλῆτον ϗ σωέχον· ϗ ἀσεβῶς προσκυνοῦντες, τίνα ἀνυμνήσω-

μεν.

μερ. σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεὲμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη τοκετιᾶται, τὸ γεννῆσαι τὸν Κύριον. χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι· καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ μνήσωρ· τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ τῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀταράζυγος δάμαλις;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. καὶ Ἀδὺς, Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

℣. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι πρὸς Ἄχαζ, λέγων.

Ζήτα ἔμπροσθεν ἀπὸ τοῦ Ἑστερινοῦ, Ἀνάγνωσμα ἡ.

Ὁ Ἀτέγολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Καταρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας.

Ζήτα ἔμπροσθεν ἀπὸ τοῦ Ἑστερινοῦ, ἀπὸ τὸ μίσον.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς.

Ζήτα τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὴν Λατρείαν. Εἶτα.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸ Τερσάγιον, τὸ Παναγία Τερσάς.

Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον; τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν ταυτὶ ἡμέρᾳ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ ἀρχή. Σοὶ καὶ Κύριε τῷ δωρήμασιν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τερσάγιον, τὸ Παναγία Τερσάς. Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὰ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμ. ρϑ'. Εἶτεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψαλμ. ρι. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ψαλμ. τέ. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Ἀπεγράφετο τοτέ. Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελα, ἦχος βαρύς.

Ἐξετλήττετο ὁ Ἡρῴδης, ὁρῶν τῷ Μάγων τὴν ἀσέβειαν. καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τὸ ἔτος ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ὥρα ἡλικίᾳ τῷ βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ τόροι γάλακτος σωιεξέλοντο. μέγα ὦ τὸ δεινόν. διὸ ἀσεβῶς τισὶ σωιελθόντες, προσκωνήσωμεν τῷ Χριστῷ τὴν Γένησιν. Δίς.

Ἀνά. ϛίχε. Εἶτα.

℣. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. ἦχος β'.

Ὅτε Ἰωσὴφ Παρθένε λύτρῃ ἐπιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· τί ὁρῶν με ἔγκυον, συγκάζεις καὶ παράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φερόμενον μυστήριον; λοιπὸν ἀπόδος φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν. Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, σάρκα προσελάβετο. ὃν τεκτόμενον, ὄψει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς Κτίσιν σου. ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

℣. Κύριε ἐσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δράκοντα τὸν τὰσαν ἔχων κτίσιν. Ῥάκη καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής· Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι καταρχάς. Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρήσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Δῶρα τέτων ἄρα, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεάσασθαι θεοφανείας.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό, καὶ Ἀδὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱὸς, καὶ ἐδόθη.

Ζήτα ἔμπροσθεν ἀπὸ τοῦ Ἑστερινοῦ τῆς Ἑορτῆς, Ἀνάγνωσμα ζ'.

Ὁ Ἀτέγολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, Κεφ. β'. 11. Λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ

αἵμα-

αἵματ☉, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον. Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλ☉.

Τὸ Ἐξαγγέλιον. Παναγία Τελεία. Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Παρθεν☉ σήμερον.

Κύριε ἐλέησον

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τῶν τιμιωτέραν. Ὁ Τροπάριον. Δι' ἀγχῶν τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Παρθεν☉ σήμερον.

κατὰ σάρκα Γένησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρ☉ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ῥητὸν ἀδύναι, ὅτι ἡ τύχη ἡ Ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Περὶ δὲ ὥραν ἱ. σημαίνει τὸ μέγα· καὶ σιωπήσαντες, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, προτρεπιθέντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου, ἅπερ ἐστί. καὶ ποιήσαντος τὴν ἀπόλυσιν, ἤγουν, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ψάλλομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. μεθ' ὃν γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἶτ' ἀπὸ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον β'. ἱσάμεν δὲ ξι. ἢ. καὶ ψαλλόμεν ξι. ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται. ἡ φλογίνη ῥομφαία τὸ νῶτον δίδωσι. καὶ τὸ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. κἀγὼ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, ὃ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, ὃν τροπὴν ὑπομένας. ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός. καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπ☉ γενόμεν☉ διὰ φιλανθρωπίαν, αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οὗ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῴδης ἐταράττετο. ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασιλεύσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων. καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας. φῶς ἡμῖν ἔλαμψε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ σὴ παρουσία. φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν Κτίσιν ἐφαίδρυνε· πᾶσα τὴν σὴν αἴνεσε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. ὁ ὤν, καὶ πρὸ αἰώνων, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γνόντες προσπίπτομεν Χριστὲ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς, ὡς ἄνθρωπ☉ δι' ἡμᾶς. ἔπασχον γὰρ τῷ ὑπὸ σοῦ γενομένῳ κτίσματι, τὴν δέησιν σοι προσάγα. οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ Οὐρανοὶ τὸν ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα. ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμᾶς δὲ, Μητέρα Παρθένον· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς σῆς μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο.

καὶ

καὶ σὲ ἀναθρωτήσαντος ἐκ τῆς ἀγνῆς, ἡ τολυθεία τῶν εἰδώλων καταργηται. ὑπὸ μίαν βασιλέαν ἐγκόσμιον, αἱ τόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν δεσποτείαν Θεότητος, τὰ ἔθνη ἐτίςθσαν. ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ, τῷ δόγματι τῶ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ τιζοὶ, ὀνόματι Θεότητος, σὲ τὲ ἀναθρωτήσαντος Θεὲ ἡμῶν. μέγαστε τὸ ἔλεος, Κύριε δόξαστοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ τὸ Τροπάριον, καὶ τὸ ζίχων αὐτῶν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα α.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαζος· καὶ σκότος ἐτέκετο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσε· καὶ Πνεῦμα Θεὲ ἐπεφέρετο ἐπάνω τὲ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν. Καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τὲ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τὲ σκότες. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν· καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω ςερέωμα ἐν μέσῳ τὲ ὕδατος, καὶ ἔςω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. Καὶ ἐγένετο ὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ ςερέωμα. Καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τὲ ὕδατος τὲ ἐπάνω τὲ ςερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τὲ ὕδατος τὲ ὑποκάτω τὲ ςερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ ςερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τὲ Οὐρανὲ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. Καὶ ἐγένετο ὕτω. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τὲ Οὐρανὲ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν· καὶ τὰ συγήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτε, σπεῖρον σπέρμα κατ' γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, ὃ τὸ σπέρμα αὐτὲ ἐν αὐτῷ κατ' γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτε, σπεῖρον σπέρμα κατ' γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, ὃ τὸ σπέρμα αὐτὲ ἐν αὐτῷ κατ' γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Ἀμβακοὺμ τὸ Ἀνάγνωσμα β.

Γίνετο Πνεῦμα Θεὲ ἐπὶ Βαλαάμ. καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτῦ εἶπεν· Ὡς καλοί σε οἱ οἶκοι Ἰακώβ. αἱ σκηναί σε Ἰσραήλ. Ὡσὰ νάπαι σκιάζσαι, καὶ ὡσὰ παράδασοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡσὰ σκηναὶ ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσὰ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελάσεται ἄνθρωπος ἐκ τὲ σπέρματος αὐτῦ, καὶ κυριάσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτῦ· καὶ αὐξηθήσεται· Ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτε, ὡς δόξαν μονοκέρατος αὐτῦ. Ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτῦ, καὶ τὰ τάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτῦ κατατοξάσει ἐχθρές. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναςήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήραντα. Ἀνατελεῖ ἄςρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναςήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τὲς ἀρχηγὲς Μωάβ, καὶ τροπομαχήσει πάντας τὲς Υἱὲς Σήθ. Καὶ ἔσαι Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσαι κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα γ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος. Σωάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ἃς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν. Καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτὲς ἐν ὄρει Σιὼν, ἀπὸ τὲ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τῦ Εὐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ, τῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. Ἐκ σὲ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, τῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ. Καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τῦτο δώσει αὐτὲς ἕως καιρὸς τικτέσης, τέξεται. καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῦ ἐπιςρέψσιν ἐπὶ τὲς Υἱὲς Ἰσραήλ. Καὶ ςήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος. καὶ ἐν τῇ δόξῃ τῦ ὀνόματος Κυρίε τῦ Θεῦ αὐτῶν ὑπάρξσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Κεφ. ιδ'. 2.

Ἐξά. 17.

Κεφ. δ'. 6.

Κεφ. έ. 2.

Εἶτα λέγομεν. Τροπάριον.
Ἀνισάμενοι, ἦχος δ. β.

Τ Αθὼν ἐπέχθης ὑπὸ τὸ στήλαιον. ἀλλ' Οὐρανός σε τάλιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ ϛόμα, τὸν ἀϊέρα προβαλλόμενόϛ Σωτήρ. ϗ Μάγοι σοι προσῆλθεν, ὧν τίϛι προσκυνῆντάϛε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶϛ.

ξ. Οἱ θεμέλιοι αὐτῆϛ ἐν τοῖϛ ὄρεϛι τοῖϛ ἁγίοιϛ. Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυλοι, ϗ Τύροϛ, ϗ λαόϛ. Κύριοϛ διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων.

Δέξα. τὸ πλόϛ τῆϛ Τροπαρίας. Καὶ νῦν τὸ ὅλον. Εἶτα τὰ ἑφεξῆϛ Ἀναγνώϛματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωϛμα ϛ.

Κεφ. ιά. 31. Τ Άδε λέγει Κύριοϛ. Ἐξελεύϛεται ῥάβδοϛ ἐκ τῆϛ ῥίζηϛ Ἰεϲσαί, ϗ ἄνθοϛ ἐκ τῆϛ ῥίζηϛ ἀναβήϛεται· Καὶ ἀναπαύϛεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ. Πνεῦμα ϲοφίαϛ καὶ ϲυνέϲεωϛ, Πνεῦμα βουλῆϛ καὶ ἰϲχύοϛ, Πνεῦμα γνώϲεωϛ καὶ εὐϲεβείαϛ· Ἐμπλήϲει αὐτὸν, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινᾷ, οὐδὲ κατ' ἀκοὴν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινᾷ κατ' ἀνῶ κρίϲιν, ϗ ἐλέγξει τοὺϛ πτωχοὺϛ τῆϛ γῆϛ· ϗ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ ϲόματοϛ αὐτοῦ, ϗ ἐν Πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀϲεβῆ. Καὶ ἔϲται δικαιοϲύνη ἐζωϲμένοϛ τὴν ὀϲφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν ἐλημμένοϛ τὰϛ πλευράϛ αὐτοῦ. Καὶ ϲυμβοϲκηθήϲεται Λύκοϛ μετ' Ἀρνόϛ, καὶ Πάρδαλιϛ ϲυναναπαύϲεται Ἐρίφῳ, καὶ Μοϲχάριον, ϗ Λέων, ϗ Ταῦροϛ ἅμα βοϲκηθήϲονται· ϗ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔϲονται· Καὶ Λέων ὡϛ Βοῦϛ φάγεται ἄχυρα. ϗ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀϲπίδων· καὶ ἐπὶ κοίτην ἐγκόνων ἀϲπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, ϗ ὐ μὴ κακοποιήϲουϲιν, οὐδὲ μὴ δυϲωνται ἀπολέϲαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄροϛ τὸ ἅγιόν μου. Ὅτι ἐνεπλήϭη ἡ ϲύμπαϲα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡϛ ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάϲϲαϛ. Καὶ ἔϲται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεϲσαί, ϗ ὁ ἀνιϲάμενοϛ ἄρχειν ἐθνῶν. ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦϲι, ϗ ἔϲαι ἡ ἀνάπαυϲιϛ αὐτοῦ τιμή.

Κεφ. β. 35. Γ Ὰρ ὁ Θεὸϛ ἡμῶν, ὁ λογιοθήϲεται ἕτεροϛ πρὸϛ αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶϲαν ὁδὸν ἐπιϲήμηϛ, ϗ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰϲραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο, ἐπὶ τῆϛ γῆϛ ὤφθη, ϗ τοῖϛ ἀνθρώποιϛ ϲυναναϲτράφη. Αὕτη ἡ βίβλοϛ τῶν προϲταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ νόμοϛ ὁ ὑπάρχων εἰϛ τὸν αἰῶνα. Πάντεϛ οἱ κρατοῦντεϛ αὐτῶν, εἰϛ ζωὴν, οἱ δὲ καταλιπόντεϛ αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιϲτράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆϛ. Διόδευϲον πρὸϛ τὴν λάμψιν, κατέναντι τοῦ φωτὸϛ αὐτῆϛ. Μὴ δοῦϛ ἑτέρῳ τὴν δόξαν ϲου, ϗ τὰ ϲυμφέροντά ϲοι ἔθνη ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐϲμὲν Ἰϲραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεϲτὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωϲτὰ ἐϲτί.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωϲμα ϛ.

Κεφ. β. 3 Γ Ἔτε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόϲορ. Σὺ Βαϲιλεῦ ἐθεώρας, καὶ ἰδὲ εἰκὼν μία μεγάλη. ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόϲοψιϛ αὐτῆϛ ὑπερφερὴϛ, ἑϲτῶϲα πρὸ προϲώπου ϲου· καὶ ἡ ὅρααιϛ αὐτῆϛ φοβερά. Εἰκὼν, ἧϛ ἡ κεφαλὴ χρυϲὶϲ καθαρὸϛ· αἱ χεῖρεϛ, καὶ τὸ ϛῆθοϛ, καὶ οἱ βραχίονεϛ αὐτῆϛ, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία, καὶ οἱ μηροὶ, χαλκοῖ. Αἱ κνῆμαι, ϲιδηραῖ. οἱ πόδεϛ, μέροϛ μέν τι ϲιδηροῦν, καὶ μέροϛ τι ὀϛράκινον. Ἐθεώρας, ἕωϛ ὅτου ἀπετμήθη λίθοϛ ἐξ ὄρουϛ ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐτάραξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺϛ πόδαϛ τοὺϛ ϲιδηροῦϛ, καὶ ὀϛρακίνουϛ, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺϛ εἰϛ πέλοϛ. Τότε ἐλεπτύνθηϲαν ἀπάραξ τὸ ὄϛρακον, ὁ ϲίδηροϛ, ὁ χαλκὸϛ, ὁ ἄργυροϛ, ὁ χρυϲὸϛ. καὶ ἐγένοντο ὡϲεὶ κονιορτὸϛ ἀπὸ ἅλωνοϛ θερινῆϛ. ϗ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθοϛ τοῦ Πνεύματοϛ, καὶ τόποϛ οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖϛ, καὶ ὁ λίθοϛ ὁ ταράξαϛ τὴν εἰκόνα, ἐγεννήθη εἰϛ ὄροϛ μέγα, καὶ ἐπλήρωϲε πᾶϲαν τὴν γῆν. Τοῦτό ἐϲι τὸ ἐνύπνιον. καὶ τὴν ϲύγκριϲιν αὐτοῦ ἐρῶμεν ἐνώπιον τοῦ Βαϲιλέωϲ. Ἀναϲήϲει ὁ Θεὸϛ τοῦ Οὐρανοῦ βαϲιλείαν, ἥτιϛ εἰϛ τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήϲεται· καὶ ἡ βαϲιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολαφθήϲεται· ϗ λεπτυνᾷ, ϗ ἐκλικμήϲει πάϲαϛ τὰϛ βαϲιλείαϛ· καὶ αὐτὴ ἀναϲτήϲεται εἰϛ τοὺϛ αἰῶναϛ. Οὗν τρόπον εἶδεϲ ὅτι ἀπὸ ὄρουϛ ἐτμήθη λίθοϛ ἄνευ χειρῶν, ϗ ἐλέπτυνε τὸν ὄϛρακον, τὸν ϲίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυϲόν. Ὁ Θεὸϛ ὁ μέγαϛ ἐγνώριϲε τῷ Βαϲιλεῖ, ἃ δεῖ γενέϭαι μετὰ ταῦτα. ϗ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, ϗ πιϲτὴ ἡ ϲύγκριϲιϛ αὐτοῦ.

Τροπάριον, ἦχοϛ δ. β.

Ἐλαϲ τῆϛ δικαιοϲύνηϛ· ϗ ἄϊρϲε ὑπὲ-

δαξεν,

δαξεν, ἐν απηλαίῳ χωρέμενον τὸν ἀχώρητον, Μάγας ὁδηγήσας, ἃς προσκυνήσιν σε. μεθ' ὧν σε μεγαλυνόμεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Ὡς οἰκῶσε πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

Κεφ. ϛ'. 9. Αἰδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος· Θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, δυνάστης, Ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς Ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῶν. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅρος. Ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Κεφ. ζ'. 11. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβίδ. μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται· πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὰ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ἀτωθεῖ πονηρίαν, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τάχεως προνομεῖν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεσι γάρ. καὶ μάρτυράς μοι ποίησον τινὰς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν τὸν Υἱὸν Βαραχίου. καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν· καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν Υἱόν. καὶ εἶπε Κύριος, κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, τάχεως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν Πατέρα, ἢ Μητέρα, λήψεται δυνάμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε. ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἰσοῦ αὖ βουλεύσασθε, διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Κεφ. ά. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς, λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων. δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς Υἱόν. ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε, τὴν

γιῶ ἐθεμελίωσας, ϗ ἔργα τῶν χειρῶν σε εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· ϗ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· ϗ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ϗ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε; κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ Πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 1. Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, ϗ πᾶσα παράβασις, ϗ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούια. ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου.

Ψ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Ψ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. β'. 1. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου·) Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ ϗ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου ϗ πατριᾶς Δαβὶδ,) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, ϗ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, ϗ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ. διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ Ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἔστη αὐτοῖς, ϗ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· ϗ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον. Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, ϗ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ Ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους. διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, ϗ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ, ϗ τὸν Ἰωσὴφ, ϗ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν, καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Περὶ δὲ ὥραν Α'. Τῆς νυκτὸς σημαίνει ὡς ἴδιον ἐστὶ· ϗ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ϗ ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὸ συνήθειαν. ϗ μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, ἀρχόμεθα τῆς Λιτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν ᾠδὴ α'. Ἰδιόμελα, ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφρανέσθωσαν. Ἄγγελοι ϗ ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐτέφανε, τοῖς ἐν σκότει ϗ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. ἀσύλλαιον καὶ φάτνη, ὑπεδέξατο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀναπελῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν. ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίοις χείλεσιν, ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς

εἰρή-

ἀρωμὴν. ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν. ἦλθεν ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτὸς, τῷ αὐτῷ.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ· σήμερον Θεὸς, ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος, εἰς Οὐρανὸς ἀναβέβηκε. σήμερον ὁρᾶται σαρκὶ, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐβεβαίωσε γὰρ ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τῷ αὐτῷ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω ὑπὸ ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. νῦν ἡ Παρθένος, Οὐρανῶν πλατυτέρα. ξένως γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ πατεινὰς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτὸς.

Ὃν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥυσάμενος ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς· κλίνας Οὐρανὰς, κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, ἀνατλάσῃ κράζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳσε, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Δόξα. ἦχος πλ. α. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἅγιοι Περσῶν Βασιλῆς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα Βασιλέα οὐράνιον· ὑπὸ λαμπρᾶς ἀστέρος ἑλκόμενοι, ἦλθαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκεντα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν. εἶδον γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ, βρέφος κάμινον τὸν ἄχρονον.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β. Ἰωάννου.

Ὁρμῶσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται. καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν τοὺς στιχηροὺς ἄρχει, στιχηρούμεθα ἐν τῷ Νῷ, ἀναλόγως ταῦτα τὰ ἰδιόμελα. ἦχος δ. Ἰωάννου.

Ἐγὰ καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον. Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται. ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ χωρίζεται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Ὁ αὐτὸς, τῷ αὐτῷ.

Ἥμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἑτοίμασε προσφέρει ἀπήλαιον, καὶ ἀσὴρ μιμεῖται Χριστὸν, τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, τίνα φωτιζόμενοι. καὶ Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ὑμνούντων καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Ὁ αὐτὸς. Κοντακίον.

Οὗ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ξένως ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν, Θεὸν ἀνθρωπίνως. καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον, δόκιμον χρυσὸν ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τεθνεῶτι δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. τάνται τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τέρφθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἀγαπῶντες Σιών. σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ. ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἀνέῳχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη. ἰδοὺ γὰρ ἠπάτησε πρώην, νῦν ἐθεάσατο, τὸν Δημιουργὸν γενομένην Μητέρα. ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ Κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου. βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός. καὶ διὰ τοῦ τόκου, παρθενίαν σφραγίζει· σαρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων. καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδίνας. χορεύετω τοίνυν πᾶσα ἡ Κτίσις, καὶ σκιρτάτω. ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ. Ἀνατολὴν.

Πηλαίῳ παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεός. φάτνη σε ὑπεδέξατο. Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. τότε δὴ τῶν Προφητῶν, ἐπληρώθη τὸ κήρυγμα. καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Νυῖ Ἀπολύεις. Τὸ Εἰσαγιον.
Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ. ἐκ γ.

Ἡ Γέννησίς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. ἡ σωτήριος ἐλέησις τοῦ ἄρτου· καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ Ἀδελφοί, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ γίνεται ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, Λόγου δ. καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ἑξάψαλμος, τό, Θεὸς Κύριος. τροπάριον. Ἡ Γέννησίς σε Χριστὲ ὁ Θεός. ἔπα σιχολογοῦμεν.

Μετὰ τὴν ἁ. ξιλῶ. καὶ. ἦχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀληθῶς ἴδωμεν τίσι, τὰ ἐγεννήθη ὁ Χριστός. ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν εὐθὺς ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τοῦ Βασιλέως. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαπαύστως ἐκεῖ. τοιμεύες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐτάξιον. Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τὸ σήμερον ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Ἕτερον καὶ. μετὰ τὴν β'. ξιλῶ. ἦχος ὁ αὐτός.

Πῶς θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐνθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; ὅτι ἄχρονον Υἱὸν; χρόνῳ ἐγκύησα φησὶ, τῷ τικτομένῳ τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. ἀνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄπορον γοῦν τίς ἑώρακεν, ὅτε Θεὸς γὰρ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Ἕτερον μετὰ τὸν Πολυέλεον, Ὅμοιον.

Ἀνεχώρησας ταντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; ταύτῃ ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε, καὶ ὡς ἠυδόκησεν. ἄσαρκος γὰρ ὤν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὃ ὢν, ὃ ἐκ ἦν διὰ ἡμᾶς. καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν αὖθις, Κόσμον θέλων ἀνακαινίσαι. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὰ ἁ. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου.

Ἐξ. Εἶτεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον. ζήτα εἰς τὴν ἁ. ὥραν ὁ Ν'. Δόξα.

Οἱ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ξι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ ψάλλομεν, τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διαπαντὸς σὺν Πατρί· σήμερον Ἄγγελοι τὸ Βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες· τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου, τὰς Εἱρμοὺς, ᾠδαὶ δύο. τὰ δὲ Τροπάρια, ἑνὸς εἰς ιβ'.

Ὕστερον δὲ πάλιν τὰς Εἱρμοὺς, πρὸς μίαν. Ὁ Κανὼν, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

Χριστὸς βροτωθείς, ὧν ὅπερ Θεὸς μένει.

Ὡδὴ ἁ. ἦχος ἁ. Ὁ Εἱρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Εὐσεβῶν ἐκ παραβάσεως, Θεὸς τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον. ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα, θείας ζωῆς, αὖθις ἀπελαύσαντα, ὁ σοφὸς δημιουργὸς, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίσης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὃν ἐποίησε· κλίνας Οὐρανὸς καταβαίνει· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας Ἁγνῆς, ὅλον ἐνεδύσατο, ἀληθῶς σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ Δυνάμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα· Χριστὸς ὁ Θεὸς δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ· καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Γαμβικὸς, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε, διὰ ξι. Ἡρωϊκῶν.

Τίς ὕμνος ἐπαξίως σε ὑμνήσει, Χριστὲ, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀπαύστου προελθὼν, καὶ ἐπὶ γῆς ἐπιδημήσας, καὶ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, ὡς ἥλιος ἐκ θαλάμου;

Ἔσωσε λαὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Τὸ χερσὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Εἰκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν,
Πόλει τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' ἀξίαν,
Ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάσωμεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτῳ ζωγραφισμένην βάτῳ.
Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεὸν,
Εὖας πάλαιναν νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάσωμεν.

Ἔδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ Ἡλίου Λόγον.
Ἐλθόντα ταῦσαι τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς περιχαρὲς εἰς ὀπὸς τὸν συμπαθῆ,
Σὲ παραγενοῖς ἐλικτὸν· ὃν γεγηθότες,
Ἴδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥήτως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀπόρως, Χριστῷ, τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ αὐτὸς ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῆς ἐπινοίας, μεταχὼν τῆς ἀμάνω Ἀδὰμ χοϊκὸς, καὶ πρὸς φθορὰν καταλιθήσας, γυναικεία ἀπάτῃ, Χριστῷ, γυναικὸς βοᾷ ἐξ ὁρῶν· ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γενόμενος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τύμμορφος πηλίνης, ἀτελὴς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς· καὶ μετοχὴ σαρκὸς τῆς χάρω, μεταδὺς θείας φύτλης, βροτὸς τετύχηκας, καὶ μένας Θεὸς, καὶ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἠθλεὶμ ἀφράνευ, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια. τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ τοιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσε.

Εὖσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν ἀεργέτα, Ἐχθρὸν παπαινῶν τὴν ἐπιρμενίαν ὀφρύν. Φέρων τε Παντετότητα τῆς ἁμαρτίας, Τέρθεν ἀκλόνητον ἐσημαγμένος. Μάκαρ μελῳδὸς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Τύμφης Παναγνὲ, τὸν παόλβιον Τόκον, Ἰδοῦσα ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένον χορὸς, Ἀγραύλῳ ἐκλονοῦτο τῷ ξένῳ τρόπῳ· Τάξιν μελῳδοῦσά τε τῶν Ἀσωμάτων, Ἄνακτα Χριστὸν, ἀπόρως σαρκούμενον.

Ὕψος αὐάτων Οὐρανῶν ἀπλαγχνία, Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης. Ἄῦλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, Λόγος ταχυθεὶς σαρκὶ τὸν τετοκότα, Ἵνα πρὸς αὐτὸν, ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦν ἀταρχὶ τῶν ἐθνῶν, ὁ Οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ καινῷ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέτλητεν, ὁ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐχάτη πτωχεία. τί γὰρ ἀτελέστερον πεπλασται; τί δὲ πατεινότερον παραγαύων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σε πλοῦτος· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ προσαχθέν.

Γαλλιάσθω Οὐρανὸς, γῆς ἀφραινέσθω. ὅτι ἐπέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν, ὁ Λόγος, ὁ ὢν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀβλαβῶς. ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσαντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον, ὃν δοξάζει τὸ σύμπαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀβδὸς ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέως· ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀταραύδου, ὁ ἄῦλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστὲ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας. καὶ δυνάμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκύλα τε, ἦλθες προνομεύσας, πλανίῳ τρόπῳ, εἰς πίστιν θεοπρεπῆ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ Μαΰτεως πάλαι Βαλαὰμ, ἐν λόγων μυηταὶς σοφὸς, ἀστεροσκόπος χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ, ἀνατείλας Δέσποτα. ἐθνῶν ἀταρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Σὺ τόκῳ γαστρὶ παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστὲ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ σταζόμενος. Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς κρατοῦντες, προσήνεγκάν σοι Σωτήρ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἕνας βροτέας τὴν αὐάτλατον πάλαι, Ἄδων Προφήτης Ἀββακοὺμ προμηνύει. Ἰδὼν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.

Νέον βρέφος γὰρ ἐξ Ὄρους τῆς Παρθένου.
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν λόγου.
Ἶσος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως.
Ὑ̓ψισε σάρκα, προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Τὸν καθάραι τῆς δρακοντίας κάρας,
Ἅγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς τεφυκὼς, ἐκ τυλῶν ἀηλίων.
Θνητὰ τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην, δυσμενῆς πεφλέγοτα,
Ὑ̓ψῶτε χάρας σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν ὡς ἐλεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, συμπαθῶς ἀφιγμένον.
Ἴζης φυῆσα τῶ Ἰεσσαὶ Παρθενίς,
Ὄρους παρῆλθες τὴν βροτῶν τῆς ἐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
Ὡς ἠυδόκησεν αὐτὸς ἐσφραγισμένην,
Νηδὺν διελθὼν, τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸς ὢν ἀρρύτου, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σε τὸ Ἄγγελον, ἀρρύτου παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. Ὅθεν Θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωτε.
Ἐν δόλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης παθήσας, καὶ δοῦλος ἡμᾶς, ἐχθρᾶς καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν, ἐξ αὐτῆς σώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεώρησας.
Τὰλαι ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἀνθρωτήσαντα, καὶ μένει Παρθένος. δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως ὄντα, ἐν τίσι ἀνυμνήσωμεν. Ἄλλος.
Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένοις πλάνης, Ἴλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐξηγόρως, Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον ὡς ἐλεργέτῃ· Ἐλθοῖς τοιζῶν, ἐλέχρη τε τὴν τρίβον. Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.
Τίνες ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης, Τεμὼν διαμπὰξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ· Ἵνα κρατοῦντος ὄλεσε ψυχοφθόρα. Κόσμον σωσάντων ταῖς αὐλοις ὁσίαις, Τιθεὶς προσλιπὴ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.
Λαὸς ἔδυ ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος, Μεθ' ἡμέραν φῶς τὸν ἄνω φρυκτωρίας. Ἔθνη Θεὸν δὲ κλῆρον Υἱὸς προσφέρα. Νέμων ἐκ σε τὸν ἀπόρρητον χάριν. Οὗ πλέον ἔλιπεν ἡ ἁμαρτία.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Πλάγχνων Ἰωνᾶ, ἔμβρυον ἀτήμεσεν, ὀνάλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο. τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γαρ, ὀχ ὑτέρη βάσεως, τὸν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀτήμαντον.
Ἦλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς οὐ Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γενεᾶς, τὰς ἰδίας δὲ, ὁ κρατῶν χερὶ ἀχράντων δυνάμεων, ἐν φάτνῃ χερὶ ἀλόγων ἀνακλίνεται. ῥάκια σπαργανοῦται, λύει δὲ, πολυτλόκους σειρὰς ταραττώσεων.
Νέον ἐξ Ἀδὰμ, Παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ τισοῖς δέδοται. τὸ δὲ μέλλοντος, ὅτις ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων· καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος. ὅτος, ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίᾳ τῆς κτίσεως. Ἄλλος.
Λίαν Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, Ἐλθεῖν ἐδέετο, καὶ ζάλην σπάρσαι. Νυγεὶς ἐγὼ δὲ τῷ τυραννοῦντος βέλει, Χριστῷ προσαιδῶ τῷ κακῶν ἀναιρέτῃ, Θάττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.
Σὺ ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος, Νῦν κρατοῦσα μὴ δοῦναι τὴν τάλαι, Ἰδὼν φυλάξαι τὸν καθ' ἡμᾶς ἐσίαν. Καθὰς ἑαυτὸν δι' ἕτερα κοινωνίας, Αὖθις προφαίνων χερὶ παθῶν ἐλεύθεραν.
Ἔκτασι δι' ἡμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος, Λυγρῶς πεσόντας ἐν σκότει τ' παισμάτων. Υἱὸς ἐγεῖραι χερὶ κάτω νενευκότων. Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνῃ παρ' ἀξίαν, Νῦν δεδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετ' ἀστέρος ὁδοιτοροῦσι. δι' ἡμᾶς γαρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός. Ὁ Οἶκος.
Ἣν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ὠοίξε, δεῦτε ἴδωμεν· τῷ τρυφῷ ἐν κρυφῇ εὑρωμεν· δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ Παραδείσου σπόον τὰ σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεσιν. Ἐκεῖ ἀρέθη φρέαρ ἀόρυκτον, ὅτιεν Δαβὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν. Ἐκεῖ Παρθέ-

νος τεκῦσα βρέφ☉, τιὼ δίψαν ἔπαυσεν Δ'-
θὺς τιὼ τῦ Α'δὰμ, καὶ τῦ Δαβίδ. διὰ
τῦτο πρὸς τῦτο ἐπαχθῶμεν, ὅ ἐπέχθη,
Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Μνὶ τῇ αὐτῇ κέ. Η' κτ' σάρκα Γεύνη-
σης τῦ Κυρίυ ☩ Θεῦ καὶ Σωτῆρ☉ ἡμῶν
Ι'ησῦ Χριςῦ.

ξ. Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μᾶζον ἄλλο καινὸν ἆδεν ἡ Κτίσις;
Παρθενικὴ Μαρία Θεὸν ἀκάδι γάναπο τέμ-
πτη.

Γ'Δὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γεύ☉ τῇ
ἀνθρώπων ὑπὸ τῦ διαβόλυ τυραννύμε-
νον, δ'ωλαγχνίσθη. ☩ ἀποςέλας τὸν Α'ρ-
χάγγελον αὐτῦ Γαβριὴλ, ἅτε τῇ Θεοτόκῳ,
τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετ' σᾶ.
☩ δ'ἐως σωελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ι'ησῦς
Χριςὸς, ὁ Υἱὸς ☩ Λόγ☉ τῦ Θεῦ, ἐν τῇ ἁ-
γνῷ μήτρᾳ αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων
τῇ ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτῆς,
ἐξῆλθεν ὁρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγύσυ,
ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τιὼ Οἰκυμένην. Καὶ
ἀπεσάλη Κυρήνιος εἰς τὰ Ι'εροσόλυμα, ☩
ἐν Βηθλεέμ, ποιήσασθαι τιὼ ἀπογραφήν.
Α'νέβη δὲ Ι'ωσὴφ ὁ φύλαξ τῆς Θεοτόκυ σιὼ
αὐτῇ τῦ ἀπογραφῆναι ἐν Βηθλεέμ. ☩ ἐπεὶ
ἔμελλε τίκτειν ἡ Παρθέν☉, μὴ δ'ειςκῦσα
οἴκημα διὰ τὸν πολιὼ λαὸν, ἀσῆλθεν εἰς
τενιχρὸν σπήλαιον, ☩ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀφθόρως
τὸν Κύριον ἡμῶν Ι'ησῦν Χριςόν. ☩ ἐσπαργά-
νωσεν αὐτὸν ὡς βρέφ☉, ☩ ἐν τῇ τῇ ἀλό-
γων φάτνῃ ἀνέκλινε, ☩ ἔθηκε τὸν τῇ ἀπάν-
των Κτίςιν, ὡς μέλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς
τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Η' προσκυνήσις τῇ Μάγων.
ξ. Σὲ προσκυνῦσα τάξις ἐθνικὴ, Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῇ ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Ε'Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Μάντις,
λεγόμενος Βαλαὰμ, ἐν τῇ τῇ Περσῶν
χώρᾳ. Καὶ μαντευόμενος ☩ ἄλλα πολλὰ,
ἅτε ☩ τῦτο· Α'νατελεῖ Α'στρον ἐξ Ι'ακὼβ,
☩ θραύσει τὺς Α'ρχηγὺς Μωάβ. Ε'χοντες
δὲ οἱ ἄλλοι Μάντεις ταιαύτην προφητείαν κτ'
διαδοχιὼ, ἐδίδασκον ταύτας τὺς τῇ Περ-
σῶν Βασιλεῖς· ☩ πεμπλθεν ἄχρι τέτων,
πρεῶν ὄντων· ☩ παρετήρυν, τότε ἴδωσιν Α'-
στέρα ταιῦτον. Ὡς Α'στρονόμοι δὲ ἰδόντες τὸν
τῦ Χριςῦ Α'στέρα, ὅτι ἐκ ἑτοίᾳ τορείᾳ, ὡς
οἱ λοιποὶ ἀστέρες. ἀπὸ Α'νατολῶν πρὸς Δύ-
σιν, ἀλλ' ἀπὸ Α'ρκτυ πρὸς μεσημβρίαν, ἔ-
γνωσαν, ὅτι γεύνησιν μεγάλυ Βασιλέως δη-
λοῖ. ☩ ἀκολυθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χρι-
ςὸν τὸν Κύριον· ☩ πεσόντες, προσεκυνήσαν
αὐτῷ, ☩ προσηύεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν,
☩ λίβανον, ☩ σμύρναν. Καὶ ὅπω τῇ προσάξῃ
τῦ Α'γγέλυ ὑπέσρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
Μαθὼν δὲ Η'ρώδης ὁ τῇ Ι'ουδαίων Α'ρχηγὸς
παρὰ τῇ Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεν-
νήθη, ὃς μέλλει τὸν Κόσμον ὅλον ὑποπίζειν,
προσεκαλέσατο τὺς Μάγυς λάθρᾳ, ☩ ἔπεν·
Α'πελθόντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τῦ
Παιδίυ. ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι,
ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τῦ-
το δὲ ἔλεγεν, ἵνα μάθῃ τῦ εἶναι, ☩ ἀποςεί-
λῃ, ☩ φονεύσῃ αὐτό. Εἶτα προσκαλεσάμε-
νος τὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε, τῦ λέγα ἡ
Γραφὴ γεννηθῆναι τὸν Χριςόν; Οἱ δὲ ἔπον,
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ι'ουδαίας. Τότε ἀπέςειλε τὰ
στρατεύματα αὐτῦ, φονεῦσαι τὺς ἐν Βηθλεὲμ
παῖδας, ἀπὸ διετῦς ☩ κατωτέρω. Διὰ τῦτο
ἀπεσάλη Α'γγέλ☉ ἐκ Θεῦ, ☩ ἅτε τῷ Ι'ω-
σήφ· Ε'γερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον, ☩
τιὼ Μητέρα αὐτῦ, καὶ φεῦγε εἰς Α'ίγυπτον.
Ο' δὲ Ι'ωσὴφ ἐποίησεν ὅπω. ☩ παραλαβὼν
τὸ Παιδίον, ☩ τιὼ Μητέρα αὐτῦ, ἀπῆλ-
θεν εἰς Α'ίγυπτον. Τῷ δὲ Θεῷ δόξα εἰς τὺς
αἰῶνας τῇ αἰώνων. Α'μιὼ.

Ὠδὴ ξ'. Ὁ Εἱρμός.

Ο'Ι Παῖδες δ'σεβείᾳ σωτραφεύτες, δυσε-
βῦς τροσάγματος καταφρονήσαντες· τυ-
ρὸς ἀτελιὼ ὐκ ἐτοπήθησαν. Α'λλ' ἐν μέ-
σῳ τῆς φλογὸς ἑςῶτες ἔψαλλον· ὁ τῇ Πα-
τέρων, Θεὸς δ'λογητὸς εἶ.

Π'Οιμενες ἀγραυλῦντες, ἐκπλαγῆς φωτο-
φανίας ἔτυχον. δόξα Κυρίᾳ γὸ αὐτὺς, περιέλαμψε ☩ Α'γγέλ☉, αὐυμνή-
σατε βοῶν, ὅτι ἐπέχθη Χριςός· ὁ τῇ Πα-
τέρων, Θεὸς δ'λογητὸς εἶ.

Ε'ξάφνης σιὼ τῷ λόγῳ, τῦ Α'γγέλυ
Ουρανῶν στρατεύματα, δόξα ἐκραύγα-
ζον Θεῷ, ἐν ὑψίσοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν
ἀνθρώποις δ'δοκία, Χριςὸς ἔλαμψεν· ὁ
τῇ Πατέρων, Θεὸς δ'λογητὸς εἶ.

Ρ'Ἦμα τί τῦτο ἔπον οἱ Ποιμένες, δ'ελθόν-
τες ἴδωμεν, τὸ γεγονὸς, Θεῦ Χριςὸν
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ, σιὼ τῇ τεκῦ-

σῃ, προσκυνῶν ἀναμέλτοντες· ὁ τῷ Πατέρων, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ. Ἄλλος.

Ὦ παντάναχτος ξεφαύλισαν τέθῳ,
Ἄτλητα θυμαίνοντες ἠγκισρωμοῖοι,
Παῖδες τυραννε δύσθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς ἤκαθε τῦρ, ἄσετον τῷ Δεσπότῃ,
Λέγουσιν· ἀς αἰῶνας ἀλογητὸς εἶ.
Πηρέτας μεὺ ἐμμανῶς καταφλέγα,
Σῴζα δὲ ταμφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέος,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι τυργωμένη,
Οὓς ἔσεφε φλόξ, ἄφθονος τῷ Κυρίῳ,
Νέμοντος ἀσεβέας ἕνεκα δρόσον.
Ῥ'ῥωγὲ Χερσὲ, τὼν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων.
Ἤχνυας ὄλβον τῆς Θεώσεως φέρων·
Μορφώμενος, νυῦ, ἧς τιν' δι' ἐλτίδα,
Ἄνωθεν ἐς κλιθμῶνας ἤλθομεν ζόφε.
Ἦν ἀχριωτῶς ἀκρατῶς γαυρωμένην,
Ἄσεμνα βακχεύσασαν ξοισρωμένην,
Κόσμε καθῆλες πανθενῶς ἁμαρτίαν.
Οὓς ἤλκυσε τρὶν, σήμερον τῷ ἀρκύων,
Σῴζας δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν ἐργάτα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Αὔματος ὑπερφυὲς ἡ δροσοβόλος, ξηκάνισε κάμινος τύτον· ὁ γὸ ὃς ἐδέξατο, φλέγα νέος, ὡς δὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθενίε, ἰῶ ὑπέδυ νηδυί. διὸ ἀυμνῶντες ἀναμέλψωμεν· ἀλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἔλκε Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκτήτος Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ. δωροφόρος τέμτε δὲ, Μάγος παῖδας, τιὼ τῷ Δαβὶδ, θεοδόχον θυγατέρα λιταυδίσοντας. διὸ ἀυμνῶντες ἀναμέλψωμεν· ἀλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ τέθος ᾠδῆς. ὁ γὸ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύα δὲ, πλανίῳ πᾶσαν ᾗ μυσικῶν, ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ξανατάλας Χερσός. διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμέλψωμεν. ἀλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ᾗ ὑπερυψάτω ἀς πάντας τὰς αἰῶνας.

Κύλα Βαβυλὼν τῆς Βασιλίδος Σιὼν, ᾗ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο, θησαυρὸς Χερσὸς, ὃν Σιὼν δὲ ταύτης, ᾗ Βασιλᾶς, σιὼ ἀσέως ὁδηγῷ, ἁρροτολῶντας ἕλκε. διὸ ἀνυμνοιῦντες ἀναμέλψωμεν· ἀλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ᾗ ὑπερυψάτω ἀς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλο.

Ἦτραν ἀφλέκτως ἀκονίζασι Κόρης,
Οἱ τῆς Παλαιᾶς τυρτολύμενοι Νέοι,
Τερφυῶς κύσσαν ἐσφραγισμένιν.
Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματεργία μία,
Λαὸς πρὸς ὕμνον ξανίζησι χάρις.
Τμὶν φυγοῦσα τὸ θεοῦσθαι τῇ πλανῇ,
Ἄληκτον ὑμνᾶ τὸν κενούμενον Λόγον.
Νεανικῶς ἅπασα σιὼ τρόμῳ Κτίσις.
Ἄδοξον εὐχο δαματυμένη φέραν,
Ῥάξη γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἑκαρτέρα.
Κας πλανῆτιν πρὸς νομιὼ ἑτισρέφων,
Τιὼ αὐθρωτοιὸν ξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ θῶ ἐθνῶν ἔγερσις, αὐθρώτων φύσιν.
Ῥώμιν βιαίαν τὸ βροτοκτόνε σβέσαι.
Ἀνὴρ φανείς τε, ᾗ Θεὸς προμηθέα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τσήμον ξενον, ὁρῶ ᾗ παράδοξον, Οὐρανὸν τὸ ἁπήλαιον· θρόνον χερουβικὸν τιὼ Παρθενίον· τιὼ φάτνιν χωρίον, ἐν ᾧ, ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χερσὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλυίομεν.

Ξαίσιον, δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσωπήθες νέε ἀςέρος ἀρτιφαοῦς, ὐρανίε ὑπερλάμποντος· Χερσὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο ἐν γῇ, γεννηθέντα Βηθλεὲμ, ἀς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἔγνως, Μάγων λεγόντων παιδίον Ἄναξ, ὃ ἀςὴρ ἐφαίη, τὸ ἐσίν; ἀς γαρ ἑκάνε προσκυνήσιν ἤκομεν. μανεὶς, ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χερσὸν ἀνελᾶν, ὁ θεομάχο φρυατόμενο.

Ἐκλιβωσε, χρόνον Ἡρώδης ἀςέρ. ἐ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνοῦσι Χερσῷ σιὼ δώροις. ὑφ' ὃ, πρὸς πατρίδα ὁδηγόμενοι, δανὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιτον παιζόμενον. Ἄλλος.

Τέργαν μεὺ ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, Ῥᾴον σιωπιὼ, τῷ τόθῳ δὲ Παρθενίε, Γυμνὸς ὑφαίνων σωτίνως τεθαμένος, Ἐργῶδες ἐσίν. ἀλλὰ ᾗ Μήτηρ θεόνος, Ὅση τέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδε.

Τὰς ἀφεγγεῖς, ᾗ σκιὰς ταρηγμένας, Ὦ Μῆτερ Ἁγνὴ, τῷ Λόγῳ δεδορκότες, Νέον φανέντος ἐκ τύλης κεκλεσμένης. Δοξάμενοί τε τῆς ἀληθείας φάος, Ἐταξίως σιὼ ἀλογῶμεν γαςέρα.

Ὅθεν τετάχως, ᾗ Θεῦ παρεσίας, Ὁ Χερσοτερπὴς λαὸς ἠξιωμέ,

Νῦν

Νῦν τοντιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιὸς· τιὼ χάριν δὲ Παρθενε.
Νέμοις ἀχραντε, προσκιωῆσαι τὸ κλέος.

Ἑξαποστελ. Ἰδιόμελον, λέγεται, ἐκ γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν. καὶ οἱ ἐν σκότα καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένε ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Ἀνδρέα Ἱεροσολυμίτε.

Ὑφραίνεσθε δίκαιοι. Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστὸν γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμνμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ὑμνοῦντες λέγουσιν· ἀναπάληττε Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ ηὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ Κτίσις ἀγάλλεται. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τιὼ πρώτην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς δόξης τε Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. ὃ φέρα τὸ μυστήριον ἔβλυναν. τίνα μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετ' σοῦ καὶ λέγοντες. ἀνερμνήδλτε Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Λεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τιὼ μετὰ τόκον πάλιν, ὀφθεῖσαν Παρθένον. χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ· ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν, κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος δ'. β'. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ τῇ Οἰκουμένῃ ἐγένετο. τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν τιχθέντων τῷ τόκῳ σου. διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη. τῆς γὰρ αἰωνίου σου Βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκμυστηρίδη. διό σοι προσφέρομεν ὦ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν Θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἀνάρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἑορτάζει. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν. Ἡμᾶς δὲ ἀκαταπαύστως βοᾶν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐν βουλῇ εὐδόκου καὶ σωτηρίᾳ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐξομολόγησις, καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Γεν-

Η Γεννησίς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Μετὰ σὲ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυναμέως σε.
Η Γεννησίς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρε ἐγέννησά σε.
Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.
Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Γεγωνοτέρα φωνή.
Η Γεννησίς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα.
Η Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον.

Ἀντὶ δὲ τῆ Τρισαγίε.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.
℣. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβεραὶ τὰ ἔργα σε.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλε.

Τ'Δελφοὶ, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆ χρόνε, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτῆ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τὰς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε Υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τῆ Υἱῆ αὐτῆ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' Υἱός· εἰ δὲ Υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεῦ διὰ Ἰησῆ Χριστῆ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῦ.
℣. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κτ' Ματθαίου.

Τοῦ Ἰησῆ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδε τῆ Βασιλέως, ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, Λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτῆ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς, ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῆ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς τῆ λαῆ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τῆ Προφήτε· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν με τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ· ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν, ἔστη ἐπάνω ὅπου ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ. Καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν. Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἐξαπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Τράπεζαν Κατάλυσις εἰς πάντα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ δωδεκαήμερον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κς'.

Η' συνάξις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκε· καὶ τοῦ Ἁγίε Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίε Ἐπισκόπε Σαρδέων. Η' Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Εἰς ἑαυτὸν εἰς τὸ λυχνικὸν, ἦχος δ'. γίνεται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ℣. ε'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς ℣. ἰδιόμελα, ἕτερα ἕτερον καὶ ὁμοῖε, ἦχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. καὶ τὰ ἕτερα· διαιρούντες τὰ δύο.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διαπαντὸς σὺν Πατρί. σήμερον Ἄγγελοι τὸ Βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρὴνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
℣. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυναμίν σε.
℣. Καὶ ἔστα, νῦν ἠρξάμην.
℣. Ἐμνήσθη τῶν ἔργων Κυρίε.

Εἰς τὸν ℣. ℣. ἰδιόμ. ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννε Μοναχῆ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον. καινοτομοῦνται φύσεως, καὶ Θεὸς ἄνθρω-

ἄνθρωπος γίνεται. ὅτερ ~~ιῷ~~ μεμσύηκε, ϗ ὃ ὐκ ιῷ προσέλαβεν. ὐ φυρμὸν ὑτομένας, ὐδὲ διαίρεσιν.

ξ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μς.

Κάθε, ἐν Βηθλεὲμ παραγένονας, ἐν τῷ σπηλαίῳ παρώκησας. ὁ Οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ αὐκλίθης· ὃν στρατιαὶ κύκλῳ Ἀγγέλων, τοιμέσι συγκαπέβης· ἵνα σώσῃς ὡς εὐσπλαγχ☉, τὸ γεν☉ ἡμῶν, δόξα σοι.

ξ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρυ.

Πῶς ξέτω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκῶται· ὁ Λόγ☉ ταχυίεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ϗ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· ϗ ὁ ἀπαρχος ἄρχεται, ὁ Τὶὸς τῦ Θεῦ, Τὶὸς ἀνθρώτυ γίνεται. Ἰησῦς Χριστὸς, χθὲς, ϗ σήμερον ὁ αὐτὸς, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας.

δόξα, ϗ νυῖ, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ σπυέδραμον Ποιμενίες, τὸν ἀληθῆ μιμύοντες Ποιμένα. τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶ Χερυβὶμ, ϗ αἰσκαίμενον ἐν φάτνῃ, νηπίυ μορφιὼ δι' ἡμᾶς ἀναληφότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Νυῖ ἀπολύεις, τὸ Τριτάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς συ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς ϗ ἐν τῇ Ἑορτῇ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀφ' ἑκτης.

Κοντάκιον, ἦχ☉ δ. β'.

Πρὸ ἑωσφόρυ ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σῦ. ὅθεν ἀστὴρ διαγγελίζεται Μάγοις. Ἄγγελοι δὲ μτ' Ποιμενίων ὑμνῦσι τὸν ἄναρχον Τόκον συ. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκ☉.

Πὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἄμπελος. ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάστασε, ϗ ἔλεγε· σὺ εἶ καρπός μυ. σὺ εἶ ζωή μυ. ἀφ' ὃ ἔγνων, ὅτι ϗ ὁ ἥλιος ἁμί. σύμυ Θεός· τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς παρθενίας μυ ὁρῶσα ἀκαπάλυτον, κηρύττωσε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. ἐκ οἶδα σπαρὰν, οἶδα σε λύτιν τῆς φθορᾶς· Ἀγνὴ γάρ ἁμι, σῦ προελθόντος ξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὗρες, ἔλιτες μήτραν ἐμιὼ, ὁρῶσα σῴαν αὐτιώ. διὰ τῦτο συγχορδὰ πᾶσα Κτίσις βοᾶσάμοι· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μιᾷ τῶ αὐτῶ κ'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, ἤτα τὰ Ἐπιλόχια. Ἐπιλόχια.

ξ. Λεχὼ ἄμωμον, ἀνδρὸς μὴ γνῶσαν λέχος. Δώροις ἀμώμοις δεξιῶμαι τοῖς λόγοις. Μολπιὼ ἀγνοτάτῃ λεχοῖ ἀκάδι ἕκτῃ ᾄδω. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ.

Ἥκοντα πρὸς σὲ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε. Αἴγυπτε φείττε, ϗ Θεὸν τὸν φρόνα.

Ἐς Αἴγυπτον φάγα ἡ Θεοτόκος μτ' τῶ Βρέφυς, ϗ Ἰωσὴφ, διὰ δύο ταῦτα· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῦ Προφήτυ. Ἐξ Αἰγύπτυ, ἐκάλεσα τὸν Τίόν μυ· ϗ ἵνα ἐμφραγῇ παῦ στόμα τῶν Αἱρετικῶν. εἰ γὰρ ὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ βρέφ☉· εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώτων σωτηρία· εἰ δὲ ὐκ ἐφονεύθη, ἢ διὰ ξίφυς τινὸς, ἢ ἑτέρας τιμωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τιὼ οἰκονομίαν, δόξαι ἔχε τοῖς πολλοῖς, ὅτι κτ' φαντασίαν ἐγένετο, ϗ ὐ κατὰ ἀλήθειαν ἐφόρεσεν ἀνθρωτίνιω σάρκα. εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα, ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς πάθης. Ὅτε γε, ϗ προφάσεως μὴ γενομένης, ἐπάλμησαν οἱ ἄθεοι Αἱρετικοὶ τῦτο ἰτᾶν, ὅτι κτ' φαντασίαν ἐγεννήθη. Διὰ τῦτο φάγα ἐς Αἴγυπτον, ἵνα ϗ τὰ ἐκεῖσε σωτερίψη Εἴδωλα, ϗ τὴν Οἰκυμένιω ὅλιω σώσῃ, κτ' τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίυ Σταυρώσεως.

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ξ. ἰδιόμελα, τῆς Ἑορτῆς. Εὐφραίνεσθε δίκαιοι.

Καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, ἦχ☉ δ. β'.

Ἡμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένυ σπαίμπτεται. σήμερον ἡ ἄπαρος ὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργανίοις ἐνελίσσεται. σήμερον ὁ Θεὸς, δι' ἀστέρ☉ Μάγυς ἐς προσκυίησιν ἄγα, προμιυύων αὐτῦ τὴν τελήμερον ταφιὼ, ὡς ἐν χυσῷ ϗ σμύρνῃ ϗ λιβανύῳ. δι' ὃ ψάλλομεν· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένυ Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νυῖ. ἦχος β'.

Ἡμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένυ. Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτήν.

Δοξολογία μεγάλη, ϗ Ἀπόλυσις.

Εἰς τιὼ Λατρυγίων, Τυπικά, ϗ ἀπὸ τῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ'. ϗ ξ'. Πεποίημενον, ἦχος γ'. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκυ.

Μεγαλωύια ἡ ψυχήμε τὸν Κύριον.
Ω Ὅ τι ἐτέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπέινωσιν.
Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι.
Ζήτε ἐς τὰς ὥρας τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ὥρα δ'.
Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ Ματθαίου.
Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.
Ζήτε Κυριακῆ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήσορος, Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.
Ἑωθινὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν σωτήθη ξιλό. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμεν ξι. ἰ. καὶ ψάλλομεν ξβ. Ἀναβάσιμα τῆς Ὀκτωήχε γ'. τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν δ'.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.
Καὶ τὰ ἕτερα τρία Εἴπε τῶν Ἁγίων, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοτόκον τοίνυν, ἀνυμνήσωμεν, Δαβὶδ τὸν Βασιλέα. Ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ῥάβδος ἡ Παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός. καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐκ τῆς φθορᾶς. ἀνεπλάσατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γήρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήσωρ, ἐμφανῶς πληρωμένας, μνησθεὶς λαχὼν ξενίης, χρηματισμὸς, τῶν ἀγγέλων δεξάμενος· δόξα Θεῷ ἐκβοῶντων, ὅτι ἐν γῇ τῷ ἀρίστῳ ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες, ἀνυμνήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· ὃ τοῖς δίχαις, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἁπλαίᾳ καὶ φάτνῃ σπαργανωθεὶς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, ἦχος δ'. β'.

Νήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαβὶδ καὶ Ἰακώβου, δισσοῦ Βασιλέως, Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου. αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τὸ α'. τῆς ἡχ. Εἰς τὸν δ'. β'.

Δόξα, ἦχος δ'. β'.

Ἐρίων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος, διφροσύνη γέγονεν ὁ τόκος σου· καὶ ἐν αὐτῷ χαιρόμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χριστὸν ὁρῶσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον. ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν Εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεία Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι. Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν. μετὰ Μάγων προσεκυνήσας, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας. δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς, ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Θεὸς Κύριος. τὸ Ἀναβάσιμον Τροπάριον. τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἡ σωτήθης ξιλό. Κανὼν ὁ Ἀναβάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ'. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.
Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν Θεράτον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστὸν Πατὴρ γνωριζόμενος. τούτῳ σὺν παῤῥησίᾳ παρεσκευάσω, αἴτησαι εἰρηνεύειν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν τοῖς ἐορτάζουσι.

Ἡμάτων θείων ὑπηκόον, πραγμάτων παραδόξων διάκονον, Παρθένου Μήσωρ Θεόπαιδον. δίκαιος κατὰ πάντα, καὶ ἀληθὴς, Ἰωσὴφ ἐδάχθης· καὶ δικαίων ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Δεῦτε Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς ντυσάμενα, καὶ τότε Πατὴρ ὠνόμασαι. μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς, μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα. διὸ ἀνυμνοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ Χριστὸν ἀπεκύησας, σαρκὶ ἐν Βηθλεὲμ ἀπαρόγαμε, ἀπαργάνοις αὐτὸν εἱλίσασα· ὃ τῷ ἐπιδημίαν, καταπλαγὲς, Ἰωσὴφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνᾶ, τῷ τότε δυνάμει. Καταβασία.
Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἔσωσε λαόν.
Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὗ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος· καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ,

τὴρ, ὠνομάσθης σύδοξε· ϗ μυσηρίω φρικτῦ θεωρὸς, μάκαρ ἐλλημάτισας.

Ὁ Ν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι· τῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένε, Ἰωσὴφ ταῖς χερσίσε, κρατᾶς, καθαγιαζόμενος, τῇ ἐταφῇ τῇ φρικώδει σοφέ. ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὕ Ψος μυσηρίε, γνεαῖς μὴ γνωσθέντος, ταῖς πρώτοις σοφὲ, κατετρισάθης τῇ καρδίᾳ, καθαρῶς δεδεγμένος. δι' ὃ, ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τιμῶ φωσφόρον ϗ θέαν τιςῶς, μνήμωσε δοξάζοντες.

Ϛ΄.

Σ Άρκα ἁληφότα, ἐξ ἁγνῶν σε αἱμάτων Παρθένε ἁγνή. ϗ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, ϗ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεὸν, ὕμνοις ἐμεγάλυνε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἡ Παρθένος σήμερον. Εἶτα τὸ παρόντα ἦχος α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Π Ατρὸς ὡς ἀληθῶς, ἐρανίε θεράτων, ἐγενε Ἰωσὴφ, ϗ Πατὴρ τῦ ἀνάρχε, Υἱὸν σὺ νενόμισαι, τῦ σαρκὶ νηπιάσαντος. ὅθεν σήμερον, τιμῶ παναγίαν σε μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν ἀφροσυνῃ καρδίας, τιςῶς ἀνυμνῦντές σε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χ Ορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ, γεγονὸς ὦ Παρθενίε. Θεὸν σεσαρκωμένον γαρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας. ὅθεν Ἄγγελοι, μετὰ τοιμενῶν ὑμνῦσι, Μάγοι τίσι δὲ, σωὶ Ἰωσὴφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ θεοτόκῳ.

Ὠδὴ δ΄. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἔ Χων λογισμὸν ταῖς θείκαις, ὑτάκοντα προσάξεσι, ϗ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνιν ἐν γναιξὶ, καθαρὰν ϗ ἄμωμον, μάκαρ Ἰωσὴφ σὺ ἐμνηςέυσω· τηρῶν Παρθένον ἁγνιὰ, πρὸς ὑτοδοχιὰ τῦ τοιήσαντος.

Μ Ὸνῳ Γαβριὴλ ἐν Οὐρανῷ, ϗ μόνῳ σοι ἀοίδιμε, μετὰ τὴν μόνιν Ἀταρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερὸν μυσήριον, μάκαρ Ἰωσὴφ ἐνετρισάθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἄρχοντα τῦ σκότες τροπέμενον.

Ἔ Μψυχος ναὸς φωταδὴς, ὑπάρχων τῦ τοιήσαντος, ἐτιμελήσε θείων πράξεων. ἐκ τῦ Ἁγίε ναῦ, τὸν ναὸν τὸν Ἅγιον, σὺ παραλαβῶν κατηξιώθης, τιμῶ μόνιν ἐν γυναιξὶ, μάκαρ Ἰωσὴφ Ἀπαράθετον.

Θεοτοκίον.

Γ Ὼν τῦ νοός σε προφανῶς, ἐτέχη ὁ ἄῤῥατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν λέγων σοι· μὴ φοβηθῇς Ἰωσὴφ, Μαριὰμ τιμῶ ἄγγαμον, σὺ παραλαβῶν· γαςρὶ γὰρ φέρει, τὸν φέροντα θείκῃ, τότε διωσαμένα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρηνης.

Ῥ Αθότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσὴφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πράων ἐσκιώσας, Χριςῦ τῦ πράε ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθείς· ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἠγιάσθης· ϗ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτέαν περικείμενον.

Ὡ Σ θέαν νεφέλιν, τὴν μόνιν Ἀγνιὰ, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύψασαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ Πόλεως Δαβίδ· τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας· Ἰωσὴφ μυσηρίε, ὑπὲρ καπάληψιν διάκονε.

Λ Ίκμος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τῦ δικαίε Δεσπότε πετόρθωσαι, τῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιύτῳ φοβερῷ, παμμάκαρ μυσηρίῳ, τιςῶς καθυτερηθῆσαι, τῆς ἀῤῥήτε λοχείας· δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Γ Ρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαβὶδ, ἐν γαςρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ. ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσὴφ ὑπ' Ἀγγέλε, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Ὠδὴ ς΄. Στλάγχνων Ἰωνᾶ.

Ζ Ένῳ τοκετῷ, ἐκ Κόρης Θεότοκος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν ἀΐδιον, τῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον λαβὼν Ἰωσήφ· τιμῶ πρὸς Αἴγυπτον ταμμάκαρ ξεύιν κάθοδον, χαίρων, σωὶ αὐτῷ πεποίησαι, καθυτάκων τοῖς θείοις προσάγμασιν.

Π Άσχα Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσὴφ διακονέμενος, ὥσπερ Ἄγγελος, ϗ ἀμέσως πρὸς τότες ὑγιάθης σαφῶς, τὰς ἀκτῖνας τὰς αὐλὰς ἀσδεχόμενος, μάκαρ, ϗ φωταδέσατος, ϗ ψυχῇ ϗ καρδίᾳ δακνύμενος.

Ὅ Λος ἐταφῇ, τῇ θείᾳ ταυδίφημε, καθαγιαθεὶς ψυχῇ ϗ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς αὐλὰς μονὰς, ἀγιάζων νυσὶ, τὸς τελῦντάς σε τὴν μνήμην Ἱερώτατε. ὅντως, Ἰωσὴφ παναγιε, Παναγίας Μητὴρ Θεομήτορος.

Μ Έον ἐπὶ γῆς, Παιδίον ἐθρακας, Παρθένε Ἁγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προαιώνιον, ϗ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκφυέντα

Πατρός. καὶ Ἀγγέλων ὑμνούντων τοῦτο ἤκουσας· εὗδον τῷ ξύλῳ κείμενον, Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης παιδίφημε.

Κοντάκ. ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῇ προσιόντι σήμερον Δαβὶδ πληροῦται ὁ Θεὸς· Ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει. ξένος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστὸν λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ὑμνοῦσι, καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμων σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Πορφύρῃ βελῇ τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος· περιγράφεται νεῷ σώματι ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σῴζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας. ἀρχὴν λαμβάνει, ὁ φύσει ἀνάρχως, καὶ μόνος ὑπέρχρονος. ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος. φέρεται χερσὶ, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. διὸ τοὺς τῇ τότε συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς ξένοις τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ. ὃς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμων σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Ἦχος δ'. Τιμῶ Ἰωσὴφ Μνήστορα τῆς Παρθένου. Τιμήσας αὐτὴν κατ' ἀξίαν τὸν τρόπον. Οὐ τέκτονος Παῖς, ἀλλ' Ἀδελφὸς Κυρίου, τοῦ ταῦτα τεκτηνάμενος ἐν λόγῳ μακάριε. Δαβὶδ βλέπων νοῦν Χριστὸν ἐκ σῆς ὀσφύος, ὃν κατ' σάρκα, σκίρτα τε καὶ ἀγάλλου.

Ἀβὶδ ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεύς, ὢν Υἱὸς Ἰεσσαί. Τοῦτον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν νόμον Κυρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σαρκώσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ἐννεακόσια ἐννενήκοντα ἐννέα· καὶ ὢν ἐν Γαβαά. Καὶ ἰδὲ Νάθαν, ὅτι Δαβὶδ ἐν τῇ Βηρσαβεὲ παραβήσεται. καὶ ταχέως ἐλθὼν ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐνετρίβη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον, γυμνὸν, καὶ ἑτέμενον ἐκεῖ, θέλων θάψαι τὸν νεκρὸν, καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐτέγνω, ὅτι ἐποίησε τοῦ ἁμαρτίαν Δαβὶδ, καὶ ὑπέστρεψε ταχέως. Ὡς δὲ ἀνεῖλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ Δαβὶδ, ἔτεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξαι αὐτόν. πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαβὶδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ σωίαξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, εὗδον τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Τεραγίας Θεοτόκου τῶν Χαλκοπρατείων. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ὨΙδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες Εὐσεβεῖς.

Προρρήσεων τὸ τέρας, τῶν θεοπτῶν Προφητῶν ἑώρακας. οὗ γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν, ἐλαύνομενον ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος κατενόησας· ὡς καθαρὸς τῷ ψυχῷ, Χριστὸν θεράπων.

Ἐμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσὴφ κεκοσμημένος εὐδόκει, φύλαξ ἀμέμπτως ἀληθὴς, Παρθενίας ἐχρημάτισας· καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου Παιδὸς κέκλησαι. μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ἑνὶ ματὶ ὁ τεκταίνων, Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱὸς, σὺ παμμάκαρ ἀξιάγασε· τὴν ἀνάρχως σε Πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπέργον, τῶν ὑπὲρ λόγον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπωμένῳ Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, ἐγνωκὼς ῥάβδῳ κληρωταίσε, τὴν μνησέαν τὴν σεπτὴν ἐτιμνηθεὶς Ἀαρὼν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ ἁγίας ῥάβδου.

Αἵματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θανάτος σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσὴφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὅλως ὁσιωθεὶς, ἀτὸ βρέφος ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι, τῆς Ἐλογημένης, μεθ' ἧς ἐμέλτες· Ἐλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψούτω.

Πάντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὄντες τρέμουσι Θεὸν καὶ κτίσμα, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, παῤῥησίᾳ παρελάβως, περιττύεται ὡς βρέφος καὶ ἀπαίζεται· καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται· Ἐλογήτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ἐτρώσαι τῷ γλυκυπάτῳ μακάριε πόθῳ· καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεσῶς προσάξεσι, καθυπείκας ταῖς θείκαις, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μυηθέμενος· πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελθέσεσθαι μετὰ μόνης, τῆς ἀληθῶς Θεομήτορος. Ἐλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁμοῦ τὰς σκιὰς ἅδες τοσθήσας, τῇ τῆς Χάριτος φωτοχυσίᾳ· φωτανικῇ νεφέλῃ

λιψτε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀναπέλλουσαν σαρκὶ Ἥλιον ἔβλεψας· καὶ ὥσπερ ἀϋπὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσὴφ ἑκάστοτε· Ἀλογάτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω.

Ὠδὴ θ'. Μυρίεμον ξενον.

Ἱ Σότιμος πάντων Ἀγγέλων γεγονῶσαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σωμόμιλος ὄντως αὐτός. διὸ, σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζοντες, φὰ Ἰωσὴφ, τὴν ἱεράνσε μνήμην σέβομεν.

Ὡ Σ ἐκ γονῆς, βασιλικῆς καταγόμενος, τὴν Ἁγνὴν Βασίλισσαν, μέλλουσαν Ἰησῆν, Βασιλέα τίκτειν ἀπορρήτως σοφὲ, ἐμνηστεύσω, ἅπαντας ἐν γῇ προκεκληθὰς, τὴν γηγενῆς μακαρίσατε.

Θυσάμενος, τῇ δωρεᾷ τὸ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, μάκαρ ἐν βαθυπάτῳ γήρᾳ· πρὸς τὸν σὸν μετέβης λαμπρῶς, Ἰωσὴφ Πατέρας μέγιστος, Πατὴρ νομισθὰς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος. Θε.

Φ Υλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν ἁγνὴν ἐφύλαξας· Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς, ἐσαρκώθη φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μεθ' ἁγνίσας ἀπόρρητον. μεθ' ἧς, Θεοφόρε Ἰωσὴφ, ἡμῶν μνημόνευε.

Ἐξαποστελ. τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Τ'ν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ Θεαδέλφῳ, Δαβὶδ τὸν Θεοτάτορα, Ἰωσὴφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα. τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θέᾳ, Γεννήσει καθυπέργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ Ποιμένων· αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ξ'. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ Ἀνατολικὸν εὖ, εἶτα τῆς Ἑορτῆς τοὺς δ'. τετάρτους.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, ἀρανοί.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ Τεκοῦσα.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν τὸν Μητέρα·

Ὁ Πατὴρ ἐδόκησεν. Ὁ Λόγος.

Ζήτει ταῦτα πάντα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ἑορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννῶν.

Δόξα, ἰδιόμ. ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίς·

Ἅ Γιμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωὴλ. αἷμα, τὴν Σάρκωσιν, πῦρ τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐτελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ Κόσμον διώδισαν. μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερδόξως ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τὸ ἦχος, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίων.

Ὠδὴ γ'. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν Ἐκκλησίαις.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ά. 11.

Ἀ'Δελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον. οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς Ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ Ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. ἔπειτα μετ' ἔτη τρία, ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἕτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. β'. 13.

Ἀ'Ναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθὰς, παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι. Μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθὰς, παρέλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μά-

γων,

γων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας, τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρηνος, καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ τῷ Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ τό, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι.

Μνεία τῶν ἁγίων ΚΖ'.

Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, καὶ Αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ. Εἱρμὸς μετὰ τῶν συνήθων ἑλληνικῶν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος ὤφθης Στέφανε. διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς εὐδόν λαμπρότητος, καὶ τὴν αὐγὴν τῆς ψυχῆς, φανερώσης τοῖς βλέπουσι. δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας Οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὅμοιον.

Ὡς βοτρυίδες καὶ κλίμακες, πρὸς ἐραστὸν ἀνοδον, αἱ τοῦ λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν. ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑξῆς τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν· σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· ὃ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθινιόν.

Ὅμοιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀταράκτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ σωτήριον. καὶ ὑπ' αὐτῶν αὐαιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τοῦ φονέων, σὺ προσηύξω ἀφέσεως· ἐκμιμούμενος, τὸν φωνὸν τοῦ Σωτῆρος. ὃ εἰς χεῖρας, εὐκατέθεσο τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ τὸ Ὁσίου, ζήτα εἰς Ὅσιον. Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος, ἦχος β'. Ἀναστάσιος.

Ὦ Βασιλεῦ καὶ Δεσπότη τοῦ παντὸς, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται. οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκάσμενος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διωθισμένος. ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες, δεῦτε τὰ τοῦ ἀσμάτων αὖθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς αὐάδησώμεθα· καὶ τοῖς ὕμνοις αὐαμέλποντες, ἄτρωμεν· ὁ σοφίᾳ παναγλαϊσθεὶς, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν ἀρωγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον. Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται. ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ.

Τῶν οὐρανίων παγμάτων.

Ὃν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἀναπεφαλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, πατρικῷ ἀεὶ ὄντα, αὖθις ἐπ' ἐσχάτων αἰκάλαις Μητρὸς, ὡς ἐν Θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νεῦ, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν Βηθλεὲμ σωελθόντες, τίσοὶ ὀψώμεθα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίσιν, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τὰς ἐκ γῆς Χαλδαίων, δῶρον καλὸν, προσκομίζοντας τελοῦλον, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ τε, καὶ δι' ἡμᾶς, τεσσαρεσκαιδεκάτῃ νεκρῷ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ σπήλαιον· καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπεισῆλθον

ἐβόων· Δόξα ὸν ὑψίσοις, σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δέλτε μορφῇ· ϗ ἀναπλάσαντι Κόσμον ἐν τῇ Γαστρὶ, τῆς Παρθένε ϗ ἀνάνδρε Μητρός.

Δόξα, τὸ Ἅγιε, ἦχος πλ. β'. Ἀναπλίε.

ΠΡῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδέχθης, ϗὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε μακαίρτε, τῷ Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῷ τιςῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῷ δικαίων· τὰς τιμῶ σεττιμίσε ἑορτάζοντας μνήμιω, αἴτησαι ὡς ταχέως ἁμαρτημάτων τῷ θρόνῳ, Χριςῷ τῷ Παντάνακτος, τῷ πταισμάτων ἴλασμὸν, ϗὶ Βασιλείας Οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

ΧΟρδάσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν Οὐρανῷ, ϗ ἀγάλλονται σήμερον. σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ σωτῆρα Κύριον. ὅτι πᾶσα πλανὴ τῷ ἀδώλων τέταυται· ϗ βασιλέα Χριςὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἅγιε, ἦχος δ.

ΒΑσίλειον διάδημα ἐξέφθη σὴ κορυφὴ, ϗξ Ἀθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπερ Χριςε τῦ Θεῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀτελέγξας μανίαν, εἶδές σε τὸν Σωτῆρα τῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν ὂν ἐκδυσώπει, ὑπερ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α'. ϗὶ β'. ἦχ. λέγε τὰ ἴδ. τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ϗὶ τῦ Ἀποςόλε. ϗὶ τῦ Ὁσίε, ὁ Κανὼν τῦ Ἀποςόλε.

Ποίημα Ἰωάννε τῦ Δαμασκηνῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. α'. Ἵππον ϗ ἀναβάτην.

ΕΥὖτε σέφανον ὕμνοις τὸν Πρωτομάρτυρα, ἡ Χριςῦ Ἐκκλησία, εὐδόξως σεφανώσωμεν· ϗὶ θάρ σεφόμενοι, τῷ Στεφάνῳ χαίρητι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Ἕρων τὸ Διδασκάλε τὸ πρᾶον φρόνημα, ϗ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, ϗ προσάτης χηρῶν γεγένηται.

Τὴ πρὸς ἐτικηρίαν τῷ Ἀποςόλων Χριςῦ, ἐταξίως ἐκλήθης, ϗὶ ὡς τιςὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας εὐθὺς Χριςὸς, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Τὴ μὲν ὑπερ ἀνθρώτων, Χριςὲ τὸν ἄνθρωτον, ἐκ Παρθένε φορέσας, ὡς βρέφος ἐπαργάνωσαι. ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωτον ἀτοδύεται.

Τὸ δὲ Ὅσιε τὸν Κανόνα, ζήτα ἐς Ὅσιον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ τήξας ἐτ' ἀδένος.

ΗΟμίμως ὡς Χριςὸς, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τὰς Θεοκτόνας παραταξάμενος. τὸ ἀκαταγώνιςον αὐτῦ, θένος ἐνδεδυμένος, τῷ παρανόμων ἐθελάμβλυνε, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Ὦ ζήλῳ τῆς Χριςῦ, τυρωθεὶς ἀγαπήσεως, ϗὶ πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀτοδυσάμενος, Πίςεως ϗ Πνεύματος πληθεὶς, Θεὸν ὁ Πρωτομάρτυς, τῷ ἀλιέων ἐβεβαίωσε πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως, ϗ θείας ζωῆς, τῆς παρέσης ὥσπερ ἐπιλαθόμενος· ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, Δέσποτα προκείνας τὸν θάνατον.

Οὗ βίε δὶ ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ πηλαιον, ὑπασπίλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως. ὁ δὲ τῷ Μαρτύρων Ἀρχηγὸς, Στέφανος τὴν πηλαίδα, τὴν ἀνθρωτίνην ὑτεξέρχεται, τόθῳ τῦ Δεσπότε βαλλόμενος.

Ὠδὴ δ'. ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πόσολε Χριςῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτομάρτυς σοφὲ, τῷ Μαρτύρων ἀκρότης. ὁ Κόσμε τὰ τέρατα, ἁγιάσας τοῖς ἄθλοις σε, ϗ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώτων λαμπρύνας, τὲς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι τατοίων κινδύνων, τανεύφημε Στέφανε.

Ἕτερον τῦ αὐτῦ, ἦχος δ'.

Κατετλάγη Ἰωσήφ.

ΗΝ τῦ Πνεύματος τηγὴ, ἐν τῇ καρδίᾳ μυσικῶς. κεκτημένος τῦ Χριςῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῷ Ἰουδαίων ἀτήλεγξε τὴν αὐθάδειαν, ϗ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἀναβλασήσαντα, τῇ τῆς σοφίας ϗ χάριτος τληρώματι, τετληρωμένος ὁ εὔδοξος. ἀλλ' ὦ τρισμάκαρ, τὲς σὲ τιμῶντας, σῷζε τάντας πρεσβείαις σε.

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Αὖμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ απηλαίῳ σαρκὶ, ὤφθη ἐκ Παρθένε δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐτίσατο. Μάγοι μὲν δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προ-

σεκωίησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγων αὐτῷ. μεθ' ὧν κ ἡμᾶς βοῶμεν αὐτῷ, δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὠ δὴ δ'. Τὴν θεὸν ἐννοήσασα.

Κατήγορος κριτής τε καὶ ἄδικος ὁ βροτοκτόνος κ πατὴρ τῆς ψεύδους, Στέφανε δείκνυται. ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τὰς βρόχους κατ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ Μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, αὖτ' ἀδενὸς τῆ δυσμενεῖ, Τυραννε κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρέως, ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν αὐτίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας τε ἡμῖν, τῆ Μαρτυρίᾳ τὴν εἴσοδον, σεφανηφόρος χορεύει, τῷ σέφει τῶν Μαρτύρων σεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, σωσαναπέλασαν Χριστῷ, ὡς ἑωσφόρον τὴν εὔδοξον, τῆ Πρωτομάρτυρος μνήμῃ, τῇ σῇ καταγλαΐζας φαιδρότητι.

Ὠ δὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σε, τῶν οὐρανίων Χριστὲ ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, κ δόξης ἀῤῥήτε, ἐμφορηθεὶς φιλανθρωπε.

Ὡς ἀκατανόητος, τῆ Πρωτομάρτυρος, τῆ θεῖε ζήλε ἡ παῤῥησία. κ γὰρ μέλεις αἵματος, πρὸς τοὺς Θεοκτόνους ἀνδρέως παρετάξατο.

Θηγόρε σώματος, νικᾶσιν ἔβαλε, τοὺς μιαιφόνους. ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δὲ, τῶν λίθων νικᾶσιν, ὡς νικητὴς ἐξέφερε. Θεοτοκίον.

Ὃν ἐτεκνώσαντο, ἐξ ἀπαραύδρε Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τῷ Πατρὸς Θεότητι, ἑστῶτα κ δόξῃ, ἐν Οὐρανοῖς τεθέαται. Ὠ δὴ ς'. Μαινομένῳ.

Ὁ Κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων Στέφανος τιμᾷ, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκὼς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς πανάριστος, χρηματίσας Δέσποτα Χριστὲ, τοῦ τιμίου Πάθους σε ὁ Στέφανος, τοὺς φονέας, δι' ἐλλογίας ἐμιμήσατο.

Μιαιφόνε πράξεως, ἀμέτοχος φύλαττε Χριστὲ, κ τὸ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, σὸς ὑμνητὰς, τῆς πληρεχίας ὡς εὐπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Πᾶγκοσμίε γέγονε, σωτηρίας Δέσποτα Χριστὲ, ἀταρχὴ ὁ τόκος σε κ Μάρτυσι, θεοπρεπὴς ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Κοντάκ. ἦχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐτεδήμει, κ ὁ ᾅδης σήμερον, αὐτὸ σαρκὸς ᾠκεδήμει. χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν σαρκὶ ἐτέχθη· σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν κ τελεῖται, ὁ Πρωτομάρτυς κ Θεῖος Στέφανος. Οἶκος.

Ὡς Ἀστὴρ φαεινὸς, σήμερον σωτεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνος ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτοις διελέγξας, αὐτὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος. κ πάθων τούτου, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήχησε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς κ Θεῖος Στέφανος.

Μνήμη τοῦ αὐτοῦ κζ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Πρωτομάρτυρος, κ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἑνὸς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων.

ξη. Λόγων σεφανοῖς, οἷα τιμίοις λίθοις. Στέφω Στέφανον, ὃν προέτεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐγε Στέφανον μόρῳ ἑβδόμῃ ἅλιν.

Ὁ Τοῦτος, ζητήσεως γενομένης ποτὲ, μεταξὺ Ἰουδαίων, κ Σαδδουκαίων, κ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· κ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστί. τῶν δὲ, ὅτι πλανᾷ· τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· σὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τότε ὁ Στέφανος, ἐκήρυττε πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐτῶν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἵνα τί ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ἱερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐδίσασιν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. ὅτος γάρ ἐστιν ὁ κλίνας οὐρανὸς, κ καταβὰς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, κ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Ἁγίας, καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς Κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀθυμίας ἡμῶν ἔλαβε, κ τὰς νόσους ἐβάστασε· Τυφλοὺς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λεπροὺς ἐκαθάρισε, κ τοὺς δαίμονας ἀπήλασεν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς. οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. κ ἀστελθόντες, ὑπέβαλον

αὐδρας τινὰς λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῦ λαλῆντος ῥήματα βλάσφημα, κ τῦ τότε τῦ Ἁγίε, κ τῦ Νόμε. κ τὰ λοιτὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἀναφέρεται τῷ Ἀτοςόλων. ἀτενίσαντες δὲ, κ ἰδόντες τάντες τὸ πρόσωπον αὐτῦ, ὡσὰ πρόσωπον Ἀγγέλε. κ τιὰ αἰχμάλωσιν τῆς ἥττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες, ἀναιρῦσιν ἐπιβοώμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε μὴ ςήσης αὐτοῖς τιὰ ἁμαρτίαν ταύτιν. Ἐτὰ δὲ ξαίρετον πτῶμα, διὰ τῆς νομιθάσης αὐτῦ πτώσεως, ὁ Θεῖ Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκυὶ ὕπνον ἀνεταύσατο, συγκομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκῆνο σκιώωμα ὑπὸ ἀνδρῶν ἁλαβῶν ἐν γλωσοκόμῳ Περσαίας, εἶδος δὲ τῦτο φυτῦ. οἱ καὶ καταςφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ καπέθεντο τῦ Ναῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ, κ ὁ τότε Υἱὸς Ἀβελβὲς, τιςάσαντες εἰς Χεισὸν, ὑπὸ τῷ Ἀτοςόλων ἐβαττίθησαν. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῦ σωάξις ἐν τῷ Μαρτυείῳ αὐτῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσαντιανῶν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ.

Ὡς τοικίλοις ἄνθεσι, κ ὡραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμύμενος, σαυτὸν προσωμοίωκας, Χεισῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελῳδῶν· ἅλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιςος, ἡ τῦ Σαὶλ εὖςασις, τορθῆντος τὸ πρότερον, Χεισῦ τὸς θεράποντας, προσάγοντας τὰ Ἔθνη, τῷ Χεισῷ εἰς τὸς αἰῶνας.

Οὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, ἀνῄρουν τὸν Στέφανον, εὐθέως μελῳδῆντα· ὁ Θεὸς ἅλογητὸς εἶ.

Παρθὲς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀῤῥήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, χραυγάζων τῇ Τελάδι· ὁ Θεὸς ἅλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Οἱ τῷ αὐατάλαντι, ἐκ Παρθενε θέας Ἁγνῆς, προσμίκται ἔμψυχ, ὡς Βασιλεῖ Στέφαν, εὐθέως μελῳδῶν σοι· ὁ Θεὸς ἅλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Σοὶ τῷ ταντεργῷ.

Εὖτε νοητῶς τῇ τῦ Στεφάνε δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· τάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνῆτε.

Ὤφθησοι Χριςὸς ἐν τῇ ταπεφρᾷ δόξῃ, τῷ ἄθλων μισθύσοι, σαφῶς τὰ ἔταθλα. ὅθεν ἐβόας· τὸν Κύριον ὑμνῆτε, κ ὑπερυψῆτε εἰς τάντας τὸς αἰῶνας.

Οἰ ὡς νικητῇ τῆς παρανόμε πλάνης, ἀθλήσεως ςέφανος, ἐπλάκη Στέφανε. ὅθεν ἐβόας· τὸν Κύριον ὑμνῆτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς τάντας τὸς αἰῶνας.

Πλεξεν ἡμῖν ὁ τῦ Δεσπότε τάκος, χορείαν ἡ μνήμη τε τῦ Πρωτομάρτυρος. ὅθεν αὐταύξως, τὸν Κύριον ὑμνῦμεν, κ ὑπερυψῦμεν εἰς τάντας τὸς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐ τιμὴ ὑπὲρ νῦν θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεχῦσαν τὸν Κύριον, κ παρθενέσαν· ταῦτα τὰ ἔργα, Παρθενε ἅλογῦμεν, κ ὑπερυψῦμεν εἰς τάντας τὸς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἁγία χόρευε.

Ὧν ἐταίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, κ φέρεις κ' ταυτὸς, λόγε ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια. ἀδυνατῆ βρότιος γαρ νῦς, πλέξαθαι ςέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Τῆς μακαρίας σε, ἧς ἐφθέγξω Στέφανε φωνῆς· μὴ ςήσης τοῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χεισὲ τὸ ἀγνόημα. ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ δημιεργὸς, δέξαι τὸ πνεῦμά με, ὥσπερ θῦμα ἐὐδέξατον.

Γ' τῷ τόνων ἔταθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικὸν, ἐκ Παντοκρατορικῆς, ςέφ δεξιᾶς. κ νῦν ταμμακάριςε, παρεσηκὼς τῷ ταμβασιλεῖ, δόξῃ κ χάριτι, τὸς ὑμνῦντάς σε τερίσωζε. Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθενε ἔληφεν ἀρχιὴ, σαρκὶ ὁ ἐκ τῦ Πατρὸς, ἄχρονος Υἱός. διὸ αὐαιρύμενος, ὁ μιμητὴς Στέφαν Χριςῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀταρχιὴ τῆς ἀΐδιε ζωῆς. Ἐξαποσειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πλήρης θέας χάριτος, κ δυνάμεως ὤν τως, τερατεργῶν διήλεγχε, θεοκτόνων τὰ ςίφη, διακονῆς μελετῶντα. ὑψηγόρῳ δὲ γλώττῃ, θεολογῶν ὁ Στέφανος, κ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησῦν, καθορῶν νῦν ἔφησεν ἑςηκότα, τρὸς ὃν λιθολογύμενος, ςεφηφόρος αὐῆλθεν. Ἕτερον, Ὅμοιον.

Τῷ Πατρὶ κ Πνεύματι, σωαΐδιος Λόγος, κ συμφυὴς κ σύνθρονος, ἐκ Παρθενε γεννᾶται, ὃν Βηθλεὲμ νῦν ὡς Βρέφος. ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέ-

φανος, ἀμφιδήλως κηρύξας, ὑπὸ χαρῶν, μιαιφόνων χαίρων λιθολόξᾶται, καὶ ξεφηφόρ☉ ἄνεσι, πρὸς αὐτὸν μὴ δόξης.

Εἰς τὸς Αἶνους, ᾱ. ἰδιόμελα τῶ Ἁγίου. Ἦχος α'. Κυριακῶ.

Τ'Θλοφορικὸν Στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ τιχοὶ ξέψωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων. αὐτὸς γαρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνέβαν· ἰδὰ τὸς Οὐρανὸς ἀνεφγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, ἐκ δεξιῶν ἑζῶτα τῦ ἀοράτυ Πατρός.

Ἦχος β'. Ἀνατολίς.

Τ'Γιωσσῶν ἐνεδύσω, Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε, δυσωπήθητι, καὶ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον. Ὁ αὐτός.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδάχθης, πανάγιε Στέφανε. ὁδὸς γαρ ἐγένυ τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας. διὸ Οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. αὐτὸν ἱκέτλε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννυ Μοναχῦ.

Στέφανε εὔδοξε, ὰρανοπολῖτα, Χριστῦ θεράτον μακάριε, πρεσβεύων ποίησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾱ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῦ.

Ἦχος β'. Ἀνατολίς.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῦ Χριστῦ θεράτοντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐταξίως τιμήσωμεν. ὅτος γαρ ἑζὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

ᾱ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννυ Μοναχῦ.

Στέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως. ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο. ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελ☉, καὶ θεωρᾶ τὴν δόξαν, τῦ σὲ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως. καὶ τῷ πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς Οὐρανὸς ἀνελαμβάνετο. καὶ διὰ τῦτο ταῖς χοροστασίαις, τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρέσβλ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Κυριακῶ.

Πρωτομάρτυς Ἀτόσολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ σήλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀτοσόλων τὸ καύχημα. σὺ Οὐρανὸς ἐθεάσω ἀνεφγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἑσώς. καὶ τὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, ἐκ δεξιῶν ἑσῶτα τῦ ἀοράτυ Πατρός. διὸ ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ τόθε ἀφημῦσί σε, ἵλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάννυ Μοναχῦ.

Τ'Καπάληττον τὸ τελάμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυσήεον. ὁ ἀόρατ☉ ὁρᾶται· ὁ ἀσαρκ☉ σαρκῦται· ὁ Λόγ☉ ταχυῖται· καὶ ὁ ὤν, γίνεται ὃ ὐκ ἦν. Παρθενίος τίκτει ἐν σπηλαίῳ Βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως. φάτνη ἐκτυτῦται εἰς θρόνον ἐτεράνιον. κτηνη ἀτακάζει χερυβικῶν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζυσι, Μάγοι δῶρα προσφέρυσιν, Ἄγγελοι ἀνυμνῦντες λέγυσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις γαρ ἠδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανυήλ.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α'. Πανσέβαστοι Μάρτυρες.

Τ'Δῦσα κρατύμενον χερσὶν, ἑαυτῆς ἡ ταναγν☉, τὸν Ποιητὴν ἀτεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σὲ βρέφ☉ βλέπω, καὶ νοῶν ὰ δυνάμαι, τὴν ἄτρεπτόν σε νῦν συγκατάβασιν; ὑμνῶ τὸ κράτος σου. προσκυνῶ τὴν ἀπλαγχνίαν σε, δι' ἣς σῶσαι, Κόσμον παραγένονας.

ᾱ. Εἶτεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μυ.

Ὡς βρέφος με βλέπυσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις ἀφράνθητι. ἦλθον τὸν Κόσμον γαρ, ὅλον ἐξελέσθαι, τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίᾳ συμβυλίᾳ τῦ ὄφεως, ξύλυ γλσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον, Παραδάσυ, καὶ καταφθαρόμενον.

ᾱ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρυ.

Ἑ βρέφος προτέλεσε ὁρῷ, φάτνῃ προσκλινόμενον. ὁ σωσορῶ μυσηρίως δὲ, βάθος τὸ ἄφραστον, τῶς καὶ μητρόκον, ἄφθορος διέμεινα, τὰς νόμυς ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως; τίνα ὂν αἰνόν σοι, προσαγάγω; τῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθενίος Κόρη ἀτεφθέγγετο.

Δόξα, τῦ Ἁγίυ, ἦχος πλ. δ'. Κυριακῶ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, σεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τῦ Δεσπότυ. διότι καὶ Πρωτομάρ-

τυς

τυς γέγονας, Χριςῶ τῦ Βασιλέως ἡμῶν. καὶ τιὼ πλανίῳ τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. πρόσβαλε ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ΠΑράδοξον μυςήριον οἰκονομεῖται σήμερον. καινοτομοῦνται φύσεως, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται. ὅπερ ὢν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἀφυρμὸν ὑπομένας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Εἰς τιὼ Λιτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τῦ Ἀποςόλου, ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τιὼ γιὼ ἐξῆλθεν.

℣. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόςολος. Πράξεων τῶν Ἀποςόλων.

Κεφ. ς'. 8. ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης Πίςεως καὶ δυνάμεως, ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέςησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιςῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας. Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν, καὶ τὸν Θεόν. Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ἐπιςάντες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον. Ἔςησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος τοῦτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου, καὶ τοῦ Νόμου. Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ Πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γιὼ, ἣν ἄν σοι δείξω. Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τιὼ γιὼν ταύτιν, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ Ὕψιςος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· Ὁ Οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος; ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ Πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε. οἵτινες ἐλάβετε τὸν Νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν Οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τῦ Θεοῦ. καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς Οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν Υἱὸν τῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τῦ Θεοῦ. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς Πόλεως, ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, δέξαι τὸ Πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ ςήσῃς αὐτοῖς τιὼ ἁμαρτίαν ταύτιν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιά. 23.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τιὼ παραβολιὼ ταύτιν. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέςειλε τοὺς δούλους αὐτῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτῦ. καὶ λα-

βόντες οἱ γεωργοὶ τὸς δύλος αὐτῦ, ὃν μὲν ἔδαραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέσταλεν ἄλλους δύλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸς τὸν Υἱὸν αὐτῦ, λέγων· ἐντραπήσονται τὸν Υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν Υἱὸν, ἔλεγον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κή.

Τῶν Ἁγίων δυσμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καιέντων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ.

Τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς, χιλιάδες ιδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς σὲ Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Ζωτικοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ὀρφανοτρόφου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι τὴν τῶν Χριστοῦ Γεννῶν Ἑορτὴν, κατὰ τὴν λά. Καὶ ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα, καὶ εἰς Ὁσίαν. Δόξα, καὶ νῦν ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, καὶ λέγε οἷα βάλῃ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λά.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ ψάλλομεν σήμερον τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς δεδήλωται ἐν τῇ Ἑορτῇ, παρεκτὸς τῆς Λιτῆς, τῆς Πολυελέου, καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῇ Λατρείᾳ τῶν Ἀντιφώνων. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας συμψάλλεται εἰς τὰς λ'. μετὰ τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας. ζήτει εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

ΜΗΝ ΓΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ί. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Εἰς τὴν Α'. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Δῆλον ἐστὶν, ὅτι ἡ τύχη ἡ ταρροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ Ἀναγνώσματα. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀγρυπνία οὐ γίνεται.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ζ'. ἦχος δ'. καὶ ψάλλομεν ζ'. ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Γενόμενος ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο ἀναργάνων περιβολὴν, ἐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν. ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὸν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. αὐτῷ τινὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τῷ Νόμῳ ποιητὴς, τὰ τῷ Νόμῳ ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ, ὁ ταῦτα περιέτων δρακὶ, καὶ ἐν παργανοῖς ἁλιθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δίς.

Ἕτερα ζ'. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς Βασιλείας· ὅτε τὸ Βασίλειον σὺ ἱεράτευμα, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐπισήμῃ Πάτερ ἐποίμανας. τότε διαδήματι σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλεὺς, βασιλευόντων, ὁ βασιλέων καὶ τύραννος Κύριος. ὃν τῷ τεκόντι συμπαρόμενον, ἀϊδίως Υἱὸς καὶ συμπάναρχος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Ἑτερα-

Ἐραρχίας ϛολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασίλεε· ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα. οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὸν ἐν Πατρὶ Παντοκράτορι, Μονογενῆτε, τῷ Θεῷ Λόγῳ καὶ Θεῷ Πνεύματι, Θεολογοῦμεν, καὶ δοξάζομεν, ἐν προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ὧν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίας σωτὼν χοροστασίας, καὶ σωτηριζόμενος Πάτερ Βασίλεε· ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροπάτῃ, ἀλικεμάχᾳ τῆς πολιτείας σε· ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὥς τις ἄσαρκος· τὰς ἐντρυφώντας, τῆς Θεοτενδίστε διδασκαλίας σε. ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τὸ σκότους, τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. Ἀναστάσιμον.

Σοφίας ἐρασὴς γενόμενος Ὅσιε, καὶ ταύτων τῶν ὄντων, τῷ πρὸς Θεὸν προκείνας συμβίωσιν· μελέτῃ θανάτου, ἀκότως τῷ βίῳ κατέλιτες. τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτὸν τεμελόμενος. καὶ θείᾳ μελέτῃ Νόμου. ἀθέλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περισσείᾳ· ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυτέταξας τῷ Πνεύματι. διὸ σάρκα μισήσας, καὶ Κόσμον, καὶ κοσμοκράτορα, ταριζάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει.

Εἴσοδος. τὸ Προοιμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ'. 1.

Ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σε· εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος· καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα, καὶ ἔσῃ Πατὴρ πλήθους ἐθνῶν. καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε· καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα, σφόδρα. καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός· Καὶ ἔτεσιν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσας, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσας ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου, μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. καὶ ἄρσην, ὃ ἐὰν περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀναγνωστικόν.

Κεφ. κβ'.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰς πηγὰς τοῦ ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι· Πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με· Κύριος ἐποίησε χώρας, καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' Οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν Οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ Θρόνον ὑπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς τῆς ὑπ' Οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθοῦναι τῇ θαλάσσῃ ἀκρεβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται ῥῆμα αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρε. Καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποσάζει Σοφίαν.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα Νεμβ. ιγ'.

Εἰς τὸν Λουκᾶν, ἢ ἰδιόμ. ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν ἐνοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς Ἱεροφαντα Βασίλεε· τοῦ μὲν αὐέβλυσας, δογμάτων εὐσεβῶν τῇ Οἰκουμένῃ. ἐξ ὧν τοτιζόμενος, ὁ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας λαὸς, καρτὸν χαλεῶν, ὁμολογούντων τὴν χάριν, προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὸν μνήμόν σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μέγα ἐκπεπωθὸς ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος ἐξεβρύησε ἱερουργῆσαι, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, Βασίλεια Θεοφάντορ, τῇ Χριστῷ ἀνῳδία γενόμενος, τῇ ὁσμῇ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τῇ Οἰκουμένῃ ἐπλήρωσας. διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σε, ἀμέμπτως δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος. Βύζαντος, ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλεια, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως. καὶ ἀθλητικῶν εὐστασιν ἐπιδεξάμενος, θυμὸν Ἐπάρχου κατήχησας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγχνων ἐκτομῇ ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις, ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, στεῖλαι εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι. Καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Ἀποστ. ἑξ. ἰδιόμ. ἦχος α'. Βύζαντος.

Θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλεια παμμακάριστε. Σὺ γὰρ τοῦ θείου τόξου τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοσυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν τιστῶν, ἀσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. καὶ νῦν τῶν θείων λειμώνων, τῆς ἀκηράτου διέρχομεν νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τῇ Τριάδι τῇ ὁμοουσίῳ.

Ἑξ. Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς, Πατὴρ ἡμῶν Βασίλεια. Μωϋσέως τὸ πρᾶον, Ἠλιοῦ τὸ ζῆλον, Πέτρου τῇ ὁμολογίαν, Ἰωάννου τῇ Θεολογίαν, ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐταύσω· τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ὅθεν σοῖς αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σῴζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ στόμα δικαίου μελετήσει Σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ, ἦχος β'.

Ὢν ὄντως ἐκμελετήσας τῇ φύσιν, καὶ πάντων περιγνοὺς τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν τόθον ἀπέῤῥιψας. πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου τόθου τυχεῖν, Ἱεροφάντα Βασίλεια. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τῷ χάριν τῶν θαυμάτων, ὁρανόθεν κομισάμενος, καὶ τῷ πλάνῳ τῶν Εἰδώλων, σηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν. Ἀρχιερέων ὑπάρχας δόξα καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριστε Βασίλεια. καὶ πάντων τῶν Πατέρων, διδασκαλίας ὑπόδειγμα. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Οὐκ ἐταισχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σου· δι' ὃν θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας· τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἱεράτευμα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Θρόνῳ τυραννίδος ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι. ἀδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς, ἐκ Κόρης ἀπαράνδρου Ἰησοῦ. διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης, ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος. δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ. δόξα τῇ ἀπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. κλησιν. καὶ ἦχος πλ. α'.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Ὡς βασίλειον κόσμιον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνυμνήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον. διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἰσῴμοίως μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετῶς δὲ ταῖς ὑποστάσεσι. Ἕτερον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλεια σοφὲ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἱκέτευε τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τῇ μνήμῃ σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἵλασμὸν τῶν πταισμάτων. ὅπως σὺν πίστει, δοξάζωμεν καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης τοῦ Κόσμου, ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι

ἄνω, ὡς βρέφ☉ τερπέμνεται, ἐτὶ τῆς ὀκταήμερον. οὕτως θᾶίτε, καὶ θαυμαζάσε τὰ ἔργα. σὺ γαρ Δέσποτα, ὑτερ ἡμῶν τερπέμνη, ὡς ὢν Νόμε τλήρωμα.

Μετα τὼ β'. ξλό. κα. ἦχος πλ.

Τὼ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἧς ἀῤῥήτε Σοφίας θεοττικῶς, ξξαντλήσας τὸν τλοῦτον τὸν μυςικὸν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα. ☩ μὲν τιςῶν τὰς καρδίας, εὐθέως ἀφραίνονται. ☩ δὲ ἀτίςων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζονται. ἄθεν δὶ ἀμφοτέρων, ἀσεβέας ἱδρῶσιν, ἐδάχθης ἀήττητος, τῆς Γεωάδος ὑτέρμαχος, Ἱεράρχα Βασίλεε. τρέσβλε Χεισῷ τῷ Θεῷ, ☩ τταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὼ ἁγίαν μνήμωσε.

Ἕτερον, ἦχος δ. Ἐτεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑτάρχων Ἄβυσ☉ φιλανθρωτίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὼ τὸ δάλε, καὶ σαρκὶ, τερμετμήθης, δωρέμεν☉, πᾶσιν ἀνθρώτοις, τὸ μέγα σε ἔλε☉.

Ἕτερα κα. μτ' τὸν Πολυέλεον, ἦχος πλ.

Τὼ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἧ δωκάμε ☩ λόγων ☩ θείκων, τὰς αἱρέσας καθᾶλες τὰς ζοφερὰς. τάντα τὰ φρυάγματα, Εὐνομίε ἐβύθισας. τοῖς γαρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας. καὶ ☩ χειρῶν ἐκτάσα, ἐχθρὲς ἐθανάτωσας. πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίε λατρείαν. τάντα τὰ φρονήματα, Νεζορίε κατήργησας, Ἱεράρχα Βασίλεε. τρέσβλε Χεισῷ τῷ Θεῷ, ☩ τταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὼ ἁγίαν μνήμωσε. Δίς. Θεοτοκίον.

Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ☩ ἁγάντε σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσάτιν σε ἔδαξε, ☩ ἀνθρώτων τανάμωμε. διὰ τῦτο τάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν τταισμάτων, αἰτέμενοι Δέσποινα. καὶ αἰωνιζέσης, λυτρωθῶαι βασάνε, καὶ τάσης κακώσεως, τῆ δανῆ κοσμοκράτορ☉. διὰ τῦτο βοῶμέ σοι· τρέσβλε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ☩ τταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς προσκυνῦσιν ἐν τίσε, τὸν τανάγιον τόκον σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ δ' Ἀντίφωνον τῆ τετάρτε ἤχε. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ ςόμα με λαλήσε σοφίαν.

Ἀκόσατε ταῦτα τάντα. Πᾶσα τνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτε Νομοθ. ιγ'. ὁ Ν'.

Καὶ τὸ Ἀπόςολον, ἦχος πλ. β.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σε, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν, τῆς τῆ Χεισῆ Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, τισθέαν εἰς Γεωάδα ὁμοήσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἁγίε, δέλτερον τὰς Εἱρμὰς, τὰ δὲ τροτάρ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνε.

Ὠδὴ ά. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἆτμα Χεισῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δυλείας Αἰγυττίων, ὅτι δεδόξασαι.

Ὁ Ὁγδοὰς, φέρσα τύτον τῆ μέλοντος, τῆ σῆ Χεισὲ λαμπρυίεται καὶ ἁγιάζεται, ἑκασίῳ τπωχέᾳ. ἐν ταύτῃ γαρ νομίμως, τερμετμήθης σαρκί.

Ἑρμηνὴν, δέχεται τῆ ὀγδοάδι Χεισὸς, τῆς ἑαυτῆ Γεννήσεως. καὶ ταύτης σήμερον, τὼ σκιὰν καταξέλλε. τὸ φῶς ξαναπέλλων, τῆς νέας χάριτος. Τὸ Ἁγίε, ὁ αὐτός.

Ποίημα Γωάννε τῆ Δαμασκηνῆ.

Οὗ τὼ φωνὼ, ἔδε παρῆναι Βασίλεε, τοῖς ἐγχαρᾶν ἐθέλεσι, τοῖς ἐγκωμίοις σε. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος, τὼ χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Ὁ ἐμταθὴς, σκίρτημα τῆς τυραννήσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐταιδαγώγησας, διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ Βασιλείοις, Πάτερ Βασίλεε.

Ὧν ἀρετῶν, σὺ τὼ τραχέαν βαθίσας ὁδὸν, ἐτὶ τὼ λείαν ἔφθασας, καὶ ἀσασίασον, τὼ ἐράνιον βάσιν· καὶ τᾶσιν ἀνεδείχθης, τύτ☉ Βασίλεε.

Ἀ τῆς ψυχῆς, τάθη χρησίμως Βασίλεε, ἅμα δὲ καὶ τῆ σώματος, ἐν τῷ τῆ Πνεύματος, τερίτεμες ξίφει. σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότῃ θῦμα προσώεγκας.

Τ' γεγονὼς, μύσης ἀῤῥήτων Βασίλεε· τὰ τῆ Χεισῆ Βασίλειον, ἐμυσαγώγησας, Ἱεράτευμα Πάτερ. σαφῶς τὸ τῆς Τεωάδος, φῶς ἀτασράψας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τίς ξιτῶν, σὲ κατ' ἀξίαν δωνήσεται, τὼ ὑτερ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γαρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐμφανεύτα, Σωτῆρα τάντων ἡμῶν.

Καταβασία. Υθὲ ἀνεκάλυψε τυθμούς.

Καὶ ὁ ἑτερ☉ Χορός.

Στίβα θαλάσσης, κυματόμενον σάλον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ κεκρω-
σας τὴν ἁμαρτίαν· ϗ τὸν φόβον σε ἐμφύ-
τευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Λόγ☉ σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν
τῶ Νόμε περιετμήθη. ἀπαρχὴν δὲ
θείας χάριτος, ϗ ζωῆς ἀκηράτε ἡμῖν δέδωκε.

Τοῦ Νόμε πληρωτὴς, ὡς ἐκ ἀντίθεος,
ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος. ἀνε-
δείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἑκὼν περιτμηθῆναι
ὀκταήμερ☉. Τῶ Ἁγίῳ.

Παιδείας γεγονὼς ἀπάσης ἔμπλεως, ἐ
μόνον τῆς κάτω ϗ ταπεινῆς· πολ-
λῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττον☉, ἀνεδείχθης
τῷ Κόσμῳ φῶς Βασίλεα.

Ὢ φόβῳ τῶ Κυρίε στοιχεύμενος· ἀρχὴ
γὰρ σοφίας ἔτος ὑπάρχει. τῇ φιλίᾳ τῆς
ἀμέμπτ☉, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλεα.

Βασίλεα σοφῶς ἐτέβης πράξεως, ϗ πρᾶξιν
ἐτίβασιν θεωρίας, θεοπέρας ἐπιδέδεξαι.
ϗ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν, ἐμυήθης σαφῶς.

Ὑπέδραμε Χριστὸ ϗ σωτεξέλαμψεν, ἡ
μνήμη σε Πάτερ τοῖς γενεθλίοις· ὧν
τὸ ἄφραστον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκα-
λίαις ἐφανέρωσας. Θεοτοκίον.

Στόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, ϗ
τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον. εἰς
ὃν βλέπων ἐ τολμῶσιν Ἀγγελ, Οὐρανῶν
αἱ δυνάμεις Ἀπαύστως βοῶσι.

Καταβασία. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Ὁ ἑτερ☉ Χορός. Ὅσοι παλαιῶν.

Ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν ϗ Λόγον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρμένῳ
σοφίαν Κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα εὐ-
θεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέπεμψας, τῶν Πατέ-
ρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, ϗ Παῦ-
λον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ϗ
Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, ϗ τύπων
συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεοφάν-
τωρ Βασίλεα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερα, ἦχ☉ γ'. Θείας Πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδασας τὴν Οἰκουμένην, ὥσπερ
ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς ἀσεβείας ἐν-
τεῦθεν τὰ δόγματα. ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ
Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο, ὅπως Βασί-
λεα. ὃν ἱκέτευε, ὡς παῤῥησίαν κεκτημένος
θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει,
ϗ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει, δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον Κόσμῳ,
χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τῶ Κτίσε, Ἱεράρχης ϗ φωσφόρ☉, ὁ Θεῖ☉ μύστης Χριστῶ
Βασίλειος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου τῆς σῆς Οἰκονομίας, ϗ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωτε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ' ἧς Χριστὸς
ἑκὼν περιετμήθη, τῶν ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Ἦν τὸ μέλλοντ☉ ἄληκτον, ἡ ὁδοὺς
ζωὴν ἀσκονίζα. ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης πε-
ριετμήθη Χριστός. Τῶ Ἁγίῳ.

Ἐμνησόμεν☉ τέκνον, ὑπάρχων Θεῶ,
Θεότητα εἰς κτίσιν, ἀσεβῶς Βασίλεα ἀ κατήγαγες.

Τατάνωτος ὤφθης, Θεῷ συμμαχῶν,
Βασίλεα ὁ πᾶσι, τῷ αὐτῶ προσάγματι πατανύμεν☉.

Ἡ Ἐκκλησία δέδοσαι, παρὰ Θεῶ χα-
ράκωμα καὶ τεῖχ☉, ὀχυρὸν Βασίλεα
παμμακάριστε.

Τοῖς αὐτιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικὸς, ϗ
πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὤφθης Πάτερ Βασίλεα. Θεοτοκίον.

Ἀσωτεύμενόν σε ἀγαθὲ, ἡ τὸν Θεὸν ἀστόρως συλλαβοῦσα, τῶ ἀβὰ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ὁ ἑτερ☉ Χορός. Πυρσῷ καθαρθείς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τῶ φωτὸς χορηγὸς, ϗ τῶν αἰώνων τοιητὴς Κύρι☉, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκπέπτωκε γὰρ
ἄλλον, Θεὸν ὁ γινώσκομεν.

Τ' ἐκ Παρθένε Μητρὸς, ἀνερμηνεύτως
προελθὼν Κύριε, ϗ τὴν βροτῶν, μὴ
ἀταξιώσας ἐνδύσασθαι μορφήν. ὡς Βρέφ☉
νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Ἡ τι ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν σέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη. ἐξ ἧς ἀπαστράπτει, τὸ φῶς τὸ
τῶ Κόσμε, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τῇ Ἁγίᾳ.

Ἅγα διτλῶ ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία ἑορτὴν σήμερον, τερπομένη, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφῶς ϗ τερπμάκαρ.

Ὃν ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτισικῶ, λαμπάδα τῷ Κόσμῳ σὲ ἔδειξε Χριστός· διόσε τιμῶ μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασίλεια.

Ὁ Νομοθέτης Μωσῆς, ὁ πρὸ τοῦ Νόμου Ἰωσὴφ γέγονε, τῆς χν σὲ, τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θέας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἐξιάτωρ, ἐδάχθης Βασίλεια.

Ἦν τῷ παντὶ ἀμυδρὰν, ἐξορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ γνόφῳ, τῷ Μωϋσῇ, αὐτὸς ἐρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτηξας πᾶσι, ταμμάκαρ Βασίλεια. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνὴ, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὁ ἕτερος Χορός.

Ἐχθρὸν ζοφώδης, ϗ βεβορβορωμένον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ὕβυστος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς γνησίως, πληρωτὴς τοῦ Νόμου δεχθεὶς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε, τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Ἄββατα Περιτομήτε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ πνεύματι πέπαυται· καὶ ἔλαμψε, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τῇ Ἁγίᾳ.

Θρέψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς τοῦ πόνων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πανόντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλεια, Θείας Σοφροσύνης.

Θρέψας ψυχὰς πανώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ. ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλεια. ὃ ἄρειος, σιτοδότης ἐγένου.

Θροισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλεια φιλοτόνῳ, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος, ϗ τερπδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Στόλισας Κόσμου ῥαγῶσαι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς αἰτήσεσι ϗ ῥόθοις, Πάτερ Βασίλεια, τὰ μείονα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σινᾳ, ἀφλέκτως προσομιλέσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν Ἀπαρθένον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Ὁ ἕτερος Χορός.

Γυμνὸν ἔξεφηνε σωτὴρ πανολβίῳ.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν πυρίοτητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασίλεια Ὅσιε. Ὁ Οἶκος.

Ἧς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ σῶμα τῆς Σοφίας, ϗ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλεια ὁ Μέγας, πᾶσιν ἀσφάλτα νοερῶς. δεῦτε ὦν καὶ σῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐναθλίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τότε τερπόμενοι. ὥσπερ λαμπηδόνι ἀσραφθέντες, τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ Πνεύματι θαλφθέντες, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίσιν, τὴν ζέσιν, τὴν τατείνωσιν. δι' ὧν οἶκος ἐδάχθη φύσεως Θεοῦ. πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντωρ Βασίλεια Ὅσιε.

Μιᾷ Τανουαρίου, ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ὥρας ι'. ϗ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'. Εἰς τὴν ά.

Ἑορτάζομεν τὴν κτ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ϗ Θεοῦ, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ϗ. Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος. Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, ἐσήχθη Χάρις.

Ἡ Κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὧν εἰς ἀναίρεσιν τῆς νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν Πνεύματι ἀχαροποίητον Περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνης, τὴν κτ κύκλον τοῦ χρόνου περιελθοῦσα, ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μύσται πανηγυρίζομεν, ϗ Ἑορτὴν, ϗ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὥσπερ γὰρ σύσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τἄλλα ταῦτα τῆς φύσεως, ὅσα ταυτελῶς τὸν μῶμον ἐκτέφλγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἄληφεν, ὅπω ϗ Περιτομὴν ἐδέξατο εὔνομον. ὥστε καὶ τὰ τῶν Αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀναληφθῆναι καταπολεμούντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κτ φαντασίαν γεγενῆσθαι. Πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀναληφὼς ἦν; καὶ τὰς ἀγνώμονας

Ἰα-

Ἰεδαίας ἐπιζομῆσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρᾶν, καὶ τὸν Νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέλλοντα καὶ τῆς Περιτομῆς τιμὴ τῷ Νόμῳ διασώσαντα φυλακιμῶ. Διάπερ τοῦτο, μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, ἐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰεδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν Γονέων, διῆγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

ξ. Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ. Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν Βίβλων. Ἰανουαρίου θάνες Βασίλειε πρώτη.

Ὃς τοὺς ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος. πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάσατο Πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσεπέθη ὁ Βασιλεὺς, τυρὸς δίκην λυμαινομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς Πατρὸς, ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ Μητρὸς, Καππαδόκης. ὃς δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε. Διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐκ ἦττον δὲ τιμῶ διὰ πράξεως ἀσκήσας Φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον ἀνήχθη. οὗτος δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ, τὸν Ἔπαρχον καταπλήξας· καὶ λόγους ἐνθεὸς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τιμῶ ἐν ᾗ θα καπύρασιν ἐξεταίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τιμῶ γνῶσιν καπέσησεν εὐαργῆ. καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς, τιμῶ τοῦ Χριστοῦ ποιμνίῳ ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ τολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου χήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λιτόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκραπος. ἐτίῤῥιν, ὡς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιγεμεῖ· τὸ ἐπισκιῶιον σωσεπακῶς, φροντιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδόμενον, ἐτιμήκης τὰς παρειὰς, κοίλον τὰς κροτάφους, ἠρέμα ἐν χρῷ κυρτὰς· τιμῶ ὑτιμίῳ ἀρκύπως καθαμένον, μεσαιτόλιον· Υἱὸς Βασιλέως καὶ Ἐμμελίας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σιάξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ω, δὴ ξ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρδλομένης, οἱ τρεῖς σοῦ Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀμπρὰ ταμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀναπαμνίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον. ὅτι νομικὴ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται· οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Ὁ τὸν Νόμον πλήρων, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τιμῶ σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χαμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τοῦ Ἁγίου.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα τέφηνε. Σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἰκός τε τῆς ὅλης Τριάδος. μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Ὑθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως ἐπλούτισας τὸν Κόσμον σοφίας, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρὶς, ἡ ὥσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, τόδε θεϊκῷ σεσημειωμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος. νῦν ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς τοίμνης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς, καὶ πλοὸς πεύσῃ, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλοΐῳ κυβέρνησις, γήρως βακτηρία εὐάγθης, παιδαγωγία νεότητος, καὶ μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασίλειε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδεις μολυσμοὺς παντὸς Βασίλειε, σωσιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύματος, τῷ τοθεμυσῷσοι Πνεύματι. ὅθεν αὐυμνῶν τιμῶ Τριάδα, ἐν παῤῥησίᾳ ἐκραύγαζες· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΓΕ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ τυπολεμσίως Ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσεκτον, ἀϋλίως τῆς ἀῤῥήτε ὑσίας, ἐνωθέσης ταχύτητι, σαρκὸς μιᾶς ϗ ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποςάσεων.

Καταβασία. Νέος Δ'σεβᾶς.

Ο' ἑτερ@ Χορός. Ἔφλεξε ῥάθυμον.

Ὠδὴ ἡ. Ο' Εἱρμός.

ΠΟν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, συζησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, ϗ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΠΗ, ὀγδόη ἡμέρα, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τῷ Ἰησῷ τε δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τῷ Κόσμε Σωτὴρ ὑπάρχει ϗ Κύριος.

ΠΩν Χριςῷ Γενεθλίων, ἐταξίως τῇ ὀγδόῃ σωτεζδ'χθη, τῷ Ἱεράρχε ἡ πανεύδοξος μνήμη· ἵν γεραίροντες πίςει, ὑμνῶμεν τὸν Κύριον. Τῷ Ἁγίῳ.

ΠΟν ἀφράςῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασίλειον τῷ Κόσμῳ, φῶς Δ'σεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΠΟν δαψιλᾶ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, ϗ δι' αὐτῦ Δ'σεβῶς Θεολογήθέντα· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΟΙ ϗ Θείων σε λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀταύςως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ τανηγυρίζοντες βοῶμεν· Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΠΑς ἀκτῖνας ϗ λόγων, ἑξατέφαλας Βασίλειε τῷ Κόσμῳ, φωταγωγήσας μίαν σέβαν Τριάδ@ φύσιν. Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

ΠΟν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον ϗ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, ϗ ἐτ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, Δ'λογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Καταβασία. Μυςήριον παράδοξον.

Ο' Ε'τερ@ Χορός.

Ε'λευθέρα μὲν ἡ Κτίσις γνωρίζεται.

Ὠδὴ θ'. Ο' Εἱρμός.

ΤΟν πρὸ ἡλίε φωςῆρα, τὸν Θεὸν ἑξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράςως σωματώσασα· Δ'λογημένη Παναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

ΥΠερβαὶς τὲς ὅρες, Χριςὸς τῆς ἀνθρωτίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς Παρθένε ἀποτίκτεται· ϗ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν καθὼς διακελδ'εται, τῇ σάρκα περιτέμνεται, ϗ πληρωτὴς τὸ Νόμε δείκνυται.

ΑΕὐτε τὸ Δεσπότε, τὰ εὔδοξα Χριςὸ ὀνομασήρια, ὠ ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν. Ἰησῦς γὰρ θεοπρετῶς ἀνηγόρδται σήμερον· σὺν τέτοις ϗ τὴν μνήμην δὲ, τὸ Ἱεράρχε μεγαλυνώμεν. Τῷ Ἁγίῳ.

ΠΟὗ Ἀρχιτοίμεν@ ὡς πρόβατον τιςὸν Χριςὸ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐτηκολόθησας· τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτὸ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας. προκινδυνδ'ων ἄρισα τῆς Ἐκκλησίας πολλακάρισε.

ΠΟ τῆς Ἐκκλησίας, πανίερον Χριςῷ κατιδὼν σύνημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας σορὲ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθὶς, κατατέτηκε Τύραννος. τὴν γὰρ ἐν σοὶ τὸ Πνδ'ματος, ἀϋλίως ἐκ ἰδ'εγκε Βασίλειε.

ΠΗς τῶν Ἀποςόλων καθέδρας, τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων Χριςῷ, Πατριαρχῶν σκηνῆς, ϗ τῶν δικαίων τροφῆς τῆς χαρᾶς τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκε λάτρις γὰρ, ϗ τῆς Τριάδος Μύςης γέγονας. Θεοτοκίον.

Ο' Τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι ςεγάζων, μόνος Κύριος. ἀναχαιτίζων θάλασσαν, Ἀβύσσες τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σῦ Ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμεν@, ἐκ Βηθλεὲμ ἐτάγετο, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία. Ἀπορᾶ πᾶσα γλῶσσα.

Καὶ ὁ ἑτερ@ Χορός.

Ω' τῶν ὑπὲρ νᾶν, τὰ Τόκε σε θαυμάτων.

Ἑξατερ. Ἐν Πνδ'ματι τῷ Ἱερῷ.

ΦΙλοσοφίας ἔρωτι τετελέτεμες Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς σε κάλυμμα, ϗ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς Ἥλιος τοῖς θαύμασι. ϗ τιςῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ Μύςης, ὦ Βασίλειε σοφὲ, ϗ λάτρις τῆς Θεοτόκε.

Ὅμοιον Διαφωτικόν.

ΠΗν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίςης. ϗ ἀπάργανα ἀλίσσεται, ὡς βροτὸς, ϗ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀτάρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, ϗ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τὰς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἰσωμεν ξ. δ'. ϗ ψαλμῶν ξ. προόμοια. ἦχος δ'. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρα Περιτομὴ ἐν σαρκὶ, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀϊδί τομῆς τε ϗ ῥάδ'σεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μενῶν τῇ Θεότητι. διὸ χτ Νόμον, ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, καπάρας Νόμε ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας· ϗ τιμὴ ἀϖωθεν δ'λογίαν δεδώρηται. ὅθεν τιμὴ ὑπεραγαθον, αὐτῷ συγκαπάβασιν, ἀϊδ'φημοῦντες ὑμνοῦμεν, ϗ δ'χαρίσως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωπῶντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Θέσα Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς, ἀναγεννήσα τῇ τοῦ Θάε Βαπτίσματος, τὸν φύσα καὶ ἀληθάα, ϗ πρὸ αἰώνων Υἱὸν, τῷ Θεῷ ϗ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ σωναύαρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε. Αἱρετικῶν δὲ τὰ ἀτύλωτα ῥόματα, τῇ λαμπρότητι τῇϖ σῶν λόγων ἐνέφραξας. ὅθεν ϗ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας, συμβασιλδ'ων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλδ'οντι, Χριστῷ τῷ πλησίως, διανέμοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὄνδον ἐτεραγίσε Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τιμὴ πράξιν ϗ θεωρίαν, τὰς τῆς Σοφίας ἀρχὰς, ὡς ϛολιὼ ἁγίαν τελεκάμενος. καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατδ'ων, τῷ Θεῷ παρισάμενος, ϗ τιμὴ ἄϋλον, λατρείαν τελέμενος, μέμνησο συμπαθέσατε, παμμάκαρ Βασίλεε, τῇϖ ἐκτελόντων τιμὴ μνήμην, τιμὴ ἱεραύσε ϗ παύτιμον· Χριστὸν ἱκετδ'ων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, ϗ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακάμενος, Σοφίας τῆς ὑπερσόφε, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τιμὴ τῇϖ ὄντων γνῶσιν διετραύωσας, λαμπρῶς ϗξηγάμενος, ϗ σοφῶς διηγάμενος, τιμὴ ἐν τοῖς ἔσιν, δ'ιπλοῦν ποιάμενος, ἐπιγνώσεως θεοπέρας ὑπόθεσιν. ὅθεν σε Θεορρήμονα, ϗ Θεῖον Διδάσκαλον, ϗ φωτοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀϋμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Ἔσχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σε, ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, τιδ'ὰν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρείαν Τυπικά, καὶ ἐν τῷ Κανόνι. Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Τὸ ϛόμα μου λαλήσει σοφίαν.

ϛ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Ὁ Ἀπός. Πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολ.

Ἀδελφοὶ, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς Φιλοσοφίας ϗ κενῆς ἀπάτης, κτ τὴν παράδοσιν τῇϖ ἀνθρώπων, κτ τὰ ϛοιχεῖα τοῦ Κόσμου, ϗ ὐ κτ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ παῦ τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. Καὶ ἐϛὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐϛιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς ϗ ἐξουσίας. Ἐν ᾧ ϗ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῇϖ ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ. Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ᾧ ϗ συνηγέρθητε διὰ τῆς Πίϛεως, ϗ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῇϖ νεκρῶν. Κεφ. β'. 8.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες, ϗ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν ϗ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐτελέσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, ϗ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, ϗ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐτορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κτ τὸ ἔθος τῆς Ἑορτῆς, ϗ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποτρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ. ϗ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ ϗ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· ϗ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, ϗ ἐν τοῖς γνωσοῖς. ϗ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς Κεφ. β'. 20.

εὗρον

εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε. Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρ σε, κἀγὼ ὀδυνώμενοι, ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδατε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς· Καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰξέον, ὅτι, ἀ μεσάσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῆς Φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχῃ εὐ Σάββατον, καὶ μία Κυριακὴ μεταξὺ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῆς Φώτων· ἀναγινώσκεται, τῷ μὲν Σαββάτῳ, Σάββατον κατὰ τὸν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακὴ πρὸ τῆς Φώτων. Εἰς τὸ κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ζήτα τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν γ'. Ὥραν τῆς Ἁγίων Θεοφανείων.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ β'.

Προεόρτια τῆς Φώτων· Καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξζ'. Προεόρτια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ΠΡοεόρτια ἄσμασι, δεσεβῶς προσχήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ· καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν τίσει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μεταχόντων τοῦ Πνεύματος. Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται, ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται, ὁ Δαβὶδ προέχραψεν ἐμφανέσατο· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, ἀφροσύνης πληρώθητι· γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη καὶ ἀνθρώπων, νοῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς νοητὸν ἀσδεχόμεναι.

ΠΟταμὸν τῆς ἐρημίης σε, καὶ χαμαίῤῥων ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα ταυτοδιώκαμε, πῶς σε ποτάμια ῥέεμματα, ἀσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν; Οὐρανὸν τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τὸ ἐχθρὸν καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενᾶς ὑπενδύσαντα.

Καὶ τὸ Ἁγίοις, ζήτα εἰς Ἱεράρχων.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

ΕΡχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ὁ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύμεινον ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θεᾷ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν ξ'. ξζ'. Ἰδιόμελα, ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ΠΑμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. ἐκείνη Ἄγγελον ἔχουσα εὐαγγελιστὴν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. ἐν ἐκείνῃ αἱμάτων ἐχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ ὑδάτων ἁλογευμένων, τολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα· τότε αἰσὴρ τοὺς Μάγους ἐμιώυσε, νῦν δὲ Πατὴρ Κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'. ξζ'. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

ΠΑ'λιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς, καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ βάπτισμα. ἐκτλυῦαι θέλων τὸ Ἀδὰμ τὸ χαρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· δεῦρο ὑπηρέτησον ᾧ Βαπτιστὰ, μυσηρὸν ξένον τὸ κεφάλαιον. δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ σωτερίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γλώσσῃ τοῦ ξύλου τοτέ.

Ἦχος γ'. ᾨ. Ἐφάνη σοι ὁ Θεός.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Σιών· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ καθαγνίσθητι Θεοδόχε, τὴν ἔγερσιν τοῦ τόκου σου βλέπουσα.

Ἀναβλέψατε κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε· πάντες γὰρ οὗτοι συνήχθησαν, ἐλθόντες πρὸς σέ· οἱ υἱοί σου ἀπὸ μακρόθεν ἥξουσι, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπὶ χειρὸς ἀρθήσονται· τότε ὄψει καὶ φοβηθήσῃ καὶ θαυμάσεις· ὅτι μεταβήσεται ἐπὶ σὲ τὸ πλῆθος τῆς θαλάσσης, καὶ ἥξει σοι ἰσχὺς ἐθνῶν.

Πλῆθος καμήλων καλύψει σε, καὶ ἀφανιοῦσι σε πάντες οἱ ἀπὸ Σαβᾶ ἥξουσι, χρυσίον καὶ λίβανον κομίζοντες, καὶ τὸν Κύριον εὐαγγελιζόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιὼν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος ἅγιον, ὄρος πίον, ὄρος καλόν, ὄρος ὑψηλόν, ὄρος ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ· ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναι αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι καὶ συναγαγεῖν πάσας τὰς φυλὰς καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἦχος δ'. Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σοῦ βαπτιζομένου.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σοῦ βαπτιζομένου, Κύριε, ἡ προσκύνησις τοῦ Προδρόμου ἐγένετο· ἔτρεμε γὰρ ἐπιβλέψας σοι, καὶ ἐκραύγαζε· τί ἐπιβαίνεις ἐπὶ δούλους, ὁ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κόσμου βαστάζων; ἐπὶ σὲ γὰρ ἐγὼ ἔδει ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀλλὰ ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὸν ἐπιβλέψαντα καὶ ἐκπλήξαντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐκπλήρωσον ἃ ἐπηγγείλω.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σοῦ βαπτιζομένου, Κύριε, ἡ προσκύνησις τοῦ Προδρόμου ἐγένετο· ἔτρεμε γὰρ ἐπιβλέψας σοι, καὶ ἐκραύγαζε· τί ἐπιβαίνεις ἐπὶ δούλους, ὁ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κόσμου βαστάζων; ἐπὶ σὲ γὰρ ἐγὼ ἔδει ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀλλὰ ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὸν ἐπιβλέψαντα καὶ ἐκπλήξαντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐκπλήρωσον ἃ ἐπηγγείλω.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σοῦ βαπτιζομένου, Κύριε, ἡ προσκύνησις τοῦ Προδρόμου ἐγένετο· ἔτρεμε γὰρ ἐπιβλέψας σοι, καὶ ἐκραύγαζε· τί ἐπιβαίνεις ἐπὶ δούλους, ὁ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κόσμου βαστάζων; ἐπὶ σὲ γὰρ ἐγὼ ἔδει ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀλλὰ ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὸν ἐπιβλέψαντα καὶ ἐκπλήξαντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐκπλήρωσον ἃ ἐπηγγείλω.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σοῦ βαπτιζομένου, Κύριε, ἡ προσκύνησις τοῦ Προδρόμου ἐγένετο· ἔτρεμε γὰρ ἐπιβλέψας σοι, καὶ ἐκραύγαζε· τί ἐπιβαίνεις ἐπὶ δούλους, ὁ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κόσμου βαστάζων; ἐπὶ σὲ γὰρ ἐγὼ ἔδει ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀλλὰ ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὸν ἐπιβλέψαντα καὶ ἐκπλήξαντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐκπλήρωσον ἃ ἐπηγγείλω.

Ἦχος γ'. Ἐφάνη σοι ὁ Θεός.

Ἀιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, εὐδόξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεκυνήσαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην. δοῦλος κληθεὶς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες τιμοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· ὁ τολμῷ χειροθετῆσαι τῇ τηλίνῃ παλάμῃ τὸ τοῦ. ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον Σωτῆρ, καὶ ἀπεγράφησαν· κἀγὼ τῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ὃν τρέμει τὰ Σεραφίμ; ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτήν· τῶς μὴ δύῃ εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; τῶς δὲ μὴ φλιξθῇ με ὅλως, ἐκ σοῦ πυρούμενος; τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. τί τὴν πολλῶν κηλῖδας τὴν καθαρὸν; τοῦσαν τὴν Κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἁγιάσαι καὶ ἐμὲ, καὶ τὴν ὑδάτων τὴν φύσιν· ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ διατρέτιζου Νεφθαλείμ· Ἰορδάνη τοταμὲ, στῆθι ὑποδέξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι.

Τὸ Τροπάριον ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τοῦ τε Ἑσπερινοῦ· καὶ τὰ τροπάρια τοιοῦντες ἦ. Οὐ ἡ ἀκολ. Τῇ δευτέρᾳ. Ὠδὴ α'. ἦχος β'.

Ὦ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι, καὶ τειχοῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἀπόρρητος, τοῦ Κτίσου συγκατάβασις, τὴν ἐκ Παρθένου λάμψασα, Κόσμον κατηύγασεν. αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Λαοὺς ἀπὸ νήσων, ἔργῳ φθάσας προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι. διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλατύσων ἦκε Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε Παίδων δαιμῶν, τὸ ὁμόζυγον ψυχῆς ἀσπίλου σῶμα· καὶ εἶδε τὸ τραφὲν, ἐν ἀτάρφ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. ἀναζώσει δὲ ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλετο· τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μᾶς με σκιᾷ ἐκλεκτὴ, ἐπιγνώσομαι ἐ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ, ἐν ὑμῖν τελοσὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥᾳθυμίας ὄκνῳ διαμείψασιν. ἐν τύπῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας ζωὴν, ἥκω δωρούμενος.

Ἀξέως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ἐστι πρᾶγμα τελούμενον νῦν. τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνώμῃ ἀλογᾶται τοῦ κρείττονος. ὅθεν δείδοικα σὴν χαραττῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος. ἐ θέμις γὰρ χόρτον. τυφὶ προσεγγίζειν. σύμε μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Μεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοταθὲς περιέθετο σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἁμπλακημάτων. ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλυνόμεν.

Τὸν ταῦτα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐταξίαν, Βαπτίσματος τοῦ θείου, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. ἦκε γὰρ ὁ Κτίσης. κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ῥείθροις βαπτιζόμενος· πᾶσί τε καινὴν, δεῖξαι ἀλλοίωσιν·

Φορῶντες εἰς Χριστὸν, πεπανόμενον ἐκουσίως, μέχρι καὶ δούλης μορφῆς, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν, νῦν πεπανωθῶμεν, ἐν πνεύματι σωφρονήσαντες· ὅπως βαπτιζόμενον, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α'. ξηλό. τοῦ. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ὀρέσας τὴν ἐμὴν, Γῆν σοῦ με πτωχείαν, προέρχῃ ἑαυτὸν, σοῖς οἰκέταις μιγνύων.

καὶ

καὶ Βάπτισμα αἰτήμενος, ὑπὸ δέλε φιλανθρωπε. ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· πῶς βαπτίσω σε; ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, θεὲ ὑπεραγαθε. Δίς.

Εἰς τὴν β'. ξιλ. καὶ ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΠΤωχίσας ὁ πλάσις, δι' ἀπλαγχνίαν πολλὴν, ἡμᾶς τοὺς πτωχίσαντας δι' ἀκρασίαν τοπὲ, πλουτίσαι βουλόμενος. ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις· καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. ὑμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν. Δίς.

Ὁ Προεόρτιος Κανών, τοῦ Εἱρμοῦ ἐκ δεξιῶν, τὰ δὲ τροπάρια ἀπὸ ς'. ὁ Προεόρτιος, ὃν ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον,

Ἀνὰ τὴν Εἱρμῶν, Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. ἦχ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηραίνοντι· καὶ πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΓΙΘανούμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλασιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ Θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν τερφανῶς· ἤγγικεν ἐπέφανεν ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

ΒΑπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συναΐδιε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας βαπτισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου, πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἣν δωρούμενος, δι' ἀπλαγχνίαν ἄμετρον.

ΓΗς ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέψασα φῶς αὐγάσθητι. ἰδοὺ γὰρ πάρεσιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὕμνοις κραυγάζουσα· Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΔΗμῖν ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, φυγεῖν; ποιήσατε, τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σῳζόμενοι.

Καὶ τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου, ζήτει ἀπὸ Ἱεραρχην.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΣΤερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ ὑμνοῦντι σε.

ΕΠέφανε Χριστὸς, βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντήσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

ΩΗτῶν με ὠδῖνας τὸν πλανώμενον, θεὲ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίσασαι, βαπτισθῆναι ἡ πάντων ἀπολύτρωσις.

ΓΗ καὶ Οὐρανὸς νυμφῶν χορεύσατε. ὁ πάντων βαπτίζεται δεσπότης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθυὶ τῇ ἀμέτρων παραπτώσεων.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἦχ. πλ. Α.

Ὑλῶν τοιμενικῶν.

ΠὈράτε θεοὶ, ἀκαπάληπτε λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. πάλιν δὲ ἐτ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦν. ἔρχῃ καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, νυμφῶν βαπτισθῆναι σαρκί· ὁ δόξαν δοὺς σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῇ σῇ ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕἸλήλυθας, ἐκ Παρθένου ὁ Πρέσβυς ὁκ Ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΘΑυμάζει σε, Ἰησοῦ δεσπότα τὴν ἄφιξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συσελλόμενος κράζει σοι· τὺ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃς με, χόρτον χωματίζοντα Κύριε.

ΙΣπάσμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με νυμφῶν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον· ὅπως τῇ δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων, τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

ΚΡυπτόμενον, ὡς νεφέλαις σε ἔγνωκα Ἥλιον, θεὲ μου τῷ σώματι. πῶς ὂν γυμνῶσαι τὰ ὕδατα, νυμφῶν περιβαλλόμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

ΛΑμπρύνεται, τῇ ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους ἀπέχεται, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα γυμνωμένου σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΤοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος. ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτὸς σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν ὐ γινώσκομεν.

ΜΕταυοῆτε βοᾷ, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν· ὁ Ἱερὸς Πρόδρομος ἐφαίνη, ἐκ τῆς ἐρη-

ἐρημίας, τὸς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀναπτώμενος.

Ὁ μος ὁ τάλαι φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος, ἦλθε Χριστὸς, ἡμᾶς ἀνατλάττων, τῷ θείῳ Βαπτισμῷ, τὸς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ἕνα φησὶ καὶ φωνὴ, ὁ Ἰωάννης καθορῶν σήμερον· νιῶ ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥαϊδος τὸ θεῖον, αὐτίσασθαι Βάπτισμα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

"Βυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
" χάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶ, Κύ-
" ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ὄμβρισον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πτώσματα, τῷ γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Ἔλαιος χρισὲ ὑπάρχων, δημοσιώνης προέρχη, νιῶ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τὸ Ἀδὰμ, τιὼ παράβασιν πλυναι.

Εἶδρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως, ῥεῖθρα τῶς χωρήσαι ποταμῶ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σε, τιὼ πολλιὼ ἀπλαγχνίαν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τῶ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ θαλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀναιτιῶ σε Βαπτιστὰ, τὸς ὄρος ὑπερβιῶναι. ἃ λέγω σοι ἀτέμοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παρανομοῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ αὐτὸ τῶ Βαπτίσματος. ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐκ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις. καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μάζονά σε ποιήσω. ἐκείνων μὲν ἀδὰς σαφῶς με κατῆδεν, ἀλλ' ἐν τύποις, καὶ ἐν σκιαῖς, καὶ ἀυτυπίοις· σὺ δὲ ἐτὶ σῶ ἰσάμενον κτ γνώμιν. Σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Κάμινος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σε Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεοπάτε προσάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τολμιὼ ἱερὰν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβολίᾳ τῶ ἁλάστορος. γυμνὸς προβιῶναι τοῖς ὕδασιν, ἄλλε ἀγαθότητος πλύτῳ· ἀνυμνῶ σε τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τιὼ θαυμασιὼ οἰκονομίαν σε.

Τίς αὕτη Χριστὲ, ἡ τολμήσε πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νῶν συγκατάβασις; ἔφη ὁτιμίκασε ἰδεῖν, Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθιῶναι ὑπ' αὐτῶ ἐγκελευόμενον.

Φῆψας Χριστὲ, ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σε μέσον, τῶ Ἰορδάνε, καὶ ἐζήτησας, τιὼ συγχωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα, καὶ δῶρον κατεκάλλυνας, τῷ Βαπτισμῷ σε ἀγαθέ. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν καμίνῳ τῶ πυρὸς, σὺν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβαίνοντα. καὶ τιὼ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, τῆς ἐρήμου ἐτοιμάσας ὁ Ἰωάννης· ἐτοιμρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζων τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότιν.

Ἐμιάρρυς πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας. καὶ τῶς ὕδασι βαίνας; τί ἀποτλυῶναι ζητῶν, ἢ πάντων ἐκτλυσις καὶ κάθαρσις, τῷ ὑμνολογόντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας;

Τξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τὸ ἐχθρὸ καὶ τὰς θαλάσσας, τῷ παθῶν ἀναξῆλαι, καὶ τοῖς τιγοῖς ἵλασμὸν, πηγάσαι καὶ ἄφεσιν Δέσποτα, ἤρχη βαπτισθιῶναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνε.

Ῥῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι' ἀπλαγχνίαν; ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προαναρχε Πατρὸς, ἐτέσης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποτλυῶναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐκ Θεᾶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσε φθορᾷ πεπτωκότα δανῶς· ἐξ Ἁγίας Παρθένε, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ τιγοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Δὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν διέργεται, ἐλθόντα καὶ αὐτῶντα παρ' αὐτῶ, ὑπατανώσε τὸ βάπτισμα, ἐκπλαγὰς σιωπᾷλη·

μὴ

μὴ δ' ὅλως χαραττῆσαί σε τολμῶν, τὸν ἀτόμνον πάντων, ὀρέων ϗ καττίζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμωυόσα ἔαρ, ἐτέση νοητῶς ὁ Βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῇ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλῃ ὑπομένουσιν ἀεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροπάτοις πάθεσι.

Ε' τὸ ἀταύγασμα δόξης, τῶ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς σκότει καθημένοις τῇ δεινῶν, ἄδυτε ἦλιε Κύριε. ϗ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῶσι Βαπτισμῷ, ὡς Θεὸν ϗ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλυώμεν.

Τῶ θανάτε ἀξίνη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀταλῶ τιὼ ἐκτομιὼ, τιὼ ἀκαρτίαν σε βλέπουσα. μὴ ὄν ἄκαρπος μένῃς ψυχή μου, ἀλλὰ βόησον Θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, ἡμάρτηκά σοι σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκούθη, ἐρήμοις καρδίαις, ἀφράνθητε ἐτέση ὁ Χριστὸς, ἄφεσιν πᾶσι δωρούμενος, ἀγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ ϗ ποταμοὶ, ϗ κοιλάδες ϗ νάπαι, ϗ πᾶσα ἡ ὑφήλι☩.

Ἑξαποστελ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε,

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, ϗ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε, χόρτασον γεν☩ ἀνθρώπων. ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἵνα βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ἐν Ἰορδάνῃ χωνεύσῃ, τῶ Κόσμε τιὼ ἁμαρτίαν. Ὅμοιον.

Ὡς ῥᾴθρα σε ποτάμια, ἀσδέξονται φιλάνθρωπε, τὸν ποταμὸς ϗ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφιὼ τιὼ ἄχραντον, τιὼ σιὼ τολμήσει Πρόδρομος, χαροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμνοῦμεν φείττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψ☩.

Εἰς τοὺς αἴνους. ἰχῶμεν ᾠδ. δ'. ϗ ψάλλομεν ᾠδ. προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τῖ Ἀγγελικαὶ, προτορδέοδε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ῥᾴθρα Ἰορδάνε, προέρχε Ἰωάννῃ, καταλείψας τιὼ ἔρημον, χαῖρε ποταμὲ ϗ δίτρετίζε. πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάθω. Χριστὸς ἔρχεται, τιὼ ἁμαρτίαν τῶ Ἀδὰμ, καθάραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Τόμασιν ἀγνοῖς, ϗ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυσικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωρῆντες· ϗ πρὸς τὸν Ἰορδάνιν, σιὼ Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' ἀφροσιύης, αἱ πατρικαὶ τῆς γῆς νιῶ πᾶσαι. τισῶς λέγουσαι· ἀλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἔγα ϗ φρικτὸν, τὸ μυσήριον ὑπάρχει, ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη. ϗ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνάθυνος, ὑπὸ Ἰωάννε βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. ἀλογημέν☩ ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἦνθος ἐκ Δαβὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένε, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥᾴθρα Ἰορδάνε· τὰς ἁμαρτίας πλυῦαι, τῶ Προτάτορος ὕδασι· χόρτασον Ἀδὰμ, ἀφράινε Εὔα. ὁ Οὐρανὸς ἀγαλλιάθω, λαοὶ ἅπωμεν. ἀλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι. Δόξα. Ὅμοιον.

Ῥέμα τῇ χαρᾷ, δαλιῶν χαροθετῆσαι. χαίρα τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης· ὅτι τιὼ κορυφιὼσε, ὑποκλῖναι ἀδόκησας, δάλε τιὼ μορφιὼ ἐνδεδυμένος· ἵνα βροτοὺς δαλέας ῥύσῃ, ἐχθρᾶ κράζοντας· ἀλογημέν☩ ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι. Καὶ νιῶ. Ὅμοιον.

Πασα ἡ γῆ, μυσικῶς ἀγαλλιάθω, νιῶ προφητικῶς, ϗ τὰ ὄρη σκιρτησάτω, ἀνάσρεψον τὸ ῥᾴθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φείξον ἐκ προσώπε τῶ Δεσπότε· ὅτι ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τῶ Ἀδὰμ, καθάραι ἐλήλυθεν.

Ἀποστ. ᾠδ. Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα Ἡλίε γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, τῇ Γενεθλίων Χριστῶ· λαμπρὰ ϗ ἐπίφωτος δείκνυται, ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτῶ· ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκυίησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ τῶ Δεσπότε, ὁ Ἰωάννης ἁψάμεν☩ τῇ δεξιᾷ χειρὶ σιὼ τρόμῳ ἔλεγεν· ἁγίασον ἐμὲ ϗ τὰ ὕδατα, ὁ μόν☩ ἔχων τὸ μέγα ἔλε☩.

ᾠδ. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σε.

Τοιμάζε Ἰορδάνη ποταμὲ. ἰδὲ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννε, ἵνα τῇ δρακόντων ἀοράτως κεφαλὰς, σωσθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλε ἡ ἔρημος Ἰορδάνε, τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' ἀφροσιύης. ἦκε γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδὰμ. φωνὴ βοῶντ☩ βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρο-

με· ἑτοιμάσατε ὁδὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτῷ εὐθείας ἀπεργάσασθε.

℣. Εἴδοσάν σε ὕδατα.

Τ'Γαλλιάσθω ἡ ἔρημος Ἰορδάνου, καὶ αὐδάτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη σήσας σαθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ παύτα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πτωχείαν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαρίζόμενος. ἤκουσεν Εὔα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νυῦ δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νυῦ, ἦχος πλ. Ἀναπολίου.

Τ'Ωάννη Βάπτιστα, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας μὲ τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον. ἐκτάνας ἅψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σοὶ τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Μνεῖα τοῦ αὐτοῦ Γ'. Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ἅπερ ἅπομεν τοῖς χθές· τῶν δὲ Ἁγίων τοῖς Ἀκολουθίαις, ζήτα εἰς Προφήτας, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νυῦ, ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ τυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. Θεὸς ὁ γυμνὸς, ὁδὲ ἀνθρωπος ψιλός· ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς Υἱὸς Μονογενής. ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς Θεὸς, τοῦ ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου· καὶ παρέχων πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστ. ℣. ἦχος πλ. β'. Τερήμερος αὐέξης.

Τ'Δὲ ὁ φωτισμὸς τῶν τιῶν, ἰδὲ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἐτιβαίναν, μέλλει ῥάθροις ποταμοῦ, τὸν ῥοῦτον ὅπως πλυθῇ, κακίας τῶν ἀνθρώτων, καὶ ἀνατλάσῃ σωτηρίου τὰς ἡμᾶς.

℣. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὦ Σ εἶδέσε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αὐτὸν τα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου Πλασθργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

℣. Εἴδοσάν σε ὕδατα.

Γνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοάς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς. ὁ Κτίσης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νυῦ. ἦχος πλ. α.

Γ'Ν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα. καθάραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τροπάριον Προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Ζαβουλών. Ἐν τοῖς Ἀναβάθμοις.

Τελῴδιον. Ὃ ἡ ἀκροστιχίς. Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥῆς τίσεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας, τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· διεφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψαλλειν. ὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Γ'Ν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρῴδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀθύμως ἀνελόντος παῖδας. Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τοῖς ἀνόλεθρον, βαπτιζόμενος.

Ῥὸ δεινὸν βελτίονον τοῦ Ἡρῴδου, νηπίων τοὺς ἀπέκτανε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρώσαν. νυῦ δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ, διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀποιήσασθαι.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥῆμα τυράννου, ἐτὰ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως καμίνου ἐξεκαύθη ποτέ. ἐν ᾗ, Παῖδες ὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως τατήσαντες δόγμα. ἀλλ' ἐβόων, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἀ'Ποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ τιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, παύτα ῥοῦτον ψυχῶν καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦντα ὀψώμεθα, βαπτισθῆναι Χριστῷ ἐρχομένου, ᾧ προσμαρτυρήσα Πατὴρ Οὐρανόθεν. καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψα παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει.

Ἄ'Κρουον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου προέρχεται, ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ὠφελίμως ἐν

ὕδα-

ὕδατι ταῶν. καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώτους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐρρυβῦνται, ψυχαὶ τῷ Βαπτίσματος, θεοσδότῳ λετρῷ καὶ Πνεύματος τυρὶ, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τῷ ὕλῳ συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάρμ διδόντος, βοᾷν ἐν καταυύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυτώτοις χάλεσι, δεῦτε μεγαλυύωμεν τὸν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβεῖαν τεχθεύτι. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσας. ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, δοξάσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔγω τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπαθῶν ὁ Πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐλπίδων γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας ἔν καρποὺς, ἐνδείξασθε ἀξίως βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πνευματικῆς ἀγνωμοσυύνης τὸ λύμημα. ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκυύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανεύτα. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀπὸ τοῦ α'. ψαλ. κα'. ἦχος γ'.

Τοῦ ὡραιότητα.

Ἀπεμάξατο, ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενον, ὕλῃ τῷ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι βοαῖς, Ἰορδάνου τῷ βαπτισθῆναι. τὸν καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· ταῦτα γὰρ ἐργάσασθαι, τοῦ ἀνάπλασιν βάλεται. πρὸς ὃν βοήσωμεν ἐν φόβῳ· δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου. Δίς.

Εἰς τὸ β'. ψαλ. κα'. ἦχος πλ. α'.

Τὸν σωτήναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον. καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, ἀλλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, τὰ θέσι ῥίσαντας. Δίς.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προκείμενος εἰς ς'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'. ὁ Προκείμενος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῖξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Βύσσας προσάγματι, δημιουργήσας φιλάνθρωπε, τῷ γῷ ὁ τοῖς ὕδασι κρεμάσας Κύριε, ταπεινώμενον, προέρχῃ βαπτισθῆναι. ποταμίοις ῥείθροις, πλυύνων μου ῥύπους παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτούμενος ὁ ἀναμάρτητος.

Ἠράσαντο πταίσμασι, Κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε, ξένῳ ἀναγεννήσει, ἦρχῃ ποιήσασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώτους. ὅθεν σε δοξάζομεν τὸν ἐπιφανέντα.

Ἀβὶδ θεῷ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀτεφθέγγετο· τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες, καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνη; Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐσῶτα ἐν σοί.

Καὶ τῶν Ἀγίων, ζήτα εἰς Προφήτην, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Ὠδὴ γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Γῆ φρύαγθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδοὺ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε, γονιμωτάτους χάρισι, Χριστὸς ἡ τούτων ἀνάπλασις.

Ἠτῆσαί με γνώμῃ πλανηθεύτα, προέρχῃ ἐν ὕδασι Χριστέ. ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζας μου τὰ πταίσματα· καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγας με, πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἅλιος ὁρᾷν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς. ἔρχῃ γὰρ γυμνωθεύτα με, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Καὶ τῶν Ἀγίων. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'.

Αὐλῶν τοιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς, προκηρύξας σοῦ χάριν, τὸ Βάπτισμα Χριστὲ, τῷ ζωῷ ἀνα-

βλύζον, κράζα ὁ Ἡσαΐας, αὐτλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. χράφε ὁ Θεοτόκος, τῶς ἐκ προσώτε φάγα ἡ θάλασσα, τὸ ἀδοκήσαντος σῴζειν συμταθῶς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώτων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός. Πιὼ ἀνεξιχνίασον.

Θάμβα συχεθήσεται ὁ Οὐρανὸς, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δεδοξασμένον Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν δῶλον βλέποντα, καὶ ἐτιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ, ταῦτας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑτοκλιθῆναι, τῇ χαρίσσε πατανῶς, ὅτως πατανωθεύτα με, θάφ αὐυψώσῃ Βαττίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τὸς Οὐρανὸς, ἐπὶ τὸν Παρθενον φιλανθρωτε· καὶ Ἰωάννη, ὑτοκλίνας κορυφὼ, ἐτιζητῶν τὸ Βάττισμα. δόξα τῇ τολλῇ δ'ωλαγχνίᾳ σε.

Γῶν τὰς ἀμέτρας μο λόγε σαρὰς, τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τὸ Ἰορδάνε ἐτιωδ'ας προσελθῶν, καὶ βαττισθῶναι δέποτα. δόξα τῇ τολλῇ δ'ωλαγχνίᾳ σε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξίςη τὰ σύμταντα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώτινον, ἀτὸ Θεῦ γενόμενον, ὁ Λόγ Θεῦ καθικταρήσας, ἀνθρωτ ὤφθη, καὶ Βαττισμῷ θεσργῷ, τὸ τὸ οἰκαοῖ θεοτρετῶς. καὶ τρὸς τὸ ἀρχέτυτον, ἐταναίγα ἀξίωμα.

Ἡνρὸς χθηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς ταραβάσεσιν, ἔρχη Ζωοδάτα τανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνε ῥοαῖς. ὅθεν σε δοξάζομεν τιςῶς, νῦν τὴν ἐτιφάναν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλε.

Ζενίζεται ἅτασα, ψυχὴ ἐννομεύσε, Λόγε τιὼ φιλκτιὼ Οἰκονομίαν· τῶς ἀνατλάσαι τάντας βολόμε, ἔρχη ἐτὶ βιῶναι τοταμῷ, ῥάμτι γυμνόμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμε.

Ὠδὴ ς'. Τιὼ θέαν ταύτιν.

Οἱ σκότε τάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐτιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐτλήθητε. ἰδὲ ἐτίφανε Κύρι, τὰ Ἰορδάνε ῥεῖθρα τερβαλλόμε.

Πῶς βλέψασε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομ Σωτὴρ καὶ αἰτόμενον, τὸ θεῖον Βάττισμα; τῶς σε ῥοαὶ ὑτοδέξονται, τὸ Ἰορδάνε ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως.

Ἀνάτωσαν δ'φραινόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν. ἰδὲ ἀφίκετο, τὸ βαττισθῶναι ὁ Κύρι, διασκεδάζων νίφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Κοντάκ. τὸ Προεόρ. ἦχον. Ἐν τοῖς ῥείθροις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Γυτερβάντα με, τοῖς τταίσμασι κεκμενον, ἐν σκότε Κύριε, τῆς ταραβάσεως, ἠλέησας ὤκτιρας δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τὸ Ἰορδάνε Κύριε, ταραγίνῃ βαττισθῶναι.

Τί τὸ ξεῖον, τῦτο θέαμα ἐβόησαν, Ἀγγέλων τάγματα; ὁ λίμνας καὶ τοταμὸς, τοιήσας τροσάγματι, τὰ Ἰορδάνα, ῥεῖθρα ἔρχεται, τερβαλέσθαι τύτοις γαρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζε.

Ὕψος ἄβατον, καὶ βάθος μὴ μετρόμενον, ὑτάρχε Δέποτα, Οἰκονομία ἡ σὴ, τᾶσαν ὑτερβαίνσα νοὸς καπάληψιν. τῶς δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος, τὰς βροτὰς ἀναχωνδ'ας.

Ὠδὴ η'. Παῖδας δ'αγᾶς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠνὴ τὸ Γενήτορος ἐξ ὕψος, Υἱὸν μαρτυρήσα ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι· καὶ τὴν δ'λογίαν σε, τύτοις τροσετιτέμτοντα, δ'λογημένε Χριστέ. καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον τᾶσιν, ἐταναικηρύξα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρδε ἡ Κτίσις αἰθομένη, Θεῦ τιὼ ἁγίαν ἐτιφάνειαν. Ἄγγελοι ὑμνήσατε, θάλασσα δ'φράνθητι, λίμναι τηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ τοταμοὶ μυσικῶς, κροτήσατε, ἐν ὕμνοις ἐτέσῃ, ὁ ταῖς δ'λογίαις, ἡμᾶς Χριστὸς λαμπριύων.

Ἀλωμεν Θεῷ νῦν ἐν αἰνέσα, τῷ ἐτιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ τιὼ σωτερίῳ ἡμῶν, τύτοις αὐατλάσαντι, καὶ κεφαλὰς σωτερίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. καὶ κράξωμεν ὑμνῶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑτερυψῶτε ἀς τάντας τὸς αἰῶνας. Θκίον.

Θαῦμα θαυμάτων τῶς ὁ τάσης, ἐτέκνανα Κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ τλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος· καὶ καινργᾷ θελήματι, καὶ αὐατλάττε ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος τλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος δ'ργέτης. Ὠδὴ θ'. Ἅτας γηγενής.

Δε ὁ Ἀμνὸς, ὁ αἴρων τὰ ταίσματα τῆς ἀνθρωτότητος· ἦλθεν ἐτεδήμησε, καὶ τρὸς τὸν δῶλον αὐτῶν τὸ Βάττισμα, δεδλοτρετῶς ἐφίσατα, ἐλθ'θερῶσαι ζητῶν, δεδλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἁλάσοι, καὶ τὸ καλλ τὸ τὴν ἀτολέσαντας.

Ὤφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα. καὶ τὰ Ἰορδάνια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι τὸν Οὐρανὸν ἀληθῶς. τοῦτο πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τῷ σεπτῷ ἐν χαρᾷ ἐπιφάναν.

Κίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἁλλόμενον, ὦ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν. οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ἤγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῷ πάθῳ, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, δι' οἰκονομικῆς Ἥλιος ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι δοῦλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι. Θεοτοκίον.

Ῥίζα Χερουβίμ, καὶ πᾶσα ἀράνιος φύσις Παναμωμε, τὸν ὑπὲρ καταλήψιν, σεπτόν σε τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, διὰ ἀπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· ᾧ τιμῶντες, πάντες ἐπιφάναν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Ἕξαπτος αἰνεῖται τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης· κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν μυστήριον. Θεοπρεπῶς γὰρ ἐτέχθη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου, ἐνδυόμενος ζωήν, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσάμεν ᾗ. δ'. ἦχος δ'. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Θρόνον Οὐρανὸν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου. καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐτοιμάσας τὸ καθάρσιον, πάντων ᾔτησε τὸν Ἰωάννην, αἱ πατρικαὶ τῆς γῆς ἀτάσθαλοι, αὐτῷ ψάλλωμεν· δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· Βάπτισμα αὐτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, οὐρανοὶ δὲ φραινέσθωσαν· χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ Βασιλεῖ νυμφολογοῦσα· τοῖς βόησον· δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς.

Ῥήγλυκασμὸν, δρόσου σῆς λαλαξάτω. χάρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ ἔθνη. ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τὰ λυτρωτὰ ὑπέργα χαίρων· λαοὶ μελῳδῶμεν· δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπέφωσε· καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκαθάρανε ἐφώτισε· χόρδισον Ἀδὰμ, εὐφραίνου Εὔα, ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐτέχθη· Δαβὶδ βόησον. δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἔστρωε Ἰακὼβ, ξενήτευσε τῷ Κόσμῳ, καὶ τὴν φλογεραν, τῷ αὐθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάττει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι. λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει· καὶ φωτισμὸν Θεογνωσίας, διδοὺς ἔθνεσιν· δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁμὸς πληρωτὴς, καὶ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ τῷ Βαπτισῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν τιμῶν βοῶντι· λαοὶ κράξωμεν· δεδόξασται ὁ ῥυσάμενος, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποστ. ᾗ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

ᾗ. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

ᾗ. Εἴδοσάν σε ὕδατα.

Γυμνώθητι καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον. ὁ τυχὸν γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καθαίρεσθαι, τὸ σωτήριον πλάσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ Δ'.

Προεόρτια τῶν Φώτων· Καὶ ἡ σωτήριος τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾗ. Προεόρτια, ἀπὸ στιχηρὰ καὶ τοῦ ᾠδῆς. τῶν δὲ Ἁγίων· ζήτει εἰς Ἀποστόλους, καὶ εἰς ἑῶα Ὁσίου.

Δοξα, ϗ νυν, ἦχος γ΄.

Φαιδραὶ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, εὐδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεκυνήσαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἆδον ϗ ἐθαύμασαν. ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττε.

Εἰς τὸν ξ. ϛ. προσομοια, ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὁ Λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ· ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυτέρησον.

ξ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σε.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, σωιέλθωμεν ῥυφθῆναι, ϗ ᾄσαι Προεόρτια.

ξ. Εἰδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἅπαντες διὰ σὲ, τὰ καλὰ Θεοτόκε· ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, ϗ νυν, ἦχος πλ. β΄.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ϗ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, ϗ σὺ ἔρχῃ πρός με; ὁ τολμῶ ὁ χορτὸς προσψαῦσαι τῷ τυφλῷ. σύμε ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θεᾷ ἐπιφανείᾳ σου.

Τροπάριον, ἦχος γ΄. Ἀποστολοι Ἅγιοι. Καὶ Προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Ζαβουλών. Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, Κανὼν, ᾧ ἡ ἀκροστιχὶς. Τῇ μακρᾷ τέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ᾄδω.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

Μηθείη τιμᾶται, τόνος ἐρυθρὸς· κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, ϗ ταυοτλίταις πάφος. ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· εὐδόξως δεδόξασαι, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Παυταιτία, ϗ ταρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπαράδρου Μητρός· πρὸς Ἰορδάνην δὲ νυν ῥοὰς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ἰσαγωγοῦσα, ταύτας συγκαλοῦντες ἐξ ἐθνῶν. ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία πρὸς τὸ φῶς. τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, καμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς τῷ Βαπτίσματι· καρδίας καθαίροντι, ϗ κτίζοντι πνεύματι.

Ἀνακτιζόμενον, νυν Προφητικῶν ἐκπληρουμένων, διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γαρ ἐν Πνεύματι ϗ πυρὶ, ἐτάγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, ϗ φωτίσθητε, ἡμῶν γαρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Κύριος ὢν τούτων ϗ Κτίστης Θεὸς, τὸ κτισὸν ὁ ἀπαθὴς πεπλάσας, ἑαυτῷ ἰῶσας. ἐν τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες ἐλθεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνας. ὕδωρ τῆς ζωῆς αὐτλήσατε, ϗ τίσει σερεωθήσεσθε.

Ἅγιον ψυχῶν ϗ σωμάτων ἅμα, τὸ Βαπτίσματος τὴν χάριν Σῶτερ, ἔρχῃ χαρίσασθαι. διὰ τοῦτο βραβέας νυν ἡμῖν, ϗ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων. ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, ϗ τίσει σερεωθήσεσθε.

Ἄφρων αὐὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεὸν, διαφθείρεται, ϗ γαρ αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται τοῦτος ϗξ ἁγαθοῦ, ϗ τάσης ἐκπίπτει σωτηρίας· ὅτερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθείημεν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τὸ μυστήριόν σου τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προανεφώνησεν, ἔθνη κραταιοὺς, Βαπτίσματος τιμῇ χάριν, τοῖς τίσει τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πάντων, τὸ τοῖς θνητοῖς τηγάζον τιμὴ ἄφεσιν· τεφορτισμένους ἅπαντας, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας, τιμῇ κτ ψυχῇ ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς Οἰκτίρμων παρέσχεν ἐπαγγελίαις.

Ἐπιλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδωμι. εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ Πατρὸς, χωρεῖς ἐπὶ χαροῖν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλυνῖ τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς· τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, λόγε τὸ ὅμοιον.

Ὅμα ϗ Χρίσμα ϗ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγίδος Σῶτερ γνωρίσματα, ϗ μυσικὰ χαρίσματα, ϗ τῇ δωρεῶν τῇ θείων ἀχειροποίητα γέρα, τὸν Μονογενῆ καὶ γαρ σε ἵλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέσταλε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ σωδέσμῳ τῆς δηλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν

ἀλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐπὶ τῷ ὕδατος· ὕδατι σεγαίζοντα τὰ ὑστερῶα.

Τὸ ἄχετον κρατῆσα, καὶ ὑστερῶον, ἐν αἰθέρι ὕδωρ· ἡ Ἀβύσσους χαλινῶσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ δέχεται, χαρὰς ἐκ δούλου.

Ὀρθωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ ἦκα καθάραι Χριστὸς, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον περιβάλλων, καὶ ἀναβαλλόμενος τὸ φῶς, γυμνὸς ὁρᾶται ἐν Ἰορδάνῃ ῥεέθροις· καὶ χερὶ κατέχεται, ὁ ταύτα φέρων.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Βυσσοῦ ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶσοι ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Γέγονσε γνόντες οἱ Οὐρανοὶ, διηγεῖται τιμὴ σῇ Σῶτερ δόξῃ, ἐν τῇ σῇ γεννήσει. νῦν δὲ Πατέρα κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον.

Γίνον τᾶς ὁ φέρων, ἀτορρύφητος δακρύων κρουνοῖς· καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω. τυφὶ καὶ Πνεύματι θεῷ, καθάραι προϊόντι τιμὴ φύσιν ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔτρεσαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐσεβῶν κάρας πρὸς ἔχθραν, μηδὲς δολίως κινήσας, τῷ πλησίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς αὐτὶ κακοῦ μελετῶν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Μῶν Χριστῷ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκαταθήσωμεν, τέτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπαγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Εἴ τις ἐμοῦ κατέλθῃ, καὶ σωτηρίῳ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσῃ καὶ τῆς ἀναπαύσεως, Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται· ᾧ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁμῶν πατρῴων εἰ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλέοντος κατέπτυσαν, προσαγῆς ἀλογίας, καὶ σωτηριώδεις, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν τυφὶ, τὸ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀείμελτον τὸν ὕμνον· τὸ Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ καπηρυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, τορεύθρων ὀψόμενοι, Μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἦκα Χριστὸς ἐκτελέσαι. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁμα τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν αἰγάτιν ἐνσερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' αἰγάτησιν ἄκραν, σάρκα λαβόντος· καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς, τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλτειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δέξιτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἁμαρτίας ταύτων καθάραι νάμασιν· ἀλλὰ τέτων διεκώλυε, συσελλόμενος φόβῳ· ἐγὼ χρέαν ἔχω, βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος δὲ τῷ Λόγῳ φωνᾷ, καὶ τῷ Ἡλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, τὴν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, Μυστήριον θεώμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος τρόπαιον.

Πίτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, καὶ ἰδὲ ἔργα μυστικῶς τελούμενα, βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα, τὸν Ἀδὰμ ἀπατλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Ἡμιουργὸς γενηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐπέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθεὶς, Κόρης ἐξ ἁγνῆς Θεοτόκου, δίτλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μείων, τὸν Ἀδὰμ ἀνατλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐτέσης, ὁσία ἡ φαντασία, ὡς εἷς ἐν μέσῳ τούτων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀναμάρτητος. ἐνθάψαι γὰρ Ἀδὰμ ἦλθες, τῷ ἀνθρώπων ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὴν ἁγίαν Θεοφάνειαν ᾠδὴ δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δὸ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς· φωνᾷ τῷ Προδρόμῳ τε, δεῦρό με βάπτισον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν

τὸν τᾶσαν καθαίροντα, Κόσμε τὴν ἁμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ῥεέθροις, ἐκτανόν σε τὴν χάρα, κορυφὴν μὲ τρὸς θέαν. χαρὰς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι. Δίς.

Εἰς τὸν β'. ᾨδὴν. καὶ. ἦχος π. δ'.

Ἀνέςης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Μέγας Βαπτιςὴς τῷ Κυρίῳ ἀγάλλε. ἑτέρη γὰρ Χριςὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι. τρέμας ὡς ὑπηρέτης, ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνασοι. ἅψαι τῆς θείας κάρας, τὸ ἀπομένε χαρᾷ τὰ σύμπαντα. καὶ δόξοκία σεβίζοντας Θεὸν, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὰ αὐτά. Οἱ κανόνες, ὁ Προεόρτιος ἀς ς'. τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων ἀς δ'. καὶ τῶν Ὁσίων ἀς δ'. Τὸν Προεόρτιον Κανόνα ζήτα ἀς τὰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων, ζήτα ἀς Ἀποςόλους, καὶ ἀς Ὁσίους. Κοντάκ. Προεόρτιον. Εἰς τὰς Αἴνους, ςιχ. ἦχος π. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὅτε ἡ φωνὴ, τὰ βοῶντος προετύπε, ἦλθεν ὁ Χριςὸς, ἐν τοῖς ῥεέθροις Ἰορδάνε. καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλυνόν με ὕδασι· βάπτισόν με νῦν συγκαταβαίνα. τὸν γὰρ Ἀδὰμ ἐκλυσάι ἦλθον, τὰ πρὶν πτώματος. Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὕψος Οὐρανὸν, ἀδαμῶς ἐξιχνιάσω. ἄρρων ἀριθμὸν, οὐδὲ γλῶ ἀναμετρήσω. καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σε, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος, ἅψωμαι χερί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν Κτίσιν; διὸ κράζωσοι. Ἀλογημένος ὁ φανὲς, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἔκλυσας ποτὲ, ἁμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διαχὼν, καταῤῥάκτας ἀρανίες, καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποςήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ῥεῆθρον ἀνασρέφα, ἐπέγνωσε ἡ Κτίσις πᾶσα, κἀγὼ κράζωσοι· Ἀλογημένος ὁ φανὲς, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἔφθασε Χριςὸς, πρὸς τὰ ῥεῆθρα Ἰορδάνε, βάπτισμα αὐτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Οὐρανοὶ ἀφραινέθωσαν. χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ Βασιλεῖ νυμφολομένη, τισῶς βόησον· Ἀλογημένος ὁ ἐλθὼν, τὸ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Δόξα. Ὅμοιον.

Ἵνα πληρωθῇ, τὸ Πατρὸς ἡ Ἀδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. ὁ Οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω· ἐν τόπῳ γὰρ παρεγενόμην. ἐμὲ βάπτισον. καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Γῆ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ σύλε καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ. σὺ δὲ δεσπόζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραςος, δέλε τὴν μορφὴν τῶς ἐνεδύσω; ἀψαίσω σοι τυρὸς ὁ χόρτες· αὐτός με βάπτισον. ἐγὼ γὰρ χρῄζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξαθαι.

Ἀποςιχ. ἦχος β'. Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνε ῥεέθροις, βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξ. Διὰ τῦτο μνηθήσομαί σε.

Λέγε δηλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν λυτρωτὴν τῦ Κόσμε, καὶ βάπτισον τὸν Κτίςην, βροτῶν ἐς ἀναγέννησιν.

Ἐξ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ὁ Λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυτέργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡμερον ὁ Χριςὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρᾶται. ψυχῶν καθαίρων ῥῦπον, τυρὶ τῷ τῦ Βαπτίσματος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε'.

Προεόρτια τῶν Φώτων· Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοτέμπτε, καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Ζήτα τὰ Προεόρτια τῆ β'. τῦ Μηνὸς, τῶν δὲ Ἁγίων, ἀς Μάρτυρας, καὶ ἀς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος π. β'.

Ἑτοιμάζε Ἰορδάνη ποταμέ. ἰδὲ γὰρ παραγίνεται Χριςὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννε. ἵνα τῶν δρακόντων αἱράτες, κεφαλὰς σωθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλε ἡ ἔρημος Ἰορδάνε· τὰ ὄρη σκιρτήσατε ἀφροσιώλως· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, καλέσαι τὸν Ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· ἑτοιμάσατε ὁδὸς τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰς τρίβας αὐτῦ, ἀθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀποςιχ. ἦχος π. β'. Τ ερήμερος αὐχὴς.

Γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε· ὁ χαμαίῤῥους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας. καὶ ἀναβλύζα θείαν ἄφεσιν.

ξ. Διὰ τῦτο μνηθήσομαί σε.

ΦΩτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησῦς, μὴ χωρήζων βαπτισθῆναι σαρκὶ, ἐπιβαίνει Ἰορδάνε ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τὸς ἐν σκότα, βελόμενος ἐν τίσι· τύτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

ξ. Εἴδοσαί σε ὕδατα ὁ Θεός.

ΦΟρίσας τιὼ τῦ δέλε μορφιὼ, προέρχῃ βαπτισθῆναι Χεισὲ, ὑπὸ δέλε, Ἰορδάνε ταῖς ῥοαῖς. λυτρέμενος δελείας, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, ϗ ἁγιάζων ϗ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, ϗ νῦν, ἦχος δ. β.

ΑΓαλιλαίθω ἡ ἔρημος Ἰορδάνε, ϗ ἀνθάτω ὡς κρῖνον. φωνὴ γαρ βοῶντος ἠκέθη ἐν αὐτῇ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῦ Κυρίε. ὁ γὰρ τὰ ὄρη ςήσας ςαθμῷ, ϗ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ ταῦτα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δέλε. πωχεῖαν ἦρξατο; ὁ τὰ πλέσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκεσεν Εὔα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νῦν δὲ ἤκεσεν ἡ Παρθένϑ, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριϑ μετ' σῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεϑ.

Τροπάριον, ἦχϑ δ.

ΑΠερεφέρετο τοτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιὲ, ἀναληφθέντος Ἠλιέ· ϗ διηρέθη τὰ ὕδατα σῶθεν ϗ εὖθεν. ϗ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύτον ἀληθῶς τὸ βαπτίσματϑ. δι' ὃ ἡμᾶς τιὼ ῥέσαν, τῆ βίᾳ διατερῶμεν διάβασιν. Χεισὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγίασαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδάτνοις Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροςιχ.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Τὰς Εἱρμὰς, ϗ τὰ τροπάρια αὖθις δὶς τέρε.

Ὠδὴ α'. ἦχϑ πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

ΚΤίματι θαλάσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτιν τύραννον, τὰ Ἰορδάνια, ῥεῖθρα συςέλλε ϗ κρύττε, τιὼ ἐμιὼ νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωτίνως κάθαρσιν. ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

ΚΤέλε Θεέμε, φωτώνυμον ὕμνον, ϗ προεόρτιον, ᾠδιὼ σοι ᾄσομαι, τῷ θείοις θεοφανείοις, μυσικῶς ἀναγεννῶντί με. ϗ πρὸς τιὼ λαμπρότητα, τιὼ θέαν ἐτανάγοντι.

ΤΝῶ πρὸ αἰώνων, ϗ κάπω προσφάτως ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, ϗ τὰ τερίγεια Σῶτερ, κατετλήττοντο θεώμενα. ϗ τὴν ὑπὲρ λόγον σε, ἀϋλμνον συγκαπάβασιν.

ΤΝα σε τῆς δόξης, τὰ ταῦτα πληρώτης, σεαιτὸν ἐκένωσας, μέλλει ϗ δέλε μορφῆς. νιῶ δὲ παλαίμη τὸ δέλε, ὑποκλίνας κεφαλιὼ δελικῶς· τιὼ ἐμιὼ αὐάτλασιν, ϗ κάθαρσιν δωρέμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΣΕ' τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα τᾶσαν τιὼ γιῶ ἀχέτως, ἡ Κτίσις κατιδῦσα, σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβα τολλῷ σιωάχετο. ὄκ ἔσιν Ἅγιϑ, τλιώ σε Κύριε κραυγάζσα.

ΣΤύμβολα τεὶν Προφήται, παρέδαξας τῆς σῆς θεοφανείας· νιῶ δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανὴς μυσήρια. ἀνθρώτοις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

ΗΠλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετρόμε, τὸ δέχαθαι τὸν Κτίςιν, σωματικῶς βαπτιζόμενον, ϗ ταύτας ἁγιάζοντα, ὄκ ἔσιν Ἅγιος, τλιώ σε Κύριε κραυγάζοντας.

ΜΕγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ βάπτισμα παρέχε, Χεισὸς τοῖς αἰθομένοις, αὐτὸ τῆς θέας ἐλλάμψεως· ἐν δ' φροσιώνῃ ψάλλσιν. ὄκ ἔσιν Ἅγιος, τλιώ σε Κύριε φιλανθρωτε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΗΝ πρὸς τὸ βάπτισμά σε ἔλθσιν, προφρῶν Ἀββακὰμ, ᾄξεσηκὼς ἐβόα· ἐς θάλασσαν τὸς ἵππς σε, ὕδατα τολλὰ, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαπαράσοντας.

ΕΠιφανέντος σε ἐν σώματι, ἠγιάθη ἡ γῆ, ὕδατα δ' λογήθη· ὁ Οὐρανὸς τεφώτισαι· γεύος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδϑ ἐχθρᾶ λελύτρωται.

ΡΉματι θάφ νῦν ὁ Πρόδρομος, ᾄξ ἐρήμε μολᾶ, πρὸς Ἰορδάνιν λέγων· μετανοᾶτε ἤγγικεν; ἡ γὰρ Οὐρανῶν, Βασιλεία καλᾶσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεᾶ.

ΟΜεταρρίψας τεὶν τιὼ θάλασσαν, ἐς ξηραὶ ϗ πηγὰς, ᾄξ ἀκροτόμε βλύσας, πταισμάτων χωνδτήριον νῦν ἀποτελᾶ, Ἰορδάνε τὸ ῥεῖθρον, τυρὶ τῦ Πνδ́ματος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

ΘΕοφανείας σε Χεισὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γνομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθίσας ἐκραύγαζεν· ὁ τεφωτισμένοι ἥκατε λάσασθε, δι' ὕδατος θέε, ϗ Πνδ́ματος σαφῶς· ϗ ψυχιὼ καὶ τὸ σῶμα ἀτοκαθάρατε.

ΝΕοτοιᾶ τὲς γηγενᾶς, νέος Ἀδὰμ χωματίσας ὁ πλάσης· ἐν τυρὶ καὶ Πνδ́-

ματι

ματι ϗ ὕδατι, ξεύλω ἐκτελῶν αὐαγεύνησιν· ϗ ἀνάπλασιν θαυμαςλιῶ, δίχα σωτερίψεως καὶ χωνδτηρίων· βαπτίσματι θεσργῷ ἡμνοτοιόμεν☉.

Διὰ τὸ Πνδίματος ψυχὰς, ἡμνοτοιᾶς, διὰ δὲ τὸ ὕδατος, ἁγιάζας σῶμα τὸ σωίθετον, ζῶον ἀνατλάττων τὸν ἄνθρωτον. τῷ διτλῷ γὸ τῷ συγγενῆ, χρησίμως φάρμακα, σοφῇ τρομηθέᾳ, τροσάγας ὡς Ἰατρὸς, σωμάτων ϗ ϓψυχῶν.

Ἐξ ἀλοχδότε τροελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς τρὸ αἰώνων· τρὸς τὸν ἐκ ϛέρας παραγέγονας, ϓξαιτῶν ὡς ἄνθρωτος βάττισμα. ἀλλ' ϓξ ὕδατ☉ μυϛικῶς διὰ τὸ Πνδίματος, ἀτεργάσω Σῶτερ, τολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τιὼ τεὸν ἄγονον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Γνεχέθη, ἀλλ' ὁ κατεχέθη, φόβῳ ὁ θεὸς Βαττιϛής. ὁ γαρ ϗ συνεϛάλη, τροσεγγίσαι τῷ τυεὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκέσας, ἄφες ἄρτι ἔδραμε, τὸ ἐτίταγμα τληρῶν ὡς δῶλος· θέας τε ἀῶθεν μαρτυρόσης φωνῆς, ἤκυσεν Υἱὸν τὸν τροαιώνιον.

Πεγράφης, ἀλλ' ὐκ ἐδυλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς τειθαρχῶν. ὁ γαρ ϗ τῆς δυλείας, ταραμύθιον ἡμῖν ταρέχων, ἐκὼν ὑτάκας, ϗ τελᾶς τὸ δίδραχμον· ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, τεὶν τρεπραμένης ἡμᾶς, ἠλδόθέρωσας νιῶ, ϗ Υἱοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλδίας, ἀλλ' ὐ κτ Κόσμου, φύσι τεφυκὼς Βασιλδς. ὁ γὸ ϗ κτ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς Βασιλείας, Σῶτερ τότε ἔλαβες· ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλδῶν Πατεὶ, τρὸ αἰώνων ᾆᾳ, ϗ εἰς τὸς αἰῶνας σιὼ τῷ Πνδίματι.

Βασιλδὺς μεὺ, ὁ τὸ Κόσμε Ἄρχων, ϗ τῷ ὐ τοῖς ὕδασι, τάλαι τροσηγορδόθη· ἀλλ' ἐμτνίγεται τῇ σῇ καθάρσα, ϗ καθαιρᾶται, ὡς τῇ λίμνῃ τεὶν λεγεών· τῷ χαρῶν δέσε Σῶτερ τὸ τλάσμα, τὸ δυλωθὸν ὑτ' αὐτᾶ, κραταιᾷσε χαεὶ, τῆς ἐλδόθερίας κατηξίωσας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Φραγον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενο, τὸς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, κλίνα κορυφιὼ, ϗ αὐτᾶ τὸ βάττισμα, ὑτὸ τῆ δύλε, καθαίρων τὸς βοῶντας· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς δ'λογητὸς ᾶ.

Ἔμνεται ῥᾴθρον, τεὶν μηλωτῇ Ἰορδάνεον, τροτυτέσῃ βάττισμα τὸ σόν· δι' ὃ ϓμῖ ταθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον, ϗ ἀφθαρσίας εὔδυμα αὐτεργᾶται τοῖς βοῶσι· Χεῖρε ὁ Θεὸς δ'λογητὸς ᾶ.

Ὅλβιον ῥᾴθρον· ἐν ἑαυτῷ γαρ δεξάμενον, βαττιϛὴν τὸν Δημιεργὸν, δέδεκται τηγὴ ζωηφόρε νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ϓμῖ μελῳδόντων· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς δ'λογητὸς ᾶ.

Ἑκρωσιν θάλαν, συμβολικῶς ἀκονίζοντες, καταδύσα ὕδατος τεττῇ, ἐν τῷ Βαττισμῷ, Χεῖρῷ σωθαττόμεθα, τῇ τεσσαρακοντημέρῳ ἐγέρσα κοινωνοῦντες, ϗ βοῶντες τῷ Χεῖρῷ δ'λογητὸς ᾶ.

Ἵα ἡ χάεις, Πατρὸς Υἱοῦ τε ϗ Πνδίματος, τελεσθεῖσα τὰς τιὼ δωρεὰν, ϛέργοντας τιϛῶς, τῇ θέᾳ Βαττίσματ☉, Υἱοθεσίας λαβόντας ϓξουσίαν, τῇ βοᾷν, ὁ Θεὸς, δ'λογητὸς ᾶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Κτηθι φείτων Οὐρανὲ, ϗ σαλδθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὲ γαρ ὕδωρ τεριβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδατι τεὶν, δικαίᾳ θυσίαν τραδόξως· ὃν Παῖδες δ'λογᾶτε, Ἱερᾶς ὠυμνᾶτε, λαὸς ὑτερυψῶτε εἰς τάντας τὰς αἰῶνας.

Τρωσιν ἔρχετ Χεῖρὸς, διὰ βαττίσματος τραρχεῖν τᾶσι τιϛοῖς. ἐν τότῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρα γαρ, τὸν τεττωκότα ὑλοῖ, τὸν ῥίψαντα τύραννον αἰχμία. τὸς Οὐρανὸς ἀοίγα. Πνεῦμα Θᾶον καθέλκα, ϗ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρᾶται.

Ἑταυται τλαίᾳ τῷ ἐχθρῷ. φωνὴ βοῶντος γαρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδὸν, Κυρίε κράζα δ'τρετίσατε, ϗ τάσας τεῖβας αὐτᾶ, δ'θέας τοιήσατε τροσάττα. φάραγξ ἡ τατανὴ γαρ, φύσις βροτῶν ὑψῶται· ὄρ☉ ϗ βανὸς δὲ, δυσμενῶν τατανῶνται.

Παραδόξων δωρεῶν. ὦ θέας χάεντος, ϗ ἀφράσε αὐρχῆς· ἰδὲ γαρ ὕδατι καθαίρα με, τεὶ φωτίζα με, ϗ Πνδίματι θέῳ τελεοῖ με, ὁ τλάσης ϗ Δεσπότης, νιῶ ἐν τῷ Ἰορδανῇ, τὸν ἐμιὼ φορέσας, φύσιν αὐαμαρτήτως.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ ἐτοδύρεθε μάτιω, ἀτογνώσεως βρόχοις. ἀτοτνιγόμενοι βροτοὶ, ὑτδ'θωιοι κακῶν. ἀλλ' ἐν καταυύξα ψυχῆς

προ-

προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξενίσαι τόκῳ, τῷ πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμασώθης Λόγε τῷ Θεῷ. νῦν δὲ μεγαλυνὴ μέγα Μυσήριον, ἐκπελῶν παραδόξως, μεθέξαι τῇ σεπτῇ, κολυμβήθραν τολύτεκνον θείῳ Πνεύματι.

Ἡ ἡγιάθη γαστρί σε, τῇ ἁγίασε Λόγε, διηνεμιόων ὑρανῶν, σὺν ἄγγελοις δόξαν σὺ. νῦν δὲ τῷ ὑδάτων φύσις ἁλόγηται, σὲ σαρκὶ βαπτισθέντος· καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὸ πρὶν ἐπανῆλθεν, αὖθις ἁγνίσαι.

Γαλιλαία γῆ πᾶσα, Οὐρανὸς ἁφραίνεσθω. Κόσμος σκιρτάτω ποταμοὶ, κροτάτωσαν χαρά. αἱ πηγαὶ καὶ λίμναι, Ἄβυσσοι, θάλασσαι, συγχαιρέτωσαν. ἥκει, Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδὰμ, ἐκκαθᾶραι, καὶ σῶσαι θείῳ βαπτίσματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν ἁ. ἓξ. καὶ ἦχος ἁ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνεσθε ποταμοὶ, Ἰορδάνη ἐν σοὶ γὰρ, ὁ πάντων ποιητὴς, παραγίνεται θέλων, τὸ βάπτισμα ἁσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος. πέρασε χόρδυλε, Ἀδὰμ καὶ Εὔα Προμήτωρ. ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. Δίς.

Εἰς τὸν β'. ἓξ. καὶ ἦχος γ'.

Τῶν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ τὸν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν τολυέλεον, καὶ τὸν συγκατάβασιν, τὸν αὐτὸν μεγαλυύωμεν, βοῶντες ἁχαρίστῳ καρδίᾳ· δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σε. Δίς.

Κανὼν Προεόρτιος, ἃς ἀπὸ τῶν προλαφεύτων. τῶν δὲ Ἁγίων, ζήτα εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ἓξ. δ'. ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν προεκτελῶ, εἰς ἁπάντων σωτηρίαν; τὰ παλαὶ ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζε τὰ πρόσφατα. πίστει Θεῷ συγκαταβαίνοντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπέργα. Θεὸς ἦλθε γὰρ, διὰ δούλου τὸν Ἀδὰμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος. Δίς.

Τί ῥων τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. ἐγὼ δὲ δέδοικα σε, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως. πῶς σὲ μοι κελεύεις βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις· καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Γνώσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ Λόγος. δούλε δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι. τὴν δεξιὰν γὰρ κορυφῇ μου, τιθεὶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ῥόμῳ λατρεύων, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ, χαίρε τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης· συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τὸ Προπάτορος. ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τὸν Σωμεν λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνῃ· θερμῶς αὐτῷ βοῶντες· Βασιλεῦ πάσης Κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκαταπαύστως, ἐν καθαρᾷ τῇ σωφρονήσει, τοὺς φθάσαντας, καὶ τὸν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν.

Εἰς τὸν ζ'. ἓξ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἰδὲ ἡ προσδοκία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. λαοὶ ἀγαλλιάσθε. τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

ζ'. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὅτε τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

ζ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα.

Ὁ Λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ. ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπέργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λατέργησον. ἐκτέναις ἅψαι τῇ χειρί σε τῆς κορυφῆς μου τῆς ἁγίας σου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναχωροῦντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ὡρῶν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

Δεῦτε γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν τῇ Παρασκευῇ, γινομένης ἐνάτης. Περὶ ὥραν ἀ. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες· καὶ ἀλογοῦντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ ψιχολογοῦμεν τὰς παρούσας τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμ. ε'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.
Ψαλμ. κβ'. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν.
Ψαλμ. κς'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'.

Εἶτα, τὸ Τροπάριον, ἦχος δ'.

Παρεγένετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ, ἀναληφθεὶς Ἠλιού. καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος· ὃ δι' ἡμᾶς τὸν ῥέουσαν, τῷ βίῳ διατελοῦμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τὸν πᾶσαν Κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι. Καὶ νῦν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Εἶτα τὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέσχε τὸ ῥεῦμα, Δεσπότου ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀνὰ ψίχα.

Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σου. Ὁ αὐτός.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ. καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, ὡδήγεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τοῦ τοῦ Προδρόμου χεῖρας, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. Δόξα.

Ἐβόησάν σε ὕδατα. Δόξα, ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ἦλθες Κύριε μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. ἐβόησάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. συμπάθειος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ, καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εὗρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ψ. Ἀγατήσωσε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· ὀφρωύθητι ἔρημος. Ζήτει ἔμπροσθεν ἀγιασμόν, Ἀνάγνωσμα πρῶτον. Καὶ ὀθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, Υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ. Οἵτινες νῦν εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμᾶς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκτετέλεκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. Κεφ. ιγ'. 25.

Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων· μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. Ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπο- Κεφ. γ'. 1.

ρεύετο

ράετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον.
Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Παναγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.
Καὶ εὐθὺς τὸ Κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δαλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.
Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Καὶ ἡ Δόξα. Οὐ ἐν ταυτὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε ἐλέησον τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὥρα Τρίτη.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τὰς Ψαλμούς.
Ψαλμ. κή. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ Υἱοὶ Θεοῦ.
Ψαλμ. μά. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος.
Ψαλμ. ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτλ. τὸ μέγα.
Δόξα. Ἀπεστρέφετο τότε ὁ Ἰορδάνης.
Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Καὶ τὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ, τῷ Προφήτῃ, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε νηῒ χεὶρ δεξιά· ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα Κόσμου ἁμαρτήματα. καὶ ἀγωνίᾳ συνεχθεὶς ἐβόα· ὁ τολμῶ προσψαῦσαι λόγε, τῆς κορυφῆς σου. αὐτὸς ἁγίασόν με, καὶ φώτισον ἀκτίνων. αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ Κόσμου. Δίς.
Ἦχος δ'. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σου.

Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν. ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, φωναῖς μαρτυρίαν, τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε. τὸ Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἰκόνι, κατέστη ἐπανόδῳ. ὁ Υἱὸς τῷ ἄλλῳ κορυφῇ, τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε. καὶ βαπτισθείς, τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὁ φιλάνθρωπος.

ξ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα.
Πάλιν τὸ αὐτό. Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν χείματι ἀνθρώπου Ζωοδότα· ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ ταγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι. τὸ δὲ Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐτέχθη. ἀλλ' οἰκτίρησον ψυχὰς ἡμετέρας, σεαυτὸν φιλάνθρωπε.
Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Προκείμενον, ἦχος δ'.
Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.
ξ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Καὶ εὐθὺς ἡ Προφητεία.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Τάδε λέγει Κύριος, λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε.
Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν Ἑορτὴν, Ἀνάγνωσμα ζ'. Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον. καὶ εὑρών τινας Μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἔστιν, ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου Βάπτισμα. εἶπε δὲ Παῦλος. Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων· εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθεύτος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς. Ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες, ὡσεὶ δέκα δύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Κεφ. ιά. 23.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐγένετο Ἰωάννης

βα-

βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας, καὶ μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσε λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Κύριος ὁ Θεὸς ἐλογητός. τὸ Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριάς. τὸ Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα, τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ.

Ὥρα Ἕκτη.

Ἑστῶτες δὲ καὶ τὴν Ἕκτην ψάλλωμεν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τὸν Ψαλμόν.

Ψαλμ. ογ'. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος.
Ψαλμ. ος'. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.
Ψαλμ. ιζ'. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.
Δόξα. Ἀπεστράφετο ποτέ.
Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Ἁδὲ λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην. Προφῆτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα, τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας. ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ δισάσῃς. Προφῆτα ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. σὺ οὖν μὴ δισάσῃς ὅλως. καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν Ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπάγομαι ὀλέσαι. λυτρούμενος τὸν Κόσμον, ἐκ τοῦ αὐτοῦ παγίδων νῦν. παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δόξα.

Ἦχος πλ. β'. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἡμέρου ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβοῦσα ἐπάγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα, ἵνα ἡμᾶς ἐδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ. Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐδόσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τί ἀναχαιτίζῃς τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀνατοδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὁ προβαίνῃ τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; ὁ δυνάμενος φέραν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκον ἔξισαμαι, καὶ φέρτερος τὴν ἄκραν συγκαταβασιν. ὅτι οὐκ ἔπαθε τὸν καθαρὸν ἀποτελοῦσαι· οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ῥυπτωμένα σκέλη ἐκκαθαίρειν. ἀκάνθας φλέγειν καὶ ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός. ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. αὐτῷ τις οὐ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανὴς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ Υἱοὶ Θεοῦ.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3

Ἁδὲ λέγει Κύριος. Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ἀφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναγγέλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. Ἀναγγέλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ ἀφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Αὐτός. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. 5'. 3

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον. ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες,

ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει. Θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ. Ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμᾶς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

ἐφ. 9. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Καὶ εὐθύς.

Ταχὺ προκαταλαβέπωσαν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Πανάγια Τριὰς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἰρήνη τοῖς ῥήθροις σήμερον. Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Εἰρήνη ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Εἶτα ἡ εὐχή. Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον. Πανάγια Τριὰς. Πάτερ ἡμῶν, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμ. μβ'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Ψαλμ. ριγ'. Ἐν τῷ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
Ψαλμ. κε'. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου.
Δόξα. Ἀπεστράφετο ποτέ. Καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἶτα τὰ ἰδιόμ. Ἦχος βαρύς.

Ἀμβ. Τὸν κατιδόντα τὸν Οὐρανὸν καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν τοταμῷ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεστήπτοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἦχος β'. ξ'. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σου.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν· ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς. ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως. ἰδοὺ ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεος· καὶ αὐτὸς δέλων, Υἱὸς Θεοῦ ἐργάζεται· αὐτὸς δὲ σκότος, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

ξ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἰσχὺν, ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον Δαβὶδ καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Καντουάρχου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἣν χαρᾶσε τὴν ἁψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἕταρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν βαπτίσαι, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δὲ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν ἴδῃ περιστερᾶς κατελθὸν, ἀνατέτασον πρὸς αὐτὸν βαπτίσαι, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος· καὶ δεῦρο σῴθητι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.
ξ'. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. Ζήτει ἔμπροσθεν ἐς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἀνάγνωσμα ιγ'.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολ. Παύλου τὸ Ἀνάγν.

Ἐπεφάνη Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύσασα ἡμᾶς· ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιού-

Κεφ. β'. 10.

σιον, ζηλωτιὴ καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσυνῇ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου. οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Κεφ. γ'. 4.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. γ'. 1.

Ἔτη πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου· Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος Χώρας· καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ Ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου Υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. Καὶ ἔσαι τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. Πᾶν οὖν δένδρον, μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν, πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης πᾶσι, λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ πυρί. Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ. καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου. Τερσάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥάθροις. Κύριε ἐλέησον μ'. Καὶ ἡ ἀρχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ χύματα. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Εἶτα. Χορὸς ὁ ἑπταφώνιος. Πιστόω. Ἄνες ἄφες. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥάθροις σήμερον. Ἑκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ Λατρεία τοῦ Χρυσοστόμου τελεῖται, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς· ἡ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. τελεῖται τῇ ἑπομένῃ, ἤτοι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσδοκῶντες καὶ ἀναγινώσκοντες ὁλαύζοντες, ἄχρι τῆς ὥρας τοῦ Λυχνικοῦ.

Τῇ αὐτῇ ς'.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ ὥραν ι'. τῆς ἡμέρας, σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, ψάλλοντες τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν.

καὶ

Καὶ ἀ μεύ ἐςι Σάββατον, ςιχολογᾶμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. ἐὰ ὰκ ἔςι, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος β'. ἱςῶμεν δὲ ςίχ. ή. καὶ ἀτέρχεται ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι τιὼ προσκομιδιώ. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι τὰ ξῆ. ἰδιόμελα, δὰ τερᾶντες αἰτά. Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος βαπτιθῆναι παραγενόμενον· χαίρα τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμα τῇ χαρᾷ. δάκρυσιν αὐτὸν, καὶ λέγα τοῖς λαοῖς· ἴδε ὁ λυτρώμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλάθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀναμάρτητε, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτᾶ ἡμῶν, ὑτὸ δάλα βαπτιζομένε, καὶ τῇ τᾶ Πνεύματος παρουσία μαρτυρομένε, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων ςρατιαί. φωνὴ δὲ ἀρανόθεν ἠκέχθη ἐκ Πατρός. ἄτος ὖν ὁ Πρόδρομος χαροθετᾶ, Τίός μα ὑπάρχα ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ἀ Ἰορδάνια ῥᾶθρα, σὲ τιὼ τηγιὼ ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδα τερεραᾶς κατήρχετο. κλίνα κορυφιὼ, ὁ κλίνας Οὐρανὲς. κράζα καὶ βοᾷ τηλὸς τῷ Πλαςάργῳ· τίμοι ἐτιτάττας τὰ ὑτὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρέαν ἔχω τᾶ σᾶ βαπτιςμᾶ. ὦ ἀναμάρτητε, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ὧσαι βολόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, ὐκ ἀτηξίωσας δάλα μορφιὼ ἐνδύσαθαι. ἔτρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξαθαι τὰ ἡμῶν ὑτὲρ ἡμῶν. σᾶ γὰρ βαπτιθέντος σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς. διὸ βοῶμέ σοι· Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Πέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, σωέθλασας κάρας τῶν δρακόντων· ἐτέρης ἐν τοῖς ῥᾴθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τὸ δοξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα α'.

Κεφ. α'. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐτοίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν, καὶ τιὼ Γῶ. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκάας· καὶ σκότος ἐτάνω τᾶς Ἀβύσε· καὶ Πνεῦμα Θεᾶ ἐτεφέρετο ἐτάνω τᾶ ὕδατος. Καὶ ἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τᾶ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τᾶ σκότες. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν· καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ ἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω ςερέωμα ἐν μέσῳ τᾶ ὕδατος, καὶ ἔςω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο ὅτω. Καὶ ἐτοίησεν ὁ Θεὸς τὸ ςερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τᾶ ὕδατος τᾶ ἐτάνω τᾶ ςερεώματος, καὶ ἀναμέσον τᾶ ὕδατος, τᾶ ὑτοκάτω τᾶ ςερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ ςερέωμα, Οὐρανόν. καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δάτερα. Καὶ ἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑτοκάτω τᾶ Οὐρανᾶ εἰς συναγωγιὼ μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. Καὶ ἐγένετο ὅτω. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑτοκάτω τᾶ Οὐρανᾶ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τιὼ ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συςήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε Θαλάσσας. Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἶπεν ὁ Θεός· Βλαςησάτω ἡ γῆ βοτάνιω χόρτε, σπᾶρον σπέρμα κτ' γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρτιμον τοιᾶν καρτόν· ὃ τὸ σπέρμα αὐτᾶ ἐν αὐτῷ κτ' γένος ἐτὶ τᾶς γᾶς. καὶ ἐγένετο ὅτω. Καὶ ἐξηνέγκεν ἡ γῆ βοτάνιω χόρτον, σπᾶρον σπέρμα κτ' γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρτιμον τοιᾶν καρτόν, ὃ τὸ σπέρμα αὐτᾶ ἐν αὐτῷ κτ' γένος ἐτὶ τᾶς γᾶς. Καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα β'.

Κεφ. ιδ'. ε'.

Εἶτε Κύριος πρὸς Μωσιῆ· τί βοᾷς πρός με; λάλησον τοῖς Τίοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζαξάπωσαν. Καὶ σὺ ἔταρον τιὼ ῥάβδον σε, καὶ ἔκτανον τιὼ χᾶρά σε ἐτὶ τιὼ θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτιώ· καὶ ἀσελθέτωσαν οἱ Τίοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τᾶς θαλάσσης κτ' τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδὼ ἐγὼ σκληρυνῶ τιὼ καρδίαν Φαραὼ, καὶ τῶν θερατόντων αὐτᾶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ ἀσελάσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξαθήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τάσῃ τῇ ςρατιᾷ αὐτᾶ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτᾶ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένε μα ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτᾶ. Ἐξέτανε δὲ Μωσῆς

τὴν χᾶρα ἐτὶ τὴν θάλασσαν, ϗ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ Νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα. ϗ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, ϗ ἐχίσθη τὸ ὕδωρ, ϗ εἰσῆλθον οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης ϗτ τὸ ξηρόν. Καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τᾶχ⊙ ἐκ δεξιῶν, καὶ τᾶχ⊙ ἐξ ἀριστερῶν. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, ϗ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν, πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ, ϗ τὰ ἅρματα, ϗ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτανε δὲ Μωσῆς τὴν χᾶρα ἐτὶ τὴν θάλασσαν, ϗ ἀπεκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐτὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐτὶ τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐξετίναξε Κύρ⊙ τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ, ἐκάλυψε τὰ ἅρματα, ϗ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν ἐτὶ τὴν θάλασσαν. Οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα γ'.

Κεφ. ιε'. 22.

Ἐξῆρε Μωσῆς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ. Καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϗ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρὰ, ϗ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐτωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ϗτ Μωσῆ, λέγοντες, τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον. ϗ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, ϗ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, ϗ ἐγλυκάνθη. Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα ϗ κρίσεις. ϗ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε. ϗ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦσου, ϗ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, ϗ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ϗ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύρ⊙ ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλείμ· ϗ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, ϗ ἑβδομήκοντα φοίνικες. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλείμ, ϗ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ Υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον Ἐλείμ, ϗ ἀνὰ μέσον Σινᾶ.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη. Ἦχ⊙ δ'. πλ.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας· ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, ϗ εὐλογήσαι. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους.

Τὸ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός. Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει.

Δόξα, ϗ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα δ'.

Εἶπε Κύρ⊙ πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τοῦ Υἱῶν Ἰσραήλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωσῆ, ὅπως ἔσομαι ϗ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν σὺ ἔσταλαι τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐτὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, ϗ στήσεσθε ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης εἰς τὸν Ἰορδάνην, ϗ οἱ πόδες τοῦ Ἱερέων τοῦ αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρ⊙ τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου. Ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν χρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν. Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς τεῖγμα εὖ, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς Πόλεως, ἕως μέρους Καρεὰθ Ιαρείμ. Τὸ δὲ καταβαῖνον, κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, μέχρι θαλάσσης τοῦ Ἁλῶν· ἕως τέλους ἐξέλιτε. Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἀπέναντι Ἱερειχώ. ϗ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐτὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἕτοιμοι. ϗ πάντες οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως σωτελέσθη πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα ἐ.

Κεφ. β'. 2.

Ἦσαν Ἠλίας πρὸς Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, ϗ ζῇ ἡ ψυχή σου, ἃ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, ϗ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τοῦ Υἱῶν τοῦ Προφητῶν ἦλθον, ϗ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐτὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας

τὴν

τιὼ μηλωτιὼ αὐτῦ, ϗ ἅλησεν αὐτιὼ, ϗμὶ ἐτάταξεν ὠ αὐτῇ τὰ ὕδατα, ϗμὶ διῤῥέθη τὸ ὕδωρ εὖθυ ϗ εὖθεν, ϗ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγεύετο ὡς διῆλθον, ἅτεν Ἠλίας τῷ Ἐλισαιέ· Αἴτησον τί τοιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναλημφθιῶαί με ἀτὸ σῦ. Καὶ ἅτεν Ἐλισαιέ· Γουηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐτὶ σοὶ, διοσῶς ἐτ' ἐμοί. Καὶ ἅτεν Ἠλίας. Ἐσκλήρωσας τῦ αἰτήσασθαι. τλιὼ ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀτὸ σῦ, ἔσαισοι ὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, ὐ μὴ γούηται. ϗμὶ ἐγενέτο αὐτῶν τορδομεύων ϗμὶ λαλόντων, ϗ ἰδὺ ἅρμα τυρὸς, ϗ ἵπποι τυρὸς, ϗμὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ὠ συοσασμῷ ὡς ἀς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, ϗ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ, ϗ ἱτταὶς αὐτῦ. Καὶ ὐκ ἅδεν αὐτὸν ἐκέτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τὰ ἱματία αὐτῦ, ϗ διέῤῥηξεν αὐτὰ ἀς δύο. Καὶ ἀνάλετο τιὼ μηλωτιὼ Ἠλιὺ Ἐλισαιὲ, τιὼ τεσῦσαν ἐτάνωθεν αὐτῦ. Καὶ ἐτέσρεψεν Ἐλισαιέ. ϗ ἔση ἐτὶ τὰ χάλας τῦ Ἰορδάνυ. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τιὼ μηλωτιὼ Ἠλιὺ, τιὼ τεσῦσαν ἐτάνωθεν αὐτῦ, ϗμὶ ἐτάταξε τὰ ὕδατα, ϗμὶ ὐ διῤῥέθη. ϗμὶ ἅτεν Ἐλισαιέ· Πᾶ ἔσιν ὁ Θεὸς Ἠλιὺ Ἀμφώ; ϗ ἐτάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δλτέρυ, ϗ διῤῥέθη τὰ ὕδατα, ϗ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα ς'.

Κεφ. ἑ. 9.

ΤΑρεγενέτο Νεεμὰν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσυρίων, σιὼ τοῖς ἅρμασιν αὐτῦ, ϗ ἵπποις αὐτῦ, ϗ ἔση ἐτὶ τῆς θύρας τῦ οἴκυ Ἐλισαιέ. Καὶ ἀτέσταλεν Ἐλισαιὲ Ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορδθὰς, λῦσαι ὠ τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, ϗ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ συ ἐτὶ σοὶ, ϗμὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμὰν, ϗ ἀπῆλθε. Καὶ ἅτεν· ἰδὺ δὴ ἔλεγον, ϗξελδόσεταί πρός με, ϗ ἐπικαλέσεται ὠ ὀνόματι Κυρίυ τῦ Θεῦ αὐτῦ, ϗ ἐπιθήσει τιὼ χᾶρα αὐτῦ ἐτὶ τὸ λεπρὸν, ϗ ἀποσιάξει αὐτὸ ἀτὸ τῆς σαρκός μυ. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ, ϗ Φαρφὰ, ποταμοὶ Δαμασκῦ ὑτερ τὸν Ἰορδάνιυ, ϗ ὑτερ τάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; ὐχὶ τορδθὰς, λόσομαι ὠ αὐτοῖς, ϗ καθαρισθήσομαι; ϗ ἀτέσρεψε, ϗ ἀπῆλθεν ὠ θυμῷ. Καὶ τροσῆλθον οἱ τᾶδες αὐτῦ, ϗ ἅτον τρὸς αὐτόν· Πάτερ, ἀ μέγαν λόγον ἐλάλησε τρὸς σὲ ὁ Προφήτης, ὐκ ἂν ἐτοίησας; καθότι ἅτε τρὸς σὲ, λῦσαι, ϗ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμὰν, ϗμὶ ἐβαττίσατο ὠ τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κτ' τὸ ῥῆμα τῦ ἀνθρώτυ τῦ Θεῦ. Καὶ ἐτέσρεψεν ἡ σὰρξ αὐτῦ ἐτ' αὐτὸν ὡς τεδαρίυ μικρῦ, ϗμὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροτάριον, ᾠχος δ'.

ΤΜαρτωλοῖς ϗμὶ Τελώναις, διὰ τλήθες ἐλέυσε, ἐτεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν. τῦ γὰρ ἦχε τὸ φῶς σε λάμψαι, ἀ μὴ τοῖς ὠ σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

ξ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὡρέταιαν.

Πῦ γὰρ ἦχε τὸ φῶς σε.

ξ. Ἐτῆραν οἱ τοταμοὶ Κύριε, ἐτῆραν οἱ τοταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Πῦ γὰρ ἦχε τὸ φῶς σε.

ξ. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης.

Πῦ γὰρ ἦχε τὸ φῶς σε λάμψαι, ἀμή.

Δόξα, ϗμὶ νυῦ.

Ἀμαρτωλοῖς ϗ Τελώναις, διὰ τλήθες.

Προφητείας Ἡσαΐυ τὸ Ἀνάγνωσμα ζ'.

Κεφ. ἀ. 16.

ΑΔε λέγε Κύριος· λόσασθε, ϗ καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς τονηρίας ἀτὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀτέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μυ. Παύσασθε ἀτὸ τῶν τονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν τοιῶν. Ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικύμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, ϗμὶ δικαιώσατε χήραν. ϗ δεῦτε, ϗ διαλεχθῶμεν λέγε Κύριος· ϗ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικᾶν, ὡς χιόνα λελκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λελκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε ϗ εἰσακύσητέ μυ, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακύσητέ μυ μάχαιρα ὑμᾶς καταδεται. Τὸ γὰρ στόμα Κυρίυ ἐλάλησε ταῦτα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα η'.

Κεφ. λβ'. 1.

ΤΝαβλέψας Ἰακὼβ, ἅδε τατεμβολιὼ Θεῦ τατεμβεβληκυῖαν. ϗμὶ συνυάτησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τῦ Θεῦ. Εἶτε δὲ Ἰακὼβ, ἰδίκα ἅδεν αὐτύς· τατεμβολὴ Θεῦ αὕτη. Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῦ τότε ἐκείνυ, τατεμβολή. Ἀτέσταλε δὲ Ἰακὼβ Ἄγγελος ἔμτροσθεν αὐτῦ τρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, ὡς γιὼ Σηὶρ, ὡς χώραν Ἐδώμ· Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· Οὕτως ἐρᾶτε τῷ Κυρίῳ μυ Ἡσαῦ· ὅτω λέγει ὁ ταῖς συ Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν τατῴκησα, ϗμὶ ἐχρό-

νισα ἕως τῦ νυῦ. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ησαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ Ἄγγελοι πρὸς Ιακώβ, λέγοντες· ἤλθομεν πρὸς Ησαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἔρχεται εἰς συναντησίν σοι, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ιακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ιακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ησαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσαι ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. καὶ εἶπεν Ιακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ισαάκ. Κύριε ὁ εἰπών μοι. ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω, ἰκανόθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα δ'.

Κεφ. β'. 5. ΚΑτέβη ἡ Θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἅβραι παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα θήβην ἐν τῷ ἕλει, ἀπεστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνέλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ Παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ Θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ Θυγατρὶ Φαραώ. Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφὸν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ Θυγάτηρ Φαραὼ, πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶτε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ Θυγάτηρ Φαραώ. Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρωθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν Θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς Υἱόν. Ἐτωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Καμπῶν τὸ Ἀνάγνωσμα ι'.

Κεφ. ε'. 37. ΕΙπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σῴζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερίδομαι τὸν τόκον τῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι. καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν τόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώσεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο ὕτω. Καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπέτισε τὸν τόκον, καὶ ἀπέρρυη δρόσος ἐκ τοῦ τόκου πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ τόκῳ. Γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν τόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν τόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα ιά.

Κεφ. ιά. 30. ΕΙπεν Ηλίας πρὸς τὸν Λαόν· Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ Λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ ἔλαβεν Ηλίας δώδεκα λίθους, κατ' ἀριθμὸν τῶν δώδεκα Φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσαι τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἴασατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ καθεστηκὸς μεῖον. Καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλῳθεν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐτέθηκε τοὺς χίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐτέθηκεν ἐπὶ τοὺς χίδακας, καὶ ἐχοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ηλίας· Λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχείτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπί τε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τοὺς χίδακας. Καὶ εἶπε· δεύτερώσατε. καὶ ἐδεύτέρωσαν. καὶ εἶπε. τρισεύσατε, καὶ ἐτρισεύσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ηλίας εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν τυρί· καὶ γνώτω πᾶς ὁ λαὸς ὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα πάντα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τοὺς χίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

Βασιλέων τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα ιβ.

Κεφ. β'. 19. ΓΙτον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχὼ πρὸς Ἐλισαιέ. ἰδὲ ἡ κατοίκησις τῆς Πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ Κύριε ὁρᾷς, καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἀτεκνεῖ τα. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. λάβετέ μοι ὑδρίσκιον καινὸν, καὶ ἐμβάλλετε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν. καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τοῦ ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· Ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκέτι ἔσαι ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνεμένη δι' αὐτά· καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα ιγ'.

Κεφ. μθ'. 8. ΤΑδε λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμους· λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε. Ἐν ταῖς ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ παίξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος. ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ ἔτοι πόρρωθεν ἥξουσιν. Οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφράνεσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Ῥήξατω τὰ ὄρη ἀφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Θεὸς ἐπελάθετό με. μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Εἶτα σιωπὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον.

Προκείμενον τοῦ Ἀπορόλου, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.
Ψ. Κύριος ὑπεραστιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι'. 19. ΑΔελφοὶ, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα τοὺς Ἰουδαίους κερδήσω. τοῖς ὑπὸ Νόμον ὡς ὑπὸ Νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον κερδήσω. Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Καὶ ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποτιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α'.

Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου.
Ψ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς Υἱούς.

Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ιζ'. 12. Ἐν ἔτει τούτῳ καὶ δεκάτῳ. Ζητεῖ οὖν ὁ Ἰ. καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπιθάμβωνον ἀκολουθίαν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ. Καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα ἐκ τρίτου, ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΦΩνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, βοᾷ λέγουσα. δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τὸ ἐπιφανὲν τοῖς Χριστοῖς.

ΣΗμερον τῷ ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῷ ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότου ὁρῶν ῥυπτόμενον.

ΩΣ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβὼν, ἀπόδος ἀγαθὲ, ὑπὸ τῷ Προδρόμου χεῖρας, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

ΠΡὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες

Κύριε μορφωὶ δούλε λαβών, βάπτισμα αὐτῶν, ὁ μὴ γνὸς ἁμαρτίαν. ἔδοσαν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σωτρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· τῶς φωτίσα ὁ λύχνος τὸ φῶς; τῶς χαροθετήσα ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότιν; ἁγίασον ἐμὲ, καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τὸ Κόσμε τὶν ἁμαρτίαν.

Καὶ πάλιν, τὰ αὐτά.

Καὶ ἄλλυς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. 1. ΤΆδε λέγα Κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον· καὶ βλαστήσα, καὶ ὑλοχαρήσα, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τῆς Ἰορδάνε, καὶ ἡ δόξα τῆς Λιβάνε ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τῆς Καρμήλε· καὶ ὁ λαός με ὄψεται τὶν δόξαν Κυρίε, καὶ τὸ ὕψος τῆς Θεῆ. Ἰσχύσατε χῆρες ἀναμείναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε· καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν· αὐτὸς ἥξα, καὶ σώσα ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκέσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσαι γλῶσα μογγιλάλων· ὅτι ἐῤῥάγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. καὶ ἔσαι ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὶν διψῶσαν γὶν πηγὴ ὕδατος ἔσαι· Ἐκεῖ ἔσαι ἀφροσιὴ ὀρνέων, ἑταιρὶς σαρισῶν, καὶ καλάμη, καὶ ἕλη. Καὶ ἐκεῖ ἔσαι ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· καὶ ὃ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, καὶ ὃ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ λέων, οὐδὲ θὴρ θηρίων πονηρῶν ὃ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὶν, οὐδὲ μὴ ἁρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρομένοι, καὶ σωθησόμενοι ὑπὸ Κυρίε. Καὶ ἀποσραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' ἀφροσιήσ, καὶ ἀγαλλιάματος· καὶ ἀφροσιὴ αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ἀφροσιὴ καταλήψεται αὐτὸς, ἀπέδρα ὀδυνη, λύπη, καὶ γεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. κέ. 1. ΤΆδε λέγα Κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ. καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίε καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ σίαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίε ἐὼ οὐκ ἄρτοις; καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονιήν; Ἀκέσατέ με, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσα ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἑπακολουθᾶτε ταῖς ὁδοῖς με. Εἰσακούσατέ με, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκλιν αἰώνιον· τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά· Ἰδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτὸν, Ἄρχοντα, καὶ προσάοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδὲ ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδάσι σε, ἐπικαλέσονταί σε· καὶ λαοὶ, οἳ οὐκ ἐπίσανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφλύξονται, οἵνεκεν Κυρίε τῆς Θεῆς σε, καὶ τῆ Ἁγίε Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ἐν τῷ ὑμᾶς εὑρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε· ἐπίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολατέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδὰς αὐτῆ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βελὰς αὐτῆ. καὶ ἐπισραφήτε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε· καὶ πρόξεσθε πρὸς τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσα τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βελαί με, ὥσπερ αἱ βελαὶ ὑμῶν· οὐδὲ αἱ ὁδοί με, ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, λέγα Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀτέχα ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς· ὕπως ἀτέχα ἡ ὁδός με ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας με. Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ γραφῇ ἐκεῖσε, ἕως ἂν μεθύσῃ τὶν γὶν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαςήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· ὕπως ἔσαι τὸ ῥῆμά με, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ςόματός με, οὐ μὴ ἀποσραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν ὁσιωτελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα· καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδάς με, καὶ τὰ ἐντάλματά με· Ἐν γὰρ ἀφροσιὴ ἀφρανθήσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. Τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βενοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσα τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς ςοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κορνίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη. Καὶ ἔσαι Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3. ΤΆδε λέγα Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ἀφροσιήσ ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίε. καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὶν δόξαν αὐτοῦ. μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίε, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. Ἀναγ-

γέλατε

γάλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἀγαλλιᾶσθε καὶ ἀφράινεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

℣. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'.

Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ί. 1. ΤΑδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊάριον. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

℣. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ά. 9. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Ὁ Διάκονος τῷ Συναπτῷ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα, τῇ δωρεᾷ, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τῇ καθαρτικῇ τῆς ὑπερσοῦ Θεότητος ἐνεργείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν ἄλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τὴν δωρεὰν, καὶ ἐνεργείαν, καὶ ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ σωτηρίου τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐν πάχει, καὶ διασκεδασθῆναι πᾶσαν βουλὴν πονηρὰν κινουμένην κατ' ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βοηθήσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ἀξίους ἀπεργάσηται τῆς ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν, τὴν ἄλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα ταῦτα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γεννηθῆναι αὐτὰ, ἁγιασμὸν δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδεχθῆναι αὐτὸ, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων, καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις τίσατε, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἱκετεῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῆς ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἁψάμενος.

Τῶν λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται, λίγων μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην καθ' ἑαυτόν.

ΚΥριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ

ἀλη-

ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἀθανασίας· τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τὸ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διανοίαν τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσυνίαν καὶ ἁλυσίαν σοι προσάγοντας, ἔτι τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σε μεγαλεργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σε οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἡμῶν ἀθενὲς καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χερσὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗτινος θείας Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, ῥᾶον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀναξίους δούλους σε, κατὰ τὴν θείαν σε ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς ἁγιασμονίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν ἁγιασμονίαν σε δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σε χαριθείσῃ λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σε ὀνόματος. Ἐκφώνως.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα. Εἶτα, Ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων μεγαλοφώνως τὴν ἑξῆς εὐχήν.

Γένοιο, ὅτι ἡ παροῦσα ἑξὴ, ἦγεν, τὸ Πάσχα ὑπερέβαινε, ἀναγινώσκεται μὲν παράτασιν· ὡς δὲ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, ἀπαγγέλλεται. σὺ δὲ ἃ βούλῃ ταύτην ἐπὶ μὲν τῆς σωματικῆς, καὶ τὴν ἄνωθεν ἑξὴν, λέγε ἐκφώνως πρὸ τοῦ. Μέγας εἶ Κύριε.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΠΡιὰς ὑπερέβαινε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντετίσκοτε, ἀόρατε ἀκατάληπτε, δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων. ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, λάμψον καὶ μοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σε· φώτισον μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον ἐλεημοσύνην καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεσῶτα λαὸν, ὅπως τὰ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας μὴ κωλύσωσιν, ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα. Ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκαταπαύστως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν ὑπεραίγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. γ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίσαντα, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός. Ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήστιόν σε ἤδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ πανήγυριν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείας τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέσχε χορὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ἅδῃ πεφυγεράς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπρᾶς ταῖς ἀκτῖσι, τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωταυγεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως, τὴν Οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι ἀρδεύθρῳ δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος, βαπτὴ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ ταρήσαται, ὁρῶν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς συγκαταβαίνειν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα, εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων ταλαιπώματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τὸ παλαιὸν θρηνώδες ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τὸ σκότος ἐλυτρώθημεν. καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἁλυσὶς τοῦ Κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφορεῖται πᾶσα ἡ Κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς

ἄνω σωμομιλῆ. Σήμερον ἡ ἱερὰ ϗ μεγαλόφων☉ ϖῆ Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐτάγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψ☉ τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλεύθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα, τῆς γαρ Βασιλείας τὸ Κυρίε ἐκ ἔσαι τέλος. Σήμερον γῆ ϗ θάλασσα τιμῶ τὸ Κόσμε χαρὰ ἐμεγέσαντο, ϗ ὁ Κόσμος ἀφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, ἔδοσαν σε ὕδατα ϗ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, ϗ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἴδει περιστερᾶς κατερχόμενον, ϗ περιϊπτάμενόν σοι. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁρασθέντα, τὸν Κτίσῃ σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότιν ἐν δούλε μορφῇ. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· ϗ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζεσαι τὸν παραγενόμενον. Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Δεσποτικῶ τανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θανάτον, ϗ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, ϗ τὸν τοῦ Ἅδε σφίγγεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, ϗ βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ϗ ἀνάξιος δοῦλός σε, τὰ μεγαλεῖα ϖῆ θαυμάτων σε διηγέμε☉, σωεχόμε☉ φόβῳ, ἐν καταυγῇ βοῶ σοι.

Καὶ ἄλλος λόγος Μεγαλοφώνος.

ΜΕγας εἶ Κύριε, ϗ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σε, ϗ οὐδὲς λόγ☉ ἱκανὸς πρὸς ὕμνον ϖῆ θαυμασίων σε γ'. Σὺ γαρ βουλήσα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει σωέχεις τὴν Κτίσιν, ϗ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον· Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν σωήρμοσας, πέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος· σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ εὐτυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς. σὲ φοβοῦνται Ἄβυσσοι· σοὶ δοῦλά-

σιν αἱ πηγαί· σὺ ἐξέτεινας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ ϖῆ ὑδάτων· σὺ περιετάχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς αὐαπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λατρεύσιν, οἱ ϖῆ Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι. τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, ϗ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλῳ ἑστῶτα ϗ τρεμέτταμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης καταικαλύπτεται. Σὺ γαρ Θεὸς ὢν ἀτρέμητος, ἀνάρχός τε ϗ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλε λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γαρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σε, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλε τυραννούμενον τὸ γέν☉ ϖῆ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες ϗ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τῇ χάριτι, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, ϗ κρύττομεν τὴν δεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικῇ ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σε· πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γαρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, ϗ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης. Σὺ ϗ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, ἀρασθεὶς καταπέμψας τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα, ϗ τὰς κεφαλὰς ϖῆ ἐκεῖσε ἐμφωλεόντων σωέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς ὢν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο ϗ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τε Ἁγίε σε Πνεύματος, ϗ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, γ'. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν ἄλογίαν τε Ἰορδάνε· Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμε δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι ϗ μεταλαμβάνοντες, ἔχωσιν αὐτὸ πρὸς καθαρεσμὸν ψυχῶν ϗ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον· Σὺ γαρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὑδάτων, ϗ πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως τὸν γενὸς ϖῆ Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, ϗ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ϗ χειμάῤῥοι κατε-

τελύ-

τεκλύθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σε χορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ Ἠλίου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βαάλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ γ'. Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χεομένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγείαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν Ἀλογίαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλέας ἡμῶν. γ'. Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ. Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς κλινομένου ἐπεύχεται.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα. καὶ ἀπόλογησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ. καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Ἐκφώνως.

ΣΥ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὀρθὸν αὐτὸν κατέχων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἀναίρων, ψάλλων καὶ τὸ παρόν. Τροπ. ἃς ἦχος α'.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τὸ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προεμαρτύρησέ σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι. Ἐκ γ'.

Καὶ ῥαντίζει τὸν Ναὸν, καὶ ταῦτα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἀσπαζόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες ἰδιόμ. ἦχος δ'.

ΤΝυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὴν περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ διέργεσίας τὸ μέγεθος. Ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τοὺ ἡμῶν κάθαρσιν, καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙτα τρὶς, Εἰπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. καὶ δίδοται τὸ Κατακλασόν. καὶ Ἀπόλυσις. Οὕτω γίνεται ἡ Ἀκολουθία. νηπιάσας ἔσῃ ἐν τῇ Παραμονῇ. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι νηπιάσαι, πρωῒ μὲν λατρεύομεν, εἰς καθ' ἑκάστην. Ἑσπέρας δὲ γίνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καθὼς προεγράφη, μέχρι τοῦ Εὐαγγελίου. Τρισάγιον δὲ οὐ λέγεται, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Λατρείαν. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Προφητειῶν, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἀπόστολος. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ ἐκτενής. Ἐξελθόντων δὲ ἡμῶν ἐν τῷ Νάρθηκι, γίνεται ὁ Ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως, ὡς προδεδήλωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ προγραφὲν στιχηρόν. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί. Καὶ γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις. Τὸ δὲ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, ὃ λέγομεν, διὰ τὸ προλελεχθῆναι ἐν τῇ Λατρείᾳ· ἀλλὰ ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον σιωπῇ, πολυχρονίζοντες καὶ τὸν Προεστῶτα. Καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν, ἢ ὠὸν ὃν ἐσθίομεν, ἁμὴ ἔλαιον καὶ οἶνον, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Περὶ δὲ Ὥρας Β'. τῆς νυκτὸς, σημαίνει καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστίχων, μεθ' ἃ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Νάρθηκα, ψάλλοντες ςί. Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὁ Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς, καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥάθυμα τε-

εβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδανέα· ὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος. ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὧ τοῦ θαύματος, δίχα τυρὸς ἀναχωρέα, καὶ ἀνατλάττα ἄνω σωτερίψεως· καὶ σῴζα τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δαλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· ὁ τολμῶ κρατῆσαι, τὴν κορυφὴν σε τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θεᾷ ἐπιφανείᾳ σε, μόνε φιλάνθρωπε. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φαντὶ Δεσπότῃ, ὅτι προῆλθεν ὡς Νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε, ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα· ὁ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα, καὶ φωνὴ ὑπερώθεν· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων· Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, καὶ ἁγιάζει τὸ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν Κόσμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, οὓς ὁ Ἀδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρᾷ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προσέρχεται· καὶ φωνὴ ἐξ Οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χὰρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀναβαίτου σε κορυφῆς ἥψατο. ἐβόα ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λατρεγῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, ὡς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δαλιᾶσαι οὐκ ἤχει; ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σε φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἦχος πλ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, λατρεγὰς τοῦ Μυστηρίου σε ἔλαβες· ἐκ τῆς Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῆς ἀνθρώπων τὴν Παρθένον· ἐκ τῆς Οὐρανῶν τὸν ἀστέρα, καὶ ἐκ τῆς ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ Κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀναστάσιμον.

Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ ταύτης διαφαίνονται, τὰ ἐραστὰ ἅμα καὶ τὰ ἐτίγεα· Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅτε γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, τὸν βαπτίζα κορυφὴν, ἀχαροτοίητον, καὶ ἀναμάρτητον. διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάγοντες, συμφώνως βοήσωμεν· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα τοῖς τοῦ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὰς ἕξ ὥρας τῆς Λιτῆς, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλοντες ἀποστίχα.

Ἀπ. Ἰδιόμελα, ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥῦπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σὲ βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας, δι' ὃν πᾶσι τοῖς τισοῖς διὰ γόματος· ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ἐβοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, ἐβοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ, οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφὶμ. ἀλλὰ φόβῳ ταρασσόμενα, τὰ μὲν βασάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δυνάμιν σου· μεθ' ὧν Οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Ἡμέρον ὁ Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αὐτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῇ γενεᾷ τῶν ἀνθρώπων δωρᾶται. αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἑσπέρας λύχνος φαεινὸς, ἐν Ἰορδάνῃ αὐτόμενον

μενον Βάπτισμα, ἐν δαλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτὸν· σύμε ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σε. Τροπάριον, ἦχος α.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σε Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τῶ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρα σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ἐνομάζουσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τὸ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου. Ἡ Δ' λόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις ἐς τὸν Θεολόγον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ξήλου. καὶ. ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου, ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἠγατημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης. ὅθεν καὶ σωναναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ἐπὶ σὲ κατεγίνετο. ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι. Δις.

Μετὰ τὴν β'. ξήλου. καὶ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τί Ὀρδάνη τοταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν, ἅδον καὶ ἔφριξα φησί. καὶ πῶς γαρ τὸν τῶν ὅλων φρίξαι καὶ δυῶαι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν. ἔξισῃ Οὐρανὸς, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ σωνεχάλη θάλασσα, καὶ ταῦτα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. Δις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. καὶ. Ὅμοιον.

Λεῦτε ἴδωμεν τισοὶ, τὸ ἐβαπτίσθη ὁ Χριστός. ἀκολουθήσωμεν λοιτὸν, τὸν Ἰορδάνην τοταμὸν, πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἴδωμεν ἐκεῖ, τὸν Πλασσργὸν τοῦ Ἀδὰμ, ταλαίπωρον δουλικῇ χαροθετούμενον, δι' ἁπλαγχνίαν ἄφατον. καὶ τότε μεγαλοφώνως βοήσωμεν· ἦλθες ἐφάνης, ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἡ θάλασσα ἶδε, καὶ ἔφυγε.

℣. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ. Ζήτα ὥρας ς'.

Ο' Ν'. καὶ τὸ Τροπάριον. Δόξα, ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Χριστοῦ φανέντος ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

℣. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἴστε βαπτισθῶσι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψομαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; ἃ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχει βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότου, βαπτίζειν ἠμέλλησα. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἶθ' ὅπως οἱ Κανόνες, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ ιβ'. ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτιῶν.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Ρυθεὶς ἀνεκάλυψε τυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκέτας ἔλκυσε· ἐν αὐτῷ καταικαλύψας ἀντιτάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φθαρτὸν ἀνατλάντα, ῥάθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλεόντων διαθλάντα, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τῇ τῆς Θεότητος αὐλῷ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύτορα ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὁ ἰῶ μάνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς, διὰ στίχων ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγέϊ τυρσῷ.
Πυθμένος εὐθάττα νάμασιν ἀμπλακίλιν.
Φλέξας ταμμεδέοντος ἐὺς ταΐς. ἠτιόων δὲ
Τίμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

Στάβα θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἕτερον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδαγμένον. Μέλας δὲ τόντος, τειχάτας Αἰγυπτίων,

Ἔκρυ-

ἐν ἄρδιν, ὑδατόρρωτος πάφ@·
κραταιᾷ, δεξιᾶς τῦ Δεσπότυ.

Ὄρθρα φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρα,
Νῶε ἐξ ἐρήμυ, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνυ.
Ἄναξ ὑπέσχες, Ἡλίᾳ σὸν αὐχένα.
Χώρυ ζοφώδες, τὸν Γενναρχῶν ἁρπάσαι,
Ῥύσατε ταύτας ἐκκαθάραι τῷ Κτίσαν.

Τέναρχε ῥήθροις, σωτηφεύτα σοι Λόγε,
Νέον τεραίνας, τὸν φθαρέντα τῇ πλανῇ.
Ταύτῃν ἀφράτως, πατρόθεν δεδεγμέν@·
Ὅτα κρατίσῃν· ὅτος ἠγατημέν@·.
Ἰσός τέμοι τοῖς, χρηματίζα τῷ φύσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἔσχυν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος,
καὶ κέρας χριςῶν αὐτῦ ὑψῶν, Παρθένυ
ἀτοτίκτεται· μολᾶ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα.
διὸ τιχοὶ βοήσωμεν· ἁκ ἔσιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, κ ἁκ ἔσι δίκαι@· πλὴν σὲ Κύριε.

Τεραδέσα τελν, ἠτεκνωμένη δικῶς σήμερον, ἀφραίνε Χριςῦ ἡ Ἐκκλησία. δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, Τἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται ἁναπαύζοντες· ἁκ ἔσιν Ἅγιος
ἡμῶν, καὶ ἁκ ἔσι δίκαι@·.
λη φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρό-
@·. Χριςῦ ἑτοιμάσατε ὁδὸς, κ
Θεῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε,
ἁναπαύζοντες· ἁκ ἔσιν Ἅγιος ὡς ὁ
. Εἱρμὸς Ἄλλ@·.
λαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων,
λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
μεν, κ πλατυύωμεν σόμα,
λέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίας,
ρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.
σεν ὁ τελν, ἐμφυτεύσας τῇ Κτίσα,
θηρὸς κακέργυ, χηματισθὰς ἀς φύσιν,
σκοτᾶται, σαρκικῇ ταρσία,
τρῳ φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ.
τιὼ ἑαυτῦ, δυσμενεςάτιν κάραν.
κα πρὸς αὐτὸν, τιὼ θεόδμητον φύσιν,
Σαρὸς Τυράνυ, συγκεχωσμεύμ ὄροις.
ται αὖθις, γηγενῶν ἀνατλάσα,
ν φέρισον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης.
γαρ αὐτιὼ, ἐξ ἐξῆσαι θέλων.

Ἦχος Τ'. Τακοή. ἦχος π. ά.

Γε τῇ ἐπιφανέσα ἐφώτισας τὰ σύμπα
τότε ἡ ἅλμυρα τῆς ἀτισίας θά-
υγε. καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων
πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλ-
λὰ τῷ ὕψει τῦ θείων ἐντολῶν σε σωτήρησον ἡμᾶς Χριςὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἀνάγνωσις ἐς τὸν Θεολόγον, τὰ, Πάλιν Ἰησῦς ὁ ἐμός.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κήκοε Κύριε φωνῆς σε ὃν ἔτας, φωνὴ βοῶντ@· ἐν ἐρήμῳ· ὅτι ἐβρόντησας τολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρύμενος Υἱῷ, ὅλ@· γεγονὼς τῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριςὸς, Θεῦ Σοφία καὶ δυάμις.

Ἐπτόμενον Ἠλιον τίς ἴδεν; ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσα, ἵνα σε ὕδασιν ἀταύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτὴρ ἀΐδιε ἐκτλυίω· καὶ χόρτ@· ὢν, τυφλὰ φαίσω τῆς σῆς Θεότητ@·· σὺ γαρ Χριςὸς, Θεῦ Σοφία καὶ δυάμις.

Πέφηνεν σὔθεον ὃν ἔχεν, ἁλλ' ἄβαταν Μωσῆς τεμτυχών σοι. ὡς γαρ τῆς βάτε σε φωνήσαντα ἠθήθη, ἁλλ' ὐς ἀτεσράφη τὰς ὄψας. ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς; ἢ πῶς χαροθετήσωσε; σὺ γαρ Χριςὸς, Θεῦ Σοφία καὶ δυάμις.

Ὑχῆς τελῶν ἔμφρον@·, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων ἁλλαβῦμαι. ἃ γὰρ βαπτίσωσε κατήγορόν μοι ἔσαι, τυφλὰ κατνιζόμενον ὄρος· φυγῦσα δὲ θάλασσα διχῆ, κ Ἰορδάνης ὄπος σραφείς. σὺ γαρ Χριςὸς, Θεῦ Σοφία καὶ δυάμις.

Εἱρμὸς ἄλλ@·

Τρσῶ καθαρθεὶς μυσικῆς θεωρίας, Ὑμνῶν Προφήτης † βροτῶν καινεργίαν, Ῥήγνυσι γῦριν τυλίματι κροτυμένῳ, Σάρκωσιν ἐμφαίνσαν ἀῤῥήτυ Λόγυ. Ὧ τῆς δυναςῶν τὰ κράτη σωετρίβη.

Ἐμφθεὶς πρὸς Πῦρ ταμφαίσατος Λόγος, Νυκτὸς διῶσαι τιὼ καχέσπερον χέσιν, Ἔκραζον ἦκας, τῆς βροτῶν ἁμαρτίας, Ὑΐας σωελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσα, Μάκαρ φαιδρὸς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνυ.

Τὸν προσιδὼν τὸν τερίκλυτον Λόγον, Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ Κτίσα. Οὗτος προών με, δἀτερ@· τῷ σαρκὶ, Σύμμορφ@· ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ φύσα, Ἔχθισον ἡμῶν ἐξελᾶν ἁμαρτίαν.

Ὁμιλῶ πρὸς αὐτὸν τιὼ φερίσβιον φέρων, Θηρᾷ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων,

Ἄτλητα κύκλα καββαλὼν Θεὸς Λόγ☩.
Πτέρνητε τὸν πλήττοντα ταμτήδιω γεί☩.
Τοῦτον καθαργνὺς, ἐκσαώζα τιὼ Κτίσιν.

Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς Ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κα-
τάκριμα ἦκα, Ἀδαὶμ τὸ πρωτοπλάστω.
καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμεν☩, τῷ
πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ
τιὼ ἔχθραν κτάνας, ὑπερέχουσαν πάντα
νᾶν, ἀριώλιω χαρίζεται.

Ὑπελθόντων ἀτέρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννε
βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη· προ-
σεφώνα δὲ τοῖς ταρῶσι· τίς ἔδειξεν ἀπα-
θᾶς, τιὼ ὀργιὼ ὑμῖν ἐκκλῖναι τιὼ μέλ-
λουσαν; καρτὸς ἀξίως Χριστῷ ἐκτελᾶτε· τα-
ρὼν γαρ νιῶ, ἀριώλιω χαρίζεται.

Ἐωργὸς ὁ τῆς δημιουργὸς, μέσος ἕστηκὼς
ὡς εἷς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατάλια·
καθαρτήριον δὲ πτύον χαρισάμενος, τιὼ
παγκόσμιον ἄλωνα ταυσόφως διάσῃσι, τιὼ
ἀκαρτίαν φλέγων, ἄκαρτον αἰώνιον,
ζωιὼ χαρίζόμεν☩.

Εἱρμὸς ἅπ☩.

Ἐχθρὸν ζοφώδες, καὶ βεβορβορωμένε,
Ἰὼν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν.
Μόνοις προσιτιὼ, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Θρῶν ὁ πλάσης, ἐν ζόφῳ τ πταισμάτων.
Σαρκὸς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἴχνησιν ἀμφ[illegible]μοισιν ξάρας ἄνω.
Νιῶ ἐν πολυρρύτοισι δίναις ἐκπλιώων,
Αἴχμες παλαιὸν, τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.
Ἐτ' ἀσεβείας προσδράμωμεν ἀπάνως,
Πηγαῖς ἀλλοιώτοις ῥάσεως σωτηρίω,
Λόγον καταττάοντες ξ ἀκηράτω.
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἀνθέω,
Κόσμε προσιωῶς ξακαθάρμενον νόσον.

Ὠδὴ ϛ. Ὁ Εἱρμός.

Φωνὴ τῦ Λόγυ, ὁ λύχνος τῦ φωτὸς
ὁ ἑωσφόρος, ὁ τῦ Ἡλίυ Πρόδρομος,
ἐν τῇ ἐρήμῳ μεταυοεῖτε τᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδὰ γαρ πάρεσι Χρι-
στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος.
Ἐννηθὰς ἀῤῥάῤῥως ἐκ Θεῦ ϗ Πατρὸς,
ἐκ τῆς Παρθένυ δίχα σαρκῶται ῥύ-
τως Χριστός. ὃ τὸν ἰμαυτὸν, τιὼ ξ ἡμῶν
τῦ Λόγυ συναφθὲν, λύειν ἀμήχανον, δι-
δάσκα ὁ Πρόδρομος, γηγενᾶς ἐκ τῆς πλά-
νης λυτρούμεν☩.

Ἐν τυῤῥὶ βαττίζα, τελώταιον Χριστὸς
τὰς ἁπαθᾶντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονᾶ-
τας αὐτόν. ἐν Πνεύματι δὲ, καινοτομᾶ
ὕδατ☩ χάριτι, τὰς ἐπιγνώμονας αὐ-
τῆς Θεότητ☩, τῷ πλημμελημάτων λύ-
τρωμεν☩.

Εἱρμὸς ἅπ☩.

Μέρτὸν ξέφηνε σιὼ πανολβίω,
Ἦχῳ Πατρὶ, ὃν γαστρὸς ξήρθξατο
Ναίφησιν ὅτος συμφυὴς γόν☩ τέλων,
Φώταιγ☩ ξώρισεν ἀνθρώτων γένος,
Λόγ☩ πέμψ ζῶν, ϗ βροτὸς προμηθάς.
Ἐκ τοντίω λέοντος ὁ τελέστερ☩.
Ξυόος Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδόμενος
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας.
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνε.
Πᾶσι προφαίνων, τῷ χρόνων ἐτ' ἐσχάτων

Νεμσίων Πόλοιο ταμφαῶν πτυχ
Μύσης ὁρᾷ τρὸς Πατρὸς ξικνούμεν
Μένοντε Πνεῦμα τῷ ταναχθαύτῳ Λόγ
Ἐτελθὸν ὡς τέλεσαν ἀφράστῳ τρότῳ.
Δήμοις τε φαίνα, τροσδραμὸν τῷ Δεσπό

Κοντάκιον. ἦχ☩ δ'.

Πεφανὴς σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ· ϗ τὸ
φῶς σε Κύριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ὧν
ἐπιγνώστα ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνη τὸ
φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Ὁ Οἶκ☩.

Ἡ Γαλιλαία τῷ Ἐθνῶν, τῇ τῦ Ζ
λὼν χώρα, ϗ τῦ Νεφθαλὶμ γαία
ἴδεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε
σὸς τοῖς ἐσκοτισμένοις· φαενὴ ὤφθη αὐ
ἐν Βηθλεὶμ ἀῤῥάπτωσα· μᾶλλον δὲ ἐκ
ρέας ὁ Κύρι☩, τάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ,
τέλλει τὰς ἀκτῖνας ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύ
διὸ οἱ ξ Ἀδὰμ γυμνοὶ, δεῦτε ταῦτες
δύωμεν αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν. σκέ
γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἡ
φανὴς τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῇ αὐτῇ Μωϊ ϛ. Τὰ Ἅγια Θεοφ
τῦ Κυρίε ϗ Θεῦ καὶ Σωτῆρ☩ ἡμῶ
σῦ Χριστῦ.

Τὰς Οὐρανὰς Βαπτισμα τῦ Χριστῦ χ
Τὰς αὐτὰ μὴ χωφάνοντας, εἶδον ἐστα
Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδ
κατὰ ἔκτιν.

Ἀ Ἅγια Θεοφάνια ἑορτάζομεν τ
καὶ Θεῦ ϗ Σωτῆρ☩ ἡμῶν Ἰησ

ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ ταῦτα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος. Ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἐπεὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τὸ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀθυὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος. Καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀνατλάσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν Ἐὺς Ἀσεβὴς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντος, διαστρέφον πνεῦμα δρόσῳ, ἀβλαβῶς διεφύλαξε, καὶ Θεὰν Ἀγγέλων συγκαταβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἀχαρίτως ἀνέμελτον· Πατρώμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ὥσπερ Οὐρανῷ σοὶ τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσαντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοτόμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν. ὅτως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῴον τῶν ὑδάτων ὑπόσασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρον ἔσηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα, θᾶττον προανόνιζε Βαπτίσματος τὸ θαῦμα. ἐν οἷς ὁ τρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς, τῷ Νομοθέτῃ λαός. θάλασσα δὲ ὧν ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος. οἷς τελούμενοι, ἀλογητὸν ἃ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑποτάσσει ὁμούσιος· εἷς δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ἔφλεξε ῥάθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας, 33
Ὁ τῆς καμίνου, τὴν μεπάρσιον φλόγα, 33
Νέους φέρουσαν Ἀσεβοῦς κατδυάσας. 33
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, 33
Ὅλην τλυῖα δὲ, τῇ δρόσῳ τὸ Πνεύματος.

Ἐζωγραφῆσαν τὴν Ἀσυρὸν φλόγα,
Ἐκχῶσαν ἴσης ἐς δρόσον μετηγμένην.
Ὕδωρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσατο φλέγον,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκλιμένον.
Πρὸς τὴν ὀλισθον, ἐκκαλέμενον τρίβον.

Πορράγεντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰδμῷ τεραῖται λαὸς Ἰσραηλίτης.
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφορεῖτα τὴν Κτίσιν,
Ἠταγμένως νῦν ἐν ροαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄρρηκτον, καὶ ἀμένονα τρίβον.

Δμεν τὸ πρῶτον τὴν ταυώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε ταύτην εἰς φθορὰν ταρεσάγαν,
Ὧν τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν,
Δι' ἀτάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑσήλιον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε, κάμινος πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ ἀσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης· καὶ σέρξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίσιν· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πόθεν φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν. ἐμοὶ δὲ θεμιτὸν ἄρχειν, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσεως τέφυκα· ἐμῷ προστάγματι ἔξον· καὶ βαπτισόν με συγκαταβαίνοντα· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡμάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου, σωτρομος παλαίμων ἐκτάνη. χαραττίσας ὅμως δὲ, τῷ κορυφῷ τοῦ Πλάσαντος αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα. ἁγίασόν με, σὺ γὰρ Θεός μου· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν. αὕτη γὰρ Τριὰς Φύσις. ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν, ὅτος ὁ Βαπτιζόμενος, Υἱός ὁ Ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλο.

Ἐλάθετό μοι ἡ Κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι,
Μόνος σεσάωκε τὸν σκότος ὁ προσάτης.
Νῦν ἀλογάτω σωτῆρος τὸν αἴτιον.
Ἡ τὸ πάλαι πλάνα, τῶν ἐθνῶν ταγκλήρια.
Ῥιπτοὶ θεοδῆς ἐμτύρως δροσόμενοι,
Αἰγλιῶτα τεττταῖς ταμφαῶς ἀγιςίαις,
Σαφῶς ἐδήλων τὸν ὑτέρτατον φύσιν,
Μίξα βροτάρ, τυρτολῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν, τὸν ὀλέθριον πλανῶν.
Εὐχαμονάτω τᾶσα γῆινος φύσις.
Ἐκ πτώσεως νῦν Οὐρανῶν ἐτηρμένη.
Ὧ γὰρ τὰ ταῦτα σωτετήρηται Λόγῳ.
Νάσσι ῥάθροις ἐκπλυθᾶσα τταισμάτων,
Τῶν πρὶν τέφλγε, ταμφαῶς λελαμένη.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Πορᾶ τᾶσα γλῶσσα, ἀφημᾶν πρὸς ἀξίαν. ἰλιγγιᾷ δὲ νᾶς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνᾶν σε Θεοτόκε. ὅμως Ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τῷ τίκτοντι δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν εὔθετον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν ἡ Προσάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἀβὶδ τάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις. νῦν προσέλθετε, ᾄδε πρὸς Θεὸν, ἐν τίσι λέγων φωτίζητε. ὅτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσι. καὶ γὰρ αὐτῷ ἐσήκωσε Κύριος ἐλθὼν, ῥάθροις τῷ Ἰορδάνι. φθαρσύπα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ἡσαΐας λέσαθε, καθάρθητε φάσκε. πὰς πονηρίας εὔωντι, ἀφέλεσθε Κυρίε. οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐτὶ ζῶν πορεύεσθε. ῥαιᾶ γὰρ ὕδωρ καινοτοιὸν Χριστὸς, τοῖς προσρέχουσιν αὐτῷ ἐν τίσι· καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, τισοὶ καὶ σφραγίδι. ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθάσης· ὅπω καὶ ἡμῖν ἔξοδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λυτήριον ἔσαι. εὔθυν καὶ τῆς Γερεάδος, ὀψόμεθα Φῶς τὸ ἄδυτον.

Εἱρμὸς ἄλλο.

Τῶν ὑτέρ νᾶν, τὸ Τόκος σε θαυμάτων,
Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ ἀλογημένη.
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἑταῖον κροτοῦμεν ὡς Δεργέτῃ,
Δῶρον φέροντες, ὕμνον ἀχαριςίας.

Ἔδυ τὰ Μωσᾶ, τῇ βάτῳ δεδαγμένα,
Δεῦρο ξυνοῖς θεσμοῖσιν ἐξαργασμένα.
Ὡς γὰρ σέσωται τυρφορῶσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν Εὐεργέτιν·
Ἰορδάνε τε, ῥᾴθρα προσδεδεγμένα.
Ῥοαῖς ἁγναύτοις ἐκαθάρας καὶ σκότος,
Ἰσχὺν θεραμβάσας τε τὴν ἐτηρμένην.
Νῦν ἐς ἄληκτον ἐξαμάβεται βίον.

Ἑξαποστελ. Ἐτεκνέψατο ἡμᾶς.

Λέγεται ἐκ τρίτου.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια, ἐν ῥάθροις τοῦ Ἰορδάνε· καὶ τὸν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθήδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν ᾗ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾗ. ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ὡς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανὴς Θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ὡς σε Χριστὲ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην οὐ ξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθὰς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥᾴθρα ἡγίασας, τῇ παλαίμῃ τοῦ δούλε χαροδετέμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμε ἰώμενος. μέγα τὸ Μυςήριον τῆς Οἰκονομίας σε, Φιλανθρωπε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἀληθινὸν Φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρᾶται. βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐτέκνα καθαρότητος. ἁγίασι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται. ἐτίγαον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑτὲρ τὰς Οὐρανὰς τὸ νοούμενον, διὰ λατρᾶ, σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σε, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥᾴθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τὸ Κόσμε αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν, μαρτυρᾶται Πνεύματος. Υἱὸς Μονογενὴς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίςε Πατρός.

πρὸς

πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανὴς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀναπολίου.

Ἡ Ἁγία Τριὰς ἐβαπτίσθη ἐν Ἰορδάνῃ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν Οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχος β'. Ἀναπολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἔξέπηναν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι Μυστήριον· ἡ θάλασσα ἅδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. ἡμᾶς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ Τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ Θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐρχόμεθα τὸν Ναὸν, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ Βρύσει, ἢ ἐν τῇ Πηγῇ τὸ ὕδατος. ψάλλοντες τὸ τροπάριον, ἦχος πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθ' ἑξῆς ἑκάστη τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία. ἦγον αἱ Προφητεῖαι, καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ αἱ Εὐχαὶ, ὡς προείρηται. Καὶ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοὺς ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον. Τροσφέροντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Τελεῖται ἡ φανέρωσις. Εἶτα γενομένης ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἁσπαζόμεθα τὸ Τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν ἡ τῶν Φώτων ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, εὐθὺς τὸ σύνολον τῶν Ἀναστασίμων λέγεται. ἀλλὰ πᾶσα ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, εἴτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν σημαίνα πρωΐτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. ἦχος α'.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ Ἰσραὴλ βαπτιζομένου Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακὼβ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. Ἰσραήλ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἡ θάλασσα ἅδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.
Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίνδυνοι.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.
Ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος, ὁ Θεός.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
℣. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Ἔκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ζήτα εἰς τὴν Θ'. Ὥραν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κτ̃ Ματθαῖον.

Κεφ. γ'. 13. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, πρὸς τὸν Ἰωάννην, τῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἄφες ἄρτι. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν γίνεται κατάλυσις ἐς πάντα, οἷα ἡμέρα τύχῃ.

Μνὶ τῷ αὐτῷ Ζ'.

Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾳ. ς'. καὶ ψάλλομεν, ᾳ. τῆς Ἑορτῆς γ'. ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα.

Ἕτερα ᾳ. τοῦ Προδρόμου, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἀνεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ Θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν· τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τῇ κάρᾳ σοι, καὶ φύσιν βροτῶν ἁγιάσαντα. αὐτῷ ἓν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ ἀμώμητον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψόθεν προέβλεψας σοφὲ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄῤῥητον, Υἱὸν ἐν ὕδασι. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐτελθὸν ὡς τέλειον, καθαίρον καὶ φωτίζον τὰ τέρατα. διὸ Τελώνας σε, μυσητόλον ἀναμέλποντες, σὲ τιμῶμεν, τὴν θείαν παήγυριν.

Ὡθεὶς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε· σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν Κόσμου αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας. καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον. ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὸ ἀμώμητον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἔνσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, Βλάστημα σέρας, Φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου· ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας ναάμασι τοῦ Ἰορδάνου. τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τελικυμίας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη, ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴσατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· τῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἅψωμαι Κορυφῆς, κρατούσης τὰ σύμπαντα; ἐ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις Βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν Προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δοῦλος Δεσπότου, βαπτίζειν ἐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

ᾳ. Ἐν ᾍδῃ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

ᾳ. Ἡ θάλασσα ἶδε, καὶ ἔφυγε.

ᾳ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν ᾳ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἐκθαμβος γενόμενος, ὡς ἀγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· τίς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τίς ἡ πτωχεία ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς Εὔσπλαγχνος, σὺ αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

ᾳ. Ἡ θάλασσα ἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εὖρο δήμοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι Μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀνέφησε, φειδωλῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων; καὶ μὴ δαλιάσῃς. τὸν σωτηριβεύτα γὰρ Ἀδὰμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καμνοτοιοῦντα, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κτίσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνῃ τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

ᾳ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Λίαν ῥυττόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀνέφησε. καὶ τὸν ἐτεν-

δύον-

δύονται, Οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον· καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τῷ ἄφατον, οἰκονομίαν σε Δέσποτα, μὴ βαρύνῃς τὸν δῶλόν σε, φοβεροῖς ἐπιτάγμασι.

Δόξα, ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ὡς τὸ Πνεύματος ἐρασὴς, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδὼν, τρανῶς τῷ οἰκονομίαν τὸ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γνόφῳ ἐξ Ἁγνῆς φανεὶς ἀνατέλλασαν, εἰς μερώπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρόδρομε. πῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀτελαύνων τὸ τέρμα. καὶ ζωῆς ἄϊδιε ἐπιλαβέσθαι, ἰθύνων τὰς καρδίας, πῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς Νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε, ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα· ὁ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ ἀνωθεν· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ τὸ Ἁγίῳ. ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων ἀπήγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ Θεὸν, φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ξλό. καὶ ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Οὗ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Εἰς τὴν β'. ξλό. καὶ ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τὸν Ἰορδάνην, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστὲ, ἐν διφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Δίς.

Ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ, Βυθὸν ἀνεκάλυψε τυθμίνα,

Εἰς ἡ. καὶ τὸν Ἁγίου ἀς ς'. ὃ ἡ ἀκροστ.

Βαπτιζὰ Χριστὸν, τὸν ἐταίνεσμα δέχου.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος β'.

Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον. ἀπαθείας γὰρ αὐτὸς, γέγονας δοχεῖον σεπτὸν καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Γαλλόμενος, ὁ Θεῷ παρισάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, ἀπήγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σὸ ἱεραρχοῦντι Πατρὶ, σὲ τεκμαιρόμενος, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

Μήτρης γέγονας, τὸ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλίᾳ σῆς Μητρὸς, εὖδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμιμήσας, καὶ προσεκυνήσας, Προφῆτα Παυσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξενίσαι ὁδὸν βιώσεως, ἀποτελούμενον· καὶ βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνάφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν Θεῖον καὶ θεόφρονα. Δίς.

Ἐρώτων, τῆς Παρθενίας τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα· τὰς προσερχομένας εἰς σὲ, καὶ προσκαλουμένας Ἁγνὴ, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύσασα, τὴν ἔφοδον Παναμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Γαρώσεως, τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθενίας τὸν θεῖον Τόκον· σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς Παναμφιμε, Ἀγγέλων σύσκιμνε, τῷ Κυρίῳ Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Ἀς τείβας, προητοίμασας τῷ Κυρίῳ, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα. ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων τρόπαιε.

Τ'Νέτειλας, ὡς ὄρθρος δικαιοσυνης, τὸν Η"λιον μιμυόμενοι τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς τάντων σωτηρίας γαρ σὺ ἐγενε, Κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ τᾶσιν ἔλεγες· τῷ Χριςῷ προσέλθετε, τίςει καὶ σφίζεσθε. Ἅπ.

Χαρᾳ τιμᾳ ἀνεκλάλητον δεξαμενῆ, συνέλαβες ἀπορως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τιμᾳ ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλόμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· ὡς ἁγιος, τελιίσε Κύριε.

Κα. ἦχος α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Μέγας ὕετὸς, πρὸς ποταμια ῥᾳθρα, προέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβέμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥῦτον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μοι, τιμᾳ δεξιαν ἐπὶ Κάραν, ὢ τρέμια τὰ σύμπαντα;

Ἕτερον, ἦχος δ. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Κὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ἠυδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεός. καὶ βαπτισθῆναι ἠυέχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν. ὅθεν πρὸς αὐτὸν, ἀτεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· ἰδὲ τολμῶ σε Σωτὴρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σε, τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. ὁ ταῦτα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὠδὴ δ. Τμνῶσε, ἀκοῇ γαρ Κύριε.

Ὑτῶντας ἀτοτλιίαν ὕδατι, ἀτεσάλης πρὸς τὸ Δεσπότε, ἀτρετίζων δέχεσθαι, τὸν αἴροντα τιμᾳ ἁμαρτίαν Χριςόν· καὶ τὴν τλάνιν ἀτελαύνοντα, Θεογνωσίας ἄγλῃ Πανσεβάσμιε.

Οὗ με δρακοντίε δήγματος, ἰασθῆναι μάκαρ δυσώτε, ὁ τὸν Χριςὸν νάμασι βαπτίσας τοῖς τὸ Ἰορδάνε. ἐν ᾧ τῇ δρακόντων ἐμφωλεύσασαν, τιμᾳ τονηρίαν ὁ Σωτὴρ σιιέθλασε.

Σοφία τὸ Θεῦ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριςοκήρυξ. βοῶντος γαρ γέγονας, κραυγάζουσα μετανοεῖτε φωνή. ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑτὲρ τάντας ἀνθρώτους σὲ δακνύοντα.

Ἦν ξυίην καὶ ἀνθρώτοις ἄτεμτον, ἐταγόμενος τολιτείαν, ἐπέσης τοῖς ὕδασι τανάγιος τὸ Ἰορδάνε, φωνῆς τὸ Πατρὸς ἀκροασάμενος, καὶ τατρικὸν Πνεύματος ὀιιόμενος.

Πάντα τλασεργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς τλασεργεῖται. ὑτοδὺς γαρ Παναγνε τιμᾳ μήτραν σε, τιμᾳ τανάγιον μορφιιν, τῇ ἀνθρώτων ἠμφιάσατο, καὶ τιμᾳ αὐτῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Ὠδὴ ε. Ὁ φωτισμός.

Περφυῶς, ἀρετῆς λαμτηδόσιν ἠγλαισμένος, ὡς ἐξ ἀρανίε μυσαγωγίας, ῥᾳθροις ἐτέσης, Ἰορδάνε βαττίζων· καὶ καθαίρων διὰ τὸ ὕδατος, Πρόδρομε τὰς τίσεις, ψυχῆς τροσόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαττίζειν, σκευος καθαρότητος ἀνεδάχθης. μείζων γαρ τάντων, ὑτ' αὐτῦ τροεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος. τὸν τροφητεθέντα ἰδεῖν γαρ ἠξίωσαι.

Προσαλεὶς, τρὸ τροσώτε Κυρίε καὶ τὰς ἀθείας, τείβες τοῖς ἀνθρώτοις ὑτοδαχνύων, ἄττεται τρέμων κορυφῆς τὸ Δεσπότε, καὶ βαττίζειν λέγων ὁ Πρόδρομος· ἕτερον ἐκτὸς σε, Θεὸν ὐκ ἐτίσαμαι. Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεῦ, ὁ Υἱός σε Παρθενε σαφῶς ἐδεάχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βελήσει μόνῃ. ὅθεν σε τάντες, ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐτονομάζομεν. ἄλλως γαρ Μητέρα Θεῦ ὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσῳ τταισμάτων.

Τῷ Λόγε φωνὴ τροελήλυθας, καὶ ὡς ἐωσφόρος αὐτὸς αὐατέταλκας, τροκαταγγέλλων Πρόδρομε, σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν Η"λιον.

Πιγάσε φροντίδας ἠγνόησας, καὶ τὰς ἀρανίες ἐλτίδας ἐτλήτησας· ἐτὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τιμᾳ ζωιιν διανύσας Πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ ταλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαττισιιν καὶ Πρόδρομον, τὸ Σωτῆρος Χριςὸ καταγγέλλομεν. Θεῖον.

Ἀνερμιήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφρασος ὁ τόκος σε καὶ ἀκατάληπτος, τᾶσι τισοῖς γνωρίζεται, καὶ τισεύεται μόνη Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἰδιόμελ. ἦχος π. β'.

Ἦν σωματικιιν σε τάρσιαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑτεσρέφετο· τὴν τνευματικιιν δὲ λατρείαν ἐκτληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑτεσέλλετο. τῇ Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξετλήττοντο, ἐρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαττιζόμενον. καὶ τάντες οἱ ἐν σκότει καταγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ τάντα.

Ἱερὰ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο΄ Οἰκ.

Ὦ τυφλωθεύτι Ἀδὰμ ὠν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἥλιος ὠν Βηθλεὲμ, ϗ ἰῶιξεν αὐτῶ τὰς κόρας, ἀποτλιώσας αὐτὰς Ἰορδάνε τοῖς ὕδασι. τῷ μεμελανωμεύῳ ϗ σωισκοτισμεύῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεςον. ὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ τάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωΐ, πρωΐ, δι αὐτὸν ἐγεννήθη· δαλινὸν γδ ἐκρύβη ὡς γέγραττα, εὗρεν αὐγιὼ ἐγάρασαν αὐτόν. ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσὼν, ἀπηλλάγη τῶ γνόφε, ϗ ἔφθασε πρὸς ὄρθρον τὸν φανέντα, ϗ φωτίσαντα τὰ τάντα.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ ζ. Η΄ σωίαξις τῶ Ἁγίε Προφήτε Προδρόμε, ϗ Βαττιςῶ Ἰωάννε. Συνέδραμε δὲ ϗ ἡ τὸς ταντίμε ϗ ἁγίας αὐτῶ Χαρὸς πρὸς τιὼ Βασιλίδαν μετένεξις.

ξ. Ἐμή σε γλῶσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέση, Ὃν γλῶσα Χριςὸ, γηγενῶν μάιζω λέγα; Μνήμη ἑβδομάτη Προδρόμε λάχε αἰδοίοιο.

Ἡ ἑταίρεον τῷ Ἁγίων Θεοφανάων, τιὼ σωίαξιν τῶ τανιέρε Προφήτε Προδρόμε ϗ Βαττιςῶ, ὡς τῷ Μυςηρίῳ τῶ θάε Βαττίσμαπος ὑτεργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς ϗ ἄνωθεν ἑορτάζειν· σωπαττομεύως ϗ αὐτιὼ ταῖς ἄλλαις αὐτῶ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδεύτι τῷ ἐκάνε θαυμάτων παρασιωτήσωμεν. Σωέφθασε δὲ ϗ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ τῆς ταντίμε αὐτῶ Χαρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῶ σωίαξις ἐν τοῖς Φοραικίε.

Ὡ δὴ ζ. Βάτος ἐν ὄρει.

Ἱερεργήσας τὸ Βάττισμα, ϗ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθεύτασοι Μυςήρια· ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἱερεργόμενος, προσιωέχθης Θυσία. διὸ μετ σῦ συμφώνως ψάλλομεν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐος Ἥλίας φενόμενος, σιὼ παῤῥησίᾳ Πρόδρομε ϗ Βασιλᾶς, σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας, ϗ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδακνύμενος, ὡς ἐκᾶνος τερσμάκαρ. διὸ μετ σῦ Προφῆτα ψάλλομεν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Προφητῶν τερσοτέρος, ϗ Ἀποςόλων Πρόδρομε τῷ τῶ Χριςῶ, τὸ θᾶον γέρας κληρωσάμενος. σὺ τῶ Νόμε πλήρωμα, ϗ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὤφθης. διὸ μετ σῦ τερσμάκαρ ψάλλομεν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν. Σπ.

Ὑμνολογίαις τιὼ πάναγνον, ϗ Θεοδόχον Δέσποιναν πανδσεβῶς, ἀξίως τάντες ἀνυμνήσωμεν· ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα. πρὸς ὃν οἱ τιχοὶ συμφώνως ψάλλομεν· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὡ δὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Ἐ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, ϗ παρηλλαγμεύῳ τολιτάματι, ϗ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη Παμμακάριςε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες Ἅλογᾶτε, τάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ἵαν ὐ τρισὶ, Θεότητος ἀσίαν, ὁμοσσίοις ὑποςάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι. τῇ φωνῇ γαρ τῶ Γεννήτορος, ϗ παρρησίᾳ Πνάματος, ἔγνως τὸν βαττιθέντα, Λόγον Θεῶ τὸν ἴδιον.

Ὄρθρος νοητὸς, τὸν Ἥλιον μιμύων, τὸν ἐκ Παρθένε ἀνατάλαντα, ἐκ γάρας προέδραμες, Ἰωάννη τανσεβάσμιε, ϗ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, Κόσμε τιὼ ἁμαρτίαν, φιλανθρωτίᾳ τὸν αἴροντα.

Περθεν ἡμᾶς, νιὼ Μάκαρ ἑοττάων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θάῳ κηρύγματι, ἑτομεύας σε τανόλβιε, ϗ διδαχαῖς ἐμβαίνοντας, Πρόδρομε τοῖς ὀρθόις, ϗ σωτηρίοις σε δόγμασι. Σπ.

Ὁδὸς τῶ Πατρὸς, σωέλαβες ἀφράτως, τὸ προαιώνιον ἀταύγασμα, ϗ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· ϗ νιὼ ἐκ σῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς Κτίσεως.

Ὡ δὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίε φωσῆρα.

Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ πρόδρομος φωνὴ, τὸν Λόγον δάκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ϗ παρόντα τερπαρῶς, βαττίζαν ἅτρετίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ τίσεως.

Ἅγις τε ϗ Νόμος, μεσίτην σε σεττὸν, σαφῶς προβάλλεται. ὁ μὲν σφραγίζοντα, ἡ δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἁτάντων τῷ Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον· τὸν ὑτὲρ τὰ ὁρώμενα, βεβιωκότα τανσεβάσμιε.

Τοῖς Ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωιὼ ἐπιδαξάμενος, Ἀγγελικαῖς χοραῖς σωδφραίνεται· ϗ τῷ θρόνῳ παρεσηκὼς, τῶ Δεσπότε ἀγάλλεται· τοῖς ἀφημᾶσιν ἄφεσιν, ϗ σωτηρίαν ἐξαιτέμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ Σωλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτὴς αὔθρωτος γίνεται· καὶ σαρκικῶς καταδέχεται γοίνησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, Παρθενικῆς ἐκ μήτρας σε, Θεογεννῆτορ ταμμακάριστε.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκατίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, ὃν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων. ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ εἶδρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδέχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὰς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή. ἦχος δ'. καὶ ψάλλομεν ζ'. ἰδιόμ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α'. Φῶς ἐκ φωτός. Πῶς σε Χριστέ.

Καὶ τὰ ἕτερα. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἄγγελος ἐκ σαρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπαργαίων τὴν ἔρημον οἰκήσας· σφραγίς τε πάντων καὶ Προφητῶν ἐδέχθης. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης. φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ' ὦ πάντων καὶ Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυχῶν σε τελέντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

ς'. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων καὶ Ἀποστόλων τὸ Ἀναγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ.

Ζήτα εἰς τὰς Ὥρας καὶ Ἁγίων Θεοφανείων. Ὥρᾳ γ'.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατ' Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. Οὗτός ἐστι, περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ή.

Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίᾳ τῇ Χοζεβίτῃ· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς. καὶ τοῦ Ἁγίων· ζήτα εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς Ὁσίαν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι Πολυδίκτῃ.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς. καὶ τῆ Ἁγίᾳ· ζήτα εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ί.

Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίᾳ Νύσσης· καὶ τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανῇ Πρεσβυτέρᾳ, καὶ Οἰκονόμῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας· καὶ τῇ ἐν Ἁγίοις Δομετιανῇ Ἐπισκόπῳ Μελιτινῆς.

Τὴν Ἀκολουθίαν ζήτα εἰς Ἱεράρχας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΑ'.

Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίᾳ τῇ Κοινοβιάρχῃ.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, ψιχολογοῦμεν τὰ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοῦμεν ζ'. καὶ ψάλλομεν ζ'. ἦχος πλ. ά.

Ὅσιε Πάτερ. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις· τούτου γενόμενος καὶ σῶν φοιτητῶν. νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν·

τιὼ· τὸν ὑποκλίναντα τιὼ Κάραν τῷ Προδρόμῳ, ϗ ἁγιάσαντα τιὼ φύσιν τοῖς ὑδάτων. αὐτὸν ἱκέτδε, αὐτὸν δυσώπα Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν ἁρμόσω, ϗ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, ἁρπάσας ὡς ἐτόξα, τιὼ καθαράν σε ψυχιὼ, τῷ Πνεύματος ἡ χάρις τῷ Παναγίᾳ, σοὶ ἐνεσκιίωσεν ὡς ἄλλῳ τον φῶς. ὃ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμέν, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογᾶς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν· τὸν βαπτιζόμενον χερὶ τῇ τοῦ Προδρόμε, ϗ μαρτυρόμενον τῇ φωνῇ τῇ Πατρῴᾳ. αὐτὸν ἱκέτδε, αὐτὸν δυσώπα Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν ἁρμόσω, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, ἀκόπως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἁγνείᾳ ϗ ἀσκήσει ταύτην ἁρμόσας. ζῶν γὰρ μετέσης πρὸς τὴν ἄνω ζωιὼ, πᾶσι χαίρων ἐτῶν· καὶ σιὼ τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν· τὸν ἐκ Παρθένε ἀφράστως σάρκα λαβόντα, ϗ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνε. αὐτὸν ἱκέτδε, αὐτὸν δυσώπα Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν ἁρμόσω, ϗ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος β.

Ὅσιε Πάτερ, ὡς τόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τιὼ ἱεραν σε ψυχιὼ, τῷ τοπαμῷ τὰ ὁρμήματα, τῷ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τῷ διελθόντος τὸν Ἰορδανίιν, καὶ τᾶσι τοῖς τέραση, τῆς ἀσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἱκέτδε παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς.

Υ πέκλινας Κάραν τῷ Προδρόμῳ.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα. ζήτα Δεκεμβρίῳ ε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾰ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ϗ λέγε οἷα βάλε. Δόξα, τῷ Ἁγίᾳ, ἦχος πλ. δ. Τῶν μοναζῶν τὰ πλήθη. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον. Ταῖς τῷ δακρύων σε ῥοαῖς. καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τιὼ ᾱ. ϗ β. ξιλό. κα. τῆς Ἑορτῆς. ζήτα αὐτὰ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον κα. ἦχος γ.

Θεὰς Πίστεως.

Εἰας ἄρωνσε, χέρας πρὸς ὕψος, σύλος Ὅσιε, φωσφόρος ὤφθης, τῷ προσδιχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος. πρὸς Οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, ϗ τῷ ἀῤῥήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἥρπασας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτέμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τῆς Ἑορτῆς. Η Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἑστὼς, βαπτιδεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τῆ Θεῦ Προδρόμε. ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρα· ὅτός ἐσιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός με. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξενῇ θέᾳ, πεμσερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ᾰ. Ἀντίφωνον τῶ τετάρτε ἦχε. Προκείμ. ἦχος δ.

Τίμι ἐναντίον Κυρίε.

ξ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτα τῇ ιζ. τῶ Μιῶς τότε, εἰς τὸν Ὄρθρον τῶ μεγάλε Ἀντωνίε. ὁ Ν'. ϗ τὸ ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'. Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γιὼ ἐξῆλθεν. Ὁ Κωὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῷ Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῶ Ἁγίε εἰς ς'. Ὠδὴ ᾰ. ἦχος β. Ἐν βυθῷ κατέρωσε τοτέ.

Ἰωάννε τῶ Δαμασκιμῶ.

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρετῶς τὴν ᾠδιὼ προανάκρεσον, τῷ ἐτοιμήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ· καὶ τιὼ παναγίαν μνήμιιν σε, σιὼ ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἐξ ἐρήμε Πρόδρομος Χριστῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, Ἐλισάβετ ὁ βλαστὸς προελήλυθεν· ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησῦ ἑτόμως.

Βαπτιδεὶς ῥείθροις τῦ Χριστῦ, τῆς Ἰσραλίτιδος, σωσαγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσάγγελος πολιτέα τεφύτδται. ἰῶ ἀνεπισρόφως, ἰῶσας παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τῦ Πάθες γεγονὼς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τῷ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐταξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτῦ ἀναστάσεως· ϗ συγκληρονόμος, γέγονας τῆς δόξης Θεοδόσιε. Ὅτι.

Ἡ Εανίδων θεῶν ὁ χορὸς, ἐνθεσιικώτατα, ἐν γυναιξίσε καλιὼ ὀνομάζεσι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλονῆς ὡραϊζομένην Θεότητος. τὸν καλλοτοιὸν γὰρ Λόγον, ὑτὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθῷ ἀνεκάλυψε.

Ὠδὴ γ'. Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ Ἐν Ἰόρδαν ςεγάζων, τὰ ὑπερῷα Κύριε, σωματικῶς τὰ ῥᾴθρα, τῷ Ἰορδάνῃ τεμεβάλετο. ἐν ᾧ ἐςερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὁ Φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θᾶον λάμψας βλάσημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, Ἀλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφάνα Θεοδόσιε.

Κ Απέλιτες τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε· τιμῶ τελεσθᾶσαν γύμνωσιν τῷ Δεσπότῃ ἐκμιμησάμενον, ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῃ Θεοδόσιε.

Ὸν Σταυρὸν τῷ Σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τέτε τάφον, ἐλάφῳ δίκιν ἐπὶ ὑδάτων πηγὰς, σωτηρίας ταμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἀ τάγματα ἔξέησαν, καὶ Ἀγγέλων Παύαγνε, καὶ καὶ ἀνθρώτων ἐφέλξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ Τόκῳ σε. διό σε Θεοτόκον τίσα σέβομεν.

Κα. ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατέᾳ καὶ τόνοις καὶ προσλαχαῖς, τὴν ψυχήν σε κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, καὶ Οὐρανίων ἀοίδιμε· καὶ καὶ θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τῷ ἰᾶσθαι τὰς νόσες, καὶ τίσα τιμῶντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀτελαύνων τὰ τελήθη, παρέχας ἰάματα, τοῖς ἀνθρώτοις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ σοὶ ὑπήργα. Ἰωάννης ἐκτάνα χᾶρα φθαρτὴν, φανέντος σε Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα. ἀλλ' ὁ μὲν ἀς τὰ ὀπίσθεν, ἐμφόβως ἐςρέφετο, ὁ δὲ κρατῶν σε τρόμῳ, ἐβόα σοι Κύριε· πῶς σὲ τὸν ἥλιον, καθαρῶν λαμπηδόνων, καὶ πάσης ἐτέκνωσα, καθαρότητος τέλοντα, ἐκκαθάρω Βαπτίσματι; ἅπασαν τὴν φύσιν αὐτὸς, καὶ ὑδάτων δέομαι ἁγίασον, καὶμὲ Σωτὴρ μου, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σε.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένε.

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς καὶ δρακόντων συνέτριψας· καὶ διὰ τὸ Πνεύματος, Λόγε Θεὸ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωτον. διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Οὗ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριςὸ τὸ ὑτήκοον, καὶ τὴν ἀρίςην τατείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνιμείχθης τύργον ἄσειςον.

Ἡ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λατρεύσας Χριςὸ τῷ Θεῷ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τὸ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενῆς ἀοράτως καταβέβληκας.

Ὧν Μάγων σε, τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαττιθέντι Χριςῷ, πίςει Θεοδόσιε· καὶ σὺ ἐλπίδι, ἀγάπῃ προσκομίζοντα.

Οἷς Πάθεσι, τὸ Δεσπότε Χριςὸ δυναμούμενον, τὰ τῆς σωτηρίας, τόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προπαλαίων Κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Γνίλαβες, ἐν γαςρὶ σε ἀπόρως τὸν Κύριον, καὶ τετον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σῴζοντα, Κόσμον ταῖς πρεσβείαις σε. διό σοι κράζομεν· χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἐξάλλας τὸν νοῦν, τῶν ἡμᾶς ἐν ῥᾳθύμοις καινοργήσαντος, σοφῶς ὑπεςήριζες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαςῆρσι τὸ σῶμα, Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Ὸν βίον ἀεὶ, τῷ θανάτῳ θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι ποθέσαντε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Ὸν θάνατον Χριςὸ, τὸν ἑκούσιον ὁ σὸς φοιτητὴς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλώμενον. Θεῖον.

Τὸν ἐν γαςρὶ, Θεοτόκε Παρθένε Χριςὸν τὸν Θεὸν, ὑτὲρ λόγον ἔχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν· ὑτὲρ φύσιν τε τετον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Φθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριςὲ, ἐν τῇ Ἀναςάσει σε. ὅθεν Βασιλεῦ, ὁ Ἀχλὺς θεραπόντων σε, καὶ θανὼν, ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται.

Ὁ Καθαίρων τὸν Κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ Θεὸς, κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ τοῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Τ Λυκασμὸν ἀφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τοῖς Μυροφόροις τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοί σου τοῖς δακρύοις ἐξαυξαν. Θεοτοκίον.

Γυμναθέας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέσαντα Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐφυτάλμιός ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τοῖς φανωτάτοις ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξιώθησας· καὶ ἐτλήθωσας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τοῖς δακρύοις σου τοῖς ὄμβροις ἀρδόμενα, Ἀγελάρχα τῶν θείων ἐταίρων. ὅθεν κράζομεν· χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων. ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτάσας σοφὲ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέῤῥιψας. διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαίροις Πατρὸς ἀλλαβὴς ὁ γόνος.
Χαίροις Μητρὸς ἀσεβὴς ὁ κλαυθμός.
Χαίροις τῆς Ἐρήμου πολίτης ὁ παγκόσμιος.
Χαίροις Οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.
Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ.
Χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας.
Χαίροις τῶν ῥᾳθυμούντων τρόπος παρηγορίας.
Χαίροις πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος.
Χαίροις κρουνὸς θαυμάτων δωρούμενος.
Χαίροις πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας.
Χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύσης.
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Μνήμη τοῦ αὐτοῦ ὁσίου. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου.

ξ. Κοινοῦ Θεοδόσιος ἡγεμὼν βίου,
Κοινὴ μοναυχῶν βιώσας σωτηρία.
Ἐνδεκάτῃ ὁλοὸν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης Μωγαρισοῦ τῆς Καππαδοκῶν Ἐπαρχίας· Πατρὸς Προαιρεσίου, καὶ Μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων ἀσεβῶν καὶ τιζῶν. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τότε ἱερὸν σχῆμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην. Παρ' ᾧ τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἐπίδοσιν πρὸς ἀρετὴν ἐμυήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τινὶ ἀοιδίμῳ ἀνδρί. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ἑβδομάδος ἄπαξ σιτίζεσθαι· καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν. Οὗτος δὲ ἀρχῆς ὑπὸν κατήγαγε. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν καταπτῶσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐῤῥύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. καὶ πολλῶν Μαθητῶν Καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν ἀνθρώπων γεῦσαι Κύριε, ἐν τῷ σῷ Βαπτίσματι, σωσάμενος Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεὸς, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦ κάμινον τάξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαύτωσας Ὅσιε· καὶ φλόγα ἐρώτιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβὼν, σηκὸν ἱδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς χρατηγήμασι τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπάκουσας τοῦ κτίσαντος, ἐπιφανέστης Ὅσιε. ἐχθρὸς ἀοράτως γὰρ καταγρεψάμενος, Πόλιν ἐπεράνιον ὁσίως, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Ὦ ῥᾳθύμου ἐνθάλψαντι τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα ἑδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος, ἐπῳκοδόμησας, φέρειν ἀκαπάυστον ᾠδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Ὢν Παίδων μιμούμενος τὴν παῤῥησίαν, Τυράννου τυφίτνουν ἀτελῆ ἐξεφαύλισας· σοφῶς προϊσάμενος, τῆς Ἐκκλησίας χρυσῆ, Πάτερ Θεοδόσιε· δι' ὧν, εἰκὼν ὡράθη, σαρκὶ σαυρούμενος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ἀνάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδαξας, Παρθενίος διαμένασα. Θεὸν γὰρ σωτῆλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἁγνὴ, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῖς ὑπ' αὐτὸν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ ἡ. Κάμινος τοτέ.

Κάμινος τοτὲ, ἐν Βαβυλῶνι ῥᾴθρα, τὸ Ἰορδάνου ξηκόνισε, τῷ Θεῷ βαπτίσματι· ἐναντίως καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας· Ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὧν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς Ἐκκλησίας Θεοδόσιος, ἐν τοῖς κευεῶσι τῆς γῆς, τῷ ὑδάτων ξηρᾴμενος, τῇ νεανίᾳ δάκνυται κράζοντι· Ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐγονε τῷ σῶν, χαρῶν ἡ Ὑλογία, τὸ τὸ ἐν ῥᾴθροις βαπτισθέντος Χριστὸ, θεότατον πρόσαγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ, καὶ θάλπων Ἥλιος. κόκκος γὰρ εἰς τολύχνου, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Νόφον νοητὸν, φωτὸς τὸ θεότατε, σὺ ὑπεσδύσας Θεοδόσιε· καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφέσας τῇ καρδίᾳ σε· τὰ Ὑσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς Παμμακάριστε.

Ἴσιν ἀῤῥαγῆ, τῷ τῆς Αἰμόῤῥου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γωίαιον, τὸ ῥάκκος ἁψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε. γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκεῦος τῷ ἐπιφανεύτι Χριστῷ.

Ἐ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ· ἀῤῥήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σε, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον κράζοντες· Ὑμνεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ἐξ.

Γ' τὸν τὸ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, Θεανδρικῶς τολιτεύσάμενον, ἀσπόρως σωτέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀτεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐτισάμεθα.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γνόδας ἐκήρυξας, Θεόφρον Θεοδόσιε, τῷ σεπτῶν ἰσαρίθμους Ἐυαγγελίων Χριστῷ· τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ, προθέμενος ζήλῳ· καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, ὁσίους ἀναδέδειξαι.

Δίκη τὸν ἄδικον, ἐδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπεροχίας προεξοχίσασα· καὶ διὰ βλασφήμων χαλέων, τὴν δυσεβῆ, ψυχὴν ξελεῦσα, ζωῆς τε ςερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Ὧν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς ὁσίαις Χριστὸν κηρύττομεν. δύο τὰς θελήσας ἐδότες, τὰς ψυχικὰς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Ἑρώνυμος δόσις ἀγαθὴ, ἐκ τοῦ φῶς φώτων Πατρὸς, τῇ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφυκας· βρῶσις ὀθωῦσα καὶ πόσις, πῶν ἐν λιμῷ, τακεύτων καὶ δίψα, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐτανόρθωσις.

Ἡ ταύτῃ τὴν τοίμνιον σε, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυτοχέσεως· ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀῤῥαγεῖς, ξήψαμεν πέτρας· πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε. Ἐξ.

Ὡς ὄρθρος ὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βου νυκτὶ, Παρθενίας ἀκτῖσι περιαςράπτουσα· τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ Παναγία.

Ἑξαποσαλ. Γενεαῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν νῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῷ παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τελαμπρὸς Θεότητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῷ Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα. καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, τὰ, Πᾶσα πνοή. ἰχοῦμεν ξ. δ. καὶ ψάλλομεν ξ. ἦχος π. α.

Χαίρδις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Οἶκον τῷ ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταςήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης Ναὸν, κατοικεῖν καὶ τεῖχον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας. τῆς ἀληθοῦς δὲ, νῦν σκιωῆς τὴν δίπτρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾷς ὡραιότητα. ὧν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὕψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀναδόντας. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ νοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας, μιμητὴς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότου· τῆς γὰρ κραταιέδων

Περιφερειακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆ σῶν, ἁψαμενὴς τἀθος ἐθεράπευσας. λιμῶ τηκομένους, ἐν τῆ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας· ἐξ ἀκανώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ Τυράννου μανίαν, ἀντ' ἀδένος λογισάμενος. Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διατύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας, τὸν ἐρανόθεν αὐτεκμίσω τυρσὸν, ἐδοκίαν θείαν σοὶ μιμούνται· Ναὸν ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν δεξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας. εὖθα καὶ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπως ἕως σκιᾶς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ ἐφροσύνῃ ψυχῆς, εὖθα ἦχος Πάτερ, ἑορτάζοντος· τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως· καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γευσόμενος, ἐν μεθέξει Μακάριε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐτέτυχες θεία, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος. Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὧν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς. τοῦτον ἀφῃμήσωμεν ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώτισμα. ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδεξάμενος. καὶ τοιμαύας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μαύδραν ἁγίαν ἐνήλασεν· ὃ ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων κατεσκίωσεν. ἐκτενῶς ὖν βοῶμέν σοι· μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς τοίμνης σου, Παμμάκαρ Θεοδόσιε· ἀλλὰ πρεσβεύσας σου πρὸς Κύριον, σῶσαι ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτήν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρείαν, Τυπικαί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς. ὨΙδὴ γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὨΙδὴ ς'.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν Πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε. Καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια διὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρομεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων, ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Κεφ. ιγ'. 17.

Ἀλληλούια. Μακάριος ἀνήρ. Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν, ζήτα ἔμπροσθεν τοῦ Μεγαλυνταρίου, εἰς τὰς κζ'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα γυναῖκα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συμψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββαίδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ'. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Σινᾷ, καὶ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων· καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν σύν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, αὐτὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Μηνὶ

Μιᾷ τῷ αὐτῷ Ις'.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου, Πανδφήμου, καὶ Πρωτοκορυφαίου καὶ Ἀποστόλων Πέτρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσάμου ξ. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἀτάτιτον ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ ἁρκτῆ Ἀποστόλε συγκλειόμενος. διόσε τόθῳ γεραίρομεν, καὶ τίσι τιμὴ ἄλυσιν, ἀπαζόμεθα τιμὴ σιμή· ἐξ αὐτῆς ἀῤῥυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν παρὰ Χριστοῦ, ἀφημέμοισε Θεότητα, καὶ Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Ἰὰ σὲ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσία κρατέμενα, καὶ Ἐθνῶν τολύπορα, γένη πρότερον· ὧν τιμὴ εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκεῦος εὔδοθεν χωρῆν, ἅπαν ζῶον Ἀποστόλε. ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμώτατα.

Ὃν ἠρνήσω κεμνόμενον, ἐγαρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀποστόλε, καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα. ὅθεν τόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε, προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ Πανοσίδιμε. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντιος.

Ἡμέρον ἡμῖν ἡ κρητὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν, εἰς ψυχικὴν ἀξίαν. δεῦτε πάντες ταύτην προσκυνοῦντες, ἐν ἀῤῥήτοις ᾠδαῖς αὐτὸν κατασέψωμεν. χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ. χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας Κλειδοῦχε, χαίρειν τοῖς τόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τιμῶ σιμῶ σεβάσμιον ἅλυσιν προσκυνοῦσι ἐκ τόθε· ὡς παρεστὼς τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβεύων τοιούτους, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦ Σταυροθ.

Εἰς τὸν ξ. ᾠδ. ἦχος δ. Ε' δωκας σημείωσιν.

Λύσιν τιμὴ ταύτιμον, ἐν ᾗ πανθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσωμεν. σεπτῶς γὰρ ἡγίασαι, δωρεαῖς ἀῤῥήτοις, Πέτρε τοῦ πανσόφου· καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, ἐσθλε δεγμούνη χάριν ἀείναον· σαρὰς καὶ αὖτη θλίψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων. θεοσδότως σωτέμνουσα, καὶ δανῶν λύσιν δίδωσιν.

Ἁ. Εἰς πᾶσαν τιμὴ γιμῦ ἐξῆλθεν.

Ἅπτασε ἡ ἅλυσις, ὦ Κορυφαῖε ἀοίδιμε, ὡς σαρὰ ἐτεραίους. δι' ἧς ἀναγόμεθα, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, τυλῶν ἐρανίων. καὶ ὡς κλειδόχῳ σοι σοφὲ, καὶ ὑπερλάμπρῳ τισῶς τελάζομεν· τὰς κλεῖς ὃν Ἀξιάγασε, τῆς Βασιλείας ἀγόμενος, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τιμὴ σωτήριον εἴσοδον.

Ἁ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, Ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, σιμὴ βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλε εἰσόδῳ γαρ, τιμὴ πλάνῃ νυγείς σε, καὶ φρουρᾶς προτρέχων, τιμὴ ἐν ἁλύσεσιμοχιμὴ, τοῖς σὲ δεσμοῖσι δεσμὸν ἀτέλιτες. ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τιμὴ χαρμονιμὴ παρεχόμενος, καὶ τραυσμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἄλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς Προσάτης, σιμὲ γάρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως· τιμὴ τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελές· εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χαμαζομένων. δεῦτε πάντες ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν Δοξάσαντα δυσωπήσωμεν, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦ Σταυροθ.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμιμη λιτῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, καὶ Ἀποστόλων Πρωτόθρονε. ἃς ἐν τίσι προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σε, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ Ἀποστόλε εἰς ς'. ᾠδ. ἡ εἱρμός.

Ἀνὰ καὶ Θεοτοκίων.

Πέτρε τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ τόθε.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρα σεμνόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σε Πρωτόθρονε καύχημα, καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ· προσκυνοῦμέν σε ἐν τίσι τὰς ἁλύσεις, ἐν αἷς σε αἱ ἅγιαι, χάριτες ἐδέθησαν.

Θετόσε Κύριος, τῆς ἑαυτῦ σωματώσεως, Ἀτόσολε Μάρτυρα ταναληθέσατον, διηγέμενον αὐτῦ, τὴν παρουσίαν, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Πρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτῶν ὑψηλότατον, ὀδυνῶ διήμαρτες, τῆς προτέρας σε, Θεολογίας Πέτρε· ἐκήρυξας τὸν γὰρ, Υἱὸν Θεῦ καὶ Θεόν.

Ἦξον τὰς κλοιὰς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀτόσολε, τισὶν προσκυσάντων σε, τὴν θέαν ἄλυσιν· καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω Βασιλείας, πλαγχνισθεὶς διανοίξον, ὡς συμπαθέσατος. Θεοτοκίον.

Γήρας τὸ Παύαγνον, ὁ ῥυτάρος τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλτων σε θεύσε, Ἀτηρόγαμε. διόμε τῇ χωνείᾳ, τὸ Πνεύματος κάθαρον, ἵνα δοξάζωσε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Οἶσε Ἡρῴδης, ὡς κακῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖσε νυῖ τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία Πανάφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σὰ προσκυσᾶσα τισῶς.

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ τολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἀλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία νυῖ ἅπασα, ἃς καταπαύζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Πετραδίοις σε, παραδὺς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσε περιθεὶς, ἐφρύρα Πέτρε τὸ κτῆναί σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλε χειρί.

Ἀπὸ τῦ Θεάε, καὶ παυσέττε χρωτός σε Ἀτόσολε, μεταχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, παύτας ἁγιάζεσι, τὰς προσκυσάντας αὐτά. Ὃν.

Δὲ καιρὸς, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατᾶ, Ἀγνὴ τὸ τώματος αἴτιος, ἡμῖν γὰρ ἐγεύνησας, τὴν Ἀλογίαν αὐτή.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ριάδος γενόμενος, τῆς Τερθέε Ναός, ἐν οἴκῳ ἁγίφσε, τὰς σὲ τιμῶντας τισῶς, ἁγίασον, φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχε τὰς λύσεις, παύτων τῶν ἐτιόντων, τὸ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐνδυσωτῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀτόσολε.

Ἕτερον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σ Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀτοσόλων, καὶ ὡς κλεδοῦχον Οὐρανῶν Βασιλείας, ἀδελφιμεῖμεν τίσε σὲ Ἀτόσολε, καὶ καταπαζόμεθα καθαρᾷ σωσεδήσε, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακῦργος Ἀλύσεις, τὰς κακεργίας λύων τὸ ἐχθρὸ. ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὧν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ Τερτέρα, τὸ Οὐρανὸ τε καὶ τῆς γῆς Πλατυτέρα, καὶ ὁράτε Κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὤφθης ὑτερέχουσα, ἀσυγκρίτως συγκρίσα· ὃν Δυνάμεις γὰρ, Οὐρανῶν ὑ χωροῦσιν, ἐν σῇ Γαστρὶ ἐχώρησας Ἁγνή· ὃν ἐκδυσώτε σωθῆναι τὰς δούλας σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἐξ Ἀνάρχε τῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐτ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τεκῦσα, ἐπὶ Σταυρῦ κρεμάμενον, ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι Ποθεινότατε, Ἰησοῦ αὐθόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νυῖ βροτῶν Υἱὲ, θέλων σαυρῦσαι; ὑμνῶσε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰαζώννυταί σε τίσε, νοητῶς ἡ Βασίλεος, ἀλεργὶς καὶ Πόλις, Πέτρε τὴν Σαρὰν τὴν ὑπέρτιμον. ἣν αἰδητῶς προσκυσᾶσα, καταπαύζεται, καὶ γεραίρε σε, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Ἐν φρυρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρῴδης ἔθετο, τὸ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ Θεοκτόνῳ Ἀτόσολε. διασωθεὶς δὲ Θεόθεν, καταλέλοιτας, εἰς προσκυνήσιν τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σε.

Τομωθεῖσα τῇ προσψαύσε, τὸ ἀχραύστε σε Σώματος, καὶ χαρτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσά σοι Ἄλυσις, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυσᾶσιν αὐτὴν, διὰ σὲ Πέτρε Παύσεττε.

Ἐπὶ δέος τε καὶ τόθε, προσελθόντες προπαρέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τὸ Πέτρε, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀτοσόλῳ τὴν Πίστιν βεβαιύμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, Σὲ Θεὸν μετ' Σώματος, ὑμνολογοῦμεν, πᾶσαι ἀποτρέποντες αἵρεσιν. ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος ἐξ αἱμάτων σε, Σάρκα ἔμψυχον, ζωοτλαστήσας ἐτέφανεν.

Ὠδὴ ἑ. Νῦν ἀναῤῥήσομαι.

Τ'Ρυν Ἀ'τόῤῥολε, τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά, τὰ ἐπικάμνά μοι ἑταυχεύια, καὶ ὠθῶντα πρὸς φθοραν, ὡς ἔξεσίαν τοῦ Σωτῆρος ἀληφῶς, τοῦ δεσμῶν καὶ λύην τὰ πταίσματα.

Λῦσον Παναΐφημε, τὴν ἐπαναίασιν τῆς Ἐθνῶν. λῦσον τὰ σκάνδαλα, τῆς Ἐκκλησίας δὲ τὴν ὁμόνοιαν διδὺς, ὁ ὑτὲρ ταύτης ἐν Ἀ'λύσει δεσμληθείς. Νῦν τίσῶς καὶ τερπτυσόμεθα.

Ῥ'Η͂σαι Ἀ'τόῤῥολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τὲς προσκυνῶντάς σε τίσῶς τὴν Ἄ'λυσιν, καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς Οὐρανίους, ἃς τετίσλσαι σκηνὰς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλε.

Θ'Η͂ς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σε τῇ φλκτῇ, Πέτρε Ἀ'τόῤῥολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος βασιλλείαν ἐφ ἡμᾶς, Ὀ'ρθοδοξοῦντας, διαφύλατε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ ταυλλφημε. Ἦχ.

Γ'Ίδεν ὁ Ἥ"λιος, ἀταυγασμάτων τῆς ἑαυτὸ, σὲ διαφέρουσαν πολλῷ Πανύμνητε. ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεὸς, ἐνανθρωτήσας, τὲς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, αὐυψῶν τῆς αὐτὸ Θεότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Η'μερον ἐράναι Δωνάμεις, καὶ Ἀ'τοῤόλων δῆμοι, σωλφραίνονται τοῖς ἐτιγαίοις, Πέτρε τῆς σῶν, ταθημάτων βλέποντες, προσκυνύμενα τὰ σύμβολα.

Κ'Ροτῆσιν Ἁγίων αἱ Χοραὶ, καὶ ὁλολύζα φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δαματυμένη, Πέτρε τῆς σῶν, ταθημάτων βλέτουσα, προσκυνύμενα τὰ σύμβολα.

Ὑ"Πνωσαν Ἀ'γγέλε παρεσία, οἱ ῥατιῶται Πέτρε, οἱ φρυρῆντές σε, ἐκ τῆς χαρῶν δὲ, ἄφνω τῆς σῶν, αἱ ἁλύσεις ἔτεσον, ἃς ὁσίως ἀπαζόμεθα.

Η'κραὰν Ταβηθὰ ἔξαναςήσας, τὲς δὲ φρυρὲς νεκρώσας, τῆς ἁλύσεων ἔξετινάχθης ταύτα τὰ σὰ, ὑτὲρ νῶν Ἀ'τόῤολε. ὅθεν τίσασε γεραίρομεν. Θεῖον.

Η"Λθον εἰς χαμῶνα ἀτωλείας, καὶ σωτεπάραξά με, τοπμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐτ' ἐμὲ, απλαγχνισθῆσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῆς Ἀ'τοῤόλων, καὶ ἀληθείας τὸν εὐθεον ὑτοφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον ἀφνμήσωμεν, καὶ τὴν αὐτὸ ἐν τίσα ἀπασώμεθα ἄλυσιν, ταισμάτων τὴν λύσιν νομιζόμενοι. Ὁ Ὅμος.

Τὸν ἀνλεῆ καὶ μέγαν Κυρίε Μαθητὴν, ἑταξίως τοία γλῶσα βροτῶν ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γαρ ἀλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, τοῖος νῦς ἑταινέσα; ὅμως, ἑτὰ ὅτερ τις κτ δυνάμιν κέκτηται, ὀφάλα Θεῷ προσφέραν, τοῦτο δὴ καὶ τοιῆσαι παράσομαι. ἀλλ' ὦ Φιλέορται, ἀσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι σέψωμεν, ταισμάτων τὴν λύσιν νομιζόμενοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιε'. Ἡ προσκυνήσις τῆς τιμίας Ἀ'λύσεως τοῦ Ἁγίε Ἀ'τοῤόλε Πέτρε. ξ. Σὲ προσκυνῶντα Πέτρε σαραὰ τιμίαν, Σαρὰς μακρὰς λῦσόν με τῆς ἐγκλημάτων. Σαρὶ προσκυνέω Πέτρε δεκάτῃ ἐνὶ ἕκτῃ.

Ἐ'Ν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας Ἀ'λύσεως τοῦ ἁγίε Πέτρε, τὴν προσκυνήσιν τοιώμεθα, ὃν αὐτῷ τεθέθηκεν, (ὡς ὁ Ἀ'τόῤολος Λεκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱῤορᾶ,) ὁ τετράρχης Η'ρώδης. Λυθῆσαν δὲ ταύτην ἔξ ἐπιφανείας Ἀ'γγέλε, τινὲς τῆς τισῶν ἀῤόντες, κτ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Η"τις ὕσερον παρὰ τῆς Ἀσεβῶν εἰς Κωνσταντινόπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τοῦ Ναῷ τοῦ Ἁγίε Πέτρε, τῷ ὄντι σὔδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας· ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυῤί.

Ὁ Βασιλλέαν μὴ δοκῶν, βεβασιλλυμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς, τὸ ἀρεσὸν, Ἰεδαίοις τοιῶν χαροτέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν. ἃς Ἀ'τόῤολε τιμῶμεν, σὲ αὐυμνοῦντες.

Ὑ'Ποχωρᾶ σοι Μαθητὰ, τὸ Χεῖσὸ ἡ σύμτασα Κτίσις. τὰ γαρ τελάγη τορλτὰ, τὰ κλοιὰ ὡς ῥυτταῖα· τυλῶνες δὲ, σιδηροῖσοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίθησαν δυνάμια τοῦ Παρακλήτε.

Η"Αγες ψλδᾶς σωναιρῶν, νέκυας ἐγαίρων, χωλάς τε, καὶ ταραμεύες ὑγιῶν, καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σε ἰώμεν, κεκλασμένων διῆλθες τυλῶν, καὶ κλοιῶν ἐτικαμένων ἔξέδυς Πέτρε.

Γ'Ὲκ Παλαισίνης ὁ Χεῖσὸ, ἵττ καὶ Ἀ'τόῤολ Πέτρ, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξας, ἐν Ῥ'ώμῃ μὲν τῇ πρωτέρᾳ κατέταυσε, τοῖς τῇ Ἑ"ῳ δὲς τὴν ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

ΡΗ͂ς σῆς λοχέας τὸ κρυνὸν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλωσε, τὲς Παῖδας βλάπτουσα μηδεύ· τοῖς τολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς τρεσβάας σε τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ὠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τὸ ταντός.

ΝΟμοθέτα Ποιμενὶ καὶ Διδάσκαλε, τῇ θρεμμάτων Χριστὸ Πέτρε Παγκλητε, τὲς ἀσεβῶς ὑμνοντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σὸ τὰς Ἁλύσεις ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

ΕΝοχλήσεις δαιμόνων ἀπέλασον, ἁμαρτίας χαμῶνα κατάνασον, νόσες κινδύνες θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδες, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῆς τὰς Ἁλύσεις τιμώντων σε.

ΚΕχαρίτωται τᾶς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας σαρκὸς σε Ἀπόστολε, ἁγιασμοῦ πληρούμενος, καὶ χαρᾶ ἀναμέλπε· ταῦτα τὰ ἔργα, ἀλογᾶτε, ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

ΜΑνδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῆς σεπτῶν σε Ἁλύσεων, ἡ ἄλαβὴς προσκυνήσης. σὺ γὰρ καὶ ἐξιάτωρ τῆς ἀφροσύνης, τῆς τοιαύτης εὐθὲς Ἀπόστολε. Δόξ. ὁ

ΕΦερτύσας τρυφῆς ἔξω ἔζεσέ με, δυσβελίας ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βελῆς δ' ὁ Μέγας Ἄγγελος, βροτωθὰς ἐκ σῆς Μήτρας, τῷ Παραδάσε, οἰκητῆρα καὶ πάλιν ἀργάσατο.

Ὠδὴ θ. Ἀπὸ γηγενῆς.

ΟΛος γλυκασμὸς, ὑπάρχας Ἀπόστολε ἀνάφημούμενος· πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμένοι αἱ πανηγύρας σε. διὸ καὶ νῦν τὲς δέλεας σε, τὲς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σε, εὔφρανον, ἁγίασον, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον.

ΘΡαῦσον τινὶ ἰσχυὶ, τῇ Ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῇ πολεμόντων ἡμᾶς· καὶ τῷ Βασιλῆ ἡμῶν, ἀμάχῳ θοάσε καθυπόταξον, ἐν χαροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ Πόλεσε· θεραμβεύων, εὔθασε ἡ Ἅλυσις, τῇ ἀχράντων χαρῶν νῦν τετίμηται.

ΟΝτως ἀληθᾶς, οἱ λόγοι σε Δέσποτα, ὃς ἀτεφλίω αὐτῶν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονα μου ἔργα ἐργάσεται. ἰδὲ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ, ἔξιᾶτο· καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα. Δόξα.

ΨΙσε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριὰς ὁμότιμε, ταῖς τῦ Κορυφαίε σε, τῇ Ἀποστόλων Πέτρε δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, ἐν τοῖς πολέμοις ἁπᾶ, τῇ δὲ Πόλει, ἄσειον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχε κατάσασιν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΠΑντες βροτοὶ, ὑμνῶν ἀπορροῦντές σε τὸ ξενον Λόγβμα, τὸν τῦ κατατάντος σοι, Ἀγγέλε λόγον χαίροντες ἄδομεν· χαίροις βροτῶν ἡ Λύτρωσις, τῇ πενομένων τροφή. τῇ δαιμόνων, χαίροις ἀμωμητήριον. χαίροις ἀσθενῶν ἡμῶν καθαρτήριον.

Ἐξαποσταλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

ΛΥσεσι δεσμούμενον, τῇ παθῶν με τὸν πάλαι, ἀπόλυσον Μακάριε, ὡς ποτὲ τὰς Ἁλύσεις, διέλυσεν ὁ Ἄγγελος, τῦ Θεῦ, καὶ τῆς φυλακῆς, ἐξήγαγε παραδόξως, συγκλειθέντα σε ταύτης, Ἀποστόλων κορωνὶς, μακαριώτατε Πέτρε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΑρθένος Παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα. καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφορία σε, τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθε. δόξα πρέπα τιμᾶτε, καὶ προσκυνήσις Τριάδι, τῇ ἀσέκτῳ καὶ Θεᾳ.

Εἰς τὸς Αἴνος, τῇ προσόμοια, ἦχος πλ. β.

Τριήμερον ἀνέστης Χριστέ.

ΡΟὺς τόνος τῦ κηρύγματος, τιμῶντές σε Πανάφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἅλυσιν τιμῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τὸν Δεργέτην τῇ ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

ΩΣ ἐκ τῆς ἀθείας βυθῦ, ἀνήγαγες Πανάφημε, τῷ ἀγγίσρῳ, τῦ κηρύγματος βροτὲς· καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβάαις, Πέτρε τὲς τόθῳ σὲ δοξάζοντας.

ΠΡεσβάαις σε ταῖς θάαις κλασὶ, Πανάφημε Δπρέπισον, ἀρνίας, τὰς ἀσόδες καὶ ἡμῖν· καὶ πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαίοις σε δοξάζεσι. Δόξα, ἦχος δ.

Ω͂ τριπῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλᾶς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν Κυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἔτισας· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· τοίμαινε τὰ πρόβατά μου, τοίμαινε τινὶ ἐκλογάδας μου, τοίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι τριετοιησάμην εἰς σωτηρίαν. αὐ-

τὸν ἱκέτδε Θεομακάριτε Ἀντόνιε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ βέλεται ὁ Προεζὼς, τοιοῦτον Δοξολογίαν. ᾠδ' ὁ. Εἰς τὸν ζ'. ζ'. τῆς Ὀκτωήχε.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀναπαλίν.

Ἄξιος ἅληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀντόνιε, τέτρα τῆς Πίζεως. ἀνθ' ὧν τὰ αἵματά σε τῷ Κτίζῃ, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα, προσήγαγες Παναόφημε· καὶ κλεδοῦχος χάριτι τοῦ Οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς τίζε δόφημεῖτέ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λατρηγίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμ. ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

δ'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀντόνιος, Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐτέβαλεν Ἡρώδης. Ζήτε Ἀπριλλίῳ κγ'. Ἀλληλεία, ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται.

Εὐαγγέλιον, ζήτε Ἐωθινὸν ιά.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΖ'.

Τῷ Ὁσίῳ καὶ Θεοφόρῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίῳ τῷ μεγάλῳ.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ζ'. ἦχος πλ. δ'. καὶ ψάλλομεν, ζ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστης κληθείς.

Ὁ Φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, ὅτε σε ὁ εὐθὺς ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ τοθῆσαι, τὰ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω Κόσμου γεγενῆσαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τότῳ σύμμετρος. ὅθεν ἐπλήσθης ὡς ἐζήτησας, καὶ ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁ Τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, σωτείλας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· καὶ τὴν κακίαν καὶ σύνεδραν, αὐτῶν τοῖς τασι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος· καὶ Μοναζῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένε, καὶ τῆς ἐρήμε πρῶτος διάκοσμος, καὶ καὶ νοσούντων ἐμπαρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐναρέτε, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Ὁ Χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἕστατρον Πάτερ δρῶν, Χριστὸς καὶ θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκάδε, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὥφθης Πηγὴ, διατροφήτε λιμώττοντι, καὶ καὶ διψώντων, δι' ἐπομβείας ἄρδων τὴν ἔφεσιν. τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σὺ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίες Θεῷ· ὃν ἱκέτδε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ Καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν· Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς ἐράνιος· τῆς ταθενίας Διδάσκαλος· τῆς ἐγκρατείας ἠκριβωμένη σάθμη Ἀντώνιε· σιωὼν τῷ Δεσπότῃ σε, καὶ τὴν αἰσίγητον, δοξολογίαν Μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τότῳ προσάγων, τὰς τελευτάς σε, τὴν ἱερὰν μνήμην τότε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλεύθέρωσον. Δίς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Συκεώτε.

Ὃν κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀληθῆτον, νῦν ἠγεμόνα κτ' παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἀνυσάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔπαθλος τὸ χάρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. ὅθεν Μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιεὺς τῆς ἐρήμε, ἀδρομένων ἀληθῶς, καινὸν ἀρετῆς ἀκρεβέστατος. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τοῦ ἑστῶτων λυθεύτων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχανῶν ἀμέσως, ὑπὲρ τοῦ τίζε καὶ τότῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ζήτε Δεκεμβρίῳ ε'. Εἰς τὴν Λιτὴν, ζ'. ἰδιόμ. ἦχ. β'. Τὰ Στιχηρά.

Σκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς Ὅσιε Ἀντώνιε· καὶ τοῦ παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τοῦ δακρύων σε, πάσας ἀτήμβλωσας. Κλῖμαξ θεία καὶ σεπτὴ, ἀς Οὐρανὸς ἀνάγεσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίθη ὁ θεόληπτος βίος σε. Δ'σεβείας γὰρ καρπὸς ἐν αὐτῷ ἐβλάστησεν ῥωμαλέως, δι' αὐτῶν ἰατρείας τὰς ἀθενείας τοῦ παθῶν, τοῦ τι-

ςῶς ἐκβοῶντων σοι· χαίροις τῆς Ἑῴας αἰσὴρ λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμνίου. χαίροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον Θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκραάδαντον Ἔρασμα. χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας Ὁδηγός. χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς Οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα. Ὁ αὐτός.

Ὃν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τὸ Κόσμου τὴν ἀκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν. πεφυτάμενος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐβλάστησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Ὁ αὐτός.

Θεῖε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐτιμελῶς ἀσκήσας, Ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. καὶ δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀναβολὴ

Θεῖε Ἀντώνιε, τῆς χερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυχητὴν καὶ εὔψυχον διατριβὴν, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας. τοῖς ἐρημοπέροις γὰρ, ἑαυτὸν σωσίψας πνεύματικῶς, τοὺς πυρφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων καπετάτησας· καὶ ὑπεραίρω πάσης ἀρετῆς γεγονὼς, σωσαυλίζῃ Ἀγγέλοις ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α.

Θεῖε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες· τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ὡς σκύβαλα λογισάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, καὶ κρήσετε χαρὰν αἰώνιον· μηδενὶ προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, κρήσητε ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· ὃ τὰς ἱκεσίας Χριστὲ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν ψ. ϙ. προσόμοια, Ἦχος πλ. δ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγὸς, γεγονημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος. ταθεὶς γὰρ, ἐκτείνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποσὰς ἀνδρείως ἐθεμελίωσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τὴν Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀήττητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Τύλος φωταυγὴς ἀρετῶν, ἐσημειωμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου, τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρῶντων προπομπεύων. Σταυρὸν βακτηρίαν, τὴν τῶν θαυμάτων ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν ἀρίστην ὁδὸν, εὗρες Θεομακάρισε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ Θρόνῳ, περιχαρῶς παρεστάμενος, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Χαίροις Ἀγγελικῶν ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε. τὸν βίον γὰρ τὸν πάντων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετῇ ἀσκήσας τετολίτευσαι· φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον Ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλας, ἀστραπὰς ἀποδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Παράκλητε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, ταῦτα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ. Συκιώτου.

Ὧν Μοναχῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε. διὰ γὰρ σοῦ τὸν τρίβον, τὸν ὄντως θεῖον, τρέχεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δηλώσας, καὶ ἐχθρὸν θεραπεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συμμέτοχε, τοῦ Παύλου συνόμιλε τοῦ Θηβαίου. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. δ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ δ' ἴχνεσι ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκήτωρ, καὶ τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξας διδαχαῖς σου. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἀντίφωνον. Ἀπολυτίκιον, ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμίσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ἠυλίθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι. τὸ γνωστικὸν γὰρ ξύλον γευσάμενος ἔδοξε, ὡς ἐξ ἀδύπνων μύσης, ἀγγελικῶς διέλαμψας. ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, μοναζόντων ὁ τρόκλητος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ Γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν Κόσμον ἐκτρέφοντα. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μας, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντός με· Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι. καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Μετὰ τὴν β. ἀντίφ. Ἀπολυτίκιον, ἦχ. πλ. α.

Τὸν σωτῆρα λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν· δι' ἐγκρατείας καὶ ταπεινώσεως, ὑπομονῆς ὡς ἀληθῶς· καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν αὐτίπαλον ἐχθρὸν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις. καὶ νῦν πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ Δικαιότατοι· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ Ὄρος ἀλατόμητον. καὶ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, σοὶ Μωϋσῆς καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ ξάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀνεδείχθησαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἀπ. ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ Κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γίγονας, συνόμιλος Πνεύματος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων τῆς Πόλεως ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐτόλισας, Θεοφόρε Ἀντώνιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον, ἦχος δ. Ἐπέφανης σήμερον.

Ὦ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀτρεμήτῳ, ὡς Ἀστὴρ ἔξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιαλείπτῳ ψυχῆς προσιόντας σοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπελάβετο Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν Σωφρονον, καὶ Ὁμοούσιον φωνῇ, τὸ Ἀρχαγγέλου σωτήριον, Θεοκυήτωρ, Ἁγνὴ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχου. Προκείμενον, ἦχος δ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

℣. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

εἰς ἡ. ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν Θεῖον ἐφημῶν θέμις.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α. ἦχ. πλ.

Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Θεωσίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς· καὶ τελαμὼν ἄγλης, Πάτερ

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

τερ ἐμφορέμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς Χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσωσε.

Ἦχος υ΄ ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην; ἀκινδύνως ὡδήγησας· νόμῳ καινῷ τεθρόμενος, τὸ Σωτῆρος Γεσσημάνη, καὶ ζωηφόροις προσάγμασι, τῆς Εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Ἦ τεσσηλίῳ λαμπηδόνι Παύσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς Μάκαρ, καὶ δαιμόνων φρύαγμα, καὶ θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τὰς τόνους, ἀραίχνης δίκην διέλυσας, θάλπῳ πυρακτόμενος ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, Μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὸς συμπάρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Παναμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον Ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ ζερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἦ Ἐνδρωμένῳ λογισμῷ, καὶ ζαθηρᾷ διανοίᾳ, καὶ παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταζολὴν Ἀντώνιε, τεθεβάλω Πάτερ, καὶ σωτηρίας ἱμάτιον.

Ἐσχυρωτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ ἔχες, ἐν τοῖς τολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ Θεοφόρος τὰς ἀρχὰς, τοῦ σκότους καὶ ἕξεως, θεμαμβάσας ἐγκρατείᾳ σιωπῶν, τροπαιοῦχος νικητὴς, Ἀντωνίου ἐγένετο, καὶ Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ἦ Ἐνεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἁγνὴ, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοὺ θανάτου τύλας, λύσασα μόνη τῷ Τόκῳ σου.

Κα. ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὃν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν ὑψέρεψας ἐν τῷ Κόσμῳ Θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐξέκρωσας· καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε Ἀντώνιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παναμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπέραντος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, Δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Παρθένε· μνήσθητι· ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων ταίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον. σεῦσον καὶ τὰς τέχνας, κακουργίας μερίσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωταδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς, ἀνεσπέρου πρεσβεύσασα.

Ὠδὴ δ. Σύμβολον ἰσχύος Κύριε.

Ἦ Ὧν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐν αὐτῷ, ἑστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χαρὰ πλουσιωτάτη, τοῖς τιμῶσι μελῳδοῦσι· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε· μόνος μόνῳ, Πάνσοφε συνόμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιώμενος. τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων, ἀποσὰς γὰρ ἀξίως, τὸν ἐπάνιον εὗρες ἀπόλαυσιν.

Ἦ Οὗ καὶ ψυχῇ, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε· τὸν ἀπάθειαν, Πάτερ τὸν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανὰς, δόλους τε πικροὺς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας. παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη Πανόλβιε.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν Σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμένοντα. καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον Ὁμούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐ Νοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ ταύτα βλέποντα Θεὸν Μακάριε, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ σωτίζοντα, τῶν ψυχῶν Γεσσημάνη, καὶ καθαρῶν καὶ Μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Ἐ Ἁμάτων σοι χάριν, καὶ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων Χριστὸς ἔξουσίαν Σοφέ. τὴν γὰρ

φύσιν Πάτερ, νενικως τ῀ῌ ὑτὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέχες τ῀ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οἱ σὲ Τὰχ῀ πλετοῦντες, κ῍ τ῍ῌ προσασίᾳ σ῀ τερφραιμένοι, τ῍ῌ σ῍ῌ θεᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. σὺ γαρ Παναγία, τὼ τ῍ῌ ψυχῶν ἡμῶν τηγάζες, ἀφροσυνίαν κ῍ὶ τὼ ἀγαλλίασιν.

Ὠ᾽δὴ ς᾽. Ἄβυσ῀ ἁμαρτιῶν.

Ἠ Ὁμιμον ἀθλητικῶς, τολιτείαν ἀταλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρων, μέχρι τέλους διέσφασας. κ῍ ὡς Θε῀ Ἀγρσᾶς, στέφανον ἄληφας τὸν τ῀ς νίκης, παρὰ τ῀ τάντων Βασιλέοντος.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβεῖτιν σε δυνατώτατον Μάκαρ, κ῍ κοινωνὸν φροντίδων, κ῍ προσάτιν κ῍ πρόμαχον, κ῍ μεσίτιν ἀμενῆ, τάντων σῳζόμεθα τ῍ῌ κινδυνων, κ῍ παρασμῶν κ῍ τερισάσεων. Θεοτοκίον.

Ὑψωσας παναληθῶς, τὼ τεσσαραν τ῍ῌ ἀνθρώτων ὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ Θεᾳ, κ῍ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Τἱὸν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἀνὰ πορὰς χυροφορήσασα.

Κοντάκιον, ἦχος β᾽. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὰς θορύβας ἀτωσάμεν῀, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαττισμὼ μιμήμεν῀, κ῍τ᾽ ταῦτα τρόπον ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ ὃν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε. Ὁ Οἶκ῀.

Τῆ᾽ς τὸ Χρισὸ φωνῆς ἐτακύσας, ἐτοράθης ὀτίσω τ῍ῌ αὐτὸ ἐντολῶν, γυμνὸς τὸ βίο γενόμεν῀. κ῍ ἀτορρίψας φροντίδας τάσας τ῍ῌ χρημάτων, κτημάτων, κ῍ οἰκετῶν σε, κ῍ ἀδελφῆς τὼ ζοργιὼ, Θεοφόρε Ἀντώνιε· κ῍ μόν῀ ἐν ταῖς ἐρήμοις τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν ἄληφας· ἰῶ μοι τέμψον ὑμνῆσαί σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ᾽. Μνήμη τ῀ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίυ τ῀ Μεγάλυ.

Ἦχ. Ἔχατι μᾶζον Οὐρανὸς κ῍ τ῍ῌ Νόων, Ἔξαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον εὗδεν ἄειραν.

Ὅτ᾽ος τὸ μὲν γενος ἰῶ Αἰγύττιος, ἐκ Πατέρων κ῍ Προγόνων τὼ ἀς Χρισὸν Πίσιν δεδιδαγμέν῀· Ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιαν῀ κ῍ Μαξιμιαν῀, κ῍ τα῍ρέτανε μέχρι κ῍ τ῀ Ἁγίυ Βασιλέως Κωνσαντίνυ, κ῍ τ῍ῌ Τἱῶν αὐτ῀. Ἐτιδὰς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑτερίβαλε παῦτας, ὡς ὑτοτύτωσις εἶναι τ῍ῌ ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι κ῍ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ᾽ ὀλίγων τῆς ὑτὲρ ἄνθρωτον ταύτης τολιτείας, γέγονεν ἀρχηγός, κ῍ μόν῀ χεδὸν ἐς τὸν ἀκρότατον ἥλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν Ἰσορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτ῀ τᾶσι, περιττὸν ἐτεκδιηγ῀σθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰτεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τ῀ σώματος ἀπανίσατο, κ῍ τὰς τ῍ῌ ψυχῶν ἀνάδας ἑώρα, κ῍ τὰς ταύτας ἐλαύνοντας δαίμονας· ὧ τῆς νοερᾶς, κ῍ ἀσωμάτυ φύσεως ἐξὶν ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πεύτε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτ῀ σωίαξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ βίος αὐτ῀ σωιεγράφη ὑτὸ τ῀ μεγάλυ Ἀθανασίυ, Ἐτισκότυ Ἀλεξανδρείας.

Ὠ᾽δὴ ζ᾽. Θεὸ῀ συγκαπάβασιν.

Ἰάλαι τεφύκασι, τ῍ῌ ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σ῀ ἀρετῶν ἐλώδιας, κ῍ σωτηρίαν ἀρωματίζεσαι, ὡς ἐκ λειμῶν῀ τοῖς πόθῳ κραυγάζεσιν· ἐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τ῍ῌ Πατέρων ἡμῶν.

Ἑ Χάρις τ῀ Πνεύματος, τ῀ Παναγίυ σοὶ ἐνοικήσασα, τ῍ῌ πνευμάτων διώκτιν, τῆς τονηρίας Πάτερ ἀργάσατο, κ῍ Μοναζόντων ἀλάττιν κραυγάζοντα· ἐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τ῍ῌ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἠ Ρίαν τὼ Ἄχραντον, κ῍ Παναγίαν αὐλφημήσωμεν· δι᾽ αὐτῆς γαρ ἡ χάρις ἡμῖν τηγάζε τ῍ῌ ὑτὲρ νᾶν δωρεῶν, ὡς ἐκ χαμάρρυ τῆς Θείας χρηςότητος· ἰῶ ἐσεβᾶ λογισμῷ, νυῖ μακαρίσωμεν.

Ὠ᾽δὴ ή. Ἐ τατλασίως κάμινον.

Ἐν προσδοκίᾳ τὸ ἀργυτινον, ἐν νηςείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικὸν ἐν πειρασμοῖς Ἀντώνιε, νοὸς καθαρότητι ἐτὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελ῀, τετολιτλμέν῀, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ Παῖδες ἐλογᾶτε, Ἱερᾶς ἀυμνᾶτε, λαὸς ὑτερυψᾶτε ἀς ταύτας τὰς αἰῶνας.

Ἱκετηρίαις Ὅσιε, κ῍ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψ῀ μετάρσιον, τὰς τ῍ῌ δαιμόνων βρόχας φυγών· ἐλθερωθὰς δὲ, τῆς αὐτῶν

τυραν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τυραννίδος. Θεόφρον ἀναμέλτας· Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ἐκ Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κὲ τῷ ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔσησας· λαῶ προηγόμενος, τῷ Ἀσκητῶν συζήματος· τῶ ἐν ἀφροσωίῃ, κὲ σεμνῇ πολιτέᾳ, βοῶντος τῷ Δεσπότῃ· Ἱερᾶς ἀλογᾶτε. Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Παῤαγνε, τῆς ψυχῆς μὲ τὰ τραύματα, κὲ τῆς ἁμαρτίας τὰς ὀλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀπεσμήχεσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τῶ Τόκε σα, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθάιρσα ῥεύθροις. πρὸς σὲ γαρ ἀναβοάζω, κὲ πρὸς σὲ καταφεύγω, κὲ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὠδὴ Θ'. Ἐξέση ἐπὶ τούτῳ.

Ἔπέση ἡ φωσφόρος σε Ἑορτὴ, Παμμακάριςε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης ἀφροσωίης πνεύματικῆς, πλήρης Ἁγίε Πνεύματος, πλήρης ἁωδίας κὲ φωτισμοῦ. καὶ νῦν σε κεκτημένοι, Ἀσκήσεως κανόνα, κὲ Νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Ἡ ταύτῃ ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, Παναγεβάσμιε Πάτερ δωρήσαθαι, τοῖς ἁλαβῶς, μνήμην σε τελοῦσι τῆ ἱερᾶ, τῆ τῷ πταισμάτων ἄφεσιν, τῆ τῷ χαρισμάτων διανομῆ, τῆ Θείαν προσασίαν, ψυχῶν τῆ σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Σάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τῆ ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα· τῆς γαρ αὐτῶν, θεοειδεσάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας· οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς εὐθε☩ Προφήτης, ὡς Μάρτυς σεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθηίνιον. Θεοτοκίον.

Τνέλαβες Παρθενε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιεργήσαντα, Λόγον Θεῦ, ἄνευ θελημάτων τῆ τῆς σαρκός. ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῆ μητρικῶν. διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδία, ὁμολογοῦντες μεγαλυνόμεν.

Ἐξαποσειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωτὴρ Φωτήρων γέγονας, Μοναζῶν δὲ ἀλάθητος, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, Οἰκουμένης τὸ κλέος. διδάσκων σία γυναῖος, Στρατηγέτης ἄριστος, τοὺς τῆ δαιμόνων ἐφόδους, μὴ τολμᾶσθαι ἀῤῥωγὸν, κεκτημένος τὸν Χριστὸν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην. Θεοτοκίον.

Ἅλτις τῶ Κόσμε ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθενε, τῆ σῆ ἄμαχον Δέσποινα, προσασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, κὲ κλυδωνιζόμενοι, τῷ βίῳ ταῖς τεμπυμίαις· σῶσον αὖρας τῆ παθῶν, κὲ λιμένα πρὸς Θεῦ, ἐμβίβασον θελημάτων. Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσωμεν ξ. ὁ καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ.

Ὠ τῶ Παραδόξε Θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τῶ Χριςῶ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τῆ ἕταρσιν, τῶ Σατᾶν καταβέβληκας. κὲ τὰς ἐρήμες τόλας ἀνέδαξας, διὰ τῶ τρόπε τῆς πολιτέας σε, ὦ Παμμακάριςε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα. διὸ Χριςὸν, ἀταύσως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τῆ ὄντως ζωῆ, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, ὁδ' ὅλως τρεύμενος, τὰς προσβολὰς τῶ ἐχθρῶ, τὰς μετ' κτύτων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ δ-χαῖς σε, ταύτας ἠδάφισας. ὦ Καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμε Πρώταρχε. διὸ κὲ νῦν, παύτες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἴςα σωελθόντες ἅπαντες, ὡς Ἀσκητῆ τῆ τῶ Χριςῶ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε. γεγηθὼς γαρ ὥδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέσατα· καθηγητὴς τε ταύτης ἐγένε τις ὁς. ὅθεν σε παύτες ἡμᾶς κραυγάζομεν· ὦ Παμμακάριςε, Μοναζῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀταύσως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πατέρ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀπορέξῳ ζοργῇ, τῶ Χριςῶ, κὲ τῷ ἔρωτι, τῆ ψυχῆ κινούμενος, ἐν ἐρήμῳ ἐζήτησας, κὲ τὰς θορύβες ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὡμίλησας, νοῒ εὐθμε☩, κὲ φωτὸς πληρούμενος· ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῆ ἀνυμνούντων σε. Δόξα, ἦχος πλ. Ἀναπαλιν.

Ὀρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι Θεοπέσιε, τῆ ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρότολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμε τολδίων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια. κὲ τῆ ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς ἀρωνίαις σωναγάλλη Ταξιαρχίαις Παμμακάριςε· τῆ αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας Οἰκήτωρ γενόμενος· ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε,

τῷ Σωτῆρι ἡμῶν ὅλων, ἀρνεῖσθαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λατρείαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος.
Ὠιδὴ γ'. κς'. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.
ς'. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ιγ'. 17.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς Ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε. αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες. ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ. ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ς'. 27.

Ἐν, καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δυνάμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΗ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ς'. καὶ ψάλλομεν ς'. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος δ'. Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφάντωρ Ἀθανάσιε, ἐκ βρέφους ἐτεγνώθης, τῆς Ἐκκλησίας Φωστὴρ, ἐκλάμπων θεωρίαις ταῖς φαεινοτάταις· πᾶσαν ἰδέαν τε πλατῶν ἀρετῆς, λόγοις τυπτινόοις ἐμπιπρῶν τὰς αἱρέσεις· τισὶ δὲ τὰ πάντας φωταγωγῶν, τῇ τῆς Τριάδος ἐλλάμψει τῆς Ὑπερθέου, τῆς ἐν Θεότητι μιᾷ γνωριζομένης, καὶ σωσίδιον τιμὴ δόξαν κεκτημένης· αὐτὴν ἱκέτευε, αὐτὴν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ, Θεορρῆμον Ἀθανάσιε, ἐτώνυμος ἐκ πόθεν Ἀθανασίας κληθεὶς, τὴν ταύτην προξενοῦσαν ὠφέλησας τρίβον, βίου λαμπρότητα πλατύνας σαφῶς, νῦν κεκαθαρμένον, Θεόφρων κεκτημένος, τοῦ Λόγου σύμμαχος ἀρεθείς, καὶ ὑπὲρ Πνεύματος τυθείς τῆς Παναγίας· ᾧ φωτιζόμενος, ἀνάλωτος ἐδείχθης· ᾧ καὶ θεούμενος, ὃ καὶ μετέχων αἴτησαι, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοκήρυξ Ἀθανάσιε, κινδύνους ὑπομένας, καὶ συνεχεῖς ταραχὰς, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου νῦν ἠξιώθης. εἶδον γνόμενος τῶν Θεῶν Μονῶν, ξύλῳ προσπελάσας, ζωῆς τῆς ἀκηράτου, Δικαιοσύνης ὡς νικητὴς, σέφει κοσμούμενος Μάκαρ τῆς ἀφθαρσίας· καὶ διαδήματι τῆς ἄνω Βασιλείας, ὡραϊζόμενος, καὶ κάλλει διαπρέπων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν Θεόφρων αἴτησαι, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Τῷ δὲ Ἁγίῳ Κυρίλλῳ, ζήτα εἰς Ἱεράρχας.
Δόξα, ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα

τὰν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τωῦτα κατήργησε· καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα Κόσμον τρανῶς καταγγέλλα, εἷς Θεὸν ἐν τρισὶ Προσώποις ἀμέριστον· ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, πᾶσι ἐν τίσι τελούντων τιμῇ μνήμῃ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ βούλει, λέγε τὰ Ἀναγνώσματα τῆ Χρυσοστόμε. Εἰς τὸν ϛ. ἦχ. προσόμοια, ἦχος α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑίροις πᾶσι ἀρετῶν ὁ Κανών, ὁ ὑπὲρ τίγρεως ἀθλήσας γερρότατα, καὶ λύσας τιμὴ τὸ Ἄρεος, κακοδοξίαν νοήραις, πᾶσι σεπτῶν σε λόγων Ἀθανάσιε· τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δυνάμιν, ὁμολογούμενον ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν· παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνιμα δι' ἀγαθότητα παρήχθη πρὸς γένησιν, καὶ σαφηνίζων τῆς Θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χεῖρον καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπητα, τὸ μέγα ἔλεος.

ϛ. Τὸ σῶμα μὲ λαλήσα Σοφίαν.

ΧΑίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς, σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ τριβλεπτος· ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυπάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμὸς, πᾶσι ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια. Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ Λαμπτὴρ ὁ φανώτατος. Πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, πῦρ τυρὶ τῷ τῆ Πνεύματος, ξύλος ὁ ἀτρέμητος, ὁ Πύργος ὁ ἄσειος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, πᾶσι Ὑπερέχιον δύναμιν. τρανῶς νῦν δυσώπητα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ζ. Οἱ Γερῆς σε Κύριε.

ΧΑίροις λαμπροφανῶς ὁ Ἀστὴρ, καταφωτίζων πᾶσι Ὑφήλιον ἅπασαν, τοῖς ἄθλοις πᾶσι σῶν ἀγώνων, καὶ ἐκδιώξας σαφῶς, τῆ Ἀρείᾳ δόξαν πᾶσι καχέκτερον, ὁ Νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ τοῖς δόγμασιν ἅπαντας, τοὺς ὀρθοδόξους, καταλάμψας Παναοφήμε· τὸν Υἱὸν Πατρὶ, Ὁμούσιον συμπάρομον, ἴσον τε καὶ ὁμότιμον, κηρύξας καὶ σύμμορφον, Πνεῦμά τε Θεῖον εὐθέως, ὁμοφυὲς καὶ ἀμέριστον· ᾗ ἐκδυσώπητα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

ΠΑλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐτιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρῆ τὰ χρυσόρρεθρα, τῆς ἀθανασίας χάρματα, καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρτεδοπῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον, κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν. καὶ τελαγίζων τὰ Θεῖα δόγματα, πᾶσι τισῶν καταύδει τὰς διανοίας· καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πᾶσι ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε, καὶ τῆ ἁγίε Ἀθανασίε. ᾧ ἡ ἀκροστιχίς. Ἀνδ. πᾶσι Θεοτοκίον.

Ἀθανάσιε εὐχὴ Ὀρθοδοξίας ἔφυ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. Ἁρματηλάτιν.

Ποίημα Θεοφάνες.

ΤΟ Θανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν ἀφθόνως, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον. παρ' ὃ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον κλέος, τῆς ἀρετῆς· ἧς τερ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκμαγεῖον.

ΘΕοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ Ἥλιον, βίῳ ἀταχράτων, καὶ πολιτδσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τὰς νόμους, τὰς παρ' ἡμῶν. ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

ΤΞιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σὲ μνήμη τῇ δόκλεῆ. ἀλλὰ ἀτορεῦντες, πλέξων Ἀθανάσιε, καθ' ἀξίαν ὕμνων σε, ᾐτούμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σὲ τιμῇ τῆ Πνεύματος.

ΕΕαυτὸν πᾶσι σαρκικῶν κατήργησας, παθῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητί σε, γηραλαῖον φρόνημα, καὶ δόξαθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μάκαρ. τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θε.

ΛΕδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν· ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τιμῇ μετὰ Θεὸν προσασίαν ἡμῶν.

Ζήτα τὸν Κανόνα τῆ Ἁγίε Κυρίλλε εἰς Γεράρχας. Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

ΤΝακαθάρας μολυσμοῦ, ταυτὸς ψυχῇ τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος. διὸ, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐτανεταύσατό σοι, Ἱερομύσα Παυόλβιε.

ΓΟῦ ὡς ἐτόθη τῇ ψυχῇ, τῆ Παρακλήτε ἡ Χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένῃ δρᾶσα, διαδήλως ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δάκνυσι· καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ Κόσμῳ σὲ τίθησιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἱεραρ-

Τ Ἑραρχίας μεὺ Καυὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδάχθης· πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σε σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τραυῶς. Θεολογία δέ σε, ὄντως ἡ δίδαξις τέφλωσε. Θεοτοκίον.

Τ Ὧν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἐδάχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε. διὸ τίσοι σὲ πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κα. Ἦχος γ'. Θεάς πίστεως.

Θ Εἵοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ὥπλισας ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σε τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες. τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας. λοιπὸν πεπλήρωται ὁ τόθος ὁ σὸς ἀοίδιμε, καὶ κλῆρον ἀγαθὸν κομίζῃ τοῖς πόνοις σε. Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὠδὴ δ'. Σὺμβολὴν Κύριε.

Ὅ Λη ἐν σοὶ, ἔπνευσεν ἡ ζωηφόρος πνοὴ, ἡ ἐξ ὕψους, νῦν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερῴῳ, καὶ μαθητὰς ἐμφορήσασα· Ἀπόστολον δεικνύει, τεσσαρακαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττοντα.

Γ Τ' Θείκῳ, ζήλῳ σφοδρῶς τυρτολύμενος, τῇ Σιωνίᾳ, σωναγωνιζόμενος. καὶ πρὸ τοῦ σὲ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττας τὸ Ὁμοούσιον. διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σὲ προχειρίζεται.

Γ Ἴγνωσθας, τῆς Ἐκκλησίας τὰς οἰακας, ἐκ προνοίας, Θεάς Ἀθανάσιε, Αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, ὅσ' ἅτις τέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζως ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν πόρον τοῦ λόγου, ἐταρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Ὑ Πὸ τῆς σῆς, γλώσσης τυφλύνης ἐκκέκαυται, ἡ Ἀρειανὴ, ἔκφυλος διαίρεσις, ἡ σύγχυσίς τε Σαβελλιανὴ· τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πάσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε. Θεοτοκίον.

Γ Τ' τῶν τίσων καύχημα τέλεια Ἀνύμφευτε, σὺ Προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, ταχὺ καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντάξας φέρας Παναμώμε. καὶ σώζας ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ τόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τίμε ἀτώσω.

Χ Ρισὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ δίηχῳ τῆς γλώττης σου· ἐσηλίτευσας μὲν, τοὺς ἀδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν· τοὺς πεπλανημένους, ἐτοδηγῶν καὶ ἐτισρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ὁ Ληθείας αἱρέσεις, Πάτερ ἐθεμάτευσας, λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφῶς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς Οἰκουμένης, διατραυῶν ἀναντιῤῥήτως, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν Μακάριε.

Σ Ὲ διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μὴ τοὺς Ἀποστόλους ἐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τῷ Χριστῷ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως. Δόξ.

Μ Ητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Παναγνε· συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ ταμίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἔχομεν προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ Θνεῖος πόρος πορεὺς, φανεὶς ὁ Ἀποστολικὸς, βροτείᾳ λόγῳ καμνῷ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σεσάρκωται ὑπὸ σοῦ Παμμακαρ, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Τ Ὑμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χαλέων σου, ἐξ ἀενναοῦ πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ πρήνης ῥεῖθρα, οἱ Πιστοὶ ἀταρυόμεθα.

Θ Αυμασιάτις τοῖς σοῖς, ἐκόπως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλήσας φυήσεσθαι, αἱρέσεις θεώμενος, προανατρατεύσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα. Θεοτοκίον.

Τ Ὸ θάημον τῶν δεινῶν, τραυμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ· καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἑστεφάνης σήμερον.

Τ Ἑράρχαι μέγιστοι τῆς ἀσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρᾶτε τοὺς μέλποντας· σῴζουσι Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκ.

Τ Καπαλήπτῳ σε χαρᾷ, καὶ θείᾳ ἀτρῤῥήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν, ὁρανώσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σας Οἰκτίρμων, ἔδαξας ὄντως φαεινὰς τὰς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν Κόσμον καταυγάζοντας, σοὶ Ἀθανασίῳ τῷ Παντόφῳ, Κυρίλλον τὸν Θεῖον. ταῖς αὐτῶν ἐν ἱκεσίαις, αἱρέσεων ξέαρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν τᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ. καὶ φωτὶ τῷ φερτῷ, τῶν Πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι. Σῶσον Οἰκτίρμων τοὺς τίσι τιμῶντάς σε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου.

Ξ. Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα ζῆν λέγω. Οἱ γὰρ Δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες. Σιγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγα, Ἀλλ' ὁ τελώτης τῆς σαρκὸς Κτίσις. Τάρχυσεν ὀγδοάτῃ νέκυν Ἀθανάσιον δεκάτῃ.

Οὕτων ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου. Καὶ ἐν τῇ κτ' Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, μήτω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας, καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν Ἄρειον κατήχισε. Μετὰ δὲ τὸν τελευτὸν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσας, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται, καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἀναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γεγονὼς Θεοφίλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ διάδοχος. Γέγονε δὲ προσάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου τῆς Τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κτ' τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς ὢν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ξεδήμησεν.

Ὠδὴ ζ'. Θεῷ συγκαταβασιν.

Ὁ Μότιμον σωίθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον Μονογενῆτε Υἱὸν, ὀρθοδόξως κηρύξας, Ἀθανασίας Πάτερ ἐτώνυμε. αὖθις διδάσκας τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυὲς καὶ Ὁμοούσιον.

Ἰδιόσκαλον Κήρυκα, Ἱεροφώτων τὸ τερπνὸν φῶς, διαγγέλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι περάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γενήτωρ σε, τοὺς παρασμοὺς κτ' σὲ ἐτανετάνετο.

Οἱ κίνδυνοι ἄπαροι, ὃς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς Ἀσεβείας, οἱ ξένον δὲ ὡσαύτως ἄπαροι. καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παίουσι, πρὸς δὲ σαυτὸν ὡς μαγνήτης ἕλκες ἅπαντας.

Ζενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ξερρίζας, Τριάδα ἐθεολόγησας Ὑποστάσεων· Θεότητος δὲ Μονάδα, ἢ ἔψαλλες· Ἅλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μεγαλύνομεν τὸν Ἄχραντον, καὶ Παναγίαν αὐδοφημήσωμεν. διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νᾶν δωρεῶν, ὡς ἐκ χαμαίρρους τῆς Θεότητος. ὧν ἀσεβῆ λογισμῷ, νῷ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ η'. Ἐκπλασίως κάμινον.

Ἔραρχῶν ἀγλαΐσμα, ἄκλειες Ἀθανάσιε. Στύλε τῶν φωτὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα. Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας Σάλπιγξ χρυσῆ· βίστε μονήρης, ἀκριβὴς Νομογράφε· ἡμῖν συνεορτάζοις, Ἱερᾶς καταρτίζων· λαὸς πιστὸς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος. τοὺς γὰρ πρακτικοὺς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμως ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους. διὸ αὐυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθανάτου ἐκτήσω, τιμὴν μνήμιον εἰς αἰῶνας.

Γ' λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστικὸν Θεόλεκτε, τιμὴν Ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου. τιμὴν πλάνην ξέωσας, ταῖς σαῖς ὑπεροχαῖς τυχικῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ὧν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν Θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα αὐυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀδύτου γέγονας, εὐδιάπτωτον Παναγνε. Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγεννηκας, φωτίζων τὰ σύμπαντα, Θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. οἱ Παῖδες Ὑμνογράφοι, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔξεσι ἐπὶ τούτῳ.

Ἐλάμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπὴ· ξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντὴ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάτερ ὃς ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ. Ἐξ Οὐρανὸς γὰρ ἔχηκας, ἄνωθεν τιμὴ ἔμπνοσιν ἀληθῶς. διὸ ἐκ ἔσβεσέσε, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τιμῶ μνήμιμω πάφος Ἀθανάσιε.

Ὡτὶ τῷ Τριημηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τὴν λαυγέσερον νυῒ ἑλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σὸς ἀνταναπλάσας αὐγοειδῆς, διαφανὲς ὡς Ἕσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμπεις ἡλιακάς. καὶ σοὶ συρήσαις μάκαρ, καὶν μέγα καὶ βέβαιος, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτήμενον. Ἱκέτευε δυσωπῆμόνσε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἱκέτδε· διὰ Σταυρὸς, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ. τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίστει, κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, ἀρμόσατε τῷ Κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε. Ὃν.

Ὡτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε τραυσμάτων με τὰς σαρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσσα. ταῦτα γὰρ ὡς θέλεις, νυῒ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἑξαποσιλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἧς Ὑστερθέν πάνσοφοι, ἀνεδάχθητε Μύσαι, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε Μάκαρ. καὶ Κύριλλε Θεοφάντορ· Ἄρρον καθελόντες, καὶ σωὶ αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεσόριον αὖθις τὸν δυσεβῆ, καὶ σωὶ τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην, τῇ δυσεβῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὄρος Θεὸν Παναγίαν καὶ Λυχνίαν καὶ σάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Ῥάβδον τε καὶ Πυρεῖον· καὶ Θᾶον Θρόνον καὶ Πύλην, καὶ Ναὸν καὶ Παστάδα, ὑμνήσωμεν Θεόφρονες, τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον. Ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ εὐδόσει.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν, ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι:

Ἡ τῇ λόγων λαμπρότητι, τῇ ἐνθέωσε Ὁσία, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται· καὶ ἀσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι· καὶ τιμᾷ χρεωσικῶς τὴν τανέορτον μνήμιμόσε, Ἀθανάσιε· Ἱερέων τὸ κλέος ἀσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας Κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Οἷς πυρίνοις σε δόγμασι, τῇ αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη Πάνσοφε. τῇ νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται γράπλμα, ἀπαθέντων δυσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε, σοῖς ἐν δόγμασι, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῇ τιμῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσάσε.

Ἧς Χριστὸν ἀπεδίωξας, νοητὲς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας ῥάβδῳ τε τῇ δογμάτωνσε· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐπέχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτδε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τὲς ἐν τίσει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀσεβάσον μνήμιμόσε.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἦχος γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ Μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ Πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς δίωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Οἰκουμένην· φαιδρῶς πάντες Πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τὸ καλὸς Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τὲς ἱερὲς αὐτοῦ πόνους, ὅτως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ'.

Ὁ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον Ἀρείσεα, ἱεροπρεπῶς δόφημήσωμεν. ὅτος γὰρ τῇ αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς Ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεσήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης· ἀριθμῶν δ' σεβῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον, διὰ τὴν τῇ Προσώπων Ἰδιότητα· καὶ πάλιν σωμάτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. καὶ χερουβικῶς Θεολογῶν, πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νυῒ. Θεοτοκίον.

Εἰ βάλεται ὁ Προφὴς, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον δὲ, καὶ Εὐαγγέλιον ζήτα τοῦ Χρυσοστόμου τῇ ιγ'. καὶ τοῦ Νοεμβρίου Μηνός.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἕνα Ὅσιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ.

Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίᾳ τῆ Μεγάλῃ.

Ἐπαίρας ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐπαγγελίᾳ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἤχωμεν ζ. ἡ. κ. ψάλλομεν ζ. ἦχ. ά.

Παυλίφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σαλπὶς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τῆ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος σάρας, Ἰωάννε· τότε γὰρ, ἐδέχθης ζηλωτὴς καὶ ἐκμαγεῖον, ἀκτήμων. ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας τοῖς ἀπείροις θαύμασι. Δίς.

Πάτερ Εὐθύμιε καρτὸς, ἔφυς μεὶ σαρώσεως, ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος. ἐκ γὰρ τῆ σπέρματος, τῆ πνευματικῆ σε, μοναζῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ τελὶν ἀδιόδευτος. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος αὐυπέρβλητος, ἡ πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεως, πρὸς ὑψηλοπάτην, θεωρίαν ἦλασας, Σοφίας γεγονὼς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, εἷς σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν. ᾧ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα ζ. προσόμοια, ἦχ. δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστης κλήσεως.

Ἐκ νηδύος μητρὸς Ἡγιασμένος, ὅτε τὸ ταυτέφορον Ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπαγομένην, ἀνετρόφως σε προεώρακε, τότε Παμμακάριστε δῶρον θεόδοτον, τῆς Εὐθυμίας Φερώνυμον, μεμυημένως σε, τὴν τῶν φυσαύτων λύσιν κατήφεαν. ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἐλήρεησας· οὗ ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ἐκ Χαρισμάτων ἐνθέων τετληκμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ ἐρῶν, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείας, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης Πηγὴ, διατροφήτε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σὺ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· οὗ ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας, σὺ ὁ μὲν ἰσάγγελος Βίος Κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος τῶν αἱρεμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι. ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος, Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύο Φύσεσι γνωριζόμενον, καὶ τὰς Συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῶν Εὐαγγελίων Χριστῷ· οὗ ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. γ.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ, ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας Εὐθυμίας τῶν τιμῶν. μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραίωμα, τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θτ. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτα Δεκεμβρίου ι.

Εἰς τὸν Λιτὸν, ζ. Ἰδιόμελα, ἦχος β.

Γερμανῦ.

Εὐθυμῆτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν ὁ Ἄγγελος Κυρίου. ὅτι Παιδίον γεννήσεται ὑμῖν, Εὐθυμίας φερώνυμον, ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα. καὶ ἐκ παραγόνων δὲ Ἄγγης σωτηρίου, Πάτερ Εὐθύμιε. Ὁ αὐτός. Τὸ Στιχηρόν.

Ψυχωμένος τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων. ἐν μὲν θλίψεσι, μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος· ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ Εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς, καὶ μέτριος· καὶ τὸ παρὸν τοῦ βίου τὸ ἄσατον πέλαγος σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατώρμησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ἦχ. δ.

Ἔλαμψαν τὰ καλά ἔργα σε, ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν Οὐρανῷ, Χριστὸν θεράπον Εὐθύμιε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σε Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ ταυτοίων κινδυνῶν.

Εἰς τὸν ζ. ζ. προσόμοια. ἦχ. πλ. δ.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὡς Εὐθυμίας ἀρχὴ, τῆς Ἐκκλησίας γεγονὼς Πάτερ Ὅσιε. τῇ σῇ γὰρ γεν-

νήσει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νήσα τάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμὰς, ἐκ Θεῦ προνοίας ἀπεκρύσατο· διό σε φερώνυμον, ὀνομάζω Εὐθύμιον. τῷ ἐρανίων Οὐσιῶν δὲ τὰ Τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τῦ βίυ λαμπρότητι. οἷς καὶ σωσαυλιζόμενος, Φωτός τε πληρύμενος, καὶ παναλβίυ, καὶ θείας, ἀναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ.

Ἀ Ἄβδω τῇ τῦ Σταυρῦ σφιγχθεὶς, τῆς ἀνομίας τὰς χαμαρρόας ἔξήρανας. χαμαρρόαν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ παραδείσυ πηγὴν, νοερῶς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίας. ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας. ἐπιῤῥοαῖς δὲ, Θεόν Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος ὥσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον, καὶ Στύλος πυρίμορφος, ὤφθης Θεόφρων, καὶ πλήρης, φωτοειδῆς ἐπιλάμψεως, Χριστὸν ὃν δυσώπα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Ὅ Ντως ἕως σκιυῆς θαυμασῆς, ἕως τῦ οἴκυ τῦ Θεῦ Παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσα, καὶ ἄφροσυνῃ ψυχῆς, εὐθὺ ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος. καὶ γλυκείας ὑμνήσεως· καὶ τῆς ἀφράστυ, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γευσόμενος ἐν μεθέξει Εὐθύμιε. ἧς μόνης ἐφιέμενος, τιμὴ σάρκα ἐνέκρωσας, ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δημοσιᾳ κοσμούμενος· Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α.

Ὅ Σιε Πάτερ, ὃν ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐδὲ τοῖς βλεφάροις σε νυσαγμὸν, ἕως ἂ τιμὴ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τῷ παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας τῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς Ὁμοουσίυ Τριάδος Θεράπων γενόμενος, Μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Τροπάριον, ἦχος δ.

Τ Ὴν φρένα ἔρημος ἡ σὲ τέκτυσα, ἐύθυμησον ἢ σὲ ὠδίνυσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῦ Πνεύματος· ἀσεβείας φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀριθμόν σον τιμὴ ζωῇ ἡμῶν.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ψαλμ. ἦχος δ.

Ἐ πεφάνης σήμερον.

Ὡ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς Ἀστὴρ ἔξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τὰς ἀδιαλείπτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐ Ξ Αἰγύπτυ ἤρανας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν Κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαιναῖς σε ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, τῶν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐ Ν τῇ σκέπῃ Πάναγνε τῇ σῇ Παρθένε προσφυγόντων δέησιν, προσδέξαμένη παρ' ἡμῶν· μὴ διαλίπῃς πρεσβεύσα, τῷ Φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τὰς ψύχας σε.

Μετὰ τὴν β. ψαλμ. στιχ. ἦχος πλ. α.

Τὸν στρατάρχον Λόγον.

Ἀ Σ φρονητίδας τῦ βίυ ἀταρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τιμὴ ψυχὴ καπελάμπρυνας, καὶ θαυμάτων ἐκ Θεῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῷ ψύσαντι σε. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀ Ναγία Παρθενε ἡμᾶς ἐλέησον, τὰς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τιμὴ Εὐπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τιμὴ θερμιύσε νῦν αὐτίληψιν. δυνάσαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τὰς πάντας σώζειν ὡς ὅσα, Μήτηρ Θεῦ τῦ Ὑψίσε, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις, ἀεὶ λῳωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, στιχ. ἦχος πλ.

Τιμὴ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μ Ὴν πτωχείαν τιμὴ ὄντως τῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένε τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἠγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε· τῦ γνωσικῦ γὰρ ξύλε, γλυσάμενος Ὅσιε, τῷ Μοναζόντων ἐδάχθης, Διδάσκαλος εὐθέος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως, Σημειοφόρε Εὐθύμιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε, τιμὴ Ἁγίαν μνήμιν σε. Δίς.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθενον ϗ μόνιμ ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ ϗ ἀνθρώπων· τὸ γὰρ τῦρ ἐσκίρτησεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. ϗ ὡς βρέφ☉ θηλάζεις, τὸν Κτίσιν ϗ Κύριον. ὅθεν ϗ Ἀγγέλων, ϗ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παναγιον Τόκον σε, ϗ συμφώνως βοῶμεν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, ϗ πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γαρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σε.

Οἱ Ἀναβαθμοι, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶ τετάρτω ἦχε. Προκείμενον, ἦχος δ.

Τίμι☉ ἐναντίον Κυρίε.

℣. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ζήτα ἐς τὸν Ὀρθρον τῦ μεγάλε Ἀντωνίε. ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῦ σῦ Ὁσίε.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον ἐς ἦχον πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε ἐς ς'. μτ' ϗ Εἱρμῶν, ϗ τῦ Ὁσίε οἱ δύο ἐς ή. Ὁ πρῶτος, Ποίημα Ἰωάννε τῦ Δαμασκηνῦ· ἀ ἡ ἀκροστιχὶς μτ' ϗ Εἱρμῶν.

Ὅλβ☉ πέφυκας γηγενῶν Εὐθύμιε.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, Δεδοξασμένε Κύριε. ὢν χαρὰ γαρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκτίσω Φιλάνθρωπε.

Τὰς τιὼ κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεῦ ἐπαγγελθεὶς, ϗ πρὸ τῦ τόκε σε δωρεὰ, Εὐθυμίας φερώνυμος.

Ὀᾷ χαρίσηλον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστὸν, ἐκ Θεῦ ἀρίστης Εὐθυμίας προάγγελον.

Ἕτερος Κανὼν τῦ Ὁσίε. ἀ ἡ ἀκροστ.

Ταῖς σαῖς προσλιταῖς Παμμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Ποίημα Θεοφάνες, ἦχος πλ.

Ἁρματηλάτιω Φαραώ.

Ταῖς προσλιταῖς σε ϗ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεὸν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέδασον, Εὐθυμίας ὑπάρχων, ϗ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῇ Παμβασιλεῖ ταμεύομ☉.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόδοτος, ϗ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πάτερ, τάσας ἐναπέφηνας, ταῖς Ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τιὼ κλῆσιν, καταλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς Εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἱκετηρίᾳ ϗ δεήσει χαρώμενοι, οἱ σοὶ Γενήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζεσι· ϗ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μιωύον, τῆς Εὐσεβείας τιὼ ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον.

Γ' ἐκ παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· ϗ πρὸς αὐτὸν βλέπων, ϗ καθοδηγούμενος, ζωστοιοῖς προσάγμασι, τοῖς αὐτῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἦρθης μετάρσιον, τὸ τῇ ἀρετῶν διαπέτεως. Θεοτοκίον.

Ε' Θεομῆτορ προσασίαν ἔχοντες, ὁ δαλιάσομεν, τὸ τῇ ἐχθρῶν σίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς Εὐσεβῶς δοξάζεσι, τὸν ἐκ σῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῇ ὅλων ϗ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Καταβασία. Χέρσον Ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει ϗ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῦ Πατρὸς, ἐυτοςάτῳ Σοφίᾳ Θεῦ. ὁ γαρ ἐστιν Ἅγιος, πλυσε Φιλάνθρωπε.

Ε' ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα Ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, ϗ πρὸ συλλήψεως.

Εὐσεβείᾳ, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης τυρέμενος, λογισμῷ παναθεσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε. διὸ θεία χαίρεις σοι ἐπανεταύσατο.

Ἄλλος. Οἱ σεσωσμένοι κατ' ἀρχάς.

Πὸ σαρώσεως τεχθεὶς, τυμματικῆς ἀκαρτίας γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκανθας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε· ϗ ἀσεβείας σπόρον, εὐθέον καταβαλλόμενος.

Ἔργος ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θαυμάτων, Θεοφόρε γεγονὼς τὰς ἀπείρους, προσευπείοχας χαρᾷ, θεοπρεπῶς πεδίονας, ταῖς διδαχαῖς σε Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Ὡφρονεσάτῳ λογισμῷ, καὶ ἀσεβῆ κεχρημένος, τῇ ῥάδιων καὶ φθαρμένων αὐτίκα, τιὼ αἰώνιον ζωιὼ, καὶ τιὼ τρυφιὼ προέκρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Πυρ-

Π Ὑρτολαμπὴ τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένῳ τῷ τόθῳ, τὸ ἐχθρὸ τὰς τυφλέκτας ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημαφόρος γενόμενος. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἥσας τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐτεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν τληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, Εὐλογημένη Παναμνητε.

Κα. ἦχος πλ. Γ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γ Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν ψυχικὴν, ἐκτληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, τοῦ θῶν τὴν ἀφθορον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλαμψιν, προσδέχῃ ἀκοίμητον, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τότε, ἐφράνην Μακάριε. ὅθεν ἐταξίως, τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, ταύτην τὴν ἀέξωον, τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, Θεοφόρε Εὐθύμιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἦν ψυχήν μου Παρθενε τὴν πονηρὰν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πονηρεύμην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν τυθμοῖς ἄδου, ἐλθοῦσαν κινδυνεύουσαν. Φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου γαλήνῃ, παρέχουσα ἄφεσιν· σῷ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθησόν μοι. πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

Κ Κλίνας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, Οὐρανοὺς ἐν σωτῆρι, καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. διὸ πάντες βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριζον, ἐκ σαρκὸς τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐτεδείξω πρὸς Θεὸν, ᾧ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Ῥάθης Χριστὸς τῆς ταπεινώσεως, μεταναίσης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄνω τὸ θεοδόχον γεγονὼς, συσαρκῶσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Ὁμίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἔξεδύσω τὸν βίον, γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακεὶς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον ἔστησας.

Ὠδὴ ε. Σύμεὶ ἰσχὺς Κύριε.

Ὅλον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀθανάτου, δόξης ἐφιέμενος· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀνενδότως κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Γ Υ' τὴν ὁδὸν, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγαπήσας, ὅλως ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς γέγονας Πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Ἐπιφανὴς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γόνος ἠλευθέρωσας, Υἱὸς Θεοῦ, ἀξιοτρεπῶς, τούτους ἀνατλάσας, Υἱοθεσίας Βαπτίσματι· τοῦ Θεοῦ γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε.

Πὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐτεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος. ὃ γὰρ τὴν σὴν, ἔδει ἀρετὴν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατακαλύπτεσθαι. διό σε Φωτοφόρον, ὡς Φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε. Θεοτοκίον.

Χ Αῖρε Σεμνὴ, χαῖρε Παρθενε Πανάμωμε· χαῖρε Ὄρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκιὴ, χαῖρε Κιβωτὲ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα. χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύσαι τρόπον γέγονας.

Ὠδὴ ς. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν ὑπέταξας τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου, ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε, ὄργανον εὐθυλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Ἐγηθὼς διηύυσας τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας Ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σκηπῶν ἀσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνόλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, σύλος τυρός τε καὶ νεφέλης, δεδεγμένος τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος.

Ἄτρωτον ἀθενόντων, ἄγαν συμπαθέσατον, Κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστός σε

Πά-

Πάτερ, καὶ τεκόντων τροφεὰ παράδοξον· παιδάτιὼ ἀφρόνων, σωφρονιζιὼ ἀγνωμονέντων· ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Γυμναθὴς, ἐλεήμων, γνώμιω πατανόφρονα φέρων γεγένησαι, πῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι· καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νεθέτων τὰς φοιτητάς σε. καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Ἀνταχῦ τὰς ἀκτῖνας, τέμτων πῶν θαυμάτων σε, πάντας ἐφώτισας, καὶ μαγνήτης ὡς τερ, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διατελάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, παύτες σε κηρύττομεν, Θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως· καὶ πρὸς τιὼ ἀμένω, πάλιν ζωιὼ ἀνακληθέντες, διὰ πλάγχνα ἐλέες Θεῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέμε, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθῦ ἀνάγαγε, τιὼ ζωιώμε Πολυέλεε.

Τὸνες ὥσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λατρῷ καὶ νιῷ Υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σιώτερψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Θεὸ σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδάτιὼ ἀφρόνων, πονηρῶν πνευμάτων τε διώκτιω, ἡ τῦ Θεῦ Θεοφόρε χάρις σε, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκιωώσασα.

Ἄλλο. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰσιὼ παρὰ Θεῦ τιὼ ἐξουσίαν δεξάμενο, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τύπων γραβλώσεως, ἰώμενος παύτας, τὲς ἐν πίστει σοι προσερέχοντας.

Ἀκάμπος ἀληθῶς, ἐγείρε Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, καὶ πεύθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε. δι' ὧν Βασιλείαν, Οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Πώσω τιὼ ἐπὶ γῆς, τιμιὼ καὶ δόξαν ἀμάραντον· ἀΐδιον δὲ ζωιὼ, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπέλαβες, σκηνὰς ἐρανίες, κατοικήσας ἀσφαλέσατα.

Θεοτοκίον.

Κτεῖναν σε τὸ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γαρ τέτοκας, τὸν παύτα ποιήσαντα, καὶ διακρατῦντα, καὶ σωιέχοντα Παναμωμε.

Κοντάκ. Ἦχος πλ. Δ. Ὡς ἀπαρχάς.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σε, χαρὰν ἡ Κτίσις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σε Ὅσιε, τιὼ Ἐθυμίαν ἔλαβε πῶν πολλῶν σε θαυμάτων. Ἐξ ὧν παράσχε πλησίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀπολύτρωσιν ἁμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν· Ἀλληλεϊα. Ὁ Οἶκος.

Ἐκ ῥαθύμε καρδίας τιὼ ᾄσεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τάτε θαῤῥῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν Ἐθυμίᾳ καὶ σπεδῇ πολλῇ τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ τᾶσιν ἐξάτω αὐτὸ τιὼ πολιτείαν καὶ τιὼ γένησιν· καὶ πῶς οἱ τάτε γονεῖς ἔψαλλον; τὸ Ἀλληλεϊα.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ κ'. Μνήμη τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίε τῦ Μεγάλε.

ξ'. Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλες ἔταιρε τὲς ξοίες βίε.
Λῆξε βίε Εὐθύμιο· εἰκάδι ἡϋγενέος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Τραϊανῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κτ' Ἀρμενίαν Μητροπόλει. Ἐκ Παύλε καὶ Διονυσίας Ἀγνῶν τινῶν γενηθεὶς, κτ' τὸν μέγαν Ἰωάννιω ἐκ σπερματικῆς καὶ ἀκάρπε γαστρός. ὅθεν καὶ τιὼ κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν, Ἐθυμᾶν τοῖς γεννήτορσιν ὑπὲρ γονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μτ' τιὼ τῦ Πατρὸς τελέτιω, προσάγεται παρὰ τῆς Μητρὸς Εὐπρωΐῳ τῷ μεγάλῳ τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παραυτῦ τῇ τάξει τῶν Κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενο δὲ περὶ τιὼ τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογιὼ ἐπιτήδειος, καὶ παύτας τὲς κατ' αὐτὸν ἀσκήσε, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετιὼ ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τιὼ τῦ Πρεσβυτέρε χαροτονίαν λαβᾶν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων, καὶ Μοναστηρίων τιὼ ἐπιμέλειαν δέχεσθαι. Ἔνατον δὲ καὶ εἰκοσὸν ἔτο ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ εὐτινι τῶν κατ' ὄρο σπηλαίων, μτ' τῦ Ὁσίε Θεοκτίσε συνδιαιτᾶται· ἔνθα χαλετῶν νοσημάτων πολλὲς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ ἕτος, ἐν ὀνόματι Κυρίε, ἐκ βραχέων παύ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίες τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι. Οὐ-

μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει Θεῦ χέρων λύσας ἤξηλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνες γυναῖκας, δι' ἀ'χῆς, ἀ'τέκνες καὶ γονίμες ἀπέδαξε. Καὶ κτ' τὸν μέγαν Η'λίαν ἐκ ἔ·τος θύρας ἀνέωξεν Οὐρανῦ, καὶ τιὶ γιὶ ἀκαρτίαν νοσῦσαν ἰάσατο. Ε'δήλωσε δὲ τῦ Ο'σίε τιὶ εὔδον λαμπρότητα, ἐκ ὁ τῦ πυρὸς σύλ@, ὃν ἱερεργοῦντος αὐτῦ τιὶ αὐαίμακτον Θυσίαν, ἀρανόθεν ἄδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα, καὶ συμπαρεστῶτα τῷ Ο'σίῳ, μέχρι τέρας ἔλαβεν ὁ τῆς Θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας Κοινωνίας μεταχεῖν, νοερῶς καθορᾶν, ἐκ τίς μὲν αὐτῶν μετ' καθαρᾶ σωτηρίας, τίς δὲ ἐπιλωμέν@ πρόσεστι, τῆς παντελοῦς δήτε καθάρσεως ἐκ ἁγνείας σημεῖον ἐςίν. Οὗτος ὁ μακάριος γενόμεν@ ἐπῶν ἑνενηκοντα ἕπτὰ, πρὸς Κύριον ἤξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς Βασιλέας Λέοντος τῦ μεγάλε. Η'ν δὲ τὸ ἄδ@ ἀ'ρετῆς, τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὸ χῶμα λιτικὸς, τιὶ ἡλικίαν ἀ'σαλὴς ἐκ σεμνὸς, τολιὸς τιὶ τείχα, τιὶ ὑπτιώτω μέχρι τῶν μηρῶν καθηκώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων ἐκ ἐγκρατὴς, ἐκ ἦν δὲ, ἀλλὰ τἐναντίον ἀκόλας@, ἑώρα ὁ μακάριος Α'γγελον μετ' τελούντος τιὶ ψυχιὶ αὐτῦ ἑκατὸν ὄντα· ἐκ ἅμα φωνῆς ἀκῦσαι, τὰ κρυπτὰ τῆς αἰχμώης δηλώσης τῦ Μοναχῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῦ σωίαξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ε'κκλησίᾳ.

Ω'δὴ ζ'. Νεοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ω"Φθης ἄσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, τυχὶ καλυπτόμεν@, ὡς θεῖος βοῶν μυσητόλ@· ἀ'λογητὸς ἃ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'μεσοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιεργὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων Ο"σιε τῆς σαρκὸς τῦ Κυρίε σε.

Γ"Να ἐκ μετ' τιὶ Θεάν, Σάρκωσιν Μονογονῆ, ἐν δύο ταῖς Φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· ἀ'λογητὸς ἃ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'λλος. Θεῦ συγκαπάβασιν.

Τ'Σκήσεως ςάδιον, ἁγιωσωίης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδαξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας σύσκιος, τοῖς Α'σωμάτοις κραυγάζων Εὐθύμιε· ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ'Ὸμφαίαν σε δίςομον, ἠκονημένιν Χριςὸς αὐέδαξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, ἐκ τῶν δαιμόνων σφάττεσαν φάλαγγας· ἐκ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατέφραίνεσαν· ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φ'Ωτὸς ἐμφορούμενος, τῦ Γεσθλίε Πάτερ φῶς δ' τερον, τῇ μεθέξει τῦ πρώτε, μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε· τὰς λαμπηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλεσιν· ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω"Σ ὄρθρ@ ἀνέτειλας, δικαιοσωίης Η"λιον ἔχυσα, τὸν ἐκ σκότες τὸν Κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀποκαθαίροντα, Θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾧ ψάλλομεν· ἀ'λογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω'δὴ η'. Παῖδας ἁγιάς.

Θεῷ ἑαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἅ'ψας τῆς σωτηρίσεως τιὶ κάμινον, ὅλον σε Εὐθύμιε, χαίρων ὁλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλτων Χριςῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς τάντας τὲς αἰῶνας.

Υ'ποθετηθεὶς χαίρτι Θεᾷ, ὡς κλῆρον τιὶ τῶν μελλόντων γνῶσιν ἔλησας. φύσεως κρατήσας γαρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωσικῶς πρὸς ἔκβασιν, ἀπάδων Εὐθύμιε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐκ ὑπερυψῦτε, βοῶν εἰς τὲς αἰῶνας.

Α'Μ@. Ε'κπαπλασίως κάμινον.

Γ'Υπνωτικὴν χῶμεν@, ἐγκρατείᾳ Πανόλβιε, πρὸς ὑψηλοτάτιν τολιτείαν ἐφθασας, δοχεῖον γενόμεν@, χωρητικὸν τῦ Πνεύματος, τῦ Ζωτοιῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλησίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελετῶν αὐενδότως· λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς τάντας τὲς αἰῶνας.

Ε'παναςάσων ἔφθασας, τῆς Σιὼν τιὶ ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίες δὲ μονὰς κατιώτησας. καὶ κλῆρον ἀραῖον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων ἄρων, ταῖς Α'γγελικαῖς Χοροςασίαις συμψάλλεις· οἱ Παῖδες ἀ'λογᾶτε, Ι'ερεῖς ἀνυμνᾶτε.

Ο'λολαμπὴς ὡς Η"λι@, τὰς ἐρήμες ἐφώτισας, τὲς σκοτεινομόρφες, ἀπελάσας

δαί-

δαίμονας· καὶ ςύλῳ ὁλόφωτος, ἀρανομήκης γέγονας· θαυμαστοιὲς μαρμαρυγαὶς ἀτοςίλβων, ἀταύςως ἀνακράζων, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε.

Ἐρωτάταις πράξεσι, διὰ βίε κοσμήμενος· τιμῇ ἀρχικωτάτῃ, ἀρετῇ καπώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκεμβὲς ὑτοφήτης, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερᾶς ἀλογᾶτε, λαὸς ὑπερυψᾶτε. Θεοτοκίον.

Ἡ Τμφη Θεῦ Παναμωμε, τὰς πρὸς σὲ καταφλόγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρτασον· καὶ τιμῇ αὐτοδέσποτον ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίαις παράσχε, ταῖς τίσα μελῳδέσαις· Ἱερᾶς ἀλογᾶτε, λαὸς ὑπερυψᾶτε.

Ὠδὴ Θ'. Μετὰ τόκον σε Ἀγνή.

Ἀμάτων σε τηγῇ, καὶ πρὸ θανάτε καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον ἀμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴ μακαρίζομεν.

Πιγάῳ Βασιλᾶ, τὸν ἐν ὑψίςοις ἁρμόσαντα ἀτέργασαι, καὶ βαρβάρων καὶ τῇ τοίμνῃ σε, καὶ τοικίλων ταρασμῶν, Πάτερ ὅσιε.

Ἄλλος. Ἐξέςη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Γνώμσε Χριςός σοι τιμῇ πρὸς αὐτὸν, τολυέρασον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσῆ, πάλαι τῷ Θεότητι· ἔμιμητὴς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τιμῇ θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύπως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τὰς ἐναντίας τροτωσάμενος.

Ῥύαγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα ἃς ἔλη ἐγείετο, ταῖς προσλιχαῖς μεταςκλαθῆσα Πάτερ ταῖς σαῖς. ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτῃ κατοικῆσι τοταμηδὸν, ἡ χώρα Ἰορδανὴς, ἐξιώθησεν ὡς κλῆρον, ἀρδόμενή τοῖς σοῖς δάκρυσι.

Ἐπέςης ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, ἀρετῶν ἐτοχέμενος ἅρματι, πρὸς Οὐρανόν. ὅτε τὸ τολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε, καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεςηκὼς, μνημόνευε τῶν τίσα, τιμῇ μνήμῃ σε τελέντων, τιμῇ φωτοφόρον καὶ ταυίερον.

Βίος σε Παμμάκαρ ἀγγελικὸς, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρων ὑτέρλαμπρος· ἡ δὲ ψυχὴ, φωταδεςάτη Θεοαδὴς. καὶ ἀσεβὴς ἡ τίσις σε. θεῶν γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς, ἐγνώς Θεοφόρε, καὶ Κήρυξ ὀρθοδόξε, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Κέτιω σε καὶ πρέσβυ πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβεύσόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀτοκοτὰς αἰτάμενον, θάνς μιμησάμενον οἰκτιρμὸς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλτίδι τῆς πρεσβάας, τῆς σῆς Θεόφρων ςηριζόμενος. Θεοτοκίον

Ὡτήριος γενῦ μοι τύργος Ἀγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀτάργων τὰς φάλαγγας, καὶ ταρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδυίων ἀτοσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τιμῇ ἔφοδον, τόρρῳ ἀτελαύνων καὶ καθαραὶν, διδὺς ἐλευθερίαν, καὶ θάων χαρισμάτων, τιμῇ ἀφθονίαν ταρεχόμενος.

Εἱ ἑξάτοιχαλ. Γυναῖκες ἀκατίθητε.

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τάλαι, καὶ Σαμυὴλ Θεοφόρε, Προφήτιν θᾶον δείξας σε, τερατεργὲ Εὐθύμιε, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκιμε. μεθ' ὧν μνημόνευε παύτων, τῶν σὲ τιςῶς ἀυμνέντων. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Παναίμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποςάσει, τίκτας Θεὸν ἀτορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυρῦ θελήματι· καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰχῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, ἦχος πλ.

Ὦ τῆς Παραδόξε θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιτὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριςῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας εὐδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν Πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας· ὦ τίς ἰσχύσεν, ἐξιςᾶν ἀοίδιμε τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τιμῇ θερμότητα, τιμῇ πρὸς τὸν Κύριον; Δίς.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης καινὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, ὀρθοδόξων ἤδυσμα, καὶ λαμπρὸς Οἰκουμένης φωςήρ. τῶ γὰρ δολίε ἐχθρῶ ἐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. ὦ τῶ χαρίσματος, τῶ ἐν σοὶ Μακάριε, δι' ὃ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τιμῇ τῶν δαιμόνων ὀφρυῖ.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν, τιμῇ ψυχιμῇ ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσα Ἅγιε, τὰς αἰσθήσας ἐκάθηρας, καὶ ταῖς ἀταύςοις ἀχαῖς ταυόλβιε, τῆς ἀθανάτε ζωῆς ἠξίωσαι. ὦ ἐγκαλλώτισμα, Ἀσκη-

τῷ ἀοίδιμε· σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αὐλὰς μονάς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ.

Ὧν Μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε. διὰ γάρ σε τὴν τρίβον, τὴν ὄντως δι' ἧς ἐβάδισας, τρέχεσθαι ἐγνώμεν. μακαρίζομεν, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῖς θεμελιώσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συμμέτοχε. Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὁσίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμ. ἦχος βαρύς. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

στ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ. καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀλληλουϊάριον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ζήτα τῇ ιζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κά.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον, καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξενίης· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ζ'. ᾠδ. καὶ ψάλλομεν ζ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Παναοίφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πατέρ Γρηγόριε τὰ σὰ, χάλη ἐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολογίας γὰρ, καὶ δόγματα, καὶ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Πατέρ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον, ἀρετοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθλίττῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, αὐέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον· ὃ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεῖας ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Πατέρ Γρηγόριε Θεῷ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, τίσις μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν δίλατον, παῤῥησίαις προσδοκᾶς, τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύειν Οἰκτιρμόνα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ.

Γρηγόριε γλῶσσα σὲ πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐμηχέσατο, τοὺς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίσῃσι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ δείκνυται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν ἀναφέρουσα. διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. ζήτα Νοεμβρίῳ ιγ'.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ζ'. ἰδιόμ. ἦχος α.

Ἀναστάσιμον.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ νομίμως καθηραμένος, τῷ τῆς θεολογίας

ὅρα προέβης, τὰ Θεῖα μυσαγωγάμενος, Θεοφαύτορ Γρηγόρε. καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν Θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα. ᾗ προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ὁ γῷ Θεῷ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας ἅλυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ Θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, Τριμμάκαρ Γρηγόρε. καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς Δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον. διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες Γρηγόρε Θεολογίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ τυφλὴ γλῶσσα σου, Θεορρῆμον Γρηγόρε, τοὺς Θεομάχους ἐνέπρησας τῷ αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας. Θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδέχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· καὶ γράμμασι διατυπώσας, τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἐκδιδάξας, τὸν περίγειον Κόσμον ἐφώτισας, καὶ πρεσβείαις ἀταύτως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ΄. ὁ αὐτός.

Ἦν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέλγισρον, καὶ ὀρθοδόξων ἦδυσμα, τὸν δεύτερον Ἐπισήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασιν ἑπόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, Θεολογικοῖς ὕμνοις προσάτωμεν· σὺ γὰρ ὁ τοιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν Γρηγόρε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σὺν Παύλῳ χορεύας, καὶ πρεσβεύας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πρεσβεύσαν Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ξ. ψαλ. προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς;

Χαίροις Θεολογίας πηγὴ, καὶ Θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' ἀσεβῶς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν· ἐνίζομένην τῷ ταὐτῷ τῆς Θεότητος· τελουμένην δὲ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι. βίου μὲν καθαρότητι, καὶ λόγων λαμπρότητι, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν ταναγίαν Θεότητα. παρῆς ἐκτεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπητα τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Τὸ στόμα σου λαλήσει σοφίαν.

Τὴν γλῆν θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας. τηγανὸν δ' ἀταυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομένας ὡμίλησας. διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τελεσθὲν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα τελεσίως, τὴν οὐσίαν ἐχώρησας. διὸ νῦν ἐκδυσώπητα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ σὺν πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος. ὁ τᾶσαν διφραίνων Πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι. τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος. ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ εὔνομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐρμήνορος, εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἑρμηνεύσασα. Χρισὸν νῦν δυσώπητα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἀς καρδίας τῶν πιστῶν, γεγηθυίας τῇ γλώττῃ σου Γρηγόρε, ἀσεβείας ἐν αὐταῖς, φαντασίας ἐβλάσησας καρτερὰς τῷ Θεῷ· τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις τροφίζον ἐκτεμὼν, καὶ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα. διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια· ἡ Θεία Λύρα, ὁ χρήγορος ὀφθαλμὸς, τῶν τοιμένων ὁ Ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής· πρέσβευε ἐκτενῶς Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος α΄.

Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τοὺς τῶν Ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησαν· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν α΄. ψαλ. τὰ ἦχ. γ΄.

Θ ᾄσας Πίστεως.

Εἶαν ἑλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄῦλον ἠσκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διε-

πρεψας. ὑπερφυῶς γδ' τραυώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τιμὴ πίστιν ἐσήμξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως ὰκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σε· ἀλλὰ Θεὸς ἐναυθρωτήσας μεμένηκεν, ὁ μητρῶον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας τανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τιμὴ β'. ᾠδὴ. κα'. ἦχος πλ. α'.

Τὸν στρατάναρχον Λόγον.

Τρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας. τὴν Ἀρείου δυσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς ἀσεβείας αἱρεσάρχης, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθαίροντας. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι. τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς σῶσον Παναμωμε. καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, ἀρχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε· καὶ δέξασθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. καὶ ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γηλιταίων τὴν πλάνην τῶν δυσεβῶν, τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέτεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδυίοντα, καὶ τυφῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγασε· τῇ Τριάδι λατρείαν, ἐν μοναδὶ Θεότητος. ὅθεν τὸ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέρησας ἀπαίζεσθαι, χετικῶς τὸ ἀνθρώπινον, Θεολόγε Γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅταν ἔλθῃς τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, προβάτοις μου σύταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον, καὶ ἐξωτέρω σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀληθῆ δοῦλον, ἐξάρπασον δέομαι. ἵνα εὐχαριστῶ, μεγαλύνω τὸν τόκον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε Πανάμωμε. καὶ βοῶσι γηθόμενος· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν τεταρτῶν ἦχος. Προκείμ. ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν.

στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ιγ'. τῶ Νοεμβρίου μηνὸς, εἰς τὸν Ὄρθρον. Ο' Ν'. Δόξα. Τοῦ τῶ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Τοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ ψάλλομεν τὸ καρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τριμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ· ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν παυδίφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβεύοντα, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. ᾧ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Θεορρήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δίτερον, τὸν σύλον τοῦ φωτὸς τὸν ἐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τότε λόγων οἱ ἐρασταὶ, πόθῳ συνελθόντες, ἀφυμνήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα.

Ὁ Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμυθήμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρὶ, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσασσε τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιμένος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, εἶα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε. Θείων.

Θεοῦ σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ Γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ Κεχαριτωμένῃ, καὶ ὑπὲρ νοῦν, τόπῳ εὐωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἁγνὴ, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Καταβασία. Χέρσον Ἄβυσσοτόκον.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυζάνουσαν, τῶν Θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ

ἐπλή-

ἐτλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ, Ἅγιος ἐ Κύριε.

Ὁ Τῆς Ἀσεβάας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὔσημος, Θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ῥ Ἡ πηγὴ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπινοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τελεσιουργάτορα σοφίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς Κτίσεως, τὸν Βασιλέα τοῦ ἅπαντος, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγείνησας, εἰς σωτηρίαν τοῦ ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Φῶς. ἦχος πλ. Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε Ἐνοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός· καὶ φρόνημα εὔθεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέστηρας. τοῦ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κε Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τύπων σεμνόμιλος, ἀνεδάχθης μακαρίε, Θεολόγε Γρηγόριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅταν ἐλθῇ τὸ κλῖναι πᾶσαν τῷ γῷ. Ζήτει ἄνωθεν εἰς τὸν Πολυέλεον.

Ὠδὴ δ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὑ Σης τῆς Γαλάδος γεγονὼς, τῇ ταύτης κατελάμψωσας, τῷ Οἰκουμένῳ ἐπιγνώσει σοφέ. δογμάτων μαργαρυγαὶς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας. ὧν μελετῶντες φῶς, πάντες ἀσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ὄρθρος ἀσεβάας φανὸς, ἀκτῖνα τῷ τρισήλιον, ἐνδεδεγμένος ἐξανέτειλας· καὶ νύκτα τὴν ζοφερὰν, δυσσεβῶν αἱρέσεων, ἀγλὴ τοῦ σοφῶν σε διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχὰς, Πάτερ τοῦ τιμῶν κατεφαίδρωσας.

Ὅ Οὗ τὸν ὑπερέσιον τηγῷ, τὸ Λόγε καὶ τὸ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου θεολόγῳ βροντῇ, παμμάκαρ θεολογῶν, ἀσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτοῦ μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτε θεότητος.

Ἀ Νῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τοῦ κάπω μεθισάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφισάμενος, καὶ πλάκας χαρᾷ Θεοῦ, γεγραμμένας, δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω μυσαγωγὲ, τοῦ ὑπερκοσμίων Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ν Ώμη τὸν πεσόντα τὸν Ἀδὰμ, ἀνέσησας Παναμωμε, τῷ ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωῷ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἀγνιοθέσης Πνεύματι· καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θεοτέραν, ἀκήρατόν τε τρυφῷ, τὸν ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Ὠδὴ ε. Θεὸς ὢν ἀρρύτης.

Ῥ Ἡμάτων ὁ φθόγγος ὁ θεῖος τοῦ σῶν, καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ εὔθεος, τῷ γλῷ πᾶσαν ἐτέθραμεν, ὡς πάνσοφος ἀσρατῆς, Γαλάδα ἐν Μοναδι, Μοναδα ἐν Γαλάδι, προσκυνᾶν Θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ἡ Ῥάθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τοῦ λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προετίμησας τερπνῶν τοῦ ἐπὶ γῆς. διόσε τῷ σεφάνῳ, Παμμάκαρ τοῦ χαίρων, ἁπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπεργάσατο.

Ν Ωσῶς σὺ τὸν ὄντα ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾷν Θεορρῆμον ἐτόθησας· καὶ τότε τὰ ὀπίσθια τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς, ἰδὼν κατηξιώθης· καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον. Θε.

Ὁ Πάλαι τῷ Εὔαν μητέρα τῷ σῷ, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάπωται· ἐκένης τὸ κατάκριμα, καὶ τῷ παρακοῇ, προδήλως θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τοῦ ὅλων, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ς. Στλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ῥ Ἑίθροις τοῦ σοφῶν, δογμάτων σε πάνσοφε, Ἀρεὸς τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατεξήρανας, ἐν γαλωνῇ φυλάττων τῷ τοίμνιῷ σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικῷ κιβωτὸν, ἣν πέρ ἀσεβάας ἀπέρματα, ἐμπατέθη τὸ κάλλος τοῦ λόγων σου.

Ἵ Να τῆς σεπτῆς, Γαλάδος τῷ ἔλλαμψιν, πλατύσῃς τὸν νοῦν, Πάτερ ἐσίλβωσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος. εὔθεν καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδάχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ὅ Λος συγκραθεὶς, τῇ αὐγλῇ τοῦ Πνεύματος, ἐγένου φωστὴρ, Πάτερ ὁλόφωτος,

τῇ λαμπρότητι, τῇ σῶν λόγων φωτίζων τὰ τέρατα. καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι, τέρτων τιὼ τερτνιὼ ὁμήγυριν, τῇ τιςῶν Θεολόγε Γρηγόριε.

Ἡ Ε Σαμυὴλ, θεόσδοτος τέφιυας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακάριςε, σωφροσυνῃ ἁγνείᾳ κοσμέμενος· καὶ τῇ τῆς ἱερωσυνης ταναγίᾳ ςολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάςῃ καὶ πλάσματι. Θκίου.

Ὁ μος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γραφόμενον τρὶν τὸν ἀτερίγραπτον, τῇ Θεότητι, προεγνώσθης Προφήτας καὶ πρότερον, Μητροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε. σὺ γὰρ τὸν ἀτερίορισον, ἐν γαςρὶ σὰ ἀφράσως ἐχώρησας.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Η Παρθένος.

Θεολόγῳ γλώττῃσε, τὰς συμπλοκὰς τῶν Ῥητόρων, διαλύσας εὔδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ὑφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐςόλισας· ὃν καὶ φορέσα σὺν ἡμῖν κράζει τοῖς σοῖς τέκνοις· χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς καὶ ὑψηλῆς σοφίας σε, ἐμπλησόνμε τὸν νοῦν τὸν πτωχὸν καὶ παλαίτωρον, ὅπως ἀυμνήσω τὸν βίον σε Πάτερ. ὁ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σωίεσιν, ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω σοι· καὶ ἐκ τῶν πλήτε τῶν ἀρετῶν σε, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμὰς, καὶ ςεφανώσω τιὼ σεπτιὼ καὶ ἁγίαν κορυφιώσε, σὺν τοῖς τιςοῖς ἀνακράζων· χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κέ. Μνήμη τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσαντινοπόλεως τῶ Θεολόγε.

ξ. Θεῶ γινώσκειν ὀρθοδόξως ὄσίαν,
Χριςιανοῖς λεγάτον ἐκ Γρηγορίε.

Εἰκάδι Γρηγόριος Θεορρήμων ἐκθανε πέμπτῃ.

Ὁ Μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐάλεντος. Ω Πατρὶς μοὶ ἐτίγη, ἡ δὲ πέρα τῶν Καππαδοκῶν· ὀρένι δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατέρες δὲ αὐτῷ Δ πατρίδαι τε καὶ δίκμοι, Γρηγόριος, καὶ Νόννα. Οἱ τὰ εἴδωλα πρότερον δὲ ἀγνοίαν ἐσέβοντο· γοννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τῶ Ἁγίε Πνεύματος δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνήσιος Μύσης καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζῶ ὁ Πατὴρ τῶ Ἁγίε καθίσαται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τιὼ ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλος εἰδὶς μετελθὼν, ῥήτωρ καὶ Διδάσκαλος τῶ κατ' αὐτὸν γεγένηται βίε. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν Πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τιὼ ἀδελφιὼ, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτῶ τι συγγράψαντες, ἐκ ἄλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτῶ λόγων ἔλαβον, ὡς ἦτον τὰς ἀφορμάς. Τοσοῦτον ἓν μόνον ἀπᾶν ἀναγκαῖον, ὅτι ἀ ἔδη γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ, καὶ ςήλιω κτ μέρος, ἐκ πασῶν συγκαμεύιω τῇ ἀρετῶν, τοῦτο ἰῶ ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίε γὰρ λαμπρότητι τὰς κτ πράξιν δόκιμος ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτῶ, τῆς σύντε λόγοις, καὶ δόγμασιν. Ὅθεν καὶ τιὼ, Θεολόγος, προσηγορίαν ἐκτήσατο. Ἦν δὲ κτ τὸν τύτον τῶ σώματος, τιὼ ἡλικίαν μέτριος. ὑπωχρὸς βραχὺ μτ τῶ χαρίεντος· σιμὸς, ἔχων ἐτ' ὀφθαίας τὰς ὀφρῦς. ἥμερον βλέπων καὶ προσιών· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἰῶ δεξιὸς, ἔχων συγνότερον, ὃν καὶ ὀλὴ κτ τὸ καινὸν σωῆγε· τὸν τώγωνα ὁ βαθὺς, δασὺς δὲ ἱκανῶς. φαλακρὸς, λαμπὸς ταῖς θριξί. τὰ ἄκρα τῆς γναιάδος, ὡς τετμικεκατνισμένα ὑποφαίνων. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῶ σωίαξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναςασίας ἐν τοῖς Δομνίνε ἐμβόλοις· καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν μεγάλων Ἀποςόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτῶ λείψανον, Κωνσαντῖνος ὁ φιλόχριςος καὶ πανάσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζῶ τῆς Καππαδοκῶν Χώρας, κατέθηκεν.

Ω δὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἀσεβεῖς.

Ὅλος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφανῶς ὁ λόγος σε· ὅλος Γρηγόριε μεσὸς, ἀφροσυνης καὶ φαιδρότητος· θυμηδίας ἐμπιπλῶν τὰς τίσα ψαλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Οἱ τετρωτισμένῳ, τιὼ πηγιὼ τῶν φωτισμάτων ἔφθασας, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀςραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐ-

νομίε

νομίᾳ γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν Νοΐξας καταῤῥάκτας, τῆς Ἀβύσσου τῇ σοφῶν δογμάτων σε· ἀναχομώσας τε πηγάς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας, τὸς τῆς πλάνης ἀρχηγὸς καταστρατόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τριηλίῳ. Θεοτοκίον.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ τόκον, καταβὰς ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς ἀρμωνίας τοταμὸς, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σαγόνας ὑετῷ ἐξαιθημένος· ὁ τῇ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ Βασιλείᾳ, ἀσεβῶς ἐδίδαξας, ὁσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν σύνωσιν. διὸ αὐτεβόας ἀγαλλόμενος· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας Κόσμῳ, τῇ Τριάδι πανσοφε. καθαγνίσας ἐτιμελῶς, τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διανοιαν· ἣν νῦν ἀναμέλπας ἀφραινόμενος· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Λεων ταῖς προσευχαῖς σε τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν τίσει τὴν ἱεράν, καὶ πανήγυριν σε μνήμην ἑορτάζουσιν· ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς τῆς τριαδικῆς μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χαρακτίσας Τριαδικὸς, Θεολόγος ἀνεδείχθης παμμακάριστε. καὶ νῦν ἀναμέλπας ἀγαλλόμενος· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλέσι Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν τῆς Ἀγνῆς.

Ἔμψυχοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ Ἀρχικὴ Τριὰς, ἐν ᾧ ἐθεολόγησας· δεξαμένη σε τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα, καὶ τὰ παλαίσματα· ἣν νῦν Πάτερ παρέχεις, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβις ἄριστος.

Ἰγλὴ τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένη Θεότητος, ἐλλαμπόμενος ἱερομύσα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε τίσει περίσωζε· καὶ τῇ τριὰδι σῶν δογμάτων, θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος· καὶ θεώσεως ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου τόθε πληρώσεως, μεταλήφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια. Θε.

Τοῦ φοβεροῦ σε θαύματος· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι. φῶς ἐκ τοῦ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. ἀλλὰ σὺ φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον· εἷς Θεὸς γὰρ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ. Θεῖον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένε Μαρίας, καὶ Βασιλεῦ πάνσοφε, παρεσῶ τὸ μεγάλα, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν ἀρμονίαν τῷ Κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν· πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτορ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἦχος πλ. δ. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, ἦχος δ.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Λιατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, ἀσείδως τῷ πνεύματι φῶς τὸ ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος φωταυγίαν, Θεολογίας πάντας ἐπλήτισας Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας Φωστὴρ, ταῖς αἰρεταῖς δὲ τῇ λόγων σε, σκοτώδη νέφη, τὰ τῇ αἱρέσεων ἀτεμάωσας· ὅθεν αὐλίζῃ σὺ θα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις σωμίλος. ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ὑπογραφεὺς ὁ τοῦ ἄῤῥητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς

φυῶς διδάσκων Γρηγόριε, ϗ νῦν τηλαυγέστερον ἑπτατολαύων Θεοῦ, τῇ σὲ τιμῶντων μνημόνδε, ϗὶ ὑπερμάχα, τῆς Ἐκκλησίας ὑῶ σωτερότησας. σὺ γὰρ ὁ φθόγγος ἐτὶ ταῦτα, τῆς Οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα· ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὸν Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἐπτονήσας τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλαξι πόρον τὸν εὔθεον, Θεολογίας ἐπλήτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα. ἐντεῦθεν ζιζάνια τυφὶ τῶ Πνεύματος, τὰ τῇ αἱρέσεων ἔφλεξας, Φιλοσοφίας, τῆς θείκης τρεφόμενον ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, ϗ Ποιμὴν Ποιμένων, ϗ δόξα τιςῶν, Ἱερέων φωςὴρ, Οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριςε Γρηγόριε.

Ὦ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον ςόμα σε, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξιώτλησας, τὸ θεῖον νάμα, ϗ τοῖς τιςοῖς ἀφθόνως μετέδωκας. αἱρέσεων ἔφραξας, ῥεῦν τὸν ψυχώλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀναίμεσον· ὡς κυβερνήτην, εὗρε ϗ γάρ σε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀτοσοβῆντα ϗὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων τροὰς, δυσεβῶν τὰς ὁρμάς. ὧν μονάδι ὐσίας, τὸν Τριάδα καταγγέλοντα.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀναπαλίν.

Μὴν λύραν τῶ Πνεύματος, τὸ τῇ αἱρέσεων θέλγιςρον, ϗ ὀρθοδόξων ἤδυσμα· τὸν δεύτερον Ἐτιςήθιον, τὸν τῶ Λόγε αὐτόττιν τοῖς δόγμασιν ἑπόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιτοίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσάπωμεν· σὺ ἃ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δὸς ἑαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριςὸς ὑπὲρ ἡμῶν. ϗ σὺν Παύλῳ χορείας, ϗ πρεσβείας ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ῾Μαρτωλῶν τὰς δεήσας προσδεχομένη, ϗ θλιβομένων ςεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σε τεχθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, ϗαὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Λειτουργίαν Τυπικά, ϗαὶ ἐς τὸν Κανόνα, Ὠδὴ γ'. ϗαὶ ς'.

Προκείμενον τῶ Ἑσπέρας, ἦχος α'.

Τίμιον ἐναντίον Κυρίε.

℣. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ;

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιςολῆς Παύλε.

Κεφ. β'. 7.

Ἀδελφοὶ, εἰ ἑκάςῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τῶ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ὧ μὲν γὰρ διὰ τῶ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κτ᾽ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα. ἑτέρῳ δὲ πίςις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι. ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι. ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ εἷς ϗ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάςῳ καθὼς βούλεται.

Ἀλληλούια. Οἱ Ἱερῆς σε Κύριε.

Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, ζήτα ἐς τὸν τῶ Χρυσοςόμε ἑορτὸν τῆς Λειτουργίας, τῇ ιγ'. τῶ Νοεμβρίε, ὅτιοῦν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς'.

Τῶ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, ϗαὶ τῆς σωφροσύνης αὐτῶ. ζήτα τὸν Ἀκολουθίαν ἐς Ὁσίους. Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ'.

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶ Λειψάνε τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινουπόλεως τῶ Χρυσοςόμε. ζήτα πᾶσαν τὸν Ἀκολουθίαν τῶ Ἑσπερινῶ, ϗ τῶ Ὄρθρε, Νοεμβρίῳ ιγ'. τὸ δὲ Κοντάκιον ζήτα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, τὸ Ἠὐφράνθη μυςικῶς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'.

Τῶ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τῶ Σύρε. ζήτα τὸν Ἀκολουθίαν ἐς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ'.

Τῶ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτε Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία αὐτῶ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ϗ ζήτα ἐς Ἱερομάρτυρα. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν, ϗ τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῇ Ἁγίων Ἱεραρχῶν, Βασιλέε τῶ Μεγάλε, Γρηγορίε τῶ Θεολόγε, ϗ Ἰωάννε τῶ Χρυσοςόμε, τὴν γενομένην παρὰ τοῦ Ἁγιωτάτε Μητροπολίτου Εὐχαΐτων, Κυρίε Ἰωάννε.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ℣. ϗ. ϗαὶ ψάλλομεν ℣. προσόμοια, ἦχος δ'.

ς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Α᾽ τῆς χαλκῆς ὄργανα, τὰς κιθάρας τῆ Πνεύματος, τὰς ἀσήμους σάλπιγγας τῆ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἔξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντὰς, καὶ τιμῶ δόξαν τῆ Θεῆ, γνωρίζούσας τοῖς πέρασι· τὰς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννιν, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν.

Δίς.

Ἡς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, ἀσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τὰς δώδεκα τρεῖς Ἀποστόλοι. οἱ ἐξ Ἐθνῶν ἀναβλύζοντες, τὰ ζῶν ὕδωρ ποταμοὶ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι. τὰ μεγάλα στοιχεῖα τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ Κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμήσωσαν.

Δίς.

Οὐκ ἀπὸ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. εἰς πᾶσαν γῆν ἐξῆλθε, καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν εὐθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἄρισα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ σωίσχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Α᾽ τὸ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τὰς τῶ Λόγω Ῥήτορας ἐξυμνήσωμεν, φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἑτοιμοι, ἱκετεύοντες αὐτὰς, παῤῥησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην σαθηρὰν μὲν, εἰς ἅπασι τῆ Οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δίς.

Ἀς μυσικὰς σήμερον τῶ Πνεύματος σάλπιγγας, τὰς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τὰς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, ὁσίαντε καὶ Θεότητα. τὰς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχας· τὰς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Κεφ. ά. 8.

Γάτε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, τῶ Ἀβραὰμ, καὶ τῶ Ἰσαὰκ, καὶ τῶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῶ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῶ καιρῶ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῶ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῶ καιρῶ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Κεφ. ί. 14.

Γάτε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ Κυρίῳ τῶ Θεῶ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ. ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν, μετ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔστιν Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὃς τιμὴν οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ. Καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ ἔστω Θεός σου. ὅσα εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Κεφ. γ. 1.

Ἰκμάδων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκω-

κάκωσης ἡ ἔξοδ☉ αὐτῶν, ϗ ἡ ἀφ' ἡμῶν τοῤῥέα σωτ☉μμα. Οἱ δέ εἰσιν ἐν ἀρωμίᾳ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, ϗ εὗρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, ϗ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτός. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, ϗ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, ϗ κρατήσουσι λαῶν, ϗ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ σωθήσονται ἀληθείᾳ, ϗ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις ϗ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἰδιόμελ. τῆ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, ϗ τὰ παρόντα ϖῆ Ἁγίων.

Θεὰ ϗ ἱερὰ τῆς Χριστῦ Ἐκκλησίας μέλιοσα, Βασίλεια Παμμακάριστε. σὺ γὰρ τῆ θείᾳ πόθῳ τῷ κέντρῳ σεαυτὴν καθοπλίσας, ϖῆ θεομυγῶν αἱρέσεων, τὰς βλασφημίας κατέτρωσας, ϗ ταῖς ψυχαῖς ϖῆ πιστῶν, δυσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. ϗ νῦν ϖῆ θείων λειμώνων, τῆς ἀκηράτυ διερχόμεν☉ νομῆς, μνημόνευε ϗ ἡμῶν, παρεχῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ὡς ἱερὰ Ἰωάννη, σοφία χρυσεμφαὲς, ἐγκαλλώτισμα ϖῆ θεοργῶν ἀρετῶν, ϗ εὐδιαίτημα χαρῶν μυσαρχικῶν. σὺ τοῦ Παναχράντυ Ἁγίυ Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπέφρανας πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδεσι λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παῤῥησίαν ἔν ἔχεις πρὸς τὸν Θεὸν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρονχίας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἁγιώτατε.

Ἦν λύραν τῦ Πνεύματος, τὸ ϖῆ αἱρέσεων θέλγιτρον, ϗ ὀρθοδόξων ἡδυσμα· τὸν δεύτερον Ἐπιςήθιον, τὸν τῆ Λόγυ αὐτόπτην τοῖς δόγμασιν ἑπόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιτοίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσάτωμεν· σὺ ἐ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δὸς ἑαυτὸν τὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλ☉ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σὺν Παύλῳ χορδίας, ϗ πρεσβεύεις ὑπὲρ ϖῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ☉ δ'.

Ἱεράρχων τὴν καλλονήν.

Οὓς Ἱεράρχας τῦ Χριστῦ, ϗ ϖῆ Πατέρων κλέος, τῆς πίστεως τοὺς πύργους, καὶ ϖῆ πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας· σὺν ἐλθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, Βασίλεια σοφὲ, ϗ σύλε ἀτερίτρεττε. χαίροις ὁ νῦς ὁ θράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. χαίροις ὦ Χρυσολόγε, Πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσι☉ Κήρυξ. ἀλλ' ὦ Πατέρες Ἱεροσόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ ϖῆ πίστεως καὶ τόνδε τελόντων ὑμῶν, τὴν πανίερον ϗ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ὅμοιον.

Ἦν ϖῆ Παρθένων καλλονὴν, ϗ χαρμονὴν ϖῆ νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, ϗ ϖῆ Πιστῶν ἀῤῥαγὲς τειχίσμα, σὺν ἐλθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις Παρθενομῆτορ Ἁγνὴ, Λυχνία χρυσαυγὴς, ϗ Πύλη ἐπουράνιε. χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματ☉, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σε Παύσεμνε. χαίροις ϖῆ οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. διὸ Μητραύανδρε Δέσποινα, μὴ διαλίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σε, τοὺς αὐυμνοῦντάς σε πίστει ϗ πόθῳ ἀεὶ, ϗ τὸν Τόκον σε προσκυνοῦντας τὸν ἄπορον.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. προσόμοια, ἦχ☉ π. ἀ. Ποίημα Νάλε τῆ Ξανθοπούλε.

αἱροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἱροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριὰς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια. οἱ σύλοι τῆς ἀσεβείας, ὁ ϖῆ πιστῶν ἐθρασμὸς, ϖῆ αἱρετιζόντων ἡ καταπτωσις· Χριστῷ οἱ τοιμαίνοντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς τοικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι Κήρυκες. Νόμος οἱ προεκθέμενοι, Χριστῷ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τῆ Παραδείσῳ αἱ ἔσοδοι, Χριστὸν καπατέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλε☉.

ξ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

ΧΑίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τελειὰς, ἀρνοβάμονες ἑπτάφωτοι Ἄγγελοι. τῷ Κόσμῳ ἡ σωτηρία, ἡ τοῦ ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι, τῷ Λόγῳ οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιζήμονες, τοῦ νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. οἱ ἀέρρυοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον. οἱ Θεολόγοι αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ εὐθεῖοι. Χειρὸν καπατέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

ΧΑίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τελειὰς, τῷ ἑπτάφωτε στερεώματος Ἥλιοι. ἀκτῖνες καὶ ῥαδεσχίαι, ἐκ τριπλίδος αὐγῆς, τοῦ ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις. τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, τῇ Παραδείσῳ τὰ κάλλιστα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ τυξία τοῦ Πνεύματος, πλάκες αἱ Θεοχάρακτοι, μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα· Χειρὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

ΓΑλτίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ παιδήμῳ πανηγύρει τοῦ Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες σωτρεχέπωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτέπωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις τρεῖς, καλλιῤῥόους ἀρδεύσαντας τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος τριόρους Ἱερομύστας, σωτηλθόντες δόφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τοὺς Σοφούς· οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας. οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προσίτας· οἱ τετιμένοι τοὺς πλουτήσαντας· οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας. τοὺς σωσοδίτας οἱ ὁδοιτόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας. οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, Θεοῦ Ἀρχιερέας ἐγκωμιάζοντες ὅπως ἔτυχεν· Παναγία Διδάσκαλοι, σωθῆναι δεῖται τοὺς τιμῶντας ἐκ τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων τοῦ αἰωνίου ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Σῆ. Ὅμοιον. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Γ[illegible]σωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, [illegible]κύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντ[illegible]ναοσα Μητροπάρθενος, τοὺς ἀλογίαις κατασεφθεὶς ἀφημένους αὐτῷ. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες σωτρεχέπωσαν, καὶ τῷ Βασιλίδα κροτέπωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα πέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους τριῶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως ἀδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τῷ τοῦ καλοῦ Ποιμένος Τετράγνου Μητέρα, σωτελθόντες ἀφημήσωμεν· τῷ λυχνίαν τῷ χρυσαυγῆ· τῷ φωτοφόρον νεφέλῃ· τῷ τοῦ Χερουβὶμ Τετρέραν· τῷ ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν τυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον· τὸν μαναδόχον χρυσέαν σάμνον· τὸν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἁπάντων Χειρουβὶμ τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, ὅπως ἔτυχεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. ἀδεὶ γὰρ ἀδυνάτου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τοῦ ὅλων πρεσβεύσατε, ἀρτίως τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἑξάψ. κατ. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΡΙάδος τῆς σεπτῆς, ἡ Τελειὰς ἡ Ἁγία, αἰνείσθω παρ' ἡμῶν, Γρηγορίῳ σοὶ ἅμα, ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος· οἱ ἀήττητοι τῆς Ἐκκλησίας Φωσῆρες, καὶ ταναίσιοι, τοῦ σῴζομένων Ποιμένες. οἱ ξύλοι τῆς Πίστεως.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωσῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι. πήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τοῦ κακοδόξων. σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τοῦ βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΑρθενίαι Παναμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε καὶ ἀπαρόγαμε, πίστεων ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι πάντας κινδύνου, καὶ πάσης ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. ᾠδ. γ'. ἦχ. δ'.

Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοὶ, προσιπτάμενοι ὑμᾶς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν αὐθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, ἀς ταυδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' ἀφροσύνης κραυγάζει· τάρεσε πάλιν, καὶ μετὰ τότμου τοῖς ὑμᾶς ἑορτάζουσι. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσωτεύσας ἐγὼ, χειμαζόμενος Ἁγνὴ, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. μή με παρίδῃς τὸν δάλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα. πλοῦ σε γὰρ ἐλπίδα ἀκέκτημαι. μὴ ὄν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα, καὶ γέλως, ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι. καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βέλει, ὡς Μήτηρ ὅσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ᾠδ. ἦχ. δ'.

Ἐτεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, τὸν Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς. μεγαλωσέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὁρτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τῷ σεπτῷ πανηγύρει, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐσεμνώσαν, τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προσασία ἅπασι τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ αὐτίληψις τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι. σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὰ ά. Ἀντίφωνον τῶν τεσσάρων ἦχος. Προκείμ. ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ψαλ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτα Ὁκτωβρίῳ ιή. τῆς Ἀπεργίας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ. ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ψαλ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὰ ἰδιόμελ. ἦχος Ἀ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες, τῆς τῶν Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο εἰς ή.

Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων, ὃ ἡ ἀκροστ. Τριστήλιον φῶς τρεῖς ἀνῆψεν Ἡλίους.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τίς ἀμοιβὴ, τίς αὐτατόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις αὐθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν ἐργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χαραγωγούμεθα.

Ἡ τριμερὴς, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δυνάμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινήσασθωσαν μίαν, καὶ τὰς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν.

Τὸν μὲν, ἁδὺ ἰσέχοντα κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ Οὐρανόφρονες. φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται. κοινῶν ὄν καὶ τῶν ὑμνων, καταξιώθωσαν. Θε.

Ἐ τῷ κοινῷ, φιλοτιμίαν Παναμώμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, ταύτης δοξάζομεν· χαλεπὸν ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν ἀποτελέσαντες.

Ἕτερος Κανὼν, Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος π. δ'. Ἁρματηλάτην.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγκάρπημα, ἀσεβοῦς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, παρεδρος φιλάνθρωπε, Σοφία συνεργάτωμοι, λόγου χάριν δίδοῦσα. δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, ὃς αὐτὴ καλῶς προεδόξασε.

Ὥσπερ κρατὴρ ὑπερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου· καὶ ὁ τολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν· ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκαμόντας εἰς ἔπαινον.

Ἐπὶ Οὐρανοῦ τοῖς ἀρνίοις ἕπεσθε, καὶ τὰ ἐγκώμια, ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος. Θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον. Θε.

Νήμιλιν δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ. οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, ἀκόπως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐτέχθη, καὶ τῆς ἀφημίας μετέχθη.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ᾠδὴ

Ὠδὴ γ. ⁘ τέτραμε τῆς πίστεως.

Ἡ Σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ Κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ τελλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σωίαξιν ταύτην Βασίλειος.

Τὰ μπρὸς ἀτὸ τὸ βίε καὶ τῇ πραγμάτων, λαμπρὸς ἀτὸ τὸ λόγε καὶ τῇ δογμάτων, ὢν τοῖσιν ὑπερλάμπων, πάντας ὡς ἄλλος, ἀςέρας Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Δεῦτε τὸ φῶς τὸ Κόσμε τῷ Κόσμῳ φαίνα· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας τὴν γὴν ἡδύνα· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρτὸς προβάλλεται, ὁ Χρυσὸς Ἅγιος. οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Ϛ΄.

Παύτα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα τοιήσας, καὶ φύσιν δὲς ἑκάςῳ τῇ γινομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσας ἀμείβαν, οἶδεν ὡς βέλεται. ὅθεν ἀκέεται, καὶ Παρθένος τίκτετσα· τίς ὁ θαυμάσεται;

Ἄλλο. Ὁ σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τῇ ἠθῶν διορθωταὶ, καὶ τῇ ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ Σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῇ πάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύτες δάξαντες· οἱ παιδλαὶ τὸ βίε, λαμπροὶ λαμπρῶς ἐφημέθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέτλησε Θεὸ, Βασίλειον ἐτισήμης· τῇ τυφλῶν δὲ γλωσσῶν ἔχε μίαν, ὁ Γρηγόριος, καὶ τῦρ, ὑψηγορίας ἔτνλσε· τὸ τὸ Χριςὸ δὲ σόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Οὗ νῦ αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργεμένην σοφίαν, ἡ μωρία τὸ κηρύγματος ἔχα, ὑποκύπτεσαν αὐτῇ, καὶ δελικῶς λατρέσαν. Κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφὸς προβάλλεται Ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Ἁγνῆς, καταςκηνώσας Παρθενε· τὰς ψυχὰς τῇ θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήριον ποιᾶ, καὶ τοῖς ἐκείνων σόμασι, τὰ κτ τὴν Μητέρα, διερμηνέα Μυςήρια.

Καταβασια. Τὸ σερέωμα τῇ ἐπὶ σοί.

Ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὓς μεγάλας φωςῆρας, τὰς φεραυγᾶς, Ἐκκλησίας τὰς πύργας τὰς ἀῤῥαγᾶς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῇ καλῶν ἀτολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τέτων, ὁμᾶ καὶ τῆς χάριτος, τὸν σοφὸν Χρυσορῥήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ· πρὸς ὃν καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τελεσμένοι, πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῇ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεὸ, ὡς Ἀτόσολοι ἄλλοι τρᾶς τὸ Χριςὸ· τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, σωιςᾶτε τὰ δόγματα· ἃ τὸ τελὲν ἐν λόγοις, ἀτλοῖς κατεβάλλοντο, Ἁλιᾶς ἐν γνώσα, δωιάμα τὸ Πνεύματος. ἔδα γὰ καὶ ἔπω, τὸ ἀτλὲν ὑμῶν σέβας, τὴν σύςασιν κτήσαθαι. ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσαθαι, τοῖς ἑορτάζεσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν με Παρθενε τὴν πανάχραντον, τὴν ἐν ζάλῃ τὸ βίε τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, τονσμενίαν τῷ κλεύδωνι· ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν τυθμενί Ἅιδε, ἐλθεῖν κινδυνεύσασαν. φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σε γαλήνῃ, παρέχσα ἄφεσιν. σῷ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθα μοι· πρεσβεύσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰ ἔχω ἐλπίδα ὁ δῆλός σε.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένε.

Οἱ μονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβερνῆσιν Ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θέας ἐκτήσασθε. ὅθεν ὡς θεράταναν, ταύτην ἐκείνῃ, πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τὰς σοφὰς ἃ φιλᾶτε σοφίαθητε· καὶ λέγειν διδάχθητε, ταύτες οἱ λόγες θαυμάζοντες· πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἀσκήμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρῶϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, δημιργὸς ἐς τὴν μήτραν σε, ἔσαξε Παναμωμε· καὶ ἡμῶν, ἀναψύχων τὰς ἐκλείποντας.

Ἄλλος. Σύμε ἰσχὺς Κύριε.

Τύλος τυρὸς, λαᾶ τιςᾶ προηγύμενος, καὶ φλογίζων, τὰς ἐχθρὰς τῆς πίστεως, τὰς δὲ φυλὰς σῴζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφετομένας, ὁ μέγας ὤφθη Βασίλειος. Παρασάτω

σάτω καὶ νικάτω ἡ Χριστὸς Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλαστήσασα πρόμαχον.

Ἰλάσκης τρυφὴ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μανὰ ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος· ἀπλήστως ἐμφορᾶσθαι τῆς ἡδύτητος παίθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ Ποταμὸς, τῷ χαρισμάτων τῶ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως· καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς χαμαίρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει σόματος· ἀφραίνων καὶ πιαίνων, τὴν Χριστὸς πᾶσαν Πόλιν, τοῖς τῷ Θεῷ κυμάτων ὁρμήμασι. Στ.

Φῶσιν ἁπλῶς, ἀναχομεύω σωθέσεως, καὶ φανῆσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῶ σῶ, Δέσποινα Υἱῶ, οἱ τρεῖς Θεοφόροι, δογματισαὶ ὡμολόγησαν· ἐκ δύο θεληματῶν, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλῶν κτ' φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

Ὠδὴ ἑ. Ὁ φωτισμὸς τῷ ἐν σκότει.

Γῆ τῷ πηγῷ, τῷ σαυτῆ χαρισμάτων ἐκπιεῖν ὅλῳ, Φιλανθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν ἀδαμῶς τῇ κενώσει· τὸν δὲ Κόσμον ταύτα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Τίμιοι χρυσός; τίμιοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα. ταῦτα οἰχέσθω. αὖρα ταῦτα φερέτω. ἐμοὶ πλοῦτος εἷς τολυέραστος, ἡ τῷ Διδασκάλων Τριὰς ῥητορεύσασα.

Τεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ῥοῇ τοῖς πανοῦσιν, ἀθανάτου βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ σωτήριον ζῶντας τοὺς πίνοντας, πάντες πλημμυρήσης, ζωῆς ἐμφορηθῆτε. Θεοτοκίον.

Ἔσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· ἠθετήσατε γὰρ μετὰ τοῦ Παρθενίου, τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν τεταγῶν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἄλλος. Ἵνα τίμε ἀτώσω.

Νοὺς τῷ θείων πραγμάτων, καὶ τῷ ἀνθρωπίνων σοφὸς ἐπιστήμονας, τοὺς τῷ ὄντων φύσεις, φιλαληθῶς ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τῶν τούτων Κτίσιν, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, ἀσχαρίστοις φωναῖς ἀμνηνώμεθα.

Ὀ τικραῖνον καὶ σίφον, τῷ πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῷ λόγων, ἐτοφαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι, τῷ ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπεύται θέλγεσθε πάντες, ἀσεβεῖς καὶ τερτόμενοι σώζεσθε.

Ἰωτὰ λόγος ἅπας, τῷ Θεοκηρύκων λαλέντων τὰ εὖθεα· καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ τηξέα, τῷ ἐν αὐτῇ νομοθετέντων· οἷς ῥυθμίζεται πᾶς πίστεως σύλλογος. Στ.

Ἦν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα· καὶ Παρθενίου Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεοῦ τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῷ Ἀγγέλων· ᾧ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδυνάτου.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Δια ἐν τῇ Τριάδι, τετυπωσθεολογῆται, τὴν ἀγωνίσαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος τὴν ἐκπόρευσιν μόνα.

Ἡμερον τῷ Οἴκῳ τόπῳ, περιφανὴς σωτηρία. δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τιμῶν, μέσον πάρεστι τούτων.

Πέρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος. ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους ἕξηρεν ἐπέκεινα, τῷ Οὐρανῶν ὁ ἐρατεὶος ἔρως. Θεοτοκίον.

Ἔαυσε τηλῷ Παρθενίῳ, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καινὰς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἄλλος. Γλαθητίμοι Σωτήρ.

Ριάδα μοναδικὴν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα τριαδικὴν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῷ Πατέρων, μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συναΐδιος, τὸ Πνεῦμα τὸ τοῦ Θεοῦ, Θεὸς σωταΐδιος. ἀτρεπὴς ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Γνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ σωματῶς διαιρέμενα. εὖ ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς Θεοφορήτους, ἕπου τούτοντας τιμάειν με.

Θεοτοκίον.

Γ Μήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, Α᾽τάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν. Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλάμενος· ὑπὲρ νᾶν ἀμφότερα. τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τὰ θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι, ἰδών.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰς ἀσφαλᾶς.

Τοὺς Ἱερᾶς καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας, τιμῶ κορυφαίω τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβες εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σε καὶ ἀνάπαυσιν. τὰς πόνους γὰρ ἐκάνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρτωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χάλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς τυόντας τῦρ, δυνάμει Λόγε καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον ἐτῶν θαῤῥήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωτίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς τολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξα καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ᾽ ἄμφω λαμπρὸς ὑτεράραντες. διὸ μεγίσων δωρεῶν τότους ἠξίωσας, ὡς τισάσε θεράτοντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ λ΄. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλέως τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἑξ. Οἱ μὲν δίκαιον τρεῖς σέβαν Ἑωσφόρους, Φῶς τελοτολαμτὲς τηγάσαντας ἐν Κόσμῳ. Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέραν τοῦτας θέμις. Τοῖς ἐκχέασι τᾶσι κοινῶ τιμῶ χάριν. Ἐαρ Χελιδὼν ὁ καθίσησι μία. Αἱ τρεῖς Ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ. Λάμψεν ἐνὶ τριακοσῇ χρυσοτρισήλιος αὐγλη.

Ἡ Αἰτία τῆς τοιαύτης Ἑορτῆς γέγονεν ὅτως. Ἐτὶ τῆς Βασιλέας Ἀλεξίε τοῦ Κομνηνοῦ. ὃς μετὰ τὸν Βοτανιάτην τὰ σκῆτρα τῆς Βασιλέας ἐδέξατο ἐν Κωνσταντινοτόλει, ζάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑτερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τιμῶ τῶν ὄντων φύσιν ἐξερμηνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικρὸν τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον· καὶ μηδ᾽ ἐκ τοῦ προχείρε συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβεβηθῆ, καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑτοβιβαζόντων δὲ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακάμενον, καὶ τὸ πρόχειρον ἔναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετανοιαν. Τῶν δὲ, τοῦτον δὴ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον ὑψάντων, ὡς ἀνθρωτικώτερον διακάμενον τοῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λοιπῷ τῆς φράσεως τοῦτας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετανοιαν ἐκκαλέμενον, καὶ τῷ τλήθει τῶν μελιῤῥύτων λόγων, καὶ τῇ κατ᾽ ἔννοιαν δανότητι, προτιθέντων τε μεγάλε Βασιλέως, καὶ Γρηγορίε. Ἑτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκαμενόντων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ, καὶ τῷ τετοικιλμενῴ τῆς φράσεως, τῷ διατύρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, τοὺς τὴ ἑλληνικῇ τοιδείᾳ διαβοήτες, καὶ τοὺς καθ᾽ ἡμᾶς ὑτερβάντι, καὶ τότῳ τιμῶ νικῶσαν διδόντων· κἀκείνων ὑτερβιβαζόντων αὐτόν. ὡς συμβαίναν διαιρεθῆναι τὸ τλῆθος· καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιτούς. Ἐτὶ τότοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγες ζασιαζόντων, καὶ τότων ὕτω λεγομένων, ἐτὶ χρόνοις ἐσύτερον, ὑτεταίνονται οἱ Μέγισοι ὅτοι, καθ᾽ ἕνα τρότερον, ἔτα καὶ ἅμα, ὕταρ, ἐκ ὄναρ, τῷ τότε της Εὐχαΐτων Πόλεως τῶν Ἱερῶν ἐξηγεμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ τάνυ, ἀνδρὶ, τ᾽ ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ τοιδείας ἑλληνικῆς ἐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ τονηθέντα δάκνυσιν· ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ τρὸς αὐτόν. Ἡμᾶς εὖ ἐσμεν, ὡς ὁρᾶς, τταρὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἐδὲν ἡμῖν ὑτεναντίον, ἐδὲ μάχιμον· ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκασον, τῷ θείῳ χρεόμενοι Πνεύματι, τοὺς τρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώτων διδασκαλίας συμπεριλαμβανόμεθα· καὶ ἃ ἐμυθέμεθα, ἐκδεδώκαμεν. Καὶ ὁ τρῶτος ἐν ἡμῖν ἐκ ἔξιν, ἔτε μήν γε ὁ δεύτερον. ἀλλ᾽ ἃ τὸν ἕνα λέξας, οἱ δύο τταρέτονται. Ὅθεν κέλδε ἀνασὰς τοῖς ζασιάζεσιν ὑτὲρ ἡμῶν μὴ διίσασθαι. ἀεὶ γὰρ καὶ ζῶσι, καὶ μετασᾶσιν ἡμῖν, ἀριθμὸν, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγαν τὰ τέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ μιᾷ σωσάμον, καὶ ὡς σοι τροσῆκον, τὰ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐτιτέλεσον. Καὶ τοῖς ἐξῆς τταράδος, ὡς ἡμᾶς εὖ ἐσμεν τῷ Θεῷ· τάντως δὲ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἐκτελᾶσι τιμῶ μνήμω, τὰ εἰς σωτηρίαν συμτράξωμεν· δοκᾶμεν γάρ τι καὶ ἡμῖν ἔχειν τταρὰ τῷ Θεῷ.

Ταῦτα ἀτόντες, ἔδοξαν αὖθις ἀς Οὐρανὸς ἀνατταῦαι, φωτὶ ἀτάρῳ καπλαμτόμενοι, ϗ ὀνομαζὶ ἀλλήλας μετακαλέμενοι. Ὁ δὲ θᾶος ἐκᾶνος Ἀνὴρ αὐαζὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωαάνης, καθὼς οἱ Ἅγιοι ἀσηγήσαντο, διεπραίξατο, τό, τε τλῆθ☉, καὶ τὰς ϛασιάζοντας καταϛέλας, (ἐδόκει ϗ γαρ ἐτ' ἀρετῇ διαβάντος ὁ ἀνὴρ,) τῳ Ἑορτὴν ταύτῳ παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅραμοι τὸ φρόνημα τᾶ Ἀνδρός. Ἐτὰ γαρ εὗρε τὸν Ἰαννααρίου μῆνα, τὰς τρᾶς ἔχοντα τάτας, ϗ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, ϗ δὲ τῳ ἀκοϛῳ τέμπτῳ, τὸν Θᾶον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τῳ ἀκοϛῳ ἑβδόμῳ, τὸν Θᾶον Χρυσόϛομον. σωῆψε πάλιν αὐτὰς ϗ τῳ τριακοϛῳ, καινόϛι, ϗ τροπαρίοις, ϗ ἐγκωμίοις καταϛέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς· ἃ καὶ νῦϛα αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, ἀδενὸς λείπονται ☩ ἀς ἔπαινον· ὡς καὶ πάντων ὑπερκᾶθαι, ☩ ὅσα τε ϗ ἐκάνε γεγόναϛι, καὶ ὅϛα γενήσονται. Τῶν τριῶν τάπων πρεσβάις Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ παύτων ☩ Ἁγίων, ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ, ϗ ἁρμονικῇ καταϛάϛει διαφύλαξον, καὶ τῆς ὁραν[illegible]ϛε Βασιλείας ἀξίωϛον· ὅτι ἀλογητὸς ἃ ἀς τὰς αἰῶνας ☩ αἰώνων. Ἀμιώ.

Ὠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόταγμα.

Ἥ Γπᾶται μακάριοι ϗ δρατετάϊα, ἡ τριὰν ἀνυτόϛατος, θρασύτης ☩ αἱρέϛεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀτὸ προσώτε πυρὸς, νόθον ἅταν δόγμα τοῖς ὑμῶν, προσβάλλον φθόγγοις πυρτνόοις δάκνυται.

Ψ Ευδᾶς μιὰ ϗξέκλιναν Ἑλλιώων ἄθλας, τεθὼν δὲ τὴν τύραννον, αὐθρώτοις μόνιω ἤλοντο. ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ τρᾶς τανώϛαντες, ὅπως ἅταν σύϛημα τιϛῶν, χαρᾶνται λόγοις ϗ καπατάθεϛιν.

Ἐ Ν σοὶ πᾶϛα πρόῤῥησις ἐταπεταύθη, ϗ πέρας ἐδέξατο, ξενίζϛσα τὰς λέγοντας. ἐκ σᾶ δὲ λαμπρότερα, ϗ ☩ προῤῥήσεων, θαύματα πηγάζϛσιν Ἁγνὴ, σοφὰς δηλᾶντα τὰς ἑρμιωδίοντας.

Ἀμ☉. Θεᾷ συγκατάβασιν.

Ἑ Ιγῶσαι ϗ κράζϛσαι, ὁρώμεναί τε ϗ ἀκούμεναι, ἀρετᾶς ϗ σοφίας, οἱ Θεηγόροι ϛῆλοι γεγόναϛιν· ἔργῳ ϗ λόγῳ βοᾷν προτρετόμενοι· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ☩ Πατέρων ἡμῶν.

Θεᾷ φωνὰς ἀῶθεν, ἐπιβροντώϛας ἡμῖν ϗξαίϛιον, ἀϛρατῶντε βολίδας, τὰς ὑμῶν φθόγγως δεχόμενοι ταύϛοφοι, ϛυμμελῳδᾶμεν ὑμῖν ϗ κραυγάζομεν· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ☩ Πατέρων ἡμῶν.

Ῥ Ἰφθήϛονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωϛῶν ϛωτεῖβϛαι, τὰ ϛαθρὰ ☩ δογμάτων, ἅτις ἀς μέϛον παῤῥηϛιάϛηται, ☩ κενολόγων ὀρθὰ μὴ φθεγγόμεν☉. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ☩ Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἅ Ρθεόν οἰκήϛαϛϛε, καὶ μετὰ τόκον Παρθεόν ἔλιτεν, ὁ ἀμεῖβων ϛοιχεῖα. πρὸς ὃν βοῶμεν ϛωὶ ϛοὶ Παναμώμητε· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ☩ Πατέρων ἡμῶν.

Καταβαϛία. Σὲ τὸν ἐν τυεῖ.

Ὠδὴ η. Ἐνδάλματ☉.

Ἢ Οᾶμεν ἀϛεβῶς, ϗ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύϛιν· ἀταροδιώαμον Μονάδατε ϗ Τριάδα, τὴν ταῦτα ταῦτα λόγοις κυβερνῶϛαν κρείττοϛιν. ὅπω γὰρ δοξάζαν, οἱ τρᾶς Θεοφόροι παρεγγυῶϛιν. οἷς ϛυμπροϛκυνᾶμεν, αὐτῳ ἀς τὰς αἰῶνας.

Ἧ Νώθηϛαν οἱ τρᾶς, Θεοκήρυκες εὐώταντες τῳ Τριάδα· ϗ τὸ ἀμέριϛον ἐν τᾶϛι τετηρηκότες, τῇ θέᾳ φύϛει, μίαν ταρ' αὐτῆς αὐτέλαβον, ἀμέριϛον δόξαν ἀς ἔπαινον εὖα ϛυγκαλεμεύϛιν, τὰς ὑπερυψῶντας αὐτὴν ἀς τὰς αἰῶνας.

Ἅβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, αὐτιδές τε τὸ οἰκεῖον ὁ Δεργέτης, ἔδραϛε μόνον, ὐκ ἔταθε δὲ Παρθεύε. ποιᾶ γὰρ, ἀλλ' ὐκ ἀς φθοραὺ καθίϛατο. μᾶλλον δὲ καὶ τάχων ἐκὼν, διὰ Πάθος τὰ τάθη λύα, ὡς οἱ τρᾶς Πατέρες, ἡμᾶς μυϛαγωγῶϛιν.

Ἄλλος. Ἑταπλαϛίως κάμινον.

Ὃ ϛ ὁ Θεὸς ϛωιιώϛαν, ἀς ὁμότιμον εὖωϛιν, ἐγκωμιαϛὴς μὴ χωριζέπω αὖθρωπος. ἀλλ' ἴϛως ἡγέμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίϛμαϛιν, ἴϛων ϗ ☩ ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιώτω. οἱ Παῖδες Δλογᾶτε, Ἱερᾶς αὐυμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε ἀς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Ἱδυατοὶ ϗ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, ϗ τῆς ἀληθείας, ἀψλδᾶς ϛωήγοροι, τὰ βάθη τᾶ Πνλίματος, καλῶς ἀνεραλνήϛαντες, τὰς θεοπρετᾶς περὶ Θεᾶ ὑτολήψεις ἐκᾶθεν ϛωιιζῶϛι, ϗ διδάϛκαϛι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψῶτε ἀς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΕΞ Οὐρανῶ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν Γ᾽φήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανώτερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ αὐτὸ, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα· λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ Σάρκωσις, καὶ τὰ Πάθη τὰ τίμια, δι᾽ ἡμᾶς Θεὸς, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτῳ μὲν ἄγλιστον, οἷα παθῶν ἐλεύθερον· τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενον καὶ πάθος, μεταχὼν καὶ θανάτου. μεθ᾽ ἧς ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἀ ξέκτῳ τυφὶ σὺν θεύτες.

Ὠδὴ Θ᾽. Ἀναρχε Γεννήτορος.

Τὸ δὲ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον, ὑπὲρ δὲ τοὺς μεγίστους τόνους ὑπέρητε· εἰς οὗ συνελθόντες ὁμῶτε, τὰς τρεῖς ὑμᾶς, συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην εὕρεσιν.

Ο Γ᾽ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις ἀλλὰ τέτμομον, κατὰ τῆς τολμίων αὐτῆς προβάλλεται. εὖ ὀρανοχάλκεον ξίφος, τελσὶν ἀκμαῖς, κατεσομωμένον, φὰ τρομαχόμενον, τελλαμτᾶς μιᾶς Θεότητος.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν Οὐρανοῖς ὦ Ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορέντων εἰς ἔτι ἄσπιλον. ὃς ἀληθεμνῶς νῦν οἰκοῦντες, τὰς ἀπὸ γῆς, ἡμᾶς τρεφομένους, τὰ ἄνω τρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Τανοῖμε τὸ πλάτος σε, τῆς μεγαλέων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος. καίμοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς ἀπορίας. διὸ τὸν ποσότητα σε, μεγαλύνοντα δοξάζομεν.

Ἀλλ. Ἑξέρη ἐτὶ τέτμῃ.

Πήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ τῶν τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλῳ ἡμῖν, ἀγγέλῳ ἀναλάμψασα τελλαμτῆ· ὡς ἑαυτῆς ἀταίγασμα, τὰς ἑτεραιίας Μυσαγωγάς. δι᾽ ὧν ἐτὶ τὴν θάσιν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ ἀσεβῶντες ὁδηγόμεθα.

Τὸ ἔρι δάτερᾶον ἐν τοῖς τρισί. τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος ἐκ ὧν, καὶ τὰς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν. ἐξοικεῖται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλήλων νίκην τερπαρῶς· ἡ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παῤῥησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Πατέρας ἡ δυσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι᾽ αὐτῶν· τελειόμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς. καὶ σῴζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν ἁρμονίαν, ὧν ἀπ᾽ αὐτῶν ἐκληρονόμησεν.

Υἱὸν Θεοῦ τὸ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς· οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μήτερ Θεοῦ. διόπερ καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σκιᾷ, καὶ γράμματι.

Ἑξαποστειλ. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀ τῶν φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστρατὰς· Βασίλειόν τε τὸν μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνυμνήσωμεν πάντες. Ὅμοιον.

Ἑνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείοις πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρίζου τῆς σῆς δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰχῶμεν ξ. δ. καὶ ψάλλομεν ξ. τροπάριον, ἦχος β.

Ποίοις ἀφθονίοις σέβωμεν.

Ποίοις ἀφθονίοις σέβωμεν, σεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῷ Θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας, φωστῆρας, τῆς Οἰκουμένης διαλάμποντας. τῆς Ἐκκλησίας τοὺς σύλλους· οὓς σεφανοῖς δόξης, ὡς νικήσαντας σεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, Γεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον, καὶ Θεορρήμονα Γρηγόριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσῆν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμίων ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς Ἱσαποστόλους ἐν χαίρει, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι, τοιμένας, λογικομήτας

διὰ πίστεως. τὰς ἐπιγείας Ἀγγέλους, βροτὰς ἀρανίους, ὃς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀφημιῶν σέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον, τὰ σεπτὰ δοχεῖα τὸ Πνεύματος; τὰς σερρᾶς τῆς Πίστεως προμάχους. τὰς σύλας, τῆς Ἐκκλησίας, πίστεως σήμαγμα· ἁπάντων ἁμαρτανόντων ταραμύθιον. πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα, ἐξ ὧν ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ.

Εἴ τινες δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ, εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· ὑμᾶς καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβαστάσατε, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθονήσατε· διὸ τύλη Οὐρανῶν ὑμῖν ἀνέῳκται. εἰσέλθετε χαίροντες, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ὑμῶν. πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν, Πατέρες θεόταποι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ εἰς τὸν Κανόνα. ὨΙδὴ γ. καὶ ς'. Προκειμ. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸν δὲ Ἀπόστολον ζήτει τῇ ις'. τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός, τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου.

Ἀλληλούια. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ε. 14. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. Οὐ δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας. οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Κοντάκιον. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα.

Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν Νοεμβρίῳ α.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας κή. ἢ κθ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν α'. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. Προεόρτια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σεπτὴ διατρέχεται, Ἐκκλησία ἀσμένως δέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον, ἐτοιμοῦσα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρυνομένη, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ᾧ καὶ κέκραγε· σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος, καὶ ὁ κόσμος, τὸ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Πᾶσα ἡ πολύφωτος, καὶ σκιωμένη ὑπέρτιμος, καὶ Ναὸς ὁ Ἅγιος καὶ ἄρρυχωρος· σύδον θαλάμων εἰσάγουσα, τὸν Ναὸν τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Ὑμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ὧν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ Ναῷ καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου, καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετ' σοῦ τὸν ἀεργέτην, σαρκὶ φανερῶς νηπιάζοντα.

Καὶ τὸ Ἁγίου, ζήτει εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἡμέρον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Εἶχε ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐμηνατίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

ξ. Νῦν ἀπολύεις.

Φέρουσα ἡ Ἁγνὴ, καὶ ἀλλήλους Παρθένος, τὸν πλάσαντα καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ αἴρεται.

ξ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον. ὁ πάντα τελετῶν, καὶ βρέφη διατλάντων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος. Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν. Τροπάριον τῆς Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Ἕτερον Προεόρτιον, ἦχος α'.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπαράνδρου. προεόρτιον, ἐν σοὶ ἡμῖν μελῳδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν ὁ Προεορτίος μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Ἁγίος εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος, ὃν ἡ ἀκροξ.

Κατὰ ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀγκάλας ἁπλώσαντες, τὰς ἀπὸ ψυχῶν ἐν Δύτητι, καρδίας δεξώμεθα τὸν πάντων Κύριον, νηπιάσαντα, καὶ χωρητὸν ἀγκάλας, γηραιὰς γενόμενον, δι' ἀγαθότητα.

Οὐλὴν προαιώνιον, Πατρὸς πληρῶν Λόγος σύμμορφος, ἐκ Μητρὸς σεσάρκωται, βρέφος ὀφθεὶς καθ' ἡμᾶς, καὶ προέρχεται, Θεῷ Πατρὶ προσάξον, τεσσαρακονθήμερον δῶρα καθάρσια.

Νοηθῆναι τοῖς πέρασιν, ἦκα Θεὸς τὸ σωτήριον· ὅτερ καὶ πρόσωπον, πάντων ἡτοίμασε, τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἁγνίσωμεν καρδίας, καὶ προϋπαντήσωμεν τούτῳ γηθόμενοι.

Καὶ τὸ Ἁγίε, ζήτα εἰς Μάρτυρα.

Ὠδὴ γ'. Τὰς σὰς ὑμνολογίας.

Ἐπόζων ἁπάντων τῶν κτισμάτων, ὑπέδυ μορφὴν δούλου Χριστός. καὶ βρέφος νῦν πρωτότοκον, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, Νόμου πληρῶν τὸ εὐταλμα, ὁ ὑπὲρ Νόμον, καὶ τοῦ Νόμου δοτήρ.

Ἐξ ὕψους χρησμὸν καὶ δυναστείαν, λαβὼν ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, πρὸς τὸν Ναὸν ἐτάγεται, τὸ τοῦ Θεοῦ σωτήριον, νῦν κατιδὼν ἐν Πνεύματι, λύσιν ζωῆς αἰτησάμενος.

Ὡς ἀφεθήσας τῆς προσκαίρου, ζωῆς πρὸς ἀκήρατον ἰδέαν, μεταναστάσιν ἄρχεται, γήρα μακρῷ καμπτόμενος, ὁ Συμεὼν νεάζοντα, τὸν προαιώνιον βλέψας Θεόν.

Ἦχος α'. Τὸ λίθῳ σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ πάντων αἰώνων, ἡ ζωὴ πάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ· ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ ἀπολαγχνίασε Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλεύσασε. δόξα τῇ Οἰκονομίασε, μόνε Φιλάνθρωπε. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις συνεγείρθη, καὶ προεορτάζει, βρέφος ἐπὶ γῆς τὸν προπάτορα, Θεὸν ὁρῶσα πρὸς Ναὸν ἀφικόμενον, καὶ Νόμου, δεσμοὺς νομικοὺς ἐκπληρώσαντα.

Θεοδέγμονα Παρθένον, Θεοτόκον ἀπήραντον, ἀγκαλοφορεῖσαν, βρέφος Θεοδόχε Χριστὸν καθορῶν· χαῖρε καὶ σκίρτα, καὶ δέχε καὶ μετάβαινε, ἐκ προσκαίρε φθαρτῆς, βιοτῆς πρὸς τὴν ὄντως ζωήν.

Δὲ ἦκεν ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ἦν ἔφησεν, ὡς νεφέλη κόφη, Ἥλιον Χριστὸν βρέφος φέρουσα· καὶ ἱερῶς τῷ Ἱερῷ νῷ προσάγουσα, ἐν ἁγίῳ Θεοῦ Ἱερῷ, ὡς Ναὸς ἱερώτατος.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κοσμήσωμεν ἅπαντες, καρδίας καὶ δεξώμεθα, τὸν Κόσμου κοσμήτορα καὶ Κτίστην. ἦκε γὰρ βρέφος πρωτοτοκούμενον, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ, νόμων τῷ παγκόσμιον, χαρὰν τοῖς δεχομένοις αὐτόν.

Ἀμπρωΐθητι σήμερον, Ναὸς ὁ πεμβόητος, κόσμησον ποικίλως τὰς ἑταίλας, δέχε τὸν Νόμου καὶ τὸν παντὸς ποιητήν, πάλαι τὸν γηράσαντος λοιτὸν, Γράμματος παλαίωσιν, καὶ πρὸς χάριν μετάβαινε.

Μητρὸς βασταζόμενος, ὠλένοις ἐν κόλποις Πατρὸς, τοῖς χερουβικοῖς τυμφόροις θρόνοις, ἐν τοῖς ὑψίστοις προσεποχούμενος. ἦκε πρὸς Ναὸν τὸν ἑαυτοῦ ἐπαναπαυόμενος, γηραιαῖς ἐν ἀγκάλαις Χριστός.

Ὠδὴ ς'. Τῷ θείῳ ταύτῃ.

Ἁγὸς καὶ θρόνος ὁ ἔμψυχος, τὸν μέγαν Γερέα βαστάζουσα, ἡ Θεοτόκος μόνη, ὡς

βρέφος ἦκα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ Γερᾷ προσάξαι, δῶρον ὑπέρτιμον.

Ζ Ενίζα πᾶσαν διάνοιαν, τὸ μίγισον τῶ Κτίσα Μυσήριον. δι' ὃ ἐδόκησε, γνωρίσαι νῦν τὸ σωτήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας αὐτῦ τοῖς ἔθνεσιν.

Ο Λόγος γέγονε σαρξ μὴ τραπεὶς, παιδίον ὁ προπέλαος δάκνυται· καὶ ὁ σωέχων χερὶ, τὸ πᾶν, ἀγκάλαις σωέχεται, καὶ ὑποκύπτα Νόμῳ, ὁ μόνῳ Νόμε δοτήρ.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, τισοὶ καρδίας, ἐφαπλῶντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημῶντα τὸν Κύριον, προεορτίες αἰνέσας προσάδοντες. Ο' Οἶκος.

Ἐρὰ παιδαισία προτίθεται, φιλεόρτων τὸ σύσημα σήμερον, προεόρτια σύμβολα φίρουσα, τῷ Κυρίῳ τεσσαρακονθήμερον, τιμὴ ἐκ Παρθένε φεκτὴν Γενησιν, καὶ Πρεσβύτε σεττῷ ἐναγκάλισιν· μεθ' ὃ οἱ τισοὶ ἀνυμνῶμεν αὐτόν. προεορτίες αἰνέσας προσάδοντες.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Παλαιὰς θεσμὰς, καὶ ἔθιμα γηράσαντος, Νόμε καινίζων Χριςὸς, ἀγκάλαις πρεσβυτικαῖς, κρατεῖσθαι ὡς νήπιος, νῦν καταδέχεται, τὴν νεάζουσαν, χάριν τισοῖς δωρούμενος, καὶ τῷ Πνεύματος τὸν Νόμον.

Ἁβδος ἀνθρ ἡ Χριςὸν ἀναβλαςήσασα, τὸν τῷ παντὸς γεωργὸν, τῶτον κρατῆσα χερσὶ, πρὸς Ναὸν παραγίνεται, δῶρον προσάξαι Θεῷ, τὸν πρωτότοκον, Πατρὸς πρωτοτοκούμενον, ἐξ αὐτῆς ἀῤῥήτῳ λόγῳ.

Γυναῖκα φαίνεται Πρεσβύτης τῇ Πρεσβύτιδι, θεῷ ἐν Πνεύματι· καὶ προδηλῶσι τραυῶς, ἀνθομολογούμενοι τὰ σὰ θαυμάσια. δι' ὧν ἔσωσας, Κόσμον κακοῖς γηράσαντα, Νεργὲ πάντων κτισμάτων.

Ὠδὴ η'. Παῖδας δικαίας.

Τίς τιμὴ συγκαπάβασιν ἀξίως, τῆς σῆς Σῶτερ ἐξυμνήσει ἀγαθότητος; τίς σε τὰ θαυμάσια, Λόγε διηγήσεται; τίς μὴ θαυμάσει Δέσποτα, τιμὴ σιμὴ ταπείνωσιν; δι' ὃν Θεὸς ὑπάρχων ὡράθης, βρέφος ἐν ἀγκάλαις, κρατούμενος Πρεσβύτε.

Ὕψος ἀγαθότητος καὶ βάθος, ἀπείρε συγκαταβάσεως καὶ πλάτος Χριςὲ, τῆς οἰκονομίας σε, ἐδείξας τοῖς πέρασι· τὸ καθ' ἡμᾶς μορφούμενος, καὶ ἀναπλάττων ἡμᾶς, γηράσαντας πολλαῖς ἁμαρτίαις· καὶ πρὸς τὴν προτέραν, ἀνάγων πολιτείαν.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐτέσης, ἐθνῶν καὶ εἰς δόξαν τῶ λαῶ σε Ἰσραήλ. φῶς γάρ ὢν ἀΐδιον. καὶ Πατρὶ συναίναρχον, ἐκὼν τῷ χρονικῷ φωτὶ, συναναρράφης Χριςέ. καὶ φῶς τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις, ἔλαμψας ὑμνοῦσι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Χαῖρε τὸ Θεοῦ, ἡ Πόλις ἡ ἔμψυχος· χαῖρε Παλάτιον, τῶ πάντων Δεσπόζοντος. χαῖρε καθέδρα καὶ θρόνε τύμνε. ἐν ᾗ ἐπανεπαύσατο, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐν ὑψίσοις, Λόγος ἐποχούμενος, κεκμηκότας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Ἀλλομεν Χριςῷ, καινὸν ᾆσμα σήμερον, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, καὶ προϋπαντήσωμεν, αὐτῷ μολοῦντι πρὸς τὸν Ναὸν αὐτοῦ. καὶ ἱερὰν παρήγυριν προεορτάσωμεν, μετ' Ἄννης, ἀνθομολογούμενοι, καὶ μετ' Συμεὼν ἀσπαζόμενοι.

Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δυνάμις, καὶ χαρακτὴρ τῶ Πατρός. ὦ Θεὲ νοούμενε, τισοῖς καὶ ἀνθρωτε γνωριζόμενε· τῆς σῆς ἀξίας τοίνυν ὑποδοχῆς καὶ ἡμᾶς· καθαρθέντας, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, Θεοδόχε τῶ θείε ἐντάξεσιν.

Ἐξαποσταλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Ὁ Πᾶσαν Κτίσιν ῥήματι περιέχων, ὑπὸ Μητρὸς βαστάζεται ὥσπερ Βρέφος, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται κατὰ Νόμον· καὶ Ἱερεὺς ἀσπάζεται, νῦν ἀπολύεις κραυγάζων, τὸν δοῦλόν σε ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν ξ'. τῷ Αἴνων, ξα'. ἦχος β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ἐτε δίχα Χριςὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένε, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρε, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

ξα. Νῦν ἀπολύεις.

Ὑλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε Χριςὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένε, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

ξα. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Δέχε ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίε. ἰδὲ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ὁ Κτίσης ὁρατῆ καὶ γῆς. ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'.

Η Υ'παντὴ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Ἰςέον ὅτι, ἐὰ τύχῃ ἡ παρῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγῦνται τὰ Ἀναςάσιμα, εὖτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ. Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἃ ἐςι Κυριακὴ ξιλ. τὸ Μακάριος ἀνὴρ. ὅλον τὸ κα. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ξ. ἡ. καὶ ψάλλομεν, ξ. ἰδιόμ. ἦχος α. Γερμανῦ Πατριάρχε.

Τέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς νῦν ἠλθόθερωμαι; ἄδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μς. ὃτός ἐςιν ὁ ἐκ Παρθένε τεχθείς. ὃτός ἐςιν, ὁ ἐκ Θεῦ Θεὸς Λόγος. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωτον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Ὁ αὐτός.

Λέχε Συμεών, ὃν ὑτὸ τὸν γνόφον Μωσῆς νομοθετῆντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, Νόμῳ ὑτοπτόμενον. ὃτός ἐςιν, ὁ διὰ Νόμς λαλήσας. ὃτός ἐςιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωτον· αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Ὁ αὐτός.

Εὖτε καὶ ἡμεῖς, φάσμασιν εὐθείοις, Χριςῷ σωσαντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν. ὃ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. ὃτός ἐςιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει. ὃτός ἐςιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ Νόμῳ φθεγγόμενος· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἰωάννε Μοναχῦ.

Ἀνοιγέθω ἡ πύλη τῦ ὐρανῦ σήμερον. ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκςὰς τῆς αὐτῦ Θεότητος. ὑτὸ Παρθένε ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ. καὶ τῦτον ἀγκάλαις ἀσπάζεται ὁ πρέσβυς. ἀπόλυσον κράζων, ὁ δῦλος σῦ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μς εἶδον τὸ σωτήριόν σε. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώτων, Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 51.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐξήγαγε τὸς Υἱὸς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτε, λέγων· Ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς Υἱοῖς Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ἐξ οἴκε δελείας. Ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· Καὶ φυλάξαθε τὸν Νόμον αὐτῦ. Καὶ ἔςαι ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σε· Καὶ ἀφορίεις πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετ' ταῦτα ὁ Υἱός σε λέγων· Τί τῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ἐξ οἴκε δελείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τῦ ἐξαποςεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτανε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. Διὰ τῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν Υἱῶν μς λυτρώσομαι. Καὶ ἔςαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σε, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σε. ὅτι ὅτως ἔφη Κύριος ὁ Παντοκράτωρ· ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν Υἱῶν σε δώσεις ἐμοί. καὶ ἔςαι πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυςίας αὐτῦ. Καὶ τεσσάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἀσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαςήριον τῦ Θεῦ πρὸς τὸν Γερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως, καὶ μετ' ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιςερᾶς, ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῦ μαρτυρίε πρὸς τὸν Γερέα. Ἢ ἀντὶ τέτων προσοίσει εὐαντὶ Κυρίε, δύο νεοσσὲς περιςερῶν, ἢ δύο τρυγόνας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῦ ὁ Γερεύς. ὅτι ἀτέδομα ἀτοδεδομένοι ὅσιοί εἰσιν, ἐκ πάντων τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἔλημφα αὐτὲς, καὶ ἡγίασα αὐτὲς ἐμοὶ ἀντὶ πάντων πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων· ἡ ἡμέρα ἐτάξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ ἀνθρώπε ἕως κτηνέος. ἔτον ὁ Θεὸς ὁ ὕψιςος, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 1.

Γέγονε τῦ ἔτες, ἐ ἀτέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ Θρόνε ὑψηλῦ καὶ ἐπηρμένε· καὶ πλήρης ὁ οἶκος

οἰκῳ τῆς δόξης αὐτῦ. Καὶ Σεραφὶμ ἑστήκεσαν κύκλῳ αὐτῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο, καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτῦ. Καὶ ἐτήρθη τὰ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνετλήσθη καπνῦ. Καὶ εἶπον· Ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανύσσομαι, ὅτι ἀνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ Λαῦ ἀκαθάρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἶκῶ· καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με εἷς τῶν Σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τῦ θυσιαστηρίου· Καὶ ἥψατο τῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδὲ ἥψατο τῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελῆ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαρῆ. καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· τίνα ἀποστέλλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν Λαὸν τῦτον; Καὶ εἶπον· Ἰδὲ ἐγὼ, ἀπόστελόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ ὐ μὴ συνῆτε. καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῦ λαῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι Πόλεις, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους. καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνῶ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ϑ'. 1. Τ'Δὲ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσονται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου, ἀπὸ προσώπου αὐτῦ. καὶ ἡ καρδία αὐτῶν πτοηθήσεται ἐν αὐτοῖς· Καὶ παραχθήσεται τὸ Πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων Κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαὼθ. Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Πῶς εἰσὶ νῦν οἱ σοφοί σου; ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ ἀπαγγειλάτωσάν σοι. τί βεβούλευται, Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται θυσιαστήριον Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου. Ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις. καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ποιήσουσι θυσίαν, καὶ δῶρον. καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὼ Λιτὼ, ᾧ. ἰδιόμελα, ἦχος α'. Ἀναπαλίν.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται· καὶ τὸν νόμον, ὡς νόμου ποιητὴς, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν, Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τὸν Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῷ δεσμῶν τὼ ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσυνῶς ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθέν· ὡς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὼ σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τῦ νεολέκτου Ἰσραὴλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὼ ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὼ· ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ Νόμον ἐπιδοὺς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς· δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος, καθ' ἡμᾶς γεγονώς. νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς Παιδίον Ἅγιον, μήτραν διανοίξας ἁγνὼ, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τὴν τῦ Νόμου καπύρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου τοῦ Πυρρᾶ.

Ὅντερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικοῖς ἀγκάλαις

δεχό-

δεχόμενος τὸ θεῖον τοῖς ἀνθρώποις συνεθίσαι ἐκήρυττε. καὶ βροτὸν τὸν ἐπουράνιον Θεὸν ὑπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῇ ἐτι γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· ὁ τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανῷ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντι αὐτῷ. ὅτος ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τῷ νόμῳ Ποιητής. ὅτος ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει. ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλάσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμιζεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τὸν ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τῷ αὐτῷ.

Ὁ Κτίσης Οὐρανῶ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τῷ πρεσβύτῃ σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλέθερωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀναστολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ Πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι. Ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς, Θεοπτίας ἠξίωτο, κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῷ Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διηλεγξεν· Οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε· καὶ τῷ ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα Λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. αὐτῷ βοήσωμεν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ, τὸν τοῦ Κόσμου τάροχον καὶ τοῦ Νόμου ποιητήν. Ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Θρέψατε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ ἐρεύνωμεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βαστασθέντα. ὃ δοκήσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ Κόσμῳ φανέντα. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ. Οἱ δὲ, Ἀναστολίου.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τὸ οἰκεῖον νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος, ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν ξ'. ἰδιόμελ. ἦχος βαρύς.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιὼν, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν. ἄπασαι τιμᾶ Μαρίαμ, τιμᾶ ἐπουράνιον τύλιμα. αὕτη γὰρ Θρόνος χερουβικὸς ἀνεδείχθη. αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου. ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυσσε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Εἰς τὸν ξ'. Νῦν ἀπολύεις.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ Ναῷ, ἡ ἀπερόγαμος Μήτηρ· τὸν ἐν Σινᾳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ ταθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν σχηματισθέντα. ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει ὅτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ξ'. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρματι Χερουβὶμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾄσμασι Σεραφὶμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία· ἀπερογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν

Νομοδότιν, Νόμε τληρῶντα τάξιν, ἐδί-δε χερσὶ πρεσβύτε Ἱερέως. ζωὴ δὲ φέ-ρων, ζωῆς ἠτᾶτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μιμύσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς ἔδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τῦ Κόσμε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ Τοῖς Χερυβὶμ ἐποχέμενος, καὶ ὑμνέμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ. σήμερον τῷ θεῷ Ἱε-ρῷ, καὶ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-καῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ ἀσπάζεται δῶρα θεοπρεπῶς· ὡς ζεῦγος τρυ-γόνων, τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσὸς, ὡς ἀρχηγὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς. τὸ πρὸς αὐτὸν χρησμῶ δὲ Συμεὼν τὸ τέρας δεξάμενος, ἀλογῶν τὴν Παρθένον Θεοπό-κον Μαρίαν, τὰ τῦ Πάθες σύμβολα, τὸ ξῖ αὐτῆς προηγόρευσε. καὶ παρ' αὐτῦ ἐξαι-τεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλωμοι· ὅτι ἔδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον, τῷ χριστωνύμε λαῷ.

Τροπάριον, ἦχος α'.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέ-νε· ἐκ σῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβύτα δί-καια, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερω-τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α' ξιλό. κα'. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦ-μα. βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀναπραίξω-μεν ὕμνον· ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τῦ Θεῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, νῦν γηραλαῖαι, ἀναγκαλίζονται χάριτες, τὸν μόνον Φιλάνθρωπον. Δίς.

Μετὰ τὴν β' ξιλό. κα'. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ὡν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνε ἁγίε, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένε ἐπέχ-θης. καὶ βρέφος ἐγενέτο, χρόνοις ὢν ἀπερί-γραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκά-λαις, χαίρων, ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις Οἰκ-τίρμον, ἐφράνας τὸν δῶλόν σε. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κα'. ἦχος δ'.

Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Ἡτιάζα δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνῶ, ὁ καθαρώτατος Θεός· ἵνα τὴν σάρκα τιχώσῃ με τὴν ἐκ Παρ-θένε. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγέμενος, ἐτέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν φανέντα σαρκὶ, καὶ ὡς ζωὴ ἠσπάζετο. καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με, σὲ γὰρ κατεῖ-δον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶ τε-τάρτε ἤχε. Προκειμ. ἦχος δ'.

Μνηθήσομαι τῦ ὀνόματός σε.

ξ. Ἐξηράξατο ἡ καρδία με. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ὦ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερου-σαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρω-πος ἦτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμε-νος παράκλησιν τῦ Ἰσραήλ. καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρημα-τισμένον ὑπὸ τῦ Πνεύματος τῦ Ἁγίε, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυ-ρίε. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱε-ρόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησῦν, τῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τῦ Νόμε περὶ αὐτῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε. Νῦν ἀπο-λύεις τὸν δῶλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σε ἐν εἰρήνῃ· Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί με τὸ σωτήριόν σε· Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσω-πον πάντων τῶν λαῶν· Φῶς εἰς ἀποκάλυ-ψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν Λαῦ σε Ἰσραήλ.

Ὁ Ν'. Καὶ τὸ Ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τῦ Οὐρανῦ σήμερον.

Ζήτα εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ὁ Κωὰν, ὃ ἡ ἀκροσιχίς.

Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα τῦ Κυρίε Κοσμᾶ.

Ὠδὴ α'. ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

Χέρσον Ἀβυσσοτόκον τέθον Ἥλιος, ἐτετόλμησε τοτέ. ὡσεὶ τάχος γὰρ ἐτάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπορεῦντι, καὶ θεαρέσως μέλποντι· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥ Ἀνάπτωσαν ὕδωρ νεφέλαι Ἥλιος. ἐν νε-φέλῃ γὰρ κόρῃ, ἐποχέμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλενίαις, Χριστὸν ἐν τῷ Ναῷ ὡς

βρέ-

βρέφος. διὸ τιμοὶ βοήσωμεν. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

Ἰσχύσατε χαρες Συμεὼν τῷ γήρᾳ, ἀναμενάι ᾗ κνῆμαι, παραμενάι δὲ πρεσβύτε, ἀθυβόλως κινᾶσθε, Χριστὸς πρὸς ὑπαντὴν χορέαν, σωὶ Ἀσωμάτοις σήσαντες. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γαρ δεδόξασαι.

Γένεσθε πᾶσαι Οὐρανοὶ ἀφράνθητε. ἀγάλλεσθε δὲ ἡ γῆ. ὑπερθέων γαρ ἐκ κόλπων ὁ τεχνίτης φοιτήσας. Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένε, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Πολυέλεος, τῷ ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρε. τῷ Ἀδὰμ χαρὰ, προτάνων ἐτέφανε.

Ἠτιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀτάτῃ, Πρωτόπλαστον ἐμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐτέφανε.

Τῆς ἀπογόνου παλινδρομήσασαν ταύτην, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης; ὡς ἀτρέπτως, νηπιάσας ἀνέδαξε.

ᾨδὴ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ. καὶ ἀμυδρῶς θέας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. καὶ γεγηθὼς ἠτάγετο τῇ τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα, νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ. τῆς κιβωτοῦ γαρ προελθὼν τῷ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἠθύμησος Συμεὼν τῷ ἀπορρήτων μύσης, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ὃν ὑφ' ἁγίοις πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου κράζων αὐτῷ· ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὃν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τὸ Ἰσραὴλ τὴν θέαν τὴν παράκλησιν, τὸν Νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα Νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν θρόνῳ χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος ἐπλαγιάς, ἐβόα αὐτῷ. ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ πάλαι ἐβόα ἐγώ. πρὸ γαρ ἕδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ ἀρρήτου δεσπόζοντα.

Γνὰς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν παῖδα τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον· ᾧ χαίρουσ ἐβόα σεμνὴ, ὡς γὰρ θρόνος τερπέχας τὸν Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ ἀρρήτου δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῷ ἰχνῶν εὐθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπαρογαίμου καὶ Θεομήτορος, τῦρ ἔφη βασάζεις Ἀγνή. βρέφος φέρτω ἀγκαλίσασθαι Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ ἀρρήτου δεσπόζοντα.

Ὑπέτεται Ἡσαΐας τὸ Σεραφὶμ, τὸν ἀνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρυνάς με, ἐτίδεσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ ἀρρήτου δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Βόησέσοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἑτέσῃ, ἐκ Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Ἰὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπαθέσι προσκόμματος. καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀθνάτων τερπέθε.

Υἱὸν ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χάρας τὸ Συμεὼν δ' ἐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς

Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' ἁρμόδιον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα· ᾗ κραταίωσον Βασιλεῖς ὃς ἠγάπησας, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βελόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον. ὃν περ ἀρνόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξετλήττοντο λέγοντες· θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα ἄφραστα. ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τῷ πρεσβύτῃ· ὁ ἐπὶ πόλτων καὶ ἀτελμήτων ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκὶ, ὁ Θεότητι. ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ β'. Ἡ Συναντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Ξ. Κόλπος Πατρὸς τυπῶσι τὸ σὸν Χριστέ μου, Τὸ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δόλτερμ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῷ.

Ἑξαπάκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἀναστάσιν, καὶ ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀπαρθένου ἀνδρὸς γενήσιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, παράτε τῆς Παναγνοῦ αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος. Ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεών, καὶ Πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Ἡ τοιαύτη δὲ συνάξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Ἦχος ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα· Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, πίστει βοῶντες· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Δαὶμ ἐμφανίσων ἄναρμι, εἰς Ἅδου διατρέβοντι. καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων ἀγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σοὶ Προφήταις χορεύων· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν χοϊκὸν ῥυσάμενος, Θεὸς ἕως τοῦ Ἅδου ἦξε. αἰχμαλώτοις δὲ παρέξας τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν τυφλοῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν Ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν· τῷ Σταυρῷ καθορῶσα, σὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Στέκτῳ τυφλοὶ εὐωδοῦντες, οἱ θεοσεβάσμιοι προεσῶτες Νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας Κιβωτοῦ νηῷ χόρευε· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Δὲ Συμεὼν ἀνεβόα· τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον ὅτος ἔσαι, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τότῳ τίσα μέλψωμεν· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Ὢν τεφυκὼς ὕστος ἔσαι, πᾶσις ἀταθῶσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος· ὡς ἀνάσασις πᾶσι, τοῖς τίσα μέλπεσιν· ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ ἁγιάζων Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ ὢν γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ τισοί· τὰν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχως Υἱὸν, πρωτοτοκέμενον Μητρὶ, ἀπαράνδρως μεγαλωίωμεν.

Οἷς τὴν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ εἰσιδόντι Πατρὸς, ὃν τῷ Ναῷ προσφέροντι, λατρεύοντες ἐμεγάλυνον.

Πέδωκάς μοι ἐβόα, Συμεὼν τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν. ἀπόλαβέ

σου

σε τὸν λαὸν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύζιν, ἐν αἰνέσει μεγαλυνόντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογᾶτο, Ἄννα ὑποφητεύσασα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ Ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἕκτος. Αὐτόμελον, ἦχος γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραγὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τὸ Νόμου Δεσπότην. κραυγάζων νῦν τὸ δεσμῶν με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς ἄρηκας ἐν εἰρήνῃ. εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν. Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἤχημεν, ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποτληρῶν ὁ Φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τέτον ἀσδέχεται, γηραιὰς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα. κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν τεθεωμένον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτε δεσπόζοντα. Δις.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐτέφανας Κύριε· ἐπὶ κέφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἠλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμε τὸ σκιῶδες, ἀποτληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος. διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι ἔδόν σε σήμερον.

Κόλπων τὸ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ἐδόκησας, ἀγκάλαις κρατέμενος, τῆς Ἀπαρθένε, χερσὶν ἐτεδόθης, τὸ Θεοδόχε Συμεών, ὁ τῇ χαρᾷ σε κρατῶν τὰ σύμπαντα. διὸ νῦν ἀπολύεις με, τεθαρρηκότως ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δῶλόν σε, ὅτι ἔδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'. Γρηγορῶ.

Ὁ Ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὸν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ, ἀναπαυόμενος ἐδόκησας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ ἡμᾶς τὰς ὑμνέντας σε, τῆς ἐξ ἁπάντων τυραννίδος, ἀνακαλέμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτεργίαν, Τυπικὰ, καὶ τὸ Κανόν. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμενον.

Ὠδὴ τῆς Θεοτόκε.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή με τὸν Κύριον.

ξ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τὸ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυρέμενος, ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔτος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται. Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς Ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι Ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμε μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι καταδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος. Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτε. Μαρτυρεῖ γὰρ, ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κεφ. ζ. 7.

Ἀλληλούια, ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δῶλόν σε.

ξ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἀνήγαγον οἱ Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησᾶν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίε· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, Ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τὸ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίε, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτος δίκαιος, καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ. καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τὸ Πνεύματος τὸ Ἁγίε, μὴ ἰδεῖν θανάτον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίε. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Κεφ. β'. 22.

Πνεύ-

Πνεύματι ἁγίῳ τὸ Γερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον παντὸς τοῦ λαοῦ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία.) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, Θυγάτηρ Φανουὴλ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετ' ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων. ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν Πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠὐξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Τὸ Σπέρον ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, ἑορτάζεται ἡμέραν μίαν. ἐν δὲ τῇ Τυρινῇ, ἡμέρας δ'. Εἰ δὲ τύχῃ ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ἑπτά.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ Γ.

Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Ἑωθινὸν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἤχου α'. καὶ ἐψάλλομεν ἓξ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. ἦχος δ'. Νόμον τὸν ἐν γράμματι. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Κόλλυβα τοῦ Γενεσίου.

Ἕτερα ξ'. τοῦ Ἁγίου ὅμοια.

Ἀ Ἴσημος καὶ τέλειος, καὶ κατ' αὐτὰ ἀοίδιμος, σχηματίζων Θεότυπος, Θεὸν Λόγον τέλειον, εἰς τὸ διηκριβῶσαι, τὸν Κόσμου ἐλθόντα, καθυποδέξῳ ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ἠ Εαίζων τῷ Πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισαι, μὴ ὄψεσθαι θανάτου, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα. ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκιρτώμενα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Τ Ἵνα ἡ Θεότυπος, καὶ Συμεὼν ὁ ταπόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν Νόμου Δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τὸν νῦν προσεκύνησαν. αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, τερπνῶς ἑορτάσωμεν, καὶ χαρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἰδιόμ. ἦχος α'.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν. Ζήτα εἰς τὴν Αἰτὴν. Εἰς τὸν ξ'. ξ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Τ ῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Θ Εοφανείας ἀῤῥήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηρίῳδη χάριν. ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐν Ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται, ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐυηγκαλίσατο.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

Ν ῦν ἀπολύεις.

Ἐ Ν τοῖς Προφήταις ὡράθης, ὡς θέμις ὦ Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεὸς Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ Κόσμῳ ὤφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστὲ, σὸν τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Ὁ Ἐν Σινᾳὶ τῷ Ὄρει, τὸν νόμον πήξας ποτὲ, νῦν ἐν Σιὼν τῇ Πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου βρέφος Χριστὲ, σοὶ τοῖς ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν Ναὸν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ ἐν Σινᾷ. Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτήν. Τροπ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν ἁ. καὶ β'. ἦχ. πλ. δ'. καὶ ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς ξ'. τῶν Αἴνων. ἦχος πλ. β'.

Τεμήμερον ἀνέσης.

Ὑπόδεξαί φησι Συμεών, τὸν Κτίσαντα τῶν ἁπάντων χερσὶν, ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζε τὸν Χριστόν· ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγείνησεν ἀπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τῶν γενῶν ἡμῶν.

Ἁ. Νῦν ἀπολύεις.

Μοῦ νόμιζε τοιοῦτον καὶ Θεὸν, ὃν φέρουσιν Ἀγγέλων τάγματα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπαγγελλόμενον, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον Εὐεργέτην, καὶ νόμε νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἁ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σε ὡς ἐπηγγείλω, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμεῖ με τῇ σαρκὶ σε, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ζήτα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ἑορτῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρῳ τῷ Πηλουσιώτῃ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'.

Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Βακχύλῳ Ἐπισκόπῳ Σμύρνης. ζήτα εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίῳ Ἐπισκόπῳ Λαμψάκου· καὶ τῷ Ὁσίῳ Λεκᾷ, τῷ ἐν τῷ Στερεῷ τῆς Ἑλλάδος. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'.

Τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτ. Θεοδώρῳ τῷ Στρατηλάτῃ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Προφήτῃ Ζαχαρίᾳ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἅ. προσόμοια, ἦχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθρῶν τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῷ τιμίῳ σταυρῷ, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὑπομείνας, Θεὸν τὸν ἀράντιον, Βασιλέα Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορείαις, καὶ μεθέξα θεόμενος, καὶ λαμπόμενος καθαρῶς διαδόσεσι. μέμνησο τῶν τιμώντων σε, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σε λάρνακα. ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν ἀρωγίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθρῶν, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος. λαμπτὴρ, τῶν ὑφ' ἥλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. σύλος ὁ μέγας, διαμένας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων, λάγχη τῆς καρτερίας σε, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀειρόμενος μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλῳ τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, τῶν τῷ αἱμάτων σωτηρίῳ ἐργασάμενος. μαρίγων ὑπέρθης πᾶραν, καὶ ἔτι ξύλῳ παθὰς, παραγμὸς ταμμάκαρ ἐκαρτέρησας. ὑφ' ὧν σωτηρόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι. καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλόμενος. ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἀναθλήσαντα, καὶ ἀρρεῖων σεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῷ Προφήτῃ, ζήτα εἰς Προφήτας. Δόξα, ἦχος πλ. ά.

Ἡμέρον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ· τῷ τιμίῳ τὰς καρδίας, ἀοράτως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος. πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀναπράξωμεν· χαίροις ὁ τοῖς τιμίοις ἀναδαχθεὶς, Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῷ θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προσρέχουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς, τῷ αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἐρμηνεύετε τὰς γραφάς.

Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτὴν. Εἰς τοὺς ξ'. ξ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. καὶ λέγε οἷα βούλῃ.

Δόξα, ἦχος πλ.

Ὧν τὸ Θεῖον δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες ἀφυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως,

ξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν. Τροπάριον, ἦχος δ'.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ Βασιλέως, πρεσβεύτης γεγονὼς Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρεπαίξω ἐμφρόνως. καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ σίφη· καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Τὸ Προφήτου, ἦχος β'.

Τὸ Προφήτου σου τοῦ μνήμου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τοῦ ἁ. ἕξῆς. καὶ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Μεγαλώνυμος Χριστοῦ ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιτόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ εὔδοξος Θεόδωρος, παίσας τοὺς ὑφ' ἥλιον, ἱερὰς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ ἐφράνη. καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. καὶ γεγηθὼς ἐτάγετο, τῇ δε, πρὸς τὸν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Εἰς τὴν β'. ἕξῆς. καὶ. ἦχος α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, καὶ ζωὴ τῶν ἁπάντων, διὰ ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ Νόμον ἐγένου. ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ. ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Σωτήρ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ τεσσάρων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, φέρων ἀκροστιχίδα τοιάδε. Φερώνυμον δῶρόν σε τῷ Θεῷ σέβω. ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. Ἁρματηλάτου.

Φερωνυμίᾳ θεολήπτου κλήσεως, καλλωτιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος· καὶ μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαίρειν σον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σου τὸν Θεοδώρητον, κλῆσιν τιςάμενος, τοὺς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρῄζουσι. δώρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμῃ θεόθεν νηπιόθεν, Πάνσοφε, λαβὼν καὶ σωίεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθάλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Σωτρεχὴς καὶ νηνεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιςὴν μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ τραύμασι Λυκίνιον, ἐδελέασας δάξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κενοῖς ἐλπίσι τρεφόμενον. Θε.

Ἡ κός μοι δίδου Θεοτόκε ἄνθρακα, τῷ καταφλέγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δαιμόνων ἐξαίρουσα, φάρμακα τοῖς τρεσβεύσι σου. καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σεμνόθρονον.

Καὶ τοῦ Προφήτου τὸν Κανόνα, ζήτει εἰς Προφήτην. Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἑαυτὸν ὡραῖος, πανάρετος δεδάξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμτρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραΐζόμενος, τῶν ἀρετῶν ἐμμορφίᾳ, καὶ μαρτύρων σίγμασι καλλωτιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας, ὁδηγηθεὶς εὔδοξε, τείβον μαρτυρίᾳ Δεσπότου, τὸ τῇ καρδίᾳ σου Μάκαρ πλατυνάντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὸν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Ἐγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ Κόσμου, καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, ἑδεὺ προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης. ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς ἐμφύτῳ.

Θεοτοκίον.

Κετάλωσε μόνῳ, τὴν τοῦ Θεοῦ τέξασαν, τὸν εἰς ἐμλογίαν, καπάραν τὴν τεὴν ἀμέψαντα. καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων καπάραν, Κόρη Παντολόγητε, καὶ Κόσμου σώσαντα.

Καὶ. ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰκὴν παντοίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλας διήγαρας ἐμφανῶς τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ τόνῳ, τὸν νοῦν τυρτολούμενος, τῷ ἐν τυρὶ

θαυμα-

θανάτῳ, γενναίως κατεπάλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμοις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Ἀ ὑλῶν ταιμενικῶν.

Γ Ἔτεχθης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος· προσήχθης τῷ Ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος. χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο· κράζων Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐτεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ὁ δόξαν σῴσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ. Σύμβολον ἰσχὺς Κύριε.

Ο Πρὸς Θεὸν, τόθος σε πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσαθέας, ὕλαν Παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν· καὶ τερφαντάας, τὸ τερίβλητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς τερίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίᾳ καὶ δόξαν ἀμάραντον.

Η Ὁμῷ ἡμῶν, ζωοποιοῦντι τῷ πνεύματι, τεφραγμένος, νόμον ἀνομώπτων, παρανομούντων νεανικῶς, αὐτρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθλησας· καὶ σέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χαρᾶς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δ Ω͂ρον Θεοῦ, δέδοσαι Κόσμῳ φερώνυμον· δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα τιμόν· δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· τὸ πᾶσι καταπέμπτον, καταλλήλων τὰς δόσεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ω Σμιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς σρέβλας καὶ ποινὰς, πὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐπάθης Σταυρῷ· καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ θανὼν σωτεκόπης. ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Κ Αλλοτοιοῦν, καὶ γῆς Δεσπότιν κυήσασαν, ἀτορρήτῳ, τόκῳ καὶ λόγῳ σε, πάντες τιμοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, Κόσμε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν. διὸ τῆς τυραννίδος, πονηρᾶς σωτηρίας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὠδὴ ε. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρ Ἠτορέας τιμὴ δόξαν, εὐδόξε Θεόδωρε σὺν παῤῥησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ καθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος· καὶ μαγίγων τύραν, πολλῶν λαβὼν λύσῃ Τυράννου, σαυμαχὼν καταδίκην ὑπομείνας.

Ο Λοτρότῳ προθέσει, Σταύρωσιν ἑκόσιον Χριστοῦ μιμούμενος· τιμῇ αὐτιμῇ ὑπέρης, τιμωρίαν Σταυροῦ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν σε τὰς κόρας ξορυττόμενος.

Η Ικηφόρος ὡράθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τιμῆ σταύρωσιν, καὶ τιμῇ ἄλλῃ πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπὴν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικήσας Κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χαρᾶ Ἀγγέλων, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσε.

Γ Νιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐτήρων, μεγαλυόντα Χριστοῦ τιμὴν δυνάμιν· τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λυκινίου, σχιλιτόντα λύσαν τιμὴν ἄλογον.

Θεῖον.

Ο Ἷον πέτρας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς αὐυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀπόρως, σωματώσασα, ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ ταρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γ Ξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου, ἐξήραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν τεριβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης τέφηνας.

Ο Ἷς καίνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀπάρρυσις· μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπὲρ θυμίοις ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεὸν ἐδόθης, συμπαθέσατε Θεόδωρε.

Τ Κ ἔσι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀτήρων Θεόδωρε, ὃν τῆς σῆς καλλονῆς, σαθμὸς ἰσοσάσιος· διὸ τὸν διάτυρον, πόθον μου πρόσδεξαι, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Ἀμπλαγχνίασε νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος ἀπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπάλλαττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς λιμένας ἐμβιβάζουσα· ἃ ἄνω ζητῶν.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τ

Ἀνδρεία ψυχῆς, τὴν Πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χαρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Ὧν Ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δοῦτε τούτοις τοῖς ὕμνοις τιμῶντες τινὲς, Θεόδωρον κατασέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη, λάμψιν τοῖς

τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνικήσας βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, χρεηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥέεθρα. σοὶ τέτοις ἐν τάσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν ἀρήνιον ἀνέκλαστον. διὸ βοῶμεν αὐτῷ· πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡ. Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρας τῆς Στρατηλάτης. Ὧν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης. Τιμηθεὶς τῆς Θεᾶς Στρατηλάτης. Ὁμβρίμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρᾳ αὐχένα κόψαν.

Ὅτος καὶ τὰς χώρας ὧν Λυκινίας τῆς Βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τιμὴ δὲ οἴκησιν τοιμώμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ κράτει λόγων, τῶν πολλῶν ὑπερῆχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τιμὴ αὐτῆς φιλίαν καρτεῖσθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Λυκίνιος περὶ πολλῆς ἐποιεῖτο σωτυχεῖν αὐτῷ. καίτερ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰς λεγομένας Θεὰς βδελύττεσθαι. Διὸ καί τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς μητρὸς πόλεως ἀποστέλλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντατεῖν, ὡς χρὴ τὸν Βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ Θεῶν, ἐλθὼς τὸν Βασιλέα ἡ Ἡράκλεια ἄγει. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ὄψεσι νυκτερναῖς θεόθεν αὐτῷ ἐκτεμφθείσας προθυμοποιηθεὶς, ἐπὶ τὸν Λυκίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπαντήσειν σπεύδει, καὶ τὰ ἀκόντα τῶν ἐτίμησεν. Ὁ δὲ δεξιὰν αὐτῷ δοὺς, καὶ καταπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο, τοῖς ἑαυτοῦ Θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος τὸν ἐπισημότερον Θεὸν ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοῦ οἶκοι τρόπαιον θεραπεύσας, εὐθὺς δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπονδάς. Ἐπεὶ δὲ κελεύσαντος τοῦ Βασιλέως, τὰς χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἔλαβε, καὶ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς σωτέρψεν αὐτὰς· καὶ λεπτυνὰς, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δέδωκε. Μεθ' ἡμέραν δὲ Μαξεντίου τοῦ Κομεντησίου ἀπόντος, ἀδεῶς τιμὴ κεφαλῇ τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πομπῆς τινος περιφερομένῃ, ἐλθὼν ἀναρπάσας ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λυκινίου ξεπόντος. καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ὄσπος τένεται, καὶ νεύροις βοῶν καὶ τὸν νῶτον πληγαὶς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα καὶ τῆς γαστρός· καὶ σφαίραις μολυβδίναις καὶ τὸ πρόσωπον τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀξυράκοις τὰς ἀλκομένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ ἀρκτῇ ἀπορρίπτεται, τὰς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Διαμένας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὖθις ἐξάγεται, καὶ γαυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας. Καὶ περόνῃ καὶ τὸ κρυφίον πόρον δέχεται, καὶ μέχρι τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεσήκασαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν Ἅγιον καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν τῶν κρεόντων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξετέσσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἕτεροι δὲ ἐγκαρσίοις τομαῖς καὶ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα σωληνέτειλον μέλη. Ἐν δὲ τῷ γαυρῷ τιμὴ νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λυκίνιος ὅτι ἤδη τεθνήκει. ἠπατᾶτο δέ· ὑπὸ γὰρ θείας Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιὴς, καὶ ὠδῶν ψάλλων, καὶ λόγων τὸν Θεόν. Ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λυκίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες δὲ οἱ γαλεῶται, καὶ ὡς ἅδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίσθασαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντε καὶ ὀγδοήκοντα. Καὶ μετὰ τούτους ἕτεροι τριακόσιοι γρατιῶται, ὧν ἡγεῖτο ὁ Ἀνθύπατος Κέρης. οἵτινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων γαλεῶται, καὶ αὐτοὶ ἐπίσθασαν τῷ Χριστῷ. Ἰδὼν δὲ ὁ Λυκίνιος τιμὴ Πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τιμὴ κεφαλῇ τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι. εὐθὺς δὲ αἰχμήσασαν τῶν Χριστιανῶν πληθὺν πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις δὲ ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τιμὴ κεφαλῇ, τὸν δρόμον τῆς μαρτυρίας τελέσας. Μετεπέμφθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις, ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὃς πᾶσαν αὐτοῦ τιμὴ ἀθλησιν σωσὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πάσας καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπισασίας

καὶ

καὶ ἀντιλήψεως, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ παρράσαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, καταυαίσας σωσανυψώθης αὐτῷ. χαρισομιμήτως καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν ἀθλητά, σωσεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστὴν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ τρόπῳ, ὁλοκαρδίως ψυχικῶ προσέθηκα, τιμῶ προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος με, αὐατιθεὶς ἐτί σοι, μὴ ὑστερίδης με.

Δόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σε ἐνδοξαζόμενον, ἐν βυλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως αὐτιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ τερμόνια τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ. Θεοτοκίον.

Τίον τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτωτε, ἀτορρύτῳ κυήσα· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκε· διόσοι κραυγάζομεν, τιμῶ τῷ Ἀγγέλῳ φωνῶ, Κεχαριτωμένη Ἁγνή.

Ὠδὴ η. Ἑτοιμασίας κάμινον.

Συμεὼν Λυκίνιος, ὁ λυσιῴδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὁλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλασε, τιμωριῶν ποικίλων τοιναῦς· νῶτον καὶ τὸ σῆθος, τοῖς βασάνοις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα σωστρέβων· πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Πομονῶ ἀνεύδοτον, καρτερίαν ἀπάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδεξάμενος. ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι· ταύτων τῶν Μαρτύρων, ὑπερίβης τὰς ἄθλους. ταθῶν δεσποτικῶν δὲ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομένας, μαζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ παθὰς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ, ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων. ἃ χάρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον προσηλώθης καρτερῶς, ἀλλὰ καὶ περόνῃ, σιδηρᾷ διετάρης, τὸ κρυφιόν σε μέλος, ἐκτμηθὰς τὰς διδύμους· καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ξορυχθὰς τὰς κόρας. Θεοτοκίον.

Τρανομήκη κλίμακα, νοητῶς σε γινώσκομεν· δι' ἧς καταβὰς, μετὰ σαρκὸς ὁ ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ πατανὰς ἀνύψωσε, πρὸς τὸ ὑψηλὸν, τῶν Οὐρανῶν τολιτάων. ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, Οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων τοιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Ὠδὴ θ. Ἔξεσι ἐπὶ τάτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἔξεσι τῶν Ἀγγέλων δημος τῶν σῶν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα· τὰς ὁ παρὼν, ὄχλος κατετλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγαθίας εὔδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ σρατιά. τὰ σὰ τρόπαια νῦν δὲ, προτᾶ Κόσμος τὰ γέρα, καὶ τὰς τισὸς ὑμνᾶ τὰ θαύματα.

Ῥοᾶται παρὰ πάσης χεδὸν τνοῆς, τὰ πολλά σε καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐτί σοὶ, πέρατα δαχθέντα καὶ διὰ σᾶ· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ σωτρίβης· ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ὑπὲρ ὃ τοινὰς πάσας ὑπιίεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτε τε καὶ Σταυρᾶ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμιν ἡμῖν κακῶν· τῷ Κόσμῳ τιμῶ ἀρτίν, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γεώργιος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, Υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ λόγῳ Θεοῦ, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Ἑξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μεγαλομάρτυς εὔδοξε, τῷ Χριστῷ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώτισμα, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἀρτίν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἵλασμὸν τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ σωτρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι Πανσόφε, τιμῶ φωσφόρον σε μνήμιν.

Εἶτα Ὠδὴ Η' τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ᾯ. προσόμοια, Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, Στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδεξαι. καταβαλὼν τὸν τολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σε, καὶ τῶν ἔργων σε σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν ἅλπφας, τοὺς σεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς αἷμα, ὁμηγύρεσι σωμήφθης, κλεὸς Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυπάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐτὶ ξύλῳ τενόμενος. καὶ πλευ-

ρὰς ξεόμεν☩, ϗ ταυτοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλόμεν☩, ἀταράτρωτος, ϗ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τὸ Σταυρὸ προσηλωθεὶς, κλεῖ☩ Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, ἁσεβάας παλάβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, ϗ ἱερεῖον ὁλόκληρον, ϗ θῦμα ἀπρόσδεκτον τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρὸν προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τιμῶ ἁγίασσε μνήμῃ, ϗ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε. Δόξα, ἦχος πλ.

Ἀθλητικὴ ἀνδρείαν ἁσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χεῖσε, ϗ λογικῇ λατρείᾳ, μυσικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῷ ἀδώλων τὸ ἀσεβὲς, ϗ τῷ τυράννων τὸ ἀτιμὲς, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῷ βασάνων, ϗ τὸ προσκαίρε τυρός. ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν, ϗ πρᾶγμα ϗ ὄνομα, ἀπὸ τάσης πεῖσάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τιμῶ μνήμῃ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, ἦχος πλ.

Ἀθλητικὸν συσησάμεν☩ ϛάδιον, ϗ τῆς πλάνης ὑδραγάθησας Θεόδωρε. τῇ τυφθόγγῳ γλώττῃ σε, κατήχησας Λυκινίε τὸ ἀτάνθρωτον. διὸ ϗ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάρισε, αἴτησαι Χεῖσῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτουργίαν, ζήτει εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ, ἐὰν ὦσι τεσσαρακοσή. ϗ ψάλλομεν ταῦτα τῆς Ἑορτῆς. ὁ δὲ Ἅγι☩ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. ϗ ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι.

Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Χαραλάμπους· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιᾳ'.

Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Βλασίου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαισήσας, Ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοινὶξ δικαίως, ἐξηνθήσας ταλαιπώροις, καρτὸς θείοις, μαρτυρίῳ προσάγων Θεῷ, τιμῶ τῷ ἀδώλων καταλύσιν ἐμφανῶς, ϗ ἀνθρώπων τιμῶ οἰκείωσιν. Ὡς προμηθέα σε ταύτων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, ϗ λογικῶν θρεμμάτων, ϗ ἀλόγων ταχόντων· τάντας γὰρ ἰχύεις, θεραπεύων Χεῖσε, ἐργετεῖν ϗ ἰᾶσθαι τισός. τιμῶ γὰρ τὸ Πνεύματ☩ χάριν τετλεστικῶς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι ταλαίπωρε, ϗ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδάχθη τίσι, κτ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον, ἐτὰ δὶ αὐτὸν, προθυμώτατα πεθήκας. ϗ σὺν αὐτῷ βασιλείας διαπαντὸς, εἰς ζωὴν τιμῶ ἀτελεύτητον. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὸ Στειδηρὸ.

Βλαισήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῷ θείων αἱρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξηνθήσας δαβιτικῶς, ὥσπερ φοινὶξ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίε, ϗ ὡσεὶ κέδρ☩, ἐτληθυλύθης τοῖς καρδιώμασιν. ὡς ἄμπελ☩ δὲ εὐθηνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ ὁμαρῷ τὸ μαρτυρίῳ τεμνόμεν☩, βασάνων τοιναῖς, ἐκ καρτὸς τῷ ἀγώνωσε, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητὸν· ϗ ἐ πιόντες, ἐφροσυνίης ἐνθέε τὰς καρδίας πληθάημεν. ϗ συμφώνως σωμελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελεώσεως, μακαρίζοντες ἀφημνύμεν σε. αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σὲ τιμῶ ἀρωγίαν, ϗ τὸ μέγα ἔλε☩.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, ϗ Διδάσκαλος τῆς ἁσεβάας, τῇ ἐνεργείᾳ ϗ δυνάμει τῷ θείων λόγωνσε, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλαφας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικὰς, τὰ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν, ῥωννύων ἐν Χεῖσῷ. μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καλῶς τετελεκὼς, εἰς νυμφῶνα ἐράνιον φαιδρῶς σωναγάλλῃ, διτλῷ σεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμεν☩, ϗ ἐξαιτούμεν☩ σὺν αὐταῖς, τιμῶ ἀρωγίαν ἡμῖν δοθῆναι, ϗ τὸ μέγα ἔλε☩.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἦ Σταυροθ.

Τροπάριον, ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει τὸν Κανόνα εἰς Ἱερομάρτυρα. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης· ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τῶ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανῶ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τῶ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίᾳ. ζήτα ἀς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'.

Τῶ Ἁγίᾳ Ἀτοσόλᾳ Ὁνησίμᾳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἀτόσολον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Τῶ Ἁγίᾳ Μάρτυρι Παμφίλᾳ, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'.

Τῶ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρι Θεοδώρᾳ τῶ Τύρωνι. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη'.

Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τῶ Ἁγίᾳ Ἀτοσόλᾳ Ἀρχίππῳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἀτόσολον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα'.

Τῶ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέῳ τῶ ἐν συμβόλοις. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'.

Ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Εὐγενίῳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Τῶ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰ μὴ ἐκ ἔτους Μ. Ἑσπέρας, ἀς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσωμεν ξ. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δὶς τριῶντες αὐτά. Εἰδὶ ἔτους Μ. ἴσωμεν ξ. ἀ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· ἔπειτα τοῦ Προδρόμου γ'. δὶς τριῶντες τὰ ἁ. ἤχου πλ. ἀ.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος· ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰχμὰς διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τὰς τιμὰς καταρδεύσασα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλλαμψιν, καταγγείλασα· καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι καταυγάσασα, πρὸς τοῦτον σκιρτήσασα· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πάλαι ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ πεφανέρωται· λαγόνων, ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴ ἀνατέλλουσα, τοὺς ὑπερῴα, νῦν σεγαίζοντας ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντας, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην ἐν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης Εὑρέσει, πανηχαρῶς ἑορτάσωμεν· Χριστὸν δυσωπήσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερόμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίας ὁδὰς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα. ἡ πρὶν τοῦ Ἡρῴδου, παρανομίαν ἐλέγξασα· καὶ διὰ τοῦτο ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν λαγόνιον, ὑποσᾶσα καπάκρυψιν· ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοῆτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προτίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος πλ. β.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρήτος Κάρα σοι Πρόδρομε, ἐκ τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμᾶς τισὶν ἀρρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, τελοῦμεν διὰ σοῦ Χριστῷ Βαπτισθῆναι, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῆς ταισμάτων τὴν συγχώρησιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ μὴ ἐκ ἔτους Μ. ψάλλομεν ἀτοσίχα ξ. προσόμοια· ζήτα τῇ ἀναβάσεως ἐς τὸν Ἑσπερινόν, ἢ τοῦ Ὀκτωήχου. Εἰδὲ τύχῃ ἡ ἑβδομὰς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ δὶς τὸ Ἰδιόμελ. Δόξα, ἦχος β.

Τῶν θείων ἐννοιῶν ταυσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα τὸ Μυστήριον Κάρα σου· ὡς ἐκ λαγόνων

μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννῃ Παυδόφημε· καὶ ἀωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμὸν προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν. καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ.

Ἐκ γῆς ἀνατάλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πᾶσι τοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν σωσαθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀνατέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτήριον ἕλξιν τῆς Ὀκτωήχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

ς΄. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ιδ΄. 1. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν Γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ. Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς Μητρὸς αὐτῆς, δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς. διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ. Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ Κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ Μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό. καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων.

Εἶτα ὁ Ν΄. Δόξα. Τοῦ τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Τοῦ τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Τὸ ἰδιόμ. ἦχος β΄.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν ταμιευτήριον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τὰ Τροπάρια τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ὁ Κανών.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Λεύτε ἀφύβῳ τῇ γλώττῃ καὶ ταυθενεῖ, κροτυμεύῃ πνεύματι, ἐκ χαλέων ῥυτάρων, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Ἰρωικῇ καταισχύσασα γαλήνιαν, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δίχα θῶς κυμαίνεται τῷ σοὶ, τὴν ἐτήσιον ᾠδὴν, βοῶντων Πρόδρομε.

Ἣν πρὸς Θεὸν δεδομένην ὡς θησαυρὸν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Θεοφόρων κορυφὴν, τὸν Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐταξίως τανδημεὶ, πιστοὶ τιμήσωμεν. Θεῖον.

Ὃν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀπόρου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῷ κτισμάτων ἀληθῶς, ἐβόησθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀσὴρ σαρδίσασα βλασὸν, ὡς προσηύξατο Θεὸν, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἐκλεκτὴ Νυμφαγωγὸν, Χριστοῦ τοῦ ὄντως Θεοῦ, καὶ Νυμφίου ταύτην μνησθέντος.

Ἣν σὺν θεόφθογγον φωνὴν, Πρόδρομε Ἰωάννη, ὁ δὲ ξίφει ἐτέκνωσεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς. τὴν θέαν γάρ σε ἡμῖν, ἐμφανίζας, χάραν τὴν ὑπέρτιμον.

Ἀνηγερμένη φαιδρῶς, ἡ τοῦ θεσπεσίου Πόλις, δέχεται ὡς ὄλβον, δεδραμένη μυστικὸν, καὶ κρηνίου ἀνελλιπῆ ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν χάραν σε. Θεῖον.

Οὗ θέας τέτευξε Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως, τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, σωτηρίαν ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀπαράθραυστος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὠδὴ δ΄. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερὰ σε κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τοῦ

ἀδύτων κόλπων γῆς, ἐπλάτισε τοιῶν, ἅπασαν διάνοιαν, ἐπιγνώσεως θείας· νῦν μετανοήσατε, ἐκβοῶσα σωτήθως· ἰδοὺ προσκυνοῦντες Πρόδρομε Χριστὸν, μεγαλοφώνως ἐν τίσι δοξάζομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. Τὸ προσαχθέν.

Οὗ βαπτισθέντος ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ὑδρίας. καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζόμενον, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα Κόσμῳ παντί· ὡς ὄρθρου ἐξαναπέμπων παιδοτρέπης, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος· καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μυσταγωγοῦντα ἡμῖν· ἴδε κραυγάζει, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ προσαχθεὶς μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ ἀοιδῇ ἑτέρᾳ, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπαρθενίᾳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἔξισαμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ. Χριστός μου δύναμις.

Ἧς πάλαι γέγονας σφραγὶς Παρθένε, ἐμφανῶς διαθήκης καὶ Προφητῶν, τέρας ἐκβεβημάτισας. καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Ῥιζίνοις ῥάκεσι σωτήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἰδέχου καὶ δίκλειν, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς ἐθητὶ ἀγαλλόμενος.

Ἡ αἴγλη Πρόδρομε τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε Πόλιν διασωζέτω, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι· καὶ ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐναγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε φυτὸν ἀπόγονος· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανείς, Πάναγνε ἀνέτησε· καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

Ὠδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὸν ἔφορον καλάμου Βαπτιστὰ, ταῖς παρασιτικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις ἀεὶ ῥιπιζόμενον· τύραννον δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος. δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ, ὤφθης καὶ Πνεύματος.

Τὴν θεότητα ἀθετῶν, καὶ καταμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν τε θείαν χάριν, σοῦ νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων, θείων ἀπάργεται.

Νέφος ἀφθόνου θείας πηγῆς, τύλιν τοῖς ὑμνοῦσί σε τόθω, ἀοίδιμε Πρόδρομε. χάρητος τῆς θείας, βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων, τοὺς δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐκβεβημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνή. καὶ φέγγα τῆς αἰγλαίας, Κόσμον φαιδρύνουσα.

Ὠδὴ ς. Τὸν βίον τὸν θαλάσσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀληθὴς Χριστὸς, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, βαπτίσαντε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς. αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, οὗ Προφῆται, καὶ νόμος προκατήγγελαν.

Τὸν ἔφορον κρύπτεσθαι, τῷ θαυμάτων ἡ πηγὴ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος Κάρα σου βαπτίσαι, Προφῆται καὶ Πρόδρομε. ἀλλ' ὀφθῆσα, προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Ἀνόλβιον καύχημα, καὶ αἰγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ δίκλειν, προβάλλεται Πόλις σου, τὴν σεπτήν σου, καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ σάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τὸ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν βίον τὸν θαλάσσαν.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς δράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Κ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν ἀληθῶς Ἰωάννη ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, ὑπέρτερος ἐκβεβημάτισας. ὅθεν ἐπαίνοις καὶ ἐγκωμίοις προσανέγκαμοί σε δίδοκα. ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς, τὴν φύσιν ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα. διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς, συνεργός μοι γενέσθαι Παναγίου μου· ἵνα ἰσχύσω σεφανῶσαί σε κορυφὴν τὴν ἁγίαν τερπόλβιε. καὶ γὰρ σὺ ἐν Κόσμῳ, κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κ. Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ξ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν,
Καρτὸς ταρσῶν, ἀξίως τοιᾶν τάλιν.
Ο΄. Βαπτίσας τελν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Τῆθεν φανεὶς, βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκοστὴ Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ἡ Τιμία αὕτη, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος Κεφαλὴ, πρῶτον μὲν ἀνέρέθη κατ' ἀδοκίαν καὶ ἐπιφάνεσαν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Προδρόμῳ, ὑπὸ δύο τιμίων Μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδε, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς προσκυνήσιν τοῦ τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκ δὲ τῶν Μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν Κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε Πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ ἀπραγίας τινὸς ὁ Κεραμεὺς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην καπέλιπεν Ἀδελφῇ, ἑταιρῶν· μὴ κινεῖν αὐτὴν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο. Ἔσχατον δὲ εἰς Εὐσέβιον τινὰ Μοναχὸν καὶ Πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας· ὃς ἀτελευθὴς τῷ σπηλαίῳ, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ κατηλέειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας Κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατ' θείαν οἰκονομίαν, κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ τοῦ θείου Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ὄντος Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τῆς Βασιλέως Οὐαλεντίνου τοῦ νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὲ πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, ἀνέρέθη ἔσω ἐν ὑδρίᾳ· καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εὐσήχθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σωτηρία ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίοις.

Ὠδὴ ς'. Δροσοβόλον μέν.

Ο΄ Τῆς Παρθένου βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πετολίτευσαι βροτῶν· ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὃν ἐν νηδύι παρθενικῇ σκηνώσαντα, ἔγνως σαρκωτικῶς ἐκ γαστρός. καὶ βαπτισάμενος τῇ μητρῴᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτήμασιν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμακάρισαι ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὕτη νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν. σὺ γὰρ τὸν Κτίσιν τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς τοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ ζ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Πεζαίλη βοῶντος φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὸν τοῦ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Πίστιν ἀσεβῆ ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοιμάσατε φάσκων καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὸν τρίβον δι' ἁγιότητα. ἔτος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Ἡ φωνῇ ἀκολουθεῖ μὲν τῷ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμοὶ δὲ τῇ θέᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, ὅλως δὲ ἁφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χαροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται. Θεοτοκίον.

Ρυσαυγῆ σε λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμενὴν ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσῃ τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τοὺς σύμπαντας. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ η'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Αφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ, ἐνισχύων γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστὸν τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Πνεύματος, μύστιν τε καὶ φίλον σε, ᾄδοντες μακαρίζομεν.

Χριστὸν Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τυγχάνει. Κήρυξ τε τοῖς ἐν ᾅδου σὺ ἐχρημάτισας. καὶ τοῖς ταρθενεύσι Κανὼν, καὶ τῆς ἐρήμου Βλαστός.

Τυχὸν τὸ ἄπιστον δαγματίζεται, ἱερουργοῦ χάρις, νευρωμένης τῷ θαύματι. βλασησάσης αὖθις δὲ τῆς πίστεως, καὶ τῆς σῆς ἐκφανθείσης Κάρας μακάριε, ἡ καταπεσοῦσα ταλαίπωρος ἀνακομίζεται.

Θεο-

Θεοτοκίον.

ΠΑθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῇ δι' Ἐλεᾶ τεμενίσει τῆ Προδρόμῳ προσρέχοντες. ἐν αὐτῷ γὰρ τάρασιν Ἀγγέλων χοροὶ, τνδ' ἅμα πάντε δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σωὶ τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἱάσας νέμεσα.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδᾶν.

Ἐξαποστελ. Τοῖς Μαθηταῖς.

ΠΑμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σε Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τῷ ἀΰλῳ. ἧς τιὼ Εὕρεσιν τόθῳ, τελοῦντες δυσωπᾶμσί σε, τῶν δαιμόνων δεινὰν λύσιν, καὶ τὸν κραμὸν, ἅμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σε Παιδόφημε, Βαπτιστὰ τῷ Σωτῆρι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΥΠαγωγᾶται Πάναγνε, τῶν τισῶν ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύσα, καὶ τισῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως. ταῖς πρεσβείαις σε ὅθεν, τῶν νησεῶν τὸν διαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς. καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ Παθη τὰ σωτήρια, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σε.

Εἰς τὸς Αἴνους, ἰχῶμεν, ζ. δ'. καὶ ψάλλομεν ζ. προσόμοια, ἦχ. δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

ΗΝοιξε προτύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ ταύσεμνος, Κεφαλή σε πανδόφημε, καὶ τροφιὼ τροέθηκεν, ἡδυπάτιω τᾶσι, θείων χαρισμάτων. ὧν περ μετέχοντες τισῶς, τὸ τῆς νησείας τραχὺ γλυκαίνομεν. καὶ τίσι ἀφημεμέσε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ Παντοδυίαμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

ΓΩρα ὥσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποσάζουσα, τῷ Προδρόμῳ ἀείναα, καὶ τραπέζῃ σήμερον ἀποτεθαμεύη, μυσικῇ καὶ θείᾳ, ἀῳδιάζα νοητῶς, καὶ αἰδέαν ἐλαύνα θλίψεων. καὶ ἀφροσιύης ἅπαντας, πληροῖ τὲς τόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ Παντοδυίαμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΕμεν ἡ Κάρα σε, καθάτερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν. καὶ ἴαμα ἔβλυσεν, ἀνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων. καὶ διὰ τοῦτό σε τισῶς, ἀνυμνοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τὸ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ Παντοδυίαμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. δ'.

ΗΝ τανσεβάσμιον Κάραν τὸ Βαπτιστόν σε Κύριε, φανερωθᾶσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετ' φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι τισῶς ὡς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δεῦλοί σε, προσάγοντες αἰτόμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆς ἡμέρος ἀνέσης.

ΦΙλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τὸς δεύλας σε τεῖσφζε, ἀτὸ πάσης τειρισάσεως δαιμῆς, πρεσβείαις τῆ Προδρόμε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σε ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἀποστ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. εἶτα τὸ Ἅγιος.

Δόξα, ἦχ. δ'.

ΕΠρωΐ ἐτὶ πίνακος, τὸ τῆ Ἡρώδε ἄθεσμον μῖσος ἐλέγξασα, τιὼ δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα τισοῖς, τιμία Κεφαλὴ τῆ Βαπτιστοῦ σε Κύριε, ἐκ τῶν τυμείων τῆς γῆς ἀναφανεῖσα, πρόκειται, τοῖς τισῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ αἰτημένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι τόθῳ ψυχῆς, βραβεῖον μείη λύσιν πταισμάτων, τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίτονα, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Εἶτα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ποιοῦμεν δὲ μετανοίας μεγάλας γ'. Συναπτόμεν δὲ καὶ τιὼ α'. Ὥραν, καὶ σιχολογοῦμεν ἀνὰ μετανοιῶν, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ'. Οὕτως δὲ γίνεται, ἐὰν ἐσι τεσσαρακοσὴ. εἰ δὲ ὀκ ἔσι Μ'. εἰς τὸς Αἴνους τὸ δοξαστικὸν, καὶ τὸ Θτ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τιὼ Λατρεγίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῆ Κανόνος τῆ Ἁγίᾳ, Ω'δὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰ δὲ ἐσι νησεία, προσκομιδὴ ὀ γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμεν ζ. ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τῆ Τριῳδίε. καὶ ἀπὸς τῆ Ἁγίᾳ ζ. προσόμοια γ'.

Δοξαστικὸν τῶν αἴνων. ἦχ. β'.

Οὗτε ἐκ τῆ ξύλε σε νεκρόν.

ΑΕὐτε τιὼ τιμίαν Κεφαλιὼ, τὴν ἀποτμηθᾶσαν τῷ ξίφει, τῆ Βαπτιστοῦ οἱ τισοὶ, σήμερον τιμήσωμεν, ἐν τῇ Εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ τόθε, χάριτας προχέουσαν τῶν ἰαμάτων ἡμῖν, ὡσ-

περ,

τερ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν ὄϊσρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενον.

Ὥστερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, ὅπως ἐκ τῆς γῆς τὸ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ ἀφάσχῃ, ψάμμῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τραυῶς· τὸ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχέαν καὶ φόνου· αὔγλητε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν. Ὡῦτερ ἀπαζόμενοι τίσια, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑτὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύσαντα.

Ἅλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, ψάμμῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται. ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων· νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν θυμηδίας ἀτάσης, πάντες μεταχόντες ἐν ὕμνοις, χάριν τῷ Θεῷ ὁμολογήσωμεν. Δόξα, ἦχος β.

Τῶν θείων ἐννοιῶν ταυσεβάσμιον θήκη, καὶ τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, τραυῶς ἡ προβλέψασα, τὸ Μυχήσιον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη ταυδόφημε· καὶ δώρασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα, μετανοίας ὁδόν· καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑτὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. τὸ, Κατὰ πάσαν τὴν γῆν. Καὶ εἰθὺς τὸ, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἰδ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ε'. 6. Τὰ Δελφοὶ, ὁ Θεὸς ὁ αὐτὸς ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι. Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοίνιξ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πέμψας δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε, καὶ βλέπετε. Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου. Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν Βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν· Πάντες γὰρ οἱ Προφῆται, καὶ ὁ Νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἀπὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κέ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου Ἀρχιεπισκόπου Γάζης. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ.

Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῦ Προκοπίυ τῦ Δεκατολίτυ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κή.

Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῦ Βασιλέυ, σιωασκητῦ τῦ Ἁγίυ Προκοπίυ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ.

Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Καισσιανῦ τῦ Ῥωμαίυ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐςὶν ὁ χρόνος Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τότε Ἀκολυθία ἀς τὰς κθ. ἀ δὲ ὐκ ἔςι Βίσεκτος, ψάλλεται ἀς τὰς κή. ἀς τὴ Ἀτόδεινα, καὶ ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ὅσιον.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'.

Εἰς τὴν ά. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας· τὴν Ἀκολυθίαν ζήτα ἀς Ὁσιομάρτυρα Γυναῖκα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Θεοδότυ Ἐπισκόπυ Κυρηνίας. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς γ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίυ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῦ· ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς δ. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμυ, ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς ἑ. Τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Κόνωνος. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς ς'. Τῶν Ἁγίων μβ'. Μαρτύρων νεοφανῶν, τῶν ἐν τῷ Ἀμμορίῳ. τὴν Ἀκολυθίαν ζήτα ἀς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ζ. Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι μαρτυρησάντων, Βασιλέως, Ἐφραὶμ, Κατίτωνος, Αἰθερίυ, καὶ τῶν λοιπῶν. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς ή. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῦ Θεοφυλάκτυ Ἐπισκόπυ Νικομηδίας. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τῶν Ἁγίων Μεγάλων Μ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Λίμνῃ Σεβαςείας μαρτυρησάντων.

Ἰςέον ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολυθία τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἡμέρας. Ὁμοίως ἐὰν τύχῃ τῇ γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ψάλλεται ἡ Ἀκολυθία τᾶσα ἡ ἀναςάσιμος, τῦ Σταυρῦ, καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. Ἐσπέρας ἀς τὸ Λυχνικὸν, προηγῆται τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. ἔΘ' ἕπω τὰ προσόμοια τῦ Τριῳδίυ. ἔπα ξί. ἰδιόμελ. τῶν Ἁγίων, ἦχος β'.

Διάτερῶντες τὸ ά. Ἰωάννυ Μοναχῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλας ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος. ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. μὴ ἂν ἐκκλίνωμεν ὦ Συγκρατιῶται. μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τὰς στεφάνας τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριςῦ τῦ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον, τὸ αὐτό.

Πίπτοντες τειμβόλαια ταῦτα, βαίνοντες ἀτρόμως ἐς λίμνην, πρὸς ἀλλήλας ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντιχώμεθα· δι' ὃφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων Ἀνάςασιν. καταφρονήσωμεν κρύος λυομένυ, καὶ σάρκα μισήσωμεν· ἵνα τὰς στεφάνας τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριςῦ τῦ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον, τὸ αὐτό.

Βάλλοντες ὡς τρυφὰς τὰς βασανους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν ἔλεγον, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· μὴ ὑποτπήξωμεν ὥραν χαμέρη, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν, τῦ πυρὸς φύγωμεν. καυθήτω ὁ τὸς, ἵνα χορτάσῃ αἰώνια. ἡ δὲ χὰρ ῥυήτω, ἵνα ὑψῶται πρὸς Κύριον. καὶ μὴ φασώμεθα φύσιως θνησκόσης. ἑλώμεθα θανατον, ἵνα τὰς στεφάνας τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριςῦ τῦ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δημόσια Κτήματα

Δόξα, ἦχος β'. Φέροντες τὰ παρόντα.
Καὶ νῦν. Θτ. Εἴσοδος, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπόλυσις τῶν Προηγιασμένων.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος.
Τροπάριον, ἦχος α'.

Ταῖς ἀληθόναις τῶν Ἁγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδυνίας, ἵασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.
Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. ᾨδὴν. καὶ τὸ Τριῳδίον.
Μετὰ δὲ τὴν γ'. ᾨδὴν. καὶ ἦχος δ'.
Ἑτέρωθεν σήμερον.

Τὸν σεπτὸν στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε φαιδρῶς· καὶ τοὺς πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες Θεῖοι, Χριστοῦ Τεσσαράκοντα.
Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Ἀνδραπάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμασιοὶ ἀθλοφόροι. διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, Οὐρανῶν Βασιλείαν. καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν ἀφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοὺς ἀχαρίστως ἀθυμηθὲν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τοὺς δούλους σου, κραυγάζοντας καὶ λέγοντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν, καὶ ὁρατῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον καὶ ἦχος πλ. α'.
Τὸν σωναύαρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώτισμα, ἡ τετράφωτος αὖτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, στρατιῶται ὡς ἀληθῶς, διὰ κρυμοῦ τε καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ Σοφοὶ, ἐδάχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως· ᾧ καὶ πρεσβεύσει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαυτὸν πρὸ τῆς δίκης νῦν ἀποκλαίομαι, ἐννοῶν μου τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ καὶ δεινά· καὶ τῶν πταισμάτων τὸν βυθὸν, τὸν προσφυέστατόν μοι, ἀπὸ νεότητος Ἀγνὴ, καὶ συμπνίγοντά μου τὸν νοῦν. ἀλλὰ τῇ σῇ προσασίᾳ, τὴν ἄφεσίν μοι παράσχου, καὶ σωτηρίας τυχεῖν ἀξίωσον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος.
ς'. Ἐξήγαγες ἡμᾶς, ὡς πυρωθῆναι.
Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτει εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ μεγάλου Γεωργίου, ἐμπροσθεν, εἰς τὰς κγ'. τοῦ Ἀπριλλίου. ᾨδὴ Ν'. καὶ τὸ παρὸν ἰδιόμελον. ἦχος β'.

Προφητικῶς μὲν ἐβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληρώντες, διήλθετε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. διὸ πρεσβεύσατε Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων εἰς ς'. καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. ᾨδὴ α'. ἀκροστ.
Θεοσεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.
Ἀπὸ τῶν Θεοτοκίων. Ὠδὴ α'. ἦχος β'.
Δεῦτε λαοί. Τροπάριον Μοναχοῦ.

Θεοσεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοτνδίοις ἄσμασι τῶν τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασαι.
Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν ἔλοντο οἱ τεσσαράκοντα, τὴν χρυσώνυμον κλῆσιν. δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.
Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ Κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἑαθῆτι, σολὴν δὲ ἀφθαρσίας, περιεβάλεσθε.
Τὸν ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον πέτοκας, σεσαρκωμένον Παναγνε τὸν ἐνυπόστατον, τὸ Γεννήτορος Λόγον· καὶ σὲ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.
Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τραπέσαν καὶ ζωὴν καὶ ὡραιότητα, σωμάτων, καὶ ὄλβον ἠλογηκότες, ἀκλεῶς οἱ τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.
Οἷς λίθοις ἀφειδῶς, οἱ τεσσαράκοντα, προσαξαι βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τὸ Πνεύματος, κατῆραν τῶν προσαξάντων ἀτενεῖς.
Λάλα κατὰ σοῦ τυράννων χείλεσιν, ὡς ὄφις τὸ κτίσαντος βλασφημίαν· ἀλλ' αὐτῷ

τὸ

τὸ θεομάχον ςόμα, τοῖς κτ τῆ Μαρτύρων λίθοις θλάττεται. Θεοτοκίον.

Στόμως ἐν γαςρὶ Θεὸν σωτέλαβες, καὶ τίκτας ἀφράςως σεσαρκωμένον, ἃς ὃν βλέπων ὁ τολμῶσιν Ἁγνὴ, Οὐρανῶν αἱ Δωνάμεις Ἀπτάρθενε.

Ἦχος πλ. Τῇ Σοφίᾳ κ Λόγῳ.

Ὦ Χριςῷ ςρατολθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τὰ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ τυρὸς γὰρ κ ὕδατος, ἀβρόως διήλθετε, ἀναψυχὴν λαμβάνοντες, ζωῇ τῇ ἀϊδίῳ. ὅθεν ἐρανίοις, κοσμηθέντες ςεφάνοις, χοροῖς συναγαλλιᾶσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι, Ἀθλοφόροι πανόφημοι τεσσαράκοντα μάρτυρες. πρεσβεύσατε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τῇ ἁγίᾳ μνήμῃ ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣν ψυχῇ μου Παρθένε τῇ παναγνῇ, τῇ ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῆς δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, τοντεμεύου τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον· κ ἐν τυθμοῖς Ἅιδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου γαλήνῃ, παρέχουσα ἄφεσιν, σῷ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθει μοι. πρεσβεύουσα Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ ἀθληταὶ τὸν πρόσκαιρον ζημίαν, δωρεὰν προτεινόντες, ἀθεώτατοι.

Κονημυία ξίφη, θῆρας καὶ τῦρ, Σταυρόν τε τοῖς ἁγίοις, οἱ Χριςοῦ διῶκται, ἐπανετείνοντο.

Οβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ ἀθληταὶ τὸ τῦρ τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν ὡς σκιῶδες, ὑ πτοούμεθα.

Φαιρέθωσαν χάριτες, καυθήτω δὲ τοῦς οἱ Ἅγιοι ἐβόων. ἄφθαρτα γὰρ ταῦτα, πάλιν ληψόμεθα. Θεοτοκίον.

Ὑσωτοῦμέν σε Ἄχραντε, ἣ τὸν Θεὸν ἀπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῆς δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὑσηι παράφρονι, τῆς διωκτῶν οἱ ἀθληταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ, διανυκτερεύσαν καταδικασθέντες, ἀνύμνητον ὕμνον, Θεῷ χαριςήριον.

Γαλιλιώμενοι, οἱ τεσσαράκοντα Χριςοῦ Μάρτυρες, τῷ ἀλγεινῷ, ὑτέμεναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἑςῶτες, ἐλπίδι τῆς θέων ςεφάνων νεφούμενοι.

Ἔλως προτίθεται, τοῖς τεσσαράκοντα Χριςοῦ Μάρτυσιν, ἀτοτυγεὺς, ὁ τὴν ἐμφωλεὸν, τοῖς ὕδασιν ὄφις· τῷ ἀλεθροτόκον, ἰχῷ γὰρ ἀφῄρηται. Ὦ.

Οἱ τῇ τεκούσῃ Χριςὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνὴ, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δόλιον, κ τοῦς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν ἕκτωνα.

Ναιδὴς ὢν δικαίως φρυάττεται· οἷα γὰρ Λησῇ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, ὅπω κ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ φρυχθέντος τῇ κλήσει ἀσπράττεται.

Ματαιόφρων κ θρηνίων ἑτάξιος, ὅς τις τῆς ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε. διὰ τυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς τῦρ ξεδήμησεν ἄσβεςον. Θεοτοκίον.

Παράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τὸ Υἱῷ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅπασαν ςρατιὰν τοῦ Κόσμου καταλιτόντες, τῷ ἐν Οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου τεσσαράκοντα. διὰ τυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐταξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῆς Οὐρανῶν, καὶ ςεφάνων πληθυῖ. Οἶκος.

Ὦ ἐν θρόνῳ ἁγίῳ ἑτοιμαζομένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν ὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τῇ γῇ ἑδράσαντι, κ σωάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς σωαγωγὰς αὐτῶν· τῷ ταῦτα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, κ πᾶσι χορηγοῦντι πνοήν· τῷ προσδεχομένῳ τῆς Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, κ ὑπ' Ἀγγέλων ἀνυμνουμένῳ, κ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριςῷ τῷ Παντοκράτορι, τῷ Πλάςῃ κ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτο-

ὁ ἀνάξιος, προσάγων με τιμὴ δέησιν, καὶ λόγε χάριν αὐτῶν, ἵνα ἰσχύσω δ᾽σεβῶς ὑμνῆσαι κἀγὼ τὲς Ἁγίες, ἃς αὐτὸς ἔδοξας νικητάς· δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῆ Οὐρανῶν, καὶ σεφάνων τληθυΐ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Μνήμη τῆ Ἁγίων τὲ Χριςὲ μεγάλων Μαρτύρων, μ'. τῶν ἐν Σεβαςείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων.

ξ. Πληρᾶμεν ὑςέρημα σᾶ Σῶτερ πάθες. Τεσσαράκοντα, σωτεμβεύτες τὰ σκέλη. Ἀμφ᾽ ἐννάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Οἵτοι οἱ Ἅγιοι ἐκ διαφόρων Πατρίδων ὄντες, ἐφ᾽ ἑνὶ ςρατόπατι ἐςρατόοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριςὸν ὁμολογίαν καταχεθεύτες, καὶ εἰς ξύλα πασιν ἀχθεύτες, πρῶτον μὲν λίθοις τὰς ὄψες, καὶ τὰ ςόματα βάλλονται. Αἱ δὲ βολαὶ, ἀ μᾶλλον τέτες, ἢ τὲς βάλλοντας ἀντιςρεφόμεναι, ἔπληττον. Ἔτατα ἐν ὥρᾳ χαμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν καταδικάζονται, μέσον τῆς λίμνης τῆς Πόλεως· ἔνθα εἷς ἐξ αὐτῶν φιλοψυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτὲς Δήμιος, ἀθὺς μετὰ τὴν Ἁγίων, ἀντὶ τᾶ λιτόντος καπέσησεν ἑαυτόν· φῶς ἐν νυκτὶ τερὶ τὲς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ σεφάνες ἐφ᾽ ἑκάσον αὐτῶν κατιόντας. Ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχέντες οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθεύτες, τὸν διὰ μαρτυρίε σέφανον ἐκομίσαντο. Εἶτα πυρὶ παραδοθέντες, τοῖς ποταμίοις ἀπερρίφησαν ὕδασιν. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαςὸς, καὶ καθ᾽ ἡδονὴν ὁ θάνατος ἐνομίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τᾶ τυράννε δι᾽ ἡλικίαν, καὶ ῥώμην σώματος, ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβαλέσθαι τὴν μητέρα οἰόμενόν. ἐκάνη τὸν Υἱὸν παρὰ δόξαν ἐπὶ τῶν νώτων ἀραμένη, ὡς ταχυδρόμος τὰς ἀμάξας καταλαβᾶσα, αἱ πρὸς τὸν ποταμὸν ἔφερον τὲς Ἁγίες, ὥςε ἐν ταύταις τὸν παῖδα ἀποφορτίζεθαι, ἤδη καὶ αὐτὸν ὑτελθόντα τὸν θάνατον· Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῶν σωίαξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τᾶ χαλκᾶ τετρατύλε.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

ὨΙδὴ ζ'. Εἱρμὸς.

Ἐξέχη ὁρῶν, τὲς σεφάνες ὁ φρερὸς τῆ τεσσαράκοντα, παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σε δόξης, καὶ σωὶ τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὕτρῳ προσδραμὼν, ψυχοφθόρῳ θανατᾶται ὁ φιλόζωος. ὁ δὲ φιλόχριςος ἄρταξ ἄειςος, τῶν θεαθέντων γενόμενος· ὥσπερ ἐν λετρῷ ἀφθαρσίας, σωὶ τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πρὸς νοητᾶ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσσαράκοντα, ἡ τολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβόντων παρανόια, ὥσπερ τις κηρὸς τηκομένη· σοὶ δὲ Χριςὲ ἀνεμέλετο· Ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρὰ, ὑπρετὴς ἡ τᾶ Σταυρᾶ σε Χριςὲ δυνάμις, δι᾽ ἐναντίων ςέφη πλέξασα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν. ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζεσιν· Ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐβάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρτολεμένη ἄγνη, προεθεώρα τὸν ἐνέγκασαν, ἀκαπφλέκτως τὸν ἄςεκτον, ἀΐγλως τῆς ἀῤῥήτε Οὐσίας, εὐωθάσης ταχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποςάσεων.

ὨΙδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τᾶ πυρός.

Μανιωδῶς τοῖς ἀθληταῖς, ἐτοτρωίας ὁ ἐχθρὸς πᾶσαν Κτίσιν, διὰ πάσης ἰχνεύθη. οἱ τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύςως ὑμνᾶσι τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψᾶσιν εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Νηλεῶς ὑπὲρ Χριςᾶ, τὰ τᾶ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὁλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλοις ἅμα συγχορεύετε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, αὐτὸν εἰς τὲς αἰῶνας.

Ὡμαλαιότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ᾽ ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόχριςος μήτηρ, τῷ φιλοχρίςῳ παιδὶ, ἐβόα· ὃ φέρω σὲ δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ Χριςῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὃν ἐν τοῖς κόλποις τᾶ Πατρὸς, ἀϊδίως τε Υἱὸν ἐνιδρυμένον τῇ ἁγίᾳ Γαςρίσε, κατφκισθέντα Ἁγνὴ, ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, αἵρος ὑπεμάναντε κρυμόν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ τυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥάθρῳ, πλαγγὰς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ῥᾴβδον δυσάμενος θέας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων ἐν Χριστῷ οἱ Ἀθληταὶ, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῇ σθεναωθέντες χειρί· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτὸς, δεσμοὺς ὃν ὑπεμάναντε κρυμόν· ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος. Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τῇ Πατριάρχῃ θάλψουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ στεφάνους λαβόντες, ἐκ θέας τῆς Δεσπότου δεξιᾶς, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τῷ ἁγιάσαντι τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ· καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ μήτηρ Παρθένε, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν. σπεῦσον ἡ μόνη ἐλπὶς καὶ τιμῶν, τῷ ἁγιάσαντι τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ τοκετόν δώρησαι.

Εἱρμὸς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δεκάδα τὴν τετράριθμον, τροπαιοφόρον στίχαγμα, στρατὸν Ἁγίων Μαρτύρων, ὑμνήσωμεν ἐταξίως. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ψύχους, καὶ ὕδατος κατήχθησαν, καὶ δυσμενῶν τὰς φάλαγγας, καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, στεφάνους ἥρπασαν δόξης. Θεοτοκίον.

Δεσπότιν πάσης Κτίσεως, τεκοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ πάντων ὡς ὅσια Κόρη, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, παθῶν καὶ τυραννόντων με, ῥῦσαι σῶσον καὶ ἔλκυσον, πρὸς συμπαθείας ἔλλαμψιν, καὶ ὑπερκόσμιον Πάσχα, τὸν Ἀναστάντος Υἱόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. Δι' ἑπτὰ ὄντες τὸ α'.

Δεῦτε μαρτυρικοὶ ἀδελφοὶ, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει τυρτοληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διατύρῳ ζήλῳ τυρτολήσασαν. στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον στίχαγμα, σωματισμόντε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς Πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν σύνθεον, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυσωπῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις σωσαγωγὴ κραταιὰ, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς ἀσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ· οἱ στερροὶ ὁπλῖται καὶ ἀητώητοι. τὴν νῦν δυνώμωσιν, καὶ ψυχὴν ἀνδρώσατε, τῷ ὄντι θεοὶ, καὶ Θεῷ τοθανόντες. χορὸς Ἅγιος, θεοσύλλεκτον σύζυγα· Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τιμῇ γνώμῃ, καὶ ἴσοι, καὶ τὰς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπᾶτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀεθλήσασα. ἀσίτεροι οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες. οἱ γῆν ἀρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι. οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι. Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ νέοντα, τὴν ἐώδιαν τῷ ὄντως, πνευματικῆς διαθέσεως, Χριστὸν δυσωπᾶτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νῆσον φωτροτέραν ἀπεργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν Ἀθλήσεως. τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιάζετε· τὸ σωτήριον Πάθος μιμησάμενοι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν Ἀθλήσεως. διὰ ἔχοντες παῤῥησίαν, πρεσβεύσατε ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τεσσαρακονθήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος καὶ ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ'. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, ἦχος β'.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ καὶ βασάνοις, τῇ τοῦ ὕδατος πήξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν. τεσσαρεσθμῳ γὰρ ᾄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι. ἐξ μὲν ὄν τοῖς ἄπασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσιμείχθησαν Χριστῷ. καὶ Θεόνυμφος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ Τίῳ, ἐτ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε· δεῦρο Ἀθλητά, καὶ σωναγωνίζου τοῖς προλοίποις. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τιὼ σωτήρ. ξ΄. ἀς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ξ΄. ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ προσόμοια τῆ Τριῴδίῳ, καὶ τῇ Ἁγίων. Φέροντες τὰ παρόντα. Καὶ τὰ ἕτερα δύο.

Δόξα, ἦχος β΄. Κυπριανῆ.

ΠΡοφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. ὑμᾶς δὲ Μάρτυρες Χριστῆ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληρῶντες, διήλθετε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. διὸ πρεσβεύσατε ἀσιγήτως Μάρτυρες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. τὸ, Καταξιωθήτω. εἶθ' ὅπου τὸ Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς.

ξ΄. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ιβ΄. ΑΔελφοὶ, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς Πίστεως ἀρχηγὸν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν. Ὃς, ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς Υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέμου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ παντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς Υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. τίς γάρ ἐστιν Υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόναμεν πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ Υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊα, ἦχος δ΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ξ΄. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

ΕΓγγὺς ὁ Κύριος τιὼ παραβολιὼ ταύτιω. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώτῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τιὼ ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτιω ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν, ἐξελθὼν περὶ ἕκτιω, καὶ ἐνάτιω ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τιὼ ἑνδεκάτιω ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλιω τιὼ ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τιὼ ἑνδεκάτιω ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· Ὅτι, οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ παύεται ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Προηγιασμένων.

Κα-

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς.
Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται, ἂ τύχῃ νηςείας. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐν Κυριακῇ, γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ τύχῃ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἡ Ἀναςάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀπόςολον τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, τὰ ἀμφότερα.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς.
Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς ί. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρι Κοδράτῳ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῆ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ιά. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς ιβ'. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοφάνους, Ἡγουμένου τῆς Σιγριανῆς. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ὅσιον.
Εἰς τὰς ιγ'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς ιδ'. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου· καὶ τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τῆ ἐν Πίσῃ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ὅσιον, καὶ ἐς Μάρτυρα.
Εἰς τὰς ιέ. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἀγαθίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἓξ Μαρτύρων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ις'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτ. Σαβίνῳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱερομάρτυρα.
Εἰς τὰς ιζ'. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίῳ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Θεῷ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ὅσιον.
Εἰς τὰς ιή. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλῳ, Ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς ιθ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς κ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ὁσιομάρτυρας.
Εἰς τὰς κά. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Ἰακώβῳ, Ἐπισκόπῳ Καπάνης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς κβ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρι Βασιλείῳ Πρεσβυτέρῳ τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ἱερομάρτυρα.
Εἰς τὰς κγ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ὁσιομάρτυρι Νίκωνος, καὶ τῶν διακοσίων Μαθητῶν αὐτῆ, τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἐς Ὁσιομάρτυρας.

Μνεῖα τῆ αὐτῆ Κ Δ'.

Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίᾳ· καὶ Προεόρτια τῆ Εὐαγγελισμῆ. ℣. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κηρυμμένον Μυςήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριςον, Γαβριὴλ τιςίζεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν τερπεραν, καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ κλῆσιν, καὶ βοήσασαι· Παναγία τὸ χαῖρε ἑτοιμάζε, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σὲ ταῖς λαγόσιν ἀσπάζασθαι. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεότοκος· δεῦρο πρὸς τοῦτο καταβῆναι, οἰκτεῖραι τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τῇ ἀλάςορος· καὶ τὸ καλλος τὸ πρώην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν. Ὅμοιον.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσασαι· χαῖρε καθαρὰς λυτήριον, τεσόντων ἀνόρθωσις, χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμψυχε, τῆ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς, τῇ ξένῃ μου μορφῇ· μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος ἐγώ· ὅφις ἔξηπάτησεν Εὔαν ποτε· νῦν δὲ εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἅπαντες.
Εἰ δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, ἐς τὸν ξ. τὸ ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον· καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· ἵνα τῇ χάρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψάλθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐτιθυμήσας ἐγένετο. ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. ἐφραινέσθω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχαγγέλῳ Παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται· καὶ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἀνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὁ Κόσμος περιχαρῶς ἐφράνθητι, ὥσπερ αἰθόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου κάθοδον ἐν σοί. διὰ σπλάγχνα ἐλέους γάρ, ἐξ Οὐρανῶν καταέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος. Τρέσοι τῇ Βασιλίδι χαίρεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως τούτων καὶ Θεοῦ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν· καὶ προσφωνῆσαι χαῖρε σοι, ἐπαναπαύσασα τὸν Πρωτόπορον.

Ἡ Στόμνος ἡ φωταυγὴς καὶ τάγχυσος, διατρητίσθητι, πρὸς εἴσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς. ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς ἐνοικιζόμενος.

Τὰ γόνατα τῆς ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν ἀεὶ τὸν Οὐρανόν. βραδύνωσι γὰρ ἔρχεται, τὴν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Τὴν τὰς ἀκάνθας, τῶν ταθῶν λυτηρῶν ἡ βλαστήσασα, σκίρτα, χόρευε ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, καθαίρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Θεῖος τόκος, ἑτοιμάζει Παρθένε ἀμόλυντε. ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηράναι τὰ ῥεύματα, τῆς παραβάσεως.

Ὁμοῦ ὁ θεῖος, ἐντρέπιζε, Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γὰρ, ἐγγραφήσεται σοὶ, ὁ Θεῖος Λόγος, σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸν πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ Κόσμῳ δωρούμενον. δι' οὗ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Εἰς. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μέγας Στρατηγὸς, τῶν ἄνω Ἀγγέλων, εἰς Πόλιν Ναζαρὲτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μνηστεύεται Ἀγγελικὸν, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον· χαῖρε λέγων σοι, ἐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Ἕτερον, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἡμέρον ἄπασα, Κτίσις ἀγάλλεται. ὅτι τὸ χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος, ἐλογημένη σὺ σεμνὴ, καὶ ἄχραντε Παναμωμε. σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα. αἱρὰς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Πρωτάτορος σιώδεσμος. διὸ καὶ κτίσις πάντα βοᾷ μοί σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ δ'. Ἐστερεώθη σε ἰδοῦσα.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προοιμίου φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν. γῆ καὶ τὰ οὐράνια συμφώνως ἐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν αἰώνων διανοίγον τὰς θείας εἰσόδους, ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, πρὸς σὲ ὁ φιλάνθρωπος, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθῶσαι, ὁ Λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ μήτρᾳ οἰκιζόμενος· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ββακύμησε προηγόρευσεν ὄρος μέγα, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανερωθῆναι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν Παρθένε Παναμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέμου φῶς.

Ἄσπιλε Ἀμνὰς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεσδύσας, κατατέτηκε ἄρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα.

Ἅβδος ἡ μυσικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσαιεν, ὡς γέγραπται θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Γέλα τῇ φωνῇ, τιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἑτοιμάζου, τὸ τέρας Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Εἶγισε Προφητῶν, Ἡσαΐα ἐφράνθητι. Παρθένος γὰρ ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως· ἣν ἡ Εὔα, παραβᾶσα Παρθένε ἀπώλεσεν.

Θ' φλέξα, μὴ δαλιάσῃς ὅλως τῷ μήτρᾳ σε, τῦρ τῆς Θεότητ& Κόρη. ἡ γαρ βάτος πάλαι σε προετύπε, καμομένη, ἀδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε.

Ὁ ὄρ&, Δανιὴλ ὁ προϊδὼν σὲ Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε. ἐκ σοῦ γαρ, νοητῶς ὁ λίθος τμηθήσεται, καὶ σωτηρίᾳ, τῷ δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Γ' Ἰρμίης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐτελεύσεται, τὸ διὰ σὲ ἀρνιεῦσαι, τὸς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας, Θεομήτωρ, τονηρᾷ συμβελίᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν τυρί.

Ἡ Κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ὢ ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἠγαπηκὼς τὸν ἐπὶ σοὶ, καπασκιώσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γαρ τὸς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖ& χορὸς, ὥσπερ ἑπαθόμενος Κόρη, τῷ ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀρνιαίαν ἐπέλασιν κράζασοι· χαῖρε παύτων ἡ λύτρωσις, χαῖρε μόνη τῷ ἀνθρώτων ἡ σωτηρία.

Ἡ δαλιάσῃς τῷ φωνῷ, μὴ καταπλαγῇς τὸν λαλοῦντα, Θεοῦ διάκον& ἐσί· φανερώσαί σοι ἦκε Μυςήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, Ἀπαρόγαμε Παρθένε ἀλογημένη.

Ὁ Ῥᾷς τῷ Κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δελωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῆσαι γαρ αὐτῷ, διὰ σπλάγχνα ἐλέες βελόμενος, διὰ σοῦ ὁ Φιλάγαθ&. μὴ ἔν λόγοις τοῦ Ἀγγέλε προσατιςήσῃς.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκτεπάσας.

Ἡ Κόφη νεφέλη τοῦ φωτὸς, ἡ ἀπαρόγαμος διλτρετίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψαι σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μικὺ ὀλίγον ἐπὶ σοὶ καπακρυπτόμενος, τῷ δὲ Κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἄ Γγέλων ὁ πρῶτος λατεργὸς, προσεταφίσι φωνῷ χαρμόσυνον, καπαμιμυύων σοι ἄλλαντε, τὸν μεγάλης βελῆς Ἄγγελον, σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ᾧ βοῶμεν, παύτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡ Σ ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρῖνον εὐοσμον κατανοήσας σε, ὁ Πλαστεργὸς ἡμῶν Κύρ&, νυμφεύσατο σε τοῦ κάλλες Ἁγνὴ, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ σοῦ, αἱμάτων βέλεται, τὸ δυσωδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηςότητι.

Πατρὸς δεξιόθεν ἐκ ἐκρᾶς, ἐν σοὶ τῷ οἰκησιν, μέλλει ποιήσασθαι ὁ ὑπερένδοξος Ἄλλαντε. ὅπως ςήσῃ δεξιῶν αὐτοῦ, σὲ τῷ πλησίον καὶ καλῷ, οἷα Βασίλισσαν, δεξιάν τε πᾶσι προτάνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῆς παρακοῆς.

Γ'α μὲν ἐτρύγησε καρτὸν, τὸν θανάτον γεωργοῦσα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλασήσα, καρτὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριςὸς ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας Οὐρανοὺς νῷ πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι, θρόν& ἤδη ἡτοιμάθησοι, Λόγε ἡ μήτρα τῆς Παρθένε, ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ἰσχυρότατος, καθίσας, ἤγειρας τὸ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σε τὸ πλασέργημα.

Ἡ Χώρα ἡ ἄσπορος Ἁγνὴ, ὑπόδεξαι διὰ λόγε τὸν ἀρνίον, Λόγον ὡς σῖτον καρτοφόρον, βλασάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ τέρατα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως, ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἠράθη τοῦ κάλλες σε Χριςὸς, Παναμωμε, καὶ τῷ μήτραν σε κατῴκησεν. ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γεν& τῷ ἀνθρώτων λυτρώσηται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Εἰ ἴσι Σάββατον, ἡ Κυριακὴ, λέγεται τὸ παρόν. Ἕξατος. ἐὰν μὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

Ἑξατοσαλ. Τῶν Μαθητῶν.

Ὁ Γαβριὴλ ἐξ ὕψες καπαφοιτήσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ· ὅπως τῆς Προμήτορος τὸν κατάραν, ἐξαφανίσας ἅπασαν, τὸς ἐξ Ἁδὰμ ἀλογήσῃ, ὁ ἐξ αὐτῆς ἐκβλασήσας.

Εἰς τὸν ξ'. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικον. Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Τ Λῶσαν ὢ ὐκ ἔγνω, ἦκεσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γαρ πρὸς αὐτῷ ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν τις ὢς δεξαμενὴ τὸν ἀπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. διὸ καὶ ἡμᾶς ἀγαλλόμενοι βοῶμέ σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, ἀρνίῳ τῷ Κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλε&.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία κτ τῷ τύπῳ αὐτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κε'.

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ϗ Ἀειπαρθένε Μαρίας. Εἰ μεθέορτα, ξιλῶ. ἐὰν γίνεται. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ. ί. ϗ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δὶς, ἀνὰ Μαρτυρικῶν, πὶ γ'. προσόμοια τῆ Τριῳδίῳ, ϗ τῷ Εὐαγγελισμῷ ἃς ί. ἦχος δ. β'. Ὀλίγω ἀποθέμενοι.

Ο Υλιὼ προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέγκε, σὲ καταπλαγόμενος ϗ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε, χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς Οὐρανὰς ἡ μετάγουσα· ϗ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακὼβ, ἐθεάσατο· χαῖρε θεία ϛάμνε, τῷ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος. Ὀμοιον

Φ Αίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον· ϗ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, ϗ σκιωῶσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου· ϗ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι χωρίον ἀρύχωρον, ϗ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ, ὁ γὰρ ἔγνων ἡδονῇ. γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς ἐν παῖδα πέξομαι; Ὀμοιον.

Θ Εὸς ὅτε βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, ϗ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς τίσδε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεραίμωμε. ἣ δὲ ἐβόησε, γενοίτό μοι νυῦ ὡς τὸ ῥῆμά σου· ϗ πέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα, ϗ νυῦ, ἦχος δ. β'.

Π Ἐσάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν. ϗ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος, ὅτι τῶν ὑπὲρ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται. ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανὸν, ϗ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός. ᾧ τὰ ἑξαπτέρυγα ϗ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠυδόκησε. Θεοῦ ἐστὶ λόγος ὁ ταρών. τί ἂν ἴσαμαι, ϗ ὅ λέγω τῇ Κόρῃ; χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε Ἁγνὴ Παρθένε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, ϗ τῆς Ἑορτῆς πὶ γ'.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ, ἀπὸ τοῦ φρέατος.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ.

Ἔσαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον.

Ζήτα Συντμεβέρ ἡ.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, ϗ ἐσθίομεν ἔλαιον ϗ οἶνον, οἵα ἡμέρα τύχῃ, διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. Περὶ δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς σημαίνει, ϗ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ϗ ἀναγνώσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῶν Ἀποδείπνων μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι, προτορδομένου τοῦ Ἱερέως, ψάλλοντες τὰ παρόντα ἰδιόμ. τῆς Λιτῆς, Ἦχος α.

Ὠ ἔκτῳ μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον ϗ ἄγνην, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ ϗ καλέσαι σε, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. πέξεις Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός· ϗ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν ταισμάτων αὐτῶν. Ὀ αὐτός.

Ἐ Ν τῷ Μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, κομίσαι τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια. ϗ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. χαῖρε χωρίον τῆς ἀχωρήτου φύσεως. ὃν γὰρ οἱ Οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, ϗ τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις· ϗ χαρὰ τοῦ Κόσμου, ϗ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν. Ὀ αὐτός.

Π Ἐσάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ, τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς τὴν ἔμ-

ψυχον Πόλιν ϗ τύλῳ νοεραῖ, μιμύσαι δεσποτικῆς παρουσίας τιμὴ συγκαπάβασιν. ἀπεσάλη σρατιώτης ὐρανίος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίσῃ, κατοικίαν ἄληκτον. ϗ προσελθὼν πρὸς αὐτιὴ ἐκραύγαζε· χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, ϗ τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα βασιλικὴ ὐράνιε· χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον ταυσίτιμον· ἐν σοὶ γαρ ταῦ τὸ πλήρωμα κατῴκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, ἀδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίε, ϗ σωεργάᾳ τῦ Παναγίε Πνεύματος. χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, ϗ νυν. ἦχος β.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· χαῖρε αὐύμφευτε Μήτηρ, ϗ ἀταρόγαμε. μὴ καπατλαγῇς τῇ ξυνῇ μορφῇ, μὴ δὲ θαλιάσῃς, Ἀρχάγγελός ἀμι. ὅφις ἐξηπάτησεν Εὔαν τοτέ· νυν ἀγγελίζομαί σοι τιμὴ χαραν, ϗ μενεῖς ἄφθορος, ϗ τέξας τὸν Κύριον Ἄνθρωπε.

Εἶτα ἀσπαζόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, φιλήσαντες τὰ ἰδιόμελα τῦ ςίχε.

Εἰς τὸν ψ. ψ. Ἰδιόμ. ἦχος δ.

Ὦ ἔκτῳ μιμὶ, ἀπεσάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον Ἀγνιὴ· ϗ χαίραν αὐτῇ προσαπὼν, ἀπηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτιὴ προελθεῖν. ὅθεν τισῶς δεξαμενὴ τὸν ἀσπασμὸν, σωπέλαβέσε τὸν προαιώνιον Θεόν· τὸν ἀφράσως ἀδοκήσαντα ἀνανθρωτῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

ψ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Τὸν λῶσαν ἰῶ ὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος. ἐλάλει γαρ πρὸς αὐτιὴ ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ Εὐαγγελισμῷ τὰ ῥήματα. ὅθεν τισῶς δεξαμενὴ τὸν ἀσπασμὸν, σωπέλαβέσε τὸν προαιώνιον Θεόν. διὸ ϗ ἡμᾶς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, ἀριστῳ τῷ Κόσμῳ δώρησαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

ψ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Τὰ δὲ ἡ ἀνάκλησις, νυν ἐτέφανεν ἡμῖν. ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώτοις εὐδοκεῖται. Ἀρχαγγέλε τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμαθεῖται. ἡ Παρθένος γαρ δέχεται τιμὴ χαράν. τὰ ἐπίγαα γέγονεν Οὐρανός, ὁ Κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, ϗ φωναῖς ἀνυμνάτω· ὁ Ποιητὴς ϗ Λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ϗ νυν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡμέρον χαρᾶς ἀγγελία, Παρθενικὴ ταυήγυρις. τὰ κάτω τοῖς ἄνω σωάττεται, ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται, ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύτης ἐλεύθερεῖται, ϗ ἡ σκιωὴ τῆς καθ' ἡμᾶς ὁσίας, τῇ θεώσῃ τὸ προσληφθέντος φυράματος, Ναὸς Θεῦ κεχρημάτικεν. ὦ Μυσήριον· ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωσος· ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραςος. Ἄγγελος λατρεύει τῷ θαύματι· Παρθενικὴ γαςὴρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται. Πνεῦμα Ἅγιον καπατέμτεται. Πατὴρ ἄνωθεν ἀδοκεῖ, ϗ τὸ σωπάλλαγμα, κτ κοινιὼ πραγματεύεται βούλησιν. ἐν ᾧ ϗ δι' ὃ σωθέντες, σωφδαὶ τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τιμὴ Παρθένον βοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τιμὴ καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐτανήγαγεν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθιῶαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τεσσάγιον, ϗ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ. Ἐκ γ.

Ἡμέρον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, ϗ τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυσηρίε ἡ φανέρωσις. ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένε γίνεται, ϗ Γαβριὴλ τιμὴ χαρὰν ἀγγελίζεται. διὸ σοὶ αὐτῷ, τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις τῶν ἄρτων. Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸς λόγος τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ προφητικὸν Τροπάριον, ἐκ γ'. ϗ ἡ σωιὴθης ξηλώ. τῶν γ'. Καθισμάτων, ϗ ὁ Πολυέλεος. Εἰς δὶ τὰ ἀ. ϗκαὶ. λέγομεν ϗκαὶ. τὸ Τροφδίον τὰ β'. μετὰ δὶ τὸ β'. ϗκαὶ. τὸ παρὸν ϗκαὶ. ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν τίφον σε Σωτῆρ.

Ὁ Μέγας Στρατηγὸς, τῶν αὐύλων Ἀγγέλων, εἰς πόλιν Ναζαρὲτ, ἐτισεὶς Βασιλέα, μιμύσασοι Ἄνθρωπε, τῶν αἰώνων ϗ Κύριον. χαῖρε λέγων σοι, ἀλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, ϗ ἀνερμιώτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Ἕτερον, ἦχος δ. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Τὸ πεσάλη Γαβριὴλ, πρὸς τιμὴ Παρθένον Μαριάμ, ϗ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, ϗ ὐ φθαρήσῃ. τέξεις γαρ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

καὶ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ μαρτυρᾷ ὁ τέμψας με, βοῆσαί σοι, ἀλλογημένη τὸ χαῖρε. Παρθένος τέκτας, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχ. ἦχος δ΄.

Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ Οὐρανοῦ, τὸ χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν διὰ λόγου τὰ πάντα συνησάμενον. ὅθεν Μαριὰμ ἀτεφθέγγετο· ἄνανδρος ἐμὶ, καὶ πῶς πέφω Υἱόν; ἄπορον γονὴ τίς ἑώρακε; καὶ ἑρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· ἐλεύσεταί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Ἕτερον, πρὸς τὸ, Ἐτεφάνης σήμερον.

Οὐρανόθεν σήμερον ἐπιδημήσας, ἐπεφώνα χαῖρέ σοι, ὁ Γαβριὴλ τερπναρῶς, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἡ σωτηρία ἡμῶν καὶ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν τεσσάρων ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ψ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα. Ζήτα Σεπτεμβ. ἡ. ὁ Ν΄. καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχος π. β΄.

Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Ζήτα εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. τὰς Εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου, καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ΄. ὕστερον δὲ Καταβασία, τὸν Εἱρμόν. Ἐν ᾗ δ' ἂν τύχωσι τὰ Τερπνὰ, λέγομεν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. τὸ δὲ Τερπνὸν ἀνὰ δ΄. ὕστερον δὲ, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ τροπάρ. καὶ τὸν Εἱρμὸν τοῦ αὐτοῦ. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ἔνι ἀκροστιχ. Κατὰ Ἀλφάβητον. μέχρι τῆς ἡ ᾠδῆς. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Δεῦτε σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαβὶδ ὁ προπάτωρ σου· ἄκουσον θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου. χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον. Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος, κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλοντι σύλληψιν ἄπορον. εὗρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὗρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἦχος δ΄. Θεοτοκίον.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις. πῶς ἔσαι ὃ ἄρρηκας, λέγε σαφέσατα; πῶς συλλήψομαι, Παρθένος ἄσπορα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίσματος; Ὁ Ἄγγελος.

Λόγος με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε. καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν. θάρσει Δέσποινα· Θεὸν γὰρ βουλόμενος, ῥᾳδίως τεκνοῦται καὶ τὰ παράδοξα.

Ὠδὴ γ΄. Τὰς σὰς ὑμνολόγους. Ἦχος δ΄. Θεοτοκίον.

Ἐξέλιτεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ λαός μου ἐτέρᾳ δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός. σὺ δὲ τοῦτον τέξομαι, Παρθένος ἄσπορα σαρκώσεις. Ὁ Ἄγγελος.

Ἦτας παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς· ἀλλ' ὅτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἦχος δ΄. Θεοτοκίον.

Ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμενὴ, τὸν γνώμιμον τοῦ ὄφεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξεφράκισαι. διόπερ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἄπαρσμον τὸν ξένον σου, καταλαβομένη τὸν ὅλιθον. Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραξάτης ἀτεράλλω, τὴν θέαν μηνύσαι σοι βουλήν. τί με φοβῇ Παναμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; τί καταλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς καταλαβόμενον;

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Οὐρανόθεν Γαβριὴλ, τὸ χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ· ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν διὰ λόγου τὰ πάντα συνησάμενον. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀτεφθέγγετο· ἄνανδρος ἐμὶ, καὶ πῶς πέφω Υἱόν; καὶ ἑρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· ἐλεύσεταί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Δίς.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ. Ἦχος δ΄. Θεοτοκίον.

Ἐραίνα Παρθένον, τεχομείην ἀκήκοα, τὸ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος. ἐπιτοθῶ δὲ τοῦ γνῶναι τῶν Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποσήσεται. Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμιμύσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μένασα, δεξαμενὴ φλόγα, Κεχαριτωμένη Παρθένε, τὸν κτίστην Μυσηῒς τὸν πα-

ράν-

ράδοξον. μετὰ τόκον γὰρ, μενᾶς Ἁγνὴ Ἀδατάρθευτος.

Η Θεοτοκος.

Ἀμπωμένος τῷ φέγγα, τῷ Θεῷ παντοκράτορος, ἀληθείας κῆρυξ, λέγε Γαβριὴλ ἀληθέστατα· πῶς ἀκηράτου μενούσης τῆς Ἁγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ο Ἄγγελος.

Ἐπὶ δίης σοι ὡς δῶλος, τῇ Κυρίᾳ ταρίσαμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νοῦν κατανοῶν ἀλλαβοῦσά σε· ὡς ὑετὸς ἐπὶ τόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ηὐδόκησεν.

Ὠδὴ δ'. Ξένη τὰ σύμπαντα.

Η Θεοτόκος.

Οἷον σε ὁ δυνάμαι, τῷ λόγων τινὶ ἀκρίβασαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει τερατουργούμενα· σύμβολα καὶ τύποι νομικοί· τέτοκε Παρθένος δὲ, ἀπερανδρως ὐδέποτε.

Ο Ἄγγελος.

Ξενίζῃ Πανάμωμε, καὶ ξενον γὰρ τὸ θαῦμά σε· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, τέξῃ ὠ μήτρα σαρκωθησόμενον. καὶ σὲ προτυπῶσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τὸ Νόμου τὰ σύμβολα.

Η Θεοτόκος.

Ὁ Πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς ὅτος δωρήσεται Παρθένῳ, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἔπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεὸν, Λόγον τὸν σωσάναρχον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι;

Ο Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προτάτορα, Δαβὶδ ἐταγγελάμην, θήσαν ἐκ καρποῦ τῆς σῆς κοιλίας, ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Βασιλείας αὐτοῦ· τινὶ τῷ Ἰακὼβ σε καλλονῇ, μόνῃ ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε.

Η Θεοτόκος.

Ἡμάρτωσε, Γαβριὴλ τινὶ φωνῇ τινὶ χαρμόσυνον, δεξαμενὴ, ἀφροσύνης ἐνθέως πεπλήρωμαι. χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τινὶ ἄληκτον.

Ο Ἄγγελος.

Οἱ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἡ εὐθεος, σοὶ τὸ χαῖρε, πᾶσα Κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε. σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐγνωρίσθης Ἁγνή.

Η Θεοτόκος.

Ἧς Εὔας νοῦν, δι' ἐμοῦ καταργάσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον. δι' ἐμοῦ τὸ χαρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέσατον.

Ο Ἄγγελος.

Ὑπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ Προτάτορι, ἐυλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τότε τὰ ἔθνη Ἁγνή. διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Κοντακιον, ἦχος πλ.

Ἡ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν ἐυχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδυνων ἐλεύθέρωσον· ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ο Οἶκος.

Ἄγγελος Πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐτέμφθη, ἀπὸν τῇ Θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ σιωπῇ τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἔξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωτίνοις λογισμοῖς.

Χαῖρε, βάθος δυοθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βασάζεις τὸν βασάζοντα πάντα.

Χαῖρε, Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον.

Χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου Σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ Κτίσις.

Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν. Ἠγγαλον Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ. Πατρὸς μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν. Γήθει τῇ Μαρίᾳ ἔφατ' Ἄγγελος ἐκαίδι τέμπτῃ.

Η Ἀνάμνησις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. ὅτε τὸ ἀπ' αἰῶνος ἄῤῥητον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ μυηθεὶς, ἀπεστάλη πρὸς τὴν Παναμωμον, καὶ Υπεράγνον, καὶ ὑπεράμωμον Μαρίαν, ἐν Πόλει Ναζαρὲτ, μηνύσαι αὐτῇ τὸ τοῦ Θεοῦ βούλημα, δόξα καὶ σωτηρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς τὸ τῶν ἀνθρώπων σωτήριον· καὶ ἅτον αὐτῇ· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· Αὐτῆς ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ω'δὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν. Η' Θεοτόκος.

Ὡς τὸ ἄϋλον μιμούμενον ὕλῃ σώματος, συνωθησόμενον, δι' ἀπλαγχνίαν πολλὴν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νυμφοκραυγάζεσμοι· ἀλλογημένος Πάναγνε, ὁ καρτὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ο' Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα Παρθενε, χαῖρε Πάναγνε, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε λυχνία φωτός. Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, Εὔας ἡ λύτρωσις, ὄρος ἅγιον, πεφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας. Η' Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἤγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, Ναὸν ἐργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν Θεοκόσμητον, ἔμψυχος τέμενος, ἡ ἐτέλεσις, τῶ παναγίω Πνεύματος, καὶ ζωῆς Ἀγνὴν Μητέρα. Ο' Ἄγγελος.

Ὡς τολύφωτον λαμπάδα, καὶ Θεότευκτον, παγάδα βλέπων σε, νυμφικῶς χρυσῆν Κιβωτὸν, τὸν νόμον τὸν πάροχον, δέχε Θεόνυμε, ἀδοκήσαντα, τὴν πρὶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Ω'δὴ η'. Ο' Εἱρμός.

Ἔκυε Κόρη Παρθενε ἁγνή· ἀτάπω δὴ ὁ Γαβριὴλ, Βηλὴν ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναρρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η' Θεοτόκος.

Ἔννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν, αὐτέφησεν ἡ Παρθενος, Ζητοῦσα ἄπειρον φθέγγη παράδοξα. Ἤθλιον σε τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτῃ με, ὡς Εὔαν πρίν τὸ τέμψῃς Θεοῦ. ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ο' Ἄγγελος.

Δεσποτὸν ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ. Καλῶς γὰρ ἔφης, τὸ πρᾶγμα δυσέκμαρτον. Λόγοις σῶν χαλεῶν ταθαρχθεῖσα λοιτὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ τίσλε. ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Η' Θεοτόκος.

Ὁμος ἔτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἄμεμπτος αὖθις φησί. Ξένον ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγως παντελῶς ἡδονήν. Πῶς ἂν λέγοις ὅτι πέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτῃ λαλῆς. ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο' Ἄγγελος.

Ἡμαται ἄπειρμοι φθέγγη σεμνὴ, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, Σωφθεὶς πέλει λοχείας ἀνθρώτων θεῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγγέλλομαι. Ὑπὲρ λόγον τε καὶ εὔνοιαν, σαρκούμενον, ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ. διὸ καὶ χαίρων βοῶ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Η' Θεοτόκος.

Αἴνημοι ἀληθείας ῥῆτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος. Χαρᾶς γὰρ κοινῆς ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν ἂν ἐπὶ καθήγνισμαι Πνεύματι. Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνώσω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός· πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω'δὴ θ'. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Ψαύσω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χάλη δὲ τισῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλπουσα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὑπὲρ εὔνοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες Κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν, τὰ μητέρων διέδρας, Ῥᾴδιη φύσις περ καθεζηκυῖα. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὡς θηλάζεις γάλα Παρθένε ἁγνή; Οὐ φέρει ξένα γλῶσσα βροτεία. Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμως γονεῖς ὅρους ὑπερβαῖνον. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὑγιῶς ταῖς ἱεροδίκτοις γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ Μήτηρ ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σὲ προτυπώσαν, Ἰδὼν ἔφη, βάσις Θεοῦ αὕτη. ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αὐμασῶς τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ τέρας εἰς διάβασιν χωρεῖν. Ἐν Κόρῃ ἁγνῇ ἔφη καταπτεύσω· ἣ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἀνιήλασε ὄρος καλεῖ νοητὸν. Γεννήτειραν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς τόκον Γεδεών. ὁ Δαβὶδ δὲ, Ἁγίασμα φάσκει. τύλιν δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστελ. Γυναῖκες ἀκουσάσθητε.

Ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται Μυστήριον, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' ἀσπλαγχνίαν γίνεται. καὶ χαρᾶς ἀγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προφθέγγεται. μεθ' ὧν βοήσωμεν ταύτῃ, χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου. Δις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ά.

Τῶν ἀρρήτων Ταγμάτων.

Ὧν ἀρρήτων ἀκροάσεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρὲτ ἐτέχθη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ Υἱὸν, τὸν Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, καὶ ποιητὴν πάντων αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, πάντων βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἀγνή.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ Οὐρανῶν κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, συλλήψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τῶν ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρων ἀνατείλαντος.

Ὁ Σωματίδιος Λόγος τοῦ προαναρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς πάντων αἰώνων, νῦν ἐτέχθη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν ἀσπλαγχνίαν, οἰκτὸν λαβὼν, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁλισθήματος· καὶ τὸν Ἀδὰμ, τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Ὁ Ἐκ Πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ Κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς Θεότητος, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνατλάσσεται ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀπορρήτου συλλαβέσεως αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον· καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐτιθυμήσας ὃ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται· εὐφραινέσθω ἡ Κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται. καὶ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον· ὁ διὰ σπλάγχνα ἔλεος ἄνθρωπον ἐπισκεψάμενος, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν ξ. τὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς σωματίδιος, καὶ σωματάναρχος καὶ σώθρονος, οἰκτὸν λαβὼν, καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν, καὶ βάπτισιν τελεσιν· καὶ μήτραν ὤκησε παρθενικὴν προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. ὦ τοῦ θαύματος· ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄναρχος ἐν χρόνῳ. καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ Μυστήριον ὅσον· ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται καὶ πλάττεται, Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Τρισάγιον. Τροπ. τῆς Ἑορτῆς, αἱ γ'. μεγάλαι μεταβόλαι. ἔθ' ὕπως ἡ ά. Ὧραι μετὰ τῆς ξ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τῷ τέλει ὡς προέρηται, αἱ γ'. μεγάλαι μεταβόλαι. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Ψάλλομεν δὲ καὶ ξ. ἰδιόμ. τῆς Ἑορτῆς ἐκ τῶν προγραφέντων. Καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ὑποστρεφούσης τῆς Λιτῆς, γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς γ'. καὶ τῆς ς'. Ὥρας. Περὶ δὲ ὥραν θ'. ξ. καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, ἐν ᾗ κάθηνται οἱ Ἀδελφοί. Οἱ Μακαρισμοὶ ἀνὰ μέλος, καὶ τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε. Χορὸς ὁ ἑτεραγιος. Ἄνες ἄφες. Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, ἀνὰ ςιχολογίας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κς'.

Ἡ σωτήριος τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ. Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, ἀνὰ Μαρτυρικοῦ, τὰ γ'. προσόμοια τῆς Τετράδος. Εἶτα τῆς Ἑορτῆς, τοὺς τρεῖς τετάρτους, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου προσόμοια γ'. λέγοντες καὶ τὰ ἰδιόμ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Γλῶσσαν ἐμοῦ ἔκ ἔγνω. Γ' δὲ ἡ ἀνάκλησις. Ζήτα ὀψὲ εἰς τὸν ξ. τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἕτερα ξ. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος ά.

Παναγίων Μαρτύρων.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ ἐθέριος, φῶς τὸ τελεσήλιον, καθορᾷ καὶ βλέπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι· τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες Μυστήριον, διηγγελίσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος. καὶ τρισβάθεια, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα Μυςήριον τὸ τεῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωςον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνῳ τετίςθαι, Γαβριὴλ, ᾧ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθαῤῥήκας, Ἁγνῇ ἐς Ναζαρὲτ ἀφικόμενῳ. μεθ' ἧς ἱκέτθε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀρὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Οἵοιῶν τὸς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Φωτὸς ὢν ἀναπλεως ᾖ, καὶ τοιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προςάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ ταναίρισε, τὸς τόθως τιμῶντας τειρισωζε, ᾖ αἰτέμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀρὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α. β.

Ἀπεςάλη ἐξ ὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. Ζήτα ὀψὲ εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσμ. τῆς ἡμέρας, ὥτα τῆς Ἑορτῆς τὰ δύο.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 2. Ἐσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶτε δὲ Μωσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ καπακαίεται ἡ βάτος; ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τῆς βάτου λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. ὁ δὲ εἶπε· τί ἐςι Κύριε; καὶ εἶπε, μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕςηκας, γῆ ἁγία ἐςί· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέςρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ηὐλαβεῖτο γὰρ καπαβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶτε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ καπέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν· εἰς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ή. 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς Ἀβύσσους ποιῆσαι. πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τοῦ ὑδάτων. πρὸ τοῦ ὄρη ἑδραθῆναι. πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἑτοίμασε χώρας καὶ οἰκήτορας, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' Οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν Οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ. καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἑτοίμα τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς τῆς ὑπ' Οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθεῖναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται ςόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἑτοίμα τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ ἐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἶτα γίνεται ἡ σιωπὴ τοῦ Ἡσαΐου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιςολῆς.

Κεφ. β'. 11. Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς Ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν. Ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταγήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔςι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιςὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουϊα, ἦχος α.

Καπαβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

ξ. Ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ά. 24. Ὧ, καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίη-

κεν

κεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐτεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἥ ὄνομα Ναζαρὲτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μαριάμ. εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται. καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γενοίτο μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσος. Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Γίνεται δὲ εἰς τὴν τράπεζαν παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς μεγάλη. ἐσθίομεν γὰρ ὀψάριον, πίνοντες καὶ οἶνον, εἰς δόξαν τῆς Τεταρτίας Θεοτόκου.

Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τῷ Νάρθηκι κύμα, καὶ ἀνὰ μετανοιῶν, καὶ Κανόνων, τὴν τοῦ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. εἰς τὸ Τεσσάρων, τοιοῦσιν αἱ γ'. μετανοίας, καὶ ἐν τῷ τέλει αἱ ιέ. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Τεσσαρῶν, αἱ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὰς κζ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Εἰς τὰς κή. Τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ νέου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς κθ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἐρημίτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἀθλησάντων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς λ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ τῇ δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὰς λα'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ ἐν Γάγγρᾳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθ. εἰς Ἱερομάρτυρας.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια'.

Εἰς τὴν α'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν Κυριακῇ τέταρτῃ τῶν Νηστειῶν.

Τροπάριον. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκηράτως.

Μνήμη τῶν αὐτῶν β'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Εἰς τὰς γ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, Ἡγουμένου Μονῆς τοῦ Μηδικίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Εἰς τὰς δ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαίῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Εἰς τὰς ε'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου, καὶ Ἀγαθοδόσου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ς'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς τὰς ζ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μελιτινῆς. ζήτει ὁμοίως.

Εἰς τὰς η'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς

Εἰς τὰς θ'. Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Εὐψυχίᾳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρα.
Εἰς τὰς ι. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηΐου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ια'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἀντύτα, Ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.
Εἰς τὰς ιβ'. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῇ Βασιλέᾳ, Ἀρχιεπισκόπῳ Παρέᾳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς ιγ'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.
Εἰς τὰς ιδ'. Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῇ Μαρτίνῳ Πάπᾳ Ῥώμης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχας.
Εἰς τὰς ιε'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρισάρχου, Πάθη, καὶ Τροφίμου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἀποστόλους.
Εἰς τὰς ις'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας Γυναῖκας.
Εἰς τὰς ιζ'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τῇ ἐν Περσίδι, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρας.
Εἰς τὰς ιη'. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μαθητῇ τῇ Ἁγίᾳ Γρηγορίᾳ τῇ Δεκατολίτῃ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὁσιον.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῇ Ἁγίᾳ Ἰωάννου τῇ Νέᾳ Μάρτυρος, τῇ ἐξ Ἰωαννίνων, ἣ βάλληται ὁ Προεσώς. Ποιηθεῖσα μὲν παρὰ τῇ Σοφωτάτῃ Κυρίᾳ Ἰσχύνῃ τῇ Δεκαδίωνος, αἰτήσει δὲ τοῦ φιλοχρίστων Δεσπόσων Χριστιανῶν.

Εἰρμὸς ἀς τὸ Αὐχενικόν, ᾨ ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλου σε νεκρόν.

ΔΕῦτε, σωδραμεῖσαι παυδημεῖ, πᾶσαι χρατιαὶ τοῦ Ἀγγέλων, αἱ μὲν ἑπόμεναι, αἱ δὲ προηγούμεναι, δεῦτε προτέμψατε, ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανία, τὸν νέον ὁπλίτην, τῇ Χριστῇ τὸν Μάρτυρα, τὸν χαριτώνυμον. ἦκε μετ' ὑμῶν γὰρ ἁπάντων, ἵνα συγχορεύῃ καὶ ψάλλῃ· δόξα σοι Τριὰς Θεὲ Τρισάγιε.

ΔΕῦτε, σωμελθόντες ἀκλεῶς, ἅπας τοῦ Μαρτύρων ὁ δῆμος, κλανὲ Γεώργιε, σὺν δοξε Δημήτριε, ἅμφω Θεόδωροι, ὑπαντήσατε χαίροντες, τῷ χαριτωνύμῳ, νέῳ τύπῳ Μάρτυρι, καὶ ὑποδέξασθε, ὅτι αἱ μοναὶ ὑμῶν ταύτων. ἦκε γὰρ ὑμῖν συσκιώσαι, ὅτι Βασιλέα ἡ ἀνέσπερον.

ΔΕῦτε, ὁ χριςώνυμος λαὸς, δεῦτε καὶ κροτήσατε ἅμα, δεῦτε συγχάρητε. ὁ γὰρ χαριτώνυμος, Ἰωαννίνων βλαςὸς, τὴν κατήφειαν ἔλυσεν, ἣ τὴν ἡμᾶς εἶχε, καὶ εἰς τὸ φαιδρότερον, ταύτα μετήμειψεν. ἤδη γὰρ νικᾷ τὸ βελτίω· ἤδη εἰς αὐτὴν κατετόθη, εὐατοτυγεῖς τοῖς τότε αἵμασι. Δόξα, ἦχος α'.

ΤΟν γενναῖον ἀθλητὴν τιμήσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον. ὅτος γὰρ ἠδρασμένος ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ταῖς ἀλλεταλλήλοις προσβολαῖς τοῦ βασανῶν, ἀκλόνητος ἔμεινε. καὶ διηνυγασμένος ταῖς θείαις ἀκτῖσιν αὐτοῦ, τυρὸς, τομῆς, καὶ μασίγων, ἀνδρείως κατεφρόνησε. διὸ καὶ χαρᾶν ἄληκτον, εἰς Οὐρανὸς ἐκληρώσατο. ἀλλ' ὦ τολύαθλε Μάρτυς, νῦν τρανῶς καθορῶν τὴν δόξαν Θεοῦ, πρέσβευε ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ τιμῶς ἑορτάζοντων, τὴν πανήγυριν μνήμην σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. ἦχος δ'. Ἐδώκας σημείωσιν.

ΔΕῦτε φιλομάρτυρες, Ἰωαννίνων τὸ γεύνημα, καὶ σεμνὸν παιδαγώγημα, ἀξίως τιμήσωμεν, Ἰωάννην πάντες· τὸ κλέος Μαρτύρων, Χριστοῦ τὸν νέον Ἀθλητήν· ὁμολογίας κρατῆρα πλήσαντα, τὸν ταύτης προσκαλέμενον, μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος· δεῦτε πάντες καὶ πίετε, μαρτυρίου ποτήριον.

Ἡ Πόλις Μακαρίζε, σὲ μακαρίζω τοῦ Βύζαντος, τὰ βραβεῖα ὁρῶσά σε, τῆς νίκης ἃ Κύριος, ὡς ἡγιασμένῳ, λαμπρῶς σοι παρέχε· καὶ ὡς τὸ ἔδαφος αὐτῆς, καθαγιάσαντι τοῦ αἵματων σε, τοῖς ῥείθροις. καὶ σηκίξαντι, τοὺς ἐν αὐτῇ τιμῶς ψάλλοντας· σὺ ἡμῶν χαριτώνυμε, σηκαγμὸς καὶ κραταίωμα.

Γ Ὅσμον θυμίαμα, τῷ Βασιλεῖ προσενήνεξαι, ἱερὸν ὡς ὀσφράδιον, ὡς μύρον τολύτιμον, ὡς ῥόδον ὡραῖον, ὡς κρῖνον εὐῶδες, εὐωδιάζον τοὺς τιμῶς, ταῖς ἡδυτνόοις ὀσμαῖς τοῦ ἄθλων σε· ὡς θῦμα τελειότατον, ὡς ἱερὸν καλλιέρημα, ὡς θυσία πανάμωμος, Ἰωάννη θεασέσιε. Δόξα, ἦχος β'.

ΔΕῦτε φιλάθλοι, τοῦ ἀθλητῶν τὸ καύχημα, Ἰωάννην τὸν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν·

μεν· ὅτος γαρ τῇ τυρᾷ ἐνατλωθεὶς, ϗ σερρῶς ἐγκαρτερήσας τῇ τῆ ξίφες ἐκτομῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα ταρίδωκε, ϗ διαμενόν σέφ@ ἐκληρώσατο. ὅθεν δυσωτᾶ ὁ τολύαθλ@, τῆ ῥυθμῶαι κινδώνων, τὲς ἐν τίσα ϗ τόθῳ, τελᾶντας τιμὴ μνήμιω αὐτᾶ.

Καὶ νῦ, Θεοτοκίον.

Τροπάριον, ἦχ@ γ'. Θεὰς Πίσεως.

ΜΕ'γα καύχημα Ἰωαννίνων, μέγα σήθγμα τῆς Κωνσαντίνε, μέγα κλέ@ σὺ τέτων τῇ Πόλεων. τῆς μεὺ γαρ γόν@ σεπτὸς ἐλλημάτισας. τιμὴ δὲ τοῖς σοῖς ἐτορφύρωσας αἵμασιν. ἀλλὰ πρέσβλε, Χεμζῷ τῷ Θεῷ μακάρμε, τῆ τερέταν αὐτῶν τιμὴ ἀ'σέβειαν. Καὶ νῦ, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μὲ τιμὴ ά. ϗλῷ. ᾗκα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΤΗ'ν κάτω ϗ πρόσκμορον, τερφρονήσας ζωμὶ, δραμὼν προθυμίας δὲ, ὅλοις τσεροῖς πρὸς Θεὸν, ψυχῆς ὅλης ἔρωτι· ἵλεως ἑτοττάλοις, ἡμᾶς ἄνωθεν μάκαρ· τάντων τηρατηρίων, ἀνωτέρας φυλάττων, τὲς τιμὴ ἁγίαν ἄθλησιν, τίσα τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦ, Θεοτοκίον.

Μετὰ τιμὴ β'. ϗλῷ. ᾗκα. ἦχ@ ά.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

ΤΕιμῶνας ἀ'θαλᾶς, ὑτερίτηται χαῖρον, τὸ πνεῦμά σε σοφὲ, Ἰωάννη τερσμάκαρ. ᾗξ ὧν τολυτοίκιλα, ϗ ἀ'ώδη δρετόμεν@, ἄνθη σέφανον, τῇ ἱερᾷ κεφαλῇ σε, τλέκας ἄφθαρτον. διὸ Χεμζᾷ σεφανίτιω, ἀξίως τιμῶμεύ σε. Καὶ νῦ, &c.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον ᾗκα. ἦχ@ γ'.

Θεὰς Πίσεως.

ΜΕ'γα ὄνομα, τῇ σῇ Πατρίδι, προεξενήσαν οἱ σοὶ ἀγῶνες, ἀθλοφόρων κοινὸν ἐγκαλλώτισμα. ἐκ ἀφανὴς ὅσα γαρ ἀδὲ πρότερον, νῦ διὰ σὲ, ἐπιτλέον τεφήμισαι, ὦ μακάρμε. διὸ ἀ'χαρίτως ἤθροισαι, ἐπιτελέσαι σε νῦ τὰ μνημόσυνα. Καὶ νῦ, &c.

Οἱ Κανὼν, ᾧ ἡ ἀκροστ. Κατὰ Ἀ'λφάβητον. μέχρι συμπληρώσεως τῆς ζ'. ᾠδῆς. Αἱ δὲ καθ' ἑξῆς, ἔχυσιν ἀκροστιχίδα τὰ, Ἴαμβικ.

Ὠ'δὴ ά. ἦχ@ β'. Δεῦτε λαοί.

Τ'Λλ' ὦ Χεμζὲ, σὺ γαρ τῇ λόγων ἡ Ἄβυσ@· σὺ Λόγε κἀμοὶ δώρησαι, λόγον ἀνάλογον. ὅτως λόγοις ἀ'λόγως, ὑμνήσω Ἰωάννλω, τὸν νέον Μάρτυρα.

ΒΑ'ττισμα σὺ, τῷ μαρτυρίῳ ἀσδέδεξαι· ὃ ϗ λυσιτελέσερον ϗ ἀσφαλέσερον, βαττισμάτων ἁπάντων· ἐτὰ δὰ τέροις ῥύτοις, ὅλως ὲ χαίνεται.

ΤΗ'θεν ἀ'θὺς, ὀψικλόνσε ἁπαίροντα, μάκαρ πρὸς τὰ ὐρανία, Μαρτύρων τάγματα, ἐπιτάφιον ὕμνον, Χεμζὸς ἀνέσῃ ψάλλοντες ἀς ἀντίφωνα. Θεοτοκίον.

ΛΙαταυτὸς, ἐν σοίμε τᾶσα ἡ ὕμνησις. σὺ γαρ ἐμὴ ἀντίληψις, σὺ προσασίαμε, Παναγία Παρθένε. σὺ μόνη τῆς ψυχῆς με ἡ ἀγαλλίασις.

Ὠ'δὴ γ'. Τῆς Πίσεως ἐν τέτραμε.

ΕΘώτλον ἠτάλην οἱ ἐναντίοι, ἀτότεραν τοιάμενοι τῆς σῆς γνώμης· ἐκίνην τάντα λίθον ἰχνηλατᾶντες, ἐντὸς τὸ θήραμα, ἐδόκην ἔχην σε· ἀλλ' ἀς μάτιω ὤφθησαν, λύκοι χαίροντες.

ΩΩῆς τερφρονήσας τῆς ἐπικήρε, ζωμὶ ϗ ἐκληρονόμησας ὐρανίαν, ἀθανάτον ἀγήρω· ἧς συμμερίτας, ἀ'χᾶς σε τοίησον, ἡμᾶς τερσόλβιε, τὲς ὑμνᾶν τοθᾶντας, νῦ τὲς ἀγῶνάς σε.

ΗΓ'τήθησαν οἱ ἄφρονες σὲ ζητᾶντες, ἡττᾶσαι τὸν ἀήττητον ἀρτσία. ἀλλ' ἔλαθον νικήσαντες τιμὴ καρδίαν, νίκιω ὃ λέγεται, ἃ γαρ ἐνίκησαν· ἑαυτοῖς τιμὴ νίκιω δὲ σωματώλεσαν. Θεοτοκίον.

ΘΕὸν Λόγον σωέλαβες ὑτὲρ λόγον· Θεὸν Λόγον ἐγενίνησας ὑτὲρ φύσιν· Θεὸν Λόγον ἀνέταυσας ἐν ἀγκάλαις· ὦ θαῦμα μέγιτον· τίς τοτε ἤκυσεν; ἢ τίς ἐθεάσατο παραπλήσιον;

ᾗκα. ἦχ@ δ'. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

ΚΑτετλάγησαν τὰ σὰ, ἄτιτοι ταῦτες ϗ πιτοί· ϗ ἐνόμισαν αὐτὰ, καθάτερ ἀτῆα τινὰ, τὰ ἐτὶ σοὶ γεγονότα ὦ Ἰωάννη. νέον ἀφαδᾶν σῆς νεότητος, βίε ἀνταλλάττεθαι θάνατον, ϗ μαρτυρᾶσι ταῦτα οἱ ὁρῶντες, ἀντίταλοι ϗ ἡμέτεροι. διὸ ἡμᾶς σε ἀνυμνολογᾶντες, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. ϗ νῦ, Θεοτοκίον.

Ὠ'δὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γ'Κεσίαν τοιάμενος, ὑτὲρ ἡμῶν τὸ αἷμά σε τὸ θεῖον, προβάλλε, ὃ χάριν Χεμζᾶ δέξεας. ΚΑ'ραν σὴ ἐκτεμνόμεν@, κάραν ἐχθρᾶ σωτείβας Ἀθλοφόρε, τοδῶν σε ᾗ ὡραίων τοῖς συμπατήμασι.

Ἁμπροπάταις τῆς ἄθλωνσε, καὶ καθαραῖς ἀκτῖσι καταυγάσας, τὰς τιγὰς, τὴν πλάνην Μάρτυς ἠμαύρωσας. Ὅτι.

Μήτηρ Κόρη γεγένησαι, τὸ Ποιητὸ καὶ Κτίσα τῆς ἁπάντων· ὑπὲρ λόγον δ' αὖθις, καὶ μετὰ τόκον Παρθένε ἔμεινας.

Ὠ δὴ έ. Ὁ τὸ φῶτος χορηγός.

Ἑ καθάπερ ἀμνὸς, σφαγιαζόμενος ἑκὼν ἔλεγες· τί θαυμαςὸν, εἰ χυθῇ τὸ αἷμα τὸ ἐμὸν ὑπὲρ Χριςοῦ, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ οἰκεῖον ἐκχέαντος;

Ἑνὸν ἐδόκει παντὶ, ἐν ἡλικίᾳ καθορᾶν εὖγασιν, γεροντικῇ, πάνυ νεαζούσῃ, καὶ φρόνημα γερρόν. ὁ γὰρ παρετράπης, τῆς κράτους γάσεως.

Ὁ Ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Θείῳ Πνεύματι Θεὸς Ἅγιος, τοῦτον ἐγὼ, σέβω καὶ δοξάζω, ὑμνῶ καὶ λατρεύω, θεῖε Ἰωάννη, τυπτόμενος ἐψάλλες. Θεοτοκίον.

Ἁρθενομήτωρ ἁγνὴ, ἡ τὸν Θεὸν ὡς ἀληθῶς τέξασα, τοὺς πειρασμοὺς, τοὺς ἐπερχομένους, ἀπέλασον ἡμῶν, ταῖς τοῦ θεοκλήτου λιταῖς νέα Μάρτυρος.

Ὠ δὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀντισμῷ σῶν αἱμάτων ἐδρόσισας, τὰς τῆς ἀσεβῶν διανοίας τρισόλβιε· αὐτοῖς δὲ πάλιν ἐσβέσας, χαλεπῆς ἀσεβείας τοὺς ἄνθρακας.

Τεφηφόρος θεῷ παρισάμενος, σοὶ τοῖς τῆς Μαρτύρων χοροῖς χαιρώνυμε, τοὺς ὑμνητάς σε πρέσβευε, λυτρωθῆναι παντοίας κακώσεως.

Μὴν ἀρχέκακον καίριον σωτέρψας, τοὺς δολίους δράκοντος ἐν τοῖς ἀγῶσί σε, καὶ τῇ ξερρᾷ ἐνίσασε, τῆς δαιμόνων τὰ σίφη διεσκέδασας. Θεοτοκίον.

Περάμωμε παῖαγνε Δέσποινα, ἡ Θεὸν ἀνθρώποις ἀφράτως κυήσασα, σῶσον ἡμᾶς δεήσεσιν, Ἰωάννε τοῦ θεοῦ καὶ Μάρτυρος. Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἑ τεφάνης σήμερον.

Θλοφόρον νέον σε ἡ Ἐκκλησία, κτησαμένη ἅπασαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν, καταβαλοῦσα γεραίρει σε, ἀξιοχρέως τιμῶσα τὴν μνήμην σου. Οἶκος.

Πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἄθλους, καὶ μετὰ τὴν χάριν, καὶ πρὸ τῆς χάριτος, ὁ γυναῖκες μόνον, ὁ μάρακες, ἡ ἀτελὴς φύσις καὶ ἀσθενὴς, ἀλλὰ καὶ τελετίζοντα νήπια ἀνδρεῖόν τε καὶ ἀνδρῶν ἀνεδείξαντο φρόνημα· ὡς δῆλον ἐκ τῆς ἐν Βαβυλῶνι Παίδων τριῶν, καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ Βαβύλα μὲν ἀνατραφέντων τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ Μάρτυρι, ἀθλησάντων δὲ πρὸ αὐτοῦ Παίδων τριῶν καὶ αὐτῶν, καὶ κομιδῇ νέων ὄντων. πρὸς δὲ καὶ τελετοῦς Κηρύκε τοῦ κήρυκος τοῦ Χριςοῦ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ σοῦ τοῦ νεῶ προκαμεύε νεῶ εἰς ἄφημίαν ἡμῖν, Ἰωάννη τρισόλβιε· ὅς ὅσον τε καὶ οἷον πρὸς τὰς ὑπὲρ σὲ κατ' Χριςὸν ἀγῶνας ἐνεδείξω τὸ τῆς ψυχῆς σε παράσημα, ἡ κατὰ σὲ μετὰ μικρὸν, ὅσον ὕπω δηλώσειν ὑπόθεσις. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία διὰ σοῦ τὴν τοῦ διαβόλε ἰσχὺν καταβαλοῦσα γεραίρε σε ἀξιοχρέως τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιή. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ νέου Μάρτυρος, μαρτυρήσαντος ἐν τῇ περιφανεῖ Βασιλίδι τῆς Πόλεων.

ξ. Τμηθεὶς καμίνου δέσμιος γυμνὸς κάρη, θεὸν ἀνύμνει ἐν μέσῳ Ἰωάννης.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ κατὰ Ἰωάννην τυρὶ ἄορ.

Ὁ τος Πατρίδα μὲν ἔχε τὰ Ἰωάννινα, Πόλις δὲ αὕτη τῆς παλαιᾶς Ἠπείρε προκαθημένη, Βασίλειον ὅσα, πάλαι μὲν Πύρρε ἐκείνε τοῦ Ἠπειρώτου, ὡς αὐτὸ τῆς Ἰσοριῶν σωιάγει ἐξίν. ὕςερον δὲ τῆς ἐχάτων ἐνδιαίτημα γέγονε Δεσποτῶν. Ὠνόμασαι δ' ὅτως ἀπό τινος Ἰωάννε τῆς αὐτῶν Δεσποτῶν, μεταδόντος τῇ Πόλει τὸ ὄνομα, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰωάννινα ὅτως ἐς φιλοτιμίαν καλέσαντος. ὡς καὶ Κωνσαντῖνος ὁ μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ Ἀδριανὸς ἐν Ἀδρυσοῖς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῆς Βασιλέων πεπράχασι πολλάκις, ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑαυτῶν, τινὰς τῆς Πόλεων ὀνομάσαντες. Γνώρισμα δὲ τῇ Πόλει ἄνωθεν, ἀσέβεια καὶ ὀρθοδοξία, καὶ μυρίοις ἄλλοις ἀθλωῆται τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ φοραῖς ἀγαθῶν καὶ χρησίμων ἀνδρῶν, χριςιανικωτάτων ταῖς κατασάσεσιν. Ἀλλ' ὁδὲ τούτων ταύτων ταύτῃ ἐκόσμησε καὶ κοσμεῖ, ὡς ὁ ταύτης ὅτος πολίτης καὶ πολιοῦχος, Ἰωάννης φημὶ ὁ Μάρτυς Χριςοῦ· ὁ νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, γέρων δὲ τοῖς διὰ Χριςὸν ἄθλοις γενόμενος, καὶ μέγας τῷ ὄντι τοῖς κατὰ Θεὸν ἀγωνίσμασιν. ὅτως ἀνομαςότης ἔτυχε τῆς Πατρίδος αὐτὸς, καὶ τοιούτῳ πολίτῃ ἐκείνῃ σεμνύεσθαι ἔλαχεν. Ἀλλὰ καὶ Γονέων ὑμοίωσε φιλοθέων καὶ ἀσεβῶν, μετρίως

τετο-

τετολιτδμένων καὶ δ'λαβῶς. Α'τορφανισθὰς ὃν τῦ Πατρὸς, νέος τάνυ τῇ ἡλικίᾳ, ἀς Κωνσαντινόπολιν παραγίνεται· ἔνθα τιὰ αὐτῦ ἀργάζετο τέχνιω, δι' αὐτῆς τὰ πρὸς τιὰ ζωιὰ τορίζόμενος. Α'λλ' ἐφθόνων οἱ ἐκ γενέτων αὐτῷ τῇ ἀλλοφύλων ὁμότεχνοι, καὶ ζηλοτύπως ἄγαν διέκειντο πρὸς αὐτόν. Η'ν γαρ παῤῥησίᾳ αὐτοσόλῳ φύσει κεχρημένος ὁ Νεανίσκος πρὸς ἅπαντας, καὶ τόλμαν τινὰ μετὰ τῦ δ'θαρσῦς ἐνδεικνύμενος· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνῆπτε τὸν φθόνον αὐτῶν ἐκείνων. Καὶ καιροφυλακτῦντες, ὡς λέοντες ἐνήδρδον ἄρριοι, ἔτως αἰτίας τινὸς δ'προσώτε δραξάμενοι, διὰ συκοφαντίας διωήσονται, κακοῖς τισι τὸν Νεανίαν περιβαλεῖν. Ο"περ δὴ καὶ τεπράχασιν, ὡς παρακατιὼν ὁ λόγος δηλώσει σαφέσερον. Ε'πὶ μεὶ ἤθετο ἐπιβύλως φερομένων αὐτῶν κατ' αὐτῦ, καὶ αὐτὸς ἔγνω καλὸν ἅναι ὑπὲρ Χριςῦ θανεῖν, ἀς ὃ κἀκεῖνοι σωήλαυνον. Καὶ πρῶτον μεὶ ἀς Πατέρα τνδματικὸν ἄπεσιν, ἡμέρα δ' ἰῷ ἂν ἡ μεγάλη Παρασκδὴ, τὰς αὐτῦ ἁμαρτίας ἐξαγορδ'ων αὐτῷ. Ο' μέγας δὲ Πρωτοτατᾶς, ἔτος ἰῷ ὁ Καλόθετος, ᾧ περὶ τότων, ὡς τὸ εἰκὸς, κοινολογησάμενος, ὡς εὗρον αὐτὸν, μὴ προτεπῶς ἔτω παραινῦντα πρὸς τὰ τοιαῦτα ὁρμᾶν, φάδεσθαι δὲ, καὶ προσέχειν τὰς τῦ διαβόλυ ἐπιβυλὰς ὑφορώμενον· ἐκεῖνος γαρ τοιαύτας τολλοῖς πολλάκις ἐντίθησι τὰς βυλὰς, ὐχ ἵνα ἐς Μαρτύριον αὐτὸς παροτρυίῃ, ἀλλ' ἵνα ἐς ὕσερον ἀποδάξῃ καταγελάσας, μὴ δυηθέντας αὐτιχεῖν μέχρι τέλυς. Ε'κεῖνος, ἐγὼ θαῤῥῶ ἐπὶ τῷ Χριςῷμυ, φησὶν, ὡς ὐκ ἐγκαταλάψαμε, ταίγνιον τῦ ἐχθρῦ γενέσθαι, ὡς φής· ἀλλὰ καὶ συλλήψεταί μοι τῆς πρὸς ἐκεῖνον τάλης. κἀκεῖνον μεὶ αἰχρῶς ἡττηθῶναι τοιήσα, ἐμὲ δὲ νικητιὼ ἀναδάξα καὶ τροταιῦχον. Τοιαῦτα ἐτόντος τῦ Ι'ωάννυ, αὖθις πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἔφη Α'νήρ· Πρόχες τέκνον, ὅτι τὸ μεὶ τνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενὴς, ὡς φασι τὰ ἱερώτατα λόγια· καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα τῷ πραγμάτων χρήζετε παρασκδῆς τινὸς καὶ ἑτοιμασίας ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς. δεῖται σωτῆνε νησείας, δεῖται προσδοχῆς ἑτιμόνε· ἃς χρησαμενῷ σοι καὶ αὐτῷ ἀς κάθαρσιν τῦ νοός σε, ἀποκαλυφθήσεταί σοι τὸ πρακτέον παρὰ Θεῦ. φιλεῖ γαρ τὰ τειῶτα ταῖς καθαραῖς ἐγγίνεσθαι διανοίαις. Πρόσεχε τοίνυν σαυτῷ, καὶ ἄτελθε ἐν εἰρυίῃ, τῷ Θεῷ σε διατηρῦντος ἀνώτερον ἐχθρῶν τάντων ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν. Καὶ ὕτως ἀτολύει αὐτόν. Ο' δ' ἑταυῆκε τιὼ μετὰ ταῦτα φαιδρῷ τῷ προσώτῳ, λέγων αὐτῷ· Ι"δι τίμιε Πάτερ, ὅτι πυρὸς μέσον χορδόντα καθ' ὕτνον ἐμαυτὸν εἶδον, ὡς οἱ ἐν Βαβυλῶνι τρεῖς Παῖδες τοτὲ, καὶ εὐελτις ἀμὶ σωσάρσα Θεῷ, ὡς ὁ σκοτός με δ'οδοθήσεται. Α'λλὰ καὶ αὐτὸς ταῖς δ'χαῖς σε καθότλισόν με παρακαλῶ. Ο' Θεὸς ἐνισχύσαι σε, τέκνον, ἅτον ἐκεῖνος, ὥς τε καὶ τὸν Λυαῖον νικῆσαι, τὸν ἀφανῆ δράκοντα δηλονότι, καὶ ὑτὲρ Χριςῦ μαρτυρῆσαι. Καὶ δ'λογήσας, ἀφῆκεν ὑτάγειν αὐτόν. Ε'λθόντος δὲ ἐν τῷ ἐργασηρίῳ αὐτῦ, ὡς εἶδον ἐκεῖνοι, ἤρξαντο λέγειν πρὸς ἀλλήλυς· Οὐχ' ὅτός ἐσιν ὁ τὸν Χριςὸν αὐτῦ ἐν Τρίκκῃ ἐξομοσάμενος; τῶς τάλιν τὰ τῦ Χριςῦ φρονῶν καὶ ἔσι, καὶ φαίνεται; Ε'μβλέψας δὲ αὐτοῖς βλοσυρὸν, περὶ ἐμῦ τὰ τοιαῦτα, ἢ περὶ ἄλλυ τινός, ἔφη, λέγετε; Οἱ δὲ, περὶ σῦ, ἀντέφησαν, καὶ ὐκ ἄλλυ φαμί· ἢ ὐκ ἀληθῆ ἃ φαμέν; καὶ ὃς, μή μοι γένοιτο, ἀτεκρίνατο, τοσαύτη παρὰ Θεῦ ἐγκαπάλαψις τότοτε, ὥσεμε τὸν Χριςὸν ἐξαρνήσασθαι. Οὐδέ γε ἐξωμοσάμιν ἔγωγε ἄλλοτε, ὅτ' ἐν Τρίκκῃ, ὅτ' ἀλλαχῦ, μηδέ μοι γένοιτο τότοτε τῦτο. ἀλ' ἐν αὐτῷ τῷ Χριςῷ καὶ ζῶ, καὶ ζήσομαι, καὶ σιὼ αὐτῷ, καὶ ὑτὲρ αὐτῦ ἀγνωμόνως τεθνήξομαι. Ταῦτα ἐκεῖνοι ἀκόσαντες, καὶ τιὼ παῤῥησίαν μισήσαντες, διὰ τὸ μετὰ θράσυς μᾶλλον, ἢ θάρσυς ἅτεῖν, αὐασαύτες δ'θὺς τῷ ἐργασηρίων, ἀλλήλυς ἐγκελδσάμενοι, καὶ σιωπομοσίαν ἐτὶ τότῳ, οἵα δὴ φιλεῖσι τοιᾶν ἑκάστοτε, τοισάμενοι· τέχνιω γαρ ὥσπερ τινὰ τῦτο τετοίιωται· ἕλκυσιν ἐτὶ βῆμα μετὰ βίας αὐτόν. Ο' δὲ, ἃ δεῖ τ' ἀληθὲς ἅτεῖν, εἷλκε μᾶλλον, ἢ εἵλκετο. Οὕτως ἐκοντὶ, ὅτω φαιδρῷ ἕπετο τῷ προσώτῳ, ὡς ἅτοις ἂν ἐς γάμυς βαδίζειν κεκλημένον αὐτόν. Καὶ τὸ πρῶτον τὰ ἐγκαλύμενα ἐς ἔλεγχον πρὸφερον, αὐτοὶ καὶ μάρτυρες ὄντες, καὶ ἐναγοντες, καὶ κρεταὶ, κτ' τὸ αὐτοῖς εἰωθός. Καὶ μετὰ τὰς ἐλέγχος, μεταβληθῆναι δῆθεν ἐς τὸ ἥμε-

ρον

ρον ὑτεκρίνοντο· ϗ μετ' πραότητος ὅτι τολλῆς, μετατεθῆῶαι τὸτον ἐζήτευντε, ϗ τὴ ἐς Χριςὸν ἔξομόσαθαι Πίςιν ἀνέτασθον. Ὡς δ' ἐλέγχονται ἴδον τὴ τότων ἀτόνοιαν, ϗ μηδ' ὡ ἅτι ϗ γένοιτο, τὸ ἐς τὸν Χριςὸν ἀθετῆσαί τοτε διϊχυριζόμενον σέβας, ἤδη ἐχώρων πρὸς ἀτελαὶς, ϗ μετ' αὐτὰς ἐς ὕβρας, ϗ προτηλακισμὰς· ἃ τάντα ὁ γενναῖ☉ ἐκῆνος ἐς ὀδὲν ἐλογίζετο· ϗ τελάταῖον ἐς αἰκισμάς· δανόται γαρ ἠκίσαντο. Ε'τὰ δὲ ὐ μετέτασθον, τάντων ἀτογνόντες, ὅλοι τῆς ἀτιμίας ἑαυτῶν γίνονται. Ἀλλ' ὅμως χώραν σκέψεως ϗ ὅπω δεδώκασιν, ἀνατοκλάσαντες τῇ ἀρκτῇ. Τῇ δὲ ἑξῆς ἄγαγόντες αὐτὸν, ϗ τυθόμενοι, ὡς εὗρισκον ὀδὲν ἐυδόσιμον ἔχοντα, τραχέσιν αὖθις ῥάβδοις ταῖς παὐτοῖς διτλαῖς ὅτωσὶ λεγομέναις, μαςίξαι προσάττουσιν οἱ ἀνήλεᾶς, ἐτιμόνως αὐτὸν τιμωρέμενοι. Ὁ δὲ ςερρὸς ἐκῆνος ἀδάμας, σιγῇ τὰς τύψας ὑτέμενεν, ὡς μηδὲ αὐτὸν ἔναι δοκᾶν τὸν τυττόμενον. ἀλλ' ἐν γενναίῳ τάνυ ϗ ἀτρήτῳ φρονήματι, νικθεὶς ὑπ' ἑαυτὸν, ϗ πρὸς τὸν ὑτὲρ Χριςοῦ ὑταλάφων ἀγῶνα· ἀ'χόμενο☉ ἠρέμα καὶ καθ' ἑαυτὸν τοιαῦτα, ὥς γε ἀκάζαν ἐνιῶ· Ἐνίσχυσόν με μόνε Δωατέ· δός μοι δωάμιν, δός μοι κραταίωσιν, ϗ χεῖρά μοι βοηθέας ἔξ ἁγίας σε κατοικητηρίε καπάτεμψον. Καὶ ταῦτα μὲν ἴσως πρὸς τὸν Θεόν. Πρὸς δὲ τὰς ἐναντίας, τίς ἂν ἅτοι ἀρκόντως, τὰς μετ' πολλῆς ὅτι σωτέρεως ϗ παῤῥησίας ἀτοκρίσεις αὐτοῦ; ἢ τῶς ἀτεχόμιζε τὰς βλοσυρὰς ἐκάνας ἐχθρὰς τῷ ὀφρυῖ; τὰς ἀντικρυς καπατιᾶν βρενθυομένας αὐτόν; Ἐμὲ, πρὸς αὐτὰς λέγων, ὀδεὶ ἔβη τὸ Κόσμε τότε νομιζομένων καλῶν, ἢ κακῶν, τῆς προθέσεως μεταςῆσαι δωήσεται. μὴ γένοιτό μοι ἐναντία φρονῆσαι ποτὲ ἄλλα, ἢ ἃ φρονᾶσι Χριςιανοί. μὴ ταῖς ὑμῶν ὑπαῖξαι θωτάαις, μὴ θροηθῆῶαι ταῖς ἀτελαῖς. Ὃ ἂν ἔη βαλομένοις ὑμῖν, τᾶτο δὴ ϗ τοιήσατε. Ἐν βραχεῖ τῆς ἐνταῦθα ζωῆς με ςερήσατε, ὡς αὖ θᾶττον τῇ αἰωνίᾳ με παρατέμψητε. Τὸ Χριςοῦ ἐγὼ δοῦλος, τῷ Χριςοῦ ὀπαδός ἁμι· σωὶ Χριςῷ ϗ θανεῖμαι, ϗ ζήσομαι. Θυμῷ πληθέντες οἱ δικάζοντες ἐπὶ τότοις, μεταςῆσαι τᾶτον ἀφ' ἑαυτῶν διὰ ταχέως ἐκέλευσαν. Οἱ δὲ δραξάμενοι, μεθισῶσι σύῤῥονται τὸν τοῦτον, τῶν τε τειχῶν ἕλκοντες, ϗ κατάρεῶν τύττοντες· τί μὴ λέγοντες; τί μὴ τοιᾶντες; ϗ πάλιν τῇ ἀρκτῇ ἀνατοκλάσιν, ἐς ἄλλω ταμιεύσαντες τὴ ἔξέτασιν. Ἧς τῇ ἑξῆς ἐκβάλλοντες, ὑτὲρ ὅτε τοσαύτω τοιᾶται ἠρώτων τὴ εὖρασιν. Ε'τὰ δὲ ἦκεσαν ἄτω τοι ςερρῶς τᾶτον ἀτοκρινόμενον, ϗ τὰ αὐτὰ λέγοντα ὡς ϗ πρότερον, ἀνηλεῶς μαςίζειν αὖθις ἐκέλευον· ϗ ὡσὰ τινὰ καπᾶργον ῥίττειν κατ' τῆς γῆς, ϗ τύττειν ἀτιμῶς. Καὶ οἱ μὲν ἐμάςιζον, καὶ ὅσηγε ἰσχὺς ἔτυττον· ὁ δὲ εἰς Οὐρανὸν ϗ νᾶν ἀνατείνας, ϗ ὄμμα, Χριςὸς ἀνέςη, ϗ τὰ λοιτὰ τῆς ὠδῆς ἐτέψαλλε κάμνος. Καὶ ἰῶ ὁρᾶν τὸ μὲν σῶμα ἐκένε ὅλον καταξανθὲν ταῖς μάςιξι, κρανὰς δὲ αἱμάτων προεκχεομένας τᾶ σώματος, ϗ τὸ ἔδαφος ὑτ' αὐτῶν φοινιττόμενον. Ὁ δὲ γενναῖ☉ τῷ ὄντι Νεανίας ἐκῆνος, τῇ κεφαλῇ διαίρων σωεχῶς, μαςίζετε, μαςίζετε ἔλεγε, τύττετε ὡς ἰσχὺς ὑμῶν. ἐμὲ γαρ ὑτοκλίναι τοῖς ὑμῶν θελήμασιν, ὐκ ἰσχύσετέ τοτε. Βλέποντες οῦ ἄτω γενναίως, ὅπω ςερρῶς ὑτομένοντα τὰς βασάνες, τὸ μὲν, τῇ ἦτταν ὥσπερ ἐταιχωμένοι, τὸ δὲ, τῇ σφῶν αὐτῶν θρησκέαν αὐτιτοιούμενοι, ϗ οἷον ἐκθηριώμενοι, τότε νῦ ἦναι, φρενᾶ, ϗ τοῖς δανοῖς τῆς φρενᾶς παραδιδᾶσι ϗ παραπέμπτασι, κάμψαι τᾶτον ὅπω νομίζοντες, ϗ πῷ ἑαυτῶν ὑπᾶξαι θελήματι. Ε'τὰ δὲ ἡμέραι παρήλθοσαν ὐ πολλαὶ, ἄγαγόντες αὖθις, καὶ πᾶραν αὐτᾶ ποιησάμενοι, ὡς εὗρον τὸν αὐτὸν ςερρὸν, καταδικάζουσιν αὐτᾶ τὸν διὰ πυρὸς θανάτον. Ε"νθευτοι ϗ ἕλκον τᾶτον ὡς βόσκημα, ἢ μᾶλλον ἀτᾶν ὡς ἀρνίον ἄκακον ἐς τὸ ὑτὲρ Χριςοῦ τυθῆῶαι ἀγόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῇ ἐπὶ θάνατον ἄγοντες, ἀνηλεῶς ταῖς ὕβρεσιν ἔτλητον, ἔτυττον, ἐκολάφιζον. Ε'τὰ δ' ἀφίκοντο ὅτε δὴ τέλος δᾶναι πρᾶκτε, ἅψαντες πυρὰ, τᾶτον ἐτέβαλον, μᾶλλον δ' αὐτομόλως αὐτὰς ἐτετήδησε τῇ πυρᾷ, ἀγαλλομένῳ χορδέων ποδί. Οἱ δὲ φαδόμενοι τότε, ἄγαγον τῆς πυρᾶς, ταῖς ἅς ταρεδέδετο ἁλύσεσιν ἕλκοντες. Ὁ δὲ δυσαναχετῶν, τί ὐκ ἐᾶτέ με ἐν τῇ πυρᾷ, ἔλεγεν; ἵνα τί ὐκ ἀφίετε ὁλοκαυτωθῆῶαι, ϗ θυσίαν ἀπρόσδεκτον τῷ Χριςῷ με γενέσθαι με; Ἐκῆνοι δὲ τὸν μὲν διὰ πυρὸς θάνατον,

ναται, τικρὸν μὲν, καὶ ἄλλως ὀδυνηρὸν ὄντα ἤδεσαν· ἀλλ' ὡσανὰ φαδόμενοι τῆ τυρὸς, μήτω χριστιανοὶς χραυθῆ μιχθεὶ αἵμασι. (τυρσολατρῆσιν ὡς ἔοικε) νιάσαντες τινὶ τῶν δημίων, μαχαίρᾳ τῆτον ἀποκεφαλίσαι ἐτοίησαν. Τὸ δὲ σῶμα τεσὸν ὕπτιον, ἀνατερρίφη τε τῇ τυρᾷ, καὶ ἀλοκαυτώθη· βραχυπάτων λαψάνων παραλρεθέντων μετὰ τῆς κεφαλῆς ἐν τῇ αποδιᾷ, καὶ ὑπό τινων φιλοχρίστων ἀναληφθέντων μετὰ ταῦτα ταφλλαβῶς. Οὕτω μεὶ τὰ κατὰ θυμὸν ἔτλησαν οἱ ἄδικοι δικασαί· ὁ δὲ, ὅπω τῶν κατ' ἔφεσιν ἔτυχεν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, καὶ ἀληθῶς πάντως οἶμαι, Ἄγγελοι καὶ τιὼ τότε ψυχιὼ, ὡς καὶ τὰς τῶν πρὸ αὐτῆ Μαρτύρων μετ' ἀφημίας ὅτι πολλῆς, καὶ μετ' ἀγαλλιάσεως καὶ ἀφροσυίης παρέτεμψαν. Οἱ γαρ χαίροντες ἐπὶ ενὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος ἔρηκε, πῶς ὐκ ἐχάρησαν ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Χριστῆ θανόντι; καὶ πρὸς τὸ τῆ μαρτυρίᾳ ςάδιον γενναίως ἔτωσι, καὶ ἐν πάνυ νέᾳ ἀποδυσαμένῳ τῇ ἡλικίᾳ; Καὶ ὄντως ἀφράνθησαν, βεβαίως ἐκρότησαν, καὶ τὸν ἐνισχύσαντα Χριστὸν αὐτὸν καὶ ὕμνησαν, καὶ ἐδόξασαν. Ἐγὼ δ' ἂν διϊσχυρισαίμιλν καὶ τῆτο, ὅτι πολλὰς σωαθλας δυνάμεα ἔτος τετοίηκε, καὶ μεγίση τοῖς μετ' αὐτὸν πρὸς τὸ θαρρεῖν ὑπόθεσις γέγονε. καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας κρυφίως, ἵνα ὅπως ἅπω, κληρονόμες ἀργάσατο. Ἀνεχαιτίθησαν γὰρ τῶν ἡμετέρων πολλοὶ, καὶ ἐνεδυναμώθησαν, ςερεωθέντες τότε τῷ ὑποδάγματι, τὸ μὴ ζόμυσθαι ῥᾳδίως ὅπω τιὼ καθ' ἡμᾶς θρησκείαν ὡς πρότερον. Ἡμᾶς δὲ ἀχαριςήσωμεν τῷ καὶ ἐφ' ἡμῶν τοιαῦτα διενεργήσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ δι' ὃ ταῦτα ἀνεργετήθημεν ἐν ἀνωμαλοις ὅπω καὶ ταῦτα καιροῖς Γωάννῃ τῷ Μάρτυρι. Οὗ ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Ω᾽δὴ ζ'. Εἱρμὸς χριστῆς.

Ὡςὴρ φαεινὸς, τιὼ Πατρίδα σε καθάπερ καταυγάζας· καὶ καταλάμπας τὸ Βυζάντιον, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σε· ὅτε παναοίδιμε τέλος, τῶ μακαρίᾳ ἐπέτυχες· ἀλογητὸς ἢ ἐκβοᾶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Χοροῖς ἀθλητῶν, καὶ Ἀγγέλων ἱεροῖς συνεμθμήθης. σωὶ οἷς Γερμάκαρ καθικέτλε, ἁμαρτιῶν ἀρᾶν ἄφεσιν, τὸς τιὼ ἱεραὶ ἀφημένντας, καὶ ἁγίαν σε ἄθλησιν, καὶ ἐκτελέντας σε τιςῶς, νυῖ τὰ μνημόσυνα.

Ψυχαῖς τῶν τιςῶν, ἀντεσήγαγες τὴν σωὶ παραμυθίαν· ἀντὶ τολλῶν Μάρτυς τῶν θλίψεων, αἷς ὁσημέραι σωαίχοντο, βλέποντες Χριστὸν ἀρνεμένυς, πολλὰς ἀφρόνως ἐκάσοτε· ὧν τιὼ ἀκάθεκτον ὁρμιὼ, σὺ προανέςαλας. Θεοτοκιον.

Λόγε Θεῦ, παρακλήσεσι τῆς σὲ Γενναμούης, καὶ Γωάννε τὸ σὸ Μάρτυρος, ταῖς θερμοτάταις δεήσεσιν, οἰκτιρον ἐλέησον σῶσον, ἀβλαβῆς διαφύλαξον, ἀπὸ ταυτοίων ταρασμῶν, τὲς σὲς θεράποντας.

Ω᾽δὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῶ πυρός.

Ἐρωτάτω σε νοῖ, πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημήσας Μάκαρ ὅλως· ὐκ ἐφρόντισας ξίφες, ὐδ' αἰκισμῶ, ὁ πυρός. ὥς τις δὲ μὴ τάχων διέκασο, μόνον ἀποβλέπων, πρὸς τὲς ἐκῆ ςεφάνες.

Λογισμός σε Ἀθλητὰ, ἐγνωρίζετο δανῶς αἰκιζομένε, βεβαιότερος ὄντως, ἀ καὶ τὸ σῶμα τὸ σὸν, αἰκίαις δανῶς σωυετρίβετο· αἱ γὰρ ἀντιδόσας, ἐκέφιζον τὲς τόνες.

Ὑπηρετῶν τὸ ἀκαμτὲς, καὶ μανίαν ἀτιμῶν τῶν δικαζόντων, ςερροτάτως ὑπέσης, ὐδ' ὅλως πτίξας αὐτῶν, τῶν ἀταλαμένων ὐδέτερον· ἀθανάτε δόξης, ἐπιθυμῶν τρυφῆσαι. Ὅτ.

Γῆ μόνη Λόγον ὠν γασρὶ, τὸν τὰ πάντα συςησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, ὑπὲρ πάντα λόγον ἐγκύνησας· ὃν ὑπερυμνῶμεν, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ω᾽δὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον.

Ταῖς προσβολαῖς τῶν βασάνων, ταῖς πολλαῖς καὶ ποικίλαις, ἐνέδωκας ὐδόλως Ἀθλητὰ· ἀλλ' ἠγωνίζε ςερρότατα, καὶ ὑπέφερες τάσας, μεγάλως θαυμαζόμενος Σοφέ. διὸ τίσα τιμῶμεν, τὲς ἱερὲς ἀγῶνάς σε.

Ἰδὲ συγχαίρασοι ἅπας, τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος· καὶ πάντων τῶν Μαρτύρων ἡ πληθὺς, τὸν Τριαγιον Κύριον, ἀχαρίςως δοξάζα, καὶ σωτρίαν αὔωθεν ἡμῖν, ἐξαιτᾶται τοῖς ἐν τίσα, τιμῶσί σε τιὼ ἄθλησιν.

Ἱκητικοῖς ὁ κοσμήσας, τὸν σὸν Μάρτυρα Λόγε, ςεφανοις καὶ κρατύνας κατ' ἐχθρῶν, ὁραπῶν καὶ ἀοράτων Σωτὴρ, κράτιστον καὶ τὸ κλέος τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀνετρέασον ἀεὶ, πρεσβείαις τῆ νέε τότε Μάρτυρος.

Ὅλον σὲ σοὶ τὸν Σωτῆρα, ἀσοικισάμενος ὅλως, ἐκδέδωκας τιὼ ἔφεσιν τιὼ σιὼ, πρὸς τὸν τοθάμενον ὄλβιε· αὐτὸς δέ σε τελισμάκαρ, κατάθιωε τὰ σὰ πρὸς ἑαυτὸν, διαβήματα Μάρτυς, ὁμοῦ καὶ τὰ κινήματα. Δι.

Ὑπὲρ ἡμῶν καμπτομένη, ταῖς ἀταύροις πρεσβείαις, δυσώπα τὸν Υἱόν σε καὶ Θεόν. σῶσον ἐλέησον οἰκτιρον, διατήρησον βλαβης, καὶ πάσης δυσμενῶν ἐπιβουλῆς, τὸν ἐν τίσι καὶ πόθῳ, τιμῶντάς σε Παναμωμε.

Ἑξαποσαλ. Τῶν Μαθητῶν.

Ὧν Ἀθλητῶν τὸ κλέος ὁ Ἰωάννης, ᾠδαῖς ἐναρμονίοις αὐλφημάθω· ὅτι γαρ ἠλόγησε τὸ σώματος, καθὰ φθάρεσθαι μέλλοντος· πολλὰς βασάνους ἐνέγκας, διὰ Χριστὸν τιὼ ἀγάτιω.

Εἰς τὰς Αἴνους, ᾱ. ἦχ. πλ. β'. Τ ελήμ. αὐέσης.

Ῥιήμερόν σε ἔχων ἀρκτῖ, δεσμὰ σιὼ ταῖς ἀλύσεσι, τετυμμένον, ἠκισμένον χαλετῶς. ἔζηγον ὄν σε τάλιν, καὶ τάλιν ἐμασίγων· ἀλλ' ἑκατέρας ὡς ἀδάμας ῥέρρος.

Ῥιήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν, τὸν ἀναστάντα σέβομαι, καὶ λατρεύω, ὡς Θεῷ Ἀληθινῷ. τί μοι παρενοχλᾶτε; ὐκ αὖ τοτ' ἀρνηθήσω, τὸν Κτίστην καὶ Δημιουργὸν τῶν πάντων.

Ῥιήμερος διῆλθε Χριστὸ, τὸ τότε ἡ Ἀνάστασις, ὅτε οἱ ἀλλοτριόφρονες φονῆς, περιεκύκλωσαν σε, ἄγριοι ἄτε θῆρες, ζητοῦντες αἷμα τὸ ἐκχέαι τὸ σόν. Δόξα. Ὅμοιον.

Ῥιάδα τοῖς προσώποις ὑμνῶ, Πατέρα Υἱὸν σιὼ Πνεύματι· εὖ τὰ Τρία, καὶ τὰ τρία αὖθις εὖ, Σωσάρχα τὰ τρία, Ὁμότιμα τὰ τρία, ὁμοῦ τὰ τρία συμφυῆ, καὶ τὰ αὐτά. Καὶ νυῦ. Θτ.

Ἀντίληψίς μου Κόρη σὺ εἶ. σὺ εἶ ἡ σωτηρία μου. σύμμαχος, σύμμαχος ἡ καταφυγή. σὺ ἀγαλλίαμά μου, σύμμαχος ἐλπὶς βεβαία. λύτρωσαι πάσης με κακώσεως.

Εἰς τιὼ Λατρείαν, ζήτα ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς ιθ'. Τ ὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου. τιὼ Ἀκολουθίαν ζήτα ἀς Ὅσιον.

Εἰς τιὼ κ'. Τ ὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ. ζήτα τιὼ Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς κά. Τ ὸ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γαυρεντίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· καὶ τὸ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς κβ'. Τὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου. ζήτα τιὼ Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ Γ'.

Τὸ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ςιχολογοῦμεν τὸ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ: Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Καθίσματος.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ. ἡ. καὶ ἐν Κυριακῇ ξ. ί. Καὶ ἐὰν μὲν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγομεν τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. ἐὰν δ' ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, Ἀναςάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νυῦ, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ αὖθις ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. τοῦ Ἁγίου ξ. προσόμοια, ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὦ Σὺν γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, σιωελθόντες σήμερον ἀφημνήμονύσε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν Πίςιν τετήρηκας· καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου ςέφανον. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίςει ἐκτελοῦντας τὴν ἀοίδην σου. Ὅμοιον.

Ὡμαλαίῳ φρονήματι, τετοιθὼς ὑποπόλησας, ὥσπερ λέων εὐδοξε πρὸς τιὼ ἄθλησιν. ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθαρεῖσθαι μέλλοντος· τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος. καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπαθλασίως Γεώργιε. Ὅμοιον.

Ὦ Σωτῆρι σωτέσθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ὐδοξε μιμησάμενος. συμβασιλέας λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος ἐνδυσάμενος φοινικῆ· καὶ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ ςεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεραντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε. Ὅμοιον.

Ὦ τῆς πίσεως θώρακι, καὶ ἐλπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυρῷ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις αὐάλωτος, ἐγένου Γεώργιε. καὶ ὡς θεῖος ἀθλητὴς, τῷ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σιὼ Ἀγγέλοις χορεύεις.

ρδίας· τὰς τιχὰς δὲ, ἀγιάζων περιέτας, ϗ διασῴζας καλόμενος. Δόξα, ἦχ. πλ. β΄.

Τ Ξίως τῦ ὀνόματος, ἐπολιτδίσω χρατιῶτα Γεώργιε. τὸν Σταυρὸν γὰρ τῦ Χριςῦ ἐτ' ὤμων ἀράμενος, τῳ ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθῆσαν γλῶ ἐκαλλιέργησας. ϗ τῳ ἀκαινθώδη θρησκείαν τῷ Εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξε Πίςεως, κλῆμα κατεφύτδσας. ὅθεν βλυσάνας ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκυμένῃ τιςοῖς· ϗ τροπαιδ῀ γεωργὸς, δίκαι῀ ἀνεδάχθης. πρέσβδε δεόμεθα, ὑπὲρ ἀρῳίας τῦ Κόσμε, ϗ σωτηρίας τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 9. Τ Άδε λέγει Κύριος· παύτα τὰ ἔθνη σωήχθησαν ἅμα, ϗ σωαχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελῇ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ τοιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέπωσαν τὸς Μάρτυρας αὐτῶν, ϗ δικαιωθήπωσαν, ϗ ἀτάπωσαν ἀληθῆ. Γίνεδέ μοι Μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεὸς, ϗ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε, ϗ τιςδύσητέ μοι, ϗ συῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέμε ὐκ ἐγενέτο ἄλλ῀ Θεὸς, ϗ μετ' ἐμὲ ὐκ ἔσαι. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, ϗ ὐκ ἔσαι πάρεξ ἐμὲ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγαλα ϗ ἔσωσα· ὠνείδισα, ϗ ὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότρι῀. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, ϗ ὐκ ἔςιν ὁ ἐκ τῆς χαρῶν μὲ ἐξαιρύμενος. Ποιήσω, ϗ τίς ἀποτρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρύμεν῀ ἡμᾶς ὁ Ἅγι῀ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. Δίκαιων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῦ, ϗ ὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσαν῀. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, ϗ ἐλογίδη κάκωσις ἡ ἔξοδ῀ αὐτῶν. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν τορεία σωύτριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώτων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλτὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδδεθέντες, μεγάλα δ'ργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐτάρασεν αὐτὸς, ϗ εὗρεν αὐτὸς ἀξίος ἑαυτῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνδτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, ϗ ὡς ὁλοκάρτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτός. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, ϗ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, ϗ κρατήσουσι λαῶν, ϗ βασιλδσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐτ' αὐτῷ, σωήσουσιν ἀλήθειαν· ϗ οἱ τιςοὶ ἐν ἀγάτῃ προσμενῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις ϗ ἔλε῀ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 16. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ϗ ἐν Κυρίῳ ὁ μιδὸς αὐτῶν, ϗ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίσῳ. Διὰ τῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς ὡραιότητος, ϗ τὸ διάδημα τῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίε. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῦ σκεπάσει αὐτὸς, ϗ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῇ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῦ, ϗ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, ϗ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμ῀ ἐπὶ τὸς παράφρονας. Πορεύσονται εὔσοχοι βολίδες ἀστραπῶν, ϗ ὡς ἀπὸ εὐκύκλε τόξε νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· ϗ ἐκ πετροβόλε θυμῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀναναχτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀτοπώμως. πνεῦμα δυνάμεως, ϗ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτός. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ϗ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλῆς, ϗ συίετε, μάθετε Δικασαὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, ϗ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίε ἡ κράτησις ὑμῖν, ϗ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίσε.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἃ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῦ Θωμᾶ, λέγεται πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, Ἦτα τῦ Ἁγίε. Δόξα, τῦ Ἁγίε, ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἰδιόμ. σ', ϗ τῦ Ἁγίε τὰ ἰδιόμ. ἦχος α΄. Ἀναστάσιμον.

Ὁ Ἀμπρὸς ἀθλοφόρος Γεώργιος, ἐν τῇ εὐδόξῳ ἀθλήσει αὐτῦ, τὰς ἄνω δυνάμεις ἐφράινων, ϗ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμεν῀ νῦν, ἐπίγαον τοῖς τιςοῖς πανήγυριν ἤγαρε. καὶ συνεορτάζων ἡμῖν, τοῖς δὲ αὐτὸν ἠθροισμένοις,

ὡς Χριςὸς δῆλος παραγέγονε. διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύςως προσβάλοντα τῷ παντὶ ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τὸν Ῥιζάας ἄθλων γεωργὸν τὸ κράτιστον, τοὺς τόνους παντὸς καρτῶν σε, τῷ Χριςῷ προσωμίλησας, παμμακάριςε Μάρτυς Γεώργιε, τίςα τόθον εὑρηκάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος, ἀγαθῇ ἐκτήσω τὰ ἀράγια παγκόσμιε. παῤῥησίαν ὃν ἔχων ἀπρόσδεκτος δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν ἀφωσιν, ἱλασμόν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως ςρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ ἀῤῥαίνου. Θεῷ γὰρ ἀρέσησας, καὶ παντὸς καταφρονήσας ζωὴν τὴν αἰώνιον ἔλαβες ἐν οὐρανοῖς. τὸ γὰρ σῶμά σε πᾶσαν νόσον, καὶ αὐθρώπων ἀτελαύνει. Χριςὸς γὰρ ὃν ἐτόθησας, αὐτός σε δοξάζει μακάριε. Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἀσματικὴν ὑμνῳδίαν, τῷ αὐαςαύτι ἐκ τάφου Χριςῷ προσάξωμεν. σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν περκάζον ἀνθη τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ μεγαλομάρτυρος. ὅτινος τὰ σίγματα αὐανεῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγάς. μεθ' ὧν καὶ νῦν αὐτὸν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦσαι ἀπαύςως τῷ Σωτῆρι Χριςῷ, ἀρωμένην τὴν Οἰκουμένην διαφυλάξαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Τὸν Νέταλε τὸ ἔαρ, δεῦτε ἀνυμνήσωμεν. ἐξέλαμψεν ἡ αὐάςασις Χριςοῦ, δεῦτε ἀῤῥαντήσωμεν. ἡ τοῦ ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιςοὺς φωτίζουσα αὐεδέχθη. διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυσικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. ὅτος γὰρ ὡς καλὸς ςρατιώτης, ὑπεδείξατο τὸν τῶν Τυραύνων, καὶ τούτους κατήχμιε. μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριςοῦ, οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἑαυτοῦ. ἀλλὰ γυμνὸν αὐεχάλκευσεν, ἐν βασανοίς αὐτὸ προσαμειβόμενος. αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἱκέτευε, ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ξ. ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγε τῆς Ἑορτῆς. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, τὰ Ἀναςάσιμα ξ. τοῦ ξ. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, λέγε εἰς τὸν ξ. τὰ Ἁγία, ξ. τροπάρια. ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν,

Χαίροις ὁ ςρατιώτης Χριςοῦ, μαρτυρικῆς παρεμβολῆς ὁ ταξίαρχος. τὸ κλέος τῶν Ἀθλοφόρων, ὁ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν, παρατεταγμένος ἀνδρικώτατα, καὶ τούτους τρεψάμενος, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ᾧ ἐνεδύσω, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, καὶ μίμησιν, τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. χαίροις ὁ τοῖς τιμίοις σου, τὰ σίγματα μίλεσι, τούτου βασιάσας καὶ δόξης, συγκληρονόμος γενόμενος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας. ᾧ καὶ πρέσβευε σωθῆναι, τὰς ἀυυμνοῦντάς σε.

Ἀπ. Δόξα καὶ ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χριςοῦ, καὶ Βασιλείας ὁ προςάτης καὶ πρόβολος. ὁ σύλος τῆς Ἀσεβείας, τὸ πῦρ τοῖς ἀῤῥαγὲς, τεῖχος καὶ προσφύγιον Γεώργιε. ἐχθρῶν ἀμυντήριον, ἀσεβῶν ἀλετήριον, πῦρ ὠμὸν ἀπάγχομαι ὁ προφθάνων ἐτοιμότατος, καὶ ταχὺς εἰς ἀντίληψιν. χαίροις ὁ ὀρθανόμενος, ὡς ζῶν καὶ ῥυόμενος, τοὺς ἐν δεσμοῖς καὶ δειλίαις, καὶ διασῴζων ἐκ θλίψεων, ταυταχοῦ τοὺς πάντας. μεθ' ἡμῶν γενοῦ παρέχων καὶ νῦν τὴν χάριν σου.

Ἀπ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ σεφανίτης Χριςοῦ, ὁ κατ' Παῦλον ὑπὲρ πάντας ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὄντος ἐν Ἀποςόλοις· ὁ τοῖς ἀγῶσι λαμπρὸν, γεγονὼς τῷ Κόσμῳ Μάρτυς θέατρον· ὁ πᾶσαν τοῖς θαύμασιν, ὡς αὐτὸς τῷ κηρύγματι, τὴν Κτίσιν μάκαρ, διελθὼν καὶ τὴν δυνάμιν. τοῦ Κυρίου καταγγέλας τὴν ἄφραςον. χαίροις ὁ τὴν ἀράνιον, πλατύνας ἀνάβασιν, καὶ κοινωνὸς σὺν Ἀγγέλοις, πρὸ ὑπὲρ γνῶσιν γενόμενος, καὶ σκεῦος χαρίτων. ἃς Γεώργιε παρέχεις, τοῖς ἀφυμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος δ'. Τὰ Στιχηρά.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοῖς, πνευματικῶς ἀφυμνήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα. ὃν ὑπὲρ Χριςοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐςόμωσαν βάσανοι, καὶ τοιχίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθαρόμενον. ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πάθων τὸν ἐραςὴν, διαβῆναι πρὸς τὸν τοθέμενον, Χριςὸν τὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αὐχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπεραπιστὴς, ἀθανάτων

ἰατρὸς Βασιλέων ὑτέρμαχ⊖, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς ἄπαξ. Εἰς τὴν Ἀλόγησιν ϗ ἄρτων. Τροπ. τῆς Ἑορτῆς, ϗ τὸ, Θεοτόκε Παρθενέ. ἄπαξ. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ἀς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπ. τῆς Ἑορτῆς, ϗ τὸ Ἁγίε, ϗ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ά. ξιλό. κα. τῆς Ἑορτῆς. ἀς δὲ τὴν β΄. ξιλό. κα. τῷ Ἁγίε, ἦχ⊖ ά.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸ Νέταλεν ἰδὲ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐτέλαμψε Χριστῷ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, ϗ ταύτῃ σωεκλάμπει νῦν, Γεωργίῳ τῷ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, ϗ φωτοφόρος ἡμέρα. δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφορούντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον κα. ἦχ⊖ γ΄.

Θείας Πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι τῷ τὸ Δεσπότε, τυρτοπλόμενος ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, ϗ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε. Μάρτυς εὐδόξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλε⊖.

Ἕτερον, ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γενναίως ἐμμελῶς, πόθον τῷ θείων ἐντολῶν, διεσκόρτισας πτωχοῖς, ταύτα τὸν πλοῦτον δ΄σεβῶς, ἀντικτησάμε⊖ εὐδόξε Χριστῷ τιμὴ δόξαν. ὅθεν πεποιθὼς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, ϗ τόνος τὸν μακρὸν Μάρτυς Γεώργιε· ϗ κοινωνὸς γενόμε⊖ τῶν παθῶν, τῆς ἀταθοῦς, ϗ ἐγέρσεως, τῆς Βασιλείας, αὐτῷ μετέχες, ὑτὲρ ἡμῶν νῦν δεόμε⊖.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν τεταρτε ἦχε. Προκείμ. ἦχ⊖ δ΄.

Δίκαι⊖ ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ϛ. Πεφυτευμέν⊖ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει ἐν τῇ Ἑορτῇ τῶν μεγάλων Δημητρίε, τῇ κϛ΄. τοῦ Ὀκτωβρίε Μηνός. ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρε. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε. ϛ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Γ΄διόμελον, ἦχ⊖ πλ. β΄.

Σήμερον ἡ Οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τῶν Ἀθλοφόρε αὐγάζεται ἀκτῖσι· ϗ ἡ τῶν Χριστῶ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὡραΐζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· Θεράπων Χριστῶ, ϗ προσάτα θερμότατε, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν ὑτὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Τὸν δὲ Κανόνας ψάλλομεν ὅπως. Εἰ μὲν τύχῃ τῶν Ἁγίε Γεωργίε τῇ Κυριακῇ τῶν Θωμᾶ, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας ἀς ἡ. μτ' ϗβ΄ Εἱρμῶν, ϗ τῶν Ἁγίε ἀς ϛ΄. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, ἦχον τὸ, Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀς ϛ΄. τῆς ἡμέρας ἀς δ΄. ϗ τῶν Ἁγίε ἀς δ΄. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τὸ, Ἀναστάσεως ἡμέρα, μτ' ϗβ΄ Εἱρμῶν ἀς ἡ. ϗ τῶν Ἁγίε ἀς ϛ΄. Εἰ δὲ τύχῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς Ἑορτῆς οἱ β΄. Κανόνες μτ' ϗβ΄ Εἱρμῶν ἀς ί. ϗ τῶν Ἁγίε ἀς δ΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίε. ᾠδὴ ά. ἦχος πλ. δ΄.

Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ὠδὴ ά. ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέρρωσε.

Θερμοπάτῃ πίστε ϗ σοργῇ, τὰς προσκαλεμένας σε, Μάρτυς Χριστῶ σεφηφόρε Γεώργιε, παρεσῶς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι τῶν ϗβ΄ ἄλων Δεσπόζοντος, σῶ ταῖς ἱκεσίαις, ϗ ταῖς προσασίαις διαφύλαξον.

Γενεὰς γεώργιον Θεῶ, γέγονας Γεώργιε, μαρτυρικαῖς γεωργήμενον πράξεσι· ϗ ὡς πλεῖστον εὔδοξον, ἀρανίοις σε θησαυροῖς ἐνατέθετο, ὁ Ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀεισάσαντα.

Ὡμαλαίως ϗ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὰς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε· ϗ καπυρευσάμενος, τιμὴ ἀτίθασσον ϗβ΄ Τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑτὲρ πάντων, ϗβ΄ προσκαλεμένων σε γενεῦσαι.

Μακαρίας εὔδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμε⊖, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑτὲρ ἧς ἠγώνισαι μέχρις αἵματος, τὰς ἐν τίσει ὑμνοῦντάς σε, αἴτησαι σωθῆναι, πάσης Ἀθλοφόρε περισάσεως. Θεῖον.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λόγον τὸν ἐράνιον, ἐν σῇ γαστρὶ Θεομήτωρ χωρήσασα. δι' ὃ ταῦτα γέγονεν, Οὐρανός τε ϗ γῆ, ϗ τὰ τούτων ἐτέκναν. ὅθεν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημ⊖.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων σύδοξε, τοὺς δ΄σεβῶς καλοῦντάς σε, λιτα-

νδίων τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης Μάκαρ λύτρωσαι.

Λυσίας φωτιζόμενος, λαμπηδόσι πάνσοφε, τὴν ζοφερὰν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει ἀφημένων σε.

Ἐλπίδι σημειούμενος, καὶ ἀγάπῃ πίστεως, περιφραχθεὶς Γεώργιε· καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν Ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συναΐδιον. Θεοτόκον διό σε πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Δεῦτε τόμα τίωμεν.

Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐυσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλών, Μάρτυς κατετάτησας, τῷ ἐχθρῷ τὰ φρυάγματα. τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ τὸν νοῦν τυρτολύμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν ἐταξίως ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον· καὶ παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν ἐτίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι, Μάρτυς σοφὲ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐπλήρωσω τοῖς πόνοις σου. τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι. καὶ ἐν τούτῳ ἤχμασας, Τυράννων τὸ φρύαγμα. ὅθεν σῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμοις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ δὲ τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ, ἢ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, λέγε πρῶτον τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, καὶ τὸν Οἶκον· εἶθ' ὅπου τὰ Καθίσματα.

Ὠδὴ δ. Ἐλήλυθας.

Μνῆμεύσου, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε. Κατάλυσον, παρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν πάραχον· καὶ πᾶσαν ἐτήρεαν, τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τῷ Χριστῷ γρατιώτην ἀξιάγασε.

Νέταλας, ὡς ἀϋτὴρ ἑωσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ σημείῳ τῆς Πίστεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων, καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὅτι.

Ὠτηρίαν, ἀσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλουσίᾳ λιτῇ σότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀνεπλάττουσαν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παῤῥησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἀγγελικῶς, συγχορεύων ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, στεφανηφόρε ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προστρέχοντας. πάσης τελετυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν κινδυνίων, ἐξαφανίζων πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίε τοὺς σὲ θεραπεύοντας, τὰς ἱκετηρίας χρισὲ προσδεχόμενος. Ὅτι.

Ἡν ὠφελῶν, τῆς προμήτορος Εὔας σὺ Θεομήτωρ, ἀτήτησας σάρκα ἠμφιεσμένον, ἐκ σοῦ τεχθέντα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Παναμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ σύνοιαν, τὰ τῆς ἀρίστας σου ἀνδραγαθήματα, διϊσχυρῶς ἀθόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Τρατιᾶς οὐρανίου συνόμιλος, Μάκαρ γεγονὼς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ὁλοτρέπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς αἰσθητὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τοὺς δωρεὰς τοῖς λιτίζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ἦν πρὸς σὲ καταφεύγων Παναγία τε, σῶσόν με πρεσβείαις σου καὶ διαφύλαξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ὁ Ὑμνωδός.

Ἐωργηθὰς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδάχθης, τῆς ἀσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τοῖς ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ. σπάρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, ἀφροσωΐλω θερίζεις. ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω. καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν. Ὁ Οἶκος.

Ὁν ὑπὲρ Κόσμου τῆς ζωῆς, τιὼ ψυχιὼ αὐτοῦ θεύτα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, τοσθῶν ὁ ςρατιώτης, σπλάδα θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ζῆλον μέγαν θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐχηκὼς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. τοῦτον ὂν καὶ ἡμεῖς πάντες, τὸν Θεῖον Γεώργιον, ὡς θερμὸν προςάτιω ἀνυμνήσωμεν τίςα, ὡς εὔδοξον ὄντα Χριστῷ δῆλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότιω, καὶ αἰτούμενον τὸν Σωτῆρα, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κγ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἐχθρὸς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις, Ἑκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου ἀκάδι τριτάτη αὐχένα χαλκός.

Ὁ Ἔνδοξος καὶ θαυμασὸς καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γονέων ἐτησίμων, ἐν ταῖς τοῦ Τυβάνων ςρατείαις διαπρέψας. Ἐν ᾧ δὲ ἀθλᾶν ἔμελλε, Κόμης ἦν τιὼ ἀξίαν. Τοῦ δὲ Βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ξενεγκόντος, τοὺς μὲν ξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν, τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, θάνατον εἶναι τιὼ ζημίαν. Αὐτὸς παρὼν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τιὼ τοῦ εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀθυσίαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιςεύοντας ἐπ' αὐτά. Ἐπεὶ δὲ ὅτε κολακείαις, ὅτε ὑποχίσεσι τοῦ Τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπῆξεν, ὅτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν· πρῶτον μὲν κοντῷ κατὰ τῆς γαςρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἁψαμένου, ὥςτε καὶ πολὺ αἷμα καταῤῥεῦσαι· ἀποςραφέντος δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμενεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ ἀκμαῖς σιδηραῖς ἡρμοσμένῳ δεθεὶς, κατὰ πλευρᾶς ἀφίεται τοῦ τεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμεριδεὶς, αὖθις ὑγιὴς καθίςαται Θείᾳ Ἀγγέλου ἐπιςασίᾳ. Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνεντίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι, πολλὰς πρὸς τιὼ εἰς Χριστὸν ἐπεπαίκατο Πίςιν. Οἳ τῇ τοῦ Βασιλέως προσάξει, ἔξω τῆς Πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀλεξανδρα, καὶ τοῦ Τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Ἐπίςδσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέςου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ξελθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπάρεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται. καὶ προσέτι, ξηροῖς νάρθηξι βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνεντίου σημεῖον, ἀναιρεῖται τῷ καμεύοντι ἐν τῇ φαινομένῃ σορῷ, τῷ πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, δίξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, καὶ εἴςη ὁ νεκρὸς, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκυνήσε, καὶ ἐδόξασε τιὼ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως, τίςτε εἴη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιτε; τῷ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι, εἶτε, καὶ διὰ τιὼ πρὸς τὰ εἴδωλα πλάνιω, ἐν τοσούτοις χρόνοις, ἤδη τυφλὴ καταπαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιςδσάντων, καὶ ἀεὶ προσιθεμένων τῇ πίςει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, ὃν τὸν βᾶν τελδτήσαντα ὁ Ἅγιος ἤγαγε. Τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τιὼ εἰς Χριστὸν Πίςιν βεβαιωθεὶς, τὸν διὰ μαρτυρίου ςέφανον ἐκομίσατο, ξίφεσιν ὑπὸ τοῦ ἀτίςου εἰς πολλὰ κατατμηθείς. Πολλῶν δὲ ἔτι τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων· καὶ ἔτι διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον εἰσελθόντα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Εἰδώλων, σὺν τῷ ξοάνων ἐπισκῆψαι αὐτῶν, ἃ αὐτὸς εἴη Θεὸς, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν; τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον αὐτοκείνεσθαι, ὡς μόνος Θεός ἐςιν ὁ Χριστός. καὶ ἐπὶ τούτῳ παραχθῆναι τὰ Εἴδωλα πάντα, καὶ κατατεσεῖν καὶ σωτριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρδτὰς τοῦ δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον, ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάτερον τιὼ

κατ' αὐτὸ ἀτόφασιν ἐξαιτήσαθαι. Τὸ δὲ Βασιλέως κελδίσαντος, αὐτόντε καὶ τὴν Βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφος τελαωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἐκείνη δὲ ἐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτὸ σωίαξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτὸ μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δελτέρῳ.

Ὡ δὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

ΠΟν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἑκὼν ὑπομόλησας πρὸς τὰς ἀγῶνας εὐδόξε, καὶ νίκην ἀράμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστὲ, φύλαξ ἐγκηματίσας αὐτὴν, φὲ φυλάττων ταῖς προσασίαις σε.

ΩΣ Μάρτυς ἀήττητε ὡς ἀθλοφόρε, ὡς ἀκαταγώνιστε τῆς Πίστεως ὑπέρμαχος· νῦν τύραννος ἀκραίδαντος, ταῖς δόξαις σε, πάνσοφε Γεώργιε γονὲ, τερατοχίζων ταῖς ἱκεσίαις σε.

ΣΟφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον ἀπόρον, καὶ τῶν ἐπλήθυνας, αἱμάτων σε τοῖς ῥάβδοις, ἀρδαίων Μακάριε, καὶ τῇ θείᾳ πόνων ἀσεδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν Τυράννων τὸ θράσος ἔσβεσας.

Θεοτοκίον.

ΜΑρθενίας διέμεινας καὶ μετὰ τόκον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πάντας διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος καὶ ἀπλαγχνίαν πολλὴν, Ἄνθρωπον γενόμενος Ἀγνή. ὃν νῦν δυσώπα σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ὡ δὴ ἡ. Κάμινος τοτέ.

ΡΥμνῳ θείᾳ δαπάνῃ, παθήματε καὶ κινδύνων, καὶ παραχώδες περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὁρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σεφανηφόρε Γεώργιε.

ΟΛῳ τῷ φωτὶ, ταμμιάκαρ τῆς Τριάδος, ἀλικμήνως καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητὴς θεόσεπτος, σῶσον ὁρωμένους, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σε.

ΣΤέφα νοητῷ, τοικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῷ φοινιχθεῖσαν αἵματι, Μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων. Ὅτι

ΠΟν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, τὸν τὰντα ποιήσαντα, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομῆτορ τέτοκας. ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ Τιμιωτέρα ἐσιχολογεῖται. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, σιχολογεῖται.

Ὡ δὴ θ'. Ἀνάρχως Γεννήτορος.

ΠΑύσως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, ᾧ ὑμνοῦντων σε Μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα Τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀῤῥυτον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίχυτον.

ΡΩν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλησίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ᾧ παῤῥησιάμενος, μετὰ παῤῥησίας Θεομάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετὰ δίφροσιύης, τὰς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

ΗΓῆ σε κατέκρυψε, καὶ Οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγησαν πύλαι τῷ Παραδείσῳ σαφῶς. ὃν περιχαρῶς ἀθλοφόρε χοροβατῶν, καὶ περιτολδίων, τὰς τίξεις ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον. Ὅτι

ΚΛιναῖ προετύπωσε, τῷ μαρτυρίῳ Πάναγνε, ἐν ᾗ πλάκες καὶ ξάμνος, καὶ ἡ λαβυσῆ κιβωτὸς· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη, ἐκύησε, ὅπω καὶ σὺ, τὸν ἄναρχον Λόγον, ὃν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Ἐξαποσαλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

ΕἌρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάσασις, πρὸς ὀρθρίον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παρατέμνον. ταύτην δὲ σωσεκλάμπει, τοῦ πανσθόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής. ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξι. δ. καὶ ψάλλομεν ξβ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΛΕῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν, εὐδοξον Ἀνάστασιν πάντες πανηγυρίσαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος. καὶ ςέψωμεν τοῦτον, ἐπουρανίοις ἄνθεσιν, ὕμνοις ἀήττητον. ὅτως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν ἄφεσιν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

ΟΛον προσενεώχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι ταμμιάκαρ ζωὴν ἀλόκληρον, ὥσπερ ὁλοκάρτωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν ἀπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην. ὅθεν

ἐξεημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρόμενος ταύτας, τίσι τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Πόρον γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τῷ Λόγῳ, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας πόνοις ἀθλήσεως· καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐταιρείαις, θήκαις τιμᾶ ἀκήρατον, εὗρες ἀτόλμητον. ἧς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς τιμῶντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως ἀπολυτρούμενος· καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δαιμὼν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε. Δόξα, ἦχ. β'.

Εὐσεβὲς δίκημα, ἔφησεν ὁ Σολομών, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα. ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ βλέπων λαὸν προηγόρασεν. ὅμαρτῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθείς, ὦ τολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότου διδαχαῖς ἠκολούθησας, καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεὶς ἐκαρτέρησας· τῆς πλάνης τὰ ὄργια, καταπτύσας ὡς βίβηλα. τὸ σῶμα γὰρ δοὺς ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Κτίσαντος, ὅλον μελιδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰχμισθεὶς ἐτιτρώσκετο, σεφηφόρον σε ὁρῶν ἀκμαιότατον. ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σωὶ ταῖς ἄνω δωμάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἐκ τῆς Καντήλας τοῦ Ἁγίου τοῖς ἀδελφοῖς. ψάλλοντες ἐκ τοῦ ἰδιομ. τοῦ Ἁγίου, καὶ ζήτα ταῦτα εἰς τιὼ Λιτήν. Εἰς τὴν Λατρυγίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Εἰ δὲ βάλῃ, λέγε πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τιὼ ς'. ᾠδιὼ τοῦ Ἁγίου.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

ξ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τοῦ Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. ι.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον. (Ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων.) ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἤμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί. φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· παίξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· ἐποίησε δὲ οὕτω. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν, καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν Πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες, προῆλθον ῥύμην μίαν. Καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλούϊα. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῆς Λατρυγίας τοῦ Μεγάλου Δημητρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ κδ'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ. ζήτει τιὼ Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ Κε'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἐαρινὰς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὧν Θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα τιμοὶ, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν τολιέ-

χον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφὲ, διδαχαῖς ϗ πρεσβείαις σε, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον τάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀτόςολος ὁδήγησον. Ὅμοιον.

Γ Υποδοιτόρος ἐγένε τῆ σκιᾶς τῆς ἐκλογῆς, ϗ σωὶ αὐτῷ διῆλθες, ὅλιν Μακεδονίαν. ἐν Ῥώμη δὲ φοιτήσας, τὸ Πέτρε ἡδὺς, ἑρμηνεὺς ἀναδέδεξαι. ϗ ἀνεταύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε τάνσοφε. Ὅμοιον.

Ϯ Ἀς κεκαυμένας ϗ χέρσας, ψυχὰς ἐζώωσας, ταῖς φαεναῖς νιφάσι, ταῖς τῆ Εὐαγγελίε. διό σε Θᾶε Μάρκε, φαιδρῶς σωὶ ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, τανηγυείζα τὴν μνήμην ϗ ἀ῾φημᾶ, προσκιρτᾶσά σε τὰ λάψανα. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Γ Οῦ ἔξεχύθη ἡ χάρις ἐν χάλεσι, Μάρκε Ἀτόςολε· ϗ γέγονας τοιμὴν τῆς τῆ Χριςῆ Ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, τισάγειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι. Καὶ νυῦ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ζ΄. ζ΄. προσόμοια τῆ Ἀτοςόλε, ἦχος α΄. Πανἀ῾φημοι Μάρτυρες.

Ϣ Μάρκε Θεόσοφε σοφῶ, Γραμματέως κάλαμος, ϗ ὀξυγράφε γεγονὼς, Χριςῆ τὴν Σάρκωσιν, θεοπνεύςως γράφων, ϗ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτε τὰ ῥήματα. ἐν ᾗ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ϗ τιμῶντας, τὴν εὔδοξον μνήμην σε.

ξ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ϣ Μάρκε πανἀ῾φημε Χριςὸν, ἀ῾γγελιζόμενος, τὴν Οἰκουμένην διέδραμες, καθάτερ Ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς Πίςεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαναν. ϗ νυῦ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ϣ Μάρκε Ἀτόςολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐτελέωνασε, τῆς ἀσεβείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας. Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῷ λόγων σε, διώκων Θεοκήρυξ πανόλβιε. ϗ νυῦ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Δ Εῦτε τῆς οὐρανίε μυσαγωγίας τὸν Κήρυκα, ϗ ὑποφήτην τῆ Εὐαγγελίε, ψαλμοῖς ϗ ὑμνῳδίαις, Μάρκον πάντες ἀ῾φημήσωμεν. ὅτος γὰρ τοπαμὸς ἀνεδάχθη, τῆ νοητῆ Παραδείσῳ, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἑτάρδων, ϗ καρτοφόρους δακνύων Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις αὐτῆ, ἱλασμὸν ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νυῦ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀτολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Ἀ τόςολε Ἅγιε, ϗ Εὐαγγελιςὰ Μάρκε. Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετ᾽ ᾠδῆς Εἱρμῶν εἰς ἡ. ϗ τὸ Ἁγίε εἰς ς΄. Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ΄. Σᾶ ἡ τροταιᾶχος.

Ϯ Ἄρχον τὸν θεότιμον ἀ῾φημῶν, ἐπικαλᾶμαι τὴν χάριν τῆ Πνεύματος· ὅτως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιςικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν, ϗ τὸν θᾶον πλᾶτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσηται.

Γ Οῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῷ, καταλαμπρυίας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, Κόσμῳ ἐξατέσταλας, Λόγε Θεῦ ἅμα ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σᾶ τὴν παρεσίαν, ἡμῖν ἀ῾αγγελιζόμενον.

Ϯ Ἑτρῳ τῷ σοφῷ μαθητεύθεὶς, ϗ τὴν ἐκείνε πλατύσας Γιότητα, Μάρκε ταναοίδιμε, μυσαγωγὸς ἐδάχθης Μυρηςίων Χριςᾶ, ϗ συγκληρονόμος, αὐτῆ τῆς δόξης γεγονέναι. Θεοτοκίον.

Ο Τὰς Αἰγυπτίας ἐν βυθῷ, καπαντοντίσας νεφέλῃ τῆ Πνεύματος· ὅτος ἐτεδήμησεν, ἐκ σᾶ Ἁγνῆ τοῖς Αἰγυπτίοις ὕςερον, ϗ διὰ τῆ Μάρκε, αὐτὰς τῆς πλανης ἐῤῥύσατο.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος ἁδρῶς τῆς ἅβρότων.

Γ Ε τὴν ἐυτόσατον Χριςὲ, σοφίαν αὐεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, ταυτὶ τῷ Κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, ϗ ζωὴν παρέχουσαν, ϗ βροτὰς φωτίζουσαν, ὁ θεράτων σε Μάρκος φιλάνθρωτε.

Ϯ Ὁ ῥᾶθρον δεξάμενος Χριςὲ, σοφίας τὸ ἀῤῥύτον, ὡς τοπαμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐτέκλυσε, Θεογνωσίας φωτὶ τὰ τέραπα σᾶ δακνὺς ὑτάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν προῤῥήσιν, ὁ αὐτόπτης σε Μάρκος φιλάνθρωτε.

Ϯ Ω Πέτρῳ ἑτόμεος σοφὲ, σαφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μαθητὴς αὐτῆ διετύπωσας, Θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ᾽ αὐτῆ Ἀτόςολε, ϗ Θεᾶ τιμὴ σύσαρκον, παρεσίαν μυσύσας τρανώπατα. Θτ.

Ϯ Ἰγύπτῳ τὸ πρὶν Παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐτοχέμενος, δαιμονικὰς βωμὰς σὺ καπέσασας· ϗ ταύτῃ πάλιν τὸν Μάρκον ἔτεμψας, σωετίζειν ἅπαντας, τιμὴ σιμ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐναν-

ἐναυθρώτησιν, ϗ τὸ θᾶον Χϱιϛέσϖ Μυϛήϱιον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Κλ. ἦχος ά. Ὃν πάφον σε Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θᾶε Μάρκε, ἐβράντησας ἡμῖν, σωτηϱίων δογμάτων, μεγάλα Μυϛήϱια, θᾶος κήρυξ γενόμενος. ὅθεν τίϛασε, ἐκδυσωτᾶμεν Παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἁμαρτιῶν ϗ κινδυνων, ἡμᾶς ἐλεύθέρωσον. Δόξα.

Κα. ἕτερον, ἦχος δ. Ἐτεφάνης σήμερον.

Ὡς Ἀϛέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη εὔδοξε, τῇ διδαγμάτων σε βολαῖς, φαιδρυνομένη χραυγάζα σοι· χάιροις ταμμάκαρ, Κυϱίε Ἀτόϛολε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ὀρθ᾽σε τῇ χάριτι.

Εἰς τᾶσαν ὁ φθόγγ᾽ος σε, τὴν γῆν ἐξελήλυθε, ϗ εἰς τὰ τέρατα σοφὲ. τῆς Οἰκουμένης σε τραυῶς, ῥημάτων ἡ δυνάμις· Δαβιτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηϱίαν ἡμῶν ϗ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, ὡραιώθησαν. τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, ἀπήγγελίσω προφανῶς, ἀρνίῳ θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθῆναι τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηϱίαν ἡμῶν ϗ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Ἐφέλη ὁ Λόγος Παρθενικὴ ἐτοχθέν᾽ος, τῇ Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς, ϗ θεομάχων λογισμὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τῆ Θεὸς Μάρκε ὡς εὐπλαγχν᾽ος, εἰς σωτηϱίαν ἡμῶν ϗ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε΄. Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Σταλαξας γλυκασμὸν ἀσεβείας τῷ λόγων σε, θείων ὄμβρων, παντοχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμεν᾽ος. ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τῇ νοητῇ Ἡλίε, Μάρκε ταμμάκαρ θεόληπτε.

Κ τῆ οἴκε τῆ Κυϱίε πηγὴ ἐξελήλυθας, ϗ ποτίζεις τὰς χερσώδες καρδίας τοῖς χάρμασι, δαψιλῶς τῆ Πνεύματος, καρτὸν αὐτὶ τῆς ἀκαρτίας, φέραν διδάσκων Ἀτόϛολε.

Τ᾽ τῆ Πέτρε τῆ μεγάλε Υἱὸς ἐξημάτισας. ϗ ταῖς τότε διδαχαῖς, φωτιζόμεν᾽ος ταύτοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῷ σοὶ θερμῶς προσομιλοῦντων, Μάρκε Κυϱίε Ἀτόϛολε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρωτ᾽ος ἐκ Παρθένε τεχθεὶς, Αἰγυπτίοις Χϱιϛὲ, ἐτεφάνης ἐκ Πατρὸς προεκλάμψας πρὸ κτίσεως· οἷς τὸν Μάρκον ἔπεμψας, σοφῶς αὐτὰς μυσαγωγοῦντα, θεογνωσίας Μυϛήϱια.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες, ὀφρωῒ ἀνόμων Κύϱιε, ϗ ὕβϱιν Κυτερήφανον, ἐπετάνωσας. Ἀτόϛολον τὸν σὸν, δάξας τροταιοῦχον τῇ δαιμόνε σε· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀθενούντων, ϗ ἐπανόρθωϛις.

Τὸν ϛέφανον, τὸν τῆς ἐλπίδος εὔδοξε, δι᾽ ὃ νῦν ϛεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σε ἐκήρυξας σοφὲ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλακούντα, φύσε τὸ σῶμάτος.

Ὁ Πέτρος σε, ὁ Κορυφαῖ᾽ος εὔδοξε, σαφῶς ἐμυσαγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δάξας ὑπηρέτιν σε τῆς χάριτος. σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας. Θεοτοκίον.

Ἡν Λίγυπτον, πρὶν ἐν σκότε Κύϱιε, Παρθενὸς Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθών· ταύτης θεραμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς, τῆ Θεηγόρε, Μάρκε Φιλάνθρωτε.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τῆ Πνεύματος. Ῥητόρων πλοκὰς, διέλυσας Ἀτόϛολε· ϗ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγες, τὸ θᾶον κηρύξας Εὐαγγέλιον. Οἶκος.

Ὃν ἐρασθεὶς τῆς σοφίας, ϗ Ἀτόϛολον ταύτης τῆ Σωτῆρος Χϱιϛῆ, ᾠδαῖς ἀσμάτων τιμήσωμεν. ἔτος γὰρ Πέτρῳ διδιδαγμέν᾽ος, τὸ Εὐαγγέλιον ταῖς καθυτέγραψε, τὸ σαρκὶ τοῖς ἀνθρώτοις ὀφθέντος Χϱιϛῆ τῆ Θεῆ· ϗ τότε τὰ σεπτὰ Πάθη, ϗ τὴν θᾶαν Ἀνάϛασιν, ἐν Κόσμῳ κατήγγειλεν. ἐν οἷς ϗ τὰ ἔθνη ἐφώτισε, μίαν διδάξας Τϱισυτόϛατον σέβειν Θεότητα ὁ θᾶ᾽ος Μάρκος· ϗ πρεσβεία ἀπαύϛως τῆ σῳθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ αὐτῆ Μηνὶ, κέ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀτόϛολε, ϗ Εὐαγγελιϛῆ Μάρκε.

Εὑροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μιαιφόνοι, πρὸς Οὐρανὸς τείνοντες αὐτὸν ἠγνόουν. Εἰκάδι τείνῃ Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες ἔλκον.

Πανεύφημος Ἀτόϛολος Μάρκ᾽ος, πάσῃ τῇ Αἰγύπτῳ, ϗ Λιβύῃ, ϗ Βαρβαρικῇ, ϗ Πενταπόλει τὸν Χϱιϛὸν ἐκήρυξε, ϗ τὰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

χϱό-

χρόνος Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἡγησαμένου αὐτῷ· Καὶ ἐν Κυρηνίᾳ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατ' Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν καὶ τὰς Ἐκκλησίας κατακοσμῶν, χειροτονίας Ἐπισκόπων, καὶ τῷ λοιπῶν Κληρικῶν. Τὸ δεύτερον δὲ αὖθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν καί τινας τῶν Ἀδελφῶν παρὰ θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλων ὅροις, σωθῆναι αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἔνθα ἐτελεύτων αὐτῷ οἱ τῶν Εἰδώλων προσκυνηταὶ, μὴ φέροντες ὁρᾶν τινα εἰς Χριστὸν Πίστιν ἀποδεμένον, χοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίνοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τῇ γῇ ἐφοίνισσε. Τεθνεῶτι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προϋποφαίνων τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχεσθαι δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὖθις δήσαντες αὐτὸν ἔσυρον κατὰ τῆς πλατείας, καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι, καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ὡ/δὴ ξ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἀῒς θείκαῖς αἰρεταῖς τυρσόμενος, ἀνταναχλάσεις μυσικῶς, αὐτιτέμπτας αὐγοειδῆς, Μάρκε ταμμακάρισε. Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῷ Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεργικαῖς Παντεργὲ δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργὸν, τοῦτον ἀπετέλεσας. νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο· τὸν αἰνετόν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὧν Μαθητῶν τὸ χορὸν τὸν ἔξαρχον, καθηγεμόνα ἐχικῶς, θεῖον Πέτρον, ἐκμιμητὴς, τότε ἀναδέδεξαι. ὅταν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα· τὸν αἰνετὸν τῷ Πατέρων, Θεὸν κηρύττων εὐδόξε. Ὅτ.

Τήλιν αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ἔσησας, Εὐαγγελίσασθαι γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἀϋλαπορᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἑτόμενος, τὸ Ἡσαΐου ταυλόφημε· τὸν αἰνετὸν τῷ Πατέρων, Θεὸν κηρύξας εὐδόξε.

Ὡ/δὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὸν φύσιν τὸν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας εὔδοξε, καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δεδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθη τοὺς τετμωκότας, ἀνασήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας εὔδοξε, καὶ ἐβόας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἡ τοῦ Πέτρου Μάρκε ταθαρχῶν, σοφῇ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας τοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς Βρέφος, ἐτέχθη τοῖς Αἰγυπτίοις. οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστὴρ, ὁ Μάρκος ἀνέτειλε κηρύττων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ/δὴ θ'. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Θάσας τὸν πηγὸν τὸν ἄφθαρτον, τῆς τελετῆς Θεοφώτορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον καταπτυφᾶς καὶ τρανώτερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ σύνοιαν. Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως Ἱερώτατε.

Ἕτερε κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ ἀραῖα περιτολάδος σκιώματα, σοὶ αὐτῷ θεορρήμον μακάρισε. μεθ' ὧν καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Ἅπος τὸ τελεστῶς εὐθὺμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξεόως τελεσθέμενον, ἀνεκήρυξας ταυδαεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αὐγὴ τῆς χάριτος. διόπερ δυσωπεῖμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε. Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἱεράρχης δεδώρηται· οἷς ὡς νήπιος σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλυνόμεν.

Ἑξαποσταλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Τὴν τοῦ Υἱότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτίσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν,

διατυτοῖς τρῶτος τάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' ὃ τὸν Κόσμον φωτίζας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰχῶμεν ℣. δ'. ϗ ψάλλομεν ℣. τροσόμοια, ἦχ☩ α΄.

Πανδόφημοι Μάρτυρες.

ΜΕ Ἄρκε ταμμακάρισε τρυφῆς τὸν χαμαίρρων ἔτιες, ὡς ϐξ Ἐδὲμ ϐξορμώμεν☩, τερφανέσατος, τοταμὸς ἀρωμίης, τερικλύζων νάμασι, τὰ ἀγγελικᾶσε κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωτον. Ἐκκλησίας τὰ τηρίγματα, καταρδάων, θεοτνδίοις δόγμασι.

ΜΕ Ἄρκε ταναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυττίως τρώω μιν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθισεν. ἀλλὰ σὺ τάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τύτες, τῆς πλάνης ἀνάλκυσας, δωώμα τὰ αὐτῇ μετὰ σώματος, ἐτιδημήσαντος, ϗ τὰ τύτων χαροτοίητα, καθελόντος ὑψηλῷ βραχίονι.

Ὦ Μάρκε ταυίερε φωτὶ, ὁμιλῶν τὰ Πνδίματος, πνδιματικὸς ὅλος γέγονας. ϗ νῦ Πανόλβιε, ταῖς τρὸς τὸν Δεατότιν, ἀνευδότοις νδίσεσι, ϗ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσα θεύμον☩, Μυσηρίε τὸ κεφάλαιον, ϗ τὸ πέλ☩, εὗρες τὸ τολύδικτον.

Δόξα, ἦχ☩ ὁ αὐτός.

ΠΟ τῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, ϗ φλογίζον ἁμαρτίας, εὖδον λαβὼν ὁ Ἀτόσολ☩ Χριστᾶ ϗ Μαθητὴς, λάμτα μὲν ταῖς μυσικαῖς ἀκτῖσι τῆ διδαχῶν, ἐν ταῖς τῆ ἐθνῶν ἀφωτίσοις καρδίαις. φλέγα δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδας τῆ ἀσεβῶν μυθεργίας. τὸ τῦρ γὰ τᾶ Πνδίματος, τοιαύτην ἔχα τὴν ἐνέργειαν. ὦ θαῦμα ξεῖον ϗ φοβερόν· ἡ τηλώδης γλῶσα, ἡ τηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκὸν, τὴν νοεραὶν ϗ ἄϋλον ὑτεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ Μύσα τῆ ἀῤῥήτων, ϗ Θεωρὲ τῆ Οὐρανίων, ἐπέτδε καταυγαθιῦαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυῖ, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λατεργίαν. Προκάμ. τᾶ Ἀτοσόλ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ϐξῆλθεν.

℣. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῦνται.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρ. τὸ Ἀναγ.

Κεφ. ε΄. 6. ΑΔελφοὶ, ταπανώθητε ὑτὸ τὴν κραταιὰν χῖρα τᾶ Θεᾶ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς. πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλα περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολ☩, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατᾶ, ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὧ ἀντίστητε στερροὶ τῇ πίσα· εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν Κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελᾶθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτᾶ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησᾶ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα, ϗ τὸ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Διὰ Σιλουανᾶ ὑμῖν τᾶ πιστᾶ ἀδελφᾶ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν, ϗ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τᾶ Θεᾶ, εἰς ἣν ἑστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, ϗ Μάρκ☩ ὁ Υἱός μυ. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησᾶ. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἦχ☩ α΄.

Ἐξομολογήσονται. ℣. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμ. Τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτα τῆς Λατεργίας τᾶ Ἁγίυ Ἀτοσόλυ Λυκᾶ, τῇ ιή. τᾶ Ὀκτωβ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς΄.

Τᾶ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Βασιλέως Ἐπισκότυ Ἀμασίας. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ΄.

Τᾶ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Συμεὼν Συγγενᾶς τᾶ Κυρίυ, Ἀρχιεπισκότυ Ἱεροσολύμων. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄.

Τῶν Ἁγίων Ἀτοσόλων Ἱάσωνος, ϗ Σωσιτάτρυ· ϗ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δάδα, Μαξίμυ, ϗ Κυιτιλιανᾶ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἀτοσόλυς, ϗ εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ΄.

Τῶν Ἁγίων ἑνέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ· ϗ τᾶ Ὁσίυ Μέμνονος τᾶ θαυματργᾶ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Μάρτυρας, ϗ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄.

Τᾶ Ἁγίυ Ἀτοσόλυ Ἰακώβυ, Ἀδελφοθεᾶ τᾶ Ἁγίυ Ἰωάννυ τᾶ Θεολόγυ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Ἀτόσολον.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχα ὥρας ιδ΄. ϗ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν α΄. Μνήμη τᾶ Ἁγίυ Προφήτυ Ἱερεμίυ. ζήτα τὴν Ἀκολυθίαν εἰς Προφήτην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Τ ὸ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τοῦ Ὄρθρου, καὶ τῆς Λειτουργίας, Μηνὶ Ἰαν. ιή.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'.

Τ ῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τ ῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ έ.

Τ ῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'.

Τ ὸ Ἁγίου δικαίου καὶ τολυαίθλου Ἰώβ. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτα εἰς Προφήτας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Μ νήμη τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥρᾳ γ'. τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, Υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνικήτου, καὶ Κοδράτου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ή.

Τ ὸ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τοῦ Ἀποστόλου. ζήτα Σεπτεμβ. κς'. ἤτοι τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου, καὶ τῆς Λειτουργίας. καὶ τὸ Ὁσίου, ζήτα εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τ ὸ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου· καὶ τὸ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσοφόρου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ί.

Τ ὸ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια.

Τ ὸ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου· καὶ τὰ Γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

Τ ῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τ ῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τ ὸ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιέ.

Τ ὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Τ ὸ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Εἰς τὰς ιζ'. Τ ὸ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συν αὐτῷ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὰς ιή. Τ ῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χερσίνης, Ἡρακλέους, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιθ'. Τ ὸ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατερμίου Ἐπισκόπου Πρόσης, καὶ τῆς συν αὐτῷ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὰς κ'. Τ ὸ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλαλαίου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Εἰ βέλεται ὁ Προεσὼς, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψαλλέτω τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Νικολάου, ὡς ἐθήσαν ἐνιαυτοῖς τούτοις.

Ζήτα Δεκεμβρίῳ ς'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΑ'.

Τ ῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης.

Ἑσπέρας, εἰ δόξῃ τῷ Προεσῶτι, ξυλογῶμεν τὰ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψαλλόμεθα ξ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον· δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας δι' εὐσεβείας· καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ ἀπολαυχνίᾳ σου· μεθ' ἧς σε τὸν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας Φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὸν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεὺς, Κυριεύοντων ἁπάντων Κύριος. διὸ σε τὸν φιλάν-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λαύθρωτον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδυνάμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΡῶτος καθυτέταξας, τιμὴ ἀλυργίδα ἀάμνησε, Βασιλεῦ, ἐκσώσας Χερσῶ, αὐτὸν ἐτιγνὰς Θεὸν, καὶ Παμβασιλέα, ταύτων δ' ἐργέτην, νικοτοιὸν τάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκάμενον. ἐντεῦθέν σοι φιλόλαος ἐβόησε, τιμὴ Βασιλέαν κατάθυμον, Ἰησοῦς ὁ φιλανθρωτος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'. Βυζαντίε.

ΠΑσῶν δωρεῶν τὰ κράτιστα, ἀληθῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτισε, Κωνσταντῖνε Μέγισε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας. καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου Ἱερέως διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τιμὴ Οἰκουμένῃ ὡς πρόπαλα προικοδοτήσας τῷ Κτίσῃ σε, καὶ Πόλιν βασιλεύσασαν θεοσεβῆ. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χερσῶ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι τοῖς τελοῦσι τιμὴ μνήμῃ σου, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τιμὴ, τῆς Ἑορτῆς:

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ ἀ τύχη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῇ Ἀναλήψε, ἢ τῇ Πεντηκοστῇ, πρῶτον τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 22.

ΣΤΗ Σολομὼν κατ' πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίε Κυρίε, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραήλ· καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σε; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. ἡμέρας, ἔστω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακοῦσαι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως μου τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ξά. 10.

ΓΑλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίε, καὶ χιτῶνα δικαιοσύνης περιέβαλέ με. Ὡς Νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς Νύμφῃ κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ ἐξανθοῦσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει· οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ σωτήριόν μου ὡσεὶ λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσί σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίε, καὶ διάδημα Βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκέτι κληθήσεται ἔρημος. Σοὶ γὰρ κληθήσεται ὄνομα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου Οἰκουμένη. Ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικηθήσεται. καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος σοὶ ταρθενεύῃ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ Υἱοί σου μετὰ σοῦ. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Κεφ. ξβ'. 1.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΦΩτίζε, φωτίζε Ἱερουσαλὴμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίε ἐπὶ σὲ ἀνατέτακται. Ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη. Ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται Βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατολῆς σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου. Ἥκασι γὰρ οἱ Υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ ἐς σὲ πλοῦτον θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ, καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἥξουσι, φέροντές σοι χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον παρὰ Κυρίε εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονταί σοι, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται ἐπὶ κτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς

προ-

προσδέχῃς με δοξασθήσεται. Τίνες δὲ οἵδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς αὐτῶν. Ἐτ' ἐμέ ἐσι Σιών· ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις τὸ ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σε μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίε τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον τὸ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σε, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐθνῶν παραστήσονταί σοι. Διὰ γὰρ ὀργὴν ἐτάπεισά σε, καὶ διὰ ἔλεός σε ἠγάτησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σε Ἱερουσαλὴμ διαπαντὸς ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ οὐ κλεισθήσονται τὸ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δυνάμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τὸ Λιβάνε πρὸς σὲ ἥξει. ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν με, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν με δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε. καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σε πάντες οἱ παροξύναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίε Σιὼν τὸ ἅγιον Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε καταλελειμμένην, καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεᾶς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι. καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ῥυόμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Αἰτησιν, ἡ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Ἑορτῆς πρότερον, ἢ μετὰ ξῆ. ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, ἦχος α.

Χρεωστικῶς ἐπελάβομεν τὴν μνήμην σε, Κωνσταντῖνε Ἰσαποστόλε, πάντων Ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα. φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τὸ Πνεύματος, τὰς αν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Χριστὸ. τὰ συσήματα τῶν τισῶν πανταχόθεν σωσάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ Αἱρετικῶν ἠθετήσαν γλῶσσαι καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ κέρας, φανερωθείσης τῆς πίστεως. ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων Βασιλέων ἐκηρύχθης Πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλεργίδα παρὰ Θεὸ κομισάμενος. διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σε τισῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Βύζαντος.

Τοῦ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνε ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὸν γὰρ τοσθήσας, Εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σαυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν Οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος δ'.

Τίνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χαλκίων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σε, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τὸ λόγε τῆς Πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι τῶν Εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσερράθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος. καταυγάζων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σε.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σε Ἄνακτι, μυστικῶς εὐφραίνεται. καὶ τιμᾷ σὺν πανιέρῳ μνήμῃ σε, κατ' ἀξίαν εὐφήμως γεραίρα κραυγάζουσα· χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τὸ Χριστὸ ἀράμενος, καὶ τὰς ταγίδας σωτερίψας τὸ αὐτιτάλε. χαίροις Ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε. χαίροις τισῶν τὸ σήριγμα, καὶ Βασιλέων προτύργιον, Κωνσταντῖνε μακάριε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Αἱ σωτήριαι ἀγχοὶ παρὰ τὸ Ἱερέως. Εἰς τὸν ξ'. ἡ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκ. λέγε τῆς Ἑορτῆς· εἰδ' ὅ, λέγε τῶν Ἁγίων ξῆ. προσόμοια, ἦχ. β'.

Ὅτε ἐκ τὸ ξύλε σε νεκρόν.

Πρῶτος Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τὸ Θεὸ Κωνσταντῖνε τὸ σκῆπτρον ἔλαβες. σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον. διὸ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων τροπαίοις. ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν Μάκαρ, διὸ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ξῆ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ με· εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν με· ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ με ἔχρισα αὐτόν.

Ὅπως μακαρία ἡ γαστὴρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοτόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντῖνε θεόσεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, στῦλος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χήρων· σκέπη πενήτων καὶ ἀτόρων· θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάῤῥυσις.

ξῆ. Διὰ

ξη. Διὰ τοῦτο ἐχρίσέσε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σε ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σε.

ΠΟΎθω ϗ ἀγάπῃ τοῦ Χριςοῦ, κατεπαγομένη ἡ μήτηρ, τοῦ γλυκυπάτου βλαςοῦ, ὃν ἔδδσα κατέλαβεν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιὼν, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τοῦ ξύλου σῶσαι ἡμᾶς. ὅθεν, τὸν Σταυρὸν ἀραμενίη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον. Δόξα, ἦχος πλ. δ.

ΘΕλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀτισίας εἰς Πίσιν Θεότητος ταροχλοθεὶς, ἦχθης ἁγιάσαι λαὸν ϗ Πόλιν· ϗ τύπον Σταυροῦ ἐν Οὐρανῷ καταστήσας, ἦκουσας ἐκεῖθεν· ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σε. ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερὰς χρηματισθεὶς, ϗ Βασιλεύς, ἐλαίῳ ἐχρίσθης τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων Πατὴρ, ὃς ϗ ἡ λάρναξ ἴασας βρύει, Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ.

ΣΟῦ Σταυροῦ σε τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, ϗ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σε Κύριε, βασιλεύουσαν Πόλιν τῇ χειρί σε ταρέθετο· ὧν πρέσβευε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβεύουσα τῇ Θεοτόκῳ, μόνε φιλάνθρωπε. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ξλδ. καθ. ἦχος γ. Θείας Πίστεως.

ΗΕὸς γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, χείρας ἀνῶθεν ἁσπεδεγμένος, τῆς Βασιλείας τῇ κορυφῇ σε τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ Πνεύματος ἔχρισεν εὔδοξε, ὁ ὑπερύσιος Λόγος ϗ Κύριος. ὅθεν ἔλαβες, ϗ σκῆπτρον σοφὲ βασίλειον, αἰτήσαντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν β. ξλδ. καθ. ἦχος δ. β.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

ΕΛκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τῆς Ἡλίου ϗ Κτίσεως, σὲ ὡς αἰσέρα φαεινὸν, ἐξ Οὐρανοῦ Θεόφρον ἐφελκήσατο. ᾧ ϗ κράτος πρώτῳ τὸ Βασίλειον ἐτέθηκε. διό σε ἀνυμνοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ ἁσεβέσατε, σὺν Ἑλένῃ Μητρὶ τῇ Θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ. ἦχος δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΗΕὐσημος μνήμη σε, ἐτιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε Θεότυπε. σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, ἁσεβὴς ἀνεδείχθης, νόμους ἐτεραίους Βασιλέως τηρήσας. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς παρασμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν τεταρτο ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ. Τ῎ψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ Λαοῦ μου. ξη. Διὰ τοῦτο ἐχρίσέσε ὁ Θεός. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτα τῆ ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λατουργίαν, ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοσέπτων πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα. ξη. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Τῷ ἁσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Ζήτα εἰς τὴν Λιτὴν. ϗ οἱ Κανόνες. Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Ἀναλήψει, ἢ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ί. ϗ τῶν Ἁγίων εἰς δ. ἐ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ή. ϗ τῶν Ἁγίων εἰς ς'. ἐν τῇ θ'. Ὠδῇ ϛιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἰ δὲ ἔξω τῆς Πεντηκοστῆς τύχῃ, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ς'. ϗ τῶν Ἁγίων εἰς ή. ϗ ϛιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. Χεῖρα διοδεύσας.

ΗΟὐνεκα ἐτεραίνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλεύσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοὶ, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν παγκοίμισιν ψυχὴν ἐλέησον.

ΠΗ῏ς ἄνω γενόμενος ἐραστὴς, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, τάντων ϗ Δεσπότῃ διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ τισεύσας ἐλάτρευσας.

ΦΩτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη ϗ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

ΗΠύλη τῆς θείας Ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας ϗ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα. Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

ΤΜοιβῶν ἐρανίων, ἐτιτυχὴν ἐπόθησας. ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐτηκολούθησας· ϗ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, ϗ φωτὶ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

ΩΧεῖρα κολληθεῖσα, ϗ ἐπ' αὐτῷ πανσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς

αὐτῶ, τότες κατέλαβες· ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ Τ̈περάγαθος.

Ψ Ὸ σωτήριον Ὅπλον, τὸ ἀῤῥαγὲς τρόπαιον· τῷ Χριστιανῶν τιμὴ ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θεόφρον, φλεγομένη ἔρωτι Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Τ Ἑρᾶς πολιτείας, ἀποτεσὼν Ἄχραντε, παράσωσεβλήθην τοῖς κτίνεσι, καὶ κατάκειτος, ὅλος γεγύμνωμαι· ἡ τὸν Κρατοῦντα τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

κα. ἦχος πλ. Τῇ Σοφίᾳ καὶ Λόγῳ.

Π Α͂ς αἰσθήσεως ἐκτάνας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τῷ ἄῤῥωνι μανθάνων τῇ καλλονῇ, ἐκ τούτων μυούμενος, τὸν τῷ σταυρῷ Κύριον. τὸ Σταυρὸ δὲ τὸ ὅπλον, ὡς μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τύπῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σε, ἐτανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα.

Ο Υ̓ρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, τάλαι σαγηνεύσα Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τὸν μόνον σέβεσθαι.

Ψ Ἐρλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ δι' ἀέρων Χριστὸς ὁ Ἥλιος, καταυγάζων καὶ φωτηράσε τῷ ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Κ Αὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐλλαμπρύνασα· διὰ τοῦτο τίσι σε δοξάζομεν.

Φ Ανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, λόγοις ἐπὶ πλείοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τὸ Σταυρῷ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν. Θεοτοκίον.

Η Ν ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀ Ρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Γ Η͂θεν καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φορέσας κατώκησας, νοῦν εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια.

Γ Υνὴ θρησκεύτρια Ἀσωμάτων Ἑλένη χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σε πράξεσι. Θεοτοκίον.

Π Αρθενίᾳ τὴν ψυχήν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Γ Υνὴ θροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως· καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς τάξεις, κυμαινομένας καρδίας ἐσήμερξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σωθρονον.

Π Ισθάσασα ἐτὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῷ βδελυκτῶν, καὶ ματαίων Εἰδώλων, νεκροποιὰ ἀπεβάλε θρησκεύματα· καὶ ἅλληφας πεμφαρῶς, Βασιλείαν Ἑλένη ἐπάνιον.

Π Αλάμησε κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σὲ βασιλεύοντες ἔλιτον· καὶ ἦχθησαν πρὸς γαλήνας, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Τ Ἄτρωτον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τὴ πονηρᾷ, τιμὴ καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον· καὶ σῶσόν με τὸν ἐτὶ σοὶ, πεποιθότα πρεσβείαις σε Ἄχραντε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Κ Ωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ τροπαιοφόρον ξύλον, τῶν μὲν τῷ Ἰουδαίων ἀνίσχυρον ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων, τύπων Ἀνάκτων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος.

Κ Ωνσταντῖνον τύπος, σὺν τῇ Μητρὶ τιμῶσωμεν. τὸ Δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ, καὶ πλίνθῳ, καὶ κυπαρίσσῳ τὸν τρισσιθέτον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον Πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ ταύτας παρέσησαν τὰς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, καὶ δᾶξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο δείροντες, ἀνεδείχθησαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον. Σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Μὴν τῷ αὐτῷ κά. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Θεοσέπτων, καὶ Ἰσαποστόλων Μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης. ῥ. Ὡς κοινὸν ἔχον γῆς Βασιλεὺς τὸ σέφος, Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ Πόλου σέφος. Σιώθανεν ἐκάδι πρώτῃ Μητρὶ Κωνσταντῖνος.

Ὁ Τ᾽ τος ὁ μακαρι@ ἐν Βασιλεῦσι Κωνσαντῖν@, Υἱὸς γέγονε Κώνσαντος τῦ Χλωρῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. Ὁδηγηθὰς δὲ Θεόθεν πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῦ Χριστῦ, ἐν Οὐρανῷ ἐμφανισθέντος αὐτῷ τὸ τότε τῦ σταυρῦ, μεσούσης ἡμέρας, διάτυπος ζηλωτὴς τῆς ἀσεβείας ἐχρημάτισε. Καὶ πρῶτος Βασιλεὺς Χριστιανῶν ἀναδειχθεὶς, κτίζει μὲν τὴν ἐπώνυμον αὐτῷ Βασιλίδα τῆ Πόλεων. Σωτήθροισε δὲ κ τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Σύνοδον, δι᾽ ἧς οἱ περὶ τὸν ἀθεώτατον Ἄρειον, τῆς Ἐκκλησίας ἀπηλάθησαν, καὶ ἀνεθεματίσθησαν. ἡ δὲ ὀρθόδοξος Πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη. Ζήλῳ δὲ θείῳ κινηθεὶς, ἀπέστειλε τὴν ἑαυτῦ μητέρα, τὴν μακαρίαν Ἑλένην εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς ἀναζήτησιν τῦ ζωοποιῦ Σταυρῦ. Ὃν κ ἀνεῦρεν, ἀνέκαμψεν εἰς τὴν Βασιλίδα τῆ Πόλεων, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ὁ δὲ Μέγας Κωνσαντῖν@, πολλοῖς ἀγωνίσμασιν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καὶ τῦ Χριστιανῦ φύλου εὐδιαπρέψας, καὶ ἐκρατήσας κ Περσῶν ἀψίμαχ@, καὶ γενόμεν@ ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Θῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπερκλίθης τῷ νόμῳ Κωνσαντῖν@. ἀνομιῶντων διὸ καθεῖλε ταραπάξας, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζῆλον τὸ ταύτης ἀνελκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκυ ἀπωλείας, συγχωθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτας, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σε Ναὸν Θεῦ Ἑλένη· κ Ναὸς ἱερὸς αὖθις ἀνῳκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι᾽ ἡμᾶς ὑπέσχε Πάθη. Θεοτοκίον.

Νῶμη οἰκείᾳ ἁμαρταίων, καὶ δεδεμέν@ ἀπόστοις σωτηθείσις, τῇ σωτήρι σε νῦν, προσρέχω συμπαθείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ η. Ἐκ πατλασίως κάμινον.

Ὡς τορφυρίδα Ἐνδοξε, ζολισθεὶς τὴν συμπάθειαν, κ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλλιῶ προσώπου, ξεφάνῳ κεκόσμησαι, τῆ ἀρετῆ τελείῳ νοΐ. καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, Βασίλεια κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ᾽ φραινομένῳ βλέποντες, σωὶ Υἱῷ σε θεόφρονι, εὔδοξε Ἑλένη, εἰς Θεῦ Βασίλεια, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν Ἑορτὴν, δεξάσθαι ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας Ἡλίυ, ἡμᾶς φωταγωγῦσαν, τοὺς τιμῶντας μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ τόκ@ σε, κ ὁ τρόπ@ ὁ εὐθε@, εὐδόξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τότε γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ Παθήματα, ὑποδεξαμένους, τῦ Δεσπότ τῆ ὅλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμας βοῶσα· λαὸς ὑπερυψῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶ τῆς ψυχῆς μυ ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον. τὸν νοῦν μυ ἀριθμέσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκπαραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις· κ σῶσόν με βοῶντα, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε.

Ὠδὴ θ. Ἔξεσι ἐτὶ τύπῳ.

Ὁ Ταφ@ σῶμα κεῖται τὸ ἱερὸν, Κωνσαντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σε, μαρμαρυγαῖς, θείων ἰαμάτων ἐλικρινῶς, τοῖς προσιοῦσι τάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν· τὸ σκότος ἀπελαύνων, κ φέγγος ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Γίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σωὶ Ἁγίοις νῦν κατεσκήνωσας, ἁγιασμῷ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμῷ· θείων ἰαμάτων τάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς τομοὺς, κ τάφη καπακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προστάρχε, ἀθανάτε Βασιλεῦ, Βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, ὃς εὐσεβῶς, πάλαι δικαίωσας ἐπὶ γῆς, τὴν βασιλείαν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας ἀληθινῶς, Ἑλένην τὴν ἁγίαν, τὸν Μέγαν Κωνσαντῖνον. ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἰκτειρον. Θεοτοκίον.

Ὁν πάντων Βασιλέα κ Ποιητὴν, συλλαβῦσα Παρθένε ἐκύησας. κ νῦν ἰδὲ, οἷα τέρα Βασίλισσα δεξιᾷ, τέτε ἀγνὴ παρίστασαι. ὅθεν δυσωπῶ σε ἀειπαρθένε μεσίτ@ λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ Τὸν ἐξ ἀνθρώπων ἅληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσαντῖ-

σαντῖν῾ ὁ Μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ ἀρανόθεν. Ἐξαστράπτων δὲ βλέπε, Σταυρῷ τὸ Θεῖον τρόπαιον. Ὃς ἐν τούτῳ ὤλεσας τὰς δυσμενεῖς, ᾗ Εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην. ἐν Κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ᾗ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ.

Ὦ τῆ Παραδόξῳ Θαύματος.

Χαίροις Κωνσαντῖνε πάνσοφε, Ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ τοτίζουσα παύτοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν Ὑφήλιον ἅπασαν. χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρτὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χῦσῦ. χαίροις τὸ καύχημα, πᾶσι τεράτων σύνδοξε Χῦσιανῶν, Βασιλέων πρώτισε. χαῖρε χαρὰ πᾶσι τισῶν.

Ὁ Βασιλέων τῆς Κτίσεως, τὸ ἀστραθὲς προσορῶν, τῆς καρδίας σε πάνσοφε, λογικῶς ἐδήλωσε, ἀλογίᾳ κρατούμενον. ᾗ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς ἀσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς Ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποτέμνοντα, πράξεων σύνδοξε.

Τὰ τῦ Κυρίῦ διδάγματα, καθάτερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμενὴ πανάφημε, ἐναρέτων πράξεων, ἀκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσαν, τῇ ἐκμιμήσει, Ἐλεύθ πάνσοφε, τῆς πολιτείας σε. ὅθεν ἑορτάζομεν περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντες.

Ἅλιον ἀγαλλιάσεως, τὰς σὰς μετόχους Χριστὲ, Κωνσαντῖνον Ἐλεύθερε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, ᾗ σὸν τὸ κάλλος, ἐπιποθήσαντας, ᾗ Βασιλείας, τῆς ἀρανίσε, τέτυς ἠξίωσας, ἀσεβῶς τὸ πρότερον ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ. Μεθοδίε Πατριάρχε.

Ὁ Τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ ᾗ Θεὸς, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς καταπλουτίζων τὰς ἀξίας, αὐτὸς ἀρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείε τῦ Σταυρῦ, σὲ Κωνσαντῖνε ἐζώγρησεν. ἐν τούτῳ φήσας νίκα τὰς ἐχθρούς σε· ὃν ἀναζητήσας σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, ᾗ δρῶν ὡς ἐπόθεις, τέτυς κῦ κράτος ἐτροτώσω. σὺν αὐτῇ ἂν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, ᾗ τῦ φιλοχρίσε στρατῦ, καὶ πάντων πᾶσι τὴν μνήμην σε τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωτον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν Τυπικά, ᾗ ἐκ τῦ Κανόνος. ᾠδὴ γ'. ᾗ ς'. Προκείμ. ἦχος πλ. δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ᾗ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. κε'. ι. 12.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλ῾ ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς ᾗ πορδόμεν῾ εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξυσίας, καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατ' τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, ἀρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῦ Ἡλίε, περιλάμψαν με φῶς, ᾗ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορδομεύοντας. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, ᾗ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ. Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, ᾗ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σε· εἰς τῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην ᾗ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τῦ λαῦ, ᾗ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, ᾗ τῆς ἐξυσίας τῦ Σατανᾶ, ἐπὶ τὸν Θεόν. τῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ᾗ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ ἐπουρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, ᾗ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, ᾗ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελον μετανοεῖν, ᾗ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, ζήτα τῇ ιγ'. τῦ Νοεμβρίε, εἰς τὸν Ὄρθρον τῦ Χρυσοστόμε. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὰς κβ'. Τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Βασιλίσκε. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς κγ'. Τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῦ Μιχαὴλ, Ἐπισκόπε Συνάδων. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς

Εἰς τὰς κδ. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τῆ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς κέ. Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆ Ἁγίᾳ ἐνδόξῳ Προφήτῃ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννῃ. τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τῆ Ἑσπερινῆ, τῆ Ὄρθρῳ, καὶ τῆς Λειτουργίας, ζήτει Φλρεαρίῳ κδ.

Εἰς τὰς κς. Τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ Κάρπῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἀπόστολον.

Εἰς τὰς κζ. Τῆ Ἁγίᾳ ἐνδόξῳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς κή. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, τῆ ἐν Μελιτινῇ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς κθ. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἁγίαν Ὁσιομάρτυρα Γυναῖκα.

Εἰς τὰς λ. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς λά. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἑρμείᾳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιέ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ'.

Εἰς τὴν ά. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἰουστίνῃ, καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς β'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῆ Ὁμολογητῆ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Εἰς τὰς γ'. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λουκιλλιανῆ. ζήτει ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς δ'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Εἰς τὰς έ. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Δωροθέῳ Ἐπισκόπῳ Τύρου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς ς'. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, τῆ νέᾳ Ἡγουμένῳ τῆς Δαλμάτων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς ζ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς ή. Τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῆ Στρατηλάτῃ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν Φλρεαρίῳ ή.

Εἰς τὰς θ'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Εἰς τὰς ί. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιά. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἀς Ἀποστόλους.

Εἰς τὰς ιβ. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὅσιον.

Εἰς τὰς ιγ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Εἰς τὰς ιδ'. Τῆ Ἁγίᾳ Προφήτῃ Ἐλισσαίῳ· καὶ τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τῆ Ὁμολογητῆ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Προφήτην, καὶ ἀς Ἱεράρχην.

Εἰς τὰς ιέ. Τῆ Ἁγίᾳ Προφήτῃ Ἀμώς. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Προφήτην.

Εἰς τὰς ις'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργῆ Τύχωνος Ἀμαθούντων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱεράρχην.

Εἰς τὰς ιζ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Εἰς τὰς ιή. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λεοντίᾳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς ιθ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῃ Ἰάδᾳ. τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἀς Ἀπόστολον.

Εἰς τὰς κ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Παταρῶν. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς κά. Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἰουλιανῆ τῆ Ταρσέως. ζήτει ἀς Μάρτυρα.

Εἰς τὰς κβ'. Τῆ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσατέων. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὰς κγ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ ΚΔ'.

Τὸ Γενέσιον τῦ τιμίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ ϗ Βαπτισῦ Ἰωάννυ.

Ἑωθινὰς ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ξιλογᾶμεν τὰ ά. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ξι. ἡ. ϗ ψάλλομεν ξά. ἰδιόμ. ἦχος δ'. Ἰωάννυ Μοναχῦ.

Τὰ τῦ Ζαχαρίυ τιμᾷ σωτῆρι, γεννηθὲς ὁ Ἰωάννης· ϗ γὰρ ὠδὲ ἔφερε τὸν Πατέρα σωτῆρα, προελθόσης τῆς φωνῆς. ἀλλ' ὥσπερ ἀτιμηθᾶσαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, ὅτω φανερωθᾶσαν, δῦναι τῷ Πατρὶ τιμᾷ ἐλάθερίαν. ᾧ ϗ ἐπηγγελίθη, ϗ ἐγεννήθη φωνὴ τῦ Λόγυ, ϗ φωνὴς Πρόδρομος· πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός. Δίς.

Ἡμέρον ἡ φωνὴ τῦ Λόγυ, τιμᾷ φωνιμᾷ δι' ἀτιμίαν κρατυμένῳ, λύα τιμᾷ Πατρικιμᾷ· ϗ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνα τιμᾷ ἀτεκνίαν, δεσμὰ τῆς γαρώσεως λύων τὰ μητρικά. ὁ λύχνος τῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τῦ Ἡλίυ τῆς δικαιοσωίης, μιμύα τιμᾷ ἔθνεσιν, ἀς ἀνάτλασιν πάντων, ϗ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀνατολίς, ὁ αὐτός.

Εὖ Λόγυ μέλλοντος ἐκ Παρθένυ τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ γαρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ϗ Προφήτυ τερατότερος. ἔδη γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχάς. παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον. ϗ ἄνδρ ἀπορᾶς σύλληψις. ὁ τοιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξασοι.

Ἀνδρέα Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθών· ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, ϗ ἕτερος ὐκ ἔστιν, ὐδὲ ἐγήγερται. ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολυθᾷ τὸ ὑπέρλαμπρον· ϗ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, ϗ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος· κατασκευάζων Κυρίῳ λαὸν τερπόσιον· ϗ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῦ ὕδατος. τῦ Ζαχαρίυ ὁ βλασὸς, ϗ τῆς ἐρήμυ τὸ κάλλιστον θρέμμα. τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἁμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν ᾅδῃ διαγγελιζόμενος, τιμᾷ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ϗ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Προφήτης ϗ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τῦ Χριστῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν ϗ ἀγαλλόμενος ἐν τῇ νηδύϊ τῆς Μητρός· ὁρῶν τιμᾷ Βασιλίδα ἐλθᾶσαν πρὸς τιμᾷ δέλιν, φέρυσαν τὸν ἄχρονον, ϗ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς ϗ τῦ πρεσβύτυ, κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατέλλοντα. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῦ παραδόξυ θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τῦ Ἀγγέλυ μὴ πιθεὶς, λέγοντος ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, ϗ τέξεται Υἱόν· ὁ λέγων, πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι κἀγὼ προέβην, κἀκείνης τὰ μέλη νενέκρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τιμᾷ ἀτιμίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· ϗ σιωπῆς λυθεὶς, ἀφροσιμίᾳ ἀσοικίζα· ἀλογητὸς, βοᾷ, Κύριος ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, ϗ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῦ, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανάφημε, ϗ οἰκειμονικὲ Ἀπόστολε, τὸ τῦ Γαβριὴλ ἀγγέλιον, ϗ τῆς γαστρὸς τὸ βλάστημα, ϗ τῆς ἐρήμυ τὸ κάλλιστον θρέμμα, ϗ γνήσιε φίλε τῦ Νυμφίυ Χριστῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντία.

Ἡμέρον τῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προδοτοιᾶται τιμᾷ ἐλάσιν Θεῦ τῦ Λόγυ, ὡς αἰσὴρ φαεινός. σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σωτιμᾷ ἐξασκήσας, Ἀγγέλυ προσάξαντος. ἔτρεμε γὰρ ἔτω τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπᾷ φυλάττειν, προελθόσης ἐκ γαστρὸς γαρωτικῆς· ϗ παντὸς τῦ Κόσμυ τιμᾷ λύτρωσιν, διαγγελιζομένης ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐλισάβετ σωέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χαρᾶς, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, ϗ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. εὐδοθεν γὰρ ὁ θέλος ἦνε τὸν Δεσπότιν. θαυμάσασα ἡ Μήτηρ τῦ Προδρόμυ, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τῦ Κυρίυ μυ ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ϗ τὸ Ἀναγνώσμ. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή συ, ὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάῤῥα ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτιμᾷ, ϗ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς

τέκνον·

τέκνον· καὶ ἀλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσαι εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔτεσιν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· Εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γεννήσεται Υἱός; καὶ ἡ Σάρρα ἐνενηκοντα ἐτῶν ὖσα τέξεται; Εἶτε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· ναί· ἰδὲ Σάρρα ἡ γυνή σε τέξεταί σοι Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν, εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὔτω μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ παν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ Υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ υἱὸ ἐτῶν ἑκατὸν, υἱίκα ἐγενέτο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. Εἶτε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος. ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρήσεταί μοι. Καὶ ἔτε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον Υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

Κεφ. ιή. 11.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιγ'. 2.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ οὐ γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι, μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς παν ἀκάθαρτον· Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσαι τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ ἔτεν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. καὶ νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς παν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσαι τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ Κύριε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω· Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται. καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πίετω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι, ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμέν σε; Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς; τὸ ὄνομά μου, καὶ αὐτὸ ἐστι θαυμαστόν. Καὶ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 1.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. 1.

ΤΑδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. Ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. Ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Εἰπὸν Κυρίοις ὁ Θεός. Ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατελάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀναγγελάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε. ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Κεφ. νδ'. 1.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾗ. ἰδιόμ. ἦχ. α.

ΠΑλαίσατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐπέχθη ἐκ τῆς

Ε'δ. 9.

Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι, ὁ τῆ Κυρίᾳ Πρόδρομος· ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι τῆ Πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τῆ Χριστῆ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Θεοσήμαντος φωνὴ, τῆ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τῆ Κυρίᾳ Πρόδρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τῆ Κόσμου πρεσβείας τοιούμενος. Ἀξιρέπως τιμῶ τοίμησιν μνημόνευε, τῆ σώζεσθαι ἄτρωτον. Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τῆ ἀμνῆ τῆ Θεῆ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, προφητεύσας τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγας τοῖς πίρασιν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῆ, ὁ αἴρων τῆ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐτίμιον Ἄγγελον, καὶ ἐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τῆ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστῆ, τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποδέμενος· καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς, προφητεύει σαφέστατα· σὺ γὰρ παιδίον Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδὸς ἑτοιμάσαι αὐτῆ. διὸ Ἄγγελε, Προφῆτα, Ἀποστόλε, στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σε τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Εἰς τὸν ς'. στ. ἰδιόμ. ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν εὔδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀφυμνήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τῆ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἐν τῇ στείρᾳ σου γεννήσας, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑῳ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τῆ Λόγου, ὁ τῆ Ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, λαοὶ ἀγαλλιάσθε. ἦλθεν ἐπιστρέψαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας, ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκυνήσεν, ἐν τῇ νηδύι ὄντα τῆς Μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τῆ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑῳ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ἐκ κοιλίας Μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγένησαι, τῆ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· μετανοῆτε. ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. Κασίας Μοναχῆς.

Ἐσάϊου νῦν τῆ Προφήτου ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῷ τῆ μείζονος Προφητῶν κυήσει, Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἰδὲ γὰρ φησιν, ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. ὅπως ὢν ὁ τῆ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθῶς ἀθλίας ἑτοίμας τὰς τρίβους τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἁγνείαν γὰρ πανταχῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. αὐτὸν ἅπαντες τιμῶμεν, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην· τί παραγέγονας πρός με ἡ Μήτηρ τῆ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην. σὺ τὸν Νομοδότην, κἀγὼ τὸν Νομοθέτην. σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τῆ Βασιλέαν τῶν Οὐρανῶν. Τροπάριον, ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστῆ, ἀξίως ἐφημήσαισε, ὃν ἐπορεύμεν ἡμᾶς, οἱ τόθω τιμῶντές σε. χάρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ Πατρὸς ἀφωνία, λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει· καὶ Σάρκωσις Υἱῆ τῆ Θεῆ Κόσμῳ κηρύττεται. Καὶ νῦν, Θεοτ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, λέγονται πάλιν τροπάρια τὰ αὐτά.

Εἰς δὲ τὴν ἀ. ξιλό. κα'. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὸν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τῆ Ζαχαρίου ὁ βλαστός. καὶ ἐφράνη νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προ-

φητῶν

φητῶν ἡ κρητίς· ὅθεν τῇ Χριστῷ, ἐδάχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς ἐν ᾄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπειλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν ὡς νοῦν, τὸν ἐπὶ τόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπορῳ συλλήψασα Θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν, τιμὼ βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρσε, καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τιμῆς β'. Ἑλλ. κα. ἦχ. πλ.

Τιμῶ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανσέμνε, Προφητῶν τὸ κεφάλαιον· καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· μετανοεῖτε ἤγγικεν, ὁρῶν τὸ Βασίλειον. ὅθεν ἑτοιμάσας, τιμὼ ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδάχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε, τιμὼ ἁγίῳ μνήμῳ σου. Δόξ. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθενε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν οἱ Ἄγγελοι, τιμὼ ψυχήν μου χωρίζωσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθησόν μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κα. ἦχ. πλ.

Τὸ προσευχθὲν μυστικῶς.

Γαλιλαία ὁ Πατὴρ, Μήτηρ Ἰουδαία, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ ἔρημος βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν. καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τέκνῳ, λέγων· γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνε τοῦ μεγάλου Φωτός. ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢν ἀσωμάτων σε Χερσὶ, καὶ τῶ Προδρόμῳ, τῶν Μαθητῶν καὶ Προφητῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν ἁγίων ἁπάντων καὶ τῆς Θεοτόκου, πρεσβεύεις τῆς ἀπαρασύρτου καὶ ἀγαθῆς, μητρός σε ἐκδυσωπούμεν· δίδου ἡμῖν, τῷ φωτί σε τορεύεσθαι. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς Βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

ψ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ.

Κεφ. α'. 24.

Ὦ, ταμιεῖῳ ἐκείνῳ, σωτέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ τεσσάκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας τέσσαρας, λέγουσα. Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὀνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ ἐγέννησεν Υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης· Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνεύεον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων. Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς. καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε λέγων. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ Λαῷ αὐτοῦ. καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ἠυξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

ξ'. Ἐλέησόν με. Καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ. Ζήτει ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σῴ-

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ. οἱ Κανόνες, ὁ ταρὼν τῶ Κυρίε Ἰωάννε μετὰ τῆς Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ ἕτερος, εἰς ς'.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πρισάτας κραταιὸς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένε, ἀταθάας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὰ τραύματα, κατατόντισον δέομαι· ὅτως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσα τὸ σώματος, ἐτινίκιον ἄσω μελῳδημα.

Ὡς ὀρθρος ἀπρετὴς, τὸ Ἡλίε προτρέχων, σαρδόσης ὁ βλασὸς, κηρύττα ἐμφανῶς τῆς Παρθένε τὸ κύημα· τάσῃ νυῒ τῇ Οἰκεμένῃ, ἀναλάμπων τοῖς τέρασι, φωτισμὸν ἀσεβέας καὶ χάεος.

Προφήτης ἀληθῶς, τὸ Ὑψίσε κληθήσῃ. προτορδίσῃ γὰρ Χριστὸ, βοᾷ σοι τῷ Υἱῷ, Ἰωάννη ταυτόφθογγε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, Παναγίῳ φερόμενος, τιὼ ὁδὸν ἑτοιμάσαι τῷ Κτίσαντι.

Ἡμάπων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θείκης, ἐδάχθη ἀταθὴς, καὶ σιγιὼ κατακλίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης. ἡ φωνὴ γὰρ γεγένηται, Ἰωάννης τὸ Λόγε ὁ Πρόδρομος. Θεοτοκίον.

Ἡ Πόλις τῦ Θεῦ, τὸ τῦ Παμβασιλέως, θεοδόχον ἅγιες, καμήλιον σεττὸν, Θεοτόκε Παναμωμε· φράρησον σιὼ κληρυχίαν, τιὼ σὲ ἀφημετάνσε, καὶ γεραίρυσαν τίσα τὸν τόκον σε.

Ἕτερος Κανών, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα με.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νυῒ, ἡ Ἐκκλησία τῦ Πνεύματος· καὶ καταφαιδρυύεται καὶ ὠραΐζεται, τιὼ γενεθλιον, ἡμέραν τῦ Προδρόμε, ἀφροσυύως ἄγυσα, καὶ ἀναμέλπυσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρε φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον μιμυύμενος σήμερον, καὶ τιὼ ἔλλαμψιν, αὐτῦ νυῒ προκηρύττα, ἐν τᾶσι τοῖς τέρασιν, αὐγάζαν μέλλυσαν.

Ἧς τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ Γεννήσα σε Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀτελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς τέρασιν, ἀκτῖνες ἐφατλῦνται. σὺ γὰρ τὸν αὐέσπερον μιμυύμενος Ἥλιον. Σύ.

Τῶσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δακνύα ἡ κύησις, τῆς χάρας ταυάχθαντε, προκατηγέλλυσα, καὶ μιμυύσα, τὸν ἄσπορόν σε τόκον. καρτὸν γὰρ ἀκάρτε γάρ, νηδύος ἐξῆγκε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα με.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυυάμει, καὶ πλύτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεῦ. ὁ γάρ ἐσιν Ἅγιος, πλυύσε φιλάνθρωπε.

Ἐαυτοκὴ μεὺ, ἐκ Παρθένε τελᾶται ἡ γεύνησις· ἀλλ' οἰκέτε προσφιλᾶς, ἐκ γηραλαίας καὶ στάρας μητρός. ἀκόπως προτρέχα γάρ, θαῦμα τῦ θαύματος.

Γόνη καὶ στάρα, τιὼ Παρθενον Μητέρα ἀπαίζεται, ἐτιγνῶσαν ἀψαδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στερώσεως, Θεῷ βελήματι. Θεοτοκίον.

Παρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθεύτα κυήσασα, τῷ ταθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονύμενόν με στερέωσον. ὁ γάρ ἐσιν Ἅλυσαντε, πλυύσε βοήθα.

Ἅλυσ. Τὰς σὰς ὑμνολόγυς Θεοτόκε.

Ἧχος τῆς ἐκ στάρας σε προόδε, δεσμὰ διαλύσας τατεικῆς, φωνῆς κηρύττα Ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ εὔνοιαν, Χριστὸ συγκαταβάσεως, τὰ θαῦα νυῒ προμυύματα.

Στάρας ξ ἀκάρτε ἐκβλασήσας, ὁ τῆς ἀκαρτίας μιασυτὴς, τῆς ἐν Χριστῷ ξέτεμε, τιὼ ἄγονον καὶ ἄκαρτον, ἀξίνη τῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσυύλυ Ἰσδαίων λαῦ.

Ἅεισος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ Γεννήσα Πρόδρομε· καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδης γράμματος, μεταχωρᾶν τύτοι ἀτήρξαντο. Σύ.

Ἅλυσεν ὁ τόκος σε Παρθενε, δεσμὰ καταδίκης τῷ βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συυέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπλόγησας ἅπαντας, τὰς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμνολόγυς.

Καὶ. ἦχος δ'. Κατετλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς στερ Ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γασρὸς, ξανέτειλεν ἡμῖν, τὸ Ζαχαρίε ὁ Υἱός· καὶ τῦ Πατρὸς διαλύα τὴν ἀφωνίαν. καὶ τᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀθυύατε βοᾷ, τὰς τῦ Κυρίε ὁδύς. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλάσεται, καὶ σῶσα τὰς πρὸς αὐτὸν ἐτισρέφοντας. ὃν προκηρύξας, ὦ Ἰωάννη, ἱκέτα τῦ σωθυῦαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τάλιν, τὸ αὐτό. Καὶ νυῒ. Σύ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑσηλῶν ἀτορρήτων, προοδάα Μυσήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας

τῆς φύσεως, τῆς ἀῤῥωσίας ἡ λύσις τρομωύσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὸς τὴν θέωσιν.

Ἠσαΐας μὲν πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν ἰσάγγελον. ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου.

Ὑπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότῃ γεγένημαι. ἐς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τότε καταγγεῖλαι τιὼ ἔλδσιν. ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον, προτισώσηται, παραδόξως, σαρδίσσα χραῦς ἐκβλαστήσασα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ἠυδόκησεν, ὡς δῶδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, ὁ διεφθάρη τὴν μήτραν, ἀκ ὠδίνησε. καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἄλλο. Τιὼ ἀνεξιχνίαστον.

Εἴθρα ἑτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προδιατρέχει, τὸν Δεσπότιν τὸν αὐτοῦ, ἁγιασμῷ τικτόμενον, σήμερον ἐκ σπέρας θεώμενο.

Ἐκ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἐωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ· καὶ τιὼ αὐτοῦ ἐτέλαμψιν, καὶ ἐτιδημίαν κηρύττοντο.

Ἀλτιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ σπέρας προέρχεται, ὁ Ἰωαώνης, καὶ μιωύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον. Ὅτι.

Ὅσαν ἐκπλήρωμα ἐν σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Παναίνεσαντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμιωυόσαις ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τιὼ ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἂν ἀναστήσομαι, προφητικῶς, ἔφη ὁ Θεός. νυῦ ὑψωθήσομαι, νυῦ δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβών, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητο.

Ἐξανέτειλε παναληθῆ, κήρυκα φωνιὼ πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσσῃ τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱὸν, δημοσιωύω, οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλῃ σώματος.

Θετο Κύριος παναληθῆ, λύχνον σε Χριστοῦ, ταύτας φωτίζοντα, μόνας εὐδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτὸν, ὡς διτλοΐδα, τιὼ αἰχύνιω ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Ἑορτάζει πᾶσα Κτίσις τῷ σῷ, τόκῳ θείκως. σὺ γὰρ ἐτέγαος Ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς, ἀνεδείχθης, τὸν οὐράνιον Θεὸν, προμιωύων ἡμῖν σαρκούμενον. Ὅτ.

Οὗ ἀτοτίκτεται ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὧν σιωὶ σοὶ ἀεὶ, Λόγος ἄϊδιος, καὶ ἀδιάσατος, ὡς Υἱὸς μονογενής· καὶ ἐπ' ἐσχάτων, τῆς Παρθένου ὁ αὐτὸς, ἐξ Ἁγίου σαρκοῦται Πνεύματος.

Ἄλλο. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠννυται ἡ πρότερον, φύσις ξαθενήσασα, πρὸς τιὼ τοῦ καλῶν καρτογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθεύτος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξασθαι, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Λύχνος ὁ ἀσβέστος, ἐκ σπέρας προερχόμενος, μιωύει τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ξανατέλλοντα, παύτας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Ἐσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χάλη πλατιύονται εἰς δόξαν, καὶ ὑμνῳδίαν τοῦ τῷ πάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτιω τοῖς ἐν γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος. Ὅτ.

Ἥμασι τιὼ δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἀλλαντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ Τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, ἀφροσιύη καὶ παύχημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέμε, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τιὼ ζωιύμενε ὡς φιλάνθρωπο.

Θεὸν Λόγον ἔγνως ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύϊ· καὶ τῇ ταύτης χρησάμενο γλώττῃ, θεολογᾶς, σκοτανῷ θεώμενο, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Σιγήσας ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτιὼ τοῦ Κόσμου, βαπτιστὰ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τιὼ ψυχικιὼ, διαλύσαι σπάρωσιν, τοῖς ὑμνοῦσί σε τιὼ Γεννήσει. Ὅτ.

Στέκτε Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδακται, ὦ Θεοτόκε. ἢ ἀδεῶς, Οὐρανῶν τὰ πάγματα, ἀτενίζαν ἐδωύλωται.

Ἄλλο.

Ἄλλ. Τῇ θείᾳ ταύτῃ.

Τὸ Ὀμφαίαν Πρόδρομε δίςομον, τῇ Γυ-
νῆσιν τῇ σῇ ὁ τολέμι, ἐχθρὸς
ἐδέξατο. σὺ γὰρ τῇ τότε ἀναίρεσιν, καὶ
τῷ ἀνθρώτων ζώσιν ἀνεκήρυξας.

Ὁ Θεὸς τλότος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεί-
κὰ ἐς τὰ σύμταντα, τῆς βροτῶν
ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τὸ ταύ-
της τικτομένε σήμερον κήρυκ.

Τὸ ρα δ' ὠδὴ ἡ ἔρημος, ἐκβλύζα νοητῶς
τὰ μυρύματα, ἐν τῇ Γεννήσασα, τῇ
ἐκ τῆς γάρας Παν. ἄφημε, τὸ ἀκενώτε μύρε
ἀσδεχομένη Χριςῷ. Θεοτοκίον.

Τὸ Νωρίσας μόνωσε Δέσποινα, Μητέρα
τῷ Θεῷ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρό-
δρομ, ἐν τῇ μητρῴᾳ νηδυῒ Ἁγνῇ, καὶ
τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξε.

Καταβασία. Τῇ θείᾳ ταύτῃ.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ γάρα σήμερον, Χριςῷ τὸν Πρόδρο-
μον τίκτα, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πά-
σης τῆς προφητείας. ἓν γὰρ οἱ Προφῆται προε-
κήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χαροθετήσας.
ἀνεδάχθη Θεοῦ Λόγε, Προφήτης, κήρυξ
ὁμοῦ καὶ Πρόδρομ. Ὁ Οἶκ.

Τ' φημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίε Πρόδρο-
μον, ὅντερ τῷ Ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν ἐκ
μήτρας ἀκάρτε, ἀλλ' ἀχὶ ἀσπόρε. Χριςὸς γὰρ
μόνος χώραν διώδυσεν ἀδιόδυτον, ἄσπορον,
τὸν Ἰωάννην γάρα ἐγκύνησεν, ἄνδ δὲ ἀνδρὸς
τοῦτον οὐκ ἔτεκε. τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐτισχιάσα Πα-
τρὸς, καὶ Πνεύματος Θεοῦ, Παρθένος ἔτεκεν
Ἁγνή. ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀσπόρε ἀνεδάχθη ὁ ἐκ
γάρας, Προφήτης, κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Μηνὶ τῇ αὐτῇ κδ'. Τὸ Γενέσιον τῆ τι-
μίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε καὶ Βα-
πτιςοῦ Ἰωάννε.

ξ. Ζαχαρία χόρδε σὺν τῇ συζύγῳ,
Οὐ τολλὰ μὲν τίκτοντες, εὖ δὲ καὶ μέγα.
Πρόδρομον ἀμφὶ τεπάρτῳ ἀκάδα γάνατο
Μήτηρ.

Ὃν τος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται
ὑτὸ τοῦ Χριςοῦ ὑτὲρ ἅπαντας, καὶ Προφή-
τε τερμοτότερ. Ὃν προσκιρτήσας ἀτὸ γα-
τρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ τῷ τοῦ Σωτῆρος κηρύξας
τορσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ Ἅδῃ, τῷ
Ἀνάσασιν διαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν
Υἱὸς Ζαχαρίε Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς
γάρας, τεχθεὶς ἐξ ἐταγγελίας. Ὃς τῷ τοῦ
Πατρὸς σιωτῷ, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐτιλυσά-
μενος, πάντα τὸν Κόσμον χαρᾶς ἐτλήρωσε.
Διὸ καὶ Ἄγγελοι, σὺν τοῖς ἀνθρώτοις σήμε-
ρον ἀγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης τετλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
σωτηρία ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Δικτηρίῳ, τῷ
ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίοις.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις τρεσβείαις, ἐλεήσαι ἡμᾶς
ὁ Θεὸς, διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, τρόσαγμα
τυραννικὸν, εἰς φλιήναφον θέμενοι,
ἐν μέσῳ τυρὸς ἀνεβόων· Ἀλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦν τὸ τρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα
τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ Πρόδρομε·
ἀλλ' ὀρθρος βοῶν ἀνεφάνης· Ἀλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν
ἡ Ἀκλεὴς, ἐκ γάρας σε Γένησις, δι-
δάξασα Πρόδρομε μέλταν· Ἀλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐγείνυσαι Πρόδρομε ἐκ γάρας. ἦλθε
γὰρ ταναληθῶς, τὸ νόμε γαρδίοντος,
ἡ χάρις Χριςῷ μελῳδοῦσα· Ἀλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὃ Ποιῶν τάντα, τῷ Πνεύματι ὡς Κύρι,
καὶ τοιητὴς τοῦ τανθὸς, ἐκ γαρδίας καρ-
τὸν, ταρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρό-
δρομον, τρομωνύοντα, καρτοφορῆν τῷ ἄκαρ-
τον, τῷ βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Ἐκρωθεῖσαν, τῷ μητρῴαν ὡς ἐζώω-
σε, μήτραν τῷ τόκῳ σε, ὁ ζωοδότης
Χριςὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέςη-
σε· καὶ ἀνέῤῥωσε, νενεκρωμένας Πρόδρο-
με, τῷ βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ὑπὲρ Ἥλιον, ἡ ἔρημος φωνῆραί σε, θεῖον
Πανεύφημε, ἐσδεχομένη τερτνῶς, διὰ
σοῦ φαιδρυνέται καὶ ὡραΐζεται, καὶ σὺν
ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν Ἄχραντε, τῷ δόξαν σε οἱ δίκαιοι,
τάλαι ἐζήτησαν· ἵνα καθορῶμεν ἡμᾶς,
καὶ τισῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν,
ὑτερευδόξε, Δεσποινα, ὁ Καρ-
τὸς τῆς σῆς Κοιλίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κα-

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

Τυπωθῆναι τῷ παντὶς παντοδυνάμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· παῦτα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁμοθέτης ἱκέτης ὑπῆρξε Μωσῆς, Ἰησοῦς δὲ Θεὸς διαθήκης καινῆς. νιῷ δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελῳδὸς ὡς μεσίτης· παῦτα τὰ ἔργα.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγὼν πάρεσιν, ὡς θεόφυτον νιῷ, ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τὸ Χριστῷ καὶ ἑταῖρε, παῦτα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τιῷ τρυγόνα Χριστῷ ἐκμιμήσασθε· καὶ μελιρρύτως ᾄσατε, σωφροσυνῃ συζῶντες. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε.

Ἄλλος. Παῖδας διαγαῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ Κήρυξ, καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, μεσίτης, καὶ Ἄγγελος, καὶ λατρεργὸς παναγίας τριάδος ἡμῶν, ὑπάρχων, ἐκ τῆς σπαρᾶς προῆλθες, παῦτα προμηνύων ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Νοικται παμφαῆ τῷ χαρίτων, τῆς νέας τε διαθήκης Χριστὲ Πρόδρομε. καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποπέξασθαι, τῷ παλαιῶν ἐκλάθησαν, καὶ ἀπεσπάθησαν. ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμίλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τῇ θείᾳ Λόγῳ, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοι τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανάφημε, καὶ ἀχαρίστως κράζομεν τῷ στοργῇ Χριστῷ· τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. Θε.

Πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθενε τῇ κυήσασθαι· καὶ χάλη ἠνοίγησαν εἰς αἶνον τῷ Τόκῳσε, ἡμῶν τῷ ἀφημάντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Καταβασία. Παῖδας διαγαῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κρυπτὸν θεὸν ἀχράντε, ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρθενε πάνσεμνε. καὶ γὰρ Θεὸς, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' ἀπλαγχνίαν. διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλυνόμεν.

Δὲ φωνὴ Πρόδρομος, ταῖς σαρκάσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεσι, καρδίαις μέλπουσα. ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἑτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ᾧ παθαρχόντες μεγαλυνόμεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας, τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ Κόσμου. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποίμνῃσθ τῷ πταισμάτων λύσιν αἴτησαι. Ἄλλος. Ἅπας γηγενὴς.

Πλαι τοῦ φωτὸς, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται· καὶ ἀνατοκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται. ὁ κῆρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος, Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, παῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῴᾳ φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὄμβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥίζης ὁ Πρόδρομος, ῥᾳθρον τὸ ἀράνιον, τοῦ τῆς ἀρχῆς πᾶσιν ἐκήρυξε, τοπαμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῷ ἀνθρώπων φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὥστερ Οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὡραΐζεται, τὸ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ ἀφημᾶ τιῷ γεννήσει αὐτοῦ δοξάζουσα· καὶ ἀνοῦσα τὸν τῷ ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῷ κρειττόνων ὡς πρόξενον. Θεοτοκίον.

Ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει ἀσπασαμένους αὐτόν. καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας τιῷ αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ τόθῳ θερμῶς μεγαλυνόντας.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκριβῶς.

Ὁ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης σπάρσεων. μιμνύει δὲ τιῷ παρόντι, χαρᾷ καὶ ἀγαλλίασιν. διὸ καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῷ ὅλων Πάναγνε. μεθ' ὧν σε μεγαλυνόμεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰδιόμελον ᾱ. δ. καὶ ψάλλομεν ᾱ. προσόμοια, ἦχος δ. δ.

Ὦ τοῦ Παραδόξου Θαύματος.

Τοῦ Παραδόξου Θαύματος, ἐκ γηραλαίας Μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος,

Ἰωάν-

Ἰωάννης σήμερον, προελθὼν κατεπάγεται. τὴν δεσμηθεῖσαν γλῶσσαν τραυώτατα, διὰ τὸ τέκνα εὔλαλον δάκνυσιν. ὦ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τῆ παραδόξῳ θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς σαρώσεως διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἐλθὼν Ἡλιὸς, ὁδὸν Κυρίου ἑτοιμάζομεν ὦ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τῆ παραδόξῳ θαύματος, ὁ προκηρύξας Χριστῷ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεραίνῳ δάκνυται, πάντων αὐτῷ τῇ φωνῇ. καὶ τῇ τεκούσῃ, λύει τὴν στεῖρωσιν, θαύματα θεία, καὶ Ζαχαρίᾳ φωνήν. ὦ τοῦ μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα, δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σε, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Τῆ παραδόξῳ θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεραίνῳ δάκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ Μητρός. ὦ τοῦ μεγίστου σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε, δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀναπαλίν.

Ἅστηρ ἀέρων Πρόδρομος, χαρητικῆς ἐκ νηδύος ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ Θεοπρόβλητος. καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τῷ αὐγῷ, ἀνατολῶν τῷ ἐξ ὕψους, εἰς ἃ θέλει τοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔπρεπε σὺ εἶ ἡ ἄμωμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, χριομένοις τῷ ἰδιομέλων τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ιγ'. 11.

Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν. Ἀλληλούϊα, ἦχος γ'.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης ὑψίσου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. ά. 1.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία. διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσαι χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ

πίῃ,

τίη. καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν Υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν Πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοὺ, ἐπιστρέψαι καρδίας Πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου· οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν Υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνεύμαζον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογοῦντα τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ Λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠυξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι. καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κέ.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φλαρωνίας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. ἰδιόμ. τοῦ Προδρόμου γ'. Λύτρα τοῦ Ζαχαρίου τιμὴ σιωτική. Καὶ τῆς Ἁγίας, ζήτει εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα. Εἰς τὰς κς'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. ζήτει τιμὴ Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Εἰς τὰς κζ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου. ζήτει τιμὴ Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Εἰς τὰς κή. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου. ζήτει πᾶσαν τιμὴ Ἀκολουθίαν αὐτῶν Μηνὶ Νοεμβ. ά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανσόφων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου, καὶ Παύλου. Εἰς τὰ Αἶνους, ἐν τῷ μεγάλῳ Εἱρμῷ, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Ἀντίφ. τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. η'. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια, ἦχος Β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πρωτ.

Ποίοις ἀφθιμιῶν ξέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα· τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα. τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι σεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας τοὺς πέρυγας, τοὺς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψωθάσας. τοὺς χᾶρας, Εὐαγγελίε τὸ τῆς χάριτος, τοὺς τόδας, τῆς ἀληθάας τὸ κηρύγματος, τοὺς τοταμοὺς τῆς σοφίας, τὸ Σταυρὸ τὰ κέρατα, δι' ὧν δαιμόνων ὀφρυὰ, Χριςὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις τυδματικοῖς ᾄσμασιν, ἐταινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλωπόμενα ςόματα, τῆς φοικτῆς τὸ Πυδάματος μαχαίρας. τὰ Ῥώμης τερφωνῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ τάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντρυφήματα, τοὺς τ καινῆς διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἂς ἐν Σιὼν, Χριςὸς ᾠξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἰωάννε Μοναχοῦ.

Ὦ τριττῆ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλᾶς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριςὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώςην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐτίσασαι· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· τοίμαινε τὰ πρόβατά μου, τοίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, τοίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιετοιησάμην εἰς σωτηρίαν. αὐτὸν ἱκέτας Θεομακάριςε Ἀτόςολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ὁ διὰ σὲ Θεοτόκον Προφήτης Δαβίδ. Εἰσοδος· τὸ φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικὴ Α'. Ἐπιςολὴ Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 3. Ἀγαπητοὶ, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριςοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς· ἀλλὰ τιμίῳ Αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριςοῦ.

Καθολικὴ Α'. Ἐπιςολὴ Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 11. Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν. ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε;

ἀλλ' ἐ ἀγαθοποιοῦντες, ϗ πάχοντες ὑπομενῆτε, τῦτο χάρις παρὰ τῷ Θεῷ. Εἰς τῦτο γαρ ἐκλήθητε, ὅτι ϗ Χριςὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτῦ. Ὃς ἁμαρτίαν ὐκ ἐποίησεν, ὐδὲ ἁρέθη δόλος ἐν τῷ ςόματι αὐτῦ. Ὃς λοιδορύμενος, ὐκ ἀντελοιδόρει· πάχων, ὐκ ἠπείλει· παρεδίδε δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῦ ἐπὶ τὸ ξύλον. ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὼ Λιτὼ, ᾠ. Ἰδιόμελα, ἦχος β'.
Ἀνδρέα Ἱεροσολυμίτε.

ΛΕῦρο δῆμοι σήμερον, τὸ τῇ πίςῶν ὀφήμως καλλιέρημα, τὰς τῆς χάριτος ἐκλόγας ὑφαντὰς, Πέτρον ϗ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις ςεφανώσωμεν, ὅτι ἀφθόνως πᾶσι, τὸν λόγον καταπέραντες, σὼ τόποις ϗ τὼ χάριν τῦ Πνεύματος κατεπλάτησαν. ϗ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλε ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυω ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, ὀφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. πρὸς ὃς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμενῷ προσώπῳ, ϗ καθαρῷ σωνειδότι, λέγοντες· χαίρετε πορθμεῦται τῇ ἁλόγων, ϗ ὑπηργοὶ τῇ ἐν λόγῳ. χαίρετε τῦ παντὸς ποιητῦ ϗ κηδεμόνος, ἐκλόγια περπνά· χαίρετε πρόξενοι τῇ ἀγαθῶν, ϗ διῶκται τῇ δολερῶν. ὃς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεὶ, ἀρρύω ςαθηραὶ τῷ Κόσμῳ δωρήσαθαι, πρὸς τὸν κτίςω ϗ Διδάσκαλον, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίε, ὁ αὐτός.

ΤΟὺς Μαθητὰς τῦ Χριςῦ, ϗ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τὰς ἀληθεῖς ςύλας, ϗ βάσεις, ϗ σάλπιγγας ἐνθέους, τῇ τῦ Χριςῦ δογμάτων ϗ παθημάτων, τὰς Κορυφαίας Πέτρον ϗ Παῦλον, ἅπας ὁ Κόσμος ὡς προςάτας ὀφημήσωμεν. Οὗτοι γαρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὼ Πίςιν, ϗ πᾶσι τὼ θεογνωσίαν κατέβλυσαν τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον· ὦ Πέτρε πέτρα ϗ κρηπὶς, ϗ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς. οἱ ϗ ζῶντοὶ βόες τῦ Χριςῦ, πάντας ἕλκυσαν πρὸς τὼ θεογνωσίαν, ἔθνη Πόλεις τε ϗ νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριςὸν ἐπανήγαγον. ϗ πρεσβεύουσι, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανῦ. Ὁ αὐτός.

ΠΕτρε Κορυφαῖε τῇ ἐνδόξων Ἀποςόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίςεως, ϗ Παῦλε θεσπέσιε, τῇ Ἁγίων Ἐκκλησιῶν. ὁ Ῥήτωρ ϗ Φωςήρ· τῷ θείῳ θρόνῳ παρεςάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριςῷ πρεσβεύσατε. Ὁ αὐτός.

ΑΥλε ςόμα Κυρίε, ἡ κρηπὶς τῇ δογμάτων· ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησῦ τῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ ϗ πρωτόθρονος, τῇ Ἀποςόλων γενόμενος μακάριε. ὅθεν ἄῤῥητα εἶδες σοφὲ, ἕως τρίτε Οὐρανὸν ἀναβὰς, ϗ ἤκραζες· δεῦτε σὼ ἐμοὶ, ϗ τῇ ἀγαθῶν μὴ ὑςερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννε Μοναχῦ.

ΟΙ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς Πίςεως, ὁ Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τῦ Χριςῦ· ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τῦ Κόσμε οἱ σαγηνευταὶ, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν· ϗ πρεσβεύσιν αὐτῷ ἐν παῤῥησία, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ἦχ. Α. α. Βυζαντίε.

ΗΣοφία τῦ Θεῦ, ὁ σωναΐδιος Λόγος τῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμᾶς ἐςὲ πανεύφημοι Ἀπόςολοι, οἱ τὸν βότρυω τὸν πέπειρον ϗ περπνὸν, ἐν ταῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες. ὃν οἱ πιςοὶ ἐθίοντες, ἐπιςοιχῶμεν γεῦσιν παντεύφρόσυνον. Πέτρε ἡ πέτρα τῆς Πίςεως, ϗ Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ςηρίξατε τοίμνιον, ὃ ἐκτήσαθε διδαχαῖς ὑμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.
Αἱ σωθῆναι δόξαι. Εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες ᾠ. ἰδιόμελα τῦ ξ'.
ἦχος α'. Ἀνδρέα Κρήτης.

ΑΝτ' Πόλιν δεσμαὶ ϗ τὰς θλίψεις σε, τίς διηγήσεται, εὔδοξε Ἀπόςολε Παῦλε; ἢ τίς παραςήσει τὰς ἀγῶνας ϗ τὰς κόπους σε, ὃς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῦ Χριςῦ· ἵνα πάντας κερδήσῃς, ϗ Χριςῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι φυλάττειν, τὼ καλὼ σε ὁμολογίαν, μέλλοι πελάταις ἀνάπνοῆς, Παῦλε Ἀπόςολε, ϗ Διδάσκαλε τῇ Ἐκκλησιῶν.

ᾠ. Εἰς πᾶσαν τὼ γὼ ᾖλθεν.

ΑΝτ' Πόλιν δεσμαὶ ϗ τὰς θλίψεις σε, τίς διηγήσεται, εὔδοξε Ἀπόςολε Παῦλε; τὰς πόνους, τὰς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ ϗ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει ϗ γυμνό-

γυμνότητι, τῳ σαργανίῳ, τὰς ῥαβδισμὰς, τὰς λιθασμὰς, τῳ περιόδου, τὸν βυθὸν, τὰ ναυάγια; θέατρον ἐγένε ϗ Ἀγγέλοις ϗ ἀνθρώποις. παύτα ὃν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα Κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σε. διὸ δυσωπῶμέν σε, οἱ τελοῦντες τῳ μνήμῳ σε πίστει, ἀδιαλείπτως ἱκέτδε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ϗ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς Φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας Πέτρον ϗ Παῦλον ἀφημήσωμεν. ὑπὲρ ἥλιον γαρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι, ϗ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. ὁ μὲν τῷ σαυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς Οὐρανὸν τῳ πορείαν ἐποιήσατο· ἐνθα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείρισο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται. ϗ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. διὸ δίκαις αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν καταβαλε, ϗ τῳ ὀρθόδοξον Πίστιν κράτωσον ὡς φιλάνθρωπ☉.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ὀρθὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ παύσεπτος μνήμη, τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου ϗ Παύλου. διὸ ϗ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. ἐν ᾠδαῖς ϗ ὕμνοις, ἑορτάσωμεν ϗ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, τῳ παυσέβαστον ταύτῃ ἡμέραν ἐκπελέσαντες· χαῖρε Πέτρε Ἀποστόλε, καὶ γνῆσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, ϗ κήρυξ τῆς Πίστεως, ϗ Διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παῤῥησίαν ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελ☉.

Τροπάριον, ἦχ☉ δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, ϗ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἄπαξ· ἡ ἀλόγητος τῶν ἄρτων, ϗ Ἀνάγνωσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωθεῖσα ξιλό. μτ' δὲ τὸ ἀ. ξιλό. καὶ ἦχ☉ πλ. δ'.

Τῳ Σοφίαν ϗ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλέας καταλιπὼν, ἐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως, καὶ παῤῥησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίσῃ σε. τὸν Θεόν σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, πέτρα τῆς Πίστεως, ϗ κλειδοῦχος τῆς χάριτος, Πέτρε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεῖον. Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ. τὴν ἔξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν· τρέμω τὴν ἀπόφασιν, ϗ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος, τὸν τάρταρον. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, ϗ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, ϗ προσάτις θερμότατος. σὲ γαρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. ϗδ. καὶ Ὅμοια.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὤφθης, κήρυξ φωτὸς, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι. τὴν γαρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, ϗ πίστεως κατίσχυσας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν ϗ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μεπάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας, Παῦλε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαρισήριον αἶνον λαοῖς ϗ ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαίρειν σε. σὺ γαρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ ϗ βοήθεια, πειρασμῶν ϗ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον ϗδ. Ὅμοια.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν Μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φανεῖς, Πέτρον ἀφημήσωμεν, ϗ τὸν πάνσοφον Παῦλον. τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τῳ ἀχλυῖ τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπαν-

σαν.

σαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, Βασιλέας ὁτλῖται, ἀξίως ἐδέχθησαν, καὶ τῆς χάεος σωίθρονοι. διὰ τᾶτο βοήσωμεν. Ἀ τόςολοι Χεισᾶ τᾶ Θεᾶ, καὶ πταισάτων ἄφεσιν αἰτήσαθε, τοῖς ἑορτάζεσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχ. Ὅμοιον. Ζήτα ἄνωθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τᾶ τετάρτε ἦχε. Προκίμ. ἦχος δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ψ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγᾶνται.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἑωθινὸν ιά. ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς καὶ Ἀ τοςόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε πρεσβείαις.

Ψ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχ. β'.

Πέτρε Κορυφαῖε καὶ ἐνδόξων Ἀ τοςόλων.

Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες τᾶ Κυρίε Ἰωάννε. Τᾶ Ἁγίε Πέτρε, μ' τῶν Εἱρμῶν εἰς ή. καὶ τᾶ Ἁγίε Παύλε ὁ ἕτερος, τὰ τροπ. εἰς ς'. ὁ Κανὼν τᾶ Ἁγίε Πέτρε. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔςι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε. ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, καὶ Ἀ τοςόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χεισᾶ, θεοτυπέσοις ἐν ᾠδαῖς, ἐταξίως ὑμνήσωμεν.

Ἐ ὁ προαιώνιος, προεγνωκὼς προώρισε, ταμμακάρισε Πέτρε, ὡς πρωτάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ ἀδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέτυπωσε, τὸν Χεισὸν θεολογᾶν, Υἱὸν Θεᾶ ἀληθινὸν, τᾶ ὑψίσε Ἀ τόςολε.

Ὁ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ εὔνοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τᾶ Θεᾶ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τᾶ Ἁγίε Παύλε. Ὠδὴ ά. ἦχ. πλ. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Ποίημα τᾶ αὐτᾶ Κυρίε Ἰωάννε.

Ὅσπερ ὄντα καλῶν τὰ αὐύπαρκτα, Χεισὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε ταμμακάρισε. αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαςρός σε ἐξελέξατο, βασάσαι ἐναντίων τῶν ἐθνῶν, αὐτᾶ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ παῦ ὄνομα. εὐδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἑριτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτὴς πατρώων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραῖον ἐκ απορᾶς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δεικθεὶς, ἡγήσω ταῦτα σκύβαλα, καὶ Χεισὸν ἐκέρδησας, εὐδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Μὴν ἐσομένην μιμήσεών σοι ἔλλαμψιν, τῆς ἀσεβείας Παῦλε, καὶ πλανης τὴν καθαίρεσιν, Χεισὸς ἐπιφανεὶς ἐν ὁρᾳ ἀςρατόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν σωετίζει δὲ τῆς Τριάδος τῇ γνώσει, εὐδόξως γὰρ δεδόξασαι. Ψ.

Χραντε Μήτηρ Θεᾶ παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλασήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδυνίων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σε ψάλλοντα· εὐδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ ςόμα με.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τᾶ Πατρὸς, ἐυτοςάτῳ σοφίᾳ Χεισέ. σὺ γάρ ἐςιν Ἅγιος, πλησίσε φιλάνθρωπε.

Ἀκαίρου σε, τὸ γλυκύτατον ςόμα Χεισᾶ τᾶ Θεᾶ, καὶ ταμεῖον ἀσφαλὲς, τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε. διὸ ἀνυμνεῖμέν σε Πέτρε Ἀ τόςολε.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐτήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησᾶς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον. ἐν ᾗ σε Ἀ τόςολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὑ Σὺ πέτρος, καὶ Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι. ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεῖ, ἐλάσα τᾶτον Χεισὸς ὁ Θεὸς, κεφαλὴν τε καὶ σωίεδρον ἔσεσθαι ἔφησεν. Θεῖον.

Παρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, καὶ ταθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονεμένον με ςερέωσον. σὺ γάρ ἐςιν Ἅγιος πλησίσε βοήθα.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Λίθον θεμέλιον, ταῖς καὶ τίσιν ψυχαῖς τέθεικας, τολυτελῆς, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἅντοτε τὴν νέκρωσιν, τᾶ Ἰησᾶ ἐν τῷ σώματι, ἀλικρινῶς, Παῦλε τερφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Αὖλε ταμμακάρισε, τῷ θεμελίῳ σε πρέσβλε, καὶ ἀρετῶν, ἐποικοδομᾶθαι, ἀσεβῶν τὴν λαμπρότητα. Θ.

Ἐ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προφήτλσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι καὶ ἀνθρώτων, διὰ σᾶ νῦν σῳζόμεναι.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμνολογόγυς.

Η Τ' τακοὴ, ἦχ. πβ'.

ΠΟία φυλακὴ ὐκ ἔχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ε'κκλησία ὐκ ἔχασε Ρ'ήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονᾶ ἐτὶ σοὶ Παῦλε· ἅδε γάρ σε σκελιθέντα φωτί. Ρ'ώμη σε τὸ αἷμα δεξαμεύη, ϗ αὐτὴ κομπάζει. ἀλλ' ἡ Ταρσὸς τλέον χαίρει, ϗ τόθῳ τιμᾷ σε τὰ σπάργανα. Πέτρε τῆς Πίστεως ἡ πέτρα. Παῦλε τὸ καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ρ'ώμης σωτελθόντες, ϛηρίξατε ἡμᾶς. Ἰ'σέον ὅτι ὅτε λέγεται Τ'τακοὴ, πρὸ. ἅ λέγεται. Ω'δὴ δ'. Ο' Εἱρμός.

" Ο Τ'τος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένε σαρ-
" κωθεὶς, ϗ τὴν φύσιν θεώσας· ὃν ὑμνοῦν-
" τες βοῶμεν. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ρ Οτῶν ἁλιέασε, ὡς ἐτηγγέλατο Χρι-
στὸς, ἀπαργάσατο θᾶον, τῆς αὐτὸ Ε'κκλησίας, πρώτῳ ἐγχαρήσας τὲς οἴακας.

ΠΡὸς σὲ δυσωπέμενος, ὁ ζωοδότης Ἰη-
σοῦς, δεσμᾶν τε ϗ λύειν, δέδωκώς σοι ἀθανάτους, Πέτρε γενηθήτω μοι ἵλεως.

Χ Ριστὸ τὰ Βασίλεια, ἀνέφχθαι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τῶν θέαν σε μνήμην, τίσι ἀδιαλύτῳ γεραίρειν. Θε'.

Κ Υρία Παναύμνητε Θεοκυῆτορ, τὲς ἐμὲς λογισμὲς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δᾶξον εὔκαρτον, Μήτηρ τὲ τῶν Θεῶ.

Α'λλ. Ε'πέβης ἐφ' ἵππες.

Ε'Πέβη ὡς λέων, ἀγελαιωτῶς λυμαινόμε-
νος, τῷ Χριστῷ Ε'κκλησίαν ὁ Σαῦλος τοτέ. τιθασεύθεὶς δὲ θέᾳ φωνῇ τὲ ἀμνὲ τῷ Θεῷ, ὧ ἐδίωκε τοίμνιον, οἷά περ τοιμὴν ἐγχαρίζεται.

Ο Μέλλων φωτίζειν, τῷ οἰκουμένῳ σκο-
τίζεται. Α'νανίας δὲ τέτῳ ἀτέσαλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδὲς, ϗ τὸ σώματος. ἐκ θέας ἐμφανέας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτῷ.

Ω Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναμ-
βρύεται. ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐκ Παραδείσε ποτὲ, ναμάτων ὕπω προῆλθε μεγίστη πηγή. ϗ ἐμέθυσε τᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως σὺν γῇ. Θεῖον.

Κ Αθῆλε δυνάσας ἀπὸ τῆς θρόνων ὁ Κύ-
ριος, ἡ Παρθένος ϗ μήτηρ ὡς ἔφησε· τὲς δὲ πανῶντας θέων ἀγαθῶν ἐνέτλησε, τὲς τίσι μελφδῦντας· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Καταβασία. Τῷ ἀνεξιχνίαστον.

Ω'δὴ ε'. Ο' Εἱρμός.

Ο Κτησάμενος ἡμᾶς, τεμένισον λαὸν, τῷ
" αἵματί σε Κύριε, τὸν σὸν ἀρνίων δὸς ἡ-
" μῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὸν τοίμνιόν σε.

Η'ν ἐκ τόθε ἀληφῶς, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἁλιεὺς ϗ ἄγροικος, τερατεργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Ο Τ' χρυσίον διὰ σὲ, ὐκ ἀργύριον χρι-
σὲ, ὁ Θεός σε Α'πόστολος, ἀλλ' ἀρετῶν κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐτλέτησε δύναμιν.

Κ Ατηρτίζοντο σφυρὰ, ϗ αἱ βάσεις τῶν χω-
λῶν τῷ ἐνεργῶ σε ῥήματι. διὰ γὰρ θέε Πνεύματος ἀτετελῆτο παράδοξα τράγματα.

Ε Σωμάτωται Θεὸς, καθ' ὑπόσασιν ἁγνὴ, ἐκ σᾶ σαρκὶ εὐθυμεύϖ, μεμενηκὼς ὐκ ἔλαττον, ϗ γὰρ θέαν ὐσίαν ἀσώματος.

Α'λλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Γ Υ' τὸ ἀληθὲς, ζηλείξω Παῦλε καύχη-
μα. τὸν Σταυρὸν τᾶ Βασιλέως Χριστᾶ, ἀεὶ βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Α'πόστολε.

Ο Ὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον. τῷ γὰρ τόθῳ σωτηριώσαι, τῷ σταυρωθεύτι δι' ἡμᾶς, Παῦλε εὔδοξε.

Χ Αίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τί-
μιε· ἐκδημήσας ἐκ τᾶ σώματος, ϗ ἐνδημήσας πρὸς Χριστὸν, τὸν ζωοδότην Θεόν. Θε'.

Χ Αίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμή-
λιον, ἡ τῆς Προμήτορος αὐάκλησις, ϗ τῆς κατάρας ἡ λύσις τᾶ Προτάτορος. Καταβασία. Ε'ξέστη τὰ σύμπαντα.

Ω'δὴ ς'. Ο' Εἱρμός.

Ε'Ν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς προέ-
" γραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκου-
" σίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ω'Σ πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σε, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας· κἀμὲ βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν παρασμῶν, σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τ Ὴκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, ϗ τὰ ὄντα ἔφ-
θασας ὥσπερ τις ἔμπορος· ϗ σαφῶς ἡλίεσα, τὸν μαργαρίτην Χν̄ τὸν τολύτιμον.

Π Ειράζων ἀφρόνως οἰηθεὶς, Πνεῦμα τὸ πανάγιον, Πέτρε ἐψεύσω· ὃ ἐθεολόγησας πρῶτος, τραυώσας Θεὸν παμμακαρίσε. Θεοτοκίον.

Π Ὸν τάσης ἐτέκνωσα ὐσίας, Λόγον Θεᾶ τέτοκας σεσαρκωμένον ἡμῖν. διὸ Θεοτόκον σε, ϗ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Α'λ-

Ἄλλο. Τῷ δέησιν ἐχχεῶ.

Παύτων τερφρονήσας τῷ τερτνῶν, βεβλημένος τῷ Δεσπότῃ τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ τόθῳ, διαμαρτὼν αὐτῷ αἱρετισάμενος· ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ἱκέτευε.

Ἄξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ τολίτευμα Ἀτόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς. μισήσαν γὰρ ἐνταῦθα, ὃν ἐτετόθησας Πόλιν μακάριε· τίσὸς ὑπηρέτης γεγονὼς, οἰκονόμος τε τῷ Μυστηρίων αὐτῦ.

Ὡς ἄμιμος τῦ Δεσπότῃ μιμητὴς, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, ἀλήκρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τὸς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαός. καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα. Στ.

Πέβλεψέν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τῷ ἐμῷ ἀνακαινίζων ὁσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογενήτωρ ὡς ἔφης παράμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασία. Τῷ θέαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Πρὸς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῷ μαθητῶν σε Κύριε, προσελάβες ἀς ἀτόλαυσιν, τῷ ἀγαθῶν σε καὶ ἀναπαυσιν. τὰς πόνες γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ἁλοκάρτωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Ὁ Οἶκος.

Ραίωσόν με τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ ςόμα, καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω, ἀκολυθήσω, καὶ ἃ δῆθεν διδάξας, ποιήσω πρῶτος. πᾶς γὰρ τοιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, ὗτος μέγας ἐςίν. ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ τοιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ κθ'. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Πανσόφων Ἀτοςόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρυ, καὶ Παύλυ.

ᾨ. Σταύρωσις ἔλε Κήρυκα Χριςὲ Πέτρον. Τομὴ δὲ Παῦλον τὸν τεμόντα τὴν πλάνην. Τλῆ ἐυνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος, ἀκάθι ἄορ ὁ Παῦλος.

Πόθεις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μάζονα ἀντὶς ἐτινοήσαε, παρὰ τὴν τῦ Κυρίυ μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ᾗ ἱδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί. τὸν δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τὸ βαςάσαι τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ Βασιλέων. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τῦ Πρωτοκλήτυ Ἀνδρέυ, ἐκ Πόλεως Ἀσήμυ, καὶ Ἀτελεῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ, Υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐπὶ Ἀρκανῦ Ἀρχιερέως, τενία συζῶν ἐχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν τορίζόμενος. Αὐτῦ δὲ τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μιθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀρισοβύλυ, ἀδελφῆ Βαρνάβα τῦ Ἀτοςόλυ, καὶ παῖδας ἔτεκεν. Ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐτέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ὃν ἐφρυρᾶτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ ἁλεῖς Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτὸς ἐκάλεσε. καὶ ἀθέως ἠκολύθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰυδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παραδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, ςαυρωθεὶς κεφαλῆς ὡς αὐτὸς ᾔτησατο, τὸ μακάριον πέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἰῦ τὸ γένος καὶ αὐτὸς, Φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος. μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιὴλ, καὶ ἀκρως τὸν Μωσέως Νόμον τεταιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν. Ὃς καὶ διάτυρος ἐραςὴς γενόμενος τῷ Νόμυ, ἐτόρθα τὴν τῦ Θεῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτῦ δόξῃ καὶ προθέσει ἀναιρᾶται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐτιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ περιαθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον Μαθητὴν, οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ. Ὃν κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐπὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάτερ ὑπότερός τις, τᾶσαν διαβραμὼν τὴν Οἰκυμένην, ἐσαγηύσε. Καὶ ὧν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλὰς, ἐκᾶσε τὸν βίον καπέλυσε, χρόνοις ὕςερον μετὰ Πέτρον τὸν αὐχένα τμηθείς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦσαι, φασὶν, αἷμα σὺν γάλακτι.

Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν σοὶ τότῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Υἱὸς Μονογενὴς, ὑμνητὸς εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ συμπαθὴς θεία προνοίᾳ, τῶ Χριστῶ παιδαλγούμενος, ἐκμιμεῖσθαι, συγχωρεῖ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποσιῶσαι κλυδώνιον.

Οἱ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ ἐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Οὗ τὸ τελεσθὲν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης, τῷ τελεσθέντι τῆς Θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Ἧς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, καὶ τὸν ταύτα ὡς Θεὸν ἀδόντα Λόγον. ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζεσοι ποίμνιον.

Ἄλλο. Ἐν τεδίῳ δεηρᾷ.

Ἐχρημάτισε Χριστὲ, σφραγὶς καὶ σέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, ὅσοσῆ ταύτας ὑπερβάλλων δέ· μεθ' ὧν ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ἐν καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τιμῶ Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὸν τάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων. σωτήριον γὰρ Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Τὴν ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασι τὸ Εὐαγγέλιον. περιλαβὼν δὲ κύκλῳ τᾶσαν τιμῶ γῶν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τὸ Ἑλληνικὸν, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ἐν ἐκρασα ἐταρθὰς, τὸν τρίτον ἔφθασας τόλον ταυάλβιε, καὶ ἐτακέσας ἀῤῥήτων λόγων βοᾶς· δόξα τῷ αὐωπάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀταυγάσματι σωσθρόνῳ, τῷ ἐρδυνάντι σοφῶς, Πνεύματι Θεῷ τὰ βάθη.

Ὡς ἐτὶ τόκον ὑετὸς, ἐν σοὶ καπέβη Παρθένε Χριστὸς καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, εὐῶν τὰ πρὶν διεγκόπα. ἁρμοῖλιν ἐν γῇ, καὶ Οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατάβασια. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστὲ, τοὺς ὁσίους σου Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας, κράζοντας· ὑμνεῖτε·

Ἐκτενῶσί σου χεῖρας, καὶ σαυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεῖων, Πέτρε προσάττα ἑτεοθαι, κράζοντα· ὑμνεῖτε ταύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὧ τῆς χάριτος λόγῳ τὸν μὲν Αἰνέαν παραμενοῦν δανῶς, Ταβηθᾶ δὲ θανοῦσαν, τερατεργῶν ἀνέσησας κράζοντας· ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφωίας Χριστὲ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, καθαρὰς τὰς φρενίας κάθαρον, κράζοντος· ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτ.

Ἐν μιᾷ συσκηνοῦσα, τῷ ἑαυτῆς Ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθενίε, ὅλη μοι ὅλῳ ἥνωται. ὅθεν σε ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλο. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τιμῶ καλιῶ δὲ ἀλλοίωσιν ἔξεσε· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοίδιμος. ἔχε δὲ οἰκτίρμων, ζῶντα ἐν αὐτῷ σὲ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνεμύσω ὡς Νύμφιῳ παραστῆσαι, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ τιμῶ Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε Θεοφόρε. ὃν ὑπερυμνοῦμεν εἰς πάντας.

Γωνίσω τὸν καλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε. ὅθεν τῷ σεφάνῳ, Παῦλε ἠξιώθης τῆς δικαιοσυνης. Θεοτ.

Χαῖρε θρόνε τιμιώτερε Κυρίου· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε Παρθενε. χαῖρε νεφέλη Ἥλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσυνης. ὃν ὑπερυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατάβασια. Παῖδας ἁγνὰς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ε τιμῶ ὑπερενδοξον Νύμφιον, καὶ Παναγίαν Θεοτόκον, τιμῶ τὸν Κτίσιν τεκοῦσαν, τῷ ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμεν.

Οὗ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται ἀξίως· τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη τῷ ἀθενάντων, Πέτρε φυγαδεύσης. διὸ σε μεγαλύνομεν.

Ἁσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον ἐταρθεῖτα, πρὸς αὐθέμιτον ὕψος,

κατα-

καταβαλὼν ἀῤῥήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Ὧν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκεσίαις σε παράσχου· φώτισμόν τε καρδίας, καὶ ἀφροσύνης πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σε Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυρίαν τόκος ὀνομάζει. κατ' ἀξίαν διό σε οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ὅρος παρῆλθες τῆς φύσεως.

Οὗ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ᾗ ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργον ἐφόρεσας· τὰ σίγματά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ δεσμεῖσθαι, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Τὴν αὐάλυσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀεννάως τοθέμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων σωσαυλιζόμενον, ἀπαύστοις ἱκεσίαις, τὰς σὰς ἱκέτας πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Τὴν ἀδαμῶς ἐν αἰνίγματι, ἀδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπταύεται· πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον, τελείως σοι τὴν γνῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος. Δόξ.

Τὸν ὄγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν αὐαπλάσαι βουλόμενον, καὶ τὸν σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας. διόπερ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἑξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὸν κορυφαῖον ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τὰς θείας, τῆς Οἰκουμένης φωστῆρας· τοὺς Κήρυκας τῆς Πίστεως, τοὺς θεολόγους σάλπιγγας· δογμάτων τοὺς ἐκφαντορας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς σύλλογους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου Μυστήριον, Θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομῆτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὡμολόγησαν· ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤχω μου ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. προσόμοια, ἦχος δ'. Ὃς ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν τῶν Μαθητῶν, ὁ Σωτήρ, τὴν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· σὺ εἶ Χριστὸς, τὸ ζῶντος Θεοῦ Υἱός. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τοὺς ἀθυμίας κομισαμένους.

Ὃς ἐξ ὑψίστου κληθεὶς ἐκ πατρὸς ἀνθρώπων· ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιῶν τὴν σκυθρωπότητα· τότε τὸ ἀράνιον φῶς περιήραψε, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς ἀσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα. ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. οὗ ἱκέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ὅτε τὴν ἀκραιφνῆ Πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, Ἀρχιτοιμένα, τοῦ λογικοῦ προβάτου κατέστησεν. ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τοῦ οὐρανίου πυλῶνος, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν. ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου. οὗ ἱκέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χριστοκήρυξ σταυρὸν καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θέαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ὁρῶντας σωτηρίαν, τῷ πόθῳ σου, ἀλικρινῶς ἁπάντων προέκρινας. ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστοῦ, τοῦ παρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἁπάσης αἱρετισάμενος· καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης σωθεὶς τῷ Δεσπότῃ σου· οὗ ἱκέτας σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐτελέσθη σύναξις ἑορτὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν. μυσικῶς ἐν κρότοις σαντες, τύποις προσέπεμψεν· χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀῤῥαγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια· πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἄνωθεν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας ἅπασι.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὠιδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ο Ἀπόστολος Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολή.

Κεφ. ιά. 21. Ἆδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσυνῃ λέγω,) τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσί; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσί; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσί; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσί; (παραφρονῶν λαλῶ,) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως· ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ Βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν Πόλιν πιάσαι με θέλων. Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργανῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου Οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.) ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι. ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων. ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, Ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούια, ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κτ' Ματθαίου.

Κεφ. ιε'. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐπηρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε. Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Κἀγώ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ'.

Ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανσόφων Ἀποστόλων τῶν ιβ'. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους, ἢ ὅπισθεν ἐν τῇ κθ'.

ΜΗΝ ΓΟΤΛΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι.

Εἰς τὴν ά. Τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν, Μηνὶ Νοεμβ. ά.

Εἰς τὰς β'. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν, Αὐγούστου λά.

Εἰς

Εἰς τὰς γ'. Τῶ Ἁγίω Μάρτυρος Τακίνθω. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.
Εἰς τὰς δ'. Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τῶ Ἱεροσολυμίτου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.
Εἰς τὰς έ. Τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τῶ ἐν τῷ Ἄθῳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.
Εἰς τὰς ς'. Τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τῶ μεγάλου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ὅσιον.
Εἰς τὰς ζ'. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θωμᾶ τῶ ἐν τῷ Μαλαιῷ, καὶ Ἀχαχίου τῶ ἐν τῇ Κλίμακι, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους, καὶ εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.
Εἰς τὰς η'. Τῶ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.
Εἰς τὰς θ'. Τῶ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας, τῆς ἐν Σικελίᾳ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.
Εἰς τὰς ι'. Τῶν Ἁγίων μέ. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ιά. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ παναθλίμου Εὐφημίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.
Εἰς τὰς ιβ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίωνος. ζήτα εἰς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ιγ'. Ἡ σωτῆρος τῶ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. καὶ τῶ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τῶ Σαββαΐτου. Τὴν Ἀκολουθίαν τῶ Ἀρχαγγέλου. ζήτα Νοεμβρίῳ ή. εἰς φύλλ. 94. Ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ ἕτερα στιχηρὰ, ἦχος δ'. Νῦν ὁ προαιώνιος. Δόξα, Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι. Καὶ νῦν, Θτ. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποστίχοις. Δόξα, ἦχος β'. Ἀσωμάτοις χάλεσι. ζήτα εἰς τὴν Λιτήν. Εἰς τὸν Ὄρθρον ψάλλε τὸν δεύτερον Κανόνα ἀπὸ τῆς δύο, ἦχος πλ. Τῶ δὲ Ὁσίου τὴν Ἀκολουθίαν, ζήτα εἰς Ὅσιον.
Εἰς τὰς ιδ'. Τῶ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα. ζήτα εἰς Ἀπόστολον.
Εἰς τὰς ιέ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς ις'. Τῶ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους. ζήτα τὸν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν μνήμην τῶ προφητεύσαντος Ἁγίου, ἥτοι μετὰ τὰς ις'. τῶ παρόντος Μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ τιή. τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ'. τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει ρν'. τῶν ἐν Ἐφέσῳ σ'. τῶν ἐν τῇ έ. Συνόδῳ ρξ'. καὶ τῶν ἐν τῇ ς'. Συνόδῳ ρό. Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἦγουν ἡ ις'. τῶ παρόντος Μηνὸς ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ παροῦσα Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ Ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ἐστὶ τοίνυν τῶ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Φιλοθέου. Ἰστέον ὅτι ἡ παροῦσα Ἀκολουθία ψάλλεται οἵᾳ Κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ'. τῶ παρόντος Μηνὸς, ἕως τῆς ιθ'. Ἑσπέρας ἡ σωτήρια ξιλό. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξι. ί. καὶ ψάλλομεν ξι. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ'. ἦχος πλ. β'.

Ὅλων ἀποθεμένοι.

Ὃν τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύμβολον, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, δίτλουν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, δίτλουν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σοὶ Πατρί σε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα τισὶν προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πάντες καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνήσιμον ἅμα, Εὐτυχῆ, Διόσκορον, καὶ δανὸν Νεσόριον κατεσέψατε, τῶν κρημνῶν σύνδοξοι, τὸ Χριστῶ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, δίτλουν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεὸν, σοὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Πάντες Κτίσον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν, τῶ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νεύσαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυ-

γόν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βαρείας

γόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποσατικήν τε διαίρεσιν· ὃς ἐν ἑπτασίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτὸς δοξάσαντα.

Ῥιάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον, ἀνεκήρυξαν· τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδήξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι· ἄναρχον ἀτελεύτητον, τὸν τὸν διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἀς μυσικὰς σήμερον, τῷ Πνεύματι σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας. Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, ὑσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς προσβάλοντας παντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀ. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· ζήτα Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. εἰς φύλ. 184.

Εἰς τὸν ξ. ξ. τῆς Ὀκτωήχου, τὸ κε' Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος γ'.

Ποιμενικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον σωφρονικῶς κατεβάλετε. μεθ' οὗ καὶ Μακεδόνιον Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον. Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλανης αἰτήσασθε, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ τίξει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Ἀπορρήτως ἐκ θεοῦ Πνεύματος.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων, ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας. καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν τίξιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυέλεε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σειρὰ ἔξω. καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος ᾠδ. δ'. τῆς Θεοτόκου ᾠδ. β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων ᾠδ. ἡ. Ὁ Κανὼν, ᾧ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιὰς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ ᾠδ. ἦχος ᾠδ. Σὲ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιὰς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δυνάμις.

Ὁγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τὸ Θεῖον τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Νωθεν χορὸς Προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος καπάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, ἡμῖν σαφῶς ἐξεκάλυψαν.

Ὁμοις πεθαρχῶντες θείοις, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' ὑσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἁπάντων σχηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸ τερπνὸν θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα· τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν δυσεβῶς ὑμνούντων σε. σῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰῶνι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος ἁγὸς τῶν βροτῶν.

Πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην εὔδοξοι κατασύροντας, καὶ τοὺς τοτίζοντας, δυσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Ἔργον καὶ Πύρρον τὰς δεινὰς, προσάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθέλετε, τὴν σεπτὴν σηκώσαντες, Ἐκκλησίαν εὔδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Νάρχα Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συναύαρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτίσιν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν. τὸ κτίσμα προσλήμματος, ἐν διπλοῖ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγέλαντες.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θε-

Θεοτοκίον.

ΓΔᾶν οἱ τοθέντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τῦ Πνεύματος, ϗ τὴν ἀνέσπερον θέαν ἔλαμψιν· τηγῆ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγᾶται τὰ βέλτιστα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΦΩστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι· πέμψαντες τὰς αἱρέσεις, ϗ δυσφήμων γλωσσάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, ϗ βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς. Θεῖον. Ὅμοιον.

ΜΑχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν· ϗ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, Κυρία παναίμωμε. λῦσον τὰς πεμψάσας, ϗ ἃς σὲ προσρεχόντων, πραΰνον μηχαναστε, ϗ καταβαλε θράσος, ϗ ὀπλιζομένων ἀθέως Ἄχραντε κτ ϗ δόλων σε.

ὨΙδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

ΝΟμους τοὺς τῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς νόμους σοφοὶ, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε· ϗ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐσηρίξατε.

ΥΜνοις καταστέψωμεν τὴν θέαν ὁμήγυριν, ϗ Θεοφόρων οἱ πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε ϗ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα ϗ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

ΠΕγισα φυσιώμενον Οὐσίαν τάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ ϗ ἀρχῇ, Ῥώμης τοπὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεσκέψατε· ϗ μετέλος τὸν ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς ϗ τῦ θρόνυ ἀνάξιον. Θεοτοκίον.

ΠΟγον ἐνυπόστατον Παρθενε γεννήσασα, Θεὸν ϗ φῶς ἀληθινὸν, τὰς ὀφθαλμούς μυ τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, ϗ τῆς ἑκάστυ ἄγγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσίτης αὐτῦτε ϗ πρύτανις.

ὨΙδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

ΝΟμοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἅλμα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δανῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοντώσαντας.

ΩΣ καλλίστη ϗ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ σύνοδος· τῶν ἀτελῶν γὰρ Ἰησῦν ἐκμαθοῦσα ϗ σωθέντων, ὡς Θεὸν ϗ ἄνθρωπον, διτλᾶς αὐτῦ τὰς ἐνεργείας, τᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

ΛΩρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης, γραφὰς λογισάμενοι, ἐτ' ἐκείναις ἀσεβείας τὸν τύργον ἐσηρίξαν, οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι. διττὰς Χριστῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς ϗ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

ΕΞηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμῦ ϗ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ ϗ Σεργίῳ Ὀνώριϐ· σύγχυσιν τῶν Χριστῦ φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατατκιάζοντες αἴχισα. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τῦ ἀδύτυ φωτισμῦ χρηματίσασα πέμενος. διὰ τῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννήτωρ, ψυχῆς τὰς κόρας μυ φώτισον.

ὨΙδὴ ς'. Στλάγχνων Ἰωνᾶν.

ΖΕνίῳ ϗ καινῷ, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστῦ τὸ δανὸν ὄντως σωτήριον, ἐξηρέξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν ϗ ἀλλόκοτον. ὧπερ ὀρθοδόξων τλήρωμα, ἱερῶν περιβάλων ἀτήλασεν.

ΙΝα τὸν δανὸν, ἐκφύγῃ Νεσόριον, δυάδα Υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ σωτήριον τῦ τῆς πλάνης ἐκ βόθρυ εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεσι τῶν φύσεων, μίαν δογματίζων σύγχυσιν· ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

ΟΝτερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, διδασκάλων εὐθέων ὁ σύλλογ, ἐνεργείαις θείκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα ϗ θέλησιν.

ΥΠοσατικὴν φρονοῦντες τὴν θέλησιν, ἀσηγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, ϗ θελόντων τῆς μάχης οἱ πρόμαχοι. ὅστερ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι τὴν καπάλληλον ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

ΘΥρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα· τηγή τε φωτὸς, αὐτὸς γέγονας. τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀτορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σε παναίμωμε· ὅστερ φυσικὴν ἐνέργειαν, ϗ τὴν ἄγγλων βραβεῖας τοῖς χρήζουσι.

Κοντάκιον, Ἦχος τῆς.

ΤΩν Ἁγίων τὸ κήρυγμα, ϗ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, ἡ Ἐκκλησία μίαν

τὴν

τῳ Πίςιν ἐκράτωσεν. ἡ ϗ χιτῶνα φορέσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ ϗ δοξάζει, τῆς Ἀσεβείας τὸ μέγα Μυςήριον. Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με, ϗ πινέτω. ὁ κρατῶν ὃν φέρω, κρατεῖ ἐςὶ τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ τόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ δὲ προχέων αὐτιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας. ἧς πίνων ὁ νεῶ Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι, ϗ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ ϗ μετὰ ταῦτα, ϗ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἔςιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πληθήσονται, ϗ αἰνέσουσι τῆς Ἀσεβείας τὸ μέγα Μυςήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐτελοῦμεν τῶν Ἑξακοσίων Τεσσάκοντα Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας ϗ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Φωςήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη,
Ἀκτινοειδῶς φωτίσατέ με φρενῶς.

Τῇ ἡ ἁγία ϗ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε ϗ Πουλχερίας τῶν Ἀσεβῶν Βασιλέων· τῇ χαρᾷ τοῦ ἁγίου Πυλαίμονος συνελθόντων τῶν ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ τεσσαρακοσίῳ Ναῷ τῆς ἁγίας Εὐφημίας, ϗ βεβαιωσάντων τὸ ἅγιον Σύμβολον, τῶν τεσσαράκοντα δέκα ϗ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Νικαέων Μητροπόλει συνελθόντων· ὅτερ ϗ αἱ λοιπαὶ ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, ϗ ἐτεσφράγισαν. Θεοδοσίου γὰρ Τοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράςιον. Εὐτύχιός τις Μοναχὸς ϗ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέςη, λέγων, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριςὸν, μιᾶς φύσεως εἶναι, ϗ μιᾶς ἐνεργείας. Ὃς ϗ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, ϗ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. Ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις Εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο ταρασσάζων, ϗ ἐνέδρας τοιοῦτος, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῆδε μετέςη. Ἐπὶ δὲ τοῦ Βασιλέως ἐδέξατο ὁ Μαρκιανὸς, κελεύσας γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικήν. Ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν, Ἑξήκοντοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ καταςασιάσαντες Τόμους δύο, πῶν τε ὀρθοδόξων, ϗ ἑτεροδόξων, ϗ διανοίξαντες τοῦ λάρνακα τῆς ταυτοφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τῷ ταύτης ςήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. Καὶ μετ' ῥητὰς ἡμέρας, ἀξάμενοι, ϗ ὑπανοίξαντες, εἶδον ϗ ἐξέςησαν. Ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τὰς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμμένον· τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τότε δὲ γνωμένης, ἐξέςησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. Καὶ ἐπὶ πλεῖον ςηλιτευθέντες τῇ τύχῃ, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν τοιοῦτα καθ' ἑκάςην παράδοξα, ϗ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιτροφὴν τῶν πολλῶν ϗ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ ταυτὴ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ὠδὴ ζ. Εἱ νοητιὴ Θεοτόκε.

Ἐν τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ ϗ ἄνθρωπον, καταγνοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν Κόσμῳ σὲ ἐκήρυξαν, διπλοῦν τοῖς θελήσεσι, ϗ ἐνεργείαις φιλανθρωπότατε· σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων τιθέμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε· τῶν Ἀποςόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίςεως, Τριαδικὸν σῶα Κύριον, δημιουργὸν, ἐνεργῆ, θελητικὸν ταυτοδυάμου.

Κτισον φῶς, ϗ ζωὴ ἀθάνατον, καταυγήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τὸν καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως καπώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ, ϗ ἀδιαίρετα.

Εἷς φωτὸς, ἀςράπτοις ϗ ἐξέτεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριςὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριοι. τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν ϗ ταυτοδυάμου. Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριςὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, ϗ τὸν Κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψώμενος· ὅν τερ καθικέτευε, Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτιαζούσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ὠδὴ η. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ἀποςόλων τε ϗ Προφητῶν, ὡς ἁρμονικώτατον, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρ-

χα Κύριος, πάντων Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλᾶς τὰς φύσεις ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ἵνα πλάνην πᾶσαν αὐαιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἔξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν ἀσιώδη, ἄκτιστον φύσαν τὸν Κύριον ἀνᾶτον, τὴν κτίσιν δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωπον καὶ κτίσιν.

Ἡμα θεῖον χόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθρὰς τὰς τῆς ἀσεβείας, κατεφλέξατε καλῶς· ἐνέργειαν θέλησιν τὸ Σωτῆρος, ταύτοτε τότε τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσατόντες, καθάτερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλὴ, ὅλη φωταυγής τε, φωτοφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διόμε τὰ ὄμματα τῆς καρδίας, φώτισον, πνέοντος Δέσποινα τὴν δόξαν σε, καὶ τετρωμένε τῷ πρὸς ἐκείνῳ τόξῳ.

Ὠδὴ Θ'. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Ἔχοντες Χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα. καὶ νῦν καθαρῶς τῷ καθαρῷ σωματούμενοι, τὴν αὐτὸν Ἐκκλησίαν σηέξατε· ἰῷ πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίστοις ὄντως σωτηρήσατε.

Γύος καὶ καινὸν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ τεμσόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογίαν διδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρυσάμενοι.

Πᾶν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε· τὴν διαφορὰν τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσατόντες, καὶ ταυτεργὸν καὶ ταυτοθέλημον.

Τόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς ἐργέτας μακαρίζομεν. Θεῖον.

Γύμοι τῆς ᾠδῆς ταυύμνητε, καὶ κορωνὶς λύσιν, καὶ θεῖον συμπέρασμα, ὑπὲρ τῆς φυγῆς ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σε σεμνὴ χαρισήριον, τὸν ὕμνον σοι σωσάγειν, ὡς τῷ καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἑξαποστιλ. τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα· ἴδιον τῶν Ἁγίων Πατέρων. Γυναῖκες ἀκηκόατε.

Πατέρων θεῶν σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τῶν, δεόμεθα πανοικτίρμων, τάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σε Κύριε, καὶ πάντας κατάξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Τὴν λοιπὴν Ἀπολυτίαν, ζήτει Ὀκτωβρίῳ ιά. ἐν Φύλλ. 67.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΖ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἐπείρας, ἐν τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐχόμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ἓξ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ παραδόξῳ Θαύματος.

Τῇ παραδόξῳ Θαύματος, τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, τῇ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἐξαλείφην φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐπιτάνωσιν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτῆς νικήσασα. ὦ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος· ἧτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεσήρξε, σαφῶς ἀθυμίαν.

Ἀρτυς Μαρίνα πανσόφως, τὰς ὁραίνας μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων πάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τὰς ἐκτελοῦντας πίστει τῇ μνήμῃ σε, καὶ προσιόντας πίστῳ τῇ σκέπῃ σε· σῷζε πρεσβείαις σε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἰτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀρτυς Μαρίνα παυλόφημε, ὅτε βασάνων τὸ πῦρ, ὁ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, ὁ τοῦ Κόσμου χαρίτες, ὁ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ σύνοιαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σε ἐπιτυχεῖν· ἧς πέρ κατηξίωσαι θεομακαρίσε. Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμαι Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς, τῷ ἀδώλων τὴν πλάνην· καὶ τὸν αὐτίπαλον ἐχθρὸν, ἀνδρείως ἐν τοῖς τοσὶν αὐτῆς καθεῖλε. διὸ καὶ τελεωθεῖσα, εἰς Οὐρανοὺς ἀνίπταται, τοῦ κάρα στεφηφορεῖσα καὶ ἀναπράζουσα. σὲ Νυμφίε μου τοιοῦτο, καὶ τὸ τοῦ τόθε φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ τυρὶ ταρίχωκα. καταστηλιώσω δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας σου μονὰς, ἔνθα εἰσὶ τῷ δόφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν, Στ. Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἦχος πλ. δ'.

Σὲν τέτρᾳ στερρᾷ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερηδεῖσα Μαρίνα πανόφημε,

με, τὸν ταλαιπωρίαν ἐχθρὸν ἐς χάος ἐβύθισας, καὶ σέφος τὸ τῆς νίκης, ἐταξίως ἀπέλιφας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τῇ ἄνω παγκάκων, σωπερθμήθης σύνδοξε, Κόσμον λιτῶσα, καὶ τὸν Χερσὸν τοθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτῶσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρε, τὸ αἷμά σε προσενηνόχας, τῷ σῷ Νυμφίῳ Χερσῷ. Μαρίνα μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε, ἀνταμειψιν δὲ ἄληφας, σέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτῶ ἀξιάγασε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὡραίοις σε ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τῶ σωτηρίε ὀνόματος τῶ Σωτῆρος Χερσῶ. διὸ καὶ ὀρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς Χερσῶ τολύαθλε. Ἦχος δ'.

Ἀοξάζομέν σε Χερσὲ, τὴν πολλὴν δ' ἀπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν, τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τῶ Σταυρῶσε φιλάνθρωτε· Τύραννον ἐκ ἐπτοήθησαν. τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴχνυσαν δὲ ὀπίσωσε ἐλθεῖν, εἰς ὀσμὴν μύρε σε ἔδραμον, πρεσβεύσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἡ παρθενικῆσε θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χερσὸς, ὡς ἀμώμητον Νύμφιον, ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ σωαφείᾳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτῶ, παραχόμενος τῷ κάλλεσε δυνάμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδαξεν, ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις τικραῖς, καὶ βασανοίς δεμυπάταις, διπλῷ σέφει διοσῶς σε κατέσεψε, παρέσησεν ἐκ δεξιῶν αὐτῶ, ὡς βασίλισσαν τετοικιλμένην, αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα παιδίφημε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀσπαζόμεθά σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ τισοὶ καταξίως, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥάγη προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Θ. β. παροιμίαι, ἦχος β'.

Ὁ τε ἐκ τῆ ξύλε σε νεκρὸν.

Εὔτε φιλομάρτυρες τισῶς, τὴν ὑπὲρ τῆ πάντων δεσπότε σεῤῥῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν Νύμφην Χερσῶ. παρθενίας χιτῶνα γὰρ, τὸ σῶμα κοσμῆσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα, τέτῳ ἐτέθηκεν, αἷμα τῶ σεττῶ Μαρτυρίε, καὶ διπλοῖς κοσμῆται σεφανοις, καὶ τῷ σεφανίτῃ νυμφίῳ παρίσαται. Ἐξ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ παναίσχυντον ὄντως, σῶ τὸ ἐνίκημα. φύσις γὰρ ἀτρέπτου, καὶ ἀπατήνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, ἔλες, ἀτελὲς ὡς ῥαθύμον, καὶ καταταῖσα χορδάς. νυμφίῳ μετ' Ἀγγέλων ἀξιάγασε.

Ἐξ. Τομείων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τόγε τῶ φανέντος ἐπὶ γῆς, Νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδέχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, εὐθείων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάρμι, φυτὰ ἀθεΐας. ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σε σέβομεν, τόθῳ, καὶ λαμπάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τῶ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη, ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ τετοικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρε σε ἔδραμον, Χερσὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, καταπέμψον ἡμῖν, τὴν τοδυίαμε Σωτὴρ τὸ ἐλέη σε. Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σε Ἰησῶ κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανόνες τῆς Θεοτόκε, ἃ βάλη ἐδ' ἑαυτῆς Ὀκτωήχε, καὶ τ' ἁγίας, ἃ ἡ ἀκροστ.

Χρισῶ Παρθενομάρτυρα Νύμφιον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ἔγραν διοδάσας.

Χορδάσσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῇ λαμπηδόνων, πληρωμένη τῇ παρ' αὐτῶ, αἰγλίωμοι παράσχε φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Καλλιπάρθενε.

Ἑόντων τὸ ἄσατον καὶ φθαρτὸν, σοφὴ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χερσῶ, παρῆδες ἐμφρόνως, καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῇ τῶ βίω με δυχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῇ παθῶν μου κατάνασον πάραχον.

Ὀφία καὶ χάεμτι λαμπρωθεὶς, ὁ νῶς σου Μαρίνα, τῇ Τυραύνων τὰς ἀπειλὰς, ὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τῶ Σωτῆρι, θεία δωυάμει κρατωυόμενος.

Ἡν τεῖβον ὑπέδαξας τῆς ζωῆς, ζωωὶ σιώδη, συλλαβῶσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτῳ Θεομήτωρ· καὶ τὰ δεσμὰ τῶ θανάτου διέῤῥηξας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος ἀκμὴ, οὐ Τυραύνων ὠμότητες, οὐδὲ θανάτου, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Παυόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσηρος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ πειρασάεως, πῦργος παυσύδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα θεμυήν τῆς Πίστεως, ἐν πέτρᾳ Παμμακάειστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐλλημάτισας, ἐν Παρθυίοις ἀήττητος Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλῶν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον Παυόλβιε.

Τίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῇ ἐδώλων τιὼ πλάνῳ, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Ὡθεύπες τῇ χάεμτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

κα. ἦχος δ'. Καπετλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τῶ Χριστῶ, ἀδελφιμῶμαί σε πιστοὶ, ὅτι τὸν Τύραννον ἐχθρὸν, ὠν τῇ δωυάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ καπεπάτησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία Πίστεως, πᾶσαν τὴν ἐχθρὸν πατοῦσα δωύαμιν. καὶ ὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τιὼ μνήμιω σου. Θεῖον. Ὅμοιον.

Καπετλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν ὁ Μνήσωρσε, καὶ φύλαξ τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένον τέκτα, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Σύμα ἰσχὺς Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος· τῇ δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας, τῇ δωυάμει σου δόξα φιλανθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρως, πόνους ὑπομείνασα, ἐν ὐρανοῖς νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, πρὸς Ἀγγέλους βοῶσα· τῇ δωυάμει σου δόξα φιλανθρωπε.

Ἐν ἐπὶ σοὶ, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα. νυῦ παρθένων, ὅμιλος ἐυφραίνεται. νυῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀθλητῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύσιν ἀγαλλώμενοι. βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δωυάμει σου δόξα φιλανθρωπε.

Ὅλη καλὴ, πέφυκας Κόρη καὶ ἄσπιλος. ὤφθης ὅλη, Νύμφη παναμώμητος, τῷ Χριστῷ ψυχῶν κάλλει ἐραστή. διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάειστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δωυάμει σου δόξα φιλανθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁνη Ἁγνὴ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας. σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐυτόκατον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάθρονον Υἱὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγένηκας Θεονύμφευτε. καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ὠδὴ ε'. Γνατίμε αἰτώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον σωτηρώτατον Κόρη διήυσας. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεως χαῦνον ἐτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῇ παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ἀνίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποσάζεσαι χλαίναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, ἀφροσυύης χιτῶνα ἔξύφαναν· ὅν περ νυῦ θεόφρων, ἐν Οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῶς τῷ Νυμφίῳ παρίσασαι.

Οἷς δεσμοῖς τῇ δύχων σε, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας. καὶ ὀφρυῖ τιὼ πρώτῳ, ἐπηρμένῳ πρὸς γυῦ ἐταπείνωσας. ἐκπελᾶν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παυπότητος, τῇ αὐτοῦ φοβουμένων τὸ θέλημα.

Τερ-

Ὑπερτέραν σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ Νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἀναθλῆσαν θεώμενος· καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομείνασαν εὐδόξε, Χε.

Ὑπομενοῦσα ὁρῶντες, τῇ τῆς παρθενίας σε τόκῳ παναμωμε, τῇ βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν. τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, μόνη Ἁγνὴ δι' ἀπλαγχνίαν. ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ς'. Ἰλαθητί μοι Σωτήρ.

Πόθεσον τῷ Χριστῷ, ἐφανὴς κάλλος καὶ ἄπειλον· καὶ ὡς πηγὴ διαυγὴς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία Νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύληπτος.

Εἰς παλιπρεπῆ, ὀπίσω σε ἠκολούθησε· δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμὴν, τῇ μύρων σε Δέσποτα, τὸ ἄλλαντον πάθος σε, διὰ καρτερίας, μιμησμένη τὸ σεβάσμιον.

Πέμπας αὐθέκως, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχε ἀπώλεσας, Σταυρῷ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε. Θεοτοκίον.

Ἀρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως Παναμωμε.

Κοντάκ. ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου σίγμασι, σεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς δὲ ἐρραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῇ ἰαμάτων, δι' σεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως. Ὁ Οἶκος.

Ὦ Νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σε ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα, πηγαῖς ἀῤῥύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σεαυτὴν σωτηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίσε σε, Νύμφη δι' κλεὴς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐξολισμένη, πεποικιλμένη, σεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπαδηφόρος, δι' θαλὴς ἀφθάρτου Νυμφῶνος τυχοῦσα· καὶ δεξαμενὴ ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιζ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Χεὶρ δημίου τέμνασε Μαρίνα ξίφει. Χεὶρ Κυρίου χαρίτι θεία δὲ σέφει.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δηροτομήθη.

Τῇ ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης τῆς Πισιδίας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινὸς Ἱερέως τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς Μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαετὴς γενομένη τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο Πίστεως. Ἐδιδάσκετο δὲ ὑπότινων τῶν ἐν τῇ Κώμῃ. Καὶ ἤδη πεύτε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθη αὐξῆσαι. Ὁ λύμβριος δὲ ὁ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας, συνελάβετο αὐτὴν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἄγαγεν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ὅλος ἔκστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν τύχην, καὶ τὸ ὄνομα· Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τοῦ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀναχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἔκστασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν παθεῖν αὐτὴν, καὶ ῥάβδοις ἀπίστως καταξαίνεσθαι. Καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. Εἶθ' ὅπως ἀναρτηθεῖναι ταύτην προσάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον, Δράκων δὲ ποθεν ἐρπύσας, δεινῶς τῇ ἠχῇ ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς τοῦ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ σωτρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὅπως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων, εἰς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδέκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῷ τειχῶν τότε δραξαμένη, καὶ σφαῖραν λίθου σασα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐπανέπαυσε. Μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπὰς πυρὸς καπναίεται, καὶ ἐπὶ σκάφος ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἐπὶ τούτῳ δὲ, πολλοὶ ἐπίσασαν εἰς Χριστὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει τῇ κεφαλῇ αὐτῆς ἀπέτεμε. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τῇ ψυχῇ σε. καὶ λαμπὰς φω-

τὸς,

τὸς, κατηύγασε βοῶσαν· Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀς τὸς αἰῶνας.

Ἔῤῥθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλιῶ γάρ σε ἐκέκτησο τιὼ γνώμιω· ϗ νυμφῶνα λαμπρὸν, κατῴκησας βοῶσα· Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀς τὸς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τῦ Δεσπότυ, ἀναδέδεξαι Μαρίνα θεοφόρε, ϗ ὡς Μάρτυς αὐτῷ, ἀήττητος κραυγάζεις· Ἀλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀς τὸς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἔῤῥχων ὀκ ἔτι ϗξ Ἰόδα, ἀλλ' ϗξέλιτερ. ἐκ σῦ γαρ ὁ Δεσπότης, τῷ ἐθνῶν ἡ ἐλτὶς, ἀνέτηλεν ἀφράσως· ὃν Ἀλογᾶσιν ἅπασαι γενεαὶ, φυλαὶ, ϗ γλῶσσαι.

Ὠδὴ ἡ. Μασικῶν ὀργάνων.

Ταθηραὶν τιὼ γνώμιω κεκτημένη, σαθερῶς τὸς ἄθλυς ἐκαρτέρεις· ϗ σέμμασι νικητικοῖς ἐσέφθης μελῳδῦσα· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ϗ ὑπερυψῦτε.

Ὑσικιὼ Μαρίνα σοι ταῳάδα, ὁ ψυχῶν Νυμφίος θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν Οὐρανοῖς· ὃν βλέπουσα χραυγάζεις, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ϗ ὑπερυψῦτε.

Ῥεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἕκατον τῷ ὁρεκτῶν, ὁρῶσα ϗ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ϗ ὑπερυψῦτε.

Ὠτηρίας ὤφθης ἀθληφόρε, τοῖς τολλοῖς αἰτία, ϗ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδῦσα· τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ϗ ὑπερυψῦτε. Θεοτοκίον.

Ἴλασμὸς ἡμῖν θεογενῆτορ, διὰ σῦ ἐδόθη. σὺ γαρ μόνη αἰτήτησας τιὼ ὀφειλιώ· τὸν τάντων συλλαβῦσα, Θεόν τε ϗ Δεσπότιω, εἰς τάντων σωτηρίαν.

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε τᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τῷ Χριστῷ, τιὼ αἰώνιον ζωιὼ, ϗ ἀνόλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐτιτηδέως ὄντως ἐτρύγησας. τιὼ χρεφομενίω ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γαρ, Μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιτάρθενε.

Φλεξε τᾶσαν ὑλικιὼ, ϗ φιλόκοσμόν σε Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ εὔθεος· ϗ χερροτάτιω Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ τεὸν διαλάμπουσαν, Μαρίνα Πάνσεμνε. διὸ τάντες σε τισῶς μακαρίζομεν.

Τὸν σὸν μὲ Νύμφη ἐκλεκτὴ, τῷ τταισμάτων τὰς σαρὰς ταῖς πρεσβείαις σε· ϗ τὸ χαρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάῤῥηξον· παρισαμενὴ ἀτρετῶς, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σε τῷ τανοικτίρμονι, ϗ παθῶν μὲ τιὼ ἀχλιὼ διασκέδασον.

Ἑταυται φρύαγμα δεινὸν, τὸ ἀλάζορ. ἰδὲ γαρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν, ϗ κατ' αὐτὸ τερφανῶς, τιὼ νίκιω ἀράμεναι, νυῖ τῆς Προμήτορ ἀνεκτήσαντο σαφῶς τιὼ παράτωσιν. Θεοτοκίον.

Ῥιμον δρέπομαι ζωιὼ, μὴ βλαττόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Παναχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐβλάσησας, τὸν τὰς ἀσόδυς τῆς ζωῆς, τοῖς τᾶσι γνωρίζοντα. διό σε Παναγνε, Θεοτόκον ἀσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἕκτος. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίυ, ϗ Καλλιτάρθενε Νύμφη, ῥῦσαι λαόν σε ϗ Πόλιν, ἐκδυσωπῦσα τὸν Θεὸν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ τάντες, φθορᾶς ὀργῆς ϗ κινδυίων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοτλοκώτατε τῦργε, ϗ δωδεκάταχε Πόλις, ἡλιοσάλακτε Θρόνε, καθέδρα τῦ Βασιλέως· ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαχθεῖς τὸν Δεσπότιω;

Εἰς τὸς Αἴνους, ᾗ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποσᾶσα Παυσίδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· ϗ τῷ Ἑλλιώων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέττιωας, ϗ τὸν τύραννον σερρῶς, Ἀθληφόρε κατέβαλες, ἐγκαυχώμενον, ϗ ἐφύτερθεν ἄρρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατήχιωας Μαρίνα, ϗ τὰς λαὰς κατεφώτισας.

Ὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τιὼ Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσε πρότερον, Μάρτυς ἔδυσε, διὰ Σταυρῦ ἀτενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμάσασα, τοῖς διττοῖς σε ἀσεβῶς, Χριστὸν δυίαμιν ἔχουσα· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς ϗ κινδυίων λυτρωθῆναι, τὰς ἐν τίσι ἐκτελοῦντας, τιὼ ἁγιάσαντα μνήμιω σε.

Ὥστερ πρόῖκα τολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔδοξε, δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις τισάσαντα, ἃ τίσι ἐτέλεσας, ἀνωτέρα ϗ τοινῶν, ϗ τυρὸς κα-

παφλέγοντος, καὶ ςρεβλώσεων, ὦ Χρις-
ῷ δακρυμυρίῃ τῷ τῶν νίκῶν, ἐρανόθεν σοι
Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δὶς τροπάριον τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Π'Θλητικὴν ὁδὸν ἐλάσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἔξέφυγες βελῶν, Μαρίνα πανσεβάσμιε. καὶ ὡς μεσὶ Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος ἐσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου. ὡς δὲ Μάρτυς αὐθρεία, χάριν ἔλαβες ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ βάλῃ, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ω'δὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή.

Τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Αἰμιλιανῆ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Δίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς Ὁσίαν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

Τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξῳ Προφήτῃ Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. Ἑσπέρας μετὰ τὴν σωμῳδίαν ψαλῶ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν, ψ. ς'. καὶ ψαλοῦμεν ψ. προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν ἀρχαίων Ταγμάτων.

Ὁ Τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τότε ἱκεσίαις σῶσον ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σωτήριον.

Ἐν συσσασμῷ καὶ ἐν αὔρᾳ λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε τάλαι· ἅρματι δὲ, ἐποχούμενον πεζεύτην, τὸν Οὐρανὸν διιππάζας ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος Θεότυπε.

Οὐς Ἱερᾶς τῆς αἰχμῆς, ξίφει κατέσφαξας· τὸν Οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐτέχες ζήλῳ θείῳ τυρτοληθείς. Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐνιδόσει, διπλῆς σοφὲ, Ἠλιοῦ ἐνθέου χάριτος.

Δὶς τροπάριον τὸ α'. Δόξα, ἦχ. πλ. β'. Βυζαντίου.

Λεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύγκλημα, σωμαθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἅσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τὸν τούτους δοξάσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἔτι γε Ἄγγελε, καὶ θεόπτα ἀνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλοῦν τὸν χάριν, παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τῶν φιλοχρίστων λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ πανοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πίστως ἐκτελοῦντας τὸν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσῃ σε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. Οὐκ ἔσται τὶ ἔτη ταῦτα δρόσος, καὶ ὑετὸς, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατ' ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χαμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χαμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἠλίας κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χαμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χαμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χάμαρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἀχαὰβ· φωνὴ τροδῶν τοῦ ὑετοῦ· Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου, καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλίας ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον· Καὶ ὁ Οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα

ὅσα

ὅσα ἐποίησεν Ἠλίας. καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλίαν, καὶ εἶπεν· Αὔριον θήσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς σὺ ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλίας, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ τῆς Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου· καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλίας, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 2. ΓΕγονεν Ἠλίας πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου ἃ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτὴν. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ὧδε καὶ ὧδε, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας πρὸς Ἐλισσαιέ· Αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναλημφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ, διπλοῦν ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισαν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ. Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνέλαβε τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· τοῦ δῆ ἔσται ὁ Θεὸς Ἠλιοῦ Ἀπῳ; Καὶ ὅπως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δεξιῶν, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα· καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, ᾗ. ἰδιόμ. ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῷ ταὼν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητὴς σωτηρίας προχειριζόμενος. ὃν δόξης ἀκραιφνὲς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἔξαίρετον ἐγκαλλώτισμα. ὅτος γὰρ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. οὗ ἐπαινοῦντες ἔτι μεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ὁ αὐτός.

Λαβιτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· ὅτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν ἐχάλκευσε· καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρτον, ἄκαρτον ἐποίησεν. ὦ τοῦ θαύματος. ὁ πήλινος ἄνθρωπος, οὐρανὸς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. ὦ τοῦ θαύματος. ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. καὶ οὐρανὸς ἀνατρέχει, ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ διπλοῦν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει· τοὺς Ἱερεῖς τῆς Ἀσχημίης, πάντας κατήσχυνε· καὶ τῆς χήρας τὸν Υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον, τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι. Ὁ αὐτός.

Πνευματικοῖς ᾄσμασι, τὸν Προφήτην τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες δοξήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, ἀρχιστράτηγος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαίου, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλοῦν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν· παρεσβάλοντες ἀταύρως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ, δύο ταμφαεῖς, Ἠλίας καὶ Ἐλισσαῖος. ὁ μὲν

θεῷ λόγῳ, ἀρανίας ϛαγόνας ἀτέκλασε, καὶ Βασιλεῖς διήλεγξεν· ἅρματι δὲ τυρίνῳ εἰς ἀρανὲς ἀνῆλθεν· ὁ δὲ, ἀτεκνώντα ἰάσατο ὕδατα· καὶ διτλῷ διξάμενος χάρην, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐτέρασε· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τὸ αὐτό.

Ὁ ϗξάραν ἅρμασε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσασμῷ εἰς ἀρανὲς, τυρίτνουν χάρην σοι παρέχετο, Ἠλία Θεσβίτα, τὸ μὴ ἰδεῖν θανάτου, ἕως αὖ κηρύξῃς τιὼ ϑῷ τάντων σωτέλεαν. διὸ πάρεσο, διδὺς ἡμῖν ϑῷ σῶν κατορθωμάτων τιὼ μύησιν.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀρσενία.

Ἐν τυρίνῳ ἅρματι ἐτιδίφρ ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωταδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβίτα Ἠλιέ. Αἰχμὴς δὲ Προφήτας κατήχμωσας. ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας· ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ τταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σε, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ'. Ἀπὸ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ϗξ Ὑψίσε κληθείς.

Ὁ Πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ εὔσαρκος Ἄγγελος, ὁ νεὸς ὁ τύρινος, ὁ ἑτεραύιος ἀνθρωπος, ὁ τῆς δαπέρας Χριϛὸ ἐλάσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ εὐδοξος, ϑῷ Προφητῶν ἡ κρητίς· τνεῦματικῶς σωσεκάλεσε τὰς φιλεόρτας, παννηγυρίσαι τιὼ θείαν μνήμιν αὐτοῦ. οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σε Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τὸ δολίε ἀνενόχλητον.

ϛ. Μὴ ἅπτεσθε ϑῷ χριϛῶν μου.

Ὁ Οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίε Θεὸ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκτορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσετηκότα, ζήλῳ τυρούμενος, νεφέλας σωείσαλε, καὶ γιὼ ϗξήρανε, καὶ Οὐρανὸς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰτὼν ὐκ ἔσαι, ϛαγὼν ὠ γῆ, ἀμὴ ἐμοῦ διὰ ϛόματος. αὐτὸς ὑπάρχα ἐσιάπωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιϛῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

ϛ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Τῶν ἀρρήτων ἐτότητις μυϛηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεα ῥεῖθρα διέρρηξας· σὺ τιὼ ἀτάτιω ἐπέφρωσας, τιὼ ϑῷ Εἰδώλων, τῇ ἀσρατῇ ϑεῷ λόγῳ, ἀρανίας ϛαγόνας ἀτέκλασε, καὶ Βασιλεῖς διήλεγξεν· ἅρματι δὲ τυρίνῳ εἰς ἀρανὲς ἀνῆλθεν· ὁ δὲ, ἀτεκνώντα ἰάσατο ὕδατα· καὶ διτλῷ διξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐτέρασε· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς, τὸ αὐτό.

Ὁ ϗξάραν ἅρμασε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσασμῷ εἰς ἀρανὲς, τυρίτνουν χάρην σοι παρέχετο, Ἠλία Θεσβίτα, τὸ μὴ ἰδεῖν θανάτου, ἕως αὖ κηρύξῃς τιὼ ϑῷ τάντων σωτέλεαν. διὸ πάρεσο, διδὺς ἡμῖν ϑῷ σῶν κατορθωμάτων τιὼ μύησιν.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀρσενία.

Ἐν τυρίνῳ ἅρματι ἐτιδίφρ ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωταδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβίτα Ἠλιέ. Αἰχμὴς δὲ Προφήτας κατήχμωσας. ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας· ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ τταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σε, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ξ'. Ἀπὸ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ϗξ Ὑψίσε κληθείς.

Ὁ Πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ εὔσαρκος Ἄγγελος, ὁ νεὸς ὁ τύρινος, ὁ ἑτεραύιος ἀνθρωπος, ὁ τῆς δαπέρας Χριϛὸ ἐλάσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ εὐδοξος, ϑῷ Προφητῶν ἡ κρητίς· τνεῦματικῶς σωσεκάλεσε τὰς φιλεόρτας, παννηγυρίσαι τιὼ θείαν μνήμιν αὐτοῦ. οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σε Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τὸ δολίε ἀνενόχλητον.

ϛ. Μὴ ἅπτεσθε ϑῷ χριϛῶν μου.

Ὁ Οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίε Θεὸ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκτορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσετηκότα, ζήλῳ τυρούμενος, νεφέλας σωείσαλε, καὶ γιὼ ϗξήρανε, καὶ Οὐρανὸς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰτὼν ὐκ ἔσαι, ϛαγὼν ὠ γῆ, ἀμὴ ἐμοῦ διὰ ϛόματος. αὐτὸς ὑπάρχα ἐσιάπωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιϛῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

ϛ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Τῶν ἀρρήτων ἐτότητις μυϛηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεα ῥεῖθρα διέρρηξας· σὺ τιὼ ἀτάτιω ἐπέφρωσας, τιὼ ϑῷ Εἰδώλων, τῇ ἀσρατῇ ϑεῷ λόγῳ ϑεῶν ῥημάτων σε. σὺ παρανομήσαντα ἤλεγξας Ἄναϰτα· ϗ Ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας. ϗ τιὼ θυσίαν ἔχῃ ἐνέπρησας, καὶ νιῶ λαῦσε τὰς φλογώδας, ϑῷ ταθημάτων ϗ θλίψεων ἀνθρακας, Ἠλιὲ σῆς πρεσβείας, τῷ τυρὶ ἐνατομάρανον.

Δόξα, ἦχος δ'.

Προφῆτα κήρυξ Χριϛὲ, τὸ θρόνε τῆς μεγαλωσιύης ἀείποτε χωρίζῃ. καὶ ἑκάϛῳ ἀοθενοιῦτι ἀεὶ παρίσασαι. ἐν τοῖς ὑψίϛοις λατρεγῶν, τιὼ Οἰκουμένιω ἀλογᾶς, ταυτιχῶ δοξαζόμενος· αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμτελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὁ Ἔνσαρκος Ἄγγελος, ϑῷ Προφητῶν ἡ κρητὶς, ὁ δάϊτερος Πρόδρομος τῆς παρσίας Χριϛῦ, Ἠλίας ὁ εὔδοξος, ἄνωθεν κατατέμψας, Ἐλισαίῳ τιὼ χάριν, νόσες ἀτοδιώκα, ϗ λεπρὰς καθαρίζα. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύα ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωσθῆς ϛιλή. ϗ οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχε, ἡ τῆς Θεοτόκε ὡς ἡ. ϗ τὰ Προφήτα εἰς ϛ'. ἃ ἡ ἀκροϛ.

Νέμοις Μάκαρμοι θεάν Ἠλιὲ χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. ἦχ. πλ. Ἁρματηλάτην.

Ἐνεκρωμιύω τιὼ ψυχιῶμε ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας Υἱόν· καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, ϗ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον. ϗ τῆς αἰωνιζόσης, τρυφῆς αὐάδαξον μέτοχον, σὲ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, Γενήτωρ μέγιϛον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογίτε ἀπαργανώμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαίμε τυρὸς αἰωνίζοντος.

Ἐγαλλιάθης ταῖς πρὸς Θεὸν σε νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ ταύτοτε. διόμε ἐνδυνάμωσον, ζήλε θεῖε πληθεύτα, τὸ εὔθεον πράττειν βέλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Ὑπ.

Ὑτερθσι Θεὸς Παναίμωμε, ἐκ σᾶ σεσάρκωται, ϗ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ταύτης ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με Πάναγνε, σῶσαι ϗ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδ☉.

Ἱερᾶς τῆς αἰχμώνης, ὡς δυσμενᾶς ἔκτεινας, εὔδοξε Προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ τυρτολόμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι· χαῖρε τῆς αἰχμώνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἔξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυωάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ πατανῇ μου δεήσει· καὶ μὴ ὑπερίδῃς με παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλωίη Θεός σε, ὁ Παντεργὸς εὔδοξε, πάλαι Ἠλιού, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε. ὃν ἐκδυσώτησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον. Θεοτοκίον.

Διόδατε Πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον δέομαι· ἀποκαθαίρουσα ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτὸς, τοὺς Προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τύπῳ διήλεγξας Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα· μὴ προσκυνῶν διδάξας τῷ Βάαλ πανεύδοξε, καὶ ἀχῇ αἰτήσας ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ τυφλῷ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μεταρσίῳ, διφρηλάτης πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένοι καὶ μόνιμοι ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν παναγιον Τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄπορον Τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Σύμμαχε ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπτα τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς τυρακτόμενος· καὶ πρὸς χήραν τέμνα διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς πάλαι ἀπαλῇ, Ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον Θεσβίτην. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πανῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Τῶν Μαρτύρων, νέφη δεδαὰ συγκαλύπτει με· τελκυμίαι βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς τοπηρίας τὰ πνεύματα· Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ὡσὶν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωτῶν μάκαρ Ἠλιού, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, καταλόδωσον σὲ γὰρ, ἀγαθόν μου προσάτιν προβάλλομαι. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ πασῶν, τῶν ἐραυίων δυωάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Παναμώμε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτῶντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, ἔργοις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως. ἀλλά δέομαί σου, Ἠλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὸν φλογμῷ πάσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἱερᾶς δεδαγμένος, πέπυκας ἀθρόοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, Ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄπορα. ἀλλά δέομαί σου, πάσης ἀπόρου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα σωτήρησον.

Αὐμαχοῦσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα, ἐκτελέσας πίστει. διὰ τοῦτο αἰτοῦσῶς σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ Ὑπερούσιος. ὃν δυσώπα Κόρη, ἐπομβρῆσαί μοι νῦν καταυχέως, καθαρὰς σαγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Παναμώμε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι· καὶ τῆς μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωπούντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν Ἄναντον Μητέρα σου.

Γνάσας ὡς φυτουργός, ἀγνὴν ψυχήν μου σωτήριον· ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θεῖον πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Ηλίας βρώσιμα, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων Θεᾷ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, τάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, θεοφόρε ἐνδυναμώσων. Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, ἀσόδους θεὰς ὑπάνοιξον, τῇ πατανῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς ἀσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος· καὶ κακῶν τὴν λύσιν, θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Προφῆται καὶ προόπται τοῦ μεγαλεργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου ῥήσας τὰ ὑδατόῤῥυτα νέφη. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Ὁ Οἶκος.

Μὴν τολλὴν τοῦ ἀνθρώπων ἀνομίαν, θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν θεασάμενος ὁ Προφήτης ἐπαράττετο, Ἠλίας θυμούμενος. καὶ λόγες ἀπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν, ὀργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, καὶ δικημότατε. ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδ' ὅλως ταρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας. ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν ταύτων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μαΐου κ'. Ἡ τυρφόρος ἀνάβασις εἰς Οὐρανοὺς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἑξ. Ἐ τέχεν ὄμβρον, τῦρ τρίτον φέρων κάτω. Σχίζα δὲ ῥᾴθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω. Εἰκάδι βήσατο Ἠλίας ἅλυμτόν δε τέθριττος.

Ὅσιῶν Υἱὸς Σωβὰκ ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀῤῥάβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρών. οἰκῶν ἐν Γαλαάδ· ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη· καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λαμπροφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐπαργάνων, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδων αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι. Καὶ ἔπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· μὴ θαλιάσῃς ἄνθρωπε. ἔσαι γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ Παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ μετὰ Κυρίου, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ θάρρος τῷ Κυρίῳ, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. Οὗτος ἐν προεφητόυσεν ἔτη κέ. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἠλίας, ὁ τὸ πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν υἱὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βασάσας, καὶ νεκρὸς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δυσεβεῖς καταφλέξας. Καὶ ἐν τῷ Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδών, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. Καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ χίσας. Καὶ εἰς οὐρανὸς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθείς. Καὶ ἐν τῇ μεταμορφώσει τοῦ Μωσέως τῇ Χριστῷ παραστάς. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ εἰς συγκατάβασιν.

Ναὸν ἀπολύμενον, κατοικτειρήσας ζήλῳ τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγάγω φλογίζον σύδοξε, ὅπου θυμός. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αἰωνίου φλογὸς, ῥῦσαί με καὶ σῶσόν με.

Ἰδὲν κατηξίωσαι, θαβὼρ ἐν ὄρει Θεοῦ τὸ πρόσωπον· οὐ δυσώπει Προφήτα, τὸ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου· καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν τορεύομενος, τοῦ βίου τρικυμίας πολλὰς ὑφίσαμαι· ἀγαθέμου προσάπτα, κυβέρνησόν με τῇ προσασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμην σαλευόμενον, καὶ τρὸς σαρκὸς ἡδονὰς, Ἠλιοῦ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Μνῶσε Πανύμνητε, καὶ μεγαλυνῶ Θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνείαν σου Λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ καὶ δίδου καταύξιν, τῇ πατανῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐ πτυτλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θεᾶς πνεύματος ἔγνωμεν. Ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θεᾶς πνέοντα, δυσεβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα· χείροντα προφήτας, Ἠλιοῦ, καὶ Ἀχαὰβ, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι ἀχαάβ, ἡμᾶς παντοίας ῥῦσαι.

Τέρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυραπτόμενον, ζήλῳ Ἠλιοῦ, τῷ θείῳ Θεοπνεύσε. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς ἐν τῇ γῇ με παντὸς κακοῦ, τῆς σῶν ἀρετῶν, ἐπικαφίζων τὸν νοῦν μου, τεθείττῳ καὶ πρὸς νύσσαν, ἁρπάσαι με φθάσαι, τὸν ταύτων ἐκδυσώτα, θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ἡματι ζῶντι ἔκλασας, Οὐρανὸν ὑετίζοντα. ῥήματί σου νοῦ, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγνε. πέμπων τῇ ψυχῇ μου, καταύξεως ὄμβρους· καὶ σῶσόν με βοῶντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Τ'Σοφθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σωΘρονον, σέβοντες Γελάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγωὶ, ὁμοβασίλειον κράτος· καὶ μέλπομεν συμφώνως· Ἱερᾶς δ'λογᾶτε, λαὸς ὑπερυψᾶτε.

Θεοτοκίον.

Ὁμοθετῶν δ'σέβασαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐτέφανεν· ὃν νωῖ ἐκδυσώτησον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσωίης ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερᾶς δ'λογᾶτε.

Ὠδὴ Θ'. Ἐξέση ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τ'Δᾶν ἐν λεπτοπάτῃ αὔρᾳ Θεὸν, ὡς ἰδᾶν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτωίας Ἔνδοξε. ὅθεν δυσωτῶσε σαῖς προσδυχαῖς, τὸ τάχος τῆ νοός μυ, λεπτωίας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς Θέαις καταύγασον.

Ὡς τάλαι Γορδαίλω τῇ μηλωτῇ, διαῤῥήξας διέβης Πανόλβιε· ὅτω κἀμὲ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλετῶν, τὰς διεκχύσας ξήρανον, ὄμβρυς ἐπιτέμτων μυ τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἑκάςην, Προφῆτα Θεηγόρε, τρυφῆς χαμαῤῥύσιν προξενοῦντάς μοι.

Καυδαίλων τῶν ἐν βίῳ τολυαδῶν, ἀνομένων ἐχθρῶν τάσης Θλίψεως, σωματικῆς, νόσυ ψυχικῆς τε ταρατροπῆς, ταῖς προσδυχαῖς σε ῥῦσαί με, εὔδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προσάτης μυ βοῶσοι· καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ῥαίγης πρὸς τὸ ὕψος, Ἐλισαιὲ, δυσεμείλω τωὶ χάεν τὸ Πνεῦμα τος, καταλιτὼν, εὔδοξε αἰτήσαντι Ἠλιού. μεθ' ὃ ἀταίςως αἴτησαι, νίκω ἀρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προσάτω σε πλεπωῦτι, πρὸς τὸν Δεσπότω ἀκαταίχωτον.

Θεοτοκίον.

Ὠνὰς τῶν οἰκετῶν σε ὡς ἀγαθὴ, μὴ ταείδης Πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν ταύτων Δημιυργὸν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τωὶ ὄρωσίαν τωὶ ψυχικωὶ, δωρήσαθαι Παρθενέ, καὶ Θέας Βασιλείας, τωὶ μετοσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποσελ. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ὡς ἐν τυρίνῳ τεθείττῳ, ἀρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτω Ἠλία, ὁ καταπυάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσῃ τυρίνῃ, ἅλκυσας κάτω, καὶ αὐεξήρανας ὄμβρυς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἡ τεκοῦσα Παρθενύε, δυσώτησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τῶν οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τῶν αἰωνίως με σκότως τὸν πετοιθότα, τῇ σῇ σεττῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τὰς Αἴνους, ᾨδὴ προσόμοια, ἦχος πλ. Δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, σωνεκράθης ταὐτῷ, τωὶ ἕξεσίαν ἀληφῶς· τωὶ Κτίσιν κτ' γνώμω μετηῤῥύθμισας· καὶ τύλας ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας. καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσεβοῦς κατωάλωσας· ἱκέτδε, τοῦ σφθῶσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Ἦλφ τῷ Κυρίυ τυρόμενος, παρανόμυς Βασιλεῖς, σὺ διήλεγξας σφοδρῶς. τῆς αἰχωίης Ἱεζαβὲλ ἐθανάτωσας θερμῶς. ἀνῆψας πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον, τροφωὶ δε ἀγεώργητον ἐτήγασας· καὶ νάματα Γορδάνια, τῇ μηλωτῇ συ διέτεμες. ἱκέτδε, τοῦ σφθῶσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα καπέβαξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς τωὶ ἑτεραίον ζωωὶ, καὶ ζωωὶ ἐν σεαυτῷ τωὶ ἐνυπόσατον πλεπῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέζησας· σὺ κράττων ἔτι θαύματος διέμενας. ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος αὐυψούμενος. ἱκέτδε, τοῦ σφθῶσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. Δ.

Τῶν Προφητῶν τὰς ἀκραίμονας, καὶ ταμφαεῖς Φωζῆρας τῆς Οἰκυμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν τιζοὶ, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χερζῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· εὐπλαγχνε Κύριε, παράσχυ τῷ λαῷ συ, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν συ, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θτ. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τωὶ Λειτυργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆ Ἁγίας· Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, τῆ Ἀποζόλυ, ἦχος δ'.

Σὺ Γεράς εἰς τὸν αἰῶνα κτ' τωὶ τάξιν.

Εἶτα ὁ Κύριος· τῷ Κυρίῳ μυ.

Ὁ Ἀπόζολος. Καθολ. Ἐπιζολῆς Γαλάβ. Κεφ. ε'. 10.

Τ'Δελφοὶ, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίυ. Ἰδὲ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τωὶ ὑπομονωὶ Ἰὼβ ἠκύσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίυ εἴδετε,

ὅτι τολυδ' πλαγχνός ἐσιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοίμε, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴ γῆ, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; ψαλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τὸς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τῦ Κυρίε. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Πίσεως σώσει τὸν κάμνονπα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος. κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίε ἐνεργεμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτὸς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ὁδῦ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδῦ αὐτῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτε, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κτ' Λουκᾶ.

Κεφ. δ. 22. Ὡ, ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῦ στόματος τῦ Ἰησῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὅτός ἐσιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτές· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναὸμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ Πατρίδι σε. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐσιν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς ὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, ἀλλ' εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίε τῦ Προφήτε ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, ἀλλ' Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκόντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τῦ ὄρες, ἐφ' ὗ ἡ Πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνῆσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσε αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Μνεία τῇ αὐτῇ καί.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννε, καὶ Συμεὼν τῦ διὰ Χριςὸν Σαλῦ. Ζήτε εἰς Ὁσίες.

Μνεία τῇ αὐτῇ ΚΒ'.

Τῆς Ἁγίας Μυροφόρε, καὶ Ἰσαποςόλε Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχ. πλ. δ'. καὶ ψάλλομεν δ'. προσόμ. ἦχ. α'. Παναοίφημοι Μάρτυρες.

Γυρα προσεκόμισας Χριςῷ, τεθαμμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν αὐάσασιν πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τάφον, πρώτη προσεκυνήσας, Μαρία Θεοφόρε δακρύσασα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ταυρῷ καθηλόμενον Χριςὸν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· τί τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ τῶς θνήσκει; καὶ ἡ Κτίσις βλέπεσα, κλονᾶται, καὶ φωσῆρες σκοτίζονται. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πλήθης σωτέρεως πολλῆς, ἀληθῶς τε γνώσεως, ἐν τῷ σωθῆναι τῷ Κτίσαντι, Μαρία ςόδοξε. καὶ αὐτῦ τὰ Πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. α'. Ἀναπολίε.

Πρώτη κατιδῦσα τὴν θέαν Ἀνάσασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τῦ Πρώτε τῷ ἀγαθῶν Αἰτίε, τῦ τὴν ἡμετέραν ἀπλάγχνως φύσιν θεώσαντος· πρώτη καὶ ἀγγελίσρια ἐδέχθη, βοῶσα τοῖς Ἀποςόλοις· τὴν ἀθυμίαν ἀναλάβετε· καὶ δεῦτε καταπτάσατε Χριςὸν ἐξαναςάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θτ. Τίς μὴ μακαρίσε σε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχε.

Δόξα, ἦχ. πλ. β'. Βύζαντος.

Ὡ, ἐκείνως πτωχεύσαντι τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ ἀπλαγχνίας Χριςῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ὡς

μαθή-

μαθήτρια τιςῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλε ταθεῖσα, ϗ τάφῳ συγκλεισθεῖσα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυῤῥοοῦσα· τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκρὸς ζωοποιῶν, τῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μῦρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῆ δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; ἀλλ' ὁ τὸ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσε φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῆ αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· ἀγγελία χαρᾶς ἀναβόησον· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, ϗ Πατέρα ὑμῶν, ϗ Θεόν μου, ϗ Θεὸν ὑμῶν· ὅπως παρέξω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεῖον.

Ἀεράνια ὑμνεῖσε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε. ϗ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γένησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος α'.

Χρισῷ τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ ἠκολούθησας Μαρία. αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, ϗ τὰς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον τὴν πανηγύρεώσε μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε τίσα, καὶ τόθῳ γεραίρομεν.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου,
Ζήτει εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χερσίνης. ζήτει εἰς Ἁγίαν Μάρτυρα Γυναῖκα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν Σεπτεμβ. θ'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κς'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου· ϗ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρα. ξ'. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τῆ παραδόξε Θαύματος.

Ὦ Τῆ παραδόξε Θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀνεπαίνεσε τὸ φρύαγμα, αὐθεμέτως κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· ϗ τῷ βραβείῳ τῆς ἄνω κλήσεως, ϗ τῷ στεφάνῳ ἀξιωθεῖσα σεμνή· ὑπὲρ τῷ δούλων σου, τῷ τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανόφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ἁπλοϊκῶς ποθήσασα, τῷ βασάνων ὠθεῖσα, τὰς πληγὰς καρτερώτατα· ϗ ξεσμοῦ πλευρᾶς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας τάσας διὰ τὸν σὸν ἔρωτα, καθυπομένασα, τῷ στεφάνων ἔτυχες, τῷ παρ' αὐτοῦ. ὅθεν δόξημεῖσε Θεομακάριστε.

Ὁ Σιομάρτυς πανεύδοξε, τίς ἰσχύσει ἐπαῖν, τῷ σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα; ϗ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τερατεία; ὑπομονητικὸν τε ϗ τὴν πραότητα, ὃν ἀνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν σωτόμιλος, τῷ Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανεύδοξε, τὰς τοῦ σοῦ μνήματος ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν ϗ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, ϗ τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς πανοικεσία.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποσᾶσα Πανεύδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ὑπεμόλησας· ϗ τῷ Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. τῷ γὰρ θανάτῳ τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτανας, τὸν καυχώμενον, ϗ ἐφ' ὑψηλοῦ ἅρμα θεὸν ἄρχων θρόνον θεῖναι, πρὸ τοδῶν σε γὰρ ἐῤῥάγη, ὥσπερ ῥοθίον παίζόμενον.

ξ'. Τομεύων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἧς πλακὸς τὴν βαρύτητα, ϗ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θείᾳ προνοίᾳ Ἄγγελος πάσχισα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν εὔδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. μεθ' ὧν ἔκραζες· σοῦ τὸ ἔλεος μέγα Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

ξ'. Καὶ ἔσησεν ἐπὶ τέτραν.

Καθαρότητα σώματος, ϗ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη ταύτοτε, ὤφθης ἄμωμος· σὸν γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνή, Παρασκευὴ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ρασκδὴ ἀοίδιμε. ϗ νῦν πρέσβλε, τὸν Σωτῆρα τῷ ὅλων λύσιν δῶναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν τίσει, ἐτιτελᾶσι τιμὴ μνήμωσε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Λεῦτε παῦτα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνδματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν· ϗ τιμὴ Χριστῷ Παρθενομάρτυρα ἀφημήσωμεν, λέγοντες· χαίροις Παρασκδὴ ὁσία ϗμὶ θεοτίμητε· χαίροις ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· χαίροις τῷ Μαρτύρων ἰσοστάσιε, ϗ τῷ Ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν ἱκέτδε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Η' Ἀμνάς σε Ἰησᾶ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωμήθης ἑλλὼ, ϗ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχε, ἡ τῆς Θεοτόκε, ϗ τῷ Ἁγίων. τὸν Κανόνα τῆ Ἁγίᾳ, ζήτα εἰς Ἱερομάρτυρα. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ποίημα τῆ Κυρίᾳ Θεοφάνες.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υ'Μνῶσι τιμὴ φωτοφόρον μνήμωσε, Μάρτυς πανόφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, ϗμὶ πταισμάτων τιμὴ ἄφεσιν, Παρασκδὴ ἀοίδιμε, παῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Η Ὁμίσας τῆς καρτερίας λύσε σε, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις Τύραννος δεινῶς, ἀτονέμων προσκυνήσειν· ἀλλὰ σοφοῖς σε ῥήμασι, τότε τὸ θράσος ἄπαν λέλυται.

Μ Αρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, ταῖς τῶ ἐχθρῶ μηχαναῖς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τῷ Σταυρῷ, ϗ Τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς ταλαίσασα, θεοσεβῆ Πίστιν ἐκήρυξας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἵματων τίκτεται, ἐμψυχωμένῳ σάρκα ἀληφῶς· ϗ ἡμᾶς ὀλιθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ Θεῷ κράτει ἀνετλάσατο.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ε'Νάρε τὸ ἀθενὲς, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ϗμὶ φαιδρὸν δίδαχον, ξηκονίζον ἄμεσα, τῆς σῆς ἀκραιφνῶς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Τ'Ωθῆσα θεία Χριστῶ, ταῖς τῷ βανάρων ἀφεδῶς μάσιγας, Μάρτυς Χριστῶ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Α'Γάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σαθρῷ καρτερῶς ἰσχνας, τὸν σκορτισμὸν τῶ σώματος, ϗμὶ τὰς ἀνυποίσους πικρὰς αἰκισμάς.

Γ'Υ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεῶ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε.

ϗά. ἦχος πλ. Τιμὴ Σοφίαν ϗ Λόγον.

Ε'Κ παραγαίων μητρώων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνεπέθης ὡς Μάρτυς διωνεκῶς. αὐτῷ λιπρέσησας, τῷ Σωτῆρι τῷ ὅλων· ϗ Τυράννων τὰ θράση, στερρῶς κατεπάτησας· ϗ βασάνους ὄντως, ἀνδρέως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τὰς στεφάνας κομίσας, εὐδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα ἐπάνιον, Παρασκδὴ ἀξιάγασε· πρέσβλε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ω'Σ Παρθένον ϗ μόνιν ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπορῶς τεκοῦσαν, Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῷ ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· ϗμὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίσιν ϗ Κύριον. ὅθεν τῷ Ἀγγέλων, ϗμὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παναγιον τόκον σε· ϗ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβλε τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίσει, τὸν ἄπορον Τόκον σε.

Ὠδὴ δ'. Ἐταρθεύπασε.

Τ'Αμάτων τυχοῦσα ϗ χαρισμάτων, ϗμὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς θέας πηγάζεις χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς πίσει γεραίρουσι, ϗ τῷ σῷ λιμένι προσρέχουσι.

Τ'Υπίδα ὄντως ϗ ασῖλον μηδ' ὅλως χοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλοις τεθέασαι· μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ω'Σ καπάτλητον σημεῖον φερικτῆς ἡμέρας, τῷ σωτηρίῳ πάθει ξηκονισθέσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε ϗ κάλαμον, στέφανον ϗ ασόγγον τεθέασαι.

Α'Παρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, ϗ μετὰ τόκον ὤφθης Παρθενεύσασα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέμε φῶς.

Η'Γώνισαι Σεμνὴ, ϗμὶ τὸν Τύραννον ἔκτανας, ῥητρίσεσι ταῖς ταυσόφοις, πρὸ θημάτων ἀφρόνων, τὸν Χριστὸν ϗαταγγέλλουσα.

Ἠ Οωῦ ἔχουσα ϛερρὸν, ἀηττήτῳ φρονήματι, κατήχησας τῇ ἀδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Μ Αϛάδ☩ νοητῆς, ϗ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύσασα σωὶ Παρθενίοις, ταῖς φρονίμοις εὐθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. Ὅτ.

Ε Υ̓ ὅπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν ϗ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠ ὴ ϛ'. Ὑσωσοι, μτ' φωνῆς.

Ἄ Γγελε, παρουσία τωὶ ϛέρνοις τεθῆσαν σοι, μεγίϛῳ Πάνσεμνε πλάκα, καὶ χαρῶν τὰς ἤλυς σύνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοτῇ θεᾳ θᾶττον ἠφάνισε.

Ἠ Έαν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν τᾶσι, καὶ πολλὰς φωτίζουσαν θεῴ λόγῳ, ϗ ἀτίσας, πρὸς τωὶ εὐθεον Πίϛιν ῥυθμίζουσαν.

Ῥ Ῥᾳσε, τῇ εὐθείων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισαγὴς τῇ χαλέων, ϗ τωὶ γνῶσιν πάντας διδάσκουσα, παῤῥησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Ὅτ.

Ω Θαῦμα, τῇ ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθεν☩ ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπερανδρως, συλλαβοῦσα ἐκ ἐξενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑσωσοι, μτ' φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ἐ πεφάνης σήμερον.

Ψ Ὸν Ναόν σε Πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν δράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιϛοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε. Ὁ Οἶκος.

Ἡ Τοῦ Νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα, ὡς Νύμφιον, ϛεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε Θεόφρων, Παρασκευὴ Παυσικλεής. καὶ μτ' Ἀθλοφόρων ϗ Μαρτύρων τῇ σεπτῶν, ἀξίως σωπερέθρησε. μεθ' ὧν δοξαζομένη μέμνησο τῇ ἐκτελούντων τωὶ ἁγίαν ἑορτωὶν σε, ϗ σωελθόντων εὔδον τοῦ Ναοῦ σε. ἐν αὐτῷ γαρ νυνὶ παρεϛῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τὰς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρ☩ τοῦ Χριϛοῦ Παρασκευῆς.

Ξ. Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον, Σαυτωὶ ἁγῶσι σεμνὴ ἐς κατοικίαν. Παρασκευὴ ἔκτισεν ἀκάδι χαλκὸς ἐν ἔκτῃ.

Ἄ Γ'τηλῶ ἐπὶ τῆς Βασιλέας Ἀντωνίνε, ἐκ τῇ ὀρέων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, Χριϛιανῶν γονέων θυγάτηρ μονογενής. Σχολάσασα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασι, τῇ γονέων αὐτῆς τελευτησάντων, αὐτη διανέμασα τὰ ὄντα τοῖς πτωχοῖς, καὶ κτ' Μοναχὸς ἀποκαρεῖσα, ἐξῆλθεν ἀποϛολικῶς κηρύττουσα τὸν Χριϛόν. Καὶ πολλὰς πρὸς θεογνωσίαν ἐπιϛρέφουσα, διεβλήθη ὑπὸ Ἰουδαίων πρὸς τὸν βασιλέα Ἀντωνῖνον. Ὁ δὲ τῷ βήματι αὐτοῦ παραϛήσας αὐτωὶ, ἐπὶ μήτε κολακείαις, μήτε ἀπειλαῖς ἀρνήσασθαι τὸν Χριϛὸν ἐβιάσθη, κασίδα πετυρακτωμένῳ κτ' κεφαλῆς δέχεται· ϗ εἰς λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου καὶ τίοσης μεϛὸν, σφοδρῶς ἐκκαιόμενον ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως ἐκ τούτων ῥυσθεῖσα, ϗ θαυματουργήσασα, τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον σωὶ τοῖς περὶ αὐτὸν πρὸς τωὶ εἰς Χριϛὸν ἐκκαλεῖται Πίϛιν. Κἀκεῖθεν ἀπολυθεῖσα, ἐξῆλθεν αὖθις εἰς ἑτέρας Πόλεις, κηρύττουσα τὸν Χριϛόν. Καὶ ἀσελθοῦσα εἴς τινα Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, παρέϛη τῷ βήματι αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἰδὼν τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῆς, ἔπεμψεν αὐτωὶ πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα ἔξω τῆς Πόλεως φοβερώτατον Δράκοντα, εἰς τὸ διασπαραχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Τῆς δὲ τοῦτον τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ διαῤῥαγῆναι εἰς δύο τοιησαμένης, ὁ Βασιλεὺς ϗ οἱ σωὶ αὐτῷ ἐπίϛευσαν τῷ Χριϛῷ. Καὶ πάλιν ἀπολυθεῖσα ἡ Ἁγία, διήρχετο πᾶσαν Πόλιν ϗ χώραν· κηρύττουσα τωὶ Ἀϛέβειαν. Καὶ ἀσελθοῦσα εἰς Πολιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν ἕτερ☩ Βασιλεὺς, τὄνομα Ταράσιος, παρέϛη κἀκείνα τῷ βήματι, ϗ τὸν Χριϛὸν ἀνεκήρυξεν. Ὁ δὲ πολλαῖς ϗ δειναῖς βασάνοις ἐπάσας αὐτωὶ, ἐπὶ μὴ ἔχειν αὐτωὶ καταπαθῆναι τὸν Χριϛὸν ἠξιώσατο, ξίφει τωὶ τιμίαν αὐτῆς ἀπέτεμε Κεφαλωί.

Ὠ ὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὑ Πὸ Κυρίε σὺ φρονησαμένη, πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔξεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες. Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα ϗ Κύρι☩.

Φ Λέξαν μηδ' ὅλως, τὰς παρανόμους καίειν μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριϛὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεῆς Νεανίας χαρὶ κραταιᾷ.

Ἅ τα-

Η Παρον τᾶσαν, σαφῶς καὶ τόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ Θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκφύγαζες· Χριστὸς ὁ Κύριος, Πλασσργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες. Θεοτοκίον.

Χ Ο τὸ ὑψίστε ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζεσιν· ἐυλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμωμε Δέσποινα.

Ωὠδὴ ἡ. Χαρὶς ἐκτεπάσας.

Θ Εὸν ὄντως Θεὸς, ἀλλὰ ψηλοῦ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ καταδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν ἐυφροσυνῃ τῷ Χριστῷ ἀπαύστως μέλπεσα· ἐυλογᾶτε πάντα τὰ ἔργα.

Η Αὸ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσε σεμνὴ, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισαι ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντε Σταυροῦ· δι' ὃ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ αὐεβόας· πάντα τὰ ἔργα.

Κ Αὶ λες καὶ τὸ τόθε σε Χριστὲ, Παρασκευὴ ἡ Ἁγνὴ, τρωθεῖσα ἔφερε, κυρὸς τιὼ ἔκκαυσιν κράζεσα· ἐς ὀσμιὼ τοῦ θέε μύρε σε, νῦν σωσθεῖσα καρτερῶς. δραμεῖμαι ἄληκτα, σὲ ὀτίσω, ἐυλογοῦσα τὸ θεῖόν σε Ὄνομα. Θεοτοκίον.

Τ' μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενόε Ἀχράντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐυδιαίτημα Παναμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τὸ ἀπροσίτε φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ ἐυλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ωὠδὴ θ. Λίθε ἀχειροτμήτος.

Ε Υ̓σεῖς βιοτῆς καὶ προσκαίρε, Μάρτυς θεόφρων αὐτηλλάξω, κάλλε τὸ ἀμήχανον ὁρᾶν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπαγομένη τρανῶς· ὅθεν σεφάνων ἔτυχες, τῇ ἀκηράτων Καλλιτάρθενε.

Τ Ὰ κόσασα φωνῆς βεβαιώσης, Παρασκευὴ σὲ τὰς αἰτήσας, θεὰς ὐρανόθεν τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διιθύσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα, τιὼ ἐρίτιμον.

Η Ἶκω κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ᾔτα, πᾶσι τοῖς τῷ θεῷ Ναῷ σε, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίσει, καὶ τῇ τταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῇ δανῶν τιὼ ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ω Φθης Χερυβὶμ αὐωτέρα, καὶ Οὐρανῶν Τ' ψηλοτέρα; Ἀχράντε Παρθενόε Μαρία, βολῆς μεγάλης Ἄγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συναύαρχον, Κριτιὼ ἀπάντων ἐλεόμενον.

Ἕξατος. Γυναῖκες ἀκυτίθητε.

Ρ Ὠθεῖσα Καλλιτάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίε σε, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλεῖσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστὸν ἀπέληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ ταυθαύμασε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖσα, τῇ σὲ τιμώντων ἐκ πόθε.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Μ Αρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον· τῆς ἀχωρήτε Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὰς Αἴνες, ᾗ. προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν ὐρανίων Ταγμάτων.

Ε Ν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίε χοροβατεῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθενοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν Σοφὴ, τὰ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ ἐνδέματα μυσαρὰ, ἐκ τῆς τίσε προσιόντων σοι. Δίς.

Ρ Ἠξασα κράτος, Τυράννων ἐδωλοθύτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, αὐξεθεῖσα Παρθενόε, ὅδ' ὅλως ἐτροπώθης, ὅτε χρεσμὸν, μολυβδίνων σφαιρῶν, ὅτε πῦρ, ὅτε ξεσμὸς τῇ σαρκῶν σε, ὅτε βρασμὸν, τῇ Λεβήτων, ὅτε ξίφος σφαγιῶ.

Α Σκήσα πρώιμα τὸ σῶμα τίξασα εὔδοξε, τὸ δάτερον ἀθλεῖσα, σομωθεῖσα τιὼ φρενὶ, τοῖς πᾶσιν αὐεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, ὀρειχάλκινον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθεὶς, ταῖς αἰτίαις Καλλιτάρθενε. Δόξα, ἦχος β.

Ε Ν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τιὼ λαμπάδα ἄσβεσον τηρήσασα. ἀκέσωμεν τῆς Παρθενίε ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία Ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθενία Ἁγίων δόξα· ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν, Θτ. Τιὼ πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τιὼ Λειτουργίαν, ζήτα ἂς Ἁγίαν

Ὁσιομάρτυρα Γυναῖκα.

Μνιὶ τῷ αὐτῷ ΚΖ.

Τῶ Ἁγίω Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Εἰσίρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ζ. ς'. καὶ ψάλλομεν ζ. προσόμοια γ. δὶς τερέντες αὐτά. ἦχος δ'. Ὁ ἓξ ὑψίσε κληθείς.

Ὁ Εὐταξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλανθρωπότατον πᾶσιν ἐφήτλωσας, τιμῶ τῶ ψυχῶν ἐτιμέλεαν, καὶ τῶ σωμάτων, τιμῶ θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τιμῶ φερώνυμον κλῆσιν ἐπλέτησας, τῆς ἀρετῆς τιμῶ ἀντίδοσιν, καὶ ἀσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς ἀράμενος, σεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δεχθεὶς τῶ Θεῶ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Γαμάτων τιμῶ χάριν δεδεγμένος, ὅτε τιμῶ ἀσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῶ μισήσας δυσέβειαν· τότε σοι τιμῶ εὐθέον αὐγῶ δεδώρηται, τῶ φωτισμάτων ἡ ἄβυσος, ὁ φωτοδότης, τῶ Θεῶ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεάς προγνώσας προεδώς σε, Παντελεήμον σοφὲ τιμῶ λαμπρότητα, ὧ ὑπέδεξας πᾶσιν, ἀσεβῶς πολιτεύσαμενος.

Ὁ Ἐξ αὐλῶν τηγῶν τῶ σωτηρίε, τῶ θείων ἰάσεων ἀεὶ τιμῶ χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι ταμμιακάριστε. παῦτας τὰς τιμῶ εὐδόξον, σὲ καὶ τανίερον, καὶ φωτοφόρον τανήγυριν, τιμῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τότε καταύγασον, θεομιμήτω κεχαρισμένος, προσωνυμία σαφῶς καὶ χρηστότητι. ὧ δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίε.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τῶ Ἀναργύρε, τοὺς τιμῶς συγκαλοῦσα, πρὸς ἀωχίαν μυσικιῶ, καὶ πρὸς τανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶ φιλεόρτων τὰ συσήματα. ἐτέση γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς Ἰατρὸς, τοὺς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ ζερὸς Ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Στ. Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ζήτα τοῦ Μεγάλου Γεωργίου, τῆ ε'. τοῦ Ἀπριλλίου.

Εἰς τιμῶ Αἶνον, ζ'. ἰδιόμ. ἦχος α'. Βυζαντίε.

Τὸν ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τῆ μαρτυρίε σε, Μάρτυς Παντελεήμων. διὸ ἐν ὑψίσοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σε, ἀληθῶς τὰ ἄνω Βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε Ἰατρὲ ταμμιακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἀναστάσιμον.

Τὸν Ναργύρεως τιμῶ χάριν ταρέχας τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεήμων Μάρτυς εὔδοξε, καὶ τυφλοὺς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτὸς θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε Ἰατρὲ ταμμιακάριστε, τῶ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην καθηράν, καὶ τοῖς σὲ τοῦτον μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τῶ αὐτῶ.

Πεσείσω τιμῶ πλαίνιω τῶ Πατρὸς ταυτεύδοξε, καὶ τὰς λόγους τῆς Μητρὸς, ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρτοφόρησας, καὶ τιμῶ τῶ Κυρίε φωνιῶ· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεήμων Μάρτυς. βαίνων δὲ ἐν χαρίτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κάμινον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν. καὶ πρὸς Θεὸν ἐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, ἐθὺς τὸν παῖδα ἀνέσησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ μνημονεύε καὶ ἡμῶν, τῶ ἐν τίσι σε τελοῦντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτὸς, τῶ αὐτῶ.

Μητρὸς ἀσεβοῦς ἐπιτοθήσας τίσιν, τῶ Πατρὸς διορθώσω τιμῶ ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ Ἑρμολάου σπουχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεήμων Μάρτυς εὔδοξε, τῶ Ἐλεήμονος Θεῶ, τῶν νοσούντων θεραπευτά, καὶ τῶν παθῶν διώκτα· πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ πειρασίεως, τοὺς ἐν τίσι τελοῦντας, τιμῶ ἀσεβοῦς μνήμιον σε.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ἐπαμφανὴς τῶ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι· καὶ αὐτούσως δαδέχεται τοῖς τιτοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τῶ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς. Βυζαντίε.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες ἀφυμνήσωμεν, τὸν τῶ Χριστῶ ἀθλοφόρον· τὸν ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδυσάμε-

σάμενον. τὸν Φωξῆρα τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἀλαμπτῆ αἴγλα τῆς Ἐκκλησίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἔτωμεν· Παντελεήμον Μάρτυς εὔδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος· πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θτ. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Εἰς τὸν ξ. ξ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

ΠΑντελεήμονος μνήμιον τὸ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγων, φιλομάρτυσι χαρεὶς. ἔτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνάκαιον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὸν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

ξ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ΗΝ κατὰ γνώμιον σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει· ὧν ἐπίβασιν εὗρες, Μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, διεργέτης γενόμενος, καὶ κακωμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

ξ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

ΠΟΐς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεήμον Μάρτυς, ὃς ἀνέτλης γενναίως; ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον. ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἱκέτευε πρὸς Χριστὸν, τὸν σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντα.

Δόξα, ἦχος δ'.

ΜΗτρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, Πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεταίδευσας. καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὁλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεήμον Μάρτυς τῷ Χριστῷ, ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θτ. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

ΤΟθλοφόρε ἄθλε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ· ἵνα τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θτ. οἷον βάλῃ. Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ξ. Μετὰ τοῦ α'. ξ. καὶ, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΜΗτρὸς τὸ ἀσεβὲς, σὺ ἐτήρησας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω. ὅθεν καὶ χάριν ἔλαβες, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἰατρεύειν σὺ, τῶν ἀθενούντων τὰς νόσους, Μάρτυς εὔδοξε, Παντελεήμον τῶν τίσι, θερμῇ προστρεχόντων σοι. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΛτὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σωθῆναι ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δῶναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς τίσι καὶ τόδε, ἀεί σε δοξάζουσι.

Μετὰ τῶν β'. ξ. καὶ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΩΣ στρατιώτου τὸ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ Ἀθλοφόρον οἱ τίσοι γενναιότατον, ἀνδρηκῶμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονὴ, τίσι ἑορτάζοντες, τοῦ ἁγίου σου μνήμιον, Μάρτυς παναοίδιμε, τὰς σεπτάς σου ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφὲ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλυνόμεν. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΝ ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξατμίσει Παναμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τοῦ τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τοῦ λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τῶν Πολυελέων, καὶ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕΟρτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τὴν σεπτήν σου ἀγωνάρχου, Παντελεήμον ἄθλησιν. τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ πρωταθλοῦντα θερμὸν ἀναδείξαντα. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΑς ἀλγοῦντες χαίρεσε, Παρθενομῆτορ, ἐφάτλεσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷσε κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέησου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν τεσσάρων ἦχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ξ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει τῶν Μεγάλων Δημητρίου εἰς τὸν Ὄρθρον, τῇ κς'. τοῦ Ὀκτωβρίου Μηνός. καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχου πα'.

Ἐξέλαμψε σήμερον. Ζήτα ἀς τὸν Εἰρμὸν. Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου. καὶ τὸ Ἅγιε ἀς ς'. ὃ ἡ ἀκροξ.

Παντελεήμονα τὸν Παναέθλιον Μάρτυρα μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ.

ΠΡοσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώϊον ἤγειρας. νῦν δέ με ταπόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἐνατάλας οἰάτερ αἰχμὴ, φέρων ὀν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν ἀπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐτικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωραίθης ὡραιότατος.

Ἐκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ εὐδυσάμενος, διὰ λατρεῖ τὸ βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον Ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τὸ Πνεύματος· ταύτας θεραπεύων, παύων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, πεμποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐταγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι· καὶ σεφανῷ τῷ τῷ χαρίτων κεκόσμησαι· θείαις ἀγλαΐαις, μάκαρ ἀτοξίλβων τὴν λαμπρότητα. Στ.

Τλογίας Παύαγνε σεμνὴ, φύσιν τὴν ἑτάρατον, παρακοῇ γενομείλη τὸ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐσεφάνωσας καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ τιμοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐξιύθησεν ἡ ἔρημος.

ΠΟγίων τῷ τὸ Πνεύματος, ἐτακέσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομείη καρπὸν πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τελεσμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντίε δήγματος. καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοτενδίως ἀναγεννώμενος, Βασιλεῖ τε τῷ ὅλων ταμιεύομενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῷ Τυραύνων πρόσταγμα· καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ τάντων τὸν κτησάμενος· καὶ γέγονας Θεόφρον μεγαλέμπορος.

Ἥτρός σε τὴν ἀσέβειαν, ἀγαπήσας εὐδόξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυπάραχον· ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος. Θεοτοκίον.

Ὃν φέρων θάφ νάματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σὺ Παρθενε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΗΕΑρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρὶ, ἀνέλκυσας Παναθλοφόρε, τὸ βυθὸν τῆς ἀσεβείας. καὶ Τυράννων μὴ πτύξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῷ δαιμόνων κατήχησας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τὰς νόσους τῷ ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων ἰώμενος, Παντελεήμον Παναθλοφόρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθε. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα σωτέχοντα. καὶ ὢν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν Τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν Παναγία, δυσωπῶσε Παρθενε, καὶ τέκνα κραυγάζωσοι τὸ ῥυσθῆναι πταισμάτων μυ, ὅταν μέλλω ταμείσασθαι, πρὸ προσώπε τὸ Κτίσε μυ· Δέσποινα Παρθενε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν πέτεμοι δώρησαι. δυάσαι γὰρ ὅσα θέλεις Παναμώμε.

Ὠδὴ ε'. Ἐλήλυθας.

ΗΥπτόμενος, τὸ Δεσπότε τῷ τόθῳ διέπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πείνασι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν· ἰῶτερ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Τὴν νέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῷ εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῷ ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατετάτησας.

Ἕτρωμένος, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τέτοις ἀντέτησας δυάμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος.

Πρεσβύτε, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατέμενος, Πρεσβύτε σε ῥήμασι, Παντελεήμον ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Ἑαυίδες, καὶ παρθένοι ὁτίσωσε ἔδραμον, Παρθένον νεαΐδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφότερα, πρὸς ἓν σωμῆψας, Παρθενε Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Εμφαρῶς, τὰς ἀγῶνας ὑτέιδυς τὰ μαρτυρία, τερπτεφραγμέν δωμάμα θεά· ᾗ καρτερία, ζαθερᾷ τὰς βασαύας, ὑτομενύων χαίρων ἐκραύγαζες· ἕτερον ἐκτὸς σε, Θεὸν ὰ γινώσκομεν.

Θλητικῶν, προϊσάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεᾷ δωμασεία τερπεγενύς, τῆς ἐμὶ ἀθέων δυσεβῶν τυραννίδ, καὶ μανίας τῆς δαιμονίας, τὸν ἀγωνοθέτω Χριςὸν ἐνδυσάμεν.

Εωνικὼ, σὺ τὼ εὖσαν ἔχων ᾗ ῥωμαλαῖον, ψυχῆς τὸ ἀνάσημα κεκτημέν, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλαίως ὑτίσης, καὶ ἀνδρεία Μάκαρ φρονήματι, χαίρτι τὰ θεᾷ, Σταυρᾷ κρατωμόμεν.

Συμφωνῆ, διεκρέσατο λέχω ἐμὶ πλανωμενύων, τῇ ἑτεραυία διδασκαλία, ὁ Ἀθλοφόρος, ᾗ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξα γέγονεν αἴτι, τῇ σῇ σωτεργέα Χριςὲ δωαμάμενος. Θεοτοκίον.

Ἡσας σοφῶν, ᾗ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμενύη, ᾗ ἐμὶ Προφητῶν αἱ προαγορέσας, σὲ προετύτοω, προφανῶς ἐτ' ἐσχάτων, ἐσομενύω Θεᾷ Γενήτειραν. ἄλλω γαρ ἐκτὸς σε, Ἀγνὼ ὰ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νδαλμάτων τῆς πλάνης κατέττυσας, ᾗ κορυφαμσίω ἀπάτω καπάργησας, θαυματεργῶν ζξάισα, καὶ τελῶν τὰς ἰάσας Θεόσοφε.

Τεφανίτης ἐδάχθης πανάθλιος· σὺ διὰ πυρὸς γὰ διῆλθες ᾗ ὕδατος, ᾗ ἐν τροχῷ τανόμενος, παραδόξως ἀνῆλες τὰς ἄφρονας.

Ὢν Τυράννων τὰ θράσ καπέβαλες, τὰς δυσφορωπάτας αἰκίας τὰ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς σερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χαίρτι. Θεοτοκίον.

Κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περέχεται, περιγραφῆ τὰ σώματος, ὁ τῇ θεᾷ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Κοντάκιον, ἦχ. πλ. α'.

Ιμητὴς ὑτάρχων τὰ Ἐλεήμονος, ᾗ ἰαμάτων τὼ χάρν παρ' αὐτᾶ κομισάμενος, ἀθλοφόρε ᾗ Μάρτυς Χριςᾷ τὰ Θεᾷ· ταῖς δ' ἰάσες σε, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσες θεράτδσον· ἀτελαύνων τᾶ ἀὲ πολεμίε τὰ σκαύδαλα, ἐκ ἐμὶ βοώντων ἀπαύσως· σῶσον ἡμᾶς Κύρε. Ὁ Οἶκ.

Οῦ Ἀναργύρε τὼ μνήμιω, τᾶ γενναίε τὼ ἄθλησιν, τᾶ πιςᾶ τὰς ἰατρέας δ' σεβῶς ὑμνήσωμεν, φιλόχριςοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος· μάλιςα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ τὰς ἑαυτῶν Ναάς· ψυχῶν γὰ ᾗ σωμάτων, ἀγαπητοὶ, τὼ θερατέαν παρέχε. ασεδάσωμεν ἂν, πιςοὶ ἀδελφοὶ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχαν τᾶτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τὰς βοῶντας· σῶσον ἡμᾶς Κύρε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κζ'. Τὸ Ἁγίε ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρ καὶ Ἰαματικᾶ Παντελεήμον.

ξη'. Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας, Δι' ὣ ὑδατόμικτον ὁ Χριςὸς χέα.

Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχν ἀκάδι Παντελεήμων.

Ὗτος ὣ ἐτὶ τῆς Βασιλέας Μαξιμιανᾶ, ἐκ Πόλεως Νικομηδέας· Πατρὸς μὲ Εὐσοργίε τινὸς Ἕλλ, ὕσερον δὲ Χριςιανᾶ γεγονότος ταῖς τᾶ Υἱᾶ νεθεσίαις· Μητρὸς δὲ Εὐβόλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριςὸν σεβομένης. Ἐκταιδάεται ἂν τὼ ἰατρικὼ ἐτιμήμιω παρὰ Εὐφροσινίε, δόξαν μεγίςω ἔχοντος· ὃς καὶ ἐδόκε εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέδαι. Τὼ δὲ κατὰ Χριςὸν ἰατρικὼ τέχνω καὶ πίςιν, παρὰ Ἑρμολάε τᾶ πρεσβυτέρε μανθάνε. Δί ἧς παῖδα τινὰ ἀτὸ ἐχίδνης πληγεύτα, νεκρὸν κέμενον παρὰ τὼ ὁδὸν ζανέςησεν, ἐτικαλεσάμεν τὸν Χριςόν. Βαττίζεται ἂν παρὰ Ἑρμολάε τᾶ πρεσβυτέρε, ᾗ χαραγωγᾶται πρὸς τὼ εἰς Χριςὸν Πίςιν. Ὁ δὲ τρίτος τῆς μαρτυρίας αὐτᾶ γέγονεν ὅτω. Τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτᾶ. Ἐρωτηθεὶς ἂν παρὰ τᾶ Βασιλέως, τίς αὐτῷ θερατέας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων ἔτε, (τᾶτο γὰ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐτικαλεσάμεν τὸν Χριςόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιςεύειν. Ἀλλ' ἐπὶ ἐπὶ μὲ δ' ὗς τὼ κεφαλὼ ἀτετμήθη. Ὁ δὲ Παντολέων ἦχθη πρὸς τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑτοχέσει, μήτε ἀπειλαῖς ἀτὸ τῆς εἰς Χριςὸν Πίσεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπαῖσι φλέγεται. Ἐμφανιθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἑρμολάε τᾶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρεσβυτέρυ, θαῤῥῶν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τῦ μολύβδυ, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐις ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε σωθησελθεῖν μετ' αὐτῦ. Διαμένας ἂν ἐκ παύτων ἀβλαβὴς, θηρίοις ἐκδίδοται. Ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθεὶς, δεσμᾶται τροχῷ καθηλωθεύτι μαχαίραις, καὶ ἀφεθεύτι ὑψόθεν κτ' πρανῦς. Εἶτα δεξάμενος τιὼ διὰ ξίφυς ἀτόφασιν, ἠύξατο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἰωίεχθη αὐτῷ, αὐτὶ Παντολέοντος, καλῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα· Πληρυμυίης δὲ τῆς ἀϊχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτάναντος τῦ Δημίυ τιὼ χεῖρα, ἀτεγράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐπάκη ὡσεὶ κηρός· Ἔτι δὲ τῷ τοιύτῳ θαύματι, ἐτίσθησαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἑκυσίως τὸν αὐχένα προτάνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλιώ. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῦ σωάξις ἐν τῇ αὐτῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ὡ/δὴ ζ'. Εἰκόν· χρυσῆς.

Ὁμίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν λιμιὼ παιδίος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Παναοίδιμε, χαμαζομένοις γεγένησαι· φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τῷ βίῳ· ὃς καὶ μέλταν ἐδίδαξας· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσαι νιῦ Μακαριώτατε, ἀτολαβόντι τὸν τερσόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλτίδασε· τιὼ αἰτοκαμούλιω τοῖς τίσι, τῷ Κυρίῳ κραυγάζοσιν· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Τίων ψυχαὶ, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορδτιώσε Μακάριε. ξίφει γὰρ τιμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδᾶς ἀγαλλόμενος· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός. Θεῖον.

Ὁμφαία τὸ τρὶν, ἐκ τῦ ξύλυ τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρήσασα, νιῦ γρεφομένη ὑποδέχεται, τὰς σημαινθείσας τῷ Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλάρας τῦ Υἱῦσε προελθόντι Παναίμωμε· Ἀλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡ/δὴ ἡ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῦ πυρός.

Ὁ τερπόξιον τῆς σῆς, ἀφύας ψυχικιὼ ἀμβλυωτίαν, τῦ Πατρὸς θεραπεία, ἀποδιδῦσα τὸ φῶς, τοῖς τίσι Παμμάκαρ προσρέχυσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγῦσα.

Ὑπὲρ Χριστῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωιὼ διεβιβάσθης· καὶ Θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἡτοιμασὼ ἀτοβαλὼν, καὶ δανιὼ τῇ Σοφισῶν ἀδολεχίαν, τῇ Χριστῦ ἐπικλήσα, τῇ ἐτωδιώων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνας ἰώμενος, τὸς ὑπερυψῦντας Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θανασίας διαυγῆ, ἐτισάμεθα τηγιώ σε Θεοτόκε· ὡς τεκῦσαν τὸν Λόγον, τῦ ἀθανάτυ Πατρὸς, τὸν παύτας θανάτυ λυτρύμενον, τὸς ὑπερυψῦντας αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ὠ/δὴ θ'. Ἀνάρχυ Γεννήτορ.

Ἐπέσης γηθόμενος πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔχατον· ἔνθα καταστεφώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβὼν, ὅπως ἠξιώθης, σωιὼν τῷ Δεσπότῃ σε, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Φέσεως ἔτυχες, καὶ πόθυ σε πληρώσεως, συναζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστῦ κενωθεύτι, καὶ δι' αὐτὸν, Παμμάκαρ χυθεύτι· ταῖς δὲ χαίρων ἔληφας, τὰς στεφάνυς τῷ ἀγώνυσε.

Εόντων τὰ χάσματα, καὶ τῷ θηρῶν τὰ σώματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τιὼ ἀρετιώ, καὶ ἄλογος φύσις. διόσε Παναθρόησε, σωθελθόντες μακαρίζομεν.

Λυσίαν χαρησότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρύμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσα, σὲ παραχὼν, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὐδιον, καὶ Προστάτιω καὶ συλλήπτορα. Θεοτοκίον.

Ὡς τόκος Παναίμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν ἐραύιον, ἐν γαστρὶ συλλαβῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας· τὸν τιὼ ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς ὡς Θεὸν, αὐτὸν ὑμνοῦσι· καὶ σὲ τὴν Πανύμνητον Θεοτόκον καταγγέλλυσι.

Ἑξαποσιλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παντελεήμον Πάνσοφε, τῇ σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῇ θείων Μαρτύρων· ἐρανόθεν τὰς χάρις,

τῷ Βασιλεῖ πρυτάνδσον, καὶ ἁρμόδιον τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν Ἅγιε σωτῆρ ἐμῶν. μετὰ τῆς Θεομήτορος, πρέσβδε ὑπὲρ πάντων. Δίς.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τῆ παραδόξε Θαύματος.

Θέλον Θεῷ μιμούμενος, Παντελεήμων σαφῶς, ἀνομάσθης καταλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γὰρ, ἠλέας ἅπασας, διπλῶς παρέχων, τέτοις τὴν ἴασιν. τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν εὔδοξε καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστῷ Παυάλβιε. Δίς.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεήμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδάχθης Ἰατρὸς ἕτοιμος· λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος τοὺς σοὶ προσρέχοντας. Ἄλλη Θεόφρον τῷ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, ἀθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν ἀπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι· καὶ τοὺς ὁρῶντας, Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν· ἀνθεῖ νεότητος, πρεσβυτέρων σωφρόνως, πίστει καὶ χάριτι καταλαμπόμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίε.

Ἡμέρον ἔξέλαμψε, τῷ Ἀθλοφόρῳ ἡ μνήμη. δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς ἀφραυθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταγέψωμεν. τὸν γὰρ αἴρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀτόπους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ Λιμενὶ τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ Ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. τοῦ Ἀποστόλου, ὁμοίως καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ κς'. τοῦ Ὀκτωβρίε Μηνὸς, τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κή.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχώρε, καὶ Νικάνορος. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους. Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'.

Τῆ Ἁγίε Μάρτυρος Καλλινίκε· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα, καὶ εἰς Ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Σύλα, καὶ Συλουανῆ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΛΑ'.

Τῆ Ἁγίε καὶ δικαίε Εὐδοκίμε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξ. προσόμοια, ἦχ. ά.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος εὗρες Εὐδόκιμε, δοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ Κόσμε ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωθεὶς, ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τῆ Ἡλίε ἀκτίνων, καὶ τῶν πίστεων, καταυγάσας τὰ συζήματα. Ὅμοιον.

Ἐλεήμων καρδία καὶ ἀσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης· γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστὴς, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα· τῶν ἐντολῶν τῆ Κυρίε ὁ πληρωτὴς, ἀφημάσθω νῦν Εὐδόκιμος. Ὅμοιον.

Ἡ καθαρᾶσε καρδίᾳ Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τῆ Κόσμε πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον· ὅθεν πίστεων καὶ πόνων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω ταναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἀντὸς Δικαίε μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται. μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, Θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔχες Σταυρὸν, καὶ κράτος· τελείδα ὁμοίσιον Πίστιν. διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Θτ. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε πρὸς οὐρανίας σκηνὰς, τηρῆ καὶ μετ' θάνατον, ἀδιαλώβητον τὸ σῶμά σε Ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, Μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολυσμὸς τῇ σάρκα. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ, Χριστῷ πρέσβδε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸν δὲ Κανόνα ζήτει εἰς Ὅσιον.

ΜΗΝ ΑΥΤΟΤΣΤΟΣ.

Ε᾽χων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ᾽. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια.

Εἰς τὴν ά. Τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Σολομονῆς.

Ἑωθινὸς εἰς τὸν, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμελον ξ. ς᾽. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ᾽. καὶ τῶν Ἁγίων γ᾽. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦχος δ᾽.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς τηλικοῦ ἁγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν Τίμιον ἀσπασώμεθα. καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ ταῦτα νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας· ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ῥᾴθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τῷ βίῳ τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλῃ τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὁλκάδα σωτήριον, τὸ Ξύλον τὸ Τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς· καὶ σιγήσει τὰ κύματα καὶ τὰ τυράννματα, καὶ ῥαγίσει τὰ πάθη, καὶ πρὸς ὅρμον ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσωμεν.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ Παναγίου, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα. προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῇ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψώμεθα φωταυγοῦς χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τύπῳ προπαγεύτα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Ἕτερα ξ. τῶν Ἁγίων, ἦχος ά.

Πανάδημοι Μάρτυρες.

Οὗ Νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, ζύλοις ἑταιρόμενον, ἡ τυραννὶς ὑπέσπασε· τίνι γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ ἀγενείαστοι, Νεανίαι καὶ Ὠμαίμονες, τῶν Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὸν νᾶν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ ἀσεβείσαντες, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσαις ἐν ἐλπίσι νοερέμενοι. ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυόμενοι, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ αὐτῶν Προπάτορος.

Τυχῆς γενναιότητι σεβάσμιοι, ἑαυτοὺς ὁπλίσαντες· καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν αὐτίπαλον, σαθερῶς ἐχώρουν, ἀσεβείας οὕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῴου τηρήσεως· ὁ Γερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, Νεανίαι, σὺν Μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα, ἦχος τοῦ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι, τῷ Τυράννῳ ἔλεγον· ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, ἐς Βασιλεὺς ὁ Θεὸς, παρ᾽ ὃν γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μὲν ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὁρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος. Πατρὶς δὲ ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ ἡ κραταιὰ καὶ ἀνόλεθρος. παννήχυρις δὲ, ἡ μετ᾽ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὅπερ πάλαι Μωϋσῆς. Ζήτει τῇ ιδ᾽. τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἀποστ. ξ. τῶν Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ᾽. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, οἱ πρὸ Νόμου Προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν δοξασμένων παρ᾽ ἡμῶν. ὅτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τίνι τίσιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν Προπάτορος Ἀβραάμ· καὶ μέχρι θανάτου, ἠγωνίσαντο δι᾽ εὐσέβειαν. εὐσεβῶς γὰρ πολιτευσάμενοι, καὶ ἐνόμως πολιαθλήσαντες, τίνι αἰσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδενὶ προτιμήσαντες τῶν παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴθησιν, σῶμα ἀτάλαον, καὶ ἁμοιβὰς τῶν ἀγγέλων τεθραμμένων. ὦ ῥίζης εὐσεβοῦς, ἐξ ἧς Τιμῆς ἐβλάστησατε Μακκαβαῖοι. ὦ Μητρὸς ἁγίας, τῆς τεξαμένης τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν ὑμᾶς Μακαβαῖοι, σὺν τῇ Μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ Ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι᾽ οὗ κεκοτιάκατε, τὰς τόνους τῶν καρτῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἱκεσίαν ποιήσαιτε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. τοιοῦ γὰρ ὅσα βάλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου. Ζήτει εἰς τὸν Σεπτέμβριον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Ταῖς ἀληγήτοις τῇ Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔταθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ τάσας ἡμῶν τὰς ὀδυνίας ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτήρια ξύλῳ. Καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Θεολόγου. οἱ Κανόνες, τῆς Ὑψωσεως ὁ ἕτερος, καὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν σταυρὸν ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Τοῦ τοῦ Κυρίου ζωηφόρου σήμερον, Σταυροῦ νοῒ καθαρῷ, καὶ ἀσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν. πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἁγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωταυγῆ αὔγλιν, ἀποτίμητα χάρητος. προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν ἀφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Ῥόπταται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος· καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ ταῖα ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τοῖς ἀλικλύτως προσκυνοῦσιν αὐτόν.

Ἄβδος ἐτύτε τῷ Σταυρῷ τὸ τρόταιον, θάλασσαν τέμνουσα· δι' ἣ ἡμᾶς τίσα, ἀτοντίσως πλέομεν, τὸ βίου ὕδωρ ἄσατον. καὶ τὰ ῥάμματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφάγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα. Θεοτ.

Τέσε Τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ τῷ νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν τετλήρωμαι; ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὸν γλυκὺ ἀχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Κανὼν τῆς Ἁγίων. Ὠδὴ α΄. ἦχος α΄.

Ἰδιόμελον ἐπινίκιον. Ἀνδρέου Κρήτης.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες· τῷ Χριστῷ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες ἀσεβῶς, προσβάλλατε αὐτῷ ἀεὶ, σφετίζεσθαι πάντας ἡμᾶς.

Τίς ἅδε; τίς ἦκουσεν οἵους ἀγῶνας, ἱερῶς ἐπεδέξαντο, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, οἱ Σολομῶνος Υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, καὶ φρονήματι;

Ἀλλήλους ὁπλίσαντες ὅπως ἐβόων· νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῴων ἐθῶν, οἱ Σολομῶνος τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι Παῖδες ἐπαί.

Ἴσχυσθη ὁ Τύραννος, ἰσχύσαν ἀνδρείως, ἠθέτησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιτόν. μηδεὶς οὖν ἔξω Ἀδελφοὶ, ἵστω τοῦ σκάμματος.

Μὴν ὦ Ἀντίοχε ὑπὲρ πατρῴων, ἐθῶν ὁ ἀγών ἐστιν, οἱ σοφοὶ ἀνέκραζον, ἐν τῷ καδίῳ γυμνοί. ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκείνομεν.

Ἁς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ καδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· ἡμῖν Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ τόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν τῶν ζωήν. Δόξα.

Ῥιάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μονάδι, Οὐσίαν ἄϊδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα, ἄναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Θεοτοκίον.

Ὃν βότρυν τὸν τέταρον ἐν τῇ Γαστρί σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐβλάστησας ἀφράντως. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἁπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τὸ ἐν αὐτῷ βεβλήσθαι, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῷ τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσκυνοῦμεν τίσα, ᾔξαισμένοι τιὼ σιὼ δωρεάν. ᾔξεσε ἡμᾶς ἐχθρὸς, παγίδων, καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε. Θεοτ.

Ἐνεκρωμοῦμαι τιὼ ζωιὼ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν τόκον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀναπράζουσα· οἴμοι Τέκνον τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκε;

Ἄλλος. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ σωφρονισθέντες, πάντες τὸν νόμον, παραγω-

δαγωγηθώτες, ὑτὸ Ἐλεαζάρ, νομίμως ἠθλήσατε· καὶ Ἀντιόχ τὰς βελὰς, πάσας ἐς γῆ κατετατήσατε.

Πεῦδε ἀνεβόων Τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, τοία ἄτερ θέλις, ϗ ὀργίζ πλέον· ἡμᾶς τοῖς δόγμασί σ, ἀδ' ὅλως ταθόμενοι, τὰς ϖ̃ βασάνων αἰκισμὰς, τόθῳ Θεῦ μᾶλλον αἱρόμεθα.

Μή τις ὑσεράτω σήμερον, τῦ καλῦ ἀγῶν· μή τις θηρᾶθήτω, ὑτὸ τῦ μανιώδυς· σοφός ἐσιν ὁ δράκων, ἀλλήλας παρώτρυνον, τῆς Σολομονῆς οἱ Υἱοί· μήτις ἡμῶν γεύηται βρῶμα αὐτῦ.

Δεῦτε οἱ τῦ νόμ φύλακες, ὁμῦ αἰκιοθῶμεν· δεῦτε ἀνδρωθῶμεν, οἱ παῖδες ἀνεβόων, ἀλλήλας ὀτρυόντες, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀσεβῶς, ἃς ϗ ἡμᾶς ζηλοτυπήσωμεν. Δοξα.

Μίαν οἱ τρεῖς δοξάσωμεν, τῦ Θεῦ ἀσίαν, μίαν Δεσποτέαν, μίαν Βασιλέαν· εὐθύντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, ϗ διαιρῦντες ἀσεβῶς ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποςάσεσι. Καὶ νυ. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ ὄρ. ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ ἧς ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χρις ὁ πέτρα τῆς ζωῆς, ἐξ ὧν Υἱὸς Θεογεννήτωρ ἐκ σῦ.

Καταβασία. Ῥάβδ ἐς τύτον.

Κοντάκιον τῦ τιμίυ Σταυρῦ, ἦχος δ'.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Εἶτα.

Ἀκ. ἦχ πλ. Τὴν Σοφίαν ϗ Λόγον.

Ὑσεβῶς σωτραφέντες Παῖδες σοφοὶ, μαρτυρικῶς τῦ Τυράννυ τὰς ἀτελὰς, ἀνδρείως κατηχύσατε, ὡς τῦ νόμ ὑπέρμαχοι. ϗ τῦ Πατρὸς ἀκόλθοι, γενόμενοι Ἅγιοι, σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε. ὅθεν ϗ θανάτῳ, τὸν ἀρχαῖον ὄντως, ζωὴν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεθε, Μακκαβαῖοι ςερόψυχοι· πρεσβεύσατε Χρις τῷ Θεῷ, ϖ̃ πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. ϗ νῦν, ἦχος δ. β'.

Σταυρός σ Κύρι ἠγίασαι. ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτῦ σοὶ προσπίτωμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Σύμ ἰσχὺς Κύρι.

Κραταιά, σκέτη τε ϗ ἐπανόρθωσις, ϖ̃ ἀνθρώτων τὸ ἀκαταμάχητον, ὅτλον τῆς Πίσεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδὲ ὁρᾶται προκάμενος· ϗ ταύτων τὰς καρδίας, ϖ̃ τισῶς τροσόντων, ἁγιάζ φωτίζ ἐν χάριτι.

Ὧν ἀσεβῶν, φρυρὸς ὁ μέγας προκέμενος, ἐν τῷ μέσῳ, ταύτων Ὑπεραγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμι μέσον γῆς· ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελσίῳ θελήσασ, τὸν Κόσμον ἁγιάζ, τῇ αὐτῦ προσκυνήσ, ϗ διώκ δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ὅμας τὰς σὰς, Κύρι ὁ ἀσωμάδητος, μὴ φυλάξας, μέλλων καταλείνεθαι, ἵνα ἔρχ ἐξ Οὐρανῦ, κρῖναι ϖ̃ ἀνθρώτων, τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζωσοι· δωράμ τῦ Σταυρῦ σ, ἐτιρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Οὐρανὸς, τάσῃ τῇ γῇ σωλφράνεται. ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀτόλοι, ψυχαὶ Δικαίων τερίχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται, τὸ τάντας σῴζον θεώμενοι, προκέμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον Ξύλον, ϗ τισὰς ἁγιάζον ἐν χάριτι. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, Τέκνον ἐκ μήτρας σ ἔτεκον, ϗ ὁρῶσα ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐτατορῶ ϗ σ σωορῶ, ὕψος Μυσηίσ, ϗ βάθ τολλῶν κρημάτων σ, ἡ Παναγνος ἐβόα· ἰῷ φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέτων.

Ὑφράνθ Ἐλεάζαρ, ὁρῶν τὰς ἱερὰς, φοιτητάς σ σήμερον, ἀθλοῦντας ἀσεβῶς, ὑτὲρ τατρώων νομίμων τε τροσαγμάτων, ϗ Ἀντιόχ τῦ διώκτ τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Γάλλ Σολομονὴ, ὁρῶσα τὰς ἑτὰ, κλάδας σωακμάσαντας, τῦ νόμ τὰς καρτὰς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἄμεμτος Ἐκκλησία, τὰς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφ καθ' ἡμέραν ὡς Μήτηρ ἡμᾶς.

Κιρᾶτε Πατελάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τὰς τῦ νόμ φύλακας, ὁρῶντες ἀσεβῶς, ὑτεραθλῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας· ϗ διὰ τάντων αἰκισμῶν δοκιμαθέντας, μήτως ϖ̃ τατρώων ἐκςῶσιν ἐθῶν.

Ὁρθόσατε νομίμως, ὑτέρμαχοι ςερροὶ, ϗ σωεορτάσατε τοῖς Μάρτυσι Χρις· ὡς τρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑτὲρ νόμ, ϗ μετ' ἐκείνων ἀφημένοι ἐνόμως, τάσῃ τῇ Χρις Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς.

Δόξα.

Ρισάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν τισοὶ, ἀσιγήτοις γόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· ἡ ἐν μονάδι Τελαὶς συμπροσκυνεμένη, καὶ ἐν Τελάδι τρισὶ προσώτων ὑμνεμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκυνησις. Καὶ νυῦ. Θτ.

Ὑμνᾶμέν σε Παρθενέ, Θεόνυμφε σεμνὴ, ὡς Θεογεννήτειραν, καὶ ταχὺ τρισῶν. σὺ γὰρ τιὼ φύσιν ἀνέγκησας τὴν τεσσᾶσαν. καὶ τιὼ εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προάντα Θεὸν τῶ Ἀδάμ.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ω᾽δὴ έ. Ἰνατί με ἀτώσω.

Ἀλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. ὃ τῇ νυῦ προθέσα, πάντες τισοὶ ἀγαλλιῶμεν. ὡς δι᾽ ὃ τρισὶ καλῶν ἀπολαύοντες.

Θεραὶ γρατιώσε, πᾶσαι περιέπεσι Σταυρὲ παράγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σὺ προσψαύοντες χέλεσι σήμερον, ἀπαντλῶμεν τόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ ἄλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προπαγγύτα δοξάζοντες.

Ἧς ψυχῆς μὲ τὰ πάθη, ἴασαι τὰ λῳόνια εὔσπλαγχνε Κύριε· καὶ ὡς λατρὰ τιώμε, τὸ Τιμιὸ Σταυρὸ σε περίσωζε· ὃ τῇ δωναμέᾳ, τῶν ἐμποδῶν ἀποσοβῶται· καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθτ.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι᾽ ἀγαθότητα ἐκ σὸ Παναμωμε, ὑπὲρ νῶν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· οἴμοι Θεῖον Τέκνον, πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; προσκυνῶ σε τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ἄλλος. Τιὼ σιὼ ἀριώω.

Ηλώσωμεν φιλόλῳιστοι, τὸν Παῖδας τὸν ἑπτὰ, ὃς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῴῳ Νόμῳ, δι᾽ ἀσεβῆς θρησκείας.

Ἠ νόμιζε Ἀντίοχε, διῶκται τρισῶν, ὅτι σὲ τὸ τῦρ φοβήσει καιόμενον. πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· τοίνυν λοιπὸν ὃ βέλει, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Ομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλες οἱ γερροὶ, Μάρτυρες Χριστὸ, Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παραίψασθαι, τρισὶ μιαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβόων. Δόξα.

Ροάναρχε σιωάναρχε, ὁμόθρονε Τελαὶς, Πάτερ καὶ Τιὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μοναὶς Ἁγία Τελσυτόσατε, τὸς τρὶς Ἁδὰμ σῶζε, τὸς σὲ τισῶς ὑμνοῦντας. Καὶ νυῦ. Θτ.

Χρισὲ ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, ἀριώσον ἡμᾶς. σὲ γὸ δυσωπᾶ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σε, σιὼ τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρώων, καὶ τὸ Μωσέως νόμε. Καταβασία. Ὦ Τελσμακάριζον Ξύλον.

Ω᾽δὴ ς. Ἰλαόθητί μοι Σωτήρ.

Ταυρὸ ταγσίτος ἐν γῇ, δαιμόνων πτῶσις ἐγσίετο. ὃν νυῦ ὁρῶντες ἡμᾶς, εὐδόξως προκάμενον, καὶ καπασαίζόμενοι, τῆς τρισὶ συμπτώματων, ἁμαρτίας ἀνισάμεθα.

Μνῆντές σε τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον. ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τᾶχος ἄῤῥηκτον, νυῦ περιττυσόμεθα, ὡν ἀγαλλιάσε, καὶ δαιμόνων ἀπαλλαττόμεθα.

Εγάλα τᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τὸ Κυρίε Σταυρὸς, ὁρᾶται προκάμενος. προσέλθωμεν ἄνθρωτοι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι. Θτ.

Ησάεν ἡμᾶς Ἁγνὴ, κακίας τάσης ἐνίχυσον· καὶ φαύλων καὶ τονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυναμώσον, προσασία πάντων, τρισὶ ἀνθρώτων χρηματίζεσα.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτιν Ἰωνᾶν.

Σοφία τὸ Θεὸ, ᾠκοδόμησε Ναὸν, καὶ ὑπήρεσεν αὐτὸν, ἑπτὰ ςύλοις λογικοῖς, προγράφσα, τὸς Παῖδας τότες ὡς Νόμε φύλακας.

Σοφὴ Σολομονὴ, Τιὸς ἔτεκεν ἑπτά· ὃς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφὸς, καὶ ἔσεψεν, ἡ θεία χάρις, σερῤῥῶς ἀθλήσαντας.

Ἱ βραδυίας δικασὰ, πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τρισὶ δαιμόνων, ἡ ἑπτάκλονος σαρά; τιμώρζε, σωτήνως σφάττε, τοία ἃ θέλας λοιτόν.

Ροεμήθλησε Πατὴρ, σιωαθλῆσι καὶ Τιοί. δ᾽φραινέθω σιὼ ἡμῖν, καὶ ἡ Μήτηρ δικασὰ, καὶ γονοιτο, προαθήκη Τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Ἂν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορὸς, ἀνεβόα τολμηρῶς· Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἶσ, νικᾶν κἂν σῶα ἡμῶν. Δόξα.

Ὸν Πατέρα καὶ Τιὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν τισῶς, κραυγάζοντες· Τελαὶς Ἁγία, σῶζε τὸν Κόσμον σε.

Και γωῦ. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγκύησας Υἱόν, ὃν σὺκ ἔσχαρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἁγνὴ, μετὰ τόκον ὥσπερ ἦς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βέληται.

Καταβασία. Νοτίᾳ θηρός.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ ςύλοι οἱ ἑπτάμυθμοι, ϗ θεῖα φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι Πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιςοι Μάρτυρες· σωὶ αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σῳθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Γῆνα θερμῶς Σιὼν τὸν Θεόν σε, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν, ϗ τοὺς Υἱούς σε ἐλόγησεν. ὅτι ςρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία ϗ κρατιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέςηκαν· ὁμοῦ νίκης ςεφάνας ἁρπάσαι Σιὼν ἀπολαύσει, ϗ θείῳ θρόνῳ πελάζειν· ὑπὲρ τῆς ὅλης ἀπαύςως δεόμενοι, αὐτοῖς σῳθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας αὐτούς.

Μιᾷ Λύγους, ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. ϗ ἡ νὺξ ὥρας ια'.

Εἰς τὴν Πρώτην, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μακκαβαίων, ϗ Ἐλεαζάρου τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν, ϗ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Πρῶτος πρὸ Χρηςοῦ τῦρ ςέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως πρόσθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.
Πρώταθλον ἄθλῳ ϗ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τῷ Σολομονῷ, ᾧ πρὸ Χρηςοῦ τῦρ φλέγει.
Ἑξ ἑβδόμης τέμνουσι παίδων ἑπτάδα, Ἀθρέμβολα, τῦρ, ϗ τροχοὶ πρὸς ὀγδόῳ.
Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομονῷ ἑπτά τε Υἱας.

Ὅτι, Ἀντίοχος Υἱὸς Σελεύκου, τὸ πᾶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος ϗ ἀνδραποδισαμένου, ϗ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθη, ϗ ἀπογεύσασθαι ὑείων κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ Τυράννῳ, τῶν πατρῴων ἀντεχόμενοι νόμων, ὅ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, Διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου ϗ ἐξηγητὴς, ϗ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι. Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τὸ τίσω τὰς χεῖρας τύπτεται σφοδρῶς· ϗ ἐκ τῶν μυκτήρων δεύματα ϗ δυσώδεις χυμοὺς δεχόμενος, ϗ εἰς τῦρ ἐμβληθεὶς, ϗ ἐξαίμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα ϗ τὸν θάνατον, ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους παντὸς, ἐξέτνευσεν. Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαςος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου ἀρχθέντες, ϗ ἀθρεμβόλοις, ϗ τροχοῖς, ϗ καπετέλταις, ϗ πυρὶ, οἷς καθ' ἕνα αὐτῶν ὁ Τύραννος ἐξέπεμψεν, ἀγωνισάμενοι, ϗ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι· ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, ϗ κύριον τὸν λογισμὸν, ϗ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τὰς τῆς καρτερίας ςεφάνας ἀνεδύσαντο. Μεθ' ὧν ϗ ἡ αὐτῶν Μήτηρ Σολομονὴ, ἑτὰ τελεωθεῖσα τότε ἅδε, μὴ ὑπομείνασα χειρῶν ἀνθρωπίνων ἐπιβολὴν, τῇ ἑαυτῆς τυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέῤῥιψε· ϗ ὅπως τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὃν Χρόνων ἐτέκετο, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται· ϗ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε ϗ πνεύματος, ἤδη δὲ, τῷ θείῳ τότε Σταυρῷ καθαγιάζει ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν, ϗ προσκυνοῦμεν ϗ μεγαλυνόμεν, τὸν σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέχε ἡμῖν τοῖς δούλοις σε, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, ϗ φύλακα τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἡ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς. μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τῆς προσώπου σε, κατηχυμμένον· ἀλλ' οἰκτειρον, σῷσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ ὡς Ὑπεράγαθος.

Τύτε τὴν χάριν σε, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλῳ· ϗ γὰρ πικρίας κακῶν ἐῤῥύθμισεν, τῇ σῇ δυνάμει. διὸ ἡμᾶς γλύκαινον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν καπνύξει ψυχῆς.

Ὃσίως με τὸν σώσαντα, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἣ ςενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος· ϗ δὸς ὁδόν με ςενῆς κατελθόντα, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Ἄλλο. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σε.

Οἱ τοῦ πατρῴου νόμου ζηλωταὶ, οἱ σύμψυχοι, φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, εὖα Θεὸν πανδόσεβῶς ὁμολογοῦντες, τελοῦν ὑποσάσεσιν, ὁμοτοιοῦντες τῷ, ϗ διαιροῦντες δίσεβῶς.

Τί ἐτιμώρεις Τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαςῇ· εἷς Θεὸν ἡμᾶς ὁμολογοῦμεν, καὶ Πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαροφαγήσομεν φασὶν, ἢ θύσομεν, γόνυ δὲ κάμψομεν εἰς γῆν· εἷς Θεὸν ἡμᾶς ἀεὶ ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα· παρ' ὃν γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἀπάδομεν. Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα θεῖον μοναδικὴν μίαν οὐσίαν· ἣν τελείως ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζοντες. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Παναύμνητε· χαῖρε τῶν τεράτων ἡ Ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἡ Καλλονὴ, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης Ἄχραντε. σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία. Ἔννοον πρόσαγμα.

Ὠδὴ ἡ. Ἐπτπλασίως κάμινον.

Ζῆλῳ ποτὲ ἀνάλωσε, τοτὲ μὲν τὸ σιδήρεον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων τόρρωθεν, Σταυρὲ Παναγιάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιώμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεσημάνατο τόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ Παναγιάσμιε, ἐν ταῖς ἀλογίαις, Ἰακὼβ τραπώτατε. ἡμᾶς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστάκτῳ, προσερχόμεθα πάντες· καὶ ψάλλομεν πλησίως, ἀλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Εὐχαριστοῦντες πράξεσιν, εὐαρέστοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Παναγιάσθητε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ Θάκῳ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν τοὺς λαοὺς τοὺς πίστει, τὰ κέρατα ἵνα πίστει, καὶ ἀρρήτῳ βαθάκῳ, ὑμνῆται σε τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅμοφυῆ συναίναρχον, συναΐδιον σωθρονον, φύσιν μὲν ἀτρέπτῳ, διαιρετῷ τροσώποις δὲ, Πατέρα ἀγεύνητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων, τῷ Σταυρῷ πεπνυμένον, Υἱέ μου προάναρχε, τοῖς ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι· καὶ ταῖς μητρικαῖς, περιβάλλομαι ὀδυναις· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ὦ φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σοφίᾳ τοὺς Οὐρανούς.

Οἱ τῶν πατρῴων ἐθῶν νομοφύλακες, τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἕτεροι φωστῆρες ἐν Κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἄθλων ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτῆρες.

Οἱ τὸν Νόμον Θεοῦ ἀμφιβάλλοντες, τοὺς Ἀντιόχου βηλοὺς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῴους θεσμοὺς σωτηρήσαντες, ὡς ἕτεροι ἀστέρες ἐν Κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας λοιπὸν ἀτημώρησαν, τῇ αὐγῇ τῶν ἀρετῶν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς ἀσεβοῦς Σολομονῆς βλασφήματα, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεαζάρου τὰ θρέμματα, οἱ ἕτεροι φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τοῦ Νόμου λυχνίᾳ, σαφῶς ἐτερπέθησαν, ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ μοναδὶ φύσεως, τρισὶν ὑποστάσεσιν ὑμνουμένῃ ἀταύτως, ὑπὸ πάσης Κτίσεως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς ἐνδοξίας θησαύρισμα, τῆς τοῦ Υἱοῦ παρουσίας εὐαύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σεπτὸν ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τιμὴ ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπώσασα.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ θ'. Ἔξεστι ἐπὶ τούτῳ.

Τὰ σώτερα πάθη τιμῶν ἐμοὶ, σωτηρίῳ ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἦλθες τοτὲ, τόδε τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ· καὶ τιμῶν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος τοτίζόμενος καὶ χολὴν, ἡ τῶν ἀφροσυνὴ, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσὸν, φωταυγὴς ὥσπερ Ἥλιος πέφυκας, Θεὲ

Σταυρὲ, κἀμὲ μὲν τότῳ τερπνῶς· καὶ νοεραῖς Δωρήμεσι, ταύτητε κυκλέμενον φανερῶς· ἀκτῖσι δὲ τῆς Θεάς, δωρήμεως φωτίζων, τῆς Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χαμαζομενῶν ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ σήραγμα, δόξα Χριστῶ, θεῖος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν· τῷ Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῷ ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντων, προκείμενον ὁρῶντες, μετ' ἀλαβάας ἀσπαζόμεθα.

Νίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν· τὸ δὲ Σταυρῷ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς· τῇ τότε δυνάμει, οἰκτίρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα. Σταυροθεοτοκίον.

Θορᾶς σε δίχα τόκου ἐκ νηδύος, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε· καὶ τῶς φθορᾶς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ; καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ ταῖς χερσὶ σὺν τοῖς ποσὶν, ἠλέησιν ἀπανθρώπως; ἡ Παράνυμος ἐβόα. ὧν ἐπαξίως μεγαλυνόμεν.

Ἄλλος. Τῷ φωτοφόρον Νεφέλῃ.

Οἱ κατὰ Νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ Νόμου θανόντες, Ἐλεαζάρου φοιτηταὶ, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τῆ Μωσέως ζηλωταὶ, ἑλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνας, τί μέλλεις, τί δ' πράττεις, ἃ βουλῇ καθ' ἡμῶν;

Οἱ ταξιάρχαι τοῦ Νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες γερρῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν· ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ παραδόντες προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν.

Σ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἡ Σολομονὴ τοὺς Υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὁρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν ἄνωθεν· καὶμὲ πρόσθες τοῖς τέκνοις, ἕτερ ὅλως, ἔσαι χαίρουσα παρ' ἐχθρῶν.

Γυναικὸς ἀθλήσεως. ὦ γενναιότητος ἄκρας. ἡ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν Υἱῶν ὑπὲρ Νόμου, ἀφιερώσασα προθύμως ᾠδήσατο· καὶ δέδωκεν ἑαυτὴν τοῖς βασάνοις εἰς προσθήκην, τῶν θανάτων νοῦ Υἱῶν.

Οἱ τῆς σεπτῆς ἑβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίσαντες, εἶξαν τοσοῦτον, ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν· καὶ ἦρξαν τῆ τοῦ Νόμου λατρείᾳ, τοὺς ἐκείνου παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς αἱρέσεως τοῦ Νόμου, ὃς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιτε καλὸν, ἑαυτὸν προσωνείκας, τοῖς τῶν ἁγίων αἰκισμοῖς ἐνδόξως τιμήσωμεν, τρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ τάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι δωρούμενοι, τῇ μονῇ ἡμῶν ταύτῃ τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν. Δόξα.

Ὡς τὸν Πατέρα δοξάζω, ὡς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, ὡς τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἀΐδιον ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀτὲ τέκτας Παρθένε; τῶς ἐκμάζων σε τὸ γάλα; τῶς τὸ ἀτάραχος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς, Γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου; τῶς; ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός. Καταβασία. Μυσικὸς ἡ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἕκτος. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τοὺς θαυμασοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου Παῖδας καὶ Σολομονῆς. ὅτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος. καὶ τῇ τοῦ Νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο σεφανῖται. Εἶτα, Σταυρὸς ὁ φύλαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσωμεν, ᾠδ. ε'. καὶ ψάλλομεν ζ'. προσόμοια τοῦ Σταυροῦ. ἦχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μελῳδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ Παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· καὶ ταυτοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς δοσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα. ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ Ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ Ὕδατι, τοῦ

Δεσπότᾳ τῷ ὅλων τῷ ἐν τάφῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος. Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, μοναζόντων ἀγλάϊσμα, Ἱερέων καύχημα, καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε. διὸ προσκυνῶμέν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τῷ ἐν σοὶ προσταγέντος καὶ τὸ κράτος, τῷ δολίᾳ καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Ἕτερα ᾗ. Ἰδιόμελ. ἦχος α.

Πολύαθλε Μήτηρ, πρὸς ἀγῶνα συγκαλέσα, τοὺς οἰκείους Παῖδας ἔλεγε· τῇ Ἀβραμιαίᾳ τολμᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τὸ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέτεμπον τὴν νοθετοῦσαν, ἑταλλήλαις τιμωρίαις, τοὺς βασανους βλέποντες· ὧν ταῖς ἀρχαῖς, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Πᾶ ςύλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδραξαν τὸν τοῦ Νόμου πύργον, δι' ὧν ἐδόκησον Σωτὴρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς Υἱοὶ, ἐν ςαδίῳ ἀθλήσαντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· ἡμᾶς ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῴων Νόμων ἐγκαρτερῆμεν· ὁ χωρίσα δὲ ἡμᾶς, ὁ πῦρ, ὁ ξίφος, ὁ θῆρες, ὁ μάςιγες· ἀλλ' ὁμῶς τεθνηξόμεθα σοὶ μητρὶ γηραλαίᾳ, καὶ Διδασκάλῳ πατρί· ζῶντες καὶ συγχαίροντες, εἰς τοὺς ἀπελλήτους αἰῶνας. Δόξα, ἦχος ε'.

Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων, συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα τοῖς τοῦ ἀνδρείων. Τύραννος δὲ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός. διὸ δ' ἀρχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Συμμαχήσας Κύριε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοῦ τύπου τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ἐπιλέγοντες καὶ τὸ τροπάριον ἰδιόμελον ςιχηρὸν, ἦχος β'.

Σῶσον τοῦτο τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Μαρτύρων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λεοντίου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν Δεκεμβρίου κζ'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Ὁσίους.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων, τῶν ἐν Ἐφέσῳ. ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν ἀς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'.

Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾗ. Προεορτίας, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε σωσανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, ἀς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον· κἀκεῖ ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προαναρχου, διὰ νεφέλης φωταυγοῦς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτῷ τὴν γνησιότητα, τῆς ἀϊδίου Υἱότητος· καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψώμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν· καὶ τισῶς ἑτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας· ὅπως ἐτύχωμεν τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐτοφθέγμεν· καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποςόλων οἱ πρόκριτοι, μυςικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νοῒ τὴν κρύπτουσα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς ἀς τὴν αὐγὴν, καλῶς διατρέσωμεν, ὃν ὄρει προβλῦαι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριςοῦ, δόξαν ἀςράπτουσαν καταστράσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν Ἥλιον· καὶ τὸ τελοῦν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τόπῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτει ἀς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α.

Δεῦτε ἀναβῶμεν ἀς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ἀς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν ἀς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν ξ. ξί. προσόμοια, ἦχος β'.
Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Φέγγα τῷ ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ Ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θέαν, Κυρίε Μεταμόρφωσιν.

ξί. Σοί ἆσιν οἱ Οὐρανοί.

Γῆμα θεοτρεπὲς, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσαις, ὡς Ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

ξί. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Τ'σην τὴν ἐν Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀναίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσαις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὁ Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως· καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τελέᾳ σοῦ ἐντολῇ σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Χρισῷ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, τισοὶ καὶ βοήσωμεν· ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου ἀφροσιύης· ἄνεσιν ἆς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτῷ ἀναστράψαι τὴν ὡραιότητα.

Τὸ αὐτὸ καὶ ἆς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Προεόρτιον Κανών, ᾧ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡ Ἀλφάβητος.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς Οὐρανὲ ὑπὲρ Ἥλιον, καὶ γῆς ἀκτίσθητι ῥήματα ζῶντος Θεοῦ. τὴν ὑπόστασιν τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσας γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Ῥητὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τοῦ Θαβώρου, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν Ἥλιον δόξης λαμπρότησι.

Γνωσῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστὸς, τὴν δόξαν τὴν ἄῤῥητον δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβὼρ, τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν. γηθόμενοι σήμερον, πρεσπάσωμεν.

Καὶ τὸ Ἁγίῳ. ζήτα ἆς Μάρτυρα.

Ὠδὴ γ'. Τὸς σὸς ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς Κτίσεως ἁπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Ἓξ ὄρους ἐπάγεται ἀῤῥάψαι, τῆς δόξης ὁ Ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωσῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί. ᾧ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ὧς αἰῶνίως ἐκπληρῶσαι, τὰ ῥήματα πάρεσι Χριστός· ὥσπερ δεικνύων τράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν Πατρικὴν δόξαν ἀῤῥάπτουσαν.

Καθ. ἦχος πλ. α'. Τὸν σωτάναρχον Λόγον.

Ἐναντίων ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν πρὸ ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φασάμενος σαρκὸς, αἰκιζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, πρὸ οὐρανίων στρατιῶν, σωμόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε. διὸ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη, ἤγγικε τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνερχόμενος· ὃν τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλλαμψιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις συγγένηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἣν ἀσυγχύτως ἀῤῥάψας ἀμοιβόμενος, ἐβροτέαν μορφὴν ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας· καὶ θαυμάτων πλήθει, Κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας. Ἐξαστράπτουσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ἱερεὺς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν Ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους σου Δέσποτα· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ Ἡλίου, αὐγὴ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κηρύσσω γηθόμενος, τισῶς ἀκολουθήσωμεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύσας προκρίτους σωμεταγόμενος, οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ Ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Ἀμπρωίθητι σήμερον, ὁ Οὐρανὸς φαιδρότερον. ἄνεσιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀῤῥάψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυσή-

Μεγήθους δάκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβὼρ, λάμψας ὑπὲρ ἄγγελον τῷ προσώπῳ, τῷ δὲ φωτὶ τῷ ἱματίων αὐτοῦ, λάκωνας φαιδρῶς ὥσπερ χιὼν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Ὠδὴ ε'. Τὴν θέαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις διατρέχων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ζενίζων φρενὸς Χριστὸς Μαθητῶν, ἀράνιον ἐν γῇ σέλας ἥρπαγε, Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παρρησιῶν ἀρχηγός. ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρᾶται Θεός.

Ὁ Λύχνος φάναν νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τούτῳ φαύσει, τῆς θείκης ἀκρατῆς· ὃ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδάσωμεν, ἐν αὐγῇ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Κοντακ. ἦχος δ'. Ἐτεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ θέᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτέα ἅπασα, φύσις προλάμπει θείκως, ἐν διφροσύνῃ κραυγάζουσα· μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀναγόντι, τῇ Μαθητῶν ἐκλογῇ, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ καταπτάντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· ὁ Θεὸς ὁ λογητὸς εἶ.

Ὑπωθῆσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκὶ, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύας Σωτήρ· τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, ἃς μελλούσης δόξης τύπον.

Συναναβαίνομεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, σωτηρίαν φέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου Υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον. οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς ὁ λογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας διαγαγὼν.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ Παντάναξ λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου, ἣν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου; ταῖς θείκαις λαμπρότησι περιαστράψας αὐτούς; μεθ' ὧν, προεορτάζοντας τύπον, λάμπρυνον φωτίσας, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὕψος οὐρανίας πολιτείας, καὶ δόξης τῆς ἀϊδίου θέαν ἔλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως, λαμπρὰν πανήγυριν. ἐν ᾗ φῶς ἀστραπτόντων φαιδρύνας, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Χριστὸν τὸν Φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς, καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον Προοίμιον, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθών. καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτας, δόξης τῆς Πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Ὠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει Οὐρανὸς, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα, νῦν προαιθόμενος, Ἥλιον τὸν εὔδοξον, ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει σήμερον, ἡλιακὰς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἀρωνίᾳ αὐγῇ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ἄλλων ὁ Δαβὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ λέγων Υἱοῖς ἐν Θεοῖς; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἁγίων βαλαῖς, μέγας ὤφθης ἐν τοῖς περικύκλῳσι, φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θέας μορφῆς.

Λόγε Θεοῦ, Σοφία καὶ δυνάμις, καὶ χαρακτὴρ τοῦ Πατρός· ὦ Θεὲ νοούμενε, τισοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε· τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Ἑξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὁλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσῆ Ἠλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμεταχθῆν, θείκης ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῶμεν ἀπολαῦσαι, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν ὄρθ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων παγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προϋπαντὴν ποιοῦντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀστράψαντα.

Ξι. Σοί εἰσιν οἱ Οὐρανοί.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀτίωμεν, καὶ τὴν παμφαεσάτην, Μεταμόρφωσιν τίσει,

ὀψώμεθα Κυρίε· τὸν τίςῶς, προσκυνῶντες ϗ λέγοντες· σὺ Θεὸς μόνος ὑπάρχεις ὁ Σαρκωθεὶς, ϗ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

ℭ. Θαβὼρ ϗὶ Ἑρμών.

Ἐν τῇ ἐςὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφῶται, ὁ Χριςὸς συμπαρόντων, Μωσέως ϗ Ἠλία, ϗ τῶν αὐτῶ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, φωνῆς τοιᾶς δε λαλέσης, ὅτος ἐςὶν, ἀληθῶς, ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, ϗὶ νυν, ἦχος δ'. ά.

Νόμε ϗὶ Προφητῶν σε Χριςέ. Ζήτα εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς. ϗ Ἀνάλυσις.

Μωὶ τῷ αὐτῷ ς'.

Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τῶ Κυρίε, ϗ Θεῶ, ϗὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῶ Χριςῶ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι ἡ Μεταμόρφωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδεὶ τῶν Ἀναςασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ ταῦτα τῆς Ἑορτῆς. Ἑωθεράς ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, ξιλό. ὀκ ἔςι. μτ' δὲ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ℭ. ή. ϗ ψάλλομεν ℭ. ἰδιόμ. ἦχος δ'.

Κοσμᾶ Μοναχῶ

Πρὸ τῶ Σταυρῶσε Κύριε, ὄρος Οὐρανὸν ἐμιμῆτο, νεφέλη ὡς σκιωὴ ἐφωτλῶτο. σῶ μεταμορφωμένε, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρομένε, παρὼν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ, ϗὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες σωφανέσοι, ϗ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σε· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σε, μὴ βαλιάσωσι τὰ παθήματά σε· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σε ἔλε. Δίς.

Πρὸ τῶ Σταυρῶσε Κύριε, παραλαβὼν τὰς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δωσάμενος, καταυγάζων αὐτές. εὖθεν φιλανθρωτία, ἐκῆθεν ἐξεσία, δεῖξαι βελόμενος, τῆς ἀναςάσεως τὸν λαμπρότητα. ἧς ϗ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων ϗὶ φιλάνθρωτε. Δίς.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτὴρ, τὰς κορυφαίας ἔχων σὺν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαφέροντες, ϗ τῆς ἐνθέε δόξης ἀξιωθήσονται. συμβαλόντες δὲ τῷ Χριςῷ, Μωϋσῆς ϗ Ἠλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων ϗ νεκρῶν κυριεύει· ϗὶ ὁ πάλαι διὰ Νόμε, ϗ Προφητῶν λαλήσας, ὑπῆρχε Θεός· ᾧ ϗ φωνὴ τῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· αὐτῦ ἀκούετε, τὸν διὰ Σταυρῦ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντος, ϗ νεκροῖς δωρουμένε ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δίς.

Ὄρος τὸ τοπὶ ζοφῶδες ϗ κατηῶδες, νῦν τίμιον ϗ ἅγιον ἐςὶν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σε ἔςησαν Κύριε. πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον Μυςήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν, ἡ φιλανθρωτία σε Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ, Ἰωάννῃ, ϗ Ἰακώβῳ. Οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τῦ προσώπε σε μὴ φέροντες, ϗ τὴν λαμπρότητα τῆς χιτῶνος σε, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἳ ϗὶ τῇ ἐκςάσει σωεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες Μωϋσῆν ϗ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. ϗὶ φωνὴ ἐκ τῦ Πατρὸς, ἐμαρτύρει λέγουσα. ὅτος ἐςὶν ὁ Υἱός με ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ἐδόκησα, αὐτῦ ἀκούετε· ὅστις ϗ δωρεῖται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Δόξα. ϗ νυν. ἦχος δ'. β'. Ἀναστάσιμον.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάςασιν τὴν σὴν Χριςὲ ὁ Θεὸς, τότε παραλαμβάνεις τὰς τρεῖς σε Μαθητὰς Πέτρον, ϗ Ἰάκωβον, ϗ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. σῶ δὲ Σωτὴρ μεταμορφωμένε, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ Μαθηταί σε λόγε, ἔρριψαν ἑαυτὸς ἐν τῇ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι δικπόνων φόβῳ, ϗ τρόμῳ· Οὐρανοὶ ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος, Προκείμ. τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ Ἀναγν.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος, ϗ ςῆθι ἐκῆ, ϗ δώσω σοι τὰ τυξία τὰ λίθινα, τὸν Νόμον ϗ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψα, νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναβὰς Μωϋσῆς, ϗ Ἰησοῦς ὁ παρεςηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῦ Θεῦ. Καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις εἶπον. ἡσυχάσατε αὐτῦ, ἕως ἂν ἐπιςρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς. ϗ ἰδὲ Ἀαρὼν, ϗὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν, ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσωρλιέθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, ϗ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρ· ϗ κατέβη ἡ δόξα τῦ Θεῦ ἐπὶ τὸ ὄρ τὸ Σινᾶ, ϗ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας. ϗ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Κεφ. ά. 3.

Μωϋσιῶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λγ'. 11. Ἐ'λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσιῶ ἐνώτιον ἐνωτίῳ, ὡς εἴτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς Υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον. σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν ἀποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωσῶ σε ἵδωσε. ὅπως ἂν εὑρήκω χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τοῦτο. Καὶ λέγει, αὐτὸς προπορεύσομαί σοι, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μετ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ τῶς γνωσθήσεται ἔτι ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορεύσῃ μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς εἰσιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσιῶ· καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἶπας, ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν; Καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσας τῷ ὀνόματί μου Κύριον ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ· καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν, οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. Οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Κεφ. λδ. 4. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τῷ πρωΐ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ Μωϋσῆς, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ ἀποβλέψας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ'. 3. Ἐ'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἠλιοὺ εἰς Βηρσαβεὲ, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα. καὶ ἀφῆκε τὸ Παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ἀρκεύθου· Καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν· Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· ἔξελθόν, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου. οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα σεισμός· οὐκ ἐν τῷ σεισμῷ Κύριος. καὶ μετὰ τὸν σεισμὸν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· Καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιοὺ, ἐτεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ, καὶ εἶπε, τί σὺ ὧδε Ἠλιοὺ; καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσας τῷ ὀνόματί μου Κύριον ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ· καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν, οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. Οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι

Ὁ αὐτός.

Ὁ Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σε, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος· κατάπεμψον καὶ ἡμῖν, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως· καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σε, ὡς μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος. Ὁ αὐτός.

Ὁ πρόπυλον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολάων· καὶ πρὶν τὸ Σταυρῷ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς Οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι. τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀναγαγὼν κατ' ἰδίαν· καὶ μικρὸν ὑποκρύψας, τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῇ ἀπρέπειαν· καὶ ταύτην ὐχ ὁλόκληρον. τὸ μὲν, πληροφορῶν αὐτοὺς, ἅμα καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδυνάντο χωρεῖν, τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἐμέγκατο, ἀναλόγως μαρτυρήσοντας αὐτῷ τὴν Θεότητα. καὶ ὅτι αὐτός ἐστι, τὸ ἀληθινὸν τῆς Πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη καθάπερ σκηνὴ περιέσχεν αὐτοὺς, καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς νεφέλης ἠχητικῶς, προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὃν ἀγαπητός μου· ὃν αἱρέσασθαι σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, εὖ τὸ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς κατάπεμψον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς Ὑπεράγαθος.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ Πνεύματι, τελείαν Ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁμοῦ καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, Ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος ἀρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε. μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τῷ σῷ φωτισμῷ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν ψ. ἀσπερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα, ἦχος α.

Πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων· ἐγώ εἰμι λέγων ὁ ὤν· σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβὼρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβόσαν οὐσίαν. καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παρασησάμενος, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς δόξης, προμηνύοντας τὴν εὔδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ψ. Σοί ᾄσιν οἱ Οὐρανοί.

Ἦν σὺν τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόῤῥωθεν πρὸς δόξαν συγκαλεῖται τὴν Κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. ἐν τόπῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σε τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας· μεταποιήσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος δόξαν τε, καὶ λαμπρότητα. διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ψ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Ὁ ἄχραντον τῆς σῆς φωταυγείας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, Ἄναρχε Χριστὲ, τὴν θέαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν. καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ Μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως· ὅτι σὺ ὑπάρχεις καὶ μετ' σάρκωσιν, Υἱὸς Μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β.

Μέτρῳ, καὶ Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον

μερον ὑπέδαξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, τιμὴ δόξαν τῆς Θεϊκῆς σε μορφῆς. ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σε, ἀςράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σε ὑπὲρ τὸν Ἥλιον· καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἄσεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδ' ὅλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. φωνῆς γὰρ ἦκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· οὗτός ἐςιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριςὲ ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σε τὴν δόξαν σε, καθὼς ἠδυήσαντο· λάμψοι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σε τὸ ἀΐδιον· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἑξάψ. καθ. ἦχ. δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτὴρ, ἐν τῇ δεξιρᾳ καὶ φωτιτῇ, τῆς σῆς ἐλλάμψεως δακνὺς, ἐπὶ τὸ ὄρος Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς, συνελάλησν σοι. καὶ τρεῖς τῶν Μαθητῶν, συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα, τὴν δόξαν σε, τῇ ἀςραπῇ σε ἔξέπηξαν· ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Εἰς τὴν β'. ἑξάψ. καθ. Ὅμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ. καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποςόλους τῆς δόξης σε κατεκάλυψεν. ὅθεν καὶ ἐκ γῆς ἐνατένιζον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τὸ πρόσωπόν σε, Ἄναρχε Σῶτερ, Χριςὲ ὁ Θεός. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ. ἦχ. δ'.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαςράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας σοι παρῆσαν. Νόμος καὶ Προφῆται γὰρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν. ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Δίς.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὰ ἀ. Ἀντίφωνον τὸ τετάρτο ἦχ. Προκεί. ἦχος δ'.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σε.

ξ. Σοί ἐσιν οἱ Οὐρανοί. Πᾶσα τὴν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαςράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς, καὶ Ἠλίας· οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἤμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἦσαν βεβαρυμένοι ὕπνῳ. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεςῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιςάτα, καλόν ἐσιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτοῖς. ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐσιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδέν, ὧν ἑωράκασιν.

Ὁ Ν'. καὶ τὸ ἰδιόμελον.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάςασιν. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Οἱ Κανόνες, ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ τῆς. εἰς ς'. Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Χριςὸς ἐν τῇ σκοτίᾳ σέλας ἄπλετον εἶδεος ἦκε.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντου ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τεμόντας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι. Δίς.

Ῥήμασι ζωῆς τοῖς φίλοις Χριςὸς, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη· ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαςράπτων ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι. Δίς.

Σχοινῷ τῶν ἐθνῶν καπήλευε φίλοι Μαθηταὶ, θαυμαθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν· ὅτι δίκτυα πληρώσετε, ὡς ὀφθήσομαι

λαμ-

λαμπρότερον, Ἡλίᾳ ἁρμα πυρὸς ἁρπάσαντι, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Δίς.

Ἡμέρον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβὼρ, λάμψας ἀμυδρῶς, Θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνωσε χαρακτῆρα. σελασφόρος δὲ, πληθύοντες θείας αὐγῆς, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερον Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβὼρ ἅδε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Χρὼν διοδεύσας.

Ὡσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρὸς, τιμὴ δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Δίς.

Ὡς τέτρα τῷ σώματι σκεπασθεὶς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Δίς.

Ὑπὲρ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ νομικὸν, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δὲ, νυνὶ ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος. Δίς.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὄξον δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀθετοῦντες περιεζώσαντο δυνάμιν. διὰ τοῦτο ἐσερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστὲ, τιμὴ ἀμαυρωθεῖσαν ἀμέψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐθεώργησας.

Τύλῳ τυρμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ ἀῤῥήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Ἀγγ. Οὐρανίας ἀϋλίδος.

Σκιάζουσα δόξα ἐν τῇ Σκιῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀῤῥήτου ἀναλήψεως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Υἱανῃλθέσοι Λόγε Μονογενὴς Ὑψίσε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τὸ ὄρος Θαβὼρ· καὶ συμπαρέσησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἠλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλῃ τῇ Θεότητι μίξας τιμὴ ἀνθρωπότητα, ἐν Ὑποστάσει σου· ἵνα ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἠλίας τε ἴδωσιν ἐν ὄρει Θαβώρ.

Καταβασία. Ῥάβδῳ ἐκ τύπου.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης ὁ Θεὸς, ἀναμέσον Ἠλιοῦ καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ, καὶ Πέτρῳ, καὶ Ἰωάννῃ. ὁ Πέτρος δὲ σωτὴρ ταῦτά σοι ἔλεγε· καλὸν ὧδε εἶναι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνὰς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἰσακήκοα τιμὴ ἔνδοξον Οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπέβης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὄρος ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν τῇ νεφέλῃ τυπικῇ καὶ γνόφῳ, καὶ ἐν θυέλλῃ ὤφθης ἐποχούμενος. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵνα τισώσῃ τιμὴ ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τιμὴ ἐπίβασιν θείας, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀῤῥήτως ἐξέλαμψας.

Ὑλαλοῦντες παρεσήκασαν, δυλοπρεπῶς σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ· οἷς ὡς τυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοπάτῃ αὔρᾳ προσωμίλησας. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀτεμωύουν τιμὴ ἔξοδον, τιμὴ ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβὼρ παρόντες, ὁ ἐν τυρὶ σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μεπάρσιος δίφρῳ ἐν τυρίνῳ Ἠλίας Χριστέ. Ἀλλ.

Κ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξετορεύοντο. Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τιμὴ βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν, σάρκα ὑπέδυξας, Δέσποτα μελφδοῦντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πεκρύβη ἀκτῖσι Θεότητος, αἰθητὸς Ἠλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἔδεσε μεταμορφούμενον Ἰησοῦμε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γὰρ μὴ φλέγον τιὼ ὕλιω τῶ σώματος, ὡράθης ἄϋλον· ὡς Μωσῆ καὶ Ἀτοξόλοις, ὤφθης Ἡλία τε, Δέσποτα, ἐς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Τῶ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῆσε Χριστὲ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτίσε, τὰς ὁδὰς ἡμῶν εὐθυνον.

Πρὸς ἐνωτίῳ σοι ὧραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ ἦν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστὲ, Ἥλιος ἔκτε μορφὶω βροτείαν, ὡς ἀμεῖψαι ηὐδόκησας.

Δὲ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἦρθ Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Θαβὼρ ἐνηχημένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγέλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφερεῦς αὐλὸς Θεότητος, φῶς παραγυμνῶσα τοῖς Ἀτοξόλοις, ἀτορρήτως ἐξέλαμψε.

Ἐ τὸ αἴδιον φέγγος, ἐν πατρῴᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταὶ, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστὲ, σοὶ ἀνεβόων· ἐν τῷ φωτίσε τὰς ὁδὰς ἡμῶν εὐθυνον. Ἄλλος. Γνα τί με ἀτῶσω.

Ἡπερέωσα γλῶσα, σὸ τὰ μεγαλεῖα ἐ δωὶαται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτε δεσπόζων παρέσησας, ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσιῶ καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρήσοντάς σε τιὼ Θεότητα.

Χερσὶν αἰοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σε, ἐν τῷ πλάσματι κάλλει ὑπέδειξας· ἐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἐ κατ' ὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Γυκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδαξας ἡμῖν Θεότητ, καταφλέγοντα μὲν ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα· ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσιῶ καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχας ἐξίσησας.

Καταβασία. Ὦ Τερασμακάριστον Ξύλον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἁμυδρόν τλέον, Ἡλίε φῶς τραγύτερον, ἐν Θαβὼρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Νελθὼν ἐν ὄρει, Θαβὼρ μετεμορφώθης Χριστὲ, καὶ τιὼ πλάνιω πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Ἐ Θεὸν ἐτέγνων οἱ εὔδοξοι Ἀτόξολοι, ἐν Θαβὼρ Χριστὲ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἔκλιναν. Ἄλλος. Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς μέγα καὶ φοβερὸν, ὡράθη θέαμα σήμερον. Οὐρανὸ ἀΐδητος, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήρανεν Ἠλι, τῆς δημιοσιώτης, νοητὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Θαβώρ.

Ἀπῆλθε μὲν ἡ σκιὰ, τὸ Νόμε ἐξαθενήσασα· ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδών σε τιὼ Θεότητα.

Στύλος ὁ τὸ πυρὸς, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον· ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τιὼ χάριν τὸ Πνεύματος, τιὼ ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλε ἐμφανέστατα.

Καταβασία. Νοτίε θηρὸς ἐν αὐλάγχνοις. Κοντάκιον, ἦχ βαρύς. Αὐτόμελον.

Πὶ τὸ ὄρος μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρεν οἱ Μαθηταί σε τιὼ δόξαν σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σαυρούμενον, τὸν μὲν Πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τὸ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκ.

Γέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γιὼ τιὼ ψυχιώ με λογισμοὶ, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψ θείας ἀναβάσεως. Προσδράμωμεν Πέτρῳ, καὶ τοῖς Ζεβεδαίε, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρ προφθάσωμεν· ἵνα ἴδωμεν σιὼ αὐτοῖς τιὼ δόξαν τὸ Θεὸ ἡμῶν· Φωνῆς δὲ ἀκόσωμεν, ἧς τερ ἄνωθεν ἤκεσαν, καὶ ἐκήρυξαν· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τὸ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μιιὶ τῷ αὐτῷ ς'. Ἡ Μεταμόρφωσις τὸ Κυρίε καὶ Θεὸ καὶ Σωτῆρ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστὸ. ϗ. Θαβὼρ ὑπὲρ τὰν γῆς ἐδοξάθη μέρ. Ἰδὸν Θεὸ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν. Μορφιὼ ἀνδρομείῳ καπὶ ἔκτιω Χριστὸς ἀμεῖψε.

Ἡ ἕκτη τὸ Αὐγύστε Μιιὸς, τιὼ ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τὸ Κυρίε καὶ Θεὸ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστὸ, ἡ ἁγία τὸ Θεὸ Ἐκκλησία τερχαρῶς ἑορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσίς ἐστιν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ

κεν-

κινδυνῶν ὁ Χριστὸς διηλέχθη πρὸς τὰς Μαθητὰς, καὶ τὸ θανάτου, καὶ τὸ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τινὰ ὄψιν αὐτῶν τὴν προφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ. Παραλαμβάνει δὲ τοὺς ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους ὡς ὑπερέχοντας. Ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι. ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δυνάσθαι τιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παραίγει, τοὺς ἐκ ὀρθοῦ ὑπονοίας τοὺς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γενομένους διορθούμενος. Ἐτοιδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον· ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν· διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον εὐτεύθεν ἴδωσι τοῦ δούλου, καὶ τοῦ Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς Βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐσχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ ἀνεβόησαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἴλατι θείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέλῃ Χριστὲ, καὶ αὐγῇσι ἡδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν ὄρει δοξασάμενα, Χριστὲ ἀνεβόησαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ σωθέντες Παῖδες οἱ Ζεβεδαίου, ὡς ἀπέτεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΑΛΛΟ. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἐν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ἀστράπτουσα βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν ἀπρόσιτον τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῇ ἀνήκουσα ἠκούθη· ὁ Ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ Πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσα ὁ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς ἠγατημένος, προϋπάρχων ἡμῖν ὡμίλησας ἀτρέπτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἕκτον πρόσαγμα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρτολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς ἀπαλλοῦ ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὔματι τοῦ ταῦ ὁ φέρων, τοσὸν ἀναβαίνοντος ὄρους ἐτέβης Θαβώρ. ἐν ᾧ Ἡλιοῦ μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, τοὺς Νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθεὶς ἀπορρήτως, Θαβὼρ τὸ ἄχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν Κτίσιν φαιδρύνων, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἑρμηνευτῶς ἑξῶντες, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας ἐν ὄρει Θαβὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα τρανῶς, ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῴᾳ ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελτον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Διὰ τῆς ἐν γνόφῳ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσωπον τότε ἐδοξάσθη Μωσῆς. Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται. φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκὼς, καταυγάζει τοὺς μέλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενοι, ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ πρωΐας ἔτι γῆς καταβάσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τὸν ὕμνον καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἄλλος. Ἑτεροπλασίως κάμινον.

Τ᾽Κηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον· καὶ ὡς ἀνθρωπίνης σεβόμεθα ὄψεως, ὁρᾶν τὸ προσώπου σου, τιμὴ αἰσχρὰν μὴ φέροντες, σὲ οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον· ἐν φόβῳ μελῳδοῦντες, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Βασιλεῖ πτέφυκας, Βασιλεῖς ὡραιότατος. καὶ τῷ παντοχῷ κυριεύοντων Κύριε. Δωρήσῃ μακαρίᾳ, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ, καταπλαγέντες ἐβόων· οἱ Παῖδες ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Οὐρανῷ δεσπόζοντι, καὶ τῆς Γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι· Χερσί σοι παρέσησαν, ἐν μὲν τῆς γῆς Ἀποστολοι· ὡς δὲ Οὐρανῷ δὲ, ὁ Θεσβίτης Ἠλίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, μελῳδοῦντες συμφώνως· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθυμοτόκοι μέρμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τοῦ Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνθρωτε· ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τιμὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν. ὅθεν καὶ ἐταξίωσε, τῆς σῆς Θεοφανείας, ἐμελῴδων τυχόντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδάχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε· σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Γυμνοὶ καμνῇ φωταχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῷ ἁπάντων προσεκυνήσαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνετέμνετο, θεόκτυτος βεβαιῶν τὸ θαῦμα. ὁ Πατὴρ γὰρ τῷ φωνῇ, ὅτος ἐστὶν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις, ἀνεβόα ὃν ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ τῷ Λόγῳ οἱ ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τὸ ἀρχετύπου, ὅτος ὑπάρχει, ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ, Λόγε Σοφία, καὶ βραχίων, δεξιά, Ὑψίστου Θεός· σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅτος ὁ Ὑψιστος ἐκών, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὸν Ἄναρχον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὸν ἀπόῤῥητον δι᾽ἑτέραν κατάβασιν. ὅτος ὁ Ὑψιστος, Θεὸς, ὀφθήσῃ ἐσὼς ἐν μέσῳ Θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσῆ συὶ Ἠλίᾳ τε, ἀῤῥήτως ἔλαμψας. διὸ πάντες σε Χερσὶ μεγαλύνομεν.

Εὐθέμοι τέθεσθε λαοὶ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπεράνιον· αὐλῶς ζῶμεν ἐν Πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοΐ, Θεότητα ἄϋλον Πατρὸς καὶ Πνεύματος, καὶ Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαραίτητον.

Θελξας τόθι με Χερσὶ, καὶ ἠλοίωσας τῷ θείῳ σε ἔρωτι. Ἀλλὰ καταφλεξον, τυρεῖ αὐλῳ τὰς ἁμαρτίας μου· καὶ ἐμπληθῆναι τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον· ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω Ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταβασία. Μυστικὸς ἁ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἑξαπτερυγίαν αὐτόμελον, εἰς γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς ἴδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγὸν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν ξι. δ'. καὶ ψάλλομεν ξι. τροσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ Πάθους, λαβὼν ὃς προέκρινας τοὺς Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δόξαι θελήσας τούτοις τιμὴ δόξαν σου· οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ Ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δωρεάν σου κατεπλάγησαν. ἀναβοῶντες σὺ τὸ ἄγαλμα, φῶς ὑπάρχεις Χερσὶ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς ὃ καὶ θέλων, σαρξ ὡράθης ἀναλλοίωτε. Δίς.

Ὁ Πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τοῦ Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς, καὶ Ἠλίας τε, σοὶ παρεστήκεισαν· νεκρῶν καὶ

ζών-

ζώντων σε Κύριον, δηλοτοιοῦντες, καὶ σὲ δοξάζοοτες τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν τολλὴν συγκαπάβασιν· δι' ἧς ἔσωσας Κόσμον, ἁμαρτίας ἀπολλύμενον.

Ἀρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβὼρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἀγαπητόν σε Υἱὸν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλωσε, ὡς ὁμόσπον καὶ ὁμόθρονον. ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε· μὴ οὖν ὃ ἐλάλει, ἀνεργέτα Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. Βύζαντος.

Ἀνέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

ς'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Κεφ. α'. 10.

Ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίτερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν· ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ Οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον· ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ιζ'. 1.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγείρεσθε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης σου προσώπου σου Κύριε πορευσώμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασώμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰ ἀδεύει, ὅτι παράδοσιν ἔχομεν ἐκ τῶν Ἁγίων Πατέρων, κατὰ τὸν σωτήριον ταύτην Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, ἐσθῆτα σαφυλᾶς, τὴν ἀλογίαν πρότερον παρὰ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δεχομένας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Τῶ Ἁγίω Ὁσιομάρτυρι Δομετίω. ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Ὁσιομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡ.

Τῶ Ἁγίω Αἰμιλιανῶ, Ἐπισκόπω Κυζίκου. ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τῶ Ἁγίω Ἀποστόλω Ματθία. ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Ἀπόστολον. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'.

Τῶ Ἁγίω Μάρτυρι καὶ Ἀρχιδιακόνω Λαυρεντίω. ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'.

Τῶ Ἁγίω Μάρτυρι Εὐτλω. ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Μάρτυρα. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου, καὶ Ἀνικήτου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶ Ὁσίω Μαξίμω τῶ Ὁμολογητῆ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ'. ἀποδίδοσθαι τῳ Ἑορτῳ. Τῳ Ἀκολουθίαν ζήτα εἰς Μάρτυρας, καὶ εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

Τῶ Ὁσίω Πατρὶ ἡμῶν Μαξίμω τῶ Ὁμολογητῆ. Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ ιβ'. διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐνταῦθα τῳ Ἑορτῳ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾳ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾳ. ἰδιόμ. τὰς δ'. τελευτὰς, δὲ τερεύοντες τὰ δύο. Δόξα, καὶ νῦν. Προτυπῶν τῳ Ἀναίσασιν. Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. ἰδιόμελ. τὰς γ'. πρώτας. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς· Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σωμήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΔ'.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶ Ἁγίω Προφήτου Μιχαίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾳ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾳ. προεορτια. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἑορτῳ ᾄσμα προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ᾄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Κιβωτὸς τε ἡ πάγχρυσος, ἑτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίζωον καὶ θείαν, μεθισαμένη λαμπρότητα.

Τ' Ποσόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, Πόλις τοῦ πάντων Δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἑτοίμως ἔχει, πρὸς τὰ κρείττω ἀκλεῶς, συγχορδίαν Βασίλεια, τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἧς τῇ θείᾳ κηδείᾳ ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, ὕμνον ᾠδὸν ἄσατε.

Τ' Ερίων ὁ σύλλογος, Βασιλῆς τε καὶ Ἄρχοντες, σὺν Παρθένων τάγμασι, νῦν προφθάσατε, ἅπας λαὸς τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀνατέμποντες ὁμοῦ. ἡ γὰρ πάντων Δεσπόζουσα, μέλλει ἄῤῥητον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισαμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τῶ Ἁγίω, ζήτα εἰς Προφήτην.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Τὴν τάνσετον σε Κοίμησιν. Ζήτα εἰς τὴν λιτὴν, εἰς τὴν Ἑορτήν.

Εἰς τὸν αι. αι. ἦχος β'. Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Θαύματος καινοῦ· ὦ τεραστίου ξένου. τῆς νεκρωσίμου τέξη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

αι. Ἀπεσχοινίσαντο.

Πᾶσα τὴν γηγενῶν, ἡ φύσις χορδίπω. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ὡς τοῦ Ἀδαὰμ θυγάτηρ, πρὸς Οὐρανὸν μεθίσαται.

αι. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ἀβέμοι κατανύξεως, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, κόσμως κυκλουμένην, καὶ ᾄδουσιν ᾠδὸν ἄξιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα. Ζήτα ἐμπροσθεν εἰς τὴν Ἑορτήν, εἰς τὴν Λιτήν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χάρας κροτοῦντες τισῶς, καὶ τόθω ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τὸ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐτησίων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν. εὐδόξως νῦν ὑμνοῦντες τισοὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ Προεόρτιος, καὶ τὸ Ἁγίω.

Ὁ Προεόρτιος, ὃν ἡ ἀκροστιχὶς Λίνῳ γεγηθὼς τῷ Θεῷ τὴν Μητέρα.

Ω᾽δὴ α΄. Ἦχος πλ. Α΄.

Σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α΄Σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταςήσαντι, τὴν αὐτοῦ κτ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Γ΄Να τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ καταπολαύῃς ὡραιότητος, τῆ Υἱῆσε Παρθενε, πρὸς αὐτὸν μεταςᾶσα ἀνέδραμες.

Ε΄κρωσιν τῶς ὑτέςης, ἡ τὸν νεκρωτὴν Α΄δε κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σὲ τὸν ζωὴν χαρισάμενον;

Ω΄Φθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἁμαρτίας Παρθενε. διὰ τῆτό σε τίςα δοξάζομεν.

Καὶ τὸ Ἁγίε τὸν Κανόνα, ζήτα εἰς Προφήτην. Ω᾽δὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ ζερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ μεταςάσει σε χαίρεσι, Μήτηρ Θεῦ, διὰ σὲ τυχόντα, παραδόξε σώσεως.

Χαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε πανύμνητε.

Γένοιτο παράδοξον, ὥσπερ ἡ κύησις ἄχραντε, σὸν ἀληθῶς, ὅτω καὶ ἡ θήκη, καὶ σεπτή σε μετάςασις.

Ῥθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, ὅσα Θεῦ, ἄχραντε Παρθενε, καθαρώτατον τέμενος.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀ΄ προεόρτια, τῆς μεταςάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραίξωμεν· χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανία· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, σῇ κοιμήσει ζωώσασα. διὸ καὶ μεταβαίνουσα μέμνησο, τῶ Κόσμῳ ἡ κεχαριτωμένη.

Ω᾽δὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θαύμβος εἶχε καὶ ἔκςασις, τὰς τῶ Λόγου μύσας ὁρῶντας ἄχραντε, σὲ νεκρὰν ὄσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ὦ Κηδείας, ὦ χάρμτος, ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως, ὧν προσῆγον οἱ Θεόφρονες, σὲ περιεζῶτες παμμακαρίςε.

Γῆ χωρίον ἄρύχωρον, γέγονας τῶ Λόγου, ὅθεν μετῆρέσε, πρὸς ἄρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν, καὶ αἰώνιον.

Ἣν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι. πάντων τέλος γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων κόρη τέξασα.

Ω᾽δὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τάφου σε κηρύττει πανάμωμε, τὴν ταφὴν σε, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς Οὐρανὸν νῦν μετάςασιν.

Μνήσατε Παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ Ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκε τὴν κοίμησιν.

Ἀνῆσαν ἀθανάτες, μετέβης πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε πανάμωμε.

Κύκλον θεολήπτων, ἀνδρῶν σε χορογασίαι. ἔξοδίοις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ω᾽δὴ ς΄. Τὴν δέησιν.

Οἶκος τὸν τῶ παντὸς σωτῆρα, ὁ χωρήσας μεταβαίνειν οἰκῆσαι, πρὸς Οὐρανὸς, Οὐρανὸς δεδαγμένος, Χερσὶ καὶ θρόνος, καὶ μέγα Παλάτιον, ἡ πάναγνος τεκοῦσα· ἧς τὴν θέαν ὑμνήσωμεν κοίμησιν.

Πόντοροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰτοῦσι ὡς ὑψητέται τῶ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες· Παρθένε, σὲ ἐτεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς Οὐρανὸν, ὃς ὡς τέκνα Υἱῆσε ἠυλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα τέλεα, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπὴ, καὶ προτόρθυσις ξένη; τί τὸ ὁρώμενον μέγα Μυςήριον; ἡ πάντων ἐςὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Λάλαζον Ἀποςόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἰῶνα, σὸν τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιτοῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέατα σκήνωμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σὸν τὴν θέαν πανάμωμε κοίμησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡ εὐδόξῳ μνήμῃ σε ἡ Οἰκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι τετοικιλμένη νοερῶς, ἐν Ἀφροσιὴ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθενε, Χερσιανῶν τὸ καύχημα.

Ο΄ Οἶκος.

Γῆν ἀφραινέσθω Οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα Κτίσις. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεσον μολεῖν. Πᾶσι σωτηρία ἐπιφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύσασα καὶ σκέπουσα. διὸ καὶ Ἀποςόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἅφνω ἁρπάσαι αὐτάς. ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων·

Χαῖρε θησαυρὲ τῶ Μώνα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθενε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ΝΟμως τῆς φύσεως λαθῶσα, τῇ κυήσασα τῷ ἀνθρωτίνῳ Νόμῳ, θνήσκας μόνη Ἀγνὴ ζωώσασα τὰς τάλαι, νενεκρωμένας ἀναστᾶντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σε.

ΕΝα κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σῶ τὸ σώματος, τῆς ψυχῆς δὲ τλήρης. τοταμὰς γὰρ ἡμῖν πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποταμία ῥεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

ΕΡῥθη τὸ σῶμα μεὺ τῶ τάφω, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ ὑμνολογία, σῶ Παρθενε ἀγνὴ, τυφλὰς φωταγωγῶσα, καὶ σῶ τὸ ἀσυμπάθητον, ὑπερφαίνουσα τλουσίως.

ΠΟμε καμνὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται σωτόδω ξενοπάτη. βίβλε ταύτης ζωῆς ἱκέτδε γραφιῦαι, τὰς τιὼ σεπτιῶ σε κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνῶντας.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

ΟΙ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σιὼ τῷ τυρὶ, καὶ τιὼ τλαίνιω, καταπατῶντες ὑπέψαλλον· ὑμνολογᾶτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΕΚ τῶ τεράτων ἐλθόντες οἱ τεράτων, φωταιδέςατοι ςύλοι, πρὸς τιὼ Σιὼν παρεγένοντο, τέρας βίε λαβῶσαν, κηδευσαίσε ἀναστᾶντε.

ΗΠερθλόντων ὰ θεῖα τᾶσα γλῶσα, ὸδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀναφθεγξαίσε ῥόματα. ἀσυγκρίτως γὰρ τούτων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

ΓΓαλλιάσθω ἡ Κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρόσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσυίλω ῥανάτωσαν, τῆς Παρθενε τιμῶσαι τὴν θεῖαν μετάσασιν.

ΔΕ ὁ θρόνος Κυρίε ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰς θρόνας, γῆθεν ὑψῶται τεθήσεσθαι, εἰς Βασίλεια θεῖα ἡ μόνη τανάμωμε.

Ὠδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

ΩΣ τάντων φαιδροτέρα, τῇ ἑτεραγνίων, τὰς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σε κοιμήσεως, τῇ σῶν χαρίτων τῷ φέγγε, φαίδρυνον φώτισον.

ΚΙρτήσατε καρδίαι, ταύτων δοσεβέντων, ἐν τῇ Κοιμήσε τῆς μόνης Θεοτόκε· τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβάᾳ ταύτης σωζόμενοι.

ΗΓῆ τανηγυρίζε, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν· ἀγαλλιῶνται δὲ τάντες οἱ δίκαιοι, ἐν τῇ κοιμήσε σε Κόρη ὑμνολογᾶντές σε.

ΦΙλάγαθε Παρθενε, ῥᾴον ἐπὶ τάντας, τὰ ἀγαθάσε ἐλέῃ, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν τανάγαθον Λόγον ἀτοκυήσασα.

Ἐξαποσαλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΣΟῦ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως, τιὼ μνήμιω τιὼ ὑπέρλαμπρον, τανηγυρίζοντες τόσθω, ᾠδὴν ὁδόμευ Θεοτόκε. σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἀναστᾶντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀταίρασα, ἐν δόξῃ σε καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερδίχα, ἐκδυτίσασε ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. τῆς Θεοτόκε, ζήτα ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸν ᾳ. Δόξα, καὶ νυῦ, ἦχος γ'. Δεῦτε ἄτανται τὰ τέρατα.

Τ'ταγε ἐμπροσθεν εἰς τιὼ Λιτιὼ τῆς Ἑορτῆς, καὶ λήσας.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ ΙΕ'.

Η Κοίμησις τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν ᾳ. δ'. καὶ ψάλλομεν ᾳ. προσόμοια, ἦχος β'.

Ποίοις ὀφημιῶν.

ΠΟίοις οἱ δσεβεῖς χάλεσι, μακαρίσωμεν τιὼ Θεοτόκον; τιὼ τιμιωτέραν τῆς Κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑτάρχεσαν, Χερουβὶμ καὶ τάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τῶ Βασιλέως τὸν ἀσάλδτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ ὕψιςος. τιὼ σωτηρίαν τῶ Κόσμε. καὶ θεῶ ἁγίασμα, τιὼ παρέχεσαν τοῖς τιςοῖς, ἐν τῇ θέᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος. Δις.

ΤΊνα τὰ φοβερὰ ᾄσματα, σὶ προσῆξάν σοι τότε Παρθενε; κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἑσάμενοι, τάντες οἱ τῶ Λόγε Ἀπόςολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· ἀταίρα, τῶ Βασιλέως τὸ Παλάτιον· ὑψῶται, ἡ κιβωτὸς τῶ ἁγιάσματος· τύλαι ἑταίρθητε ὄντως, τῶ Θεῶ ἡ τύλη ἐσελδσεται ἐν χαρᾷ, τῷ Κόσμῳ ἀταύσως αἰτεμένη τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΟία πνδματικὰ ᾄσματα, νυῦ προσάξωμεν σοὶ Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ κοιμήσασε, ἅτανται τὸν Κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοῆν τῶ Παντοκράτορος· καὶ τότῳ,

οἷά τερ Μήτηρ σωσαγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμάτων, δορυφορησάντων Ἀγνὴ, καὶ ψυχῶν δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρωνίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α.

Ἕπρετε τοῖς αὐτόπταις. Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. προσόμοια, ἦχος β.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Λαὸς τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ Πνεύματι.

ϛ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ἡ γῆ ἡ τῆ Θεῆ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν Παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

ϛ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ἤθροισαι ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων Κόσμε, κηδεῦσαί σε τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἔσπευσα ἀγαθὴ, ταῖς ἁγίαις σε χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σε ἆρον, τὸν φιλόψυχον πλάσιν, οἰκτειρῆσαι τὰς δούλας σε.

Εἰς δὲ τῷ μεγαλυνῶ, ξιλόγημεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. ἡ. καὶ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια, ἦχος α. Αὐτόμελον.

Τῆ παραδόξῳ θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημάτι τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς Οὐρανὸν, ὁ τάφος γίνεται. Δέφραινε Γεθσημανὴ, τῆς Θεοτόκε τὸ ἅγιον τέμενος. βοήσωμεν οἱ τιμοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι Ταξίαρχον· κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν Μυστηρίων Ἀγνή. τὸ ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς Οὐρανὸν, μετέστης σήμερον. ἡ δόξα σε ἁρπαστὴς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦν σὺν δοξάζουσι κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φοβερὰ Σεραφίμ. ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θέᾳ σε δόξῃ κοσμούμενοι· προαστίτεσι Βασιλεῦς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἰδιόμ. ἦχος α.

Θεαρχίῳ νάματι, ταύτοθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι, π.α. Καταλαβόντες τὸ ταναλαβόντων, καὶ ζωαρχικόν σε σκιρτῶς, ἐξέχως ἠπαίζοντο, β. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότῃ παραγενόμεναι. π.β. Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέσατον σῶμα προπέμπεσαι, τῇ θέᾳ κρατύμεναι. ὑπερκοσμίως δὲ προφχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις. ἰδὺ ἡ Παντάνασσα Θεότοκος παραγέγονε· γ. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτῃ ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τῆ ἀσπόρῳ φωτὸς Μητέρα· βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν, ᾧ αἰτενίζειν ἐκ ἰσχύομεν. δ. Καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον. ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν εὔνοιαν· πῆ. Διὸ Ἄγγελοντε Θεοτόκε, σὺν τῷ ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διαπαντὸς, τελεφορηθῆναι καὶ σωθῆναι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τῶν νοεραῖς σε, τῶν γὰρ σὸν προσασίαν κεκτήμεθα· α. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτα Σεπτεμβρίῳ ἡ. Εἰς τὸν Λιτὸν, ϛ. ἰδιόμ. ἦχος α.

Ἕπρετε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγε καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τῶν κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον ὅσον ἐπ' αὐτῇ Μυστήριον. ἵνα μὴ μόνον τῶν ἀπὸ γῆς τὸ Σωτῆρος ἀναίβασιν, θεάσονται, ἀλλὰ καὶ τῆς Τεκούσης αὐτὸν, τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. διόπερ πάντοθεν θέᾳ δυνάμει πεπληροφορημένοι, τῶν Σιὼν κατελάμβανον. καὶ πρὸς Οὐρανὸν, ἐπαγομένῳ προέπεμπον, τῶν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἵν' καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτοῖς προσκυνῆσαι, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β. Ἀναπαύσω.

Τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης

Κτίσεως τιμιωτέρα. ἡ δὶ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τῷ Παναγίαν παρατίθεται ψυχῷ. καὶ σοὶ αὐτῇ πληρῶται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἰωάννου.

Ἡ Παναμωμος Νύμφη, καὶ μήτηρ τῆς Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῷ προοικισθεῖσα εἰς ἑαυτὴν κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου εὐώσεως. σήμερον τῷ ἀχράντῳ ψυχῷ, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ᾧ ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται. καὶ πρὸς ζωὴν μεταπίθεται, ἡ ὄντως μήτηρ τῆς ζωῆς. ἡ λαμπρὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῷ πίστει, καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τῷ σεπτὴν μετάσασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν. ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τῷ ψυχῷ τῷ ἄμωμον ἐνατέθετο. ὅθεν τῇ ἁγίᾳ κοιμήσει αὐτῆς, ὁ Κόσμος ἀνεζωοποιήθη. καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζει φαιδρῶς.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλέορτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ Χορείαν σησώμεθα. δεῦτε καταστέψωμεν ἅπασι τῷ Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. σήμερον γὰρ Οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τῷ τεχαμένῳ τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον. καὶ ἡ τὸν πηγὸν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τῷ ἀλογίαν σολίζεται καὶ τὴν ἀπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σοὶ Ἀποστόλοις, πεμφθεῖσα ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισαμένῳ, τὴν τεκοῦσαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. ταύτης προσκυνήσωμεν αὐτῷ, δεόμενοι· συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν τιμῶν ἑορταζόντων, τῷ Παναγίαν σε Κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Λάσατε λαοὶ, τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ᾄσατε· σήμερον γὰρ τῷ ὁλόφωτον ψυχῷ αὐτῆς, εἰς τοὺς ἀχράντους παλάμας τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, ἀνέλαβε παρατίθησιν· ᾧ καὶ πρεσβεία ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, εἰρήνῃ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστ. αἱ. ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν. ἐξ ἧς ἀῤῥήτως προῆλθε σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός. κράζοντες καὶ λέγοντες· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστὴρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν· αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη· πρέσβευε ἀχράντε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

αἱ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τῷ.

Ἡν τάνσεπτόν σε Κοίμησιν Παναγία Παρθενε Ἁγνὴ, μετὰ Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. ὅτι μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ μετὰ ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμενα, μετὰ εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε τανύμνητε καὶ ἀπαρόγαμε.

αἱ. Ὦ μοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Λαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ᾄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· ἀπενεχθήσονται ἐν Εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, δι' ἧς ἡμᾶς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, εὐδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μεταπίθεται. ἣν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν· σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθενε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικῶς θεολογίας ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Οἰκονομίας Μυστήριον. καὶ τὸ ζωαρχικὸν καὶ θεοδόχον σε σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον τανύμνητε. ὑπερθεν δὲ, αἱ πανάγιαι καὶ πρεσβύπατοι τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον. ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν τὸν Οὐρανὸν καὶ γῆς ποιητήν. δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώ-

ρητον

ρητον καὶ Κύριον. διό περ καὶ ἡμᾶς τιὼ μνήμιμα σε ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμεί σοι Πανύμνητε· Χαιρε ἀμωμε τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος ά.

Ἐν τῇ γεννήσει τὼ παρθενίαν ἐφύλαξας. ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον ὁ κατέλιπες Θεοτόκε. μετέβης πρὸς τιὼ ζωιὼ, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς. καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ στιχηθεῖσα ξίλο.

Εἰς τιὼ ά. ξίλο. καὶ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον. μετέβησεν αὐτιὼ, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνδρὸς ἀσπόρως γεννηθείς. καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι Μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ Νύμφαι Χριστοῦ. βοῶσαι, χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια. Δίς.

Εἰς τιὼ β'. ξίλο. καὶ. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ὁ Παύτιμος χορὸς, τῷ σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμασίως, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σε τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε. οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τιὼ μεταστάσιν, τιὼ σιὼ σεπτῶς δόξημοῦντα. ἣν πίστει ἑορτάζομεν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. καὶ. ἦχος γ'.

Τιὼ ὡραιότητα.

Ἐν τῇ γεννήσει σε, σύλληψις ἄσπορος. ἐν τῇ Κοιμήσει σε, νέκρωσις ἄφθορος. θαῦμα ἐν θαύματι διτλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ Ἀπάναυδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυεῖσα; διὸ σιὼ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

ξά. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ζήτει Σεπτεμβρίῳ ἡ. Ο' Ν'.

καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ὅτε ἡ μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου Σκιρτᾶς πυτρετίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τιὼ κλίνιω, ἐώρων σε. καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκιρτᾷ, θάμβει συνείχοντο. ὁ δὲ Πέτρος σιὼ δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθενέ, ὁρῶσε τρανῶς ἡτλωμένιω ὑττίαν, τιὼ ζωιὼ τῷ ἁπάντων, καὶ καταλήτεμαι· ἐν ᾗ ἐσκιώσε, τῆς μελλόσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. ἀλλ' ὦ Ἄχραντε, ἱκέτδε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σε καὶ Θεὸν, τὸ σώζεσθαι τιὼ Πόλιν τε ἄτρωτον.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, ᾠδὴ ά. καὶ ὁ τέταρτος, ᾠδὴ ς'. ὕστερον δὲ πάλιν τὸς Εἱρμούς. ὁ Κανὼν τὸ Κυρίε Κοσμᾶ. ᾠδὴ ά. πρόοδος. Πανηγυρίζέτωσαν οἱ Θεόφρονες.

Ὠδὴ ά. ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ ἀκλεὴς Παρθενέ μνήμη σε, πάντας σωσηγάγετο, πρὸς ἀφροσιώιω τὰς τιχὰς, Ἀρχηγέτης Μαριὰμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ᾄδοντας Μονογενεῖ, εὐδόξως ὅτι δεδόξασαι.

Ἀμφετολεῖτο αὐλῶν τάξει, οὐρανοβάμον ἐν Σιὼν τὸ Θεῖον Σῶμά σε. ἄφνω δὲ συρρέσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέσησαν ἄρδιω. μεθ' ὧν Ἄχραντε, σὲ τιὼ σεπτιὼ, Παρθενέ μνήμιω δοξάζομεν.

Ἱκητικὰ μοὶ βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνὴ Θεὸν κυήσασα. ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν Ποιητιὼ σε καὶ Υἱὸν, ὑπὲρ φύσιν ὑτοκύτας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους. διὸ θνήσκουσα, σιὼ τῷ Υἱῷ ἐγέρη διαιωνίζουσα.

Ἕτερος Κανὼν Ἰωάννε τὸ Δαμασκιωῦ. Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τιὼ Κοίμησιν.

Παρθενίοι νεανίδες, σιὼ Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδιὼ τιὼ ἐξόδιον νιῶ ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν ἀρωίον, διαβιβάζεται.

Ξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ Οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, ἀρωίαι Παράγνε θεῖα σκιρτήματα· καὶ παρέσηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμοῦ, ὡς Νύμφη Παναμώμητε, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Δημιουργικὴ καὶ σωτηρικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκραίδαντον, τιὼ Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ. μόνος γὰρ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Παναμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀτόσολοι, τεφρικῇσι ἤττηντο χερσὶ, δόξῃ ἀταρράττουσαν, ὡς Θεοδόχον σκιῶς θεώμενοι.

Πέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τὸ αὐθάδες, τομὴ ἡ δίκη ἐτάξασα· τὸ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ Κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος· ἐν ᾗ ὁ Λόγος Σὰρξ ἐχρημάτισεν. Εἱρμὸς ἄλλος.

Οὓς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, τυμματικὸν στερέωτον· καὶ ἐν τῇ θέᾳ μνήμησε, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νητὸς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει καταλλήλων Ἀγνὴ, τὴν ἔξοδον διώυσας. τεκοῦσα δὲ τὸν ὄντως Ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θέαν καὶ ἀυτόσατον.

Ἡμῶν Θεολόγων ἐκ τεράτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὸν Σιὼν ἠτάγοντο, παυτοδυναμῴ νάματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ παρῇ λατρεύσοντες.

Ἡ Τάξις. ἦχος πλ. α.

Ἀκαμίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προσασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατυνόνται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ βάλα, λέγε καὶ τὰ κατ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὸν Ναβὶ σὸν Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς Θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον· μετέσησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνὰ πορφυρᾶς γεννηθείς. καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, Μητέρες καὶ Θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια.

ὨΙδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἣσας Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηνας, τὴν ἐκ Παρθένου σε Χριστέ. φέγγος ἀστραπῆς σε, ἃς φῶς ἐθνῶν ἐξελάμψεται, καὶ φωνᾶ σοι Ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Δεῦτε λαοὶ καὶ θαυμάσατε. τὸ Ὄρος γὰρ τὸ Ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, ἐν ἐπουρανίων μονῶν, ἐφύτευθεν αἴρεται. Οὐρανὸς ἐτίγαιος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος.

Ὢ τῆς αἴδιδος καὶ κρείττονος, ὁ θαυμάτης σε γέγονε, διαβατήριον Ἁγνὴ, ἐκ τῆς ἐτικήρε, πρὸς θέαν ὄντως καὶ ἄῤῥάδιον, μεθιστῶν σε Ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σε καὶ Κύριον.

Πήρθησαν τύλαι ἀραΐαι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς Παρθενίας αὐτοῦ μητρῶον καμήλιον. Χερουβὶμ ὑπῆξεσοι, ἐν ἀγαλλιάσει. Σεραφὶμ δὲ δοξάζουσε χαίροντα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἣν ἀνεξιχνίασον θέαν βλέπω, τὴν ἐκ τῆς Παρθένε σαρκώσεως, σοῦ τὸ Ὑψίστε, ὁ Προφήτης Ἀββακὰμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἅμβος ὢν θεάσασθαι τὸν ἀρανὸν, τὸ Παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον, τὸν κενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῇ μητρώᾳ σου Μῆτερ Θεοῦ, τὸ ἀρυχωρότατον Σῶμά σου, καὶ Θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων χρατιαὶ, ἱερωτάταις τερυξι, φόβῳ, καὶ χαρᾷ σωσεκάλυπτον.

Ἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης Καρτὸς, δι' οὗ Οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὼ ὑπέρη, ἐκουσίως ὡς θνητὸς· τῶς τὼ ταφὼ ἀρνήσεται, ἢ ἀταρογάμως Κυήσασα;

ὨΙδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ θεῖον καὶ ἄῤῥητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σε Χριστὲ διηγήσομαι. ἐξ αἰδίε γὰρ δόξης σωαΐδιον, καὶ ἀυτόσατον λάμψας ἀπαύγασμα· Παρθενικῆς ἀτὸ Γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας Ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀτοσόλων ὁ δημος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιὼν ἐκ τεράτων λατρεύσαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κόφῃ ἠθροίζετο· ἀφ' ἧς ὁ Ὕψιστος Θεὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσυνὴς ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ἁλτίγγων θεόλητοι Γλῶσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν ἀηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόων τὸν ἔξοδιον, ἐυηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι. χαίροις ἀκήρατε Πηγὴ, τῆς

τῆ Θεῶ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίᾳ τάντων Σαρκώσεως. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔξίςη τὰ σύμπαντα, ἐν τῆ σεπτῆ Κοιμήσαςθ. σὺ γὰρ Ἀπαρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέςης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύσα.

Κροτήτωσαν σάλπιγγες, τῆ Θεολόγων σήμερον. γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων, νῦν ἀφημάτω, περιηχάτω ἀὴρ, ἀπάρῳ λαμπόμενος φωτί. Ἄγγελοι ὑμνάτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Πᾶν σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξισάμενος Παρθένε· ἔκθημος ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεότητος καὶ ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Πῦλον τοντογενὲς, κητῶον ἐντόθιον πῦρ, τῆς τεκμήρου παθῆσι τί προσκόνισμα. ὃ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδακται. σεσωσμένος γὰρ ὡς ἐκ πρότέτοτο, ἀσινὴς ἐβόα· θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμεσοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ πῶ τίκτων Παρθένον, ὥσπερ ἐφύλαξεν, ὅπως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν ἀδιάφθορον καὶ συνεδόξασε, θάνατον μεταςάσα, γέρασοι ὥσπερ Υἱὸς, Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φανὸν Λυχνίαν, αὐλὲ πυρὸς θυμιατήριον, θάλος χρύσεον ἄνθρακος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε. ςάμνον, ῥάβδον τε, Πλάκα Θεόγραφον, Κιβωτὸν Ἁγίαν, τράπεζαν Λόγου ζωῆς, Παρθένε ὁ Τάκος σα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἦν θάλαν ταύτην, καὶ τάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάσωμεν.

Ἐκ σῆς ζωῆ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς Παρθενίας μὴ λύσασα. πῶς ὂν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόντεσα Σκηνώμα, τῆς θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ὡῆς ὑπάρξασα Τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας. διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν ζωὴν Τεκοῦσα τὴν ἐνυπόςατον.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἦν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προσασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος οὐ νέκρωσις, οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα πρὸς τὸν ζωὴν μετέςησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας Ἀπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Εἶχισόν με τὰς φρενάς Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τῶ Κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὸν Ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν τύργῳ ῥημάτων ἐνίχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με. σὺ γὰρ βοᾶς, τῆ αὐτάντων τιςῶς τὰς αἰτήσας πληρῶν. σὺ δόν μοι δώρησαι γλώττης προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίχυτον. πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ. ὁ μήτραν οἰκήσας Ἀπάρθενον.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ εἰ. Ἡ Σεβασμία Μετάςασις τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὃν θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτηρα Κόρην, Τὸν Κοσμοτλάρχου σαρκικῶς τεθνηκότος. Ζῆ ἀεὶ Θεομῆτορ, καὶν δεκάτῃ θαῦε τέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβὼν ἠυδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα. τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' Ἀγγέλου αὐτῆ τὴν ἀπὸ γῆς μετάςασιν γνωρίζων, ἡμρός φησι τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδεὶ ὂν ἐπὶ τότῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' ἀφροσυνῆς δέξαι τὸν λόγον· καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωήν. Καὶ δὴ τῶ τόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταςάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεσι, προσδεξομένη μετ' ἀσπάδος, (ἐώθη γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῶ ἀνιέσα, προσδέχεσθαι.) ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τῶν καὶ τότε γενέσθαι. Κλίνεσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δῶλα, τὸ προσῆκον σέβας τῆ Δεσποίνη ἀποτληρῶσι. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν, ὑποτρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀθέως ἐσέρθη ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριςήσασα τῶ Θεῶ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς Συγγενεῖς τε καὶ Γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. ἑτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ τάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐτοιμάζει. Δῆλα τοιῶ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς Οὐρανοὺς αὐτῆς

Με-

Μεταςάσεως . καὶ ἀς τίσιν τῆ βλεπομένων , τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδακνύει . Τὸ δὲ ἰῶ, Φοίνικ& κλάδ&. Αἱ δὲ μεπικληθεῖσαι γυναῖκες , τέπων ἀκέσασαι , θρηνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλεον , καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τὸ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀτορφανισθῶσι ταύτης ἱκέτευον . Ἡ δὲ ὐ μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ τάντα τὸν Κόσμον μεταςᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιῶτο. καὶ τὸ τολὺ τῆς λύπης ἀφῆρε τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τὰς περιεςώτας ἐλάλει. Εἶπα περὶ τῆ αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται, ὥς τε τὰς δύο πενιχρὰς χῆρας, ἀνὰ χιτῶν& λαβεῖν. αἵτινες σωτήθης αὐτῇ ἦσαν, καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο . Ταῦτα ὅπω διεξιόσης αὐτῆς , καὶ διαπτομένης , γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἦχος , καὶ πλέον ἐτισασία νεφελῶν , ἀπὸ τῆ τῦ Κόσμυ περάτων , τὰς Χριςὰς Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορ& φερομένων . Ἐν οἷς ἦσαν οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης , Ἱερόθεός τε ὁμῦ καὶ Τιμόθε&. Οἳ ἐπὰ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρεσίας , τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σὲ Δέσποινα, μένσαν ἐν τῷ Κόσμῳ , ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ Διδάσκαλον βλέποντες , παρεμυθούμεθα · νῦν δὲ τῶς οἴσομεν τὸ πάθ&; Ἐπὰ δὲ τῇ τῦ Υἱῦ καὶ Θεῦ σε βελῇ μεθίσασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια , χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομυμένοις . Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτὰς ἔβρεχον . Ἡ δὲ πρὸς αὐτάς · μὴ φίλοι καὶ Μαθηταὶ τῦ ἐμῦ Υἱῦ καὶ Θεῦ, μὴ τοῦθ& ἐργάσηθε τὴν ἐμὴν χαράν · ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ κηματίσω τῇ κλίνῃ , κηδέσατε . Τάτων ὅπω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσι&, τὸ σκεῦ& τῆς ἐκλογῆς · ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τὰς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε · καὶ ἀνοίξας αὐτῦ τὸ ςόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν . Χαῖρε λέγων · Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τῦ ἐμῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις . ὐ γὰρ καὶ τὸν Χριςὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν . Εἶπα σωτάσεται πᾶσιν ἡ Παρθέν&, ἀνατίττα ἐπὶ τῆς κλίνης, κημάτιζα τὸ παράλλαντον αὐτῆς ὡς ἠβελήθη σῶμα · ὑπὲρ συςάσεως Κόσμυ, καὶ ἀρμονικῆς, διαγωγῆς δεήσεις ποιῆται · ἀλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖς καὶ αὐτός . καὶ ὅπως ἐς χεῖρας τὸ ἑαυτῆς Υἱὸ καὶ Θεὸ τὸ Πνεῦμα ἀφήσι. Καὶ αὐτίκα τυφλοῖς τὰ ὄμματα ἐφωτίζοντο, κωφοῖς αἱ ἀκοαὶ διηνοίγοντο , χωλοῖς αἱ τῶν τοδῶν βάσεις ὑτεσηρίζοντο, καὶ παν ὁτιῦν τάθ&, καὶ νοσημάτων γένος δίχερῶς διελύετο. Ἐπὶ τέτοις ἄρχεται τῶν ᾠδίων ὕμνων ὁ Πέτρος, ἄρασιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποςόλων, οἱ μὲν τὸ κλινίδιον, οἱ δὲ προάγεσι μετ' λαμπάδων καὶ ὑμνῳδιῶν, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἄγγελοι ὑμνοῦντες ἠκόοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων Τάξεων τὸν ἀέρα ἐτλήρων. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τῦ ὄχλυ ἀνερεθίσαντες, τάθεσι παρᾶσαι τῷ κλίνῳ περιτρέψαι ἐς γῆν, ἐφ' ᾧ τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τὰς παλάμας ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἕνα δὲ αὐτῶν καὶ χερῶν ἀποζερᾶ ἀμφοτέρων , μανικώτερον ὁρμήσαντα, καὶ τὸ ἱερὸ ἐκεῖνο σκίμποδ& ἀναψάμενον. Ὃς καὶ παρὰ τῷ κλίνῳ τὰς αὐθάδας χεῖρας κοτάσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, καὶ ἀτηωρημένας ἀφῆς , ἔμενεν ἐλεεινὸν θέαμα. ἕως ὃ τισάσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχὼν, ἀπεκατέςη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι τισάσασι , μέρ&τι τῦ ταλὶς τῆς κλίνης ἐπιτεθῆ , τῷ ἴασιν ἐδωρήσατο . Οἱ δὲ Ἀποςόλοι καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν Σῶμα. καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένυσιν ἐν αὐτῷ , ὧν γινομένων ἀπαύςως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακόοντες . Ἐπὰ δὲ κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐς τῶν Ἀποςόλων ἀπολαφθεὶς τῆς κηδείας τῦ ζωαρχικῦ σώματος , τῇ τρίτῃ παραγένονεν ἡμέρᾳ, ἠθύμα σφόδρα καὶ σωνεχῶτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι , ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ Σωματόζολοι · ὥςε κοινῇ ψήφῳ εἵνεκα τῦ ἀπολαφθέντος Ἀποςόλυ τὸν τάφον ἠνοίξαν , ὅπω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ Παναγιον καὶ παάμωμον ἐκεῖνο σκηνῦ& . Καὶ

ἰδόντες ἔξέῃσαν. Εὗρον γὰρ αὐτὴν κενὸν τὸ Ἁγίε Σώματος, μόνῳ δὲ τῷ σινδόνα φέροντα· παραμύθιον μάνασαν τοῖς λυτᾶδαι μέλλουσι, καὶ τᾶσι τοῖς τιροῖς, καὶ τῆς Μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τε νεῶ ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφὲς τάφος, ὅπως ὁρᾶται καὶ προσκυνᾶται, σώματος μεύων κενὸς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Γ΄περδλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας. Ἧς ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, Θεὸς ἔρως ἀντιπατάξας· τὸ μὲν τῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα· Θεοτυπίζῳ λογικῇ, τῇ τῇ Οσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ αὐτιφθεγγόμενος, μυσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· ὁ δεδοξασμένος, τῇ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτύπτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ Θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν. ἀλλ' ὁ τότε Δεσπότης, τὴν Τεκοῦσαν αὐτὴν, τοῖς ὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νεῶ ἐσωκίσατο. σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος, τῇ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἐν κυμβάλοις χάλκεσιν ἀγνοῖς, μυσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν δίκῃ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθενε καὶ Ἁγνῆς, ἐν τῇ δεσπόσῃ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· ὁ δεδοξασμένος, τῇ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεόφρων ἤθροισαι λαός. τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ Σκεύωμα, ἐκ Σιὼν μεθίσταται πρὸς ὐράνιον δόμον· σὺν θα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνῇ ἀφράστε ἀγαλλιάσεως· καὶ ἐν δροσερᾷ βοώντων Χριστῷ· ὁ δεδοξασμένος, τῇ Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλο.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσῃ, οἱ Θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀταλλιῶ, ἀνδρείως ταπήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· Γ΄περύμνητε, ὁ τῇ Πατέρων Κύριε, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεανίσκοι καὶ Παρθενοι, τῆς Παρθενε τε καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, Πρεσβύται καὶ Ἄρχοντες, καὶ Βασιλῆς σὺν Κριταῖς, μελῳδήσατε· ὁ τῇ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἁλτισάτωσαν τῇ σάλπιγγι, τὸ Πνεύματος, ὄρη Οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτήσωσαν Θεοῦ Ἀτόσολοι. ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, Βασιλεύσασα σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πανίερος μετάσασις τῆς Θεάς σε, καὶ ἀκηράτε Μητρὸς, τὰ ὑτερόσμια, τῇ ἄνω Δυνάμεων ἤθροισε τάγματα, σωφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Λόγα δροσίζουσαν Οσίας, δυσεβᾶς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ ταυθωνὴς, ἔδειξε Παισί. ζωαρχικῷ πηγῷ ἀργάσατο τῷ Θεοτόκον, φθορὰν θανάτε καὶ ζωῷ, βλυζάνουσαν τοῖς μέλπουσι· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖτε, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑτεροψεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡμασιν ἄχοντο τῆς Θεάς, Κιβωτοῦ τοῦ ἁγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῇ Θεολέγων ἐν τῇ Σιών· τὸ νεῶ ἀταίρας Σκιωῇ, κραυγάζοντες, Θεοῦ τοὺς ζῶντος; μὴ διαλίτης ἐτοτταλεύσα, τοὺς τίσα μέλποντας· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖτε, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑτεροψεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῶς ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ Παναμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας σωματικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ, ὡς Μήτηρ ἔφησε, πρὸς τὸν τεχθέντα· ὃς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖτε, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑτεροψεῖτε. Εἱρμὸς ἄλλο.

Αἶδας δαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκε διεσώζετο· τότε μὲν τυτύπτε, νῦν δὲ ἐνεργοῦντε, τῷ Οἰκουμένῳ ἅπασαν ἤγαρε ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑτεροψεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἠν μνήμην σε Ἄχραντε Παρθενε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι καὶ Δυνάμεις τε, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑτεροψοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σε σαρκούμενος, ὅτος τὸ ταπείρον, Πνεῦμά σε δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὠφελέτης Υἱός. διό σε τὴν Παρθενον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑτεροψοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦ Τῶν ὑπὲρ σύνοιαν θαυμάτων, τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεομήτορος. τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδεξε Παράδεισον. ᾧ παρεζῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. Ὠδὴ θ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεοτόκον. Ὁ Εἱρμός.

Ἤ Ενίκλωται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθενίε Ἄχραντε. Παρθενεύει γὸ τόκος, καὶ ζωὴ προμνηςεύεται θάνατος. ἡ μὲν τόκον Παρθένος, καὶ μὲν θάνατον ζῶσα, σώζεις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σε.

Ἐξέστησαν Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, ἐν τῇ Σιὼν σκοτεύμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικεῖον ψυχὴν χειρίζόμενον. τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, Υἱοπρεπῶς προσεφώνει· δεῦρο Σεμνὴ, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σωδοξάσθητι.

Γενέσθαι χορὸς θεῖος Ἀποςόλων, τὸ Θεοδόχον Σῶμά σε, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· εἰς ἁρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζεις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σε.

Ἀλλο.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παναγνε. ὁρῶντες ἐξετλήττοντο· τῶς ἡ Παρθένος ἀταίρα, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Πᾶς γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδοχέμενος. πανηγυριζέτω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάσασιν τῆς Θεομήτορος. καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακάριςε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀπαρθένε.

Εὖτε ἐν Σιὼν, τῷ θεῷ καὶ τίονι ὄρει τῷ ζῶντος Θεῷ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἀνοτηριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῆς Ἁγίων Χορὸς μεπατίθησι.

Εὖτε οἱ τιμοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τῆς Θεομήτορος, καὶ περιττυξώμεθα, καρδίας χέλη, ὄμματα μέπωτα, ἀλικερνῶς προσάττοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυζάνοντα.

Ἔχε ταρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἔξοδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σε, καὶ θεᾷ ἐτισκίασον χάριτι. τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίςῳ λαῷ, τὴν ἀρετὴν, ἄφεσιν τοῖς μέλτεσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἑξαποσειλάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ἅ Πόσοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ με τὸ Σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ με, παράλαβέ με τὸ Πνεῦμα.

Εἰς τὰς Λιτάς, Πᾶσα πνοὴ, ἰσόμοιρον, ξ. δ'. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σε, Οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα. πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδήν σοι ἔξοδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ παντὸς ὅλων Δεσπόζοντος· Ἀπαρόγαμε, Παναγία Παρθενίε ἡ τὸ γόνος, παντὸς ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως. Δίς.

Ἐκ περάτων σωέδραμον, Ἀποςόλων οἱ πρόκριτοι, Θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· χαῖρε Ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σε συνάψασα.

Ἡ Ἣν ζωὴν ἡ Κυήσασα, πρὸς ζωὴν μετεβίβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σε τὴν ἀθάνατον· δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποςόλων Προφητῶν, καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεχομένη σε ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σε, τὴν ἀμώμητον Ψυχήν σε, Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀθανάτῳ σε Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τὸν Ἀποςόλους, αἰθερίως διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέσησαν τῷ Ἀχράντῳ σε Σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελῳδοῦντες ἀνεβόων· χαῖρε Κεχαριτωμένη, Παρθενίε Μήτηρ Ἀνύμφευτε. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. μεθ' ὧν, ὡς Υἱὸν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. τὸν δὲ Ἀποςολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίῳ κ'. Φιλ. 32.

Μαΐου

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ις'.

Η ΧΣ Ε'δέσης ἀναχομιδὴ τῆς ἀχαροτοιήτε Εἰκόνος τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ἥτοι τῆ Α'γίε Μανδηλίε· καὶ τῆ Α'γίε Μάρτυρ☩ Διομήδες.

Ε'ωθεράς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰςῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξί. προσόμοια τῆς Α'γίας Εἰκόνος, ἦχος β'. Π οίοις δ'φημιῶν.

ΠΟίοις οἱ γηγενᾶς ὄμμασιν, ἐτοψόμεθά σε τὴν Εἰκόνα; ἰὼ τὰ τῶν Α'γγέλων ςρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς ὀ δεδώληται, θείκῳ φωτὶ ἀςραπτομένην. ἀπαίρα γὰρ, ἀπὸ γῆς ἀπίσων σήμερον· καὶ πόλιν, πρὸς βασιλίδα καὶ λαὸν δ'σεβῆ, ἐτιθημεῖ θεόα νέ'σα· ἧς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπιφαίνονται βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετ' φόβε Χριςὲ καὶ πίςεως.

ΠΟίαις οἱ χοϊκοὶ ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνος σε Λόγε ταλαίπαις; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τῆ ἀναμαρτήτε Θεῦ ἡμῶν· οἱ ἐν μολυσμοῖς τῆ ἀπροσίτε. καλύπτε, τὰ Χερυβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· ὀ φέρει, τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σε· φόβῳ δηλόσαι Κτίσις. μὴ ὃν καταξίνης ἀναξίως σῆ τῇ μορφῇ, Χριςὲ τῇ φυσικῇ, ἀπαζομένες ἡμᾶς ἐκ πίσεως.

ΠΑ'λιν Δεσποτικῆς τάρεσι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα. ὁ γὰρ ἐν ὑψίσοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτῆ Εἰκόνος. ὁ ἄνω, τοῖς Χερυβὶμ ὢν ἀθεώρητος, ὁρᾶται, διὰ γραφῆς οἷς περ ὡμοίωται. Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθεὶς ἀῤῥήτως, καθ' ὁμοίωσιν τῇ αὐτῆ. ἰὼ πίςε καὶ πόθῳ, προσκυνῆντες ἁγιαζόμεθα.

Εἶτα τῆ Α'γίε γ'. καὶ ζήτα ταῦτα, καὶ τὴν λοιπὴν Α'κολεθίαν εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ε'ορτῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΖ'.

Τ ῆ Α'γίε Μάρτυρ☩ Μύρων☩.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰςῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξί. προσόμοια τῆς Ε'ορτῆς γ'. ἦχ☩ π. β'.

Τ ημέρ☩ ἀνέσης Χριςέ.

ΡΗμάτων τῆ σεπτῆ Γαβριὴλ, τὸ χαῖρέσοι βοῶμεν Α'γνὴ, μεμνημένοι. ἀλλ' ὦ Α'χράντε σεμνὴ, καὶ Μήτηρ τῆ Κυρίε, πρὸς τὸν μεταςᾶσα, μνέαν τοιῆ δ'φημνύντων σε.

ΗΑ'τερος Σοφία Θεῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑτὲρ νᾶν, Θεοτόκε, ᾠκοδόμησεν ἐκ σῆ, ἐν Πνεύματι Α'γίῳ· καὶ νικῶσε πρὸς αὐλες, σκιωὰς μετέθηκε Παναμνητε.

ΙΚέτης νικῶ προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τῆ τῶν Θεῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ ταυτοίων ταρασμῶν· ἀλλ' ὦ Θεογεννῆτορ, σωθῆσα τῷ Τίῷσε, Χριςιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Καὶ τῆ Α'γίε ζήτα εἰς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ε'ορτῆς. ἦχ☩ β'.

Η ΧΣ Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑτάρχουσα. Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν.

Α'τοχ. ἦχος β'. Ο ἶκ☩ τῆ Εὐφραθᾶ.

ΛΗμος ΧΣ Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς Α'γγέλοις, Μήτερ Θεῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον Σῶμά σε.

ξ. Α' νάςηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε.

ΛΕὖτε οἱ γηγενᾶς, ςησώμεθα χορέαν, ᾨδία βοῶντες, ἐπὶ τῇ μεταςάσει, τῆς Θεοτόκε σήμερον.

ξ. Ω' μοσε Κύρι☩ τῷ Δαβίδ.

ΩΜά σε τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Η Πανάμωμος Νύμφη. Ζήτα εἰς τὴν Λιτήν.

Ταῦτα ψάλλονται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ε'ορτῆς, ὡς μεθέορτα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή.

Τ ῶν Α'γίων Μαρτύρων Φλώρε, καὶ Λαύρε. ἡ Α'κολεθία τῆς Ε'ορτῆς. καὶ τῶν Α'γίων· ζήτα εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τ ῶν Α'γίων Μαρτύρων, Α'νδρέε τῆ Στρατηλάτε, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ διχιλίων τεσσαρακοσίων ἑνενηκοντα τριῶν. ἡ Α'κολεθία τῆς Ε'ορτῆς. καὶ τῶν Α'γίων· ζήτα εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

Τ ῆ Α'γίε Προφήτε Σαμουὴλ. ἡ Α'κολεθία τῆς Ε'ορτῆς. καὶ τῆ Α'γίε· ζήτα εἰς Προφήτην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κά.

Τ ῆ Α'γίε Α'ποςόλε Θαδδαίε. ζήτα τὴν Α'κολεθίαν εἰς Α'πόςολον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'.

Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Ἀγαθονίκης. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λάττης, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν. καὶ ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων εἰς Μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Λάττης. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή· καὶ ζήτα πάντα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ'.

Τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Μαθητῆ τῆ Ἁγίᾳ Ἰωάννε τῆ Θεολόγε. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε.

Ἡ ἐπάνοδος τῆ Λειψάνε τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλε Βαρθολομαίε· καὶ τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλε Τίτε. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλες.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανῆ, καὶ Ναταλίας. ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.
Εἰς τὰς κζ. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος· ζήτα τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.
Εἰς τὰς κη. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τῆ Αἰθίοπος. ζήτα εἰς Ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΘ'.

Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ τιμίᾳ ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννε.

Ἑσπέρας, μετὰ τῶν προοιμιακῶν Ψαλμῶν, στιχολογοῦμεν τὰ ἀ. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ. ἡ. καὶ ψάλλομεν ζ. ἰδιόμ. ἦχος δ'. β'.
Διαιρεῦντες αὐτά. Ἰωάννε Μοναχοῦ.

Τὰ Ἐνθλίων τελεσμένων, τῆ ἀνανδρεύτε Ἡρῴδε, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχησείδος, ἐπληρώθη ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκε. τῆ γὰρ Προδρόμε ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὧ συμποσίε μιαιφόνε, ἀνοσιουργήματος, καὶ μιαιφονίας πλήρες. ἀλλ' ἡμᾶς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Ἤρχησατο ἡ μαθήτρια τοῦ πανουργε διαβόλε, καὶ τὴν Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο. ὧ συμποσίε πλήρες αἱμάτων. ἄθε μὴ ὤμοσας Ἡρῴδη ἄνομε, ψεύδης ἔκυρσε· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ ἐπώρκησας. κρεῖττον γὰρ ψεύσαμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, ἢ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμε ἀποτεμεῖν. ἀλλ' ἡμᾶς τὸν Βαπτιστὴν ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Ὅτε ἔδασε τῷ Ἡρῴδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, ὁ ἔρωτα σαπρικὸν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θυμαίτῳ κατακεῖναι. ἐπεὶ ἔδασε τότε τὴν τάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικὶ, διὰ ὅρκον ὀρχήσεως, παραδῶναι σφαλερῶς. ὦ πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ ὁ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχίσεια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίε, ἐπὶ τίνακι βασάζουσα ταύτην; ἀλλ' ἡμᾶς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν παράττεται. ὦ ὄρχισμα δόλιον, καὶ πόθος μετὰ δόλε. ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρῴδης ἐπαράττετο. πρεσβεύας Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμε, τὴν εἰρήνην παράσχε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Δόξα, τὸ ἀ. Γενεθλίων τελεσμένων.
Καὶ νῦν, Θτ. Τίς μὴ μακαρίσαιε.
Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· παρακαλᾶτε, παρακαλᾶτε τὸν Λαόν με, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. Λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι εἰδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίε διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίε, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. Καὶ ἔσαι τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρες ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σε ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. Ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω

αὐτός.

αὐτὰς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμὰς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεον, καὶ δικαιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα. φωνὴν ἀφροσύνης ἀναγγέλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1.

ΤΑδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου μου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν μου ἔμπροσθέν μου. Καὶ ἥξει εἰς τὸν Ναὸν αὐτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων αὐτὸν ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει. καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηρούς, καὶ ἐπὶ τοὺς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. καὶ ὑμεῖς Υἱοὶ Ἰακώβ, οὐκ ἐκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τοῦ ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου, τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν Πατρὸς πρὸς Υἱὸν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Μὴ ἐλθὼν τα-

τάξει τὴν γῆν ἄρδην. λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7.

ΔΙκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Καταγηρᾷ δίκαιος ἀποθανὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς. Ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. ὅτι ῥᾳδίως Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους παιδεύει, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων· καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δεινοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος, Κεφ. ε'. 1.
κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες αὐτὸν, ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι, καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν ὃν ἔχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν Υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐτέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ Ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐπλήσθημεν τρίβοι, καὶ ἀπωλείας· καὶ ὡδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾗ λαλιὰ, ἦχος α'.

Γρηγορίου Πατριάρχου.

ΤΙ σε καλέσωμεν Προφήτην; Ἄγγελον; Ἀπόστολον; ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σὺ ἡ Κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ΤΗς ἀποτμηθείσης Κεφαλῆς τῷ Προδρόμῳ, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν. τοτὲ μὲν ἐπὶ τίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι, προχεούσης ἰάματα.

Ἡμέρου ἡ ἀποστυργότατος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς αὐτῆς ταυσελγῆ θυγατέρα, καὶ τοῦ τούτων

Προφητῶν Θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσημώσησο. τῇ γαρ ἐχθίστῃ Ἡρῴδου τελέντος συμπότου, τῇ ἑαυτῇ ἀθεμίτου γονεθλίσι, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκάσατο, τὴν θαυματόβρυτον τῆς Θεοκήρυκος τιμίαν Κεφαλήν· ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων, θυμελικῷ ὀρχήματι, δῆς αὐτῇ ἀντίμισθον ἀορκίας χάριν· ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύσης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεόσυγον μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος σηλιτεύειν. ἀλλ' ἐλέγχων ἔβοα· οὐκ ἔξεστί σοι λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. ὦ γενεθλίου προφητοκτόνε, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου. Ἡμᾶς δὲ ἀσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λαμπαδοῦντες ἑορτάσωμεν, ὡς ἐν ἀσήμῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξιλάσασθαι τῇ Τριάδι· τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τὸν ἐλέγχους ἐκφυγὼν ὁ Ἡρῴδης βουληθείς, τῇ Κεφαλῇ σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς. ἁ γαρ ἐτέγγω ὁ δίκαιος σηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτῇ. ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς Διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Θτ.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Γλυκύμελα, ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ Κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκτμηθείς σου τῇ Κάρᾳ, τὴν γῆν ἡγίασας. ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς τυφοῖς ἐτραύωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. ὡς παρεσηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾱ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τῇ Κεφαλῇ σου ἀπετμήθης, ὦ Παναγίου Ἰωάννη. ἤλεγξας Βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παῤῥησίᾳ ἀμέμπτῳ. διὸ θαυμάζεσί σε χοροὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζεσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σε καὶ ἡμᾶς, τὴν ἐτήσιον μνήμην πανευφρόσυνον. δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ σεφαώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

ᾱ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ὁ Ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος· ἐκ κοιλίας Μητρὸς, ὁ ἡγιασμένος εἰς ὑπηρεσίαν Κυρίου· σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τῇ Κάρᾳ ἀπετμήθη. καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤχμισε τῆς ἁμαρτίας τὴν φάλαγγα. καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ Βασιλέως ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι. διὸ παίγνιον αὐτῆς γυναικὸς, ἔτασε τὸν Ἡρῴδην ἀποτεμόντα τῇ Κεφαλῇ. καὶ διὰ τοῦτο, ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων ἀπήγγειλας καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σειρὰ τῶν ἁγίων. μετὰ τὴν ᾱ. ἁγίου. καὶ ἦχος πλ. α'.

Τὸν σειράναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως Νόμου καὶ Χάριτος, οἱ τύφοι σειρηλθόντες ἀνάθεμα ἠσώμεν, ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε· καὶ Ἡρῴδην ἐμφανῶς, σηλιτεύσας παῤῥησίως, τὴν Κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη. καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ τέλος. καὶ νῦν. Θτ. Ὅμοιον.

Τὸ ξένισμα θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι Ἁγνὴ Ἀπειρόγαμε. καταπλήττομαι τὸν νοῦν, καὶ ξένιζομαι τὸν λογισμὸν· ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ τὴν β'. ᾨδὴ. καὶ. ἦχ. δ'. ά.

Τὸν σωσάναρχον Λόγον.

Ὃν ἐκ μήτρας Προφήτῃ ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ γάρας φωνῆσαι τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα, ἐν ᾠδαῖς ἀυμνήσωμεν, τὸ Χριστὸ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον Ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣν ταχὺ αὐσον σκέπῃ καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δᾶξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καὶ. ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ τῆς γάρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαῤῥήξας γλώσσης Πατρὸς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐωσφόρον αὐγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίσην ἐκήρυξας, τὸν Ἀμνὸν τὰ αἴροντα, τὸ Κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλέα ἐλέγξας, τὴν εὔδοξον κάρασσε, ἀτετμήθης ἀοίδιμε, Ἰωάννη πανόλβιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι τόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Εἶτα. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τὸ τέταρτον. ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐξ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοήν. Ζήτα τῇ κδ'. τοῦ Φεβρουαρίου ἐκ τὸν Ὄρθρον. Ματθαίου. ἐκ φύλ. 358. ἑ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα ξι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιόμ. ἦχ. β'. Γενεθλίων τελουμένων. Ζήτα ἐκ τὸν Ἑσπερινόν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ὨΙδὴ ά. ἦχος πλ. Τὴν γὰν διοδεύσας.

Ὃν ἀπὸ νηδύος γαστρικῆς, φανέντα Προφήτῃ, τοῦ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Οὐς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, σωστηρήσας τὰς θεσμάς· παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικὼς Βασιλέων θρασύτητα.

Οὗ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, σωαφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντεκπέσης πρὸς μίσος ἀκόλαστον. Θεοτοκίον.

Ἄξιος σε Ἀγγέλων καὶ βροτῶν, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἀφημοσύνην ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίσην γὰρ τόκῳ ὑπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες τὸν Θεῖον ἀφυμνήσωμεν.

Ὃν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν Θεῖον ἀφυμνήσωμεν.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, Ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, ἀρωμάδσον τὸν Κόσμον σου. Θεοτοκίον.

Ἁγιανὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτιδα, ἀῤῥήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεὸν, τάσης περιγράσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ὨΙδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ γερέωμα.

Ἔμεινον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ τληθεὶς κόμον, δόξμοι φησὶ, κάρανα Ἰωάννου, τῷ Ἡρῴδῃ ἀνέκραζεν.

Παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρῴδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τὸ Προδρόμου καὶ Κήρυκος.

Σῆς ἀθλιότητος, Ἡρῴδη ἄφρον καὶ ἄνομε. τοίαν τόλμην, κόρης ἀσελγείας, φόνον ἄδικον ἔπραξας. Θεῖον.

Ὃς ἡμῖν βοήθησον, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἁλιάς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος ἀγγελικῶν, κηρυγμάτων σὺ

προϊσάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικῶ διελέγξας, ἀκλεῶς τὸν θανατον χαίρων διώυσας.

Ἐκ μητρὸς παρανόμε προβιβασθεὶς κόμον, ἐκβεβακχιλμενόν τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· δὸς ἐπὶ τίναχι, τῶ κεφαλῶ Ἰωάννε. τῇ μητρὶ χαρίσομαι δῶρον τοθάμενον.

Οὺς ἐλέγχες μὴ φέρων ὁ ἀναιδὴς Τύραννος, τῆς θεοφρηήτε σε γλώττης, εὔδοξε Πρόδρομε, Κόρῃ προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχισμάτων, τῶ σεττιῶσε ἔταθλον Κάραν ἀοίδιμε. Θεῖον.

Ἐνοικήσας Παρθενῴῳ σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ὧ καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ τιςῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριςῶ, Βαπτιςῆ καὶ Προφήτῃ, τιμήσωμεν τιςοὶ, καθαρῷ σωματότι, ὡς εὔδοξον Κήρυκα, μετανοίας Διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τῶ Σωτῆρος. τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τῶ Ἡρώδε ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὃν ἐτέφρωσεν ἡμῖν, ὁ τῆς Σωτῆρος Βαπτιςὴς, καὶ ἀφραίνε νοητῶς, ταῖς διανοίαις βροτῶν· τὸ τῆς ἐρήμε κάλλώτισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς. ὅθεν τῶ Χριςῶ ἐδήχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς, τῆς παρρησίας αὐτῶ. τυμματικοῖς ἔν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τῶ σωθῆναι ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ Μυςήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν. πῶς ὁ τὰ πάντα σωτέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς σωτέχεται. καὶ δέχεται ἀρχιὼ ὁ προαιώνιος· καὶ γαλεχᾶται σύμπασαν, ὁ τρέφων τνοιὼ ἀφάτῳ χρηςότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεῶ Μητέρα, ἀφημᾶντες δοξάζεσι.

Ὡδὴ δ'. Σύμε ἰσχὺς Κύριε.

Ὃν ἐνεγκὼν, τὸ τῷ ἐλέγχων ἀτόπημον, ὁ τῶ Νόμῳ, ταῖς τοιναῖς ὑπεύθυνος, ὁ παῤῥησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῷ ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμεύσας συνετήρε, τὸν αὖλως τοῖς ἄνω, πρὸ τῶ πέλας χοροῖς σωαπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθῃ καὶ οἴςρον ἀκόλαςον, ἐκνοσήσας, ἔκδοτος ὁ δάλαιος, τοῖς χοιρικοῖς κρότοις τῷ τοδῶν, ἀτοδεδαγμοῖς, φονεὺς Προφήτε γεγοίηται. συνέλαβε γὰρ μέθῃ, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δαιμὼ ἀνομίαν ἀτέτεκε.

Ὅπως ἐν σοὶ, ἀ διεψεύδη ἡ θεία φωνὴ, τῷ Προφητῶν σὺ γὰρ, τερατότερος ὡς Προφητείας ἀξιωθεὶς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τε σώματος· καὶ τὸν προφητοθεύτα, ὑπὸ σε Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Γῆ τῷ τιςῶν, καίχημα τέλεις ἀνύμφευτε. σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριςιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σε, ἐντολὰς φέρεις Παναμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδυνων, τὲς ἐν τίσι καὶ τόθω, Θεοτόκον Ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ἅλμα. Ἐξ ὄρες κατασκίε.

Ὃν ἔφερε τὲς σὲς, ἐλέγχες ὁ Ἡρώδης, θεράπων τῶ Χριςῶ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζε τὸν ἄδικον πρὸς σὲ φόνον, ἐκ αἰδεσθείς σε τὸ σεβάσμιον.

Ὀργῇ καὶ τῇ μέθῃ, ὁμῶ βεβακχιλμένος, ὁ ἄδικος Βασιλεὺς, σὲ Παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀτάγε ψήφῳ Προφῆτα, ἐκ αἰδεσθείς σε τὸ σεβάσμιον.

Ἧς Κόρης ὁ δανὸς, ἀταχθεὶς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσεβὴς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν κεφαλῶσε Προφῆτα ὄντως παρέχε. ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε, χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ Κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῷ ἀνθρώπων, ἀλογημενὴ Θεοτόκε Ἁγνή.

Ὠδὴ ε'. Γνατί με ἀτώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἣν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠυλαβῆντο, κεφαλῶ τῶ Προδρόμε καὶ Κήρυκος.

Ὧν Τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων φιλάνθρωπε. ὅτι τῆς ἐκ μήτρας, πεφιυότος δοχεῖον τῶ Πνεύματος, καὶ σωαυξηθέντος, τῇ σωφροσυνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγὴς καπωρχήσατο πόρνος.

ΠΡοσφιλὲς ϗ οἰκεῖον, τῷ τιὼ συζυγίαν τιὼ ἄσεμνον σέργοντι, γενεσίων πότοις, ϗ Προφήτε σωσάψαι ἀναίρεσιν. καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, ϗ ἁγίων αἱμάτων κεράσαθαι. Σπ.

ΗΤερικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενὴς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ ϗ μόνως, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἔμπυῤῥ προβαλλόμεθα.

ΑΛΛ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

ΟΡχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα τῆς ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν τίνακι, Προδρόμε κάρα. ὦ ἄνοια.

ΩΛύθρῳ ϛαζομένης τῆς κάρας σε Θεοκήρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρτετο, φρονοῦσα μέγα. ὦ ἄνοια.

ΙΓᾶνσε μὲν τιὼ γλῶτταν, ὑπέλαβεν ὁ Ἡρῴδης· ἡ δὲ ϗ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Παῤῥόφημε. Θεοτοκίον.

ΑΡθρέον μετὰ τόκου, ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΡΟῦ νόμε ϖῷ ἐντολῶν, τροκινδωνεύων μαχέσε, ἐλέγχοις παιδαγωγᾶς, τὸν παρανομήσαντα. ὁ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνεύμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσεσι.

ΡΩ, λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ ϛαζομένη σε, ϖιέχθη ϖῷ τορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρῴδιω ἐλέγχουσα, ϗ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τιὼ φύσιν σωθολώσαντα.

ΕΡήμες τερπτολῶν, θελξὶ καμήλε σκετόμενος· τὰς μὲν ὡς φωτολαμπὲς, κατώκας ἀνάκτορον· τὰς δὲ ὡς βασίλειον, τερφέρων κόσμον, ϖῷ ταθῶν κατεβασίλευσας. Θεοτοκίον.

ΥΣθένει ϖῷ δανῶν, τραυσμάτων ταῖς ἱκεσίαις σε, Θεογεννήτωρ Ἁγνή. ϗ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὸ ἐκ σὲ ἀῤῥάγως, σαρκωθὲν Υἱὸ τὸ Θεῦ.

ΑΛΛ. Χιτῶνά μοι παράσχε.

ΕΠήγασας τῷ πλήθει ϖῷ τιμῶν, Ἰωάννη εὐδόξε, θεῖα διδάγματα· τὸν ἀμνὸν τὸν τὸ Θεῦ, καταγγέλας ἡμῖν.

ΕΜνότητ. καὶ βίε ἀκεμβὲς, ἀψευδὲς ὑπόδαγμα, μέμνησο Πρόδρομε, ϖῷ ὑμνοῦντων σε Χριστῷ παρισάμεν.

ΠΡεσβεύεις σε Προφῆτα τὸ Χριστὸ, Βαπτιστὰ ϗ Πρόδρομε, Κόσμον ἀρωύσον, διασῴζων ἐκ κινδυνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σπ.

ΗΜόνη διὰ λόγε ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, ϖῷ ταγίδων τὸ ἐχθρὸ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχ. πλ. δ.

ΗΤῷ Προδρόμε εὐδόξε ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή· ἵνα ϗ τοῖς ἐν ᾅδῃ τὸ Σωτῆρ. κηρύξῃ τιὼ ἔλευσιν. Θρηνείτω δὲ Ἡρωδιὰς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα. ὁ νόμον γὰρ τὸν τὸ Θεῦ, ὁ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλασον πρόσκαιρον. Οἶκ.

ΑΓενέσια τῷ Ἡρῴδε, τᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια, ὅτι ἐν μέσῳ ϖῷ τρυφώντων, ἡ κεφαλὴ τὸ νηςεύοντος ταρετέθη, ὥσπερ ἔδεσμα, τῇ χαρᾷ σωπήσθη λύτη, καὶ γέλωτι ἐκράθη τικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τὸ Βαπτιστὸ τίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων ἀσήλθεν, ὡς ἔτεν ἡ ταῖς. ϗ διὰ οἴστρον, θρωῦ ἐπέτεσε τᾶσι τοῖς ἀρεσήσασι τότε σωὶ τῷ Βασιλεῖ. ὁ γὰρ ἔτερψεν ἐκάνες, ὅτε Ἡρῴδιω αὐτόν. φησὶ γάρ, ἐλυτήθησαν λύτιω ὁκ ἀληθινωὶ, ἀλλ' ἐπίπλασον πρόσκαιρον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τὸ τιμίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε ϗ Βαπτιστὸ Ἰωάννε.

ξη. Τέμνει κεφαλιὼ χὰρ μιαφόν. ξίφος, Τὸ χᾶρα θνήτος ἀς κεφαλιὼ Κυρίε.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμε τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρᾶται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστὸ, ϗ Προφήτε τερπνότερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ, ϗ ἐν τῷ ᾅδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ὢν Υἱὸς Ζαχαρίε τὸ Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθείς. Ἐτμήθη δὲ τιὼ τιμίαν κεφαλιὼ ὑπὸ Ἡρῴδε, διὰ τιὼ παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἁγιωσωίλιω τερικάμενος, ἀγγελικὴν ἐσοικισάμεν., σωφροσωίλιω ἀσπασάμεν., ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ τάσης ἀνθρώτων ἐτιμιξίας ἀπεῤῥώγως, ϗ τιὼ ἔρημον ὡς Πόλιν οἰκήσας, θηρίοις διαπώμενος, καμήλε θελξὶ σκετόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ τερισφιγγόμεν., ϗ ἴσα πτιλοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημέ-

τημένον αὐτόματον. Μελέτιω δὲ διωκεῖ τὸν τῦ Θεῦ νόμον τοιόμενον, ἡγᾶτο τῆς αὐτῦ φυλακῆς, καὶ τηρήσεως ταῦτα δ' ἕτερα καὶ ὑτοδεῖ· ὁ τὰς ὄρας ὑτερβὰς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν, καὶ ἀμόλυντον, καὶ ταύτης ἐτέκνωσα φύσεως βαπτίσας Χριςόν. Τοίνυν ὁ τολὺς ἐν ἀπολασίᾳ Ἡρῴδης, τῦ Ἰουδαϊκῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τιμὴ τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ Φιλίππου γυναῖκα, πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θεῷ ἐν κινηθεὶς ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν Τύραννον. Οὐκ ἔξεσί σοι ἔχειν τιμὴ γυναῖκα Φιλίππου τῦ ἀδελφῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τῦ μανικῦ γυναικὸς πρὸς τῦτο τὸν ἔρωτα σωπελάσαντος. Ὅθεν γενεθλίων τελουμένων, καὶ τότε δαψιλεῖς καὶ φιλοδόνε πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἑστιάτορα, ὄρχησις ἑταιρικῦ θυγατρὸς, καὶ μισθὸς Προφήτου αἵρεσις. Αὐτίκα δὲν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδόθη αὐόμῳ καὶ μοιχαλίδι γυναικὶ, ἔτι τὸ αἷμα ζάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. Ἐτελᾶτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαςῇ Πόλει, ἀτειχίςῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας ὁδόν. Ἔνθα καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἄρξας Τετράρχης, τὰς ἀναπτομικὰς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέῦτη τότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον τερουσαλὴμ παρὰ τῶν ἰδίων Μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς αὐτῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ζ. Θεῦ συγκατάβασιν.

Τὸ Κόλαζον ὄρεξιν, δανωίτε μέθῃ καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας τύργον ἀκλόνητον· καὶ σωφροσύνης πρὸς τόλιν ἀτόρθητον, τὸν τῦ Χριςῦ Βαπτιςὴν, Ἡρῴδη εἶπε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, ὁ σωτικὴ οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ διαβόλῳ, τιμὴ σὴ προσφέρουσα, τιμίαν κάραν ἀναιδῶς ἐν πίνακι, τροβιβασμοῖς μητρικοῖς ἐκμοχλεύθεῖσα τὸν νῦν.

Ὡς λύχνος προέλαμψας, προατεχάλης δὲ ὥσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττας, Ἀμνὸν Θεῦ τὸν φανέντα Χριςόν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέτμησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Τὸν θύτε τῷ τόκῳ σε, τῆς καταδίκης τῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν, ἐλεύθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σε τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Λοῦλος Δεσπότε παρεσίαν, ἐωσφόρε τε Ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς ᾅδου ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἡρῴδε ἀφροσύνης· τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι αὔλῳ, τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ παίγνιον δωρῆται· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἐξαιμε Ἅγιε ἁγίων, λιταυδόντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότῃ βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἔστησας ῥύμιν τῷ θανάτῳ, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, ὡς συλλαβῦσα, καὶ τεκῦσα Ἁγνή. ᾧ πάντες μελῳδῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὠδὴ η. Ἐ τὰ τλασίως κάμινον.

Ὁ Προδραμὼν τῷ τόκῳ σε, καὶ τῷ θείῳ παθήματος, ἐν τοῖς καταπάτοις, διὰ ξίφος γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελε, καὶ τῆς ἐκεῖ ἀσόδε σε, ὡς φωνὴ τῦ Λόγε, Ἰωάννης κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸν φωσφόρον, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύςην, Χριςὸν ὑπερυψῦτε.

Ἀρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ σαρώσεως, νυὶ τῆς ἐκεῖσε, τῷ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σαρώσεως, προοδοιπὸς ἐκτμήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύςην, Χριςὸν ὑπερυψῦτε.

Ἧς κεφαλῆς τῦ σώματος, ἐκτμηθέσης σε Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο. ἀλλ' ἡ Θεότης δὲ τῆς σαρκὸς, τῦ Ἐμμανουὴλ, οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν· ὅςῦν οὐ συνετρίβη, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ· διὸ ὑπερυψῦμεν αὐτὸν εἰς τὺς αἰῶνας.

Κατοικεῖ Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μὲ τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὠτειλὰς, τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σε, Παρθενε ἴαλεψον, καὶ πεπωκότα ἔργον· σῶσόν με Παναμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον. σὺ γάρ με εἶ προσάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, Ἁγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς, Ὁ αὐτός.

ΠΑρανομῶν ὁ Τύραννος, Ἡρῴδης ὁ ἀλάστωρ τοτὲ, καὶ εἰς ἀνωχίαν, γενεσίων παρατρατὰς, τιὼ παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκλάζει ὅρκοις αὐτὸν, πάσας πάσαν αἴτησιν αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῴαις, ἐν τίνακι αἰτᾶται, τιὼ κάρα τὸ Προδρόμε.

ΜΙαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀτέραντον, Ἡρῴδης ὁ ἄθλιος, ὁ Ἄναξ ἀπαιτεῖται, παρανομήσας ἄθεσμα. ἔθεσμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τιὼ κάρα τὸ Προδρόμε, ἀπελέγχεσαν τὸτον, σιὼ τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Φαεινὸς Ἀπόστολος, τὸ Κυρίε καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σε πείσωζε, τοὺς ἐκτελέντας πόθῳ σε, μνήμιω τιὼ φαιδρᾷ, καὶ φωταφόρον βοῶντας· οἱ Παῖδες ἀλογᾶτε, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε.

Θεοτοκίον.

ΑΓιωτέρα πέφυκας, ὑπὲρ Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἁγίοις Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅτερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί. σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀταύρως· οἱ Παῖδες ἀλογᾶτε, Ἱερᾶς ἀνυμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἐφριξε, πᾶσα ἀκοή.

ΕΦριξε φάλαγξ τονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοσάτης Διάβολος, τιὼ Θεολόγον σε, Προφῆτα γλῶσαν Χριστὸν κηρύττεσαν· καὶ διὰ Κόρης ἀσελγὲς, Ἡρῴδιω ἀνέτασε, καρατομῆσαί σε. ἀλλ' ἡμᾶς σε οἱ τιμῶντες μεγαλιύομεν.

ΦΑράγξ μὲν φύσις τατανὴ, ἀνυψώθη καὶ βένος τετατάνωται, ἡ τὸ θανάτε ὀφρύς. φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν· ἐν τοῖς ἐρήμοις τὸ φωτὸς, τὸ ᾅδε σκιωώμασι, τὰς πύλας ἄραται· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς ἀσελεύσεται.

ΦΡίττεσι τάθη ὑπὸ βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δρατετεύεσι δαίμονες, τιὼ ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος. ἀλλ' ἀμφοτέρων ταρασμῶν, τιὼ τοίμνιω σε φύλαττε, Κυρίε Πρόδρομε, τιὼ ὀντίσα σε φᾶ μεγαλιύσαν. Θεῖον.

ΓΝτανε καὶ κατέλοδε, καὶ βασίλεε Υἱὲ Θεομήτορος· Ἰσμαηλίτιω λαὸν, καθυτοτάτων τὸν τολεμῆντα ἡμᾶς· τῷ ὀρθοδόξῳ Βασιλῆ, νίκας χαριζόμενος, κατ' βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς τρεσβείαις τῆς τεκέσης σε Λόγε Θεῦ.

Ἅλλος. Ἐξέστη ἐτὶ τέτῳ.

ΦΩνὴ βοῶντος ἔφυς, ὦ Βαττιστά. ἐν Προφήτε Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν. καὶ τὸν Ἡρῴδιω ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ. διὸ καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, προέδραμες κηρύττων, τιὼ Βασιλέαν τὸ Θεῦ ἡμῶν.

ΜΗτρὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθεὶ, ἀναιδέσατον κόρον ᾔτησε, τὸ Βαττισῆ, κάρα ἐκτμηθιῶναι τιὼ ἱερῶ. τότε Ἡρῴδης τάχισα, ἔδεσμα καθάτερ παρατεθεὶ, προσάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθιῶναι ὥσπερ δῶρον, τότε ἐλέγχεσαν τιὼ ἄνοιαν.

ΩΣ Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαττισὴς, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑτὸ Θεῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσώτησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι ταυτοίων ἐκ ταρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς τόθῳ ἐκτελέντας, σὺ τιὼ φωσφόρον μνήμιω Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

ΩΡάθης ὦ Παρθενε Μήτηρ Θεῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκέσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρίξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νιῶ καὶ τῷ σωμάτων, ἐτέκανα νοῦμεν, ἃ καὶ τὸ σῶμα τετρίβληται.

Ἑξατοστιχ. Τῶν Μαθητῶν.

ΠΟὺν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος. τιὼ κεφαλιὼ γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίε.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄσροις.

Ὁ Ἀσελγὴς Ἡρῴδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτεργὸν, σὲ Βαττισὰ τὸ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς. σὺ τὸς ἐλέγχες τῆς γλώττης, τεμὼν ὃν ἴσχυσεν ὅλως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΗΤιὼ ἀρὰν τὸ Κόσμε, τῷ θείῳ τόκῳ σε Σεμνὴ, ἐξαφανίσασα, τοίμνιω, σὲ λιτανεύσαν τιμῶς, ἀπὸ ταυτοίων κινδιιώων, ῥῦσαι πρεσβείαις σε Κόρη.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ϛ. δ. καὶ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια, ἦχ◎ πλ.

Ω᾽ τῆ παραδόξῳ θαύματος.

Ω᾽ Τῆ παραδόξῳ θαύματος, τιμὴ ἱερὰν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόρη· τὴν ἐλέγξασαν γλῶσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερον. ὦ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλανθρωπε· δι᾽ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δίς.

Ω᾽ Τῆς Ἡρῴδου πωρώσεως, ὁ ἀτιμάσας Θεὸν, ταῖς τῶ Νόμου ἐκλύσεσι, τιμὴ τῷ ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται. καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προσίθησιν, ὁ σκυθρωπάζων χηματιζόμενος. ὦ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα· δι᾽ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ω᾽ Τῆς ὑπὲρ νῶν ἐκπλήξεως, τῷ Προφητῶν ἡ σφραγὶς, ὁ ἐτίγε◎ Ἄγγελ◎, τορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον· ἡ Θεολόγ◎ γλῶσσα προφθέγγεται· καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ Χριστὸς προάγγελος. ὦ τῆς ἀῤῥήτου σου, προμηθείας Δέσποτα· δι᾽ ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόν◎ εὔσπλαγχ◎.

Δόξα, ἦχ◎ πλ. β.

Π᾽ Αλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. ὦ ὅρκισμα δόλιον, καὶ τόπος μετὰ δόλου. ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρῴδης ἐταράττετο. πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελ◎.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ω᾽δὴ γ᾽. καὶ ϛ᾽.

Προκείμ. τῶν Ἀποστόλων, ἦχ◎ βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαι◎ ἐν Κυρίῳ.

ϛ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. ιγ᾽. 25. Ἐ᾽Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ᾽ ἰδοὺ ἔρχεται μετ᾽ ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξι◎ τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, Υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν· ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ. οἵτινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην· Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκτετέλεκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἐ᾽Ν καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ.) Καὶ ἔλεγεν, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι Ἠλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι Προφήτης ἐστὶν, ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν. αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας, ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς Μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς Χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ. Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς Βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ Μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ᾐτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ Βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κοράσιῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ Μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ λ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾗ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾗ. τὸ Προόδιμα γ'. ζήτα εἰς τοὺς Αἴνους· καὶ τῶν Ἁγίων γ'. ζήτα εἰς Ἱεράρχας. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'. β'. Πάλιν Ἡρῳδιὰς μοιᾶται. Καὶ νῦν, θτ. Εἰς τὸν ᾗ. ᾗ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, ἐκ τῶν ἰδιομέλων αὐτοῦ οἷον βάλῃ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων, ζήτα εἰς Ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΛΑ'.

Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾗ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾗ. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἧς σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται, εὔθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς ζώνης σου, Ἑορτὴν κεκτήμεθα δι' ὑμνούμενοι. ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολήν· φυλακτήριον ἀσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, καὶ χαρισμάτων τὸ Πνεῦμα.

Δεῦτε πάντες, ἴδε οἶκος ἀφώτου, ἐν ᾧ πεθησαύρισαι τῆς Θεότητος, ζώνη τιμία ἐν χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἁγιασμὸν, προφανῶς ἐταιρύσασθαι. καὶ βοήσατε, δι' ἐμοῦ χαῖρε καρδία Παναγία, δι' ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ὡς σέφανον ὑπέρλαμπρον, Παναγνε Θεοτόκε, τὴν ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία σου περιέθετο. καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυσικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῷ εἰς σὲ προσερχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾗ. ᾗ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ῥεύσαντες καθάρθητε καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς ταυηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν νεάνιδα Νύμφην, τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀνάσχου Κύριε λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ Παλάτιον τέτευκὸν, ταύτην κατεκόσμησας· καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν τῇ Πόλει σου Δέσποτα· τειχοῦσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ.

Θεοτόκε Ἀπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐλπὶς καὶ Ζώνην τοῦ ἁγιάσματός σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμένουσα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται

μεῖται

μᾶται ϗ χρόνος. διὸ δυσωπῆμοίσε, ἀρήνιω τῇ πολιτάρχῃ δώρησαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου. ὁ δ'. τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ, καὶ ὁ ϛ'. δ'. τῷ Κυρίῳ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἁμαρτάδα φωτοφανῆ τιὼ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένε Ναὸς, ὡς Οὐρανὸς ἁράμενος φαιδρὸς, τιὼ ὑπέρλαμπρον Ζώνιω αὐτῆς· τιὼ οἰκουμένιω σήμερον, ταῖς ἀπὸ θαυμάτων αἰθερίαζε αὐγαῖς.

Ἰσχύτε ϗ ἀσφαλείας σιώδεσμον, τιὼ σιὼ Παναχράντε, θέαν ὡς ὄντως ζώνιω νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ Πόλις σε, τὸ κράτος ἀδιάπαστον ἔχα· διὸ ϗ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Ἧς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτὸς, Θεογεννήτωρ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ· ὁ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ τιμῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ῥώματα μυσικὰ προχέονται, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σορᾶς· ϗ πληροῦσι τὸ Πνεύματος, τῆς ᾠδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθε προσιόντας αὐτῇ.

Ἕτερος Κανών, ὃν ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰχνί με τιὼ σιὼ ζῶσον, Ἁγνὴ Παρθένε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ.

Ἁρματηλάτιω Φαραώ.

Ἰσχύμε θέαν ἀσεβῶς περίζωσον ὑμνολογοῦντάσε, τιὼ ἱερὰν Ζώνιω, θεῖον χρηματίζεσαν, τῇ τόλασε περίζωσμα, ϗ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀῤῥαγὲς περιτείχισμα, Ἁγνῇ Παρθένε τῇ τοίμησε.

Γᾶ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς ἀσεβᾶς πάντας, δύναμιν Παναμωμε. διόσε μακαρίζομεν, ϗ τιὼ θέαν σε Ζώνιω, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν ϗ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσα σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς Ἁγνῆς Θεότοκος. ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, ϗ ἀδιάῤῥηκτον ἔνδυμα, ϗ περιβολὴ ἀδιάπαστος.

Πὸ τιὼ σιὼ ὁ σὸς λαὸς Παναμωμε, προσρέχα δυνάμιν· ὑπὸ τιὼ σιὼ σκέπτιω, καταφεύγα πάντοτε. πᾶσι γενοῦ βοήθεια· ϗ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδε αἰτήματα, σῴζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐτὶ σοί.

Ἱμήσωμεν οἱ τιμοὶ, ὡς σωσφόρας πρὸς Θεὸν σιώδεσμον, τιὼ τῆς Ἁγνῆς σήμερον, Ζώνιω ϗ τιμῶς προσκυνήσωμεν.

Ἐνναοι ὀχετοὶ, ἐκ τῆς ἁγιάτεσε σορᾶς ῥέοντες, τῷ χαρισμάτων Ἁγνῇ, πάντας τοὺς τιμοὺς καταρδεύσιν.

Ἅματα τοῖς τιμοῖς, ἡ Πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμε Ἁγνῆς, Ζώνη ἀναβρύει ἐν χαρᾶτι.

Ὡς δρόσος ἐωθινὴ, ἡ ἀφροσιώσε Ἁγνὴ, ῥέουσα, τιὼ τῷ παθῶν κάμινον, τῷ σὲ ἀνυμνοῦντων κοιμίζει φλόγα.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Εὐφραίνεται καρδία, τίσα θερμῇ ψαίουσα, Ζώνῃ ἱερᾷ τῆς Παρθένε. ϗ περιζώννυται, δυνάμιν ἄμαχον, ϗ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε ἄτρωτος μένουσα.

Ἕνα ἄφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σε. ἥτις σε τὸ ἁγιαντον σῶμα Κόρη διέζωσε· καθαγιάζουσα, τοὺς ἀσεβῶς προσιόντας· ϗ φθορᾶς ἐξαίρουσα νόσων ϗ θλίψεων.

Χρηματίσας οἶκος, περικαλλὴς Ἁγνᾶτε, Λόγε τῇ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ϗ ἐν ἁγίῳ σε, Οἴκῳ δεδόκησας, Ζώνιω τιὼ σιὼ ἐντεθῆναι. ᾧ καταπαυζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Ἣν τιμίαν σε Ζώνιω, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσε καρδίας περιπτυσσόμεθα· τιμιὼ ὑπάρχεσαν, πάντων τιμῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σε φανέντα σώματι.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ καταθέσα τῆς σῆς σεπτῆς Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σε φαιδρῶς ἑορτάζει· ϗ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἁγνή· ἅπαντας περίσωζε τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῷ ἀθέων βαρβάρων. ϗ τιὼ ἡμῶν κυβέρνησον ζωιὼ, πράττειν Κυρίε τὰ θεῖα θελήματα. Ὅμοιον.

Οἱ τῷ θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς τανσέττε σορᾶς προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· χάριτι καταρδοντες τῷ τιμῶν τὰς καρδίας, καὶ καταδροσίζοντες τοὺς τιμῶντας σε τιμῶντας, ϗ δικαίως κράζοντας σοί· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῷ ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ δ'. Ἐταρθεύσασε ἰδοῦσα.

Ὑπέρτιμον ζερίωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς ϗ Κτίσης σε τηξάμενος, ὥσπερ ἄζροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνας τὰ πέρατα.

Ἐ κραταίωμα ἡ Πόλις σε Θεοτόκε, ϗ ἀσφαλῆ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θεᾷ, Ζώνῃ σε σωέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαζον, ταύτῃ ἐν πολέμοις προτάνουσα.

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκυσε Θεογενήτωρ, πρὸς ἐρανὸν ἡ θεία Ζώνη σε τῷ τόθῳ, ταύτης ἀναχθεύτας τῇ σῇ. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Τὰ δὲ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, ἀλικερνῆ καρδίᾳ, ἀρρύσασθε πίστα, ναύματα τηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σορῦ τῆς Παναγνε Μητρός.

Ἄλλος. Σύμε ἰσχὺς Κύριε.

Ἤρθης πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἐλπὶς δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, αὐτὶ τῦ σώματός σε Ἁγνὴ, τιμὶαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν· ϗ τύτον σωτηρίας, ϗ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε Πόλεως Ἄναξ αντε.

Ἑὸν ἡμᾶς, ὡς Οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σῦ τὸν Οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι, καθάπερ Ἥλι☉ φωταυγὴς, σῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκτέμνουσα, ϗ τῶν τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, ϗ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Τὰ κιβωτὸς, τὰ νοητὰ ἁγιάσματος, χρηματίζας, Ἄναξ αντε Πανύμνητε· ϗ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιῦσα ἐφόρεσας· παρέχεις τῷ λαῷ σε, καταφύγιον πᾶσι, ϗ πηγὴν ἰαμάτων ἀκεύματος.

Ἧκε τῇ σῇ, Πόλει τολύολβον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σε Πανύμνητε, ϗ κατετέθη περιφανῶς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τύτῳ τῷ θείῳ Οἴκῳ σε· ϗ γέγονε μεγίστης, Ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε τοιῦσιν ὑπόθεσις.

Ὁμὲ σκιαὶ, ϗ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλων, ἔσεσθαί σε Παναγνε, Θεῦ Μητέρα παναληθῆ· δι' ἧς ἡ κατάρα, ἀπεσαρώθη ϗ ἐλύθησε, τελεία δ' εὐλογία, ϗ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστα ϗ τοῦτο ὑμνοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέμε φῶς.

Γὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἀξίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Χάρις τῇ Θεῷ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, Παναχράντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῦ σε, τοῖς πίστι προσκυνοῦσί σε.

Ἐ δυνάμιν πιστοὶ, Βασιλέας περιζώννυνται· σὲ σὴν δέσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ Πόλις αὐχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σε μνύεται.

Γνωσήσε ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Παναχράντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, ϗ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἄλλ☉. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡνῆς θείας τεθείσης, σήμερον ἐν Οἴκῳ σε Θεοχαρίτωτε, σωεταπεινώθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι, ϗ πληροῦται πᾶς τις, ἁγιασμοῦ ὁ προσελαύζων, τὰς αἰτήσεις τισῶς κομιζόμεν☉.

Ῥαιώθης Παρθενε, Λόγον ὡραιότατον ἀποκυήσασα, ϗ τῷ σῷ ὡραίῳ, ἐπιδόκησας Οἴκῳ τεθήσεσθαι, τὴν ὡραίαν Ζώνην, ἥτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὡραίως διέζωσε.

Οῦ ὁ ἅγι☉ Οἶκ☉, ἀλλ☉ ὡς Παράδεισ☉ πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημέν☉, ὥσπερ εὔοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σε, ἁγίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν τισῶς προσιόντων Παναμωμε.

Μβρε θεὰ νεφέλη, γέγονας Παναμώμε ἀναπαύουσα, σωτηρίας ὕδωρ, ϗ πηγὴ χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι, πρὸς καρτοφορίαν, μεταγαγοῦσα ἀσεβείας. διὰ τοῦτο τισῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετ' φωνῆς.

Ὅλως σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλην ἀνύψωσε μόνην, ὅλως σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν Ναὸν σὴν τῇ Ζώνῃ ϗ θείᾳ σορῷ.

Ἄσιν, ἐκ τελαίας τὰ ῥεῖθρα τῆς χάριτ☉, ἐκ τῆς σορῦ τῆς ἀχράντε, ϗ τὴν Κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σε.

Σχύσε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι ϗ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σε Ζώνην Θεοκυήτωρ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον ϗ τίμιον.

Ἄλλος. Ἀβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἔον τέτοκας ἡμῖν, ὡς Παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινεργᾶς καρδίας ἁμαρτίας παλαίωσιν, δεξαμενὰς, καινισμῷ τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σε Κόρη Ἀπάρθενε.

Γίός σε ὁ Ναὸς, θαυμαστὸς δικαιοσύνη ὑπάρχει. ὅστις τιμᾷ θαυμαστῷ σε, Ζώνῃ θαύματα βρύσαν, κεκτημένος τοῖς τιξοῖς, τέλαγος δάκρυσι ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἐγήθετᾶσα ψυχὴ, σωισθεῖσα ἐν ἁγίῳ Ναῷ σε, καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα Θεοτόκε τιμᾷ Ζώνῃ σε, ὥσπερ Ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀσπάστεσαν χαρισμάτων, τὸ Παντέργᾳ καὶ Θεᾷ Πνεύματος.

Εὕρωσον ἡμῶν Ἁγνὴ, τὰς καρδίας ταρεθείσας ταυτοίων, ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ τερίζωσον δυνάμιν, τὰς τιμᾷ Ζώνῃ σε τιξῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένας, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τῇ ἐν πρεσβείαις.

Ἣν Θεοδόχον γαστέρα σε Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σε ἡ τιμία, κράτος τῇ Πόλει σε ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τοῖς ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀπάρθενος. Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρτων χειλέων τὰ ἄσματα· καὶ δίδυμοι θείαν χάριν ἀφημήσαι τιμᾷ Ζώνῃ Δέσποινα, δι' ἧς Κόσμος ἀγάλλεται σὺν Ἀγγέλοις, ὑμνῶν σε τὰ θαύματα. Ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀπάρθενε.

Τῷ αὐτῷ Μιμὶ λαί. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς Οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις. ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἑπτισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Χρυσῷ κορωνὶν οἵα σεμνὴ Παρθένε, τῷ τὸ χρόνῳ τίθημι σὴν Ζώνην τέλει. Ἔνγε σορῷ Ζώνην πρώτῃ τανάγνα τριακοστῇ.

Τῷ Μεγάλῳ Θεοδοσίῳ Υἱὸς Ἀρκαδίῳ, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγὼν, φυλαττομένην ἐκάσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ μετὰ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος ὑπὸ Παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομισθείσης, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἐν ᾗ καὶ ἐκάλεσεν ἁγίαν Σορόν. χρόνων δὲ διελθόντων τετρακοσίων δέκα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην Σορὸν διὰ τὴν τότε σύζυγον ζωὴν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου, ἥτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας· ὡς ἂ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τάξεται τῆς ἰάσεως. Εὑρέθη ἐν ἡ τιμία Ζώνη, ὡς νεοῦφαντος ἀποσίλβουσα, σφραγίδα ἔχουσα χρυσίνης βούλλης, καὶ κωδίκελλον ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τόν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἁγία Ζώνη· καὶ ὡς ἐτέθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης, ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα. Ἦν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χαρᾶς τὸ τηνικαῦτα Πατριάρχου ἀνῳθεν τῆς Βασιλίσσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος ἐργάσατο. καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ Παναγνῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἁγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῷ, ἐν ᾗ προϋπῆρχε. Ταῖς τῆς Παναμώμου πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ὁ δι' αὐτῆς ἀπόρως τεχθείς. Ἀμήν.

ὨΙδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπὸς ἥλιος δικαιοσύνης, μόνος ὢν φωτουργὲ θεῷ τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σε χαρίσμασιν. ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσῷ ὡς γάμνον, τιμᾷ σῇ σορὸν κυκλοῦντες μόνῃ Ἁγνῇ, θείας ἀληθῶς μετέχομεν νοῦ τρυφῆς, καὶ χαίρων Παντολόγητε· καὶ συμβόλων σε, ὑπερτέραν ὡς ἔσαν τιμῶμεν αὐτῇ.

Περβλύζουσιν, οἱ θαυμάτων Κόρη Πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σε τοῖς τιξοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σε, Σορᾷ προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ποταμοί.

Ὃν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς, δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυσικῶς· τῆς Κυρίας περιττύζα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

δε, ε

τεται μυσικῶς, τῆς Κυρίας περιττύξαδε, ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυριζθεῖσαν Ζώνιω αὐτῆς.

Ἄλλο. Θεῷ συγκατάβασιν.

Πάντων Βασίλισσα, πρὸς ὀρανίας σκηνὰς ἀταίρεσα, καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῇ Πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνιω, δι' ἧς περισώζεται, ἐτιδρομῆς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ἠγῇ νυῖ προσέλθωμεν, ἀποσαζέσῃ χαίρων καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχέσῃ Ζώνιω τιὼ πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώτων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρθενέστε καὶ Μητρός.

Γένεσθε τὸν Κύριον, Δωιάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι· καὶ τὴν τεῦτον Γενέσαν, ἀνθρώτων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε· ὅτι τὴν Ζώνιω αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγιὼ ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν τιςοῖς.

Ἀνάπτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσυνίω νεφέλαι σήμερον, καταθέσα τῆς Ζώνης, τῆς σῆς νεφέλη Θεοχαρίτωτε. καὶ μελφδάτω ψυχὴ πᾶσα χαίρεσα· ἀλογητὸς ὁ Θεός.

Ὠδὴ ἡ. Χάρας ἐκτετάσας Δανιήλ.

Λάκας θέας πάλαι Κιβωτὸς, χαρᾷ γραφάσας Θεῷ, μετέχε Παύαγνε· ἡ σὴ δὲ Ἅγγαντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς, Ζώνιω κατέχα τιὼ αὐτὸν, τὸν Νομοθέτιω ἐν σοὶ, συγκαταχθέσαν· φθικτὸν τὸ Μυστήριον.

Γγελοι Παυάγγωτε Ἁγνὴ, νυῖ συγχορδίεσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σε Ναῷ, καὶ περιέτεσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σε Ζώνιω, ὧι τόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ διφροσυίῃ τολλῇ, προσκυνῶμεν, σὲ ἀνυμνῶντες τὴν δόξαν τῶ γένες ἡμῶν.

Ἅβδο ἡ τὸ ἄνθο τῆς ζωῆς, αὐαβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ τῶτων χαρά. ἡ τολυτίμητος Ἅγγαντε μυροθήκη ἡ τῶ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς καὶ ἁγαθῶν, καὶ ἀρωμάτων τηγή· ἐξ ἧς μῦρον, καὶ ἰαμάτων ἐκβλύζα ἡ Θέα σορός.

Μνῆσι Παυάγγωτε Ἁγνὴ, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ Στρατιαί· ἀνακηρύττεσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, σιὼ Ἀτοστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῇ Μαρτύρων χοροί· μεθ' ὧν προσκυνῶμεύσε.

Ἄλλο. Ἐπιτλασίως κοίμινον.

Ὄρος καθάτερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, εὗδον ἐν αὐτοῖς, ἱεροῖς φαιδρόταται, τῆς μόνης Θεοτόκου, καὶ Βασιλίδος τεύτων Ἁγνῆς· Ζώνιω κεκτημένη, ἐταναταυομείω ἐξ ἧς τοὶς κοτιῶσιν, ἐν τολλαῖς ἁμαρτίαις ἀνάτασις τελέα, προέρχεται ἀφθόνως.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἁγίαις, ἀληθῶς διέζωσας, τὸν περιζωννύοντα, τοὺς δεσπόζοντας δυνάμιν. νυῖ δὲ ἀναβᾶσα, Οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιτες ἀνθρώτοις, τιὼ τιμίαν σε Ζώνιω, Παρθενέ Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέτιω.

Ἐνοσηκόσιν ἴαμα, ὀλιθαίνεσι ῥῆγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, ἐθυμία σύνδε, κυβέρνησις πλέεσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφὴ, ἡ παρεπομένη, τῇ τιμίᾳ σε Ζώνῃ, Παρθενέ θέα χαίρεις, ἀληθῶς χρηματίζα. ὧι τίσα προσκυνῶμεν εἰς τάντας τοὺς αἰῶνας.

Πιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Ζώνης σε τῆς θέας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοί σε ἄγομεν, καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέ σοι· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώτων, τῶν τισῶς μελφδόντων· λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς τάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχαρότμητος ὄρες.

Ἁλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ σορός σε, ὤφθη τιὼ ἁγίαν σε Ζώνιω, Παρθενικιῶτε καὶ νυμφικιῶ ὡς στολιῶ, ἀξίως περιέχουσα, καὶ σωτηρῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Νθεον διάδημα κάλλες, ἡ Ἐκκλησία Θεοτόκε, ἀναδυσαμένη τὴν θέαν, καὶ παναγίαν Ζώνιω σε σήμερον, βασιλικῶς διφραίνεται, καὶ ὡραΐζεται τῇ δόξῃ σε.

Ναὸν ἐκμιμήμενον τᾶσαν, τῶ Οὐρανῶν τιὼ διάκοσμίαν, σήμερον τισοὶ τῆς Παρθένε, κατειληφότες τῶ χαρισμάτων αὐγάς, ὥσπερ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρυνθῆτε.

Σχα τιὼ Ἁγίαν σε Ζώνιω, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, σιὼδεσμον ἁρμονίης καὶ τάχε, καὶ τῶ δογμάτων θέαν σύνταξιν, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροταιοῦχημα.

Ὑμνῆμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀϋπαζόνσα χαῖρε. σὺ γὰρ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ Λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνσι τὸν Τόκον σε.

Ἀλλ. Ἐξέχη ἐτὶ τούτῳ.

Ἐν δὲ ἡ θέα κλίνη τῆ Σολομῶν, δυναταὶ ἰὼ κυκλάσιν ἑξήκοντα, ῥήσας γραφῶν, οἵατερ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῷ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνῃ ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς· ἀνάκλησιν ἃς πάντων τῶν τεπατανωμένων, καὶ ἀσεβέντων τερπτοίησιν.

Ὡς Πόλις Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, τερὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθε τῇ σῇ Πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σε, πάντων ἃς κραταίωμα τῶν τιςῶν. δι' ἧς οἱ σεφηφόροι, τροπῦνται τολεμίους, ὀρθοδοξίᾳ διαλάμποντες.

Γαλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμὸν, καὶ βενοὶ ἀφροσύνῃ αἰώνιον, Πατερμαρχῶν, δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θέων Ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, ἀφραύθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θέας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Γίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία Παρθενίε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς τλέονα φωτισμὸν, τὴν Παναγίαν Ζώνην σε. ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορδαῖα καὶ γεραίρα, σὲ τὴν χαρᾶς ἀῤῥήτου, ἀποτληρῶσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ἰλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρᾶς καθ' ἑκάστην παράζοντος, ἁμαρτιῶν, βάρει ῥᾳθυμίας τε χαλετῆς, ἀπαγωγῆς Παναχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ προστεφάγοτε, ἐλέει διὰ πάντας, ὡς συμπαθὴς Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Ἕκτος. Γυναῖκες ἀνιστίσθητε.

Ὁ Παὶτα ὑτὲρ εὔνοιαν, τὰ σὰ τοιήσας Ἄχραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσίᾳ, τῇ Πόλει σε κραταίωμα, δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν. ἧς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, τερχαρῶς ἐκτελοῦντες, παννυχίζομεν πόθῳ. Ὅμοιον.

Χαῖρε ταύτην τέλεσα, τῶν τοιημάτων Δέσποινα, καὶ τλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑτερφώτε ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θέας γνώσεως, καὶ χαίρετός με τλήρωσον, τῇ συμτληρώσῃ τῶν ὕμνων, σῷ τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὑπέρλαμπρον σέφανον, Θεοτόκε Παναχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σε τερίθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορδαῖα μυσικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· χαῖρε σέφανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε μόνη, τὸ τληρώματος μου δόξα, καὶ ἀφροσύνη αἰώνιος. Δίς.

Τὴν Παναχραντε Δέσποινα, κραταιὸν τειχίσμα, ἀῤῥαγέστε σήγμα, καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ Πόλει σε, ὑτάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν τερίβολον, τὴν ὑτέρτιμον Ζώνην σε. τερισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ ταυτοίων τοὺς ἐν τίσει, καὶ ζέουσῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε.

Ναός σε Παναχραντε, ὡς πηγὴ ἀενάου τλήτος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδακται. οἱ τοταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται τῆς ἁγίας σε σορῷ, καὶ τισῶν τὴν διανοιαν καταφραίνουσι, τῶν ἐν τίσει καὶ τόθῳ σοι βοώντων· ἡ χαρὰ καὶ ἀφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑτάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὡς σέφανον ὑπέρλαμπρον.

Εἰς τὸν ξ'. ᾳ'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Φρεάτα καθάραντες καὶ νῦν. Ζήτε αὐτὴ ὁτιοῦν ἐς τὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ ἡ λοιτὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατουργίαν, ζήτε Σεττεμβρίῳ ἡ.

Τέλος τῷ Θεῷ Ἁγίῳ τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, τῶν τερεχομένων ἐν τοῖς ιβ'. Μηνὶ τῷ Ἐνιαυτῷ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α'ΡΧΗ' ΣΤ'Ν ΘΕΩ, Α'ΓΙ'Ω,
ΤΩ'Ν Α'ΝΩΝΤ'ΜΩΝ Α'ΚΟΛΟΘΤΘΙΩ'Ν.

Ψαλλομενών εἰς Ε"να, καὶ εἰς πολλὸς, κατὰ τάξιν, Α'γίας.

Α'ΚΟΛΟΤΘΙ'Α Α'νώνυμος εἰς Ε"να Α'πόστολον.
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί'σε ὀνομάσω Α'πόστολε; Οὐρανόν; ὅτι τῲ δόξαν διηγήσω τῦ Θεῦ. ποταμόν; ὅτι τῲ Κτίσιν καταρδεύεις μυσικῶς. ἀστέρα; Ε'κκλησίαν καταυγάζοντα. κρατῆρα; πόμα ἅγιον προχέοντα. φίλον Χριστῦ γνησιώτατον; τῇ̀ Α'σωμάτων ὁμόσκηνον; ἱκέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο"Ντως Θεηγόρε Α'πόστολε, ἀπεστάλης ὡς βολὶς ἀπὸ Χριστῦ φωτοειδὴς, τραυματίζουσα ἐχθρὺς τραυματιθείσας δὲ ψυχᾶς, προδήλως προμηνύουσα τῲ ἴασιν. διόσε καταχρέως μακαρίζομεν, καὶ τῲ ἁγίαν σε σήμερον, ἐπιπλέομεν πανήγυριν, ἱκέτευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε"Νδοξε Θεόπτα Α'πόστολε, ὡραιώθησαν οἱ πόδες σε Κυρίε τὰς ὁδὸς, βηματίζοντες καλῶς, καὶ τῲ ὁδὸν τῦ δυσμενῦς, σεσῦντες πλατυσμῷ̀ τῆς θείας γνώσεως, τῦ Λόγε τῦ ὀφθέντος ὕλη σώματι· καὶ Μαθητῲσε περίδοξον, ἐκλεξαμένε Μακάριε, ᾧ πρέσβευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νὺν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Εἰς τὸν Ο"ρθρον, ὁ Κανών.
Ω'δὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Α'σωμεν τῷ̀ Κυρίῳ.

Ο'γῳ συποσάτῳ, μεμαθητευμένος ὁ Α'πόστολος, τὴν τῦ Κόσμε σοφίαν, ὡς ἀράχνης ἱστὸν διεσκέδασε.

Ρ'ῆτα ἐμυήθης, καὶ τῶ̀ ἀπορρήτων κατηξίωσαι, τῦ Χριστῦ Μυσηρίων, ὡς αὐτῦ Μαθητὴς καὶ Α'πόστολος.

Ε'γας Η"λιε ὤφθης, Φωτὶ τῷ̀ μεγάλῳ ἀξιάγασε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας Α'πόστολε εὐδόξε. Θεοτοκίον.

Α"Χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένου τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκῦσα ὑμνῦμέν σε. Ω'δὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ο'γῳ ἐσαγωγάσας, πρὸς λογικῲ Χριστῦ τράπεζαν, ἀναγαγὼν, τὺς βεβυθισμένους, ἐν τῇ̀ πλάνῃ Α'πόστολε.

Β"Λυσον Α'πόστολε, ἡ παμμακάριστος μνήμη σε, θεραπικαῖς θαυματοποιίαις, τοῖς νοσῦσιν ἰάματα.

Τέρπων τὸν Διδάσκαλον, καὶ ὑπηρετῶν αὐτῦ νεύσεσι, παντυρικαῖς, πλανῆς διασῴζεις, τὺς βροτὺς Α'ξιάγασε. Θεοτοκίον.

Δ'ς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Παύαγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶ̀ δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Εἰς Πνεῦμα τος, τῇ̀ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυθείας, καὶ τῶ̀ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήτας σωτήρια δόγματα, τῇ̀ Οἰκουμένῃ Α'πόστολε παύσοφε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ο"μοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τῦ Λόγε, μόνη Παύαγνε Παρθενομῆτορ, τῇ̀ καθαρότητι Α'γγέλυς ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ παύτας ἐμὲ χῦν γενόμενον, ῥέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τῲ ὡραιότητι.

Η' Α'πειρόγαμος, Α'γνὴ καὶ Μῆτηρ σε, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν πρεμάμενον, ἐπὶ τῦ Ξύλε μητρικῶς, θρηνολογῦσα ἔλεγε· τί σοι αὐταπέδωκε, τῇ̀ Ε'βραίων ὁ ἄνομος, δῆμος κ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σε τῲ θείαν συγκατάβασιν.

Ω'δὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ω'ς φωσῆρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζωαρχικός σε Λόγος ἀπέστειλε, τῲ πολύθεον ἐλαύνοντα, τῇ̀ Εἰδώλων πλανῇ Παμμακάριστε.

Η' Τῦ Πνεύματος δυνάμις, σὲ τὸ ἀδενὲς Α'πόστολε ῥώσασα, τῇ̀ Τυραύνων δυνατώτερον, ἀληθείας λόγῳ κατεστήλασε.

Τοῦ Δεσπότυ τοῖς Πάθεσιν, ἐγκαλωπιζόμενος ὁ Α'πόστολος, Παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσαρκωμένον ἀνεκήρυξε. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Παύαγνε οἱ πεφωτισμένοι παύτες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Η"λιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσυνης Α'νεπάρθενε. Ω'δὴ ε'. Ὀρθρίζοντες.

Ῥαδοί σε οἱ πόδες Α'πόστολε, τῲ εἰρηνικῲ ἀγγελιζόμενοι, τῲ παύτα νῦν ὑπερέχουσαν.

Τυράννει ἀπεδίδως κ πνεύματι, ἀληθείας χαίρων τὸ μαρτύριον, τῆς Βασιλείας Α'πόστολε.

Π' ὅρυς ἀναβὰς Παμμακάριστε, τῇ̀ ἀρετῶν παντί τε τοῖς πέρασι, τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Αείπαρθενε Θεοτόκε αὐτὴ μφάλτε, τὰς ἐλπίδας τῇ̀ ἐχθρῶν ματαίωσον, κ τὰς ὑμνῦντάς σε εὐφρανον.

Ω'δὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχυ.

Α'νήγειλε τῲ δόξαν σε Χριστὲ, ὁ σεπτὸς Α'πόστολος· κ παύτας ἐφώτισε, διὰ λόγε τῆς αὐτῦ θείας χάριτος.

Ω'ς Η"λιος ἐπέδραμες τῲ γῳ̃̀, Α'πόστολε εὐδόξε, τελσήλιον ἄκτισον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος. Θεοτοκίον.

Νόησε τῦ Θεῦ κ νιβωτὸν, καὶ πασάδα ἔμψυχον, κ πύλην ὑραίαν, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ γ'. Οἱ ἐκ τῆς Γεδαΐκης.

Λογικὸς Οὐρανός σε, διηγήσατο πᾶσι τὸν λυτρωτὴν τῶ παντὸς, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροντήσας ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ βοᾶν προτρεψάμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς Θεότευκτον λύρα, ἁρμοσμένη τῷ Λόγῳ τῶ Παντοκράτορος, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ, εὐθέως κροτημένη, σιὼ τοῖς ἔθνεσιν ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν λόγων σε ἄπορος, ἐν ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων καταβληθεὶς νοητῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβείας, ἐπλήθυνε βοῶσας, καὶ ὑμνούσας Ἀπόστολε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διόσε τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ δ'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὡς Μαθητής σε ὥσπερ ἀμνὸς πρὸς Τυράννους, τῶ τυθῆναι ἤγετο βοῶν σοι· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐμυσαγώγησεν ἀληθῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑπερυψοῦσθαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σωσαΐδιος τῷ Πατρὶ Θεὸς Λόγος, φίλον σε καὶ κήρυκα καὶ μύστην, ἔδειξε τῆς θείας, αὐτοῦ οἰκονομίας. Θεοτοκίον.

Περφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθενε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ ε'. Κυρίως Θεοτόκον.

Καθαίρει τῇ φοσφόρῳ, ῥοῇ τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζοφώδους ἀπάτης ὀχύρωμα, ὁ ἐλεὴς τῶ Σωτῆρος, Χριστὸς Ἀπόστολος.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συνήγαγες τὰ ἔθνη, τὰ ἐσκορπισμένα, διὰ Ἀποστόλων καὶ θείων Μαρτύρων Χριστέ· καὶ τὴν βροτῶν Ἐκκλησίαν, ἐν σεαυτῷ ἐνίδρυσας. Θεοτοκίον.

Ῥαῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, ἀχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος· ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολικὸν ἀγγελον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς ιή. τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ Ῥητόρων ῥήματα διεταράξε. Θεοσοφίας διδάγματα, χαρίτων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, Εὐαγγέλιον· καὶ τρυφῆς ἀϊδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών, ἀκροστιχὶς.

Χαῖρε γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν σοι, προθυμουμένῳ Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεὸς, τὴν ἀκτῖνα τῆς Πνεύματος, τὴν Παναγίαν δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ὡθεύτες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δυναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσι.

Ἴασεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ ἐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητεύσεως εὐδοξοι, Χριστὲ Ἀπόστολοι, τῇ Οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ σωτηρίᾳ τοῦ κηρύγματος. Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει Δημιουργὸν ἐνύσας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίᾳ ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐρανία καὶ σεπτά, θεηγορηθέντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, Κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ὑπέδειξας Οὐρανοὺς, τοὺς μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τῷ σῷ ἅπασιν, ἐνδιδυσκομένους τοῖς πέρασι.

Ῥαφεῖτε ἐν Οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πατέρας, σέβοντας προθύμως φρυκτώσατε. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Ἄναρχος· αὐθ. ἀπορᾷς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θείων, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσαντες τοὺς λογικοὺς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν. καὶ τὸ Χριστοῦ τὰ σίγματα ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ Πάθους αὐτοῦ πεφανέρωσθε. ὅθεν σωτηρίου τυχόντες χάριτος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι εὐδοξοι, τὴν πανήγυριν μνήμην ὑμῶν, καὶ συμφώνως βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα Βασιλικὴ. κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμὶς ἀληργόχροε, τιμιαλφέστατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάπτυχε Πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασῶν ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σεμνωμα. χαῖρε εὐδοξε Νύμφη ἠλιοειδέστατε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωρήσασα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα,

καὶ

Ἀκολουθία εἰς Δύο, καὶ πολλὰς Ἀποστόλους.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ Μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε. ὡς ἀστραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ Κόσμῳ ἐφάνητε, καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀενάοι, ποταμοὶ Παραδείσου μεθυσθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασι.

Ὡς βολίδες ἀστράψασα, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τοῦ τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν Νόμον, Γερμύσαι πανόλβιοι.

καὶ πικρῶς ἀναπράξασα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν Σταύρωσιν· ὧν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τῶ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σε, ἀυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθεύτασε ἰδοῦσα.

Ῥήμασιν Θείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν· πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν δυσεβούντων συστήματα.

Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀθείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, Κόσμον κατελάμπρυναν, ἀπτῖσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ἱερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τῶ νοητῶ Ἡλίῳ, ὡς Ἥλιος ἐν Κόσμῳ, λάμπετε πανδίφημοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλανῆς τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σε, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ Αὐτόπται σε Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι παράσσοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα. Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένον ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σὲ τὸ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὲ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, γνῶ ὡς Θεοτόκον δοξάζεται.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Τοὺς Θείους σε Χριστὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ Κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσιν ἐξαγγέλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, τροφαυῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηνάν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσωσοι, μοῦ φωνῆς.

Σταυρίζας, τοὺς Μαθητὰς σοφία καὶ θαύμασι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας· καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησαν δόγματα.

Οἱ Θεῖοι, ποταμοὶ τῆς Σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίᾳ, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανεύτες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες Παυόλβιοι, διασκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλανῶν τοῦς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, Θεογνωσίας φέγγος ἀστράψαντες. Θεοτοκίον.

Ὅλως σε, περιστερὰ τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς ὁρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων αὖθος, ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Υἱοθετήσας τοὺς Μαθητάς σε περὶν ὁ φύσει Θεὸς, ὄντως κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρυχίας ὑπεράγαθε· καὶ σιωδοῦσι σοι, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ ἠυδόκησας.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὔλαλον, Λόγε παρασχὼν, τοῖς θείοις σε Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανεύτες ὥσπερ νεφέλαι, θείᾳ φωτὸς, πᾶσιν ἐπομβρῶσιν ὕδωρ ζωποιὸν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· ὑλογημένον εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ὤφθης Ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ, δεξαμένη Μητροπάρθενε· ὑλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ Θεὸς καὶ πάσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὔκαρπον ἔφλεξε δαιμόνων τὰ σεβάσματα· καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἐφωταγώγησε τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στομφώνως τοὺς Θείους Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ ἀραύια ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα· τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς ἐργέτας τοὺς κοινοὺς, τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος τοὺς ὑπηρέτας, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τῶν ἀρετῶν τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάῤῥους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τοὺς Θεοφόρους ἀστραπὰς, τῶν ἰαμάτων πηγὰς τοὺς ὡραίους πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Ὁ Πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως αὐτὸν μετάσχωμεν· τῇ γὰρ παναχράντῳ μήτρᾳ σε, ὁ ἀπερίληπτος Λόγος, τῶν πατρικῶν ἐκ ἀποσὰς, κόλπων σεσάρκωται. ὅθεν πάντες, σὲ ὑλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους.

Λύειν τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων, τῷ ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότου Θεόπται· τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες, τῆς σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὅλῳ τῷ τοῦ Πνεύματος αὐγῇλλω, ἐσωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοὶ, ἐν ὑπερῴῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Τὴν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυόμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν. ὅπερ νῦν δυστυχήσατε, τοὺς Ἐκκλησίας διασῴζεσθαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, Ἁγιωτέραν πάντων δράμενον· καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει ἅπαντα εἰς τὰς ιη. τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἀκολουθία εἰς Ἕνα Προφήτην.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθανάτε ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον· ἐξαποστείλας, τοῦτον πλησίον καὶ χαιρόμενον, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ Ὁμούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ Παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σε, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· δι' ὃν προσέπεμψε τὴν σωτηρίαν,

παρουσίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ὁ Τῷ ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης, ἄγγελος εἰσδεξάμενος νῷ καθαρότητι· καὶ θείων λόγων προσήγορος, καὶ προσηκόντως, καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος, σῶμα θεοκίνητον ὤφθης τῷ Πνεύματος· τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβεβαίζων, καὶ σαφηνίζων πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ Βασιλείαν Χριστοῦ παυσεβάσμιε· ὧν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίᾳ, καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος θεόπνευστε, καὶ τῆς ἀϊδίου, ἠξιωμένος μακαριότητος· τῇ πρὸς τὸν παναγαθον νοῦ παῤῥησίᾳ σε, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε, αὐδαφημάντων καὶ τιμώντων σε, ὡς θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωπῶμεν Προφῆτα τῷ τῶ Θεῷ, παρεστῶτα βήματι, ἱκετεύειν ἐντεύξεως, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τῷ σεπτῷ, ὑμνοῦσι μνήμῃ σε.

Ὄργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικὸν, τῷ τῶ θείῳ Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, ἀπολαύστας Παύσοφε. διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φαεινοτάτας ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ ἁγίας σε γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες σὲ Θεὸν Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, τῶν μελλόντων τῷ γνώσιν, καὶ τῷ γενησομένων, τῷ εἰδήσιν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νεύρωσας Μάκαρ σε τὸν νοῦν, ἀσεβεῖ παῤῥησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτόν. καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων. Θεοτοκίον.

Ἰδὲ σε πᾶσα γενεὰ, μακαρίζουσι πίστει, τῷ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφήτης ὁ σεπτὸς, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεαπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, παναγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, ἀσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ μνήμῃ, καρδίας ἀϋτότητι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦ τε καὶ λόγου, ἀπαύστως ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς αὐτῷ Δωσάμενοι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεισε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, πρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς σέ γε κω σε, τὸν ὑπὲρ λόγον τεκόμενον, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Παθη, θεὲ ὑπεμείνατε;

Ὠδὴ δ'. Κύριος ἰσχύς μου.

Ὁ Παύτων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, καὶ τῷ Προφητείαν, Μάκαρ τῷ σῷ, παύτας προσκαλέμενος, πρὸς τὸ ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσε.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγὸν, εὖα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἑλομένους τῷ Πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας. Θεοτοκίον.

Μαρία Παναγνε, παθῶν τῷ σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλῃ διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τῷ πηγῷ, ἡ τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Προφῆτα εὔδοξε, καὶ τοὺς φῶς ἀσεβείας ἔργων κατάθυνον.

Καταλαμπρύασα τῷ ψυχῷ, τὰς τῶν ἀρετῶν ἀμορφίας, ἐπιτηδείαν αὐέδειξας, τοὺς τὰς λαμπηδόνας τοῦ Θείου Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Τροφωνοῦσι Προφητικαὶ, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν τόκον σε· ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς'. Τὸ βίᾳ τῷ θαλάσσαν.

Δεχόμενος Ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, διαφανεῖς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας ἀϊδεῖς μαρμαρυγὰς, τῷ Κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεωρίζων τὰ ἐσόμενα.

Ὁ Σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιὼν, καὶ κατέπτυε βλέπουσα· καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τῷ πλανῷ ἐθριάμβευσε. Θεοτοκίον.

Ἀρνὸς πηλικότητι, εὐωδεῖς ὁ ἐκ Πατρὸς, Μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σε, εἰς ἓν δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τῷ σεπτῷ Παρθενίαν σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μοι τὸ πάμινον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σε θεσπέσιε, Κόσμῳ καθάπερ Ἥλιος, καταυγάζουσα προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρα νεφέλη σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας σωτηρίᾳ μάκαρ ἐκ πηγῆς, δι' ἧς φωτιζόμεθα βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλαι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι θείῳ βουλήματι, ἀναπλάσασθαι βουληθεὶς τὸν αὐθρωπον Ἀγνὴ, ἐν σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· ὑμνουμένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀνακείμενος ὅλος τῷ Παντοπράτορι, τῆς φρονοίας τὰς τρόπους μεμυσαγώγησαι, οἰκονομικῶς ἔθνη παύτα παιδεύοντας. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Προφῆτα Θεηγόρε.

Κετήριον ὕμνον ἀεὶ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομακάριστε· καὶ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν λύτρον τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὡδάτῳ τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τῷ θαυμάτῳ τῷ ῥύμῃ ἔσωσας Παναγνε, σὺ τῷ αἰσκτοκ-

χέτως πάντας νεκρώσασαν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ γ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῇ τραχείαν σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, ὦ Προφῆτα παύσοφε, θεράποντα Χριστοῦ, τρανῶς γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν τροπαρίων Παναοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἔνθασιν, τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας σου καθαρότητα· καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς καταπλησσόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ ἐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ παναμωμε. σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην καὶ καθαρότητα. ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάκονον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τοὺς κ'. τοῦ Γενάρ.

Ἀκολουθία εἰς Δύο, καὶ πολλοὺς Προφήτας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Πανδήμιοι Μάρτυρες.

Προφῆται πανεύδοξοι ὑμεῖς, Βασιλεῖς ἠλέγξατε, λαοὺς τε θράσει αὐτέσητε, Θεὸν κηρύττοντες, ἐν Τριάδι εὖα, καὶ θερμῶς ἐλαύνοντες, τὴν πλάνην ἀπὸ γῆς τὴν πολύθεον· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανεύδοξοι ὑμεῖς, ἀσεβῶς πλανώμενοι, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι, καὶ κακουχούμενοι, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ὡς Θεοῦ θεράποντες, Χριστῷ ἐν Οὐρανοῖς συμπολίζεσθε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανεύδοξοι ὑμεῖς, καρτερῶς πενόμενοι, βολαῖς τε λίθων βαλλόμενοι, καὶ θανατούμενοι, ἐν μαχαίρας φόνῳ, ἀσεβείας εἵνεκα, λαμπροὶ διὰ τῆς ἄθλων γεγόνατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν, ᾧ ἡ ἀκροστιχίς.

Χορὸς προτείθω τῆς Προφητῶν ἀσόχως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Πτον καὶ ἀναβάτην.

Χαίρουσι δωρηθῆναι τῇ Θείᾳ Πνεύματος, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὑμνοῦντι τὸν παναίτιον, Χριστὸν ἱκετεύσατε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς Προφῆται τῆς Θείας χάριτος.

Ὄργανα Θεοπνεύστων λογίων ἠχητικὰ, καὶ ἔσοπτρα τῆς Θείας, μαρμαρυγῆς τὴν ἔμφασιν, ἐνθέως δεχόμενα, τοὺς Προφήτας ἅπαντας, τοὺς Θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Ἡμῖν τὰ τοῦ Νόμου ἐν ὄρει τῷ τοῦ Σινᾶ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τὴν ὄψιν ἐλάμπρυνε, Θεοπτίας χάριτι, σημειούμενος ὁ θεσπέσιος.

Ὄμβροις θεογνωσίας τὴν θάλασσαν τῶν ἐθνῶν, τὴν τῆς πολυθείας, χάριτι αἱ νεφέλαι Θεοῦ, μετ' ἦχου κατέκλυσαν, μοναρχίας δυνάμει, θεϊκῶς ἀνακηρύττουσαι.

Ἄλπιγγες θεηγόροι Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων αἰώνων, γεννησομένην Παῖδα νῦν, Προφῆται θεσπίζουσι, μυηθέντες ἄνωθεν, Θεοτόκε τὸ σὸν μυστήριον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Ἰσθάρι τοῦ Πνεύματος τῷ πλήκτρῳ κρουόμενοι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ παναρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστὲ, πᾶσι θεολογοῦντες, τοῖς φιλοθέοις ἀναμέλπουσιν, ἄνωθεν πλουτοῦντες τὴν ἔλλαμψιν.

Ὀμφαῖαι ἐξεγειρόμεναι τῇ προσάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλάνην διακόπτουσι Χριστὲ, θείᾳ σου δυνάστεια, οἱ εὐσεβῶς περιζωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ θεῖοι καὶ νοητοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, οἱ Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐμέθυσαν, προδιατυπούμενοι ἐμφανῶς, τῆς σῆς Οἰκονομίας, τὸ δυσθεώρητον Μυστήριον, ἄλλος, ἀλλαχοῦ σε κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε Μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου Παναμωμε, πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, καὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, Δροσιὴ ἀφράνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς Προφητείας ἐπαγαγὼν, λάμπει ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ. ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν, ἡ ψυχή μου, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ ε'. Τὴν θείαν ἔννοησασαν κένωσιν.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται θεώμενοι, τῆς ἀληθείας ἁπλωσεῖς, φωστῆρες ὤφθητε πανσοφοι, καταφωτίζοντες πάντα, τὰ ἔθνη τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι.

Ἃ δὲ νῦν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, τὴν εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν, Προφῆται θεῖοι δοξάζομεν τὸν δι' ἡμᾶς κηρυχθέντα, καὶ ἔργῳ τὰς προρρήσεις πληρώσαντα.

Σοφίᾳ θείᾳ φωτιζόμενοι, τὴν τῶν ἐθνῶν προσαγωγὴν, τῇ θείᾳ χάριτι ἔγνωτε, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν πτῶσιν, καὶ πάντων ἀγαθῶν τὴν ἐρήμωσιν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σεσαρκωμένον ὁρῶμενοι, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, σταθέντες τοῦτον παννύχιοι, κατηξιώθητε βλέπειν, ἐξ ὄρους κατασκίου ἐρχόμενον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ῥῆσις τὸ πνεῦμά σου, πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐπουρανίου, Ἡσαΐα παύσοφε, καὶ τὰς ἀνωτάτας χορείας συμπαύμνησας.

Ἃς γλώσσας τῷ Πνεύματι, κινηθέντες Ἅγιοι, τοὺς τότε λόγους, τῇ Οἰκουμένῃ, ἀσαθῶς κηρύττοντες, τῆς θεογνωσίας τὸ φέγγος ἐτρανώσατε.

Ὥσπερ καταγώγια Θεοῦ γενόμενοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελοῦντα τοῦτον, ἐν ὑμῖν ἐχήκατε· ὧ νῦν παρεστῶτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὖν αὐτοῦ τὸν παύσοφον, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν, ὑμῖν Προφῆται τῆς ἀληθείας, ὁ Θεὸς ἐγνώρισεν, ὁ ἐν τῇ Παρθένῳ, σχεθεὶς ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὠδὴ ζ'. Μανομένῃ κλύδωνι.

Πολιτείαν εὔθεον, ἀσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι Κήρυκες γεγόνατε, παναληθεῖς, θείας σαρκώσεως Ἅγιοι.

Ῥώμῃ θείαν ἔχοντες, βασιλέων ἄχετον ὁρμιὼ, καὶ θηρῶν τὰ σώματα ἐφράξατε, καὶ ἐν γαστρὸς τῇ κήτους σῶοι ἐρρύσθητε.

Οἱ ἐν μήτρας Ἅγιοι, ἐν τῷ Κόσμῳ λάμποντες παντὶ, ἀρετῆς Διδάσκαλοι γεγόνατε, καὶ φυτευγοὶ Προφῆται παντες παντόλβιοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοθέως ἔχοντες, διανοίας γενύησιν τιὼ σιὼ, οἱ Προφῆται Δέσποινα προηγγείλαν, σὲ τυπικοῖς καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἀγνή.

Ὠδὴ ζ. Ὁ ὑπερυψώμενος.

Ἡ Ἀπειροδύναμος, τῇ Κυρίᾳ δυνάμις, ἐν λάκκῳ τοὺς λέοντας, σοφῶς ἐχαλιναγώγησε, βοῶντι τῷ Προφήτῃ· ὁ Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἰσάριθμοι, τῆς σεπτῆς ὑπάρχοντες, τιὼ φλόγα κατέσβεσαν, οἱ παύσοφοι Παῖδες σε, συμφώνως μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Ὡς φωστῆρες λάμποντες, ἀρετῶν ἐν αὐθέσι, τιὼ γιῶ ὑρανώσαντες, Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, Προφῆτε μελῳδοῦντες· ὁ Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως, ὑπερέβης Δέσποινα, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν μόνον δεσπόζοντα, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἔνδον τῆς τρυφῆς, τῷ Παραδείσῳ ὄντες, Προφῆται θεόληπτοι, χορείαν στήσαντες, πάντας τοὺς πίστει ὑμᾶς αὐλιφημοῦντας, ῥύσασθαι κινδυνων, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Ὕμνον οἱ πιστοὶ, τοῖς θεηγόροις πᾶσι, Προφήταις προσφέρωμεν χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ τούτων, τοῖς λόγοις στιχισθέντες, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, αὐτῶν δικαιωθῶμεν.

Καὶ νοητὰ, τῆς ἀϊδιότητος πάντες, Προφῆται τῷ Πνεύματος σαφῶς γενόμενοι, πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς γνῶσιν ὁδηγοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τιὼ τῷ Πατρὸς, θεαρχικῶ ἀκτῖνα, Παρθένε γεγέννηκας, σαρκὸς προσλήμματι. ὅθεν ἀπαύστως τὸ χαῖρέσοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἡσαΐα χόρευε.

Ὁμοφρόνως δεῦτε νῦν, τοὺς Προφήτας πάντας τῷ Θεῷ, θαυμάτων τὰς τελετὰς, τῶν ὑπερφυῶν, τὸ κλῆμα τὸ εὔτιμον, τιὼ ἐκλογιὼ τιὼ ἐξ Ἰακὼβ, ὡς προκηρύξαντας, τὸν Χριστὸν αὐλιφημήσωμεν.

Χαρμονῆς προάγγελοι, παγκοσμίῳ Κήρυκες σαφῶς, καὶ γνώσεως φαιδροὶ, Θεῖοι θησαυροὶ, σοφίας γεγόνατε, παναληθῶς, στόματα ἁγνὰ, γλῶσσαι τῆ Πνεύματος, τῷ Ἁγίῳ παυσεβάσμιοι.

Ὡς Προφῆται παύσοφοι, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεὸν, ὁρῶντες ὡς ἐφικτὸν, καὶ τῇ παρ' αὐτῶ αὐγῇ φωτιζόμενοι, τοὺς τιὼ ὑμῶν, μνήμιω ἀλαβῶς, πίστει γεραίροντας, ἐκ κινδυνων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενον, τοῖς ἀνθρώποις γέγονας Ἁγνὴ, γεννήσασα σαρκικῶς, τὸν Δημιουργὸν, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν δι' ἃ σὲ, πᾶσιν ἱλασμὸν, τοῖς μεγαλιώνοι, σὲ Παρθένε παυσχόμενον.

Εἰς τὸν Ἀπόστολον, ἤχος δ'. Ἀποστολικὸν ἄγγελον, καὶ Κανονάρχην, εἰς τοὺς αἰνους Ἰδιόμελον.

Ἀκολουθία εἰς Ἕνα Μάρτυρα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σε ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα εὔδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς· τῷ Σταυρῷ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς παύσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διαπαντὸς ἐυφραινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Ἀοίδιμε· τῷ Σταυρῷ τὸ ὅπλον γάρ, συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθρὸν πολεμήτορος, καὶ κατέβραξας αὐτὸν, ἀειλάμπρατε· καὶ τὸν στέφανον, εἰλήφως τὸν τῆς νίκης ἐν τῷ μόνῳ, ἀθλοθέτῃ καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σε πάθεσι, Παθος τίμιον εὔδοξε, Ἀθλητὰ ἀήττητε ἐξεκόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τιὼ αὖω Μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, Ἀθλοφόρε γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν, διὰ τοῦτο, τιὼ σεπτιώσε καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ἀὼ διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, δεδηγωνισμένος, ἠξιώθης ἐπιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύων ἀοίδιμε.

Ἠλλοίωσας δόγμα τυραννικὸν, ἐνθέοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ δέομαι Ἀθλητὰ, ταῖς σαῖς μεσιτείαις οἰκτειρόνμε, πρὸς τὰ κακὰ ἀλλοιούμενον πάντοτε.

Ναὸς χρηματίσας τοῦ Παντουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει, τῷ σεπτῷ σε, Μάρτυς Χριστοῦ, αὐυμνολογοῦντας ταῖς ἀχαίσε, κατοικητήρια δεῖξον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Πλήρης νενοῦται ἐν τῇ γαστρὶ, τῇ σῇ μὴ νενώσας, τοὺς πατρῴους πόλπους Ἁγνή. τοῦτον ἐν δυσωπεῖ σωτηρίας, καταξιῶσαι τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γένου, περιφανείαν, καταλιπὼν Χριστοῦ ἔσπασας, Μάρτυς θαρσῶν, ὅπως ἀπολαύῃς, τιὼ ζωιὼ τιὼ αἰωνίου.

Δοὺς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς, Μάρτυς ἐπηρείαις, καὶ δειναῖς περισάσεσιν.

Ὄλβιος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντὸς ἔμπλεως, πάντας πλουτεῖν, τιὼ δικαιοσυίω, Ἀθλοφόρε ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ἤνεγκας τὸν ἄσαρκον, τὸν ἀγεώργητον Ἄρχοντα, πάντων ἡμῶν, τρέφοντα καρδίας, τῇ πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸν σωσάρχον Λόγον.

Ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις κατασταλτόμενος, μαρτυρίῳ τῷ φέγγει ὡραϊζόμενος, ὑπὲρ Ἥλιον σοφὲ, ἐκλάμπεις ἀδαμαύτινε· καὶ φωτίζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐκτελοῦντάς σε πίστει, τιὼ μνήμιω τιὼ φωτοφόρον, πανεύδοξε Ἀθλοφόρε, καὶ προσκυνοῦντάς σε τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σε Θεοκαρίτωτε, τῶν Εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαι-

μόνων

μόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατοχῇ σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντές σε μεγαλυνόμεν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμους θείους παρέβλεψα, καὶ παρανομίας πάσας συνέζησα· σπεῦσον Ἅγιε βοηθεῖ μοι, τῷ κατεγνωσμένῳ ἱκετεύω σε.

Δεσμοῖς θεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν τὴν κακίαν ἐξηρᾶ διέλυσας· ἐξ ἧς ἅπαντας περίσωζε, τοὺς πιστῶς σε Μάρτυς λιταδοῦντας.

Ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν παραστῶμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι· βοηθὸς ἡμῖν γενήθητι, τοῖς κατεγνωσμένοις Μάρτυς εὔδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀνερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα, τοῦτον αἴτησαι Παναμωμε, αἰωνίαν δόξης ἀξιῶσαί με.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες.

Σταγὼν τοῦ οὐρανίου Δωρήματος, Ἀθλοφόρε, σῶσόν με ἱκέτευε, τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀτρόμητον βοῶσοι Ἀοίδιμε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χρόνια, ἐκδυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Νόμιμος ἀθλήσας τοὺς νόμους, διαφυλάττειν ἡμᾶς ἐδιδαξας, τῷ Παντοκράτορος εὐδόξε.

Θεοτοκίον.

Παρθενε Θεοτόκε ἱκέτευε τὸν Τόκον σου, πταισμάτων συγχώρησιν, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Ὠδὴ ς'. Πλαθητίμοι Σωτῆρ.

Ἀνέτειλέ σοι Σοφὲ, φῶς ἄδυτον ἀναθλήσαντι, καὶ ἀφροσύνης σκιαὶ, ἄγιαι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐλιζόμενος, τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σε, ἀφημένων Μάρτυς μέμνησο.

Μεγάλως ἐπὶ τῆς γῆς, αὐξας ἄθλησε Ἀοίδιμε, μεγάλων ἡμᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς σαῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς πρεσβείαις· ἵνα πόθῳ σε δοξάζωμεν.

Μὴ δείξῃς με Γῆτε, κατεγνωσμένον ἰδίκαστε, τῷ θρόνῳ τῷ φοβερῷ, Λόγε παρασήσομαι· ἀλλ' οἰκτίρον σῶσόν με, θείας μεσιτείας, τῷ Ἁγίῳ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασόν με τὸν νοῦν, καὶ τὴν ψυχὴν φωταγώγησον, τὸν ἐν Ἁγίοις Θεὸν, ἐπαναπαυόμενον, ἀῤῥήτως κυήσασα, Παναγία Κόρη, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως, Μαρτύρων χαρμοσύνη, διάσωζε, καὶ δίδυ, ἀναμέλπειν ἑκάστοτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀγαθέμε προσάτα, δυσχερείας τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον, μηδόλως με παρίδῃς· ἀλλ' οἰκτίρον ἀχαΐσε, καὶ διάσωσον ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥύσθητι ἀτόπων, καὶ δεινῆς ἁμαρτίας καὶ ἀμαυρώσεως, διάσωσον Παμμάκαρ, προστρέχοντάς σοι πίστει, τῇ θερμῇ αὐτιλήψει σε· ὅπως τιμῶσε πιστῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς ζωῆς μου Παρθενε, ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶσοι, διεγείρόν με σῶσον τῷ Τόκῳ σε πρεσβεύοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Νικητὰ Τυράννε.

Ἐν πυρὶ βασάνων, ὡς χρυσὸς ἀήττητε ἐδοκιμάσθης· καὶ τῷ Παθημάτων, τῷ Χριστῷ ἐνσφράγισμα βοῶν ἐδείχθης· δόξολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χειμαζόμενόν με, καὶ δελεαζόμενον τῷ ἀλλοτρίῳ, ταῖς δειναῖς ἀπάταις, προσδέχασε Ἅγιε βοῶντα σῶσον· δόξολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὅτι τῷ δωρεᾷ εἰσαν, πᾶσαν τὴν ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ με ῥύσαι, Ἐνδοξε κακώσεως αἰχμαλωτα· δόξολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ δόξαν ἀλλαγχνίαν, Ἀνθρωπον γενόμενον τὸν δι' ἐργέτιν, ἀπορρήτως τέκτεις, Θεοτόκε σῴζοντα τοὺς μελῳδοῦντας· δόξολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἐφεξῆς πᾶσα ἀκοή.

Γένεσθε θείας ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν καλῶς ἀναθλήσαντα, Μάρτυς ἀοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης νεύρα σωτρίψαντα· σῶζε ἡμᾶς πολυειδῶν, κινδυνίων καὶ θλίψεων καὶ περισάσεων, τοὺς προστάτην σε καλὸν δόμοιρήσαντας.

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἡμερινὸς, ἐξανέτειλας ἀστὴρ Παναοίδιμε· καὶ κατεφώτισας, ταῖς διδαχαῖς σε πάντα τὰ πέρατα· καὶ τῶν δαιμόνων τὸ δεινὸν, σκότος ἐξηφάνισας. διόμε φώτισον, ῥαθυμίᾳ τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον.

Τέλεξον πάντας τοὺς πιστῶς, ἐν τῇ σκέπῃ σε ἀεὶ καταφεύγοντας, Μάρτυς ἀοίδιμε· ὅπως τῆς βίου ταῖς περισάσεσι, καὶ μιχαναῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώμεθα, οἱ ἐπισίως σε, μεγαλυνόντες ὁμοῦ, καὶ δοξάζοντες.

Ἤγιε, πρόσεχε ψυχὴ, ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς Κρίσεως, ὅταν τὸ ποίημα, ἀχθῇ εἰς κρίσιν καθάπερ γέγραπται. καὶ τί ποιήσεις πονηροῖς ἔργοις ἐπιμείνασα; σπεῦσον καὶ βόησον· τῷ Ἁγίῳ μου ἀχᾷς σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίττωσε μόνε Βασιλεῦ, τὸ ἀδέκαστον ὁ τάλας Κριτήριον· ἐν ᾧ με τήρησον, τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σε ἀκατάκριτον. ἐνδυσωπεῖσε ἐντεύξεως, ἡ παναγνος Δέσποινα, ἡ ἀπορρήτως σε, σωματώσασα Χριστὲ πολυέλεε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοφάγγελον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς κς'. τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Δύο, καὶ πολλοὺς Μάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.
Ὡς γενναίων ἐν Μαρτύσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Παναοίμοι παρεδώκατε, ἐθελουσίως εἰς μάστιγας, καὶ βίαιον θανάτου, ἐπαγόμενοι χορούς, Συμμαρτύρων μακάριοι, μεθ' ὧν εὕρατε, τὸ μακάριον τέλος, καὶ στεφάνους, ἀπεδήσασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύοντες.

Ἀνενδότως τυπτόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ κρηπῖσι πάντοθεν καθηλόμενοι· καὶ ἐν ὁδοῖς ἐλαυνόμενοι, εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν, ταῖς ἐγχάραις ὀπτώμενοι, προσωιέχθητε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι ὡς ἀμνῷ, ἱερεῖα ἐν τῇ αὐτοῦ, τραπέζῃ Μάρτυρες εὔδοξοι.

Καὶ χειρῶν παμποίδιμοι, καὶ ποδῶν τε σεσύμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι, καὶ σρεβλούμενοι· καὶ πᾶσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀ ξοανοῖς ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου Ἀθλοφόροι, πρὸς ἄφθαρτον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μακαρίζομέν σε Παῤθενε, τὴν βροτὰς ἁρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· ὑμνολογοῦσε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζουσα σεμνὴ, τὴν ἀπόῤῥητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθενε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθενὸς καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τίσοι αὐταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ· ἀλλὰ πρεῦσον καὶ ἧναι, σωσαις ἐῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν, ᾧ ἡ ἀκροστιχὶς
Δόξα κροτείσθω Χριστὲ, ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ α'. ἦχος β' Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν· καὶ θεοφθόγγοις ἄσμασι παγκλυείσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδείχθη καὶ παύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀναθάρρησις, τοῦ Σταυροῦ παμπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, ἐστεφανώθησαν.

Ἶφος καὶ πῦρ, βάθρον Σταυρούμενε καὶ θανάτου, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν ἐπανετείνοντο, οἱ τῷ θείῳ δικῶνται, ζωλὼ πρὸς τὸν ἀμείνω, αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐπουράνιον, σεσαρκωμένον Παῤθενε τὸν Ὑπέρτατον, τοῦ Γεννήτορος Λόγον. διόσε τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσι.

Ὠδὴ γ'. Τῆς Πίστεως ἐν Πέτρᾳ με.

Κάθειλον οἱ καλλίνικοι στρατιῶται, τῷ Πάθει σου τῷ θείῳ δωσαμωθεύτες, τῆς πλάνης τὸν πολύθεον ἀθεΐαν, ἐν πίστει κράζοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἁνίσι θείῳ Αἵματι ῥαντισθεύτες, θυσίας οὐκ ἐχρῄσθητε δαιμονίων, θυσία προσπλεχθητε τῷ Κυρίῳ, ὁλοκαυτούμενοι, καὶ πίστει κράζοντες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσωκισθεύτα, τραυθέντες τῷ δίσεβείαν αὐεβόων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύσασαν μετὰ τόκον, πρὸς Πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθεύτος, τιμῶμεν σε κραυγάζοντες τῷ Υἱῷ σου· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὁλοπλῶς ἐβύθισαν αἰμάτων ταῖς ροαῖς. λίθοις γὰρ σωθλούμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, καὶ πυρὶ καιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθεύτες, σεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς καὶ Παρθενὸς, ὃν ἀπενήνεγκεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδυνώμενος τῇ ψυχῇ, καμείσα κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα σωτόνως· πῶς σε Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμῃ ὧν ἀπήλαυσεν ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. ὑμνῶσε τὸ εὐπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Πάθος σου, τὸ ἀπαθῶς προθύμως τῷ θανάτῳ, ἑαυτὸς ἐκδόντες οἱ Ἀθλοφόροι σου.

Ἱκετεύοντας προσδέξαι, τοὺς Ἀθλητὰς, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου, ἡμῖν πρεσβείαις αὐτῶν.

Σεσιώπηται ἅπασα, πλανὴ δαιμόνων Χριστέ. Θεὸν γάρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ, οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον, οἱ Ἀθληταὶ Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλοντες.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τῶν φωτὸς χορηγός.

Ῥαιοτάτῃ σολῇ, πεφοινιγμένῃ ἀσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ, καὶ ἡμφιεσμένῃ, τῇ χάριτι τῇ σῇ, νῦν οἱ Ἀθλοφόροι Χριστὲ ἡμφιάσαντο.

Ἁγνὸς καὶ ἔλεος, τῷ παντοκράτορι Θεῷ σέφανοι, τοὺς Ἀθλητὰς, τῷ πάθει κατάλληλον νέμοντι ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ἀβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν ἐποίησας τούτους. διόσε ὑμνοῦμεν Χριστὲ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν ἐκ Δαβὶδ, κατηγορεύθη τὸν Χριστὸν τέτοκας. ὅθεν Ἁγνὴ, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης, ἀνάγκη καὶ Νόμου μετάθεσιν γίνεσθαι.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἠχὴ προτείτω, πνεύματικὴ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίᾳ, ὕμνον ἐκπέμψασα καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβόντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαι. Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέσειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως οἱ γενναῖοι, ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν, καὶ τέλεον ἐξεφαύισαν τούτους. Θεῖον.

Ἰάσιμον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Δρακῶν Δανιὴλ, ὁ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θανάτου τῶν Μαρτύρων σου, ἐν τῇ χειρί σου Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ ψάλλουσαι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλὸξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τῷ ἀπάτῃ ὁρῶντες, τεφρωμένῳ ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστὲ, ἐξισάμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀθλοφόροι σου, ὥσπερ αἰχάλωτον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασανίων ἀλγεινῶν κατεφρόνουν, σοὶ συστρυφῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ἦν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυτίμητος καὶ Θεόλεκτος, τῶν ἐκ-

λεκτῶν σε ὁμήγυεις, Πνεύματι τῷ σῷ κρατυμένη, καὶ ῥύθμως χορεύσασα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως τῆς σῆς, ὁμολογίας εὐσεβῶς ὑπερήθλησαν, οἱ Ἀθλοφόροι σε αἰκιζόμενοι· καὶ Θεοπνεύστῳ χάριτι, μίαν τεσυπόστατον Φύσιν, Θεολογοῦντες ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἀῤῥήτῳ Σοφίᾳ.

Μεμνότων Τυραύνων, τῷ δυσκαθέκτῳ μανίᾳ, οἱ Ἀθλοφόροι κατέβαλον, διαπρυσίως μελῳδοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνανήψατε πλανῶοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Κύριον ὄντως, οἱ εὔδοξοι Ἀθλοφόροι αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήτορι μὴ δόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος δὲ Θείου πληθυσύτες ἐβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν γενναίων Μαρτύρων, ὡραιώθησαν οἱ χάριτι οἱ πάδες, τεσυπόστατον Φύσιν εὐαγγελιζομένων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ ϛ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸλομανήσασαν πάλαι, τῶν Εἰδώλων τῷ πλάνῳ, Χριστὲ σὺ ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῷ τῆς Πίστεως κατεφλέξας, Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας ἠθροισας χορὸς, ἐπαξίως σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥεύσῳ οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἅστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὑρόντες αἰωνίων ἀγαθῶν, κληρονόμοι ἀξίως, σὺ Οὐρανοῖς ἐγκάθηντο.

Ὡς σὺ ἑσπέρᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγοῖς, σὲ ὑπὲρ φύσιν τεκύσης Ἀγνὴ, τὸν ἀπαύστων Δεσπότην. ὃς ἐπιγείους Κήρυκας σαφῶς, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἁγίων τοὺς δήμους, τὸν σὸν καθικετεύοντας Υἱὸν, δέξαι ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν· καὶ εἰρήνευσον τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βραβεύσον.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ζήτει Ἀποστολοεὐάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς κϛ'. τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἀκολουθία εἰς Ἕνα Ἱεράρχην.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ φωταυγὴς ἐδείχθης, χρῖσμα Θεῖον ἅγιον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τελειούμενος· καὶ φαιδρῶς πανήγυρις, προχωρῶν ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ναῶς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος· καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη Μυστήρια, ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης ἐκλεκτὸς· καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤστραψεν ὁ βίος σε, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καὶ πίστις ἐφώτισε, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν. ἀληθῶς ὤφθης γὰρ, φωταυγὴς Ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε· καὶ νῦν ἐσκιώσας, εὕρηται φῶς ὑπάρχει αὐέσπερον. Τίος ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος. ὅθεν σε τῷ μνήμῃ σου, τῷ θείῳ καὶ φωσφόρῳ καὶ σεπτῷ, ἐπιτελοῦντες ἀείμνηστε, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὁ Νύσσα ταῖς ψυχαῖσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον θέφρον, πίστει καλλιώμενος, καὶ λαμπρῶς θεόμενος παναοίδιμε· ἐν ἁγνῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ παύσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ πρωτεκτήσατο, τῷ τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα. παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, σοφώτατε λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν τιμώντων σε, πίστει τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευματικῶς τὰ Μυστήρια, ᾠδῇ Μακάριε δογμάτων λόγια· δι' ὧν γέγονας, ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μαῦρον ἀρώριον, διαβιβάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων· καὶ ταύτης κατώπτευσας, τὸ ἀμήχανον, ἀπόῤῥητόν τε κάλλος, δι' ὃ ἐκρημάτισας, Ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως, τῷ νοητῷ Πάτερ ἔτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας τὰς διανοίας ἡμῶν· τὰς αἱρέσεις δὲ, ὀρθοτόμοις ἀκτῖσι, τεφρώσας κατέφλεξας, διὰ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τελεῖται Παναμωμε, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος Λόγος προέρχεται· καὶ τηρήσασε, Παρθένον μετὰ τόκον, Θεόστε καὶ Ἄνθρωπος, ὁρᾶται τέλειος.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀκλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀναλάμψει τῶν σεπτῶν προάξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσθεὶς Ὅσιε, ἱερουργὸς γέγονας, τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σε τὸ τερπνὸν, ὑπὲρ κηρὸν γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία Ἐνδοξε, ἐκπτύει σιρηνίων αἱρέσεων. Θεοτοκίον.

Ὃς πύλωσε καὶ Ναὸν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες, Μῆτερ Θεοῦ Παναμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Καθισμα, ἦχος πλ. α'. Τὸν Συμπαύαρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετανοίαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τὸν Χριστοῦ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατακρέως. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν προσερχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπειν, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κατομύρῃ μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· ἀναμάρτητε τέκνον, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῇ σαγηνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγρήσας Πάτερ· ὡς ἰχθῦας δὲ τῆς ποίμνης σου, ἱερὰν κατάστημα Θεῷ, θυσίαν προσήγαγες.

Σὺ διέκοψας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἑκτάσει αἱρετίζόντων, τὸ τῆς Πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὁπλισάμενος, διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλέχθησαι.

Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς, τῆς θείας ὤφθης οἰκονομίας· καὶ τῆς δόξης τοῦ τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, γέγονας μυσταγωγὸς, καὶ μύστης παναγίου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ θείαν σκέπην ἐν περιστάσει, Θεονύμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ ἀσφαλὲς ψυχῶν ἱλαστήριον.

Ὠδὴ ε. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Σὺ θείου ποταμὸς, ἐγνωρίσθης τῇ ποίμνῃ σου, τοῦ ἄρρεν καταρδεύων, τοῦ ψυχῶν Ἱεράρχα, τοῖς θείοις σου χαρίσμασιν.

Ἐξέλαμψας ἡμῖν, τοῦ σῶν λόγων λαμπρότητα· σπεδάσας δὲ τοῦ ὁμίχλην, τοῦ ἀθέων δογμάτων, ἀστὴρ ὤφθης αὐγάσπερος.

Χείρας σὰς πρὸς Θεὸν, ἱκεσίας μοι ἔκτεινον, ἐν θλίψεσι βοηθείας, ἐν δεινοῖς ἀρχηγίας, Πανάγιε θεράπον Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα. Ὠδὴ ς. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν Ἄβυσσον, τοῦ γραφῶν νοημάτων ἐξιστλήσας· καὶ τὸν πλοῦτον, τοῦ ἀθέων δογμάτων ἐπλούτησας· καὶ ἐξήρανας, ποταμὸς Ἱεράρχα αἱρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παρεστάμενος, καὶ τῆς θείας, δωρεᾶς αὐτοῦ ἀξιώμενος, ἐκτενῶς μὴ παύσῃ, ἱλασμὸν αἰτῶν τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ Πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τοῦ ἀθέων, νοημάτων καθεῖλες τὰ ἔκφυλα, καὶ ἐῤῥίζωσας, Θεοφόρε πίστως τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπηλλάγημεν, τοῦ χαρᾷ γὰρ, ἐν γαστρὶ σου Παρθενικὴ σωτήριον ἔβλαβες, καὶ Θεὸν τέτοκας, τοῦ ἀνθρώπων τοῦ φύσιν ἐθέωσας.

Ὠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς σοφίας ἐραστὴς, ἔρωτι ἀχέτῳ σοφίφθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα. διὸ καὶ ἐκραύγαζες· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ τῆς Πίστεως σερρᾷ, ἔστησας τὰς πόδας σου πέτρᾳ, καὶ τεμνομίας πειρασμῶν, ἀπατήσεις Θεόφθης καὶ ἔψαλλες· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ποίμνης καταρχὼν λογικῆς, ἔθρεψας αὐτοῦ ἐν τῇ χλόῃ, τοῦ ἀθανάτων διδαχῶν, καὶ πίστως σοῦ αὐτῇ ἀνεπραύγαζες· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμοῦ, καὶ ἀπαταμάχητον τεῖχος, καὶ προστασία ἀσφαλὴς, τοῖς κραυγάζουσιν ὤφθης Παναμώμητε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Λυτρωτὴ τοῦ παντός.

Τῷ ἱλαρῷ χειροθεὶς τῷ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδέδειξαι, ὡς Ἀρχιερεὺς Μακάριε· καὶ ἐδίδασκες πράζειν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπροσίτῳ φωτὶ ἀστραπτόμενος, τοῦ τῆς πλάνης ἀχλὺν ἀπεμείωσας· καὶ τοῦ τὸν ζόφον σκέδασον, τῶν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις· ἵνα χαίρων δοξάζω τοῦ μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ λόγου πέπλῳ, Θεοφαίνητορ πίστως κατεκόσμησας· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγάζειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ ζάλης παθῶν νυμφευόμενοι, τῷ λιμένι τῷ σῷ καταφεύγομεν, Θεονυμφευτορ Ἄνασσα· καὶ βοῶμεν ἀπαύστως· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὠδὴ θ. Ἐποίησε κράτος.

Ἡ Εὐσημόστομος γλῶσσα, ὥσπερ σάλπιγξ εὔηχος, φωνοῦσα τὸ τοῦ λόγου μυστικὸν, διεγείρει τοὺς πιστοὺς, καὶ καθοπλίζει θεουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ εὔθυμον τὸ θεῖον σολισάμενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τοῦ αὖω νυμφικῶς δώρεαν καὶ χαράν· καὶ ἀνεκλίθης σοῦ Χριστῷ, Πάτερ πανόλβιε.

Ἁγάλλεται συμφώνως, καὶ σκιρτᾷ Πατέρων χορὸς, ἐφραίνετο ὁμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσαί σε Πόλιν, ἣ τεκοῦσα τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸν, καὶ Ἀρχιποίμενα Χριστὸν, ἐκ κινδύνων καὶ φθορᾶς, καὶ ἁμαρτίας παθῶν, λύτρωσαι Δέσποινα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς ιγ. τοῦ Νοεμβρίου.

Ἀκολουθία εἰς Δύο, καὶ πολλοὺς Ἱεράρχας.

Στίχοι προσομοίοι, ἦχος δ'.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς φωστῆρες ἀείφωτοι, νοητῷ στερεώματι, Ἐκκλησίας εὔδοξοι παισεβάστμιοι, ταύτῃ ἀκτῖσι φαιδρύνετε, δογμάτων τῆς Πίστεως, καὶ αἱρέσεως ἀχλύν, ἀπελαύνετε Ὅσιοι, καὶ πρεσβεύετε, ἐκ φθορᾶς, καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τοῦ ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Ῥυπωθείσαις τῇ Πνεύματος, ἀστραφθεῖσαι διανοίαις, φωτοβόλοι Ἥλιοι χρηματίσαντες, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπαστράπτοντες πίστων, καταυγάζετε πλήρωμα, Παμμακάριοι· καὶ διώκετε σκότος Θεοφόροι, τῶν αἱρέσεων διωκόμενοι, τῇ ἐν Παρθενῷ ἐκλάμψαντος.

Τῆς Χριστοῦ ἐδιώξατε, νοητὰς λύκους Ὅσιοι, Ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων ὑμῶν· καὶ τούτῳ κύκλῳ τειχίσαντες, λόγων ὀχυρότητι παρασήσαντες Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν πρεσβεύσατε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τοῦ ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Καισών.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τοὺς ἀναστειλαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τοὺς Ἱεράρχας τοὺς σοφοὺς, τοὺς τῆς Βασιλείας διαλάμποντας δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δοξάσαντι αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς διαστρέψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τῆς ἀστεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τοῦ ἀχλυῦ ἐνδιώξαντας, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς Ἱεράρχας μεγάλως τοῦ Κυρίου.

Ὡς παρεστάμενοι σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελέσι τὴν ὑμῶν μνήμην ἱκετεύσατε, δοθῆναι τὸν ἱλασμὸν, Ἱεροκήρυκες ὄντες Θεοφόροι. Θεοτοκίον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Παναμωμητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν πταισμάτων.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανούς.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προσευχῆς, ἀκλινεῖς ἀνήλθετε εἰς ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι· ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶτε ἀεί.

Ὡς παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Θεὸν, Ἱεράρχαι Ὅσιοι δυσωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ὡς δίσεβῶν δογμάτων Καθηγηταὶ, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγηταὶ ἀληθεῖς, τὸν στέφανον κομιεῖσθε κατ' τῶν αἱρέσεων Ὅσιοι. Θεοτοκίον.

Ὡς Οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυήτορ Ἁγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη Ἰησοῦς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανούς.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Σκιὰν τίμια τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτοι ἄσυλοι τῆς δισεβείας, ἀνεδείχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπαθείᾳ τὸν βίον φαιδρύναντες, τοῖς δεομένοις τὸν πλοῦτον ἐνείματε. Πατέρες ὅσιοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως μὴ ἐχωρίσθη, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς σαυθρωπήσας μεμένηκε, ὁ μόνον τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παράμωμε, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐξ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου.

Ὠδὴ δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Τοὺς Ἱεράρχας πάντες καὶ σοφοὺς, ἐν ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν λέγοντες· Θεοφόροι Κυρίου, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡς δισεβῶν δογμάτων ὑφηγητὰς, φυτευτὰς καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας τε ἔχοντες, Θεομακάριστοι ὄντως, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς δοξάσωμεν ὑμᾶς.

Τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην οἱ πιστοὶ, ἀρχηγέται, τροφίμων ἀοίδιμοι, Ἱεράρχαι Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἑορτάζομεν. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀνύμφευτος Νύμφη καὶ Ἁγνὴ, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγρυπνίας.

Ποιμαντικῶς χορεύσατε, τῆς δισεβείας τῷ μύρῳ Θεόσοφοι· ὅθεν ὡς Ἱεράρχας, πάντες δοξάσωμεν Θεόληπτοι.

Ὡς μιμηταὶ δειχθέντες, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρονες εὔδοξοι, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τὴν τῆς Ἐκκλησίας προΐσασθε λαόν.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωσῆν τὸν Θεόπτην ζηλώσαντες, Πατέρες Ἱεροφαῶται, τὰς Αἱρεσιάρχας ἠχμίσατε. Θεοτοκίον.

Ὡς Βασιλίδα πάντων, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν ἀειμνήστου τιμήσωμεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, καπνοσμήσατε Πατέρες μακάριοι, θείοις ὑμῶν δόγμασιν αὐτὴν ἀπαστράπτοντες, τὰς αἱρέσεις τε ἐκποδὼν ἤλάσατε.

Ὡς δισεβείας φωστῆρες, τῶν δογμάτων τῷ κάλλει ἠστράψατε, καθ' ὅλης τῆς Κτίσεως, Διδάσκαλοι εὔδοξοι· ἀμαυρώσαντες τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεῷ.

Ἀντὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι Ὅσιοι, τὰ νοητὰ ἐνόψατε, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτρανώσατε τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας Χριστὸς ὁ Θεὸς, καθαρὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτω Χριστὲ ὁ Θεὸς, καθαρὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν Ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ὁ Ἐπὶ γῆς φωστῆρας ἀναδείξας, τοὺς δισεβεῖς καὶ σοφοὺς Ἱεράρχας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ἀληθεῖς Ἱεράρχας ἐνθέους, ποίμνης τῆς σῆς, ποιμένας ἀναδείξας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Γ' τῶν παθῶν κατασβέσαντες φλόγα, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέους δροσιθέντες, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ πίστεως ἀληθοῦς, μνήσθητε πάντων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς δεινὰς ἐπαναστάσεις, καταβαλόντες τῷ Χριστῷ ἐνβοᾶτε· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τῇ ἐξ ἁρᾶ ῥυσάμενος τὸν Κόσμον· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ δοξασθέντα.

Τὸν Μωσέα, μιμούμενοι Πατέρες, ἐν τῷ ὄρει, προέβητε καὶ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενοι, Νόμον Ἱεράρχαι· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαὸν Χριστοῦ ποιμαίναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τοῦ πλάνου ἐκφυγόντες, τοῦ Βαβυλῶνος τοῦ τῶν παθῶν ἀπωσάμενοι, τοῦ Σιὼν τοῦ ἄνω, ἐρόντες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῷ μύρῳ, χορευθέντες Ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ δισεβείας, ἱερουργεῖτε τὰ θεῖα Ἱερώτατοι· ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ θεότητι, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν Μήτρᾳ, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ, φυσικῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Οἱ δι' ἀπαθείας καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης λόγον, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξαντες σοφοὶ Ἱεράρχαι, πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ βακτηρίᾳ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, λαὸν ὡς ποιμαίναντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντες θεομίσητους αἱρέσεις, πάντες Ἱεράρχαι, δοξάσωμεν ὑμᾶς.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας καὶ Ἱεράρχας, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμεν ἅπαντες ἀοιδίμως,

τὸν

τῳ σορὸν τῆς λειψάνων ὑμῶν, μακάριοι Πατέρες, ἀξίως μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζωον ῥεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τῶ Ἡλίῳ νεφέλη· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε πεβωπὶ τὸ ἁγιάσμασος.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθεύτα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυ-
» ρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένε, εἰς ἡμῶν
» τῆς πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.
» Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάκονον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς ιή. Γαννουαρίε.

Ἀκολουθία εἰς Ἕνα Ἱερομάρτυρα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α.

Παυδόφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς τὸ οἰκεῖον αἷματος, τῷ Γεραύσε καὶ εὔθεον, σολῷ ἐφαίδρυνας. ἐν δυνάμεως γὰρ, δ᾽σεβῶς εἰς δυναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας. καὶ νῦν ἱκέτδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην.

Θεῖαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τῷ αὐαίμακτον, ὡς Ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὁλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δ᾽ αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέσατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, Θεορρῆμον πανσεβάσμιε· ὃν δυσώπει ὑπὲρ τῆς ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσεγώμοχας, τοὺς ὑποθήκαις σε εὔδοξε καὶ παραινέσεσι, νοθετῶν διδάσκων, καὶ σαφὲς ὑπόδειγμα, Θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ᾽ ὧν ἱκέτδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Καυσίν.

Ὠδὴ α. ἦχος πλ. δ. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον ἄσεβείας, τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀθλήσεως, νομισάμενος σέφος, πρὸς Χριστὸν μακαρίως Ἀοίδιμε.

Οἱ τῷ Ἀρχιποίμενι, ὁ Ἱερουργόσε ὥσπερ ἄκακον, καὶ σεπτὸν ἱερεῖον, δι᾽ αὐόμων χειρῶν προσενηνέκατο.

Λύσας Ἱεράρχα, τῆς Αἱρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, ἀσεβεῖ παῤῥησίᾳ, καταγγείλας Γελάδα τὴν ἄκτισον. Θεοτοκίον.

Ἄκραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνεῖμεύσε.

Ὠδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὤφθης Ἱερώτατος, ἱερουργῶν τὸ πρὶν Ὄσιε, τὸν λυτρωτὴν, ἔπειτα ὡς θῦμα, αὐτῷ ἱερουργήμενος.

Ἐγνωρίσθης πιστότατος, καὶ μισθωτὸς ποιμὴν Ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ, αἷμα προεκχέων, φιλοθέως τῆς ποίμνησε.

Ἄρτι ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν ἐν τῷ τόπῳ, τῆς χλόης κατεσκίωσας. Θεοτοκίον.

Ὃς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Παύαγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῆς δεινῶν πειρασάσεων.

Ὠδὴ δ. ἦχος γ. Θείας Πίστεως.

Εἰρῆνε αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν, κατελάμπρυνας, ὡς ἀθλοφόρος, Ἱερομάρτυς καὶ σὺν πλείοσι παρήγησας, ὑπερεγκὼν τὰς βασάνους στερρότατα, καὶ τῆς πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας. ὅθεν ἅπαντες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσεβάσμιε, τελοῦντες ἐν πίσει, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Ἐνθ᾽ γέγονα, τῆς ἐντολῶν σε, ὅλως παθεσι, δεδεδλωμένθ᾽· καθ᾽ ἑκάσλην ἁμαρτανίων ὁ δείλαιθ᾽, σωτετελειμένην ψυχὴν ἐνβοήσωσοι· νῦν με συγγνώμης ἀξίωσον Δέσποτα, τὸν κατάκριτον, διὰ τῆς ἀσπόρως Τεκούσης σε, ὁ μόνος ὑπάρχων πᾶσιν ἀνεξιχνίασθ᾽. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἀμίαντος, Ἀμνὰς τὸν Λόγον, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς αὐωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τὴς ἀτιμίας τὸν αὐθρωπον.

Ὠδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ τῆς λύκων συστήματα, ἄρνας ἐκτελῶν τῷ λόγῳ Μακάριε, τεθανάτωσαι τῷ σώματι, τὸ δὲ πνεῦμα ἔθε ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ.

Ὡς δώδης καὶ παύαγνθ᾽, καὶ τῷ Λυτρωτῇ δεκτὴ ἡ θυσίασε, καὶ προσάγοντος εὐθέῳ φρενὶ, καὶ προσαγομένε παρανόμοις χερσί.

Κεχρισμένθ᾽ Μακάριε, ἱερατικῷ ἐν χρίσματι πρότερον, ἐτελέθης καὶ τὸ δεύτερον, τῷ μαρτυρικῷ σε μάκαρ αἵματι. Θεοτοκίον.

Ἡ Τὸν σάρκα βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν αὐήρωτος ἄρρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῷζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ἀναίμακτον θυσίαν προσηνέγκας, τῷ Δεσπότῃ· σεαυτὸν δὲ δι᾽ αἵματος, ἐναρτοφόρησας Ἔνδοξε.

Θεία μὲν γλῶσάσε ἀπέσαξε, σωτηρίαν, ὁ ῥὼς δὲ τοῦ σοῦ αἵματος πυθμενικῶ ἀγαλλίασιν.

Ὧν λόγωνσε ἡ χάρις, σοφίζει τὴν Ἐκκλησίαν, σύλλογε Μακάριε, ὀρθοδοξίας τε ἔδρασε. Θεοτοκίον.

Λατρεύσει τῷ τόκῳ σε ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Ὠδὴ ς. Χιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν.

Ἐβάπτισας ἐν ὕδασι λαὸς, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, ὥσπερ βεβάπτισαι· ἐβαπτίσθης δὲ, τῷ σῷ αὐθις αἵματι.

Μὴ παύσῃ τὰς ἐντεύξεις ἐκτελῶν, πρὸς Χριστὸν Μακάριε, ὑπὲρ τῆς ποίμνησε, καὶ τὸ αἷμα προτιθεὶς ἱκετήριον.

Σὸν κλῆμα τῆς ἀμπέλε τῆς ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ εὔτιμον, πλεῖσον ἐξεμύθησας, τῷ Δεσπότῃ σε καρπὸν Ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ Τόκος σε, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὠδὴ ζ. Οἱ ἐν τῇ Ἐδέμ.

Σὺ καλὴ ὡς δὲ πίων, ἡ θυσία σε ὤφθη Πάτερ ἀοίδιμε. αὐτὸς γὰρ τῷ Δεσπότῃ, δι᾽ αἵματος προσήχθης, ὡς προσάγων αὐαίμακτα, ὁ τῆς Πατέρων.

Οἰκονομηθεὶς καὶ ποιμαίνας, ἀμφοτέρωθεν Πάτερ ὅλβον σωτήριος· καὶ τοῦτον διετρώσω, τηρήσας τὴν σφραγῖδα, τῆς ἀθλήσεως μέλπωντε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥισυπόσατον Φύσιν, ἐν πίσει Ἐκκλησίᾳ ἐθεολόγησας· καὶ ταύτῃ Θεοφόρε, ἀδίκων προ-

βημάτων ἀναιρέμενοι ἔψαλλες· ὁ τοῦ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθενε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος· καρπὸν ἀνθηφορῆσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ α'. Τὸν Βασιλέα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἱερομάρτυρος ἐν πλεύσει ἐν τῇ μνήμῃ, οἱ πιστοὶ ἐφράνευσε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας.

Τὸν Ἱεράρχην μαρτυρικῷ καθορῶντες, ἀπορρήτως κοσμούμενον στεφάνῳ, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς.

Ἡν τῶν σωμάτων σοι δωρεὰν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως νέμει ὁ Δεσπότης, ὦ Ἱερομάρτυς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Περφυῶς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέκτονας Παρθενε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ γ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Σὺ τοῖς μὲν προβάτοις, ποιμὴν πιστῶς ἀνεδείχθης· τῷ Ποιμένι δὲ πρόβατον, προσαχθεὶς εἰς θυσίαν, καὶ διπλῶν ἐκομίσω τὸ κλέος· ὅθεν σε τιμῶμεν παμμακάριστε.

Σοῦ τοὺς παραδόσεις, Πάτερ ἀτρώτους τηροῦντες, καὶ τὴν ἄθλησιν σέβοντες, δυσεβῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆς Θεότητος φύσει, ἄσμασιν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Σὺ τοὺς χαρακτῆρας, δι' ἐγκρατείας Παμμάκαρ, δυσεβείας τοῖς χρώμασιν, ἑαυτῷ ἐμμόρφωσας, ἀληθῶς τῷ Θεῷ κατ' εἰκόνα, τὴν ψυχήν σου ἔδειξας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προσερχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάγγελον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς ιε'. τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Δύο, καὶ πολλὰς Ἱερομάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Παυδίφημοι Μάρτυρες.

Τῆς Ἱερωσύνης τὸν στολὸν, ὄντως ἐλαμπρύνατε, τῷ μαρτυρίῳ τοῖς αἵμασι· καὶ ἀμφοτέρωθεν, φαιδρῶς αὐγασθέντες, σὺν Ἀγγέλοις ᾄδετε, τῷ Κτίσῃ παρεστῶτες θεράποντες· ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεόπνευστον ὄργανον ἡμῖν, ὄντως ἀνεδείχθητε, ἀναφωνοῦντες τὰ ἀπόῤῥητα, Θεία Μυστήρια, τῆς Γραφῆς τῆς θείας· καὶ Εἰδώλων αὐόσιαν, ἐλέγχοντες, Χριστῷ προσηγάγετε· ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡς Μύρον τὰ αἵματα ὑμῶν, Χριστῷ προσηνέγκατε, ὡς δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενα· δι' ὧν μυελίζετε, τὰς καρδίας πάντων, τῶν πιστῶς ὑμνούντων ὑμᾶς, καὶ πόθῳ ἀφιέντων Παυΐεροι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ἅρματα Φαραὼ.

Δεῦτε μαρτυρικῶς, ἀφυμνήσωμεν ᾠδαῖς τοὺς Ἱερομάρτυρας, θεοφεγγεῖ καθορῶντες χάριτι, φαιδρῶς ἐκλάμποντας· Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Τοῖς ποίμνιον, λογικὸν πρὸς Χριστὸν πιστεύσαντες, ταύτης ἐκμιμούμενοι, προκινδυνεύσατε ἀρίστως· ὑμεῖς τὴν ψυχὴν προτεθείκατε, καὶ διπλῷ στέφει κεκοσμήσθε.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος αὐτοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως, προκεχεσμένοι ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Παυΐεροι, ἐπεσφραγίσθητε δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βάτον ἐθεάσατο, τὴν ζωγραφήσασαν Παρθένον, ἀΰλῳ μὴ φλεχθεῖσαν θείῳ πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύησεν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δικαιοσύνης ἠθέτησε.

Ἄρας λογικὰς ποιμαίνοντες, καὶ ὥσπερ ἀρνία τῶν προβάτων προτέθυσθε· τὸν ἀπαύστων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεὸν ἀμνὸν μιμούμενοι.

Ἄλλα λογικὸν Παυΐεροι, τὸν ποιμαινομένους θεοπρεπῶς ποτίσαντες, τῷ Χριστῷ δὲ τὸν μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Τέφρας Ἀθλητῶν ἡγέμονες ὑπὲρ εὐσεβείας ὑποδυτὲς τὰ σκάμματα, εὖα δοξάζοντες Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μῆτερ Ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσά σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον.

Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ὄρη παμφεγγεῖς, ὡς δειχθέντες τῷ Κόσμῳ, φωτίζετε αὐγαῖς, τοῦ ὑμῶν θείων λόγων, πιστῶν τὴν διανοίαν, Ἱεράρχαι πολύαθλοι. ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱερὰν τὴν θείαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐπελθόντες, καὶ πίστει γεραίρομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μήτρασε Θεὸν, ἐπισάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μὴ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμφιρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμώμου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμου Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἁπλωμενόν ἐβόα· Τί μοι συγκάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι· τίς ἡ ἅφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἣν ἔτρωσας, τὸ τοῦ ἀχράντου χειρῶσαι, σοφὸν δημιούργημα.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά. ὡς Ποιμένες καὶ Μάρτυρες εὔδοξοι, παρὰ Θεοῦ δοξάζεσθε, σφόδρα ἐν αὐτῷ ἐφραινόμενοι.

Τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἄβελ ὑπερβεβήκατε· λογικὰς γὰρ προσενεγκάμενοι ἄρνας Χριστῷ· καὶ τὸ οἰκεῖον αἷμα, χαίροντες τῷ Δεσπότῃ ἀπεδώκατε.

Ἱερετιζόντων τὴν πολύφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεφόμενοι μακάριοι, Ἱερομάρτυρες ἄριστοι, πόθῳ τοῦ Δεσπότου γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε Ἀγνή, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν ἀφράστῳ ἔλεγον· δόξα τῇ Κυήσει σου Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Τὸ Κυβερνεῖόν μου Φῶς.

Καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἱερεῖς τε γεγόνατε, καὶ Μάρτυρες Ἱεράρχαι, καὶ διττοῖς λαμπρυνθέντες· ταῖς χάρισι παυδίφημοι.

ΛΙθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσι, Παλάφημοι, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ὑμῶν προσπασίας, τῇ αὐγῇ τῆς ἀθλήσεως.

ΜΥθους Ἑλληνικοὺς, ἀσεβῶς διηλέγξατε, ὡς ἄμεμπτοι τῶν Μαρτύρων, καὶ παρανόμων πλάνῃ, Ἑβραίων θεία χάριτι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ε'. Θύσωσοι, μὴ φωνῆς.

ΤΕθύκατε, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων· ὡς Θεὸν μετίται καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἱμάτων προσμίξαντες.

ΕΓλήφατε, χαρισμάτων πληθὼ διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντως, ἐν αὐλίζει θείων ὑμῶν χειλέων· καὶ προσάγετε, ἀχαρίστως αὐτὸν θανατώμενοι.

ΩΣ θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ μου τὸ σύνημα, τῶν ἐπ' ἐλπίδι νεκρώων, ὡς παρόντων ἤδη καταπρυφώντων, καὶ ἡδίω τῆς ζωῆς ἡγεμένων τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Ὦ Θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειραύδρως συλλαβοῦσα, ἐν ἐσεσοχώρησε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

ΜΑρτυρικῶς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικῶς φρυκτωρίαις, Ἱερομάρτυρες ὁμῶ, τὸν βοῶντας Χριστῷ νῦν φωτίζετε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἁλογητὸς εἶ.

ΤΟὐ προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλου ἱερόντε Πατέρες, τῇ Μαρτυρίᾳ καθορᾶν, ἐφεστῶτά τε χαίροντες κράζετε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἁλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

ΤΗν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀπαλλοίωτον Θεὸν, ἀπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, ὑπερύμνητον Κύριον, οἱ πιστοὶ ἀσεβοφρόνως ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλων.

ΩΣ λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία· οἱ καλοὶ γὰρ Ποιμένες, προβάτῳ δίκλῳ προσάγονται, τῷ Χριστῷ πραυγάζοντες· ἱερεῖς ἁλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψᾶτε.

ΜΑρτυρικοῖς σεφαίοις ἀχαράκτοντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὲ, οἱ Ἱεράρχαι ἀνέτειλαν· ὑμνεῖτε Παῖδες γηθοσυνῶς πραυγάζοντες, λαοὶ ὑπερυψᾶτε.

ΤΗ, τῶ ἀπειλημένῳ ἀποφάσει, οἱ Χριστὲ Ἀθλοφόροι, θανάτῳ χαίροντες ἔπραζον· Παῖδες ὑπερυψᾶτε, Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

ΤΗν ἀπορῥήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν χαρᾷ τῇ Οἰκουμένῃ· Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, καὶ ὑπερυψᾶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Τόκος σου ἄφθορος.

ΩΣ παμλιλεῖς Ἱερομάρτυρες, διοτῷ κατελαμπρυνάτε τῷ φέγγει, τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίαν, τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὸ Μαρτυρίου· ὅθεν πάντες ὑμᾶς ἐπαξίως, μεγαλυνόμεν μακάριοι.

ΠΗγλῷ αὐαβλύσαντες διδαγμάτων, Παμμακάριστοι Χριστῷ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶς αἱμάτων τὰς κρηνὰς, ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρετε· ὅθεν πάντες ὑμᾶς μεγαλυνόμεν πανιέροι.

ΕΔιδάξατε εὖα Θεηγόροι, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, δημιουργὸν ἁπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε κοσμηθέντες διαδήματι. Θεοτοκίον.

ΑΣτράπτουσοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς Παρθενίας, σφοδρῶς σε αὐτεστράφθη, ἑαυτῶ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιμελεῖσθαι, δόξης τὸ χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τοὺς κε'. τῶ Ὀκτωήχου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Ἕνα Ὅσιον.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

ΠΑσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τῷ σώματι σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περισάσεων· αὐτῶν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβανόμενος ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

ΠΑθῆ τὰ τοῦ σώματος, διὰ ἐγκρατείας ἐμφανας, καὶ σιωπὴν δεήσεως· καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροις, ἀπέπνιξας μάκαρ, καὶ ἱκέτευσας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Θεόφρον Ὅσιε. διόσε κατενόησεν, ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΡόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερισκέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας. Ὀρθεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων αὐτίδοσιν. ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς τυχεῖν, Θεοφόρε δυσώπησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐθελξέσε ὁ πόθος ὁ δεσποτικὸς, καὶ τὰς τῶν σωμάτων ἡδονὰς καταλείψας, ἐν Χριστῷ αὐαπαύῃ Μακάριε.

ΗΡῥᾳδὴς Πάτερ φῶς ὕψου, καὶ διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς ἀπίσου ὑσίας, καθαρῶς ἀπολαύεις μακάριε.

ΑΓγλῳ ἄϋλον Πάτερ, ἐνδὺν ἐν παρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

ΓΕνος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σὲ αὐηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζεισε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΠΥῤ τὸ τῆς Θεότητος, ἐστερνισάμενος Ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, αὖθραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημάτισας.

ΝΕἰρωπὴν ἐνδέδυσο, πρὸ πλούτης παθῶν Ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν, διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας ἄληπτον.

ΣΆρμα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶ Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δικαίας, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον. Θεοτοκίον.

ΔΟὃς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παράγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περισάσεων.

Καθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΤΗν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας ἀσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ ῥέησαν ζωὴν σοφέ. καὶ τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τέλεον τὴν σοφὴν χάριν

ρων διλώσας· πατῶν τὰς ἡδονὰς τὰς τῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ἅγιε, ἀπάσης κακοπαθείας τε ἔφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον τῦ Παραδείσε, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατανύξει με ψυχῆς, κλίνωσοι γόνυ ἀγαθὴ, ᾗ λιταυδίων ἐνβοῶ· πρόσχες ᾗ ἴδε τλὼ ἐμὶῶ, ἐν ἁμαρτίαις συγκύπτησαν ταλαιπωρίαν. μολυσμὰς γὰρ κακῶς, ψυχλὼ ᾗ σῶμά με, ἐνδέχομαι λοιπὸν, κ᾽ τὰς πράξεις με, τὰς φοβερὰς ἐκείνας τε κολάσεις. σὺ ἓν Παρθενέ βοήθει μοι, ᾗ λύτρωσαί με, Θεογεννῆτορ, ἐξ αὐτῶν ὅτι δυνάσαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παρθενό ᾗ Ἀμνὰς, θεασαμένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς, Ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ νῶν, ἀναρτηθέντα ᾗ λόγχῃ διατρωθέντα, λύπης τετρωμένη τοῖς βέλεσιν, ἐβόα γοερῶς ὀλολύζουσα· τί τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς ὑνήσκεις, ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος; διὸ αὐάσα, τὸν πεπτωκότα, συνεγείρας Προπάτορα.

Ὠδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεράποντα Κύριε, τλὼ πολυχεδῆ ἀπώσατο μέριμναν, τλὼ διανοίαν ἀθόλωτον, ἐργαζόμενός τε καταγώγιον.

Ῥετίσω Μακάριε, ἀγγελικοῖς τροσάγμασιν ἔπεσθαι. τὸν Σταυρόντα γὰρ ἀράμενο, τῷ Δεσπότῃ χαίρων ἠκολούθησας.

Ἀπεινώτεως πτέρυξι, τὰς τῦ δυσμενοῦς παγίδας σωιέτριψας· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς αὐαμάρτητο· ᾗ εἰρηνίδοσον τὸν Κόσμον τε, ὁ Θεὸς τρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τιμὸν μεὺ κ᾽ μόνε τῦ ὄφεως Θεοφόρε, πᾶσαν δὲ τλὼ ἔφεσιν, τρὸς τὸν Δεσπότην σε ἔτρεψας.

Μφρόνως τὰς αἰσθήσεις τῦ σώματος κυβερνήσας, σὴν ἐχρημάτισας, τῶν ἀρετῶν Παμμακάριστε.

Ὁν καίτοιγε βασάσας ἀοίδιμε τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τῦ Κυρίε σε Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Μρία Θεοτόκε αὐύμφωτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαίωτον, ᾗ τὰς ὑμνῦντάς σε εὔφρανον.

Ὠδὴ ς. Χιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν.

Οὗ ὄφεως Χριστὲ ἡ τροσβολὴ, ὑ τῷ λείῳ ἔθελξε σῦ τὸν Θεράποντα, ὑ τὸ πῦρ τῶν τειρασμῶν κατεπόησεν.

Ἀγγελον βιώσας ἐτὶ γῆς, τολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ τανσοκράτορι.

Γκράτειαν ἀείναον λχὼ, κτησάμενος Ὅσιε, ἀγάπῃ ἀθόλωτον, ἀκηλίδωτον Θεῦ ὤφθης ἔσοπτρον. Θεοτοκίον.

Λόγος τῦ Θεῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, ὑράνιον κλίμακα· διὰ σῦ ᾗ τρὸς ἡμᾶς κατεβέβηκεν.

Ὠδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Γωδαίας.

Δονὰς θανατώσας, ᾗ θυμὸν χαλινώσας, ὦ τανμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἄνω κληρυχίας, ᾗ βοᾷς λφραινόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥετῶν τλὼ ἀείσλω, ἀκλινῶς διοδεύσας τρίβον ἀοίδιμε, τρὸς Πόλιν εἰσελαύνεις, Ἐδὲμ τῆς ἀκηράτο, μελῳδῶν λφραινόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ σ Τελειάδος τλὼ δόξαν, λσεβῶς καταγγείλας ὦ Παμμακάριστε, φωτὶ τῷ τελεσηλίῳ, τρυφᾷν ἐπαναπαύῃ, ᾗ βοᾷς ἀγαλλόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς λόγητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἁβδος ἔφυς Παρθενε, Γεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστο, καρπὸν αὐθηφορῆσα, σωτήριον τοῖς τίσει τῷ Τίῷ σε κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα, θαυμαστῶς τρὸς ἀγῶνας, ἀσκητικὸς τὸν Ὅσιον ὑμνεῖτε, ᾗ ὑπερυψῦτε εἰς τάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐτὶ τῆς γῆς τολιτείαν, μετελθὼν Παμμάκαρ νῶν σὺν τούτοις, ἐν ἐπουρανίοις αὐλίζῃ εἰς αἰῶνας.

Ἰασο χάρει τῶν μοναστῶν ᾗ χορδίει, τῶν Ὁσίων δῆμος ᾗ δικαίων. σέφος γὰρ ἐδέξω, τῆς νίκης ἐπαξίως. Θεοτοκίον.

Περφυῶς τὸν δημιουργὸν ᾗ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθενε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς τάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Μνήμην σε ἄξιος, Ὅσιε λφραίνει, τάντα τῆς γῆς τὰ τλήρωματα σήμερον, ὧν ἐτησίως τιμῶντας, ἡμᾶς τερίσωζε.

Οὺς τίσει ἐντελοῦντας, Ὅσιε τλὼ μνήμλω, τλὼ ἀξιέπαινον σε καθικέτδε, ἐν τῶν σκανδάλων ῥυσθλῶαι τὸν τολεμήτορο.

Ὦ θρόνῳ τῦ Δεσπότε, μάκαρ ὡς θεράπων, τέτε ἀεὶ παρεστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς τρεσβεύων ὑπὲρ τῆς τοίμνησε. Θεοτοκίον.

Λμοῖσε αὐυμνῦμεν, Κεχαριτωμένη, ᾗ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν. σὺ γὰρ ἐτήγασας πᾶσι τλὼ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τλὼ Δευτερογίαν, ζήτει Ἀποστολικὸν, ᾗ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς ιζ. τῦ Ἰουνίου.

Ἀκολουθία εἰς Δύο, ᾗ πολλοὺς Ὁσίους.

Στιχηρὰ τροσόμοια, ἦχο δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατεία τανθήματα, Θεοφόροι νεκρώσαντες, τλὼ ψυχλὼ ὀλόφωτον ἀπεργάσασθε· ᾗ οἰκητήριον Πνεύματος, ταύτλω ἐντελέσαντες, τῇ Τριάδι καθαρῶς, τῇ Ἁγίᾳ παρέστασθε, ἱκετεύοντες, ἐκ φθορᾶς ᾗ κινδυνων λυτρωθλῶαι, τοὺς ἐν τίσει ἐντελοῦντας, τλὼ ἀοιδίμω μνήμλω ὑμῶν.

Ἀμπρωθεύτες τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ τανόλβιοι, τρὸς τοὺς Κοσμοκράτορας παρετάξασθε· τοὺς μηχανοὺς γενναιότατοι, τοὺς τάντων νικήσαντες, συμμαχίᾳ Θείκῃ, κατ᾽ αὐτῶν ἀνεστέσαντες. ὅθεν σήμερον, τλὼ λαμπρῶ ὑμῶν μνήμλω ἐντελοῦντες, καταχρέως ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν τανόλβιοι.

Τῇ ἀσκήσει Μακάριοι, ᾗ καθώσει τοῦ σώματος, θαυμαστὰ λωύσατε ἀγωνίσματα, Χριστῷ τλὼ σάρκα δυλώσαντες, ᾗ τάθη μειώσαντες, ᾗ ὁρμὰς τῶν ἡδονῶν, τανσελῶς χαλινώσαντες, τοῖς τολαίσμασι, καὶ σωτῆρι δεήσει Θεοφόροι, καὶ τοῖς θείοις τρὸς τὸ θεῖον, ᾗ αὐενδότοις σωνδέσεσι.

Δόξα, ᾗ νῦν. Θεοτοκίον, ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὅσιον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α. ἦχο β. Δεῦτε Λαοί.

Ράτο ἐχθρῶ, τῇ τραταῇ διαλύσαντες, τὸ Παρακλήτῳ χάριτι, Θεομακάριστοι, τραταιώσατε τάντας, κ᾽ τῶν τυραννούντων ἐχθρῶν δεόμεθα.

Ὁ Ὅγοις ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσλιταῖς ὑμῶν, παμμακάριστοι Μύσται, τῇ Λόγῳ, τῇ ἀϊδίῳ, θεῖοι γενόμενοι.

Ὅ Ἅλοι ὑμεῖς, τῷ Ποιητῇ ἀνατέθειστε, ὅλον ψυχῆς τὸν ἔρωτα κατενεώσατε, εἰς αὐτὸν, διὰ τοῦτο, τῆ Πνεύματος τοῦ χάριν ὅλου ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς, ἀποτεκοῦσα τὸν ἄσαρκον, Θεογεννῆτορ παῖαγνε, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς, ψυχικῶντε κηλίδων, ἀπόπλυνον ῥαντοῖς θείας πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Πατέρες ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσιοι, τῇ πίστει ὑμᾶς ἐπικαλουμένους. τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τῶ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁ Δὸς τοῖς πρὸς ζωὴν φερούσας Ὅσιοι, ὁδηγεῖν στηρίξατέ με, καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσλιταῖς ὑμῶν θείαις διασώσατε.

Ἀ Μώμως τοῦ ὁδὸν τοῦ βίου Ὅσιοι, δραμόντες στενόμενοι κακοηχίαις, πρὸς τὸ πλάτος ἐστιλωώσατε, τῶν πραέων· διὸ καὶ μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου αὐθράκος γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, ἀωδίασον, ὅπως μεγαλύνωσε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Λαμπρυνθέντες χάριτι καὶ ἀληθείᾳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, φωταγωγεῖτε ἀσεβῶς, ἀειμακάριστοι Ὅσιοι, ὅθεν καὶ πίστει, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προσασία ἅμαχε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἑτοιμε, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· καὶ μὴ παρόψῃ, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τοῦ ἀκοῆς.

Φωτισμὸς ἡμῖν Ὅσιοι, παρὰ Θεοῦ γεγόνατε, καὶ θεῖος, περιλαμπόμενοι φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὡς ἀνέσπερον Ὅσιοι, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδεῖν ἀξιωθέντες, τοῖς ἐν σκότει λάμπειν καταξιώθητε.

Λαμπρυνθέντες τῇ χάριτι, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν τοῦ νύκτα διασκεδάζετε. Θεοτοκίον.

Δυσωπήσατε Ἄχραντε, τοῦ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ὡς ἄσπαται, καθαρότητι βίου καὶ πολιτείᾳ, τῇ τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιώμενοι, λάμψαντες Κόσμῳ, τὸν τοῦ σκότους προσάτου, ἀπελαύνειν καταξιώθητε, τῷ τῆς ἀσεβείας φωτὶ λαμπρυνόμενοι.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αὐγῆς λελαμπρυσμένοι, τοῖς φωτοχυσίαις ταῖς παναύλοις, τοῦ τοῦ ἁγίου καὶ φαιδροῦ ὑμῶν μνήμου, ἐντελῶντας καταφωτίσατε· σκότους πειρασμῶν, καὶ κινδύνων λυτρούμενοι.

Ἐν Οὐρανοῖς, τοῦ ἀΐδιον δόξαν νῦν καθορῶντες, καὶ τῆς ἀκηράτου καὶ θείας αὐγῆς, ταῖς φαιδρόταις ἐντρυφῶντες ἀκτῖσι, τῶν παθῶν μου σκότος μειώσατε, Ὅσιοι θεράποντες Χριστοῦ πανσεβάσμιοι,

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγὸν, ἡ τεκοῦσα Παρθένε ἀνερμηνεύτως, σάρκα γεγονότα αὐτὸν δυσώπει, μετὰ τῶν ἄνω νοερῶν στρατευμάτων, φωτοφόρον ἀκτῖνα λάμψαι μοι, σκότει ἁμαρτίας ἀεὶ καλυπτομένῳ.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρχηγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθρῶ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπίστορες, θεῖοι χρηματίζοντες Θεομακάριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου δέσμας, καὶ σαρκὸς ἀθεσίας ἰάσασθε.

Ἐν πελάγει δεινῶς κυμαινόμενος, Ὅσιοι ὑμῶν κυβερνήτας προβάλλομαι, καὶ δυσωπῶ ἵλεώσαι με, πρὸς σωτήριον ὅρμον μακάριοι. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ Ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου· καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆτε καὶ ἄσειστον.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνα χρυσῆς.

Ἐπέστη φαιδρῶς, ἡ ἐτήσιος ὑμῶν μνήμη Παιόλβιοι, λελαμπρυσμένη τηλαυγέστατα, τῇ ἀπρεπείᾳ τῆς χάριτος. ὧν ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει τῷ Κυρίῳ κραυγάζομεν· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πρσοὶ νοητοὶ, καταλάμποντες ἡμᾶς ὥφθητε Ὅσιοι, χειμαζομένους διεσώσατε, καὶ ὁδηγεῖτε τοὺς πλέοντας, βίου τοῦ κυμαίνοντος ζάλῃ, τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντας· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀύτε φωτὸς, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς καταλαμπόμενοι, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, πεκακωμένους ἡρπάσατε· καὶ πρὸς φωτισμὸν ἀφροσιώνης, ὁδηγήσατε ψάλλοντας· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τσώπει Χριστὸν, τὸν Τίόν σου καὶ Θεὸν Θεογενήτειρα, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, Αἵματι αὐτοῦ, τῷ τιμίῳ αὐαρρύσασθαι ψάλλοντας· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ, ἐν τῷ νώτῳ μου δεινῶς τοῦ ἀνομίαν, ἐτεκτήναντο Σῶτερ, καὶ αὐανεῦσα πρὸς σὲ, ἐκέτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου· ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις οἰκτειρόν με.

Ὡς ὑπηρέται τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονοι πιστοὶ καὶ οἰκονόμοι, τῶν αὐτοῦ Μυστηρίων· ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγοὶ, φανέντες πάθη θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν, ἱκετεύσατε Θεὸν Ὅσιοι Θεῖοι, χαλεπῶν ἐκ κινδυνίων καὶ νοσημάτων πικρῶν, καὶ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐξαθενήσασαν πολλαῖς, τοῦ ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκυήτορ, προσβολαῖς τοῦ βελίαρ, ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτας χορείας, τῶν Ἁγίων ἁπάντων, σωώντες, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὡραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, αἰτήσασθε Χριστὸν διαπαντὸς, ὡραῶσαι καρδίας, ἡμῶν ἐν θείᾳ χάριτι.

Ὡς δώδεκατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, γενόμενοι μακάριοι σαφῶς, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς ἀῳδίαις. διόπερ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Κατοργὶς τῶν δαιμόνων, τῶν ψυχῶν τὰς ὀλισθάδας, βυθίσαι κατίσχυσεν ὑμῶν. τῇ νυ-

βερνη-

βερνήτει ὦ Ὅσιοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, πρὸς ὅρμον κατιωτήσατε ζωῆς· καὶ ἡμῖν σωτηρίας, λιμένες ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Εἰσαίμι Κύριε φῶσα, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπῆσε Παρθένου ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα.

Εἰς τὸ Δοξαστικὸν, ζήτει Ἀποστολοδάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς ιζ. τῆ Γ΄ανουαρίΘ.

Ἀ ΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Ἕνα Ὁσιομάρτυρα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Τῆ μεμέρου αὐξήσεως.

Ἀγῶνας τῇ σοφῇ Ἀσκήσει, τὰς πόνους τῇ ὁπλίτῃ Χριστῇ, ἀφημένητε, καταχρέως οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ· αὐτῇ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἐδόθησοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, εἰρήνη γενναιότατε, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, ὁσιώτατε Πάτερ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβεύτα τῶν ἀφημένητωνσε.

Ἐνήθλησας νομίμως σοφὲ, καὶ γέγονας παισόφως Θεῷ, ὥσπερ ἄλλος, οἷος σὺ τῇ Παντευγῇ, ἐδείχθης Θεοφόρε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Μάρτυς Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Καιρός.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων μοι, εἰρηνεύσασμε τὸν νοῦν· Ἀθλητὰ πανόσιε τοῦ σοῦ, ἀφημένησαι γαλήνως μνήμου ἀξίωσον.

Ἀθλητικὸς τοὺς στεφάνους ὡς Ἀθλητὴς, εἰληφὼς πανόσιε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρηνεῖον ἄμιλλον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν Θεομακάριστε.

Ῥείθροις αἱμάτων τοῦ φλόγα τῶν δεινῶν, κατασβέσας ἠρδεύσας, διανοίας τῶν πιστῶν, καὶ ἐθάλπεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίως ἀσεβῶς Μάρτυς πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, Θεοχώρητε σιγὴ, τῆς στενοχωρίσεως με δεινῆς, τεκνομίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπάλλαξον. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Νευρώσαι θείᾳ θείκῳ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόρε Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν.

Ἰσχυρὸς δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τοῦ πλανήτου· κατήχθωσας τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον αὐαιδῶς, καὶ ἀκαίρως μάτην φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἦν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς ἀραίων ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τῶν Δεσπότου μέλλομεν παλάτιον.

Κάθισμα, ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐβαπτίσθης νοῦν τελεσῶς, τὸ τρίτον Βάπτισμα πίστως, τὸ δὶ ὕδατος πυρὸς, καὶ Θείου Πνεύματος τὸ πρίν· καὶ τῶν δακρύων τὸ δεύτερον ἐν ἀσκήσει πολλῇ. ἀσκήσας ἐν καλῶς, καὶ διανύσας στερρῶς, ὡς Ἄγγελος ἐν γῇ, βίον Μακάριε· καὶ ὡς ἀθλοφόρος ἐπίσημος τὸ τέλειον, ἐσφαγιάσθης Χριστῷ τῷ Θεῷ. αὐτὸν ἀπαύστως, ἐν ἐκδυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγγελοι, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν. πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς Βρότος, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχηγὸς ὁ Προαιώνιος, καὶ γαληχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοῇ ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παρθένος ἡ Ἀμνὰς, θεασαμένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀπόρρητον ἐξ αὐτῆς, Ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ νῶν, ἀναρτηθέντα καὶ λόγχῃ διατρωθέντα, λύπης τετρωμένη τοῖς βέλεσιν, ἐβόα γοερῶς ὀλολύζουσα· τί τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς θνήσκεις ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος; διὸ αὐάρτα, τὸν πεπτωκότα συνεγείρας Προπάτορα.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Νομίμως ἤσκησας, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, λόγῳ πρατωθέντος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, σωτηρίων Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων Ὅσιε, τοῦ πλανοῦ νήχεσθαι, τῇ Θεογενεσίᾳ ὡς γνησιος, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερὸν ἀναλαβών, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας μετὰ τοῦ τόκου, ὥσπερ πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεύσασε Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὁμφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος· καὶ ταῖς τότε πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθοράται καταισχυνόμενος.

Στοῦ τοῦ νικῆσαι τῶν διωκτῶν, ἄπακος, ἀπέραντος ὀφθείς, Μάρτυς ἀπόσω πανόλβιε· καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφανοῖς ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπὴς χορὸς, Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ θείου τόκετοῦσου βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξεν.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τοῦ θαλάσσου.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατρὸς ἡμῶν· διεσώθης δὲ τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, Προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικροῖς αὐτωνύμου, τὰ μεγάλα ἑαυτοῦ, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ τὸν πτερνισμὸν, τῆς Εὔας ἐν Πνεύματι, ἐθανάτωσας ὄφιν ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Δὸς νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, Παρθενομήτορ Κύριε· καὶ τοῖς βροτοῖς εὐδία δίχα τροπῆς, δὶ ἄφατον ἔλεος, τοῦ ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τοῦ κάμινον.

Σταθείας τῆς πρὸς σάρκα διαξιξάσσε, τὸν νοῦν Μακαριώτατε· φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφὲ, τῶν Παίδων ἐβόας τοῦ ᾠδοῦ· ἐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς ποιμενείας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀσκητοῦ καὶ

Μάρτυρας Χριστοῦ, καὶ Ὁσίους μέλποντας θερμῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. Θεοτοκίον.

Ῥᾴθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄγραυτε, θείων θραξέων, ἰσχύσαί με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἀνταῖοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῖς ἀσκήσεως πόνοις κατατηκόμενος, καὶ μαϊ-γων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ ἐμφανίσθης Παυόλβιε, νίκης τὰ βραβεῖα, παρὰ τοῦ δεδεγμένου.

Ὑφωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ἐπηρμένῳ δαιμόνων ὀφρυῶ κατέβαλες· Πυδίματος δὲ τῷ χάρεν Μακαριώτατε, ἔχες ἀνακῦσαν, καὶ σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδυνίων Θεομακάριστε, Ὅσιε τὸν τιμῶντα ἀπολυτρούμενος, καὶ ὑπὸ τῷ σκέπῳ, τῷ σῷ καταφυγόντα. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ Θεοβάδιστον, ἀπορρήτων θραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἄκαυμα φλεκτόν, δυσθεώρητον ὅραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθενε.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Σὺ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν. καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλων σοὶ Ἀσωμάτοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τελεὰς ὁ παντουργὸς, καὶ παντοδυνάμος.

Ῥυθεὶς παγίδων τῶν θηρεύόντων σε, θρὸς χορὸν ἡραίων κατέπαυσας Ὅσιε· καὶ Μαρτύρων σωνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων καὶ νῦν ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὅπως σε μακαρίζωμεν.

Ἰσχυὶ καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸν χαλεπὸν δαιμόνων διεπέρασας τάραχον· καὶ πρὸς τὰς ἄνω λιμένας κατωϊθησας, ὅλος ὡραϊσμένος, ὅλος τῷ Πυδίματος, ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀπατάληπτον, τῆς Τοκετοῦσης Παρθενομήτορ μὴ θεύοντες· σιωπῇ δὲ μᾶλλον τοῦτο δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν τῷ παμμακαίστῳ, μόνῳ καὶ καλλιῶ ἐν γυναιξὶ καὶ παναμώμητον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοφάγγελον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τοὺς ιζ'. τῆς Γαννουαρίου.

Ἀκολουθία εἰς Δύο, καὶ πολλοὺς Ὁσιομάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Παυδίφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον Σοφοὶ, τὰ πάθη νικήσαντες, Θεοειδεῖς ἐγνωρίσθητε· νῦν δὲ ἀθλήσαντες, καὶ τελειωθέντες, συμπολῖται ὤφθητε, τῶν ἄνω μακαρίων Δυνάμεων· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πύργοι ἀναθαίρετοι ἐχθρῶν, προσβολαῖς ἐδείχθητε, τῶν δυσεβῶντες κραταίωμα, καὶ τεῖχος ἄῤῥηκτον, καὶ βεβαία σκέπη, ὦ Ὁσιομάρτυρες. Ὑπεύθυνον μακαρίζεσθε παντοτε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀβρόχως ἐπλεύσατε Σοφοὶ, βίον τὸ κλυδώνιον, τῇ σωτηρίᾳ τοῦ Πυδίματος, οἱ αἰνιζόμενοι· καὶ πρὸς ὅρμον θείας, χάριτος ἐφθάσατε, φωτὸς τῇ ἀκηράτῳ τῶν λαμπάδι, καταυγαζόμενοι, καὶ φωτίζοντες τοὺς μέλποντας, ἐν αἰνέσει ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθενε παννύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὲν καιομένην, ἀλλὰ μὴ φλεχθῆναι. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τῷ μήτραν σε ἁγνὴ κατέφλεξε. διὸ αἰτοῦμέν σε ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγιάσε τῷ ἀδίκῳ Χριστῷ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως ἐνήσκεις, πῶς τῷ Ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, ἐνεργέτα Πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δύλιόν σε δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀσωμάτοι Κύριε.

Ὤφθη ἡ πανέορτος ὑμῶν μνήμη, ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸν Κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὁσιομάρτυρες, Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Δακρύων τὸ πρότερον ἐπομβρίας, τῶν ψυχικῶν ὑμῶν παθῶν, τὸν ῥύπον ἐκπλυίσαντες, διπλῶν καὶ τῆς ἀθλήσεως τὸν στέφανον ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἡ τὸν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, ἀῤῥήτως κυήσασα, Παρθενε ἀπειρόγαμε, ἐλπὶς τῶν προσερχόντων σοι.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκε.

Κόσμον ἀρνησάμενοι, τῷ δι' ἡμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, σαρκὶ Θεῷ ἐλθόντι, ἠκολουθήσατε Χριστῷ· διὸ τὴν ὑπερκόσμιον, Παυόλβιοι δόξαν ἐκληρώσασθε.

Στεῖραν θώρακι, καθοπλισθέντες καθείλον, τὰς παρατάξεις πάσας, οἱ Ἀθληταὶ τῶν δυσμενῶν, καὶ νικηταὶ γενόμενοι κραυγάζουσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ σωτήριος, τῆς μετανοίας μοι πύλας, ὡς ἀγαθὴ πρόστατις, διάνοιξον καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς ἁμαρτίας ῥῦσαί με, φρυήσασα θεία δωρεᾷ σου.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, πάθη νεκρώσαντες· ἀθλήσει τὸ δεύτερον ἐχθρὸν καθείλετε, τὸν πᾶσι πολέμιον, Μάρτυρες Ἀθλοφόροι, τῶν Ἀγγέλων πολῖται. ὅθεν κληρονομεῖτε τὴν ἀΐδιον δόξαν· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν σώσατε πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δακρύων μοι δώρησαι πηγὰς Θεόνυμφε, δι' ὧν τῆς καρδίας μου τὰς ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, ἐκπλύνω παναμώμητε· καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀτόπου τὴν φλόγα, τελείως σβεσθείσαν, συμμαχίᾳ σου μόνη, ἐλπὶς μου καὶ στέγασμα, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄνυμφος Μήτηρ σου ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε αὔνομος δῆμος τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει; τὴν πάντων σε ζωὴν, Φῶς μου γλυκύτατον.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησον Οἰκτίρμον.

Τῇ ἀγάπῃ πυρακτούμενοι τοῦ Δεσπότου, τὰς πυρακτώσεις ἅμα τῶν ὀδυνῶν ἀνδρείως, Μάρτυρες ὑπήγκατε, Χριστῶν μεγαλυνόντες.

Ἐφοπλισμένοι ὀργάνων κολαστηρίων, καὶ ἀπειλῶν παντοίων ἀπλήστως πεμπομένων, οἱ Ὁσιομάρτυρες ἀνδρείως ἠθλήσαν.

Θεοτοκίον.

Σωζηθῆναι ἐκ λαγόνων σε Θεὸς Λόγος, Θεοκυῆτορ Κόρη· καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος, πᾶσιν αὐαγεύνησιν φελητὶ παρεχόμενος.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Ὑψύμενα σφοδρῶς, τῆς βασάνων τὰ κύματα, ἐκ ἴσχυσε τῆς Μαρτύρων, τὰς ὁλκάδας βυθίσαι, κυβερνωμένας Πνεύματι.

Σὲ θεῖος κραταιὸν, φωτὸς ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρτυρες κεκτημένοι, τὴ αὐίσχυρον πίστιν, ἰσχὺ Χριστὲ κατέβαλον. Θεοτοκίον.

Γενόμενος ἐκ σοῦ, ὁ παντέλειος Ἄνθρωπος, ἐθέωσε τὴ φθαρεῖσαν, τῆς αὐθρώπων οὐσίαν, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἰσότιμοι, καὶ τὴ ἄσκησιν ὡς καὶ τὴ ἄθλησιν, γεγονότες, τῆς ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχετε. Ἀθλοφόροι θεῖοι, τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ συναγάλλεσθε.

Τυπτόμενοι, καὶ σφοδρῶς ἀλγηδόσι βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ, τὸ Χριστὸ ἀπαρείγωτοι ὤφθητε· τὰς ἡμῶν ὀδυνας, διὰ τοῦτο Σοφοὶ θεραπεύετε.

Οὐ πρὸς αἷμα, ὐ πρὸς σάρκα τὴ πάλιν ἰσέγκαντο, οἱ γενναῖοι, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦντο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ θείᾳ, τὸ Υἱῦ τὸ Θεῦ κρατυνόμενοι. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῖρέ σοι, ἀσιγήτως βοῶμεν παναύχραντε· τῆς ἁπάντων, τὴ χαρὰν τὸν Χριστὸν ἀπεκύησας, καὶ τὴ λύπη πᾶσαν, τῆς προμήτορος Εὔας ἀπήλασας.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ταγόσι λόγων ὑμῶν, καὶ ἱερῶν αἱμάτων, πυρὰ κακίας κατεσβέσατε, βοῶντες πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ τῆς Τριάδος σεπτοὶ, καὶ θαυμασοὶ ὁπλῖται, θεολογοῦντες ταύτῃ ἄτμητον, ἀσύγχυτον ἄτρεπτον, τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐτέλεσαν νομίμως. Θεῖον.

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐν σοὶ, ἀποτεχθέντα Λόγον, Ἁγνὴ, δυσώπει τῶν τιμώντων σε, ὅπως ἡμᾶς ῥύσηται, τῆς αἰωνίου Κόρης, καὶ χαλεπῆς γεέννης.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένοι, ἀπενεκρώσατε ἐχθρὸν, βοῶντες Ἀθλοφόροι· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέγγει νοητῷ πεπυρσδμένοι, τῆς ἀθείας τὴ ἀχλὺ, ἐλύσατε βοῶντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔστητε Θεὸν ὁμολογοῦντες, καὶ κατερράξατε ἐχθρὸν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τὸν ἀνυψώσαντα ἡμᾶς, τεκοῦσα Θεοτόκε· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ, ὡς Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἠξιώθητε Θεὸν, θυμίαμα τῷ Δεσπότῃ προσλιεχθέντες· ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ πυρὶ δοκιμασθέντες ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστοι.

Ὡς ὄντες φωστῆρες νοητοὶ, φωτίζετε Ἀθλοφόροι, τὴ Τριήλιον, φέγγει θαυμάτων παραδόξων, καὶ σκότος νοσημάτων διώκετε, καὶ νέφη πειρασμῶν ἀπελαύνετε· ὅθεν ἐν πίστει μακαρίζεσθε.

Συνήφθητε τάξεσι Σοφοὶ, γνησθέντες τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἰσάγγελον, βίον ἐν γῇ πολιτευσάμενοι, Μαρτύρων ὁμηγύρεις ἐφράνθητε· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνεσθε, τὴ Ἐκκλησίαν ἁγιάσαντες.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τὸ ἐν σοὶ μαρμαρυγὰς, Θεόνυμφε τὴ ψυχή μου φωταγώγησον, κείμενον βάθρῳ ἀπωλείας ἀάστατον, ἐχθρὸς καταράσασα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴ καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Εἰς τὴ Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τοὺς ἑζ. τῶν Ἁγιοκλήτων.

Ἀκολουθία εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Παυλίφημε ἐπιχρώτασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσθαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, σωτηρίαν τίσε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, ἐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἱσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς παραύγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεόντων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, ἐκ ἠττήθης λογισμοῖς, ὐ ξοανοῖς ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ σεφηφόρε, εἰς Οὐρανὺς ἀνελήλυθας.

Παρθενίας λαμπρότησι, λαμπρυνθεῖσα Παυλίφημε, μαρτυρίᾳ ἤσκησας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι Εἰδώλοις γὰρ, πειθθεῖσα τὴ ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν· φοινιχθεῖσα σοῖς αἵμασι. καὶ παρέστηκας, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ σεφηφόρε, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομένοις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μακαρίζωσε Παίαγνε, τὴ βροτὸς ἁφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογοῦσε Θεόνυμφε, τὴ ἀειμνάεστον, καὶ δοξάζωσι σεμνὴ, τὴ ἀπόῤῥητον κύησιν· ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ καὶ πατέρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τίσι σὺ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ· ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, σωσαι τῶν τὴς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, νῦν συγχορεύουσα, περὶ τὸν πάντων ἄτιον Χριστὸν· καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ ἀῤῥενωθὲν τῇ χάριτι, τὴ ἐπηρμένην ὀφρὺν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴ θάλασσαν, δι' ἀθλήσεως σώματος, θεία δυνάμει καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε αὐαρτηθέντα Δέσποτα, καταποήσασα, ἡ ἀνελεήστος Μάρτυς οἰκτισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμωμένη θείᾳ σε, τὴ τὴ ἡμῶν φύσιν ἁβρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἀ Ἄσπόρως τῷ τῶ Πατρὸς βυλήματι, ἐκ Θείυ Πνεύματος, τὸν τῦ Θεῦ σωτείληφας Υἱόν· καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δὶ ἡμᾶς ἐκ σᾶ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀ Νάψασα τῷ ψυχῷ, ἔρως ὁ θεῖος τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῆ αἰκισμῶν ἐκπέσβεσεν.

Ἰ Σχύϊ παντεργικῆ, τῷ πεφαλῷ τῶ δυσμενῦς ἔθλασας, τῆς πεφαλῆς φέρυσα, Μάρτυς παρτερῶς τῷ ἀφαίρεσιν.

Ἀ Ἰμάτων σε οἱ ἡρηνοὶ, τῆς ἀθείας τῷ πυρᾷ ἔσβεσαν· τὰς δὲ πισὰς ἤρδωσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι. Θεοτοκίον.

Σ Τ' μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῆ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα, ἦχος πλ. α'. Τὸν σωταίαρχον Λόγον.

Τ Ὰς βασάνυς γενναίως ἡ Ἀθληφόρος σε, ὑπομείναστα πάσας τὰς τῆ Τυράννων Χριστὲ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον. καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτῦ· καὶ στέφος εἴληφε δόξης, ἐκ σᾶ τῦ ἀγωνοθέτυ· καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ Ὴν ταχεῖαν σε σκέπην καὶ τῷ βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δῦλόν σε, καὶ τὰ κύματά Ἀγνὴ καταπράϋνον, τῆ ματαίων λογισμῶν, καὶ τῷ πεσῦσαί μι ψυχῷ, αὐάστητον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βύλοιο.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ Ὸν ἐψωθεύτα τῷ ξύλῳ ὡς ἐθεάσατο, ἡ Τεκῦσά σε Σῶτερ ὠδίνων αὐδθεν, ὠλυφύρετο πλαυθμῷ, καὶ αὐεπράϋναζεν· οἴμοι γλυκύτατε Τιὲ, τιτρώσκομαι τῷ ψυχῷ, σὲ ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, ἐν μέσῳ δύο πακούργων, δίκην πακούργυ προσηλωμένον.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθένησε ἰδῦσα.

Σὲ τῷ ἄμωμον Ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς τοῖς αἰκίαις, ἄμωμον, ὁλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τ Ὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τῷ πρώτῳ Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα αὐίσχυρον, Χριστῷ ἀναμέλπουσα· δόξα τῇ δυναμείσῃ Κύριε.

Ἡ Καρδίασε τῷ ἔρωτι τῦ Νυμφίυ, πυρπολυμένη αὔθρακας, πλαυτὴς Γενναιόφρον, λύθρῳ ἐκπέσβεσεν, αἱμάτων, καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθείας ἐξήρανεν. Θεοτοκίον.

Ἀ Πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέσοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μυ Φῶς.

Μ Τρον ἐκπενωθεὶ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασα, Νεανὶς ἡ γενναιόφρων, ἠκολούθησε τύτῳ, ἐν ἄσκησι δοξάζυσα.

Τ Ω͂Ι κάλλει τῷ ψυχῷ, τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἡ Παρθένῳ, τὰ ὁρώμενα κάλλη, ἀθλήσει ὑπερλάμπυσα.

Ὁ Λόκληρον σωτῷ, τῷ Θεῷ προσενωίσχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῆ αἱμάτων, τὸ πρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀ Νδρεῖον ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀναλαβῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξῆλθες Μάρτυς τοῖς τυραννήσασι· καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτὺς ἐθανάτωσας.

Ἐ Ἱστέτι, σαζομένη τῷ αἵματι Παύσεμνε, τῷ σῷ Νυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὡραϊσμένη· καὶ τῇ τότε, εἰς ἀεὶ ἐντρυφᾷς ὡραιότητι.

Ἔ Ρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστόν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνυς, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γνωμένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ὦ Θαῦμα, τῆ ἁπάντων θαυμάτων πανυότερον, ὅτι Παρθενίαν ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειραύδρως, συλλαβῦσα ἐκ ἐκενοχώρησε.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Μ Ετὰ Παρθενίων, λαμπαδηφόρθ εἰς ἀραύια, πέλεις, τῷ πυρὸς λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλλειν ὑπομείνασα· ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε.

Σ Τ' τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον, καὶ λαὸν πισθέντα εἰς Χριστὸν, τῷ τῆς πλανῆς ἀμαυρότητα, τοῖς φωτοβόλοις σε, θαυματουργίαις ἐκαπορύσασα.

Ο Τ' δειλιῶσα, αὐδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ παύσεμνε, Μάρτυς τῇ πυρᾷ, προσέρχη αὐαψυχῷ αἰθομένῃ καὶ κραυγάζυσα· ἀλογημένθ εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε. Θεοτοκίον.

Τ Ὸ τῦ Ὑψίστυ, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σᾶ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζυσιν· ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡ Ραία ἐν πάλλεσι τῆ σῶν, στιγμάτων γέγονας, καὶ ἦ κατηύγασαι, Παρθενίθ ἄφθορος μείνασα, τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Παύσεμνε, τῷ ἐκ Παρθενυ δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ᾧ βοᾶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λ Υθεῖσα δεσμῶν τῆ τῆς σαρκὸς, Παρθενομάρτυς σεμνὴ, ἀνέπτης χαίρυσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύσα· καὶ μαρτυρίᾳ φοινικῷ, αἵματι σάζυσα καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα.

Ο Ἱκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, σωσεορτάζυσα πρόσωπον, ἀτενίζυσα πρὸς πρόσωπον· καὶ θεωρῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχυσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα. Θεοτοκίον.

Σ Τ' μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενέ Ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τῦ ἀπροσίτυ φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ ἀλογῦμεν Μαρίαμ Θεόνυμφε.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειροτμήτ ὄρυς.

Ὡ Σ περικαλλὴς καὶ ὡραία, καὶ περιδέξιος Παρθένος· ὡς ἀπαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ τῦ Δεσπότυ Νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι πτέρυξι, πρὸς τὰ ἀραύια κατέπτασας.

Σὲ τὸν νοητὸν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστερὰν κεχρυσωμένας, τῷ Μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας· καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἔνδον τῆς ἀφθάρτου πασάδος, κατασκηνώσασα Θεόφρον, ταῖς ἐκπεμπομέναις ἀστραπαῖς, τῶν σῶν Νυμφίων φαιδρυνομένη ἀεί, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν διστεβῶς ἀϐλασφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ἵνα σε δοξάζω Παρθένε, τὸν ἀληθῶς δεδοξασμένον, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι, καὶ ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοϐάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς κε. τοῦ Νοεμβρίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες,

Παρθένοι νεαΐδες Χριστέ, σοὶ σὺν ἀρρήτως ἀθλήσασαι. τῷ Βασιλεῖ ὑπεμείχθησαν, ἀγαλλιώμεναι, εὐφροσύνης πλήρεις, χαρμονῆς αὐάμενοι· καὶ ξύλῳ τῆς ζωῆς σοι προσήγγισαν, καθυπετάγησαν, δωρηθῶσι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ εἰρηνικὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεαΐδες τῷ σῶν, μύρων ὀσφραινόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμήμεναι, ζωηφόρον Πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν ἐξαναστάσιν, σὺν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα καταντήσουσι, τὸ σὸν κάλλος, σαφῶς ἀπολαύσασαι.

Παρθένοι νεαΐδες σαφῶς, Εὔας τῆς πρωτοπλάστου, ἐπιπηδείως νομίζεσθε, πόθῳ θεώσεως, αὐτενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν ἀνιέμεναι, καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ ἐπαιρόμεναι· καὶ νῦν προσβάλετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ εἰρηνικὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδιαστάτου Ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀπαστράψαντος. ὅθεν κραυγάζομεν· τῷ ἐσκοτισμένῳ, ψυχῇ μου τοῖς πάθεσι, φῶτι τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον· καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς με κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς Κρίσεως ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγιάσω τῷ ἀδίκως Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόασεν· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, ἀνάστα Πολυέλεε, τῷ Μητέρα, καὶ δούλῃ σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α. ἦχος δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τῷ ἄκτιστον, ἣν ἀσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἱλεώσασθε Μάρτυρες εὔδοξοι, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν τοὺς θείους ἄθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, Θεομακάριστοι.

Ῥήμασιν ἠλόγησαν, τὸν δυσμενῆ αἱ Νεαΐδες, τῷ θείῳ φρατόμεναι ὅπλῳ τῆς Πίστεως· καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τραυμασίας, καὶ θανάτου ἄδικον, διὰ τὸν παύτων ζωήν.

Ἰσχύϊ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμῳ τῷ Κτίσαντι, αὐδρείαν ἀνέλαβον γνώμην αἱ Παῖσμναι· καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ συνεπάτησαν, καὶ κατηδάφισαν.

Ὠδὴ γ. Οὐκ ἔστι Σοφία.

Νενεκρωμένος, λογισμῷ ὁ παράνομος Τύραννος, τῷ ζωῷ ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Κόραι παναοίδιμοι, καταμηνύομεν.

Ἀμυητείων, προκειμένων ὀργάνων ἠλόγησε, τῶν Μαρτύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σώζειν Παντοδυνάμε, ἐνατενίζων πιστῶς.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, ἤρασθε τραυώτερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι. Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἁμαρτίας τὰς σειρὰς, Ἁγνὴ Παρθένε διάρρηξον, σῶσόν με νυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, ἦχος δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὑπὲρ Θεοῦ καρτερῶς ἐναθλήσασαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς σωϐδήμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν. ὅθεν εἰσφοιτᾶτε, σὺν ταῖς πρώτε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν, ὀδυνῶσι τῇ ψυχῇ, καιρίως κατεπλήττετο, καὶ ἐϐόα σιωπῶσα· πῶς σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· ὑμνῶσε τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμεναι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαιναὶ λυχνίαι, Κόραι τῷ Χριστῷ ἀνεδείχθητε· φαεινοτάταις ἀκτῖσι καταυγάζουσαι, τοὺς προσαγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὡραΐσθητε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὁλικῶς ἀγαπήσασαι· ὃ τετρωμέναι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων, τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν μου, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, τοῖς ὑμῶν πρεσβείαις, τοῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διαπρύσασθε, τὸν ἐκτελοῦντος προθύμως τὸ πανέορτον, καὶ πανίερον μνήμου ἡμῶν Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωθεὶς ταῖς κακίαις, τῷ δολίῳ Παναμώμῳ, τὸν Ζωὸν τεκοῦσα, ζώωτον πρὸς σὲ καταφεύγοντα, καὶ ἐπαρθεῖσα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθὴς Παναμώμητε.

Ὠδὴ ε. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Γνώμῃ καρτερικῇ, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοῖς ἀγῶσιν ἀθλήσασαι, Οὐρανίου ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ Ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔχουσιν.

Πολύφωτος λαμπὰς, πολυώροφον οἴκημα, τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, ἐφημείσθωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνῃ ἐκλεκτῇ, καὶ καλῇ καὶ ἀμώμητον, δ-
ράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ε'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰδεῖν σε, ἐφιέμεναι πάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέ-
ναι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ αὔαρχε Λόγε, τῆς βασάνων, τῇ πικρίᾳ γεννάιως ὑπεμείναμεν.

Ὡς κρίνα, Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξελίθησαν, αἱ παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ πυρὸς βασάνων, τῆς ποικίλων, ἐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τὸ ὁρωμενὸν θανάτῳ, ἀοράτῳ θεᾳ νεκρώμεναι, ἀειδήλως, ἐν ἐφρόντισαν Κόραι νεαίδες.

Θεοτοκίον.

Ἅγιος, ὁ σκιρτώσας ἐν μήτρᾳ σε Κύριος, ἁγιω-
τέραν εἰργάσε, καὶ καθαρωτέραν Κτίσεως πάσης, Θεομῆτορ, κυρίως ὑμνοῦμε. Ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἐλαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, θεαρχικαῖς ἀκτῖσιν, ἀχλὺν Εἰδώλων ἠμαυρώσατε, παναοίφημοι ψάλλουσαι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖν Εἰδώλοις κωφοῖς, τὴν δυσσεβῆ Τυραννε, κολαυδομένην κατεπτύσατε, βοῶσαι νεαίδες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὀργὴ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, ἡ διωγμὸς, ἡ θλῖ-
ψεις, Χριστῆ χωρίσαι ὅλως ἴσχυσαν, βοήσας τὰς Μάρτυρας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς τὸν Κτίσλα, ἐν τῇ γαστρὶ σε Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελῳδοῦντας πιστῶς· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τῶν παντός.

Στομωθεῖσαι ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἀπημβλυνά-
τε νεύτρα τοῦ ὄφεως, ἐν γυναικείῳ σώματι ἀῤῥενικῶς διανύσσαι, τοὺς ἀγῶνας, καὶ σεφανοις ἐνθέοις κοσμούμεναι.

Στιμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν αἱ Θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Γήσοῦ βασιλεύσαι, πεποικιλμέναι στίγμασι καὶ βασάνων τῷ κάλλει, διλωθισμέναι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεαίδες. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενον Κόρη, ᾧ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειροτμητος ὄρους.

Ἰδεῖν ἐφιέμεναι καλλος, τὸ τῆς Νυμφίου ὁλοτρό-
πως, νοήσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ ξυστῷ τοῦ σώματος. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὀφθητε Τυράννων ἐν μέσῳ, οἵαπερ λύκων ὠμο-
τάτων, ἄπτιλοι ἀμνάδες τοῖς τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίσασαι, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπρόσδεκται, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνετλέξασθε ἄμα, μὴ παλαιόμενον παρ-
θενοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ Βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὦ Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἠξιώθητε.

Ἧς κατηξιώθητε δόξης, ἧς ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τοῦ μνήμου τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παῤῥησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι. Θεοτοκίον.

Εἰσαίμε Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης· λῦτον τοῦ ἀχλυοῦ τῆς κακίας μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς Κυησάσησε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδυνάμε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοδιάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς κε. τοῦ Νοεμβρίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενείαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, συμφιδὴς χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη τὸν πρόσκαιρον, ἀπόλαυσιν εὐδόξε, καὶ ἀσκήσασα σεμνῶς, καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, κατηξίωσαι, Οὐρανίᾳ παραδόσει δυσωπῆσα, τοῖς τιμῶσί σε Ὁσία, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σε, μακαρία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐκόσμησας καὶ ἡτοίμασας· καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ σωφρόνως μυστικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σε· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι.

Τὸ ὡραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, μακαρία εὐδόξε μετερρύθμισας· Κόσμον λιπῶσα τὸν πρόσκαιρον, ἀρετῶν φαιδρότησι, κατεκάλλωνας σαυτὴν, καὶ τῷ Κτίστῃ ἐνδείξαι, καταγώγιον, καὶ τερπνὴ θυμηδία τοῦ Κυρίου. αὐυμνοῦμέν σε Ὁσία, πνευματικοῖς μελῳδήμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς ἀκηράτου λαβομένη Παύαγνε, καὶ μακα-
ρίας ζωῆς, τῷ τῶν Χριστοῦ Θρόνῳ σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, παρεστάμενη παύτοτε, φωτισμόν μοι παράσχου, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, τὴν παναγίαν πολιτείαν σου.

Ἀποσυγοῦσα τὰ τοῦ Κόσμου παύσεμνε, πᾶσαν ἠγάπησας, ἀσκητικὴν πρᾶξιν· πρῶτον τὴν ἐγκράτειαν, εἶθ' ὕστερον τὴν πραότητα, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς προσβολὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν κάθαρσιν παύνυχον.

Τὰς πυρεφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσῳ κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων. ὅθεν σοι αὐέτειλε, τῆς ἀπαθείας Ἥλιος, καὶ ἰάσεων φέγγος, καὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἄδυτος αὐγὴ Ἁγιάγασε. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐνατενίζουσα πιστῶς, τοῖς τοῦ Κυρίου Ὁσία, πα-
ναοίδιμε Θεόφρων ἀκτῖσι, τῆς ἐφέσεως τυχεῖν, ἐπέτυχες σὺν δάκρυσι· διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Τὴν σκοτισθεῖσαν μοι ψυχὴν, ταῖς πονηραῖς καὶ βεβήλοις, ἐνθυμήσεσι φιλάνθρωπε Λόγε, τῆς Ὁσίας σου δεήσεσι, καταύγασον καὶ σκότισμε, τῇ ἀφεγγεῖ σου ὥρᾳ, τῆς Κρίσεως ἐλεύθερον.

Ἠφαλιότητι νοὸς, τὴν ἀρχαίαν τὰ πάλαι, φαντασθεῖσα ταῖς φροντίσιν ἅδ' ὅλως, ἐπείρησ ὑλικαῖς, πτεροῖς κυφιζομένη δὲ, ἀκτημοσύνης Μῆτερ, ὅλη μετάρσιος γέγονας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας, τὸν ἱεράσου σολὸν, καὶ δῶρον προσῆνεγκε, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ὁσία θεόπνευστε. χάριν δὲ ἰαμάτων, δεξαμενὴ ποικίλων, λύεις ἀῤῥωστημάτων, τὸν ἀχλὺν μακαρία· πρεσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς ἐκφωνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι δέησίν μου, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία παναμώμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῆς εἰς σὲ προσερχόντων· πράϋνον μηχανάστε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῆς ὁπλιζομένων ἀθέως, Παῖαγνε κτῆς τῆς δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε περὶ δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· αὖξε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Σύμβ ἰσχύς, Κύριε.

Στῆσον τὸν σοφὸν, τείχον Ὁσία διώδυσας. σὺ γὰρ σοφία, σάρκα κατεμάρανας, ὑπερφυῶς, ὅθεν δυσμενῶν, σίφων κατεπλάγη τὴν ἀκλινῆ καρτερίαν σου, Ἀγγέλων αἱ χορεῖαι, ἐπεκρότησαν δόξαν, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ αὐαπέμψασαι.

Τὸν ἀγαθὸν, καὶ συμπαθέστατον Κύριον, ὃν διέψωσα Μῆτερ ἐξεζήτησας, μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν, καὶ σωτετεμμένης, καρδίας Ὁσία παύσεφανε, δυσώπει οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τὴν εἰς βάθη κακῶν ὀλισθήσασαν.

Τὰς τῆς ψυχῆς, αὔλακας τῆς σῆς ἀρδεύσασα, τῷ δακρύων, ῥείθροις ἐγκατέσπειρας, τῷ ἀρετῶν σπόρον ἀληθῶς· ὃν καλλιέργησα, ἀσκητικοῖς πόνοις Ἔνδοξε, εὑρέψω τῷ δραγμάτων, τὰς καρπὰς ἀποθήκας, ταῖς ἀσύλοις συγκλείσασα Παῖσεμνε. Θεῖον.

Στῆσον τῶν πιστῶν, παύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς δὲ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις παναμώμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε'. Γνα τίμε ἀπώσω.

Ποία γλῶσσα βροτεία, σὲ τὸν ὑπερθαύμαστον Ὁσία εὔδοξε, βιωτὴν ἐξέπρι, καὶ τὸν ἄϋλον καὶ μακαρίαν ζωήν; ἣν περ παραδόξως, πόθῳ τρωθεῖσα τοῦ Σωτῆρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

Τὸν χειμάῤῥουν πίστα, τῆς τρυφῆς πανένδοξε Ὁσία γέγονας, πηγὴν θεῖον ὕδωρ, ὑπερβλύζουσα τῆς καταιδύσεως· ἐξ ὧν οἱ πιόντες, ἐν ἀφροσύνῃ ἀφημένοι, τὸν ἀγῶνα τῶν πόνων σου παύσεμνε.

Βαρυτάτῳ φορτίῳ, τῶν ἀνομιῶν μου δεινῶς πιεζόμενον, τὴν σὴν ἀπλαγχνίαν, ἱκετεύω ἐλάφρυνον Κύριε, τὸν μεγίστους πόνους, δυστυχηθεὶς τῆς σῆς Ὁσίας, καὶ τὴν ἄσκησιν τὴν ὑπεράπειρον.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Τίόν σου κεκτημένη Παῖαγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἔχομεν προβαλλόμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄῤῥαξα τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἐξηφάνισας φάλαγγας, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι, καὶ ἐν τοῖς δάκρυσι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύστως μεγαλύνασα.

Ἄσκησιν ὑπερφυῆ, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν ὄντως, στερρῶς ὑπενεγκᾶσα, καὶ παθῶν κυμβάσασα, ἀπαθείας τὴν στολὴν, κατακεκόσμησαι τοῦ Σωτῆρος, Νύμφη ὡραία χρηματίζουσα.

Πρόχεσμε τῇ προσευχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς κατωδύνου. ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωή μου, ἐν τῷ Ἅιδῃ ἐξέλιπε. καὶ παράσχου μοι Χριστὲ, ἄφεσιν δέομαι τῶν πταισμάτων, τῆς σῆς Ὁσίας παρακλήσεσι. Θεοτοκίον.

Νεκρωσόν μου τῆς σαρκὸς, τὰ κινήματα Ζωὴν τεκοῦσα, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλήνην μετάβαλε· καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμητε.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, καὶ σώματος Ἀγγέλου ἐμιμήσω, ἀγωνισαμένη θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴξασα σῶμα ἐγκρατείᾳ, παναοίδιμε καὶ πάσῃ κακουργίᾳ, αὐχενίασας θερμῶς, Ὁσία τροὸς τὸν Κτίστην· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ὁ πόθος σου Ὁσία, αὐατέτταται τροὸς μόνον τὸν Δεσπότην, ὁλοτρόπως αὐτὸν ὑμνοῦσα καὶ βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωσαι τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν παναμώμου κατοικήσας Παρθενίου, εὐλογίας πηγὰς, βλυσαίων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Παῖαγνε ὁ Καρπὸς τῆς σῆς ποιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἐκπλασίως κάμινον.

Δι' ἐγκρατείας Ἔνδοξε, σεαυτὴν ἐκκαθάρασα, τὰς ἁμαρτωλὰς, ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, θεοῦσε δοξάσαντος, ἐν γῇ καὶ μεγαλύναντος, τοὺς τροσδεξαμένους τὰς σεπτάς σου καμάτους. τροὸς ὃν καὶ αὐξάνεσθε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνασα, θείας ἀπαθείας, εἰς νυμφῶνα ἔφθασας, ἀῤῥαίον Ἔνδοξε· καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἅμα ταῖς φρονίμοις, συναγάλλῃ Παρθενίοις· βοῶσα μακαρία· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσκητικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, παύτων τῶν παθῶν, τὰς πυελφλέκτους αὐθράκας, τελείως ἀπέσβεσας, τοῖς ῥείθροις τῶν δακρύων σου. ὅθεν δυσωπῶσε, τῶν παθῶν μου τὸν φλόγα, μαραύαι ταῖς ἐχαῖς σου· ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, δοξάζωσε Ὁσία, τὴν μνήμην σου εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ παῖαγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς ἑλκὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ παύτων Κύριον Ἀγνή. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδέσθαι κάλλος νοητὸν, τῇ Νυμφίᾳ καθαρῶς ἐπεπόθησας· καὶ πῶς κοιτάζεις αὐτῷ; πῶς δὲ ποιμένεις Σεμνὴ ἐκραύγαζες; ἐπαναπαύσομαι σὺ σοὶ, καὶ σῶν τῆς χρηστότητος, κατατρυφήσομαι, μεγαλύνουσα τὸν σὸν ἀγαθότητα.

Σ'γνεσιν ἔχεις ἐν ψυχῇ, καὶ ταπείνωσιν ᾗ θείαν ὡραότητα, Πίστιν ἀόθλητον, καὶ σοὶ ἐλπίδα ἀγάπῃ εὔθεον· ἐν ὀλονύκτοις προσδοκίαις, Θεῷ προσεδρεύσασα, ᾗ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς, Μακαρία λαμπρομένη φαιδρότητιν.

Ἤνοιξε πύλη Οὐρανοῦ, ἰδιοήχθη Μακαρία παρευθύς, ᾗ εἰσελήλυθας, Ἀγγέλων θείων δορυφορήντων σε. καὶ κατεσκιώσας φαιδρῶς, εὖθα τὸ πολίτευμα, Ἁγίων ὑπάρχει σεμνὴ, μετ' ἀνθρώπων τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα. Θεοτοκίον.

Εἰσαίμε Σῶτερ ὁ τεχθείς, ᾗ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου· τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεῆμον ἀγαθὲ ᾗ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει Ἀποστολοπάγγελον, καὶ Κοινωνικὸν, εἰς τὰς κϛ'. τοῦ Ἰουλίου.

Ἀκολουθία εἰς Ὁσίας Γυναῖκας.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Εὐφραίνεις ὡς βολίδες ἐξ ὕψους φάνουσαι, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζετε Κόσμον· ᾗ σκότος ἐκμειώσασθε τὸ πονηρὸν, τῆς δαιμόνων ἀθροίσματος. τὸν φωτοφόρον καὶ θείαν ὅδευν πιστῶς, ἑορτάζομεν ὑμῶν Ἑορτήν.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτευσάμενοι, ᾗ δαψιλῶς τρυφῶσαι, ἀκηράτου λειμῶνος, ἰδιώσατε τῷ Κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ· ἧς μετέχοντες σήμερον, τῇ διαθέσει Ὅσιαι τὸν ψυχικὸν, παγκαρπίαν γεωργοῦμεν σεμναί.

Μοναδικὴν πολιτείαν κατελαμπρύνατε, τῆς Ἀσκητῶν τὰ πλήθη, ἀνατείλασαι πᾶσιν, ὥσπερ τινες φωστῆρες· διὸ σὺν αὐτοῖς, συνδοξάζεσθε Παύσεμνοι· ἐπευτρυφῶσαι τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ, ᾗ πρεσβεύουσαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῆς σῆς Παναχράντε, ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅτω κἀμοὶ, τὰς ἀθυμίας ἐπίσκεψαι. ᾗ τὸν ψυχικόν μου ἐλέησον ἀγαθὴ, ᾗ τὸ σωμά μου θεράπευσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸν Ἀμνὸν ᾗ Ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτῆρ, ἡ σὲ ἀγνῶς τεκοῦσα, ὡς ἐώρα Θεέμου, θρηνοῦσα ἀνέβοα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ Κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὁρῶσε τοῦ σαυτοῦ, ὡς κακοῦργον αὐχρωτόμενον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Τὴν ἀρχὴν διοδεύσας.

Σαρκὸς ἀθυμίαν τὸν δυνατὸν, ἐχθρὸν καθελοῦσα, ᾠκειώθητε τῷ Θεῷ. Ὅσιαι Γυναῖκες δυσωπήσατε, δωρήσασθαι πᾶσι δοθῆναι σωτήριον.

Μαραίνασα πόνοις ἀσκητικοῖς, σωμάτων τὰ κάλλη, ὡραιώθητε ταῖς ψυχαῖς· ᾗ Χριστῷ Νυμφίῳ εἰς θαλάμους, ὡραιότατοι συνεισήλθετε.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν αὐχεδείχθη φωτοειδὴς, ἡ μήτρασε Κόρην, τὸν δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ᾗ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκτῖσι φωτίσαντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὴν Περίδετε κάλλος σωματικὸν Παύσεμναι, καὶ τὴν παραρρέουσαν δόξαν, ὅναρ ἡγήσασθε· ἐν τεπεινώσει δὲ, ᾗ ἀγρυπνίαις, καὶ πόνοις, τὸν Χριστὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὑρήκατε.

Ἀπηρνήσασθε Κόσμον, ᾗ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας, καὶ πόνων Χριστὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπαρωίᾳ παῤῥάδος, θείαν παρεχόμενον, ὑμῖν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ἱερῶν Προφητῶν σε, αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προεμήνυσαν πύλην, φωτὸς γενήσεσθαι· καὶ τόμον ἔμψυχον, ἐν ᾧ χειρὸς αὐδᾷ Λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἄχραντε, Κόρη γεγράφησεται.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Γωτήφ.

Ἐπὶ τῷ ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβέσθαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολουθήσατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων ἀσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ἀοίδιμοι ᾗ Ὅσιαι. ᾗ πάσας γυναῖκειν, σπασημένας σεμνῶς, ἐφαίνητε καινὴν, ᾗ τύπου εὔδοξοι. ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ αὖθις ἀπολαβέσθαι Βασίλεια. μὴ διαλίπητε, ἱκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοᾷ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα, ᾗ σοὶ κραυγάζω· ἐλέησον δέσποτα, τῆς Γεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ᾗ ἀνάξιον, ὡς τὸν λῃστὴν ᾗ πόρνην ᾗ τὸν ἄσωτον, ᾗ τὸν τελώνην φιλάνθρωπε. ὁ γὰρ δικαίως, ἦλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μελῳδὸν τὰς ἐντολάς, καταυοῦσα τῶν σαρκῶν, σωφρονεμένομαι Τιὲ, ᾗ σωφρυνόμενοί σοι λοιπὸν, τὰ νῶτα ᾗ μελῳδὸν κατατέμνωμι τὸ σαρκίον, ἕκαστον σὸν σοὶ μέλος ἅγιον, βλέπουσα πικρῶς τιμωρούμενον. ὁ γὰρ διέτλης μέλος εὖ ὁραθῆναι, τῶν σῶν σαρκῶν ἀτιμώρητον, ὡς αὖ τὸ πάθος, ὁλομελείας βροτῶν θεραπεύσειας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἵνα κάλλος τὸ ἄχραντον, τῇ πεποθημένῃ Νυμφίῳ ἴδωσι, κατεμάρανναν αἱ Ὅσιαι, τῆς σαρκὸς τὰ κάλλη δι' ἀσκήσεως.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων κατεπαιμήσατε, τὰς κινήσεις τὰς τοῦ σώματος, Ἱεραὶ Γυναῖκες δι' ἀσκήσεως.

Ἡ Φαιδρὰ ἑορτὴ ὑμῶν, φέγγει Θείῳ Πνεύματος ἀπαστράπτουσα, καταυγάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶν τιμώντων ὑμᾶς Ὅσιαι. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεῖσα Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κόρης ποθήσασαι, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, αἱ τῷ σῷ τρωθεῖσαι θείῳ ἔρωτι.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥόσον βρύσασαι παντὶ, θείᾳ Θείου Πνεύματος ἀποδιώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, ᾗ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς ὡραίου Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ὁδηγεῖτε Ἀοίδιμοι.

Νηπρωθεῖσαι τῷ Κόσμῳ, ἐκληρονομήσατε ζωὴν ἀώλεθρον· ᾗ νυμφῶνος θείου, ἠξιώθητε θεομακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἐλαίῳ, ἀποιμήτως πηρύσασαι πεπωκέναι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεῦ Θεὸς Λόγος, μήτραν ἀπειρόγαμον τῷ σῷ κατῴκησε· καὶ βροτὸς ὡράθη, ὁ Παρθενίου τηρήσας σε Ἄχραντε· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τέτε ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίε λαμπρότητι.

Ὠδὴ ε'. Τῷ δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐγκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν δ' συμπάθητον γνώμῃ, Πίστιν ὀρθῇ, καὶ τελείαν ἀγάπῃ, τὰ ἱερὰ ἐξασκήσαντα Γυίαια, ἐγενόντο τέκνα Θεῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπανήτοι.

Ἐνώσασα ἑαυτὰς τῷ τῦ βίε, ἡδονῶν δι' ἐπιδόσεως πόνων, ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐνσαρκία βυλῇ ξενιτεύσαντα, ἐκτήσαθε ἐν Οὐρανοῖς, ξεναγοῦντα ὑμᾶς Ἀξιάγαστοι. Θεοτοκίον.

Θανάτε καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐνδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τῇ τῆ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ με φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθενε δυσώπητον, τὸν Κύριόν σε καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν πανεργίας με ῥύσασθαι.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Δοξαν ἀγήρω τῆς ῥεύσης, ἀντηλλάξαντο αἱ Ὅσιαι προθύμως· ἧς τρυφῶσαι Χριστῷ, γηθόμεναι βοῶσιν· Ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄστρα πολύφωτα ὀφθεῖσαι, ταῖς λαμπρότησι τῶν πόνων δαδυχεῖτε, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν διδάσκουσαι τὸ μέλπειν· Ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥῆσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογενήτορ, καὶ ἀγάπῃ Θεῦ ὑπόζυξον τελείᾳ· ἵνα πιστῶς δοξάζωσε, καὶ ὑμνῶσε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ Τυραύνε.

Λογισμῷ Παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλογίας. καὶ Νυμφίῳ Λόγῳ, νοητῶς σωμήφθητε αὐλαβοῦσαι· Ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι Κόσμῳ, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι καταπρωθεῖσαι, γάμοις Νυμφίῳ, τὸν τῷ Εὖαν τρώσαντα τῆς ἐγκρατείας, ἱεραὶ Παρθένοι, βέλεσιν ἐτρώσατε, ᾠδυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε σεσαρκωμένον, τοὺς Παρθένους πάσας, ἐπεσπάσω Ἄχραντε Παρθενομῆτορ, σοὶ αὐταῖς βοῶσα· Ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡραῖαι τῇ Δεσπότῃ, εὔλαλοι τρυγόνες, καὶ χελιδόνες φανεῖσαι Φιλόσεμνοι, πρὸς καλιὰς Οὐρανίας μετεβιβάσθητε.

Σὺν ὑφθητε ταῖς ἄνω, νοῦ χοροστασίαις, καὶ ἐκλεκτῶν παννυχίαις ἀφράνεσθε. ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖσαι τὸν φιλοικτίρμονα.

Ἡ Μνήμη ἡ φωσφόρος, νοῦ ἡ ὑμετέρα, καθάπερ Ἥλιος ἔτως ἀνέτειλε, τοὺς τῶν πιστῶν διανοίας κατάφαιδρύνσα. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθενε, τὸν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξώτερα με σήσασα, ῥῦσαι πρεσβείαις σε.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ζήτει Ἀποστολοδάγγελον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς κς'. Ἰυλίε.

Τέλος τῶν Ἀγρυπνίων Ἀκολυθιῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ὅταν τύχῃ Ἀλληλυΐα, μετὰ τῶν στιχηρῶν τῶ κτ' τῇ ἡμέραν λαχόντος Ἁγίε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος α.

Παυδόφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τχῆσμα σὺ εἶ ἡ χαρμονὴ, καὶ τὸ ἀγαλλίαμα, σὺ τῶν παθῶν μου τὸ ἴαμα, Κόρη Θεόνυμφε, τῶν ἀῤῥωστημάτων, τῆς ψυχῆς μου Παράγνε, ταχεῖα θεραπεία καὶ λύτρωσις, τῶν σωμεχόντων με, πειρασμῶν καὶ καταφύγιον, ἐν ἀνάγκαις. διὸ μεγαλύνω σε.

Ἔλεος ἡ ἄβυσσος ἐμὲ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λῦσον πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, δάκρυσι καθάιρουσα, καὶ θεία καταυγάζει λαμπρύνσα. δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, καὶ καρδίας σωτηρίαν σωτήριον.

Φῶτός διαύγασμα Ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος. ὅθεν κραυγάζωσοι· τῷ ἐσκοτισμένῳ, ψυχῇ μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον· καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς με κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως Ἄχραντε.

Εἶτα τῷ Ἁγίῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, Ἄχραντε Παρθενε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μου Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Τῆς ἀπλαγχνίας ἡ Πύλη, τὸν ταπεινωμένον ψυχῷ, μὴ ὑπερίδῃς πίστει, ἱκετεύω σε Κόρη· οἰκτειρον ἐν τάχει, καὶ σῶσον αὐτὸν, τῷ βυθῷ τῶν πταισμάτων μου, καὶ ἐγκαινίσασα χάριν σὸν ἐπ' ἐμοὶ, κατάγλαϊσον Παρθενε Ἁγνή.

Χριστιανῶν προστασία ἡ ἀκαταίσχυντος, ἡ σωτηρία πάντων, ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, βοήθητον σοῖς δούλοις. δύναται γὰρ, ὅσα θέλεις πανάχραντε. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μου Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα παράμυθε, καὶ προστασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σε, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρε καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνυμνοῦντές σε Θεόνυμφε.

Μόνη τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀσπορωχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐνυφόρησας, Ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶσε, τῶν παρενοχλούντων με παθῶν ἐξάρπασον. ὅπως τὴν

σεωλῶ Δ' Ἰυδρόμως, τεῖβον διανύσας τροὸς πλάτΘ, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Δ Εῖξον εἰς ἡμᾶς τὰς ταπεινὰς, Μῆτερ τῦ Θεῦ τῦ ὑψίστυ, τῷ δ' ἀσπλαγχνίαστυ. δέξαι Παναμώμητε, ϗ τὰς δεήσεις ἡμῶν, εἰς λαὸν ἁμαρτήσαντα, ϗὰ ἀπεγνωσμένον· ὅπως λυτρωθείημεν ἐκ πάσης θλίψεως. σὲ γὰρ πᾶσα Κτίσις δοξάζει, ϗ αὐακηρύττειστε ὄντως, μέγα ἱλαστήριον ϗ παύχημα.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος γ'.

Μεγάλη τῦ Σταυρῦστυ Κύρι.

Π Αθῶν με τερπνυμία Δέσποινα χειμάζυστι, ϗὰ κλύδωνμε ταράττει, βυθῦ τῆς ἁμαρτίας· δός μοι χεῖρα βοηθείας ϗ διάσωσόν με. ϗ τὰ δεινὰ ἀπέλασον, ϗ ἵθυνον πρὸς λιμένα γαλήνης.

Τ Ω͂ν θείων Προφητῶν Ἁγνὴ χαῖρε τὸ παύχημα. χαῖρε πασῶν Κυρία. χαῖρε νεφέλη κέφη. χαῖρε ἄχραντε Μῆτερ Λόγυ μένη. χαῖρε Κόσμυ χαρὰ ϗὰ αὐτίληψις. χαῖρε νῖκος ὀρθοδόξων Ἀνάκτων.

Τ Ω͂ν θείων Ἀποστόλων χαῖρε τὸ κραταίωμα. χαῖρε χευσῆ λυχνία, ϗὰ μανναδόχε σάμνε. χαῖρε αὖθος τὸ τῆς Πίστεως Παρθενίε. χαῖρε ἡ τὸ Φῶς ἀῤῥήτως κυήσασα. χαῖρε Θρόνε πύεμνε τῦ Ὑψίστυ.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος δ.

Ὡ ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐ Πομβείας τῦ Πνεύματος, τῦ Ἁγίυ Παναμωμε, τῷ ἐμῷ διανοίαν, καταδρόσισον· ἡ τῷ σαγόνα κυήσασα, Χεισὸν τῷ ἀμέτρητον, αὐομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχυσαν. ἀποξήρανον, τῷ πηγῷ τῶν παθῶν μυ ϗ χειμάῤῥων, καταξίωτον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώυ πρεσβείαστυ.

Ἐ Ν θαλάσῃ με πλέοντα, ϗ ὁδῷ με βαδίζοντα, ϗ νυκτὶ καθήμενον περιφρύρητον. ἐπαγρυπνῦντα χαρίτωτον, τὸν νῶμε Παναμωμε, ϗὰ ἀξίωτον ποιεῖν, τὰ Κυρία τὸ θέλημα· ὅπως εὕροιμι, ϗ ἡμέρα τῆς δίκης τῶν ϗ βίῳ, πεπραγμένων μοι τῷ λύσιν, ὁ προσφυγὼν ϗ τῇ σκέπῃστε.

Μ Υριάκις παναχραντε, ὑπεχόμνω μετανοίαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι, παραπτώσεων. ἀλλ' ἐκ ἐᾷ με ἡ φαύλημα, τῶν κακῶν σωτηρία. διὰ τῦτόσοι βοῶ, ϗ τροσπίπτω ϗ δέομαι· σύμε Δέσποινα, ἀῤῥεψὸν τῆς τοιαύτης τυραννίδΘ, ὁδηγῦσα πρὸς τὰ κρείττω, ϗ σωτηρίας ἐχόμενα.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος ὁ αὐτός.

Ε Υ̓δωκας σημείωσιν,

Σ Ὲ τὸ καθαρώτατον, τῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῶμε καθάρισον, τὸν ἐπιλωμένον, πάσας ἁμαρτίας, ϗ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέν ΤριάδΘ ποίησον· ὅπως τῷ δυναστείαστυ, ϗ τὸ ἀμέτρητον ἔλεΘ, μεγαλνίω σῳζόμενΘ, ὁ ἀχρεῖΘ οἰκέτησυ.

Τ Ὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρυ καρδίας μυ, Θεοτόκε πανύμνητε, ϗ παύτα τὰ τραύματα, ϗ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ δ' ἁμαρτίας, καθαροκάθαρον Ἁγνὴ, ϗ τῦ νοός μυ σῶσον τὸ ἄσατον· ὅπως τῷ δυναστείαστυ, ϗὰ τῷ μεγάλνω αὐτίληψιν, μεγαλνίω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτησυ.

Ζ Όφος φοβερώτατος, ὁ τῦ θανάτυ Θεόνυμφε, τῷ ψυχνῷ κατατρύχειμυ· τὸ δὲ λογοθέσιον, δέιστ' ἂν ϗὰ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκεάζει ἀγαθή· δέ ὧνμε ῥῦσαι τῇ δυναστείαστυ, Παρθενίε ἀπειρόγαμε· ϗ πρὸς λιμένα σωτήριον, ϗ τροὸς φῶς τὸ αὐέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δέ ὑψίστυ κληθείς.

Χ Αῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον. χαῖρε σύλε πύεμνε, τὸν νοητὸν Ἰσραήλ, εὖδον εἰς θείαν κατάπαυσιν, εἰσαγομένη· χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν Ἥλιον, Κόσμῳ διανγάσασα· ϗ τροὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταῤῥυθμίσασα παναμώμητε. χαῖρε Παρθενίε, χαῖρε παύσεμνε. χαῖρε Μῆτερ Χεισῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, ϗ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χ Αῖρε φαιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίυ. χαῖρε θρόνε πύεμνε. χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε κογχύλη ἡ βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ πορφύραν θεότευκτον. χαῖρε Πόλις ἔμψυχε, τίμιε σέφανε, ϗὰ κραταιὸν περιτείχισμα, βασιλνόντων, ϗ δνσεβείας χαῖρε αὐίκητον, στρατνομένων θάρσος παύαγνε. χαῖρε πύλη Κυρίυ πανύμνητε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, ϗ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φ Ύσεως ὅρυς ϗ νόμυς ὑπερβᾶσα, τὸν Κτίσαντα τῆς φύσεως, ἀδιαφθόρως ἔγνη, ϗ τῇ γαστρί συ σωτέλαβες, μὴ γνῦσα πεῖραν, ὅλως αὐδρὸς Παρθενίε Ἀμόλυντε· ϗ τοῦτον ἐκύησας, εἰς σωτηρίαν βροτῶν· ϗ μετὰ τόκον διέμεινας, ὡς πρὸ τῦ τόκυ, τῆς παρθενίας σῶα τὰ σήμαντρα, διατηρῦσα. ὄντως μέγιστον, σὲ τὸ θαῦμα ϗὰ ξένον ϗ ἄφραστον, καταπλῆττον Ἀγγέλυς, ϗ βροτῶν πᾶσαν διανοίαν.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος πλ. α'.

Χ αίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χ Αίροις αὐατολὴ νοητὴ, ἡ ἐκ λαγόνων τὸν Χεισὸν αὐατείλασα, πλησθῦνται τῷ Οἰκυμένῳ, φωτὸς ἀῤῥήτυ Ἁγνὴ, τὸ τῶν Ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα. Ἀμνοῦ Θεῦ ἄροντα, ἁμαρτίας ἡ τέξασα, παντὸς τῦ Κόσμυ, τὸν τροφέα Παναμωμε, ἡ θηλάσασα, ϗὰ ἀγκάλαις κατέχυσα· μόνη ἡ ἀδιάφθορΘ, Ἁγνὴ ἡ ἀμόλυντος· χαῖρε Ἁγία Ἁγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, Ἁγνὴ δυσωπῦσα, καταπέμψαι τοῖς σοῖς δύλοις, τὸ μέγα ἔλεΘ.

Χ Αίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπὶς, γῆ ἐκλεκτὴ ϗ καθαρὰ ϗὰ ἀμόλυντΘ· πηγήτε ἐσφραγισμένη, τῦ Παρακλήτυ σεμνὴ, σὺ ὑπάρχεις μόνη Ἀειπάρθενε· ἐξ ἧς οἱ σεβόμενοι, σωτηρίαν ἐρίσκομεν. γένυς βροτείυ, ἡ αὐάπλησις Ἄχραντε. γῆ κατάκαρπε, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα. γίφυρα ἡ μετάγυσα, γαλνίνω πρὸς εὔδιον, ἡ κυβερνῆτις ἡ θεία, χειμαζομένων ἡ ἄγκυρα, λιμνὼ ὁ ἐν ζάλῃ, τῶν ἐκ πόθυσε ζητύντων ὁ ἐνδιώτατΘ.

Χ Αίροις βάτε πυρφόρε σεμνὴ, Βασιλικῆς φυλῆς φυεῖσα Βασίλισσα· Παρθενίε, τὸν Βασιλέα, ϗὰ Ποιητὴν τῦ Παντὸς, ὡς τεκῦσα Κόρη Μητροπάρθενε, βωμὸς ἀφανίσαντα, τῶν δαιμόνων ἐν χάεμτι. χαίροις τὸν βότρυν, τῆς ζωῆς ἡ βλαστήσασα, τὸν ἐκβλύζοντα, ἀφθαρσίας τῷ ἄβυσσον. χαίροις ἡ ἀφανίσασα, βλασήματα ἅπαντα, τῆς ἁμαρτίας ϗ Κόσμῳ, πηγὴν ἀείζωον βλύσασα, βροτοῖς σωτηρίαν, τῷ ἀφθάρτῳ τοκετῷστε, μόνη Θεόνυμφε.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος πλ. β'.

Ὅ λην ἀποθέμενοι.

Δ Ω͂ρον Θεονύμφυτε, θείας μοι γνώσεως δίδυ, ϗ τὸν νῶμε φώτισον, ϗ τῷ γλώτταν τραύσον, τῦ δοξάζειν σε, ϗ ὑμνεῖν ἅσμασι, τῷ μεγίστῳ χάεν, ϗ τῷ θείαν τροσασίαν. ὡς γὰ φιλάγαθΘ προνοητικήτε τῆς φύσεως, ἡμῶν Θεοχαρίτωτε,

θέλεις τῳ ἑκάστῳ ὠφέλειαν, καὶ τῳ σωτηρίαν· ἵνα βράβδον καμοὶ τῷ ἐν ψυχῇ, καὶ ἐν καρδίᾳ προστρέχοντι, τῇ σκέπῃσα Ἄχραντε.

Ἔχει πᾶς ὁ Κόσμος, πρὸς τὸν Θεὸν, ὃν ἀρρήτως, καὶ φεκτῶς ἐκύησας, σάρκα προσλαβόμενον ἐξ αἱμάτων σα, ἀγαθὴ Δέσποινα, ἀσφαλῆ γέφυραν, καὶ προστάτιν ἀκαταίσχυντον, πρέσβιν ἀΰπνοον, συμπαθῆ μεσίτιν καὶ σιώπονον. διόπερ καὶ ὡς αὔθρωποι, φύσις ἀθανὴς ἁμαρτανόντες, ἐδέποτε πάυσε, ἀπέσημεν τῆς δόξης ἐπὶ σοὶ, τῆς σωτηρίας Παναχραντε, τὰς ἐλπίδας θέμενοι.

Χαῖρε ῥίζα εὔοδος, χαῖρε ἡ ῥάβδος ἡ θεία, Ἀαρὼν βλαστήσασα, αὔθος τὸ ἀμάραντον καὶ ἀείζωον. Ἀθαλὴς Παράδεισε, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον, Ἰεσσαὶ ἐν ῥίζης ἄχραντε, ἐξανατείλασα, Κόρη καὶ βροτὸς διατρέφουσα, τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· χαῖρε ἡ πορφύρα ἡ παύτιμος, τοῦ Παμβασιλέως, Θεόνυμφε διάδημα φαιδρὸν, Ἀρχιερέων ἀπρέπεια, χαῖρε μόνη Ἄχραντε.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἡμέραν αὐτῆς Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν, ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν Κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτιδι ὃν ἔτεκες, οἰκτειρῆσαι, τῳ ἀθλίαν μου ψυχῳ· καὶ τῇ μελλοῦσῃ, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης ἄπρακτον ἀγαθότητι.

Ἐγὼ Παρθένε Ἄχραντε, τῇ σκέπῃ σα κατέφυγον· οἰκτειρόν με, μιμνημένη σὸν Τἱὸν, Θεόν σα καὶ Δεσπότην· καὶ τῶν βορβόρου ῥῦσαι, καὶ τῆς ἰλύος τῶν πταισμάτων μου.

Στιχηρὰ προσόμοια Θεοτοκία, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος, πῶς τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ἐν γαστρί σα ἐχώρησας; πῶς βρέφος ἐβάστασας, τὸν ποιητὴν τῆς πάντος; ὄντως ἐκπλήττει νῶν καὶ διανοίαν, ἡ ὑπὲρ λόγον κυοφορία σα. ὦ Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄχραντε. διὸ αὐτὸν, παύτοτε ἱκέτευε, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, φαεινοτάτη λαμπὰς, καὶ σκιωὴ ἁγιάσματος, φῶς ἡμῖν αὐγέτειλεν, ἐξ ἀχράντου νηδύος σα, καταφωτίζον Κόσμε τὰ πέρατα, ἐν ἀγιάζον τῇ σῇ χρηστότητι. χαῖρε κεφάλαιον σωτηρίας ἄχραντε· χαῖρε φεκτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Χαῖρε Παρθένε παναμωμε· χαῖρε ζωῆς θησαυρέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε σύλε πύευε, καὶ νεφέλη ὑπέρφωτε. παντὸς ῥυπώδους, χαῖρε καθάρσιον· παντὸς θριωώδους, χαῖρε καθάρσις· χαῖρε αὐύμφατε· χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, χαῖρε φλογμὸν, σβέσασα τῷ τόκῳ σα· χαῖρε ἡ παύτων ἐλπίς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Καταυυκτικὰ. ἦχος α'.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου· δός μοι χεῖρα σῴζον με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμύς μου.

Ὅτι ἐνοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός. ἵνα πράζω· σῴζον με, ἐργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ πρεσβεία Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκυ, τῳ σῳ εἰρωίαν δὸς ἡμῖν· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νυῦ. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς αὐθρώπων, κραταιὰ προστασία· Ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μου Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῳ συνήθη στιχολογίαν Καθίσματα, ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, ἐν τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ. ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τῳ φιλανθρωπίαν σα, πράζω· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῴζον με.

Ἐι ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται, ἐγὼ πῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας ὑπ ἐβάστασα. τοῖς περὶ τῳ ἑνδεκάτῳ ὥραν, σωαριθμησόν με ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν Οὐρανοῖς ὑλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογημένη. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφατε.

Μετὰ τῳ β'. στιχολογ. Καθίσμ. Καταυυκτικὰ. ἦχος α'.

Τὸν ταφόν σα Σωτήρ.

Ἀτάλαις πατρικὰς, διανοῖξαί μοι πεῦσον· ἀστώτως τὸν ἐμὸν, κατῳάλωσα βίον. εἰς πλῆτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σα Σωτὴρ, νυῦ πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν καταύξει κραυγάζω· ἥμαρτον Πάτερ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σα.

Τὸ βῆμά σα φεκτὸν, καὶ ἡ Κρίσις δικαία· τὰ ἔργα μου δειναί· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεήμων, προφθάσας με, διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι. ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐν δεξιῶν σα με στῶσαι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νυῦ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἀγνὴ, τῳ ἀθλίαν ψυχῳ μου· καὶ οἰκτειρον αὐτῳ, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παναμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλεύθερωτον, κατηγορούντων δαιμόνων, φεκτῆς ἀποφάσεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ β'. Καὶ ὁ Κανὼν Κατανυκτικός.

Ποίημα τῶ Κυρίῳ Ἰωσήφ. ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλυνῶν Λόγε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται. αὕτη γὰρ Ἀθανάτους, ὡς παντοκράτωρ ὑπερνικήσασα ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ ναυαγήσασα. Τροπάριον.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τῷ πλήθει, καὶ τὸ πλῆθος Χριστὲ τῶν ἐλέους σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι· ὅπως σοι δοξάζω σὺν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Ὤφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος Ἄνθρωπος. ὅθεν ὑπὲρ αὖθρωπον, Λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖσι προσπίπτοντα. Μαρτυρικά.

Ἐρασταὶ μιμούμενοι Κυρίου, τὸ ἑκουσίως παθόντος καὶ θανάτου, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ καὶ θανάτους ἀοιδίμοι· ὅθεν ἀθανάτου ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ εὗδον ἀγάπης θείας, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε· ἀλλὰ θερμαῖς τοῦ πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθείας τὸ ὕλαι πᾶσαν ἐφλέξατε. Θεοτοκίον.

Τὰ Ἄξεις Ἀσωμάτων σωὴ ἡμῖν, σὲ αὐυμνοῦσι Παρθενε Πανύμνητε. τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείναστα Παρθένον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων· ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοφανὴς ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Σὲ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πρόνῳ παρεστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ Δεσπότου πανάγιοι Ἄγγελοι, τὸν Πατρὶ συναύαρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Ἔσοπτρα Φωτὸς θεαρχικοῦ, καὶ τερπνὸν ἀγαλλίαμα τῷ ἔλαμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτὸν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρώτων ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέστησεν. Θεοτοκίον.

Ὁ Διακοσμήσας ὡς Θεὸς, ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφὶμ ὑψηλοτέραν ᾤκησε, τῷ σῷ Θεοτόκε, καὶ σαρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Μόνος εἰδὼς τὴν τῶν βροτῶν, οὐσίας τῷ ἀοιδένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτῷ μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχραντώσεως δόξης Φιλανθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀνάψηφον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίσῃ σε, τῷ τὰ κρυπτάσεις πάντα γινώσκοντι· καὶ μετανοίας καρπὸς ἐπίδειξαι· ὅπως ἐλεήσῃ σε ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσηται.

Ἰλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι· ἐμοὶ πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ καταπαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ ἀνιχνίας ἀμέτρου πληρόμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφίᾳ καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρόμενοι, ἐλλιπεῖ σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιστὴν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ σεσοφωμένους ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τὰς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μεν φύσει Ἀθληταὶ, Τριάδα τοῖς προσώποις τε, ὁμολογοῦντες πλατύνω πολύθεον, τῇ θείᾳ πίστει ἐξηφανίσατε· καὶ φωστῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας ἀκτῖσι τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε Ἁγνὴ, ἁγίως ἀπεκύησας, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συναύαρχον, τὸν καθαγιάζοντα, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν ἀσεβῶς ἁγιάζοντας.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Φωτὶ θεουργῷ τὰ Σεραφὶμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτῷ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδόταις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει θεόμενα.

Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιέμενοι, τῷ δὶ αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένῳ πιστοὶ αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ παναγνοις σώμασι· καὶ τεθξώμεθα τύπων τῷ ἔλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερσοῦν ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιώμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθενε πανάμωμε, περιχαρῆσοι φωνῇ ἐνόμισε, τῷ τὸ Λόγε σύλληψιν, ἐμφανῶς μυνύσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τὸν Ἰσραὴλ σωτηρίαν ἐπαγγέλλεται τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάριον.

Τίγισε ψυχή μου ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλά; ἐπίστρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθελουσίως πτωχεύσαντι· Καρδιογνῶστα οἰκτείρησον σῶσόν με.

Ὤρισας μετανοίαν Σωτὴρ ἐπιστρέφοντι· ἰδοὺ μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατανύξιν, καὶ στεναγμὸν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τὸ πρότερον, καταφιλήσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ἁματων τῷ Πνεύματος πληθύνοντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοὶ, ὤφθησαν νοήσει θεϊκῇ, καὶ πλανης ἐξήραναν, τὰς θολερὰς Χριστὲ χειμάρρους τοῦ Πνεύματι· καὶ τῶν πιστῶν διανοίας κατήρδευσαν.

Μεγάλως οἱ θεῖοι ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ καὶ ξίφος καὶ δεινοὶ, πᾶσαν ὑπωπίασαν ποινὴν. αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πάλαι Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Υἱὸς γεννηθεὶς, γεύνησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθενε γεννηθεὶς· τὸν χρόνιον πόλεμον, τῶν γηγενῶν ἐξάρας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ ἡμερώσας καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληρώσαντες διάκοσμον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλάμπονται, θεουργικῶς Ἱεραρχίας δεχόμενοι, νοῦν μελῳδοῦσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μνήσει τετράρυθμον Μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τραυσάντα τὸ ἄχραντον, τὰ Σεραφὶμ Θεολογίας Μυσήριον, καὶ τῷ ὀρθόδοξον Πίστιν διδάσκοντα.

Σοφίας τῷ χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς οὐσιώδους καὶ ἁπλῆς, αὐτοσοφίας ἀληθῶς,

Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφ' ἑξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τούτοις τὴν ἕλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πάσης ἐπέκεινα νοήμονος Κτίσεως, τῆς ὑπερνοῦς ζωαρχικῆς, ζωοπλαστείας ἀληθῶς ἐκτελῶν τεράστια, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμείοις φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα, κατῴκησεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σε, τὸ Κόσμον τὰ πέρατα· τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τοὺς ὀρθοδόξως ὑμνοῦντάς σε.

Τροπάριον.

Ὑπέπεσα τοῖς παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοοῦμαί σε τὸ δίκαιον, δικαιοπάροχον δίκαιε Κύριε. διὸ ἐπιστόμωσόν με τὰ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαίασόν με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια σὺ τῆς καρδίας μου, ἐπίστασαι ὁ Θεός μου, καὶ Πλάστης καὶ Κύριός μου. μὴ ἐν κατακρίσῃς με ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ἵνα ἔρχῃ τὰ κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ τὸ διάπυρον, ἐδείκνυον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως· ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ θεοφόροι ἐμφρόνως ἠγάλλοντο.

Νευρώμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον στραγγὰς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον, ὑβρεῶν τῆς τούτων ἀνεσάτου, ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν. Θεοτοκίον.

Ῥητορεῦον ἐ δυνήσεται σόφισμα τὸ τόκον σε, τὸ ἄῤῥητον διηγήσασθαι, θαῦμα θεόνυμφε. τὸν γὰρ ἀνέρμιλλόν τοι τέκτηνε, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικῶς ὑμνολογοῦσι, μίαν θεότητα καὶ δυνάμιν.

Ῥυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πυθμένι, καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχῶν σοὶ ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν Τρισυπόστατον, φωτιστικῶς Οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν συνέλαβες καὶ Κύριον, Θεομήτωρ Ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος, ἀκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀδυνάτων καὶ ἐπανόρθωσις. Τροπάριον.

Ὑπάρχων Γιατρὸς Χριστὲ ἰατρεῖον, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου· καὶ ἀπόπλυσον παντός με μολυσμοῦ, ῥείθροις Γηθσημανιακοῖς κατανύξεως· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σου τὴν ἀπλαγχνίαν σε.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίστρεψον Χριστέ· καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἴσαγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, ἀκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ ἔνδοξοι, καὶ σεφηφόροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἄσαχων οἱ Μάρτυρες, τῆς ἀθλήσεως ἐν Πυθμένι Θεοῦ, τὸν ἑκατοστεύοντα ἐξεμύησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ματαιότητος κατεξιώθησαν. Θεοτοκίον.

Πτέρνων Λειτουργὸν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφανῆς παναμώμητος· καὶ τῆς Κτίσεως ἁπάσης ῥωστουργός, Παῖδαγνε Παρθενε ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξὶν ἐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παρεστάμενα, τῇ τῆς δόξης σου φωνῇ Ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀναπαύσοις σε γεραίρουσι. σὺ γὰρ ἰσχὺς, τούτων ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τῷ ὑπέρθεον ἐμπρέπειαν τῆς σῆς, θείας ἀγλαΐας ἐκλαμπρύνονται. σὺ γὰρ ἰσχὺς, τούτων ὑπάρχεις, καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐν σοὶ Παῖδαγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν· ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς Παντοδυνάμης. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ νοητὸν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί. ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λέοντας πρὸν Δανιὴλ ἐφίμωσε, σιωπῶσιν ἔχων ἀρετῶν· τοῦτον ζήλωτον ὦ ψυχή, καὶ τὸν ὠρυόμενον παύτοτε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀναδύσει ἀεὶ ἄπρακτον ποίησον.

Πέρβολῇ ἀσωτείας Κύριε, ψυχῶν ἐρρύπωσα δεινῶς· ὑπερβάλλουσαν οἰκτιρμῶν Χριστὲ ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἄσωτον, καὶ μελῳδοῦντά με οἰκτειρον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ δοθεντικῶς ῥωννύμενοι, τῶν αἰωμένων τὰς βολὰς, ἐξεφαύλισαν αὐθεντικῶς οἱ ἀκτιστογόνοι, Μάρτυρες νομίμως τε, τελειωθέντες ἀνέμελπον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ Θεωγεῖς τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσεύμενοι τῷ φωτὶ, τῆς Τριάδος περιφανῶς· σκότος τῶν κολάσεων, πλανῆς τὴν ὁμίχλωσε, διεληλύθατε μέλποντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν, τέκτηνε Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλεσιν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ἄναρχον φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐναλάμψαν ἐκ Πατρός· τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιὰς φῶτα κατεσκέασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἄδυτον· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπεσκέψατο ἐμφανῶς περισώζειν Ἀγγελικῶς. τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πίστεσι, καὶ ὀρθοδόξως ὑμνεῖσθε τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς, ἐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ ὑπερπετές. σὺ γὰρ καταγλαΐσας, πᾶσαν διακόσμησιν, τῶν ὁρα-

νίων Δωμάμεων· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῆς Σεμνῆ, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς γενόμενος· ᾧ καὶ νῦν λατρεύσει, τῶν Ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσὸν, ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Τροπάριον.

Ἀτρωτάμαχον ἐξοπλαγχνε Χριστὲ, τῆς νῦν με καταχθούσης, ὁμίχλης ἁμαρτιῶν τε, καὶ παντοίων πειρασμῶν, λύτρωσαι κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι Χριστὲ, ἐν δόξῃ κρῖναι Κόσμον, τῇ σάρκει τῶν ἐκλεκτῶν σου, σωσαρείθμητον καμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Μαρτυρικά.

Γῆς Ἁγίας Μάρτυρες σοφοὶ ἐπέβητε· ἐν γῇ γὰρ, μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐράνιον ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ἐκδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι, ἐνεδύσασθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ἔρασε πόρρωθεν φωναὶ, γενήσεσθαι Μητέρα, τὴν πάντα τεκτηναμένην, προκατήγγειλαν Θεὸν· ᾧ μέλπομεν Ἄχραντε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Λαμπομένας καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτῖσι τῆς τρισηλίου, ὡραιότητος πιστοὶ, μιμούμενοι μέλψωμεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὡς πηγαίαν πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη, παράγει θείᾳ δυνάμει, φῶτα δεύτερα τὸ φῶς, τὸ πρωτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρωτος καὶ Δημιουργὸς, ὑπερκοσμίως Νόας, Ἀγγέλων ὑπερασίως, ὑπεστήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πέρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγεννησας ἡμῖν, Παρθένε Παναμωμε, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς Ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγεραίνουσαν, κατάσβεσαι αἰτῆμεν τὸν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ὥσπερ Χαναναία πράξωσι· ἐλέησόν με Λόγε. ψυχὴν καὶ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν· καὶ μὴ αἰσθανομένῳ, τῇ θείᾳ φόβῃ σου Μακρόθυμε.

Στῆσον ἐπὶ πέτραν Κύριε, τοὺς τῆς ψυχῆς μου βάσεις, τῶν προσαγμάτων σου· καὶ τὸν αὐαιδῶς ὑποσκελίζειν με θέλοντα, ὑποσκέλισον ὄφιν καὶ ῥῦσαί με, τῆς τότε κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ἤδη παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ, τὸ ἀυπόστατον, καὶ τῶν αἱσισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηυθύνατε, τῆς ἄνω Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Ἔγγυς ἀνεστέρνα Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε· καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐφράνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαληνεῖς τὸν πᾶσι, τροφὴν παρέχοντα. μέγα καὶ φέλητον, τὸ ὑπὲρ νοῦν σε Μυστήριον, Κιβωτὲ τῆ σεπτῇ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε. ὅθεν σε πίστει μεγαλύνομεν.

Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου, τοὺς Ἀσωμάτους Νόας Σωτὴρ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν, τὸν σὸν Λαὸν διαφύλαξον, τὸν σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νεύσεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, πεμφθρυβῦντα Παντοκράτορ τῷ ποίμνιόν σου· τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τῷ ἔμφρονα Πίστιν φυλάττοντα· καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὅλῳ γλυκασμὸς ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τῷ γλυκείαν φαιδρότητα, καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα· καὶ τῷ εὔτακτον δίδου κατάστασιν· ἵνα σε τὸν Σωτῆρα, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων παύσασθε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν Τόκον γεραίρουσι· ταῖς δὲ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, τῆς αὐτῶν θυμηδίας ἐμπίπλανται· καὶ σὲ τῷ Θεοτόκον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων, στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Ἄλλος σε Κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά. μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτὴρ μου, τῇ ῥᾳθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετανοίαν, καὶ τὸ σὸν ἀμπελῶνα ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με· δωρήμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς. τοὺς Φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ Κήρυκας τῆς Πίστεως. τῷ πηγῇ τῷ ἀενάῳ, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ εἰρηνίῳ δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁγιωτέρα Ἁγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, Κτίσεως Θεοτόκε. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς Ἀγαθὴ, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ͂Ι ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος β΄.

Ἥ Μαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τῷ Τελώνῃ τιὼ φωνιώ· ἱλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλανὴ πέπαυται· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασῴζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τιὼ σκέπωσου.

Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μὲ τιὼ ά. στιχολογ. Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος β΄.

Ἐνόησα ψυχήμου τῆς φρικτῆς ἡμέρας τιὼ ἔτασιν, τρόμῳ ἔξον τιὼ ἀνταπόδοσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρύουσα· ὁ Θεὸς ἥμαρτον ἐλέησόν με.

Ῥῦσόν με τὸ σωτειδὸς τὸ κατάκριτον, δειλιῶσα τὸ φοβερὸν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιμοι ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλαγχνίας, οἰκτείρησόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλιώομεν Θεοτόκε βοῶντες· χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν Ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τιὼ β΄. στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαβὶδ· καὶγὼ σοι κράζω ἥμαρτον Σωτήρ. τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας διὰ τῆς μετανοίας, ἐξάλειψας ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθριώει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶσοι. ἐκεῖνος τιὼ στρωμνιὼ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥακίδα μίαν οὐ κέκτημαι. ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κτ᾽ τὸ μέγασου ἔλεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δεόμενον αὐτιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ. ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, ἐλέησόν με.

Τῇ γ΄. Κανὼν Κατανυκτικός.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, αὐαλαβοῦσα βόησον ψυχή· βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Αὐτὸς Ἀδελφοὶ, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσωμεν πικρῶς· ὅπως δάκρυσι καλοῖς, φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὄφελος.

Μετάνοις Χριστὲ, ἐπηγγειλάμην τῷ μετανοεῖν· καὶ αὐάοδηνον ψυχιὼ, ἔχων τοῖς σφάλμασι περιπίπτω. οἰκτειρον Σωτὴρ τιὼ ἀθυείαιώ μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ βασάνων πυραὶ, ὑπερεγκόντες θείῳ δροσισμῷ, Ἀθλοφόροι τῷ Χριστῷ, πυρὸς γεέννης λυτρώσαθέμε, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Ἰσχυροὶ κατ' ἐχθρῶν, αὐαδειχθέντες θείᾳ θείκῃ, τιὼ αὐίσχυρον αὐτῶν, κατεπαλαίσατε δυσσεβείαν, Μάρτυρες Χριστῷ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φιλογοφόρε λαβὶς, ἣν Ἡσαΐας ἔβλεψε ποτὲ, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθη Θεογενήτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Πρόδρομου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Βαπτιστὰ τιὼ δε τιὼ δέησιν προσδέχου. Γωσήφ.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτιζόμενον, διωκικῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ νύματα τῶν παθῶν καταπραΰνον· ὅπως σε μεγαλύνῃ, θεία γεγονὼς ὑμνολογήσωσε.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς αὐατολῆς προέδραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τιὼ καρδίαμου, Βαπτιστὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένιω, πάσας τῶν δαιμόνων ἐπιθέσεις.

Ποταμῷ τιὼ Ἄβυσσον ποτὲ, Παῦσοφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένιω χάριτι, πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι τὰς χειμάῤῥους μεταύρε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ξήρανον ἐνθέῳ μεσιτείᾳσου.

Θεοτοκίον.

Τῆς Ἁγνῆς Παρθένου συγγενὴς, μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένεισου, νῦν περιπολοῦντες, οἴκους ἡμᾶς ποίησον τῶν Πνευμάτος. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν με, Γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ ἀπλαγχνίᾳσου. Τροπάριον.

Ἀθυμίας νυσταγμῷ, ἐβαρυώθη τιὼ ψυχιὼ, διέγειρόν με, πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστὲ, μετανοίας τῷ ποιεῖν, τὰ σὰ προστάγματα.

Μὴ με δείξῃς Γησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, κατεγνωσμένον· ἀλλὰ πρὸ τῆς τελευτῆς, ἐπίστρεψας χαλεπῆς, ῥῦσαι πολάσεως. Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, ἐνθέοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, πάθη ἰάσασθε.

Ἵνα τῶν ἐν Οὐρανοῖς, ἀϊδίων ἀγαθῶν ἀξιωθῆτε, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, σὺν ῥώσει ὑπήγνατε. Θεοτοκίον.

Ἀληχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, καὶ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκάλαις Ἁγνὴ, τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ, φέροντα παντοτε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Ἰάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθέῳ σου μετανοίᾳ, Κυρίε Πρόδρομε· καὶ πάσης ῥῦσαί με, ἀκαθαρσίας δέομαι περιστάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τιὼ τεκοῦσαν, τεχθεὶς Θεοῦ προνοίᾳ σοφὲ Προφῆτα· στειρώσασαν ἐν ἔργοις σου καρποφόρον, νῦν τιὼ καρδίαμου, Κυρίε Πρόδρομε, ἀρετῶν ἐκφόρησαν τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δεδιμάμενον θεῖον Οἶκον, τῆς ἄνω κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πίστει τῷ Τεμένεισου λειτουργοῦντας, Ναοὺς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Θεοῦ ποίησον, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε περιστείας σου.

Θεοτοκίον.

Ἁγάλλεται ὁ Πρόδρομος ἐν ὑδρίᾳ, φερόμενος μητρῴᾳ καὶ προσεπιμένει, τὸν Κύριον φερόμενον ἐν ὑδρίᾳ, Θεοχαρίτωτε· ὃν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἐκ Παρθένου σε Γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· τῷ ἀπολύσαι ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου, κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τροπάριον.

Σὲ συλλημέντα με παύτοθεν, καὶ πτωχεύσαντα λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενὴς, τῇ ἀπωλείᾳ με τέρπεται ὁ δολιόφρων. Κύριε τῆς δόξης, πλουτισὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτῶν με, κακουργίας ἐλεῆσόν.

Χεῖρας καὶ ὄμματα Κύριε, κατερρύπωσα πράττων, ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς ὀργὴν σωκίνησα τὸν οἰκτιρμόν σου, καταδαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν. ἐπιβλέψας, οἰκτείρόν με ἀγαθέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἁγίοις ὑπάρχεις, πεισθαρχήσασιν αὐτῷ, καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, καὶ πληρωσαμένοις Παραδείσου τὸ πλάτος· ὅπερ πάλαι, ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

Ῥείθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεσείλατε βρεῖθρον, προσαγόμενον ποτὲ, δαίμοσι πᾶσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπωλείᾳ προσαγόντων αὐθρώπων. διὰ τοῦτο, μακαρίζεσθε ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περίδοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου Μυστήριον, ποικιλοτρόπως τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις· ὧν τὸ πέρας, καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος, Οὐρανοὺς, καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τῷ Κάρᾳ ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου Παντόλβιε. ἧ με περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τῷ καρδίαν μου.

Ἡ Ἔρημος, σὲ πολίτην ἡ ἄβατος ἔσχηκε, μακάριε Πρόδρομε. ὅθεν βοῶσι τῷ ἔρημον, πάσης θείας πράξεως, γεγενημένῳ ψυχῶν με ποιητήν.

Νόμον θεῖον, ἐκδικῶν παρανόμως ἀνῄρησαι· διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με παύτοτε, καὶ δελεαζόμενον, ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δι' ἐμὲ θεὸν, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε· ὧν τυχεῖν ἱκέτευε, τὸν σοὶ πανάγιον Οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον, ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα Παναμώμε· καὶ λῦσον τὰ πάθημα, τὰ χαλεπὰ καὶ δυσιατα· ὅπως μεγαλύνω σε, τῷ μεγαλύναντα ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου κατεύθυνόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάριον.

Ἁμαρτίας σωρεύω, ἀφρόνως ταῖς ἁμαρτίαις· καὶ ἀναίδεια ἐν ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου. οἴμοι πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Ναυαγήσας ὡς πλοῖον, ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον. καὶ νῦν πενόμενόν με κράζω· μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τῷ δόξαν παρεδόντες, τῷ κάτω καὶ πατουμένῳ, ἐραστὴς Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρήσαντες πίστει, τὰς βασάνους οἰκειοῦσθε, ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Ἀνῄλσε ὄρος μέγα, ἐν Πνεύματι ἐθεώρει Θεοτόκε· ἐξ οὗ λίθος, ἀποτμηθεὶς ἐκλεπτύνει, τῶν δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ταῖς προχοαῖς, Γορδανοῦ τοῖς ῥείθροις, τῆς ἀφθαρσίας, Πρόδρομε Βαπτίσας, Χριστὸν δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις, τῶν παθῶν μου ξηραῦναι· καὶ χειμάρρουν τρυφῆς πληρώσασθαι, καὶ τῷ τῶν Δικαίων τερπνῷ ἀγαλλίασιν.

Ἤδη θλιβῶ, καὶ συσκέλλομαι φόβῳ καὶ ἀπορίᾳ, παύτοτε συνέχομαι ἐννοῶν μου, τὰ πεπραγμένα, καὶ τῷ μέλλοντι δίκῃ, καὶ φρικώδει εὐσπλαγχνε Κύριε· φείσαί μου τῷ σῷ Βαπτίσματι παρακλήσεσι.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν ἐν μετανοίᾳ, Πρόδρομε πτασμάτων γενησομένῳ, μέσον τοῦ Νόμου καὶ τῆς χάριτος ἔστης. διὰ τοῦτο ἐνδυσωπούμενος, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαίδρυνον.

Ὅσοι καιρὸν, μετανοίας ῥᾳθύμως τὸν παρελθόντα, ὅλον δαπανήσαντα Εὐεργέτα· ἔχων εἰς τοῦτο, δυσωπητάτους Λόγε, Γωάννῃ τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον Κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιβλαῖς, καὶ ἐπέδραις τοῦ πλανῶντος ἐθανατώθην, Δέσποινα Παναμώμε ζώωσόν με, ἡ τεκοῦσα τὸν Ζωὴν τῶν ἁπάντων, Θεοτόκε τὸν Ἐνυπόστατον· ἵνα σε ὑμνῶ, καὶ σεβῶς τὸν Παναμωμον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων, σωρεύομαι Σωτὴρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι. ἀλλ' ὥσπερ τὸν Γωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, καμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Τροπάριον.

Ὡς παλαι Χαναναία, πρωϊγάζωσοι Σωτήρ· Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησάς με οἰκτειρον. ψυχῇ γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἑαυτῷ εἰς ἄθησιν, βοῶντί μοι νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων, κλυδώνιον παθῶν· ὡς τῇ θαλάσσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς Ἁγίους Μαθητάς, καμὲ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Μαρτυρικά.

Ἔστησαν Ἀγγέλων, ἀσώματοι χοροὶ, τῷ καρτερίαν ὑμῶν τῷ ἐν σώματι· καὶ ἦνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ Ἀθληταὶ, καὶ δυνάμιν, καὶ καμάτων ἀμοιβήν.

Ῥαινόμενοι αἱμάτων, οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκενούμενοι Μάρτυρες, πυγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ, πρὸς θάλψιν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεζα τὸν Ἄρτον, χωρεῖς τὸν μυστικόν· ὃν ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν, Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ Γενήτειραν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πτασμάτων.

Φωνῇ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τὰς φωνὰς προσδεξαμένη αἴτησαι, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Συντρίβει τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἁμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον· καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, τῆς ἐκπτώσεως μακάριε Πρόδρομε.

Ἰησοῦ οὗ χειρί σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἱκέτευε, χειρός με ῥύσασθαι, τῆς ἁμαρτίας ἄροντα, πρὸς τὸν Ὕψιστον χεῖρας ἐκτείνοντα.

Θεοτοκίον.

ΝΥσαγμῷ ἀμελείας σωέχομαι, ὕπνος ἁμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου, τῇ σῇ ἀγρύπνῳ Παναγνε, μετανοίᾳ ἔξεγειρον σῶτόν με.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΑ' Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρδων βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

ΝΟμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθητε ταῖς ἀλόγοις, ἐπιθυμίαις πράττων, τὰ μὴ ἀρέσκοντα Χριστέ· ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς. μὴ ὄν ἔσησμε Σῶτερ, ἀπωλέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Ε'Ν ἀνομίαις Γήτῃ, ἰδοὺ ἐγὼ σωλήφθην· ὡς ὁ Δαβὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω. ἐπεὶ ὡς παραπικράνων δεσπότην παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν. μὴ ὄν ἔσησμε Σῶτερ, ἀπωλέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν. Μαρτυρικά.

ΜΑρτυρικῶς ἠγωνίσω, δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων· μαρτυρικῶς ἐστέφθη, τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγῳ. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρωχίας.

Ο'Φθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι χεῖρας, καὶ πόδας ἀνυδρόμως, πρὸς Οὐρανὸν οἱ ἀνακλεεῖς, ἐστέλλοντο πορείας· καθυποσκελίζοντες, τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος. αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

ΤΑ' Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ὑμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες ἀεὶ, τὸν ὑπὲρ νοῦν σε Τόκον, Μαρία Παναύμνητε· ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς σαρκί· ὃν αἴτησαι Ἁγνὴ, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Ἄλλος. Ἀντίφωνον πρόσαγμα.

ΠΡορρίζως ἀξίνῃ σε τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τὰς σκώληκας, τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ρ'Οὰς ὡς ἐβάπτισας τῷ Ἰορδάνῃ, σεγάζοντα ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι, θείας καταυγάσεως ἀεὶ, τοῖς ὀφθαλμοῖς μου εὔδοξε Πρόδρομε.

Ο'Κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας τοῦτον αἴτησαι, ἐλέησον τῆς μοίρας με δεῖξαι ἀλλότριον· καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ, καὶ μὲ σωαριθμῆσαι προβάτοις εὔδοξε.

Θεοτοκίον.

ΣΤειρεύσα φέρεσε νηδὺς Παρθενε, ἐγγάστερον φέρουσα, τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν ὁ μέγας Πρόδρομος, σείρας ὁ παράγιος καρπὸς, ἐπέγνω χαίρων καὶ προσεκύνησεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΟὺν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθενε τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

ΙΝα θεώσῃς ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον. ἃ σωῆκα δὲ ὅλως, δελωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ, ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, ἡ πάντων σωτηρία.

ΣΥ' ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον· μήμε τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίῃ. Μαρτυρικά.

ΣΤῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβόων ἀλλήλοις, οἱ τρισσοὶ Ἀθλοφόροι, ἀγωνιζόμενοι δεινῶς. Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΓΣχυροτάταις νεύραις, τῶν σεσηρότων ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλόμενον ὑμᾶς, δελεάσαι κακούργως· καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ὤφθητε κληρονόμοι. Θεοτοκίον.

ΓΝα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγεύετο Βροτὸς, Παρθενε Θεοτόκε, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

ΔΙδε δεξιαὶ, ἐμοὶ χαμαὶ πεπτωκυίᾳ, ὁ δεξιαὶ ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λύσας τοῖς ὕδασι, τὸν ἀμόλυντον καὶ ῥύσαί με, τοῦ μολυσμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Ε'Λεσα ψυχὴ, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον, ὕπνον ἀποτίναξον· καὶ σπουδαίως ἐπανάστησον, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ σε· Εὔσπλαγχνε οἰκτειρόν με, τοῦ Βαπτισοῦ παρακλήσεσι.

ΧΕίμαρροι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεστήλθοσαν, Μακάριε Πρόδρομε. σπεῦσον τάχος ἐξελέσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι, λύσας τῆς ἀπαθείας, τὸ γαλήνιότατον πέλαγος.

Ο'Ἴμοι τῷ πολλὰ, κακὰ πεποιηκότι. οἴμοι τῷ μόνῳ παροργίσαντι, Θεὸν τὸν Παναγαθον. Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου, λύσιν καὶ τῶν χειρῶν μου, ἀποκοπὴν μετανοίας σου.

Θεοτοκίον.

ΤΨιστον Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπετοῦ μου ἀνάστησον, παθῶν τῶν θλιβόντων με· καὶ δεινῶς ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον, Πάναγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶσε σωζόμενον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΩν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἑώρακε ποτὲ, ὅτι Παρθένος λοχεύθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδυνίως τὸ Βρέφος ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σε τὸ θαῦμα, καὶ σὲ Ἁγνὴ, Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Ω" Πῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ πεληθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως, πότε τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον. ἐπίστρεψόν με μόνε Δημιουργὲ, ὁ Μανασσῆ ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

ΣΤῆσον Χριστὲ τὰ ῥεύματα βοῶσοι, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν· ὄμβρος διδύσμοι δακρύων, ἀκαταπαύστως τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με ὁ σώσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν, Πόρνην τῷ ἐλέει σου. Μαρτυρικά.

Η' Φωταυγὴς τῶν Θείων Ἀθλοφόρων, μνήμη ὡς Ἥλιος ἡμῖν, ἐξανατείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ. καὶ σκότος ἀποδιώκει τῆς Εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων, τὸν ζόφον Θείῳ Πνεύματι.

ΦΑλαγξ σεπτὴ, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ παρεμβολὴ, δῆμος Ἁγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος, χοροστασίαις σωήφθη τῶν Ἀσωμάτων. αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας, μετόχους ποίησον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικῶς αὐγάσῃ τῷ ἐκ Γαστρός σε, ἁγιασθέντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὸ νύκτωρ ἀφανίσαντος, Παρθενομῆτορ Μαρία, φώτισον παῦτας τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγῶς λύτρωσαι σκότους, καὶ ὥρᾳ κατακρίσεως.

Ἅλμος. Ἀναρχε Γεννήτορ.

Ἰλύσε με λύτρωσαι, τῆς ἁμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τῶ Βαπτιστῶ ἱκεσίαις, τῶ σὲ παντὶ, κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεῶ αἴροντα, τὰ ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὔοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μῦρον τίμιον, ἔχων σε Κύριε Προφῆται, τῆς τὰ ἐμῶν, ἔργων δυσωδίας, δυσαῖς σε ῥυσθήσομαι, ὁ προσρέχων καὶ τῇ σκέπῃ σε.

Σειρᾶϊον ἁπάρτων με, Παμμάκαρ ἔργων ποίησον, ἀρετῶν διτενίαν ἀεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίε ποιῶν τε, καὶ κοινωνὸν θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, τὰ Ἁγίων ὁμοδίαιτον.

Ἡμῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρουσι, καὶ τῷ θείῳ Ναῷ σε περιχορεύουσι, δίδυ ἐραυόθεν τὸν λύσιν, τὰ δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίε· καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν. Θκίον.

Φερόμενον ἅπαντα, τὸν φέροντα τῷ νεύματι, καὶ γαστρὶ προσεκπύεις τῆς Θεομήτορος· μεθ' ἧς ἐνδυσώπει Προφῆτα, τὸν τετανὸν, σῴζεσθαι ψυχώμενα, πολλαῖς περιπίπτουσαν, καθ' ἡμέραν πλημμελήμασιν.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ἀίνου, στιχηρὰ Κατανυκτικά. ἦχος β'.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ, τίνι μεθυτάσω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τὰς Οὐρανάς. ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσί μου τὸν γῆν. ἀλλὰ δός μοι τὸν ἄφεσιν τῆς ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς αὐομίας μου παρελθὲ Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· καὶ τὸν καρδίαν μου καθάρισον, Ναὸν αὐτὸν ποιῶν τῆς Ἁγίας σου Πνεύματος, μήμε ἀπορρίψῃς ἀπὸ τῆς σῆς προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικὸν.

Τὸν Σταυρὸν τῆς Χριστῆς λαβόντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τὴν διαβόλου τὸν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος ἀμάραντον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

ΤΗ͂Ι ΤΡΙΤΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Σταυρώσιμα. ἦχος δ'.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, ἀχερῶς καταπατοῦμεν. Μαρτυρικόν.

Ἔχοντες παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ Ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Τέκνον ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος αὐταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σε, ἀπολαύστας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀῤῥήτῳ σε καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὰ στιχολογία. Καθίσμ. Σταυρώσιμα. ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου, τῷ τιμίῳ σε Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ νενυγθείς, τὸν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς ἐνιτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δωυάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὸν συμμαχίαν ἔχοιεν τὸν σὸν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Γαβριήλ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ λυτρωτὴν, θρηνοις ἐκόπτετο δεινοῖς. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· τί τοῦτο τὸ καινὸν καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Τέκνον, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών; πῶς ὑπομένεις Σταύρωσιν ἑκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θανατον; δοξολογῶσα, τὸν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὸν β'. στιχολογ. Καθίσμ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὸν ὀλωθῶσι ἡμᾶς, ἐχθροὶ βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῶσε προσήλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' ἃς ἐκ τῆς ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου· λόγχῃ δὲ τὴν πλευρὰν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε αὔομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσαπηγνύει; τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον.

Τῇ Τετάρτῃ Καινὸν Σταυρώσιμον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ὁ Σταυρός ἐστιν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. Γαβριήλ.

Ὦδὴ α'. ἦχος δ'. Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ· σαρκοτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴκ τὸν δυάμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. Τροπάριον.

Τείνας τὸν Οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γεύωμαι, θήραμα λύκου Λόγε τῷ ἐμῷ, ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν· καθ' ἑκάστην λόχευμοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἑτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

ΤΟῖς πόνοις πόνε πάντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε· καὶ νῦν κληρῶδε ἄπονον ζωὴν, παῦται πόνον κερδίζοντες, ἐν τῇ ψυχῇ Μακάριοι, καὶ τῇ σωμάτων ἡμῶν παύστε.

Ἀ Λύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμήμενοι Σοφοὶ, τὸν δεσπότην θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε. Σταυροθεοτοκίον.

ΠΑρθενίᾳ μετὰ τόκου ἄφθορε, διαμεμενήκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα. ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἕτερος Κανὼν τῆς Παρασκευῆς Θεοτόκε. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρῃ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΩΣ ἅγια καθαρωτέρα Παρθένε, πάσης τῆς Κτίσεως, τῷ ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ προσβείᾳ σου, Θεονυμφίτορ ἀποκάθαρον.

ΔΑκρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φοβερᾷ, ὑπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίσαντα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ΗΜάνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀπαιτήμασι, δεδουλωμένον Παρθένε, σῶς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΤέφανται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ πράξεσα· σὺ με ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. Τροπάριον.

ΤΨηλοῦ ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθονίους εἰς φθορὰν ὕψωσας· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΡΟμφαῖαι τῶν δυσμενῶν, σοῦ λογχευθέντος τῷ πλευρᾷ ἠμβλυνται· καὶ ἡ Ἐδέμ οἴκοικται, Λόγε τοῦ Πατρὸς συνάδομαι.

Μαρτυρικά.

ΟΙ πύρινοι ποταμοὶ, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν· καὶ τῷ πυρὶ ἔσβεσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

ΣΤαυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε. Σταυροθεοτοκίον.

ΗΑἵμωσσε Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ἀδιαπρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

ΤΗὐ αὐγοτέραν, Χερουβὶμ ἱκετεύουσα Δέσποινα, συμπτωθεῦσαν μοι τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῇ τοῦ σώματος, δεῖξον αὐγότερον.

ΕΝ τῇ ἑτοίσει, τῇ φοβερᾷ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρίνειν τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Παναμώμε, εὔρω ῥυομένην σε, τῆς καταδίκης με.

ΤΟῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀπλάγχνους με τρόπους μετάβαλε, συμπαθείᾳ σου Χριστὲ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσει, τῆς Κυησάσης σε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΠαρθένευσε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔσχε ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Τροπάριον.

ΕΠαρθένευσε ἐν Ξύλῳ ἑκουσίως, καταισχῶν ὁ Ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνέδυσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ καταπέτασμα.

ΣΤαυρωμένους καὶ λόγχῃ ἐκκεντημένους, ἡ σεφομένη Κύριε ῥομφαία ἐδίδυ, νῦν τῇ κελεύσει σου, Δυσωπῆ τῷ ἀγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

ΤΕιχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν· καὶ τείχη κατέσρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

ΙΕρεῖα ὥσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι τῷ δι' ἀσπλαγχνίαν, Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι. Σταυροθεοτοκίον.

ΗΤὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ Παρθενίαν ἄμωμον μὴν κεκτημένη, Ξύλῳ αὐαρτώμενον, ὡς ἔγνως τὸν Κύριον, πόνοις τῷ ψυχῷ κατεμέρισες.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτὸς. Τῆς Θεοτόκου.

ΑΓιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος Οἶκος, τῷ νεουθεώτος Ἄχραντε ἐπ' ἐνεργεσίᾳ, τῆς ἰδίου πλάσματος· ψυχῆς μου ἁγίαστον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

ΡΠεριζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας, τὸν λογισμόν μου Δέσποινα καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, προσβείαις σου σῶσον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἁρπασον.

ΤΟ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν Οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον νῦν ἐκδυσωποῦσε, οἶκον τῆς Τριάδος με, δείκνυσε αὐάδειξον, ἀπήλαιον λῃστῶν γεγενημένον. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

ΣΤ' Κυρίου μου Φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε. Τροπάριον.

ΝΥγείησας πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παρουσίᾳ, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

ΟΤίμιος Σταυρὸς, κατ' ἐχθρῶν ἐστι τρόπαιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε. Μαρτυρικά.

ΠΥγροῖς οἱ θνητοὶ, λειτουργοῖς νῦν σωθέντες· πῦρ εὔυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

ΛΤόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τῷ ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίσαντα, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίᾳ, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν. Σταυροθεοτοκίον.

ΟΜόνος ἀγαθὸς, ὑποδὺς Μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σωρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

ΗΑμνὰς ἡ τέξασα Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τῷ ἐμῷ ζώωσον ψυχῷ, φαρμακωθεῖσαν δήγματι τῷ τοῦ ὄφεως· καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα, πλανωμένῳ παραβάσεως.

ΤΗ θερμῇ προσβείᾳ σου, τῷ κρύει τῶν δεινῶν, πεπηγυμένῳ μου τῷ ψυχῷ, εἰς θερμῷ τοῦ Κτίσαντος, θείαν ἀγάπησιν, ἀσιβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε Παναμώμητε.

ΗΚαλὴ καὶ ἄμωμος Ἀγνὴ ἐν γυναιξί, τῷ ταλαίπωρόν μου ψυχῷ, ἐμπαθῶν ὀρέξεων, νῦν ἐλευθέρωσον· καὶ ἁγνῶς βιῶσάμε, μεσιτείαις σου δόδωσον. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΤ'σωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρ-

μένη,

μενίν, τῷ δὶ οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι. Τροπάριον.

Ὁ Πάσης αὐωτάτης τιμῆς ὢν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμήσῃς, ὁ Σταυρῷ διασώσῃς Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, χειματτόμενος ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν ἀνίχνευσε, Ποιητά μου ὑμνῶσε τὴν δύναμιν. Μαρτυρικά.

Ἐτρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνηκέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται· καὶ ὁρᾶται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Ἴασεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα, κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν Δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα. Σταυροθεοτοκίον.

Ἤλοισε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε· καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, σὺ ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, Ποιητά μου, ἡ Παρθένος ἐβόα δακρύουσα. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Θανάτου, αὐταίρετος ὁ Τόκος σου γέγονεν, ὡς τοὺς θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο, δυσωπῶσε, τὸν ψυχικόν μου θάνατον ἀπάσηνον.

Ἔκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ ταῖς ἱκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τοῦ ἀΰλου ἀπείρων Δυνάμεων.

Ἡ Χώρα, ἡ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσαχως, τὸν ἐκτακέσαν ψυχικόν μου, καὶ λιμῷ τοῦ θείων ἐκπικομένου, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ θρέψον τοὺς Τιμῶσε σε θεοῖς χαρίσμασιν. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ δ' εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐβόων· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Τροπάριον.

Σταυρῶσαι θέλων, ἐπὶ Σταυρὸν γυμνὸς Ἀθανάτε, μόνε ὁ ἐνδύων νέφεσιν Οὐρανόν. καὶ τὸν πάλαι τοὺς Προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις ἀρχύλῳ αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται· λόγχῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τῇ πλευρᾷ, καὶ πληγὴν παρέβαν ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος. Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε. Μαρτυρικά.

Ῥαιδιούργως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἐνόμισαν, Κόσμου παντελῶς, παράφημοι Ἀθληταὶ, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι, καὶ σωτηριούμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ συμποδίζοντες.

Εἶχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεία κατέξαν, θείων παθημάτων, ὄντως οἱ Ἀθληταὶ, καὶ πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς ἀσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, Κόρη, μηδαμῶς δὲ φλεχθέντα τῷ ὑδατι, τῷ σῷ βλέψασα κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξαζες, τὸν ὑπὲρ πάντων αὐτοῦ συγκαταβάσιν. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος ἐκτέτμηται, Κόρη ὁ σωτηρίας σπίλας δαιμονικὰς, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὸν λιθώδη ἀπέλασον πόρρωσιν.

Τὴν ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμενὴ ἐν τῇ μήτρα σου Κόρη, τὸν προβλέψει γλυκὺ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύονται. διό με στήριζον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθρὸν σαλευόμενον.

Κατάβαλε, τὰ σαρκικά μου φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον πνευματικὸν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με· ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμίᾳ ἠμαύρωσε. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δρόσιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες προσευχάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάριον.

Ἤπλωσας παλάμας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἁμάρτημα, ἀκράτους Δέσποτα θέλων ἰάσασθαι· ἥλοις δὲ προσηλώθης ἅπαν νόημα, τῆς Πρωτοπλάστου ἐξελών, ἐμπαθὲς Κύριε, μελῳδοῦντος· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡνύσατο χειρόγραφον τῆς σῆς συγγενείας, θείας Πλευρᾶς, τῆς Πρωτοπλάστου Ἀδάμ. ῥανίσιν Αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται τὰ σύμπαντα, ἐξ ἀγαθείας ἐν φωναῖς ἀεὶ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Μαρτυρικά.

Ἔσταντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι, καὶ φλογιζόμενοι, οἱ πανοικίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ Παίδων ἀναμέλποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τῷ θείαν ὄντως ᾠδήν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀδίσακτον φέροντες πυρσὸν, τῆς προαιρέσεως· σκότει κολάσεων, οἱ παρετράπητε Μάρτυρες. ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε, πρὸς φῶς βοῶντες ἄδυτον· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἐκρέμενον βλέπουσα Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρώσαντα βροτοὺς, νεκροῦνται ἐχθρὸν, ἡ πολυύμνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὕμνει κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνερόα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ῥιμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θανάτος φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁμαρτίας μου, θανατωθεύτα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἴμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου τῇ ἀποιμήτωσε, πρεσβεία Παύαγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με, τῆς ῥαθυμίας μελῳδεῖν ἐγρηγορήσει ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἕξεις ταλαίπωρε ψυχὴ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορήσουσε, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα. διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ σωτηρίου πρὸς τὸ καλὸν, τῷ μόνῳ Ἀγαθῷ προσλαμβάνου. μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἴθος ἀχειροτμήτου ὄρους, ἐξ ἀλαξάτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωτὴρ, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐν ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυροῦ πᾶσιν ὡράθη· Ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ στενάζονται, ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ σκοτώσει.

Πῶσε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατανεύει, Ξύλῳ Ἰησοῦμε τεθναῦαι, ζωὴν τῶν ὅλων ὄντα καὶ Κύριον. καὶ διὰ Πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν. Μαρτυρικόν.

Τόμασιν ὑμῶν Θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε παντόφως, Σαρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομήν-

των

των ἐχθρῶν Παυλίφημοι· καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ἡ Μεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν αὐγαλέμψει, καὶ ἰαμάτων θείας λαμπρότησι· καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε, νύκτα βαθεῖαν Θεῖοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Φῶτισον Ἀγνὴ τὴν ψυχωλώμην, τῇ ἁμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν, λῦσον τῶν πεπτωκότων μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη ἡ σκοτιζόμενον, Ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σωρεῦσθαι τὸν Ἀθάνατον. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν πεπτωκότων μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τὸ Τίεσο. λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ σου πρόσδησον, Παρθενομῆτορ τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ Τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ σαυτίᾳ, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἤγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύουσα, ἐδουλαμῶσα τρίβους παντοτε.

Ἵνα δοξάζωσε Παρθενε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι, τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων, στιχηρὰ Σταυρώσιμα. ἦχος δ.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν. ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμήσε τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθεμάμβωσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. διόσε τὸν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν οὐ θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας Ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσατε. οὐκ ἐφοβήσαν ὑμᾶς τῶν Τυράννων αἱ ἀπειλαί. οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν Σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε τιτρωσκόμενον, καταποθεῖσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον ποθεινόν, πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅιδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι σωτήνως, χαροποιῶν ὃς ἠγάπησας.

ΤΗ͂ ΤΕΤΆΡΤΗ, ΕΣΠΈΡΑΣ.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Ἀποστολικά. ἦχος πλ. δ.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. οὐκ ἐπτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς αὐδήσωμεν. ἐνδυσάμενοι γὰρ τοῦ τοῦ Σταυροῦ παναοπλίαν, τῶν τῶν Εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται. ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι Ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες τοὺς δεινοὺς καὶ διαφόρους αἰκισμοὺς, παθημάτων ὑπεμείνατε. τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τοῦ πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε. ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέσοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι τὸ Παναγιον Πνεῦμα· ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τοῦ α. στιχολογίαν Καθίσμ. Ἀποστολικά. ἦχος πλ. α.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνυμνήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιστοί. τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, παρακεκλήκασιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τοῦ ἱεραὶ αὐτῶν μνήμῃ, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τοῦ ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας, τοῦ τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τοῦ χάριν τοῦ τῶν δογμάτων, καὶ δυσωπήσαντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη καὶ Ἀνεπάρθενε, σοὶ τοῖς θείοις Αὐτόπταις ἀνυμνῆσαι σε. ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δωτὴρ, μεγαλεῖα ἐποίησε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, καὶ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, ἐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τοῦ β'. στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά. ἦχος πλ. α.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνυμνήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ Θείους Κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικοὺς, σαλπιστὰς ὡς ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος Θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες, τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθημένους τῇ ἐμῇ, φωτίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσεσι, τοῖς ἱκεσίαις ἡμῶν πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθενε ἄχραντε, ἐν ψυχῇ κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα· καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον Ἁγνὴ, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις· καὶ σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῇ Πέμπτῃ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἵππον καὶ αὐαβάτην εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὁ σωτηρίων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσε, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάριον.

Ἐ"Αλαμψιν φωτοδότως τῷ φωτοδότιδα, τῇ σαρκὶ ὁμιλήσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλατήσαντες εὔδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, παύτα ζόφον Θεῖοι Ἀπόστολοι.

Τ Εἶνας καθάπερ βέλη τὸ θεῖον τάξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη σωτηρίοντας, τῇ βελίαρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Ἐ"Χοντες τῷ Σοφίαν αὐτῷ Διδάσκαλον, ἐσοφίσατε παύτα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα. διόμε φωτίσατε, τὰ δυσμενῆς ἅπασαν, κακουργίαν ἀποπρυόμενοι. Θεοτοκίον.

Μ Ὁνη ἀλογημένη Θεοχαρίτωτε, ἀλογίας αὐθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτδε, σωὶ τοῖς Θείοις Ἄχραντε, Ἀποστόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερος Κανὼν τῇ Ἁγίᾳ Νικολάῳ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Πέμπτον προσάξωσι Νικόλαε μέλος. Γωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ἵππον καὶ αὐαβάτην.

Π Ίστει καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθεὶς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια πάντα ἐπλήρωσας θελήματα. δι' ὧν ἐχρημάτισας, καὶ παύτα Ἅγιε, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Ἐ"Χοντές σε τροσάτην πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, πεπυσάσεσι Μάκαρ, καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· δίδυ χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς συφώτεως.

Μ Ὑρων Ἀρχιερέα Χριστόσε ἔχεσεν, ἀωδίας θαυμάτων, ἡμᾶς ἀωδιάζοντα. ὅθεν δυσωπῆμεύσε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἁμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Π Ἄλαι τῇ Προφητῶνσε χορὸς ἐκάλεσεν, ὅρ Θεῖον Παρθενε, καὶ Πύλην ἀδιόδευτον. ὅθεν δυσωπῆμεύσε, μετανοίας πύλας, Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπανοίξον. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Πήξας ἐπ' ὕδατος τὴν γῆν τῇ προσάξεισε, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βεβήκασαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῆς Ἐντολῶνσε, τὴν Ἐκκλησίαν σε στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάθρωπε.

Τροπάριον.

Ὁ Σάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηστότητος, δι' αὐτὸν πτωχεύσαντας καταπλούτισεν, εὔδοξοι Ἀπόστολοι ὑμᾶς, χαρίσμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσιν.

Ἐ'Πλήγη τῷ ἰοβόλῳ ὄφεως δήγματι, καὶ τραυματιωθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι. ὅθεν σοι βοῶ τῷ δι' ἐμὲ, Χριστὲ τραυματιωθέντι, τῆς Ἀποστόλωνσε δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Σ Αγλώη τῆς πρεσβειῶν ὑμῶν Παμμακάρεσοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τελωνείας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προσάξατε, τῷ Θεῷ τῆς ὅλων σωζόμενον. Θεῖον.

Τ Ὸν ὄμβρον ἡ δεξαμενὴ τὸν ἐπουράνιον, σωὶ τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἱκέτδε, σῆσαί με τὸν ὄμβρον τῆς παθῶν, τὸ πέλαγος ξηρᾶναι τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Τῷ Ἁγίῳ, ὁ αὐτός.

Τ Ὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς αὐτιτυπίαις τῆς θείων πόνωνσε· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαισε σοφὲ, τῆς τότε καινεργίας καὶ ἐπηρείας διατήρησον, μέγιστε ἀτρώτους Νικόλαε.

Ὁ Βίον Ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἀσπεξάμενος, νῦν σωὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ παρίστασαι, θρόνῳ τῆς Τριάδος ζοφερῶν, ἡμῖν ἁμαρτημάτων καὶ πειρασμῶν, λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Ν Οός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σῇ ταῖς σελασφόροις λιχαῖς Νικόλαε, κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν, κυβέρνησόν με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὅρμον δέομαι· ὅπως σὲν αἰνέσει δοξάζωσε.

Θεοτοκίον.

Π Αρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, προσωποῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, τῇ μεσιτείαση, Κόρη προξενοῦσα τοῖς βέλοισε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν συνοήσασε κενώσιν.

Η Θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν, διλιόιξε τοῖς τούτων διδάγμασιν.

Υ Ἱὲ Θεοῦ Τίὲς κτ μέθεξιν, τῆ ὑραιίσε Πατρὸς, τοὺς Ἀποστόλους αὐέδειξας, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, Τίὲς φωτὸς ἡμᾶς παύτας ποίησον.

Ο Ἱ Θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σωὶ τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβερᾶς καὶ φοικτῆς με, Ἀπόστολοι λυτρώσασθε Κρίσεως. Θεοτοκίον.

Τ Οῦ θείου Κιβωτὲ ἁγιάσματος, ἁγιασόν με τὸν ψυχὸν, τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωπῆσα, Χριστὸν σωὶ Ἀποστόλοις σωθῆναί με.

Τῷ Ἁγίῳ, ὁ αὐτός.

Ρ Ἑόντων αὐτηλλάξω τὰ μέλλοντα, ὧν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς, διχαῖς ἁγίασε ποίησον, πειρατηρίων παντοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αὐθήσεις τῆς ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἅγιε, πάθη δυσώδη ἐκ ταύτης, διχαῖς σε ἐνδιαίτων ἑκάστοτε.

Σ Υντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθρούς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διλιακῶς πολεμοῦντας, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Α Ἁγία Θεοτόκε βοηθοῦμοι, ταῖς ἡδοναῖς διλιακῶς, βυθιζομένῳ τῷ σώματι, καὶ ῥαθυμίας ἐν κλίνῃ, ἀεὶ κατακειμένῳ καὶ σεύοντι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ αὐαβαλλόμενος.

Ο Ἱ Πυρματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερῴῳ, πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φοικτῶς καθυπεδέξαντο.

Β Ἑλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς, Χριστὸς ἀπέστειλε, σωθῆναι βέλη τῆς πονηρίας. διόμε ἰάσασθε, τετραυματισμένον, τῇ δυσμενεῖ τοῖς βέλεσιν.

Ο Ἱ καταστρεψάμενοι, τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν τοῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μ Ὴ καταδιπάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με, τῷ σῷ προσώπῳ, ἐνδυσωπεῖσε, ἡ ἁγνῶς Τεκοῦσάσε, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Τῷ Ἁγίῳ, ὁ αὐτός.

Ε Ὁανα κατέαξας, εἰδώλων Ἅγιε, βυλὰς ἀπαράκτους, αἱρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους, πρὸς θανάτον ἥρπασας.

Ω "Ρθωσας πρὸς Κύριον, ἐν βρέφει Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωταυγείαις, ὅλως κατηυλάϊσαι· διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ καθικετεύομεν, Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐν μέσῳ πατῶν, γενοῦ τῶν καλούντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν, δοὺς ἡμῖν αἰτήματα. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἀπερινόητος, Θεοχαρίτωτε, περιοχὴ σε σωματοφόρου, γενόμενος ἔσχηκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων, περιεχούσης θλίψεως.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Μαινομενίῳ κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τῷ θάλασσαν κατάπνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς Εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Νεμομενίῳ ἔσησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ψυχὰς Φιλάνθρωπε τῷ ἅλατι, τῶν διδαχῶν, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σε.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι, τῶν κακῶν μου Δέσποτα Χριστὲ, δός μοι χεῖρα σῶσόν με φιλάνθρωπε, ταῖς πρεσβείαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σε.

Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾶς, τῆς φευκτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως, τῶν λιτῶν, Ἀποστόλων σε δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ἀπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν, καὶ τῆς Μητρός σε δεήσεσιν. Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Ἴλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σε αἱ πρεσβείαις, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε· ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσηται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τοὺς πρεσβεύοντάς σοι, σὲ πεπιστευκότας πρὸς Κύριον.

Ἰατρόν σε ἄριστον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστός. διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν πίστει, Νικόλαε προσιόντων σοι. Θεοτοκίον.

Κραταιὸς ἀνδρὸς, Θεομῆτορ πέφυκας Ἀγνή· διὰ τοῦτο πίστει ἱκετεύω σε, ψυχῆς ἐμῆς, τὴν φαυλίαν ἀπέλασον. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ Ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν, ἐχθρῶν τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ Θεόπται.

Ῥίπον τῆς κακίας μου, ῥείθροις καταπύξεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνατε, διδάσκοντες κραυγάζειν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πηλὸν θείου Πνεύματος, ὕλῃ κατεφλέξατε, πάσης ματαιότητος. διὸ φλογιζούσης με, λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου. Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδὰμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθενικαῖς, καὶ τῶν Θείων Ἀποστόλων.

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσωσον, τοῦ βίου τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως καθ' ἑκάστην, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Λαμπτὴρ διαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, παθῶν ἀμαυρότησι, ἀεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίδου ἀσχημόνως, παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Ἅπαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, ἀσχαῖς σου ἀπόφραξον, σῶμα πονηρότατον· καὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, αὐγάσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὁλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνοίας Θεοτόκε. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στῦ τοὺς νοητούς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέλας ἐξέπλωσας, ἐπιῤῥεύσας ἡμῖν, ὄμβρους πανσόφων, καὶ θείων διδαγμάτων, καταρδεύσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ ταύτῃ βασάζοντες, Πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένῃ, ψυχῆς μου τῇ οἰκίᾳ, θεία τεχνουργίᾳ στηρίξατε Θεόπται.

Στεῖξον ψυχὴ, καὶ ὀχετοὺς δακρύων, ἐξ ὅλης προσάγαγε, καρδίας πράξασα· μόνε Οἰκτίρμον, σῶστον ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μαθητῶν σου, πρεσβείαις ἀπροσδέκτοις. Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Πόλις, τῆς ἄνω πολίτευμα, ποίησον Πόλως, μετὰ τῶν Θείων Μαθητῶν δυσωπῆσα, Ἄχραντε Παρθενίς, τὸν ἄχρονον Τίόν σου.

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Μητέρων γεγονὼς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαε, αἰσθήσεις μύστου· ὅπως ἐκφύγω, παθῶν τῶν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, εἰσδέξωμαι τὸ χάρμα.

Ἔπτησας σοφὲ, τῆς σῆς ἁγίας γλώσσης, τοῖς ῥήμασι ῥήματα, Ἀρείου δύσφημα. ὅθεν βοῶσοι· τῷ ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρανον ἰχῶσε, Νικόλαε Παμμάκαρ.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἰχῶσε, δαιμόνων κακώσεως, Ἐθνῶν ἀλώσεως, παύτων αὐθρώπων, πονηροτάτης βλάβης· ἵνα σε ὡς ῥύστην, ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν. Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς, τῷ Μοναρχίᾳ πίστει, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν· Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Παράγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὰρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, Ἁγνωμώμων, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, θείαν Παρθενικὴν δεικνύει πρεσβείαν· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ σαΐα χόρδε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον. ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ. ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Τροπάριον.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαΐαις θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστὸν, ὡς Ἥλιον ἔχοντες· καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα Σοφοί, κατηυγάσατε. διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανάρετον, φέροντες Σοφοί, τὴν κατανυκτικὴν ὁμοίωσιν, δαιμονικοῖς, βέλεσι ψυχὴν, τῆς πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτείας θεραπεύσατε.

Ἀκμὴν κατατρύχομαι, ἁμαρτίας κείμενον χρεῖος, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς, ὕπνῳ τὴν ψυχὴν, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν, Λόγε Μαθητῶν, ὥσπερ τὸν Λάζαρον, ἔξεγειρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὔθυνον, τὰς πορείας Λόγε τῇ Θεοῦ, πρὸς τείβους τῶν Ἐντολῶν, σοῦ τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν Τεκοῦσαν σε, δυσωπῆσαν Ἄχραντον Ἀγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου, Ἀποστόλους πολυέλεε.

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης εὔθεος, χρηματίσας πάσας τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας Ἐντολάς. ὅθεν τῶν πιστῶν, φύλαξ

θεὸς γέγονας, ἀπὸ πάσης τοὺς σωτηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ὡς ποτὲ διέθρεψας, ἀποροῦσαν ἄρτῳ ἐν λιμῷ, τῷ Πόλιν σε ὡς καλὸς, Οἶσιε Ποιμὴν, ὡσαύτως διάθρεψον, τῷ ψυχικῷ μου, ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην ἀμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν Ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον ἀεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστὲ, Οἶσιε Ποιμὴν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμψεσι φωτὸς, σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανὴς, τῆς παρουσίας Χριστε, ἄγωνε ψυχή. ἀπόθου τὸ ῥᾳθύμον, καὶ προθύμως βόησον Χριστῷ· Κύριε σῶσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι. Θεοτοκίον.

Φανὴν λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἁγνὴ, λαμπάδιον νοητὸν, φέρουσαν Χριστόν· δι' ὃν ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι πάντων, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων, στιχηρὰ Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. α.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυσηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. ἐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων· ἐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν Σοφίας. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς αὐλήσωμεν. ἐνδυσάμενοι γὰρ τοῦ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τοῦ τῶν Εἰδώλων πλάνου κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν σεφανῖται. ὧν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικά.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· σωαλλάγματα ἡμῖν ἐστι, ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην. αὐτὶ γὰρ τῶν ἐπανισαμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ Ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· αὐτὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος· καὶ αὐτὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. δέχαις αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Προεκλεγμένη εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, παντὸς δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

ΤΗ῍ ΠΕ΄ΜΠΤΗ, Ε΄ΣΠΕ΄ΡΑΣ.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Σταυρώσιμα, ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐκ ἠρνήσαντό σε, ἐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐντολῶν σου. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τελήμερον ἀνέσης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ τοτὲ, καιρῷ τῷ τῆς Σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σοὶ Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαύσα ἐβόα· οἴμοι πῶς πάσχεις παντῶν, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, μετὰ τοῦ α΄. στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον. ἰδοὺ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε. καὶ ξύλῳ σωτηρίας γενόμενοι, τῆς ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σταυρῷ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τῷ θανάτῳ Κύριε. ὃν δὲ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ἡ Μόνη ἄμωμος Ἀμνὰς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα ὁρῶσα, πρεμάμενον ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Τίέμε ἀνέξικακε, ὑμνῶ σου τὴν φερτὴν πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τοῦ β΄. στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἰγίασε. ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀδεύσιν ἐν ἁμαρτίαις. διὰ αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατέκρανάς σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τοῦ ζωοῦ τῶν ἁπάντων. οἱ τοῦ ἐρυθρᾶς ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν. καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολοῦσί σοι προσφέρουσιν. ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ἀρτασμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, τοῦ ἀϋδ πάθους ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νῶν Σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα μητρικῶς· ὃ φέρω σε νεκρὸν πρεμάμενον ὁρᾶν, πυοῖ τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέμε.

Τῇ Παρασκευῇ, Κανὼν Σταυρώσιμος. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

Κτίματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτῃ Τύραννον, ὑπὸ χεῖρα ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες. ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Πάθει σε τιμίῳ, τοῦ ἀτιμασθεῖσαν, φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος. διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἱματίσας Λόγε, αἱμάτων ἀδίνων, χύσιν αἰσθόμενος, καὶ ἀπεπάθησας, ῥύπτε κακίας τοῦ φύσιν, τῶν ἀνθρώπων παντοδυνάμε. διό σε δοξάζομεν, σῳζόμενοι τῷ κράτει σου. Μαρτυρικά.

Θήρας αἱμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως, ὁ ἀξιέπαινος, Μαρτύρων εὔστασις. πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέῳ χάριτος. καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθείας ἔπαυσεν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης, ἀποξηράναντες, ὄμβροις ἰάσεων, ἐποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες. ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε.

Στεφ-

Σταυροθεοτοκίον.

ΚΑλῶ ἐν τῷ πάσχειν, ὡραῖον ἐν κάλλει, ἀπ εἶδος ἔχοντα, ἡ Ἀπερόγαμος, κατανοῆσάτε Κόρη, τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Καὶ εἰς τὸ Τὸν παράγοντα Θεοτόκον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἦχος δ΄ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ἄχραντε Παρθένε, Κεχαριτωμένη, Μαρία εὔδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου Θεοῦ, θείαις χάρισι χαῖρε τῶν ὁ ποιημάτων γάρ, ἐδείχθης Δέσποινα. ὃν ἐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ Στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα. διό σε μακαρίζομεν.

Βᾶβαὶ Θεοτόκε, τῶν σῶν Μυστηρίων. τῶν ποιημάτων γὰρ, ἐδείχθης Δέσποινα. ὃν ἐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ Στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα. διό σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τῷ θανάτου, κατεδεδίκασαι, τῇ τῆς Προμήτορος, τῇ ἀπογεύσει τοῦ ξύλου. διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἀγνὴ τὸν ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΣΕ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς σιωπίχετο. ἀπ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σὺ Κύριε κραυγάζουσα.

ΣΕ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, καταυγῶν ὁ Ἥλιος, σωφρονιστίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

ΤΕτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παραδείσῳ πάλαι, τρώσας Ἀδὰμ κακοῦργος. καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὕρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἴασιν.

Μαρτυρικά.

ΟΤε χορὸς Ἀγγέλων, ἑώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθεύτος, συγκοπτομένας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ εὔνουλοι, αὔλας ἔτρεπον, νίκης στέφος κομιζόμενοι.

ΣΘεούς ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τὴν ἐν ἰσχύϊ μόνην, τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ αὐίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι. Σταυροθεοτοκίον.

ΣΤὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Παρθένε παναμώμητε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· τί σοι ἀπέδωκε, τέκνον δῆμος ὁ παράνομος;

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

ΔΟλόμενε δολεάσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐν Ἐδὲμ Θεομήτορ, εἰς γῆν ἐρρύσας σωτῆρα ψεύστης· ἀλλ ὁ Χριστὸς οἰκτείρασε, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν αὐτὸς ἔπλασεν.

Ἐ Λύθη τῆς κατάρας, τῆς ἔκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ. ἐπιφανεὶς γάρ σοι Κύριος, πᾶσαν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσιν ἀλογίαν Παύσαγνε.

ΖΩῆς ὡράθης Πύλη, Προφήτῃ πάλαι Γεζεκιὴλ Κόρη, ᾗ ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος διῴδευσε, καὶ κεκλεισμένη Παύσαγνε, ἡ πύλη ἔμεινας· σὺ γὰρ γηγενῶν καλλώπισμα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΤΗν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· σὺ Δυνατῶν διέπουσας, κράτος Ἁγνὴ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅιδῃ, ὡς Παντοδυνάμου. Τροπάριον.

ΕΚτεταμένης χειρὸς Κύριε, ἁπλατὲς αὐχένος, πρὸς τὸ τῷ ξύλῳ γεῦσιν, νεκρὸς ἐν Ξύλῳ Δέσποτα, σῶσαι βουληθείς, ἐκ πλευρᾶς ἀποσάζεις, δεσμώτας ἄφεσιν.

ΠΑθεῖν ἰσχύσας Τὸν παράγαθε, ὅπως λύσῃς ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας. χολῆς ἐγεύσω βρύων μοι, θεῖον γλυκασμόν. ἐνεκρώθης ζωή μοι, παρέχων Δέσποτα. Μαρτυρικά.

ΤΟ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λογικῇ, προσφέροντες ἐμφρόνως, παρανομούντων ἔσβεσαν, καὶ φωτεινοὶ, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, λαμπάδες ὤφθησαν.

ΟΙ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἐμπαθείας, χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπασαν ἐχώρησαν, βάσανον στερρῶς· καὶ νικήσαντες, ὄντως ἐστεφανώθησαν. Σταυροθεοτοκίον.

ΕΚτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέπω σε υἱῶ, Πάθει προσομιλοῦντα; πῶς φέρεις τοῦτο ἔκραζεν, ἄναρχε Υἱέ, ἡ Παρθένος; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐκλεκτή τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρετῆς ἐκλάμψασα, Ἄχραντε Σεμνή, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, ἄγγελον σε λάμπρυνον.

ΘΕὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου σεμνή, ἁγίων Θεομήτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρούμενον, πάντας ἐκ δεσμῶν, ἀυμνοῦντάς σε Κόρη Θεοχαρίτωτε.

ΙΕρεργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε Ἁγνή, ἡ τῶν ἀύλων φύσις· καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύνημα, πόθῳ σὲ ὑμνεῖ. ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

ΠΡός σε ὀρθρίζω, τὸν δι ἀπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι πεννώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι Παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα Λόγε Θεὲ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

ΝΕκρὸς ὁρᾶσαι, ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἅιδην, τῷ Πάθει τῆς σαρκός σου· καὶ εἶδε Χριστὲ, ὑδὲ κάλλος σὺ ἔχες κρεμάμενος, καλλωπίσαι με θέλων ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀδὰμ τῷ τρώματι, ἐξηλώσαι θέλων, ἐμπαθεῖς διαθέσεις, τοῖς ἥλοις προσηλώσαι· καὶ λόγχῃ τρωθεὶς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, κωλύεις Χριστὲ μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς δέλοις σου.

Μαρτυρικά.

ΙΧνηλατοῦντες, Πάθη τοῦ Δεσπότου, οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ τρωθέντα, καὶ χεῖρας ὁμοῦ ἁφαρπάζουσι, καὶ πόδας πρὸς τρίβον σεπτὴν, μαρτυρίᾳ σοφίᾳ διωκόμενοι.

ΝΟῒ τελείᾳ, νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαιρόμενον Θράσος, καθείλετε τελείως, ταπεινωθέντες ἐν μιμήσει, τοῦ παντας ὑψώσαντος, ταπεινώσει καρδίας Χριστομάρτυρες. Σταυροθεοτοκίον.

ΕΚ ῥίζης Κόρη, Γεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς αὐτὸς τροσφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ Κόσμου, παραφυάδας ξηραίνοντα, θείῳ φυτῷ τῷ Σταυρῷ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοφανείας σου Χριστέ.

ΚΛίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακὼβ πρὸς ὕψος ἐπηρμένη, τῷ σῷ Θεονύμφευτε μεμύηται, τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον. διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς, ἡμῖν

ὡμίλησε, τῇ συγκαταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ τῷ ζωῷ παρέσχε βροτοῖς.

Ἐλυτρωμένοι διὰ σέ, τῆς Μητρικῆς λύπης Θεοκυήτορ, θυμηδίας ἐμπλεοι γεγόναμεν, ἀφροσιώλῳ πᾶσι κυήσασα, καὶ παγκόσμιον χαρμοσιώλιν. διὸ Παναύμνητε, τὰς σὰς ὑμνολόγους, κινδύνων ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον. Θεοτοκίον.

Μεταγωγόμενος τῷ σταυρῷ, θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς Εἰκόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλεκτον, τῷ πυρὶ Παρθενίε παναμωμε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλασουργὸς οἰκῶν ἐκ ἔφλεξε, σὲ τῷ αὐτέραν, ἁπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Συνεχέθη, ἀλλ' ὁ κατεχέθη, σέρνοις κητώοις Γωνᾶς. σὲ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τῷ Παθόντι καὶ ταφῇ δοθεύτος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε. προτεφώνει δὲ τῇ κυοφορίᾳ· οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψεύδη, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκαταλίπατε.

Τροπάριον.

Ἐναλλάττων, χεῖρας προετύπου, πάλαι τὸν Σταυρὸν ὁ Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας. ὅθεν τύψισε ἐν τύπῳ φαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύσις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσε, μόνε Εὐλογητέ, καὶ Δημιουργὲ καὶ τύπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος, πρωτυπῶν ὁ μέγας, λόγε Μωϋσῆς αὐύψοῖ, χαλκοῦν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαιρόμενος τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλου δήγματος τοῦ ὄφεως. καὶ γὰρ Δέσποτα σὲ σωρωθεύτος, βλάβης τοῦ ὄφεως, ἅπαντες οἱ πιστοὶ, τοῦ θεοσυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ ἄλλοι, πάσχοντες οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταὶ, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς αὐτιδόσεις, τοὺς αἰωνίους καὶ τῷ ἀγαλλίασιν. ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ Οἰκτίρμον, τοὺς αὐυμνοῦντάς σε, λύτρωσαι πειρασμῶν, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασέων.

Τοὺς χειμάρρους, ἔπαυσαν τῆς πλανῆς, ῥείθροις αἱμάτων οἱ σεπτοὶ, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς θεογνωσίας, βλύζουσαι ὕδωρ, ὄντως αὐεδείχθησαν. ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὄμβριστον ἄφεσιν, ἅπασι καὶ ζωῷ, καὶ τὸν ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα, πάντων καὶ Δεσπότην, ξύλῳ ὁρῶσα ἡ Ἀμνὰς, σκαπτωρημένον, θριωμβεύσασα μητρικῶς ἐβόα· τί τοῦτο τέκνον τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς ἀθανάτος τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, θανάτου δέδεξαι; τοὺς βροτοὺς θέλων, ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νομικοίσε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προρρήσεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλων, τεχομένην τὸν τοῦ Κόσμου ῥύσιν, καὶ ἐργέτην τῆς ἁπάσης Κτίσεως. τὸν πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως, ἐργετήσαντα, τοὺς πίστει τε καὶ σοργῇ, Δέσποινα Ἁγνὴ δοξολογοῦντάς σε.

Ἐνωθεύτας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου μόνη, Θεογεννῆτορ αὖθις ἐπανήγαγες, πρὸς Παράδεισον, ἀποτεκοῦσα Σωτῆρα Κύριον, Σταύρωσιν καὶ Ταφὴν, θεία ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ὃ βουλήσει, θεία καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ τοῦ Πατρὸς, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συστησάμενος Ἁγνὴ προῆλθεν, ἐκ σῆς νηδύος, Λόγος ἀνυπόστατος· καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας, λάμψεσι θείκαῖς, Δέσποινα Ἁγνὴ, φαιδρῶς κατύγραφεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄθραυστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἅπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ὅτε Σταυρῷσε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωρῆσα ἔφριξεν ἡ Γῆ, Ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει, φῶς εἶδον μελῳδοῦντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Τὸν ὑπὲρ ἡμῶν, καλάμῳ Σωτὴρ τυπτόμενον· καὶ ἀκάνθαις, οἷα Βασιλέα, βαλόντες Χριστὲ, ὁ Θεὸς σεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ. Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε πᾶσαν, τοῦ διαβόλου παιδίφημοι, τῷ ἀπάτῳ λύοντες σαφῶς· φέρετε ποινὰς, καὶ θανάτου ἄδικον, ζωῷ ποθοῦντες τῷ αὐτῷ καὶ βοῶντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ἕστητε μέσον, φλογὸς παιδίφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς. καὶ τῷ δροσισμῷ τῆς θείας χάριτος, μὴ φλογιοθεύτες βοᾶτε μελῳδοῦντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε· καὶ ὁρῶσα αὖαρχε Υἱὲ, λύτρωτὴν τῷ ψυχῷ, νῦν καταβαπτίζομαι. θνήσκεις παρέχων, ζωῷ τοῖς μελῳδοῦσι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ποικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομῆτορ κόσμου ἁρμόζουσαν, ἔστερξεν ὁ σὸς, Υἱός τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων· ὁ Καρπός σε Ἁγνὴ ὑμνημένος.

Ὁδὸν ἐν μέσῳ, τῶν ἀναθῶν ὁρῶν Ἄναυτε, ὁ Δεσπότης ἔπλησεν ἡμᾶς, ὀσμαῖς σε τερπναῖς, χαίροντας τοῦ Πνεύματος, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ μελῳδοῦντας· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Σύμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, τοῦ σοῦ θείου Τόκου ἐκλεῶς, ἐβόων Ἁγνὴ, Παρθένε Παναύμνητε· ὁ Θεὸς ὁ πάντων Κτίσης ἐλάσεται ἐκ σοῦ, Λυτρωτὴς καὶ Σωτὴρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἔκστηθι φείτων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὲ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες ὑμνοῦσιν, Ἱερεῖς αὐυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Πῖνεις ποτήριον Χριστὲ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ Πάθους τοῦ Σταυροῦ, πηγάσμοι προχέων ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου Πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι. ὑμνῶν σε αὐαμέλπω· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε αὖομος λαὸς, μέσον κατέκρινε, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, αὐόμων ζωοδότα Κύριε, διεδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες αὐέμελπον ἐν φόβῳ· οἱ παῖδες ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μαρτυρικά.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος, ἀπεφαίνθη Ἀθληταί. πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες πάθεσι, Πάθους σεπτοῦ κοινωνοὶ, βοῶντες ἐδείχθητε ἐμφρόνως· οἱ παῖδες ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅ"Ντως ὑ σαρκικὰ ὑμῶν, τὰ ὅπλα Μάρτυρες, φρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπὶς δὲ πίστις καὶ ἀλήθεια. δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Τ"Ψισε ἄναρχε Υἱὲ, φέρεις ἐμπτύσματα, ϗ ὀνείδη καὶ Σταυρὸν, καλάμῳ παικτικῶς τυπτόμενος, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· δοξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν. ὦ Παῖδες ἀλογῶσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

ΤΩ῍ Θεολήπτῳ Δανιὴλ, νοῦν προτεθέασαι, ἀλατόμητον ὄρος. ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη λίθος τέτμηται, Χριστὸς ὁ μόνος Θεὸς, Παρθενίαν ἀλλ' χειρὸς ἀνθρώπου. ὃν παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ"Μνοις τὸν Τόκον σε Ἀγνὴ, ἀεὶ δοξάζουσιν, αἱ τῶν ἀνω Στρατιαί. καὶ σὲ δὲ Κόρη Ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σοὶ ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν. ὦ παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φ Ἐγγυσον τοῖς μυρμυρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονοῦντας, νοῦν Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φωταυγοῦς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἀγνή. φωτὸς γὰρ σὺ σκηνὴ ὤφθης Παρθενίε, τοῖς πίστεισοι βοῶσι· χαῖρε ἀλογημένη, ϗ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

ΜΗ᾽ ἐποδύρωμαι Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν Γαστρὶ ἀλλ' ἀσπορᾶς σωνέλαβες Υἱόν. αἰνέσω οὖν ϗ δοξάσω, ϗ ὑμνήσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεὸν, τοὺς ἐν πίστει ϗ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας. Τροπάριον.

Ἵ"να τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνδύσω τῷ ξύλῳ, μόνε Σωτὴρ ὡς ἀγαθὸς, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς, σαρκωθῆναι σαρκὶ, θανατωθῆναί τε, κατεδέξω ὑμνῶμεν, ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν ἀπλαγχνίαν καὶ δυνασθείαν σου.

Ὦ" Πῶς ὑπέσης ὀδυνας, ἐν Σταυρῷ ἁπλωμένος, τὰς ὀδυνῶν τὰς χαλεπὰς, ἐξαίρων με Σωτήρ; πῶς ἀναύδους σεφθεὶς, πάσας ἀνέπασας τὰς παθῶν τὰς ἀκαύδας; πῶς ὄξος ποτισθεὶς, ἀφροσυνης πραπίδα ἡμῖν ἐπέρασας. Μαρτυρικά.

Σ Τενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἰρηταῖς ὁμιλοῦντες, ϗ μελανδὸν οἱ Ἀθληταὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπεινῶς κατατεινόμενοι, ϗ βορὰ τοῖς θηρίοις διδόμενοι Χριστὸν, τὸν ἁπάντων Δεσπότην, ἐν ἐξηρνήσαντο. Σταυροθεοτοκίον.

Η Ἁιακῶν λαμπηδόνων, πλειοτέρως ἐκλάμπει, τῶν Ἀθλητῶν ἡ παμφαὴς, ϗ εὔσημος μνήμη, καὶ ψυχὰς ἀσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ διώκει τὸ σκότος, παθῶν ϗ πειρασμῶν, ϗ δαιμόνων σκεδάζει, ζόφον βαθύτατον.

Φ Ἔρεις τὸν φέροντα πάντα, ϗ κατέχεις ὡς Βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυσάμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ, Ἄ"χραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου, ὑψούμενον Σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρου καπίας, ἡμᾶς ῥυσάμενον. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Χ Αρᾶς ἡμῖν αἰωνίας, ϗ ζωῆς ἀνεδείχθης, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ πρέσβευε Ἀγνὴ, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν κυοφορήσασα, τῶν ἐν πίστει ἀπαύστως, ὑμνούντων σε βοᾷ, ϗ τιμώντων τὸ ἄχραντον νοῦ Εἰκόνας σου.

Ἄλλων Δαβὶδ σὸς Προπάτωρ, κιβωτόν σε προέφη, συμβολικῶς τὴν θείαν Μαῦναν, ἁγιάσματος Ἁγνή. Θεὸν Λόγον μόνη καὶ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις Πατρῴοις ὀχούμενον ἀεί, Θεοτόκε διόσε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ὡ"Σ ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως ἔφυς. τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ποιημάτων τέτοκας Ἁγνή. διόσε προσάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρόν. Ὀρθοδόξων τὸ κέρας, κατ' ἐχθρῶν ὕψωσον.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἴνων, στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ε'Ν τῷ Σταυρῷ σου τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, ϗ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· φιλάνθρωπε Κύριε, σοὶ ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ο Ἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ αὐτιπαρατασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας ϗ ἐνέδρας. ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν Ξύλῳ προσαγέντος Χριστοῦ. Μαρτυρικόν.

Κ Τ'ελε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει. οἱ Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, ϗ ἡ γῆ εὐφραίνεται σοὶ τοῖς ἀνθρώποις. αὐτῶν τὰς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ε'Πάγω μεν ὡς ἄνθρωπος, ἐν Ξύλῳ καὶ νεκρώσομαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μῆτερ Ἀγνὴ Παρθενίε, πάλιν ἀνίσαμαι τελείως.

ΤΗ῍Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ῍Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. ἦχος πλ. δ'.

ΜΑ'ρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, ϗ αἰτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πληθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες ϗ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. αὐτῶν τὰς ἱκεσίας, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ε"Ἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις. ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τὰς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανὰς καὶ καταβάντα. ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα. ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. ὧν τὰς ψυχὰς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μ' τὸ α' στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά. ἦχος πλ. δ'.

Φ Ωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε Ἅγιοι Μάρτυρες. τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς Πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, ϗ τῷ Νυμφίῳ μ' δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν ἐράνιον νυμφῶνα. ϗ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυρφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τῷ Χριστῷ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὸ χαίρειν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. ὅντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐνεβλύζησιν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταυρωθεὶς ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃν ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὸ φιλανθρωπίαν σου Ἐλεήμον, δεῖξαι τὸ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἕτερα Καθίσματα. ἦχος πλ. δ.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται Μάρτυρες Χριστοῦ καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν διεσωφρόνως, καὶ νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὸ οὐτῶ ἀγαθότητα· ὅπως δωρήσηται ἡμῖν, πταισμάτων τὸ συγχώρησιν, ὡς Θεὸς ἀδιάλλακτος.

Νεκρώσιμον Ὅμοιον.

Τοὺς μεταστάντας διεσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, καὶ ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων, σκηνοποίησον Δέσποτα τόποις ἀναπαύων, καὶ τόποις ἑορταζόντων, καὶ τρυφῇ, ἀλήκτῳ τῷ Παραδείσῳ ὡς ἀγαθὸς, τὰ ἐνάρετα πταισμάτα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Νεκρώσιμον.

Ὁ Βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. καὶ σοὶ γὰρ τὸ ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν ἀπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἕτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀμόμφους, τὴν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Λέγε πρώτου τὸν Κανόνα τῆ Ἁγίᾳ τῆς Πεντηκ. εἶτα τὸν παρόντα.

Τῷ Σαββάτῳ, Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τ ῆς Ὀκτωήχου τῆς νέας Θεῖον τέλος.

Πόνοι δὲ Γωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Τροπάριον.

Τίμιοι μαργαρῖται, ὥφθητε τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς ἑπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἔστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Θεὸν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι δικαιότατε, ἀκατάκριτον Λόγε, τότε δεῖξον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον. Θεοτοκίον.

Κτίσιν τετοκυῖαν, ἀμώμων χορὸς σε ἐπισκίασας, σοῦ ὀπίσω Παρθένε, σταθεὶς αὐτῷ ἀπεκτάνεκται. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τῷ γῷ ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε. Τροπάριον.

Ἁς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταὶ, σεβάσματι γνώμῃ ἀποστεσταμένοι, θυσίαν καθαρωτάτην, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Ἀνανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμου, Θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφαίνητε.

Τοῖς Προφήταις σπουδαίως προσομιλῶν, προφανῶς δεδομένην χάριν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησεν.

Ὁροῖς ἁγίοις σωτάξον ὡς Θεὸς, τοὺς πιστῶς τὸν βίον μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, ποίησον δι' ἄφατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Μηδαμοῦ χωρήσεως Γησοῦς, ἀσεβοχωρήτως τοῦ σοῦ κατῴκησεν, ἡγιασμένου γαστέρα, Ἄχραντε Παρθένε Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Τροπάριον.

Πελθόντες τὸ σπούδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ Θεομακάριστοι, τοῦ ὑλώδη πλανίου κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, ποιωνόν με δόξης τῆς σῆς ποίησον.

Τὴν θείαν ἐπίπνοιαν, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γωσαξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Συγχορδίαν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἧς πέρ μετέσχησας, Τριάγαθε οἰκέτας σου, ἐν σκηναῖς Ἁγίων δυσωπούμενον. Θεοτοκίον.

Νόμε θείε τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἀθέσμου τέτοκας, ἀναπλάττοντα Παναμωμε, τῶν βροτῶν τὸ φύσιν ὀλισθήσασαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοὺς προσαγομένους σοι Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὸ σὸ εἰρηνικὸν παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Φέρον πληγὰς τῆς σαρκὸς οἱ Θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, ἀεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Ἅγιοι Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἁμαρτημάτων δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Ἅρπα αἰνισμοῖς καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, Γυναῖκες Ὅσιαι Φιλάνθρωπε, τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Ἄνατον ἐλεῶν, τῷ θανάτῳ σου Ἀθανάτε, τοὺς θανεύτας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστώσου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Παυσας Ἀγνή, Προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τὰς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα Γησοῦν, τὸν μόνον Κύριον. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀοιδίμοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Ἰ Χώρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τῷ πλήθει Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὁ Τῶν Ὁσίων χορὸς, Γεραρχῶντε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, σὺν Χριστῷ ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐπληρώσαντο.

Ν Ἐνισχύσαντες Ἀσκηταὶ, τῷ σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Γεράρχαι παύσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἠξιώθητε.

Τ Ω͂ν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου ῥήματι, μετὰ σὰυτὰς δόλωσον, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοὺς θεράποντάς σου σκιρτῶσαν.

Θεοτοκίον.

Ἐ Σκιρτῶσεν ἐπὶ σοὶ, Πατρὸς Ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα· καὶ ταῖς αὐλοις αὐγαῖς, αὐτὴ τῆς Θεότητος τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Π Αῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκυνήσαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς δροσιζόμενοι, τῷ ᾠδῷ ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Λ Ύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν παυδίφημοι, τῶν ἐγκλημάτων φορτία ἐσκορπίσατε, καὶ βοῶντες Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ἔμβροις τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐσαπεσβέσατε· καὶ φωτὶ Γεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, δυσσεβείας πλανῆς ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σ Ἄρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες ζῶσι μετὰ θανάτου. Προφητῶν τε δικαίων χορὸς καὶ κατάλογος, Γυναικῶν ἀθλήσας δεδόξασται. αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Π Άντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστὲ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὸν πολλὸν σπλαγχνίαν σου, εὔσπλαγχνε μόνε Σωτὴρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὅ Λη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον. ἀλλ' αὐτὸν ἐνδυσώπει, καθάρσιον πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Παναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ, πίστει προσερχόμενον.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Ο Ἱ Θεορρήμονες Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρὶ καὶ τῷ φλογὶ, κατεπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ν Αὸς εἰδώλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος, Θείους Ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων σύμβιοι.

Ο Ἱ Γερῆσαι Χριστὲ δικαιοσύνῃ, ἐνδεδυμένοι Ὁσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σὺν τὸ κάλλος ὁρῶντες, τὸ θεῖον τρανώτερον.

Ἱ Ερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος δικαίων τε, τοὺς ἐλέησον Λόγε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Δ Ικαιοκρίτα, ἵνα μέλλεις κρίνειν, ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἀναπαύσεως σωτήριον, παραβλέψας τὰ τούτων ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐ Πιφανεῖσα Παρθένε τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Σ Ὲ τὸν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὸν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἵ Στασθε οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν, χάριτι τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες, τοὺς ὑπ' αὐτῆς πεπλανημένους ἐλέγχαντες, καὶ στεφάνους δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ὤ Φθητε ὡς οἶακες, τῆς Ἐκκλησίας τὰς ὁλκάδας, πάσας δυσσεβῶς ἰθυνάντων, εἰς λιμένα Θεοῦ σωτῆρος, πάντες Γεράρχαι, καὶ Ποιμένες μακάριοι. διὰ τοῦτο ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Σ Τίφος ἱκετεύσασα, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Γυναίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλανθρωπε, δυσωπεῖσε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Η Ἐ κατηξιώθησαν τιμῆς, καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστὲ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας βίου τοῦ ματαίου, μεταχειρίσασθαι κατηξίωσαν Ἐλεήμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Ἔ Ρρυσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Παναμωμε, τὰς ἐντολὰς τοῦ δόλωσου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἀρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ Μαρτυρικά. ἦχος πλ. δ'.

Μ Εγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τοὺς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον Βασιλέων. καὶ πάλιν μεταναστῶτες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε σὺν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ Άρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελαύετε τῶν χαρῶν, αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς μὴ ἐπτοήθητε. βασάνοις, ἀνιζόμενοι ἐφράνθητε· καὶ νῦν τὰ ἄθλματα ὑμῶν γέγονεν, ἰάματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Ὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται ἀοράτου ἀνεδείχθητε, τοῖς Τυράννοις ἀνδρείως αὐτικατέστητε, καὶ διαβόλου τὸν πλάνον κατηδαφίσατε. νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐ Γὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τύξομαι τῆς σωτηρίας, ὡς ἁγνὴ βοηθήσασα.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΑΝΩ'Ν ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟ'Σ ΕΙ'Σ ΤΗ'Ν Τ' ΠΕΡΑΓΙ'ΑΝ ΘΕΟΤΟ'ΚΟΝ.

Ψαλλόμενος εἰς τὸν Ὄ"ρθρον, μ" τῶν Κανόνων τῶν δοξολογημένων Ἁ'γίων.

Ὠ'δὴ ἀ. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τραὺ διοδεύσας ὡσεὶ ξηραὺ, ϗ τλὼ Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραὴλίτης αὐεβόα· τῷ Λυτρωτῇ ϗὰ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Τροπάριον.

Πολλοῖς σωεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τῦ Λόγυ ϗ Παρθενέ, τῶν δυχερῶν ϗ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττυσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί με τλὼ ψυχλὼ· εἰρλώδσον Κόρη τῇ γαλλώῃ, τῇ τῦ Υἱῦ ϗ Θεῦ σε παναίμωμε. Δόξα.

Σωτῆρα πεκῦσαί σε ϗ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθενέ, λυτρωθλῶναί με τῶν δεινῶν. σοὶ ϗ νλῦ προσφεύγων ἀνατείνω, ϗ τὴν ψυχλὼ ϗ τλὼ διαύοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα ϗ τλὼ ψυχλὼ, ἐπισκοπῆς θείας, ϗ προνοίας τῆς παρὰ σῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθῦ τι λοχεύσασα. Ὠ'δὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφργὲ Κύριε, ϗ τῆς Ἐκκλησίας, δομῆτορ σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀπρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλανθρωπε. Τροπάριον.

Προσασίαν ϗὰ σκέπλω, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ· Παρθενέ σύμε κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σε, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνη πανύμνητε.

Ἱκετλώ Παρθενέ, τὸν ψυχικὸν τάραχον, ϗὰ τῆς ἀθυμίας, τλὼ ζάλλω διασκεδάσαι με. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς γαλλώης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεοευφάρις τε. Δόξα.

Τ'ργέτλω τεκῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς ἀεργεσίας τὸν πλᾶτον, πᾶσιν αὐάβλυσον. παύτα γὰρ δλώσασαι, ὡς δλωατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη Πανύμνητε. Καὶ νῦν.

Χαλεπᾶς ἀῤῥωσίας, ϗ νοσεροῖς πάθεσιν, ᾔξεταζομεύω Παρθενέ, σύμοι βοήθητον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, αὐέλλιπῆσε γινώσκω, Θησαυρὸν παναίμωμε τὸν ἀδαπαίητον. Ὠ'δὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐστακήκασι Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυστήριον· κατανόησαν τὰ ἔργα σε, ϗὰ ἐδόξασάσε τλὼ Θεότητα. Τροπάριον.

Τῶν παθῶν με τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτλω τεκῦσα Κύριον, ϗὰ τὸν κλύδωνα κατάνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Ἐσπλαγχνίας τλὼ Ἄβυσον, ἐπικαλεμεύω τῆς σῆς παρακλήσεως, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον Κυήσασα, ϗ Σωτῆρα παύτων τῶν ὑμνούντων σε. Δόξα.

Ἀπολαύοντες Παύαγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαρισήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα. Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα ϗ στήριγμα, ϗ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημεύοι σε Παυύμνητε, δυχερείας πάσης ἐκλυτρύμεθα. Ὠ'δὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Φῶτισον ἡμᾶς, τοὶς προσάγμασί σε Κύριε, ϗὰ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τλὼ σλὼ εἰρλίλω παράσχε ἡμὶν φιλανθρωπε.

Τροπάριον.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, ἀφροσυύης τλὼ ζωλὼ ἡμῶν, τλὼ σλὼ ἀκήρατον διδῦσα χαρὰ, τῆς ἀφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδυύων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκῦσα λύτρωσιν, ϗ τλὼ εἰρλίλω τλὼ παύτα νᾶν ὑπερέχυσαν. Δόξα.

Λύσον τλὼ ἀχλλὼ, τῶν πταισμάτων με Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκῦσα τὸ θεῖον ϗ προαώνιον. Καὶ νῦν.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς με τλὼ ἀσθενείαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα· ϗ τλὼ ὑγείαν, τῇ παρεσβεία σε παράσχε μοι. Ὠ'δὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ϗ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι πακῶν, ἡ ζωή με ἐπλήσθη, ϗ ἡ ψυχή με τῷ Ἅ"δῃ προσήγγισε. ϗ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Θανάτυ ϗ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐνδεδωκὼς τῷ Θανάτῳ, τλὼ τῇ φθορᾷ, ϗ θανάτῳ με φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθενέ δυσώπησον, τὸν Κύριόν σε ϗ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν πανυργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτισε τῆς ζωῆς ἐπίσαμαι, ϗ φρυρὰν ἀσφαλεστάτλω Παρθενέ, τῶν πειρασμῶν, διαλύυσαν ὄχλον, ϗ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύυσαν. ϗὰ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν με ῥυσθῆναί με. Δόξα.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, ϗ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, ϗὰ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, ϗὰ τῷ φωτίσε ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα ϗ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν ϗ κινδυύων διάσωσον. Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, ϗὰ ὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί με. ἀλλ' ἡ Θεὸν, ϗὰ Σωτῆρα τὸν Κόσμε, ϗ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα· σὲ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων αὐάσ ητον.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τ ὰ ἄῦω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, ϗ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέυς πηγὴ, τῶν Κόσμε καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεύσοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον. ϗ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύσασα.

Ὠ'δὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰυδαίας, καταυτήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, τλὼ φλόγα τῆς καμίνυ, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ. Τροπάριον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομῆσαθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθενε, κατῳκισας τῷ Κόσμῳ, ἵῦ προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἐλπτλὼ τῇ ἐλέυς, ὃν ἐγεύησας Μῆτερ Ἁγνὴ δυσώπητον, ῥυσθλῶναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίσει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ. Δόξα.

Σωμάτων μαλακίας, ϗ ψυχῶν ἀῤῥωσίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ

Θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα. Καὶ νῦν.

Θ Ησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς πραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παύσῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ ταμιεῖόν σε, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Τὰς ἀθυμίας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδυνίας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθενε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ ϛ. Ὁ Εἱρμός.

Κεχαριτωμένον Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθενε Ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες. Τροπάριον.

Ὀλοφύρομαι τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὰ παντὸς ἐκ προσώπου πάντων δάκρυον, ἀφρημένα Παρθενε, Χριστὸν κυήσασα.

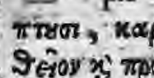
Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθενε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμενὴ τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα. Δόξα.

Φωτός σε ταῖς αἴτησι, λαμπρυνον Παρθενε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς ἀσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας. Καὶ νῦν.

Κατώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀθυμίας, ταπεινωθέντα Παρθενε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκεύάζουσα.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ Βασιλέως Κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ. Ὁ Εἱρμός.

Ῥηματιλάτῳ Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα Θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί χειμάζουσι, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν θεονύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐκ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίᾳ, λυτρωθεὶς Παναγνε, τῇ πρασιᾷ δωράμενός σε, ἀνύμνῳ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σε συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σε παράκλησιν.

Ἐν τὴν πεποιθώς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν πραταιὰν, καὶ τοῦρος τὴν σὴν σπέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον· καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω. μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Σωτῆρα σωτήσω τὸν βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά. εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, παύτοτε προΐστασο· ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐῤῥύσατο.

Ἰάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὰς δούλας σου Θεοτόκε, ὅτι παύτες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν ἐλέει πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

Τῶν ἀνίας ἀψίδος, ὀροφυργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, δομήτωρ σὺν ἐμοὶ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ σύστεγμα, μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δύπτοντι, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν αὐτίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάσωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς δυσγενείας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου. ὅθεν δοξάζωσε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Κατοικίσμε χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τερμυμίαι καταπονοῦσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χειράμοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ αὐτίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου, τὸ πράτωρ ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσίζωον, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ τοῦ Ἅδου, ταχὺς ζωὴν αὐήγαγες, εἰς γλυκύν με ῥάσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλέει. Ὠδὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

Στερρά μου ἰσχὺς Κύριε, σύμμαχος καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύμμαχος ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὰς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σοὶ τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι πραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Καὶ τὸ λοιπὸν, ἄλλον ἐρήσω αὐτίληψιν; τὸ προσφύγω; τὸ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὸν ἔξω βοηθόν; θλίψεσι τὸ βίον, καὶ ζάλαις οἴμοι πλυνόμενος· εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαῤῥῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προσρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τὸ ἐλέους σου, τὸν πλουσίως, δωρεῶς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινήν, παύσαγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογιζεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω καὶ προσρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Σὲ τὴν Ἄγνην, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγήν, σκέπην κραταιὰν, ὅπλον σωτηρίας. μή με παρίδῃς τὸν ἄστοχον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀθλίων συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ αὐτίληψις.

Πῶς ἄρξειπεῖν, σὲ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τὰς ἀμέτρους οἰκτιρμούς, ὦ Δέσποινα, τὰς τοῦ

ἐμλιὼ, παύτοτε ψυχλὼ, δεινῶς θλιβομενίω, ὡς ὕδωρ περικυκλώσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς φροντοίας, ϗ τῆς ἐυεργεσίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπώλεσα.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

Γ Να τίμε ἀπώσω, ἀπὸ τῦ προσώπε σε τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ϗ ἐκάλυψέμε, τὸ ἀλλότεριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεφόμε, ϗ πρὸς τὸ φῶς τῦ ἐντολῶν σε, τὰς ὁδύσμε κατάθιωον δέομαι.

Τροπάριον.

Ε Υ̓χαρίσως βοῶσοι· χᾶρε Μητροπάρθενε, χᾶρε Θεόνυμφε. χᾶρε θεία σκέπη, χᾶρε ὅπλον, ϗ τεῖχος ἀπόρθητον. χᾶρε προσασία, ϗ βοηθὲ ϗ σωτηρία, τῷ εἰς σὲ προσρεχόντων ἐν πίσεως.

Οἱ μισῦντές με μάτλω, βέλεμνα ϗ ξίφη, ϗ λάκκον ἡτρέπισαν, ϗ ἐπίζητῦσι, τὸ παράθλιον σῶμα παραξαμε, ϗ καταβιβάσαι, πρὸς γλῶ Ἀγνὴ ἐπιζητῦσιν. ἀλλ' ἐκ τύτων προφθάσασα σῶσόν με.

Τίσοι δῶρον προσάξω, τῆς ἐυχαρισίας, αὐθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῷ σῶν δωρημάτων, ϗ τῆς σῆς ἀμετρήτε χρησότητος; τοιγαρῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ ϗ μεγαλιύω, σὲ τλὼ ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Ἀληθῶ Θεοτόκον, παύτες ἐπιγνόντες σε παύαγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ὑσίαις, θελητικαῖς αὐτεξυσίαις, ὑπὲρ λόγον ϗ νόμον τῆς φύσεως.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ϗ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ζωή με ἐπλήσθη, ϗ ἡ ψυχή με τῷ Ἅδῃ προσήγγισε. ϗ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Τὰ νέφη τῦ λυτηρῶν ἐκάλυψαν, τλὼ ἀθλίαν με ψυχλὼ ϗ καρδίαν, ϗ σκοτασμὸν, ἐμποιῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μεμιραὶ, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σε.

Παράπλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, ϗ τῦ νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, ϗ παντελῆ σωτεμμὸν τὸ θανάτε, ϗ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, ϗ παύτων τῦ ἐν συμφοραῖς, ταχεινλὼ ϗ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Ὁτ' κρύπτω σε τὸν βυθὸν τὸ ἐλέες, ϗ τλὼ βρύσιν τῦ ἀπείρων θαυμάτων, ϗ τλὼ πηγλὼ, τλὼ ἀενάον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποινα. ἀλλ' ἄπασιν ὁμολογῶ, ϗ βοῶ ϗ κηρύττω ϗ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τὸ βίε με ζάλαι, ὥσπερ μέλιτται κηρίον Παρθενε, ϗ τλὼ ἐμλὼ, καταχῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκυσι βέλει τῦ θλίψεων, ἀλλ' εὔροιμί σε βοηθὸν, ϗ διῶκτιν ϗ ῥύσιν παράχραντε.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τλὼ φλόγα θαρσαλαίως, ϗ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· ἐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Ὡς ἡ πηῦσα Θεοτόκε, σκοτιοθεύτα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς ἅσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν ϗ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γευῦ ϗ προσασία, ϗ αὐτίληψις, ϗ καύχημα Παρθενε, γυμνωθεύτι μοι νῦν, ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμις, ϗ ἐλπὶς ἀπηλπισμενίων.

Ὅλη ψυχὴ ϗ διανοία, ϗ καρδία σε ϗ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῦ σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρησότητος, ϗ ἀπείρων σε θαυμάτων.

Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σε, ϗ ἐπίσκεψαι τλὼ κάκωσιν λῶ ἔχω, ϗ δεινῶν συμφορῶν, ϗ βλάβης ϗ κινδωίων, ϗ περασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σε ἐλέει.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξαθεύτα, ϗ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένε, τῷ Μωϋσῇ Μυσήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέησε Παρθενε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ ποντιμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδυμοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονυμένῳ, κακώσεσι τῦ βίε.

Πειρασάσεις, ϗ θλίψεις ϗ ἀνάγκαι, εὕροσαν με, Ἀγνὴ ϗ συμφοραὶ τῦ βίε, ϗ περασμοί με παύτοθεν ἐκύκλωσαν, ἀλλὰ πρόσηθί μοι, ϗ αὐτιλαβῦ με, τῇ κραταιᾷ σε σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφόρωσε λιμένα, ϗ ταῖς λύπαις, χαραὶ ϗ ἐυφροσιύνη, ϗ ἐν ταῖς νόσοις ταχεινλὼ βοήθειαν. ϗ ἐν τοῖς κινδωίοις, ῥύσιν ϗ προσάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίε. χᾶρε θεία, ϗ μανναδόχε σάμνε. χᾶρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεσε. χᾶρε τῷ Παρθενων, δόξα ϗ μητέρων, ὡράϊσμα ϗ κλέος.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔξεση ἐπὶ τύτῳ ὁ Οὐρανὸς, ϗ τῆς γῆς καπεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ἄφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, ϗ ἡ γασὴρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῷ Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων ϗ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλιύσι. Τροπάριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλω Ἀγνή; πῦ τροσδράμω λοιπὸν ϗ σωθήσομαι; πῦ πορεθῶ; ποίαν δὲ ἐφόρω καταφυγλὼ; ποίαν θερμλὼ ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνλω ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνλω καυχῶμαι, ϗ ἐπὶ σὲ θαῤῥῶν κατέφυγον.

Ὁτ' ἔσιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφε τε, ϗ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξεύνητον ἰδεῖν, τῷ ὑπὲρ νοῦ θαυμάτων σε, τῷ τετελεσμένων διλωενῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, ϗ πίσει προσκιῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις ἀχαρίστοις δοξολογῶ, ϗ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, ϗ τλὼ πολλλὼ, δυϊαμίνσε πᾶσιν ὁμολογῶ, ϗ τὰς ἐυεργεσίας σε, ἃς ὑπερεπεύωτας εἰς ἐμὲ, κηρύττω, μεγαλιύω, ψυχῆ τε ϗ καρδίᾳ, ϗ λογισμῷ ϗ γλώσῃ παύτοτε.

Τὴν δέησίν με δέξαι τλὼ πενιχρᾷ, ϗ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς ϗ δάκρυα, ϗ σεναγμόν· ἀλλ' αὐτιλαβῦ με ὡς ἀγαθὴ, ϗ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον. δυϊασαι γὰρ παύτα ὡς παυσθενὴς, Δεσπότυ Θεῦ Μήτηρ, εἰ νδύσεις ἔτι μόνον, πορὸς τλὼ ἐμλὼ οἰκτραὶ ταπείνωσιν.
Διάσωστον ἀπὸ κινδωίων. Ἐπίβλεψον ἐν ἐλμενεία.

Τέλος τῦ Παρακλητικῶν Ἀκολυθιῶν τῆς ὅλης Ἑβδομάδος.

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΤΩΝ
ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμόν, ἡ συνήθως Στιχολογία. Τὸ Μακάριος ἀνήρ. Τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὶ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν Στιχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα στιχηρά.

Δεύτερον αὐτό. Ἦχος πλ. β'.

Ἡμέρον ἡ χάρις τῆς Ἁγίας Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε. καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σε λέγομεν· ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ἔχων θρόνον Οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς λόγος, καὶ Υἱὸς σωματίζεται, ἐπὶ πῶλον ἀλόγου, ἐμετρήσατε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθών. ὅθεν Παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χερσὶ κατέχοντες ἐφθέγξαντο φωνῇ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὖτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραήλ, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν· χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ. ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου, ἔρχεταί σοι πραΰς καὶ σῴζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου. ἑορτάζει τὰ τῶν παίδων, κλάδους χερσὶ κατέχουσα ἐφθέγξατο· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπώμενος ἡμῖν, ἤγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνουν Λάζαρον, τὸν φίλον Ἀγαθὲ ἐκ τοῦ μνήματος, τεταρταῖον ὀδωδότα. ὅθεν καὶ τῷ πώλῳ ἐπιβὰς συμβολικῶς, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ. ὅθεν καὶ τὴν αἴνεσιν προσφέρει, ὁ ἠγαπημένος Ἰσραήλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε Χριστὲ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν σοὶ φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι Κώμην, καὶ λύσητε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα. ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει, ποῦ σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα, τὸ πρῶτον. Σήμερον ἡ χάρις.
Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.
Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀνάγνωσμα Α'.
Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μθ'. ι.

Ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τοὺς Υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσεται ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. Ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε Υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ Ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσουσί σοι οἱ Υἱοὶ τοῦ Πατρός σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ Υἱέ μου ἀνέβης. ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τῆς ἀμπέλου, τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἢ γάλα.

Ἀνάγνωσμα Β'. Προφητείας Σοφονίου.

Κεφ. γ'. 14.

Τάδε λέγει Κύριος· χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, ἐλυτρώσατό σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεύσει Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ ἔτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ τῇ Ἱερουσαλὴμ Κύριος· θάρσει Σιών, μὴ παρεθῶσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς σῶσαί σε· ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξει τοὺς συντετριμμένους. ἆρα, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτῷ ὀνειδισμόν; ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ, εὐθενεύσει λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἀνάγνωσμα Γ'. Προφητείας Ζαχαρίου.

Κεφ. θ'. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σῴζων· αὐτὸς πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικὸν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν. καὶ κατάρξει ὑδάτων ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεξόδων γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. Καθίσεσθε ἐν ὀχυρώματι δέσμιοι τῆς σωτηρίας· καὶ αὐτὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ

αὐτὰ ποδώσωσι, λέγει Κύριος. Διότι ἐπέτεινάσε ἐμαυτῷ Ἰούδα ὡς τόξον, ἔπλησα τὸν Ἐφραίμ. καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιὼν, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων. καὶ ψηλαφήσωσε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ. Καὶ Κύριος ὀφθήσεται ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολὶς αὐτοῦ. καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Καὶ Κύριος Παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Εἰς τὸν Λιτὸν, στιχηρὰ ἰδιόμελ. ἦχος α.

Τὸ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν, λαλεῖν ἑτέραις ξεναις γλώσσαις· αὐτὸ τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων τοὺς ἀπειροκάκους, προτρέπεται κραυγάζειν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Σωσιάρχος, καὶ σωσιβιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ πῶλον ἀλόγου, ἦλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν Πόλιν Ἱερουσαλήμ. ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους, ἀτενίσαι οὐ δύνανται. Παῖδες ἀναβήμησαν, μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων, τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνήσε ἠκούθη Κύριε, εἰς τὰ βάθη τοῦ Ἅδου. ὅθεν καὶ τὸν Λάζαρον τετραήμερον ἤγειρας. οἱ δὲ Παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον· Ὡσαννὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἦχος β.

Ἐισερχόμενος Κύριε εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, ἐπὶ πῶλε καθήμενος, ἔπαιδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσῃς νόμον καὶ Προφήτας. οἱ δὲ Παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, ὑπεπίτωσοι μετὰ κλάδων, καὶ Βαΐων λέγοντες· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β.

Δόξασοι Χριστὲ, τῷ ἐν ὑψίστοις καθημένῳ ἐπὶ τοῦ Θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ, μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. διὸ ἐφραίνεται θυγάτηρ Σιὼν, ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς, κλάδους κατέχουσι Παῖδες, χιτῶνας οἱ Μαθηταὶ, καὶ πᾶσα ἡ Οἰκουμένη, ἐδιδάχθη τοῦ βοᾶν σοι· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ. ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος γ'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀναπαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα, τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξαι τῷ Ἀνάστασιν. ὑπεπίτησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, Ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, αὐαβοῶσαι πρὸς αὐτόν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. τότε λέγει πρὸς αὐτάς· οὐ προεῖπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθανῇ ζήσεται; ὑποδείξατέ μοι, ποῦ τεθείκατε αὐτόν. καὶ ἐβόα πρὸς αὐτὸν, ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων· Λάζαρε δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ σωτήθως ἀναι ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε, καὶ εὐφράνθη πόλις Σιὼν, τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πῶλε καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων αὐνυμνέμενος· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον ἐπὶ τὴν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ, πληρῶσαι τὴν Γραφήν. καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα· τοὺς δὲ χιτῶνας, ὑπεστρώννυον αὐτῷ· γινώσκοντες· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, ἐπέβης ἐπὶ πῶλε, δαβιτικῶς Ἀγαθὲ, καὶ Παῖδες σὲ αὐύμνων θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμων παρανόμως. τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας, εἰς πίστιν μεταποιούμενον. δόξασοι Χριστὲ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε. καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν. Πόλιν τὸ αὐτό. Νῦν Ἀπολύεις.

Τὸ Τροπάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον, Νῦν Ἀπολυτίκιον, ἐν δευτέρῳ. ἦχος α.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἕτερον, λεγόμενον ἅπαξ, ἦχος δ.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ αὐυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς ᾧ μετὰ τὸν στιχολ. α'. Κάθισμ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς, πεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστὸν, αὐφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλάνθρωπε, νέος Ἀδὰμ, ὡς ἠυδόκησας. ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξασοι.

Ἕτερον Κάθισμ. ἦχος δ. Ἑσπερινὸν σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, παῦτας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Εἰς τὸ β. στιχολογ. Κάθισμα. ἦχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ φίλων σε Χριστὲ, δάκρυα ῥαίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θηνητὸν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως. μαθόντα δὲ τὸν σὸν, παρουσίαν Σωτὴρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαΐα, τὸ Ὡσαννάσοι κραυγάζοντα. Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἕτερον Κάθισ. ἦχος α. Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Ἀγνίσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη. ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πώλῳ.

καὶ

καὶ ἔρχεται θέλων ϲὺ Σταυρῷ, πατάξαι τὸς ἐχθρὸς ὡς δυνατός. διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ Βαΐων πράζασι τὸν ὕμνον· δόξασοι τῷ ἐλθόντι νικητῇ. δόξασοι τῷ Σωτῆρι Χριϲτῷ. δόξασοι τῷ ἀλογημενόμ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Πολυέλεος. Καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίϲμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυϲικῶς.

Ὁ Ἐπὶ Θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πώλου, ἐπικαθίϲας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἑκούϲιον φθάϲας, σήμερον ἀνάγει, τῶν Παίδων αἰνούντων τὸ Ὡϲαννά, τῶν ὄχλων ἀναβοώντων Τιὲ Δαβὶδ, ϲπεῦϲον σῶϲαι ὃς ἔπλαϲας, ἀλογημενὲ Ἰηϲοῦ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν ϲου.

Δόξα, καὶ νῦν. Παλιν τὸ αὐτό.

Ἀναγνωϲτὴν δὲ ποιήϲωμεν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, τὰ περὶ τῆς Ἑορτῆς. Λόγον ξέ. καὶ ξϛ'.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἐκ ϲτόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαϲτὸν.

Τὸ, Πᾶϲα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγιϲεν ὁ Ἰηϲοῦς.

Ἀναϲάϲιν Χριϲτοῦ, ἣν λέγομεν. ἀλλ' Ἄθυϲ τὸν Ν'.

Δόξα, ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριϲτὸς εἰϲέρχεται ϲὺ πόλει Βηθανίᾳ, ϲὺ πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιϲτον, πάλαι πεχερϲωμενίην.

Καὶ νῦν. Παλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, ϲτίχ. Ἐλέηϲόν με ὁ Θεὸς, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς ϲυνήγαγε. καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν ϲου λέγομεν· Ἀλογημενός ὁ ἐρχόμενος, ϲὺ ὀνόματι Κυρίου, Ὡϲαννὰ ϲὺ τοῖς ὑψίϲοις.

Ὅτι δὲ ἀϲπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ Βαΐα.

Ὁ Καινὸν, Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. Οὐ ἡ ἀκροϲ. Ὡϲαννὰ Χριϲτὸς ἀλογημενός Θεός.

Καὶ λέγομεν τὰς Εἱρμοὺς ἀνὰ δύο.

Τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ϛ'. ὅτε εἰϲὶ δύο.

Ἔχατον οἱ δύο χοροὶ Καταβαϲίαν τὰς Εἱρμούς.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὤφθηϲαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύϲου νοτίδος ἄμοιροι· καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάϲϲης, κυμαινούϲης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι ὑδάτι. ταύτης γὰρ ἐπετίμηϲας, περιούϲιον λαὸν δὲ ἔϲωϲας, ᾄδοντα· ἐπινίκιον ὕμνον ϲοι Κύριε.

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν ϲῶν οἰκετῶν καταρτίϲω, καταλύϲαι τὸν αὐτίπαλον, καὶ ἐκδικῆϲαι Πάθει Σταυροῦ, τὸν πτῶϲιν τὸν πάλαι Ἀδὰμ, διὰ ξύλου αἰϲχυνθῆϲαι, τὸν δὲ ᾄδοντα· ἐπινίκιον ὕμνον ϲοι Κύριε.

Ἀγνεῖαν, Ἐκκληϲία ὁϲίων, τῷ ϲυοικοῦντι Σιὼν, ϲοὶ Χριϲτὲ προϲφέρει ϲὺ ϲοὶ δὲ, Ἰϲραὴλ τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει καὶ ὄρη, ἔθνη αὐτίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προϲώπου ϲου ἠγαλλιάϲαντο, ᾄδοντα· ἐπινίκιον ὕμνον ϲοι Κύριε.

Καὶ παλιν οἱ δύο χοροὶ τὸν Εἱρμὸν Καταβαϲίαν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Νᾶμα ἀκρότομον, προσάγματι σῷ, ϲτερεᾷ ἐθήλαϲε πέτραν, Ἰϲραηλίτης λαός. ἡ δὲ πέτρα ϲὺ Χριϲτὲ, ὑπάρχεις καὶ ζωή. ϲὺ ᾗ ἐϲτερεώθη, ἡ Ἐκκληϲία πράζαϲα· Ὡϲαννὰ ἀλογημενός εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Νεκρὸν τετραήμερον, προσάγματι σῷ, ἐκ νεκάδων ϲωτρομος, Ἄδης ἀφῆκε λάζαρον. ἡ Ἀνάϲαϲις Χριϲτέ. ϲὺ γὰρ καὶ ζωή, ϲὺ ᾧ ἐϲτερεώθη, ἡ Ἐκκληϲία πράζαϲα· Ὡϲαννὰ ἀλογημενός εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄϲατε λαοὶ, θεοπρεπῶς ϲὺ Σιὼν, καὶ ἀλαλάξατε ἀπόδοτε, Χριϲτῷ ϲὺ Ἱερουϲαλὴμ, αὐτὸς ἔρχεται ϲὺ δόξῃ μετὰ κηρείας. ϲὺ ᾧ ἐϲτερεώθη ἡ Ἐκκληϲία πράζαϲα· Ὡϲαννὰ ἀλογημενός εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἕτερον Τροπάριον. ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήϲαντες πρότερον, μετὰ ξύλων ϲωϲέλαβον ὕϲτερον, οἱ ἀγνώμονες Χριϲτὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. ἡμεῖς δὲ πίϲτει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶντες ὡς ἀναργέτην, διαπαντὸς βοήϲωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέϲαϲθαι.

Εἶτα Ἀναγινώϲκομεν τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χριϲτὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους καταϲκίου δαϲέος. Κόρης τιμήϲης ἀπειραύδρου, Προφήτης πάλαι φηϲί. διὸ πάντες βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει ϲου Κύριε.

Ἡξάτω ἀφροϲυνίῳ πραταιᾷ ἐπ' ἔλεον, ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτηϲάτω. Χριϲτὸν αἰνεῖτε ἔθνη. καὶ τοῦτο πάντες λαοὶ, ἐπαινοῦντες βοᾶτε· δόξα τῇ δυνάμει ϲου Κύριε.

Ἰϲχυὸ βαϲιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἦκει. τῆς τότε ὡραιότητός τε καὶ δόξης, ἀϲύγκριτος ὑπάρχει, ἀπρέπεια ϲὺ Σιών. διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει ϲου Κύριε.

Πιθαμῇ ὁ μετρήϲας Οὐρανὸν, δρακὶ δὲ γῆν, Κύριος πάρεϲτι. Σιὼν γὰρ ἐξελέξατο, ϲὺ αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βαϲιλεύειν, ἠρέτιϲε τὸν λαὸν τὸν ϲὺ πίϲτει βοῶντα· δόξα τῇ δυνάμει ϲου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ Εὐαγγελιζόμενος, καὶ τῇ Ἱερουϲαλὴμ ὁ κηρύϲϲων, ϲὺ ἰϲχύϊ ὕψωϲον φωνήν. δεδοξάϲμενα ἐλαλήθη περὶ ϲοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰϲραὴλ, καὶ Σωτῆρα ἔθνεϲιν.

Ὁ Ἐν τοῖς ὑψίϲοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, Θεὸς, καὶ ἐφορῶν ταπεινὰ, αὐτὸς ἔρχεται ϲὺ δόξῃ μετὰ κηρείας, καὶ πληρωθήϲεται τὰ παῖδα, Θεϊκῆς αἰνέϲεως αὐτοῦ. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰϲραὴλ, καὶ Σωτῆρα ἔθνεϲιν.

Σιὼν Θεοῦ ὄρθ τὸ Ἅγιον, καὶ Ἱερουϲαλὴμ, κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούϲ ϲου ἆρον, καὶ ἴδε ϲωηγμενα τέκνα ϲου ἐν ϲοί. ἰδοὺ γὰρ ἥκαϲι μακράθεν, προϲκυνῆϲαι τῷ Βαϲιλεῖ ϲου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰϲραὴλ, καὶ Σωτῆρα ἔθνεϲιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόηϲαν, ϲὺ ἀφροϲυνίῃ δικαίων τὰ πνεύματα· νικῶ τῷ Κόϲμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται. καὶ ῥαντίϲματι, καινουργεῖται λαὸς θεῖος Αἵματος.

Ὑπόδεξαι, Ἰϲραὴλ τὸν Θεὸν τὸ Βαϲίλειον, καὶ ὁ βαίνων, ϲὺ τῷ ϲκότει τὸ φῶς θεαϲάϲθω μέγα. καὶ ῥαντίϲματι, καινουργεῖται λαὸς θεῖος Αἵματος.

Ἐλυμεῶνες, ϲὰς δεϲμίδες Σιὼν ἐξαπόϲτειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωϲίας αὐύδρου ἐξάγαγε. καὶ ῥαντίϲματι, καινουργεῖται λαὸς θεῖος Αἵματος.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Τῷ Θρόνῳ ϲὺ Οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριϲτὲ ὁ Θεὸς, τῶν Ἀγγέλων τὴν

αἴνεσιν, καὶ τὴν Παίδων αὐύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὠδὴ Ὀγδόη.

Ἐπειδὴ Ἅιδου ἔδησας Ἀθανάτε, καὶ θανάτου ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέζησας, Βαΐοις τὰ νήπια ἀνέδειξε σε Χριστὲ ὡς νικητὴν, κραυγάζοντάσοι σήμερον· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ. ἐκέτι γὰρ φησὶ σφαγήσονται βρέφη, διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων, καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σωθῆσαι. ἐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ. ὅθεν ἀγαλλόμενοι, φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τὸ Σωμαξάριον.

Στίχ. Πώλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Ῥοτὰς ἐκζητῶν, λύσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τιμᾷ περιφανῆ καὶ ὑπέρλαμπρον Ἑορτὴν τῶν Βαΐων ἑορτάζομεν δι' αἰτίαν τοιαύτην. μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, πολλοὶ κατιδόντες τὸ γεγονὸς, ἐπίστευον εἰς τὸν Χριστόν. καὶ δὴ κυρᾶται ψῆφος τῇ τῶν Ἰουδαίων συναγωγῇ, τόν τε Χριστὸν, καὶ αὐτὸν ἀποκτεῖναι τὸν Λάζαρον. Φεύγει τοίνυν ὁ Ἰησοῦς, χώραν τῇ κακίᾳ διδούς· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν τῇ Ἑορτῇ τὸ Πάσχα ἀποκτεῖναι τοῦτον μελέτῃ ἔθεντο. καὶ χρόνῳ τῇ φυγῇ δοθέντος συχνοῦ· πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα φησὶν, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς. Κἀκεῖσε ἀείσου γενομένου, σωήθιεν αὐτῷ καὶ ὁ Λάζαρος. Ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μαρία τοῖς ποσὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ μῦρον κατέχεε. Καὶ τῇ ἐπαύριον, στέλλει τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἄξοντας τὴν ὄνον, καὶ τὸν πῶλον. καὶ δὴ ὁ ἔχων θρόνον τὸν Οὐρανὸν, ἐπιβεβηκὼς τῷ πώλῳ, εἰσῄει τὴν Ἱερουσαλήμ. οἱ δὲ Παῖδες τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτοὶ ὑπέρριπτον αὐτῷ τὰ ἱμάτια· καὶ κλάδους φοινίκων, τοὺς μὲν κόπτοντες, ἄλλους δὲ ταῖς χερσὶ περιφέροντες, ἐβόων αὐτὸν προπέμποντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. τοῦτο δὲ γέγονε, τὰς ἐκείνων γλώσσας κινήσαντος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ. ἐδήλου δὲ διὰ τῶν Βαΐων, οἱονεὶ τῶν κλάδων, (Βαΐον γὰρ παρ' Ἑβραίοις ὁ φοῖνιξ κλάδος λέγεται,) τῷ κατὰ θανάτου τὸν Χριστὸν νίκῃν. Εἰωθὸς γὰρ ἦν, τοὺς νικητὰς ἀγώνων, ἢ πολέμων τινῶν, κλάδοις δένδρων ἀνθαλλῶν, ἐν ταῖς ἐπινικίοις πομπαῖς τιμᾶσθαι καὶ περιάγεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὁ πῶλος, τὸν ἐξ ἐθνῶν ἡμᾶς λαὸν, ἐφ' ὃν πεπαθηκὼς ὁ Χριστὸς καὶ ἐπαναπαυθεὶς, τροπαιοῦχος νικητὴς, καὶ Βασιλεύσας πάσης τῆς γῆς ἀνηγόρευται. Περὶ ταύτης τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ Προφήτης ἔλεγε Ζαχαρίας· χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. ἰδοὺ ὁ Βασιλεύσας ἔρχεταί σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου· καὶ ὁ Δαβὶδ πάλιν περὶ τῶν Παίδων· ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον. ἀλλ' εἰσιόντος φησὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐσείσθη πᾶσα Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ἄμιλλαν οἱ ὄχλοι ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων διερεθιζόμενοι, ἐσκόπουν αὐτὸν ἀνελεῖν· ὁ δ' ἐλάθετο κρυπτόμενος. καὶ φανόμενος, διὰ παραβολῶν ἐλάλει αὐτοῖς. Τῇ ἀφάτῳ δὲ ἀπλαγχνίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον· καὶ τὴν σὴν Ἀναρχῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδρύνουσι, καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους αὐλοὺς, οἱ ἀδίκως δικάσαι ἐνέδρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Γονυπετοῦντες οἱ λαοὶ, καὶ σοὶ Μαθηταῖς γενηθότες, μετὰ Βαΐων ὡσαννὰ, τῷ Υἱῷ Δαβὶδ ἔκραζον· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀπειρόκακος πλὴθυς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, Θεοφορεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ Βαΐων σε Χριστὲ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· ἐβόα δέ· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών. ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν. ἐλλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐν προσώπῳ αὐτοῦ καὶ βοάτω· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς, ὁ Βασιλεύσας Σιὼν, ἐπέσχε Χριστός. τῷ γὰρ ἀλόγιστον εἰδώλων πλανῶν λῦσαι, καὶ τῷ ἀκάθεκτον ὁρμῶν αὐασεῖλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Θεόσωτε, χαῖρε Σιών, σφόδρα ἐβασίλευσεν, εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός. ἔτος ὡς γέγραπται, πρωΐθυς καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν, ἐπὶ πῶλου, ἵππειον θράσος ὀλέσαι ἐχθρῶν, μὴ βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέδριον, ἀπειθῶν. τὸν προσδοκῆς, Θεὸν ἐπείπερ οἶκον, σπήλαιον ἀπειργάσατο λῃστῶν, ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀποστάμενοι. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανε ἡμῖν. συνίστατε ἑορτὴν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν, μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἔθνη ἵνα τί, ἐφρυάξατε γραφεῖς; καὶ ἱερεῖς τί κενὰ, ἐμελετήσατε; τίς ὅτος εἰπόντες ὡς παῖδες, μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὅτος ὁ Θεὸς, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν ἐξεῦρεν, δέδωκε τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραήλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συναναστράφη ὀφθείς· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Καὶ δαλὰ τρίβω, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς, πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι δεσπότου. ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τοὺς πράζοντας· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐκ τέλους, εἰς τὸν ἦχον τὸ ὕψος τῆς Οἰκουμένης, τὸ αὐτὸ, καὶ μόνον λέγομεν.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἴσα ἔμε στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τὰς δ'. τετάρτης, δευτερεύοντες τὰ δύο στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Ὁ Πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ, τὰ ἱμάτια αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον. οἱ προάγοντες δὲ, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μέλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν, οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὁρῶντές σε ἐπὶ πώλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν. καὶ διὰ τοῦτο ἔτως ἐβόων· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου ἀτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα. γενεαὶ Ἑβραίων ἄπιστε καὶ μοιχαλὶς, δεῦρο θέασαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιὼν, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον Συναγωγήν. ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμίαντοι συνέδραμον, ἀφημοῦντες οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες. μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν, ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἑκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προεκδεξάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ πρατιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας. καὶ τυφλοῖς μὲν τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ. καὶ εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχούμενος. καὶ παῖδες Ἑβραίων, μετὰ κλάδων καὶ Βαΐων προϋπέμπτων σοι. διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καὶ Βαΐα, ἀλαλάζωσοί σοι βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, πῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι Κώμην, καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα. ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ Οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει, πρός σε ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δυξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ ἡ Λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Στίχ. ἀ. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. ἀ. Ἐπίσθυσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεζόμενος.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Τὰς ἐυχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. ἀ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν.

Εἴσοδος. Ὁ Γερὰς. Σοφία ὀρθοί.

Ὁ Λαός· Τὸ Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν.

Δόξα· Σωτηρίου σοι διὰ τὸ Βαπτίσματος.

Καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον.

Τῷ Θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ. Τὸ Τροπάριον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε. ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπὸν ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε. καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν. Κεφ. δ'. 4.

Ἀλληλουϊάριον, ἦχος α'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Στίχ. Αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουϊα.

Εἰς τὴν Τράπεζαν, παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εὐθέως γὰρ ἐχθὲς ἀπ

Αριάδνη Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΦΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τὸ ΠΑΣΧΑ, ΠΡΩΙ.

ΟΞα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, παντοτε, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τροπάριον, ἦχος πλ. α.

ΧΡιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ὁμοίως μετ' ᾠδῆς. Λέγεται δὲ τοῦτο τρίτον παρὰ τῶ Ἱερέως, καὶ τρίτον παρ' ἡμῶν.

Εἶθ' ὕστερος ὁ Ἱερεὺς λέγει τοὺς στίχους.

Καθ' ἑῶα δὲ στίχον, καὶ ἡμεῖς τὸ Τροπάριον.

στίχ. α'. Ἀνασάτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νυν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας.

Καὶ ἀνοιγομένων τῶν Πυλῶν, εἰσοδεύει, προπορευομένων τῶν λαμπάδων, προπορευομένου τοῦ Προεστῶτος, καὶ τῶν Ἀδελφῶν ψαλλόντων·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαριτάμενος.

Εἰσερχομένου δὲ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ Βήματι, ποιεῖ Σιωπῇ μεγάλῃ, μεθ' ἣν Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Κανὼν, Ποίημα Γεωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ Κόσμος, ὁρατόν τε ἅπας καὶ ἄϋρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Σιωπῇ μικρὰ παρὰ τῶ Ἱερέως ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος, καθὼς ἔφημεν, καὶ Ἐκφώνησις.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου πρατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νενίκηκε παντα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια. Ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. συνεσταυρώμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Μετὰ τὸν Συναπτὸν, Ἐκφώνησις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τροπάριον.

ΠΡολαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὗρουσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐνταφια ἀσάρκανα, δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον. ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τῶ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ Ἀναγνωσις ἐκ τοῦ Θεολόγου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΠὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος Ἀββακοὺμ, στὰς μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον Σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδυνάμος.

Ἄρσεν μοι ὡς διανοίξαν, τὴν παρθενίαν σῶσαν ὑμνοῦσι, πέφηνε Χριστὸς ὡς βροτὸς δὲ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δὲ ὡς ἄρνας, κηλὶς τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεκται.

Ὡς Σωσίπατρος ἀμνὸς, ὁ ἀλογούμενος ἡμῖν, σέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον. καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μοι Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες εὐφραινόμεθα θείως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδυνάμος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΡθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ αὐτὶ μύρων τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ τῆς τοῦ ᾅδου σειρᾶς, σωζόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστὲ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα προπέμποντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ, ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις πάλαις, Πάσχα Θεοῦ τὸ Σωτήριον.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ παντιμον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

ΚΑτῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατέχοντας πεπεδημένους Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστὲ, ἐξηγέρθης τῇ τάφῳ, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθενίας μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σε, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σῶτερ μου τὸ ζῶντε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συναγέσησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀπασάς ἐκ τῆς τάφου.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Εἰρήνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθανάτε, ἀλλὰ τῷ Ἅιδῃ καθεῖλες τὸ δυνάμει· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος χαίρετε· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ Ἡλίου Ἥλιον δύνοντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν Μυροφόροι κόραι, καὶ φωνὰς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνίστωσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι. ἄγωμεν, σπεύσωμεν ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσπομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργανοῖς, ἀλλ' ἐν σινδόνι κειμένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ πράξωμεν· ὦ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Σωμαξάριον τῆ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλας Ἅιδου μόνος· Πολλὰ λαβὼν τῆς νίκης ἀνῆλθε σκῦλα.

Τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, αὐτῷ τῷ ζωηφόρον Ἀνάσταιν ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν δὴ καὶ Πάσχα προσαγορεύομεν, ὅπερ τῇ Ἑβραίων διαλέκτῳ, Διάβασις ἑρμηνεύεται. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἀρχῆθεν τὸν Κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγε. κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλίτην Λαὸν, τῆς Ἐρυθρᾶς διαβιβάσας, ἐκ τῆς τοῦ Φαραὼ ἁρπαγῆς ἔσωσε χειρῶν. ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ Οὐρανοῦ καταβὰς, τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου ἐσκήνησε. Καὶ νιὸς τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν τῆς τοῦ Ἅιδου ἁρπάσας πυθμένων, εἰς Οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ φωτὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε τῆς ἀφθαρσίας. πλὴν καταβὰς εἰς Ἅιδου, οὐ πάντας ἀνέστησεν, ἀλλ' ὅσοι πιστεῦσαι αὐτῷ ἠρετίσαντο· τὰς δὲ ψυχὰς τῆς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων βιαίως κρατουμένας παρὰ τοῦ Ἅιδου ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανὸς ἀνιέναι. διὰ τοῦτο γεγηθότες ὑπερφυῶς μετὰ λαμπρότητος τῇ Ἀνάστασιν ἑορτάζομεν, τῷ χαρᾷ εἰκονίζοντες, ὧν ἡ φύσις ἡμῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἐπλούτησε. ὡσαύτως δὲ καὶ τῇ τῆς ἔχθρας καταλύσει, καὶ τῇ μετὰ Θεοῦ εὐωσίᾳ, καὶ αὐτῶν τῆς Ἀγγέλων ἀποδεικνύοντες, τὸν σωτήριον διαπραττόμεθα Ἀσασμόν. Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις γέγονεν οὕτω. τῆς στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸν Τάφον, περὶ μέσον νυκτὸς, σεισμὸς γίνεται. κατελθὼν γὰρ Ἄγγελος, τὸν λίθον τῆς τοῦ μνημείου θύρας ἀφίησιν. ἀναθεωρήσαντες τοίνυν οἱ φύλακες, φόβῳ σὺν τεύθεν τοῖς Γυναιξὶ γίνεται, περὶ τὸ τοῦ Σαββάτου ὀψὲ, οἱονεὶ, περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ Σαββάτου νυκτός. καὶ πρῶτον μὲν ἡ Ἀνάστασις τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ γνώριμος γίνεται, ἀπενεχθεῖσα τοῦ Τάφου, ὥς φησιν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ Ἀνάστασις ἀμφιβάλλοιτο διὰ τοῦ πρὸς τοῦ Μητέρα οἰκείωσιν, οἱ Εὐαγγελισταί φασι, πρώτην φαίνεται τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ. αὕτη καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ Ἄγγελον εἶδε, καὶ παρακύψασα πάλιν τὴν εἴσοδον ὁρᾷ· οἳ δὴ καὶ τοῦ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. ἠγέρθη γάρ φασιν, οὐκ ἔστιν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. τρέχει οὖν, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς τοὺς διαπύρους τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννου ἔρχεται, καὶ τοῦ Ἀνάστασιν τούτοις διαγγελίζεται. ὑποσρεφούσης δὲ ταύτης μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπαντήσεν αὐταῖς ὁ Χριστὸς, λέγων· Χαίρετε. ἔδει γὰρ τὸ φύλον πρῶτον ἀκοῦσαι, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τοῦ χαρᾶ σωτίσασθαι. αἱ δὲ τῷ πόθῳ νικώμεναι, προσέρχονται, καὶ τῶν ἀχραάντων αὐτοῦ ποδῶν ἅπτονται, ἀκριβέσερον γνῶναι βουλόμεναι. οἱ δὲ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Τάφον γίνονται. καὶ ὁ μὲν Πέτρος παρακύψας μόνον περὶ τὸ μνημεῖον, ἀπῆλθεν· ὁ δὲ Ἰωάννης, εὔδον γίνεται, καὶ περιεργότερον βλέπει, τῆς τε σινδόνος ἅπτεται, καὶ τὸ Σουδαρίου. πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ Ὄρθρον ἥκει μετ' ἑτέρων γυναικῶν τὰ ὁραθέντα πιστώσασθαι ἀκριβέσερον. περὶ δὲ τὰ ἔξω ἑστῶσα, ὠδύρετο· εὔδον δὲ τοῦ Τάφου παρακύψασα, ὁρᾷ δύο Ἀγγέλους ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ ὥσπερ ἐπιτιμῶντας αὐτῇ, καὶ λέγοντας· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν, τὸν ἐσαυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε. καὶ διὰτέως ἀνέστησαν ἔμφοβοι, ἰδοῦσαι τὸν Κύριον. διὸ ἐκείνη στραφεῖσα ὀπίσω, βλέπει τὸν Χριστὸν ἑστῶτα. κηπουρὸν δὲ εἶναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνῆμα ἦν, λέγει· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι πῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ; αὖθις δὲ πρὸς τὰς Ἀγγέλους γνωρίσασα, ὁ Σωτὴρ, Μαρία, φησὶ, πρὸς τοῦ Μαγδαληνοῦ. ἡ δὲ, τῆς γλυκείας καὶ σωτήρου τοῦ Χριστοῦ ἀκουσομένη φωνῆς, ἅψασθαι αὐτοῦ ἤθελε. ὁ δὲ λέγει· μή μου ἅπτου· ὅπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καθὼς αὐτὴ λογίζῃ, ἔτι ἀνθρωπόν με εἶναι ὑπολαμβάνουσα. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ ἤκουσας. Καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράσσει. Ἐπιφωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας, περὶ τὸν Τάφον σὺν ταῖς λοιπαῖς γίνεται. αἱ δὲ περὶ Ἰωάνναν καὶ Σαλώμην, ἀπατείλαντος τοῦ Ἡλίου ἦλθον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν διαφόροις ἡ περὶ τὸν Τάφον τῶν γυναικῶν ἕλκυσις γέγονεν. ἐν αἷς δὴ καὶ ἡ Θεοτόκος. αὕτη γάρ ἐστιν ἣν Ἰωσὴφ λέγει Μαρίαν τὸ Εὐαγγέλιον. Τῷ Ἰωσὴφ δὲ δὴ Υἱὸς ἦτος ὁ Ἰωσῆς. ἐν ἀδήλῳ μέντοι ἐστὶν ὁποία ὥρᾳ Ἀνέστη ὁ Κύριος. τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ ἀλεκτρυόνων ᾠδῇ λέγουσιν· ἄλλοι, ὅτε ὁ σεισμὸς γέγονε, καὶ διαφόρως ἕτεροι. Τούτων δὲ ὕτω γεγενημένων, ἰδού τινες τῶν ἀπὸ τῆς Κουστωδίας ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα. οἱ δὲ, ἀργυρίοις τοὺς δεξιωσαμένοις πείθουσιν εἰπεῖν, ὡς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν. τῇ δὲ τοῦ Ἐπαύριον τῆς παρούσης ἡμέρας τῶν Μαθητῶν εἰς ἓν ἀθροισθέντων, διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φόβον, καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, ἔστησι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστὸς, ὅτι ἐν ἀφθάρτῳ τοῦ Σώματι, καὶ τοῦ εἰρήνου τὸ σωτήριον τούτοις διαγγελίζεται. ὁ δὲ τοῦτον ἰδόντες, ὑπερβαλόντως ἐχάρησαν, καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσήματος, τελεώτερον, τοῦ τὴν Παναγίαν Πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται. Πῶς δὲ τελήμερος ἡ τοῦ Κυρίου Ἀνά-

Ἀνάστασις· γίνωσκε ἔτως. ἡ Ἑπτέρα τῆς πέμπτης, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς. ἔτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ Ἑβραῖοι μετροῦσιν, ἡμέρα μία. τῆς Παρασκευῆς πάλιν ἡ νύξ, καὶ τὸ Σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον· ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. πάλιν ἡ τοῦ Σαββάτου νύξ, καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς ἡμέρα. (ἀπὸ μέρους δὲ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται.) ἄλλο νυχθήμερον. ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. ἡ καὶ ἔτως. Τρίτῃ ὥρᾳ τῆς Παρασκευῆς ἐσαύρωται ὁ Χριστὸς, εἶτα ἀπὸ ἕκτης ὥρας ἕως ἑνάτης, σκότος ἐγένετο. τοῦτο νύκτα νόησον. ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἑνάτης, εὖ νυχθήμερον. εἶτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος, ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ τῆς Παρασκευῆς, ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, καὶ ἡ νὺξ αὐτοῦ πάλιν, ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. εἰ δὲ εἰς τινὰ τρίτον ἐπαγγειλάμενος ἐγερεῖται ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ, σωτηριώτερον διεπράξατο τινὰ ἐγερσίαν, καὶ ἔτω χάρις αὐτῷ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὡσαύτως καὶ τὸ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ Τάφου.

Ἐκ γ'. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει ἀπρέπειαν, ὁ μόνος ἁλογητὸς, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μυροφόροι θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον. οὐ δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκυνήσαν χαίρουσαι ζῶντα Θεὸν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς διηγγέλισαντο.

Θανάτῳ ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τοῦ καθαίρεσιν, ἄλλης βιωτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον ἁλογητὸν, τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως ὅσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ἐκφώνησις. Εἷς τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ Πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ ἁλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τὸ καινὸν τῆς ἀμπέλου γενήμα, τῆς θείας ἀφροσύνης, ἐν τῇ ἁγνῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ ἁλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἐν ἰζομένη, ἐν ὑποστάσει Φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ ἁλογοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἠυλόγηται.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών. Σὺ δὲ Ἁγνὴ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Ὦ Θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπαγγέλλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ. ᾧ οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ. ὦ Σοφία καὶ Λόγε, καὶ Θεοῦ καὶ δυνάμεις. δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σε μεταλαβεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὲ αἴγασι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις.

Ἑξαποστειλάριον αὐτόμελον ἐκ γ'.

Ἀρχὴ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τεσσαρήμερος ἔξανίστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας τῷ Κόσμῳ σωτήριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοή.

Εἰς ἦχον α'. ἑσπέρας δὲ στίχοι δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. ἦχος α'.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνάμεσιν.

Μνημεύσωμεν Χριστὲ, τὸ Σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομεύσωμεν τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρηνεύσον ἡμῖν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδυνάμος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Τυμπανίῳ καὶ Χορῷ.

Τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις ἀλαλάζουσι.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ, ἐτάφης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀνέστης ὑπῆρχες τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παραδείσου προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τὰ παρόντα στιχηρὰ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινὸν Ἅγιον, Πάσχα μυστικὸν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτὴς, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν.

Δεῦτε ἀπὸ θείας γυναῖκες εὐαγγελίσασθαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ. τέρπου χόρευε καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς Νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Γυναῖκες μυροφόροι, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι τρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου· εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς ἔτως ἔλεγε· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ἐν τῇ φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Πάσχα τὸ τερπνὸν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα παντσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα ἐν χαρᾷ, ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. ὦ Πάσχα λύτρον

λύτης. καὶ ἐν τάφῳ σήμερον, ὥσπερ ἐν παστῷ ἐκλάμψας Χριστὸς, τοὺς γυμνοὺς χαρᾶς ἔπλησε λέγων· κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θανάτον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἓξ τρίτα, καὶ ψάλλομεν οὕτω τολλάκις ἄχρις οὗ ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους. ὁ δὲ Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω.

Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν Θυρῶν τοῦ Ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ Καθηγούμενος ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἱερέα, λαμβάνει ἐν τῇ χειρῶν αὐτοῦ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως. Εἶτα οἱ Ἀδελφοὶ πάντες κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν Ἱερέα, καὶ τὸν Καθηγούμενον, καὶ ἵστανται ἀκεῖνοι ἐνθα τύχωσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους. Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμὸν ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, ἢ τοῦ Ἐκκλησιάρχου. ἵστανται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες καὶ ἐπακροῶνται τῆς Ἀναγνώσεως.

Τοῦ Ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Λόγος Κατηχητικὸς εἰς τὸ Ἅγιον καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς Πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος ἐγνωμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὸ χαρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστείαν, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὸ τρίτον ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὸ ἕκτον ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὸ ἔνατον, προσελθέτω μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνον ἔφθασε τὸ ἑνδέκατον, μὴ φοβηθῇ τὸ βραδύτητα· Φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται, καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὸ χαρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥᾳθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφραίνεσθε σήμερον. Ἡ Τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολύς, μηδεὶς ἀπέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως· Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ Θανάτος. Ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ ᾅδης φησὶν ἐπικράνθη, συναντήσασθαι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καταργήθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐμπαίχθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ καθῃρέθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐδεσμάθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνῆντησεν Οὐρανῷ. Ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἶτα λέγεται Τροπάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἡ τοῦ σώματος ἀναστάσεως καθάπερ πυρσός.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Λιτὴ δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐ γίνεται.

Περὶ τῶν Ὡρῶν τῆς μεγάλης Κυριακῆς, καὶ τῆς ὅλης Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς Ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὧραι καὶ τὰ Ἀπόδειπνα, οὕτω ψάλλονται.

Μετὰ τὸν Δ' Λογηθὸν, Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἐν γ', εἶτα.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. τὸν Σταυρούμενον Χριστὲ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν Ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ. διαπαντὸς δὲ λογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐν Τρίτῃ.

Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· τῶν ἐν φωτὶ οἰκεῖον ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια ἀπάργανα. δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον. ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σῴζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Τῇ Τετάρτῃ.

Ἐν τῷ τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν. καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος. ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Καὶ οὕτω Ἀπαξ.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεὸς, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Δῃσοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ παντὸς πάσης Βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστὲ ὁ τάφος σου· ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τῆς Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς

πραγάζεσιν· Ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παναμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τιμιωτέραν. καὶ λέγεται, στίχ. Δι' ἀχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ πάλιν ὁμοίως τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. εἰς γ'. καὶ τὰ λοιπά. Τελοῦνται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία, ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ἡ δὲ τῆς Λειτουργίας Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβεραὶ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.
Οἱ μὲν οἱ δύο Χοροὶ ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. β'. Ἐπιφανέτω τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Λαοί.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.
Οἱ μὲν οἱ δύο Χοροί.
Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Λόγος καὶ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Καὶ γίνεται εἴσοδος, καὶ Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος εἰ ἔστιν εἷς ἱερεύς, ὁ Ἱερεύς. Σοφία ὀρθοί.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Τροπάριον.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ὑπακοή. Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον Λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα, ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν Βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες, εὖτε Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Σὺ Κύριε διασκορπίσεις τοὺς Σιών.
Στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος.
Τέλος. Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Καὶ παρεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Καὶ τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Χριστὸς ἀνέστη. Ὡσαύτως καὶ αὐτὶ τοῦ, Τέλεσε ὁ Θεός μου. Εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη εἰς πάντα. Ἐν ᾗ ὕστερον, Χριστὸς ἀνέστη, ἐν γ'. Καὶ ὑψοῦται ὁ ἄρτος παρὰ τοῦ Κελλαρίτου. Λαμβάνει προσφορὰν ὁλόκληρον, καὶ τίθησιν ἐν τῷ Παναγιαρίῳ. Καὶ λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν, λαμβάνει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, Καὶ ὑφοῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Δίσκου μικρὸν, καὶ Ἐκφωνεῖ, λέγων· Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων τὸ, Ἀληθῶς ἀνέστη. Εἶτα αὖθις ἐκεῖνος χαράττει Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου, λέγων· Προσκυνοῦμεν σου τὸν τελήμερον Ἔγερσιν. Καὶ ἡμεῖς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐν γ'. εἶτα τὸν Τραπεζοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Τέλος δὲ Χριστὸς ἀνέστη, ἐν γ'. καὶ ὁ στίχος. Οὐκ ἐσθίομεν δὲ τὸν ἄρτον, ἀλλ' αὐτὸν ὑψοῦμεν καθ' ἑκάστην μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου. Εἶτα κλῶμεν καὶ ἐσθίομεν.

ΤΗ͂Ι Δ΄. ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗ͂Σ ς΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ͂ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ͂ ΘΕΟΥ͂ ΚΑΙ͂ ΣΩΤΗ͂ΡΟΣ ΗΜΩ͂Ν ΙΗΣΟΥ͂ ΧΡΙΣΤΟΥ͂.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν ἰδιόμ. έ.

Δεύτερον τῶν αὐτά. ἦχος πλ. β΄.

Κύριος ἀνελήφθη εἰς Οὐρανὸς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ Κόσμῳ. οἱ Οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν Θρόνον αὐτῦ, νεφέλαι τιμὴ ἐπίβασιν αὐτῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν. ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει σωματίδιον. τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πελάζει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῦ· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. πάντα τὰ ἔθνη προτήσατε χεῖρας. ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Δίς.

Κύριε τῇ σῇ Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεὸν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον. καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἁγίοις, θεωρουμένη σου τὰς ὑψώσεις Χριστὲ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τῦ προσώπου μορφὴν· προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν· τὴν ἔνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες. ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Κύριε οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὀδυρμοῖς δακρύων, ζωοδότα Χριστὲ πατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανὺς, ὃς δὶ οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου ὡς εὔσπλαγχνος· ἀλλ' ἀπόστειλον ὡς ὑπέσχου ἡμῖν τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς.

Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τὺς σὺς Μαθητὰς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες· καὶ ἰδὺ τὸ στερέωμα τῦ Οὐρανῦ παρῆλθες, ὁ δὶ ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ. καὶ ἀναβὰς ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ Παναγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν μὴ χωρισθεὶς γλυκύτατε Ἰησῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἀνθρωπος σωματογραφεὶς, σήμερον ἐπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. καὶ τὴν πεσῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας. ὅθεν αἱ οὐράνιαι τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίστανται θάμβει, καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογῦντες, ἱκετεύομεν, λέγοντες· ὁ τὺς Μαθητὰς καὶ τὴν τεκῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρω πλήσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, ἐν χαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Καὶ ἅλλους τὰ Ἀναγνώσματα.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανὲς τὸ ὄρος τῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τῦ Θεῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων. καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῦ Θεῦ Ἰακώβ· καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. β΄. 2. Κεφ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου. σκεύασατε τὴν ὁδὸν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ Λαῷ μου, καὶ τὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδῦ διαρρίψατε, καὶ ἔξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδὺ γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδὺ ὁ Σωτήρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτῦ μισθὸν μετ' αὐτῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτῦ πρὸ προσώπου αὐτῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· Σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. Τίς ἔτος ὁ παραγενόμενος· καὶ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτῦ ἐκ Βοσόρ; ἕτος ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτῦ, βοᾷ μετ' ἰσχύος πολλῆς. ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνῃ καὶ κρίσιν σωτηρίας. Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου, ὡς ἀπὸ πατητῦ ληνῦ, πλήρης καταπεπατημένου; ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεὶς μετ' ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ὑμνήσω, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀοιδιμήσω, τὴν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἡμῖν αὐταποδίδωσι. Κύριος κρατὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. Ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸν ἔλεον αὐτῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτῦ. Καὶ εἶπεν· ὄντως λαός μου ἐστὲ τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι; καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν. Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν, οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὺς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὺς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὺς πάσας τὰς ἡμέρας τῦ αἰῶνος. Κεφ. ξγ΄. 2. Ε΄δ. 7.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· ἰδὺ ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου, καὶ σκῦλα σου διαμερισθήσεται ἐν σοὶ. καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ κραταιωθήσεται ἡ πόλις, καὶ ἐξελεύσεται ὁ Κύριος καὶ πολεμήσει ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, ὡς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου ἐν ἡμέρᾳ παρατάξεως. καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατεναντι Ἰερουσαλὴμ, ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἰερουσαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην. ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῦ ἕν. Κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβαὰ ἕως Ῥεμμὼν, κατὰ νότον Ἰερουσαλήμ. καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Κεφ. ιδ΄. 4.

πύλης Βενιαμὶν, ἕως τῆ πόρτα τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τῆ Γομόρ, ϗ ἕως τῆ πύργυ Α'ναμεὴλ, ϗ ἕως τῆ πύργυ τῶν Γωνιῶν, ϗ ἕως τῆ μπολωίων τῆ Βασιλέως. Καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, ϗ ἀνάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι, ϗ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

Εἰς τὼ Λιτὼ, στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α.

Α'Νελθὼν εἰς Οὐρανὸς, ὅθεν ϗὰ κατῆλθες, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανὸς Κύριε. ἐλθέτωσυ τὸ Πνεῦμά σου, φέρον εἰρωίλιν τῷ Κόσμῳ. δεῖξον τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Α'Νῆλθες Χριστὲ πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου, ὁ τῶν ἀπερινράπτων αὐτῆ κόλπων μὴ χωρισθείς. ϗ προσῆκάν σοι δυνάμεις τῇ αἰνέσει τῆ Τερισαγίυ ὑμν ἐδέξαντο· ἀλλ' εἷα Υἱὸν, ϗ μετὰ τῶν ἀνθρώπησιν ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενῆ τῆ Πατρός. Ὁ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Οἱ Ἄγγελοί σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; οὗτός ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἀέρανόν. οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν, πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι ϗ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος δ.

Ὅτε παραγένοναι ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὲ τῶν Ἐλαιῶν, Πατρὸς ἐπιτελέσαι τὼ εὐδοκίαν, ἔξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι, ϗ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι. παρέστασαν δὲ οἱ Μαθηταὶ μετὰ χαρᾶς εὕτρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς. ὡς θρόνος δὲ ἡτοίμασο ἐξ ἁγιτίας νεφέλη προσμεύσα. πύλας δὲ ὁ Οὐρανὸς διαπετάσας τῷ κάλλει ἐφαίνετο, ϗ ἡ γῆ τὰς κρυπτῆρας ἀνακαλύπτει, Ἀδὰμ τὼ καταβασιν ὡς γνωσθῶσι, ϗὰ τὼ αὖθις ἀνάβασιν. ἀλλ' ἴχνη μὲν ὑψῶτο ὡς χειρὸς, σῶμα δὲ μεγάλα ὑμνόγει ὡς ἠκέετο. νεφέλη ὑπελάμβανε, ϗ Οὐρανὸς εὔδονσε ὑπεδέξατο. ἔργον τῶτο Κύριε, εἰργάσω, μέγα ϗ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν καταβᾶσαν φύσιν τῶ Ἀδὰμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ Θεὸς, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεραίω πάσης ἀρχῆς ϗ ἐξουσίας, ἀνήγαγες σήμερον. ὡς ἀγαπήσας ἠ συνεπάθησας· ὡς συμπαθήσας δὲ ὤνωσας σαυτῷ. ὡς εὐώσας συνέπαθες, ὡς ἀπαθὴς παθῶν ϗ συνεδόξασας. ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι, τίς ἐστιν οὗτος ἔλεγον, ὁ ὡραῖος ἀνήρ; ἀλλ' ὢν ἄνθρωπος μόνον, Θεὸς δὲ ϗὰ Ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον τὸ φαινόμενον. ὅθεν ἔξαλλοι Ἄγγελοι, ἐν σολαῖς περιπταμενοι τῶν Μαθητῶν. οἱ μὲν Ἄγγελοι ἐσῶτες, ἄνδρες ἐβόων Γαλιλαῖοι, ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοῦς Ἄνθρωπος Θεὸς, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτὴς ζώντων ϗ νεκρῶν· πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν Μαθητῶν ὁρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός. πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιαι· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει· αἱ αὐώτεραι Δυνάμεις ἔκραζον λέγουσαι· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, ϗὰ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· μὴ χωρισθῇς ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Παράγιον, τὸ ὁδηγῶν, ϗ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ϗὰ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατέλιπε τὸ Μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, ϗὰ ἀπὸ γενεῶν πληρώσας ὡς ἀγαθὸς, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὼ Τεκῶσάν σε τὸν ποιητὴν ϗ πάντων δημιουργόν. τὼ δὲ ἐν τῷ Πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει ϗὰ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου, ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς. ἧς ϗὰ ἡμεῖς μεταλαμβάντες, τῇ εἰς Οὐρανὸς αὐόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονὸς δοξάζομεν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος β.

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης· ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν αὐέστης, πατήσας τὸν Θάνατον· Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· ϗ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τῶ ὠυμνεῖν ϗ δοξάζειν σου τὼ Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστὲ, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἔβοων· τίς ἐστιν οὗτος; ϗ φησὶ πρὸς αὐτάς· οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς ϗ δυνάστης· οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. ϗὰ ἵνα τί αὐτῶ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; ἐν Βοσὸρ ἦξει, ὅπερ ἐστὶ τῆς σαρκός. αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς, ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσυνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἵνα ὁδηγήσῃ, ϗ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν. ϗὰ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τῶ Πατρὸς, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι. ϗ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ φωτίζον, ϗὰ στηρίζον, ϗὰ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ϗὰ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τῶ ἀνυψῶσαι τὼ πεσῶσαν εἰκόνα τῶ Ἀδὰμ, ϗὰ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τῶ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τὼς Μαθητὰς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τῶ Ἁγίω Πνεύματος, βεβαιωθεύτων αὐτῶν διὰ τῆς ἐυλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶ, ὁ λυτρωτὴς τῶ Κόσμω. Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτὸ, ϗὰ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν ἀ. στιχολ. Κάθισμ. ἦχος α'.

Τῶ λίθω σφραγισθέντος.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς αὐόδω τὸ ξένον, ϗ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεὸς, ϗὰ πύλαισοι ἐπήρθησαν Σωτήρ. διὰ τῶτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Ἀναλήψει σου μόνε Φιλάνθρωπε. Δις.

Μετὰ τῶν β'. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Τῶ ὡραιότητα.

Ὁ Προαιώνιος, Θεὸς ϗ ἄναρχος, ὧπερ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐβόων, τῶτον πορευόμενον, εἰς Οὐρανὸς μετὰ δόξης πολλῆς. αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα, ἦχος πλ. α.

Τὸν σωτῆρα ἄρχον Λόγον.

ΚΑτελθὼν ὑρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, ϗ τῷ κάτω κειμένῳ ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρυρᾷ, σωσαμένης ὡς Θεὸς, ἀδαμιαίαν μορφὴν, τῇ Ἀναλήψει σου Χριστὲ εἰς Οὐρανὺς ἀναγαγὼν, τῷ Θρόνῳ τῷ Πατρικῷ σου, συγκαθέδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων ϗ Φιλάνθρωπος.

Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῆς δ΄. Ἦχος. Προκείμενον. ἦχος δ΄.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος.
Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη προτήσατε χεῖρας.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν Γ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν΄.

Δόξα, ἦχος β΄. Τοῦ τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Τῆς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

ΣΗμερον ἐν ὑρανοῖς αἱ αὖω Δυνάμεις, τῷ ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσι τοῦ ξένου τρόπου τῷ αὔοδον, διηπόρουν ἀλλήλας λέγουσαι· τίς ἔτος ὁ παραγενόμενος; βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς ὑρανίους πύλας ἄρειν διεκελεύοντο. μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνήσωμεν, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κρατῶν τῶν ἀπάντων, ϗ Θεὸν παντοδύναμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ πλ. α΄. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. Καὶ ὁ δ΄. εἰς 5΄. Ἰωσὴφ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἱρμός.

ΤΩ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ Λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, ϗ Φαραὼ παυστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ΑΣωμεν πάντες Λαοὶ, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ, ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, ϗ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

ΤΟν μεσίτην Θεοῦ, ϗ ἀνθρώπων Χριστὸν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

ΤΩ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, ϗ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσῇ, τῶν Ἑλαιῶν ἐν τῷ ὄρει ἀναληφθέντι σαρκὶ, αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

ΑΧραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐν σοὶ, ϗ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι ὃς ἔπλασεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Κυρίου Γεωργ. ἔ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ἈΝέκτης τεταμένος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, ϗ ὤφθης τοῖς ἑνδεκα, ϗ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς· ϗ αὐέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής.

ΒΟᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαβὶδ ὁ Θεόπνευστος· ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ ὑράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, ϗ σάλπιγγος ἠχήσει, ϗ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον, Πατέρα ἔφθασεν.

ΓΗράσαντα Κύριε, Κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, ϗ ναυίσας τῷ Πάθει σου, ϗ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια. δόξα τῇ δόξῃ σου. Θεοτοκίον.

ΔΕσπότιν ἐκύησας, πάντων παναμώμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἑκούσιον καταδεξάμενον, ἀνελθόντα δὲ, πρὸς τὸν οὗτος Πατέρα· ὃν περ ἐκ κατέλιπε, πᾶν σάρκα εἴληφεν. Καταβασία.

ΘΕίῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Γλιοὶ δὲ ἐκτεινάξας ὄμματος νάου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, ϗ μυεῖται Πνεύματος.
Γνῶσιν γεραίρων, ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΔΥνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν με τῷ διανοίαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν ϗ δοξάζειν σε, τὸν σωτήριον Ἀνάληψιν.

ἈΝῆλθες ζωοδότα Χριστὲ, πρὸς τὸν Πατέρα ϗ αὐύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ΑΓ΄ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτὴρ, βροτείαν φύσιν θεασάμενοι, σωσανιῶσαύσοι ἀπαύστως, ἐκπληττόμενοι αὐύμνησε.

ΕΞίσαντο Ἀγγέλων χοροὶ, Χριστὲ ὁρῶντες μετὰ σώματος, αὐαληφθέντα ϗ αὐύμνων, τὴν Ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

ΤΗν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Χριστὲ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας, ϗ τῇ Ἀγόδῳ σου ὕψωσας, ϗ σωτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας. Θεοτοκίον.

ΙΚέτευε ἀπαύστως Ἀγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλανῆς διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΕΠάραπε πύλας Οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τῆς Κτίσεως, σῶμα φορέσας γηΐνον, ταῖς αὐωτέραις ἔλεγον, Δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

ΖΗτήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἀδὰμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, αὖθις ϗ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σωίθρονος, Πατρὸς ὑμνούντων Ἀγγέλων σου.

ΗΓῆ ἑορτάζει ϗ χορδεύει, ἀγάλλεται ϗ ὁ Οὐρανὸς, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς Κτίσεως, τοῦ προφανῶς εὐώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι. Καταβασία.

ΕΡ'ρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Τεκοῦσα δυσκάθεκτον ἀτεκνωμένης.
Μόνη προσέσχηκε τῆς Προφήτιδος πάλαι,
Ἄγνης φερούσης Πνεῦμα σωτηριῶδες,
Πρὸς τὸν δωρούμενον ϗ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Σοφίᾳ ϗ Λόγῳ.

ΕΠιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν Οὐρανῶν, καταλείψας εἰρηνεύουσι τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες ϗ ἐκάθισας, τῷ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμόσιος τούτῳ, ὑπάρχων ϗ Πνεύματι. ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας. ὅθεν ἀναμένεις, σωτηρίας τὸ πέρας, τοῖς κλαίουσι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς Κόσμον ἅπαντα. δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΕΓσκήνωσε Κύριε τῷ ἀκοῇ, τῆς δωρεᾶς τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ᾠοίγη δι' αὐτοῦ, ϗ ἐβόησα· δόξα τῇ δωρήσει σου Κύριε.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τῆς Πατρὸς ἀποστελών. διὸ βοῶμεν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ πρὸς τὸν Πατέρα σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ ἐβόησαν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, τοὺς αἰωνίους ἐβόων· πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· ἀλλὰ Μήτηρ μένει, Παρθένος δὲ διέμεινεν. Ἰδοὺ ἀνυμνοῦντες, χαῖρε Θεοτόκε προαιγάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰησοῦς ὁ ζωοδότης, προσλαβὼν ὃς ἠγάπησεν, Ἐλαιῶν εἰς ὄρος, ἀνέισι καὶ τοὺς ἀλλογενεῖς· καὶ τοὺς Πατρῴους νεφέλῃ ἐποχούμενος, κόλπους ἔφθασεν, ὃς ἐδαμῶς κατελέλοιπεν.

Κόσμος ὅλος ἑορτάζει, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, ἐν ἀγαλλιάσει. Ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι, δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ σαρκὶ εὐωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι.

Λύσας πρᾶτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσιν ἐδωρήσω φιλάνθρωπε· καὶ ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καθορώντων σε, τῶν σεπτῶν Μαθητῶν Ἰησοῦ παντοδυνάμει.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία, σοῦ Παναμωμε γέγονε· τὸν γὰρ τὴν κοιλίαν, ἅδου παραδόξως κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι κατηξίωσαι· ὃν ἱκέτευε, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κατάβασία.

Ναῦς ἀνάκτων, οἷος ἦν οἷος μόνος, Λόγος προελθών, Πατρὸς ἦν ἀμέτοχος. Ἰσοδυνέστερα Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτὲς ἐπέμψας ὡς δημιουργέτης. Ἀδύσι δόξα τῷ κρατήσαντι Κύριε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὀρθίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· σῶσον ἡμᾶς. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν. ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Πληρώσας ἀφράστοις τὰ σύμπαντα, Ἐλεήμων, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, μὴ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἄγγελων αἱ δυνάμεις αἴρομένου, σὲ ἰδοῦσαι, ταῖς πύλαις ἐπαύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ἀπόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐπαύγαζον· τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μὴ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῷ σῷ θανάτῳ Κύριε, λαβὼν ὃς ἠγάπησας ἀνῆλθες, τὸ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος Ἅγιον· πάλιν ἄνειμι Χριστὲ, φησὶ τὸν σὸν Γεννήτορα, τῇ νεφέλῃ ἐποχούμενος.

Ἔννοια ἡ Γέννησις, ξένη ἡ Ἀνάστασις, ξένη καὶ φρικτὴ ἡ ζωοδότου, ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Θεία Ἀνάληψις. Ἰδοὺ ἐξεικονίζων Ἡλιὸν, τέθεμπτος ἀνῆρχετο, ἀνυμνοῦντες Φιλάνθρωπε.

Ὀπτῶσιν ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί θαμβεῖσθε, τῇ Ἀναλήψει τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ; ὅτος ἥξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτὴς δικαιότατος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον φυλάξασε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, αὖθις Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννήτορα. ὃν ὃ κατέλιπεν, εἰ καὶ σάρκα ἔλαβεν ἐκ σοῦ, ἔνωσε τε καὶ ἔμψυχον, διὰ ἔλεος ἄφατον.

Κατάβασία.

Λυτήριον πάθαρσιν ἀμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νεῶ ἐκ Σιὼν ἐξελήλυθε νόμος, Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κύκλωσέμε ἄβυσσος, ταφήμοι τὸ κῆτος ἐγεύετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέμε ἡ δεξιά σου Κύριε.

Σκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν Κτίσιν αἰρόμενον, ἐλπίδι τῷ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· δόξα τῇ Ἀνόδῳ σου.

Πέσησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατίδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ὡς εἶδόν σε Σωτὴρ ἡμῶν, Δωδεκάμυς αἱ ἀραίαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι· μεγάλη Δέσποτα ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ Ὄρος καὶ Κλίμακα ἔμψυχον, καὶ Πύλην Οὐρανίαν, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία εὐδόξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Τῷ θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ἀνάπτωσαν ἡμῖν αὐγὰς, νεφέλαι ἀφράστου αἰῶνος. Χριστὸς νεφέλη γὰρ, ὡς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτῷ Πατέρα αὖθις σήμερον.

Ἀρκὸς φανεὶς ὁμοιώματι, τὰ πρώην διεσῶτα συνήγαγες, εἰς εὖ Φιλάνθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ὁρῶντων σου, τῶν Μαθητῶν Οἰκτίρμον πρὸς τὰ ἄνω.

Τί ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τῷ εὐωθέντι παχύτητι; Ἅγιοι Ἄγγελοι, Χριστὸν ὁρῶντες ἐφθέγγοντο, Πάθους τιμία θεῖα, φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Μνῶμεν Κόρη τὴν Σύλληψιν, ὑμνῶμέν σε τὴν ἄῤῥητον Γέννησιν, δι' ἧς ἐῤῥύσθημεν, καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τοῦ Ἅδου, Ἀγνὴ καθείρξεως.

Κατάβασία.

Ἰλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ Σωτηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου· Ἵν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλάττης, Στέρνων Γωνὰν τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς εὐώσας τοῖς Οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοᾶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῒ παραχωρήσαντες, δεῦτε ἀναπήσωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὕμνους καὶ νοήματα. πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰτήσεις, ἐπὶ τὰς Οὐρανίους πύλας οἱ θνητοὶ, νομίσωμεν εἶναι τὸ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρωμένῳ, ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς Οὐρανοὺς

αὐέδραμεν, ἐκεῖ ϗ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διεύειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, ϗ συμβίξας αὐτὰς, ὁδηγήσας ὡς Υἱὸς, ϗ λέξας πρὸς αὐτὰς· ὃ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Σιμεὼν.

Στίχ. Ἐκ δεξιᾶς καθίσας Πατρικῆς Λόγε,
Πίστιν Μαθητὰς βεβαιοτέραν δείξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Πέμπτῃ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος μ͡τ τὸ Πάσχα, τῷ Ἀναλήψιν ἑορτάζομεν τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ϗ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῷ. Ἐπειδὴ γὰρ τοῖς Μαθηταῖς σωτὴρ πρὸ τοῦ παθεῖν, τῷ τῆς Παναγίας Πνεύματι ἐπηγγείλατο παρουσίαν, εἰπών· Συμφέρει, ἵνα ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. Καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, διδάξει ὑμᾶς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι, ϗ ἡμέρας τεσσαράκοντα αὐτοῖς ὀπτανόμενος, οὐκ ἀεὶ, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων, συνεσθίων τε αὐτοῖς ϗ πίνων, βεβαιοτέραν τὴν Ἀνάστασιν παρεῖχεν. Τὸ τελευταῖον πολλὰ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Βασιλείας ἐπαγγειλάμενος, παρήγγειλε τούτοις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖσε μένοντας, τὴν τῆς Παναγίας Πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι, βαπτισθησομένους ϗ δι' αὐτοῦ. Ἐν ὕδατι γὰρ ϗ μόνῳ ἦσαν βαπτιζόμενοι τὸ πρότερον ὑπὸ Ἰωάννου, (καὶ ἐυστερον ὁ Ἐπιφανίος Κύπρου ἱστόρησεν, ὅτι ὁ μὲν Θεολόγος Ἰωάννης τὸν Θεοτόκον βαπτίζει, ὁ Πέτρος δὲ, ϗ αὐτὸς πάλιν τοὺς τῶν Ἀποστόλων λοιπούς.) Παρήγγειλε δὲ αὐτοῖς μένειν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα ἐκεῖσε πρῶτον τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου βεβαιωθῇ, μή πως εἰς ἀλλοτρίους ἀπιόντες τόπους, ἀχερῶς διαβάλλοιντο. ϗ ὅτι ἐγὼ καθάπερ εἴτινας στρατιώτας σὺν τεύξειν παρασκευάσειν τοῖς ὅπλοις τοῦ Πνεύματος, ϗ ὥστως εἰς μάχην χωρῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ. Ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη τῆς Ἀναλήψεως, ἐξάγει μὲν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. (καλεῖται δὲ ὕτως, ὅτι πλείστας ἐλαίας κατάφυτον ἦν) ϗ διαλεγόμενος αὐτοῖς περὶ τῆς εἰς τὰ πέρατα αὐτῦ αὐακηρύξεως. Ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἀκαταλύτου αὐτοῦ Βασιλείας, τῆς σὺν τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ παρεῖναι τὰ δέοντα ἐρωτᾶν μέλλοντας ἐώρα, (παρέσης ἐκεῖσε καὶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ Μητρός.) ἐφίστησιν Ἄγγελος αὐτοῖς, τὸν εἰς Οὐρανὸς Ἄνοδον ὑποδείξοντας. Καὶ δὴ βλεπόντων, ἐπήρθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, νεφέλης ἐκεῖνον ὑπολαβύσης. Καὶ ὕτως ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων παραπεμπόμενος, διακελευομένων ἀλλήλοις, τοὺς τῶν οὐρανίων θυρῶν ἔπαρσιν, ϗ καταπλησσομένων τὸ ξένον Αἰμάτων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐρυθρόν· αὐέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, θεώσας τὸν σάρκα, καὶ θαῤῥῶ λέγειν, ποιήσας τοῦτο ὁμόθεον. δι' ἧς ἡμεῖς κατηλλάγημεν, τῆς ἀρχαίας ἔχθρας διαλυθείσης. Τοῖς μὲν τοι Ἀποστόλοις Ἄγγελοι σὺν εἶδεν ἀνδρῶν ἐπέστησαν λέγοντες· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε καταπλησσόμενοι, ϗ εἰς Οὐρανὸν ἀτενίζοντες; ὕτος ὃν βλέπετε μ͡τ σαρκὸς Θεὸν τὸν Ἰησῦν, ὕτως ἐλεύσεται πάλιν, μ͡τ σαρκὸς δηλαδὴ, πλὴν οὐχ ὡς πρότερον πεπιχρῶτε καὶ ἠσυχῇ, ἀλλὰ μ͡τ δόξης μεγάλης, καθὼς νῦν ὁρᾶτε ὑπὸ Ἀγγέλων παραπεμπόμενον. Τότε οἱ Ἀποστόλοι τῷ ἀτενίζειν ἀποκαμόντες, ὑπέστρεφαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. (ἔγγιστα δὲ τοῦτό ἐστι τῆς Ἱερουσαλὴμ, διχιλίοις τεσσαράκοντα ποδῶν βήμασι διέχον αὐτῆς.) τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Σαββάτου ὁδός. ὕτω δὲ νενομοθέτηται τῷ Μωϋσῇ ἐπὶ τοσούτοις βήμασι τῷ Σαββάτῳ περιπατεῖν. Ὅτι περ καὶ ἡ Σιλωὴ τοῦ Μαρτυρίου, τοσούτοις βήμασι ποδῶν ὑπῆρχεν ἀφεστημυῖα τῆς τῶν Ἰουδαίων παρεμβολῆς. Ἔξω γὰρ ἐκεῖσε καὶ σὺν Σαββάτῳ ἀπιέναι τινὰ προσκωμήσοντας, ϗ μὴ πλέον τῆς τοιαύτης ἐκτείνειν. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ϗ Σαββάτου ὁδός. Δοκεῖ δέ τισιν σὺν τεύξειν, ὅτι ϗ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἀνάληψις, σὺν Σαββάτῳ ἐγένετο· ὅπερ τέως ἀπίθανον. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι, ἀνέβησαν σὺν τῷ ὑπερῴῳ, σὺν ᾧ ἦσαν καταμένοντες, σὺν τοῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, ϗ τῇ τοῦ Λόγου Μητρὶ, νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ, ϗ δεήσει σχολάζοντες, ϗ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐκδεχόμενοι, ὡς ἡ ὑπόσχεσις. Ὁ ἀναληφθεὶς σὺν δόξῃ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. "
Ὁ Ἐν νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς ϗ σώσας Κόσμον, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. "
Ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστὲ, τὸν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ, ϗ Πατρὶ προσήγαγες.
Ἀνελθὼν σὺν σαρκὶ, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Ἣν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἁμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἰδίῳ Πατρὶ, Σῶτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἵν Θεοτόκον ἀπειργάσω, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλως. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡτείνησε φῶς ὑπάρχοντα, ὑπέλαβε νεφέλη Χριστὲ, ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀναλαμβανόμενον, ϗ ἐπουράνιοι, δῆμοι ἤνεσαν, σὺν Ἀποστόλοις λέγοντες· ὁ Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Χεῖρας ἅπαντες γινόμενοι προτήσωμεν, τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, ϗ ἀλαλάξωμεν· ἀνέβη ὁ Κύριος σὺν φωνῇ σάλπιγγος, καὶ ἐκάθισεν, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, τοῦ Πατρὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλων πάλαι Μωϋσῆς ὁ μέγας ἔκραζε· προσκυνήσατωσαν, ἀνερχομένῳ Χριστῷ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ὡς τῷ παντὸς Βασιλεῖ· ᾧ πραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ϗ Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὦ θαυμάτων παραδόξων, πῶς ἐχώρησας Θεὸν ἀχώρητον, Θεοχαρίτωτε, τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ μ͡τ δόξης πολλῆς, εἰς οὐράνια, ἀναληφθέντα σήμερον, ϗ ζωώσαντα ἀνθρώπους.

Καταβασία.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τῆς Παρακλήτου δὲ φωτοφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τὴν βοᾶν· Τριὰς μόνη, Ἰσοδυνάμεις ἀρχή, ἄλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, ϗ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. "
Τὸν σὺν δυσὶ τοῖς οὐσίαις, ἀναπαύσει ζωοδότιν Χριστὸν, εἰς Οὐρανοὺς μ͡τ δόξης, καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. "

ΤΟ'ν ἐκ δουλείας τῲ Κτίσιν, τῷ εἰδώλων λυτρωσάμενον, ϗ παρασήσαντα ταύτῳ, ἐλθόντα τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτῆρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

ΤΟ'ν τῇ αὐτῆ καταβάντα, καθελόντα τὸν αὐτίπαλον, καὶ τῇ αὐτῆ ἀναβάντα, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

ΤΩ'ν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Α'γνὴ, ϗ τῇ γαστρί σε τὸν τύτοις, ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σωὶ Α'σωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Ἄλλος. Παῖδας διαγεῖς.

Ω"φθησαν οἱ Νόες Α'ποστόλοις, ϗ τῇ Α'ναλήψει, ϗ ἐφθέγγοντο· τί σκατενίζοντες, ἵσασθε θαμβούμενοι; ἔστι ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὰ ὐράνια, ἐλεύσεται ϗ πάλιν τῇ κλίσει, τὺς ϗ γῇ ἀνθρώπυς, κριτὴς ὑπάρχων μόνος.

Δῶμεν τῷ Θεῷ μεγαλωσυνίλω, αἰνέσεως συμφωνία ἀλαλάξωμεν. ᾄσωμεν χορεύσωμεν, χειράς τε προτήσωμεν. ἀνέβη ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς Ουρανὺς ἀπὸ γῆς. Α'γγέλων Α'ρχαγγέλων ὑμνούντων, τὸν ὡς Δεσπότλω, ϗ ποιητλω τῶν ὅλων.

Η"ρθη ὑπεραύω τῶν Α'γγέλων, ἡ φύσις ἡμῶν ἡ πάλαι ἔκπτωτος, καὶ Θρόνῳ σύνδρυται, θείῳ ὑπὲρ εὐνοιαν, δεῦτε παυηγυρίσωμεν, καὶ ἀνακράξωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ϗ ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ι'δὲ ὁ Υἱός σε Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτῆ τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος, ϗ τοῖς Μαθηταῖς αὐτῆ, ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε πρὸς τὰ ὐράνια. μεθ' ἧς σε προσκυνῦντες ὑμνοῦμεν, ϗ δοξολογοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμὰ, ϗ δροσίζει τῲ λόγα,
Ο' τελεστοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος.
Τ'μνῦσι Παῦδες, ἀλλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα ϗ παντεργὸν ὡς ἀεργέτλω,
Η' δημιυργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Ω'δὴ Θ'. Ο' Εἱρμός.

99 ΣΕ' τῲ ὑπὲρ νῶν ϗ λόγον Μητέρα Θεᾶ, τῲ ϗ
99 χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως νυήσασαν, οἱ πι-
99 στοὶ ὁμοφρόνως μεγαλυίομεν.

ΣΕ' τὸν λυτρωτλω τὸ Κόσμε Χριστὸν τὸν Θεὸν, οἱ Α'πόστολοι βλέποντες, ϗθέως ὑψύμενον, μ᾽ δέης σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

ΣΟῦ τῲ Θεωθεῖσαν σάρκα ὁρῶντες Χριστὲ, ϗ τῷ ὕψει οἱ Α'γγελοι, ἀλλήλοις διεύθυν· ἀληθῶς κύτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΣΕ' τῇ Α'σωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ϗ νεφέλας αἰρόμενον, ἰδῦσαι ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

ΣΕ' τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτε τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, ϗ τῇ ἀναβάσει σε ἀνυψώσαντα, ὕμνοις μεγαλυίομεν. Θεοτοκίον.

ΧΑΐρε Θεοτόκε Μήτερ Χριστῦ τῦ Θεῦ, ὃν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σωὶ Α'γγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Ἄλος. Α πας γηγενὴς. Μεγαλυνάριον.

Α'γγελοι τῲ Α'νοδον τῦ Δεσπότε, ὁρῶντες ἔξεπλήττοντο, πῶς μ᾽ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ω" Τῶν δωρεῶν, τῷ ὑπὲρ καταλήψιν· ὦ Μυστηρίε φρικτῦ. παύτων ὁ δεσπόζων γὰρ, ἐκ γῆς ἁπαίρων πρὸς τὰ ὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε Πνεῦμα τὸ Α'γιον, τὸ φωτίσαν, πάντων τῲ διανοιαν, ϗ πυρίνυς τελέσαν ἐν χάρητι.

Α'γγελοι τῲ Α'νοδον.

ΣΤίφη Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν, ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Γερσόλυμα, κἀγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον Πατρὶ τὸν σωίθρονον, κἀμὲ ὁμότιμον, ὡς ὁρᾶτε ἀναλαμβανόμενον, ϗ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον. Α'γγελοι τῲ Α'νοδον.

Η"ρθη ἐμφανῶς ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν τῷ Ουρανῶν, τῷ σαρκὶ πτωχύσαντος, ϗ σωεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος, παυηγυρίσωμεν, ϗ συμφώνως, παύτες ἀλαλάξωμεν, ϗ προτήσωμεν χεῖρας γνθόμενοι. Θεοτοκίον.

ΦΩ'ς τὸ ἐκ φωτὸς, ἐκλάμψαν Παναμωμε, ἐκ σῦ ἀνέτειλε, ϗ τῲ ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τὺς νυκτὶ καθυδοντας ἐφωταγώγησε διὰ τῦτο, παύτες καταχρέως σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν. Καταβασία.

ΧΑίροις Α'ναξα Μητροπάρθενον κλεῶ.
Απαν γὰ δ'δίνητον εὔλαλον στόμα.
Ρητρεῦον ἐ θεύεισε μέλπειν ἀξίως.
Γλιγυρὰ δὲ νᾶς ἅπασα τὸν Τόκον νοεῖν.
Ο'θεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ε'ξαπος κλασμον, αὐτόμελον.

ΤΩ'ν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα σωεδριάζων, Α'γγελοι προτρέχοντες ἐκρυύγαζον· ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς ϗ ἀνῆλθε, πρὸς τῲ ἀρχίφωτον δόξαν. Εἰς γ'.

Εἰς τὺς Αἴνυς, ἰσῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν ὐρανίων Ταγμάτων.

Α'γγελικῶς οἱ ϗ Κόσμῳ, παυηγυρίσωμεν, τὸν ἐπὶ Θρόνε δόξης, Θεῷ ἐποχυμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Α'γιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ὐράνιος, ὁ σωαΐδιος Λόγος, Α'γιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον. Δίς.

ΟΙ' Α'ρχηγοὶ τῷ Α'γγέλων, καταυοῦντες Σιὼν, τὸ τῆς Α'νόδε ξένον, διεπόρυν ἀλλήλοις, τίς ἡ θέα αὕτη; αὐθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὡς δὲ Θεὸς ὑπεραίω τῷ Ουρανῶν, μ᾽ σώματος αὐέρχεται.

ΟΙ' Γαλιλαῖοι ὁρῶντες αὐαληφθεύτα σε, ἀπὸ τῦ Ελαιῶνος, μ᾽ Σώματος Λόγε, ἤκυον Α'γγέλων βοώντων αὐτοῖς· τί ἑστήκατε βλέποντες; ἔστως ἐλεύσεται πάλιν μ᾽ σαρκὸς, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα, ϗ νυν. ἦχος β'.

ΕΤέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφανίς ὡς αὐτὸς ἠβυλήθης. ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐκ νεκρῶν αὐέστης, πατήσας τὸν θάνατον. ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν. ϗ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τῇ αὐυμνεῖν ϗ δοξάζειν σε τῲ Θεότητα.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Α'πόλυσις.

Εἰς τῲ Λειτυργίαν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Α'ντίφωνα.

Α'ντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Στιχ. Α'. Παύτα τὰ ἔθνη προτήσατε χεῖρας.
Τᾶις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.
Στιχ. Β'. Ο'τι Κύριος ὕψιστος φοβερὸς Βασιλεύς.
Τᾶις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.
Στιχ. Γ'. Τ'πέταξας λαὸς ἡμῖν ϗ ἔθνη.
Τᾶις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.
Δόξα, ϗ νυν. Τᾶις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.

Α'ντ

Ἀντίφωνον Β΄. ἦχος β΄.

Στίχ. Α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ.
Στίχ. Β΄. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ.
Στίχ. Γ΄. Ὅτι ἰδοὺ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ΄. ἦχος δ΄.

Στίχ. Α΄. Ἀνάσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.
Στίχ. Β΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.
Στίχ. Γ΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.
Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς εὐώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμοῦθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοᾷν τοῖς ἀγαπῶσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος βαρύς.

Ἀναβήτω ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεός.
Στίχ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.
Ὁ Ἀπόστολος.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων.
Τέλος. Σαββάτου ἔχον ὁδόν.
Ἀλληλούϊα, ἦχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.
Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.
Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ϛ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν.
Κοινωνικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κυρίου ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Ἀλληλούϊα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἡ σωμήθης Στιχολογία.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα. τοῦ γ΄. Πρώτης, Δευτερεύοντος τοῦ α΄. Εἶτα τοῦ ε΄. Δευτέρας, δευτερεύοντος τοῦ πρώτου.

Ἦχος Α΄.

Ἑορτάζομεν σήμερον, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον. διὸ βοῶμεν σοι· δημιουργὲ τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.
Δίς. Ὁ αὐτός.

Λαοὺς ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς· ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.
Ὁ αὐτός.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. βρύει Προφητείας· Ἱερέας τελειοῖ· ἀγραμμάτους Σοφίαν ἐδίδαξεν· Ἁλιεῖς Θεολόγους ἀπέδειξεν. ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας. ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε δόξα σοι.
Ἦχος

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον. εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες. αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.
Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀπήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος σου. σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ὁ αὐτός.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσωσι τῷ ἀήττητον δυνάμει. ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ ἀνυμνήσωσε Κύριε.
Ὁ αὐτός.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συναΐδιον Υἱὸν, καὶ τὸ συναΐδιον καὶ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα καὶ Υἱὸν συνάναρχον Πνεῦμα. ἔτι γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Αἶνος Δεσποτικός.

Δεῦτε λαοὶ τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ συνάναρχον Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ, συνδοξαζόμενον. μία Δύναμις, μία Οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας διὰ Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.
Εἴσοδος τοῦ, Φῶς ἱλαρόν.
Τῷ Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀλληλούϊα.

Γίνεται Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι ἔστισιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς τὸν Σκηνὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοὺς, καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τοῦ ὄχλου τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτὸς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωϋσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ Κεφ. ιά. 16

Ε'δά. 24. λαῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸς κύκλῳ τῆς Σκιωῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωϋσῆν. καὶ παρέλαβε ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ Ἐλδαδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ. Καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα. Καὶ ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκιωήν, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωϋσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ λέγων· Ἐλδαδ καὶ Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωϋσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωϋσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς αὐτῷ· μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου Προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Γεὴλ τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. β. 23. Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα σου Σιών, χάρητε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην. καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν. Καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἀποδώσω ὑμῖν αὐτὰ τὰ ἔτη, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ ὁ βρύχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς. Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια. Καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ. καὶ οὐ μὴ καταισχυνθήσεται ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ Υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶγε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Ὁ Ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ Σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Γεζεκιὴλ τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. λ'. 24. Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν Ἐθνῶν· καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν· καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν· καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καθαριῶ ὑμᾶς. Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ Πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν. Καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. Καὶ τὸ Πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε. Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν ἔδωκα τοῖς Πατράσιν ὑμῶν· καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχ. ἰδιόμ. τῆς Τρίτης Ἀδελφῆς.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου. σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσωσε τὴν ἀήττητον δυϊάμιν. ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ ἀλογήσωσε Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τὸ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνήσωσέ σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συναΐδιον Υἱόν, καὶ τὸ συναΐδιον καὶ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νυν. ἦχος πλ. δ.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένων τῶν Ἀποστόλων, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωρήσαντες, ἐξίσαντο θάμβει. ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς. ἰδιῶται γὰρ ὄντες ἐσοφίσθησαν, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωηρήσαντες, τὰ θεῖα ἐρρητόρευον. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθεὶς, καὶ ἐν τῇ πλάνῃ σώσας ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'.

Ἀνοῦνται τὰ ἔθνη Κύριε, τῷ τῶν Παναγίων Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις γενομένῳ δυναμιν, τὴν ἀλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι νόμιζον. ἡμεῖς δὲ σπειχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως ὕμνοις λέγομεν· τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, μὴ αὐτανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλανθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Ὁ αὐτός.

Κύριε τῶν Ἁγίων Πνευμάτων ἡ ἐπιφοίτησις τοὺς Ἀποστόλους ἐμφορήσασα, ἐν ἑτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν. ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη νομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας. ἧς τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμεῖς ἀξίωσον, δεόμεθα φιλανθρωπε.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ὁ αὐτός.

Βασιλεῦ Οὐρανὲ, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παντοχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νυν. ἦχος πλ. δ.

Γλῶσσαι ποτὲ σωνεχέθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. ἐκεῖ κατεδίκασε τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς Ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι. τότε κατηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. φιλάνθρωπε δόξα σοι. Ἐκ γ.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή· ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ τοῦ, τὴν Παράκλητε Δίδυς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ πάντας ὑραιομύσας αὐέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τὸ Παράκλητε, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Δίς.

Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα. Ὅμοιον.

Τὴν Πνεύματος πηγὴν, ἐπιδημοῦσαν τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμοὺς, μεριζομένην νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐβρόσιζε φωτοχυσοῦσα. καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσοῦσες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτοὺς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ. δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν, τὴν χάριν διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τὸ Παράκλητε, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Δίς.

Καὶ Ἀναγνωσις. Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμ. ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἔνερσιν Χριστὲ τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς Θεόπταις τὴν δόξαν σε κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα Δίδυς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς. ὅθεν ὥσπερ κιθάρα μουσικὴ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σωτὴρ τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Ἔως τοῦ, Ἀγαπᾶτε κρατεῖτε, κεκράτηνται.

Οὐ λέγομεν, Ἀγάσασιν Χριστὲ. Ἀλλ' Δίδυς τὸν Ν'.

Δόξα. Τοῦ τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νυν. Τῆς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'. Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Βαρὺς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ε'. Ὁ Κανὼν, Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς. Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἱρμός.

Οὕτω ἐπαίλυψε Φαραὼ σὺν ἁρμασιν, ὁ σωτηρίων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥῶ ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἀποστείλας Χριστὲ, ἔλαμψας τῷ Κόσμῳ φῶς φιλανθρωπε.

Ὁμοῦ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη τῶν Θείων Πνευμάτων σήμερον, πᾶσι δὲ πιστοῖς χάρις ἐκπέχυται.

Ἕτερος Κανὼν Γαμβικός.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, διὰ στίχων ἡρμηνευμένων.

Εὐογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον Θεότητος αὐγὰς,
Σῶμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Ὠδὴ β'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσῳκοδομήσω ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ,
Ἐρρητόρευτε τὸν Θεόχραφον νόμον.
Γλώσσῃ δ' ἐντυναξας ὄμματος νόα,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος,
Γνώσιν, γεραίρων Θεθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν ἐγγενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ δὲ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον,
Σωτεδραίζων ἐκχεῶ τὸ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.
Ὅρος βεβηκὼς ἀτρεπέστατος Λόγε,
Γαληνόμορφον ἐντελεῖ τὴν καρδίαν.
Ἔργον δ' ἐκπεραίας εὐφρανε φίλους.
Πνοῇ βιαίᾳ, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστὸς ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασία, τοῦ Εἱρμοῦ.

Πόντῳ ἐκέλυψε. Καὶ, Θείῳ καλυφθείς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ὕψως δυϊάμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστὲ, ἕως αὖ ἐδύσηθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τῆ Θείᾳ Πνεύματος ἐπιδημήσασα δυϊάμις, τὴν μεμορθέωσαν πάλαι φωνὴν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἁρμονίαν θείως συνῆψε, γνώσει σωετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν.

Ἄλλος.

Ῥῆξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Τέκνα τε δυσκαθέκτου ἀτεκνωμένης.
Μόνη Προσδοκὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα σωτετελεσμένου,
Πρὸς τὸν διωλύσιν καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.
Ἅλπτος ἐστὶν ἡ Θεαρχικωτάτη,
Ῥήτρας δ' ἐξέφηνε τὰς ἀγραμμάτους.
Ἅλις σοφιστὰς συνομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαρκεσθέντας,
Λαὸς ἀπείρως, ἀστραπῇ τῷ Πνεύματος.
Ἦν ἐκπορθοῦν ἐξ ἀγελάστου φάους,
Τὸ παιοτεκεργόφωτον ἄφθιτον σέλας.
Οὗ τὴν δὲ Τῆς Πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῶν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθέν.

Οἱ τῷ Σωτῆρι ἐραταὶ, χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ Σαρτῷ ἔλαβον οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς Λαούς. γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τούτους ἐκάθισαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐβρόσισαν. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Καταιωῶν ὁ Προφήτης, τῶν ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ ἔλαβεν αὐγὰς· τὸν σὸν εἰσακήκοα Κύριε δύναστείαν, ὅτι παύτας τὸ σῶσαι, τοὺς χριστάς σε ἐλήλυθας.

Ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ Νόμου κηρυχθείς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τῷ Λόγῳ ὑπηρέταις, καὶ Μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

Ἧμα Θεότητος φέρων, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξένοις ἐν γλώσσαις ἐνέφυσεν, ὡς Πατρόθεν θεῖον θεῖος, ἐρχόμενον ἐστιν αὐτοπρεπῶς.

Ἄναξ Ἀνάκτων οἷος ἐξ οἷος μόνος,
Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου.
Γεσοθενέσι Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς ἐνεργέτης,
Ἀδυσι δόξα τῷ κρατείσῃ Κύριε.

Λ Ουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ περαινὺς σωτεθειμένη φύσις,
Ο᾽μβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτε,
Νευγμένης σε πλάρας, ὦ Θεῦ Λόγε,
Ε᾽πισφραγίζων τῇ ζέσει τὸ Πνεύματος.
Κ Α᾽μπτει τὰ παῦτα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνῳτε Πατρὸς, Πατρὶ συμφυεςάτῳ.
Ε᾽ν ᾧ προσώποις οἶδε τεττιοῖς ὐσίαν,
Νημερτὲς ἀπρόσιτον ἄχρονον μίαν,
Ε᾽λαμψε φῶς ᾧ ἡ χάρις τὸ Πνεύματος.
Τ Ελεῖοδε παῦτες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Ο᾽σοι λατρῶται τῆς τελφεγγὲς ὐσίας.
Τ᾽περφυῶς τελεῖ ᾧ ὡς ἐνεργέτης·
Καὶ πυρσολαμπεῖ Χρες̀ὸς εἰς σωτηρίαν,
Ο᾽λῳ πορίζων τῷ χάρν τὸ Πνεύματος.

Ὠδὴ ε᾽. Ο᾽ Εἱρμός.

Τ Ο᾽ διὰ τὸν φόβον σε ληφθεὺ Κύριε, ἐν γαςρὶ
τῇ Προφητῶν, ᾗ κυηθεὶ ἐπὶ τῆς γῆς Πνεῦμα
σωτηρίας, Α᾽ποςολικὰς παρδίας κτίζει καθαρὰς, ᾗ
ἐν τοῖς πιςοῖς ἀῤῥὲς ἐγκαινίζεται. φῶς ᾧ ᾗ εἰρλνη,
διότι τὰ σὰ προσάγματα.
Η᾽ Ε᾽πιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα
ἀγαθὸν, Πνεῦμα Σοφίας Θεῦ, Πνεῦμα ἐκ
Πατρὸς ἐκπορλθεὺ, ᾗ δι᾽ Υἱῦ πιςοῖς ἡμῖν πεφηνὸς
μεταδοτικὸν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ᾗ
κατοπτρίζεται ἁγιότητος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Λ Τήμελον κάθαρσιν ἁμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ω᾽ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ε᾽κκλησίας.
Νῶν ἐκ Σιὼν ᾗ ἐξελήλυθε νόμος,
Η᾽ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
Κ Αθώσπερ ἐδόθνσεν αὐτεξουσίως,
Α᾽δέσποτον κάτεισι Πνεῦμα Πατρόθεν·
Σοφίζον ἐν γλώσσνσι τὰς Α᾽ποςόλας,
Ε᾽πισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατροθενὲς ζύμμορφον ὁ Σωτὴρ ἔφη.
Ι Η᾽το τὰς φρενὰς μεῦ ἐξ ἀμκρτίας,
Χαὐτῷ κατεσκλάζε τῇ Α᾽ποςόλων,
Θεὸς Λόγος παύταρχος ἀχραύτῳ δομῷ.
Ο᾽μοσθενῶς δὲ καὶ σωκσικμένν,
Νῶν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Ὠδὴ ς᾽. Ο᾽ Εἱρμός.

Ν Αυτιῶντα σάλῳ, τῇ βιωτικῶν μελημάτων,
συμπλόοις ποντέμενον ἁμαρτίαις, ᾗ ψυχοφθόρῳ
θνῃ τροσκρτπτόμενον, ὡς ὁ Γωνᾶς Χρες̀ὲ βοῶ
σοι· ἐκ θανατηφόρε με βυθῦ ἀνάγαγε.
Ε᾽Κ τῦ Πνεύματος σε, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν ὡς εἶ-
πας, πλνσιας ἐξέχεας, ᾗ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ
συμπασα γνώσεως Κύριε. ὅτι ἐκ Πατρὸς Τἱὸς ἀῤ-
ῥάςως ἦφυς, ᾗ τὸ Πνεῦμα ἀμεσίως προεισι.

Ἅλλος.

Ι Λασμὸς ἡμῖν Χρες̀ὲ ᾗ Σωτηρία,
Ο᾽ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένε·
Γ᾽ν᾽ ὡς Προφήτλν θνητὸς ἐκ θαλαττίε,
Στέρνων Γωνᾶ τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ο᾽λον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.
Ι Μερτὸν ἡμῖν ἐδόθις ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰωνίως ἔζωσε Πνεῦμα καινίσοις.
Πατροπροβλήτως τανῦτε ζωπμμένον.
Τ᾽λης ἀπεχθῆς πανσιπόνων μολυσμάτων,
Ρύσε τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ο Ῥητὸν ἀξίωμα τοῖς Α᾽ποςόλοις,
Σιωνίτας μίμννσι σὲ παρνσίαν,
Γνώσεσμα Πνεῦμα Πατρογεννήτε Λόγε,
Λέχλω ἁπλῶ τῇ Ε᾽θνῶν τοπτνσμάτων,
Ω᾽νισα δεικνὺς πυρπνόως καθιδρύσεις.
Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ.

Ο᾽Τε καταβὰς τὰς γλώσσας σνέχεε, διεμέριζεν
Ε᾽ψη ὁ Τ᾽ψιςος· ὅτε τῷ πυρὸς τὰς γλώσσας
διεύσμεν, εἰς εὐόπτια παῦτας ἐκάλεσε, ᾗ συμφώνως
δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ο᾽ Οἶκος.

Τ Αχεῖαν ᾗ σαθρὰν δίδε παραμυθίαν τοῖς δέλοις
σε Γησῦ, ἐν τῷ ἀνηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν.
μὴ χωρίζε τῆς ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύ-
νε τῆς φρενῶν ἡμῶν ἐν περισάσεσιν· ἀλλὰ φεῖ ἡμᾶς
τροφθασον. ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ παντεχῆ·
Ω᾽σπερ ᾗ τοῖς Α᾽ποςόλοισε παῦτοτε σνῆς, ἕτω ᾗ
τοῖς σὲ ποθοῦσιν εὕωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον. ἵνα συ-
νημμένοί σε ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον
Πνεῦμα.

Σιωπᾶσαιον.

Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἁγίας Πεντηκοςῆς.

Στίχ. Πνοὴ βιαία γλωσσοπυρσόπως νέμει,
Χρες̀ὸς τὸ Θεῖον Πνεῦμα τοῖς Α᾽ποςόλοις.
Ε᾽κκέχυται μεγάλως εὐϊ ἅματι Πνεῦμα Α᾽λιεῦσι.
Τ Η͂Ι αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τῦ Πάσχα,
τῷ Ἁγίαν Πεντηκοςῷ ἑορτάζομεν. Καὶ ταύ-
τλν δὲ ἀπὸ τῆς Ε᾽βραϊκῶν παρειλήφαμεν βίβλων.
Ω᾽σπερ ᾧ ἐκεῖνοι τῷ παρ᾽ αὐτοῖς Πεντηκοςῷ ἑορτάζνσι, τιμῶντες τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν, ᾗ ὅτι μὲ τὸ
Πάσχα πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες, τὸν Νόμον
ἔλαβον· ἕτω ᾗ ἡμεῖς μὲ τὸ Πάσχα πεντήκοντα ἡμέρας ἑορτάζοντες, τὸ Παράγιον Πνεῦμα λαμβάνομεν·
νομοθετῶν, καὶ ὁδηγῶν εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν, καὶ τὰ
ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διατατόμενον. Γ᾽ςέον δὲ ὡς παρ᾽
Ε᾽βραίοις τρεῖς ἦσαν Ἑορταὶ, τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκος̀ὴ, ᾗ ἡ Σκλωσπηγία. Τὸ μεὺ ἒν Πάσχα εἰς αὐάμνησιν ἐποίνν τῆς Διαβάσεως τῆς Ε᾽ρυθρᾶς Θαλάσσης.
τὸ ᾧ Πάσχα Διάβασις ἑρμνεύεται. Ε᾽δήλν δὲ ἡ τοιαύτη Ε᾽ορτὴ τῷ ἡμετέραν ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς ἁμαρτίας
τροὸς τὸν Παράδεισον ὕδις διάβασιν καὶ ἐπαύοδον.
Τῷ δὲ Πεντηκος̀ῷ ἑώρταζον εἰς αὐάμνησιν τῆς ἐν τῇ
ἐρήμῳ κακοπαθείας αὐτῶν, ᾗ ὅπως διὰ πολλῶν θλίψεων εἰς τῷ γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσήχθησεν. τότε
γὰρ ᾗ καρπὲ σίτε καὶ οἶνε ἀπήλαυσαν. Καὶ ἐδήλε
τῷ ἡμετέραν ἐξ ἀπιςίας κάκωσιν, ᾗ εἰς τῷ Ε᾽κκλησίαν εἰσέλθσιν. Τότε γὰρ ᾗ ἡμεῖς τὲ Δεσποτικῆ
μεταλαμβανόμεν Σώματος ᾗ Α᾽ίματος. Οἱ μεὺ οὖν
διὰ ταῦτλν τῷ αἰτίαν λέγνσι τῷ παρ᾽ Ε᾽βραίοις
Πεντηκος̀ῷ ἑορτάζεσθαι· οἱ δὲ, εἰς τιμὴν ὧν φασι
τῆ πεντήκοντα ἡμερῶν, ἃς νηςεύσας ὁ Μωϋσῆς, τὸν
Θεόγραφον Νόμον ἐδέξατο. Ε᾽ν ταυτῷ μεμνημένοι ᾗ
τῆς Μοχοθυσίας καὶ τῆ ἄλλων, ἅπερ, ὅτε Μωϋσῆς αὐτῶν ἐν τῷ ὄρει, ᾗ κατιὼν διεπράξατο. Ε᾽τέροις ἔδοξε τῷ Πεντηκος̀ῷ παρ᾽ Ε᾽βραίοις ἐπινοηθῆναι διὰ τῷ τὲ Ε᾽πτὰ τιμὴν, ὡς εἴρηται. αὐτὸς
γὰρ ἐφ᾽ ἑαυτὸν σωτιθέμενον, ποιεῖ τὸν πεντήκοντα.
Μιᾶς δὲ ὄσης ἡμέρας, ἡ τιμὴ αὐτῆς ἐν ἑπτὰ ἡμέραις δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑαυτὲς φθαύσα, ἐξ
ὧν καὶ τὸν παρ᾽ ἐκείνοις Ἰωβιλαῖον γεννᾶσιν. ἐπτα-
πλασιαζομένων ᾧ τῆ ἐτῶν, ὅτος γίνεται. Ο᾽τε καὶ
τῷ γῆν ἄσπορον ἀφιᾶσι, ᾗ ζώοις παρέχνσιν αὔξειν,
καὶ τοῖς ὠνητοῖς τῆ δέλων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπσι.

Τρίτη

Τρίτη δὲ Ε᾽ορτὴ ἡ Σκλωσπηγία, ἑορταζομένη μετὰ
τῶν συγκομιδῶν τῶν καρπῶν, μ᾽ πεύτε δηλονότι
μιᾶς τῆς Ε᾽ορτῆς τὲ Πάσχα. Ε᾽τελεῖτο δὲ αὕτη εἰς
μνήμλν τῆς ἡμέρας, καθ᾽ ἣν Μωϋσῆς τροῶτον ἔπηξε
τῷ ἐν ὄρει Σινᾷ ὁραθεῖσαν, διὰ νεφέλης, ᾗ κατασκλαθεῖσαν ὑπὸ τῦ Α᾽ρχιτέκτονος Βεσελεὴλ σκηνῷ. Σκλωὰς ᾧ ᾗ ἔτι διατρατόμενοι, τῷ αὐτῷ
ἐπετέλνν Ε᾽ορτῷ, ᾗ ἐν ἀγροῖς διάγοντες, ᾗ ἀγαλλιώμενοι Θεῷ, τῆς καρπὲς τῶν ἰδίων σωνεκόμιζον πόνων. Ε᾽ν ταύτῃ δοκεῖ ᾗ Δαβὶδ τὰς ὑπὲρ τῶν Λνιῶν
ἐπιγράφειν Ψαλμύς. Τύπος δὲ ἦν αὕτη τῆς ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν Α᾽νασάσεως. ὅτε, διαλυθεύτων τῶν σωματικῶν ἡμῶν σκνιῶν, καὶ αὖθις συμπηγνυμένων, τῶν
ἰδίων πόνων τὰς καρπὰς ἀπολαύσωμεν, πανηγυρίζοντες ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς
κατ᾽ αὐτὸν τὸν ἡμέραν τῆς Πεντηκοςῆς τελνμένης,
τὸ Πνεῦμα τὸ Α᾽γιον τοῖς Μαθηταῖς ἐπεδήμησεν.
Ε᾽πεὶ δὲ τοῖς Α᾽γίοις ἔδοξε μερίσαι τὰς Ε᾽ορτὰς, διὰ
τὸ μεγαλεῖον τῆ Παναγίε ᾗ ζωοποιῦ Πνεύματος, ὅτι
εὖ ἐςι τῆς Α᾽γίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἰδὺ καὶ
ἡμεῖς εἰς αὖθις, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ Α᾽γιον ἐπεδήμησε λέξομεν.
Τῶν τῶν Α᾽γίων Α᾽ποςόλων τρεσβείαις, Χρες̀ὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Α᾽μήν.

Ὠδὴ ζ᾽. Ο᾽ Εἱρμός.

Ο Γ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς ἐμβληθεύτες Ο᾽σιοι Παῖ-
δες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑ-
μνῳδίας, ἔτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Ρ Ηηραδύντων τὰ Θεῖα μεγαλεῖα τῶν Α᾽ποςόλων,
τῆ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς
ἀπιςοῦσι. δι᾽ ἧς Τριὰς γνωρίζεται, εἷς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Τ Ὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογῦμεν,
Θεὸν Πατέρα τὸν αὖαρχον, τῆς αὐτῆς ἐξνσίας
Λόγον καὶ Πνεῦμα· εὐλογητὸς εἶ πράζοντες, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σ Τόμφωνον ἐθρόησεν ὀργανων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότλυτον ἄψυχον βρέτας.
Η᾽ τῆ Παρακλήτε δὲ φωσφόρε χάρις,
Σεβασμιάζει τὸ βοᾶν· Τριὰς μόνη,
Γ᾽σοθενὴς αὖαρχος, εὐλογητὸς εἶ.
Ω Νλῶ προφητοθεγκτον ἠγνοημότες,
Ε᾽φασκον οἰνότλυτον ἄφρονες μέθλ,
Ρ᾽ήσεις ξενικέθησαν ὡς Α᾽ποςόλων.
Οἱ ἀσεβεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν εὐθέως·
Νευρὲ τῆ σύμπαντος εὐλογητὸς εἶ.
Θ Ε᾽σπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα,
Ε᾽νθες Γωὴλ τῆ θεαρχικωτάτε.
Οἷς ἐκχεῶ φήσαντος οἷάπερ λόγε,
Τὸ Πνεύματός με συμβοήσεσι· Φύσις
Η᾽ τελοτοφεγγόφωτος εὐλογητὸς εἶ.
Τ Ριττῷ μεὺ εὐμοίρησεν ὡρῶν τῷ χάεν,
Ο᾽πως ὑπεμφήνει τρεῖς ὑποςάσεις,
Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς ἐξνσίας.
Α᾽λλ᾽ ἐν μιᾷ νῦ ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ,
Τἱὸς Πατρ ᾗ Πνεῦμα εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η᾽. Ο᾽ Εἱρμός.

Α Φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλῆσα, βάτος Θεὸν
ἐγνώρισε, τῷ βροδυγλώσῳ ᾗ δυσήκῳ Μωσεῖ·
ᾗ Παῖδας ζῆλος Θεῦ, τρεῖς αὐαλώτνς τῷ πυρὶ ὑμνῳ-
δεὺς ἔδειξε. παῦτα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ᾗ
ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.
Ζ Ωτικῆς ἐξ ὕψες βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τῆ
Πνεύματος τῆ Παναγίε, Α᾽λιεῦσι πνοῆς, πυρί-
νων ἤδη γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τῆ Θεῦ ἐρμηνεύον-
το· παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ᾗ ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.
Γ᾽ μὴ Σιγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφεμ-
νότες πῦρ δειματῶν, δεῦτε ᾗ σῶμεν ἐν τῷ ὄρει
Σιὼν, ἐν Πόλει ζῶντος Θεῦ, Πνεύματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες· παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, ᾗ ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας:

Εἱρμὸς ἄλλος.

Λ Υει τὰ δεσμὰ, ᾗ δροσίζει τῷ φλόγα,
Ο᾽ τροτοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος.
Γ᾽μνοῖ Παῖδες, ἐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα ᾗ παντεργὸν ὡς ἐνεργέτλν,
Η᾽ δημιεργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.
Μ Νήμλν ὁ Χρες̀ὸς τῆ βροτοσόων ἐπῶν,
Α᾽ πατρακνθεὶς τοῖς Α᾽ποςόλοις ἔφη.
Τὸ Πνεῦμα τάχει γλωσσοπυρσόπως θέα,
Ε᾽φίζον, ἐλογητὸν, οἰκειμένν,
Η᾽λοτελωμένν δὲ μέλπεσε Κτίσις.
Σ Ωτηρωδῶς αὐτοδεσπότως ἰὸν,
Φῶς αὐτολαμπὲς, ᾗ παρεκτικὸν φάος,
Τ᾽πάρχον, ἧκες ἐμφορῆν Α᾽ποςόλοις.
Τιμῆεν ὡς ἄριςα τοῖς σοῖς οἰκέτας,
Λελιπαρημένους τε Πνεῦμα παρσνέμοις.
Η᾽Σε Προφητῶν πνλιμητέμφορον ςόμα,
Σὲ σωματωδῶς ὦ Μέδων ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Α᾽κτισοσυμπλασεργὸν σνίθρονον σέθεν.
Γεῖς ἀνθρωπήσεως πιςοῖς σέβας.

Ὠδὴ θ᾽. Ο᾽ Εἱρμός.

Μ Η᾽ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυφορήσασα, ᾗ παν-
τεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ
ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τὸ ἀςέκτε,
χωρίον τὸ ἀπείρε, πλασεργῦσά σε μεγαλνύομεν.
Ε᾽πιπαμφλάζοντος πάλαι πυρίνε ἅρματος, ὁ Ζηλω-
τὴς ᾗ πυρίπννς χαίρων ὀχέμενος, τῷ νιῷ ἐκλάμ-
ψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλνσε, ἐξ ὕψες Α᾽ποςόλοις· ὑφ᾽ ἧς
καταλαμφθεύτες, τῷ Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.
Ο᾽μῶ τῶν φύσεων, δίχα ξένου ἠκύετο, τῶν Μα-
θητῶν· τῆς μιᾶς ᾧ φωνῆς ἀπηχημένης, Πνεύματος χάριτι ποικίλως ἐνηχῦντο, λαοὶ φυλαὶ ᾗ γλῶσσαι, τὰ Θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυέμενα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Χ Αίροις Α᾽ναξία Μητροπάρθενον πλέκ-
Α᾽παν ᾧ ἀδύνητο ὕλαλος ςόμα,
Ρ᾽ητρεῦον ἐ θεύεισε μέλπειν ἀξίως.
Γ᾽λιγγιᾷ δὲ νῆς ἅπασα τὸν Τόκον
Νοεῖν. Ο᾽θεν σε συμφώνως δοξάζομεν.
Δ᾽εῖν ἔοικε τῷ φυσίζοον Κόρῃ.
Μ Όνη ᾧ ἐν δίνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσῦσαν ἀλθαίνοντα τῷ βροτῶν φύσιν.
Ο᾽ς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῷ ἱδρμεύθ,
Πατρὸς πέπομφε τῷ χάεν τὰ Πνεύματος.
Ο᾽Σοις ἔπνεύσεν ἡ Θεόῤῥυτος χάρις,
Λάμποντες ἀςράπτοντες ἠλοιωμένοι,
Ο᾽θνείαν ἀλλοίωσιν ἐμπρεπεςάτῳ,
Γ᾽σοθενῦσαν τῷ ἄτμητον εἰδότες,
Σοφῷ τρίσεγγον Οὐσίαν δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανοῖς τοῖς ἄγροις.

Τὸ Παράγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ δι' Υἱοῦ ἐδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἁγίασον πάντας. Δίς.

Ἕτερον Ὅμοιον.

Ὡς ὁ Πατὴρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη. καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ Κόσμος φωτογωγεῖται, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Γ' ἰδιόμ. ἦχος δ'.

Δι' ἀντιφώνων αὐτά.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ Ἔθνη πάντα ἐν Πόλει Δαβὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. φησὶ γὰρ συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, ἧ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὁ αὐτός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἰῶ μεν ἀεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται· ἔτε ἀρξάμενον, ἔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον. ζωὴ, καὶ ζωοποιὸν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. δι' ἧ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται· μία δυνάμις, μία συντάξις, μία προσκύνησις, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὁ αὐτός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα Σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως· ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαίρον τὰ πταίσματα. Θεὸς, καὶ θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν, λαλοῦν ἐνεργοῦν διαιροῦν τὰ χαρίσματα. δι' ἧ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. ξένον ἄπνευμα· ξένον θέαμα· πῦρ διαιρούμενον, εἰς γλωσσῶν χαρισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα Συναπτὴ, καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἀπόλυσιν ὕτως.

Ὁ Ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἄνωθεν καταπέμψας τὸ Παράγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανσόφων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς συγχώρησιν, ἀπερχόμεθα πάντες. Εἰς τὴν Ἀντιφωνίαν, λέγομεν τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. ἦχος β'.

Ἐπαύσατο Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιαίνοι.

Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'. Γεγονοτέρα φωνή.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Ὁ Ἱερεύς. Σοφία Ὀρθοί.

Ὁ Λαὸς τὸ Εἰσοδικόν.

Τῷ ψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλῶμεν τὰς δυνατείας σου.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς εὐότητα πάντας ἐκάλεσε. καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Παράγιον Πνεῦμα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Τὸ Προκείμενον τῆς Ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πρᾶξις. Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Τέλος. Τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ἦχος α'.

Τῷ Λόγῳ Κυρίου οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατ' Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Μητροπολιτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΗ͂Σ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Σ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗ͂Σ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ͂Σ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς Γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Ἀλογητὸν, λέγει ὁ ταχυθὴς Μοναχὸς τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. Εἶτα ὁ Διάκονος εἰ ἔστιν, εἰ δὲ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, Ἁγιαθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν.

Ὑπὲρ τοῦ περιλειφθέντος λαοῦ, καὶ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς ἀνωθεν τελείωσιν ἀρετῆσεως, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν Γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχραάντου, ὑπερευλογημένης.

Ὁ Ἱερεύς, Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ἱστῶμεν στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμ. ἦχος δ'.

ΠΑράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ Ἔθνη πάντα ἐν Πόλει Δαβὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. φησὶ γὰρ σωτηρίων τῶν Μαθητῶν τὴν Χριστὸν, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, ἔνθα ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἦν, ὅτε ἀρξάμενον, ὅτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον. ζωὴ, καὶ ζωοποιὸν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. δι' ὃ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται· μία δυνάμις, μία συνταξις, μία προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

ΤΟ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά· Πνεῦμα Σοφίας, Πνεῦμα Συνέσεως· ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαίρον τὰ πταίσματα. Θεὸς, καὶ Θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν. λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα. δι' ὃ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. ξένον ἄκουσμα· ξένον θέαμα· πῦρ διαιρούμενον εἰς γλώσσας χαρισμάτων.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

ΒΑσιλεῦ Οὐράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ. τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Καὶ αὖθις. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκέπων ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκοον πάντων.

ΑΧραντε, ἁμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, καὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς. ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σὲ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνὺς, ἵνα τὸ σωτήριον ὑφίσατο Πάθος, παρέχῃ ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ αὐξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένι καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. Ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· Οὓς καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἑνὰ ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀνενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δε-

μεύων, ἐπάκηστον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ϗ κατακρίτων, ϗ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν προεσβάλεσαι. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, ἡμάρτομεν, ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς Μητρὸς ἡμῶν Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ. Ἀλλ' ὅτι ἐλείπομεν ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. ἀλλὰ θαρρήντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Πρὶν ἡμᾶς εἰς τὸν γῆν ἀποστρέψαι, ἄξιωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν ἀμνεμνείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου. αὐτίδες τὸν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεσῳζόμενον, ϗ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλήσιον ἔλεος. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῖς Ἁγίοις ϗ Ἱεροῖς Νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παράκατάθου τὸν λαόν σου. παῦτας ἡμᾶς σῶσάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου. δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ. ἄφες αὐτοῖς, ϗ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα. καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισωπᾷ καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

ΕΥ̓λογητὸς εἶ Κύριε, Δέσποτα Παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαεδρωίας τοῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι τοῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς, ἐπάκηστον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχώρησον τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα. Πρόσδεξαι τὰς Εὐχαριστίας ἡμῶν ἱκεσίας, ϗ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ϗ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς Ἁγίοις Ἀγγέλοις σου. ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου. περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου. φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως, πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. παράσχου δὲ ἡμῖν ϗ τὴν παροῦσαν Ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφαύστατον, ϗ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, ϗ σῴζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε Παντοκράτωρ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπά.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπάρχιτα Μεγαλοφώνως.

ΚΎριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, ϗ τὴν τῶ Παναγίω Πνεύματος δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρὼν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων. Ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς ϗ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χείλη πυρίναις γλώσσας· δι' ὧν παῦ γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίων δεξάμενοι, φωτὶ τῷ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, ϗ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν ἀϋλήτων ϗ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ Πίστιν ἐμαθητεύθημεν, ϗ σὲ θεολογεῖν σοὶ τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θεότητι ϗ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς Οὐσίας ϗ τῆς Φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος ϗ ἀμετακίνητος χαρακτὴρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, διανοῖξον καὶμοῦ τὰ χείλη, ϗ δίδαξόν με πῶς δεῖ, ϗ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος· ἀλλ' ἡ σὴ ἀγαθὴ ἀνεξικακία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον. Ἴδε γὰρ φόβῳ παρεστὼς σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν με τῇ ζωῇ, ὁ πᾶσαν ῥήμασι τὴν Κτίσιν ἀρρήτῳ Σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδοκῶν τῶν χειμαζομένων λιμένι· ϗ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα Σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς· Πνεῦμα Συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα Φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· ϗ Πνεῦμα Ἁγιότητος ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· Καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριγμα ὁλοθηρόν· Ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πορὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου ϗ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας. Καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ Κόσμου τούτου σωματαπαύσαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα αἰτῖς αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει σωκαίδιν Θεοῦ καὶ Πατρός. Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ἠνξάμην ἀπόδοσμοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης ἐνεργείας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός. ὅτι σὺ εἶ ὁ δίδους ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς, ϗ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλάνθρωπος, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ Κύριε τῷ λαῷ σου τὸν οἰκτιρμόν σου· ἐπάκηστον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου σου. ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίας σου. Σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν. Οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς

γονυ-

γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. Πρόσδεξαι τῷ Εὐχῷ πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βατιλείας.

Ἐπισωάτην καὶ ταύτῃ τῇ Εὐχῇ.

ΚΎριε Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετωμένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορδομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρτεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν σάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειράστους κακῶν. Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προστιγνομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατανύξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κελευμάτων σου. Ἀπόστηθι δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς Προσδοκίας, ἐξηγερμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερδοξολογημένης.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' ἁγίου εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τῷ Εὐχῷ.

Ἡ Ἀενάου βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ σωαΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις· ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμὰς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα Ἅιδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ Σῶμα δὲς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ αὐενδιηνήτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· Ὁ εἰς Ἅιδου καταβὰς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους σωτρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ὁδὸν ὑποδείξας, τὸν δὲ ἀρχέκακον, καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγγιστρώσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμήσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος· Ἡ μεγαλώνυμος Σοφία τοῦ Πατρός· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητὲ, ἀΐδιον Φῶς ἐξ ἀϊδίου φωτός· Ἥλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν καὶ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς Πίστεως, περὶ ὧν καὶ τοῦτο ποιούμεθα νῦν. Ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα Παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων καὶ Κύριε τῶν ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης Δημιουργὲ, σωσιτάμενός τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆστε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως. Ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰσῶν, καταγαγὼν εἰς Ἅιδου καὶ ἀνάγων, δεσμῶν καὶ ἀθυσίας, καὶ ἀπολύων καὶ δουλείας. Ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν. Ὁ τοὺς θανάτου κεύτρῳ πληγεύτας Ἀναστάσεως ἀφράτου ἐλπίσιν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς παύτων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρᾷ· Ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς Ἑορτῇ, τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν· καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς Ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας· καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς ἀστεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς, καὶ Κήρυκας τῆς ἀληθοῦς αὐαδείξας Θεολογίας. Ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμὸς μοῦ ἱκεσίας, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἅιδου καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλαστε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς αὐιαρῶν, καὶ παραψυχὴ παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ σῶν οἰκετῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τοὺς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Καὶ κατάταξον τὰ Πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς. Ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἅιδῃ ἐξομολογήσουσι παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισωάτην καὶ ταύτῃ τῇ Εὐχῇ.

Ὁ Θεὸς ὁ Μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ Ἅγιος καὶ φιλανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου Δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου· ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν τῷ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν Τρισάγιον Δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς παύτοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς τοῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. Ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· Καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλανθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως Μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων καὶ Ποιητὰ, ἧτε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα σωτήρια καὶ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῶν εἰσόδοις ἡμῶν, τῶν εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ τῶν ἐξόδοις· αἰ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς

ἐπαγγελίας προμνησθέντα, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ ἡ τῆς Ἀναστάσεως ἡμῶν Ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος Κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος. Ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος διὰ συγκαταβασιν ἄκραν· καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος ἀσλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτὸς, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ σωτήριος ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς Πατέρας ἑκάστου, καὶ Μητέρας, καὶ Ἀδελφοὺς, καὶ Ἀδελφὰς, καὶ Τέκνα, καὶ εἴτι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα ἐν Βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς Ἁγίας σου μονάς. Συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣν ὥρισας, κτλ. τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν ἕν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θανάτου, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων· ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰδὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς. διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν, εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε, καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς αἰσθήσεσι καὶ τοῖς κινήμασι. Καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι· ἡμᾶς δὲ τοὺς περιμένοντας ἐλέησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισιωπᾷ καὶ ταῦτα τῷ Εὐχῷ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ καὶ Ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν. ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν Χορηγέ· ἵνα καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανυστῶμεν τροπὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ ἀπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Οὗ ταῖς προσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινήν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν Ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν.

Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν, ὁδηγόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Λαός. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Λαός. Σοὶ Κύριε,

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην Μυστικῶς.

ΚΤύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας. καὶ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπενδεχόμενοι σωτηρίαν. ὃς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κτλ τὴν παροῦσαν ὥραν τε καὶ Ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης αὐτικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἰδιόμ. τὸ στίχ. ἦχος γ'.

ΝΤὴν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γὰρ, ἐξ ὧν κτλ σάρκα Χριστὸς ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θείᾳ ἐξέπεσον χάριτος· καὶ τὸ θεῖον φῶς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, συνελθόντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγο-

μένων

μένων τῳ δόξαν τῇ Ἐνεργείᾳ τῇ ὅλων Θεῷ. μεθ' ὧν καρδίας σῳ τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σπεύσαντες Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Ντὸ τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκπέχυται. Ἀποστόλων ἐν χορείαις ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατ' μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τῳ χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πίστεται αὐτῷ τῳ πραταιᾷ ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῃ τῷ εἴδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν, καὶ δόξαν Θεῷ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει σπεύσαντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωπῆμεν σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τῷ προσώπου σου.

Ντὸν περιβάλλονται πράτος, οἱ Χερσὶ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι. ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως. ὧν ταῖς ξεναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τῳ ἀΐδιον Φύσαντε καὶ ἁπλῷ, τελεσυπόστατον σέβειν τῇ Ἐνεργείᾳ τῇ ὅλων Θεῷ ἡμᾶς ἐδίδαξαν. διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σῳ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωπῆντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Λέοντος Διακόνου.

Δεῦτε λαοί, τῳ Τελεσυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σῳ Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγεύνησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὧν ἐν τῷ Πατρὶ, σῳ Υἱῷ δοξαζόμενον. μία Δύναμις, μία Οὐσία, μία Θεότης, ὧν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας διὰ Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τελεὰς Ἁγία δόξασον.

Εἶτα τὸ, Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τελεὰς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τέλους.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν οὕτως.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τῳ ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτῳ· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανὸς ἀνῆλθεν ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον, καὶ Ἅγιον, καὶ [illegible]σιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, Πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πανευφημάτων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς συγχώρησιν, ἀπέρχόμεθα πάντες.

ΤΕΛΟΣ.

Αγιάσεια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πέλλας

Α'ΡΧΗ' ΣΤ'Ν ΘΕΩ͂ Α'ΓΙ'Ω,
ΤΗ͂Σ Ο'ΚΤΩΗ'ΧΟΥ.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑ'ΤΩ, Ε'ΣΠΕ'ΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α. (α)

Α'Σ Ε'σπερινὰς ἡμῶν ἀχὰς, προόδευσαι Ἅγιε Κύριε· καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ ὁ δείξας, τὴν Κόσμῳ τῷ Ἀνάστασιν.

Κτυπώσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὼ, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτῷ τῷ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τῷ ἐχθρῷ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναπολίν Πατριάρχαν.

Τ'φραίνθητε Οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς Γῆς, βοήσατε τὰ Ο'ρη ἀφροσιώλω. Γ'δὲ γὰρ ὁ Ε'μμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωται, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀνάστησας ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· σήμερον ὀρθοδοξία τῷ Ἐκκλησίαν Χριστὲ, καὶ εἰρηνεύσον τὸν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν ζωοδόχων τάφων, παρεστῶτες οἱ ἀξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀνεμείνατε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ, τῷ Ἀνάστασιν ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συναίδιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου νηδύος, προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τῷ ἐξ ἀνθρώπων ἀπαρεῖσαι, καὶ τὸν Δεσπότην τεκεῖσαν, τῷ ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἅγιον, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη Οὐρανὸς, καὶ Ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην αὐτεισήξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἀνέῳξε. Ταύτην ἔν κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτε τοίνυν, θαρσεῖτε Λαὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς Παντοδύναμος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τῷ Πάθει σου Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Ἀλφαβητου.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας προτείνω τὰ Ε'θνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο. πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ, παγγενῆ ἀνάστησας ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων Οὐρανῶν, καὶ γῆς ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν. Ο'ν ὁ Ἅδης σιωπήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ Δικαίων ψυχαὶ δεξάμενοι ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίσιν ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ω" τῶν θαυμάτων· πῶς θανάτῳ ἐγεύσατο ἡ τῶν ἁπάντων ζωή. ἀλλ' ἵν ὡς ἠβουλήθη, Κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες Μυροφόροι, μύρα φέρουσαι, μετ' ὠδῆς καὶ ὀδυρμοῦ, τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τῶν Ἀγγέλων μαθοῦσαι, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Γαβριὴλ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου προρρήσις. Παρθένος γὰρ ἐγεύνησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ὢν ὁ τεχθεὶς, διὰ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ Τεμένει προσφερομένας σοι μὴ παρίδῃς. ἀλλ' ὡς τὸν εὔσπλαγχνον σοῦς ἀγκάλας φέρουσα, σοῖς ἱκέταις εὐσπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάρ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Γραμματέων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σιωπῇ τῇ φωνῇ ἐσαρκώθη ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ γαστρὶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ. ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν βασάσασα τὸν Κτίσαντα. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

ΤΗ͂Σ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Σ ΠΡΩΙ',

Ἐν τῷ Μεσορινακτικῷ, Κανὼν Τριαδικὸς.

Οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς.

Μίαν σε μέλπω τὴν Τρισήλιον φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ὠδὴ α. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἄναρχον, ἀΐδιον, ποιητικὴν ἁπάντων, ἀπερίληπτον, ᾧ καὶ πᾶσα γλῶσσα, πίστως γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἵ"Να τοῖς ἀνθρώποις ἐφικτὸν, τὸν τελαμπῆσα δηλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν Ἄ"νθρωπον, κ) τὸν σὸν Εἰκόνα διεμόρφωσας, νῦν αὐτῷ καὶ λόγον, κ) πνεῦμα δὺς ὡς Φιλάνθρωπ⊖.

Ἄ"Νωθεν δεικνὺς Μοναδικὸν, Θεαρχικοῖς ἐν τελεσὶν Ἱ"ποστάσεσι, πρότ⊖ Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσοῤῥοπῷ Τἱῷσε κ) τῷ Πνεύματι· δεῦτε καταβαίντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγεώνητος Πατὴρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ σωσιάρχ⊖, ὁ συμφυὴς Τἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅ"γιον, τὸ ἐν τῇ Παρθενῴῳ, τὸν Λόγον κτίσαν τὸν Σάρκωσιν.

Ω᾽δὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ, ὡς ὤφθης Τελεσπόσατος, Μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέσατον, τυπικῶς ἐνέφηνας, κ) πιστῶς ὑμνᾶμέν σε, τὸν Μοναρχὸν Θεὸν κ) Τελεσήλιον.

Ἐ᾽Κ σῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀῤῥήτως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Τἱὸς· ἀπαράλλακτ⊖, κ) Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται, καὶ μιᾶς Θεότητος, ἄγγελον Τελεσπόσατον, προσκυνᾶμεν πιστῶς κ) δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τελὰς ὑπερφυῶς, ἀῤῥήτως ὑπὲρ εὐνοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τελεσαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐνθουσίασις ἄνεσι· ἃς συμφώνως ὑμνεῖται, κ) ἡμῖν τελεσπόσατος Κύριος. Θεοτοκίον.

Ἐ᾽Κ σῦ χρονικῶς αὖθ᾽ ὁρᾶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, κ) μίαν φύσιν κ) Κυριότητα, τῷ Πατρὸς ἐδίδαξε, κ) Τἱῷ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διόσε δοξάζομεν.

Κάθισμα Τελετικόν. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πατέρα κ) Τἱὸν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ ἁγιάζες, κ) ἰσότιμον δόξῃ, Τελεάδα τὴν ἄκτιστον, κ) Τ᾽πέρθεον δύναμιν. ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, κ) γηγενεῖς μ᾽ φόβῳ, πιστῶς ἀφυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ᾽Δήγησον ἡμῖν, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς καινῶν ἀνοδίας, κ) τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, ἀλλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῷ διαπρέσβευε.

Ω᾽δὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Ἀμψονται Θεαρχία τελεσήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νῶν θεαρχικῆς σε λαμπρότητ⊖, καὶ φωτουργὸ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον Οὐρανὸς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σε τῷ παντουργῷ, κ) Πνεύματι σόματ⊖, τῷ συμφυεῖ. μεθ᾽ ὧν δεσπόζεις τῶν σύμπαντος, κ) τελαμπεῖ Μοναρχία Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ᾽ εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ, παντουργικὴ, Τελὰς ἀσύγχυτε Μονὰς, σωτήτισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σε τὸ Ἅ"γιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ κ) τέλειον. Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τελάδος τὸν ἓν᾽α Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Τἱὸν, σωματωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ σῦ καταυγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τελεσηλίε Θεότητος, τῷ ἀϊδεστέρῳ φωτὶ κ) τοῖς λάμψεσιν.

Ω᾽δὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ᾽Τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τῶ σῶ κάλλες, ἀκτῖσιν ἐκλάμπασα, ταῖς σαῖς ἄγλαις φώτισον, Τελὰς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς Ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις εὐπρεπὴς Θεαρχία τελεσήλιε, ἀϋμνεῖ σε, ἣν ἐσίωσας δι᾽ ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, κ) πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, κ) τῶν δεινῶν κ) τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, κ) Τἱὸν, κ) τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ"γιον, μίαν φύσιν, κ) Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεσιτὴν ἀμέσιτον, ἓν᾽α Θεὸν τῆς ἀράτε, κ) ὁρωμένης τε Κτίσεως. Θεοτοκίον.

Ῥ᾽Ἠήσεις πᾶσαι Προφητῶν προδιέγραψαν Ἄ"χραντε, τὸν σὸν Τόκον, τὸν ἀπόῤῥητον κ) ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς εὐσεβείας, κ) τελεσηλίε Θεότητ⊖.

Ω᾽δὴ ς'. Ἐ κύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόῤῥοπον τὴν δυνάμιν ὡς ἔχουσα, Τελὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονὰς, πέφυκας ἁπλῆ, κ) ἀδιαίρετος. σὺ ἓν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σε περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σε, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀνατάλητε Τελὰς· εἶτα κ) τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ᾽Λίᾳ τῷ αὐτῷ οἶκος γέγονας, τῷ κτίσαντος κ) τάξαντος, τοὺς Φωσῆρας τοὺς μεγάλους πανθεγῶς, Ἄ"χραντε Παρθενέ Θεονύμφευτε. ἀλλὰ κ) νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα Τελετικόν. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, κ) ἀμέριστον φύσιν, προσκυνοῦμεν πάντες, τελούμενοι ἀτμήτως, κ) μένουσαν ἀμέριστον, κατ᾽ οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μ᾽ φόβε, κ) δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν κ) Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον. Θεοτοκίον.

Κτίσμα ἐγνώσθη Ἀγνὴ, τὸν ἀθλίαν ψυχήν με, καὶ οἰκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παῤῥησίαν· καὶ σὺ ἴδρα με, τῇ φοβερᾷ σῇ θανάτε, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, κ) πάσης κολάσεως.

Ω᾽δὴ ζ'. Ἐ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τῷ Παντοκράτορος Θεῷ, ὡς ὑπέχων τὴν παρὰ σῦ, θεουργὸν ἱκέτην, ποίησον ὡς Εὐσπλαγχνος, σὴν τῷ Πατρὶ σε, κ) τῷ Πνεύματι, κ) φοβερὸν, τοῖς δαίμοσί με δεῖξον κ) πάθεσι. Δίς.

Γ"Να τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας δέσποτα, δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Τἱόν σε πρὸς τὴν ἡμῶν, πτωχείαν ταπεινότητα, αὖθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. ἀλλὰ κ) νῦν, τῷ θείῳ με σωτήτισον Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Ὁ᾽ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμεν⊖, κ) τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρὶ σε Παρθενικῇ, ὑπέμεινε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμεν⊖, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. ἀλλὰ κ) νῦν, ταῖς σαῖς παρεστείαις με περιφρούρησον.

Ω᾽δὴ η'. Θαύματος ὑπερφυὴς ἡ δροσοβόλος.

Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, Τελεσπόσατε καὶ Παντοκράτορ, Οὐρανὸς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέῤῥιν, εἶτα κ) γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σε δρακί. διὸ κ) τοὺς δούλους σε κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ

καὶ

καὶ πίστει τῇ σῇ φιλανθρωπε· ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Δίς.

Φῶτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τελσήλιον φῶς τοῖς προσώποις, εὐδίαιον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδότιδας αἰτῖνας ἐπιβλέπειν φέρει. δι' ὧν χορταθήσομαι τῷ δόξαν σε, τὴν γλυκεῖαν, καὶ φωτηρὸν καὶ παναλβιον, καὶ ὑπερυψῶσε, πίστως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γ Ὕψωσεν εἰς Οὐρανοὺς τῷ τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Τίός σε Παναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς. ᾧ καὶ ἀχαρίστως ἀναμέλπομεν· ἀλλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σε.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς Κτίσεως, τῆς αἰθητῆς καὶ νοημένης τοὺς δούλους σε, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, Παναγία Τριὰς ὁμοούσιε· καὶ φρούρει τὸ σὸν ποίμνιον, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Δίς.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς ἀσιώδους δείξῃς σε ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τελσήλιε, καὶ Μονάρχα Θεὲ Παντοδυνάμε, σωτικὰς τοῖς σοῖς δούλοις· ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον τοῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος. καὶ παράσχε σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς Ἀχράντου, καὶ Παναμώμητε Θεομήτορος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τῶν ἀναστιχ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σε Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τῷ Ἀνάστασιν. σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἑκουσίως οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ Θανάτῳ σε. σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἅδου, σοὶ σωτήριος τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες. Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφιλοῦντες, προσὸς τὸν σὸν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τῷ μόνῳ Παναμώμῳ.

Μετὰ τὸν β'. Στιχολ. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες προσὸς τὸ μνῆμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ Ἀγγελικῇ ὀπτασίᾳ, θεασάμεναι ἔτρεμον. ὁ τάφος ἐβόησε λέγων· τὸ σῶμα κατέπλητται αὐτάς. διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὸν Ἔγερσιν. τὸν Ἅδου ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας σωτήριε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθανάτος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· δόξα τοῖς σοῖς Παθήμασι Χριστὲ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σε· δόξα τῇ συγκαταβάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῶν Δεσποτῶν δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ πραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σε.

Μετὰ τῶν Αἴνων, ἦχος Πλ. δ'.

Τὸ Λησὸ μεταύοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῖνος τῶν Μυροφόρων τῷ χαρᾷ ἐμίωσεν. ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσήκουσόν μου τῶν ὁδιπορῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Οἷς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, Κόσμου ὅσπ τὰ ματαῖα ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ. διὰ τοῦτο ἅσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ὡς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσας με νόμων, ἀρετῶν ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεὸς ἵνα ὑμνῶσε.

Ἐξιᾶσε χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρμε φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, πᾶσα ἡ Κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον. ἰσοθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσιμοι, ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἠνφράνθημεν τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, φόβος μέγας. ἐκεῖ γὰρ θρόνοι ἐκτεθεύτων, καθήσονται ἅπασαι, αἱ Φυλαὶ τῆς γῆς καὶ Γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, τιμὴ προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν. μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς τῇ φύσει, ἀλλ' ὑποστάσεσι.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος.

Στιχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν'. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α', ἦχος α'. Εἱρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται. αὕτη γὰρ Ἀθανάτε, ὡς παντοδυνὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁδὸν βυθοῦ ναυνργήσασα.

Τροπάριον.

Χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοὸς, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, Χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Ἐπερωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ τῇ ψυχῇ τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσας θεία ψυχὴν μοι δοθεὶς, καὶ λύσας ἀϊδίων δεσμῶν, καὶ σώσας ἡμᾶς, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, Χαῖρε ἡ κλίμαξ, καὶ πύλη ἐραίως. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ σάμνος καυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην Χριστὸν, τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροθεοτοκίου.

Χριστὸς γεννᾶται.

ΧΡιστὸς θεοῖ με σαρκούμενος· Χριστός με αὐτῷ τοῖ τεπεινούμενος· Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ Ζωοδότης, φύσει σαρκός. ὅθεν ἀναμέλπω, χαρμόσυνον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

ΧΡιστὸς ὑψοῖ με σαυρούμενος· Χριστὸς σωσαι σᾷ με νεκρούμενος· Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται. ὅθεν ἐν ἀφροσύνῃ, χεῖρας προτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

ΘΕὸν Παρθένε σωέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παῖδα νε, ἕνα τῇ ὑποστάσει Μονογενῆ, ἐν δυσὶν οὐσίαις, γνωριζόμενον Τἱὸν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Τριαγίας Θεοτόκια.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

ΠΟίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀοθένεια; εἰμὴ τῷ χαρμόσυνον, ᾧ Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσαγώγησε. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ Ἀνύμφευτε.

ΤΗ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων Δωσάμενοι, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ, πνευματικῶς βοήσωμεν· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ Ἀνύμφευτε. Θεοτοκίον.

ΑΠειρος ἡ Ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κυήσεως Παῖδα νε. πίστει ἀδιστάκτῳ ὃν, εἰλικρινῶς προσφέρομέν σοι λέγοντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ Ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΜόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὸ ἀοθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὸ μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δυνάμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ Νικῶν ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχραντου δόξης Φιλανθρωπε. Τροπάριον.

ΘΕὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πτῶσιν κατῳκτείρησας, καὶ καταβὰν πρός με ἠυδόκησας, καὶ ὑψώσας με διὰ Σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἁγίῳ· ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

ΖΩὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων καὶ φθαρεὶς τὰ με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χθὲν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκρὸς τριήμερος, ἀνέστησας ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

ΘΕὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένη ἄκαυτα, σαφῶς προεμήνυσε, τὸ τὸν πῦρ δεξαμενὴν τὸ ἄσκεπτον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

ΤΩ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον προβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ Ξύλου, τὸν αὐτῷ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ αὐψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

ΤΩ ἀναγαγόντι, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἅδου Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ Ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σαφῶς τὸ Ἔθνη ποιμαίνοντι, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ Θείῳ πιστοὶ, Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

ΤΩ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Πατρὶ, καὶ τῷ τεκοῦσαν μὴ τόκον, Θείκῃ δυνάμει, Ἀγνὴν Παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

ΝΕφέλωσε νέφει ἀφθόρως, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικῶς ἐπόμενοι ῥήσεσιν. ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

ΣΕ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς, πηγὴν τε κεκλεισμένην πύλην ὠνόμασε, τῆς Παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τελουμένως τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ὡς ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

ΝΟῦν τὸν ὑπερένδοξον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐπόμισε, τὴν τῆς Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύσαι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΟΡρθε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ, καταυγάσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα ἐκανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάριον.

ΤΙς ἐστὶν Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; τῷ Ἰσραὴλ ὑπάρχει ἐστὶν ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΓΕύετε λαοὶ τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε. οὐ γὰρ παύεται γὰρ ὑμεῖς, ἁμαρτηθέντα ἐν Σταυρῷ, Πιλάτῳ ἠτήσασθε, φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δωρεὰν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος. Θεοτοκίον.

ΠΛουτεῖ Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπισάμεθα· ἐν γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

ΤΙς ἐστὶν ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, καὶ πότε τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσσώρ; ὡραῖος ὅτι Θεὸς, ὡς βροτὸς δὲ Αἵματι σαρκὸς, τὴν στολὴν πεφοινιγμένος, ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί· δόξα τῷ δυνάμει σου Κύριε.

ΧΡιστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεὶς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε, καὶ δείξας ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ Αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν, εἰσέδραμε δὲ σκηνὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια. Θεοτοκίον.

ΤΗς Εὔας τὴν πάλαι ὀφειλὴν, ἀπήτησας Πανύμνητε, τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ· ἑνώσας γὰρ ἑαυτὸν ἐξ Ἁγνῆς Συλλήψεως, σάρκα νοεραὶ ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, εἷς τὸ σωαμφότερον Κύριος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὄρθρου τῇ χάριτι.

ΑΝεκραξε θαυμάτων Οὐρανὲ, σωτίζω δὲ ἡ Γῆ, ὅτι Θυγάτηρ χοϊκὴ, τὸν πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ, Θεὸν ἐχρημάτισε, τὸν ἑαυτῆς Δημιουργὸν τε λοχεύσασα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΥΜνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν σου Μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαοὺς, ταξιαρχίας ἐπὶ σοὶ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

ΑΤίων Ἁγία Θεοτόκε Πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, εἰς σὲ ἀνατέταλκεν, ὁ Δυτρωτὴς, καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ω'δὴ δ'. Ο' Εἱρμός.

Ο' Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τὸ Κόσμον τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τὴν ὀρθοδόξως ὑμνοῦντάς σε. Τροπάριον.

Τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἑβδόμοι διὰ ξύλου Σταυρὸν ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς τροπαῖα νεκρὰς, ἐν Ἅιδῃ τεθαμμένας, πράτας ἐξανάστασιν ἐβόησατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὸν εἰρηνάρχην δοξαγελισάμενοι, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήριόν σου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἤχησας Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σου. Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων Παναμώμητε, μὴ παρίδῃς· ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἄχραντε Θεῷ, τῷ μόνῳ δυναμένῳ. σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν Εἰρήνης.

Ὦ Πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ, τὸν σοφὸν ὁ δραστόμενος Κύριος, τῆς τῶν πάντων παναργίας, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς. παθῶν γὰρ ἐκουσίως, σαρκὸς δὲ ἀθανασίας, δὲ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸν ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν εὐδοκεῖται, σαρκὶ δὶ ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἀναίσταται, καὶ αὔρειστι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς ἦλθε καὶ σώσει, τοὺς ἀσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας. Θεοτοκίον.

Ἅγιων Ἁγία Παρθενε Ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν. διόσε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐφράνονται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἰῶνται τῷ σῷ, Παρθενε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ εὔνοιαι, πρὸς ἔπαινον τῶν βροτῶν, ἀληθῶς καλλωπίσματος, ἡ Παρθενος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν, καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθενῳ, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενον· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη Ναὸς τῆς ὑπερθέου· διὸ ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ω'δὴ ε'. Ο' Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος, ἀλλ' ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἐπανόρθωσις. Τροπάριον.

Ὦ πταίσματι τῷ Πρωτοπλάστου Κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἅιδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον παντοδυνάμει, τῷ σῷ κράτει καθελὼν πρὸς τὴν δυναμιν. σὺ γὰρ ζωὴ, καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις. Θεοτοκίον.

Ἐφράνονται ἐν σοὶ Παρθενε Ἄχραντε, τὰ γένη οἱ Προπάτορες, τὴν Εὔαν ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γεννησιν.

Ἄλλος. Σταλάγχνων Ἰωνᾶ.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς, καὶ ἄυλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ, μεσιτεύοντι, θεία φύσει, σαρκὸς τε παχύτητι. καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως, ὅλος λῶται, ἵνα σωτηρίαν ὅλῳ μοι, τῷ πεσόντι, ὁρέξῃ σαρκόμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ σωτηρίᾳ ἐλπίδι ψευσθεὶς πάλαι θεώσεως· ἀλλ' αὐίσκεται, τῇ εὐώσει τοῦ Λόγου θεόμενος· καὶ Πάθει τιὼ ἀπαθείαν κομίζεται· Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Κόλπων ἐκ ἐκτὰς, αὐάρκης Γεννήτορος, ἐν πόλποις Ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καθίσταται, ὁ Ἀμήτωρ Ἀπάτωρ σαρκόμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός. τότε ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόῤῥητος. Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δυλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ Τάξεις αἱ ἐραίαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε. σὺ γὰρ Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γεννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Παναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδυνάμενος.

Νενίκηται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅιδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν. διὸ βοῶ· τὰ πάθη λῦσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον σωτανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θανάτου ἠφανίσαι, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρωμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἅδου σωτρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ἠυδόκησε, πρώτους ταύτους τὸ Χαίρετε φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μυρίων, ὡς μόνος Ζωοδότης. ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθητὰς σύμβολα νίκης ἐυαγγελίζονται. καὶ ᾅδης στενάζει, καὶ θανάτου ὀδύρεται, καὶ Κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι. Σὺ γὰρ παρέχεις πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ω'δὴ ζ'. Ο' Εἱρμός.

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε Κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί. ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψόμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρίσει ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάριον.

Ἔφριξε Γῆ, ἀπεσκάφη Ἥλιος, καὶ σωεσκότασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ Ναοῦ, θεῖον καταπέτασμα. πέτραι δὲ ἐχιόθησαν. διὰ Σταυρὸν γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἐκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψόμενος πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ πραταιᾷ χειρὶ σωσας ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, φειζόῤῥυτος νάματος, χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, χαῖρε τεῖχος τῶν πιστῶν, χαῖρε

ἀπε

ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἡ παγκόσμιϴ χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῷ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξϴ.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν εὐσεβείᾳ σωτραφεύτες.

ΠΑ'λαι μὲν κατηράθη, τῷ τὸ Ἄβελ φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρί· Θεορρύτῳ δέσπ Αἵματι, ἐλογείτω ῥαντισθεῖσα, καὶ σπιρτῶσα βοᾷ· ὁ τῷ Πατέρων Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

ΘΡλωείτω Ἰουδαίων, ὁ αὐτίθεος Λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς αὐαιρέσεως Χριστῷ· τὰ δὲ Ἔθνη ἐφραγέθωσαν, καὶ προτείτωσαν τὰς χεῖρας καὶ βοάτωσαν· ὁ τῷ Πατέρων Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Ἰ'Δὲ ταῖς Μυροφόροις ἐξαστράπτων, ἀϵβόα Ἄγγελϴ· τῆς Ἀναστάσεως Χριστῷ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε· ὁ τῷ Πατέρων, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκυ. Σὲ νοητῶ.

ΣΕ' Ἰακὼβ Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ. διὰ σῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, σωτικεσράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῷ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΧΑῖρε Σεμνὴ τῷ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐκ σῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' ἐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῷ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΝΕ'ος Ἀδὰμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ὁ προαιώνιος Θεὸς, ἐσχημάτισεν ἀληθῶς· ὅν περ νῦν ἱκέτδε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα· ὁ αἰνετὸς τῷ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

Ε'Ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Ο' Βυλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιαὶ θανάτυ εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ Πάθει σε Λόγε Θεῦ, σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῦμεν, καὶ ὑπερυψῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΤ' καθεῖλες σωτήριμμα Χριστὲ, καὶ τῷ ταλαιπωρείᾳ, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι, τῦ Ἅιδυ αὐασὰς ἐκ τάφυ τριήμερος. σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῦσι, καὶ ὑπερυψῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

ΤΗ'ν ἀσπόρως, καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς Θείας, τεκῦσαν τὸν Μαργαρίτῃ, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυῦς.

ΔΕῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θεῖαι Χριστῦ, παλάμαι ζωοποιαὶ, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλῦντες μέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η'Λεγνται τῷ Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομϴ συκοφαντία. ὃν γὰρ πλαύσιον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῷ αὐόμων τὰ σφραγίσματα. διὸ γεγηθότες αὐαμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΡισὶν ἐν ἁγιασμοῖς Θεολογῦντες, τῆς μιᾶς Κυριότητος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δυλοπρεπῶς, Τρισυπόστατον δοξάζυσι Θεότητα, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἐνσεβῦντες αὐαμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκυ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

ΤΗν πασάδα τιμὴ φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῷ ἀπάντων Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐνβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας.

ΧΑῖρε Θρόνε εὐδοξε Θεῦ, πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζυσι, καὶ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε.

ΣΩτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκῦσα, ἱκέτδε ὑπὲρ πάντων, τῷ βοώντων ἐκτενῶς, Παρθενὲ πανύμνητε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΥ'πον τῆς ἁγνῆς λοχείας σε, πυρπολυμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῷ πειρασμῶν ἀγελαίνεσαν, κατασβέσα αἵματι τιμῶ πάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνώμεν.

Τροπάριον.

Ω" Πῶς ὁ Λαὸς ὁ ἄνομϴ, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βυλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε· τὸν δὲ δίκαιον Ἰῶβ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλυνώμεν.

ΣΩτερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμϴ, ὁ τῷ τῷ Κόσμυ ἁμαρτίαν αἴρων, σὲ δοξάζομεν τὸν αὐασάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Θείῳ σε Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, Θεολογῦντες μεγαλυνώμεν.

Θεοτοκίον.

ΣΩσον τὸν Λαόν σε Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σε Αἵματι· κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενϴ· καὶ τὰς σὰς Ἐκκλησίας φιλανθρωπε, βραβεύων τῷ εἰρηνεύειν, τῆς Θεοτόκυ ταῖς Ἱκεσίαις.

Ἄλλος. Μυσήριον ξένον.

ΔΕδόξασαι τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σε, ὁ Σταυρός σε Κύριε. σῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς, ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη. δι' ὃ δυνατοὶ μὲν, καταβέβληται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀναπομίζονται.

ΝΕνέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν Θανάτος. ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς, τοῖς ἐν Ἅιδῃ Χριστὲ ἐδωρήσω. διὸ ὡς ζωὴν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ Σωτήριον, ὑμνῦντες μεγαλυνώμεν.

Η' Ἄναρχος φύσις καὶ ἀπερίοριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις Θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι, μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷτε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ᾗ ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πεποιθὼς σώζεται.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκυ. Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σε.

ΡΊζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε καὶ Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλυνώμεν.

Α"Πας ἐγκωμίων Παύαγνε, νόμος ὑπέταται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σε· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' ἡμετῶν αὐαξίως σε, ἐξ ἀνοίας δέησι προσφερόμενον, προσδέχυ Θεοτόκε, μετ' ἐλεημοσύνης τὸ ἐφύμνιον.

Ω" Τῶν ὑπὲρ νῶν Θαυμάτων σε· σὺ γὰρ Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν Η"λιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ

καινότατον, θαῦμα. Παύσαγνε τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτε. διόσε παύτες μεγαλιώμεν.

Εἰς τὰς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν Μνῆμά σε Χριστὲ, τὸ Σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σε τῇ Ἀναστάσει.

Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν Θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῖν τῇ ζωῇ Κύριε, ὡς μόνος παντοδυνάμης.

Τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν Ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σε Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν Θεοπρεπῆ σε συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παραδόσεως προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον. Κύριε δόξα σοι. Ἕτερα Ἀναστάσιμα.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ. ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σε, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σε. τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἠνοίξας. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Δυρόμενος μετὰ μυδῆς, τὸ μνῆμά σε κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναῖκες· λίθον δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν Παθῶν θείαν μωλόπωσιν, σὲ προσκυνοῦμεν Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, θεοφανῶς γεγενημένην. τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, προὸς αὐέσπερον χειραγωγῶν ἔλαμψιν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, σωτίσασθε· πῶς εἶσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἶπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται. πῶς εἰσὶν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; πῶς μετετέθη ὁ ταφεὶς; πῶς ἐκράθη ὁ ἄκρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν Ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τὸν Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, εἰσήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶσου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὺ τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Λῃστῇ, μετὰ φωνῆς ἀνάβοησον λαμπράς· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμαρτήτε, καὶ ἐν Μνημείῳ κατετέθης ἑκών· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεὸς, σωσιγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ· μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναὸν σε τοῦ Σώματος, τῇ τελευταίᾳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺ τῷ Ἀδὰμ τὸν ἐξ Ἀδάμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεὸς· μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνῆμά σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωῒ καὶ ἐν λαμπροῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, τί ζητεῖτε κράζοντα; ἐξανέστη Χριστός· μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀποστολοί σε Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος ὃ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· ὃς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ Ἔθνη, διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Παράγιον ὁμοῦ, παύτες Πνεῦμα αὐυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριὰς, σῶσον παύτας ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σε προσάγεσθαι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σε Χριστέ. ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τὰς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν αὐατείλαντα.

ΤΕΛΟΣ τοῦ Πρώτου Ἤχου.

Τέχνη μελῳδὸς, σὰς ἀγαθείσα κρότους,
Πρώτῳ νέμει σοι τάξιν· ὦ τῆς ἀξίας.
Ἦχος ὁ Πρῶτος Μουσικῇ πληθεὶς τέχνῃ,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν ἐυλογείσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις,
Πρωτεῖα νίκης παυταχοῦ παύτων ἔχεις.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον αὖθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τῇ θανάτῳ τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνοῦμεν αὐτὸν τῷ τελήμερον Ἔγερσιν.

Τὴν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστὸν τῷ Ἀνάσασιν. αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κράτει δυνάμεως, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασε. Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότῃ, καὶ ἔλεγε τοῖς Γυναιξί· δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν ὡς Παντοδυνάμης. διόσε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ Ταφῇ σε ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σε, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν αὐθρώπων. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· δόξα τῇ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἠνοίγησαν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν. πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ σωμάτων αὐαμέλψωμεν· δεῦτε παύτες ἐν Οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐλέησον τοὺς ἁμαρτίας ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας·

αὐτὶ σύλε πυρὸς, δικαιοσυίης αὐέτειλεν Ἥλιος. αὐτὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ Σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ἡ Ἀναστασίσε Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκυμενίην· καὶ αὐεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδυίαμε Κύριε δόξα σοι.

Τὰ τῆς Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλε Σῶτερ καπήργησας, τὴν τῷ ξύλε ναπάραν, κράτος θανάτε τῇ ταφῇ σε ἐπέρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ Ἐγέρσει σε. διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων. καὶ τὸ μὲν ἀπαύθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράσε ἐκέντησαν. Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἀξυσίαν μὴ ἐπισάμενοι. ἀλλ' ὁ δὶ οἶκτον συλάγχνωνσε, καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τελήμερον ἀνάσασὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἑκυσίως πάθος ὑποσὰς διὰ θνητὸς, καὶ Ἅιδη δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τὸς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἁφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιᾶ, Παράδεισον αὖθ' Ἅιδε, οἰκεῖν δεδώρησαι. διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζυσι, τὴν σὴν τελήμερον Ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ Θαύματος καινῆ, παύτων τῶν πάλαι θαυμάτων. τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνδ. ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ σε ἀγκάλαις φέρυσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεὸς ἐστι βελὴ τὸ κυηθέν· ὃν ὡς Βρέφος Παῦαγνε, σαῖς ὠλένας βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωπῆσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τὴν οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θανάτον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τὸς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, παῦτα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια. τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸ Μακαρισμοὺς, Κανὼν Τριαδικὸς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Τρισσὸν ὑμνῶ, τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ὠδὴ α'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, Φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσωμάτικῶς αὐυμνήσωμεν λέγοντες· τὸ ἑλεῆς πέλαγος αὐεξαύτλητον, ἀσιῶδες ὡς ἔχυσα, σὲ τὸς προσκυνοῦντας, φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκὼς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, συμφυὴς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μυ πήγασον, σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυσον, τῆς θεργε ἐλλάμψεως.

Ριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν με τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σε, γλυκυτάτας ἐν μετυσίας, καὶ ποίησον, σὸν σῆς ἀπροσίτε δόξης με ναὸν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ὃν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθύας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθήσης Ἄχραντε, σαρκωθεὶς ἐκ Μήτρας σε, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως αὐέστειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν, τελέφωτον ἡμῖν ἐμυσαγώγησεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζωσε τοῖς προσώποις. ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀῤῥάγως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σε Κύριε.

Στὰ τάξεις τὰς ἀΰλυς καὶ ἀοράτυς, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τῆς σῆς κάλλυς· τρισὰς ἡ ἀδιαίρετος Μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, καὶ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνυ στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ Πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπησε τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διανοίαν τῶν σῶν δύλων, Μονὰς Τρισήλιε. σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν ἁγιώσας, τῆς Κτίσεως ἐκ μήτρας σε ἡγιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε, καὶ Φῶς τρισήλιον, πᾶσιν αὐέστειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Καθίσματα.

Ὅτε κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σε τῷ συνυποστάτῳ ἐβόησας Εὐφράνθημεν· ποιήσωμεν καὶ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν. τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συμπαρὼν δημιουργόν. διὸ βοῶμέν σοι· Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σε Παῦαγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατῴκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σε τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι Βασιλείαν Οὐρανῶν. διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Ἁγνὴ χαῖρε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Τμνῶσε ἀκοή.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἄϋλοι ἰσχύυσι τῶν Ἀγγέλων, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· ἀλλ' ὧν ἡμεῖς πηλίνῃ γλώττῃ, τὴν σὴν ἀσιῶδη ἀγαθότητα, καὶ αὐυμνοῦμεν πίστει, καὶ δοξάζομεν.

Τὸν Πάρχων, Πλασυργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς παυδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δῦλόν σε, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίσλω ἐπανάγαγε.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσυγχύτε, τρία πρόσωπα αὐυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μερισῶς τὰς Ὑποστάσεις· ἀλλ' ὧν ἑνωμένα καὶ ἀμέρισα, εἴτε βουλῇ, καὶ δόξῃ, καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Λούσε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, Ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηνε, μόνην σαφῶς ἐκ τῶν αἰώνος, ἐν ᾗ κατοικήσας αὐεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ὡς ὁλικῶς ἐπὶ παύτα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρυς ἁπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίες Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σε. σὺ γὰρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τὸ σύμπαντος.

Ὡς Μωϋσῆ ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης, πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σε προδηλῶν παρυσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς αὐήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ Φυσικὴ σωκαΐδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριὰς Ἁγία, τοὺς αὐυμνοῦντας ὀρθοδόξως σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἀδεῖν ἀξίωσον, αὔαρχον καὶ μίαν αὐγλὴ τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συγγενικὸς κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, παύτων τῶν αἰώνων ἐν τῇ Γαστρί σου, Παρθενομήτορ σωσεχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀναπαλαίμενος, πρὸς τὸ εἰκὸν τῆς μιᾶς κυριότητος.

Ὠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θέλητὰ τῶ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας Θεὲ Τριήλιε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Δίς.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπεριόπτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα ἄγλωμοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὕψιστος, Ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με καταύγασε.

Καθίσματα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἐυσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεήμον. Βλέψον εἰς Λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριὰς μονὰς αὔαρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐυσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις ἀγαθὴ Θεοτόκε. σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη αὐτίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις. διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, δῦρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλυτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις ἀεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων αὐαλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος. δεῖξον ἐν καρδίᾳ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον παύτοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ αὐυμνεῖν ἀσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν ἀΰλων ὑσιῶν τοὺς σοὺς ἀντῖσι, Θεὲ Μονάρχα, καὶ Τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θείαι δαὶ τερδίονται φῶτα, ὧν καρδίαι τοῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς Φωταργὸς Τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ἰδωὶεν ἡμᾶς, καὶ ὑψῶν πρὸς Οὐρανὸν μὴ διαλίπης τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος, Ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν Ἄνθρωπον, καὶ Θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενον.

Ὠδὴ η'. Γυδάλματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσιτε Τριὰς, σωκαΐδιε σωκαύαρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν αὐτιπειμένων βυλὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με, ἀεὶ Κύριε παύτων. Δίς.

Σοφῶς καὶ παυθέως, Ἀπερίτρεπτε Τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον, καὶ σωτηρῶσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παυτελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀπατάληπτε αὐέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν ἐκ ἀλλοιώσας, τῶν τῆς ἀνθρώπων φύσιν, συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰσίαν Τριάδα ἐδίδαξας παύτας σέβειν, ὡς κυβαρχίαν ἀπαύστων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὶ Ἡλίου φωσῆρα.

Ἐκ φωτὸς αὐάρχου, σωκαύαρχος Υἱὸς, φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρδυται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρύστου τῆς Γεννήσεως, πιστουμένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου Ἐκπορδύσεως.

Ἁμψον ταῖς καρδίαις, Τριήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτίσου, καὶ δὸς σωῖσιν, τὸ ἐν πᾶσι καταυοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλυύειν, καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριὰς πρώϊμε· ἔτι καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν, καὶ περισάσεων. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέμου, παυτοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις αὐυμνούμενος, αὐεκφράστως μοναδικῶς, Θεὸς καὶ παυτοδυύαμος· καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ,

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν Καθίσματα.

Ὁ Εὐχήμων Γωσὴφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος αὐέστης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τοῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, ὁ Ἄγγελος ἔβοα· τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ κραυγάσατε, αὐέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν περδεδοξασμένην ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ Θανάτος τέθνηκε, νεκρωθέντες αὐέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ δοξάζοντες δοξολογοῦμεν, ὡς πραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὸ β'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῶσι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέχεις πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναιξὶν, ἀγάλλεται συμφώνως. κοινῇ γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως. καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ Λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περιλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισαι, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ Θανάτος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Ἅλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον. Ἦχος γ'.

Μετὰ τὸ Πάθος προελθόντα σε τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες,

Χριστὲ ὁ Θεός. εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Ἀντίφωνον Α'.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ, τὰ ὄμματα, ἐπέμπωμι τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

ΕΛέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλά, καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ· καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοῆσαι. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΊῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

ΕΓ' μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

ΤΟἷς ὀδύνην αὐτῶν, μὴ παραδῷς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον. λέοντος τρόπον, κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΊῳ Πνεύματι, ζωαρχίᾳ καὶ γέρας. πάντα γὰρ τὰ κτισθέντα, ὡς Θεὸς ὢν δυνάμει, σωτηρεῖ ἐν Πατρὶ, δι' Υἱοῦ δέ. Ἀντίφωνον Γ'.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐοίκασιν Ὄρει τῷ Ἁγίῳ, οἳ ἐδαμῶς σαλεύονται, τροσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

ΕΝ ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτενάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· ἡ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΑΊῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία. εὐθὺ χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἁγίοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σὺ εἶ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ' Ν'.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΝ βυθῷ κατέρρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, παμρατιᾷ ἡ ὑπέροπλος δυνάμις. σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὸ παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψε· ὁ δεδοξασμένος Κύριος. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ὁ Τῶν Κόσμου Ἄρχων Ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ Ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκρασαι. προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ περιέπτωκε, τῷ τῆς ἀρχῆς κράτησε, καὶ Ἀδὰμ δεδούλωται.

Ἄτρωτος τῶν γενῶν τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας. τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου διεσπάραξας, τοῦ Θανάτου τὸ σπάργανα, ᾧ δοξολογοῦμεν ἅπαντες. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Περτέρα πέφυνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς Ἀειπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ Κτίσαντα τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν Μήτρᾳ σου. ᾧ σοὶ παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυρανασταίσιμος. Ὧδὴ α'. Ἀκροστιχίς.

Σοὶ τοῖς Εἱρμοῖς.

Ἄδω τὸν ἄναρχον, τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ.

Ἄτρεπτον ἀσωμήθη.

ΔΥναμις ἀθανάτου, ἀνάσκαπτος πέτρα, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστὲ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου, ὅτι δεδόξασται.

ΩΚτειρε τὸν πεσόντα, εἰκόνα, καὶ ἀνέστησε σωτηρίαν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς καὶ κτίστης, γενηρωθεὶς ὃ γέγονεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Τεσσαρακοστῆς Θεοτόκιον. Ἦχος δ'. Ἀκρόστ.

Ἄδω τὸν ἄναρχον, τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ.

Ἄτρεπτον ἀσωμήθη.

ΑΤὸν πάλαι πλασθέντα, καὶ ξενωθέντα χερσὶ θείαις, ὁδὸς θαλάσσης, τὸν σὸν ἐδήλωσε γενέσθαι Ἀγνή· ᾧ ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασται.

ΔΥναμις τοῦ Ὑψίστου, ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ Σοφία, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐν σοί, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, ὅτι δεδόξασται.

ΩΔύσε διὰ πύλης, ἀβάτου πεκλεισμένης, τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνὴ, καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΞλύθησεν ἡ ἔρημος, ὥσπερ πέλαγος Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν σπαρεῖσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, καὶ ἡ ἐσπερεύθη ἡ καρδία μου. Τροπάριον.

ΗΚτίσις καὶ τῷ Πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, καὶ ἀτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

ΕΚ χοὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ σωτηρίαν πάλιν, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστὲ, συγκαταβὰς εἰς Ἅδου σωσάνεστησας. Θεοτοκίον.

ΤΑ' τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Παράγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ Τόκῳ σου. διόσε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Τόξον σωτηρίᾳ δυνάστων.

Ὁ Παύτων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἠλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως. Ἐκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γνώσει, σεφανοῖ δόξης Χριστὲ, ὥφθης τῆς Ἐγέρσεως.

Ὁ αὐτός. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Χρόνῳ ἐπέκεινα παντὸς, ὡς χρόνου Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἑκών, Βρέφος πεπλασούργηται. Ἡδὺ πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δι' ἧς Ἀδὰμ καὶ τοῖς Οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΛήλυθας, ἐκ Παρθένου, ὁ Πρέσβυς, οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔστωσας, ὅλον με τὸν Ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

ΠΑρέστασαι, ὡς κείμενος ὁ Θεός μου τῷ βήματι, ὃ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν σπάργων τοῖς Ἔθνεσιν, ὦ διὰ τοῦ Πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

ΤΩ Πάθει σου, τὸ ἐχθρὸν αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δὲ, ἐν τῇ εἰς Ἅδου καθόδῳ σου, Πόλεις καθῃρέθησαν, καὶ τὸ Τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

ΣΕ' λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπισάμεθα. σὺ γὰρ τοῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε.

ΙΔοῦσα ἐν Ξύλῳ σε Χριστὲ, παγέντα Παρθένος, ἠνωδυνώσω σὲ κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὠδῖνας ὑπέμεινε.

ΝΕνίκηται Θανάτου, νεκρὸς σκυλεύει Α"δου τὰς πύλας. τῷ παμφάγῳ γὰρ ῥαγεύτος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν παύτα δεδώρηται.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Ι'δοὺ ὑπερύψωται, τὸ Θεῖον ὄρος οἴκῳ Κυρίου, ὑπεραίρω τῶν Δωτάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

ΝΟμίμων τῆς φύσεως, Παρθενὸς ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν Δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, καταξιώθης θείας κλήσεως. Ω'δὴ έ. Ο' Εἱρμός.

ΜΕσίτης Θεὸς, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὸ ὁ Θεός· διὰ σὲ γὰρ Δέσποτα, τῷ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγῷ ἐκέκραμεν. Τροπάριον.

Ω'Σ Κέδρος Χριστὲ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἑκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ἠυδόκησας, καὶ τῇ πλάκῃ καὶ πέδρῳ, σαρκὶ συναναβλύσαντα.

Ε'Ν λάκκῳ Χριστὲ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε ἄπονον νεκρόν· ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι, ἐπιλελησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπτιάντας, σαυτῷ συνεξανέστησας. Θεοτοκίον.

Δ'Τσώπει τὸν σὸν Τἱὸν, καὶ Κύριον Παρθενε Ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας πεσοῦσιν, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, ἐρρωμένως δωρήσασθαι.

Ἄλλος. Ο' αὐθραξ τῷ Η'σαΐα.

ΝΗσθένει ἀπαυγάσματος, Ἁδὰμ γδέται, θανατηφόρῳ τῷ ξύλῳ ὁ πρότερος· ἀλλὰ τότε τῷ ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σαρωθεὶς ὁ δεύτερος.

ΤΗ'ν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐλῳ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστὲ, καθαμώνων Α"δου ἐξανέστησας.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

ΝΕφέλαι τῆς ἀφροσύνης, γλυκασμὸν ῥαύτε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθενου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

ΤΩ' βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳμου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ συγγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐχάτων ἐκ τῆς Παρθενου, αὖθις σπορᾶς σωματωθεὶς ὁ Τ"ψιστος.

Ω'δὴ ς'. Ο' Εἱρμός.

Ε'Ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τῷ ἀεξιγνίαστον τῆς ἀπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Ω'Σ καπνὸς ὁ Δίκαιος κέκραται, καὶ μὴ αὐόμων τῷ Ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπὸ Θυμοῖς ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρούμενος Αἵματι.

Δ'Ι' ἑνὸς μὲν ἀνθρώπου τὸ πρώτου Ἁδὰμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ Θανάτος, καὶ δι' ἑνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Τἱοῦ καὶ Θεοῦ πεφανέρωται. Θεῖον.

Α'Πειρανδρως Παρθενε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφάνεσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Τἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ἄλλος. Η"χε ῥημάτων δεήσεως.

ΦΤ'λακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἠοίξαν. ἄφθης γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Λησῇ Παράδεισον.

Ε"Ρημος Α"δης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν εἷς· ὃν πολιὰ γὰρ πλῆτον ἐθησαύρισεν, εἷς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσε.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Φ'τος αὐθρώπων δελέασα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα Ἁγνὴ, διὰ σὲ ἐλεθερίας ἔτυχε. σὸς γὰρ Τἱὸς ὡς Ἀμνὸς, ὑπὲρ πάντων πέθυται.

Ε'Πιβοώμεθα πάντες, σὲ τῷ ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι. μόνη γὰρ πρὸς τὸν Τἱὸν, παῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ αὖω ζητῶν.

Α'Νέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδυνάμε, καὶ Α"δης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίστωντο, καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ σωσαγάλλεται, καὶ Κόσμος Σωτήρμου ἀνύμνει σε ἀεί. Ο' Οἶκος.

ΣΤ' εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις παύντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ παύτας σωσανέστησας, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τῷ Α"δῃ τὰς πύλας σωτρέψας Λόγε· καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀνασάσει φιλάνθρωπε. διὸ καὶ παύτες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὸν σὸν συγκατάβασιν, καὶ Κόσμος Σωτήρμου ἀνύμνει σε ἀεί.

Ω'δὴ ζ. Ο' Εἱρμός.

Α'Ντίθεονπρόσαγμαπαρανομοῦντος, Τυραννου μετάρσιον, τῷ φλόγα ἀερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τῷ τῆ Πυρίμητος, ὁ ὢν ὑλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάριον.

ΟΤ'ν ἔφερες Δέσποτα δι' ἀπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννούμενον· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ Αἵματι, Α"νθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν ὑλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ι'δόντες σε ἔπτηξαν ἡμφιεσμένον, σολῷ ἐνδυμήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Α"δου Χριστέ. ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτῳ Δέσποτα· ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν ὑλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Α'Γίων Ἁγίασε καταυοῦμεν, ὡς μόνῳ κυήσαντα Θεὸν τὸν ἀπαλλοίωτον, Παρθενε Α'μόλυντε, Μῆτερ Α'νύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας τὸν τοῖς, τῷ ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ Τόκῳ σε.

Ἄλλος. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ε"Κλινε τὸν Προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ε'δὲμ παραπτώματι· ἀλλ' ἐκουσίως ἐκλίθη, τῷ παραβαύτι λύων τὸ ἔγκλημα· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΣΕ'σωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ, τῷ ἰοβόλῳ ἐν Ε'δὲμ. τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἑκουσίῳ Πάθει ἰάσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος, τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΒΑἴνοντα ἐν σκιᾷ με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Α"δῃ, τῇ ἀκράντῳ βαλὼν τῆς Θεότητος· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Ε'Ὡρα ἐν νυκτὶ Γαβριὴλ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι, Θεὸν σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΣΤ'μβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορῥήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Γαβριὴλ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἰδώθη αὐθρώποις Ἁγνή· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΒΕ'βηλος ὁ μὴ εὖα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθενου σε Τἱὸν, τῆς Παναμώμητου Τεκάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ, καὶ γλώσσῃ βοῶν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ω'δὴ η'. Ο' Εἱρμός.

ΚΑ'μνὸς ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς Χαλδαίας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τὰς

Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

ἈΓ"ματι Χριστὲ, τῷ σῷ πεφοινιγμένῳ, τῇ τῆς Σαρκός σου καθορῶντα σολῇ, ἐν τρόμῳ ἐξέσταντο, τῇ πολλῇ μακροθυμίᾳ σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΣΤ"μα τὸ θνητὸν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ Ἐγέρσει σου. διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς Λαὸς Χριστὲ κράζων σοι· κατεπόθη ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

ΣΤ' τὸν τῶ Πατρὸς, ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, Θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀπορρήτως σωτέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ Παῖαγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν, παντῶν ἡμῶν ἐπισάμεθα.

Ἄλλος. Γυδάλματος χρυσοῦ.

Ὡ'Ράθης ἐν Σταυρῷ καθηλώμενος, ὁ πλάσιος ἐν ἐλέει· ἐκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τελήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς Φιλάνθρωπε, πίστει μελῳδοῦντας· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

ΛΥτρῶσαι τῆς φθορᾶς ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια Θεοῦ Λόγε, ὃν περ διέπλασας, δωμάμει Χριστέ μου θεία, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης ἀΐδίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω· ὑμνείτω κραυγάζοντα πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὡ'Ράθη ἐπὶ γῆς διὰ σοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δωμάμει. ᾧ μελῳδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· ἡ ὑσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

ΚΤείωσε Ἀγνὴ, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν ἐξ ἁγνῶν ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον. ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι παντὲς μελῳδοῦμεν· ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀ'Νάρχω Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωσαγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τῷ παναύμνητον, Θεοτόκον μεγαλυνόμεν.

Τροπάριον.

Ὡ'Σ ἐν Παραδείσῳ φυτευθεὶς, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτὴρ, τὸ τριστόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, Αἵματι καὶ Ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τῇ ζωῇ ἡμῖν ἐξελύθησε.

ΚΑθεῖλες δωμάτας, σαρωθεὶς ὁ Παντοδυνάμος, καὶ τῷ κάτω κειμένῳ ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρικῇ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρικῷ ἐνίδρυσας Θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλυνόμεν.

ΜΟνάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τριοσοφεγγῆ, ἀειπάτερον αἰγλῇ, τῇ μόνῃ ἀκήρατον, τῇ τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμψασαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐ'Ν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς Ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ ἐπὶ κρανίᾳ τοῦ Σταυροῦ, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τῇ ζωῇ ἐδωρήσω, ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθὸς, τοῖς δὲ πίστει τιμῶσι, τῇ θείᾳ σου Ἀναστάσει.

ΤΟὺν τῷ ἰδίῳ Θανάτῳ, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα Θεὸν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος, νεκροὺς σωσεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τῇ Ἀναστάσει.

Ἄλλος. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Ρ'Ἄβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν Μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ ταύτῃ αὐξήσησε, πρὸς Ἅδου ὀλισθήσασαν. διόσε Παῖαγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλυνόμεν.

Η"Ν ἱκετήσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα, σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὲ τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πληθύνουσαν. ἵνα σε ἅπαντες, ὡς ἐλεήμονα μεγαλυνώμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

ΠΑ"σα πνοὴ, καὶ πᾶσα Κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε. ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τῇ ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

ΕΠάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τῇ πέτρᾳ τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνήτωσαν, λέγοντες σωὴ ἡμῖν· δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΧΑίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἄγγελος ἐπάθισεν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος. αὐτὸς ἡμᾶς διηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωδίας. χαίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄ"Γγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸς τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωδίας. χαίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄ"Γγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸς τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου μνήματος, καὶ τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν αὐτὶ τῆς λύπης, ἀφροσύνης σύμβολα μιανύων· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Ε"Ρραναν μύρα μυρόν δακρύων, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

ΑΓνεσάτωσαν ἔθνη καὶ Λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τελημερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσιν, δι' ἧς πεφώτισαι, πάντα τὰ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἔ'Σταυρώθης, ἐτάφης, Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο"Ντως παρώμοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. ἔχρῃζε τῇ γνώσιν οἱ φύλακες· σήμερον προσῆλθε τῷ μνήματος, καὶ ἔλεγον· εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταὶ, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μᾶλλον δὲ καὶ γυμνόν; αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς ὁ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

ΤΗὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τὸ Λυτρὸν καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΟὺν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

ΠΡοσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον Φιλάνθρωπε.

ΤΩ͂ Θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν Κόσμον διέσωσας.

ΟΙ ἐν σκότει καθήμενοι, σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, Χριστὲ ἐξανέστησαν.

ΜΥροφόροις ὑπήντησας, ἀσπασὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου τὴν Ἔγερσιν. Δόξα.

ΤΟὺν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, παῦτες καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε Θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε Νύμφη ἀϋμφότε, χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθενίᾳ κυήσασα.

ΤΕΛΟΣ τοῦ Δευτέρου Ἤχου.

Καὶν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,
Ἀλλ' ἡδονὴ προῴτησοι τῷ μελιῤῥύτῳ.
Τὸ σὸν μελιχρὸν, καὶ γλυκύτατον μέλος,
Ὅσα πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σειρῆνες ἦδον Δευτέρᾳ παῦτως μέλη.
Οὕτω πράωσοι ῥεῖ μελισαγὲς μέλος.

ΤΩ͂Ι ΣΑΒΒΑΤΩ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Γ'.

ΤΩ͂ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλανὴ κατήργηται, Γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνουσοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

ΠΕφώτισαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται, πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀπολυτροῦται, ὕμνουσοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

ΔΟξάζω τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν τὸν δυάμιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἰσχύν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

ΤΟὺν Σταυρόν σου τὸν Τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστὲ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. σὺ γὰρ μόνωπίσω, ἡμεῖς οἱ πάντες ἐγνώκαμεν.

ΥΜνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΟῖς ἐν Ἅδου καταβὰς, Χριστὸς ἐκήρυξε λέγων, θαρσεῖτε λέγων, νενίκηκα. Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

ΟΙ ἀναξίως ἐσῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου Οἴκῳ, Ἐπινίκιον ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες Χριστὲ ὁ Θεός· ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐλέησον τὸν Λαόν σου, ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ σε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΩ͂ς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου Τόκον Παναγία; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παρθένε, ἔτεκες Πατέρα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα Μήτορα, μεθαρμοῖς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

ΟΤῷ Πάθει σου Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, προσδέξαι ἡμῶν, τὸν Ἐπινίκιον ὕμνον Φιλάνθρωπε. Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

ΗΖωοδόχος σου Ἔγερσις Κύριε, τὸν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθορᾶς ἀνεκαλέσατο. διὸ τῆς κατάρας τὸ Ἄδαμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ΘΕὸς ὑπάρχων ἀπαλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι. ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα πρεμάμενον ὁρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ σεύουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν. κατελθὼν ἐν Ἅδῃ δὲ τελήμερος ἀνέσης, ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΝα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπέμεινας· καὶ τελήμερος ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, ἑαυτῷ σωτηρίαν χορηγήσας, τοῖς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΣπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνέλαβες Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς Μήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ Πάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

ΕΥφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

ΣΕ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ὑμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου, καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΠΡΩΙ͂,

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς.

Αἰνῶ Τριάσε, τὴν μίαν Θεαρχίαν. Μητροφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

ΑΚατάλημπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμπὴς αὐγάσμε τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσωσε τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων σύμμιξιν.

ΙΕρῶς τῶν Ἀΰλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποικιλῶ ὡς αἰτίαν, εἰκόνι τρίφωτον ἀρχικωτάτῃ σαφῶς. ᾧ συμφώνως μέλψωμεν, τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις σώμασι.

ΝΟῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἅπαξ ἐκ γεννήτου Πατρὸς, τὸν Υἱὸν σημαίνοντος, Θεὸ

Μοναρχα τῆ ὅλων, ἅμα καὶ τῶ Πνεύματϛ θείαν Ἐπιπόρευσιν. Θεοτοκίον.

Ὡς φιλανθρωπϛ φύσει, τὸν τῆ ἀνθρώπων ἐνοίκησιν, προσειληφὼς Θεὸς Λόγε, τὸ τελεσθὲν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητϛ, δεδοξασμένῳ τοῖς πᾶσι, δείξας τὸν τεκοῦσάν σε Παρθένον Ἄχραντον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τριστεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προσεταχὼς, Ἡλίας ταῖς χίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὸν τελετὸν Τριάδος, τῆς οὐσιαίας Θεᾶ Κυριαρχίας.

Ῥοώδης φύσις ὑμνεῖσε τῆ γηγενῶν, τὸν εὖα καὶ τέφρωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾶσοι Δέσποτα· παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι ϗ σῶσόν με.

Συνορουσίτες τοῖς λόγοις τῆ Προφητῶν, πλειόνων Ἀποστόλων τε, ϗ Κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεὲ τῆ ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τῆ Θρόνου κατῆλθε τῆ ὑψηλῆ, ὁ Χριστὸς τὸν αὐθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σὲ Παναχραντε, ϗ τὸ τελεσθὲν φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα.

Ὁ Τριπερήσιος καὶ μόνος Κύριϛ, Χριστὸς ἀπαύγασμα τῆ προαναρχυ Πατρὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ θειότατον ἐλέησον τοὺς δούλους σου. πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σὺ ὐκ ἀπέστημεν. ὅθεν δυσωπῆμέν σε, Τριυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Τριπερήσιος Θεὸς καὶ Κύριϛ, ἐν σὺ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς ὑσιωθεὶς, ϗ μείνας ὅπερ πέφυκεν. ὅθεν ϗ Θεανθρωπον τοῦτον σέβοντες Παναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμά σου, τῆς σῆς ἀπορρήτου κυήσεως.

Ὠδὴ δ'. Ἐθαυμάσθη προφὴτης ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ ϗ Θεόφυτοι, καὶ αὐθη σωσάρχα, ὡς τέλεια εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν, ὑσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριὰς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς ἱκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπϛ. Θεοτοκίον.

Ἠθέλησας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν Πολυέλεε, Λόγε τῶ Θεῶ, ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τέφρωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας· ἔθεντο δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν εὖα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας, Θεὸν, ϗ τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχραντοις φωναῖς Σεραφὶμ, ἀπεστάλη τῶ κηρύξαι παρθένε, τέφρωτον ὑσίαν, ϗ Μονάδα τελείαν. Δίς.

Ἡ Παύτων ἀοράτων ϗ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ ὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τελείαν, τοὺς εὖα Θεόυσε πιστῶς, ἀφημᾶντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον ϗ καθαρὸν, Παρθένε γεγονυῖαν Θεᾶ, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ ϗ μακαρίζομεν· ἐκ σὺ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ ὑσίαις ϗ θελήσεσι διττοῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, ϗ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἐκάτη ἁμαρτιῶν.

Μετοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, εἰκόνα μὲν Κύριον, ϗ τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀδιαιρέτως δὲ μορφώσεσι. Δίς.

Θωμον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ Τριστήλιε Κύριε, ϗ σῆς δόξης ἔλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῶ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄῤῥητον. Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τῆ φωτὸς, τῆ κυηθεύτος ἐκ νηδύος σε Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τέφρωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητϛ, καὶ δοξάζωσε, τὸν ὁλόφωτον Δέσποιναν. Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίε, τὸ τελεσθὲν ὑμνοῦμεν κράτος, ϗ τελεσαγίαις φωναῖς ἐνβοήσωμεν· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προαναρχος. Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συναναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν, ϗ παύτων Ποιητὴς ϗ Φιλανθρωπϛ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς σωσεχέθη, ὁ ἀχωρητος ἐν τῆ Γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη ϗ ἐφάνη ὡς αὐθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν τῆς Θεϊκῆς, ϗ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη Παναγνε. διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν ἀεὶ, ϗ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς ἀσεβεῖς.

Ναόμε δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τελαμπρὸς ὅλον φωτεινὸν, ἀμαυρωτικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν αὐώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὸν μορφὸν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, ϗ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς, καὶ Υἱὸς, ϗ Πνεύματος. ἀλλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῶ Ἀβραὰμ, Θεὸς Τριυπόστατος, ἐν τῆ δρυῖ πάλαι τῆ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν, τὸν Ἰσαὰκ αὐτιδὸς δι' ἔλεον· ὅν περ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῆ Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος αὐθρωπος, ὁ παντεργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς ϗ ἀχράντου Γαστρὸς, ϗ ἡμᾶς ἐθέωσεν, ἀλογημένη Παναγνε, Θεοτόκε Παναχραντε.

Ὠδὴ η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ εὐωθεύτες.

Ἀνάρχυ Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγϛ καὶ τὸ Πνεῦμα, σωσαναρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς Τριπερσοὶκ Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε ϗ δυὰμιν, ᾗ ὑμνοῦμεν παύτες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ῥυθμίζεις τοὺς σοὺς φρυκτωρίας, τάξεις ὐρανίους, ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τελεσαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τέφρωτον, κράτος καὶ ἰσόῤῥοπον. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Χρισμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τόκον, πόῤῥωθεν ἰδόντες Θεοτόκε αὐδιφήμως, ὡς ἀσπόρως ϗ ὑπερφυῶς, γεννηθεύτα Δέσποιναν, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον, ϗ ὑπερυψοῦμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κανὼν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τελοτολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῆ Ἀσωμάτων Τάξεις, σαφῶς αὐτοῖς πτέρυξιν ἀφίενται αὖω· ἀλλ' ἀλαβῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, ϗ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι, τούτοις συμφώνως μοναδικὴν Τριάδα σε δοξάζομεν. Δίς.

Ἁπλέτῳ πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοεραῖ ψυχαὶ ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικαὶ, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν ἁπάντων, τὴν εἰκαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τελεττὴν προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τεφεγγῆς σε Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίσῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἵν' ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸ ά.

Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τῶν γενῶν ἡμῶν, καὶ ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν, οὐκ ἔτι θανάτῳ κυριεύει. ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκὶ τῷ θανάτῳ γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν Ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἀνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἧτταν ἀναπαλαίμενος, ὁ ὑπεραπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ κατιδὼν ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπαξίων; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προστέταγμαι βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸ β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὸ ἀναλλοίωτον, τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἑκούσιον, Πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεὶς, ὁ Ἅιδης ἐπωδύρετο. τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με. διὸ καὶ ὃς κατέχω κραυγάζω σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ Πιστοὶ, ἀπόῤῥητον Μυστήριον. σήμερον ὁ θάνατος, καὶ ὁ Ἅιδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. διὸ καὶ ἐξ ἀχαρίστου κραυγάζομεν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ Γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομῆτορ. μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, καὶ τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι. διὸ καὶ ἐξ ἀχαρίστου βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Ν' Τροπάρια.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀοράτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν Μνήμασι; ἠγέρθη νεκρώσας τὰ Μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ὁμοίως. Ἀντίφωνον Α'.

Ἣν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἔχεις ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ μὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ πειρώντες δάκρυσιν ἀθέοις, θερίζουσι σάκχυας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναριθμεῖται, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται. Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τῇ δὲ ψυχῇ σπέπουσι, ὁδηγεῖ ἡμῶν πορθεῖται τὴν Πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς Γαστρὸς, τῷ Πνεύματι Υἱοποιηθῆναι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης σοφία, ὑπὸ πᾶσαν τὴν Κτίσιν. αὐτῷ λατρεύωμεν. Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρεῖτε, καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδίζονται, τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κλίνῃ τῆς τραπέζης σου ἀφραύστῃ, καθορῶν σου Ποιμενάρχα, τοὺς ἔγγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις, καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει. σοὶ Πατρὶ συνυμνεῖται, καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Κατὰ Ἰωάννην.

Ἀναστάσιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο' Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

Τὰ ὕδατα πάλαι ὑδάτι θείῳ, εἰς μίαν σωτηρίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τιμὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ· ἔστι ὁ Θεὸς ἡμῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάριον.

Τὴν γῆν καταπεμένας τῷ παραβάτι ἱδρῶτος, φέρειν καρπὸν τοὺς ἀναύδους, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, ἔστι ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τῷ κατάρᾳ ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου ὁ θανάτου, δεδοικὼς ἀνεδείχθη. παθητῷ σάρκα ἐμψυχωμένῳ λαβὼν, ἔστι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ Τυράννῳ, πάντας σωτηρίησεν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζει σε, τῷ ἀπορρήτως τεκοῦσαν. ὑποδὺς μήτραν γὰρ, ἡγιασμένῳ τῷ σῷ, ἔστι ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐσώθη, καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγένηται.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

ἎΙσμα καινόν.

Γένος βροτῶν Αἵματι Θείῳ, δεδυλωμένον Τυράννῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν θνητὸς θανάτου θέλων, ὁ τῆς Ζωῆς ταμίευχος Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθανάτου φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄγω τρίτον μέλισμα, σοὶ Θεοτόκε.

Σειρμοὶ τοῖς Εἱρμοῖς. ἎΙσμα καινόν.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις, ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ Σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σωτῆρι τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ κατάχθονια, ὅτι δεδόξασται.

Ω Σωκλαγμάτων τῷ Σῷ σοί. ἀγαθῶν ἢ ἀφθόνως παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δὸς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σῆ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασαι. Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Δέσποτα, Σὲ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάριον.

Διὰ Σταυροῦ σε ᾐχμώθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρύξας εἰσέπεσε, ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστὲ τὸ κέρας, Σὲ τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς ἀσεβείας τὸ κήρυγμα τῷ ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε, τὰς θαλάσσας Φιλανθρωπε. αὐασὰς ἐκ πάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληται περὶ σοῦ, ἡ Πόλις ἡ ἔμψυχος τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος. διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς σωσανεστράφη.

Ἄλλος. Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρίζης ἄχραντε Σταυρὲ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων. ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, Σὲ σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασε.

Ἵνα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον Μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται Σὲ σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ῥάβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ, προφητικῶς βλαστήσασα ἡ Παρθένος, ἄνθος σε Χριστὲ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνοὺς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τοῦ ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβών. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, πραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γάρ σε Υἱὸν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. διόσοι κραυγάζομεν ἐκχαρίστως· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε. Τροπάριον.

Στίγματα Χριστὲ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ὠΐγνας, ὕβρεων ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τοῦ σωτηρίαν. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὡμάτι θνητῷ, ἡ ζωὴ θανάτῳ ὡμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ σεσαγμὲ πενήτων σε εὗρεν. καὶ φθείρας τὸν φθείραντα, δεδοξασμένε, πάντας σωσανέστησας, μόνε Φιλανθρωπε. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστὲ, ἧς ἐκτήσω ποίμνης τῷ Πάθει σε, τῆς δεδοξασμένης σε Μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς σπλάγχνεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, πειρασμοῦ λῦσαι, τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἄλλος. Τὸ ξένον, καὶ ἀπάρθενον.

Ὁ Πλάσας κατ' εἰκόνα σε, Φιλανθρωπε τὸν αὖθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σαυρωθεὶς Σὲ Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκρὸς μὲν ὡς κατέπιεν, ὁ θανάτος ἀπέδωκε. κατελύθη δὲ, καὶ τὸ τοῦ ἅδου φθοροποιὸν Βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σε Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Στήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθῳ χειρῶν ἀδέλφων. τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλανθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τῇ φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον Σὲ τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ εὐώσας φάρμακον, τῷ σῷ ἄχραντον λόγε θεότητα.

Μεῖσμα εἶ ὁ Κύριος, καὶ πλήρος ἐπιπόθητος, ὁ εὐώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ Ὑποστάσει σε, τῇ σαρκὶ χρηματίσας Ὑπόστασις.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τῶν Παντὸς Δημιουργὸν, τῷ ὑπερέχοντα παύτων νῶν εἰρήνευσον. διότι φῶς τὰ προσάγματά σε, Σὲ οἶσμε καθοδήγησον.

Τροπάριον.

Κριτῇ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τῷ γλῶ, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐῤῥύσω καταπρίσεως.

Τὴν σῷ εἰρήνευσον, ταῖς Ἐκκλησίαις σε Χριστὲ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σκηνὴ Ἁγία, καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὡς τὸν Σὲ πάσῃ ἀχωρήτον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεὸν δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Ἀειπάρθενος.

Ἄλλος. Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Λόγχῃ πλαγὰν, ὦ Χριστέ μου νυγείσῃ, τῷ ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρῳ πᾶσι βροτοῖς, γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἶσος Πατρὶ, κατ' Οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον, τῷ παναχράντῳ σε, καὶ πανσέπτῳ σώματος, ἐκ νεκρῶν Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, ὑ δημιούργημα, ἐν καὶ σάρκα ἔμψυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἶσος Πατρὶ, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεὸς Ὑπόστασις τελεία, Σὲ δύο Φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ Ἄνθρωπος.

Ὠδὴ ς. Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ Πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνῆτα διάσωσον. Τροπάριον.

Ἄβυσσος ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ ἀπλάγχνῳ καθόδῳ σου. σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς Σὲ δούλου μορφῇ ἐθεώρησας, καὶ σαυτῷ σωσεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρωθέντα ζωοθεύτα θεώμενος. τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τῷ Πάθει σου, τῷ ἀχράντῳ τὰ ἔπαθλα. Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς Ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Τίόν σου ἵλεων, τοῖς ἐπτακόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι δυσώπησον.

Ἄλλος. Σκηνωώσεως.

Μωλώπων σὺ πειραθεὶς, Ἀδὲ τραυμάτων, Πάθει Σταυρῷ σωσανέστησας. ὅθεν σοι κραυγάζω ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τῷ ζωῷ μου Φιλανθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι Χριστὲ, φόβῳ πύλαι Ἅδου, σκότη ἐχθρῶν δὲ ἁρπάζονται. ὅθεν σοι Γυναῖκες ὑπνώτησαν, αὐτὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ χήματι ἄμοιρος, χήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεὶς τῷ Θεότητι Ἄνθρωπος.

Ἀ Βύσσῳ ἀμφιτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος Παύαγνε, τῶν παθῶν ῥῦσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμάτων, τοῖς πίστει σοι προσέρχεσι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐ Ἀναίσης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀπαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου. Ὁ Οἶκος.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τοῦ τάφου ἀνέστησε. συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ παντῶν Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν. ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἅιδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης σωτὴρ ἀνεκαλύσας, πρὸς Οὐρανὸν συναυλοῖ. καὶ καταῤῥάσσει τὸν ἐχθρὸν τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ Ἅιδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. ὨΙδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡ Σ παῖδας τοὺς δυσεβεῖς τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ἐ Ῥῥάγη τὸ τοῦ Ναοῦ φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ τῶν ἐγκεκρυμμένων τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν· Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσησα τῆς πλευρᾶς, ῥαγίδες Θεόῤῥυτοι, ζωοποιοῦν Αἵματος Χριστοῦ, οἰκονομικῶς ἀποσάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες Ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σοβαρὸς ὁ Τύραννος.

Ὁ Τ' ψιλὸν ὁ Ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένον ὁρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος Ἅιδης ὁ δειλαῖος, τῆς ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων βοᾷ σας ἤμεσεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος, Ἁγνείας Παῖδαγνε πέφυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ ὁμολογοῦσι Θεογενήτειραν. καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Θεότοκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Τῆς Δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ σοὶ Πατρὶ καθήμενος, Παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰαμὸς ὁ θανάτου, ἀλλὰ τοῦτόν σοι ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοὔπόστατος σὰρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον παύτεσσε, τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος γὰρ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ γεγεώνηκας. Εὐλογημένος Παῖδαγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ὨΙδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀ Πέπτῳ πυρὶ εὐωθεύτες, οἱ θεοσεβείᾳ προεσῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθεύτες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάριον.

Ἐ Ῥῥάγη Ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ Σταυρός σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ συλαμέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀ Νέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ Ξύλου σωῤῥώσω, θείᾳ δυνάμει κράζοντα, καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον Κυβωτός τε· τὸν Ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογενήτωρ, Ἄχραντε κατήλλαξας, καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅλος. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ Λόγος σὰρξ παθητός· ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι· πάσχει σαρκὶ δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητὸς, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ σώζεις τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λατρεύομεν δυσεβῶς, τρισυπόστατον Θεότητα, ἐνιζομένην ἀπαύστως, καὶ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ Τάξεις τὰς νοεράς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα. δυλογοῦμεν Εὐλογημένην Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὨΙδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα, καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου γὰρ τοῦ κεκλεισμένου πύλου, σαφῶς διοδεύει Κύριος, γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεὸς, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. ταύτου ἀφράστως ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν. Τροπάριον.

Ῥικτὸν ἰδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ Ξύλου ἀναρτηθέντα Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δύλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπρακτον κατακείμενον, νεκρὸν δὲ τῷ Ἅιδου λελυκότα. ὅθεν Χριστὲ, σὲ ὡς Παντοδυνάμον μεγαλύνομεν.

Θορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστὲ, τοὺς Προπάτορας, καταπεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός· καὶ ζωῇ ἐξυμνήθησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. ὅθεν πανυμνοῦσε φωτὸς ἀρειζώκα μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Ναὸς, καὶ Θρόνος ὤφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ὤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειρανδρως Παναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλωσσα πύλας. ὅθεν τοὺς ἀληθοὺς Σεμνὴ, λιταῖς σοῦ τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάττον εἰς τέλος, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Ἅλλος. Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου Τόκου.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας. ὃ διὰ Σταυρώσεως Σῶτερ γλυκάμενος, τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι ἐδωρήσω, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔσωσάς με αὐγασὰς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστὲ καὶ ὕψωσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γεννήτορι, δεξιᾶτε τῇ αὐτοῦ σωτηρίᾳ σωσθέντα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὅρος τοῦ σοῦ ἐφυμνίων Παρθένε, τοῖς δοξάζουσι πιστοῖς, ὅλως ὑ προσγίνεται. πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ θεῖον, καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἔθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὸν σὲ Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ταῖς ἱκεσίαις, ἵλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τὰς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τὸ φρικτὸν Μυστήριον τῶν δυνάμεων. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἑκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ σωτήριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τῶν δεξιῶν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τῶν Ἀνάστασίν σου, ἵνα ὁ Κόσμος δοξάζει· ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τῶν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἀστραπτοντα, καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἐν τῷ φωτίσαι Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς Φιλανθρωπε. αὐξησις γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος. ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑτέρα Στιχηρά, Ἀναστασιμή.

Τὸ Μύρον ἐωθινὸν, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε. ᾠδίας γὰρ ἀρώματα κατέχυσαι, τὸ Μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς διηγγελίσατο· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεὸς, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐκστραπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· ἐκείνωσε τὰς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἅιδην, καὶ ἀνέστη τελείμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ Παντοδυνάμου.

Εἰς τὸ Μνῆμά σου ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὑροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· οἴμοι Σωτὴρ μου, πῶς ἐκλάπης παντῶν Βασιλεῦ; ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, εὐθέως τῷ μνημείῳ ἔβοα· Τί κλαίεις ὦ Γυναῖ; κλαίω φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέσε, εὐθέως ἔβοα· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξασοι.

Ἐβραῖοι σωμάκλισαν ἐν τῷ τάφῳ τῷ ζωῷ, λῃστὴς δὲ αὐτῷ ἔζω ἐν τῇ γλώσσῃ τῷ τρυφῷ, κραυγάζων, καὶ λέγων· ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, σωτηρίαν μοι ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἐφάνητόμοι ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συναθήμενος. αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Δοξολογίαν, οἱ Μακαρισμοί

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν Προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος. ἐν δὲ τῷ Σώματί σου, ἀναμαρτήτως ἔπαθες παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀνασὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, σωμεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε· τὸ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δυνασείαν, ὤλεσας Σωτὴρ. διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἅιδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας σωμήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης, ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τοῦ σοῦ μαθητοῦ εἶ Χριστέ. διὰ τοῦτο πίστει κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἁπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενον· Ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατ' Δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὑμνήσωμεν πιστοὶ, υἱὸς Θεοῦ, υἱὸς Κύριον, ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· τελεσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ Πλάστουργὸς, ἐσφραγισμένῃ φυλάξασε. Χαῖρε Νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ Θρόνε Οὐράνιε. Χαῖρε Ὄρος σεπτὸν, πίον, ἀλατόμητον.

ΤΕΛΟΣ τῶν Τριῶν Ἡχων.

Εἰ καὶ τρεῖς σὺ, πλοῦ πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους,
Σειρῆνας εἰ πως τοὺς προάρχοντας τρέπε.
Ἄκομψος, ἁπλοῦς, ἀνδρικὸς πάνυ τρέπε,
Ἔφηβος ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν τρέπε.
Πλήθους κατάρχων, ἰσαρίθμους σοὶ τρέπε,
Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Δ.

Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ τριημερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὸν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε· καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλω-

θεὶς,

Θεὶς, καὶ εἰς Α᾽δου κατελθὼν Δωματὲ, τὸ θανάτῳ τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ᾠ ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Πτλας Α᾽δου σωσέτειλας Κύριε, καὶ τῷ σῷ Θανάτῳ, τὸ θανάτου τὸ Βασίλειον ἔλυσας. Γεύσει δὲ τοῦ αὐθρώπινου ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Δεῦτε αὐυμνήσωμεν Λαοὶ, τὴν τῶν Σωτῆρος τριήμερον Ἔγερσιν, δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν τοῦ τοῦ Α᾽δου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν παύτες ἐλάβομεν κράζοντες· Ὁ σωρωθεὶς καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι, καὶ Ἄνθρωποι Σωτῆρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον Ἔγερσιν, δι᾽ ἧς κατηυγάσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, παύτες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιὲ παντοδύναμε Σωτῆρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πτλας χαλκᾶς σωέτειλας, καὶ μοχλοὺς σωέθλασας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ Γενὸς Ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κτίσε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γένησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις, καὶ ἀνερμήνευτος. καὶ ἡ εἰς Α᾽δου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. Θανάτου δὲ πατήσας, τριήμερος Ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειάσοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀϊδιοῦς, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ σωθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τῷ ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὗρῶν, προβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις σωαύλῃ Δωνάμεσι, καὶ σώζῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Κτίσε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ προγονικῷ ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Α᾽δῃ, τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος, τῷ ἀνθρώπων τῷ Γενεῖ. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὸ ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Κτ᾽ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δωματὲ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας. Τεθεὶς δὲ τάφῳ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος τῷ γενεῖ τῶν Ἀνθρώπων. διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὸ τριήμερόν σου Ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριστὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σωρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν Εὐεργέτην φανείς, ἀλλ᾽ ἑκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ Μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν. μὴ εὑροῦσαι δὲ, ὀλοφυρόμεναι μετ᾽ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον Σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν Ἱκετῶν Παναμωμε, παύσασα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν πρεσβείαν κεκτήμεθα, μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. πεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῷ σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ παύτων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φοβερὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλθαι ὁ Θανάτος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ᾠ ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι᾽ ὃ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ῍ ΚΥΡΙΑΚΗ῍ ΠΡΩΙ᾽.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριῳδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητροφάνους.

Ὠδὴ δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τελείων, σωαΐδιον σώζοντα· ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχλόη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, καὶ βροτοὺς ἐχρημάτισε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ Τελεσυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τελεήλιε, τὰ Σεραφὶμ ὑφέροντα ὁρᾷν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τελεσαγίοις ἄσμασιν, ἀπαταπαύστως σε δοξάζουσι. Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγεννηκας τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς, καὶ θανάτου φθορᾶς· καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἕνα Θεὸν τὸν Τελεσιούργατον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Ῥώμωσον ἐξ ὕψους, τοὺς Ἁγίους τὸ πρὶν Ἀποστόλους σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφωσας φύσιν τελεήλιον.

Τῶ Πατριάρχῃ, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν χήνατι, ἀϊδεικῶς Τριὰς Μονὰς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Χαρακτῆραν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστούμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως. Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τῇ Υἱότητι σοφῶς εἰσηγήσεσιν, ἑνικῶς καὶ τελαμπῇ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μεγαλύνομεν τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα, Τραδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΤΡισήλιε, ἄκτισε, καὶ ὁμοούσιε, Μοναὶς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τὰς δούλας σου οἰκτειρον· σῶσον ἐκ τῆς κινδυνίων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων. σὲ γὰρ Κύριε μόνον, Δυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΠΟλλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῆς δεινῶν, Παρθενε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνῳ σε Σωτηρίαν, καὶ Ἐλπίδα, καὶ Τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτούμεθα, σῶσον τοὺς δούλους σου,

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ΤΠερίσσιον Τριάδα, ἐν Μοναδι Θεότητος, καὶ Κυριαρχίαν, σὲ τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεὲ ἀκατάληπτε.

ΜΕγιστὸν ὄντα ἀφράστως, τοῖς Προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ Κυριότητι, ἀπερίοριστον μόνῳ, ἀπεμάραντον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης Κτίσεως.

ΝΟῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγεννηκε, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοθενὲς ἐκπεπόρακε. καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῆς ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθενε, σάρκωσιν ὁ Λόγος. ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς Ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ΣΤυφόπις ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' Ὑποστάσεις ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σωτήριον ὕπαρξιν.

ΤΟ' σέλας Τριὰς ἡλιε, τῆς οὐσιώδους αὐγῆς σου, λάμψον εὐσίαμοι Θεότης, ἄκτισε Φύσις, καὶ φωταυγὴς Πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς· ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

ΩΣ μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τῶν σύμπαντος, καὶ σωστικὸν καὶ κυβερνήτην, παύσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν. ὅθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα Τριὰς ἡλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

ΘΕῶσαι βουλόμενος, τὸν περὶ φθορεύτα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθενε, πλάσας καὶ δείξας εἰκόνος θείαν μορφὴν, Ἀνθρωπος ἐγένετο ἐν σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον, Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προφητῶν.

ΕΝέφλωεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ Βαπτισθέντι ὁρώμενον. διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

ΩΣ εἶδέσε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ Θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας Ὑπόστασιν.

ΜΕτάρσιον, Ὑψηλὲ Βασιλεῦ Τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν καὶ ἡμῶν, τῆς σῶν δούλων ἀνάδειξον· ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

ΗΕἵωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθενου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΠΑτέρα ἀγεύνητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν. διὸ περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τριὰς ὁμοούσιε σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΟν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Θεανθρωπον Ἄχραντε. ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

ΤΑὶς τεταγμέναις, ἐπουρανίοις φύσεις, καὶ νοεραὶς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς Ὑποστάσεσι. Δίς.

ΡΗ'σεις Ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, εὖα τῆς αἰώνων πάντων Δημιουργὸν, προεδήλωσαν ἀνέφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, Θεαρχικῶς ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν. Θεοτοκίον.

Ο' Κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος, καὶ παντουργὸς, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις Ἄνθρωπος ἐξ Ἁγνῆς, Θεομήτορος τὸν Ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς Θεότητος.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ΦΩς μοναδικὸν καὶ τρισλαμπὲς, Οὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με πράζοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

ΑΠὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέρισε, Μοναὶς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σε Θείναις· ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ αὐυμνῶσε τῆς δόξης τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

ΝΟῦς μὲν ὁ ἀγεύνητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σιώπρονον. Οὐσία, Δυνάμις, Ὑπαρξις, ὑπερούσιε, ἀνέκφραστε, μεγαλυνὲ Τριὰς Μοναὶς, φρούρει τὴν ποίμνην σε, τὰς προσβείας, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Ο'Λην νῦν πρὸς σὲ, κινῶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διανοίαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ, ψυχῆς ἁπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν Πλαστουργὸν, καὶ ῥύστην μου, Μοναρχα τρίφωτε, καὶ βοῶσοι· σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων, καὶ θλίψεων. Δίς.

ΥΨωσον ἡμᾶς, καὶ νῦν καὶ διανοίαν πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον, φώτισον σαῖς λάμψεσιν, ἀχραντοις Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον τῆς δόξης Ἥλιε, Φωτοκράτορ, παύτοτε δοξάζειν σε, τὸν Μοναρχὴν Θεὸν τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

ΣΩσον τοὺς εἰς σὲ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ κατανγέλλοντας, ἄναρχον, ἀΐδιον, οὐσίαν μίαν, τρεῖς δὲ Πρόσωπα, Θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα σῆς Κυριότητος· καὶ τῆς θείας δόξης σε ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸ ε'.

Στιχολογίαν Κάθισμα Ἀναστάσιμον.

ΑΝαβλέψασα τῷ τάφῳ τὴν εἴσοδον, καὶ τὸ φλόγα τῷ Ἀγγέλῳ μὴ φέρεσαι, αἱ Μυροφόροι

σωὶ τρόμῳ ἐξίσαντο λέγυσαι· Ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ Λησῇ αὐοίξας Παράδεισον; Ἆρα ἠγέρθη, ὁ ϗ τρὸ Πάθυς κηρύξας τὶω Ἔγερσιν; ἀληθῶς Ἀνέστη Χρισὸς ὁ Θεὸς, τοῖς Ἅ Ἅδῃ παρέχων ζωὶω ϗὶ Ἀνάσασιν. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκυσίασε Βελῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, ϗὶ Ἅ μνήμασι καινῷ, αὖθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγυ τὰ πέρατα συσησάμενον. ὅθεν δεσμὰθεὶς ὁ ἀλλότριος, θανάτος δεινῶς ἐσκυλάζετο, ϗ οἱ Ἅ Ἅδυ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σε· Χρισὸς Ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μεύων εἰς τὺς αἰῶνας. Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, ϗὶ ἐλάμβανεν εἰς νῦν, τὸν ἐπὶ πόκου ὑετὸν, Ἅ τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σε Θεοτόκε. Βάτον Ἅ πυρὶ ἀκατάφλεκτον. ῥάβδον Ἀαρὼν τὶω βλασήσασαν. ϗὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρσε ϗὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθεύος τίκτει, ϗὶ μετὰ τόκον, πάλιν μεύει Παρθεύος.

Μετὰ τὶω β'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ὡς ἀθανάτος, ἀπὸ τῦ Ἅ Ἅδυ Σωτὴρ, συνήγειρας τὸν Κόσμον σε, τῇ Ἀνασάσει τῇ σῇ, Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἔθραυσας Ἅ ἰσχύϊ, τῦ θανάτυ τὸ κράτος, ἔδειξα Ἐλεήμον, τὶω Ἀνάσασιν πᾶσι. διόσε ϗ δοξάζομεν μόνε Φιλανθρωπε.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῦ ἄνω καπλθὼν, τῦ ὑψωμάτων Γαβριὴλ, ϗὶ τῇ πέτρᾳ τροσελθὼν, εὐθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λαχειμονῶν ἀνεκραύγαζε τὰς κλαυσάσας· παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδυς κραυγῆς, ἔχσασι ἀεὶ τὸ ἀσυμπάθητον. ὃν ϗ ζητεῖτε κλαῦσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐγήγερται. διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποσόλοις, ὅτι ανέση ὁ Κύρ.

Δόξα, ϗὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγγελοι, παύτες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυσήριον τῆς σῆς, νυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ παύτα σωέχων νάμασι μόνῳ, ἀγκάλας ὡς βρετὸς τᾶς σᾶς σωέχεται, ϗ δέχεται ἀρχιὼ ὁ προαιώνιος, ϗ γαλαχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοιὼ ἀφάτῳ χρησότητι· ϗὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεῦ Μητέρα, ἐφημῦντες δοξάζυσι.

Μετὰ τὸν Ἅμωμον, Η' Τ'ακτοῦ.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξυ Ἐγέρτεως, προδραμῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποσόλοις ἐκήρυττον Χρισὲ, ὅτι ανέσης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μυ πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς αὐτίλαβε, ϗ σῶσον Σωτήρ μυ.

Οἱ μισῦντες Σιὼν, αἰχωίνθητε ἀπὸ τῦ Κυρίυ· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα, ϗὶ νῦν.

ἈΤίῳ Πνεύμασι, πᾶσα ψυχὴ ζωᾶται, ϗ καθάρσει ὑψᾶται, λαμπρυύεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως. Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξάσοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθυς ψυχῆς μυ, καὶ μοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σε ὠῖτα. Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐσι, παύτων τῶν λυπύντων.

Δόξα, ϗὶ νῦν.

ἈΤίῳ Πνεύμασι, αὐαβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν ἀπὸ ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ Καρδία μυ πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, ϗ μηδεὶ θέλξει με τῶν Κόσμυ τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν Μητέρα αὐτῦ ὡς ἔχει τὶς σοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωσῦμεν.

Δόξα, ϗὶ νῦν.

Ἀτίῳ Πνεύμασι, Θεογνωσίας πλῦτος, θεωρίας ϗὶ σοφίας. παύτα γὰρ Ἅ τύτῳ τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. Ἀνάσα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς Ἅ τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκύσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χρισῦ θεασάμενοι. Ω' Ν'.

Καινὴ Ἀνασάσιμος. Ὠδὴ ά. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῇ Ἀμαλὴκ τὶω δυώμιν, Ἅ τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. Τροπάριον.

Ὑώθης τὶω ἡμετέραν ἔκπτωσιν ἐπανορθύμενος, Ἅ τῷ ἀχραύτῳ ξύλῳ τῦ Σταυρῦ, τὶω Ἅ ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς ϗ Παντοδυύαμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Ἅ Ἅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς, ὡς Θεὸς· Ἅ Παραδείσῳ δὲ μετὰ Λησῦ, ϗὶ Ἅ Θρόνῳ ὑπῆρχες Χρισὲ, μετὰ Πατρὸς, ϗ Πνεύμασος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τῦ Πατρὸς βυλήματι, ἐκ Θεΐυ Πνεύμασος, τὸν τῦ Θεῦ σωείληφας Τἱὸν, ϗὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, ϗὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σῦ Ἀπάτορα.

Ἕτερ Καινὸν Σταυροαναστάσιμ.

Ἀνοίξω τὸ σόμα μυ.

Ἰάσω τὸ σωτέλεσμα, τῆς Ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ σε Αἵματι, αὐασκευάσας αὐτὶω, ϗ συνέτριψας, Δυνάσθω Ἅ ἰσχύϊ, τὸν πάλαι σωτρίψαντα, σῦ τὸ Πλασούργημα.

Νεκρῶν ἐξαναστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας. ἰσχὺς γὰρ ἀφῄρηται τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ παύτων Δεσπόζοντι σεσαρκωμένῳ Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ῥαῦος ὑπέρτερος, τῶν ἐραυίων Δυνάμεων, ὁ Θεῖός σε γέγονεν, οἶνος ὁ ἔμψυχος, ἡ Ἅ μήτρασε βασάσασα Παρθεύος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, σῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν.

Ἕτερος Καινὸς εἰς τὶω Τριαγίαν Θεοτόκον.

Οὗ ἡ ἀπροσωσία.

Τέταρτος Τρμνος τῇ παυδικλεεῖ Κόρῃ.

Σιὼ τοῖς Εἱρμοῖς. Τεσσάτας πρασιάς.

Ἐσείσθησαν Λαοὶ, ἐταράχθησαν Ἔθνη, Βασιλεῖαι πρασιαὶ δὲ, ἔκλιναν Ἀγνῇ ἐκ τῦ φόβυ τῦ Τόκυσε. ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεύς μυ, ϗὶ παθεῖλε τὸν Τύραννον, ϗ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκιώμα αὐτῦ, ὁ οἰκῶν Ἅ Τ'ψίσοις, τοῖς βρετοῖς συγκαταβὰς, ἠγίασε Χρισὸς, ϗ ἀσάλευτον ἔδειξε. μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον, Παρθενίας νειμήλιον, ἡ τὸν Κτίσα τεκῦσα διέμεινε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐφάνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρισὲ πράζυσα· Σύμε ἰσχὺς Κύριε, ϗὶ καταφυγὴ ϗὶ σερέωμα. Τροπάριον.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ ϗὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυρῦ πρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζυσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, ὡς τὸ τῷ Ἅιδῃ καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νεκροὺς σωματικῶς ἐξεγήγερται. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Ἄλλος. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἰοῦ ἀναμέσως μοι ὁ Ὄφις, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτήρ· ὃς Παντοκράτορ Δέσποτα, ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας. ὅτι σὺ εἶ Ἅγιος, Ἁγίων πλήσου φιλάνθρωπε.

Ῥάθης Φιλάνθρωπε βυθήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιὸς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, Ἅιδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι σὺ εἶ Ἅγιος, Ἁγίων πλήσου φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Νήροτος ἄρουρα ὡράθης, τὸν σάρκα τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον, ἁγίως ἀναπαυόμενον. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὕψους κατῆλθες.

Πέπτεται βροτῶν ἡ φύσις, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀσέπτῳ θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας Πάναγνε Παρθένε ἐν σοὶ, ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς Παρθενίας, οἵα Μήτηρ λάμψασα τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Παρθεύσασα ἱδρυσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυρὸν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔσχηκε τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθημα θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυρὸν τῷ Πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἵνα ἐκών ἐφόρεσας. διόσοι κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνάρτητε ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦντε Σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται. ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθενε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν. Ἄλλος. Τὸν ἀνεξιχνίαστον.

Ἐνομοθετημένου ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω· ἀλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῷ, παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀναίξιος.

Τεθεωμένην σε Σῶτερ Ψυχὴ, Ἅιδου θησαυρὸς προνομεύσασα, τοὺς ἀπ' αἰῶνος, σωσανέστησε ψυχάς· τὸ ζωηφόρον Σῶμα δὲ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν Ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν, ὡς προεστῶτα, τῷ Θεόπτῃ Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως Παῖσαγνε, Βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συγγραφὴν ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος, καὶ μορφωθεὶς ἐν σοὶ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει Ἀγγελῶν Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης, Βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντος. ὅθεν ἐν δυσὶ φύσεσιν εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεὸς, καὶ Βροτὸς ὑπερφυῶς.

Μετὰ τόκον σε Παρθένον, ὁ Παρθένου νικήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο· καὶ ἐν τῷ τίκτειν Παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· Φῶς Ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀϋμνοῦντάς σε. Τροπάριον.

Σὺ Κύριε φορὸς γλῶ, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τλῶ πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ῥάσμου Χριστὲ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· σὺ ἔλυσας τὰς ὀδυνὰς, τοῦ θανάτου οἰκτίρμων, τῇ θείᾳ Ἀναστάσει σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐδέξατο ὅλον σε, Ἅιδης ὁ ἄφρων στόματι. Ξύλῳ δὲ παγεύτα σε ἀθροίσας, λόγχῃ νυγεύτα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τλῶ ἰσχυῶ τῆς Θεότητος.

Λυθεύτα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν Ναὸν τοῦ Σώματος, τάφος μερισάμενος καὶ Ἅιδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας ἐισπράττονται· ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, σωσεκπέμπων Ἀθανάτε.

Θεοτοκίον.

Ἀνθ' ὧν σοῦ πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόῤῥησις. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔχεις ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν· πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σου ὄρος Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνὴ, νύμφην παστάδα, Ναὸν ἁγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ Παράδεισον τρυφῆς, ἀΐδιον ἡμῖν εἰργάσατο.

Ἅρκα ἐξ ἁγίου Παρθενικοῦ, εἴληφας Χριστὲ, ἄσηπτον, ἄφθαρτον, καὶ ἀνυπόστατον, λογικῶ καὶ νοερῶ ἐμψυχωμένην, ἐνεργῇ θελητικῶ, αὐτοδέσποτον καὶ αὐτεξούσιον.

Τράυνον φρόνημα Παρθενικὴ, ἦχησε γαστήρ. Βρέφος ἀσπίδων γὰρ τρώγλην ψυχόλεθρον, ἐχειρώνησε χειρὶ, καὶ ἀποσάτην ἀλαζόνα καθελών, τῷ πίστει τοὺς πόσιν ὑπέταξε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Θυσωσοι, καὶ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι.

Τροπάριον.

Ἀνῆλθες, ἐν Σταυρῷ δυνάστειαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ Τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας, τὸν Ἅιδην δὲ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέσησας.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυνάστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀστεγανδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ἄλλος. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ἰωνὰν ἐκύκλωσε φάρυγγα ὁ Ἅιδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβὰς ἀνήγαγε, τοὺς ζωλύμους ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑάλω ὁ θανάτου θανάτωι· ὁ δὲ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος· ἐμφανισθεὶς Γυναιξὶ προσφθέγγεται, τοῖς χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ἄστεκτε Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου ἀναδέδεικται, ὦ Θεοτόκε· ἧι ἀδεῶς, Οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίσου καὶ δεδοίκατε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἡπάτησεν ὁ Ὄφις καὶ ἐθανάτωσε με, διὰ τῆς Προμήτορός μου Εὔας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Ἄβυσσός σε Ἄβυσσον ἀῤῥήτως, τῆς ἀσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεπτοῖ ἀνέδειξε θαυμάτων· καὶ γὰρ ἐν σοί, ἀσπαπῇ Θεότητος, Μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπιφανὴς σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύσημα ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἅιδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἅιδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κεῖτρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, ἀκαταπαύστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος παντοδύναμος Θεὸς καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὠιδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ ἀσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· ἀκολουθημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάριον.

Πρὸς ἀφθαρσίαν ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη Αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ἀχαρίστως αὐαμέλπτησα· ἀκολουθημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ πασάδος πάσης Βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπροτέρα Χριστοῦ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Ὑψίστῳ ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς πανυμνήταις· ἀκολουθημένη σὺ ἐν Γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἐταπείνωσας ἐν ξύλῳ αὐαρτώμενος ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένον ὀφρύι, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν αὐθρωπον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀκολουθητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἅιδου πανώτας πρὸν, τὸν πολυαύθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀκολουθητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ῥίσει θείας ἑπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὥσπερ λαμπάσι τρισὶν, ἀσύγχυτον, ἄτμητον, ἀΐδιον ἀνέσπερον, τοῖς φωτίζουσαν, πᾶσαν τοῖς Κτίσιν ψάλλουσαν, ὁ Θεὸς ἀκολουθητὸς εἶ.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἔλκει με πρὸς ὑμνῳδίαν, πόθος τῆς παρθενικῆς, τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾷν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ· ἀκολουθημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Τέρτερα τῶν Κτισμάτων ὤφθης ὡς τὸν Ποιητοῖ, τεκοῦσα καὶ Κύριον. διόσοι βοῶ Θεοτόκε· ἀκολουθημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Τροπάριον.

Κτιστότητα σε μίαν σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον, ὑμνῶ τρισυπόστατε φύσις· ἀκολουθημένη πράζωσοι, ἡ τὸ παῦ διϊθύνσα.

Ὠιδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετοῖ περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες πραυγάζοντες· ἀκολουθεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπεσωποίησας, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν αὐυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῖς, συμφώνως ψάλλουσιν· ἀκολουθεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐχείμων ὡράθη Γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἄγγελος· τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βροῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενε Ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἀδιάτμητος. Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες σὲ ἀκολουθοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Παῖδας ἐσωσας ἐν τῇ Καμίνῳ.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ Κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· γῆς παραδομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφὲς ὁ Ἥλιος περιεβάλλετο. ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συναναβάσμοι μέχρις Ἅιδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τοῖς Ἀνάστασιν, αὖθις ἀνέβης, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· ὅθεν πραυγάζωσοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικὸν.

Οὖν πρῶτον, καὶ ἄτιον ἁπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν σύναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἑνὰ Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητοῖ τοῦ παντός· Τριάδα συμφυῆ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλασουργήσασα, ἐκ τῆς σῆς Παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, ἀκολουθεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν Σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, ἀκολουθεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀριθμὸς τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς Παρθενίας προοιμάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτων τοῖς φλόγα, Κόρη βοῶντες· ἀκολουθεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠιδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἰσθι ἀχειρότμητος Ὄρος, ἐξ ἀλατόμου σου Παρθένε, ἀπροσπαθὴς ἐτμήθη, Χριστὸς σωμα-

ψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν. Τροπάριον.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλως, ἐν σωφρείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι δίδοὺς ὁ Θεός μου, τῷ σωτηρίαν διὰ τῶν Παθῶν σου· ὃ ἐν Σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' ἀπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεψγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς Θεοφόρους σινδόνας, κενωθείσας τῇ Ἀναστάσει σου, σοὶ τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος. Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Θείας Οὐσίας, ἀλλ' Ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς Ὑποστάσιν, ἰσοθεΐῃ ὁμότιμον, ἣν ἀσεβοῦντες μεγαλυνόμεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἅπας γηγενὴς.

Δόλῳ τῆς Ἐδὲμ, ἑρπύσας ὁ ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον. προὸς τὸν τοῦ Κρανίου δὲ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς δὲ, αὖθίς μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθραυσται, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν. τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τοῦτο διήρπασας, ἐκ νεκρώων Ἄδου με, σωσας ἥσας Χριστέ. καὶ τὸν πάλαι, ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παίζόμενον ἔδειξας.

Γῆθι τοῦ πτωχοῦ, Λαοῦ σου τὴν πάνωσιν ἐπισκεψόμενος. τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν Σταυροφόρον Ἀνακτα, κατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ τὸ περιούσιον, πληρεχίαν Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν Θεῖον.

Ὁρῶμεν ὡς πεινόντες τὴν ἀλυργίδα, βεβαμμένην Ἀχράντε, τῷ Θείῳ Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, καὶ ἀδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥέυσιν προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Παναμώμου, Γαστρὸς ὁ Ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἄῤῥαστον δι' ἀπλαγχνίαν. διόσε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ Παντων Δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ Λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷσου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ Θανάτῳσου, τὸν τῆς φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσεισου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς παγίδος τοῦ ἐχθροῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἐκτείνας τὴν χεῖράσου, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Ἁγίουσου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεὶς Μονογενὴς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, Ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέχεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Θάνατον καταδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτὴρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς, σωσας ἥσας ἑαυτῷ· παθὼν μὲν ὡς Ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν· δόξα σοι Ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐχίοθησαν Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρόσου ἐπάγη. ἔφριξαν Ἅδου Πυλωροὶ, ὅτε ἐν τῷ Μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης. καὶ γὰρ τὸν Θανάτου καταργήσας τῷ ἰσχυῷ, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέχεις, τῇ Ἀναστάσειου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖνσου τὴν Ἀνάστασιν Χριστὲ ὁ Θεός. ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον, καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τοὺς σύμπαντας.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι· πῶς ἐστιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τῷ ζωῷ ἀρνησάμενοι. δότε τὸν ταφέντα, ἢ πίστευσατε τῷ ἀναστάντι. καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μᾶλλον ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ Μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, μέγα τὸ Μυστήριον τῆς Οἰκονομίας σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ὤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολῆς ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείασου.

Ὁ Τυφθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ Θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε. Λῃστοῦ τὴν μετανοίαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείασου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέῤῥηξας. καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε Τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅδου τῇ Ἀναστάσειου. διὸ ἧς ἐφωτίσθημεν, Φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείασου.

Ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐν τάφῳ τετήμερος· καὶ τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε· καμὲ εἰς μετανοίαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείασου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο Ἄνθρωπος· καὶ ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς σωσανέστησε. διὸ καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὸν Σταυρὸν, τὸ Πάθος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σῳζόμεθα ἀνακράζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείασου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἅδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα Γυναιξὶ, Μυροφό-

ροις λέγοντα χαίρετε· πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες παύτοτε, Λυτρῶ τὸ ἄγνωμόνος, τῷ φωνῇ πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὦ τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

ΤΟὺν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα παύτες τὸ Ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ Πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως ἀξιώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν Ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μείουσαν, ἁπλῶς, ἀδιαίρετον, καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς ἐλυτρώμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗὺν Μητέρα σου Χριστὲ, τῷ σῷ σαρκὶ ἀπείρως τεκοῦσαύσε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναυσαν ἄφθορον, αὐτῷ σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα Πολυέλεε. πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι παύτοτε τοῖς βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὦ τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΕΛΟΣ τῆ Τετάρτε Ἤχε.

Παυηγυρικὴς, καὶ χορδῆς ὢν, φέρεις
Τέταρτον εὖχος μυστικωτάτῃ κρίσει.
Σὺ τὰς χορδὰς δεξιύμενος πλάττεις,
Φωνὰς βραβεύεις, καὶ προτῶν ὦν κυμβάλοις.
Σὲ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς ἁφωνίας
Πλήρη, χορδῶν ἀλογοῦσι τὰ σίφη.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α.

ΔΙὰ τὸ τιμῆσε Σταυρῷ Χριστὲ, Διάβολον ἤχυνας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώσε, τὸ νεύτρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλωνας· καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆ πυλῶν τοῦ Θανάτε. δοξάζομεύσε Μονογενές.

Ὁ Τῷ Ἀνάστασιν δοὺς, τῷ γένει τῆ ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. ἔφριξαν τοῦτον οἱ Ἄρχοντες τοῦ Ἅδε, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ἀδιωπραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός. λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀναπαλύπτεσθε.

ΜΈγα Θαῦμα· ὁ τῆ ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ Ἀθανάτος. Δεῦτε Πατριαὶ τῆ Ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτοῦ ἀπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Ἐσπερινὴ προσκυνήσιν, προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῆ αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδε κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς Ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

ΤΟὺν Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσαι. Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φαίνει Δαιμόνων πλάνη· Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται· Διάβολος καταργῆται.

Οἱ τῆς κατωδίας ἐπηχοῦντο ὑπὸ τῆ παρανόμων, καλύψατε Χριστῷ τῷ Ἐγέρσει, καὶ λάβετε ἀργύριον, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείε ἐσυλήθη ὁ νεκρός. τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπεύτα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα, καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι. μάθετε τὰς ῥήσεις τῆ Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου καὶ Παντοδυνάμος.

ΚΎριε ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν Θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ τῇ ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ Θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγεύνησεν ἀπείρως ἡ Παρθένος. ἡ Θάλασσα μὲν τῷ πάροδον τῷ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἄμεμπτος δὲ τῷ κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν, καὶ πρὸ ὢν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

ΣῈ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῆ Οὐρανῶν μὴ χωρεθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ Θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος. σκυλεύσας Ἅδε πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ αὐτὰ Ἀλφάβητον.

ΝΥκείσησε τῆς πλάνης Ζωοδότα, πραγνὲς ἀφέσεως, πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ Θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρύμενος. οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, σωφανασήσας ἑαυτῷ συνδόξως ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

ΕΝήσε ἡ Σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἅδῃ κάθοδος Φιλάνθρωπε ὑπάρχει. σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τὰς πάλαι δεσμίδας, σωσανασήσας ἑαυτῷ, συνδόξως ὡς Θεὸς, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τὸν ἠξίωσας. Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζεσι τῷ σῷ τριήμερον Ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, Παράδεισε οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μένος εὔσπλαγχνος.

Ὁ Διὰ ἡμᾶς σαρκὶ Πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀνάστας, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΑὸς καὶ Πύλη ὑπάρχεις, Παλάτιον, καὶ Θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε Παύσεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων ὃς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Παυύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

ΤΟὺν συναΐδιον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν. ὅτι ἠυδόκησε σαρκὶ, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ Θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ Ἁδοῦ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προσερχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν Ποιητὴν καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ'.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν ὁ πέμπτος φωτὶ τῷ Τριηλίῳ.

Ὠδὴ ά. Γ' πτον καὶ αὐαβάτλω.

ΚΡάτος τῆς εὐσιάσας, καὶ τριηλίε μορφῆς, ἀὐμνοῦντες βοῶμεν· τὸν νοιῶ ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ Παντοδιώαμε, καὶ πρὸς τλὼ σλὼ Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἄφρασον.

Α'Νωσε τῶν Ἀγγέλων διάκοσμοι νοεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν Σὲ τριαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τριάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδιώαμον.

ΝΈκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτουργὸν, τῇ ψυχῇ μὲ παράσχε, Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θείαν καταύγιξιν, καθαρτικλὼ Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως. Θεοτοκίον.

Ὥ'Σπερ ἐπὶ τὸν τόκον κατῆλθεν ἀψοφητὶ, ἐραστὸν Παρθενίε ὁ ὑετὸς Σὲ μήτρασε ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσε ξηραυθεῖσαν ἅπασαν τῶν Ἀνθρώπων τλὼ φύσιν Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ο' πήξας ἐπ' ὕδενός.

ΝΟήσας τὰς νοερὰς ὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδὸς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ, καὶ παντουργέ. ἀλλὰ καὶ τῶν πτλίνων, καὶ γηγενῶν δέξαι τλὼ δέησιν, καὶ τλὼ ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ο'Πάσης κτ' φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιωμένοις ἡμῖν καὶ μέλπεσι, τλὼ αὐεξιχνίαστον πηγλὼ, τῆς σῆς ἀγαθωσιύης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τλὼ σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

ΓΑτέρα, καὶ τὸν Τίὸν, καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, Σὲ ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν εὐικὸν καὶ τριλαμπῆ Κύριον τῶν ἁπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ε'Φαύης τῷ Μωϋσῇ, Σὲ βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βυλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, τλὼ σλὼ ἐκ Παρθενίε προδηλῶν, Σάρκωσιν, Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεσοιχείωσας, καὶ πρὸς Οὐρανὸς αὐεβίβασας.

Καθισμ. Τὸν σωσάρχον Λόγον.

Ε'Λεήμων ὑπάρχεις Τριὰς ἀμείλιστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς παύτας, ὡς παντοδιώαμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθὴς, καὶ Πολυέλεος. διὸ προσφεύγομέν σοι πρὸς σὲ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρύμενοι κεκραγότες· ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι παύτας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νυν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

ΠΑναγία Παρθενίε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σὲ τλὼ εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτημένους τλὼ θερμλὼ σου νυῖ αὐτίληψιν. δυίασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς παύτας σῴζειν ὡς ὅσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίσου, ταῖς μητρικαῖς σου προσβείαις, ἀεὶ χαρμενὴ Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Τλὼ θείαν ἐννοήσας σου νεύσιν.

ΜΤεῖται τῆς μιᾶς κυριότητος, τὸ τριφαὲς ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κριτλὼ θεασάμενος, προὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τλὼ ὅρασιν.

Δίς.

ΠΗλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεὸν, τριαδικὸν ὑποστάσει, Μοναδικόντε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἄξιωσον.

Θεοτοκίον.

ΤΟ' ὄρος τὸ δασὺ, καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακὼμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλωσε τῆς Παρθενίε συλλήψεως.

Ὠδὴ έ. Ο' αὐαβαλλόμενος.

Ο'Διὰ ἀγαθότητα κτίσας τὸν Ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τλὼ σλὼ ποιήσας, Σὺ ἐμοὶ κατοίκησον, Τρίφωτε Θεέμε, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

ΣΤ'με καθοδήγητον Μονὰς τριηλίε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωτον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδιώαμος.

ΦΩ'ς τὸ ἀδιάρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς, αὐέσπερον, τὴν ἐμλὼ παρδίαν, καταύγασον ταῖς ἄγλαισσι. Θεοτ.

Ὡ'Σ κατεῖδε πάλαισε, Ἀγνὴ Παναχραντε, ὁ Τ'ποφήτης, βλέπουσαν πύλλω, ὡρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἀΘύσσε ἐπέγνω Θεὸν κατοικητήριον.

Ὠδὴ ς'. Μανομαίλω κλύδωνι.

ΤΡιφαὴς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, εὐσιάσα πέφυκας, ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσοργὸς, καὶ κατ' ὐσίαν, καὶ βούλησιν. Δίς.

ΙΚανῶς ἐδήλωσεν ὁ Προφήτης, ᾄδων τῷ Πατρὶ, σῷ φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Τίὸν, εὖα Θεὸν τὸν τριηλίον. Θεοτοκίον.

ΤΩ'ν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδυίων, Δέσποτα Θεὲ, εὐσπλὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείας τῆς Θεομήτορος.

Καθισμ. Τριαδικὸν. Τὸν σωσάρχον Λόγον.

ΤΟ' τριηλίιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἁπλῶς τλὼ Τριάδα νυῖ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων παύτα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νυν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Α'Πορήσας ἐκ παύτων πρὸς σὲ κατέφυγον, τλὼ ἐλπίδα ἁπαύτων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπιμείνω τοῖς χείροσιν, αὐαισθήτων ὁ ἄθλιος. ἐλέησόν με ὡρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν αὐάξιον.

Ὠδὴ ζ. Ο' ὑπερυψόμενος.

Ὡ'Σ ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς εὖασε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. Δίς.

ΤΟ'ν ἀπερινόητον, εὐσπλὸν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· παράσχε τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων. Θεοτ.

Ρ'Άδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ σωσάρχον, αὖθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν σωσαΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα, τλὼ ζωλὼ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ι'Να τῆς μιᾶς αὐακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττλὼ Τ'πόστασιν, ὤφθης Θεέμε, καὶ χήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι σὸν κράτος εὐσιάσον. Δίς.

ΣΤ'με ὡρὸς τὰς σὰς Θεουργικὰς ἀντῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ Οἰκτίρμον, καὶ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ ἀρεστεῖν σοι ἀεὶ Κύριε παύτων. Θεοτοκίον.

Η'Στραψας ἡμῖν τῆς τριηλίκ δόξης, τὸν εὖα Παυύμνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, παύτας μυοῦντα, τλὼ μίαν Θεαρχίαν, Σὲ τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡ σαΐα χόρδε.

Ἀλιάσε βρότεια, κατ' ἀξίαν αὔαρχε Μονάς, ἐν θεύσεσιν ὑμνεῖν· πλιὼ ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, Θεαρχικὴ σωίθρονε Τριὰς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει, καὶ τλιὼ αἴνεσιν. Δίς.

Σορρόπῳ δόξησε, τὸν Μοναρχλω τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχραύτοις ἐν στόμασι. μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἀμφιτολεῖς, προσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλυίοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἁγνὴ, καὶ Ἄμωμε, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον. ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, δὸς τὸν δοῦναι καθικέτδε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τλιὼ α'. Στιχολογ. Καθίσμ.

Ἀναστάσιμα. Τὸν σωσιάρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τῦ Κυρίε ἐγκωμιάσωμεν, τλιὼ Ταφλιὼ τλιὼ ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τλιὼ Ἀνάστασιν αὐτῦ ὑπερδοξάσωμεν. Ὅτι σωίηγειρε νεκρὸς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος Θανάτε, καὶ ἰσχλιὼ Διαβόλε, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φῶς ἀνέτειλε. Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν Θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ νεκώσας τὰ μνήματα, ἄλλω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδυίαμε, καὶ ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος, καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμε γέφυρα, ἡ μετάγυσα θνητοὺς πρὸς τλιὼ αἰώνιον ζωλιό. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειραύδρως τεκῦσα, τλιὼ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τλιὼ β'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Κύριε μετὰ τλιὼ τελιμερύσε Ἀνάστασιν, καὶ τλιὼ τῶν Ἀποστόλων προσκυίησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγὼ ἐδειλίασα. Λησὴς ἐθεολόγησε, καγὼ ἠρνησάμλιν σε. ἆρα καλέσεις με τῦ λοιπῦ Μαθητλιό; ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθῦ; ἀλλὰ μεταποῦντά με δέξαι ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με. Δόξα.

Κύριε ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τλιὼ πλαραύσε ἐξεπέτησαν, ὧ ἐλεῆμον. Ταφλιὼ δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἅδε τὰς πύλας, καὶ ἀνέσης τελιμερος. ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τλιὼ Ἔγερσιν. ὑπερυψύμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, δόλογημενὲ Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πειρόγαμε νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τλιὼ λύπλιω χαροποιήσασα, ἀνυμνῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκινῦμεύσε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, Πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθλιῶαι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Ἦχος δ'.

Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νεὼν ἐνθαμβύμενοι, καὶ θεϊκὴ Ἐγέρσει τλιὼ ψυχλιὼ φωτιζόμενοι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ἐνηγγέλιζοντο· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τλιὼ Ἀνάστασιν τῦ Κυρίε, συνεργῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἁναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλιβεσθαίμε, δαβιτικῶς ἄδωσοι Σωτήρ μου· ῥῦσαίμε τλιὼ ψυχλιὼ ἐκ γλώσσης δολίας.

Οἷς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερωμένοις. Δόξα, καὶ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται παύτα τὰ ὁρατά τε σλιὼ τοῖς ἀοράτοις. αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος εὖ ἐστὶν ἀψεύστως. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Ἐξιάσε χεὶρ καμὲ Χριστὲ ἱπταμένη, σωτηρίας πάσης περιφυλαξάτω. Δόξα, καὶ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσιμοι, εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίε, χαρᾶς πολλῆς πληθεὶς, δόχας ἀπαπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιυργεῖται. πῦρ καὶ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα ἀχρὸν νεῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία· ἐξ οὗ παῦ ζῶον ἐμψυχῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅματε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστῦ θεασάμενοι. Ω' Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἵππον καὶ αὐαβάτλιν εἰς Θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὁ σωτείβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν· ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάριον.

Σὲ ἡ ἀκαυθηφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, ἐσταυλιὼ δεργέτα πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικλιὼ, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γενναρχλιὼ λύοντα, τῆς ἀκαύθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἵππον καὶ αὐαβάτλιν.

Γειρᾶσε πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεὶς, ζωοδότα ἀπταίστως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδες φθορᾶς, Χριστὲ αὐαχόμενος, ἀπειράστως Θείας ὑσίας, μύρῳ με ἐλωδίασας. Θεοτοκίον.

Ἐλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Ἐλογημενὴ, καὶ Κεχαριτωμενὴ, πιστοῖς χαρεὰ ἐξανέτειλεν, ἐλογίαν πᾶσιν αὐθηφορῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βλιήσει Σταυρῷ, προσηλωθεύτι σαρκὶ, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀπροφάσεως, τὸν διὰ ξύλλε πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφε νεκρῷ, ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα σωηγείραντι, καὶ σωεδρεία Πατρικῇ καταπομπήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεῦ, τὸν σαρκωθεύτα ἐκ σῦ, καὶ ἐκ τῶν πόλπων τῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύστως πρέσβλε, πάσης περιστάσεως, σῶσαι ὃς ἔπλασε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τλιὼ Τετραγίαν Θεοτόκον.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Φῶς ἡ τεκῦσα, φώτισόν με Παρθένε.

Ἵππον, καὶ αὐαβάτλιν.

Ὡς τὸ κατασκλιωθὲν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος·

Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ὡς ὡραϊζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ Κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν ἐπρέπειαν, τῇ αὐγῇ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω Παναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυπῶσα, ἡ Βάτος ἡ ἐν Σινᾷ, οὐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα. Παρθένος γὰρ τέτοκας, καὶ Παρθένος ἔμεινας, ὑπὲρ ἔννοιαν Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀχέτους βεβήσασαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Χολὴν μοι οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ σῷ τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξει δ' αὐτὶ τοῦ Μάννα, ἐνεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, Παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Ὁ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν σου τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως αὐτοὺς, πᾶσι πιστοῖς παρέχεις, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, αὔρᾳ τοῦ Πνεύματος ἔλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσπορίας γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀνηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, αὖθις ὠδίνων μητρικῶν. Ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Δι' ὠδῆς τοῦ Σταυροῦ Χριστέ.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ὑμνοῦντας Ζωοδότα, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Σταύρωσιν.

Μετέσησε τὸ Σῶμά σου Χριστὲ, αἱ Μυροφόροι κατεπείγοντο, καὶ μὴ δράσαι ὑπέστρεφον, ἀνυμνοῦσαί σου τὴν Ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνή, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Ἡ Κλίμαξ, ἣν πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὕψιστος, τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀειπάρθενε Σεμνή, πᾶσι νῦν καθωράθης. διὰ σοῦ γὰρ ὁ ὑπεράγαθος, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι ἠυδόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων, σὺν τῇ νηδύϊ σου Παναμωμε, πέρας εἰληφὼς ἀναδέδεικται.

Ἐλύθη ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ Παρθένε ἄχραντε. ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεὶς, πᾶσι τὴν ἀλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀπέβλυσε, μόνῃ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν θείαν συνοήσασα νεύσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ σὺν τρόμῳ ἐβόα σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάριον.

Τῆς Μερίδος τὰ πικρότατα νάματα, ὡς σὺ εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν Ἀγαθὲ, τῆς ἁμαρτίας νεκρώσαντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν καὶ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, καὶ γλυκείας ὁδοῦς, χολὴν Σωτῆρι μοι προσίεσο, καὶ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ Αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τοῦ μεγὰ σωφρείας σωμάλαβες, ἀδιαφθόρως σὺ Γαστρὶ, καὶ πεῖν ὠδίνησας τέτοκας· καὶ κόπον τόκου Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, σὺν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, σωστερίβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, σωανέστησαν αὐτῷ, οἱ ἀπ' αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ Μητέρων οὐκ ἔγνω· ἀλλὰ Μήτηρ μένεσι, Παρθένος δὲ διέμεινεν. ἣν ἀυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν συνοήσασαν.

Καρδίᾳ νῷ, ψυχῇ τε, καὶ σώματι, ὁμολογῶν παναγεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνὴν, τὴν σωτηρίαν καρπεῦμαι, καὶ σῴζομαι Παρθένε πρεσβείαις σου.

Κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἀγνῆς, ὡς ἐνεργέτης ἠυδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε ὑμνούντων Παναμωμε.

Μυθῶσι τὸν σὸν Τόκον Παναμωμε, οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον, φρονούντων σε Παρθένε ἀμόλυντε.

Ἐ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν, ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεὸς, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ προσερχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχήν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Τῆς δόξης Κύριε, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως πρέμασαι, τὴν θείαν μου δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Σὺ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γαστάμενος, καὶ ξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην, καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἁπάσης Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Ὁ ῥυσθείς βοῶμέν σοι Κύριε.

Ἐκτείνας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν Ἅιδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ Ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ Τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸ Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον.

Πάντες Προφῆται σε, σαφῶς προεκήρυξαν, γενησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε παῦσεμνε. μόνη γὰρ ἐρρύσθης Ἁγνή, τελείως ἄμωμος.

Ὠτειλὴ νεφέλωσε, τὸ ζῶντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρήσαντα, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ὡς πλησίον ὤλισε, καλῶς καὶ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην τῇ Παρθενίᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν, σὲ σοὶ ὁ σπλαγχνώσας Θεὸς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Μαινομένῳ κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστέ, τῇ παθῶν τῷ θαλάσσαν κατδύναστον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Εἰς φθορὰν κατῴκισθεν, ὁ Γενάρχης, Δέσποτα Χριστέ, παρηκόῳ βρώσεως γλυκάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν αὖθις ἀνῆκται διὰ τῶν Πάθους σου.

Ἡ Ζωὴ κατῳκτίσατο, πρὸς τὸν Ἅιδην, Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τῷ Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν Ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρθένος Μήτηρ βασιλεύσασα.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσέ με Ἄβυσσος.

Ἐξέτεινας παλάμας σου, σωτὰγων μοχθηρὰν διεστῶτάσαν, ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἅιδου συνέτριψας· Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς ἀνέβοα σοι· δι' ἐσταυρώθης μου Κύριε. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ Ὄρος καὶ Κλίμακα ἔμψυχον, καὶ Πύλην ἐραύνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία εὔδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Μανομένῳ κλύδωνι.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παραχωὰν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκωθέντος, τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ Παναμωμε.

Ἀμαίτων Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προσρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ ἀπλέῃ, γινώσκομέ σε Παναμωμε.

Ὠτειλὰς ἄτιον, Ζωοδότιν τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῆ, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. α'. Τὸν σωσίαρχον Λόγον.

Πρὸς τὸν Ἅιδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας σωτρίψας ὡς Παντοδυνάμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης σωσεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ σωτέτριψας, καὶ Ἅιδαν τῆς κατάρας ἐρρύσω φιλάνθρωπε. διὸ πάντες σοι κράζομεν· σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκάσαι Γυναῖκες τῷ Ἀγγέλῳ τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σώτρομοι τῷ Ἀναστάσιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, χαίρετε. θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην. ἀπελθάτε ἓν τρόπῳ τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ Πόλει Γαλιλαίᾳ τῷ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοι κράζομεν· σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑπερυψούμενος τῇ Πατρῴων Κύριος, τῷ φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Ἁρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θεία δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, αὐάγων τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Τῆς Γῆς τῷ ἄπλετον, βόσιμα σύσασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Παναμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Διὰ ξύλου Σταυροῦ, τῷ τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην· ἁλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνασὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἅιδῃ σωσεγείρας· ἁλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐκ Παρθένου πεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας· ἁλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὑπερυψώμενος.

Ἀπερίοριστος, διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνώθη ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγία, ὁ μόνος ἁλογημένος.

Γύμφωσε Παναμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ Θρόνον τοῦ Κτίσαντος. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντανάκτος, ἁγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγένησαι, τὸν σὲ πλάσαντος. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Ἔσωσέ με Κύριος, Θεομῆτορ Ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον, ἐκ σοῦ περιθέμενος. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς ἁλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Τὸ θελητὸν, τῷ σωτηρίῳ Πάθει, ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβέλητον. δύο θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλους, φέρεις τοῖς θείοις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τῷ Παντουργῷ, τῇ καταβάσει Ἅιδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ πλανῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ Παρθενεύσασαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθενίαν ἁλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν Σταυρῷ ἑκουσίως, τοῖς παλάμαις ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διαῤῥήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς Νυμφίον ἐκ τάφου, ἀναστείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐτοῖς φθεγξάμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀναδείχθης Θεοτόκε Ἁγνή, ἐν τῇ Γαστρίσαι τὸν τέτοις, ἐποχούμενον βασιλεύσασα· ὃν σὺ Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰ δεξαμένης σου τῆς Θεομήτορος. ὅθεν ἀπαύστως, ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνεν σὺ ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, σησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον διαγὲς ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σοῦ βλυσθὲν ὁ παντῶν Κύριος, ῥύπον ἐκπλύσεν, τῷ τίκτει σε ὑμνοῦντων, καὶ ὑπερυψόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον Θρόνον, καὶ Πλάκα τῆς χάριτος, ὁμολογοῦμέν σε, Λόγον Παρθενίαι, Πατρὸς ὡς δεξαμενίαν. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔχει ἐν γαστρὶ, καὶ τέτοκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόντε καὶ Ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ. ὃν μεγαλύνοντες, τιμῶ Παρθένον μακαρίζομεν. Τροπάριον.

Τὸν πεσόντα αὖθρωπον, ἀνεδείξω Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, ὅλον σωσαφεὶς· μόνῳ ἁμαρτίας δὲ μὴ μεταχὼν, ὅλον ἐκ φθορᾶς, συ ἠλέυθέρωσας, τοῖς ἀχραύτοις σου Παθήμασι.

Ἐρρύτω Αἵματι, νευωθεύτι Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιὸς, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλικὴ· πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σὸς τῆς αἰνέσεως, τιμῶ θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ἀσώματον, ὃδὲ πάλιν αὖθρωπον ψιλὸν, προσήγαγεν ἡ Ἀγνὴ, Κόρη καὶ σεμνὴ, ἀλλ' Ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σωὶ Πατρίτε, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Εἰς τιμῶ ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ Πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ σωτηρίαν παύτα, τῷ Ἅιδῃ τιμῶ δυνάμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν αὐασαύτα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἅιδην σκυλεύσαντα, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, αἴτησαι πταισμάτων τιμῶ ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀυμνοῦσί σε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σαρξ ὑπερφυῶς, τῷ παύτων Δημιουργῷ καὶ Μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, ἐκ μὲν ἀνδρὸς, ἀλλὰ δὲ πορᾶς, εὔνους καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ἐμομεύθη ἔσησας, τῷ θανάτῳ ἄχετον ὁρμῶ, γεννήσασα σαρκικῶς, ὄντως ὑπὲρ ἡμῶν, Ζωῶ τιμῶ αἰώνιον, ᾗ προσβαλὼν, σόματι πικρῷ, Ἅιδης κατήργηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν Θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου τῷ Δεσποτικῷ, χρυσαῖς σε ἐν προσώποις, θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσαν, ἐκ δεξιῶν ἔσησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἴσια, ὡς Μητρίσοι Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ᾔδοντο πότε αὐέσης, οἱ φυλάσσοντές σου στρατιῶται. ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισαι τοῖς ἐρωῦσι. πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ Μυστήριον· ὃ αὐυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους σωτρίψας, καὶ δεσμὸν διαρρήξας, τοῦ μνήματος αὐέσης, καταλιπώσα τὰ Ἐνταφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆσα, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀνάτειλον Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δὲ ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλιόμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· αὐέσης ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι αὐέσης ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἦλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος Πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπομείνας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, Κόσμον ἠλέυθέρωσας. μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀνατάλλοντε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ διὰ ἡμᾶς σταυρωθείς, καὶ ταφῇ σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅιδου ἐλευθερώσῃς παύτας. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα, τίς διηγήσεται; ἢ τίς αὐαγγελεῖ τὰ φρικτά σου Μυστήρια; σαυθρωπήσας δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου. ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Λῃστῇ παράδεισον ὠῴξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅιδου σωτέρυψας, καὶ ἐν τῇ Ἀνασάσει σου τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωΐ, ἐπεζήτησε μυρίσαι τὸν ἀθανάτον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐντυχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι αὐέσης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς. φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μύθῳ ἐκοπιάσατε. κρύψαι τῷ Ἀνάστασιν τοῦ σαρκωθέντος βουλόμενοι, τραυῶς ἐφανερώσατε. ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος σωεδρίας. τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ὃ δὲ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῇ γινομένῃ τῷ ἀληθείᾳ, Ἄγγελος ἁρπαγεὶς οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, ἃ τῷ φόβῳ νεκρώσει σωεχέθημεν. καὶ φωνήσας τοῖς μυροφόροις, ἔλεγε Γυναῖξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅιδου τὴν κένωσιν; τί τὸν τοῦ νικητοῦ τοῦ Ἅιδου καταργήσαντα, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κεύτρον σωτρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; διαγγελίσασθε δὲ, ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Δοξολογίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν αὐθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηραύαντα τὸν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ Θανάτῳ σου Χριστὲ, θανάτου ἔλυσας τὸν δύναμιν, καὶ σωήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα σου Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἐπεζήτησε Ζωοδότην μυρίσαι· καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· αὐέσης ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σε Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημῶν σε, κατενείθη δικαίως· ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ᾔτησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, αἰνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη. ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, ἡ παντουργὸς καὶ Παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε Ναὲ Θεοῦ, καὶ Πύλη ἀδιόδευτε. χαῖρε ἄφλεκτε, καὶ πυρίμορφε Θρόνε. χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ τοῦ πλ. Α'. Ἦχος.

Θριωδὸς εἶ σύ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν,
Ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορδίεις ῥύθμως.
Ὁ μυστικὸς νοῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,
Τίς ἡ παρεκλίνουσα κλῆσις πλαγίων;
Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου,
Ἔχεσε, καὶ λέγεσε πρῶτε πλαγίων.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Νῦν ἔχων Χριστὲ, τὸν μετὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ Σταυρῷ αὐλήθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, σώσας σήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείας φωτὸς, Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς θανάτου πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο. ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον, ὅτως ἔπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἀμφιπτωλοῖ πῆ φύγωμεν; ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς. ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θανάτου. εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς Θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σε Δέσποτα. πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε Χριστὲ κωνχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σε, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου. ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σε, δωρούμενος ἡμῖν, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ταφήσε Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου σωτείλασα διέῤῥηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις, τὸν Κόσμον ἐφώτισε· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσειε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσειε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐν σοὶ τῇ Ἁγνῇ προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. ὢν εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος· ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὴν Ἀνάστασίν σε Χριστὲ Σωτὴρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ τοῦ Ἀλφάβητου.

Πύλας σιωτείψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου σιωθλάσας, ὡς Θεὸς Παντοδυνάμενος, νεύθ' ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ῥέυσεως ἡμᾶς τῆς παλαι Χριστὸς, ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε Σῶμα; ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχε, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· τῶν θρηνων παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε· ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ Ταφῇ σε σκυλεύσας, τεθνήμεν ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου Παράγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διόσοι Παράγνε, ὡς τὴν Θεὸν Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τῇ Ἀγγέλῳ. χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπεστράφησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα. ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειραθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπεδέξω τὴν Παρθένον, δωρούμενος τὴν ζωήν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ὁ Τὸν ἀδιόδευτον καλέσασσα Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολωλυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

ΤΗΙ ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΠΡΩΙ,

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικὸς. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρωσοι Θεότης.
Ὧδὴ ἁ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς Ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφὴν, ἀγαθὸν φιλανθρωπον Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὑπερούσιος μόνος καὶ τελειαμπὴς, χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκὼς σωτήσιον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλάμψεως.

Ντμφοστολήσας ὁ Παῦλος τῷ ἔξ Ε'θνῶν, Ε'κκλησίαν εὔασε, τετυπόσατον Θεὸν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἔξ ἕ, καὶ δι' ἅπερ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν. Θεοτοκίον.

Ε'Κ τῆς Γαστρόσε προῆλθεν ὁ νοητὸς, Θεοτόκε Η"λιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τελφαῖς Θεότητος αὐγαῖς. ὃν ὑμνοῦντες δ'σεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ω'δὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Α"γιος ὡς σύ.

Κοσμήσας τέλφωτε Θεὲ, Τάξεις τὰς ὑρανίας, καταπεπλάσας μέλπειν, τετραγίασσε φωναῖς. δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σὴν τῷ ἀγαθότητα.

Τὴν μόνῳ ἄτρεπτον τετττῷ, σύμμορφον εἰσίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῶτες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι, νῶν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο' Νῆς ὁ αὔαρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ δ'Θές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Νομῶ ἀνέστειλε φθορᾶς, Α"νθρωπος κατ' ὐσίαν γεγονὼς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σε Α'γνὴ, καὶ τοὺς Γεννάρχας τῆς πεῖν, καταδίκης μόνος ἠλευθέρωσε. Καθίσματα. Τῶ ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον ὐρανόθεν, ἴδε τῶ ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς Οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι φιλαύθρωπε παυάγαθε. ὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν. διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ ὐδεὶς καθ' ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Α'γνὴ, ἐπίβλεψον Θεοτόκε, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι Παναχραντε, καὶ ἴασαι τῇ σωτειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σε· ἐγώειμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ω'δὴ δ'. Χεσόμε Δυάμις.

Τὸν ψυχῶ διαύοιαν, Μονὰς ἡ τέλφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶττον αὐαβίβασον· καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἄξίωσον.

Μεταχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνε ἀχημάτισε, καὶ αὐαλλοίωτε Τελὰς, ταῖς σαῖς ἄγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Α'γγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἡ τετυπόσατος Μονὰς, μεθ' ὧν δέξαμε τὴν αἴνεσιν. Θεοτοκίον.

Ο' Φύσει ἄκτιστος, Θεὸς ἀΐδιος, τὴν κτίσιν τῶν Α'νθρώπων προσειληφὼς, φύσιν αὐεμόρφωσε, ἐν τῇ ἁγίᾳ σε Γαστρὶ, Θεοτόκε Α'ειπάρθενε.

Ω'δὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε Α'γαθέ.

Νοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τέλφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὀρθοζόμεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ αὔαρχος καὶ Θεὸς, καὶ ὁ σωαΐδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ Α"χιον σὺν ἕλεξον, μοναρχικωτάτη Τελὰς τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Τὸν ὑμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς ἀρέσκησιν τῆς σῆς, τετυπόσατος Θεότητος, Η"λιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με ἀεὶ, καὶ θείας Βασιλείας μέτοχον ποίησον. Θεοτοκίον.

Ο' Παύτα φέρων καὶ σωτηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σε χειρὶ, Λόγε Θεὲ αὐαλλοίωτε, φρούρει καὶ σωτήρει τοὺς σὲ δοξάζοντας, προσβείας τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ω'δὴ ς'. Τὸ βίν τῶ Θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σωέσιν, Θεαρχία τελφαὴς, τοῖς ὑμνητοῖς σε δώρησαι· καὶ τὸ πάλλευς ἀκτῖσι τὸ φωτουργὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι παύτας καταξίωσον. Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιάιρετον, κατ' ὐσίαν τελαμπὲς, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τοὺς καρδίας καταύγασον τῇ πιστῶς, αὐνύντων τὸ κράτος σε, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπῃν αὐαπτέρωσον. Θεοτοκίον.

Ε'Ν σοὶ κατεσκήνωσεν, Α'ειπάρθενε σαφῶς, ὁ σωσχὰς καὶ Κύριος, τῶν ἁπαύτων καὶ μίαν τελεσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς αὐθρώπους εἰσηγήσατο.

Καθίσμα. Τελαδικόν. Τῶ ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ Α'γίῳ, Βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σε Εὔσπλαγχνε, σὺν τοῖς πνεύνοις οἱ πήλυνοι. ἄλλον γὰρ πλὴν σε οὐκ οἴδαμεν. καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· ἐγώειμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὐδεὶς καθ' ὑμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς Πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίας ἐσκοτισμενύας, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σε Παναχραντε. ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ ὅσα τοῦ Κτίσαντος. καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· ἐγώειμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ω'δὴ ζ'. Δροσοβόλον μοῦ τὴν κάμινον.

Ῥωμφαίαν μοι διαύοιαν πυρταύστον, τέλφωτε χαρακτῆρι Μονὰς, τοῦ φυλάττειν σε, καὶ τηρεῖν τὰς θείας Ε'ντολὰς, καὶ παύτοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως Ε'νιαῖος Θεὸς, τοῖς Προσώποις δὲ τῆς Τελάδος φέρων ἀριθμὸν, σωτήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Σύμφυῆ καὶ σωαΐδιον δοξάζομεν, εὔασε κατ' ὐσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν ἀσυγχύτως ὑποστατικὰς, Τελὰς τὸ διάφορον ἁπλῶς, προβαλλομενύη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς. Θεοτοκίον.

Ο' Θεὸς ὁ Υ'περύσιος προσείληφεν, Α"χραντε ἐκ γαστρὸς σε Α'γνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλαυθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ παύτας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω'δὴ η'. Ε'κ φλογὸς τοῖς Ο'σίοις.

Ι'λασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶττον παράσχεμοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τελὰς, καὶ Μονὰς τετυπόσατε, ἵνα σε δοξάζω εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Θελητὴς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων παύτας ἐλέησον, τέλφωτε Μονὰς, καὶ Τελὰς Υ'περάγαθε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Ε'Κ φωτὸς ἀΐδιον φῶς σωαΐδιον, τῶ Πατρὸς γενηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ι'Ατρὸν τοῖς Α'νθρώποις Α"χραντε τέτοκας, παντοδυάμον Λόγον Χεσὸν τὸν Κύριόν, τῆς προγονι-

κῆς πληγῆς παύτας ἰώμενον, τὲς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν αὐθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Ὁ Ῥᾶν αἱ τάξεις Χερυβὶμ Δέσποτα, κάλλος τῆ σῆ τιμῆ δόξαν, ὑ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τρισσὸν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς Θεαρχίας εἰκῆς, κράτ☩ δοξάζουσαι.

Τ Ἀς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχε ταῖς καρδίαις ϗ φώτισον, τὰς ψυχὰς ϗ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεῆμον, καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀπηράτου σε ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Η Φῶς ὁμότιμον ϗ τρισήλιον, ϗ φωτουργὸν Θεότης πεφυκῖα καταύγασον, τὲς πιστῶς σε μέλποντας, ϗ τῆς ζοφερᾶς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῆ φωτεινοτάτη σου Σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθ☩.

Θεοτοκίον.

Σ Οφῶς τὸν Ἄνθρωπον πρὶν διέπλασε, ὁ σὸς Τίὸς Παρθενε, καὶ φθαρέντα αὐέπλασε, διὰ σῆ Πανύμνητε, ϗ Θείᾳ φωτὸς ἄγλης τῆς αὐεπτέρου, παύτας ἐπλήρωσε, τὲς σὲ Θεοτόκον, ἀληθῆ Πίστει δοξάζοντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τ Οῦ Τάφου αὐεψγμένου, τῆ Ἅδου ὀδυρομένη, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τὲς νεκρυμμένους Ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τῆ ἀμπελῶνος Ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον. αὐέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Κ Ύριε παρέστατο τῷ Τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ, ϗ ἔκλαιε βοῶσα· ϗ Κηπουρόν σε νομίζουσα, ἔλεγε· πῶ ἔκρυψας τὸν αἰώνιον ζωήν; πῶ ἔθηκας τὸν ἐπὶ Θρόνου Χερυβὶμ; οἱ γὰρ τέτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τῆ φόβου ἀπενεκρώθησαν. ἦ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἦ σὺ ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ϵ̓ν νεκροῖς, ϗ τὲς νεκρὲς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π Ροϊσορεῖ ὁ Γεδεὼν τῷ σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε. κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ϵ̓ν τῇ Γαστρί σου, ϗ ἐνανθρώπησας ἀῤῥήτως, Γῆ Ἁγία, τῷ Κόσμῳ τῷ σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Η Ζωὴ ϵ̓ν τῷ Τάφῳ αὐέκειτο, ϗ σφραγὶς ϵ̓ν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνώττα σρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν. ϗ τὲς ἐχθρὲς αὐτῆ ἀορασίᾳ παταξας, αὐέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Π Ροϊσορεῖ ὁ Γωνᾶς τὸν τάφον σου, ϗ ἑρμηνεύει Συμεὼν τῷ Ἐγέρσιν τῷ εὔθεον, ἀθανάτε Κύριε. κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ϵ̓ν τῷ Τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὲς πύλας. αὐέστης δὲ αὖθ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τῷ Κόσμῳ εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τὲς ϵ̓ν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ Εοτόκε Παρθενε, ἱκέτευε τὸν Τίόν σου, τὸν ἐκουσίως προσαγαγόντα ϵ̓ν Σταυρῷ, ϗ αὐτὰς αὐτὰ ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, Η' Τάκοή.

Τ Ω͂Ι, ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Θανάτῳ Χριστὲ, τύλας τῆ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεὸς, ἰῶσεις ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ αὐαστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ε 'Ν τῷ Οὐρανῷ, τὲς ὀφθαλμύς μου ἄρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτειρόν με, ἵνα ζῶσι.

Ε Ἴλησον ἡμᾶς τὲς ἐξουθενημένους, παταρτίζων εὐχῆσα, σκήνησε Λόγε. Δόξα, ϗ νῦν.

Τ Ίῳ Πνεύματι, παυσωσικὴ αἰτία, εἴτινι τέτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω. Ἀντίφωνον Β'.

Ε Ἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ϵ̓ν ἡμῖν, εὐδεὶς ἡμῶν αὐτιχεῖν ἠδυνάτο, ἐχθρὸ πάλασμα. οἱ νικῶντες γὰρ εὐθὺ ὑφωῦται.

Τ Οῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν, μήμε ληφθήτω ἡ ψυχή, ὡς ῥηθὶον Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α Ἰτίῳ Πνεύματι, ϵ̓νέργεσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σωτεσις, εἰρήνη, ϗ ἡ εὐλογία. ἰσυργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐσι, ϗ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Γ'.

Ο Ἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, ϗ πᾶσι θαυμασικοί. αὖω γὰρ ὁρῶσιν.

Ε 'Ν αὐομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, ἐπίκυρόν σε ἔχων, Σῶτερ ὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α Ἰτίῳ Πνεύματι, τὸ κράτ☩ ἐπὶ παύτων, ὅπερ αἱ αὖω Στρατηγίαι προσκυνῆσι, σωὶ πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω. Προκείμενον.

Κ ύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Π ᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστῆ θεασάμενοι. Ο' Ν'.

Καινὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ' Εἱρμός.

Ὡ Σ ϵ̓ν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ϵ̓ν Ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν πονταμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάριον.

Ἐ Κτεταμένας παλάμας ἐπὶ Σταυρῆ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας Ἀγαθὲ, Ἰησῆ τὰ σύμπαντα. διὸ, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Ο Ἰβῶσοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτὴ, προσαχθεῖσα πρόσεσι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελευτήτον ζωὴν, ϗ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τ Ὸν ἑαυτῆς δεξαμενὴ Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σε Γαστρὸς, ὑπὲρ νῶν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἑτέρῳ Καινὼν Σταυροαναστάσιμον.

Κύματι Θαλάσσης.

Β Ήματι Πιλάτου, παρέσταται θέλων, αὐόμων ῥήματι, ὥσπερ κρατὸς ὁ Κρατής. ϗ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φέρουσιν, ἡ Γῆ, ϗ τὰ Οὐράνια.

Η Ἅπλωσας τὰς θείας, παλάμας σε Σῶτερ, ϵ̓ν τῷ ἀχραύτῳ σου, ϗ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, ϗ σωτηγάγω τὸ Ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνοῦντα Κύριε, τῷ εὐδοξάσαντι Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστατο δακρύων, πηγὰς ἀφιεῖσα, ἡ ὑπεράμωμος ἐν τῷ Σταυρῷσι Σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σε ῥανίδας, τῷ Αἱμάτων καθορῶσα Χριστὲ, καὶ τιὼ σιὼ ἀνείπαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ὠδὴ ἡ ἀκροστιχίς.

Μῆτερ Θεῦ, τιὼ ἄφθορόν μοι δὸς χάριν.

Ὡς ἐν ἠπείρω πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὔα τῆς τοῦ φυτοῦ, παρηκόω βρώσεως, ἐπεστάγει τιὼ ἀρᾷ· ἀλλ' αὐτιὼ διέλυσας Ἁγνὴ, ἀλογίας ἀπαρχιὼ Χριστὸν κυήσασα.

Ἡ Μαργαρίτιν τῆς θείας ἐξ ἀσπαρῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῷ παθῶν με τιὼ ἀχλιὼ, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἁγνὴ, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῷ Ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακὼβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεὸν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Παράγνε, ὁ Τίός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῷ περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῷ πιστῶσι σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Θεὸν σαρκούμενον σαρκὶ, καθορῶσα ἡ Κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ σωστικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος κραταιῶς σωσείχετο.

Ἀνάτω θανάτου λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἅπας· τῆς Ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τιὼ εὐθέον προσβολιὼ, νεκροῦται ὁ ἰχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ τόκου σε Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, σωσέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις Ἀειπάρθενος.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίον. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τὰ φῷ τελειωθέντας, ἀνέστησας ζωοποιῷ Ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Ὃξα τῇ σῇ Ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν· ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἅδου, καὶ φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἐῤῥύσω ὡς Παντοδυνάμου, καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ Τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τιὼ καρδίαν, Ὑπεραγία Παναμώμε· καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· τίσι ἀπέδωκε Τέκνον, δῆμος ὁ παρανόμος;

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Εὐσπλάγχνισαι σάρκα καὶ ψυχὴν, Παράγνε Θεομῆτορ, ἐκ γαστρός σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ Ἀγαθὸς, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτιὼ, αἰωνίως ἑαυτῷ σωίζησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῷ Ἀγγέλων οἱ χοροί· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Ἑστὼς ὀρθὸν νοητὸν, βλέπων σε ὁ Προφήτης, Δανιὴλ ἐξ ἀλίθου, ἐτμήθη αὐτὸ χειρῶν, καὶ τῷ Δαιμόνων βωμὸς, Θεομῆτορ, κραταιῶς σωίστηκεν.

Ὅτ' ἐθέλει λόγος σε βροτῶν, ὅτε γλῶσα Παρθένε, ἀφημῆται ἀξίως. ἐκ σοῦ γὰρ αὐτὸς σαρκοῦται, ὁ Ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθιὼν Παράγνε ἠυδόκησε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χριστός μου δυνάμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεωρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα· ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάριον.

Τὸ ξύλον ἐθέωσε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδεύθεις, Αἵματι καὶ Ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σε πλευρᾶς, τιὼ ζωιὼ ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Ὅτ' ἐτι ὅρκοις, ψευδῶς τιὼ θέωσιν, ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τιὼ τεῖχον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεωρεπῆ, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ Γῆς, καὶ Οὐρανῷ, Ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ἄλλος. Σταυροαναστάσιμος.

Τιὼ σὺν Σταυρῷσι Θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον Σταυρόν σε σέβομεν, καὶ τὰς Ἥλους Χριστὲ, καὶ τιὼ Ἁγίαν Λόγχιν, σοὶ τῷ Καλάμῳ, Στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν· δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου φθορᾶς ἐῤῥύσθημεν.

Τὰφος Σωτῆρσε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα· ἀλλ' ὑδαμῶς δεδιώηται Λόγε καταχεῖν· ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστὸν βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδυνίων καὶ κολάσεων, λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, τῇ θεία σκέπῃ σου.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Χριστός μου δυνάμις.

Μνεύσθημεν Ἄχραντε, σὲ τιὼ Παναμώμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ ἀσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαῦλον Παμμακάριστε· καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρᾷ, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Ἡ Χάρις ἐλλάμψασα, ὁ νόμου πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἁγνὴ, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τιὼ ἄφεσιν.

Ἐκρούμε ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Παράγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἁγαθὲ, τοὺς τῷ ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι. σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῷ πταισμάτων ἀναπαλαίμενον.

Τροπάριον.

Προχωρεῖμοι τὰ Χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νωτάμοι δίδωσι. σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, Ληστὴ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τιὼ εἰς γιὼ, Δέσποτα Χριστὲ ὑποστροφιὼ. σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' ἀπλαγχνίαν πολλιὼ, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τῷ Κόσμῳ Ἁγαθὴ, ὁμολογοιῶντας διάσωσον. Σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον. κεκτήμεθα, τιὼ ὄντως Θεογενήτειραν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'τερος Σταυροθεος. Θεοφανείας σε Χριστέ.

Βρώσει τῦ ξύλε ς' Ε'δέμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθοραν̀ κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης παρανόσας Κύριε, ς'τολῆς τῆς σῆς Υ'περάγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυρῦ πάλιν ἀνήγαγες, εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοον τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ Θανάτῳ Ἀγαθὲ, τὸ τῦ θανάτε ἠφάνισας κράτος, ϗ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, ϗ ἀθανασία δεδώρηται. διὰ τοῦτό σε τὸν Ταφὸν, ϗ τὴν Ἀνάστασιν Πίστει προσκυνῦμεν· δι' ἧς ὡς Θεὸς, Κόσμον παύτα κατεφώτισας. Θεοτοκίον.

Ο' Κατοικῶν ς' Οὐρανοῖς, ϗ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων Κύριος, ς' τῇ σῇ Παναμώμε κατῴκησεν, ἀπορρήτως μήτρα δοξάσασε, ὑπερτέραν τῶν Οὐρανῶν, ἁγιωτέραν τε Ταγμάτων ἀΰλων. διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκε. Τῷ Θεῷ φέγγεσε Ἀγαθέ.

Ἀγνεία λάμψασα τηλαυγῶς, Θεῖον ἐδιαίτημα τῦ Δεσπότε Παναμνητε γέγονας. σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης Θεῦ, ἀγκάλας ὥσπερ βρέφος τὸν βαστάσασα.

Φορῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὡραιοτάτης σε ψυχῆς, Νύμφη Θεῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ Παρθενίᾳ Σεμνή· ϗ φέγγει τῆς Ἀγνείας Κόσμον φαιδρώτατα.

Θρωείτω σύστημα δυσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε διαῤῥήδην Ἀγνὴν Θεομήτορα. σὺ γὰρ Πύλη Θεία φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα,

Ὠδὴ ε'. Ο' Εἱρμός.

Τοῦ βία τῦ Θάλασσαν, ὑψωμένου καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τῦ ζωώσαντός με Πολυέλεε. Τροπάριον.

Σταυρωθέντος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τῦ ἁγνοῦ, τῦ καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τῦ πλευροῦ, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ κατενυώπησε, δι' ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τῦ Ἅδε βάραθρον· Ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε ϗ συμπαθὴς, κατῆλθες πρὸς ἔρημον, ϗ ἐπ' ὤμων βαστάσας σωσανέστησας. Θεοτοκίον.

Η' Παναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν με τὸν ἄσατον ϗ δεινὸν, κατάνυσον τάραχον, ϗ γαλήνην παράσχε τῇ καρδίᾳ μου.

Ε'τερος Σταυροθεος. Σωσεχέθη, ἀλλ' ὁ κατεχέθη.

Χριστοκτόνον, ϗ προφητοκτόνος, ἔφυ Ε'βραίων ἡ πληθύς. ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας, μυσικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι δὴ ἐδεδοίκει· ὕστερον ϗ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν γέγονε, ζωὴ αὐτῦ ἡ νέκρωσις.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρωθέντος, ἀλλ' ὁ κατεχέθης, Σῶτερ ς' τῷ Μνήματι· εἰ γὰρ ϗ ἑκουσίως, ἀπεγεύσω τῦ θανάτε Λόγε, ἀλλ' αὖθις ὡς Θεὸς ἀθανάτος, σωσεγείρας τὰς δεσμίδας τὰς ς' Ἅδε· ϗ χαρὰν Γωναῖξιν αὐτὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν αὐταλλαξάμενος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκε. Τῷ βία τῶν Θάλασσαν.

Ο' Μέγας προέγραψεν, ς' Προφήτας Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν ϗ Τράπεζαν, ϗ Λυχνίαν ϗ Σταμνον συμβολικῶς, σημαίνων τῶν Σάρκωσιν, τῶν ἐκ σῦ τῦ Υ'ψίσε Μητροπάρθενε.

Νενίκηται ὁ θανάτος, καταργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τῦ Ἀδὰμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σε ὦ Δέσποινα προσβαλών· ζωὴν γὰρ ἐγεύνησας, ἐκ φθορᾶς λυτρωμένην τὰς ὑμνῦντάς σε.

Ο' Νόμος ἠθετήσε, ϗ παρῆλθεν ἡ σκιὰ, τῆς ὑπέρ νᾶν ϗ εὔνοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σῦ, Παρθενε κυήσεως, τῦ Θεῦ ϗ Σωτῆρος Πολυΰμνητε.

Κοντάκιον. Τῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ζωαρχικὴν παλάμην τῶν τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κλιθμώνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ Ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι. ὑπάρχει γὰρ παύτως Σωτὴρ, Ἀνάστασις, ϗ Ζωὴ, ϗ Θεὸς τῦ παντός. Ο' Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τῷ Ταφῷ σε Ζωοδότα, ἀνυμνῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνῦμεν. Ο'τι τὸν Ἅ'δην ἔδησας Ἀθανάτε, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος, ϗ νεκρὰς σωανέστησας, ϗ πύλας τῦ Ἅ'δε σωέτεμψας, ϗ κράτος τῦ θανάτε καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογῦμέν σε πόθῳ, τὸν Ἀνασαύτα, ϗ καθελόντα ἐχθρῦ τὸ κράτος τῦ παιώλε, ϗ παύτας ἀναστήσαντα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, ϗ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τῦ ὄφεως, ϗ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλανης τῦ ἐχθρῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς. Ο'θεν ἀνυμνῦμεν ἀσεβῶς τῶν Ἀνάστασίν σε, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς ὡς Θεὸς τῦ παντός.

Ὠδὴ ζ'. Ο' Εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τῶν Κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον τροσαγμα Θεῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Ο' Δυρόμενος τῷ Πάθει σε ὁ Η"λιος, ζόφον περιεβάλλετο, ϗ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποταν τῶν γῆν, τὸ φῶς σωεσκότασε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η'μφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σε, φέγγος τὰ καταχθόνια. ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεὶς, χορδίων ἐσκίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Διὰ σῦ Μήτερ Παρθενε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίσην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν. ὃν αἴτησαι Παύαγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'τερος Σταυροθεος. Ἄφραστον θαῦμα.

Ξένῳ τρόπῳ, τὸν Γσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τῦ Φαραὼ, σαυρῦται ἐκὼν ὑπ' αὐτῦ, ϗ λύει σειρὰς ἁμπλακημάτων. ᾧ Πίστει μελῳδῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ς' τῷ Κρανίῳ ἐσαύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, ϗ μοχλὰς σωθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδόντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ε'τας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθενε Ἁγνή· διὸ

μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷσε ὑμνῶμεν, ϗ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἄλος. τῆς Θεοτόκε. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἑανίας τρεῖς ἡ Κάμινος ἐν ἔφλεξε, γεάνησιν προτυπῶσα τὴν σὴν. τὸ γὰρ Θεῖον πῦρ σε μὴ φλίξαν, ᾤκησεν ἐν σοί. ϗ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀναζίζεσι τὰ πέρατα σὲ Παῖαγνε, Μῆτερ ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα φωτοβόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς, ϗ χάρτι μέλποντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀλθρίας μὲν ὀδόντας μοι Σέπειρεν, Ὄφις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ σὸς Θεομῆτορ ἔθλασεν Υἱός· ἰχνὴ δέμοι δέδωκε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομακάρεσε. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ Χερουβὶμ καθήμενον Θεὸν, ἀγκάλας βασάζουσα βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, ϗ δικαίᾳ Θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χρισὲ μόνῳ τῷ βέλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι Προφητοκτόνον λαὸν, Θεοκτόνον ὁ φθόνῳ νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυρῷ ἁμαρτήσαντα Λόγε Θεῦ. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίας ἀψῖδας ὑπερελόιπας, ϗ εἰς Ἅιδου φοιτήσας, ὅλον σωτήριας, κείμενον Χρισὲ ἐν σαπείᾳ τὸν αὐθρωπον· σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότιν Λόγον σωτέλαβες, ϗ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ Κόρη Θεῖον ἐσκιώσεν. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίον. Ἔκνηθι φέγγος τῶν Οὐρανέ.

Φῶς ἔλαμψε πᾶσι ἀκοὴ, ὅπως ὁ Ὕψισος, ἑκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τὸν Ἅιδου τὸν ἰχνὶ χειρώσασθαι, διὰ Σταυροῦ ϗ ταφῆς, ϗ πάντας διεγεῖραι πραυγάζειν· οἱ Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπαυται Ἅιδου Τυραννὶς, ϗ τὸ Βασίλειον, ἀῤῥωδεύσται λοιπόν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ Γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς, τῷ τότε δωσαγείαν καθεῖλεν. ὃν Παῖδες ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἁφάτε σε Χρισὲ, φιλανθρωπότητος, ϗ ἀῤῥήτων ἀγαθῶν· ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ τοῦ Ἅιδου φρυρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω. Διόσε ἀλογοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Δεσπότιν, ϗ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἄλος, τῆς Θεοτόκε. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἰαχύσω ἐνθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σε λαμπρυνάς ἄῤῥηκτῳ Πνεύματι, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Παῖαγνε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ Κόσμον πεζάμενος, ἐξ ἀχράντε σε μήτρας σάρκα δανείζεται, ἵνα θεν αὐτὸν ἀναπλάσαι βελόμενος. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γναφείας τῷ Λόγε προσμε τὸν Ἄνθρωπον, ἐνδιαύτημα Θεῖον Παῖαγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς Παρθενίας λαμπρότησιν. Ὕθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσαγήσε Λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμενίῳ ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζων τὰ σύμπαντα. Ὕθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν αὐθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον, ὃν ἡ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Παῖαγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν. Τροπάριον.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεῦ σαρκὶ, προσομιλήσας τοῖς Πάθεσιν. ἀλλὰ λύεις τῷ παθῶν τὸν Ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτὴρ ἡμῶν. μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς, ϗ Παντοδυνάμε.

Θεὸν ὁρατὸν θανάτῳ καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ Σῶμά σε ἄφθορον. ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς, ϗ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἅιδῃ ὑπελείφθη· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου αὐασᾶς, ἡμᾶς σωτήγειρας. Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν σωταρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τῷ δὲ ἄῤῥητον ϗ ὑπερένδοξον, Πνεύματος Παναγίε δυνάμιν σέβομεν. μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανθενὴς, Τελὰς ἀχώρητος.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίον. Μὴ ἐποδύρεσθε Μῆτερ.

Εἰ ϗ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὡς θνητὸς Ζωοδότα· ἀλλὰ τὸν Ἅιδου τῷ ἰχνῷ, διέλυσας Χρισὲ, σωτηγείρας νεκρὺς, ὃς ϗ συγκατέπιε. ϗ Ἀνάσασιν πᾶσι παρέχες ὡς Θεὸς, τοῖς ἐν Πίσει ϗ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσιν.

Ἁγιαλιάσθω ἡ Κτίσις, ϗ αὐθείτω ὡς κρῖνον. ὁ γὰρ Χρισὸς ἐκ τῶν νεκρῶν; ἠγέρθη ὡς Θεός· πῦ σε θανάτε νῦν τὸ κέντρον; κράζομεν· πῦ σε Ἅιδη τὸ νῖκος; καθῃρέσε εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς Εὔσπλαγχνος. Σταυροθεοτοκίον.

Ἔρεις τὸν φέροντα πάντα, ϗ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυόμενον ἡμᾶς, πολεμίε ἐχθρε, Ἄχραντε Δέσποινα· ϗ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλε, ὑψούμενον Σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρε κακίας, ἡμᾶς ὑψώσαντα. Ἄλος, τῆς Θεοτόκε. Θεὸν αὐθρώποις ἰδεῖν.

Ἀστὴρ ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακὼβ τοῖς ζόφῳ κρατυμένοις αὐέτειλε, διὰ σοῦ νῦν Παῖαγνε Χρισὸς ὁ Θεὸς, Λόγος σεσαρκωμένος, ᾧ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδεῖς δυνάμει τῇ σῇ ϗ χάρτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας αὐέθηκα. Ἀλλὰ ταύτην προσδέξαι Παρθενε Ἁγνὴ, χάριν αὐτιδιδοῦσα, σοῦ τὸ πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀπείρατων θησαυρῶν, Θεομακάρεσε.

Ἐστὸς ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ σολῇ τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξέφανε, θεωρήσας τὴν ἐμὴν Παρθενε μορφὴν· ἣν περ ἐνδεδυμένος πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐκροῆς Ἀνάσασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράσε, ϗ ἀῤῥήτε κυήσεως, Θεοτόκε Παῖαγνε. Ζωὴ γὰρ ἐν σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, ϗ τὸ τοῦ θανάτε ἀμειδὲς, σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τὰς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ὁ Σταυρός σε Κύριε, Ζωὴ καὶ Ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ Λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ Ταφή σε Δέσποτα, Παράδεισον ὤῳξε τῷ γένει τῷ Ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· καὶ προσκυνήσωμεν αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ Ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν, καὶ Ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μερ Θ' αὔριον Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν Ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σε τὴν Ἀνάστασιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστασιμά.

Κύριε μέγα, καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ Μυστήριον. ὅτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Νυμφίου ἐκ παστάδος· Θανάτῳ θανάτου λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς. ὅθεν σε Οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς Ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὸν εἰς ἡμᾶς γενόμενον, Ἀπλαγχνίαν σε Φιλάνθρωπε.

Οἱ Παράνομοι Ἰουδαῖοι, πῶς εἰσὶν αἱ σφραγῖδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις, ὅτι ἐκλάπη ὁ Θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατηχοῦσθε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ Μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς. ἢ ὡς νεκρὸν παρατήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σωὶ ἡμῖν μελῳδοῦντες· δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου Μνῆμα, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν. εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐπὶ τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα· τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὡσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον χαρμονήν. ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, λῃστὴν βοῶντα· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Ἄνω πύλας, καὶ μοχλοὺς σωτρίφας Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ Ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς Εὔσπλαγχνος.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τὸν Ἄγγελον κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Τἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τελὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀῤῥήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν Ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΕΛΟΣ τῆς τλ. Β'. Ἤχου.

Ἕκτος μελῳδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ Δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερείων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσωθέτους φέρεις,
Τὸ Δεύτερον πῶς δευτερείων δεύτερος.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκασμὸν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις Δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ σωτηρίψαντι θανάτῳ τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι Ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ Ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς, θάνατον ἐνέκρωσας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν Ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες, τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν. αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἔστος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστασιμά.

Κἂν σωτηλήφθης Χριστὲ, ὑπὸ ἀθέμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύμνε εἶ Θεὸς, καὶ ἐκ αἰχυύομαι. Ἐμφυσίχθης τὸν νῶτον, ἐκ ἀρνοῦμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ ἐ κρύπτω. εἰς τὴν Ἔγερσίν σου καυχῶμαι. ὁ γὰρ Θάνατός σου ζωήμνε· Παντοδύναμε, καὶ φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δαβιτικὴν προφητείαν ἐκπληροῦν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον φεῖ, σωὶ Πατρίτε, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ. πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον. καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἅδῃ Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν Θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, σώσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, σώσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς Παντοδύναμος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε· ἔμεινας δὲ Παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξως γὰρ ἔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως. ὅπου γὰρ βούλεται

Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Διόσε παῦτες Μητέρα τὴ Θεῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σε ἐκτενῶς προέσβαε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Α'Νέστης ἐκ τῦ Τάφυ Σωτὴρ τῦ Κόσμυ, ϗ σωτήγειρας τὺς ἀνθρώπυς; σωὶ τῇ σαρκί σε. Κύριε δόξα σοι. Τὰ ϗτ' Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ϗ φωτίσαντα παῦτα, δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ τῆς τῦ Ἄ"δυ ϗ Τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλάθερωσε, διὰ τῆς αὐτῦ τελημέρυ Ἐ'γέρσεως, ζωὶ ἡμῖν δωρησάμενος, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶ Πὸ τὸν Ἄ"δλυ καπελθὼν Χριστὲ, Θανάτον ἐσκύλασας· ϗ τελήμερος ἀνέστης, ἡμᾶς σωσανέστησας, δοξάζοντας τὸ σὸ παντοδύναμον Ἔ"γερσιν, Κύριε φιλανθρωπε.

Φ Οβερὸς ὤφθης Κύριε, ϵ͡ν Τάφῳ κείμενος· ὡς ὁ ὑπνῶν· Ἀναστὰς δὲ τελήμερος· ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδὰμ σωσανέστησας, πρωτοπλάστην· δόξα τῇ Ἀναστάσει σε, μόνε φιλανθρωπε.

Δόξα, ϗ νυῖ. Θεοτοκίον.

Τῶ Πὸ τὸ σὸ Δέσποινα σκέπυ, παῦτες οἱ γηγενεῖς· προσπεφεύγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ϗ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Κ Ατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν Θάνατον, Ἠνέῳξας τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον. τῶν Μυροφόρων τὸν Θρηνον μετέβαλες, ϗ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ω Σ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Παναύμνητε, ἐκ λάκκυ ϗ βυθῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τὺς ὑπολοίπυς τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκῦσα τὸν σωτῆρα. ἡ πρὸ τόκυ Παρθένος, ϗ ϵ͡ν τόκῳ Παρθένος, ϗ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

ΤΗ͂Ϛ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ϛ ΠΡΩΙ'.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Κανὼν Τριαδικός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀ ινῶ Τριάσε, τὸν Μοναρχικὸν Φύσιν.

Ω'δὴ ά. Νάρκησε πρὸς γεώδη.

Ἀ"Νοιξόν μυ τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, ϗ χείλη τὰ εὔυλα, πρὸς ἄνεσίν σε τέφωτε, μία Θεότης ἁπάντων, ἄδειν σοι ᾠδὴν φωτεργὲ χαρίσηεον.

Ἵ"Να τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξῃς, διέπλασας αὖθρωπον, Τριὰς ἀπειροδύναμε, μόνον εἰκόνα πηλίνην, σὲ τῆς ἀρχικῆς, πλαστργὲ Κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἄναρχος Λόγον, σωματίδιος γεννήσας, ϗ Πνεῦμα σωσάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, εὖα Θεὸν κατ' ὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν Τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ω"φθης ἐπὶ τῆς Βάτυ, τῷ Μωϋσῇ Θεὸς Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σωίζον, τὴν ἐκ Παρθένυ προτυπῶν σε, σάρκωσιν δι' ἧς, τὺς βροτὺς ἀνεμόρφωσας.

Ω'δὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τὺς Οὐρανύς.

Τὸν εἰκόνα ϗ τελαμπῆ, ϗ παντργόν σε Δέσποτα, ὑμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, ϗ τῶν πειρασμῶν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ. μὴ ἐν παιδὸς τὺς πίσει, σὲ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ρ Ἀδαμνος ὤφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχυ, Θεὸς Λόγος ϗ ἰσοθεὸς, σωὶ τῷ συμφυεῖ ϗ Θείῳ Πνεύματι. ϗ διὰ τῦτο οἱ Πιστοὶ, Τριαδικὴν τὴν προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ἰσοκλεῆ ϗ συμφυῆ, τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως ϗ διαιρετῶς, ϗ μοναρχικὴν Τριάδα, πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, ϗ προσκυνοῦντες αἰτῶμεν, τῶν πλημμεληθέντων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀ'Ναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς ϗτ' παῦτα, Θεὸς Λόγε, Κόρης ἐξ Ἀ'γνῆς, προῆλθες σαφῶς, ϗ πᾶσιν ἔδειξας, τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, ϗ εἰκόνα τῇ ὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων Τροπάσεων.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ δι' ἐμὲ ἀναχώμενος.

Ἡ Μαρτηκότας ἐλέησον, Τριὰς Ἁγία τὺς δύλυς σε, ϗ δέξαι μεταυῦντάς σοι εὐπλαγχνε, ϗ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα, ϗ νυῖ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις, ἀγάθυνον, Παράγνε Θεοτόκε, ϗ λύτρωσαι πταισμάτων, τὺς σὲ ὑμνῦντας Θεονύμφυτε.

Ω'δὴ δ'. Ὁ Πατρικὺς πόλτης μὴ λιπών.

Γνεκτικὴ τέφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ ϗ σωτικὴ τῶν ὅλων, τὺς σὺς ὑμνῳδὺς νυῖ περιφρύρησον, ϗ σῶσον ἐκ θλίψεως, ϗ παθῶν, ϗ πάσης κακώσεως.

Ἡμαρτικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτυ τελφαῦς Θεότητος, ἁπορῦντες αὐυμνῦμέν σε, φιλανθρωπε Κύριε, ϗ δοξάζομέν σε τὴν διωάμιν.

Ἐ'Πὶ τῆς Γῆς ὡς ϵ͡ν Οὐρανοῖς, σωὶ Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονὰς ϗ Τριὰς ἀμερίστως σε μερίζομεν, ϗ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων παύτων δεσπόζυσαν. Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης ἐκ ἐκστὰς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐχατιαὶ κατῆλθες ἐκών, σαρκωθεὶς ὁ ὑπερύσιος, ϗ παύτας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν Θείαν δόξαν ὡς εὔσπλαγχνος. Ω'δὴ ε'. Ὀρθρίζοντες.

Ἡ Ἀρχίφωτος φύσις, Τριὰς τοῖς χαραπτῆρσι, ϗ Μονὰς ϵ͡ν βυλήτοις, ϗ δόξῃ, ϗ τιμῇ, πρατάωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. Δίς.

Νοῦν, ϗ Λόγον, ϗ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, ϗ Τελτήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτῶμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, ϗ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς Θεὸς Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ Ἁγίας Παρθένυ, Τριάδα ϵ͡ν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον ϗ σωίθρονον.

Ω'δὴ ϛ'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ὁμοδόξῳ κράτει, τὴν Μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν Τροπάσεσι πεφυκυίαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν· τὴν διαφορὰν ἐχύσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἑκάστης Ἰδιότητος. Δίς.

Νοεραί σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, ἀνῦσι Τελτήλιε Μοναρχία. μεθ' ὧν ϗ ἡμεῖς ϵ͡ν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητὴν τῶν ἁπάντων μόνην, ὁμνολογοῦμεν, ϗ πιστῶς δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Ἀ'Ρ̓ῥήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίυ, Πατρὸς ἄλως Ἡ"λιος, πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένυ ἐχάτως ἀνέτειλε, ϗ Μοναδικὸν τελεῖ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς Ὁμοούσιε, Μονὰς Τρισυπόστατε, ἐλέησον ὃς ἔπλασας ἀθανάτε, καταφλέγυσα κακίας τῶν πταιόντων, ϗ φωτίζυσα καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν Ἀπλαγχνίαν σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐνεργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σε Δέσποινα· καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖά σε Θεοτόκε Παναμωμε.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τὸ πυρός.

Ῥήσεσι Θείων Προφητῶν, πειθαρχήσαντες ἔφασε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τελεῖ χαρακτῆρσιν, ἕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σοὶ ἀΰλοις τάξεσιν ὕμνοις, Τριὰς Ἁγία σε μέλπομεν, ἐν Μονάδι θείας αὐαβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γῆ Να ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Παῖσαγνε πάλιν, ἐκ σῶ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας, ἕτω βοῶντας· Εὐλογημένος Παῖσαγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σε.

Ὠδὴ η'. Ἀφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τῶ παντὸς, ἡ τριττὴ καὶ οὐσία, Κυριαρχία ἄναρχε, καὶ διϊθύνεις Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν. διόμε φίλτρῳ τῷ σῷ, καταθελγόμενον ἀεὶ, φύλαξον ψάλλοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἥλιε βολαῖς, τελαμπεῖς καταυγαζόμενε, φωταυγικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνῳδούντας τὰς καρδίας, καὶ νῦν, ὁρᾶν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριὰς Μονὰς ὡς ἐφικτὸν, δώρηται πάντοτε, πάντων τῶν πίστει πρεπόντως, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀϋμνολογουμένων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νᾶσμε τῆς σῆς, τελεταῖς ποίησον ἄγνης, Ἁγαθαργὲ φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ σαρκὸς, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον Μοναρχα Θεέμε, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τὸ ὑμνολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φῶς Θεαρχικὸν, ἐκ Γαστρὸς σε ἀνατεῖλαν, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τερπνολίῳ φωτὶ, κατηύγασε καὶ τὴν Γῆν, καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν ἔδειξε φάλλεσαν· πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένε.

Ὑψηγορεῖν, καὶ ὑμνεῖν ἀξίωσε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφὶμ αὐυμνοῦσι, ἐκ δεξιῶν ἡμεν οἱ πέλινοι. πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων πολεμοῦντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλυνόμεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνος λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς ὑμνῳδούσε, μοναδικὴ Τριὰς ἀνώλεσε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ παντὸς τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ἰσοθεαρχὴς Θεαρχία τελοῦντε, προϊχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς ὑσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφὼς Θεοτόκε, ἐκ σῆς Μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν Ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ θείας ὑσίας, κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ἀπέφηνε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Μετὰ τὴν ἑ. Στιχολογ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐπὶ τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν. καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον. Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ Ταφῇ σε σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σε, ἀνάστησας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος, δόξασοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ παθελόντα τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σωθῶσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὰ β'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν Θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων Ἀνάστασις· Πνεῦμα δ' ἐν δὶ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα σε ἔλεος. Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον· Παντοδύναμε Κύριε δόξασοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προσασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. μόνη γὰρ ὑπάρχεις, Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρηνεῦσαι δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, Η' Τάχει.

Ὁ Ἡμέτερον μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν ἀκμαλωσίαν Σιὼν, ἐκ πλανῆς ἐπιστρέψας, καὶ μὲ Σωτὴρ ζῴωσον, ἐξαίρων δεδοπαθείας.

Ἐν τῷ γότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, ἵνα χαρᾶς θρέψεται, δράγματα φειζωοτροφίας. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν Θείων θησαυρισμάτων, ἐξ ἧς Σοφία, Σωίεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν, πλὴν ἐν αὐτῷ, ἡ πρᾶξις, ἡ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς Γαστρὸς οἱ Ἅγιοι πνεύματοφορήσαντες, ἀνάβλαστησι πατρῷα δόγματα ὑοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ παντὸς γὰρ Θεὸς, τῶν ὅλων Κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, Ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδὸς ζωῆς δράντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαρίζονται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κλίνω τῆς τραπέζης σου, ὡς ἐλέχθη βλέπων τὰ ἔγκοσμά σου, χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κεμμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ· λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.
Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Νεύσει σου τοῖς γεώδη, αὐτιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν ἀδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ σοὶ ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάριον.

Κέκραται τῷ θανάτῳ, ἡ Τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, καταπεμθεὶσα Κύριε. ὅθεν ὁ Ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἄδησοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ᾅδου μὴ θεύων, σωτερίαν τὸ Σῶμά σου, τὰς σαγόνας τέθλασται. ὅθεν Σωτὴρ τὰς ᾠδυνὰς, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Ἐλύσατο αἱ ᾠδυναι, αἱ τῆς Προμήτορος Εὔας. ᾠδυνὰς λαθοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας. ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Παναγνε εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροθεοτοκίου. Ποίου τῷ ἐκάλυψε.

Τί σοι πηγάς ἡμῖν, ἐν Σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς. ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τί Ἀφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίαν παρέχει, ἀπεκδοχὴ Χριστὸς τοῖς θνητοῖς. ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Μόνη Παρθένος, καὶ μετὰ Τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίσαντα τὸν Κόσμον, Σεσαρκωμένον τέτοκας. Χαῖρέσοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν Τετραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἡ τεκοῦσα, τῆς ἀμπλαγχνίας Παρθένε, ψυχήν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου· ὅπως ἀξίως ὑμνήσω, τὴν σῶν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς Εὐεργέτης ᾤκτειρεν. ὅθεν ἀφράστως εὐδόκησε, Παναγνε σαρκὶ, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Τόκος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, καταχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τὸν αὐθρώπων Παναγνε. σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Κατ' ἀρχὰς τὸν Οὐρανὸν, Παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ Παντουργῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν. ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάριον.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ Ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὠδυνᾶσαι, ἑκουσίως Εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης τροπέουσαν, καὶ σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς· δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλέει, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ. καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει, πάλαι μοι κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ. διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς Ἅδου, καταβεβηκώς με σεσωκέναι. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειραύδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱκεσίαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἁγίας σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίου.

Ὁ Οὐρανὸς τῷ Λόγῳ στερεώτας.

Ὁ Ἐν Σταυρῷ τὰ Πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Λησῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς ἀνέργετης καὶ Θεὸς, στερέωσόν με τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς Ζωοδότης, καὶ Θεὸς, στερέωσόν με τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ἡ Τὸν Θεὸν ἀπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχὰς τὸν Οὐρανόν.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δελεάσας ἔῤῥιψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει Εὐσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ Γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθείς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε, Θεοτόκε παντῶν ἡ χαρά. χαρὰ γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ ἀφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσαν λύπην, τὴν τῆς ἁμαρτίας Θεονύμφευτε.

Ζωὴ αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὸν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν, καταλλαγὴν νευσαν πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Πατρικὸς πόλπος μὴ λιπὼν, καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ Μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου· καὶ ἐδόξασάς με μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Τὸν ἑαυτῷ νῶτον δεδωκὼς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δέρην πταίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης αὐθέντος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεσκηνώσατο βήματι Κριτῶν, παρανομοῦντων ὡς Κριτὴς θεωρεῖται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δικαίως τὴν Γῆν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύνουσα λιμένα Παναμωμε, τοὺς αὐτοῦ ἐνδόξως θελήματος.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίου. Καταυγῶν ὁ Προφήτης.

Μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ τοῦτο γεγονὼς Κύριε, ὃ οὐκ ἦσθα, μορφώσας λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, καὶ κτείνῃς δελεάσας τὸν Τύραννον.

Ἐπὶ Σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ Προπάτορος Ἀδὰμ ἔλυσας ἁμαρτίαν. ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς Χριστούς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐνήσκησας, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ γνώμῃ τὸν πλανηθέντα· καὶ ὑπὲρ κατέπτηξε θανάτου τοῦ ἰσχύσου· ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ Πατρικὸς πόλπος.

Ἡ Ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Παναμωμητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἁγνὴ, Σεσαρκωμένον ἐξ Ἁγγέλων αἰχμάτωσε, τὸν λυτρούμενον πταισμά-

των πολλῶν, τὰς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ἱ Ἔρχεται φύσις λογικὴ, τῷ σωτείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ Μυστήριον τὸ ἄφραστον τῆς κυοφορίας σου, μυηθεῖσα νῦν Παμμακάριστε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ν Τῦξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμὸς, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. διὰ τοῦτο τροπὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀϋμνῶ σου τὴν Θεότητα. Τροπάριον.

Υ Πὲρ σῶν δώλων πιπράσκῃ Χριστὲ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελῳδοῦσι· πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀϋμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τ Ὴν Θεϊκήν σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀοθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητήν με θανάτου, Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας. Θεῖον.

Θ Εὸν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς Πανύμνητε. ἐπεὶ οὐκ ἔγνως ἄῤῥενος λύπην, ἀλλ' ἁγίου πνεύματος.

Ἕτερος, Σταυροθεὸς. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅ Τε ἐν τοῖς ἀθέοις λογισθεὶς, ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο ἡ Γῆ, καὶ Ναοῦ φαιδρότης ἐῤῥάγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σ Ὲ τὸν ἑξαπελόντα τῇ Τυραννίδι πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχύϊ Θεότητος, τῆς ἀνατολῆς πᾶσα, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐγειραντα, ὕμνοις δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Μ Ήτηρ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, Πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς Πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀφημοσύνη ἀεὶ, ἱλασμὸν τοῦ σοῦ ἐκεσίας, τῶν παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός. Τῆς Θεοτόκου.

Κ Λίμακα θεωρήσας Γακὼβ, πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμου σε. διὰ σὲ γὰρ Θεὸς, ἀνθρώποις ὡμίλησε, Παῖαγνε Δέσποινα.

Λ Ύτρωσιν αἰωνίαν διὰ σοῦ, Παρθενε νῦν ἀρνηθέντες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μ Όνωσε ὁ Νυμφίος ἀκηράντων, ἐν μέσῳ κείνου Παρθενε, ἀῤῥώων διαλάμψασαν ἀγνείας στιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς Παρθενίας Παναμώμε, Νύμφῃ προσήκατο. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ν Αυτιῶντα σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσελπτέμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Ἐ Μνημόνευσόν σε, αἱ κατακλειοθεῖσαι, τῷ Ἅδῃ ψυχαὶ, καὶ ἐκλείψασαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· ὧν διὰ Σταυροῦ Χριστὲ παρέχες, τοῖς καταχθονίοις, ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Π Ρὸς τὸν ἔμψυχόν σε, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθεύτα Παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν, χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον παντοχοῦ ἐπήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τ Οῦ ἀφράστου Τόκου σου τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθενε Θεόνυμφε, τίς ἐρμηνευσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπερινόητος, Λόγος ἐνωθεὶς σοι, Σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Ἕτερος, Σταυροθεὸς. Ὁ Ἰωνᾶς ἐν ποιλίᾳ.

Ἐ Ν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς Σωτὴρ ἑκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἠχμαλώτευσας κράτος. ἐν τούτῳ γὰρ ἐσταυρώθης, τῆς ἁμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ἐ Κ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἑξουσίᾳ, σωτήριος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωῇ καὶ ἀφθαρσίᾳ, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς Φιλάνθρωπος. Θεῖον.

Ὃ Ν ἔτεκες Θεοτόκε ἀειπαρθένως Θεὸν ἡμῶν, δυσωπῶσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ν Ομικοί σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις, σαφῶς προεμήνυον, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἁγνὴ πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως, ἀεργετικότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Π Ενωθεότα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τρυφῆς Ἀπειρόγαμε, αὖθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὁ Βουλήσει θεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ παῦ συστησάμενος, ἐκ μὴ ὄντων, ἐν τῇ Γαστρί σου Ἁγνὴ, προελήλυθε· καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, θεαρχικωτάτας ἀστραπὰς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία.

Ο Υ̓κ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε σωτηρίως, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· ἐπέστη λέγοντες Σωτὴρ τοῖς ἐν πίστει. Ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

Ἔ Τρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θανάτου τὸν εὐα τῆς Τριάδος, ἡ Γῆ ἐκλογεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν. ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σοὶ τοῖς Προφήταις, χαίρουσα ψάλλεισι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δυναμιν. ἀλαλάξωμεν, καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν. Ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Κ Άμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, εὖα Θεὸν ὑμνοῦντες, καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάριον.

Ξ Ύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοῇ δὲ Χριστὲ ἀπεπλάσθη· διὰ ἐμὲ σαρκοῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σ Ὲ ἀνασαίτα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ Κτίσις πᾶσα ὑμνησε. σὺ γὰρ ζωῇ τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐξώσθησας, τοῖς νεκροῖς Ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χ Αῖρε Θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· Χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· Χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξεπράθη, ἡ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἕτερος, Σταυροθεὸς. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ Ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἁμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χειρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾶς σου. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Τῷ πλευρᾷ διανυγεὶς, καὶ ῥαπίσματι Ἁγνοῦ Θεοῦ, τῷ Γῷ καθάρας τοῖς ἁγίοις, τῆς εὐ-

δωλο-

δωλομανίας καταχραωθεῖσαν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ Ἡλίου φωτισμὸν, αὐατέλλεις Κόσμῳ Θεοκυήτορ, Χριστὸν τῶ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας θεογνωσία· Εὐλογητὸς εἶ πράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κάμινον Παῖδες.

Περοικιλμένον διάχρυσον Κόσμον, σὲ κεκτημένῳ ἠγάπησεν, ὁ Πλασουργόσας Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψόμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τέτραται Κόρη τὸν αὔθραπα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν Τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψόμενον, τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τῆ Θείᾳ σου Τόκῳ, Θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς αὐυμνοῦντες ἐκραύγαζον· ὁ ὑπερυψόμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄφλεκτος πυρὶ, ὄρει Σινᾷ προσομιλήσας, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς αὐαλώτους ἐν πυρὶ, ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἄχραντος Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὸ κατ' Νόμον προσφερόμενον, καθάρας τοῦτον χωρὶς, παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς ἀεὶ πράζοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄφθαρτος ἐκ ὕσα πρὸ Πάθους, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κτίσου σὰρξ ἡμῶν, κατ' τὸ Πάθος καὶ τῆ Ἐγέρσει, ἀπρόσιτος τῆ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ πράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ Παναμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Παναγνε. πάντα τὰ ἔργα διόσε, Παρθένε ἀλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος, Σταυροθεότης. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν ὑπομείναντα, ἑκουσίως τὰ Πάθη, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα βαλήσει, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ Ἅδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, καὶ αὐτὸν αὐτῷ ἐκ τοῦ Τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν αὐθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον Εὔσπλαγχνον, καὶ φιλανθρωπότατον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἄφλεκτος πυρί.

Τῶν φύσει τῷ σῷ Τόκῳ τὴν Οἰκουμένην, ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννήτορ. τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρυνόμενος πιστοὺς τοὺς ἀεὶ πράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Μυστικὴν Ἀγνὴ, ἀσεβῶς τῷ σῷ Γαστρὶ, τῷ τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματουμένον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, Θεογνωσίας φωτισμὸν, τοῖς ἀεὶ πράζουσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς σε τοῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, Φωτογενήτορ Θεοτόκε Ἁγνή. φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνή, καταφαιδρύνασα φωτὶ τοὺς ἀεὶ πράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν νυοφορήσασα, καὶ Παντεχνήμονι Λόγῳ, Σάρκα δανείσασα, Μῆτερ Ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, Δοχεῖον τοῦ ἀσέκτου, Χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλασουργοῦσα σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσαρμόζοντες, ἐπισφαλίζεσθε πάντες ἀλλοτρόφρονες. Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ ὡς ἐν δύο, ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τλῶ Ἐγέρσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πρόσθετε, μνήμα. διδάχθητε. ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ Σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' Ὑποστάσεων, οὐδὲ Μονάδα Προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος σέβοντες, τέμνομεν, τοὺς ταύτῃ διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, καὶ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἕτερος Σταυροθεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Ὡς ἐκ φωτὸς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ, τῷ αὐθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος· ὃν ἀπαπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰχὼ Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τλῶ μίαν συνθέτου φύσιν, ἀνεχωνεύθησαν. ὁ μὲν αὐτὸς, ὡς μὲν αὔθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς, ἀναίσατος.

Θεοτοκίον.

Πλουτῶ Θεὸν, ὃν γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐξ Ἐθνῶν με ἀπίστων, οἰκείαν Νύμφην ἐκλεξάμενος. δίδε σωῆ Λόγε πιστοῖς σωτηρίαν, διὰ τῆς Κυητάσης, πρεσβείαις ὡς Εὔσπλαγχνος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίας πρόξενος, καὶ ἀφροσυνης ἐδείχθης Ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτλῶ κυοφορήσασα, τὸν ἀληθείᾳ, καὶ Πνεύματι Θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας, ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ἄλλων Δαβὶδ, σὸς Προπάτωρ Παναγνε, σὲ Κιβωτὸν ὀνομάζει, ἁγιάσματος Θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν Πατρῴοις καθήμενον κόλποις· ὃν ἀπαπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς Κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ Κτίσαντα τῶν ὅλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγεύνησας. ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, φέρεις καὶ παύων ἀρχικῶς τὸ ἐγκύημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά. Ἀγγελίζω Γῇ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστῷ τῷ Ἀναστάσιν, προσκυνῆντες ἐ παυόμεθα. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῆς ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τῷ Ἀναστάσιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τῷ καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος Σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης, πρὸς τοὺς ἀχαριλύτους ὁ Ἐλεύθερωτὴς, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ Ἀπαθὴς, ἐπὶ τὸν Ἅιδην τὸ Φῶς, ἐπὶ τὸν θανάτον ἡ Ζωὴ, ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστασιμά.

Πτλας Ἅιδην σωτέρψας Κύριε, καὶ θανάτῳ τὸ κράτος καταργήσας, τῇ πραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ σωτηρίας νεκρὰς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τῶν πάντων, καὶ Θεὸς Παντοδυνάμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐφραυθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι σωτηρίας νεκρὰς, ἐκ τῆς τῶν Ἅιδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔκστραπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο, τοῦ Ζωοδόχου μνήματος· καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις ἐνηγγελίζετο λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν. ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; ὅτος ἐστὶν ὁ ΛΙΘΟΣ, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν. ἅτος ἐστὶν ὁ ΛΙΘΟΣ, ὁ ἐξ Ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος εἶ καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σοι τῷ Λησταῖ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὀφθεὶς Οἰκτίρμον, τὸ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὅθεν αὐτυμνοῦμέν σε, Εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν. ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὸν σεπτὸν Ἀνάστασιν.

Ἔσχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀπὸ τῆς τῆς Εὔας ποτέ· Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἅιδου τὰς μοχλοὺς, καὶ ἀνέστης ἐν δόξῃ τετιμημένος, ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τετιμημένος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρηνεύειν τοῖς ἰδίοις τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι δι' αὐτῶν κηρύττειν· ἐξαπέστειλεν εἰπών· πάντας προσαγάγετε εἰς τὸν Βασιλείαν μου. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, Φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, Φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ἀλλ' ἓν Φῶς τὰ τρία. ἐν ᾧ Θεὸς ἐν τρισὶ μὲν Προσώποις, μιᾷ δὲ Φύσει, καὶ Ἀρχῇ, ἄτμητος ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν, καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεοθεύτες διὰ σοῦ, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

ΤΕΛΟΣ τοῦ Βαρὺς Ἦχος.

Ὁ πλητικὴς φάλαγγος οἰκεῖον μέλος,
Ὁ τοῦ Βάρυς σὺ, κλῆσιν εἰληφὼς φέρεις.
Ἦχον τὸν ἁπλοῦν τὸν Βάρυς ἐπώνυμον,
Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ἄσμα, δαιτερότερα βρέμεις.
Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἁπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἔσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιὼν Ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον. Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Στιχηρὰ, Ἀναστασιμά.

Ὁ Ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου Σαρκωθεὶς, βουλήσει Σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα Ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἐαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμέν Χριστὲ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδὰμ ἀΐδιον γενόμενον, ἐκ τῆς τοῦ Ἅιδου τυραννίδος· καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξασοι Χριστὲ Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ Μονογενὲς, ὁ προσαγαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τετιμημένος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα· καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, Παντοδυνάμε Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ Ἁγνοῦς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μὴ τῆς προσλήψεως. εἷς ἐστιν Υἱὸς διπλοῦς τῇ Φύσιν, ἀλλ' οὐ τῇ Ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Μήτηρ Ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Γῆσοῦ ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ. ἦλθες ἐπὶ θανάτον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθανάτος.

πρὸς τὸν ἐν σκότει τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, πρὸς τὸν πεσόντας ἡ παύτων Ἀνάστασις. ὁ Φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξασοι.

Τῷ κζ. Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. ψυχῷ καὶ σώματι γὰρ ἀναλαβών, τῷ Πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχραύτου μὲν ψυχῆς ἐν Ἅιδου κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· ταφῷ δὲ διαφθορὰν, ἐκ εἶδε τὸ Ἅγιον Σῶμα, τῷ Λυτρωτῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστὸν, τὸν ἐκ νεκρῶν στα Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅιδου· καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ Οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας. ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ αὖθις ἐν δόξῃ, σωτηρίας τὸν Ἀδὰμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τεκούσῃ Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος Εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῶν οἰκετῶν παράκλησεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ Εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ Ζωὴ καὶ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταυρωθεὶς ὑπομείνας Ἀγαθέ· ὁ Θανάτῳ τὸν Θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃν ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεήμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶστον Σωτὴρ ἡμῶν, Λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸ Μεσορυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικὸς.

Οὐ ἀκροστιχὶς.

Τριὰς μονὰς σῶσόν με τὸν σὸν Οἰκέτην.

Ὠδὴ α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν τριηλίῳ Βασιλεῖ καὶ Πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τῶν παντὸς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ εὐσιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μοναρχῇ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμὰς τοὺς αὐτοῦ, μεμνημένοι σαφῶς, Θεαρχικῶν φύσιν, εὐσεβῶς δοξάζομεν, ἀΐδιον συναΐδιον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικῶν παντοδυνάμων.

Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν Ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν Ὑποστάσεων, κράτος εὐσεβῶς ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ Θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, Μοναδικὸν Τρισυπόστατον.

Μόνον Πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἔσα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὃν ἀγεύνητος Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας ἐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀῤῥήτως, τὸν Υἱὸν Φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τῷ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἱλεώσαιμοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα Τριαδικὸν. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς δυνάμεις οἱ πιστοὶ νῦν ἀφυμνοῦμεν, ὅτι ὑδάτι μόνῳ τὸ Παῦ σωτήσησε, τὰς ἄνω Χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τῷ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Τριπράγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀπαλλοίωτον Θεὸν ἡ Τετοκυῖα, ἀλλοιωμένην, εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου, καὶ τῇ ῥᾳθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου· ὅπως κἀγὼ, ἀχαρίστως δοξάζωσε, Θεογεννῆτορ Μαρία· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Σύμβολος Κύριε.

Ἀνατολὴ, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις. ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, σώμασι τὸν ἀϋμνούμενον, τοῖς πηλίνοις χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν καὶ τριαδικὸν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ Φύσει καὶ Ὑποστάσεσι. βοῶντες· ὦ Πανταναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, Πανοικτίρμον, Εὔσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριὰς σεπτὴ, καὶ Θεαρχικὴ, μή με ἐπιλήσῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σωίολον· μηδὲ διασκεδάσῃς, ὧν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἅφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ῥύσαι σε, Πάναγνε μόνην ἁῤῥαμένους, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακὼβ, Κόρην καλλονῆν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Γνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, εὖα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες, ἁπλῶς καὶ συναπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀθεσίαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον

ὄντως ἀλλοίωσιν. διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, σῶσόν με καλῶν ἐν τῇ στάσει μου σιώπαξον.

Ντυπωθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σωωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ Υἱὸς καὶ Πατὴρ ἀγαθός, καὶ Παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, παύαγνε πανάμωμε Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἱλεώσαιμοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ε'. Γλοιόθητι μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τῇ παντὸς, Τριὰς ὑπερούσιε, τελεταγίοις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα σου, τὸν αὐθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ παῦ, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν Τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπερόριστος, ἐποίησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, τελετάρχα Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ σωτήριον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νὸς ἐδείχθης Θεῷ, τῷ ἀχωρήτῳ Παναχράντε, Ναὸν κάμε τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ σωτήριον ἀλώβητον.

Καθίσμα. Τριαδικόν. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Πατέρα αὔαρχον πίστει, Υἱὸν συναύαρχον, καὶ Πνεῦμα Θεῖον ἀληθῶς ὁμολογοῦμεν ἀσυγχύτως ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἁπλῆ Ἁγίαν καὶ συμφυῆ· βοῶντες σοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, Ἅγιος εἶ, Πάτερ, Υἱὲ σοὶ τῷ Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ καὶ σεπτῷ· ἐλέησον ὃς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τυχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν Τόκον σου Κεχαριτωμένη· βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Παντελεήμων ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἁρπασον, λογοθεσίᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ'. Θεὸς συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀῤῥήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεαὶ τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με, καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριὰς Μονὰς ὁ Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀγεύνητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκὸς, Θεὲ Μονάρχα Τρισήλιε ψάλλουσοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέπρωμαι Παύαγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προσρέχουσοι πίστει, τῇ τεκούσῃ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν λύτρωσαι μόνη Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκταπλασίως κάμινον.

Ὁ Φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τελαμπὲς καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς ἁπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὸ σκοτεινόν καὶ ζοφερόν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑρωτάτους πτέρυξι, Σεραφὶμ οἱ Θεότατοι, τρόσωπα καὶ πόδας, ἐλαβῶς καλύπτουσι, τὸ δόξαν ἐκφέροντες, τῇ ἀμηχάνῳ κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, Θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριὰς Τρισυπόστατος· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πίστει εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κτιαρχίαν αὔαρχον, πανσθενῆ καὶ παναγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθεργὸν ἀόρατον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν ἀΐδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἁπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζωσε Θεέμου, πίστει εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ, Παρθενικῆς γεννήσεως, Παναχράντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομοίας. διὸ καὶ νοῦμε μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς ἄγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν, ὑπεράρχιον φύσιν ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴ, εὐσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴ, εὐαρχικὴ Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Δίς.

Μία Κυριότης καὶ τρισαμπὴς, εὐικὴ Θεαρχία, τρισήλιε, τὰς ὑμνητὰς, πρόσδεξαι τὰς σὰς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν. καὶ θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, τοῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν εὔωσιν.

Θεοτοκίον.

Ηδὴ Χριστὲ Σωτὴρ μου Παρθενικὴν, κοινήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἀτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ ἀδιαίρετος πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς. διὸ τὴν σὲ Τεκοῦσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πρυτάνευσον.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ὁ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς, ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα· παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις διαγγείλατε· πράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ δωρησάμενος σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνάστα ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προστάξας γυναιξὶ, κηρύξαι τὴν Ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο. Οἶδε καὶ κατοικτείρει, τὰ ἀθάνατα μόνα. ἐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται, ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα. καὶ πίστωσας ἐβόησε· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τῷ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Οὐρανίων Πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ παναγιον Ὄρος, τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν Οὐρανίων Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης ὅλης, τὸ μέγα

Κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεφράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχέων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· χαῖρε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὸν Παράγιον Τόκον σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σε Σωτὴρ ἐφράγισαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται ἐκήγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σε ἐν Σιών· ὅτι ἀνέστης ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὰ Μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐν τῷ τάφῳ ἤκουον· παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε. κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ Ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ, καὶ Παράδεισε λογικὲ, Παρθενικὸν καύχημα. ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν Μήτραν, θρόνον ἐποίησε· καὶ τὴν σὴν Γαστέρα πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπεργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Η' Τ'αξις.

Αἱ Μυροφόροι τῇ Ζωοδότῃ ἐπισᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ὡς νεκροῖς τὸν ἀθάνατον. καὶ χαρᾶς Εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Οἱ Ἁγιοπαθηταί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς, ὡς σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πολὺν ἐκπαγλιῶσι, ὡς χόρτος. συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν τομῇ βασάνων. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Β'.

Καρδίαν τῷ φόβῳ σε σκεπόθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα, ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ Παναοιπτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐχθρὸς ἐλπίδα, οὐ δώσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ, καὶ κολάσει. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατευργεῖ ὕψισα, ἐν Τρισὶν εἷς Θεὸν μέλπων. εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον. Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, προόχες κλῖνόν μοι τὸ οὖς σε βοῶντι· καὶ κάθαρον, πᾶν ἄρτισμε ἀπὸ τοῦ ἐνθένδε.

Ἐπὶ τῷ Μητέρᾳ αὐτοῦ, γῆν δυώων πᾶς αἴθις ἀναλύσει, τῷ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, Θεολογία Μονὰς Τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον σωφρονοῦν, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν. Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ὡς τοῦτο γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιον.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τῇ ἀρρᾳ κοσμῶν, κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, εὐσεβεῖ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρμοβραβεύτως. Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ ὁμοούσιον Κυρίως.

Προκείμενον. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ' Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ ά. Ὁ' Εἱρμός.

Ῥαμφθλάτῃ Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ Ῥάβδος, σαυρωτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Τὴν Παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πάλαι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον σάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐν τάφῳ ἄϊδιον.

Ὡς ἐπρεπὲς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐπεφώνησε, καὶ πλανωγὴ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀΰλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μιμούμενος, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζων, ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐδοξάσθη περὶ σοῦ λελάλληται, ὦ γενεῶν γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὡς Γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε. διόπερ πάντες γεραίρομεν, τὸν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν γῆν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἐπήρθησαν πύλαι οὐδιωνραὶ, καὶ ἔφριξαν Ἅιδαι καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ὡς τοῖς κατωτάτοις τὸν ὡς ὕψει, τῆς τῶν ἁπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐστήσαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὁρῶσαι ὡς Θρόνῳ, ἱδρυμένῳ τῷ Πατρικῷ, τὸν ἔκπτωτον φύσιν τῶν Ἀνθρώπων, τὸν καθειργμένον τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Θεοτοκίον.

Τὰ ἄχη σε Ἀγγέλων, καὶ τῶν βροτῶν, ἀϋμφόλιπε Μῆτερ, ἀφημένην ἀνελλιπῶς. τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, σὴν τοῖς ἀγκάλαις σε ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν Τ'ριῳδιον Θεοτοκίον.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Λ'σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ Σεσαρκωμένον τὸν ἄϊδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Βοήσωμεν ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὸν ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὸν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε. Ὠδὴ γ'. Ὁ' Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς ὡς σωσίστρι, καὶ τὸν Γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ὡς τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Κατενεχθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γνώσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς Σαρκός σε τὸ σωτήριον Πάθος, ἐδι-

καίω-

καίωσας Χριστέ. αὐτὸς γὰρ ἐκ ὑπάδωσος τῆς τῷ θανάτῳ πείρας, πέφηνας. ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἔλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τῷ θανάτῳ καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰχυρὸν δεσμεύσας, τότε τὰ σκῦλα διήρπασε. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ Γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σὲ πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μεγαλύζομεν.

Ἄλλος. Σταυροθεοτ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπειθήσαντα τρισὶν τῇ Ἀντολῇ Κύριε, τῷ πεποιηκότι με ὄντως σὺ ἀπεξένωσας· ὃν μορφωσάμενος, ὑπανολώτε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκειώσας διὰ Σταυρώσεως.

Ὁ Σοφία τὰ πάντα προεγνωκὼς Κύριε, καὶ τῇ σῇ σωτηρίᾳ, συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, ἐκ ἀπηξίωσας, συναναβάσεισε Λόγε, τῷ Θεῷ ἀνασῆσαι τὸν κατ' εἰκόνασε. Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθενῷ σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ᾧ καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Παράγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν πειρασάσεων.

Ἐπ' ἄς τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν Ἀρχηγὸν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα. Ὢσον δυνασείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Παράγνε, τῷ τῷ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα, ἀνυπόστατον δυνάμιν. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Στῆμε ἰσχὺς Κύριε, σύμε καὶ Δυνάμις, σὺ Θεός μου, σύμε ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὰς κόλπως μὴ λιπών, καὶ τῷ ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σοὶ τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Στ' δυσμενῆ, ὄνταμε λίαν ἠγάπησας, σὺ νεανίσει, ξένῃ καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐχατιᾶς με τῷ ὕβρει μὴ αὐηναμένος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστε σε δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορᾷν, Δέσποτα νῦν ἐκ ἐξίσαται, διὰ Πάθους θανάτον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἅιδου πλοῦτον νεκρόμενον; τῆς θείας δυνασείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Στ' τῶν Πιστῶν, παύχημα τέλειος Ἀνύμφευτε, σὺ Προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Τίόν σε, ἀντάξεις φέρεις Παναμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Σταυροθεοτ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων Παῖδες Φιλάνθρωπε, διὰ ὃ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σε τὰ Παθήματα.

Ἀνασὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας σωσανέστησας τοὺς ἐν Ἅιδου νεκρούς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σε τῇ Ἀναστάσει. Θεοτ.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Μαρία, τὸν τὸν δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἡ Τὸν σάρκα βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Παράγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς Δικαιοσύνης Ἀποστόλου Θεε.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν Ἐντολῶν σε, τὰς ὁδούς με κατεύθυνον δέομαι. Τροπάριον.

Πεπλάνημαι λοιπὸν, χλαῦναν τρὸ τοῦ Πάθους σε Σῶτερ παιζόμενος, τὸν τοῦ Πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγοῦται, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὸν πεπτωκῶς με ἀνοικοδόμησας, ἀνασὰς ἐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, Βασιλικῶ ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν. Θεοτ.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὸν πρὸς τὸν Τίόν σε κεκτημένη Παράγνε, συγγενὴς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἐχόμενοι προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Σταυροθεοτ. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε Χριστέ. δι' αὐτοῦ γὰρ σοι προσπίπτομεν, τὸν σὸν εἰρηνεύσαντα ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κατεύνησον ἡμῶν, τὸν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε τὸν Ἔγερσιν· καὶ τὸν εἰρηνεύσαντα ἡμῖν φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τράνωσον Ἀγνὴ, τὸν Τίόν σε, καὶ Θεὸν ἡμῶν, Ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὀρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄσατον, κλύδωνα τῶν παθῶν με, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύσει τῷ τόκῳ σε, Ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε αὐύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφρανον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· κρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Διὰ ξύλου κραταιοῦς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος, αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δεικνύτισας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Στ' ὠκτείρας τὸν Σιών, ἐξαναστείλας τοῦ μνήματος, καινῶν αὐτὶ παλαιᾶς, πλέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ Θείῳ σε Αἵματι. καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ. Θεοτοκίον.

Ῥυθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων τοῦ ἱκεσίας σε, Θεογενὴτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Παράγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, Σαρκωθέντος Τίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Σταυροσιμος. Τῷ δέκτην ἐκχεῶ.

ΠΑλαίωσας Σ᾽ τῷ Σταυρῷ ἰξήπλωσας, ἰατρῶν τλῶ ἀκρατῶς παθεῖσαν, Σ᾽ τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τῶ Πρωτοπλάστ, ϗ τῆς ἰδίας χολῆς αὐτεγδύσω Χριστὲ, ϗδὴ ἔσωσας ὡς δυνατὸς, τὸν δοξάζοντάς σε τὸ Παθήματα.

ΘΑνάτῳ ὁ Λυτρωτὴς ἐγδύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως ὅπως, ϗδὴ τῆς φθορᾶς, τὸ Βασίλειον λύτῃ, ϗ τοῖς Σ᾽ Ἅιδ φοιτήσας αὐέστη Χριστός· ϗδὴ ἔσωσεν ὡς κραταιὸς, τὸν ὑμνοῦντας αὐτῶ τλῶ Ἀναστασιν. Θεοτοκίον.

ΜΗ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσα, τῷ Υἱῷσε Θεοτόκε Παρθενε· ὅτι πιστῶν, σήραγμα σὺ ὑπάρχεις, ϗ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιόμεθα· ϗ πόθῳ σὲ ϗ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκε. Χιτῶνά μοι παράσχε.

ΝΑόνσε τῶ Θεῶ, ϗ Κιβωτὸν, ϗ Παστάδα ἔμψυχον, ϗδὴ Πύλῃν Οὐρανίον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

ΞΟαίων καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ Τόκος σε, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγ τῶ Θεῶ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, Οὐρανίον Κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

ΕΞαναστὰς τῶ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, ϗ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας. ϗ ἡ Εὔα χορεύει Σ᾽ τῇ σῇ Ἀναστάσει. ϗ Κόσμ τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσεσ Πολυέλεε. Ὁ Οἶκος.

ΤΑ᾽ τῶ Ἅιδ σκυλεύσας Βασίλεια, ϗ νεκροὺς ἀνέστησας μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις σωλώτησας, αὐτὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος. ϗ Ἀποστόλοισ ἐμλώυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μ ζωοδότα, ϗ τλῶ Κτίσιν ἐφώτισας φιλανθρωπε. διὰ τοῦτο ϗ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσεσ Πολυέλεε.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

ΘΕῶ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη Σ᾽ Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, Σ᾽ τῇ Καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς Σ᾽ λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

ΗΕ᾽νδοξος νεύωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλώμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗ᾽ θεία καθόδῳ σ, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, ϗ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον. ὅθεν αὐέστησαν, οἱ ἀπ᾽ αἰῶνῳ δεσμῶται κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, εἷς δὲ μόνος μονογενῶς Υἱὸ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, ϗ σὺν εἰδότες σᾶ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα ἅθες, συμφυὲς, ϗ σωκίδιον.

Ἄλλος. Σταυροσιμος. Οἱ ἐκ τῆς Γεδαίας.

ΣΩτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκουμένης Χριστὲ, προφητικῶς βοῶμεν. ὑψωθεὶς γὰρ Σ᾽ ξύλῳ, παύτας αὐεκαλέσω τοὺς Σ᾽ πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

ΑΝασὰς ἐκ τῶ τάφ, ὡς ἐξ ὕπν Οἰκτίρμον, Κόσμον σωήγειρας. ἡ Κτίσις ἐπισώθη, διὰ τῶν Ἀποστόλων κηρυττόντων τλῶ Ἐγερσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

ΓΣεργὸς τῷ Τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος, ϗ σωκίδιος, Σ᾽ μήτρᾳ τῆς Παρθένε, Πατρὸς τῇ ἐλδονίᾳ, πλασουργεῖται, ϗ Πνεύματ Θ, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκε. Ὁ αὐτός.

ΠΑρθενικῆς ἐκ Νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διόσε τλῶ Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

ΡΑ᾽βδ Θ ἔφυς Παρθενε, Γεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ Παμμακάριστος, καρπὸν αὐθηφορέσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷσε κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ.

ΣΟφίᾳ ἔμπλησον παύτας, ϗ δυνάμεως θείας ἡ Σύνπστος, Σοφία τῶ Ὑψίστ, διὰ τῆς Θεοτόκε, τοὺς Σ᾽ πίστει σοι ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

ΕΠταπλασίως Κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περιπωθεύτας τύτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, ϗδὴ Λυτρωτῇ αὐεβόα· οἱ Παῖδες ἐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

ΤΗ᾽ς Γησῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δυνάμις, Σ᾽ τοῖς ναθ᾽ ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε. σαρκὶ γὰρ γδυσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτ Σταυρῷ, ἔλυσε τῶ Ἅιδ τλῶ ἰσχυῖ. ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες ἐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχ Θ πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, ϗ σωτευθεὶς αὐώρθωται, φθορὰ ἐξωγράκισαι, ϗ ἀφθαρσία ἐλώθητεν. ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ Παῖδες ἐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

ΤΡιοσφαῆ Θεότητα, εὐσεβῶς ἐκλάμπυσαν, ἄγγελοι ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτ φύσεως, Γενήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρὸς, ϗδὴ συμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμ· οἱ Παῖδες ἐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροσιμος. Νικηταὶ Τυραύνε.

ΤΟ᾽ν ἐπὶ τῶ Ξύλ, χεῖράς μοι ἐκτείναυτα τῷ γυμνωθεύτι, προσκαλούμενόν με, τῇ αὐτῶ ἀχήμονι θάλψαι γυμνώσει, ἐλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον.

ΤΟ᾽ν ἐκ κατωτάτ, Ἅιδ με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, ϗ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τῶ Γενήτορ Θ τετιμηκότα, ἐλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

ΤΟῦ Ἀδὰμ Παρθενε, τῶ παραπεσόντος μεσὶ ὤφθης Θυγάτηρ, τῶ Θεῶ δὲ Μήτηρ, τῶ αὐακαινίσαντός με τλῶ ὐσίαν, ὃν ὑμνοῦμεν παύτα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ϗ ὑπερυψοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκε. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

ΤΩν Σαυτίων τὰς θελητικὰς, ϗδὴ φλογώδεις, ἀθ᾽ ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας· ὅπως σὲ ὑμνοῦμεν Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΠερφυῶς τὸν Δημιουργὸν ϗδὴ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθενε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

ΦΩτισικλώσε ϗδὴ χρυσαυγῆ τὸ σκλωσαν, Σ᾽ σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθενε, ἔδειξε λαμπάδα εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς Γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ Γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Ἡ θεία καὶ ἀπάρχω φύσει ἁπλῆς, πεφυκὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεῦ· καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς, πάθους ὡς Θεός. διόσε σὲ ὑσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὸν Θεϊκὸν, ὡς δὲ φύσει γενόμενον Ἄνθρωπον, ἔφυς Θεόν, Υἱὸν τοῖς δούλοις συγκατοικῶν, ἁρπασθεὶς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κτίστην, Θεόντε καὶ Δεσπότην· μεθ' ὅσε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ῥάθης, ὦ Παρθενε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν Ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πατὴρ ἠράσθατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπένευσα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἔφερε πάσα ἀκοή.

Θεὸν σε φύσει τὸν Υἱὸν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπισάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς Ἄνθρωπον· καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Ἐλύτρωσε σκότους ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἅδου δὲ ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστὸς, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος αὐγαῖς· Οὐρανίου ἀνθρώπου, Θεὸς ἐπίγειος· ὃν ἐν φύσεσι διττοῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατάβαθρα, καὶ Βασίλισσα Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτιδι λαὸν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντας ἡμᾶς, φιλάνθρωπε βασιλεῦ, ὡς ὅπλον ἀήττητον ἐπαγομένους σοι, σιὼν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκιον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σε ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ὑμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν. σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τοῖς ἀγαλλίασιν.

Ῥαῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ Καρπός σου, οὐχὶ φθοράς, τοῖς μετέχουσι χορύζει, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὰς Αἴνους. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κτίσμα, εἰ καὶ κρείττονα παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελήφθης τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλιτεῖν, ὡς Οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Κτίσμα, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλαττον· καὶ ὡς ζωῆς Θησαυρὸν, σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο. ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρέχεις, ἀφθαρσίαν τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κτίσμα, ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας. φέρτατε καὶ τρόπαιον, μὴ φέρων καθοράν σου τὸ δύσμενες, ὅτι νεκρὸς ἀνέστης, καὶ θανάτου κατήργησε. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμέν σου, τὸ ταφῆναι, καὶ τὸ ἔγερσιν.

Ὁ Ἀγγελός σου Κύριε, ὁ τῷ Ἀναστάσιμ κηρύξας, τοῖς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γυναῖα ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὤν, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Στιχηρά, Ἀναστασιμά.

Παθεῖς διὰ Σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ταφῇ κατεδείξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ὑμνῶ Χριστὲ, τῷ σῷ ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν· καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, φρουροῦντες παράνομοι, σῷ τῇ κακοδοξίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ ὡς Ἀθάνατος Θεὸς, καὶ Παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἅδου Κύριε, καὶ ταύτας σωτηρίως ἀνοίξαντος, ὁ αἰχμάλωτος ἔτως ἐβόα· τίς ἐστιν ἔτος, ὅτι ἐν καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς Γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκιωλὼ κατέλυσε τῷ θανάτῳ τὸ δεσμωτήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδυνάμει ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου· καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας σου.

Κύριε Ἅδαμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὑμνώσας, πρὸ τοῦ ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὸς κατήργηται.

Τίνα προσαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἅδαμ, καταράς ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τῇ κατοικήσει.

Σήμερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν· καὶ τῷ χαρᾷ ἐγκαινίζει τὰς Μυροφόρους, διὰ τοῦ Πάθους, καὶ τῇ Ἐγέρσει.

Χαίρετε σοφαὶ, Γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τῷ Χριστῷ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι· καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παυτὸς τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σώφρονοι αὐτοῦ, ἑστῶτες τῇ δόξῃ, ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆσαι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἄναρχε Τριὰς, ἀμέριστε Οὐσία, σώφρονε Μονὰς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις, καὶ Βασιλεία, σῴζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, ἀῤῥύχωρον χωρίον· χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης· χαῖρε ἡ ἔγχρυσος Στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ ἀληθινόν.

ΤΕΛΟΣ τῆς τρ. δ'. Ἤχου.

Ἦχον σφραγὶς Τέταρτε σὺ τῷ πλαγίῳ,
Ὡς ἐν σεαυτῷ παῦε καλὸν μέλος φέρων.
Ἀνδριάντας σὺ τοὺς κρότους τῶν ἀσμάτων,
Ἦχον κορωνὶς, ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν σάσει,
Ἄκρον σε φωνῆς δὶς σὲ καλῶ, καὶ Τέλος.

Ἀρχὴ ἁγίων Ἀναστασίμων Ἐξαποστειλαρίων,

καὶ τῶν Ἑωθινῶν ἰδιομέλων, τῶν ια΄.

Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν Ἑωθινὰ, Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως. Τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Ἐξαποστειλάριον Α΄.

ΤΟῖς Μαθηταῖς σωέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω. καὶ κάτω. μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς Ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ σωθῆναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας. Θεοτοκίον.

ΤΟῖς Μαθηταῖς σωέχαιρες, Θεοτόκε Παρθενέ, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, αὐάστατα ἐκ τάφου, τεθνήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τῷ Ἐγέρσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Ἑωθινὸν Α΄. Ἦχος Α΄.

ΕΙς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τοῦ χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέσχε ὁ Κύριος. καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τοὺ ὑπ' Οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τοῦ εἰς Οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν. οἷς καὶ συνδιακονίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον Β΄.

ΤΟν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον. εἶδον δὲ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύτας ἔφη· ἰδὲ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σοὶ τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις. Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθενῷ τὸ Χαῖρε, παρὸς σῆς Χριστὲ συλλήψεως· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σε τοῦ τάφου. αὐτὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, σὲ χορηγὸν, τῆς ζωῆς κηρύττων, καὶ μεγαλυίων, καὶ λέγων τοῦ Ἀνάστασιν, Γυναιξὶ, καὶ τοῖς Μύσταις.

Ἑωθινὸν Β΄. Ἦχος Β΄.

ΜΕτὰ μύρων προσελθοῦσαι, ταῖς περὶ τοῦ Μαγδαλὴμ Γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ· ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος. διὸ κηρύξατε τοῖς Κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τοὺ Γαλιλαίαν δραμεῖν· καὶ ὄψεσθαι αὐτὸν, αὐάστατα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

Ἐξαποστειλάριον Γ΄.

ΟΤι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω. ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι. Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, αὐανακειμένοις ἑνδεκα, ὃς βαπτίζειν ἐκπέμψας· εἰς Οὐρανὺς, ὅθεν καταβέβηκεν αὐελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν Σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἅιδου σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας· σὲ Τεκοῦσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσαγμάτων σε, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

Ἑωθινὸν Γ΄. Ἦχος Γ΄.

ΤΗς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τῷ τοῦ Σωτῆρος ἀναγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταὶ, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν. ἀλλὰ τοῖς σημείοις παθοπλιοθέντες, καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα. οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σε τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, Φιλάνθρωπε Κύριε.

Ἐξαποστειλάριον Δ΄.

ΤΑῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπισαύτας, ἐν ζωηφόρῳ Μνήματι, αὔδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐδήτεσι Μυροφόροις, κλινούσας εἰς γλῶν ὄψιν, τοῦ Οὐρανοῦ δεσποζόντος, Ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ σφοὺς ζωοὺς, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σοὺ τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ σφαχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι. Θεοτοκίον.

ΤΟ χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τοὺ λύπου, τῶν Προπατόρων Κύριε, τοὺ χαρᾶ αὐτεισάγων, Ἐγέρσεώς σε ἐν Κόσμῳ. ταύτης ἓν Ζωοδότα, διὰ τῆς Κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Ἑωθινὸν Δ΄. Ἦχος Δ΄.

ΟΡθρος λίαν βαθὺς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σε Χριστέ· ἀλλὰ τὸ Σῶμά σου οὐχ εὑρέθη τὸ ποθούμενον αὐταῖς. διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπισάντες, τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε, ἔλεγον; ἠγέρθη ὡς προεῖπε. τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πειθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον. ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ Εὐαγγέλια. ὕστως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί. ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σε, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἡ Ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ, καὶ τῷ Λευᾷ σωώδευσεν· οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον. ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τύποις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη. μεθ' ὧν ἠγέρθη πράξωμεν, ὤφθητε καὶ τῷ Πέτρῳ. Θεοτοκίον.

ΤΜνῶσε τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητὰ μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν πεπωθεῖσαν. καὶ Θεὸς ὢν ἐνηνθρώπησας, ἐκ τῆς Ἁγνῆς

Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ τὸ γενέσθαι, καὶ καπελθεῖν, μέχρις Ἅιδου, θέλων με τῶ σῴσαι, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Δέσποτα παντοκτίρμον.

Ἑωθινὸν Ε'. Ἦχος πλ. Α'.

Ὦ Τῶν σοφῶν σε κραμάτων Χριστέ, πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σε τῶ Ἀνάστασιν. Λυκᾶ δὲ καὶ Κλεόπα συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν ἐκ Θεότητος ἑαυτὸν φανεροῖς. διὸ καὶ ὠνείδιζεν, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῆ ἐν τέλει βουλημάτων αὐτῆς. ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τῆ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σὲ προφητείας ἀνέπτυξας. καὶ ἐν τῶ κλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σε ἀνεφλέγοντο. οἵ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τραυῶς ἐκήρυττόν σε τῶ Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑξαποστειλάριον ς'.

Δεικνύων ὅτι Ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ σὰς ἐδίδασκες, ἀνασὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέχεις, βάπτισμα μετανοίας. θεὸς δὲ πρὸς οὐράνιον ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῆ σῆ Ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου Παναγία Παρθένε· καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τῶ φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν, μετὰ τόκον. ὅθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνυμνοῦμεν κράζοντες· Χαῖρε Δέσποινα Κόσμου.

Ἑωθινὸν ς'. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ Οὕτως εἰρωνῆ σὺ Χριστὲ, πρὸς Ἀνθρώπους Θεὸς, εἰρωνῶν τῶ σῶ διδυμῳ, μετὰ τῶ Ἐγέρσιν Μαθητοῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν. ἀλλὰ κατέσειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου. πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῆ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. οἷς καὶ τῶ Πατρικῶ ἐπαγγελίαν καθυποχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέσης πρὸς Οὐρανόν. διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

Ἑξαποστειλάριον ζ'.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, εὗδον κείμενα μόνα, καὶ νεφαλῆς, ἰδὲ τὸ Σουδάριον χωρὶς τούτων. διὸ πάλιν ἡσύχασαν τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατεργάσω, Χριστέμου πολυέλεε· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θανάτου ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τῶ ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τῶ θανάτου. δόξα Χριστὲ τῆ δόξῃ σου, δόξα τῆ σῆ δυνάμει.

Ἑωθινὸν ζ'. Ἦχος βαρύς.

Ἰδὲ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' ὃν πᾶς τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀλλ' ὅρα τοὺς σωτρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῶ σουδαρίῳ, τῶ Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς. μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Ἑξαποστειλάριον η'.

Ὁ Ἄγγελος βλέψασα, εὐθὺς τῶ μνημείῳ, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε πῶ τὸ Σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθηκας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἔκραξε· μήμου ἅπτου. πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῆ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῆ Ὑποστάσει. τοῦτον ἐν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τοῦ πίστει σε, προσκυνούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι· ὅτι πάντες, ὡρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Ἑωθινὸν η'. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, καὶ μάτην χεῖνται θερμῶς. ἰδὲ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς, ὦ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής. διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ ὡροσψαῦσαί σοι Χριστέ· ἀλλ' ὅμως ῥήτυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς. οἷς Εὐαγγέλια ἔφησε, τοῦ πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἀνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Ἑξαποστειλάριον θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας, Πνεύματος Παναγίου, εἰρωνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας ἔδωκας· καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας τοῦ σοῦ πλευρᾶ, τῶ Θωμᾶ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας. μεθ' ἃ βοῶμεν, Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀνασάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἅπασαν θλῖψιν ἀπέθου, ὡς ὑπέρσης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σοῦ τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεράρασα τοῦτον ὕμνοις. διὸ τὰς Θεοτόκους σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

Ἑωθινὸν θ'. Ἦχος πλ. Α'.

Ὡς ἐπ' ἐχάτων τῶν χρόνων, ὅσης οὐσίας Σαββάτων, ἐφίσασαι τοῖς φίλοις Χριστέ· καὶ θαύματι θαύματι βεβαιοῖς, τῆ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τοῦ ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν. ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητὰς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν εὔειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν· καὶ τὸν Θωμᾶν ὃν κατέλιπες τῶ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Ἑξαποστειλάριον ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σοῦ παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῶ Πέτρῳτε, σοῦ δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν. οἵ Χριστῶ τῆ ὡροσάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων. ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐσήχετο, οἷς τὸ τρίτον, φανεὶς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθοῦ ἐπ' αὐθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν αὐτὸν ἀνασάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαρίζόντων. σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτιν πρὸς τοῦτον· κλῆρος γὰρ

σος,

σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν εὐτίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

Ἑωθινὸν Γ. Ἦχος πλ. Β΄.

Μετὰ τὴν εἰς Ἅιδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν. καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα ἐδαμοῦ. ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς Δεσπότης παύτων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα πελάγει βαλεῖν. καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος ἔργον ἀθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξενον ἕτοιμον ἐν Γῇ. ὃ μεταχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐντρυφῆσαι, φιλανθρωπε Κύριε.

Ἐξαποστειλάριον ΙΑ΄.

Μετὰ τὴν θείαν Ἔγερσιν, τρεῖς τῷ Πέτρῳ φιλεῖσαι, πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων Προβάτων, προβάλλεται Ποιμενάρχην. ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἑπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· ἕτος δὲ τί; ἐὰν θέλω ἔφησε μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε; Θεοτοκίου.

Ὦ Φοβερὸν μυστήριον, ὦ παράδοξον θαῦμα. διὰ θανάτου θανάτος, παντελῶς ἠφανίσθη. τίς ἐν μὴ αὐτὴν ὑμνήσειε, καὶ τίς μὴ προσκυνήσειε, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

Ἑωθινὸν ΙΑ΄. Ἦχος πλ. Δ΄.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης αὐτέκτησιν, τὸ τὸ ποιμαίνειν φροντίδα αὐτῶν. διὸ καὶ ἔλεγες· εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. ὁ δὲ θεῖος ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τὸ ἄλλο Μαθητὸ ἐπιθαύετο. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

Τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Δοξαστικὰ ἐτυπώσαμεν ἐδῶ κάτωθεν, ὡς ὁρᾷς ὦ Ἀναγνῶστα, ἐπειδὴ ἀνίσως καὶ κανεὶς διὰ μέσης ἰδίαν ἀλλοίαν τε θέλῃ νὰ ἑορτάσῃ, καὶ νὰ δοξολογήσῃ κἀνένα Ἅγιον, καὶ τὸ Δοξαστικόν τε δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀνθολογίου, ἰδοὺ ὅτου τὸ εὑρίσκει τυπωμένον ἐνταῦθα, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ καθ' ἑνὸς Ἁγίου, ἢ Ἁγίων ὅπως ἂν τύχῃ.

ΕΙΣ Α΄ ΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Δόξα, Ἦχος πλ. Δ΄.

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος Παυλ᾽φημε, τὸ δοχεῖον τῆς Πίστεως, Τιὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου παῤῥησίαν ἔχων, ἱκέτευε ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ Α΄ ΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Δόξα, Ἦχος πλ. Δ΄.

Ἣν διήλθετε Κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων ὡς ὕλην πατοφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ Ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν σαγηνεύσαντες ἐσώσατε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ.

Δόξα, Ἦχος πλ. Β΄.

Προφῆτα Κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἀδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑπάσῃ ἀοιδῇ ἀεὶ νῦν ἅλος ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην ταῖς ψυχαῖς παντοκρατορικῶς δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ἡμῖν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΑΣ.

Τοὺς πάλαι ποτὲ, ἦχος πλ. Δ΄.

Τοὺς τῷ Λόγῳ Προαγγείλαντας, τὴν παρουσίαν [illegible] ἐξημνήσωμεν. ἔτοι γὰρ τῆς Παρθένου Κόρης ἐν Πόλει Δαβὶδ. ὧν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, συμφώνως αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ὡς προφήτας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον Πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. ὅτου ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, ἵνα καταργήσῃ πᾶσαν τὴν ἐχθρὰν τοῦ διώκειν. αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Δόξα, Ἦχος γ΄.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς ἡ βία τυραννικὴ, ἡ θωπεία ἀπατηλὴ, ἡ μελῶν ἐκκοπαὶ, ἥδε θανάτου ἀπειλαὶ, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης χωρίσαι δεδυώληται. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, αἰτήσασθε παρὰ Χριστοῦ λαβεῖν ψυχὰς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΗΝ.

Δόξα, Ἦχος πλ. Β΄.

Ἐτρόχασε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ καῦσον τῶν πειρασμῶν ὑπήνεγκας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ

ἐλθεῖν ὐκ ἐφθόνησας, διὸ πύλησι Οὐρανῶν ἰωίφηκται, εἴσελθε εἰς τὸ χαρὰν τῶ Κυρίω σε, ϗ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Ἅγιε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἄνθρωποι τῶ Θεῶ, ϗ πιστοὶ θεράποντες, λειτουργοὶ Κυρίω, ἀῦδρες ἐπιθυμιῶν, σκεῦη ἐκλογῆς, σῦλοι, ϗ σημεῖωματα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε τῶ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν Ἱερεῦσι ϗ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τῶ Χριστῶ πιὼν τὸ Ποτήριον. διὸ ϗν ἑκατέροις ἀρεσθεὶς αὐτῶ τῶ Χριστῶ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σωθῆναι τοὺς αὖω Λειτουργοὺς, ϗν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Δέξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἱερεῖς ἐννομώτατοι, μέχρι τέλους ἐχρημάτισατε Παμμακάριστοι· ἱεραρχοῦντες γὰρ τὰ θεῖα ϗ ἄῤῥητα Μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξεχέατε ὑπὲρ Χριστοῦ τῶ Θεῶ, ϗ θύματα ἐπρόσδεκτα αὐτῶ προσήχθητε. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, αὐτῶ ἐντεύξεσι πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐντελέντων ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην· ϗ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, ϗ παντοίων κινδύνων ϗ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΝ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς κατορθωμάτων σε. διὸ ϗν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σε. τῆς δαιμόνων ἔλεσας τὰς φάλαγγας, τῆς Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρηνεύειν αἴτησαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΥΣ.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ὁ Χειρωμένοι τὸν νᾶν γνώσει θεία, Πατέρες Ἅγιοι, τὰ παρερχόμενα παρήλθετε, μηδὲν θαυμάσαντες τῆς φθειρομένων. ϗν μὲν θλίψεσι, μεγαλόφρονες ϗ γενναιότατοι, ϗν δὲ ἀσηνίᾳ ϗ ἀθυμίᾳ, ταπεινοὶ ϗ μέτριοι. ϗ τὸν παρόντος βίου τὸν ἄσατον πέλαγος σοφῶς διαπεράσαντες, εἰς εὔδιον λιμένα ἐφθάσατε, Χριστὸν ἱλεοῦσθε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Δόξα, ἦχος α΄.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν ϗ Ὁσιομάρτυρα, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ στερρὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ϗ τοὺς Προφήτας ϗ Ἀποστόλους. χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀκίνητος θ λιμήν. χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, ϗ τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα. ἐντεύξεσι ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν Ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς, Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῶ πνεύματι. ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς Εἰκόνος ἐφυλάξατε. ϗ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐν τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διεμύσατε. ϗ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐντεύξεσι τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ϗν Ὄρει Ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὸν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀνέστωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία Ναὸς Θεοῦ. ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστησαν αἱ Παρθένοι, ϗ Ἀθληφόροι, ϗ Μάρτυρες, περιβεβλημέναι τοῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, ϗ πεποικιλμέναι ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, ϗ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. ϗ βοῶσαι πρὸς αὐτὸν, ϗν ἀγαλλιάσει τὰς λαμπάδας κατέχουσαι· εἰς ὀσμὴν μύρου σε ἐδράμομεν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τετρώμεθα τῆς σῆς ἀγάπης ἡμεῖς. μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῶν τῶν ἱκεσίας κατάπεμψον ἡμῖν, Παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀποστολος διδάσκει. ϗν προσευχαῖς γὰρ ϗ δάκρυσι Μῆτερ Ὁσία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας· ϗ τὸ τέλος προσδεκτὸν τῶ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες. ϗ ϗν τούτῳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Δόξα, ἦχος α΄.

Μετὰ τῶν αὖω Ταγμάτων σωθεῖμεν Χριστὸν δοξοι, τὰ ἐπίγεια λιπῦσαι· ϗ ἀτήσασθε, ποθήσασαι, Ὅσιαι παύσεμνοι, τὰ οὐρανὰ αἰτῆσαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ, ΤΑΙΑ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Α'.

Κεφ. κή. 16.

Ω, καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον Β'.

Κεφ. ις'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένου τοῦ Σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον Γ'.

Κεφ. ις'. 9.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ. ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Δ'.

Κεφ. κδ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. Καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ

...ελλ' ἠγέρθη. μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ...τι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν πάντα ταῦτα τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ε'.

Κεφ. κδ. 12.

Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, εἰς Κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ. Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι, καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην, οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ϛ'.

Κεφ. κδ. 36.

Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ, καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. Ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ Πόλει Ἰερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ζ'.

Κεφ. κ'. 1. Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ὠτετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Η'.

Κεφ. κ'. 11. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ Κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. Πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Θ'.

Κεφ. κ'. 19. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· Ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ Βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ι'.

Κεφ. κά. 1. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς Θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὔ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνὸς,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες

…ων τῆ ἰχθύων. Ὡς δὲ ἀπέβησαν εἰς …, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νυνί. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ΙΑ'.

Κεφ. ε'. 15.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; Λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ προβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ προβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσε τῷ Δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς Ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολή.

Ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα. καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριον οὖν ἐκλέξω, καὶ προσλάβῃ Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν. ὅτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστὶ, μὴ θαυμάζητε τοῦτο. ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς Ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς Ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Τέλος τῶν Εὐαγγελίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ.

Ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ϛψος'. Ἔτος, μέλλει τοῦ ϛωιή.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1776. ϛψος'. 7284. ζσπδ'. Ἰνδικτ. Θ'. Ἡλίου Κύκλ. δ'. Σελήνης Κύκλοι ζ'. Θεμελίων Σελήνης ν'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μδ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κγ'. ἦχος ά. Εὐωδιν. ά. Ἡ Ἀποκρία, Φεβρ. ζ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ ε'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ γ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ ιβ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κβ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ κϑ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ. λ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

1777. ϛψοζ'. 7285. ζσπέ. Ἰνδικτ. ί. Ἡλίου Κύκλ. έ. Σελήνης Κύκλοι ή. Θεμέλιον Σελήνης ά.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ζ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νζ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. έ. ἦχος δ'. Εὐωδ. δ'. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιϑ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ ζ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ιϛ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κέ. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ δ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουν. ιά. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

1778. ϛψοή. 7286. ζσπϛ'. Ἰνδικτ. ια'. Ἡλίου Κύκλ. ϛ'. Σελήνης Κύκλοι Θ'. Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Κυριακ. Κρεωφ. ἡμέρ. μϑ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κή. ἦχος ά. Εὐωδιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ια'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ Κυριακ. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ή.

Τῆς Ἀναλήψεως Μαΐῳ ιζ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κζ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουν. γ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ϛ'.

1779. ϛψοϑ'. 7287. ζσπζ'. Ἰνδικτ. ιβ'. Ἡλίου Κύκλ. ζ'. Σελήνης Κύκλοι ί. Θεμέλιον Σελήνης κγ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μά. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κ'. ἦχος ά. Εὐωδιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. γ'. Τὸ Εὐαγγελισμ. τῇ ἁγίᾳ κ῾ μεγάλῃ β'. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ λά.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ Ϛ'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ ιϑ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐῳ κϛ'. Ἡ Νηϛ. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ζ'.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1780. ϛψπ'. 7288. ζσπή. Ἰνδικτ. ιγ'. Ἡλίου Κύκλ. ή. Σελήνης Κύκλοι ια'. Θεμέλιον Σελήνης δ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. γ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ή. ἦχος πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κβ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ιϑ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ κή. Τῆς Πεντηκος. Ἰουνίῳ ζ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουν. ιδ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

1781. ϛψπά. 7289. ζσπϑ'. Ἰνδικτ. ιδ'. Ἡλίου Κύκλ. Θ'. Σελήνης Κύκλοι ιβ'. Θεμέλιον Σελήνης ιέ.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. με'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κδ'. ἦχος πλ. δ'. Εὐωδιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ζ'. Τὸ Εὐαγγελ. τῇ έ. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ά.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ δ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ιγ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κγ'. Τῶν Ἁγ. Παώτων, Μαΐῳ λ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

1782 ϛψπβ'. 7290. ζσή. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου Κύκλ. ί. Σελήνης Κύκλοι ιγ'. Θεμέλιον Σελήνης κϛ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ϛ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λζ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. ιϛ'. ἦχος ά. Εὐωδιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. λ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ ἁγίᾳ κ῾ μεγάλῃ ϛ'. Νομικὸν Φάσκα Μαρτ. κά.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κζ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ έ. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ ιέ. Τῶν Ἁγ. Παώτων, Μαΐῳ κβ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

1783. ϛψπγ'. 7291. ζσηά. Ἰνδικτ. ά. Ἡλίου Κύκλ. ια'. Σελήνης Κύκλοι ιδ'. Θεμέλιον Σελήνης ζ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ζ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νζ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. έ. ἦχος πλ. ά. Εὐωδιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιϑ'. Τὸ Εὐαγγελ. τῇ ζ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. Θ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ιϛ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κέ. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ δ'. Τῶν Ἁγίων Παώτων, Ἰουν. ιά. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1784. ϛψπδ'. 7292. ζσηβ'. Ἰνδικτ. β'. Ἡλίου Κύκλ. ιβ'. Σελήνης Κύκλοι ιέ. Θεμέλιον Σελήνης ιή.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Κυριακ. Κρεωφ. ἡμέρ. μβ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κά. ἦχος πλ. δ'. Εὐωδιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβ. δ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ ἁγίᾳ κ῾ μεγάλῃ β'. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κϑ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ λά.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ Ϛ'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ ιϑ'. Τῶν Ἁγ. Παώτων, Μαΐῳ κϛ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ζ'.

1785. ϛψπέ. 7293. ζσηγ'. Ἰνδικτ. γ'. Ἡλίου Κύκλ. ιγ'. Σελήνης Κύκλοι ιϛ'. Θεμέλιον Σελήνης κϑ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. γ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξά. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. Ϛ'. ἦχος πλ. ά. Εὐωδιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κγ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ κ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κϑ'. Τῆς Πεντηκ. Ἰουνίῳ ή. Τῶν Ἁγίων Παώτων, Ἰουν. ιέ. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. ιγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυρ.

1786. αψπϛ'. 7294. ζσιδ'. Ἰνδικτ. δ'. Ἡλίου Κύκλ. ιδ'. Σελήνης Κύκλοι ιζ'. Θεμέλιον Σελήνης ί.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νγ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ά. ἦχος ά. Εὐωδινὸν ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιέ. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ δ'. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. έ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ιβ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ κά. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ λά. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ζ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κά. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

1787. αψπζ'. 7295. ζσιέ. Ἰνδικτ. έ. Ἡλίου Κύκλ. ιέ. Σελήνης Κύκλοι ιή. Θεμέλιον Σελήνης κά.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λή. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. ιζ'. ἦχος ά. Εὐωδινὸν ά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. λά. Τῶ Εὐαγγελισμ. τῇ ἁγία, καὶ μεγάλῃ έ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κή.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ 5'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ ιϛ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ κγ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλ. ἡμέρ. λϛ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1788. αψπή. 7296. ζσιϛ'. Ἰνδικτ. ϛ'. Ἡλίου Κύκλ. ιϛ'. Σελήνης Κύκλοι ιϑ'. Θεμέλιον Σελήνης β'.
Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ϛ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νή. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ϛ'. ἦχος πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ή. Τῶ Εὐαγγελ. τῷ Σαββάτ. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ιϛ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κέ. Τῆς Πεντηκος. Ἰουν. δ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ιά. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

1789. αψπϑ'. 7297. ζσιζ'. Ἰνδικ. ζ'. Ἡλίου Κύκλοι ιζ'. Σελήνης Κύκλοι ά. Θεμέλιον Σελήνης ιγ'.
Ἡ Παραμ. τῶν Χριστ. Γενν. ἡμέρ. Κυριακ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μϑ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰανουαρ. κή. ἦχος ά. Εὐωδ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβ. ιά. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ Κυριακῇ τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. β'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ή.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ιζ'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κζ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. γ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. παρασκ.

1790. αψή. 7298. ζσιή. Ἰνδικτ. ή. Ἡλίου Κύκλ. ιή. Σελήνης Κύκλοι β'. Θεμέλιον Σελήνης κδ'.
Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λδ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. ιγ'. ἦχος πλ. δ'. Εὐωδιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. κζ'. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ β'. τῆς Διακαινησ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κδ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ β'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ ιβ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ ιϑ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγ. Ἀποστ. ἡμέρ. μ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Σαββ.

1791. αψμά. 7299. ζσιϑ'. Ἰνδικ. ϑ'. Ἡλίου Κύκλ. ιϑ'. Σελήνης Κύκλοι γ'. Θεμέλιον Σελήνης έ.
Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. γ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νδ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. β'. ἦχος πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιϛ'. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ γ'. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ί.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ιγ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ κβ'. Τῆς Πεντηκος. Ἰουν. ά. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ή. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακ.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1792. αψιβ'. 7300. ζτ'. Ἰνδικ. ί. Ἡλίου Κύκλ. κ'. Σελήνης Κύκλοι δ'. Θεμέλιον Σελήνης ιϛ'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μϛ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰανουαρ. κέ. ἦχος ά. Εὐωδιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ή. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ έ. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ δ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ιγ'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κγ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ λ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

1793. αψιγ'. 7301. ζτά. Ἰνδικτ. ιά. Ἡλίου Κύκλ. κά. Σελήνης Κύκλοι έ. Θεμέλιον Σελήνης κζ'.
Ἡ Παραμ. τοῦ Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Παρασ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξέ. Τὸ Τελῳδ. ἄρχ. Φεβρ. ιγ'. ἦχος ά. Εὐωδ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κζ'. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ Παρασκ. τῆς γ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιή.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ κδ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουν. β'. Τῆς Πεντηκος. Ἰουνίῳ ιβ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ιϑ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

1794. αψιδ'. 7302. ζτβ'. Ἰνδικτ. ιβ'. Ἡλίου Κύκλ. κβ'. Σελήνης Κύκλοι ϛ'. Θεμέλιον Σελήνης ϑ'.
Ἡ Παραμ. τοῦ Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Σαββ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ν'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κϑ'. ἦχος πλ. δ'. Εὐωδιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιβ'. Τῶ Εὐαγγελ. τῷ Σαββ. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ϑ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ιή. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κή. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουνίῳ δ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

1795. αψιέ. 7303. ζτγ'. Ἰνδικτ. ιγ'. Ἡλίου Κύκλ. κγ'. Σελήνης Κύκλοι ζ'. Θεμέλιον Σελήνης κ'.
Ἡ Παραμ. τοῦ Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Κυριακ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μβ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχ. Ἰαν. κά. ἦχος ά. Εὐωδ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. δ'. Τῶ Εὐαγγελισ. τῇ Κυριακῇ τοῦ Βαΐων. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ ά.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ ί. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ κζ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγ. Ἀποστ. ἡμέρ. λβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Παρασ.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ.

1796. αψιϛ'. 7304. ζτδ'. Ἰνδικτ. ιδ'. Ἡλίου Κύκλ. κδ'. Σελήνης Κύκλοι ή. Θεμέλιον Σελήνης ά.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξβ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχεται, Φεβρ. ί. ἦχος πλ. ά. Εὐωδ. έ. Ἡ Ἀποκ. Φεβρ. κδ'. Τῶ Εὐαγγελ. τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλλίῳ κ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κϑ'. Τῆς Πεντηκος. Ἰουνίῳ ή. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίῳ ιέ. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι ιγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακῇ.

1717. αψιζ'. 7305. ζτέ. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου Κύκλ. κέ. Σελήνης Κύκλοι Θ'. Θεμελίων Σελήνης ιβ'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γενεσίων, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μ'. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κέ. ἦχος πλ. δ'. Εὐθ. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ή. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. δ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ έ.
Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ ιδ'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κδ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ λά. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγ. Ἀποστόλ. ἡμέρ. κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

1798. αψηή. 7306. ζτς'. Ἰνδικτ. ά. Ἡλίου Κύκλ. κε'. Σελήνης Κύκλοι ί. Θεμελίων Σελήνης κγ'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γενεσίων, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λή. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. ιζ'. ἦχος ά. Εὐθιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. λά. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ έ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κδ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κή.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ 5'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ ις'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ κγ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λς'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

1799. αψιθ'. 7307. ζτζ'. Ἰνδικ. β'. Ἡλίου Κύκλ. κζ'. Σελήνης Κύκλοι ιά. Θεμελίων Σελήνης δ'.
Ἡ Παραμ. τοῦ Χριστοῦ Γενν. ἡμερ. Παρασ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νή. Τὸ Τριῳδ. ἄρχ. Φεβ. 5'. ἦχος πλ.ά. Εὐθ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κ'. Τοῦ Εὐαγγελισ. τῇ Παρασκ. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. ιβ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ιζ'.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κ5'. Τῆς Πεντηκ. Ἰωνίῳ έ. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰων. ιβ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ις'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

ΒΙΣΣΕΚΤΟΣ.

1800. αὠ. 7308. ζτή. Ἰνδικτ. γ'. Ἡλίου Κύκλ. κή. Σελήνης Κύκλοι ιβ'. Θεμελίων Σελήνης ιέ.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γενν. ἡμέρ. Σαββ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νή. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κθ'. ἦχος ά. Εὐθ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιβ'. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ Κυριακῇ τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. ά.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ή.
Τῆς Ἀναλήψεως Μαΐῳ ιζ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κζ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰων. γ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Παρασκ.

1801. αωά. 7309. ζτθ'. Ἰνδικτ. δ'. Ἡλίου Κύκλ. ά. Σελήνης Κύκλοι ιγ'. Θεμελίων Σελήνης κ5'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λδ'. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. ιγ'. ἦχος πλ. δ'. Εὐθιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. κζ'. Τοῦ Εὐαγγελ. τῇ β'. τῆς Διακαιν. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κά.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ κδ'.
Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ β'. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ ιβ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ ιθ'. Ἡ Νηστ. τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. μ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Σαββ.

1802. αωβ'. 7310. ζτί. Ἰνδικτ. έ. Ἡλίου Κύκλ. β'. Σελήνης Κύκλοι ιδ'. Θεμελίων Σελήνης ζ'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. γ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νδ'. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. β'. ἦχος πλ. ά. Εὐθιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ις'. Τοῦ Εὐαγγελισ. τῇ γ'. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. Θ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ιγ'.
Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐῳ κβ'. Τῆς Πεντηκος. Ἰωνίῳ ά. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰων. ή. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακ.

1803. αωγ'. 7311. ζτιά. Ἰνδικτ. 5'. Ἡλίου Κύκλ. ς'. Σελήνης Κύκλοι ιέ. Θεμελίων Σελήνης ιή.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μ5'. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κέ. ἦχος ά. Εὐθ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ή. Τοῦ Εὐαγγελισ. τῇ δ'. τῆς 5'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα Μαρτ. κϑ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ έ.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ δ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ ιδ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ λά. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

ΒΙΣΣΕΚΤΟΣ.

1804. αωδ'. 7312. ζτιβ'. Ἰνδικτ. ζ'. Ἡλίου Κύκλ. δ'. Σελήνης Κύκλοι ις'. Θεμελίων Σελήνης κϑ'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξέ. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ιγ'. ἦχος πλ.ά. Εὐθιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κζ'. Τοῦ Εὐαγγελισ. τῇ 5'. τῆς γ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. ιζ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ κδ'.
Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰωνίῳ β'. Τῆς Πεντηκ. Ἰωνίῳ ιβ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰων. ιϑ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. Θ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

1805. αωέ. 7313. ζτιγ'. Ἰνδικτ. ή. Ἡλίου Κύκλ. έ. Σελήνης Κύκλοι ιζ'. Θεμελίων Σελήνης ί.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ζ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νή. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κϑ'. ἦχος πλ. δ'. Εὐθιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιβ'. Τοῦ Εὐαγγελ. τῷ Σαββ. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλ. έ.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ Θ'.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ ιή. Τῆς Πεντηκ. Μαΐῳ κή. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰων. δ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

1806. αωϛ'. 7314. ζτιδ'. Ἰνδικτ. Θ'. Ἡλίου Κύκλ. 5'. Σελήνης Κύκλοι ιή. Θεμελίων Σελήνης κά.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεν. ἡμέρ. Κυριακ. Κρεωφ. ἡμέρ. μβ'. Τὸ Τριῳδ. ἄρχετ. Ἰαννουαρ. κά. ἦχος ά. Εὐθιν. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβ. δ'. Τοῦ Εὐαγγελισμ. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β'. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίῳ κέ.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ά.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ ί. Τῆς Πεντηκος. Μαΐῳ κ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐῳ κζ'. Ἡ Νηστεία τοῦ Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. 5'.

1807. αωζ'. 7315. ζτιέ. Ἰνδικτ. ί. Ἡλίου Κύκλ. ζ'. Σελήνης Κύκλοι ιϑ'. Θεμελίων Σελήνης β'.
Ἡ Παραμονὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγία, ἡμέρ. νέ. Τὸ Τριῳδ. ἄρχεται, Φεβρ. γ'. ἦχος πλ.ά. Εὐθιν. έ. Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρ. ιζ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῇ β'. τῆς έ. Ἑβδομάδ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπρελλίῳ ιγ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίῳ ιδ'.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κγ'. Τῆς Πεντηκος. Ἰωνίῳ β'. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰωνίῳ Θ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέρ. ιϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτῳ.

ΒΙΣΣΕΚΤΟΣ.

1808. αωή. 7316. ζτις'. Ἰνδικτ. ιά. Ἡλίου Κύκλ. ή. Σελήνης Κύκλοι ά. Θεμελίου Σελήνης ιδ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κέ. ἦχος πλ. δ'. Ἑωθιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ή. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. β'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου έ.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου ιδ'. Τῆς Πεντηκοστ. Μαΐου κδ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐου λά. Ἡ Νηστεία τῆς Ἁγ. Ἀποστόλ. ἡμέρ. κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

1809. αωθ'. 7317. ζτιζ'. Ἰνδικτ. ιβ'. Ἡλίου Κύκλ. θ'. Σελήνης Κύκλοι β'. Θεμελίου Σελήνης κέ.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λή. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. ιζ'. ἦχος ά. Ἑωθινὸν ά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. λά. Τὸ Εὐαγγελισμ. τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ έ. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κή.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου ε'. Τῆς Πεντηκοστ. Μαΐου ιε'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐου κγ'. Ἡ Νηστεία τῆς Ἁγ. Ἀποστόλ. ἡμέρ. λε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

1810. αωί. 7318. ζτιή. Ἰνδικτ. ιγ'. Ἡλίου Κύκλ. ί. Σελήνης Κύκλοι γ'. Θεμελίου Σελήνης ε'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ε'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νή. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ε'. ἦχος πλ. ά. Ἑωθιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κ'. Τὸ Εὐαγγελ. τῇ ε'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ί.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κε'. Τῆς Πεντηκοστ. Ἰουν. έ. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ιβ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. δ'.

1811. αωιά. 7319. ζτιθ'. Ἰνδικτ. ιδ'. Ἡλίου Κύκλοι ιά. Σελήνης Κύκλοι δ'. Θεμελίου Σελήνης ιζ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ζ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. μγ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰανουαρ. κβ'. ἦχος ά. Ἑωθ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβ. έ. Τὸ Εὐαγγελ. τῷ Σαββάτ. τοῦ Λαζάρου, Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου ιά. Τῆς Πεντηκοστ. Μαΐου κά. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐου κή. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγ. Ἀποστ. ἡμέρ. λά. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

ΒΙΣΣΕΚΤΟΣ.

1812. αωιβ'. 7320. ζτκ'. Ἰνδικτ. ιέ. Ἡλίου Κύκλ. ιβ'. Σελήνης Κύκλοι έ. Θεμελίου Σελήνης κή.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ξβ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχεται, Φεβρ. ί. ἦχος πλ. ά. Ἑωθιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κδ'. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. ιή.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κά.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου λ'. Τῆς Πεντηκοστ. Ἰουνίου θ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ιε'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. ιβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. ζ'.

1813. αωιγ'. 7321. ζτκά. Ἰνδικ. ά. Ἡλίου Κύκλ. ιγ'. Σελήνης Κύκλοι ς'. Θεμελίου Σελήνης θ'.

Ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. ς'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νδ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. β'. ἦχος ά. Ἑωθ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιε'. Τὸ Εὐαγγελ. τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. ζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου κβ'. Τῆς Πεντηκοστ. Ἰουνίου ά. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου ή. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. κ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακ.

1814. αωιδ'. 7322. ζτκβ'. Ἰνδικ. β'. Ἡλίου Κύκλ. ιδ'. Σελήνης Κύκλοι ζ'. Θεμελίου Σελήνης ά.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. δ'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. λϑ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. ιή. ἦχος πλ. δ'. Ἑωθιν. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ά. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ δ'. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κϑ'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου ζ'. Τῆς Πεντηκοστ. Μαΐου ιζ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐου κδ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. λέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. β'.

1815. αωιέ. 7323. ζτκγ'. Ἰνδικτ. γ'. Ἡλίου Κύκλ. ιέ. Σελήνης Κύκλοι ή. Θεμελίου Σελήνης ά.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. έ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νϑ'. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Φεβρ. ζ'. ἦχος πλ. ά. Ἑωθιν. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. κά. Τὸ Εὐαγγελισ. τῇ έ. τῆς δ'. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιή.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κζ'. Τῆς Πεντηκοστ. Ἰουν. ς'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουν. ιγ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. ιέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. γ'.

ΒΙΣΣΕΚΤΟΣ.

1816. αωις'. 7324. ζτκδ'. Ἰνδικτ. δ'. Ἡλίου Κύκλ. ις'. Σελήνης Κύκλοι θ'. Θεμελίου Σελήνης ιβ'.

Ἡ Παραμ. τῆς Χριστοῦ Γεν. ἡμέρ. Σαββ. Κρεωφαγ. ἡμέρ. ν. Τὸ Τελῳδ. ἄρχετ. Ἰαν. κϑ'. ἦχος ά. Ἑωθ. ά. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιβ'. Τὸ Εὐαγγελ. τῷ Σαββάτ. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.

Τῆς Ἀναλήψ. Μαΐου ιή. Τῆς Πεντηκοστ. Μαΐου κή. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου δ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. ἡμέρ. κδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. έ.

1817. αωιζ'. 7325. ζτκέ. Ἰνδικτ. έ. Ἡλίου Κύκλ. ιζ'. Σελήνης Κύκλοι ί. Θεμελίου Σελήνης κγ'.

Ἡ Παραμ. τῆς Χριστ. Γεν. ἡμέρ. Κυρ.. Κρεωφ. ἡμέρ. λέ. Τὸ Τελῳδ. ἄρχ. Ἰαν. ιδ'. ἦχος πλ. δ'. Ἑωθ. ιά. Ἡ Ἀποκρ. Ἰαν. κή. Τὸ Εὐαγγ. τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Κυριακ. τοῦ Πάσχα. Νομικὸν Φάσκα, Μαρτ. κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κέ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου γ'. Τῆς Πεντηκ. Μαΐου ιγ'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Μαΐου κ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. λϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Παρασ.

1818. αωιή. 7326. ζτκς'. Ἰνδικτ. ς'. Ἡλίου Κύκλ. ιή. Σελήνης Κύκλοι ιά. Θεμελίου Σελήνης δ'.

Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, ἡμέρ. β'. Κρεωφαγ. ἡμέρ. νέ. Τὸ Τελῳδ. ἄρχεται, Φεβρ. γ'. ἦχος πλ. ά. Ἑωθ. έ. Ἡ Ἀποκρ. Φεβρ. ιζ'. Τὸ Εὐαγγελ. τῇ β'. τῆς έ. Ἑβδομ. Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλλ. ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κγ'. Τῆς Πεντηκοστ. Ἰουν. β'. Τῶν Ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου θ'. Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμέρ. ιϑ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Σαββ.

ΤΕΛΟΣ.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

